

3042. aa. 8.

ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ
ΔΙΑΘΗΚΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ

ΤΟΜ. Γ'.

SEPTUAGINTA
INTERPRETUM

TOMUS TERTIUS,
CONTINENS

Veteris Testamenti *Libros Propheticos* omnes, five Ca-
nonicos five Apocryphos;

QUOS

Ex Antiquissimo MS. Codice ALEXANDRINO
accurate descriptos,

Ope aliorum Exemplarium, ac priscorum Scriptorum,

Præsertim vero *Hexaplaris Editionis Origenianæ,*

Emendavit atque Supplevit

V. Cl. JOAN. ERNEST. GRABE Borussius S. T. P. & Maxaeims.

Summa cura Editus.

O X O N I I,

E THEATRO SHELDONIANO.

Prostant venales apud *M. Smith*, Bibliop. in Vico vulgo *Pater-
Noster-Rowe*. Anno Christi M DCC XX.

Imprimatur.

ROB. SHIPPEN,

Vice-Can. Oxon.

Septem. 10. 1720.

PROLEGOMENA

*In quibus ostenditur, quid in
hac Prophetarum Editione
sit præstitum.*

Tandem in publicum prodit, quod quidem prælo supererat *Ultimam*, Ordine vero *Tertium*, Versionis LXX. viralis Volumen, quod, dum viveret, Vir Critices Sacrae peritissimus JOANNES ERNESTUS GRABBE cum Alexandrino Codice collatum prælo paraverat, sed immatura morte abreptus ineditum reliquerat. De hoc quidem publici juris faciendo etiam ante Librorum Metricorum Editionem, secum cogitaverat, ut apparet ex ipsius verbis ad finem Tomi quarti Prolegomenon. *Ac libenter profecto, inquit, Prophetas ante Psalmos aliosque Metricos libros, tertio edidissem Tomo; quandoquidem plures illorum quam horum collationes cum MSS. Codicibus ac S. Patrum allegationibus, jam ante aliquot annos factæ, mihi*
a præsto

PROLEGOMENA.

præsto erant, quarum ope multa loca corrupta partim, partim detruncata, emendari ac integritati suæ restitui possunt. Sed ad istum etiam Tomum cum Criticis Adamantii signis ubique apposis edendum, duobus præterea Propheticiis opus est Codicibus; uno Eminentissimi Cardinalis Chigii, altero Reverendorum Patrum Societatis Jesu Parisiis in Collegio Ludovici Magni: quorum cum itidem non adeo facile, saltem non ita cito compos fieri possem, nolens volens ad libros Metricos prius evulgandos me accinxi. His igitur in lucem emissis, & reliquis jam Antiqui Fæderis Libris cum Alexandrino Codice collatis, subsidia de transmarinis Bibliothecis expectantem Grabium inopina mors oppressit: unde effectum est, ut Opus, quamvis ab ipso satis limatum, in privatis scriniis per aliquot annos lateret. Sed cum Editionis tam diu multumque desideratæ pretium intelligerent Amici, quotquot Grabio inter Anglos commoranti contigerant, Literatissimo Viro FRANCISCO LEE M. D. authores extiterunt, ut chartas à Grabio relictas evolveret, & Libros primum Historicos, deinde Propheticos juxta exemplar à Grabio descriptum, una cum Prolegomenis ab ipso conficiendis, evulgaret. Quo in munere, quanta cum fide & industria, quanta cum ingenii & doctrinæ laude versatus fuerit dignissimus ille Grabii Successor, testantur satis erudita illa Prolegomena; Secundo Tomo præmissa; unde ut insignem Clarissimi Viri in Sacris Literis peritiam satis admirari non possumus, ita nec tristem illam necessitatem satis lugere, qua evenit, ut percurso tam brevi studio, vix absoluta Librorum Historicorum Editione, cum plura & majora Literatis omnibus expectanda esse monuisset,

PROLEGOMENA.

set, in medio tam præclari Operis curriculo extinctus sit, neque hanc Prophetarum omnium Editionem prælo subjectam cum promissis Prolegomenis publico donaverit. Nobis igitur, quibus hæc provincia demandata est, (primum à Reverendo admodum Patre GEORGIO SMALRIDGIO Episcopo Bristolienſi, tum post Illuſtris Hujus Optimique Præſulis Obitum maxime deſlendum, per Epistolas ILLUSTRISSIMI atque EXCELLENTISSIMI Viri Dn. FRIDERICI BONETI, SERENISSIMI BORUSSIÆ REGIS ad AULAM BRITANNICAM nuper Legati, & Spectabilis Viri HENRICI HOARE Armigeri, quorum fidei Testamentum Gravius pro amicitia, quæ ipsi cum illis interceſſit, commiserat,) ut supremum hoc Volumen correctis præli erroribus ederetur, utque Prolegomena, siqua ex Gravii ſcriniis colligi poſſent, præmitterentur, hoc unum agendum ſupereſt, ut Lectores moneamus, quid in hac Prophetarum Editione, vel à Graviio, vel à nobis ſit præſtitum.

Nihil equidem invenio, unde conſtet, Graviium Collationes, quas tam ardentè expectaverat, vel cum Barberino vel cum Marchaliano Codice, conſecutum fuiſſe: id vero in ipſius ſcriptis notatum reperio, Se plus centum triginta verſus ad hunc Tomum ſpectantes, partim ex antiquis Eccleſiæ ſcriptoribus, partim ex MSS. Exemplaribus, adhuc in plerisque Editionibus omiſſos eruiſſe, & locis ſuis in hac Editione reſtituiſſe. Nec id Lectoris animum perturbet, quaſi exinde veram Alexandrini Codicis Lectionem in tanta farragine non poſſet dignoſcere: cum ut proclivis foret diſtinctio, quicquid in eo Codice reperitur, majuscula, quicquid alienum hic legitur, minori Literarum forma Gravius diſtinxerit. Nobis igitur religioni fuit quicquam

PROLEGOMENA.

quam in exemplari mutare, quod ante obitum accurate correxerat, & luci paraverat Vir Insignissimus. Asteriscos, Obelos, & reliquas Hexaplares notas ubique expressimus, nec ulla præter eas, quas Grabius descripserat, hic exhibemus. Sed cum in Jeremia Propheta defint aliquot versus in Editione 707 ο'. quos ex Theodotione inferuit Origenes, qui versus tam in Vaticano quam Alexandrino Codice non reperiuntur; cumque eos in Margine Exemplaris sui ex Tractatu aliquo, quem ipse conscripserat, imprimendos esse monuisset; nos Tractatu isto diu frustra quæsito, quem periisse suspicamur; versus istos, (nempe Jeremiæ Cap. VIII. v. 10, 11, 12. Item Cap. XXVIII. v. 44, 45, 46, 47, 48, 49. Item Cap. LII. v. 28, 29, 30.) sub asteriscis supplevimus ex Flamini Nobilii Notis, quæ extant in Tomo Sexto Bibliorum Polyglotton Waltoni: qui versus, ut postea suspicati sumus, ex Regio Codice, de quo infra, melius suppleri potuissent. Monendus est denique Lector, Jeremiæ Cap. X. Versus 6, 7, 8. post notum, ordine, quo debuerant, perturbato, non esse per incuriam insertos.

Sequuntur jam secundum Ordinem à Grabio institutum. I. Lectiones Alexandrini Codicis à Waltoni omiſſæ vel perperam expressæ. II. Eiusdem Codicis Sphalmata, Variæque Lectiones, quæ ex peculiari quodam scribendi modo fluxerunt, de quibus fusius differit Doctissimus Leus in Proleg. ad Tom. II. III. Versus quamplurimi Jeremiæ Prophetæ, qui ex altero Regio Codice, non Alexandrino, supplentur. IV. Collatio Vaticanæ Lectionis cum Alexandrina per Grabium descripta. V. Miscellanea quædam ad hunc Tomum spectantia.

I. *Lectiones*

PROLEGOMENA.

I. *Lectioes Alexandrini Prophetarum Codicis in Bibliis Polyglottis Waltoni non recte expresse aut omisse.*

HOSEÆ.

Cap. II. v. 8. ἴδωκ. V. L. MS. *A.* id est, Varia Lectio MS. *Alexandrini*, ἰδωκ. Cap. XI. v. 11. καὶ ante ἐκπλήσονται in Margine sive ad oram paginæ inferiorem *B. Pol.* omissum. Cap. XIII. v. 12. καὶ ante ἀδικία non est in MS. *A.* quod in Margine *B. P.* filetur.

AMOS.

Cap. III. v. 9. ἀναγγείλατε *R.* ἀπαγγείλατε *A.* Cap. IX. v. 6. φερώσπον *R.* φερώσπε *A.* Ibid. Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παλιγκράτωρ MS. *A.* in Margine *B. P.* non satis expressum per Κύριος ὁ παλιγκράτωρ.

MICHÆ.

Cap. IV. v. 3, εἰς μακρὰν *R.* εἰς τὴν μακρὰν *B. P.* εἰς γὰρ μακρὰν *A.* v. 11. ἔδνη, πολλοὶ λέγοντες *B. P.* ἔδνη πολλὰ, οἱ λέγοντες MS. *A.* Cap. VII. v. 6. καὶ ante θυγάτης omissum.

JOEL.

Cap. II. v. 11. μεγάλη ἡμέρα τῷ Κυρίῳ. μεγάλη post Κυρίῳ perperam in *B. P.* repetitur.

ABDIU.

V. 18. πυρφόρος *B. P.* πυρφόρος V. L. MS. *A.* omissa in *B. P.*

JONÆ.

Cap. I. v. 11, & 13. ἐπαύριον *B. P.* ἐπαύριον *A.* omissum.

NAUM.

Cap. I. v. 10. σμίλας *B. P.* μίλας *A.* omissum.

PROLEGOMENA.

Cap. III. v. ult. ἀκούσῃς χεῖρα *B. P.* ἀκούσῃς τὴν ἀγγελίαν σου, κροτήσουσιν χεῖρα. Non significavit *Waltonius*, an deessent voces τὴν ἀγγελίαν σου in *MS. A.* annon.

SOPHONIAE.

Cap. I. v. 12. οἱ δὲ λέγοντες *R.* λέγοντες *B. P.* οἱ λέγοντες *A.* juxta Hebr. **אָמְרֵיהֶם**. Cap. II. v. 11. ἐπιδραμόσῃ *B. P.* ἐπιδραμὸς ἔσται *A.*

AGGAEI.

Cap. II. v. 12. ἐπερώτησον *A.* in *B. P.* ut *Huifsius*, ἐπερώτησον *A.* ut *Grabius* legit.

ZACHARIAE.

Cap. VII. v. 4. σεῖς μὲν *A.* σεῖς ἐμὲ *B. P.* Cap. IX. v. 3. αὐτῇ *B. P.* ἐαυτῇ *A.* nam : superimposuit Scriba juxta Hebr. **הָא**. Cap. X. v. 7. αὐτῶν ἡ καρδία *A.* καρδία αὐτῶν *B. P.* Cap. XIV. v. 5. ἕως (non ἕως, ut scribitur in *B. P.*) habet *MS.*

MALACHIAE.

Cap. II. v. 12. σεσουζαγόντων *A.* σεσουζόντων *B. P.* v. 15. ἐκ ἄλλος, non ἐκ ἑλλος legendum, ex Hebræo **מִלֵּךְ אֱלֹהִים**, ut fortasse legerunt *LXX.* quamvis **מִלֵּךְ** sit nunc in Hebr.

ESAIA S.

Titulus in *MS. Alex.* Ἡσαίας σεφότης *cy.* sine *cy.* in *B. P.* legitur. Cap. I. v. 18. διλεγθῶμεν *R.* διλεγθῶμεν *B. P.* διλεχθῶμεν *A.* Cap. V. v. 24. τὸ λόγιον τῷ Ἰσραὴλ *A.* τὸ ἅγιον *B. P.* Cap. VI. v. ult. ἐκ τῆς θύρας *B. P.* ἐκ τῆς θύρας *A.* Cap. VII. v. 18. κνεῖναι omissum. Cap. VIII. v. 2. τὸν Ζαχαρίαν. τὸν omittunt *B. P.* Cap. IX. v. 2. ὁ καδμήμος. Articulus : deest in *B. P.* v. 16. κατὰ πύκνους *A.* κατὰ πύκνους

PROLEGOMENA.

πίσω *B. P.* v. 17. ὁ θεὸς omiffum. Cap. X. v. 4.
ὑποκρίτω ἀνηρημένων. τῶν male interponunt *B. P.*
v. 23. *συντετέλει μηδὲν* omiffum. Cap. XIII. v. 9.
ἢ ante *ἡμέρα* *A.* deest apud *B. P.* Cap. XX. v. 3.
τεία ἔτη femel tantum habet *Alex.* juxta Hebr.
Cap. XXVII. v. 10. *κακῇ* deest in *B. P.* Cap.
XXVIII. v. 13. *πορεύσων* recte. v. 16. *ἐπ' αὐτῇ*
A. ἐν αὐτῇ non recte exhibent *B. P.* Cap. XXIX.
v. 2. τὸ πᾶς τὸ non invenitur in *B. P.* Cap.
XXX. v. 12. *Κύριος ὁ ἅγιος.* non ἅγιος tantum. Cap.
XXXII. v. 4. τῷ ἀκούει. τῇ legit *A.* Cap. XXXV.
v. 1. ἢ διψῶσα superscripto ἢ, quod deest in *B. P.*
v. 7. verbum *ἔσται* post *ὕδατος* in MS. recte erasum
est, indeque omittendum. quod tamen non omit-
tunt *B. P.* Cap. XXXVI. v. 2. *γαρέως* pro *κα-*
ρίως omiffum. v. 11. τῶν κατημένων. τῶν abest à *B. P.*
Cap. XXXVII. v. 16. *Κύριε,* non *Κύριε*. Cap.
XXXVIII. v. 8. *σέβω,* non *σέβω.* Cap. XLII. v.
5. *ἔπος,* non *ἔπος.* v. 11. *ἄκρων* pro *ἄκρου* omiffum.
Cap. XLVI. v. 1. *ἔδωκε* non *ἔδωκε,* αἵρεσι habet *R.*
unde *ἔδωκε* facile effectum est. Cap. XLVIII. v.
20. *ἀπαγγέλατε* *ἔως* omiffum pro *ἀναγγέλατε* *ἔως.*
Cap. LIV. v. 10. *μεταστήσας,* pro *μεταστήσας.* Cap.
LVII. v. 17. *ἀφ' ἁμαρτίαν* non δι' ἁμαρτίαν. Cap.
LXV. v. 11. *ἐγκαταλείποντες.* Cap. LXVI. v. 13.
ὥς πᾶς lego juxta Hebr. non ὥς εἰ πᾶς. v. 19.
ἐσάκεον recte, non *ἐσάκεον.*

J E R E M I Æ.

Cap. I. v. 18. *χαλκῷ* habet MS. quanquam vir-
gula finalis, qua *ν* exprimitur, adeo tenuis fit,
ut oculos *Huiffi* effugerit. Cap. III. v. 17. *ἔρνος*
MS. *A.* deest *B. P.* Cap. V. v. 10. *ποιήσιν.* Cap.
VII. v. 23. ἢ occasione sequentis *ἡμῖν* (pro *ὑμῖν*)
omiffum est in MS. *A.* quod tamen ibi deesse non
significant *B. P.* Cap. VIII. v. 17. non *ἐπιδίξου,* sed

PROLEGOMENA.

διηλαστοί lego, syllaba λα à primævo vel antiquo
 saltem Librario superscripta. Cap. IX. v. 5. λα-
 λήσουσιν MS. *A.* λαλήσουσιν *R.* de qua discrepantia
 nihil habent *B. P.* Cap. XII. v. 13. ἐσπεύρασι. Cap.
 XVI. v. 10. ἀπαγγείλῃς. Cap. XVIII. v. 10. ποιή-
 σουσιν. Cap. XXVI. (XLVI.) v. 4. σεβδάλατι. v. 17.
 Ita distinguit *Alex.* ἔββι Εἰμωδ. v. 21. ἀπεσφάρι-
 σαν. v. 28. ἐκλείπειν. Cap. XXVII. (L.) v. 40. ὁμοῦ-
 ξούσας. v. 43. αὐτὰς loco ultimi αὐτῶ. Cap. XXVIII.
 (LI.) v. 40. κατατίβασον. v. 56. ἀνταποδοθῇ. Cap.
 XXXI. (XLVIII.) v. 1. καειταδαῖμ. v. 44. συλλημ-
 φθίσεται. Cap. XXXIII. (XXVI.) v. 3. ἐπὶ ὁδοῦ.
 Cap. XXXV. (XXVIII.) v. 4. τῷ βασιλείας. Cap.
 XXXVI. (XXIX.) v. 25. εἰπείν. Cap. XXXVIII.
 (XXXI.) v. 3. ἐρδύσεται per ὁμικρόν recte. v. 10. τὸ
 ποιμνιον. Cap. XXXIX. (XXXII.) v. 43. ἀνδρόπου
 juxta Hebræum. Cap. XLII. (XXXV.) v. 4. τῶν
 post ἀρχόντων non est in MS. Cap. XLIII. v. 5.
 καὶ ἐ δυνάμει. v. 6. πόλεως. v. 13. ἀναγιγνώσκοντες.
 v. 30. ξεριμυθόν. Cap. XLVI. (XXXIX.) v. 1, &
 23. Σεδικίς. v. 3. Εἰσαπμπαδ. Cap. LI. (XLV.)
 v. 2. οἴμμοι οἴμμοι. v. 5. ἐαυτῶ. Cap. LII. v. 22. κατὰ
 αὐτὰ. v. 26. πρὸς τὸν βασιλέα. v. 31. ἐφυλάττειτο. v. 34.
 ἐδίδετο, ni hoc inter sphalmata sit referendum.

E Z E C H I E L.

Cap. I. v. 7. ὡς ὁ ἐξασπράκων. Cap. III. v. 7. τῷ
 Ἰσραὴλ utrobique in *Alex.* extat, sed in Bibliis Po-
 lyglottis nota varix lectionis per incuriam Ty-
 pographi haud recto loco posita est. v. 8. νεῖκος
 recte in *Alex.* scriptum, unde & νεῖκος eodem
 versu excudendum curavi, præsertim quia præ-
 cedenti versu 7. præcessit φιλόνεκοι. Eodem Cap.
 III. v. 23. εἰς τὸ πεδίον habet *Alex.* Cap. VI. v. 6.
 ἀφανισθῆναι. v. 9. ὁκώμεχα. Cap. VII. v. 15. δι' ἐν.
 Cap. VIII. v. 16. ναὸν Κυρίου. Cap. XI. v. 1. κατ'
 ἀνατολάς.

PROLEGOMENA.

ἀνατολάς. Cap. XII. v. 18. μετ' ὀδυῖνς. Cap. XIV.
v. 7. δι' τὰ ἐνδυμήματα. v. 9. πλανηθῇ sicuti *Hiero-*
nymus, erraverit. Cap. XVII. v. 6. εὐδηνῶσαν. Cap.
XVIII. v. 4. καὶ τὸ φάγοιτο. v. 20. εἰδὲ πατὴρ sine
Articulo ὁ. Cap. XX. v. 31. recte μαινέσθαι habet,
id est, μαινέσθε. Cap. XXII. v. 20. ἐν ὀργῇ μὲ καὶ ἐν
τῷ θυμῷ μου recte juxta Hebræum. Cap. XXIII.
v. 3. ἐπὶ ῥάσαν ἐκεῖ. v. 11. ὑπὲρ αὐτῶν, v. eadem, uti
videtur, manu, saltem valde antiqua, adscriptio.
v. 36. ἀπαγγελῆς. Cap. XXIV. v. 4. ἐκχρον. v. 22.
φάγητε. Cap. XXV. v. 3. οἶκον Ἰούδα. Cap. XXVI.
v. 7. πολλῆς. v. 16. Θάξῃς nisi hoc inter sphalma-
ta sit referendum. v. 28. vox φῶς deest in *Alex.*
v. 33. τὸς βασιλεῖς. Cap. XXVIII. v. 2. κατ' ὀκνητα.
v. 3. ἐν τῇ ὀπισθήμῃ. Cap. XXIX. ab initio in mar-
gine minio adscriptum, Φαραὼ βασιλ. Αἰγύπτου. v. 16.
ἀναμνησκούσα. Cap. XXX. v. 18. Ταφνάς. v. 25.
δοῦναι με juxta Hebræum. Cap. XXXI. v. 3. ἐν τῇ
σκέπῃ, recte. v. 15. ἐξέστησαν. Cap. XXXII. v. 1.
δωδεκάτη μηνὶ, licet δω male sit erasum. v. 3. καὶ
ἐν ἐκκλησίᾳ. v. 23. ὅτι τῆς ζωῆς. v. ult. μετ' αὐτῶ non
est in MS. Cap. XXXIII. v. 4. καταβάλλῃ. v. 11.
ἀμαρτωλῶ. v. 12. ἐξέλθῃ. v. 15. πρεσβυτέρῳ. v. 18.
ποιήσῃ. ut in antecedd. & seqq. v. 31. ἀκούσιν.
Cap. XXXIV. v. 5. διασάρσαν. Cap. XXXV. v. 2.
ὅτι τὸ ὄφθ. v. 13. ἐμεγαλορμημόνητας. Cap. XXXVI.
v. 13. βδελύγματιν ὑμῶν juxta Hebræum. v. 37. αὐ-
τοῖς itidem juxta Hebræum. Cap. XXXVII. v. 6.
δύο. Cap. XXXVIII. v. 3. Μοσόν. v. 8. ἐπιμαθή-
σαι. v. 21. πᾶν φῶς sine præfixo κὶ, quod in MS.
non apparet; quamvis forte sub membrana inte-
riori margini superinducta lateat. Cap. XXXIX.
v. 6. καλοικιαδῆσονταί. Cap. XL. v. 4. ἢ πᾶσι, id est,
οἷο πᾶσι. v. 39. ὅπως σφάζουσιν. v. 46. Σαδδὲχ.
Cap. XLI. v. 13. in finē πυχῶν. Cap. XLII. v.
17. δεκατίαντες. Cap. 44. v. 2. κατ' ἀνατολάς. v. 7.
γενέσθαι

PROLEGOMENA.

γράφει. v. 17. ἱερά. Cap. XLVII. v. 1. ἐπὶ λειπν.
v. 6. ἀπὸ γὰρ. v. 11. ἀγιάσωσιν.

BARUCH.

Cap. II. v. 2. καὶ ἐποιήθη. v. 28. Μωσῆ. Cap.
IV. v. 31. διηχάσαντες.

THREN.

Cap. IV. v. 2. οἱ ἥμωι. v. 3. θυγατέρες.

EPIST. JEREMIAE.

V. 67. ἐνὶ αὐτῶν sicut Latina vulgata *uni eorum*.

DANIEL.

In Historia Susannæ v. 22. ἐκφύσσομαι. v. 50.
ἀπαγγείλον. Ibidem quoque haud recte legit *Huiff-*
sus, ἔδωκεν, cum in *Alex.* σὺ scriptum sit pro
σοι, ut alibi, vocali & diphthongo permutata. Cap.
I. v. 8. οἶνω τῷ ποτῷ juxta Hebræum. Cap. II. v.
9. ἀπαγγείλητε. v. 16. ἀπαγγείλη. Cap. VI. v. 14.
ἀγωνιζόμενος ἐξελεύσεται. Cap. VII. v. 11. ἀνέρεθι ha-
bet *Alex.* perinde ut *Rom.* Editio. v. 19. ἀγρόγον,
ficuti versu 7. Cap. IX. v. 25. inter δύο & καὶ
διησέψει extat ε, adeo ut Scriba διησέψει sine καὶ
juxta Hebr. scribere voluisse videatur. v. 27.
ὅτι τὸν ἱερόν. Cap. XL. v. 4. Σαβαειν. Cap. XII. v. 7.
Βαδδὶ. v. 10. ἀνόητους (non ἀνδύτους, uti perperam
plane *Huiffsus* legit.) Ibidem νοήτους.

II. In Prophetis Sphalmata Codicis Alexandrini.

HOSEÆ.

Cap. XI. v. 12. ἀσβεΐας. Cap. XIV. v. 3. μὴ λάσητε.

AMOS.

Cap. II. v. 9. ἐξήγειρα pro ἐξῆρα. Cap. IV. v. 6.
pro πᾶσι τοῖς τέποις male scriptum πᾶσις τῆς πύλι-
σιν.

PROLEGOMENA.

σιν. quod paulo ante præcessit. Cap. VI. v. 2. βασιλέων. Cap. IX. v. 15. ἐκπαῖδῶσιν.

M I C H Æ.

Cap. II. v. 3. ὄρθοι. Cap. III. v. 3. συνέκλεισαν pro συνέθλασαν vel συνέκλασαν.

J O E L.

Cap. II. v. 10. φθέγγος. v. 11. μεγάλη post Κυρίου male repetitur. Cap. III. v. 10. ἰχί.

A M B A C U M.

Cap. II. v. 3. ἐσώρας pro εἰς πέρα. v. 17. in fine αὐτῶν pro αὐτῶ, uti recte in parallelo versu 8. hujus Capituli scriptum est.

S O P H O N I Æ.

Cap. I. v. 17. εἰχεῖ pro ἐκχεῖ. v. 18. ζῆλος αὐτῶν, quanquam σ in αὐτῶς linea transversa sit expunctum. Cap. II. v. 9. καταλοίπυ. Cap. III. v. 11. ὑβρέσιως.

A G G Æ I.

Cap. II. v. 10. εἰρήνης ψυχῆς. v. 18. ἀρθρεία.

Z A C H A R I Æ.

Cap. III. v. 5. posterius comma καὶ ἐπείθετον αὐτὸν ἱμάτια male præcedit prius colon: καὶ ἐπίδηξαν κ. τ. λ. Cap. IV. v. 1. ἐξερῶ. v. 2. εἶπεν pro εἶπα, item ἐπαρυσίδες. Cap. IX. v. 14. πορεύσονται. Cap. XII. v. 7. δώσει pro σῶσει. Cap. XIV. v. 18. Κύριος πατάξει Κύριον.

M A L A C H I Æ.

Cap. IV. v. 2. σκίρατε pro σκιρτήσῃτε vel σκιρτήσατε.

E S A I A S.

Cap. I. v. 31. ὡς πινῶντες. Cap. III. v. 24. ἰδίαι loco ἰδείας, nisi hoc ad vocalium permutationes refe-

PROLEGOMENA.

referendum. Cap. IV. v. 5. παθήσεται pro σκαπαθήσεται. Cap. V. v. 5. ἀπὸ παλαιῶν pro καὶ παλαιῶν ex præcedenti commate perperam reposuit scriba. v. 22. κεραυνῶντες. Cap. VIII. v. 3. ὡς σὴν. Cap. XI. v. 10. ἔδω. Cap. XVII. v. 3. prius recte scriptum fuit Σύρον unde & nos ita expressimus; sed Librarius eadem manu, vel saltem eodem ævo, ut ex atramento colligitur, superposuit ΑC ut Αουρείων faceret; neque tamen post ε addidit. Similiter v. 4. super πίονα perperam λ apposuit, ut πλείονα faceret. Cap. XIX. v. 8. ἀλείψ. Cap. XXIV. v. 10. ἠρωμώδη. Cap. XXV. v. 2. in verbo οἰκοδομηθῇ prima syllaba οἰ excidit. Cap. XXVI. v. 4. ἠλπισαι prius recte scriptum fuit, sed postea male erasum. Similiter v. 8. σε post ὀνόματος perperam erasum est. v. 11. λαός. Cap. XXVIII. v. 17. εἰς ταθμύς. Cap. XXX. v. 1. ὡς εἶναι ἀμαρτίας. Cap. XXXII. v. 19. ἐὰν bis scriptum est. Cap. XXXIII. v. 19. μέγα. Cap. XXXVII. v. 9. ἀπέσπρεψεν pro ἀπέσειπεν. Cap. XXXVIII. v. 12. εἰζου. Cap. XL. v. 15. ὡς ἔλαιον pro ὡς σίλος, recentiori manu super rasura scriptum. v. 22. ὡς κανὴ. Cap. XLI. v. 20. ὁπασσώνται. Cap. XLV. v. 1. ἐκράτησας. Cap. XLIX. v. 12. ἐγγὺς. v. 17. ἐξ pro ἐκ σε. Cap. LII. v. 15. συνάξουσιν. Cap. LV. v. 1. οἶνε. v. 12. ἡς ἀρχού. Cap. LVI. v. 8. διασπασμύς. Cap. LIX. v. 5. βασιλίσκος. v. 15. συνίναι. Cap. LX. v. 2. voces καὶ γὰρ male positæ ante καλῶν γέν. Cap. LXI. v. 6. ἰσχύς. Cap. LXVI. v. 23. ultima vox κύριος omīssa, sed à Cyrillo Lucari, uti videtur, vel alio nuper addita.

J E R E M I Æ.

Cap. II. v. 22. ἀποσπρήν. Cap. III. v. 7. ἀνάσπρεψεν. v. 19. εἰ pro εἴπα, occasione sequentis πατήρ. v. 20. in fine voces perperam transpositæ sunt hunc in modum:

PROLEGOMENA.

modum: λέγει Κύριος, ὁ οἶκος Ἰσραὴλ. v. 24. μύχθης
 pro μύχης, occasione paulo ante præcedentis μύ-
 χθης. Cap. IV. v. 8. ἀλλάξατε. v. 10. εἶπεν. quan-
 quam antiquissima Librarii manus virgula super-
 posita, expungendum indicaverit. Cap. V. v. 22.
 εἶλον pro δειλον. v. 24. καρδία αὐτῆς. Cap. VII. v. 3.
 καὶ ἐ καρτικῶν. v. 10. voces malæ transpositæ sunt
 hunc in modum: ἐν τῇ οἰκῇ ἐνώπιόν μου. Ibidem
 pro ταῦτα male scriptum πάντα: quod mendum
 ipse Librarius animadvertit virgulis appositis.
 v. 16. ἐχ. v. 24. περιστρέφον. Cap. VIII. v. 19. Σιῶ.
 Cap. IX. v. 3. τίξῃ. Cap. X. v. 21. ἠνεργήσαντο.
 Cap. XI. v. 12. σέσωσιν. Cap. XII. v. ult. ἐξάρξῃς.
 Cap. XV. v. 18. ψεύδῃ. Cap. XVI. v. 16. ἀλλοίς.
 Ibid. ὅρου. Cap. XX. v. 11. μαθητῆς. Cap. XXI. v.
 12. verba καὶ οὐκ ἔσται perperam bis sunt scripta.
 Ibid. v. 14. θυμῷ male pro δρυμῷ. Cap. XXII. v. 11.
 τῇ βασιλείῳ. v. 15. Ἀχαῶς pro Ἀχά. Cap. XXV.
 v. 13. πατάξω pro ἐπάξω. Cap. XXVI. (XLVI.)
 v. 1. βασιλέα. v. 3. ἀναλάβετε. sed postremum α
 erasum est, nec tamen e ejus loco positum. Ibid.
 v. 9. μαθηταί, & 9 quidem virgulam superposi-
 tam habet, quæ est sphalmatis nota. v. 13. αὐτῷ
 loco Αἰγύπτου. Cap. XXVII. (L.) v. 6. ἐπιλάθοντο.
 v. 44. ὁ σῶσαι. Cap. XXVIII. (LI.) v. 35. ὅτι pro
 posteriori ἔρει super raso spatio scriptum. v. 59.
 ἡς Νηίου. Cap. XXIX. v. 8. (XLIX. v. 7) ἐπώλετο.
 Eodem Cap. XLIX. v. 19. ὁ σῶσαι. Cap. XXXI.
 (XLVIII.) v. 6. αὐτῷ loco ὑμῶν. Eodem Cap.
 XLIX. v. 19. ὁ σῶσαι. Cap. XXXI. (XXV.) v.
 29. ἔρχομαι. Ibid. v. ult. γάλαμα. Cap. XXXVI.
 (XXIX.) v. 8. ἀναπειθῆτω. Ibid. v. 10. ἀπερρίψαι
 male positum post λαφὺν ὑμῶν. v. 21. πατάξεις per-
 peram. Cap. XXXVIII. (XXXI.) v. 37. μίτιον
 pro μετίον. Cap. XXXIX. (XXXII.) v. 1. ὅτι
 Κυρίου male bis scriptum tam ante quam post ὅτι
 ἱερμίαν.

PROLEGOMENA.

Ἰερεμίαν. Ibid. mendose ὀνιαντῶ. v. 4. ὁδὸς δὲ
 σπῆλαι. v. 7. Ἀναναθῶθ. v. 17. μετεγέρω. v. 27. ἐπ
 pro π. Cap. XL. v. 6. συνώλουσιν. v. 13. ὅτι pro
 ἐπ. Cap. XLII. (XXXV.) v. 11. ὠκίσουσιν. Cap.
 XLIII. (XXXVI.) v. 23. ἰωδεῖν. v. 24. πάντες τὰς.
 Cap. XLV. (XXXVIII.) v. 22. ἡπάτησιν. Cap.
 XLVI. (XXXIX.) v. 1. βασιλέως βασιλῶν. Ibid.
 v. 14. & sequenti Cap. XLVII. (XL.) v. 1. ὃν
 Σαράν. Eodem Cap. XLVII. v. 2. ἔλαξεν αὐτό. Cap.
 XLVIII. (XLI.) v. 17. τῷ pro τῇ. Cap. LI.
 (XLIV. v. 21. ἐδυμιάσατο. Cap. LII. v. 18. κείρας.
 v. 25. ἐν ὄρεσιν. v. 26. αὐτὸν pro posteriori αὐτῆς.
 v. 3. ἰχὺν τὰς pro ἡ συντάξας.

IN THRENIS.

Cap. I. v. 7. ἰχθῆς. v. 12. καὶ pro καὶ. Cap. III.
 v. 41. ὅς ἐστιν ὁ δὲ χειρῶν ordine perverso. Cap.
 V. v. 10. δέσμευμα.

BARUCH.

Cap. I. v. 1. ὃς Μασσάιν, ὃς Σιδκίιν. Cap. IV.
 v. 12. ἡρωμῶθιν.

EPIST. JEREMIÆ.

V. 9. ὑψαίεθαι. v. 12. σκῆπτρον. v. 16. σπῆλαι.
 v. 28. λόγῳ. v. 31. παιδείαν. v. 70. τῷ ἐν κήρ
 ξάμην.

EZECHIEL.

Cap. I. v. 27. ab initio ὄρασις. Cap. III. v. 10.
 ἐλάλκα. v. 18. ζητῆσαι pro ζῆσαι. Cap. V. v. 10.
 τίνα φάγονται πατῆρες. Cap. VII. v. 16. μελέτητο καί.
 Cap. VIII. v. 5. post εἰσπορεύεται additum σε, sed
 recte linea transversa expunctum. Eodem signo
 Cap. X. v. 6. voces τῶν τρυφῶν, insertæ ante τῶν Χι-
 ρυβείν sunt circumscriptæ five deletæ. Cap. XII.
 v. 7. αἰχμαλωσίας, sed linea transversa expunctum.
 Cap.

PROLEGOMENA.

Cap. XIII. v. 7. ἐλάλησθαι uti supra cap. III. v. 10. v. 16. ὁρῶντες αὐτῶν, ὡς superscripto. v. 20. ἐκτέρεται. v. 22. verbum ἀποστέλλει male post ποιηρᾶς repetitum, & ζητήσαι loco ζῆσαι scriptum. Cap. XVI. v. 21. ἔδωκας. v. 22. ἐμνήσθη. v. 26. ὁμορρύντας, v. 28. θυγατέρας Σέρ. v. 39. κατασχόψασιν. Cap. XVII. v. 7. τὸν ἄνδρα pro τὸν ἄρτον. v. 22. hæ voces καρδίας αὐτῶν perperam bis exarantur, semel post κορυφῆς & iterum post ὁραυάδων αὐτῆς, cum priori loco omitti debuissent. Cap. XVIII. v. 19. ἀδικίαν ὥς πατὴρς perverso ordine. v. 20. ὥς prius scriptum fuit, sed inde recte factum ὥς, deletο v. Cap. XX. v. 6. εἰς γλῶσσαν Αἰγύπτου. v. 16. ἐν θυμάτων. v. 28. ταῖς πονδῆς. Eodem Cap. XX. v. 43. prius recte scriptum fuit κόψατε, sed postea κ male erasum est, factumque ὀψατε. Cap. XXII. v. 3. ποιῆσαι. Cap. XXIII. v. 6. πάντες ἵπποι. v. 20. posteriori loco οἰδεῖα. Cap. XXVIII. v. 17. ἔλαλε σε. v. 18. ἐκ μέσφ. Cap. XXXI. v. 4. ante verbum ἐξαπέστειλεν hæc male ex præcedentibus repetita inseruntur ἤραγεν κύκλῳ τῶν φυτῶν αὐτῷ, καί. Cap. XXXII. v. ult. μέλα, τραυματίας. Cap. XXXVI. v. 10. αἶρη μωμῆσαι. Cap. XXXVII. v. 23. βασιλείαις pro ἀσθεῖαις. Cap. XL. v. 4. πάντας ὅσα. v. 39. priori loco ζῶ pro δύο. Cap. XLI. v. 18. τῶν Χερύβ. Cap. XLIV. v. 14. τάξουσιν αὐτοῦ. Cap. XLV. v. 7. ante voces τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἀρίων, hæc ab imperito Scriba male inserta sunt τῆς πόλεως καὶ ὁ πρῶτος. Similiter vers. 9. post τῷ Ἰσραὴλ perperam ex præcedenti versu 8° repetuntur ista: τὸν λαὸν μου καὶ τὴν γλῶσσαν καὶ ἀκκληρονομίαν οἶκος τῷ Ἰσραὴλ. v. 20. ἀγρόντος. Cap. XLVII. v. 10. ἀλείψ. v. 11. ἔση διελθὼν pro ἐν τῇ διελθῶν. v. 16. πνιγμένοι (post ἀνατολῆς.)

DANIEL.

Cap. IV. v. 33. μεγαλοσύνην θεοκρατίας. Cap. V. v. 23.

PROLEGOMENA.

23. οὐ φέρεται. Cap. VI. ἔχθες. Cap. VII. v. 20. τῇ καρδίᾳ. Cap. VIII. v. 3. τὰς ὀφθαλμοὺς, item ἀνέβαινον. v. 5. πέρχες. Cap. IX. v. 16. πόλειός σου Ἰσραὴλ (Iῤῥα pro Iῤῥμ.) Cap. XI. v. 6. θυγάτηρ βασιλεὺς. v. 11. perverſo ordine ſcriptum: καὶ ἀρχιανθήσουσαι, καὶ ὁ βασιλεὺς τῇ Νότῃ ἐξελεύσεται. v. 25. καρδία αὐτῇ καὶ βασιλεία. v. 34. βοηθήσουσαι. In *Historia Belii* verſ. 10. δακτύλῳ.

Vocales permutatae in Prophetis.

A & E. Τιστράκοντα Amos II. v. 10, & v. 25. Ezech. IV. v. 6. XXIX. v. 11, & 13. XLVI. v. 22. τίσπρα Zachar. I. v. 18, & 21. Sed Zach. I. v. 20. τίσ-
σπρας, & Ezech. I. v. 5, 8. πιατέρων, & eodem v. 8. τίσπρα, quanquam hoc recentiori manu sit super
raſo ſpatio exaratum, & ſic etiam alibi. ἐξηρα-
νῆν Abdiaz verſ. 6. ἐραυνῆσατε Jerem. XXVII. (L.)
v. 26. ſed ἐξηρανήσω Amos IX. 3. & Sophon. I. v.
12. ἐξηραιῶν Jerem. XIII. v. 27.

E & AI. Ἀναιδέωτι Amos V. v. 26. ἀνακρίνεται
Sophon. II. v. 3. ἀπαγιάσωδς Zachar. VI. v. 15. ἔσαι
pro ἐσὶ Eſaia XLII. v. 28. Jerem. XVIII. v. 17.
Contra ἔσε pro ἔσαι Jerem. XXV. v. 2. ἀεὶ μνησθήσιν
& ἀεὶ λήσιν Jerem. IV. v. 4. δυνάμει Jer. VI. v. 10.
πορεύεται cap. X. v. 2. δυνήσονται XIII. v. 23. Con-
tra οὐκ εἰ Zachar. XI. v. 13. ποίησι Jer. VI. v. 26.
παυδίων pro παδίων aliquoties Jer. XIV. v. 18. &
παυδινῶς Ezech. III. v. 22. Similiter κατὰ loco χαρῶ
Dan. VII. v. 12. ſed ibidem etiam χαρῶδ. Confer
Jer. XXI. v. 13. & XLIX. (XLII.) v. 21. με
pro μὲ Jer. XXVIII. (LI.) v. 34. Contra ἐμὲ pro
ἐμαὶ Ezech. XVIII. v. 4. χειρὸς πατρός pro χειρὸς πατρὸς
Naum. III. v. 10. Eſaia XLV. v. 14. Jer. XVII.
v. 26. χειρὸς πατρός Jer. XLVII. (XL.) v. 1. & ἀναι-
δεν Ezech. VIII. v. 11. ἐρευσιν pro ἀερευσιν Eſaia
XLVI. v. 7. Similiter ἔρετι Jer. XVII. v. 21. ἐπε-

PROLEGOMENA.

ον pro ἔπουσαν Jer. V. v. 6. & Dan. VIII. v. 7. ἔπ-
 σας Jer. XIV. v. 19. ἔπσα Jer. XXXVII. (XXX.)
 v. 14. κα pro καί Jer. X. v. 19. & καλὸν pro καλόν
 Jer. XVIII. v. 15. Similiter κατὰ pro κατὰ Jer.
 XXVII. v. 9. αἶτη pro ἔτη Jer. XLI. (XXXIV.)
 v. 14.

E & H. Ἀνάστημα Sophon. II. v. 14. & Zachar.
 IX. v. 8. ἐψέματος Aggaei II. v. 13. ἀψέμα Ezech.
 XLI. v. 6. & XLII. v. 5. bis, sed Cap. XLI. &
 XLV. v. 2 ἀψέμα. Similiter εὔρημα Jerem. XLV.
 (XXXVIII.) v. 2. & XLVI. (XXXIX.) v. 18. &
 LI. (XLV.) v. ult. συσέμα Ezech. XXXI. v. 14.
 ἐκὶ pro ἡκὶ Jer. XXXII. (XXV.) v. 31. nisi Libra-
 rius intenderit ἐκὶ, atque tunc inter Sphalmata
 referendum. ἑμωδίσας pro ἡμωδίσας Jer. XXXVIII.
 (XXXI.) v. 29. ἡμωδίσας Jer. XLVII. (XL.) v. 3.
 κοπιλάται Ezech. XXVII. v. 9. pro κοπιλάται, ut
 ibidem vers. 8. scriptum est. ἡδονικὸς pro ἡδονικὸς
 Ezech. XXXIV. v. 4.

I & EI. Ἐπεὶ pro ἐπὶ Amos I. v. 10, 14. Efaia
 IX. v. 12. & X. v. 4. Dan. IX. v. 1. ἰδὲναι pro ὀ-
 νῆναι Jerem. IX. v. 6. ἔτι pro ἐπὶ Jer. XXII. v. 12.
 & XXIII. v. 4. priori loco & alibi. καδίσαι pro
 καδίσαι Jer. XXIX. (XLIX.) v. 18. Εἰρημίας Jer.
 XLV. (XXXVIII.) v. 15. νίκος pro νείκος Ezech.
 III. 8. ut ex mox sequenti νείκος, & præcedenti
 φιλόγεικοι patet. ἀπιδέτω Ezech. III. v. ult. πινῶντι
 pro πεινῶντι Ezech. XVIII. v. 7, & 16.

I & OI. Φινίκης Efaia XXIII. v. 2.

I & H. Ὠδίνη pro ὠδίνη Efaia XXVI. v. 17.
 ἔτιναι Jer. VIII. v. 22. ἔτιναι Jer. XXVIII. (LI.)
 v. 8. σείσαι pro σείσαι Jer. XVII. v. 5.

H & EI. Ἐλίσαι pro ἐλίσαι Amos V. v. 15. &
 Efaia XXVII. v. 11. Similiter εἰσπιδέσαι Amos V.
 v. 19. εἰσακέσαι pro εἰσακέσαι, (uti mox σώσεις) φω-
 τίση pro φωτίση, uti paulo ante δώσει Baruch I. v. 12.

PROLEGOMENA.

ὑπερήσει Ambac. II. v. 3. κυκλώσει pro κυκλώσει, ut in
antececd. βάλῃ Efaiz XXXVII. v. 33. σῶσει pro
σῶσει Ef. XLVI. v. 7. ἔσται pro ἔσται Ef. LV. v. 5.
σαλπύσει pro σαλπύσει Ezech. XXXIII. v. 3. εἶπῃ pro
ἔπῃ Jerem. XXIII. v. 40. Contra εἰρήνη pro εἰρήνη
Ezech. XVIII. v. 18. ἔσται pro ἔσται Dan. VI. v. 15.
Contra καθεύσει pro καθεύσει Dan. VII. v. 26.

H & AI. Ἡ μεγάλη pro μεγάλη Sophon. I. v. 14.
φανταί pro φανταί Jerem. III. v. 21.

H & OI. Αὐτοῖς loco αὐτοῖς Efaiz. X. v. 2. Con-
tra γεννηθῆναι pro γεννηθῆναι Ezech. XXII. v. 13.

I & T. Ἐεισέβη pro εἰσεβῆ Hof. V. v. 7. & Joel.
I. v. 4. & II. v. 25. συκκηράτω Efaiz I. v. 8.

T & EI. Πρέσβεις Efaiz LXIII. v. 9. Contra
ἡμῶν pro ἡμῶν Dan. IX. v. 27. bis.

T & OI. Ἐκύμουν pro ἐκοίμουν Naum III. v. 18.
σι pro σὺ Jer. XLV. (XXXVIII.) v. 24.

H & T. Πανηγυρίσῃ Efaiz LXVI. v. 10. ὑμᾶς
pro ὑμᾶς Mich. IV. v. 14. (vel V. v. 1.) Malach.
II. v. 10. Efaiz XVII. v. ult. bis. Cap. XXXII.
v. 15. Cap. XXXVI. v. 18. Jer. II. vers. 6. priori
loco. ὑμῶν pro ὑμῶν bis Zach. I. v. 6. item Ma-
lach. II. v. 10. Efaiz XXXVI. v. 18. ὑμῶν pro ὑμῶν
loco citato Zach. I. v. 6. Efaiz IX. v. 6. (post εἰδέναι)
Jer. IV. 13. V. v. 24. Dan. III. v. 30. ὑμεῖς pro
ἡμεῖς Jer. III. v. 22. ὑμᾶς pro ὑμᾶς Jer. XXXIII.
(XXVI.) v. 16. ἡμῶν loco ὑμῶν Joel. II. v. 14, &
26. Zachar. I. v. 2. Malach. III. v. 6. Efaiz XXX.
v. 18. (priori loco.) & Cap. XXXV. v. 4. XLIII.
v. 27. LV. v. 3. Jer. II. v. 5. IV. v. 4. XI. v. 4, 5.
XIII. v. 16. XVII. v. 22. XXVII. (L.) v. 12.
XXVIII. (LI.) v. 50. XXXII. (XXV.) v. 34.
XLIX. (XLII.) v. 4. Baruch II. v. 21. IV. 24.
Ezech. XVIII. v. 25. ἡμῶν pro ὑμῶν Jer. VII. v. 23.
XIV. v. 13. XLIV. (XXXVII.) v. 6. LI. (XLIV.)
v. 29. Baruch. IV. v. 24. ἡμᾶς pro ὑμᾶς Efaiz
LXVI.

PROLEGOMENA.

LXVI. v. 5. Jer. XXI. v. 4. XXVII. (L.) v. 12. Baruch. I. v. 14. & IV. v. 6, & 8. Ezech. XXXVI. v. 3.

Ο & Ω. Ἀδούσω Joel III. v. ult. Jerem. XXVI. (XLVI.) v. 28. Similiter ἀδούων & ἀδούω Naum I. v. 3. & ἀδούωσιν Jer. XV. v. 15. & ἀδούωσιν Jer. XVIII. v. 23. ἀνταπόδωμα & ἀνταποδοθήσεται Oba- diae vers. 15. κατὰ δαδίδν pro κατὰ δαδίδν Dan VIII. v. 11, 12. αὐτῶν pro αὐτῶν Dan. XI. v. 5. ἰσραὴλ Zachar. I. v. 8. & IV. 2. τὸ δαδίδν Zachar. XI. v. 9. δαμάτα Malach. I. v. 3. ὁμοιωθήσιν Esaiæ I. v. 9. πῦρ Es. XXIX. v. 7. εὐδιδύσα Es. XLVII. v. 15. ἐξοχάρισσα XLIX. v. 16. ἐπιπλάσονται Es. LV. v. 5. ὠλεσθήσιν Jerem. II. v. 30. ἐμειχέντο Jer. V. v. 7. ἐπισκέψομαι ibid. v. 8. ἐρεῖμαι ibid. v. 24. μαρτύρομαι Jer. VI. v. 10. ἐμύλαμον Jer. XI. v. 19. ἔχων pro ἔχον Jer. XV. v. 18. κόψομαι Jer. XVI. v. 6. ἔνδν Jer. XIX. v. 6. ὁμιλοῦνται Jer. LI. (XLIV.) v. 25. Σιδύνα Ezech. XXVII. v. 8. ἀκούσιν Ezech. XXXIII. v. 30. ἡδονικῶς & ἔχων Ezech. XXXIV. v. 4. πορεύονται & φυλάξονται Ezech. XXXVII. v. 24. μύχων pro μύχον Ezech. XLIII. v. 19. ὀρίον- ται Epist. Jeremiae vers. 31. κρήσιν ibid. v. 58. πε- λάσων ibid. v. 69. σιωπήσομαι pro σιωπήσονται Thren. III. v. 49.

ΟΙ & Ω. ὁμιλοῦνται Esaiæ IX. v. 10. ὁμιλο- ῦνται Jerem. XII. v. 16. Contra οὐκ ὀμιλοῦνται pro οὐκ ὀμιλοῦνται Jer. XLII. (XXXV.) v. 10. & κατοικήσιν pro κατοικήσιν Ezech. XXXVIII. v. 12.

In Prophetis Consonantes permutatae.

Τ & Δ. Ἐμπεράσιν Hoseæ XIV. v. 2. Amos I. v. 3, 13. Esaiæ XLIV. v. 22. Jerem. III. v. 12. δαδιδν Jer. XXXVIII. (XXXI.) v. 21. bis καὶ Ἐμπεράσιν Amos VIII. v. 7. καὶ ὁμιλοῦνται Ezech. XX. v. 14. ὁμιλοῦν pro ὁμιλοῦνται Thren. II. v. 12.

PROLEGOMENA.

κατ' ἑνὰ Eſaiæ XXVII. v. 12. Νιτωρατει & Μαχα-
τει Jer. XLVII. (XL.) v. 8.

κ & γ. Λιγμῶ bis & λιγμᾶται Amos IX. v. 9.
δίζοντες Ambac. II. v. 7. ἐνδιγυμῶσι Epist. Jer. v.
25. & Dan. III. v. 44. & ἐπιδιγυμῶνον Epist. Jer.
v. 58.

N nativum mutatum in γ. Ἐγγασρὶ Hoſeæ XIV.
v. 1. Eſaiæ VIII. v. 3. & XXVI. v. 18. XL. v. 11.

In M. Ἐμμέσω Amos III. v. 9. VII. v. 10. Mich.
V. 7, 8. & alibi sæpiſſime. Sed ἐν μέσῳ tamen extat
Ezech. V. 8. VII. v. 4. IX. v. 2. XVIII. v. 18.
XIX. v. 2. bis. & v. 6, 11. XX. v. 8, 9. XXIII.
v. 40. XXIV. v. 7.

N nativum retentum in ἐνπολήσωμαι Amos VIII.
v. 5. & ἐνφραγμῶ Mich. IV. v. 14. (vel V. v. 1.) σω-
σεσμῶ & σὺν πᾶσι Naum I. v. 3, 5. σὺν πᾶσι Naum
III. v. 14. σωσείσω Aggæi II. v. 8. σωσεσμῶν Jer.
XXIII. v. 19. ἐνκολληθήσεται Zachar. XIV. v. 5. ἐν-
φραγμῶν Eſaiæ XIX. v. 3. σὺν καταφραγμῶν XXX.
v. 30. σὺν σῆμον XLIX. v. 22. ἐν πύγματι LXVI.
v. 4. σὺν καλῶ Jerem. I. v. 15. ἐν χεῖρσιν Jer. IV. v. 30.
ἐν κατάλειμμα XI. v. 23. ἐν κατάλειπαι XII. v. 7. ἐν-
χεῖρματος Jer. XXIII. v. 20. ut etiam XXXVIII.
(XXX.) v. 24. ἐν χεῖρσιν Jer. XXVII. (L.) v. 42.
ἐν φραγμῶν Jer. XXVIII. (LI.) v. 60. ἐν κότῃ Jer.
XXXI. (XLVIII.) v. 39. ἐν καρπῶν Jer. XXXVIII.
(XXXI) v. 12. ἐν πνεύσιν Jer. L. (XLIII.) v. 12.
σὺν κλείσεσι Ezech. IV. v. 3. sed ibidem σὺν κλείσεσιν
habet Alex. contra v. 7. σὺν κλείσεσιν. ἐν χεῖρσιν Ezech.
XXI. v. 4. sed v. 3, 5. ἐν χεῖρσιν. ἐν στήθεσιν Ezech.
XXIII. v. 25. & ἐν πνεύσιν ibid. v. 47. σὺν φρυγῇ
Ezech. XXIV. v. 10. & σὺν φρυγῇ ibid. v. 11. ἐν πο-
φραγμῶν Dan. XII. v. 9.

M nativum retentum in λήμφομαι Amos IV.
v. 2. VI. v. 12. λήμψεται Mich. I. v. 11. λήμψεται
Mich. II. v. 4. fimiliter ἀντλήμφομαι & καταλήμ-
φομαι

PROLEGOMENA.

ἴσμαι Mich. VI. v. 6. & cæteris derivatis atque compositis verbi λαμβάνω.

Consonantes adjectæ.

N adnexum Accusativis. Efaïæ VII. v. 19. ἔα-
ζάσαν. Ezech. XXVIII. v. 13. ἄνδρασαν. Baruch.
IV. v. 16. μονογανῶ.

Consona redundans.

Efaïæ IX. v. 2. ἐκκχθρός. Ezech. XXXVI. v. 2.
ἐκκχθρός. Ezech. XXXIX. v. 23. ἐκκχθρών.

Loco duplicis Consonantis simplex.

Περί Zach. VI. v. 2. γνήματα Zach. VIII. v. 12.
Efaïæ XXIX. v. 1. LXV. v. 21. Jerem. VII. v. 20.
VIII. v. 13. Ezech. XXXVI. v. 30. XLVIII.
v. 18. γνήματος Efaïæ XXX. v. 23. & XXXII. v.
12. γνημάτων Jerem. II. v. 3. & Thren. IV. v. 9.
πρεστογνήματα Ezech. XLIV. v. 30. & XLVIII.
v. 14. ἐννοσύνουσα Jerem. XXII. v. 22. ἑξικλοστιάδῃ Jer.
XXXIII. (XXVI.) v. 9.

Loco simplicis Consonæ duplex.

Ἀναίευνεν pro ἀνέβαινεν Naum II. v. 7. ἀπκτέννων
Efaïæ LXVI. v. 3. καταβέννοντες Jerem. XXVIII.
(LI.) v. 14. ἀναίευνι Jer. XXIX. (XLVII.) v. 2.
ἀναβέννοντα Jer. XXXI. (XLVIII.) v. 35. ἀπκτέν-
νεν Ambac. I. 17. ἀπκλέννοντο Dan. II. v. 13.

Hæc quidem Grabius ad *Alexandrinum* Tex-
tum pertinentia per otium colligerat, plura for-
san, si ulterius vixisset, intervallis, quæ scribens
vacua reliquerat, inserturus. Sed hæc tamen,
cuicuiusmodi sint, satis ostendunt, quam accurate
Exemplar suum cum MS. Codice contulerit, mi-
nutissima quæque diligenter expendens, sequio-

PROLEGOMENA.

rum sæculorum levissimas emendationes ab antiqua *Thecla* manu secernens, tenuissimos quoque literarum apices, ductusque literarum vetustate pæne exesos subtiliter explorans, & priscum denique scribendi morem, ubicunque ab hodierna scriptura discedit, in chartis exprimens; ut uno scilicet conspectu simul universa Lectoris oculis subiceret, quæ plura videbantur, quam ut possent, leviora, quam ut deberent, per marginem disponi. De his, qui ampliora voluerit, consulat erudita vel Græbii vel Læt Prolegomena; in quibus inveniet, quandam, nec mediocrem interdum, etiam ex his rebus percipi posse utilitatem. Sic *Abdiæ* vers. 18. *πρωτοβέτος* est in *Vat.* *πυρροβέτος* in *Alex.* quæ Lectio in *B.P.* prorsus omiſsa est. Sunt tamen, ut ait Hieronymus in loc. qui non *πρωτοβέτος*, id est, frumentarium: sed *πυρροβέτος*, hoc est, qui gestare possit igniculam, à Septuaginta translatus putent. Nec paulo prius in eodem loco, quod Septuaginta transtulerunt *πρωτοβέτος*, nos in frumentarium vertimus, juxta antiqui sermonis eloquium: eos enim, quos nunc agentes in rebus, vel veredarios appellant, veteres frumentarios notabant. Quod non placet Drusio, quoniam sine teste aut exemplo dicitur: scilicet, frumentarium eundem esse ac veredarium, qui ferat nuncium cladis ad vicinas gentes: cujus contrarium tamen ostendit Salmasius in Notis ad Spartianum. pag. 28. Deinde sic pergit Drusius: In aliis libris est *πυρροβέτος* teste Hieronymo in locum. Quid hoc? In Lexico Hesychii est, flammiger & solus superstes in bella. Sensus idem qui in Hebræo: nam *רורי* dicitur residuus in bello. Porro proverbium erat apud Græcos, teste Herodoto, *ὄχι πυρροβέτος*, Ne flammiger quidem, sub. evasit.

Proprie

PROLEGOMENA.

Proprie πυρροβος dicebatur vates facem gerens ante prima signa, quoties procinctæ acies congregari pararent. Hunc, tanquam sacrum, quod legati munus obiret, violare nefas erat. Hæc Drusus in locum. Quæ fufius, nec paulo melius profequitur Vir inter nostros Summus, in Archæologia Græca, Tom. II. p. 73. Erant antiqua inter Græcos Σπυρρῖα, prælii signa, faces accensæ, quas ab utroque invicem exercitu projicere solebant ii, qui πυρροβος, sive πυρροβος dicebantur, Martis Sacerdotes, qui propterea sine scelere violari non poterant, ita ut projectis facibus ad suos integri se reciperent. Unde natum est proverbium, Οὐκ ὁ πυρροβος ἰσῶδν, Ne flammiger quidem evalit, quoties tam cruentum incidisset prælium, ut neminem vivum utrumque conservarent milites. Ad hunc morem Poetæ Græci & Latini crebro respiciunt. Hæc Præsul Clarissimus: quem vide. Non erat igitur contemnenda Lectio Alexandrini Codicis πυρροβος, quæ & ab Hieronymo memoratur, & quam diserte expressit Arabs Interpres, si qua illius sit autoritas, حامل نار, ferens ignem, quæque antiquam consuetudinem melius exhibet, & cum veteri proverbio, & cum loci sensu, rectius, quam πυρροβος, consentit. Prædicat enim Propheta Idumæorum gentem internecone delendam esse: לֹא יִהְיֶה שָׂרִיר לְבֵית עֵשָׂו, ὡς ἔστιν πυρροβος τῷ οὐκ ἰσῶδν. Non inficior, πυρροβος hoc sensu itidem ac πυρροβος scribi, quæ erat causa fortasse, cur hanc Lectionem Huissus silentio præteriret; sed cum πυρροβος fragmentarius reddi possit, quemadmodum eam reddidit Hieronymus, πυρροβος hoc sensu perraro, nec nisi inter Poetas occurrat, ideo Græbius tollendum esse ambiguum judicavit, & πυρροβος ne in

PROLEGOMENA.

marginē quidem exhibuit. Sed illud etiam adjici potest, vocem *πυρρῶς* non satis commode *frumentarius* verti, si veredarium intelligas: significat enim hominem, qui tergo vel brachiis frumentum gerit, vel terram tritici feracem, ut notavit Magnus Salmasius, neque Suidas, Hesychius, Phavorinus eam vim Græco vocabulo tribuerunt. Sed de hoc consule, si placet, Suidam in voce *πυρρῶς*, Drusium in Adagiis, & præcipue Salmasii Annotationes in Spartianum. pag. 28, 29, 30. Ubi fuse ostendit, quodnam fuerit inter Romanos milites *frumentarii* officium.

Malach. cap. II. v. 15. Sic legitur in Editione Romana, καὶ ὁ καλὸν ἐποίησεν, in Hebræo, וְלֹא אָחֵר עָשָׂה, quod varie reddi solet. Et ne unus fecit. Vel, ut *Vulg.* Nonne unus fecit? Vel, Annon vir unus &c. ut Syrus. Vel, Nonne unus fuit Abraham? ut Chaldæus vertit. Audiamus jam Cappellum de hoc loco ita differentem. Lib. IV. Criticæ Sacræ. p. 317. Legendum proculdubio, καὶ οὐκ ἄλλον ἐποίησεν nempe LXX. pro וְלֹא אָחֵר, quod hodie legitur, legerunt וְלֹא אָחֵר, καὶ οὐκ ἄλλον, optimo sensu. Hoc enim, *inquit*, vult Propheta, Deus, cum creavit Evam, eamque adduxit ad Adamum, ut illam ei sociaret, non aliam ei creavit, adduxit, & sociavit conjugem, etiam si id posset, & spiritus abundantia illi esset ad plures creandas. Hæc ille. Sed pace tanti Viri dixerim, si ad Evam refertur sententia, scribendum est, וְלֹא אָחֵרָה, οὐκ ἄλλη, non aliam. Verum ita pergit paulo post Vir celeberrimus. Quod autem sic & legerint & reddiderint LXX. liquet ex sequentibus in eodem versu, ubi hodie legitur, וְיָמָה הָאֵחֶר, & cur unum? LXX. τί ἄλλο ἢ ἀντίμα ζῆντι ὁ θεός; legerunt enim rursus אָחֵר pro אָחֵרָה. Reprehendit hic Cappellum

PROLEGOMENA.

Cappellum Buxtorfius, quod nullus Codex Græcus legit ἐκ ἄλλου. Quod quidem incommodum est nullum. Nam, primo, in Notis Ed. *Vat.* ad hunc locum, καὶ ἐκ ἄλλου ἐποίησε. Sic, inquirunt Editores, plerique habent libri; est autem qui habeat, καὶ ἐκ ἄλλου, est qui, ἐκ ἄλλου. Secundo, Flaminius Nobilius in loc. Sic plerique libri, in aliquo tamen est, καὶ ἐκ ἄλλου, & non aliter: in aliquo item, καὶ ἐκ ἄλλου, quod videtur factum ex, ἐκ ἄλλου, quod est apud Theodoretum: & in Complut. & apud S. Hieronymum, & non alius fecit, sine interrogatione. Tertio, Eandem Lektionem, ut monet Capellus, confirmant, quæ protinus sequuntur, verba, καὶ πᾶν ἄλλο &c. Hanc denique mens Scriptoris sacri vel omnino postulat, vel optime saltem patitur. Arguit Judæos Propheta, quod uxores suas pro libitu repudiarent, ut alias ducerent: Hoc igitur modo eos alloquitur, ἐκ ἄλλου ἐποίησε, non alius fecit, te, scilicet, atque illam: Eodem nempe, quo supra in eodem Capite, usus argumento. Οὐχὶ θεὸς εἶς ἐκποίησεν ἡμᾶς; Recte igitur Grabius ex *Alex.* Codice non, ut Huissus, ἐκ ἄλλου, sed monente Nobilio, vetustam ἐκ ἄλλου, (quam agnoscit Hieronymi Versio, & unus ex MSS. *Reg. Codd.*) & fortasse veram τῶν οἱ. Lektionem exhibuit. Esaiæ cap. I. v. 18. διελεχθῶμεν, Vaticana Lectio est: ad quam Waltoniana διελεχθῶμεν prope accedit. Minime tamen negligenda est Grabiana, διελεχθῶμεν, quæ facillime in ἀλελεχθῶμεν mutatur, quam tum alii Codices, ut fatentur Editores Romani, tum Basilii & Cyrillus tuentur. Cap. XLVI. v. 1. αἰρετε αὐτὰ *R.* εἰλεται habet MS. *Alex.* unde εἰλεται legit Huissus, quod ex Alexandrino scribendi more, ubi diphthongus *ai* pro simplici *i* creberime ponitur, in εἰλετε converti potest. Satius tamen

PROLEGOMENA.

tamen habuit Grabius Alexandrinum Sphalῃa
servare, quam emendatam Lectionem in margi-
ne de sua conjectura, licet certissima, ponere.
Ezech. cap. XXII. v. 1. habet MS. *Alex.* ἐν δὲ
ἐν τῷ δὲ μνη, ubi ante δὲ Grabius ob-
servat δὲ male erasum esse. Hoc inde profectum
est, ut arbitror, quod in multis exemplaribus,
ut ait Hieronymus in locum, juxta LXX. duo-
decimus annus & mensis decimus ponitur: jux-
ta ceteros autem Interpretes decimus annus, &
duodecimus mensis. Hinc evenit, ut cum in
quibusdam Exemplaribus scriptum esset ἐν δὲ
ἐν, alii ἐν δὲ conficerent, ut est in MS. *Alex.*
unde & Syrus etiam, undecimum annum, men-
sem duodecimum transtulit. Alius vero Libra-
rius, cum in multis Exemplaribus decimum men-
sem scribi videret, δὲ ante δὲ erasit. Ita &
Flam. Nob. in Notis ad hunc locum, asserit: in
nonnullis, ait, Exemplaribus, & apud Theod. est
δὲ & δὲ, in nonnullis δὲ δὲ & δὲ δὲ.
Ita magna semper varietas in numeris. Deni-
que, δὲ scriptum videtur in Vaticano Codice,
nam idem Flam. Nob. ibid. *Corrigendum*, ait,
in nostra, δὲ δὲ: scilicet, ut Vulg. Latinæ
consentiat. Jer. cap. XXVI. (in Heb. XLVI.)
v. 17. legitur in Editione Sixtina. Σαὼν Ἐβελ
Μανδ. Quæ verba in MS. *Alex.* sic distinguun-
tur, Σαὼν Ἐβελ Ἐμανδ, juxta Heb. שאון העביר
רמוע. In MS. Colbertino apud Hexapla Dⁿⁱ
Montfaucon, Ἐβελ Μανδ, unde legendum est, ut
recte censet Vir Clarissimus Ἐβελ Μανδ, vel potius
Ἐμανδ, ut est in MS. *Alex.* Vel ut in MS. Regio,
de quo mox, Σαὼν Ἐβελ Ἐμανδ, aut Ἀμμανδ, ut
est apud Theodoretum.

III. Hæc erant breviter annotanda de Variis
Lection-

PROLEGOMENA.

Lectiōibus à Waltonō prætēmissis; plura facile inveniēnt, qui otio & ingenio abundant. Transeo nunc ad ea, quæ de lacunjs Jeremiæ Prophetæ ex Regio Codice completis dicenda sunt. Duæ sunt optimæ Notæ MSS. Codices in Bibliotheca Regia, quorū alter Prophetas omnes complectitur, alter à principio ad Caput XXV. Esaiæ mancus est, cætera integer. Horum Collationes Grabius in seriniis conservatas reliquerat, sed imperfectas, nec à se invicem satis distinctas, ut ubique dignosci queat, an Lectiōes ibi notatæ, in primo an secundo Codice repariantur. Suspicio tamen hæc, quæ inseruit Grabius, Jeremiæ complementa deberi Regio Codici, de quo hanc Grabii Notulam reperio.

CODEX REGIUS PROPHETARUM

In Majori Quarto. Inscriptio in adversa parte Folii primi. Ἐκ τῆς ἀρχαίας χειρὸς τοῦ Ἀγιοτάτου Πατριάρχου Παρχμῆ, licet tres postremæ literæ vetustate pæne sint deletæ. Duodecim minores Prophetæ atque Esaias crebris obelis in margine sunt illustrati.

Desiderantur in chartis Grabianis, quæ ante Cap. XXVI. circa versus ex Regio Codice suppletos annotavit, licet plures ex eo Codice ante hunc locum inseruerit, quos minori charactere, sicut alia quæcunque defunt in MS. Alexandrino, distinxit. Cap. XXVI. (in LXX. XXXIII.) v. 21. ante καὶ ἐποίησαν εἰς Αἴγυπτον ita in Cod. Reg. καὶ ἐποίησαν καὶ ἔργον. mox v. 22. post ἄνδρας εἰς Αἴγυπτον, hæc inferenda notantur in margine: ὅτι ἐλάσαν ὑδὲ Ἀρχαί, &c; ut in hac Editione. Ad quæ etiam asterisci in citeriori margine appositi pertinere videntur, non ad præcedentia, καὶ ἐξαίρετον &c. utpote quæ una cum sequentibus, in Septuaginta non haberi, ait Hieronymus, omissa

PROLEGOMENA.

omissa scilicet occasione recurrentis οἰς Αἰγυπτίον.

Cap. XXVII. (in LXX. XXXIV.) v. 1. jam tempore Hieronymi, ac proinde etiam in *Rom.* & *Alex.* Codd. omissus, in Codice Regio extat, hypolemniscis loco asteriscorum ei appositis. Ἐν ἀρχῇ βασιλείας Ἰωακείμ, &c. ut in hac Editione. Sed βασιλείας ponendum censuit Grabius, & reposuit, Theodoreti & Hebræi Textus autoritate. Sequitur ibid. ἐγένετο λόγος Κυρίου quæ postrema vox abest à Theodoro & Hebræo Textu, quamobrem omissa est in hac Edit. Versum 5. prima quidem voce ὅτι redundantem, sed in medio mutilum, ac versum 6. quoque mancum integritati suæ è Codice Regio restituit, & vers. 7. addidit Grabius modo, quem legere licet in hac Edit. Ἐγὼ ἐποίησα ἢ γλῶ καὶ τὰς ἀνθρώπους. Ubi ἑρᾶντες mendose in Theodoret. errore ex similitudine utriusque vocis abbreviatæ nato, siquidem & in Cod. *Reg.* hoc loco ita exaratur, αἶνός. Καὶ δώσω αὐτῷ MS. *R.* αὐτῷ ex Theod. juxta Hebr. emendavit Grabius. πᾶσαι τῶν γλῶ, πᾶσαι omittitur in Theod. Sequitur paulo post. Καὶ τὰ θνητὰ τῶ ἀρχοῦ ἐργάζονται δίδωκα αὐτῷ καὶ δαδέναι αὐτῷ πάντα τὰ ἔσθην, καὶ τῶ ὑφ' αὐτοῦ. Verba, *Dedi ei, ut serviant illi, & servient ei omnes gentes &c.* usque ad *Reges magni*, in LXX. non legi ait Hieronymus ad hunc locum. Unde & in MS. *Reg.* hypolemniscus verbo δίδωκα præfixus, idemque signum sequentibus appositum ibidem conspicitur, cum tamen asterisci exarari debuissent. Theodoretus habet: καὶ δαδέναι αὐτῷ. Καὶ δαδέναι αὐτῷ. Atque ita fere etiam Hieronymus. Quorum autoritate permotus, καὶ δαδέναι αὐτῷ, scripsit Grabius. Præterea καὶ τῶ ὑφ' αὐτοῦ hic inferendum autoritate Theodoreti, Hieronymi, ac ipsius Hebræi Textus. Proinde ita legitur in hac

PROLEGOMENA.

hac Edit. Vide locum. Eodem v. 7. *ἕως ἔτι εἰληθῇ*
ὁ καρπὸς τῆς ὀργῆς αὐτοῦ. Juxta Heb. *וְיָנֵחַ*, γῆς pro ὀ-
 γῆς restituit Græbius, & Hieronymus habet *terrae*.
 Versus 8. caput mutilum MS. *Reg.* ita integrum
 exhibet, *καὶ ἔσται τὸ ἔθνος &c.* ut in hac Editione.
 Versu 10. post γῆς ὑμῶν hæc adduntur: *καὶ ἀγα-
 πωρῶ ὑμᾶς καὶ ἀπολείψω*, occasione proxime sequen-
 tis καὶ omiſſa. Versus 12. ultima verba cum ver-
 ſu 13, & parte 14^{ti} ob recurrentem vocem Βα-
 βυλωνος omiſſa ita nobis ſiſtit Codex *Reg.* *καὶ δε-
 λιώσατε αὐτὸν καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ &c.* Quæ ubi Hiero-
 nymus in LXX. deſſe dixerat, addit: *Est idcirco*
admoneo, ut prudens Lector intelligat, quantum
deſit per ſingula Græcis Codicibus & Latinis.
 Verſu 16. voci Βαβυλωνος duæ ſubjunguntur *καὶ*
παχὺ, quas in LXX. non haberi, iterum Hiero-
 nymus monuit, ut & ſequentem verſ. 17. quem
 aſterifcis ſignatum ſic repræſentat Codex *Reg.*
Μὴ ἀκούσατε &c. ſed ἀκούετε legit in Textu Gra-
 bius, aliorum MSS. autoritati cedendum ratus.
 Omnium horum loco in *Rom.* & *Alex.* extat ſo-
 lum, *οὐκ ἀπέſτελα αὐτοῖς*, quod ex loco parallelo,
 cap. XXIX. v. 9. hic inſertum videtur. Verſu 18.
 poſt ἀπαντησάτωσαν hæc ſequentur in Codice *Reg.*
 & MS. Coll. Novi, inque illo aſterifcis ſignata.
 ✕ *ὅτι τὸς κρείων &c.* ad finem Cap. Quæ omnia
 in LXX. non haberi monet Hieronymus, addit-
 que: *Pro quo aliud, quod ſcriptum non erat, po-
 ſuere, dicentes: mihi quia ſic dixit Dominus:*
 & reliqua vafa, quæ non tulit Rex Babylonis,
 quando tranſtulit Jechoniam de Hieruſalem, in
 Babylonem intrabunt, dicit Dominus, *Senſum*
magis quam verba ponentes. Atqui hæc ita etiam
 in *Rom.* & *Alex.* Codd. leguntur, Hebræis ver-
 bis in compendium redactis, quod ipſine Inter-
 preti, an Librario cuiſpiam ſit tribuendum, du-
 bitari poteſt.

Cap.

PROLEGOMENA.

Cap. XXVIII. (in LXX. XXXV.) v. 1. mutilus, in *Reg.* Codice integer legitur hujus tenoris: *Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἑτὶ ἐκείνῃ, ἐν ἀρχῇ &c.* Versu 2. post *Κύριον* additur, *τῶν Δουάμεων, ὁ θεὸς Ἰσραὴλ.* V. 3. ante τὰ σκῆν præfigitur πάντα, & subjungitur appositis asteriscis: *ὅσα ἔλαβεν &c.* ad medium versus 4^{ti}, ut in hac Edit. *Pro quibus*, inquit Hieronymus, LXX. *translulerunt*, Jechoniam & transmigrationem Judæ, quomodo & *Rom.* atque *Alex.* habent: *breviter Hebraicæ veritatis sensum magis, quam verba ponentes.* Unde patet, quæ in MS. *Reg.* sequuntur verba: *καὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ τὴν ἀποικίαν Ἰούδα,* ibidem expungenda esse, utpote quæ jam prius recitatis continentur. V. 8. post πόλεμον additur, *καὶ οἱ χαλκοί, καὶ οἱ δάματα.* V. 11. post ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος inseritur, *ἐν ἧς δύο ἔτισιν ἡμερῶν*, quæ apud LXX. neque Hieronymus deprehendit. Ita enim ad h. l. *Duos annos non translulerunt LXX. Prophetam quoque non dixere Ananiam, ne scilicet Prophetam viderentur dicere, qui Prophetæ non erat.* In Cod. *Reg.* autem additur *Ἰδδοπαφίης.* V. 14. τῇ βασιλεὶ Βαβυλῶνος præfigitur nomen Ναλχοδονόσορ & sequentia hypolemniscis in MS. insigniuntur: (cum asterisci apponi debuissent, siquidem in LXX. versione desunt, ut etiam suo loco notavit Hieronymus:) & continuo subjunguntur, *καὶ δαλ. &c.* V. 16. post ἀποθανῆ inseritur: *ὅτι ἐκκλίσιν ἐλάλησας πρὸς Κύριον* quod comma in LXX. non haberi notavit Hieronymus. V. 17. sive ultimum itidem integriorem exhibet Codex *Reg.* *καὶ ἀπὸ θανάτου &c.* vide locum in hac Edit. pro quo *Rom.* & *Alex.* per compendium *καὶ ἀπὸ θανάτου ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ* (*Alex.* *ἑβδόμῳ μηνὶ*) Hieronymus ad h. l. ubi verba illa, *Et mortuus est Ananias Prophetæ in anno illo mense septimo*, non haberi dixerat, addit:

Pro

PROLEGOMENA

Pro quo tantum posuerunt : Et mortuus est mense septimo.

Cap. XXIX. (in LXX. XXXVI.) v. 1. non modo legitur Ἰερμίας ὁ προφήτης, posteriori voce in *Rom.* & *Alex.* omiſſa; ſed & poſt τὸν λαόν, additur, οὗς ἀπώκισεν &c. V. 6. ἀνδράσιν ſubjicitur, καὶ γυναικῶσιν ὡς καὶ θυγατέρας. Verſ. 14. cuſus tantum hoc comma, καὶ ὁπρανῶμαι ὑμῖν, in *Rom.* & *Alex.* Codd. reperitur, una cum ſequentibus uſque ad verſum 21. ſub aſterifcis repræſentat Cod. *Reg.* ita pergens, φησὶ Κίεω καὶ ὁπρῶω &c. Librarius quidem tot aſterifcorum exarandorum pertæſus ceſſavit circa iſta verba, καὶ δώσω αὐτοῖς εἰς σάλον &c. ſed nullum eſt dubium, quin ulterius uſque ad verſum 21. apponi debeant, cum omnes hi verſiculi ex Theodotionis verſione deſumpti videantur. Hic quidem locus, cum integer non compareat in Notis Flam. Nob. in Tomo Polyglotton ſexto, ſuppletus eſt ex Clariffimi Dñi Montfauconi Hexapliſ, ubi hi verſus exhibentur ex celebri illo MS. olim Marchaliano, nunc R. R. P. P. Jeſuitarum, qui ubique fere cum Codice Regio mire conſentit, exceptis quibuſdam vocibus, ubi tenuis eſt diſcrepantia: ut ecce! v. 16. πάντας τοὺς λαοὺς MS. Jeſ. πάντα τὸν λαόν MS. Reg. τοὺς κεκοιμημένους Jeſ. τὸν κεκοιμημένον Reg. ἀδελφούς Jeſ. τοὺς ἀδελφούς Reg. v. 17 ἐξαποſτελῶ Jeſ. ἐξαποſτέλλω Reg. τὸν λαόν Jeſ. καὶ τὸν λαόν Reg. ἀ καὶ βραδύνει Jeſ. ἀ καὶ βραδύνεται Reg. ἰσὺ Jeſ. ἰσὺ Reg. v. 18. καὶ δώσω ὅπρῶω Jeſ. καὶ ἐκδώσω κατόπιόν Reg. βασιλείας Jeſ. τοῖς βασιλείαις Reg. εἰς ὄρκον Jeſ. καὶ εἰς ὄρκον Reg. συνεισμιόν Jeſ. συνεγμιόν Reg. v. 19. οὐκ ἤκουσαν Jeſ. οὐκ ἤκουſαν Reg. Quæ Variationes vix tanti ſunt, ut recenſeri mereantur. Verſus autem, de quibus agimus, in iis, quos Hieronymus vidit, Codicibus deſuere, (vide, ſi placet, Clariff. Monfauconi

PROLEGOMENA.

coni Hexapla in locum.) ac modo in *Rom.* & *Alex.* defunt, exceptis ultimis verbis: ὅτι ἔπαυε &c. quæ versum 15. in Hebræo constituunt; in Cod. *Reg.* autem huc transposita sunt. Vers. 23. in antedictis exemplaribus extat: καὶ ἐγὼ (*Alex.* καὶ γὰρ) μαίρω, noster juxta Hebræum sonat: καὶ ἐγὼ εἰμι ὁ γινώσκων καὶ μαίρω. Ita & MS. *Jes.* Mox vers. 24. ultimam vocem λέγων, & v. 25. ita cum asteriscis exhibet Cod. *Reg.* τὰς λέγει &c. ut in hac Editione: nisi quod in MS. post Ἱεροσολίμ. v. 25. perperam inserta sit lectio Cod. *Rom.* & *Alex.* ἐκ ἀπίστευλά σι τῷ ὀνόματί μου, quæ expungenda, ac unica particula καὶ illic ponenda videtur, prouti apud Chrysostomum in Catena Ghislerii. Tom. 2. p. 649. Ita & MS. *Jes.* qui verba supra citata omittit. Hieronymus, postquam notaverat præcedentia verba usque ad *Hierusalem* in LXX. non haberi, subjungit: *Rursumque addere de suo*: Non nisi te in nomine meo. Quamobrem hæc omisit Græbius, ut & MS. *Jes.* Cæterum nostro Codici omnino consonus est alius Vaticanus, cujus mentionem facit *Nobilius* ad hunc locum. In ipso denique fine hujus Capituli loco duorum verborum, ἐκ ὁρίλαι, Codex noster juxta Hebræum habet, λέγει Κύριος, ὅτι ἐκάλισεν ἐδάλυσεν καὶ τὸ Κύριον. Ita & MS. *Jes.* nisi quod τὸ ante Κύριον omittat.

Cap. XXX. (in LXX. XXXVII.) v. 6. post ὁσπύος (MS. ὁσπύον) αὐτῷ additur ὡς πεπνυμένος quod & Chrysostomus habet in laudata Catena Tom. 2. Ghislerii. p. 661. MS. *Jes.* legit, ὡς γυναικὸς πεπνυμένη. Vulg. *quasi parturientis*. Versus 10, & 11. quos ex *Theodotionis* *Versione* sub asteriscis in *plerisque* *Codicibus* *Vulgatæ* *Editionis* τῶν ὁ. testatur Hieronymus, neque tamen habent *Rom.*

&

PROLEGOMENA.

& *Alex.* Codices, Codex *Regius*, quanquam asteriscis haud appositis, ita exhibet: $\Sigma\delta\ \delta\epsilon\ \mu\eta\ \rho\omicron\lambda\omicron\delta$, $\pi\omega\iota\varsigma\ \mu\omicron\upsilon\ \iota\alpha\kappa\omicron\varsigma$ &c. ut in hac Edit. Ubi hæc notanda sunt, 1°. v. 10. $\tau\eta\varsigma\ \alpha\iota\chi\mu\alpha\lambda\omega\sigma\iota\alpha\varsigma$ habet MS. *Reg.* & *Jes.* pro $\tau\eta\varsigma$ Grabius in Textu posuit $\gamma\eta\varsigma$ juxta Hebræum $\gamma\eta\eta\eta$. quomodo & *Complut.* 2°. $\kappa\alpha\iota\ \epsilon\upsilon\pi\alpha\delta\eta\sigma\iota$ MS. *Reg.* ex Hebræo יְנַדְּוִי . $\epsilon\upsilon\ \epsilon\upsilon\pi\alpha\delta\eta\sigma\iota$ MS. *Jes.* 3°. v. 11. $\epsilon\kappa\lambda\epsilon\tau\eta\nu$ MS. *Reg.* $\epsilon\iota\sigma\lambda\epsilon\tau\eta\nu$ *Jes.* $\sigma\upsilon\tau\iota\lambda\epsilon\iota\alpha\nu$ *Complut.* Tam hic quam paulo post perperam excuderunt in Theodoro $\epsilon\kappa\theta\lambda\eta\nu$, *afflictionem*. Ipsum enim $\epsilon\kappa\lambda\epsilon\tau\eta\nu$ *interitum* legisse indicat, dum in Comment. posuit $\omicron\lambda\epsilon\theta\rho\nu$. Mox si post $\delta\iota\sigma\kappa\omicron\rho\pi\iota\sigma\alpha$ legunt MSS. *Jes.* *Reg.* quæ vox male abest a Græco Theodoretæ Textu. 4°. $\sigma\eta\lambda\omega\ \sigma\epsilon\ \epsilon\ \pi\omicron\iota\eta\sigma\omega\ \epsilon\iota\varsigma\ \epsilon\kappa\lambda\epsilon\tau\eta\nu$, Cod. *Reg.* quæ defunt in MS. *Jes.* occasione forsan præcedentium verborum similium $\pi\omicron\iota\eta\sigma\omega\ \epsilon\kappa\lambda\epsilon\tau\eta\nu$ ubi $\epsilon\iota\sigma\lambda\epsilon\tau\eta\nu$ in MS. *Jes.* Librarius pro $\epsilon\iota\varsigma\ \epsilon\kappa\lambda\epsilon\tau\eta\nu$ videtur scripsisse. Sequitur in MS. *Reg.* v. 12. $\delta\pi\ \tau\acute{\alpha}\delta\epsilon\ \lambda\acute{\epsilon}\gamma\epsilon\iota\ \kappa\upsilon\epsilon\iota\theta$ $\beta\iota\alpha\iota\omicron\nu\ \tau\omicron\ \sigma\upsilon\tau\iota\tau\epsilon\iota\mu\acute{\epsilon}\alpha\ \sigma\omicron\upsilon$, juxta Theodotionis scilicet Versionem, (uti conjicere licet,) pro quo LXX. habent: $\omicron\upsilon\tau\omega\varsigma\ \lambda\acute{\epsilon}\gamma\epsilon\iota\ \kappa\upsilon\epsilon\iota\theta$ $\alpha\gamma\iota\sigma\eta\sigma\alpha\ \sigma\upsilon\tau\iota\tau\epsilon\iota\mu\acute{\epsilon}\alpha\ \sigma\omicron\upsilon$. Vers. 14. post $\epsilon\pi\pi\rho\omega\tau\iota\sigma\upsilon\sigma\iota\nu$ additur $\omega\epsilon\iota\ \sigma\omicron\upsilon$, quomodo & in Origenis Homilia 8. in Leviticum extat: *Interrogabunt de te.* Versum 15. cujus prior pars in *Rom.* & *Alex.* deest, & jam tempore Hieronymi in *Vulg.* Cod. deerat, posterior autem alieno loco posita, integrum suo loco siltit Cod. *Reg.* $\tau\iota\ \beta\omicron\alpha\varsigma$ &c. quibuscum convenit MS. *Jes.* excepto, quod pro $\alpha\gamma\omicron\mu\omega\eta$ habeat $\alpha\gamma\omicron\mu\iota\alpha\varsigma$, pro $\iota\chi\upsilon\sigma\iota\nu$, ut *Reg.* $\iota\chi\upsilon\sigma\alpha\nu$ *Jes.* (rectius juxta Heb. & prout jam emendaverat Grabius ex Theodoro & Origene.) & quod hæc verba ad finem versus, $\tau\alpha\upsilon\tau\alpha\ \epsilon\pi\omicron\iota\eta\sigma\alpha\iota\ \sigma\omicron\iota$, MS. *Reg.* defint in *Jes.* ubi pro $\epsilon\pi\omicron\iota\eta\sigma\alpha\nu$ legit $\epsilon\pi\omicron\iota\eta\sigma\alpha$ Grabius juxta *Heb.* & *Vulg.* *hæc feci tibi.* Men-

PROLEGOMENA.

dum est antiquum *ἰποίνουσαν*, siquidem & apud O-
rigenem, loco antea citato, extat, *fecerunt*. Hic
autem versus ita legitur in Edit. Complutensi,
τί βοῆς ἐπὶ συντεϊμμάτι σου; ἀνίατος ὁ πόρος σου ἀπὸ τοῦ
πλάτους τῆς ἀδικίας σου. Quæ tamen non est vera
Theodotionis Versio, ut Clariss. Montfaucon ad
hunc locum animadvertit, quod ex MS. *Jes.* (ad-
do, & ex MS. *Reg.*) probatur. V. 22. *καὶ ἐνεδί μοι*
εἰς λαὸν &c. ex MS. *Reg.* Quod etiam legitur in
MS. *Jes.*

Cap. XXXI. (in LXX. XXXVIII.) v. 8. post
τῆς γῆς ita legunt MSS. *Reg.* & *Jes.* *ἐν αὐτοῖς παρὰς*
καὶ χαλὸς, ἔγκυρος καὶ πικρὸς ἐμυθισμῶδον, ἐκκληστὰ μεγάλην.
Pro *פספס ופר פפ פפ* videntur legisse LXX.
פספס ופר פפ, quæ sic reddiderunt, *ἐν ἰορτῇ παρὰς.*
Ad finem versus 13. subjicit hæc verba Cod. *Reg.*
ἐπὶ τῆς λύπης αὐτῶν, ut & MS. *Jes.* præcedentia sic
exhibet *Reg.* *καὶ ἐδραχλεύσῃ αὐτὰς, καὶ εὐφρανθῇ αὐτὰς,*
in reliquis exemplaribus omissa occasione mox
recurrentis καί. V. 15. *ἔρηνος, καὶ κλαυθμῶς, καὶ ὀδυρμῶς*
Rom. Alex. ἔρηνος, καὶ κλαυθμῶς, καὶ ὀδυρμῶς Reg. Quod
cum Hieronymi τῶν ὁ. Versione convenit: quæ
in locum, Ed. Bened. sic legitur, Lamentatio, &
fletus, & planctus. Verba, καὶ ἐκ ἡδύων παύσασθαι,
desunt in MS. *Reg.* sed *Alex. ἐδραχλεύσασθαι* habet,
quanquam *conquiescere* scriptum fuisse apud
LXX. testatur Hieronymus. V. 17. qui in *Rom.*
& *Alex.* hisce tantum verbis constat: *μόνημον τοῖς*
σοῖς τέκνοις, integrum exhibet Codex *Reg.* hujus
tenoris. *Καὶ ἐστὶ ἐλπίς τῆς ἐσχάτης σου, φθοῖ Κόσμος, καὶ*
ἐκπύρευσον οἱ υἱοὶ σε εἰς τὰ ὄρη αὐτῶν. "Ορη αὐτῶν", *montes*
suos, perperam in Theodoro, cujus textus
hoc loco est mutilus atque corruptus. Vers. 19.
post *γινῶναι με* ita pergit Cod. *Reg.* *ἐκρότησα ἐπὶ με-*
τόν, καὶ ἐξέταξα ἐπ' ἡμέρας αἰχμῶν με, καὶ ἐν ἐνδοκίῳ, καὶ
ἐν ἐνδοκίῳ σου. Ubi duæ Versiones miscentur, nempe
τῶν ὁ.

PROLEGOMENA.

τῶν ο'. & Th. Multæ præterea variantes Lectiones hujusmodi ex hoc Codice depromi possunt, unde paucas tantum hic & illic brevitatis causa decerpimus. Ita v. 28. ἡγαρεύσιν καὶ ἡγαυῶν habent οὐ ο'. (sive quis alius hunc Prophetam interpretatus est, ut loquitur ad v. 21. Hieronymus) sed Cod. Reg. ἐκτίδεν, καὶ ἡγαυῶν, καὶ ἡγαρεύσιν, καὶ ἡγαυῶν, καὶ ἡγαυῶν, ex aliorum Versione, ut ostendit MS. Jes.

Cap. XXXII. (in LXX. XXXIX.) v. 5. post verbum ἡγαρεύσιν, pro quo Cod. Reg. recte habet ἡγαυῶν, hæc ibidem subjunguntur, asteriscis, licet partim erasis, insignita, ἡς ἔ &c. οὐ ἔ & μὴ κατὰ δυνάμιν. Ubi MS. Jes. ante ἔς omittit præpositionem οὐ, & pro κατὰ δυνάμιν legit κατὰ δύνανται, quæ verior est juxta Hebr. Lectio, quam propterea in Textu retinuit Græbius. Posthæc autem pro οὐ ἔς ἡγαυῶν legitur ibidem οὐ ἔς μὴ, quod nomen Jeremiæ præcessisset. Vers. 8. Hebrææ voces יְהוֹאֲכִיזָכָר in Cod. Reg. redduntur, καὶ οὐ ἔ ἀγγεῖα, quibus in Rom. Alex. & Jes. nihil respondet. Vers. 11. post ἡγαυῶν addit Cod. Reg. καὶ ἡγαυῶν, καὶ τὸ ἀγαυῶν, καὶ τὸ ἀγαυῶν, καὶ τὸ ἀγαυῶν. Verba καὶ τὸ ἀγαυῶν non agnoscit Jes. eaque omisit Græbius, quod glossēma sapere viderentur. Vers. 19. post ἡγαυῶν, additur participium ἀγαυῶν, & in fine versus post οὐ ἔς αὐτῶν subjungitur, καὶ κατὰ τὰς κατὰ τὴν ἀγαυῶν αὐτῶν. Ita & MS. Jes. Ad cæteram versus 30. voci αὐτῶν hæc sunt subnexa, καὶ οὐ ἔ οὐ ἔ ἡγαυῶν κατὰ τὰς κατὰ τὴν ἀγαυῶν αὐτῶν, καὶ οὐ ἔ οὐ ἔ. Ita & MS. Jes. qui ubique fere consentit cum Cod. Reg. & sub asteriscis repræsentat, quæ Græbius hoc tantum signo X distinxit, quod Lectores in asteriscum facile converterent, si qui faverent MSS. Codices. Hæc autem, quæ modo

PROLEGOMENA.

attulimus, in *LXX.* non haberi (omissa scilicet ob mox recurrens $\epsilon\eta$) ait Hieronymus; cujus Commentarii in Jeremiam hoc 32° Cap. finiuntur, adeo ut eos postea in subsidium vocare haud liceat.

Cap. XXXIII. (in *LXX.* XL.) dimidia pars à versu 14. usque ad finem, eaque ob insignem de Messia Prophetiam auro carior, in *Rom.* & *Alex.* omissa, in *Reg.* Codice sub asteriscis, & in *Nov.* sine asteriscis ita legitur ✕ Ἰδὲ ἡμέραι ἐρχονται &c. Idem locus & MS. *Jes.* reperitur, qui ad amussim fere congruit cum MS. *Reg.* exceptis, quæ sequuntur, variantibus Lectionibus. v. 15. ποιῶν *Jes.* ἢ ποιήσων *Reg.* juxta Heb. ועשה. *Iudæia Reg.* ἢ *Iudæia Jes.* Ἰούδα *Nov.* quod in Textu est Editionis nostræ. v. 16. ὄνομα ὃ κληθήσεται *Reg.* ὄνομα ὃ καλέσεται αὐτῶν *Jes.* ὄνομα ὃ κληθήσεται, edidit Græbius. Sed MS^o. *Jes.* videtur magis favere Hebr. אשר קרא לה. Mox *Jes.* κύριος δικαίος σου ἡμῶν. Sed *Reg.* κύριος δικαιοσύνη ἡμῶν. יהוה צדקנו. *Vulg.* Dominus justus noster. Theodor. justitia nostra. v. 17. David *Jes.* Δαβὶδ *Reg.* v. 18. ὁλοκαύτωμα *Reg.* ὁλοκαυτώματα *Jes.* & *Nov.* עלה Heb. דָּוִד דָּוִדָּא *Jes.* דָּוִדָּא *Reg.* juxta Heb. מקטיר מנחה. Mox ποιῶν θυμίαμα *Jes.* ποιῶν θυμίαμα *Reg.* Heb. עשה זבח. Quid si legamus, θυμῶν θυμίαμα, καὶ ποιῶν θυμίαμα, juxta Hebræum, aut cum Theodoro θυμῶν δύνειν, ἢ ποιῶν θυμίαμα. Vers. 20. ita exhibet Cod. *Reg.* οὐ ἀποκαταστήσεται ἡ ἀγάπη μου, τῷ μὴ εἶναι ἡμέραν καὶ νύκτα &c. Hic comma aliquod excidit, sensu tamen textus haud interrupto. Hebræa quoque pleniora sunt אם הפרו אה בריתי היום ואה בריתי הלילה. Ad hunc tenorem *Vulg. Lat.* sic habet: si irritum potest fieri pactum meum cum die, & pactum meum cum nocte, &c. Quod deest in *Reg.* in MS. *Coll. Nov.* sic insertum est,

PROLEGOMENA.

τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ ἀλυσίμω μου τὸ νυκτός. *Jes.* autem sic habet: οἱ ἀλυσιμάουτι (secundum Hebr. 𐤀𐤋𐤍𐤁𐤏) ἀλυσίμω μου τῇ ἡμέραν καὶ τῇ ἀλυσίμω μου τὸ νύκτα &c. Rectius scripsit τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός ex MS. Coll. Nov. auctoritate Grabinus. V. 21. μὲν δαυὶδ *Jes.* ἢ μὲν δαυὶδ *Reg.* ὅτι τὸν ὄρον αὐτὸ *Jes.* ὅτι τὸ ὄρον αὐτὸ *Reg.* ἢ ὅς τις Λαίτας τῆς ἱερῆς *Jes.* ὅς τις τῆς ἱερῆς καὶ τῆς Λαίτας *Reg.* longius ab Hebræo discedens. V. 22. ἔτι *Reg.* ἔτι *Jes.* Nov. V. 24. ἐλάλουν, λέγων *Reg.* ἐλάλουν, λέγοντες *Jes.* 𐤁𐤏𐤁𐤏𐤁𐤏𐤁𐤏 *Heb.* αὐτὰς *Reg.* hoc est, πατριὰς. αὐτὰς *Jes.* Nov. τὴ μὴ εἶναι ἔδρος ἐν *Reg.* ἔδρος in *Jes.* & Nov. deest: quanquam extet 𐤁𐤏 in *Heb.* V. 26. ἱανὰ καὶ δαυὶδ τὴ δέλω μου *Reg.* τὸν δέλων μου *Jes.* Servi mei *Vulg.* *Lat.* ἀρχοὺς *Reg.* 𐤁𐤏𐤁𐤏𐤁𐤏 *Heb.* ἀρχοὺς *Jes.* ὅτι σποφῶ *Reg.* *Jes.* ἀποσποφῶ *Nov.* οἰκτερῶ *Reg.* οἰκτηρήσω *Jes.*

Cap. XXXIV. (in LXX. XLI.) v. 1. aliqua parte mancus, ita ope Codicis *Regii* integritati suæ restituitur: καὶ πᾶσαι αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς καὶ ἀρχαὶ αὐτῶν. Ubi post ἀρχαὶ inferendum τῆς χιτῶνς juxta Hebræum conjicit Grabinus, quod omisere forsan Librarii ob plures Genitivos se invicem subsequentes. Ita *Vulg.* quæ erant sub potestate manus ejus. Multa præterea verba & commata suppeditavit in hoc Capite Codex *Regius*, quæ videntur etiam in MS. *Jes.* desiderari. Sed hæc compendii causa prætereo, quæ hoc signo X notavit Grabinus, quod nunc auctoritate MS. *Jes.* plerumque in asteriscum converti potest.

Cap. XXXV. (in LXX. XLII.) à versu 14. usque ad finem Capitis multa in singulis versibus ex *Reg.* Cod. supplentur, quæ in MS. *Jes.* eodem fere modo leguntur. Sic v. 14. post ἐκείνων, vel ἑκείνων, ut habet *Alex.* hæc in Cod. *Reg.* sequuntur, ἕως ἡμέρας &c. Ita & *Jes.* nisi quod τὸ ἡμέρας

PROLEGOMENA.

cum asterisco præfixo exhibeat. V. 15. additur post *αυτοῦ*, *ὁρῶντες καὶ δουλοῦντες*. Ita & *Jes.* cum asterisco. Versus 17. ultima verba sub asteriscis in MS. leguntur in hunc modum ✕ *ἀνδ' ὧν &c.* Vide loc. in hac Edit. Vers. 18. principium mutilum Cod. *Reg.* integrum habet hujus tenoris. Καὶ τῶ οὐκ Ῥαχὰβ εἶπεν Ἰερμίας· Διὰ τὸ ἐπὶ εἶπεν Κύριος ✕ τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ. Quæ postrema verba τῶν &c. asterisco notat MS. *Jes.*

Cap. XXXVI. (in LXX. XLIII.) v. 1. Καὶ ἔγενετο ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ *Reg.* Ἐγενήθη cum asterisco præfixo *Jes.* Vers. 2. ἐλάλιον *R.* ἐχρημάτισα *Alex. Reg.* quod secundum MS. *Jes.* ex alia quadam interpretatione, non LXX. virali, profectum est. Ita etiam in versu antecedente pro χαρτίῳ, quæ est τῶν ο'. lectio, καρλίδα, quæ secundum MS. *Jes.* est Aquilæ lectio, habet MS. *Reg.* Vers. 6. principium ita ex MS. *Reg.* restituitur: καὶ εἰσέλθων σου καὶ ἀναγνῶσκον, juxta *Heb.* Deest tamen in MS. *Jes.* Vers. 25. integrum habes in MS. *Reg.* sic sonantem: Καὶ ἔλθοις (pro quo ἔλθοις ex Theodoro & Hebræo Textu repone) καὶ Γοδολίας καὶ Γομασίας ἐπείδοντο τῷ βασιλεῖ κατὰ τὸ μὴ κατακλῦναι τὸ βιβλίον, καὶ οὐκ ἤκουσεν αὐτῶν. Posteriora verba ab ἐπείδοντο reperiuntur etiam in MS. *Jes.* qui χαρτίον habet cum *Rom.* & *Alex.* pro βιβλίον. Versus denique 32. sive ultimi principium in *Rom.* & *Alex.* mancum ex *Reg.* exemplari sic restituitur. Καὶ ἔλαβον Ἰερμίας χαρτίον ἑπτεον, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ Βαβυλὼν ὑφ' ὧν Νυβίου τῷ γραμματεῖ. Rectius quam MS. *Jes.* τῷ γραμματεῖ habet.

Cap. XXXVII. (in LXX. XLIX.) prima versus 20. verba integra leguntur in MS. *Reg.* καὶ τῶ ἀκούσεν δὴ μου, Κύριε βασιλεῦ. In MS. *Jes.* sic καὶ τῶ ✕ ἀξίῳ ἀκούσεν Κύριε (non Κύριε μου, juxta *Heb.*) βασιλεῦ.

Cap.

PROLEGOMENA.

Cap. XXXVIII. (in LXX. XLV.) v. i. post Σελιμίου additur καὶ Παχάρ ὃς Μελχίου. Ita & *Jes.* ubi cernitur asteriscus ante καὶ, & Παχάρ pro Παχάρ. Vers. 2. λμῖ subjungitur καὶ ἐν θανάτῳ. V. 4. τῷ βασιλεῖ præmittitur οἱ ἄρχοντες. Eadem in *Jes.* cum asteriscis. V. 6. priora verba in MS. *Reg.* ita pleniora leguntur, καὶ ἔλαβον Ἱεριμίαν, καὶ ἔξεραν αὐτὸν &c. ac mox post ἐχάλασαν αὐτὸν additur, ἐν χοινοῖς· quod deest in *Jes.* Sed cum *funibus* habet Origenes in Homil. in Canticum. Omittit autem quod sequitur εἰς λάκκον, quæ est interpretatio τῶν οἰ. altera, ut videtur, à Theodotione mutuo accepta. V. 7. post ὁ Αἰθίοψ additur ἀνὴρ ἐφύχου, ita & in *Jes.* perinde ut in Origene, *Vir Eunuchus*. Versus 9. in *Rom.* & *Alex.* mancus in Exemplari *Reg.* plenior extat sub asteriscis, ut etiam in *Jes.* hunc in modum: Κύριε βασιλεῦ, &c. ὑποτάξω αὐτῷ. Quorum loco Origenes, ubi supra, reliqua eodem modo allegans habet unicam vocem *ibi*. Unde sequuntur in MS. ista corrupta aliorum exemplarium verba, ἐπονηρώσω ὡς ἐποίησας, ἀποκλείνας ἀνδρωπον τῷ θεῷ. quæ omnino prioribus stantibus sunt expungenda. Vers. 12. iterum compendifactus in aliis exemplaribus, in Cod. *Reg.* integer sub asteriscis legitur, Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ἀβδεμέλεχ ὁ Αἰθίοψ· θεὸς ταῦτα τὰ παλαιὰ ἔρακν, καὶ τὰ μαλίσμ ὑπὸ τὰς ἀγκῶνας τῶν χειρῶν σου. Eadem habet *Jes.* nisi quod pro his, πρὸς αὐτὸν, scribatur πρὸς Ἱεριμίαν, pro θεὸς ταῦτα τὰ, θεὸς τὰ, pro τὰ μαλίσμ corrupte κατὰ μαλίσμ. Vers. 18. in *Reg.* exemplari asterisco signatus legitur hunc in modum: εἰάν δὲ μὴ &c. ubi hæc verba, πρὸς τὰς ἄρχοντας βασιλέας Βαβυλωνίων, ex aliis versionibus, Aquilæ nempe & Symmachi, supplentur, ut ostendit MS. *Jes.*

Cap. XXXIX. (in LXX. XLVII.) v. i. post

PROLEGOMENA.

Ἰούδα additur in MS. Reg. ἐν τῷ μνητὶ τῷ δεκάτῳ. Ante quæ verba, κὺ inferit juxta Heb. Theodoretus. Cæterum decem versus à quarto scilicet usque ad decimum quartum, qui in Rom. & Alex. desunt, in Reg. exemplari ita leguntur. (Hic autem locus ex eorum numero est, quos ut supra Lectorem monuimus, ex Editione Complutenfi supplevimus. Notantur igitur voces & sententia, quæ aliter in Ed. Compl. quam in Cod. Reg. leguntur.)

✠ 4 Ἐγένετο ὃ ἡνίκα εἶδον αὐτὲς Σιδεκίας ὁ βασιλεὺς Ἰούδα, κὺ πάντες οἱ ἄνδρες τῆ πόλεως, ἔφυγον κὺ ἐξῆλθον τυκτὸς ἐκ τῆς πόλεως ὁδὸν κήπου τῆ βασιλείας, ἀφ' ἧς πύλης τ' ἀναμίσθον τῶν δύο τειχῶν, κὺ ἐξῆλθον καθ' ὁδὸν τῆς ἐρήμου. 5 Καὶ κατεδίωξε δυνάμεις Χαλδαίων κατόπισθεν αὐτῶν, καὶ κατέλαβον τὴν Σιδεκίαν ἐν ἀραβῶν Ἰεριχῶ. κὺ ἔλαβον αὐτὸν, κὺ ἀνήγαγον πρὸς Ναβυχοδονόσορ βασιλεῖα Βαβυλῶνος ἐν Δαβλαθά ἐν γῇ Ἐμαθ, κὺ ἐλάλησεν μετ' αὐτοῦ κρίματα. 6 Καὶ ἔσφαξεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὰς ὕψες Σιδεκίᾳ ἐν Δαβλαθά καὶ ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, κὺ πάντας τὰς ἐλευθέρους Ἰούδα, ἔσφαξε βασιλεὺς Βαβυλῶνος. 7 Καὶ τὰς ὀφθαλμοὺς Σιδεκίᾳ ἐξετίφλωσεν, κὺ ἔθηκεν αὐτὸν ἐν πύλαις χαλκαῖς τῆ ἀγορῆς αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα. 8 Καὶ τὸ οἶκον τῆ βασιλείας, καὶ τὰς οἰκίας τῆ λαοῦ ἐνέστησαν οἱ Χαλδαῖοι ἐν πυρί, καὶ τὸ τείχος Ἱερουσαλὴμ κατέπεσεν. 9 Καὶ τὸ λοιπὸν τῆ λαοῦ, τὰς ὑπολειφθέντας ἐν τῇ πόλει, κὺ τὰς ἐμπορούντας, οἱ ἐνέπισον αὐτῶν, κὺ τὸ λοιπὸν τῆ λαοῦ τῶν κατελειμμένων ἀπώκισεν Ναβυζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς Βαβυλῶνα. 10 Ἀπὸ ὃς τῆ λαοῦ τῶν πινύτων, οἷς ὑπῆρχεν οὖρον, κατέλιπεν Ναβυζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειρος ἐν τῇ γῇ Ἰούδα, κὺ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀμπιλωνας κὺ ὑδρώματα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 11 Καὶ ἐντετέλεστο Ναβυχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος πρὸς Ἱεριμίου Ναβυζαρδάν τῷ ἀρχιμαγείρῳ, λέγων. 12 λάβε αὐτὸν, κὺ τὰς ὀφθαλμοὺς σου θές ἐπ' αὐτὸν, κὺ μὴ ποιήσῃς αὐτῷ μὴδὲν κακόν, ὅτι ἀλλ' ἢ καθὼς ἐὰν λαλήσῃ πρὸς σέ, ὅπως ποιήσῃς μετ' αὐτοῦ. 13 Ἀπίστειλε δὲ Ναβυζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειρος, καὶ Ναβυτάρ Σιλαχίμ Ῥαβούρης, Νηργάλ

PROLEGOMENA.

Νηγέλ Σαρασάρ, 'Ραβαμάχ, καὶ πάντες οἱ μεγίσταις βασι-
λέως Βαβυλωνίων. Hinc facile perspiciet Lector,
quantum à genuina Theodotionis Versione Com-
plutenses discefferint, si eam cum *Reg.* Codicis
& *Jes.* Lectione contulerint. Sic vers. 4. πάντες
οἱ ἄνδρες τῆ πολέμου *Reg. Jes.* πάντες οἱ ἄνδρες πολε-
μισαὶ *Comp.* ὁδὸν *Reg. Jes.* κατὰ τὴν ὁδὸν *Comp.* ἀπὸ
τῆ πόλεως *Reg.* τῆ πόλεως *Jes.* ἀπὸ τὴν πόλιν *Comp.* τῆ
τείχους καὶ θεωρηχίσματος *Comp.* τῶν δύο τευχῶν *Reg.*
τῶν τευχῶν *Jes.* κατὰ ὁδὸν τῆ ἐρήμου *Reg.* ὁδὸν τὴν ἀρετῆς
Jes. ἀπὸ τῆ ὁδοῦ Ἀραβὰ *Comp.* Tot in unico versu
Variationes cernimus: reliquas in cæteris versifi-
culis non persequemur, sed discrepantias tan-
tum, quæ inter Cod. *Reg.* & *Jes.* occurrunt, no-
tabimus. Vers. 5. Δελαδά *Reg.* Ρελαδά *Jes.* mox
tamen idem Δελαδά scriptum habet. Ἐμαδ *Reg.*
Λιμαδ *Jes.* v. 7. εἰς Βαβυλῶνα *Reg.* καὶ δοῦναι αὐτὸν εἰς
οἶκον τῆ μυλωνῶν, adjicit *Jes.* quibus nihil in He-
bræo respondet. v. 10. οἱς ἐπέχεον οὐδὲν *Reg.* οἱς
οὐχ ἐπέχεον οὐδὲν *Jes.* v. 11. πρὸς Ἱερμίου *Jes.* πρὸς
Ἱερμίου *Reg.* melius juxta *Heb.* ירמיה. mox ἐν χειρὶ
addit *Jes.* secundum *Heb.* ב'י. quod omittitur
in *Reg.* v. 12. κατὰ *Reg.* κατὰ *Jes.* v. 13. quæ-
dam nomina ducum Chaldaeorum aliter in *Reg.*
quam in *Jes.* leguntur. Ναβουσαζαβάν *Jes.* melius
quam *Reg.* Ναβουσι σαλχίμ. sed 'Ραβαμάχ contra in
Reg. propius ad *Heb.* מֶלֶךְ accedit, quam 'Ρο-
δοασοὶ *Jes.*

Cap. XL. (in LXX. XLVII.) v. 1. post ἔλαβον
αὐτὸν MS. *Reg.* addit διεδέμενον. ita & *Jes.* Mox
lacunam satis amplam in v. 4. supplet, ut & *Jes.*
καὶ εἰ πορευθὲν &c. ubi in *Rom.* & *Alex.* est solum,
εἰ δὲ μὴ, ἐπὶ τῆς. Sed pro ἐπόμενον *Reg.* habet *Jes.*
✕ πάσαι propius ad *Heb.* כָּלָה. Quæ sequun-
tur, discrepant. Nam *Reg.* ultimam partem ver-
sus ita exhibet: καὶ πρὶν ἢ ἀπαλλαγῇ ἐγὼ, ἐπὶ τῆς σου.
Jes.

PROLEGOMENA.

Jes. autem sic: καὶ πρὶν ἢ ἀπαλλαγῶ ἰσὺ, ἐπ' ἐμῷ, οὐκ ὀκνήσεις ἀποστέχειν. *Heb.* וְעוֹדְנִי לֹא יָשׁוּב. *Vulg.* *Et mecum noli venire.* Videntur Interpretes Hebraeorum Textum aliter quam nos legisse. Vel, וְעוֹדְנִי לֹא יָשׁוּב. ut *Vulg.* Vel וְעוֹדְנִי לֵה שׁוּב. πρὶν ἢ ἀπαλλαγῶ ἰσὺ, ἀποστέχει, ut *Reg.* Lectio autem, quæ est in MS. *Jes.* videtur ex diversis interpretationibus à Librario confusis coaluisse. Nam ἐπ' ἐμῷ Hebraicum וְעוֹדְנִי vel וְעוֹד אֲנִי, perinde ut πρὶν ἢ ἀπαλλαγῶ ἰσὺ, exprimit. Quodque sequitur, καὶ ὀκνήσεις pro καὶ ὀκνήσεις facili errore scribi potuit: ἀποστέχειν autem idem significans, ex alia Versione, sed corrupta, pro ἀποστέχει, ut patet ex *Cod. Reg.* profluxit. Quid si locum ita Hebraice legamus, כִּן וְעוֹד אֲלֵינוּ לֹא שׁוּב וְשׁוּבָה. πρὸς, καὶ μὴ ἐπ' αὐτῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἀνθρώπων &c. V. 7. post γυναικας αὐτῶν, pergit *Cod. Reg.* καὶ ὄχλον πολλόν, καὶ ἀπὸ τῶν πληθύνων τῶν γῆς. Quæ defunt in *Jes.* & eorum loco in Hexaplis Clariss. Montfauconi ex Editione *Comp.* hæc leguntur juxta *Heb.* καὶ τὰ τέκνα, καὶ πρὸς τῶν πινόντων τῶν γῆς. Ibidem v. 12. ex eadem Editione, καὶ ἐσφάρισαν πάντες οἱ Ἰουδαῖοι ἐκ πάντες τότε, εἰς ὃν διασάρισαν. Quod comma sic restituitur ex *Cod. Reg.* in hac Editione: καὶ ἐπύκρυσαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐκ πάντων τῶν τόπων, ἔκ διασάρισαν ἐκεῖ.

Cap. XLI. (in LXX. XLVIII.) v. 1. post ἀπὸ γένους pergit *Cod. Reg.* τὴ βασιλείαν καὶ τὰ πινόμενα. in *Comp.* καὶ ἡ γῆ. Versum 2. idem Codex ita integrum sistit. Καὶ ἀνέστη Ἰσραὴλ [ἡδὲ Ναθανιὴν] καὶ οἱ δέκα ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξαν τὸν Γοδολίαν [ἡδὲ Ἀχίκαμ ἡδὲ Σαφάν ἐν βομβήσιν, καὶ ἀπύκρυσαν αὐτὸν.] Ita & *Jes.* cum asteriscis ad ea, quæ uncis inclusa sunt, & in *Rom.* & *Alex.* non comparent. Versum 7. *Cod. Reg.* ita claudit: καὶ ἐσφάξεν αὐτὸς ἡδὲ Ναθανιὴν, καὶ ἔξελεν εἰς τὸ θάνατον, αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες μετ' αὐτοῦ. In Hebræo non exprimitur illud καὶ ἔξελεν; quod

PROLEGOMENA.

quod videtur tamen deesse. Nam ex vers. 9. liquet, Ismaelem non in puteo viros occidisse, sed occisos in eum deiecisse: καὶ τὸ φρέαρ, εἰς ὃ ἔρριψεν ἐκεῖ Ἰσμαὴλ πάντα τὰ σώματα τῶν ἀνδρῶν, ὡς ἐπέταξεν. Unde vocem דבשן desiderari in v. 7. verisimile est: quam Syrus דבשן reddidit, hoc est, *projecit*: & MS. *Jes.* καὶ ἔρριψεν cum asterisco retinet. Vers. 14. qui in *Rom.* & *Alex.* his solum constat verbis, καὶ ἀνέστρεψεν ὤψος Ἰωαννάν, *Codex Reg.* ita integritati restituit: καὶ ἀνέστρεψεν πῶς ὁ λαός, ὃν ἠχμαλώτισεν Ἰσμαὴλ ἐκ τῆς Μασσῆ, καὶ ἀνέστρεψαντες ἄλδον ὤψος Ἰωαννάν ὡς Κασί. Eadem habet *Jes.* sub asteriscis. Versu 16. inter Ἰσμαὴλ & συνεστῆς sequentia juxta Hebræum sunt inserta: καὶ Ναθανιὴς ἐκ τῆς Μασσῆ, μὴδὰ τὸ πατάξαι τὸν Γεδυλίαν ὡς Ἀχζαμ. Ita & *Jes.* nisi quod Μασσῆ non Μασσῆ, ut *Reg.* habeat.

Cap. XLII. (in LXX. XLIX.) v. 9. juxta *Heb.* in *Cod. Reg.* quicum optime concordat MS. *Jes.* post vocem Κυείος, pergitur, ὁ δεὸς Ἰσραὴλ, ὡς ὃν ἀποστείλατέ με, εἶπαι ἔλεος ὑμῶν ἐναντίον αὐτοῦ. Vers. 13. in fine, voci Κυείου subjungitur, τὸ θεὸς ἡμῶν, λέγοντες· οὐχὶ ὅτι εἰς γλῶ &c. Quæ defunt in MS. *Jes.* & in *Comp.* sic: μνηστέμενος ὅτι. Vers. 15. λόγον Κυείου sequuntur, οἱ κατέλοιπον τῇ Ἰουδαίᾳ. quæ defunt in LXX. & *Jes.* Sed & versum 20. in *Rom.* & *Alex.* mutilum integritati restituit *Cod. Reg.* dum ante, ὅτι ἐπονηρεύσατε præmittit, ὅτι διμαρτυροῦμεν ὑμῖν σήμερον· ac loco unius verbi ποιήσομεν, hæc substituit: ὁ δεὸς ἡμῶν, ὅπως ἀπαγγέλοιον ἡμῖν, καὶ ποιήσομεν. Ita & *Jes.* qui asteriscum præfigit.

Cap. XLIII. (in LXX. L.) v. 2. post ἀνδρῶν *Cod. Reg.* subjungit Epitheton οἱ ὑπερήφανοι. In fine v. 5. pro ἀποστρέψαντες καλοῦσιν ἐν τῇ γῇ legitur: ἀποστρέψαντες ἐκ πάντων τῶν ἰδίων καὶ διασάρησαν ἐκεῖ. Eadem habet & *Jes.* sub asterisco. Vers. 13. ante αὐτοῦ præmittit

PROLEGOMENA.

præmittit *διὸν Reg.* quod agnoscit *Heb. & Theod.*
Abest tamen à *Jes.*

Cap. LXIV. (in LXX. LI.) v. 1. ante καὶ ἐν γῇ
Παύλος præcedit καὶ ἐν Μίμφοι *Reg.* Μίμφοις *Comp.*
Vers. 10. inter ταύτης & καὶ inferitur: καὶ οὐκ ἐπολέ-
ησαν· ac in fine adjicitur: καὶ κατὰ πρῶτον ἡμῶν,
quod tamen in Hebræo præcedit ista, καὶ πρῶτον
τῶν πατέρων ὑμῶν, quamobrem hæc Græbius in Tex-
tu post illa reposuit. V. 11, & 12. in *Rom.* &
Alex. mutili instaurantur ex Cod. *Reg.* cui in
omnibus convenit MS. *Jes.* nisi quod ἀνίσταται ha-
beat, pro ἀνίσταται in *Reg.* secundum *Heb.* *חַיָּה*.
Complutenſes autem ab utroque Codice *Reg.* &
Jes. ut solent, in aliquot locis discedunt. V. 24.
πᾶς Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, inferit *Reg.* πᾶσα ἡ Ἰου-
δαία οἱ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ *Jes.* sine καὶ, quod in Hebræo
non reperitur, quamobrem id expunxit Græbius.
Perperam *Comp.* πᾶς Ἰσραὴλ, vel πᾶσα ἡ Ἰουδαία scri-
bunt. Vers. 29. quoque ultima parte mutilum
è Codice *Reg.* integrum reddere licet, siquidem
post ἐπ' ὑμᾶς ibidem sequitur: ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ εἰς
καρχὲς, ὅπως γινώσκει, ὅτι εἰσὶν ἐχθροὶ αἱ λέγοι με ἐπ' ὑμᾶς.
ubi tamen duo verba, εἰς καρχὲς, isto loco eximen-
da, siquidem in *Heb.* desunt, ac in fine versus
ponenda: quæ utrobique extant in *Jes.* sed me-
lius εἰς ποταμὸν ad finem versus reliquit Græbius,
quæ vera est πῶς ο'. lectio. Vers. 30. denique lau-
datum exemplar ante Οὐαριῶν præmittit τὸν Φαραῶν.
Pro quo Φελῶ corrupte legitur in MS. *Jes.* quod
mendum esse recte suspicatur Clar. Montfaucon.

Cap. XLV. (quod in LXX. est pars Cap. LI.
à versu 31. usque ad finem) in fine versus 4^{ti}.
post ἐκτίλλω additur, καὶ σὺμπασαν τὴν γῆν ἐκόντων *Jes.*
σὺν πᾶσιν, ex Aquilæ, ut videtur, Versione, ubi
Hebræum *וְכָל* per σὺν exprimi solebat.

Cap. XLVI. (in LXX. XXVI.) v. 1. asterisco
(quanquam

PROLEGOMENA.

(quanquam in ulteriori margine, ubi alioqui haud solet poni) signatus, in Cod. *Reg.* ita legitur: ὁ λόγος ὁ γενόμενος ~~ἐν~~ ^{ἐν} Κύριον ^{πρὸς} Ἰερουσαλὴμ ^{καὶ} πρὸς πάντας τοὺς Ἰσραηλῆας. Juxta Hebræum, nisi quod ^ל absit. In LXX. hæc desunt, & in MS. *Jes.* V. 8. ante καὶ εἰπὼν præcedit: καὶ ὡς ποταμὸν ἐκταράσσεται ὕδατα αὐτῆς *Reg.* In Theodoro ὡς ποταμὸς ἐκταράσσει. In *Jes.* καὶ ὡς ποταμὸς ἐκταράσσει. Elegantior videtur Lectio *Reg.* verior fortasse *Jes.* V. 17. non modo pro Ἑσθὴ recte legitur Ἑσθῆς, sed & interpretatio verborum Σαὼν Ἑσθῆς Ἐμωὸς subjungitur, nempe καὶ πρὸς περιγίνεσθαι, asterisco notata, quia ex Symmachi Versione hic inserta, ut ex Scholiaste discimus. Vers. 18. priora verba in *Rom.* & *Alex.* & de quibus nihil in *Jes.* ita exhibet Cod. *Reg.* ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων ὄνομα αὐτοῦ. ubi tamen ὁ βασιλεὺς ante vocem Κύριος poni debuit, ut ex Hebræo Textu & loco parallelo Cap. XLVIII. v. 15. patet. Vers. 25. pro ὅτι Φαραὼ in MS. hæc leguntur: καὶ ὅτι Φαραὼ, καὶ ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ὅτι τὸς θεὸς αὐτῆς, καὶ ὅτι τὸς βασιλεὺς αὐτῆς, καὶ ὅτι Φαραὼ, intermediis ob recurrens Pharaonis nomen in *Rom.* & *Alex.* omissis, sed à Chrysostomo apud Ghislerium, pag. 125. & Theodoro recensitis. Vers. 26. quoque in dictis Codd. non comparentem sub asteriscis exhibet Cod. *Reg.* καὶ ἐξεδύσω &c. ubi ad finem versus, pro ἱριμύσσει, quæ est Lectio Cod. *Reg.* καλίσκηνόσσει habet *Jes.* quod melius Hebrææ voci יָצַח respondet. Contra v. 28. comma, ἢ ἀπὸ τῶν καὶ περιφραζέμεθα, necnon vox ἰσραὴλ ante συντέλειαν ab exemplari *Regio*, perinde ut ab Hebræo, absunt.

Cap. XLVII. (quod in LXX. constituit 7. versus priores Capitis XXIX.) v. 1. integer in MS. *Reg.* ita legitur: Ἐπὶ τῆς ἀλλοφύλου ὡς (leg. ὡς) ἰσρα-

PROLEGOMENA.

οὗτο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερμίου τὸν γραφεύην, πρὸς τὸ πα-
τάσαι φασὶν τὸν Γάλα. Ita & *Jes.* qui A. Σ. cum
asterisco præfigit, ut ostendat hanc esse Aquilæ
& Symmachi Versionem. Sed in *Rom.* & *Alex.*
nonnisi tres voces ὅτι τὰς ἀλλοφύλους, extent. In
fine versus 4. additur, καὶ ἡ καταδοκίαι, quæ ap-
pendix etiam tam à Chrysostomo apud Ghille-
rium Tom. 2. p. 828. quam à Theodoro agni-
ta legitur.

Cap. XLVIII. (in LXX. XXXI.) v. 1. voci
Κύριος subjungitur, ut alibi sæpe, ἡ συνάμαρ ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ. Item voces, κραταύωμα, ἡλὴν, quæ non
sunt τῶν ο'. ex eodem MS. *Reg.* inseruntur. Quas
omnes, præter ἡλὴν, agnoscit etiam *Jes.* V. 2.
Codex *Reg.* juxta Hebræum habet, δὲ καὶ ἐκ-
κράταύωμεν, quæ non sunt in *Jes.* Vers. 30. in reli-
quis exemplaribus mutilus, in Codice *Reg.* in-
tegrior exhibetur hoc tenore, ἐγὼ δὲ ἔργον ἔργον
αὐτοῦ, φωνὴ Κυρίου, οὐχὶ κατὰ τὸ ἰσχυρὸν αὐτοῦ οὐκ οἱ βλα-
χόντες. *Jes.* addit αὐτῷ, ut & Theodoretus & Chry-
sostomus in Catena. Vers. 31. post ἀνδρας additur
τοῖς, Theodoret. mendose τῶς. Cæterum hic
duplex interpretatio coaluit, & post αἰχμὰς se-
quitur, καὶ μέλος ἐροῖ pro quo in *Jes.* A. Θ. καὶ με-
λέτησι. unde *Reg.* videtur fuisse Symmachi Le-
ctio. Vers. 38. πατερίαις αὐτοῖς subjungitur in Cod.
Reg. ἑλοῖς κοπετίς quamvis recentior manus ex
ἑλοῖς fecerit πολὺς, in Theodoro autem utrum-
que defuit. Vers. 40. post Κύριος hæc sequuntur
verba: ἰδὲ ὡς αἰτὸς ὀρμήσει, καὶ ἐκπύσει τὰς πύργους
αὐτοῦ ὅτι Μωάβ. Pro πύργους *Jes.* habet χοῖρας. Me-
lius *Reg.* ὠρεῖρας respondens *Heb.* יְרֵבֵר. Vers.
41. partem posteriorem in *Rom.* & *Alex.* omis-
sam ita exhibet exemplar *Reg.* καὶ ἔστι ἡ καρδία τοῦ
Μωάβ &c. ubi tamen pro καρδία τοῦ Μωάβ legen-
dum esse καρδία τῶν δυναστῶν Μωάβ &c. vel τῶν
ἰσχυρῶν

PROLEGOMENA.

ἰσχυρῶν Μωσῆ, Hebræus Textus & verba paral-
lela, Cap. XLIX. v. 22. plane indicant. Quam
Grabii conjecturam confirmat MS. *Jes.* ubi *δυνα-*
μις legitur. Denique, versus 45, 46, 47. qui in
Rom. & *Alex.* desunt, sub asteriscis repræsentat
exemplar *Reg.* hujus tenoris, ✕ 'Εν ὁμοιοπαῖ 'Εσ-
σιλὼν ἔστησαν ἀπὸ παλίδος φεύγοντες, ὅτι πῦρ ἐξῆλθεν ἐξ 'Εσ-
σιλὼν, φλόξ ἐκ πόλεως Σιών, καὶ κατέρσεν ἀρχηγὸς Μωσῆ,
καὶ ἐξηρῶνυσεν ὅς Σαδν. Οὐαὶ σοι, Μωσῆ, ἀπώλει, λαὸς
Χαμῶς. ὅτι ἐλφθῆσαν οἱ υἱοὶ σε ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ αἱ θυ-
γατέρες σου αἰχμάλωτοι. Καὶ ὁπρὲς τὴν αἰχμαλωσίαν
Μωσῆ ἐπ' ἐλάτουν τῶν ἡμερῶν, φησὶ Κύριος. 'Εως ἐνταῦθα
τὸ κρῖμα Μωσῆ. Eadem fere habet MS. *Jes.* sub
asteriscis, & Codex *Coll. Nov.* A quibus longe
discedunt Complutenses. 'Εν ὁμοιοπαῖ *Reg. Nov.*
ἐν οἰκῇ *Jes.* propius ad *Heb.* נָח. ἐν οἰκῇ *Comp.*
'Εσσιλὼν *Reg.* 'Εσσιλὼν *Jes. Nov. Comp.* ἔστησαν *Reg. Jes.*
Nov. ἐλάτουν *Comp.* παλίδος *Reg. Jes. Nov.* δυνά-
μεις *Comp.* ἀπὸ bis *Comp.* ἐξ, ἐκ *Reg. Jes. Nov.* πό-
λεως Σιών *Reg. Jes.* Σιών *Comp.* Σιών *Nov.* perpe-
ram, ut & *Chrysost.* apud *Ghisler.* Tom. 2. p. 852.
ubi pars posterior versus 45. & prior versus 46.
recensetur atque explicatur: sed *Theodoret.* re-
ctius Σιών. Mox ἀρχηγὸς Μωσῆ, tres laudati Codd.
Sed κλῖτος Μωσῆ *Comp.* ἐξηρῶνυσεν *Reg. Jes.* ac si le-
gisset Theodotion, cujus hæc est Versio, pro
קָדַק, קָדַק, sed *Comp.* τὴν κορυφὴν habet. ἐξηρῶνυσεν
Μωσῆ ἀπώλει. mendose & cum defectu *Nov.* ἀπώλει
Reg. Jes. ἀπώλειτο *Comp.* ἐλφθῆσαν *Reg. Jes. Nov.*
ἐλαβον *Comp.* θυγατέρας σε *Reg.* rectius juxta *Heb.*
בָּתוֹתַי, quam θυγατέρας αὐτοῦ *Jes.* τὸ κρῖμα Μωσῆ
deest in *Nov.* 'Εως ἐνταῦθα *Reg. Jes.*

Cap. XLIX. (cujus versus 5. priores, in LXX.
sunt quinque priores versus Cap. XXX.) vers. 2.
post פָּסַח additur וְאֵין אִמְרֵי. Vers. 3. post כֹּ-
פָּאדוּ subjungitur: καὶ ἀποδράμετε ἀπὸ τῶν τευχῶν.
ubi

PROLEGOMENA.

ubi τειχῶν in *Theodor.* Vers. 4. post Ἐνακοίμ sub-
jungitur δέξουσι τὰ πιδία σου, quomodo & Chry-
sostomus habet. Sed in *Jes.* mendose δέξουσι
τὰ πιδία σου πιδίοις λίθ πιδίοις σου. ubi duæ inter-
pretationes miscentur. Vers. 5. ultimum ver-
bum μετανάστω addit *Reg.* ut & *Jes.* Vers. 6.
cujus nec vola nec vestigium in *Rom.* & *Alex.*
Codicibus, ita exhibet *Reg.* ut & *Jes.* qui aste-
riscum cum literis Α. Θ. præmittit, καὶ μετὰ ταύ-
τα ἐπὶ τῷ αἰχμαλωσίαν τῶν υἱῶν Ἀμμων, φησὶ Κύ-
ριος. Ejusdem Capitis, (cujus ulterior pars à
vers. 7. usque ad v. 23. est in LXX. Cap. XXIX.
à vers. 7. usque ad finem) vers. 21. ita explet &
emendat Cod. *Reg.* post κραυγὴ additur σου, & loco
θαλάσσης οὐκ ἠκούσθι legitur ἐν θαλάσῃ ἐρυθρᾷ ἐκκούσθι
φωνή σου. Quanquam, ut obiter monet Grabius,
pro θαλάσσης οὐκ in *Rom.* Cod. legendum sit ἐν θα-
λάσῃ σου, juxta *Heb.* הָיָה בַּיָּם. Sed & in se-
quentibus hujus Capitis 49. versibus à versu 23.
usque ad 28. (qui in LXX. sunt postremi quin-
que versus Cap. XXX.) quædam ope Cod. *Regii*
supplere licet. Nam vers. 23. post ἐδυμώθησαν,
five ut est in ο'. ἐξέστησαν, adjungitur, ἐν θαλάσῃ.
Ita & *Jes.* In fine vers. 24. hæc adduntur: καὶ
ὡδίνε κατέχον αὐτὴν ὡς πετέσης. Sic & *Jes.* tantum
αὐτῆς pro αὐτῇ. Quod porro attinet hujus Ca-
pitis vers. 28. & sequentes usque ad 34. (qui
in LXX. mediam partem Capitis XXX. consti-
tuunt) & illic unum atque alterum verbum in
exemplari *Regio* additum reperitur: ita ut bre-
viter, quicquid fere sit in MS. *Jes.* in *Reg.* etiam
reperiatur, multæ præterea huic insint aliarum
Versionum reliquæ, quæ in *Jes.* desiderantur.
Sic v. 30. ἀναπαύσθης. v. 31. φησὶ Κύριος. ἔδνος σου-
χάζον, uterque Codex habet; ἡ βάλανοι neuter,
quæ Lectio non est ο'. sed Θ. v. 32. ἐκ παντὸς πέ-
σαι

PROLEGOMENA.

ραν *Rom.* πύρατος *Reg.* μέγας *Jes.* & *Alex.* quæ est A. Σ. Lectio. v. 33. ἀνδρώπης *Rom.* γηγενὺς *Jes.* *Reg.* Denique à versu 34. usque ad finem hujus Capituli XLIX. (in LXX. Cap. XXV. à versu 14. usque ad finem) quædam occurrunt supplenda: quippe vers. 34. in MS. *Reg.* integer legitur, ita sonans: ὡς ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰεριμῖαν τὸ πρῶτον φησὶ τῆς Αἰλὰμ ἐν ἀρχῇ βασιλείας Σεδεκίου, βασιλείας Ἰέρμ, λέγων· τὰς λέγει Κύριος τῇ δυνάμει. ἰδὲ ἐγὼ συντελέσω τὸ τόξον Αἰλὰμ, ἀρχὴν δυναστείας αὐτοῦ. Pro priorī βασιλείας reposuit Græbius βασιλείας, ut respondeat τῇ תוכן, ac evitetur tautologia, siquidem vox βασιλείας mox sequitur.

Cap. L. (in LXX. XXVII.) v. 2. post ποιήσατε, inferitur: καὶ ἐπάρατε σημεῖον, ἀνυπόσατε. *Jes.* ἀκυσὸν ποιήσατε, non tam eleganter propter alterum ποιήσατε, quod præcedit. Ad calcem versus 12. vocī ἔρημος subnectitur καὶ ἄνυδρος καὶ ἄβυσσος, ubi verba μήτηρ eis ἀγαθὰ, vitio inducta videntur, ut Clar. Montfauconus suspicatur. Nam μήτηρ repetitio est præcedentis, ἢ πικρὰ, ut eis ἀγαθὰ corruptio subsequens ἐλάττω. V. 24. verba in *Rom.* & *Alex.* transposita in Cod. *Reg.* ita recto ordine procedunt: ἐκδικήσουλαί σοι, καὶ ἀλώσῃ Βαβυλῶν, καὶ ἡ γνώση εὐρέσῃ καὶ συνελήφῃ &c. Præcedit autem in laudato Codice ab initio versus: ἀντιπατάμην σοι quæ est alia interpretatio verborum ה' יתק' vel ה' יתק', τὸ τόξον μου, pro quibus LXX. legentes ה' יתק' verterunt, ἐκδικήσουλαί σοι, prout in *Vatic.* & *Alex.* evidenter pro ἐκδικήσουλαί scribendum est. Chaldæus vertit יתק', Venatus sum, perinde ut LXX. nonnunquam eandem vocem per θηρεύειν interpretantur. Ab initio versus 36. ante τὰς μαχῶν αὐτῆς præcedit μάχαιρα ἐπὶ τῇ μαρσίμα αὐτῆς, καὶ ἐξαρθήσεται, quæ Aquilæ debentur, (ut ostendit *Jes.* ad ultimum verbum.) sed

PROLEGOMENA.

in aliis exemplaribus ob recurrentem vocem *μα-
χαρις* exciderunt. Ad finem vers. 39. post *αἰῶνα*
subjungitur, *καὶ ἡ ἀποκατάστασις ἐν τοῖς γενεαῖς καὶ γενεαῖς*.
Quæ Interpretatio diversa est ab ea, quam sub
asterisco exhibet *Jes.* καὶ οὐκ ἀποκαταστήσεται ἐν τοῖς
γένοις. Hæc Lectio Aquilæ videtur, illa Symma-
chi vel Theodotionis.

Cap. LI. (in LXX. XXVIII.) post *καλδαίαν*
subdit Codex *Reg.* *καρδίας ἐπιγινώσκοντες*, ex Aquilæ
scilicet Versione, ut ex Anonymi scholio in Edi-
tione Romana colligitur; quæ voces literis He-
braicis *קמ לב* bene respondent: cum contra
καλδαίαν vel *καλδαίως*, ut alia exemplaria sonant,
Codex Masorethicus haud agnoscat; unde exem-
plar *τῶν ο'.* pro *קמ*, quamvis mutatione satis dif-
ficili, habuisse videtur *כשרים*, sicut infra v. 24,
& 35. Syrus autem hic legit *כבא קשרי*, *cōr
duram*. Unde ex *καρδία* vox *καρδία* à Librariis
formari potuit, quam alii in *καλδαίαν* verterunt.
Scholion Editionis Romanæ habet *καρδία*, quod
tam facile pro *καρδία*, ac pro *καρδία* scribi po-
tuit. Vers. 3. MS. *Reg.* post *καὶ* habet *ἐν αὐτῇ*.
Et v. 12. *ἐν τῶν τευχῶν*, similiter *Jes.* Versu 19.
post *αὐτῆς δὲν* ita pergit *Reg.* *μαεὶς αὐτῆς, καὶ ἰσχυρὰ
ἐκείνης ἐπιγορησῆς αὐτῆς, ἐκείνης τῆς δυνάμεως ὑπομα αὐτῆς*.
Ubi duæ Interpretationes *Hebr.* *שבת נחלת*.
afferuntur, ut apparet ex *Jes.* Vers. 22. post *καὶ
ἀπογορησῆς ἐν οὐκ ἀνδρα καὶ γυναικα*, sequitur: *καὶ ἀπο-
γορησῆς ἐν οὐκ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν*, ac tam demum
subjungitur id quod in *Rom.* perperam præce-
dit: *καὶ ἀπογορησῆς ἐν οὐκ γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν*, addita
in MS. voce *αὐτῆς*, quam tamen *Hebræus* Textus
non agnoscit. Vers. 21. inseritur ex MS. *Reg.*
post *ἐπιγινώσκοντες αὐτῆς, καὶ πάντες τῆς γῆς τῆς ἐξουσίας αὐτῆς*.
Quod etiam in *Alex.* reperitur, quomobrem in
hac Editione majori charactere descriptum le-
gitur.

PROLEGOMENA.

gitur. Asteriscus tamen, ut ostendit *Jes.* præfigi debuit. Vers. 33. post ἀφανισμὸν subjungitur, καὶ εἰς κατοικίαν δρακόντων, καὶ εἰς θήρας, καὶ εἰς συνεγμῶν· recte utique juxta Hebræum, dummodo ἀφανισμὸν in locum θήρας reponas. Vers. 41. post ἐάλω additur Σισάχ *Reg.* sed in *Jes.* ita ✕ Π. ὁ εἰσαχ. Σ. Σισάχ. Vers. 42. καὶ ante κατεκαλύφθη recte secundum *Heb.* omittitur. Vers. 44. partem posteriorem unam cum sequentibus usque ad medium vers. 49. quæ in reliquis Exemplaribus ob recurrentem, καὶ Βαβυλωνίως πιστεύεται, videntur omissa, ex *MS. Reg. & Coll. Novi.* ita restituere licet. NB. *Hi versus ex Editione Complutensi sunt in Textu expressi propter causam supra memoratam.* ✕ Καὶ τὸ τείχος Βαβυλωνίως ἐπισυν. 45 Ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῆς λαὸς μου, καὶ σῶτε ἐξ αὐτῆς τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἀπὸ θυμῆς ὀργῆς Κυρίου. 46 Καὶ μήποτε θηλιάσῃ ἡ καρδία ὑμῶν, καὶ φοβηθῇτε ἐν τῇ ἀκοῇ τῇ ἀκηδυστομένη ἐν τῇ γῇ. 46 Καὶ ἐσπλάγισαι ἐν τῇ αὐτῇ ἐν αὐτῇ ἡ ἀκοή, καὶ ἡ ἀδικία ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐξουσίας ἐπ' ἐξουσίας, ἐραβολὴ δὲ ἐραβολῇ. 47 Διὰ τὸτο ἰδὲ ἡμέραι ἔρχονται, καὶ ἐπισκέψονται δὲ τὰ γυνῆτα Βαβυλωνίως, καὶ πάντα ἡ γῆ αὐτῆς καταχυμῶσται, καὶ πάντες τρευματῖαι αὐτῆς πιστεύονται ἐν μέσῳ αὐτῆς. 48 Καὶ ἀραλλιάσονται δὲ Βαβυλῶνα οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἡ γῆ, καὶ πάντα ἐν αὐτοῖς. ὅτι ἀπὸ Βαβυλῶνος ἔξουσιν οἱ ἀφαιρέοντες αὐτῶν, φησὶ Κύριος. 49 Καὶ μὲν τοῖς ἐν Βαβυλῶνι τὸ ποιεῖν τρευματῖας Ἰσραὴλ ἐν αὐτῇ· καὶ τὸ ἐν Βαβυλῶνι πιστεύονται τρευματῖαι ἀπὸ πάντων τῇ γῆς. Sequuntur jam Variantes Lectiones ex MSS. *Jes.* & *Nov.* & Editione *Complutensi.* v. 44. ἐπισυν *Reg. Jes. Nov.* πιστεύεται *Comp.* v. 45. αὐτῆς *Reg. Jes. Nov.* αὐτοῦ *Comp.* λαὸς μου *Reg. Jes. Nov.* λαὸς ἡμῶν *Comp.* σῶτε *Reg.* σῶσιν *Jes.* σῶσιν *Comp.* θυμῆς ὀργῆς *Reg. Jes.* ὀργῆς θυμῆς *Comp.* v. 46. θηλιάσῃ *Reg. Jes. Nov.* ἀπαλῶσῃ *Comp.* καὶ φοβηθῇτε *Reg. Jes. Comp.* μὴ inferit *Nov.* ἐν τῇ ἀκοῇ τῇ ἀκηδυστομένη *Reg. Jes. Nov.* ἀπὸ τῶν ἀκάλων ἡ ἀκηδὴς

PROLEGOMENA.

ἀκκοδῆσαι *Comp.* ἐν τῇ αὐτῇ ἐνιαυτῇ *Reg. Nov.* αὐτῇ
juxta *Hebr.* omittit *Jes.* καὶ ἡ ἀκοὴ *Reg.* Quod
omittunt *Jes. & Nov.* Sed ex Theodoro post
ἀκοὴ inferenda sunt, μετ' αὐτὴν ἐν τῇ ἐνιαυτῇ, quæ
Hebræus Textus agnoscit. Mox ἐξουσίας ἐπ' ἐξου-
σίας, παραβολὴ δὴ παραβολῶν. Ubi, ut recte suspi-
catus est Grabius, duplex coaluit Hebræi comma-
tis Interpretatio *לשם על לשם*, quarum prior
Masorethicus punctis congruit, altera vero nata ex
alio sensu vocis *לשם*, proverbialia super proverbialia.
Hanc habet Chrysostomus in Catena Ghislerii,
priori non memorata. Interpretes vero Theodo-
reti vertit, *acies super acies*, quasi ex *παριμβολὴ*
δὴ *παριμβολῶν*. MS. *Jes.* ita verba distinguit ✕ Σ.
ἐξουσίας ἐπ' ἐξουσίας. παραβολὴ δὴ παραβολῶν. un-
de duplex videtur Interpretatio. vers. 47. post
ἐρχομαι, mox, ποσὴν κίεσθαι, addunt *Jes. & Nov.*
quæ defunt in *Hebr. & Reg.* ibid. πιστοῦνται ἐν
μέσῳ αὐτῆς *Heb. Reg. Nov.* defunt *Jes.* vers. 48.
καὶ ἀγαλλιάσονται *Reg. Jes. Nov.* καὶ εὐφρανθήσονται
Comp. πάντα *Reg.* τὰ inserunt *Jes. Nov.* ἐν μὲν ταῖς
ἐν Βαβυλῶνι τῇ ποσὶν *Reg. Jes. Nov.* Juxta He-
bræum, in quo videtur aliquod verbum deesse
vel subintelligi *כבב לנפל חללי ישראל*.
Etiam Babel ad cadendum vulneratos Israel.
Complutenses verbum *השע* subintelligi putant.
καὶ ἐν Βαβυλῶνι ποσὴν ἐποίησε τὴν τραυματίαν *Ἰσραὴλ Comp.*
Vox *τραυματίας* deest in *Jes.* qui hanc notam sub-
jicit: δεῖ εἶδέναι ὡς ἐν ποσὶ ἀντηχάφοις ταῦτα μὴ ἀντι-
χάφον κείναι ἢ χαλῶς. Cur Librarius asteriscos his
versiculis non recte apponi judicaverit, haud
sane liquet, cum hi perinde ac alii, quibus præ-
mitti solet asteriscus, in Editione τῶν ὁ. defide-
rentur, & ex alia Versione suppleantur. καὶ τῆς
οὐῶ &c. Vox οὐῶ in *Reg. Cod.* erasa est; sed legi-
tur apud Theodoretum & *Coll. Nov.* In fine
Capitis

PROLEGOMENA.

Capitis post αὐτῶ additur in MS. *Reg.* καὶ ἔστησαν
ἕως ἐνταῦθα οἱ λόγοι Ἰερεμίου. *Jes.* ἐσάδουσιν.

Capitis LII. sive ultimi, vers. 2, & 3. in *Rom.*
& *Alex.* omisſi, è Cod. *Reg.* & Coll. *Nov.* ita
restituuntur. καὶ ἐποίησεν τὸ ποτήριον ἐν ὀπίσῳ Κουὲν &c.
ἐν ὀφθαλμοῖς Κουὲν *Jes.* *Nov.* Versu 5. post Σιδ-
κία vel ut est in MS. Σιδεκίης additur ἐν μυνὶ τοῦ πε-
τάρτου. Versu 9. post Δεβλαδὰ subjungitur: εἰς
γῶν Αἰμάδ. Vers. 15. in *Rom.* & *Alex.* omisſam
ita exhibet Codex *Reg.* & Coll. *Nov.* ἀπὸ δὲ τῶ πε-
ντήτων τῶ λαοῦ &c. Ita & *Jes.* in quo desunt postre-
ma hujusce versus verba: καὶ τὸ λῆμμα τῶ πλῆθους
ἀπώκισεν Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειος. Versu 24. ante
τὸν ἱερεὰ τὸν περὶ τὸν προῦτον προῦτον προῦτον Σαραίας. Ultimum
Comma versus 27. cum sequentibus ad versum
31. sub asteriscis exhibet Cod. *Reg.* (& Coll. *Nov.*
sine asteriscis) hunc in modum: ✕ Καὶ ἀπώ-
κισεν Ἰεδας ἀπὸ ἐπάνωθεν τῆς γῆς αὐτοῦ. 28 Καὶ οὗτος ✕
ὁ λαός, ὃν ἀπώκισεν Ναβουχοδονόσορ ἐν τῷ ἔτι τῶ ἐβδόμῳ ✕
Ἰεδάιος περιγλίς καὶ εἰκοσι τῆς. 29 ἐν τῷ ἔτι τῶ ὀκτω- ✕
καιδεκάτῳ Ναβουχοδονόσορ ἐξ Ἱερουσαλὴμ, ψυχὰς ὀκτακο- ✕
σίας τεύκοντα δύο. 30 ἐν τῷ ἔτι τῶ νειτῷ καὶ εἰκοσῷ ✕
τῶ Ναβουχοδονόσορ ἀπώκισεν Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειος ✕
Ἰεδάιον ψυχὰς ἐπτακοσίας τεσσαράκοντα πέντε πᾶσαι αἱ ✕
ψυχαὶ πεπτακαγλίας καὶ ἐξακόσιαι. Cum hac Versione, ✕
quam exhibet *Reg.* optime consentit *Jes.* in ple-
risque. Sed vers. 29. pro ὀκτωκαιδεκάτῳ habet ex
Theodotione *Jes.* ἑκτὼ καὶ δεκάτῳ, quamvis in He-
braeo sit שמנה עשרה.

Non ingratum fore Lectori judicavi, si pro-
lixius paulo de locis Jeremiæ ex Regio Codice
suppletis agerem, tum ut ostenderem, qua nixus
autoritate Gravius tot commata versufque deper-
ditos, quasi postliminio, in Textum sacrum re-
vexerit, & cum illius fidem & diligentiam in hoc
libro perspexissent eruditi, eandem etiam ad cæ-

PROLEGOMENA.

teros pertinere crederent: tum ut ipsis Lectio-
nibus ex earum contentione cum insigni illo &
pervetusto Codice R. R. P. P. *Jesuitarum* robur
accederet: ita ut eo minus dolendum sit externis
Grabium caruisse subsidiis, domesticis tam libe-
raliter instructum. *Ac de eo*, inquit Grabius in
Epistola ad Millium data, *Lectorem facio certio-
rem, ne unicum quidem verbum minori Chara-
ctere ibi* (hoc est, in tribus Jeremix Capitibus,
quod jam de cæteris pariter intelligi debet,) *ad-
ditum esse, pro quo non certam MSS. Codd. vel
Patrum fidem allegare queam: ex quibus etiam
omnes emendationes petite sunt, demptis iis,
quæ Jerem. XLI. 5. in margine sunt appositæ.
Quippe* *יְהוֹשֻׁעַ בֶּן יוֹסִיָּא* soli Complutenses ex-
cuderunt, non Manuscriptorum, ut videtur, Co-
dicum auctoritate, sed conjectura nixi, licet cer-
tissima, quamque Hebræum verbum *יָשׁוּעַ* aper-
te confirmat. De altera autem emendatione, *וְ*
אֲדָו, pro *יְהוֹשֻׁעַ אֲדָו*, vide *Flaminii Nobilii Notas*
ad hunc locum. Ibi existimat Nobilius *יְהוֹשֻׁעַ אֲדָו*
à sciolo aliquo Librario positum pro veteri &
veriori Lectione, *וְ אֲדָו*. Quamobrem postea
Grabius ab instituto paululum discessit, & Le-
ctionem, quæ ipsi melior videbatur, in Textu
collocavit, (quamvis interdum MSS. Codd. ope
destitutam) sequiorem, (licet Editionibus Vul-
gatis & MSS. exemplaribus fultam) in Marginem
relegavit. Quoties id fecerit, nequod inde de-
trimentum capiat hæc Editio, infra, quantum
possumus, fideliter ostendemus, ne Lector Gra-
bii conjecturis, licet plerumque felicissimis, tan-
quam Alexandrinæ Lectioni confidat. Nunc
exempla methodi, quam secutus est Grabius, &
rationes, cur interdum verba conjecturis suis
emendaverit, & dubiam *Vaticani* vel *Alexan-
drini*

PROLEGOMENA.

Arini Codicis præstantiam sequens exhibebit utriusque Collatio.

IV. Priusquam vero ad propositum examen accedamus, operæ pretium erit ipsius Grabii sententiam de Romana Editione subicere, quæ extat in laudata ejus ad Millium Epist. p. 48, 49.

“Ad Methodum, quam in edendo, si Deo ita visum fuerit, *Alex.* Codice observabo, explicandam progredior. Et quidem Textum verbatim atque ad literam, quoad fieri potest, debita accuratione exprimam; siquidem *satius est, locos, vel aliquo modo suspectos, quemadmodum habentur in Archetypo, relinqui, quam eos ex alicujus ingenio aut conjectura emendari*, ut recte in Præfatione Romanæ τὸ ο'. Editionis dicitur; ac de ea ipsa quidem asseritur, quod ne *latum quidem unguem, ut aiunt, à Veteris MS. Codicis Vaticani auctoritate discessum sit*. Quod tamen non semper præstitum, sed partim incuria Typographarum aut Librariorum, partim horum temeritate, hinc inde peccatum esse constat, in ipsis etiam Prophetarum libris, quos maxime in hoc exemplari, (uno excepto Daniele) puram Septuaginta Editionem respere ibidem affirmant. Sic, verbi gratia, in Prophetia Hoseæ (quæ apud LXX. primum omnium obtinet locum, majoribus, qui dicuntur, Prophetis ultimo loco reservatis) Cap. III. v. 3. in Edit. *Rom.* legitur: *ὡς δὲ πῦρ ἀνὰ τὸ πῦρ ἐτίθη*. Sed vox *ἐτίθη* à Vaticano Codice, perinde ut *Hebræo*, atque accuratis τὸ ο'. exemplaribus abest, & addita, isti, quod ibi significatur, mysterio gentis Judaicæ, à vero Deo, ejusque marito, ad tempus derelictæ, nec tamen falsorum Deorum cultui deditæ,

d 4

“haud

PROLEGOMENA.

"haud ita aperte respondet, prout *Hieronymus*
 "animadvertit, in *Comment.* ad hunc locum ita
 "scribens: *Quodque jungitur in Editione vul-*
 "gata: *Neque eris alteri viro, alteri in Hebrai-*
 "co non habetur, sed simpliciter: *Non eris viro.*
 "Si enim ponatur, alteri, subauditur, quod à suo
 "habeatur viro; quando autem absolute dicitur:
 "Non eris viro, intelligimus, quod nulli junge-
 "tur omnino, & absque coitu maritali sit. Mox
 "Cap. IV. v. 6. negativa particula *וְ* ante *יְהוָה*
 "est addita, quæ tamen in MS. *Vatic.* ut & *Cy-*
 "rillo *Alex.* non extat, neque in *Hebræo* est ex-
 "pressa, licet præfixum *וְ* eam subinferat. Cap.
 "XI. v. 12. pro *אֱלֹהִים*, sicuti cnm *Vatic.* juxta
 "Hebr. habent *Complut.* MSS. *Serenissimæ Re-*
 "ginæ, Card. *Barberini*, Archiepiscopi *Laudi*,
 "& Collegii *Novi Oxon.* *Cyrillus Alex.* & *Theo-*
 "doretus excuderunt pluraliter, *אֱלֹהִים*. Cap.
 "XII. v. 12. præpositio *וְ* posteriori *יְהוָה* in
 "*Vatic.* perinde ut *Ald. Compl. Alex.* dictisque
 "MSS. ac Patribus recte est præfixa, sed in Edit.
 "*Rom.* male omissa. Contra cap. XIII. v. 2. vox
 "*וְ* ante *אֱלֹהִים* est inserta, cum tamen in
 "MS. *Vatic.* ut & *Alex.* non sit exarata. Deni-
 "cap. XIV. v. 1. pro *יְהוָה*, ut Edit. *Complut.*
 "& omnes, quos vidi, MSS. Codices (excepto
 "*Laudino*) cum ipso *Vatic.* habent, in *Rom.* at-
 "que *Ald.* mendose excusum *יְהוָה* quod præ-
 "cedentibus & sequentibus verbis haud respon-
 "det. Alia minoris momenti, quæ in eadem
 "*Hosæ* Prophetia occurrunt, prætereo, ac ex
 "altera *Joelis*, quæ in *Hebr.* proxime sequitur,
 "tria erratorum exempla tribus verbis subjungo.
 "Nimirum cap. II. v. 16. in *Rom.* Edit. male le-
 "gitur *מֵאֵל*, loco *מֵאֵל* v. 3. *יְהוָה* pro *יְהוָה* &
 "cap. III. v. 17. pronomen *מֵאֵל*, post *יְהוָה* *אֱלֹהִים*,
 "deficit;

PROLEGOMENA.

“deficit; in quibus omnibus tamen MS. Codex
 “*Vatic.* bene habet: unde patet dictam Editio-
 “nem ex illo haud recte & fideliter per omnia
 “esse expressam.

Sequitur jam brevis Collatio *Vaticani* & *Alexandri-
 nini* Codicis: ubi R. Romanam Editionem:
 A. Grabianam ex *Alexandrino* MS. Exemplari:
 B. vel *Barb.* Barberinum Codicem: *Reg.* Re-
 gium: *Laud.* Laudinum in Bibliotheca Bodleia-
 na: *Theodor.* Theodoreti Lectionem designat.

H O S E Æ.

Cap. I. v. 2. ἐν ὄντι R. οὕτως ὄντι A. quam pro
 genuina τὸν οἶ. Lectione agnoscit Hieronymus,
 quem Flam. Nobilius in loc. existimat in Com-
 mentariis τὴν κοινὴν, vel mixtam, ut ait, Editio-
 nem secutum. Alii vero summi viri Hierony-
 mum Hexapla τὸν οἶ. Editione usum rectius ar-
 bitrantur. V. 3. διπλαῖμ R. διπλαῖμ A. Ita &
 MS. *Laud.* V. 7. οὕτε (pro ἐν R.) in *Alex.* per
 integrum hunc versum quinquies legitur. οὕ-
 τε ἐν ἱπποῖς, hisce in *Ald. Alex.* & *Cyrillo* præfixa
 sunt οὕτε ἐν ἄρμασιν, quæ in *Heb.* non extant, ne-
 que in veteri Versione apud *Hieron.* Testis est
 tamen *Flam. Nobilius* hæc in multis addi, quam-
 vis in vetustiore, in *Theod.* & *Vulgata* desint.
 Potest esse Lectio alterius Interpretis. Nam in
 Hexaplis Montfauconi vox ἄλλο præmittitur.
 V. 10. κληθῶνται R. ἐκὶ κληθῶνται *Alex.* & *Reg.*
 juxta cap. 9. *Epist. Rom.* V. 26. atque ita etiam
S. Cyprianus lib. 1. adversus Judæos cap. 19. Illo
 loco vocabuntur. καὶ αὐτοὶ R. desunt in *Alex.*
Cypriano, & citato Apostoli loco. Sed in *Barb.*
Laud. Theodor. vox αὐτοὶ (sine καὶ) præcedit ver-
 bum κληθῶνται. Sed *Hieron. Vocabuntur filii Dei*
viventis. V. 11. ἐαυτοῖς R. αὐτοῖς A.

Cap.

PROLEGOMENA.

Cap. II. v. 3. *ἔρημον* R. *Barb.* *ἔρημοι* A. *Cyr.* *ἔρημον* R. *ὡς ἔρημον* A. *Reg.* & vetus Versio apud Hieron. *ut desertum*, recte juxta *Hebr.* כְּמִדְבָּר, quomodo mox sequitur, *ὡς γλῶσσαν ἀνθρώπου*. At *Barb. Laud. Cyril.* habent *eis ἔρημον*. V. 5. *ὅτι εἶπεν* R. *εἶπεν γὰρ Alex.* ex mutatione Librarii. Mox, *πορεύομαι* R. *ἀκολουθῶ* A. & *Theodore.* quod iterum Librario ascribendum. *Τὸ ἐλαιὸν μου* R. καὶ τὸ ἐλαιὸν μου A. B. *Reg. Laud.* atque etiam in veteri Versione apud Hieron. *Et oleum*. V. 6. *ὁδὸς* R. *αὐτῆς* addit A. Sic & *Barb. Reg. Laud.* Similiter antiqua Versio Hieronymi habet, *Vias illius*. V. 8. *ἰδὼκα* R. *ἰδὼκα* A. V. 10. *ἐναντίον* R. *ἐναντίον* A. V. 11. καὶ τὰ σάββατα αὐτῆς, asterisco insignitur in MS. *Jes.* Adest tamen in R. & A. V. 12. καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ ἁετός, καὶ τὰ ἔρπεντα τῆς γῆς. Latina verba veteris Versionis apud Hieron. *Volatilia cæli & reptilia terræ*, obelo sunt prænotata, quod absint ab Hebræo, & ex sequenti v. 18. hujus Capituli hinc translata videantur. V. 18. τῶν ἔρπεντων R. Hisce *μὴ* præfixum in A. *Reg. Laud. & Theodor.* indeque & in Vet. Versione, *cum reptilibus*. Καὶ ἀλοικῶς σι R. A. Cæterum *Barb.* omittit σι. Sed αὐτῆς juxta *Hebr.* recte habent *Reg. Laud. & Theodor.* & vetus Versio apud Hieron. similiter eos. Quamobrem αὐτῆς posuit in Textu Græbius, σι in marginem relegato. V. 21. αὐτῆς R. *Heb.* Vet. Versio. Sed ὁ ἁετός habent A. B. *Reg. Laud.* ex glossa, ut videtur. V. 23. ἀγαπῶν τὴν οἰκὴν ἀγαπῶν R. Sed aliæ Editiones & MSS. Codices, A. B. *Reg. Laud. & Cyril. Theodor.* ἐλέων τὴν οἰκὴν ἀγαπῶν. Similiter apud Hieronymum Vet. Versio, *Miserebor ejus quæ fuit absque misericordia*, Perantiquæ fuisse videntur hæ varix Lectiones, siquidem prima utitur B. *Paulus, Rom. 9. 25.* secunda B. *Petrus, 1. Ep. Quin & Irenæus lib. 1.* quidem

PROLEGOMENA.

quidem cap. 4. & lib. 3. cap. 9. ad Apostolicum Textum priorem alludens, οὐκ ἠγαπήσατο habet: sed lib. 4. cap. 37. eum ita allegat: *ὅτι ἐὰν καὶ ἡμεῖς ἠγαπήσωμεν, ὡς ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν, ὡς ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν*, quomodo & Osee verba citavit Tertullian. lib. 4. contra Marcionem cap. 16. Observat autem in Commentariis ad hunc locum Doctissimus Pocockius radicem □□□ vel per ἀγαπᾶν vel per ἀγαπᾶν reddi posse; unde factum putat, ut eum B. Paulus ἠγαπήσατο ex Hebræo scripserit, id Librarius in margine Versionis τὸν οὐ. notaverit, indeque in Textum aliorum Codicum irrepsit.

Cap. III. v. 1. ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ R. ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ A. R. *Reg. Laud. Cyril. Theodor.* Mox, ut obiter id notemus, pro ἐκκλησίᾳ, quod est in R. & A. ἐκκλησίᾳ habet *Laud.* ut etiam in *Barb.* legendum conjici potest, pro ἐκκλησίᾳ, quod in eo mendose scribitur. Ad finem versus, ἐκκλησίᾳ habet R. ἐκκλησίᾳ A. *Barb. Reg. Laud. Cyr. Theodor.* Vetus Versio apud Hieron. cum *vinacis*. V. 2. αὐτῶν post ἐμὴν ἀγαπήσατο inseruit Græbius minori caractere, Cyrilli, Hieronymi, & Hebræi Textus autoritate, quamvis tam in R. quam A. desit. V. 3. post ἀγαπᾶν additur ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ in A. *Cyril. Theodor.* quod deest in *Laud.* & ipso Vaticano Codice, ut testatur *Nobilius*, qui id in Annotationibus suis ait *per Typographi incuriam irrepsisse*. Idem etiam liquet ex notis Editioni Romanæ subjectis, ubi dicitur vox ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ in cæteris libris sequi. Neque sane in Hebræo reperitur, ut Hieronymus in Comment. ad vers. 2. optime animadvertit. Καὶ ἐγὼ R. καὶ ἐγὼ A. V. 4. ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ R. ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ A. ἐπὶ — ἐπὶ R. ἐπὶ — ἐπὶ A. V. 5. Κύριον ἢ Θεόν R. ἢ Κύριον Θεόν A.

Cap. IV. v. 1. ὅτι R. ὅτι A. V. 2. ὅτι ἢ γὰρ A. R. quod, cum in Hebræo desit, obelo notavit Græbius.

PROLEGOMENA.

bis. V. 3. καὶ σμικρυνθῆσθαι A. R. Asteriscum habet præfixum in *Reg.* καὶ σὺ τοῖς ἑρπυτοῖς τῆς γῆς. Hæc quoque ab Hebræo Textu absunt, ideoque ex v. 18. cap. 2. huc translata videntur. V. 6. νυκτὶ A. ex versu præcedenti. V. 10. κατεδυνοῦσι R. κατεδυνοῦσι A. κατεδυνοῦσι *Barb. Laud.* Vetus Versio, *dirigentur.* Cæterum Cappellus Lib. 4. Crit. Sac. cap. 6. §. 4. *Legendum est,* inquit, κατεδύνωσι apud LXX. [lege potius κατεδυνοῦσι.] *Nam εὐθηνία est copia, abundantia.* Pro פָּרַץ quod est in Hebræo, suspicatus τὸς ὁ. legisse, פָּרַץ. Sed contra ut verbum פָּרַץ apud Hebræos, *prosperum esse, multiplicari,* Gen. 28. 14. 30. 43. ita etiam κατεδυνοῦσι LXX. Interpretibus, perinde ut εὐθηνία, significat, *Prospera incrementa capio, & de homine; Bonis fortunæ abundo.* Sic Ezech. Cap. XVII. v. 9. Deus ait de vinea, εἰ κατεδυνοῦ (vel juxta *Alex.* κατεδυνοῦσιν) & vers. 10. μὴ κατεδυνοῦ. Et Jer. XXXII. 5. εἰς οὓς ἔμην κατεδυνοῦντε, vel κατεδυνοῦ. Similiter de Daniele. Dan. VI. 28. κατεδυνοῦν ἐν τῇ βασιλείᾳ Δαρείου. Denique, Verbum compositum κατεδυνοῦν nec τοῖς ὁ. nec aliis Scriptoribus usitatum est, licet simplex, Jer. XVII. 8. ξύλον εὐθηνουῦ παρ' ὕδατα, semel occurrat. V. 12. ἐν συμβόλοις R. A. Cæterum συμβολαῖς *Græbius* in Textu posuit, (ex *Schindleri* conjectura) συμβόλοις in margine. Valde suspicor, inquit *Vir Doctissimus,* Interpretem scripsisse ἐν συμβολαῖς, vel συμβολαῖς. sicuti vers. 9. hujus Cap. & vers. 4. Cap. 5. necnon vers. 2. Cap. 7. habet ἀβελία, & infra Cap. II. v. 6. ἐκ τῶν ἀβελίων ἀνθρώπων. Nam ut taceam, σύμβολον nusquam alibi in *Versione* τῶν ὁ. occurrere, haud video sane, quomodo ex Hebræo יָצַב vel alia simili voce exsculpi queat, ἐν συμβόλοις. Contra ἡ συμβολία, & pluraliter αἱ συμβολίας *Pfal.* CXVIII. v. 24. & *Proverb.* Cap. XII.

PROLEGOMENA.

v. 15. factæ ex קצב, ut adeo hic quoque קצב, vel קוצב Interpretem legisse *conjectem*. Libuit hic ipsius Grabii verba proferre, cur à recepta Lectione discederet: quamvis ut Nobilius in notis ad hunc locum advertit, *apud S. Hieronymum Græce est, ἐν συμβόλοις, in significationibus; est enim communius quiddam, quam augurium*. Revera Græca vox Σύμβολον *Auguria* non infrequenter apud Græcos auctores significat. Unde Suidas, Hesychius, Phavorinus hanc vocem per τέρατα, οἰωνίσματα reddunt, & hujusce sensus nonnulla profert exempla Stephanus in Thesauro, in voce Σύμβολον. Nec inusitatum est τὰς ο'. sensum quemlibet idoneum potius quam literam sequi, quemadmodum II°. Capite, v. 15. per τὸ ἀγνοῖξαι σωτηρίαν transtulerunt Hebraica, קקח קחל, quamvis proprie קקח ἐλπίδα significet. Neutiquam igitur sollicitanda videtur antiqua Lectio ἐν συμβόλοις. Sed si conjecturæ detur locus, τὰς ο'. scripsisse censuerim ἐν ξύλοις ἐπιγράψαν. Nam alibi sæpe, Jer. II. 27. item X. 8. & Hab. II. 19. עץ *idolum* significat, quod utrobique ξύλον vertunt Interpretes. Potest etiam hic locus ad duplex divinationum genus referri, quas ξυλομαντεία & χαλδομαντεία Veteres vocabant. De posteriore consuli potest Hieronymus in locum. V. 14. περιδώσω R. πορίδωσιν A. Reg. μοιχέωσω R. μοιχεύωσιν A. Reg. ὅτι R. ὅθεν A. αὐτοὶ R. καὶ αὐτοὶ A. B. Reg. *Laod.* ὁ σωτήρ R. de quo Grabius differit in Epistola ad *Millium*, pag. 3. & *Clemens Alex.* Lib. 1. Pædag. cap. 9. p. 121. citavit, continuo subjungens: δείκνυσιν αὐτῶν πατήρ τινος τὸ ἁμάρτημα, συνίεναι αὐτὰς ὁμολογῶν, ὡς ἐκόντας ἁμαρτάνοντας. *Eorum peccatum apertius ostendit, dum eos intelligere fatetur, velut qui sua sponte peccarent.* Ex quibus patet ipsummet Clemem-

tem

PROLEGOMENA.

tem affirmativam legisse propositionem. Sed negativam ex ea fecit, qui *Londinensi* præsuit Editioni, vocula $\mu\alpha$ temere inserta, ac textu ita expressio: $\delta \lambda\alpha\delta\varsigma \delta \mu\alpha \sigma\omega\iota\omega\tau\omega\varsigma$ &c. unde & *Typothetæ Cantabrigienses, Amstelodamenses, Lipsienses* ita recuderunt, utpote non ipsam *Romanam*, sed *Londinensem* Editionem interpolatam, ubique male secuti. Haud quidem inficias eo, mendosam esse *Romani* Cod. & *Clementis Alex.* Lectionem; sed vitio medela afferri debuisset ex Edit. *Complut.* & *Theodor.* in *Hoseam*, ubi recte legitur $\delta \lambda\alpha\delta\varsigma \delta \sigma\omega\iota\omega\tau\omega\varsigma \chi. \tau. \lambda.$ quomodo & Hexapla^{rem} *Origenis* Edit. habuisse docet Latina ejus Versio apud Hieron. *Populus non intelligens*. Quamobrem Græbius particulam δ in Textu Editionis hujusce posuit, δ in margine. Ita & Pocockius in locum minime dubitandum putat, quin LXX. negativam δ scripserint, & eandem in MS. Arabica Versione, & in Syriaca reperiri affirmat. V. 15. $\delta\iota\chi\omicron\nu \Omega\gamma$ R. $\delta\iota\chi\omicron\nu \delta\epsilon\chi\iota\alpha\varsigma$ habent A. Cyr. quod, sicut alia plura, ex Versione Theodotionis in Vulgata Exemplaria $\tau\omega\delta$ irrepsit. In Vulgata enim extitisse ex Cod. Renati Marchali refert Usserius pag. 42. Syntagmatis. V. 16. $\delta\eta\mu$ R. $\delta\eta\mu$ A. B. Reg. Theodor. V. 18. $\eta\pi\alpha\tau\epsilon\varsigma$ R. pro $\eta\pi\alpha\tau\epsilon\varsigma$, *Amavit, sectatus est*. uti recte legitur in *Ald.* & *Cyrilli Comment.* ac similiter in Textu *Cyril.* $\eta\pi\alpha\tau\epsilon\varsigma$. Eandem Lectionem confirmat Theodoretus $\eta\pi\alpha\tau\epsilon\varsigma$, quod in Commentario posuit; neque enim hoc loco ipse *Osee* Textus integer est insertus. Cæterum vetus Versio apud Hieronymum habet, *Provocavit*, quod ex $\eta\pi\alpha\tau\epsilon\varsigma$ cum δ factum videtur. Quæ probabilior est Lectio. Nam Psalm. LXV. v. 6. & LXVII. v. 7. $\delta\iota\chi\omicron\nu$ in *Heb.* sunt, qui *Exemplares* in Græca Versione dicuntur. *καταλαύουσ* deinde reddiderunt

PROLEGOMENA.

of o'. Hebr. vocem מְכַנֵּס, quod مَكْنَسٌ Arabice, ut & מְכַנֵּס Hebraice, *Vini venditorē*, sive cautionem significet. ut Es. I. 22. *Kavadāos* autem vel in Græca Versione, vel in Hebraica Veritate non infrequenter *Negotiator*, *Mercator*, est, Es. XLV. 14. Zach. XIV. 21. ex Aquilæ Versione apud Hier. ἐμπορῶ. *Provocavit igitur Chanaanæos*, sive Cautiones Israel, quod tantam vini copiam hauserit, ut illis molestus fuerit, cum sitim ejus explere non possent. Hæc conjecit Pocockius in Commentario Anglice scripto in Hoseam. Eandem vocem alius Interpres Ezek. XXIII. 42. οἰνωμένος vertit. V. 18, 19. αὐτῆς bis R. αὐτῆς A. Cyr. Ita & Arabica Versio utrobique *Hom.* legit.

Cap. V. v. 3. ἐκ ἀπιστι R. sed ἐκ ἀπιστι A. rectius. Quomodo & τὸς o'. vertisse notatum in margine Codicis *Barberini*. Cæterum in Cyrillo textus perperam ac contra mentem ejus habet ἀπιστι. In Commentario autem ipse utramque Lectionem conjungere videtur: dum primo citat Ἰσραὴλ οὐκ ἀπιστῶν ἀπ' ἐμοῦ sed mox ita ἐξέκληται, οὐκ ἀπιστῶν τῷ Ἰσραὴλ. V. 5. καὶ Ἰσδ. R. καὶ γὰρ A. V. 6. ὅτι ἐκέκληκεν R. ut & *Lat. Reg. Barb. & Theodoret.* ὅτι ἐκέκληκεν A. ἐκέκληκεν Cyr. mendose. V. 7. ὅτι R. καὶ A. ex mutatione Librarii, quia ὅτι modo præcesserat. V. 12. παραχῇ R. A. Cæterum ἀπαχῇ legendum suspicatus est Cappellus Lib. 4. Crit. Sac. cap. 9. §. 2. Sed Hieronymus in locum. *As lingua Hebraica tinea dicitur: pro qua LXX. παραχῇ, id est, tumultum vel conturbationem transfulerunt.* Certe verbum Hebræum מְכַנֵּס per παραχῇ Psal. LXI. v. 7. & Ps. XXX. v. 11, & 13. redditur, ideoque nil mirum, quod & nomen מְכַנֵּס hic versum sit παραχῇ. Eadem tamen vox *tinea* vertitur in Paraphrasi *Chal. & Vulg. Lat.* à radice מְכַנֵּס depastus est: & Arabice مَكْنَسٌ vernis

PROLEGOMENA.

vermis est, qui in vestibus nascitur, easque corrodit. Quamobrem Grabius ἀράχην ex conjectura in Textu posuit, παραχὴ in margine. V. 13. σείσ-
 Cens R. A. Vox *Legatos* in antiqua Versione apud
Hieron. obelo notata est, quod ei in Hebræo nil
 respondeat. ἔπας R. αὐτὸς A. B. *Reg. Laud. Theod.*
 V. 15. ζήτησιν R. ἐπὶ ζήτησιν A. *Cyr.*

Cap. VI. v. 2. ἐξανάστροφμα R. ἀνάστροφμα A.
Theodor. Cyr. V. 5. ἔμματι R. ἔμμασι A. juxta He-
 bræum. V. 6. ἔλτος δὲλεφ ἢ δυσίαν R. καὶ ἰ A. B. *Cyr.*
Theodor. Similiter vetus Versio apud *Hieron.*
 habet: & non sacrificium. Sed apud Irenæum
 lib. 4. cap. 32. legitur *quam* (vel juxta alia exem-
 plaria *plus quam*) *sacrificium*. V. 9. ἐδὸν R. κνεία
 addunt A. *Cyr. Theodor.* & similiter vetus Ver-
 sio, *Viam Domini*. Sed recte juxta *Heb.* omit-
 tunt reliqua Exemplaria nostra.

Cap. VII. v. 2. συναδουσιν ὡς ᾄδοντες R. συναδουσιν
 ὡς συναδοντες A. ἐκίλωσαι R. ἐκίλωσιν A. *Reg. Laud.*
Theodor. V. 4. καλακαύματος ἀπὸ τῆ φλογός R. A. Sed
 nemini dubium est, quin hic locus in mendo
 perantiquo cubet. Nam & *Hieron.* vertit, in
deustionem flammæ. Sed *Barb. Reg. Laud.* ha-
 bent, καλακαύσει αὐτὸς ἀπὸ τῆ φλογός, quorum ope ge-
 nuinam lectionem conjectando assequi licet. Cum
 enim in Hebræo sit שָׁכַח *cessavit*, videntur
 Septuaginta scripsisse, καλακαύσει. Librarius autem
 καλακαύσει fecit, quod præcedentibus ac sequenti-
 bus magis congruere videbatur, necnon vocem
 αὐτὸς addidit, cui nil in *Heb.* respondet. Quinta
 Editio, quæ est in margine *Barb.* Codicis in
 locum, habet, ἐπαύσατο πρὸς ὀλίγον ἢ πάλιν. Quasi
 pro מַעִיר, quod nunc est in Textu Hebraico,
 legisset Interpres, מַעַט עִיר, πρὸς ὀλίγον ἢ πάλιν.
 Ita & *Vulg. Lat.* *quievit paululum civitas*. Arabs
 etiam & Syrus כָּטַל, *cessavit*. Alii מַעִיר parti-
 cipii

PROLEGOMENA.

cipii loco accipiunt, & ita exponunt, ut sensus sit, *præ ardore ignis quiescere, qui cum excitas*, ὁ ἑκκαίων, quomodo vox **קע** occurrit Psalm. LXXVII. 43. Et certe videtur hujusmodi vox in LXX. deesse. Nam quod sequitur ἀπὸ φλογος, paraphraseos locum obtinet; nisi pro **קע** fortasse **קמ** vel **מן** ὁ ὁ. legerint, mutatis, ut sæpe fit, inter se literis **ק** & **מ** & **נ**, vel ex conjectura vocem **קמ** ita verterint. Gravius igitur καλῶς παύσιν in Textu posuit, καλῶς καὶ ἑκκαίων in margine retinuit. V. 5. ἡμέραι R. αἱ ἡμέραι A. & Reg. Sed ἡμέραι in Cyr. quod olim ita scriptum fuit, ἡμέραι. Soliti quippe fuere veteres *Iota* ad superius latus literæ præcedentis apponere, non autem infra subscribere. Inde perperam factum ἡμέραι, & præmissus articulus αἱ. V. 6. ἐν γνήθῃ R. ἰγνήθῃ A. B. Cyril. V. 7. κλίβανος R. πυρὸς καυμῶντος αἱ καυθῆαι αὐτῶν A. Sed in Cyr. solum addita duo verba καυθῆαι αὐτῶν, ex præcedenti scilicet versu 6. quamvis in Commentario nulla *cordium* fiat mentio. Contra Latina Versio habet *clibanus ignis ardens*, omittens *corda eorum*. Καὶ κατέφαγον R. κατέφαγον πῦρ A. Ita & *Laud. Cyr.* ut ex Commentario patet, & *Theodor.* & Latinus Interpres, *Et ignis devoravit*. Pro **כחששם כחששם** legērunt scilicet, **כחששם**. Sed cum *Vaticano* consentit Codex Regius, qui habet κατέφαγον sine καὶ & πῦρ. V. 11. hic versus asterisco notatur in Reg. V. 13. δόλαιοι R. δόλαιοι A. Ait Hieronymus nonnullos Codices habuisse δόλαιοι, alios δόλοι, quod ad *Lectionem Alex.* videtur accedere. Sed n forte pro ἡ scriptum est ex Alexandrino more, ut supra dictum est.

Cap. VIII. v. 7. ἀνιμώδονα A. ἀνιμώδονα A. legendum videtur, ἀνιμώδονα quæ vox apud Suidam corruptionem à vento significat. Παραπλάζουσιν hic,

• PROLEGOMENA.

hic, ut sæpe, *oi s' & vento*, quod est simpliciter in Hebræo, *וּנְח*, *semen segetis à vento corruptum* intelligi putant. V. 9. *ἡγάμων* R. *ἡγάμων* A. B. *Reg. Laud. Cyr. Theodor.* V. 10. *ἡγάμων* R. *ἡγάμων* A. *μυρὸν* R. deest A. V. 11. *ἡγάμων* R. *ἡγάμων* A. necnon *Theodor.* (ut ex Comment. colligitur.) Similiter vetus Interpres, *peccatum*; quod Hebræo congruit. V. 13. *ὡς ἐν Ἀσσυρίᾳ ἀνέ-
στα ἐφύοντο* R. A. Omnia omittit in *Ald.* neque habentur in Hebræo. Unde Hieronymus in Com-
ment. ad hunc locum ait, *Quod juxta LXX. In-
terpretes legimus: Et in Assyriis immunda co-
mederunt, in Hebraico non habetur, & idcirco
obelo prænotandum est.* Quapropter & in veteri
Versione apud eundem deest. Huc autem ex se-
quentis Cap. 9. v. 3. translaturum videtur. V. 14.
αὐτῶν R. *αὐτῶν* A. ac vetus Interpres, *ejus.*

Cap. IX. v. 4. *ἡδύων* R. *ἡδύων* A. V. 5. *ἡμέ-
ρας* R. *ἡμέρας* A. *Reg. Laud. Cyril. Theodor.* juxta
Heb. *יוֹמִים*. Et vetus Versio, *die.* V. 6. *μεθόρμου*
R. *μεθόρμου* A. B. *Reg. Laud. Theodor.* & vetus
Versio, *ibant.* *αὐτῶν* R. deest in A. *Cyr.* neque ve-
tus Versio id expressit, quod redundare videret-
ur. Sed *Barb.* *αὐτῶν*. V. 7. *ἐκδιμνύων* R. *αὐτῶν* addit
A. ut & *Reg.* explicationis gratia: sicuti mox
voci *ἀντιποδῶν* quoque subnexum est, quam-
vis id utrobique *Cyrillus* haud legisse videatur.
μυρία R. *μυρία* A. perperam. *Heb.* *מִשְׁמַח*. quod
est proprie, *pertinax odium*. Vetus Versio, *amen-
tiam* habet. Unde *μυρία* corrupte legi videtur in
Alex. pro *μυρία*. V. 8. *αὐτῶν* R. B. *Reg. Laud.* recte
juxta *Heb.* Sed A. *Cyr. Kuelu.* V. 10. *ὡς ἐν Ἀσσυρίᾳ
ὡς οἱ ἡγαμῶν* R. *ὡς ἡγαμῶν* A. B. *Reg. Cyr. Laud. Theodor.* (quamvis in margine
Cod. *Barb.* legatur ut in Romano Exemplari)
sed lectionem *Alex.* veritati magis congruere ait
Hic-

PROLEGOMENA.

Hieronymus ad h. l. V. 14. *μύστης* R. *ἰδὲ αὐτοῖς* juxta Hebræum præfigitur in A. B. *Reg. Cyril.* V. 15. *ἐν Γαλάλ* R. *οἱς Γαλάλ* A. *ἐν Γαλάλοις* *Reg. Laud.* *ἐμίσησα αὐτὸς* R. *αὐτὸς ἐμίσησα* A. *Reg.* V. 17. *παντὺς* R. *ὡς παντὺς* A. sed nihil in *Heb.* neque in veteri Versione apud Hieron. particulæ *ὡς* respondet.

Cap. X. v. 1. *αὐτὸς* R. *αὐτὸς* A. *suorum*, *Lat.* prisca Versio, & *Theodor.* *κατὰ* R. καὶ connexionis gratia additum in A. V. 5. *ἐν* R. *ἐν* A. ex glossâ. V. 8. *τοῖς ὅρισι, πόντι ἐπ' ἡμᾶς* R. Sed A. & *Theodor.* ordine inverfo *πόντι* (A. *πόντι*) *ἐπ' ἡμᾶς, καὶ τοῖς βουνοῖς, κατέβητε ἡμᾶς.* Ex Lucæ scilicet Cap. XXIII. v. 30. V. 9. *ἀπ' ὧν οἱ βουνοὶ* A. R. Sed *Barb.* in margine *ἔκ τῶν ἡμερῶν Γαλάλ.* quo indicatur *Lucianum* ita hunc Textum emendasse ex Hebræo; quamvis pro *Γαλάλ* legendum videtur *Γαλά.* V. 10. *ἴδον* post *ἀδύναμις* addunt A. *Laud. Theodor. Reg.* (in quo tamen hæc vox lemnisco prænotatur) ac similiter vetus Versio venit: Cyrillus quoque in Comment. hoc verbum expressit per *ἀπίστα*. Hæc Lectio nata videretur ex Hebræo *יָרַח* aliquantum mutato. Conjicit autem doctissimus Pocockius in Commentariis ad hunc locum, *יָרַח* pro *יָרַח* legendum. Quæ conjectura ex eo confirmatur, quod alia Exemplaria, *Laud. Reg. Theodor. Barb.* καὶ τὴν ὁδοῦ μὴ μόνον subjiciunt, quæ est alia melior Interpretatio modo dictæ Hebraicæ vocis *יָרַח*, juxta desiderium meum, indeque lemnisco signata in *Reg.* V. 12. *ἐν γένεσιν* R. *ἐν γένεσιν* addit A. V. 13. *ἀπαρτήμασιν* R. *ἀπαρτήμασιν* A. B. *Reg. Laud. Laud. Cyril.* Similiter in veteri Versione, *curribus.* Ita etiam Arabs, *بمركباتك*. Unde Interpretes *ברכבך* (quod cum loci sensu & cum sequenti versus parte melius convenit: *ἐν*

PROLEGOMENA.

ἤλασας ἐν ἅρμασιν σου, ἐν πλήθει δυνάμεώς σου) pro ברכך legerunt. בך enim saepe ἀμαγίας redditur. 3 Reg. 22. v. 33. item κακία 13. v. 33. & Jerem. 15. v. 7. necnon ἀνομία Ezech. 20. v. 30. V. 14. οἰχίσται R. οἰκίσται A. mendose. τῷ Ἱεροβαὰμ R. Ἱεροβαὰλ A. Cyr. & vetustus Codex, cuius mentionem facit Nobilius ad hunc locum, & vetus Interpres apud Hieronymum, *Hierobaal*. sed *Barb. Laud. Theodor.* juxta Hebræum optime τῷ Ἀρβὺλ. Et in *Reg.* ita olim scriptum fuisse videtur, quamvis alia manus pro ea fecerit Ἱεροβαὰλ. V. 15. οἶκος τῷ Ἰσραὴλ R. A. Hieronymus ad h. l. Pro בֵּית־אֱלֹהִים quod interpretatur, Domus Dei, LXX. transtulerunt, οἶκος τῷ Ἰσραὴλ, id est, domus Israel; quod in Hebræo penitus non habetur. Verum non in ipsos LXX. sed in Librarios animadvertere debuisset, qui pro οἶκος τῷ Ἰλ, uti ipsos posuisse recte conjicit *Drusius*, ad hunc locum reposuerunt τῷ Ἰσραὴλ, siquidem hæc vox abbreviate scribi solet Ἰλ. V. 15. ἀδικίας R. deest in A. *Reg. Laud. Theodor.* & vet. Interprete.

Cap. XI. v. 1. ὅτι R. ὅτι A. Sic & *Barb.* in margine, οἱ οἱ. ὅτι. Ita & *Reg. Cyr. Theodoret.* V. 2. μετεκάλισα R. ut & *Barb.* in margine. μετεκαλίσασα A. ἀπώχοντο R. ὄχοντο A. B. *Reg.* sed B. in margine habet, ut *Romana* Editio. V. 6. ἐν ξομφαίᾳ R. ξομφαία, Nominativus sine ἐν juxta Hebræum in A. *Reg.* ac *Cyr.* in Comment. similiter in antiqua Versione, *gladius*. V. 11. ἐκρήσουσαι R. καὶ connexionis gratia præfixum in A. Cæterum καὶ ἐκρήσουσαι insertum est in hac Editione, ex Aldina Editione desumptum. Vetus Versio, *volabunt*. Nata videtur hæc prava Lectio ex mutatione τῷ ἐκρήσουσαι in ἐκρήσουσαι occasione sequentis αἰς ὄρεον. V. 12. ἀσκήϊας R. ἀσκήϊα A. B. *Reg.*

PROLEGOMENA.

Reg. Laud. Cyr. Theodor. & vetus Versio, impietate. οἶκος R. οἶκου A. ὁ R. deest A. *Reg.* κακίστην R. κληθήσεται A.

Cap. XII. v. 2. ἀποδώσει R. ἀνταποδώσει A. *Reg. Laud. Cyr. Theodor.* quomodo & v. 14. omnia exemplaria habent. V. 4. οἶκον R. Ita & Origenes in verbis mox allegandis. Sed A. B. *Laud.* habent οἶκον μου. Ut & Cyr. in textu; at in *Comment.* simpliciter οἶκον, omisso forte ὃν. lb. αὐτὸς R. αὐτὸν A. Cyr. Notanda verò verba Origenis ad h. l. servata nobis in Philocalia, & inde inserta Tomo I. operum pag. 301, & seq. Πληθυντικῶς εἰπόν. ἐκλαυσαν καὶ ἐδεδήσαν με καὶ πάλιν πληθυντικῶς τὸ ἐξῆς δηλώσας. ἐν τῷ οἴκῳ ὧν εὐρέθην με· τὸ ἐξῆς ὅτι ἐνικῶ ὅτι φέρει, λέγων· καὶ ἐκεῖ ἐλαλήθη πρὸς αὐτόν. Τῇ γὰρ λέξει ψαλμῇ τίς ἐνιδὼν, καὶ πάλαντος δοκῶν γεγραμμένη, ἢ καὶ τὸ τελειῶν πληθυντικῶς γράφει, ἢ τὰ προαγορευτά οἷς τὸ ἐνικὸν μεταδείη. Ἀναγνὼς γάρ· ἐκλαυσαν καὶ ἐδεδήσαν με, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ ὧν εὐρέθην με· εἴποι ἄν, ὅτι καὶ ἐξῆς οὕτως ὅτι· ἐκεῖ ἐλαλήθη πρὸς αὐτόν. ταῦτίστι τὰς κλαύσαντας καὶ δειδέντας, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ ὧν εὐρέθην τὸν Θεόν. Quæ lectionem αὐτὴν non modo confirmant, sed originem mutationis postea factæ plane indicant: Ortæ scilicet ex temeritate Librarii, qui per αὐτὸν solæcismum fieri putabat. V. 2. ἡμέρας R. ἐν ἡμέρᾳ *Barb. Laud.* ἡμέρα A. V. 11. Γαλαὰδ posterius R. A. sed Γαλαάλοισι Græbius in Textu posuit auctoritate *Barb. Laud. Reg. Theodor. Cyr.* Et vetus Versio, *Galgala*, quæ utique est genuina lectio Hebræo consona. V. 12. γυναῖκα posterius R. ἐν γυναῖκι juxta *Heb. A. B. Reg. Laud. Cyr. Theod.* ac vetus Versio *in uxore*. V. 13. ἐκ γῆς Αἰγύπτου R. ἐξ Αἰγύπτου juxta *Heb. A.* & vetus Versio *de Ægypto*. V. 14. Κύειος αὐτοῦ R. αὐτοῦ Κύειος A. *Reg. & Theodor.* juxta *Heb.* Sed αὐτῷ deest in *Ald.* contra ibi post Κύειος additum αὐτῷ, juxta *Heb. &*

PROLEGOMENA.

veterem Versionem, quæ hoc comma perfectum expressit: *restituet ei Dominus suos.*

Cap. XIII. v. 1. καὶ τὸν λόγον Ἐφραίμ R. A. Hæc cum præcedentis Capitis fine junguntur in *Barb.* ac *Laud.* necnon à *Theodor.* & *Cyr.* in *Comment.* ἔλαβεν αὐτὸς R. αὐτὸς ἔλαβεν ἔλαβεν καὶ αὐτὸς *Reg.* & *Laud.* V. 2. καὶ R. deest in A. προσέειπεν R. προσέειπεν A. & vetus Versio, *apposuit.* ἀμαρτάνειν R. ἐπὶ addunt explicationis gratia A. *Cyr.* V. 3. χυὸς ἀπορροιαῖος R. χυὸς ἀπορροιαῖος A. & B. in margine. Sed *Barb.* in textu, & *Laud.* ἀράχην ἀπορροιαῖον καίλατι, Quorum ultima vox etiam in *Reg.* & *Theodor.* addita est, & in veteri Versione expressa, *turbine.* Prima vero proculdubio orta est ex lectione *Complutensi* ἄχην ἀπορροιαῖον. Quæ est alterius Interpretis. Nam vox ἄλλος in Hexaplis *Montfauconi* illi præmittitur. Ἀπὸ σαρκῶν R. sed *Ald.* ἀπὸ σαρκῶν καπνώδης, juncta scilicet duplici, ac utraque corrupta, Interpretatione vocis מַאֲרָכָה, quam *Theodotion* vertit καπνοδόχῳ. Unde nata lectio *Cod. Alex.* ἐν καπνοδόχῳ, seu, ut est in textu *Cyr.* ἀπὸ καπνοδόχῳ. Necnon vetus Versio, *de fumario,* ex quo factum καπνώδης. Sed LXX. legentes מַאֲרָכָה verterunt ἀπὸ ἀκρίδων (uti *Reg. Laud.* & *Theodor.* habent) teste Hieronymo ad h. l. ita scribente. *Querimus autem quare LXX. pro fumario, quod Theodotion transtulit καπνοδόχῳ, locustas interpretati sunt? Apud Hebræos locusta & fumarium iisdem scribitur literis מַאֲרָכָה. Quod si legatur מַאֲרָכָה locusta dicitur: si מַאֲרָכָה fumarium.* In *Reg.* post ἀπὸ ἀκρίδων sequitur alia Lectio ἐν καπνοδόχῳ. Cæterum *Theodoretum* quoque legisse ἀπὸ ἀκρίδων, hæc ejus verba indicant, καὶ ἀπὸ ἀκρίδων ἐν αἰεὶ γινόμενον νέφος ἀκρίδων ἐπὶ γινόμενον ἀγλίων. Atque hinc ortum ἀπὸ σαρκῶν, quod *Hieronymus* in quibusdam *Codd.* in plerisque

vero

PROLEGOMENA

vero *ἀνδρὶ ἀρίστῳ* se reperisse ait, & illud rejicit, hoc tuetur. Quamobrem his rationibus adductus Græbius *ἀνδρὶ ἀρίστῳ* in textu collocavit, Alexandrinam Lectionem *ἐκ κατὰ νότον* in margine: Romanam *ἀνδρὶ ἀρίστῳ* penitus omisit. V. 4. *ὁ σὺν* usque ad *καὶ τῶν*, in *Hebræo non haberi, neque in antiqua Editione LXX. lecta* testatur Hieronymus ad loc. Et tamen citavit Theophilus Antiochenus lib. 2. ad Autolyicum pag. 3. Ibi enim pro *Μωϋσῆ* legendum *Διόνε*, (conjectante ad h. l. Drusio,) Epitheton *ὁ ἀνδρὶ ἀρίστῳ*, necnon integer contextus satis ostendit. Habet igitur hoc additamentum vetus tam *Alex.* quam *Vat.* exemplar. V. 13. *ὁὗτος σου ὁ φρόνιμος* R. A. Ita omnia exemplaria, & vetus quoque Versio habet: *Iste est filius tuus sapiens*. Unde Hieronymus ad h. l. ait: *Pro insipiente filio* (nempe juxta *Hebræum*) *in LXX. legitur per ironiam*; iste filius sapientis, hoc est, quem sapientem putabas &c. Sed quis dubitet, Interpretem juxta *Hebræum* recte scripsisse, *ὁὗτος ὁ φρόνιμος*, Scribam autem occasione præcedentis *εἰ*, & in *σου* mutasse? Adeo ut vana sit conjectura Cappelli *τὸς οὗ*. *ἢ* pro *ἢ* legisse; quamvis posteriori loco recte addat: *Vel legendum est in Græco, ὁὗτος ὁ φρόνιμος, quod postea facili lapsu mutatum fuit in istud: ὁ φρόνιμος*. V. 14. *ἐλευσάτω* R. *αὐτὸς* addit A. *Reg. Laud. Cyr. Theodor.* & vetus Versio habet, *liberabo eos*. *καὶ* R. deest in A. & *Hebr.* nec vetus Versio agnoscit. V. 15. *ἀλυσάτω* R. *ἀλυσάτω* A. *Barb. & Laud.* perperam. Mox *κῆρυξ* post *ἐπὶ τὸν* male positum in A. *αὐτὸς* R. *ὁὗτος* A. B. *Reg. Laud. Theodor.*

Cap. XIV. v. 3. *ἰσχυρὸς* R. *ἰσχυρὸς* A. B. *Reg.* necnon *Cyr. & Theodor.* ut ex ipsorum Commentariis colligitur. V. 4. *ἀντιστάτω* R. *ἀντιστάτω* A. Perperam

PROLEGOMENA.

ram positum à Librario non advertente ἀνίστη
hic passive significare, *aversa est*, uti vetus Ver-
sio habet, & mox pro ὀργὴ μου, ὀργή μου *ira mea*
legitur in B. *Laud. Reg.* Αὐτὸ R. αὐτὸς A. B. *Reg.*
Laud. Cyr. & vetus Versio, *ab eis.*

Placuit hoc paulo scrupulosum nimis examen
instituire, tum ut planum fieret, in multis *Ale-*
xandrino Codici quam *Romano* melius cum He-
bræo Textu, & cum vetustissimis exemplaribus,
& cum Patribus antiquissimis convenire; tum
ut rationes perspiceret Lector, quibus inductus
nonnunquam ab utriusque Codicis autoritate
discessit Græbius. Jam in tribus Prophetis se-
quentibus, Amoso, Joele, Mica, non minuta
quæque sigillatim persequemur, sed paucula quæ-
dam seligemus, in quibus aut potior videtur
Alexandrina Lectio, aut quam Græbius ex aliis
MSS. Codicibus erutam vel propria conjectura
fretus in Textum intulit, aut alia quædam circa
veram τῶν ο'. Lectionem sese objicient.

AMOS. Cap. I. v. 1. Ἰερουσαλὴμ A. R. videntur
οὐ ο'. ex Hebræo posuisse Ἰσραήλ. Scribæ autem
occasione abbreviationis male reposuerunt Ἰε-
ρουσαλὴμ, quod per compendium scribi solet Ἰλμ
vel Ἰλμ. V. 11. μῆτις R. μήτις A. propius ad
Hebræum מִתִּיר. nam singulariter מִתִּיר μῆτις
vertitur. *Barb.* in Textu μήτις habet, in mar-
gine μῆτις. V. 13. ὅπως ἐμπλατυῖσιν R. ὅπως ἐμ-
πλατυῖσιν A. Sed MS. *Jes.* priorem Lectionem
Aquilæ & Theodotioni tribuit, veram τῶν ο'. ὅτε
ἐμπλατυῖται refert.

Cap. II. v. 3. πάντας R. τὰς ἀρχοντας, recte juxta
Heb. addunt A. B. *Reg. Laud. Syr.* & verus Ver-
sio habet, *Omnes Principes.* V. 7. τὰ πατοῦτα
R. A. τὸν παλοῦτον B. *Reg. Laud.* quam Lectio-
nem Textui Græbius inseruit, ut ad præcedentia

PROLEGOMENA.

τῶν ἰσοδυναμῶν referatur, cum nihil sit, quicquid concordet τὰ πατρῷα. V. 9. ἐξήρα R. A. Ita & vetus Versio *arefeci*. Sed ἐξήρα juxta *Heb.* habent *Reg. Laud. Theodor.* quomodo initio hujus versus idem verbum redditur. V. 16. καὶ ὁ κραταῖος ἔμην εὐρύς τῶν ἡγεσθαι αὐτῷ R. Ita & vetus Versio apud Hieron. *Et fortis non obtinebit fortitudinem suam*. Sed in A. καὶ * εὐρύς κ. τ. λ. *Hebr.* וְאִמִּין לְכֹן בְּנִבְרִים. Ita & *Chald.* Quamobrem hæc verba, ὁ κραταῖος ἔμην, quæ desunt in A. ut & in Arabica Versione, videntur ex Theodotione vel Symmacho inserta, quæ corrigerent illa ἔμην εὐρύς, quibus οἱ οἱ. vocem Hebræam וְאִמִּין expresserunt, legentes וְאִמִּין. Duplex igitur Interpretatio videtur in Cod. Vaticano coaluisse, quod non inusitatum esse crebro annotatum est.

Cap. III. v. 12. καὶ ἐν Δαμασκῷ. Ἰσπεῖς, ἀκρίους. κ. τ. λ. R. Sed *Barb.* Δαμασκῷ, ω tamen superscripto τῷ ἔ, & καὶ ἐν in margine positus, ubi & annotatum ἔ κλίνη, id est, Luciani exemplaria hoc loco habere vocem κλίνη, quæ *lectum* significat, ac respondet Hebræo שָׁרַע, quod per Ἰσπεῖς in LXX. exprimitur. Hanc vocem igitur corruptam esse ab imperitis Librariis, jam olim notavit Hieronymus, *Quod in principio Capituli juxta Septuaginta positum est, Sacerdos, in Hebraico non habetur, sed pro hoc verbo legitur שָׁרַע, quod Aquila interpretatus est, grabatum. Et puto LXX. ipsum verbum posuisse Hebraicum, quod quidam non intelligentes pro שָׁרַע posuerunt Ἰσπεῖς Sacerdotes.* Sunt qui legendum putant, Ἰσπεῖς vel Ἀπεῖς, quasi nomen loci in agro Damasceno proprium sit. Sed quicquid de hac aliorum conjectura fiat, rectissime locum aliter quam in Editione Romana distinxit Græbius, & Ἰσπεῖς ad versum præcedentem retulit.

Cap.

PROLEGOMENA.

Cap. IV. v. 2. καὶ τὸς μὲν ὁμῶν εἰς λέβητας ὑπο-
 χαυμῶντες ἐμβαλῶσι ἔμπυροι λοιμοὶ R. *Et eos qui vo-*
biscum sunt in ollis negotiatores pestilentes. Ve-
 tus Versio apud Hieron. Hic rursus duplex In-
 terpretatio ejusdem loci cernitur in Codice Va-
 ticano. Nam alius Hebraica רֹנָה וּפְרָצִים ὑπο-
 χαυμῶντες ἐμβαλῶσι, alius ἔμπυροι (vel ἔμπεροι) λοιμοὶ,
 vertisse videtur. Nam λοιμοὶ factum ex פְּרָצִים,
 ἔμπυροι ex רֹנָה. Quomodo autem voces Hebrai-
 cæ ita commode transferri possint, ipsi viderint
 Interpretes. V. 3. γυμναὶ R. שָׁנָה Hebr. γυμνοὶ
Barb. Theodor. In *Reg. & Laud.* additum γυνή
 ἢ ὁ ἀνὴρ, quæ duæ posteriores voces in Theodo-
 reto quoque leguntur. Videtur Interpres He-
 brazum שָׁנָה vertisse γυνή, cujus loco corrupte
 γυναι scriptum, & occasione præcedentis ἐξενεχθῆσθαι
 factum γυμναί, ut scilicet ad *δαμναί* v. 1. referri
 posset. Hinc in aliis exemplaribus interpolatio
 simul cum corrupta, in aliis cum genuina voce
 ad posteros manavit. Vetus tamen Versio ha-
 bet: *Nudæ contra invicem.* Mox Πομμῶν R. Πιμ-
 μῶν A. & vetus Versio, *Remman.* Minime du-
 bitandum est τὸς ο'. legisse הַרְמוֹנָה pro הַרְמוֹנָה,
 Uti est in Codd. Massorethicis. Sed Ἀρμοναὶ vel
 Ἀρμωνῶν extat in *Barb. Reg. Laud. Theodor.* or-
 tum scilicet ex corrupta, quoad unam literam,
 versione Aquilæ, quem Ἀρμοναὶ vertisse testatur
 Hieronymus ad locum, & *Barb.* in margine.
 Cæterum in MS. *Reg.* recentiori manu subscri-
 ptum ὁ Ἀρμονίας, ex Symmachi scilicet Interpre-
 tatione, eis Ἑρμυνίαν iidem in margine *Barb.*

Cap. V. v. 25. περὶ σπένγκατί μοι οἶκος Ἰσραὴλ πρὸς
 ἐξοίσαν ἔτι ἐν τῇ ἐρήμῳ R. Alio verborum ordine A.
 ἐν τῇ ἐρήμῳ οἶκος Ἰσραὴλ πρὸς ἐξοίσαν ἔτι. Quomodo
 & Actor. VII. 42. in eodem MS. legitur, & in
 Orig. contra Celsum pag. 236. cum alioqui ex-
 cusa

PROLEGOMENA.

cusa exemplaria N. T. ibi habeant: ἐν πατερ-
κονίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ οἶκος Ἰσραὴλ. Ita & hoc loco Cod.
Reg. nisi quod πατερκονία positum sit ante ἐν.
Cum MS. *Alex.* convenit Justinus M. nisi quod
40 anni in eo sunt omissi. Cæterum post hæc
omnia sequitur in *Alex. & Cyr.* necnon apud Ju-
stinum, λέγει Κύριος.

Cap. VI. v. 1. τοῖς ἐξουθενῶσι R. A. Cæterum cum
ἐξουθενῶσι haud quadret ad *Heb.* vocem מַשְׁנֵה, cumque illam οἱ ο'. Psalm. 122. v. ult. verterint
ἐὺδνηῶσι, suspicatur Grabius cum *Drusio & Cap-*
pello eos hic quoque scripsisse ἐὺδνηῶσι Σιών, in-
deque ab imperito Librario factum ἐδνηῶσι, mox-
que repositum usitatius ἐξουθενῶσι. Justinus habet,
οἱ κατασπαταλῶντες, ex alia forte Versione Judæo-
rum, ex qua subinde solet Scripturam citare,
καὶ ἄνθρωπον disputans. Idem ante vocem sequen-
tem, ἀπεπύγησαν, habet, οἱ ἀνομασμένοι ὅτι τοῖς ἀρχι-
γοῖς, ex alia iterum Interpretatione vocum He-
bræarum נִקְבִי רִשְׁרִי. Hæc Versio non alia
fuisse quam Aquilæ videtur. Notum est enim
illam à Justino interdum citari. V. 2. καὶ ἴδετε
R. A. εἰς χαλάνην vel χαλάνην aut χαλάνην addunt
Barb. Reg. Laud. ac similiter antiqua Versio:
videte in *Chalanen*. Sed in Justino rectius hæ
duæ voces præcedunt, insertæ post πάντες, utpote
quæ sunt genuina Versio Hebræi כָּלֵה, quod
οἱ ο'. perperam verterunt πάντες, aut sine J lege-
runt in Exemplari suo כָּלֵה. Verum in *Theodor.*
legitur, ἀλέητε εἰς χαλάνην, sine πάντες. V. 5. ὁπ-
κροῦντες R. ὁπκροῦντες recte A. *Reg. Cyr. Theodor.*
& vetus Versio: qui concrepatis. Heb. הַפְטִירִים.
Sic legendum conjecerat Cappellus. V. 10. καὶ ἴδοι-
τε ἀνθρώπους οἱ κατὰ τοὺς R. A. Hæc verba uncis in-
clusit Grabius, quod recte omissa sint in *Ald.*
neque in veteri τῶν ο'. Versione, neque in He-
bræo

PROLEGOMENA.

bræo his quicquam respondeat. Videntur igitur omnino esse glossæ præcedentium *ὑπολειπόμενα*, quod è margine in Textum irrepsit. Mox *ἔγγλιωνται* R. *παρῳδιῶται* A. Vetus Versio, *conabuntur*. Hebr. *מסרפו*. Syrus *קריו*. Non Alexandrinæ Lectioni magis quam Vaticanæ favet Hebræus Textus, nisi *ἔγγλιωτης* *amicum familiarem* significet. Vox *συμῳδιῶτης* hoc sensu occurrit, Dan. XII. 2. nusquam vero *ἔγγλιωτης*. Syrus *propinquum* reddit, ut idem fere sit ac præcedens *οἰκείος*.

Cap. VII. v. 7. *ὁ θεὸς* R. deest in A. B. *Reg. Theodor.* & veteri Versione. Sed *κύριος* loco ejus repetitur in *Ald.* quæ est genuina Lectio.

Cap. VIII. *οὕτως ὁρίξιν μοι κύριος*. Hæc in R. ultima præcedentis Capitis verba principium hujusce Capitis in *Comp.* & A. constituunt. V. 12. *ὡς δὲ θαλάσσης ὡς θαλάσσης* R. Priores voces *ὡς δὲ θαλάσσης* desunt in A. *מים* *Heb.* quod *מים* vel *מים* legi potest. *Aquæ*, ait Hieronymus, *in Hebræo non habetur*. Licet igitur suspicari vel *ὡς ὕδατα* vel *ὡς δὲ θαλάσσης* non esse genuinam *τῶν ο'.* Versionem, sed ex Theodotionis vel alterius Interpretatione irrepsisse ad corrigendos *τῶν ο'.* In hac igitur Editione secundum auctoritatem MS. A. *ὡς δὲ θαλάσσης* delevit Græbius.

Cap. IX. v. 2. *ἐὰν κατακρύβωσιν εἰς ἄβυσσον* R. ubi Scholion, *in cæteris libris est, ἐὰν κατακρύβωσιν*. Ita certe A cum omnibus MSS. nostris, & *Barb. Cyr.* Et vetus Interpres, *defossi fuerint*. Lectio autem Romana ex sequenti versu originem videtur traxisse. V. 6. *ἐπαγγελίαν* R. A. *Σπασμαλίαν* forte legendum conjecit Drusius, tum propter affinitatem literarum uncialium, *ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝ*, *СТРАΓГАΛΙΑΝ*, tum quod Es. 58. 6. Hebræum *קָרָא* ita verterint LXX. Interpretes. Sed recte sibi

PROLEGOMENA.

sibi objecit, quod hoc verbum derivare potue-
runt, ab הַנִּיר *nunciavit*, indeque verterunt ἐπι-
βολίαν. V. 12. ἐκζητήσωσιν R. A. sed με additum est
in hujusce Editionis Textu, ex autoritate Reg.
Theodor. Cyr. & veteris Versionis, *querant me.*
siquidem pro לָקָח LXX. legerunt אָחַז. *Alex.*
habet τὸν κύριον. V. 13. ἀμνηστὶς R. Schol. *In cæ-*
teris libris ἐστὶ ἀλυστὶς. Ita & A. B. Reg. Cyr. &
vetus Versio, *tritura.* Cæterum in Reg. sub fi-
nem additum Ἀμὼς σὺχ. *υἱ.*

MICHAÏAS. Cap. I. v. 1. τὴν τῷ Μωραδίῃ R.
Μωραδίῃ A. τὴν Μωραδίτῳ *Laud. Reg. Comp.* Ex
alia Versione, ut testatur Cyrillus in loc. Χρὴ δὲ
εἰδέναι πάλιν, ὡς Ἑβραῖοι γράφουσιν ἀντὶ τῷ Μωραδί τὸν
Μωραδίτῳ. — Συμφέρειται δὲ τῇ ἐκδοσὶ καὶ οἱ ἑπὶ τῶν
ἐρμηνευτῶν. V. 10. ἐναχίμ R. A. ἐναχίμ *Theodor.* ἐν
ἀχίμ sive ἐν ἀχίμ divisim *Barb. & Laud.* melius.
Eusebius vero de locis Hebraicis, Ἐναχίμ, ἢ ἐν
Βαχέιν. Quod confirmat Hieronymi Versio, Ina-
chim, sive in Bachim. γλῶσσαι ἀσπέρσας κατὰ γέλωτα
R. A. *Terra aspergite derisum*, vetus Versio
Unde γλῶσσαι pro γλῶσσαι legendum suspicari licet, &
ἀσπέρσας pro ἀσπέρσας Textui Grævus in-
seruit ex autoritate *Cyr. & Theodor.* Sicuti Jerem.
VI. 26. idem verbum redditur ἀσπέρσας. V. 14
δύσει R. δύσεις juxta *Heb. A. Reg. Cyr. Theodor.*
pro quo in *Barb.* mendose ὄνεις. V. 15. ἀνάγωσι
R. A. Sed juxta *Vet. Vers. adducam tibi*, & He-
bræum Textum ἄν legendum ἀνάγω σοι, quomo-
do *Reg. & Theodor.* in Comment. habet, licet in
Textu, & in Cod. *Reg.* præcedat in super σου, quod
est superfluum.

Cap. IV. v. 12. παρὸνται R. οὐδ' αὐτὸ addit A.
uti & Justinus Martyr. V. 3. τὰ δόγματα R. ταῖς ζι-
γώμας A. B. Cyr. Ita & Justinus. Quod ideo pro-
babilius videri potest, quoniam in parallelo. Ε. II.
omnia

PROLEGOMENA.

omnia Exemplaria ita habent. *Barb.* tamen hanc Lectionem alterius esse Interpretis ostendit, ita utramque exhibens. *Ο. δὲ δὲ αὐτῶν. ἄλλος, ζῆλος* nisi vox ἄλλος alium Codicem ab Hexaplis derivatum significet. Porro, apud Justinum à multis notatum diversas Interpretationes ejusdem Commatis antiquitus coaluisse; ita ut simplex & genuina *ῥο*. Lectio ex eo colligi non possit. V. 7. *δυνατός* R. *ἰσχυρὸν* A. cum omnibus MSS. Exemplaribus *Barb. Laud. Reg.* & cum Justino, *Theodor. Ald. Comp.* & veteri Versione consentiens. Quæ genuina est Lectio, siquidem *οἱ ο*. sæpe alibi Hebræam vocem *צוּר* verterunt *ἰσχυρὸν*, nusquam *δυνατός*. V. 10. *καὶ ἔγγιζεν* absunt ab A. & *Cyr.* nec in Hebræo vel in veteri *τῶν ο*. Versione hisce quicquam respondet. V. 13. *κατατήξεις* R. *λεπυνεῖς* A. *Cyr.* Et rectius quidem, quia sæpe alibi hoc verbo Hebræum *קָרַקַר* verterunt *οἱ ο*. nunquam autem altero usi sunt, adeo ut *κατατήξεις* ex altera Versione transumptum videatur: præsertim cum in *Ald. Barb. Laud. Theodor.* duæ Interpretationes coaluerint, *κατατήξεις ἐν αὐτοῖς ἔδωκεν, καὶ λεπυνεῖς λαός*. Quod in Hexaplis interdum fieri à Doctis animadversum est, & in Exemplaribus Justiniani sæculo scriptis peterebuisse videtur. Similiter in *Reg. καταπατήσεις ἐν αὐτοῖς ἔδωκεν, καὶ λεπυνεῖς*. Vetus Versio, *continues*.

Cap. VI. v. 7. *χίμαρον* R. *יֶחֱמָר* Heb. Ad cujus sensum Græbius in Textu *χίμαρρον* posuit, vocem *χίμαρρον* leviter immutans ex autoritate *Laud. & Theodor.* Licet repugnet vetus Versio, *birco-rum*. Cæterum *Alex.* habet *ἀγνὼν*, quod est in margine. V. 16. *ἰδὴς* R. Cujus loco *βουλαῖς* in Textu Græbius reposuit, ex A. *Barb. Reg. Laud. Cyr.* & juxta Heb. *רָמַעַר*. & Vet. Vers. *consiliis*. Sed in *Barb.* ita legimus. *Ο. ἰδὴς. ἄλλος, βουλαῖς*

Cap.

PROLEGOMENA.

Cap. VII. v. 2. εὐσεβὴς R. εὐλαβὴς A. B. *Reg. Theodor. Cyr.* quæ videtur genuina Lectio. V. 6. ἐχθροὶ πάντες ἀνδρὸς οἱ ἐν τῇ οἰκῇ R. Loco ἀνδρὸς in A. & Cyr. legimus οἱ ἀνδρῆς. In *Reg. & Laud.* utrumque junctim hoc modo, ἐχθροὶ ἀνδρῆς πάντες οἱ ἀνδρῆς οἱ ἐν τῇ οἰκῇ quæ genuina videtur Lectio, ac Hebræo plane consona, nisi quod vox πάντες sit adjuncta, quæ tamen in veteri Versione τῶν δ. *Inimici hominis viri domestici ejus*, non comparet. V. 11. Σαταὶ-Ιερὰ R. ἀπὸ σάτου A. *Reg. Cyr. Theodor.* quomodo & alibi Hebræum סָטָן verterunt, nusquam autem ἀπὸ σατάνου. V. 12. ἵνα τὸ θεὸς R. In A. *Reg. Laud. Theodor.* subjungitur ἡμέρα ὕδατος καὶ σοφῶν. Quæ videtur esse Interpretatio istorum verborum יוֹם מַיִם וַחֲוִימָה, quæ nunc ita leguntur יוֹם מַיִם וַחֲוִי תָרַח, id est, καὶ ἀπὸ θαλάσσης ἵνα θαλάσσης, καὶ ἀπὸ θεοῦ ἵνα τὸ θεός. Quæ ex alia quapiam Versione nostræ corrigendæ inserta sunt. V. 14. ἐν γὰρ δὲ σου R. γὰρ δὲ Alex. subjungit πολλῶν. Similiter Cyr. πολλῶν. *Reg. Laud. Theodor.* πολλῶν. Adeo ut hic iterum duæ Interpretationes unius vocis מַלְאָכִים coaluerint.

JOEL. Cap. I. v. 1. Βαθουλ R. A. Sed *Barb.* recte Φαθουλ. Superscripto tamen Βαθουλ, & in margine, ἀνοίγωντος τὸ θεοῦ. Quæ est interpretatio nominis Φαθουλ. Nam, ut Hieronymus ab initio Commentarii sui animadvertit, *Bathuel apud Hebræos omnino nil resonat* (nihil scilicet quod ad hujusce loci sensum proprie pertineat) *Phatuel autem in linguam nostram vertitur, Latitudo Dei, vel aperiens Deus.* Cæterum vitiatum nomen Βαθουλ non ipsis LXX. imputandum erat, sed potius Librariis, quos decepit affinitas nominis, tum etiam quod id nomen in Mosis scriptis occurreret: uti observavit Drusius. V. 5. ἐξήγει R. ἐξή-

PROLEGOMENA.

τω A. B. *Reg. Laud.* ficuti infra v. 9. omnia fere exemplaria habent. εὐφροσύνη καὶ χαρὰ R. A. Sed absunt à veteri Versione, nec in Hebræo quicquam iis respondet, adeoque ex v. 16. huc translata videntur à Librario, haud animadvertente οἶνον hic subintelligi. V. 9. δυσασθείω Κυεῖν R. δυσασθείω A. οἱ λειτουργοὶ τῷ Κυεῖν *Comp.* Sed *Barb.* ita, Ο'. δυσασθείω Κυεῖν. Θ. Κυεῖν. Similiter vetus Interpretēs, *Ministri Domini.* In A. & *Reg.* igitur vox Κυεῖν perperam omittitur, & videtur etiam δυσασθείω male inferi. Cui vitio occasionem dedisse videtur sequens v. 13. hujus Capituli, ubi & *ministorum altaris*, & *ministorum Dei* fit mentio.

Cap. III. ἐξήκω R. ἐκδικήσω A. quæ verior videtur Lectio: siquidem Hebræum זָכַר Zachar. V. 3. redditum est ἐκδικήσω, uti omnia Exemplaria ibi habent: quamvis οἱ ο'. utroque in loco legisse videantur זָכַר, quod verbum alibi sæpiissime ἐκδικεῖν verterunt. Ἀδωάσω R. ἁδωάσω A. Idem in fine appositum habet ΙΩΗΛ Δ'.

Fusus paulo, quam res exigebat, institutam utriusque Codicis Collationem persecuti videamur. Paucis igitur, quod restat, conficiemus, & diversas per Esaiam Lectiones tam *Vaticani*, quam *Alexandrini* Codicis cum *Barberino*, unde Esaiæ duo fere Capita sunt impressa in Tomo VI. Bib. Polyglott. Londinensium, & cum insigni *Marchaliano* Exemplari conferemus.

In sequenti Schemate R. Romanam Editionem, A. Grabianam, B. Barberinum Codicem, *Jes.* Marchalianum, *Reg.* Regium designat.

27. 8. μελετῆς R.	ὁ μελετῆς A. B. <i>Jes. Reg.</i>
9. ἀνομία R.	ἡ ἀνομία A. B. <i>Reg.</i>
	ἀφελωμαι

PROLEGOMENA.

ἀφίλωμαι τὴν ἁμαρτίαν μου	ἀφίλωμαι οὐτὲ τὴν ἁμαρτίαν
τῷ R. <i>Jes.</i>	A. B. <i>Reg.</i>
δῶσιν R. B.	δῶ A.
10. καὶ ἐκεῖ R.	καὶ ἐκεῖ A. B.
ποίματα R.	deest A. B. <i>Reg.</i>
12. ὁ θεὸς R.	κύριος A. B.
συναγάγετε καὶ ἕνα τὸν ἕνα	συναγ. τὸν ἕνα ἑστ. καθ' ἕνα
Ἰσραὴλ R.	ἕνα A. <i>Reg.</i> Ita & <i>Barb.</i>
	nisi quod pro καθ' le-
	git κατά.
13. σάλπγγι R. B.	ἐν σάλπ. A. <i>Reg.</i>
προσκυνήσουσιν R. B.	προσκυνήσουσιν A.
28. 2. ἀνάπαυμα R.	ἀνάπαυσιν A. B. <i>Jes.</i> <i>Reg.</i>
4. πειν R.	πεινῶ A. B. <i>Reg.</i>
αὐτὸ prius R.	deest A. B. <i>Jes.</i>
5. πλαιῖς R.	πλακῆς A. B.
τῷ λαῷ R. B.	μεν λαῷ A.
6. κωλύοντων R.	κωλύον A. B. κωλύον <i>Jes.</i>
	κωλύειν <i>Reg.</i>
7. πεπλημμελημένοι R.	εὐπλημενέες A. B. <i>Reg.</i>
κατεπόθον R.	deest A. B.
μεδὺς R.	τῷ ὀπίσθῃ subjungunt A.
	B. <i>Jes.</i> <i>Reg.</i>
φάσμα R. B.	φάντασμα A.
8. ἑνικῶ R.	ἑνικῶ A. B. <i>Reg.</i>
12. αὐτοῖς R.	αὐτῶν A. B.
13. λόγιον εὖ θεῷ R.	λόγιον κύριε τῷ θεῷ A. <i>Jes.</i>
	<i>Reg.</i> τῷ κυρ. B.
πορεύουσι R.	πορεύουσιν A. B. <i>Jes.</i> <i>Reg.</i>
ὁπίσω R.	οἰς τὰ ὀπίσθ. A. B. <i>Jes.</i>
καὶ συντελέσουσιν, καὶ κενδ-	καὶ κενδυνώσουσιν, καὶ συντε-
νύσουσιν R.	λέσουσιν A. B.
14. οἱ ἄρχοντες R. B.	ἄρχοντες A.
τῷ ἐν R.	ἐν A. B.
15. ἐφ' ἡμᾶς R. <i>Jes.</i>	ἡμῶν A. B.
16. κύριος κύριος R.	κύριος semel A. B. <i>Jes.</i>
	f ἱμβάλλω

PROLEGOMENA.

ἐμβάλλω R.	ἐμβάλω A. B. <i>Yes.</i>
ὁ πτεύων R.	ἐπ' αὐτῷ sequitur in A.
	B. <i>Reg.</i>
21. κύριος R.	deest A. B.
σαφία R.	πρία A. B. <i>Reg.</i>
22. σωτηριμυθία R. B.	σωτετελιμυθία A.
23. ἀκίετι R. B.	ἀκίσατε A.
24. ἀροτειάσει ὁ ἀροτειῶν R.	μίλλει ὁ ἀροτειῶν (ἀνδραπος B.) ἀροτειῶν A. B. <i>Yes.</i>
25. οὐχ R. B.	καὶ A.
τὸ φρέσων αὐτῆς R.	αὐτῆς τὸ φρέσων A. B. <i>Reg.</i>
τότε R. B. <i>Reg.</i>	καὶ A.
ἡ R.	καὶ A. B.
καὶ πάλιν R. B.	φρέσων A.
καὶ κέγχον R.	desunt A. B.
27. πινάσσειαι R.	ἐκπινάσσειαι A. B. <i>Yes.</i>
28. ἐγὼ εἰμι ὑμῖν ὀργισθήσομαι R.	ἐγὼ ὑμῖν ὀργ. A. B.

Ex hoc Schemate perspiciet Lector *Alexandrinum* Codicem cum *Barberino* melius quam *Romanum* convenire. Sed quoniam observant *Usserius* *Hodiusque* Judices harum rerum imprimis intelligentes, Textum *Barberini* Codicis πῶ κοινῶ, non ipsam Hexapla rem Editionem referre, libet ulterius progredi, & experiri, utra Lectio *Alex.* an *Vat.* cum Hexapla ri Lectione, quam adhuc censetur exhibere Codex R. R. P. P. Jesuitarum, sæpius consentiat.

Es. vers. Κοινή.	Hexapla.
1. 29. κελαιμωθήσονται A.	αἰχμωθήσονται R.
2. 12. ταπεινωθήσονται R. A.	ταπεινωθήσονται. *
3. 9. ἀπήγειλαν R.	ἀπήγειλαν A.
17. ἀνακαλύψει R.	ἀνακαλύψει A.
5. 2. Σωρεῖ R. Σωρεῖ A.	ἐκλεκτῶ. *
14. τὸ σῶμα αὐτοῦ R. A.	τὸ σῶμα.

PROLEGOMENA.

16. ἐν κρίματι R. ἐν κρίσει A.
 28. οἱ πόδες R. αἱ ὀπλᾶι A.
 6. 5. κατανένυγμαi R. A. ἐσιώπῃσιν. *
 9. 3. κατήραγες R. A. ἐκ ἐμαζάλωνας. *
 8. θάνατον R. A. λόγον. *
 10. 4. ὁ θυμὸς A. ἡ ὀργὴ R.
 24. ἐπάγω R. A. ἐπαρεῖ.
 30 ἐν Σα A. Λαῖσά R.
 33. οἱ ὑψιλοὶ R. A. οἱ μετέωροι.
 τῇ ὕψι ταπεινώσονται R. A. ταπεινώσονται.
 11. 4. ταπεινὸς τῷ γῆς R. A. πτωχὸς τῷ γῆς. *
 7. ὡς βῆς R. A. ὡς βυκόλιον.
 14. 1. γεώρας R. A. γεροπλάντος. *
 17. τὸς ἐν ἐπαγωγῇ R. A. τὸς διασείας. *
 16. 4. ὅτι τῷ γῆς A. ἐκ τῷ γῆς. * fed ἀπὸ R.
 18. 7. ἀπὸ λαῶν μεγάλων R. A. ἀπὸ λαῶν πολλῶν.
 21. 15. ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν πικροῦ.
 φουγόντων A. μύσαν R.
 22. 1. πολέμῳ A. πολέμων R. πολέμῳ.
 24. 5. ἀσθένειαν R. A. ἀσθένειαν * ἀσθένειαν.
 25. 1. γένεσι R. A. γένεσι. *
 26. 14. οἱ νεκροὶ ζῶντες ἐν μὴ ἐν μὴ ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ,
 ἰδοὺ, ἐν ἰσχυροῖς ἐν μὴ ἀνα- ἐν ἰσχυροῖς ζῶσιν. *
 στήσονται R. A. στήσονται.
 29. 17. μικρὸν R. A. μικρὸν X βραχύ.
 38. 6. σῶσαι σὲ A. ῥύσασθαι σὲ R.
 40. 4. εἰς ὁδὸν λαίας A. εἰς εἰς τὴν πόλιν.
 πρὸς πόλιν R.
 41. 16. λικμήσεις R. A. λικμήσεις αὐτῶν. *
 43. 23. οὐκ ἐδέλωσά σε R. ἐ κατεδέλωσάμην σε. *
 ἐν ἐδέλωσας A.
 49. 10. δηάσων R. A. δηάσων.
 23. οἱ ὑπομένοντές με R. οἱ προσδοκῶντές με. *
 24. ἐὰν αἰχμαλωτῶσιν πε καὶ ὁ αἰχμαλωτίζων δίκην
 ἀδίκων, σωθήσεται R. A. σωθήσεται. *
 50. 1. ποῖον τὸ βιβλίον R. A. ποῖον τὸ βιβλίον.

PROLEGOMENA

2. τί ὅτι ἴλδον R. A. ἴλδον ἴλδον.
 9. βοηθεῖ μοι A. βοηθῆσθαι μοι R.
 51. 12. πίνα A. πίνα R.
 23. τὰ μετὰφρῆνά σου A. τὰ μετὰ σου R.
 52. 12. πορεύσθε R. A. ἀπελεύσθε.
 57. 12. ὠφελύσουσι A. ὠφελύσει R.
 59. 10. ψηλαφήσουσιν R. A. ἀψηλαφήσομεν.
 13. ὁπίσω R. ἀπὸ ὀπίθεν A. ὀπίθεν.
 62. 1. σωθήσονται μοι R. A. σωθήσονται αὐτοῖς.
 8. ὡμοσι κύριος καὶ ὁ δα- ὡμοσι κύριος καὶ ὁ ἰσχυ-
 ξης (δεξιὰς A.) αὐτοῦ. αὐτοῦ.
 66. 8. εἰ καὶ ἐπύχθη ἔθνος ἢ καὶ ἐπύχθη ἔθνος R.
 εἰ ἐπύχ. A.

Primus hoc Schema concinnavit Usserius in *Syntagmate*. Quem eo nomine reprehendit Cl. Hodius (pag. 616. pereruditi Operis *de Bibliorum Textibus*) quod Ordine inverso eas Lectiones *Marginales*, quæ erant τῆς Κοινῆς, Editioni puriori; & *Textuales*, quæ erant purioris, τῇ Κοινῇ passim male ascribit. Cum Usserio tamen videtur sentire Clariss. Montfauconus, qui notas Hexaplorum in Textu esse affirmat, *Asteriscos scilicet & lemniscos*, & signum οἱ οἱ. Hexaplarem Lectionem denotare existimat. Sic Es. III. 17. ἀποκαλύψει est in Textu Marchaliani Codicis, in margine οἱ οἱ. ἀποκαλύψει. Sic nempe legebatur, annotante Cl. Editore, in *Edit. τῶν οἱ οἱ. Hexaplori*. Contra, Hodii sententiam ex parte confirmat, quod secundum Notam Esaiæ præfixam, *Descriptus est Esaias ab exemplari patris Apollinaris cœnobiarchæ*, in quo ad finem isthæc adieiuntur: *Desumptus est Esaias ab editione Hexaplorum: collatus autem cum Hexaplo alio, in quo ista adnotantur: Accurate omnes editiones correctæ sunt. Collatæ enim fuerunt cum Tetraplo Esaiæ,*

PROLEGOMENA.

Esaiæ, & cum Hexaplo. Itaque Textus ab Editione aliqua Hexaplari desumptus videtur; Notæ Marginales aliam (Tetraplarem scilicet vel Hexaplarem alterius Codicis) lectionem crebro subiiciunt. Sed ex altera parte non est prætereundum, quod in eadem Nota subsequitur, *Adhuc ab initio etiam usque ad visionem Tyri, accuratius emendatus est: Usi enim sumus ad finem usque visionis, quæ de Tyro est, Tomis Origenis, in quibus Esaiam explicat: & sedulo advertentes quo sensu singulas dictiones sumsisset, quantum potuimus, omne dubium ex sensu ipsius correximus. Præterea collata est etiam, quæ LXX. virorum est editio, cum iis, quæ in Esaiam scripsit Eusebius; atque in quibus erat varietas, ex indagato explanationis sensu ipsi quoque correximus. Nonnihil igitur licentiæ videretur fuisse, quisquis hoc Apographum excrisperit, ut collatis Exemplaribus diversis ipse de vera Lectione iudicaret; ut ex Origenis Commentariis, in quibus notum est eum τὸν Κωδὸν secutum, Hexaplarem Lectionem corrigeret; ut denique consultis Eusebii scriptis in Esaiam, non ex Textu modo, quem inibi citatum compererat, sed indagato explanationis sensu, hoc est, ex conjectura, Hexapli Textum emendaret. Unde nil mirum est, si in aliquot errores inciderit. Quoniam igitur incertum adhuc videtur, utra, Marginalis an Textualis Lectio Codicis *Jes.* an potius utraque sit vere Hexaplaris, Usserianum Schema subiecimus, licet in eo quædam occurrant, in quibus *Curterio* duce in errorem lapsus videtur *Armachanus*. Unde Lectiones, quas uterque tanquam Hexaplares τῶν ὁ. perperam recenset, asteriscis (*) in schemate superiori distinximus. Sic Cap. II. v. 12. observante Mont-*

PROLEGOMENA.

faucono iudice & teste optimo, *Notam Codicis*
Jes. prorsus vitiat Curterius, cum legit, A. Σ. Θ.
ὁμοιως τῇ οἱ οἱ, ταπεινωθήσονται. Nam sensus nota est:
Aquila & Symmachus ταπεινωθήσονται habent; Theo-
dotio autem ut LXX. ταπεινωθήσονται. Codex enim
Jes. sic habet: A. Σ. ταπεινωθήσονται. Θ. ὁμοιως τῇ οἱ οἱ.
 Perperam igitur Lectionem & Κοινῆς repræsentant
 Curterius, & Curterium secutus Usserius. Idem
 Cap. V. v. 2. Σαρκί, ut Lectionem τῆς Κοινῆς, ἐκ-
 λεκτικῶς ut Hexapla rem exhibet: quamvis ἐκλεκτικῶς
 Symmachi sit Lectio, Σαρκί Hexaplaris. Cap. X.
 v. 33. οἱ ὑψιστοὶ, habet ἡ κοινή, sed MS. *Jes.* in mar-
 gine, A. Σ. Θ. οἱ μῆτις ἐστίν. Ὅμοιως τῇ, hoc est, ὁμοιως
 τῇ οἱ οἱ. Quia videlicet, ut ait Montfauconus in loc.
in Editione Hexaplaris sic ex tribus Interpreti-
bis emendatum fuerat. Cap. XIV. v. 1. vocem
γεωργας Usserius τῆς Κοινῆς esse affirmat, Θεοδότου
in Hexaplis. Contra, posteriorem esse A. Σ. Θ.
priorem vero esse genuinam τῶν οἱ οἱ. lectionem li-
quet tam ex Codice Jes. quam ex Eusebio &
Procopio. Cap. XVI. v. 4. ἐκ τῆς γῆς non esse τῇ οἱ οἱ.
Lectionem ex eodem MS. Jes. cernitur, ubi A. O.
ἀπὸ τῆς γῆς. Σ. Θ. ἐκ τῆς γῆς legisse dicuntur. Cap.
XXIV. v. 5. Lectio τῶν οἱ οἱ. διακρίνουσαν alteris no-
tatur, quod ab Origene Textui τῶν οἱ οἱ. inserta vi-
deatur, ex Versione Symmachi & Theodotionis,
quæ hoc modo exhibetur, Σ. Θ. ὁμοιως τῇ οἱ οἱ.
 Cap. XXV. v. 1. πῶς tanquam Hexaplaris Lectio
 refertur in Schemate Usseriano: quæ non est
 τῶν οἱ οἱ. sed Symmachi. Cap. XXVI. v. 14. οὐ μὴ
 ἀναστῶσιν &c. in eodem Schemate pro Hexaplaris
 τῶν οἱ οἱ. Versione proferuntur, quæ sunt Theodo-
 tionis: ut & vox βραχὺ, in exemplo sequenti.
 Cap. XLIX. v. 23. οἱ θεοδοκῶντες με, quæ est Sym-
 machi Versio, τῇ οἱ οἱ. ascribitur. Cap. LII. v. 12.
 ἀπὸ τῆς γῆς, quod Symmacho debetur, perperam
 τῇ οἱ οἱ.

PROLEGOMENA.

τοῖς ο'. tribuitur : quomodo & Cap. LIX. v. 12. ἀφ' ἡλαφρότερον. Cap. LXII. v. 1. σωτήριον αὐτῆς pro Hexaplari τῶν ο'. Lectione ponitur, quod τοῖς γ'. Aquilæ, scilicet, Symmacho & Theodotioni debetur. Mox v. 8. ἰσχύος non est τῶν ο'. qui δόξης vel δειξίας verterunt. Reliqua prætereo.

Jam ex hoc Schemate, quanquam satis imperfecto, patet *Alexandrinam* Lectionem cum Hexaplari melius quam *Vaticanam* aliquot locis, licet paucioribus, congruere; neutram vero, puram & simplicem, si modo pura fuerit in ipsis Hexaplis, τῶν ο'. Versionem continere. Quod ideo monendum est, ut melius innotescat, quanto in errore versentur, qui Vaticanum Exemplar, & Romanam Editionem ita efferunt, ac si genuinam prorsus τῶν ο'. Versionem nullis aut paucis admodum vitiis inquinatam exhiberet. Ut id conficiat, utitur hoc præsertim argumento *Morinus*, Exercit. Bibl. quod omnes fere loci in Hexaplis olim asterisco notati tam in *Romana* Editione, quam in Exemplari *Vaticano* desiderentur, omnes prope modum obelo insigniti in utroque reperiantur. Multis, ut opinor, exemplis supra prolatis ostensum est, Editionem *Romanam* à vera τῶν ο'. Lectione discedere: sequitur jam, ut in *Esaia* locos aliquot asteriscis notatos indicemus, qui vel in *Romana* Editione reperiuntur, & in *Alex.* Codice desunt, vel qui in hoc extant, ab illa absunt. Primum est, Es. cap. I. v. 6. ✕ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῇ ἀλοκλεια R. Quæ desunt in *Alex.* & tam in Cod. *Jes.* quam *Reg.* (in 4to) asterisco notantur, utpote ex altero Interprete desumpta. Cap. II. v. 14. ✕ ὑψηλὸν R. deest A. Cap. V. v. 5. ✕ ἐγὼ R. deest A. Cap. IX. v. 1. voces ὁδὸν θαλάσσης, καλοικούντες τὰ μέρη τῆς Ἰουδαίας, quæ in Edit. *Rom.* & *Veteri Versione* apud Hieronymum desunt, in *Alex.* occurrunt.

PROLEGOMENA.

currunt. v. 6. in *Alex.* additamentum insigne reperitur: de quo consuli potest Scholion ad loc. in *Ed. Rom.* ubi ostenditur, hoc à Patribus vetustissimis & veteri Latina Editione agnosci, licet in Hexaplis defuisse videatur. Hieronymus quidem in locum, *Nominum maiestate perterritos*, arbitratur, *LXX. non esse ausos de puero dicere, quod aperte Deus appellandus sit, & cætera.* Quæ tamen in *Reg.* utroque inveniuntur, sed in altero quidem (in 4to) asteriscis signantur. Cap. XXII. v. 25. ✕ καὶ ἐξολοθρεύσιναι R. Quod in *Jesf.* asterisco signatur, & in *Alex.* deest. Ita & Cap. XXII. v. 17. ✕ ὅτι οὐρανὸν τῶν γῆς R. deest in *Alex.* & in *Reg.* cum asterisco legitur. Cap. XXV. v. 9. ✕ ἐν αὐτοῖς ἡμᾶς &c. R. in A. defunt, in MS. *Jesf.* asterisco distincta cum Σ. Θ. præfixo in margine leguntur, & in *Reg.* duo asterisci in margine opposito apparent, qui videntur huc pertinere. XXIX. 5. ✕ τὸ πλῆθος τῶν καταδυναστευόντων σε R. Quæ Symmachi & Theodotionis sunt, & in A. defunt. v. 7. ✕ νικτὸς, R. ex Aquila, quod in A. deest. v. 13. ✕ ἐν τῇ σόμῃ αὐτῆς R. ex tribus Interpretibus; in A. deest. XXXI. 6. ✕ ὑπὸ Ἰσραὴλ R. ex iisdem: ut ostendit MS. *Jesf.* in A. deest. v. 7. ✕ τὴν χειροποίητον τὴν χρυσῇ R. XXXIV. 4. ✕ καὶ ταχίσιναι πᾶσι αἱ δυνάμεις τῶν ἀγγέλων R. Quæ tamen asterisco & nota αἰ γ' signat MS. *Jesf.* Quin & Eusebius, in Scholis Editionis Romanæ citatus, in LXX. defuisse confirmat. Μὴ κείμενον ἐν τῇ τῶν α'. ἐρμηνείᾳ τῆς ταχίσιναι μὴ ἀσείκων ἐκ τῆς τῶν λοιπῶν ἐρμηνείας οὐρανίδου. In A. defunt. Uti & mox v. 6. ✕ ἐπὶ αἵματος πάγων καὶ ἀμνῶν R. quæ Origenis tempore deerant in LXX. v. 11. verba ultima, κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ R. addita sunt ex Theodotione; κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ A. ante ἄρκα &c. Vo-

ces

PROLEGOMENA.

ces autem ἐν εἰς χεῖρον πολλῶν, quæ cum (✱) leguntur in margine *Jes.* defunt in A. XXXVI. 6. ✱ ἐν πρῶτῳ αὐτῶν R. sed hæc olim in LXX. deerant, ut ostendit *Jes.* & ex Editione Theodotionis cum asterisco sunt addita. defunt in A. v. 10. clausula, ✱ κῆρας οἶνον κ. τ. λ. reperitur in R. deest in A. quippe quæ ex trium Editionibus in Hexapla rem 7. 6. inducta est. XXXVII. 8. ✱ βασιλεῖα R. A. ✱ ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου R. sed additum est ex A. Σ. Θ. & deest in A. v. 14. ✱ καὶ αὐτοῦ αὐτῶν, καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον Κυρίου R. insertum ex Σ. Θ. deest in A. XXXVIII. 10. ✱ ζώντων R. abest A. XXXIX. 2. ✱ καὶ ἐν πίστει τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ R. defunt A. & olim deerant in LXX. Cap. XLII. v. 15. ✱ ἐν μύσῳ οὐκ κ. τ. λ. R. deest A. quod ex Symmacho inductum sit. XLIII. 25. ✱ ἐπὶ κεφαλῇ καὶ τοῖς ἁμαρτίαις σου R. sed alienum est, & deest in A. XLIV. 5. ✱ χρεὶ αὐτοῦ R. deest A. v. 8. ✱ μὴ πλανᾷς R. deest A. & in Textu *Jes.* sed in margine, præmissis asterisco, ponitur cum nota Θ. XLV. 5. ✱ ἐν ἰσχυρίᾳ σου R. deest A. XLVII. v. 1. ✱ κἀκεῖνοι εἰς τὸ γῆλον R. deest A. LII. 6. ✱ αὐτῶν prius R. A. sed ex tribus Interpretibus inductum fuisse indicat *Jes.* LXI. 3. ✱ δουλαὶ αὐτοῦ *Jes.* δούλοι οὐκ αὐτοῦ retinet. Utrumque omittit A. v. 9. ✱ ἐν μέσῳ τῶν λαῶν R. ex aliis versionibus inductum, ut patet ex *Jes.* deest A. LXII. 4. ✱ ἐπὶ αὐτοῦ κ. τ. λ. R. quod *Jes.* habet in margine cum asterisco. deest A.

Omnes fere, quos recensuimus, locos asteriscis prænotatos olim in genuina τῶν 6. Editione desideratos, & ex aliis Versionibus suppletos fuisse testatur Codex Insignissimus olim Marchalianus, nunc R. R. P. P. Jesuitarum. Si veram igitur & simplicem LXX. Versionem, nullis prorsus additamentis inquinatam vel, si libet,

emen-

PROLEGOMENA.

emendatam quærimus, sequitur omnino puriorem & magis intaminatam, quantum ad locos asterisco notatos in Esaia pertinet, in *Alexandrino* Codice quam in *Vaticano* reperiri. Sed, ut verum fateamur, non ii sumus, qui multum huic argumento tribuamus, cum solenne fuerit Librariis Asteriscos Obelosque pro arbitrio vel exscribere, vel præterire, Versusque & Sententias his Notis insignitas vel totas negligere, vel partim omittere, partim servare. Sic Hieronymus in Epist. ad Sun. & Fret. *Quæ signa dum per Scriptorum negligentiam à plerisque quasi superflua relinquuntur, magnus in legendo error oboritur.* Et idem in eadem Epistola queritur, *Scriptorum negligentia virgulis & asteriscis subtractis universam distinctionem confundi.* Nec aliter in Cod. *Jes.* quæ sub asteriscis in Hexapla *τὸν οἶ.* Editione legebantur, (testibus *Valesio* & *Phelippæo*, qui Codicem hunc inspexerunt,) in Marginem relegantur. *In eo libro, inquit Valesius in Epist. ad Usserium, obeli penitus nulli sunt, sed lemnisci duntaxat & asterisci; ita tamen, ut quæ sub asteriscis in corpore ipso LXX. Interpretum posuerat Origenes, ad latus rejiciantur.* Quod cum in multis etiam aliis Exemplaribus factum verisimile sit, facillime fieri potuit, ut in aliis loci asteriscis notati penitus omitterentur, in aliis partim manerent, partim exciderent, ut in *Vaticano* & *Alexandrino* contigisse vidimus.

Duo tamen sunt in *Alex.* additamenta præ cæteris insignia, quorum alterum Es. IX. 6. supra memoravimus, quod cum nulla reliquorum Interpretum Versione ex omni parte congruit, & ab Ignatio & Irenæo fere totum recitatur, & propterea, quamvis ab Exemplaribus Origenianis

nis

PROLEGOMENA.

nis abfuerit, Origenis ævo antiquius videtur. Alterum non minus celebre, & à multis notatum Es. LVIII. 11. occurrit. Καὶ τὰ ὅσα σου ὡς βοτάνη ἀνατελῶν, καὶ παρθέναις, καὶ κληρονομήσουσι γένος γεννῶν. De quo Hieronymus ad loc. *Quod in Alexandrinis Exemplaribus in principio hujus capituli additum est*: Et adhuc in te erit laus mea semper, & in fine, & ossa tua quasi herba orientur; & pinguescent, & hæreditate possidebunt in generationes & generationes; in *Hebraico non habetur, sed ne in LXX. quidem emendatis & veris exemplaribus. Unde obelo prænotandum est.* Idem Hieronymus alibi cum affirmet, *Alexandriam & Egyptum in LXX. suis Hesychium laudare authorem*, inde Morinus alique nonnulli sequi existimant, Editionem τῶν ὁ. Hesychianam in *Alex.* Codice contineri. Quod si ita sit, eodem jure etiam Eusebianus Card. Rupefucaldii, nunc *Jes.* in quo eadem verba teste Usserio (Syntag. pag. 69.) legebantur, licet ab ipsis Hexaplis derivatus, authorem habiturus est Hesychium. Sed si forte, quod suspicari licet, erraverit Usserius, cum Esaiæ Textum in Procopii Editione Curteriana ex MS. Rupefucaldino sumptum judicavit, non efficietur tamen Hesychianam esse Editionem, quæ in Codice *Alex.* exhibetur, nisi quis ostendat prius, aut non aliis Exemplaribus, quam Hesychianis, usas esse omnes per Ægyptum Ecclesias, etiam post Hieronymi tempora, (cum ipse in Præf. Comm. Dan. affirmet, omnes Christi Ecclesias tam Græcorum, quam Latinorum Syrorumque & Ægyptiorum hanc sub asteriscis & obelis Editionem legisse, & in Præfat. Evang. ad Damasum, Hesychii & Luciani Codices paucorum hominum perversa contentione asseri,) vel ex unico glossemate videri

PROLEGOMENA

deri totum Codicis cujuslibet Textum vitiiis ob-
 fitum esse & inquinatum. *Vaticanum* igitur
 Exemplar, in quo glossemata complura reperiri,
 tum à Cappello & Usserio, tum in his Prolego-
 menis ostensum est, simile judicium expectari ne-
 cesse est. Sed, ut opinor, aliter longe de utro-
 que Codice sentiendum est, quos pariter in mul-
 tis cum Hexaplarum τὸν ο'. Editione convenire su-
 praprehendimus. Quod vero hunc locum
in emendatis & veris Exemplaribus accessisse no-
 tat Hieronymus, non alios per *emendatos & ve-*
ros Codices, quam Hexaplares intelligere vide-
 tur, quos his titulis passim insignit. Sic in Ep.
 ad Sun. & Fret. *Ea autem Editio, quae habetur*
in ἱεροσολ. & quam nos vertimus, ipsa est, quae
in eruditorum libris incorrupta & immaculata
LXX. Interpretum translatio reservabatur. Sic
 & alii ejusdem fere saeculi Scriptores, *emenda-*
tos Codices, Hexaplares vocabant, alios τὸν κοινὸν
 continentes, *inemendatos*. Sic Eusebius De-
 monstr. Evang. lib. 8. Ὅσον καὶ ἡμεῖς τῶν ἀποστόλων
 ἀρχαίων τὸν ο'. τὸ, οὐ, μὲ ἀρελοῦ ἀρεδοῦ ἀρεδοῦ
 ἀρεδοῦ. Et Basiliius Homil. 4. in Hexaem. ait, τὸ
 τὸν ἀρχαίων ἀποστόλων, *exquisitissima LXX. exem-*
plaria obelo fuisse notata. Sic & Scholiastes
 3 Reg. 6. ἐν τῇ μὲ τὸν ἀρχαίων, τῶν ἀρχαίων ἀρεδοῦ.
 ἐν τῇ μὲ Ἐξαπλῇ μὲ τῶν ἀποστόλων ἱεροσολ. Quam-
 obrem haec verba καὶ τὸ οὐ οὐ καὶ τ. λ. ex aliqua
 τῶν κοινῶν, (cujus pro varietate regionum diversa
 ferebantur exemplaria, quaeque pro locis & tem-
 poribus, & pro voluntate Scriptorum corrupta est,
 ut ait Hieronymus) potius quam ex Hesychiana
 Editione in *Alex.* Codicem irrepsisse credibile
 est. Eadem porro verba in Aldina Editione le-
 guntur, & in MS. Juniano asteriscis distincto
 ad marginalia scholia rejecta, teste Usserio Syn-
 tag.

PROLEGOMENA

tag. pag. 69. necnon in uno Codice *Reg.* in Fol. inveniuntur; unde non ex Hesychii, sed ex Vulgata τῶν ὁ. Editione venisse verisimile est.

V. Sequitur jam ut ultimo loco, de Ordine Librorum in hac Editione, de MSS. Exemplaribus, quibus ad hanc Editionem perficiendam usus est Græbius, deque conjecturis, quas Textui inseruit, pauca subjiciamus.

I. Ordo Prophetarum idem est in hac Editione, quem in LXX. antiquitus obtinuisse testis est Hieronymus. Epist. ad Paulinum. Ubi post XII. Prophetas recensentur, *Esaias, Jeremias, Ezechiel, Daniel.* Licet idem in Prologo Galeato juxta Hebræos hunc Ordinem invertat. Augustinus de Doctr. Chr. II. 18. *Reliqui sunt eorum libri, qui proprie Prophetæ appellati sunt. XII. Proph. libri singuli; qui connexi sibi sunt, quoniam nunquam sejuncti sunt, pro uno habentur. Deinde IV. Proph. sunt majorum vol. Esai. Hier. Dan. Ezech.* In MS. Alex. (quicum consentiunt Codex Vaticanus, & Stichometria Codicis Græci Prophetarum *Rufescaldiani*, nunc *Jesuitarum* & *Barb.* nisi quod *Joel* pro *Amos* præponat,) hic Ordo cernitur, quem videre est in Græbii Proleg. ad Tom. I.

Ὠνὶ	α.	Σοφίας	δ.
Ἀμὼς	β.	Ἀγγαῖος	ε.
Μιχαῖας	γ.	Ζαχαρίας	ιδ.
Ἰωνᾶς	δ.	Μαλαχίας	ιε.
Ἀβδὲν	ε.	Ἡσαίας	ιγ.
Ἰερὼς	ς.	Ἰερμίας	ιδ.
Ναὺμ	ζ.	Ἰζακὰ	ιι.
Ἀμβακὺμ	η.	Δανιὴλ	ις.

Notandum est autem, ut monet Græbius ibidem, quod *Jeremie* subnectuntur, licet in Indice haud

nomi-

PROLEGOMENA.

nominentur, Βαρεχ, Θεραι, & Επσοδ' Ιερμια, quæ est 6. Caput Baruchi. Duodecim autem Prophetas hoc Ordine, non eo qui cernitur in Hebræis Codicibus, reperiri monet Hieronymus in Proœmio Commentariorum in Joëlem. *Non idem est Ordo duodecim Prophetarum apud LXX. Interpretes, qui in Hebraica Veritate retinetur. Illi enim ponunt secundum Amos, tertium Michæam, quartum Joël, quintum Abdiam, sextum Jonam, septimum Naum, octavum Abacuc, nonum Sophoniam, decimum Aggæum, undecimum Zachariam, duodecimum Malachiam. Hebræi autem post Osee, qui apud utrosque primus est, secundum legunt Joël, tertium Amos &c. Quod autem pertinet ad Susannæ Belisque ac Draconis fabulas, ut loquitur Hieronymus, quarum illa incipit, hæc claudit librum Danielis, notandum est ex Hieronymi Præf. Comm. in Dan. & Comm. in Esaiam pag. 33. Ed. Bened. Ecclesias Christi legisse librum Danielis juxta Theodotionis Editionem, in qua historia Susannæ erat posita in principio Voluminis, quam ad calcem reposuit Hieronymus, quia non habetur in Textu Hebraico, ut ait doctiss. Hieronymi Editor Martianæus. Belis vero & Draconis fabula tam in Vaticano quam Alexandrino Codice libro Danielis subjicitur: ubi olim Origenis & Hieronymi temporibus, ex Notis Hieronymi ad finem Danielis, posita videtur.*

Capitum & versiculorum Ordinem quod spectat, non alium in hac Editione secutus est Græbius, quam quem Exemplarium optimorum, *Vat. & Alex.* autoritate comprobatum, licet ab Hebræo discrepantem, repperit: Unde animadverti licet, nec *Vat.* nec *Alex.* Codicem ab Hexaplis, sed ab aliqua τῆς Κοινῆς Editione descriptum esse.

Nam,

PROLEGOMENA.

Nam, ut verbis utar Clariss. Hodii in elaborato opere de Bibliorum Textibus Originalibus. *In Codicibus Hexaplorum videntur ea, quæ ordine confusa ac perturbata apud LXX. erant, qualia multa sunt præsertim in Jeremia prophetis, reducta fuisse ad ordinem Textus Hebr. reliquarumque Editionum, ut uno conspectu cum aliis ob oculos proponerentur. Nam ut pulcre instituerentur parallele columellæ, necesse fuit, ut Græca passim Hebraicis altera ex parte responderent. Hæc sententia est quoque Nobilii, Morini, & Usserii. Hinc vero confirmatur, quod in Codice Jeremia MS. obelis & asteriscis juxta Editionem ex Hexaplis desumptam interstincto, qui servatur in Bibliotheca Reginae nostræ, idem qui in Hebræo servatur capitulorum ordo. Et in illo Codice, in quem commentabatur Theodoretus, exhibetur idem. In omnibus vero ante Origenem Codicibus LXX. viralibus, magnam fuisse in Jeremia confusionem Capitum, ipse docet in Epist. ad Africanum, Πολλὰ τινῶν καὶ ἐν ἑρμῇ κατηγόρηται, ἐν ᾧ καὶ πολλὰ μεταδίωται καὶ ἐκτάσσεται τῆς λέξεως τῶν ἀποστόλων εὐσεβίου. Multa hujusmodi (addita & detracta) animadvertimus in Jeremia; in quo etiam magnam invenimus transpositionem & mutationem eorum, quæ prædicuntur. Testatur quoque Hieronymus ordinem Visionum in illo Propheta, apud Græcos & Latīnos omnino confusum fuisse. Quamobrem Gravius hunc Ordinem, licet perturbatum, non esse immutandum censuit, sed in margine cujuslibet Capituli annotavit, ad quæ Capita versusque Textus Masforethici Capita versusque LXX. aliter disposita referri deberent. Consulat Lector Cap. XXV. Jer. & sequentia ad finem Libri.*

2. Codex MS. Reg. cujus mentionem facit

Hodius

PROLEGOMENA

Hodius in loco mox citato, idem videtur cum *Pachomiano*, unde, ut supra dictum est, versus in *Jeremias* τὸν ο'. *Versione* desideratos supplevit *Grabius*: de cujus, ut & MS. *Alex.* praerogativa prae *Vaticano* dissertationem scribere destinaverat, è qua prae ter titulum nihil reliquit. Ex hoc quidem Codice, qui Prophetas omnes complectitur, multos non in *Jeremia*, sed etiam in aliis Prophetis, *Esaia* praesertim & *Ezechiele*, versus deperditos restituit, qui ex aliis quidem Versionibus profecti sunt, & propterea in hac Editione minori caractere sunt excusi, sed qui mutilam tamen τὸν ο'. *Versionem* aliquo modo resarcire possunt: quod & *Origenem* in *Hexapla* LXX. Editione fecisse accepimus. Ubique vera τὸν ο'. *Versio* & integra supererat, alias *Versiones* pro instituto *Grabius* omisit, licet multae suppeterent earum reliquiae, unde nova *Hexaplorum*, quae supersunt, Editio locupletari posset. Hujus Codicis Inscriptionem ex ipsius *Grabii* scriptis supra dedimus: sed omisse sunt voces ἀρχαίων κειμένων, ut nuper ex amici literis didici. Porro, descriptus est non uncialibus, sed minori literarum forma, lectu difficili, ne majusculis quidem ad initia Librorum adhibitis: ut ex eisdem literis certior sum factus.

Ufus est praeterea *Grabius* alio Codice MS. *Reg. in Folio*, ut aiunt, scripto, qui Prophetias minorum Prophetarum in Capita sua non dividit, sicut in certa Capita distribuit *Esaia*m, quorum Summaria ante ipsam Prophetiam literis miniatis scripta visuntur numero μ'. quae sequuntur. Ceterum Caput ultimum *Esaia*e cum tota *Jeremias* Prophetia in hoc Codice desideratur.

Κεφάλαια

PROLEGOMENA.

Κεφάλαια τ' προφητείας Ἡσαΐου.

- α'. Κατηγορία τῷ Ἰσραὴλ, καὶ συμφορὰ, καὶ παραίτησις δυσίων, καὶ παραινέσις βελτίους βίου.
- β'. Προφητεία ὑπὲρ τ' ἐκκλησίας, καὶ τ' ἐσπομένης εἰρήνης.
- γ'. Κατηγορία τῷ Ἰσραὴλ, καὶ πολιτοῦντα ἐσπομένη.
- δ'. Κατηγορία τ' ἐφοῦς αὐτῆς καὶ τ' ὑπερφανίας.
- ε'. Ἀποβολὴ τῷ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς ὑποδείγματός τῷ ἀμπελῶνος.
- ς'. Διαβάλλει τὸς ἄρχοντας Ἰσραὴλ εἰς πλιονεξίαν, καὶ εἰς μίσῳ, καὶ ἐπιδείκνυται αὐτοῖς ἐρήμωσιν, καὶ ἀπειλεῖ τὸς (Ι. τοῖς) πρεσβυτέρους τῆς ψευδοπροφητείας τ' προφητῆς.
- ζ'. Ἡ ἀνοδος τῶν πολεμίων αὐτῆς.
- η'. Ὅρα τ' ὀπλίσαν Ἡσαΐας, ἐν ᾗ ἐπαράστη αὐτῷ τὰ χεῖλη.
- θ'. Ἐπικρατῶν ὁ Σύρων βασιλεὺς μὲν τῷ Ἰσραὴλ ὅτι Ἰερουσαλὴμ, καὶ προφητείας Ἡσαΐας περὶ τῷ Χεισῷ, καὶ περὶ τῆς ἐρημώσεως Ἰερουσαλὴμ, καὶ περὶ τ' ἀνδρὸς τῷ Ναβουχοδονόσορ.
- ι'. Προφητεία περὶ τ' εἰς Χεισὸν πιστεύοντων.
- ια'. Περὶ τ' ἰσχύος, καὶ ὑπερφανίας, καὶ ἀπωλείας τῷ Ἀσσυρίῳ.
- ιβ'. Περὶ τῶν πιστευόντων τῷ Χεισῷ.
- ιγ'. Περὶ τῆς κτ' οὐρανοῦ γέννησεως Χεισῷ. καὶ περὶ τ' τῶν εἰς αὐτὸν πιστευόντων ὁμοεικείας.
- ιδ'. Ἀπώλεια Βαβυλῶνος.
- ιε'. Κατὰ τῶν ἀλλοφύλων.
- ισ'. Ἀπώλεια Μωαβιτῆς, καὶ περὶ Χεισῷ προφητεία.
- ιζ'. Ἀπώλεια Δαμασκῆ, καὶ τῷ Ἰσραὴλ συμφορὰ καὶ σωτηρία.
- ιη'. Ἀπώλεια Αἰγύπτου· ἀλληγορικῶς δὲ εἰς τὰ ἔθνη τὰ μὴ πιστεύσαντα τῷ Κυρίῳ, καὶ εἰς τὴν ἐρήμωσιν τῆς δυναστείας αὐτοῦ.
- ιθ'. Κελεύεται Ἡσαΐας θυμὸς πατριῶτα.
- κ'. Ἡ ὁπκρατεία Μήδων κτ' Βαβυλωνίων γινόμενη.
- κα'. Κατὰ Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας, ἡ πολιτοῦντα Ἰερουσαλὴμ ἡ ἐλάτη ἡ ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ, καὶ ἐπιδείκνυται τῷ Σομνῶ τῷ ταμίᾳ περὶ τ' ἀπωλείας αὐτῷ· οἱ δὲ ταμίαι, οὗτοι οἱ φυλάκες τ' ἐν τῷ ἱερῷ χρημάτων ὑπὸ τ' ἱερῶν ἦσαν.
- κβ'. Ἀπώλεια Τύρου καὶ ἡ μετὰ ταύτης σωτηρία, καὶ περὶ τῶν ἐκκλησιῶν ἀλληγορικῶς.

PROLEGOMENA.

- κγ'. Ἀπώλεια Βαβυλῶνος ὑπὸ Μήδων, καὶ ὅτι ταύτης εὐχαι-
 ριστεία τῷ Θεῷ ὑπὸ τῷ προφήτῃ· καὶ ὅτι τῷ Χειστῷ
 πιστευόντων προφητεία.
- κδ'. Πιεὶ τὸ τῷ Ἀβελὶ ἀπωλείας, τὸ ὑπὸ τῷ Χειστῷ γνο-
 μῆς, καὶ ὅτι τῷ Χειστῷ καὶ σάρκα παρουσίας.
- κε'. Πιεὶ τὸ εἰς Χριστὸν πίστεως.
- κς'. Ἐυχαιῆται ὁ Ἰσραὴλ, ὅτι τὸ ἐλπίδα ὑπὸ Θεοῦ ὑποσχέσας,
 ἐπ' Αἰγυπτίους αὐτῷ ματήρα, καὶ παραγορεύεται αὐτῷ
 κακὰ, καὶ εὐθνήα μὲν ταῦτα προφητεύεται ἐν τῷ αὐτῷ,
 καὶ ὅτι τῷ Χειστῷ ἐκκλησίας.
- κζ'. Πιεὶ τὸ ὁπισθοφῆς τῷ ἔθνει τὸ εἰς Χριστὸν· καὶ ὅτι τῆς
 ἐρημόσεως Ἱερουσαλὴμ.
- κη'. Πιεὶ τὸ τῷ Χειστῷ καὶ σάρκα παρουσίας.
- κθ'. Πιεὶ τῆς ἐκκλησίας, ἰσοεικῶς μὲν εἰς τὸ Ἰδύμαϊαν καὶ
 Ἱερουσαλὴμ· κατὰ ἀναγωγὴν δὲ εἰς τὸ ἐρημίαν ὅτι Ἰου-
 δαίων, καὶ εἰς τὸ εὐπρεπείαν τὸ τῷ Χειστῷ ἐκκλησίας.
- λ'. Τὰ κατὰ τὸ Σινναχειρίμ.
- λα'. Προφητεία ὅτι Ἰωάννου τῷ περὶ ῥόμου, καὶ τῶν εἰς
 Χριστὸν πιστευόντων.
- λβ'. Τῆς τῷ Θεῷ δυνάμεως ἐνδείξεις, καὶ κατηγορία τῷ Ἰσ-
 ραὴλ ὡς εἰδωλολατρῶν, καὶ τὸ εἰς τὸν λαὸν εὐεργεσιῶν
 ὑπομνήσεις.
- λγ'. Πιεὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς κατὰστάσεως, καὶ περὶ εἰδῶλων
 ἀδυνατίας.
- λδ'. Πιεὶ Χειστῷ προφητεία καὶ τὸ εἰς αὐτὸν πιστευόντων.
- λε'. Ὅνειδίζει τὸ Ἰσραὴλ ἁμαρτιῶν εἶναι· λέγει τε Ἀβελ
 τὸ παρακολῶν αὐτῶν ἐννέχθαι αὐτοῖς τὰς συμφοράς.
- λς'. Πιεὶ τὸ εἰς Χριστὸν πίστεως, ὅτι καὶ μὴ θύοντα ἔσωσε τὸν
 λαόν, καὶ οὐκ ἀπειθεῖ τῷ Ἀβελ θυσιῶν λατρείαν· καὶ περὶ
 τὸ εἰς Χριστὸν πιστευόντων προφητεία.
- λζ'. Ἐλεγχος τὸ εἰδῶλων ἀδυνατίας· καὶ ἐνδείξεις τὸ τῷ Θεῷ
 δυνάμεως.
- λη'. Ἀπώλεια Βαβυλῶνος, καὶ τῆς σκληροκαρδίας Ἰουδαίων
 ἔλεγχος· καὶ χρησίων γραμμάτων προφητεία.
- λθ'. Πιεὶ Χειστῷ προφητεία, καὶ ὅτι ἁγίου Ἱερουσαλὴμ.
- μ'. Πιεὶ τὸ ὑποκόλων, καὶ περὶ Χειστῷ προφητεία.

μα'. Πιεὶ

PROLEGOMENA.

μα'. Πιεὶ τ' τῷ Χειρῷ παρυσίας, καὶ πάδης, καὶ ἀναστάσεως,
καὶ πλῆθους τ' εἰς αὐτὸν πιστευόντων.

μβ'. Πιεὶ Χειρῷ ἅμα καὶ πει' Ἰσραὴλ κατ' ἰσρείαν· καὶ ἀνα-
γωγῇ δὲ πει' τ' εἰς Χειρὸν πιστευόντων· καὶ κατηγορία
Ἰουδαίων εἰδωλολατρίας ἐνικαν· καὶ τῆς νηθείας αὐτῶν
παραίτησις, καὶ ἐτέρας βελτίονος νηθείας ἐνδείξις.

μγ'. Κατηγορία τ' δουρικῶν αὐτῶν ἔργων, καὶ βουλευμάτων·
καὶ σοφιστεία τ' εἰς Χειρὸν πιστευόντων.

μδ'. Πιεὶ Χειρῷ σοφιστεία, καὶ τ' ἰάσεων τ' εἰς ψυχῇ καὶ
εἰς σῶμα γνομήμων ὑπ' αὐτοῦ, καὶ πει' τ' ἀποστόλων, καὶ
πει' τ' λοιπῶν τῶν πιστευόντων αὐτοῦ.

με'. Πιεὶ τῷ πάδης τῷ Χριστοῦ.

μς'. Παρὰ τῷ σοφιστῇ ὡς ὑπὸ τῷ λαῷ ἐξομολόγησις, καὶ
παρὰ τῷ Κυρίῳ ἑλεγχθ'· τ' ἐκείνων ἀπειθείας, καὶ πρέ-
ληψις τ' πιστευόντων αὐτοῦ· καὶ κατηγορία τ' τ' Ἰουδαίων
εἰδωλολατρίας.

μζ'. Πιεὶ τ' πιστευόντων ἐξ' Ἰουδαίων εἰς τ' Κύριον ἡμῶν Ἰη-
σοῦν Χριστόν· καὶ κατηγορία τ' ἀπειθεσιάντων.

μη'. Πιεὶ τῆς μελλέουσας ζωῆς.

Duo sunt præterea MSS. Codices *Prophetici* (de quibus hæc habet Græbrius ad finem *Dissertationis* præstantissimæ de *Variis Vitiis LXX. Interpretum Versioni* ante *B. Origenis ævum* illatis, quam nonnisi excusis hucusque Prolegomenis videre mihi contigit) “quorum alter *Regio* coævus in *Bibliotheca Bodleiana* inter libros *B. Archiepiscopi & Martyris Laudi*, alter ali-quantum recentior in *Novo Collegio Oxoniensi* asservatur. — Atque illorum Textus quidem à *Regio Exemplari* parum discrepat, ideoque pro *Hexaplari* omnino est habendus; sed cum nulla in iis asterischorum vel obelorum signa occurrant, de illis hic nihil amplius dicam; sed quæ de ipsis notatu digna sunt, in *Prolegomenis Tomi Tertii*, ubi de omnibus pro-

g 2

“miscue,

PROLEGOMENA.

“miscue, quibus usus sum, *Prophetarum* Codicibus agam, Deo volente, recensebo: atque “de *Regio* etiam exemplari aliqua insuper, quæ “ad præsens institutum haud pertinent, ibidem “addam. Sed cum hæc, ut alia permulta, quæ habuerat dicenda Grabius, ingenti literarum damno cum ipso simul perierint, hoc unum adjici debet, Collationes horum omnium Codicum una cum reliquis Grabii scriptis non editis ex ipsius Testamento in Bibliothecam *Bodleianam* delatas esse, quas inter pretiosissima Bibliothecæ suæ κειμήλια servandas curabit ACADEMIA OXONIENSIS, Grabii meritorum de rep. literaria nunquam immemor futura, quem ut vivum summis suis honoribus exornavit, ita mortuum, pietatis, eruditionis, virtutis ergo, sempiterna laude prosequetur.

3. Quod ad conjecturas attinet, quas in hoc Tomo, perinde ut in aliis, Grabius in Textum intulit, multas supra recensuimus, cæteræ, quotquot in schedis suis annotatas reliquit Grabius, paucae admodum subsequuntur. Malach. II. 16. ἐνδυμήματα habent Editiones omnes & MSS. Codices, quin & Hieronymus ex LXX. *cogitationes*, reddidit. Grabius tamen Cappellum secutus, ex Hebræo לְבוּשֵׁי ἐνδύματα reposuit, quam Lectionem confirmant non Chaldaeus modo, sed etiam Syrus & Arabs, qui Versiones suas ex LXX. videntur expressisse. Cap. III. 9. τὸ ἔπος σωτηρίας legitur in Ed. Rom. ubi Heb. הָנוּ כָּלִי, *Gens tota*. Hieronymi Versio, *Annus impletus est*. Quam Arabs Interpres sequitur. Syrus Hebraicum Textum expressit. Grabius igitur ἔπος in Textu posuit, ἔπος in margine. Esaiæ VII. 15. ἢ σωτηρίας ποιησά. Sed juxta Heb. כָּאֵם בָּרַע, negativum מִן pro ἢ Grabius inseruit. Cap. XXX.

PROLEGOMENA.

v. 10. *ἀλῆα* exhibent duo *Reg.* Codd. Cujus loco *δῶα* substituit ex conjectura Grabius. Nam, ut inquit in Dissertatione modo laudata p. 120. *Vox ἀλῆα mendosa videbatur, ac proculdubio legendum δῶα, quomodo Hebræum לִקְחָהּ ab ipsis LXX. Psalm. II. v. 2, 3. versum est.* Apud Procopium autem, ubi hic versus ex Symmacho citatur, pro *ἀλῆα*, *ἀῖα* legitur, quæ melior & usitatior videtur vocis Hebræicæ Versio. Ibid. v. 11. τὸν ἀγῖον LXX. habuerunt, ut testatur Hieronymus in loc. Quod in marginem seposuit Grabius, & τὸν ἁγῖον secundum Hebraicam veritatem קדוש in Textu collocavit. Mox v. 16. pro ἀναβάταις, quod est in *Vat. & Alex. ἀναβάταις* in hac Editione legitur, ex conjectura. Quod sensus omnino postulat, cæteræque Versiones *Chald. Syr. Arab.* confirmant. Vetus tamen Hieronymi Versio, *super levibus ascensoribus*, habet. XXXII. 1. βασιλεὺς δίκαιος βασιλεύσων. Juxta *Hebr.* לְצַדִּיק, & *Chaldæum & Syrum*, Grabius δίκαιος in Textu posuit, δίκαιος in margine. *Rex justus*, Hieron. Vide igitur MSS. an alicubi δίκαιος scriptum sit. v. 4. τὸ ἀκύνον habent R. A. Sed MS. *Reg.* in 4to. τὸ νόον, quod cum *Heb.* מְרַעֵן melius congruit. Quamobrem id in Textu legitur, ἀκύνον in margine. v. 6. νόον est tam in editis quam MSS. libris. Sed cum id Hebræicæ voci מְרַעֵן minus respondeat, & ΠΟΙΗΣΕΙ literis uncialibus scriptum in ΝΟΗΣΕΙ facillime mutari potuerit, illud Textui Grabius inseruit, hoc margini. v. 13. ἡ γῆ . . . ἀγαθὰ . . . ἀναθήσεται. Cui loco certissime vitiato medelam attulit Grabius substituendo ἐπὶ γῆ. Nam & Hieronymus, *Super terram*, ex LXX. vertit, & e occasione proxime præcedentis excidere potuit. Cæterum MS. *Reg.* in 4to. ἐν τῇ γῇ habet. Symmachus, ἐπὶ τῇ γῇ.

PROLEGOMENA.

XLIV. 13. Juxta MS. *Jes. Reg. Laud. Coll. Nov.* Textus hoc ordine procedit. ✕ Καὶ ἐμύρφωσεν αὐτὸ ἐν Ὠργασαρίδι, ἐποίησεν αὐτὸ ἐν Ὠργωνίσκοις. καὶ ἐν κόλλῃ ἐξῆλθον αὐτὸ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ ὡς μωρὸν ἀνδρὸς. Ast cum recurrens verbum **יעשה** ἐποίησεν in causā fuerit omissionis duorum commatum, hinc istud καὶ ἐν κόλλῃ, utique à LXX. redditum ex Hebræo **בשרר**, ei parallelum à Grabio est positum, & illud καὶ ἐμύρφωσεν ἐν Ὠργασαρίδι ex adverso posterioris commatis **ובמחנה יחארהו**, cui apte respondet. LVII. 18. *παθνοῖς* in Apographo Grabiano legitur, quamvis *παθνοῖς* (fortasse pro *ποθνοῖς*) sit in MS. *Reg. in Fol.* unde accepta est hæc clausula, quæ in reliquis libris tam editis quam MSS. deest, nec in Cyrillo vel Theodoretō reperitur. Hac voce *παθνοῖς* vel *ποθνοῖς*, quæ haud scio an uspiam occurrat, exprimitur Hebræum **אכר**, quæ plerumque per *πενθεῖν* & *πενθεντες* redditur, quod hic quoque sensus postulat. Jeremiæ Cap. XVI. 26. pro *Maya*, uti habent *Vat. & Alex.* *Maya* Grabius hic in Textu posuit, quomodo vocem **מנחם** sæpissime vertunt LXX. & nominatim Ezech. XLV. versu ultimo, & XLVI. 7, & 14. Cap. XXXII. 33. *οἶδε*, quod Latinus Interpretēs apud Bibl. Pol. *Illi* transtulit, cum potius, ut Grabius annotavit, *οἶδε*, Initiali majuscula scribendum sit, ex *Heb. הירד*, quod in *Comp. אידד* exprimitur: quod est, ut ait Hieronymus, *Celeuma* vindemiantium Moabitarum, & clamantium invicem, *οἶδε*, *οἶδε*. Vide Not. *Flam. Nob.* in locum. Dan. XI. 37. *ἐπ'* inseruit Grabius ante *ἐκδυμίας* ex conjectura, juxta *Heb. על*. Præpositio autem *ἐπ'* ter in hoc versiculo occurrit, & videtur ante *ἐκδυμίας* propter literarum *ἐπ'* similitudinem excidisse. Hi sunt omnes, qui investigari poterant, loci, in quibus conjecturas suas

PROLEGOMENA.

suas Textui Grabius inseruit. Multas præterea, quas in animo habuerat, emendationes per immaturum ipsius obitum amisimus. Sed hoc leve est: illud magis nos angere & sollicitos habere debet, quod integer *Commentarius Criticus*, in quo de sacro Textu, tum ex vetustissimis Patrum monumentis, tum ex optimis MSS. Codicibus, fusius differere decreverat, ultimus futurus præstantis ejus eruditionis & subacti jam in his rebus judicii fructus, una cum ipso prorsus interiit.

Absoluto tandem hoc Opere, quod & in ingens Ecclesiæ emolumentum, & in immortalem ipsius Grabii laudem cessurum non temere augurari licet, superest, ut tam publico quam privato nomine persolvantur gratiæ tum Illustrissimo Viro FRIDERICO BONETO, & D^{no} HENRICO HOARE, quorum patrocínio duo, quos Grabius ineditos reliquerat, Tomi publico sunt donati: tum Reverendo Viro ROBERTO SHIPPEN Academiæ Oxoniensis Vice-Cancellario dignissimo, cujus eximio erga literas & literatos omnes, etiam infimos, favori debentur hæc Prolegomena, maximam partem ex ipsius Grabii scriniis deprompta: in quibus siquid erudito Lectori placuerit, id totum Grabii meritis apponat; siquid minus arriserit, Editoris imperitiæ tribuat. Nominandus est denique honoris causa, propter consilia de hujus Tomi Editione promovenda benigne communicata, Illustris & Reverendus admodum POTTERUS Episcopus Oxoniensis, cujus eruditionem summam tam in sacris omnibus, quam profanis rebus qui maxime suspiciunt, humanitate tamen vinci profitentur.

Ω Σ Η Ε.

Ω Σ Η Ε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ι ΛΟΓΟΣ Κυρίῳ, ὅς ἐγενήθη πρὸς Ὡσηέ
 τὸν τῷ Βερρεῖ, ὃν ἡμέραις Ὁζίου, καὶ
 Ἰωάθαμ, καὶ Ἀχαζ, καὶ Ἐζεκίῳ βασι-
 λέων Ἰούδα, καὶ ἐν ἡμέραις Ἰεροβοάμ τῷ υἱῷ Ἰαῶς
 βασιλέως Ἰσραὴλ. 2 Ἀρχὴ λόγου Κυρίῳ πρὸς
 Ὡσηέ· καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς Ὡσηέ· βάδιζε, λάβε
 σταυτὴν χιτῶνα πορνείας, καὶ τέκνα πορνείας,
 διότι ἐκπορνύσῃς ἐκπορνείῃς ἡ γῆ ὑπὸ ὀπίσθεν
 τῷ Κυρίου. 3 Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἔλαβεν τὴν
 Γόμερ θυγατέρα Δεβηλαίμ· καὶ συνέλαβεν, καὶ
 ἔτεκεν αὐτῇ υἱόν. 4 Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς αὐ-
 τόν· χάλεσον τὸ ὄνομα αὐτῷ Ἰεζεράλ· διότι ἐπὶ
 μικρὸν, καὶ ἐκδικήσω τὸ αἷμα τῷ Ἰεζεράλ ὅτι
 τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ καταπαύσω βασιλείαν οἴκου
 Ἰσραὴλ. 5 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, σιω-
 τέψω τὸ πῶγον τῷ Ἰσραὴλ ὅτι τῇ κοιλίᾳ τῷ
 Ἰεζεράλ. 6 Καὶ σιωλέαβεν ἐπὶ, καὶ ἔτεκεν
 θυγατέρας. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· χάλεσον τὸ ὄνομα
 αὐτῆς, οὐκ ἡλεημόνη· διότι ἐμὴ παροργίσω ἐπὶ
 ἐλεῆσαι τὸν οἶκον τῷ Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἢ ἀνπιτασό-

μῦθος ἀντιτάξιον αὐτοῖς. 7 Τῆς δὲ υἱὸς Ἰσ-
δα ἐλεήσω, καὶ σώσω αὐτὴς ἐν Κυρίῳ θεῷ αὐ-
τῆς. καὶ ἐγὼ σώσω αὐτὴς ἐν τόξῳ, ὅτε ἐν ῥομ-
φαίᾳ, ὅτε ἐν πολέμῳ, ὅτε ἐν ἄρμασιν, ὅτε ἐν
ἵπποις, ὅτε ἐν ἵππευσιν. 8 Καὶ ἀπεγαλάκτι-
σεν τὴν ἑκ ἡλεημένῃ. καὶ συνέλαβεν ἔτι, καὶ
ἔτεκεν υἱόν. 9 Καὶ εἶπεν, χάλεσον τὸ ὄνομα αὐ-
τῆς, ἐγὼ λαός μου. διότι ὑμεῖς ἐγὼ λαός μου, καὶ
ἐγὼ ἑκ εἰμὶ ὑμῶν. 10 Καὶ ἰὼ ὁ ἀειδμὸς τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, ἢ ὅτι
ἐκμετρηθήσεται, ὅτι δὲ ἐξαειδμηθήσεται. καὶ
ἔσται, ἐν τῷ τόπῳ ὃ ἐρρέθη αὐτοῖς, ἐγὼ λαός μου
ὑμεῖς, [ἐκ] κληθήσονται. Χ αὐτοὶ υἱοὶ θεοῦ ζῶντος.
11 καὶ σιναχθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσδα, καὶ οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ὁπίσθαι, καὶ θήσονται αὐτοῖς ἀρχὴν
μίαν, καὶ ἀναβήσονται ἐκ τῆς γῆς, ὅτι μεγάλη
ἡ ἡμέρα τῆς Ἰεζραέλ.

Κ Ε Φ. Β'.

1 **Ε**ἰπατε τῷ ἀδελφῷ ὑμῶν, λαός μου, καὶ
τῇ ἀδελφῇ ὑμῶν, ἡλεημένη. 2 κεί-
νητε πρὸς τὴν μητέρα ὑμῶν, κείνητε,
ὅτι αὕτη ἐγὼ γυνὴ μου, καὶ ἐγὼ ὅτι ἀνὴρ αὐτῆς.
Καὶ ἐξαφ' οὗ πορνείαν αὐτῆς ἐκ τῆς πόλεως
μου, καὶ τὴν μοιχείαν αὐτῆς ἐκ μέσου ματρῶν
αὐτῆς,

αὐτῆς, 3 ὅπως ἀν' ἐκδύσω αὐτὴν γυμνῶ,
καὶ ἀποκαταστήσω αὐτὴν, καθὼς ἡμέρα γενέσεται
αὐτῆς καὶ θύσω αὐτὴν ὡς ἐρημον, καὶ ταΐξω
αὐτὴν ὡς γλῶ ἄνδρον, καὶ ἀποκτενῶ αὐτὴν ἐν
δίψῃ. 4 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἐ μὴ ἐλέησω,
ὅτι τέκνα πορείας ἐστίν. 5 Ὅτι ἔξεπορεύσεται ἡ
μήτηρ αὐτῶν, κατήχυνει ἡ τελευτα αὐτῆς· εἶπεν
ᾧ, περᾶσμαι ὀπίσω τῶν ἐραστῶν μου, τῶν διδόντων ἀκολυθῆσαι
μοι τῆς ἀρτῆς μου, καὶ τὸ ὕδωρ μου, καὶ τὰ ἱμά-
τιά μου, καὶ τὰ ὀθονιά μου, καὶ τὸ ἔλαφόν μου, καὶ
πάντα ὅσα μοι κατέβη. 6 Διὰ τῆτο ἰδὺς
ἐγὼ φράσσω τὴν ὁδὸν αὐτῆς ὡς σκόλον, καὶ
ἀνοικοδομήσω τὰς ὁδοὺς αὐτῆς, καὶ τὴν τεύ-
βον αὐτῆς ἐ μὴ εὖρη. 7 καὶ καταδιώξεται
τῆς ἐρασταίς αὐτῆς, καὶ ἐ μὴ καταλάβῃ αὐ-
τῆς, καὶ ζητήσῃ αὐτῆς, καὶ ἐ μὴ εὖρη αὐ-
τῆς. Καὶ ἐρᾷ· πορεύσομαι, καὶ ὀπιστρέψω πρὸς
τὸν ἄνδρα μου τὸν πρῶτον, ὅτι καλῶς μοι ἔω-
τότε, ἢ νῦν. 8 καὶ αὕτη ἐκ' ἐγὼ, ὅτι ἐγὼ δέ-
δωκα αὐτῇ τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαφον,
καὶ ἀργύριον ἐπλήθυνα αὐτῇ· αὕτη δὲ ἀργυρεῖ
καὶ χρυσᾷ ἐποίησεν τῇ Βάαλ. 9 Διὰ τοῦτο
ὀπιστρέψω, καὶ κομῶμαι τὸν σῖτόν μου καὶ τὸ ὄραν
αὐτῆς, καὶ τὸν οἶνόν μου ὡς χειρῶν αὐτοῦ· καὶ
ἀφελῶμαι τὰ ἱμάτιά μου καὶ τὰ ὀθονιά μου, τῇ

μὴ χαλύπτειν τὴν ἀρχημοσύνην αὐτῆς· 10 καὶ
 νῦν ἀποκαλύψω τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῆς ἐνδυ-
 πνον τῶν ἐργῶν αὐτῆς, καὶ ὅδεις ὃ μὴ ἔξελη-
 ται αὐτῇ ἐκ χειρὸς μου· 11 Καὶ ἀποσρέψω
 πάσας τὰς εὐφροσύνας αὐτῆς, τὰς ἐορτάς αὐ-
 τῆς, καὶ τὰς ἑορταστικάς αὐτῆς, καὶ τὰ σάββα-
 τα αὐτῆς, καὶ πᾶσας τὰς πόρνηγυρεις αὐτῆς.
 12 Καὶ ἀφανὶς ἄμπελον αὐτῆς, καὶ τὰς συ-
 χὰς αὐτῆς, ὅσα εἶπεν· μισθώματά μου ταῦτά
 ὄντιν, ἃ ἔδωκάν μοι οἱ ἐργαταὶ μου· καὶ θήσωμαι
 αὐτὰ εἰς μαρτύριον, καὶ καταράγεται αὐτὰ
 τὰ θηρία τῆς ἀγροῦς, καὶ τὰ πετεινὰ τῆς ὄ-
 ραντος, καὶ τὰ ἐρπετὰ τῆς γῆς· 13 Καὶ ἐκ-
 δικήσω ἐπ' αὐτῇ τὰς ἡμέρας τῆς Βααλεὶμ, ἐν
 αἷς ἐπίβηεν αὐτοῖς, καὶ ἐξεπέθητο τὰ οἰώπια
 αὐτῆς καὶ τὰ χαθόρμια αὐτῆς, καὶ ἐπορεύετο
 ὀπίσω τῆς ἐργῆς αὐτῆς, ἐμοῦ δὲ ἐπελάθετο,
 λέγει Κύριος· 14 Διὰ τοῦτο ἰδὲ ἐγὼ πλαιῶ
 αὐτῇ, καὶ τάξω αὐτῇ ὡς ἔρημον, καὶ λα-
 λήσω ὅτι τὴν καρδίαν αὐτῆς· 15 Καὶ δώσω
 αὐτῇ τὰ κτήματα αὐτῆς ἐκεῖθεν, καὶ τὴν κοι-
 λάδα Ἀχὼρ, ἀφανίσαι σίνεσιν αὐτῆς· καὶ τα-
 πενωθήσεται ἐκ τῆς καὶ τὰς ἡμέρας νηπιότητός
 αὐτῆς καὶ τῆς καὶ τὰς ἡμέρας ἀναβάσεως αὐτῆς ἐκ
 γῆς Αἰγύπτου· 16 Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,
 χαλῆσι

ΚΕΦ. γ'. Ω Σ Η Ε.

καλέσθαι με ὁ ἀπὸρ μου, λέγῃ Κύριος, καὶ ὁ κα-
λέσθαι με ὁκέτι Βααλεὶμ· 17 καὶ ἔξαρά τὰ
ὀνόματα τῷ Βααλεὶμ ὡς ὀνόματος αὐτῆς, καὶ
ὁ μὴ μνησθῶσιν ἐπὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν. 18 Καὶ
ἀφ' οὐρανόθεν αὐτοῖς ὡς ὁκέτι τῇ ἡμέρᾳ ἀφ' οὐ-
ρανόθεν μετὰ τῶν θεῶν τῷ ἀγγέλῳ, καὶ μετὰ τῶν
πτερυγῶν τῷ ὑρανί, καὶ μετὰ τῶν ἐρπετῶν τῆς γῆς,
καὶ τόξοι, καὶ ῥομφαίαι, καὶ πόλεμοι συντρίψαν
ὑπὸ τῆς γῆς, καὶ καὶ οὐρανὸς αὐτὸς ἐπ' ἐλπίδι. σε
19 Καὶ μνησθῶσιν σε ἑμαυτῶν εἰς τὸν αἰῶνα·
καὶ μνησθῶσιν σε ἑμαυτῶν ὡς διανοουμένη καὶ ὡς
κρίματι, καὶ ὡς ἐλπίδι καὶ ὡς οὐρανῶν. 20 καὶ
μνησθῶσιν σε ἑμαυτῶν ὡς πίστεως, καὶ ὅτι πλάσθη
τὸν Κύριον. 21 Καὶ ἔσται ὡς ὁκέτι τῇ ἡμέρᾳ,
λέγῃ Κύριος, ἐπαύξωμαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὁ ὑρα-
νὸς ἐπαύξεται τῇ γῇ· 22 καὶ ἡ γῆ ἐπαύξε-
ται τὸν σίτον, καὶ τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαον· καὶ
αὐτὰ ἐπαύξονται πρὸς Ἰεζεκιήλ. 23 Καὶ ἀπερᾶς
αὐτῶν ἑμαυτῶν ὅτι τῆς γῆς, καὶ ἐλάσω τὴν ἔκ-
κλησίαν μου· καὶ ἐρᾶς πρὸς λαὸν μου, λαὸς μου εἰ
σύ, καὶ αὐτὸς ἐρεῖ, Κύριος ὁ θεός μου εἰ σύ.

Κ Ε Φ. Γ'.

ΚΑΙ εἶπεν Κύριος πρὸς μέ· ἐπὶ πορεύ-
σῃ, καὶ ἀγάπησον γυναικα ἀγαπᾶ-

σαν πονηρά καὶ μοιχαλίν· καὶ ὡς ἀγαπᾷ ὁ
 θεὸς τὰς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ αὐτοὶ ἀποβλέπουσιν
 ἐπὶ θεοὺς ἄλλοτελείας, καὶ φιλοῦσι πέμματα μὴ
 φαρίδων. 2 Καὶ ἐμαθασάμην Χ αὐτῷ ἐμα-
 τὴ πεντεκαίδεκα ἀργυρίου, καὶ Γομὸρ κειθῶν,
 καὶ κέβελ αἶνου. 3 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτῷ·
 ἡμέρας πολλὰς κατέβη ἐπ' ἐμοί, καὶ ἔ μὴ πορ-
 νούσης, ὅδε μὴ γένη ἀνδρὶ ἑτέρῳ, καὶ γὰρ
 50 ὅτι σοί. 4 Διότι ἡμέρας πολλὰς κατέβησιν αἱ οἱ
 υἱοὶ Ἰσραὴλ, οὐκ ὄντος βασιλέως, ὅδε ὄντ' οὐκ
 ἀρχοῦν, ἐδὲ οὐσὶς θυσίας, ὅδε ὄντος θυσιαση-
 ρίου, οὔτε ἱερατείας, οὔτε δήλων. 5 καὶ μετὰ
 ταῦτα ἐπιστρέψουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπιζητή-
 σουσιν τὸν θεὸν Κύριον αὐτῶν, καὶ Δαυὶδ τὸν βα-
 σιλέα αὐτῶν, καὶ ἐκστήσουσιν ἐπὶ τῷ Κυρίῳ καὶ
 ἐξάτων ὅτι τοῖς ἀγαθοῖς αὐτῶν ἐπ' ἐξάτη τῶν ἡμερῶν.

Κ Ε Φ. Δ'.

1 **Α** Κύσατε λόγον Κυρίου υἱοὶ Ἰσραὴλ, διότι
 κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς τὰς κατωκύν-
 τας τὴν γῆν· διότι οὐκ ἔστι ἀλήθεια
 ὅδε ἔλεος ὅδε ἐπίγνωσις θεοῦ ὅτι τῆς γῆς.
 2 ἀρεὴ καὶ ψεύδος καὶ φόβος καὶ κλοπὴ καὶ μοι-
 χεία κέχυται ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ αἵματα ἐφ'
 αἵμασιν μύσγουσιν. 3 Διὰ τῆτο παιδείῃ ἡ γῆ,
 ✕ καὶ

✕ καὶ σμικρυνθήσεται" οὐκ πᾶσι τοῖς χερσὶ
 κῆσιν αὐτῶν, οὐκ τοῖς θηρίοις τῷ ἄρῳ, καὶ
 οὐκ τοῖς ἑρπετοῖς τῆς γῆς," καὶ οὐκ τοῖς πε-
 τεινοῖς τῷ οὐρανοῦ, καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσ-
 σης ἀκλείψουσιν. 4 ὅπως μηδεὶς μήτε δι-
 χάζεται, μήτε ἐλέγχῃ μηδεὶς. Ὁ δὲ λαὸς
 μου ὡς ἀνπλεγρόμην ἱερῶς, 5 καὶ ἀθε-
 νήσῃ ἡμέρας· καὶ ἀσθενήσῃ καὶ περὶ φήτης
 μετὰ σοῦ. Νυκτὶ ὁμοίωσα τὴν μητέρα σου.
 6 [νυκτὶ] ὁμοίωθι ὁ λαὸς μου ὡς ὅτε ἔχον
 γῶσιν. "Οτι σὺ ὀπίγνωσιν ἀπίσω, καὶ ἐγὼ
 ἀπίσωμαι σε, τῷ μὴ ἱερατῶεν μοι· καὶ ἐπε-
 λάθου νόμου θεοῦ σου, καὶ γὰρ ὀπιλήσωμαι τέ-
 κνων σου. 7 Κατὰ τὸ πληθύνῃ αὐτῷ, οὕ-
 τως ἡμαρτόν μοι· τὴν δόξαν αὐτοῦ εἰς ἀπ-
 μίαν θῆσω. 8 Ἀμαρτίας λαοῦ μου φάρονται,
 καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν λήφονται ταῖς ψυ-
 χὰς αὐτοῦ, 9 καὶ ἔσμι κατὰ τὸν ὅτι λαὸς, οὐ-
 πως καὶ ὁ ἱερὴς· καὶ ἀδικήσω ἐπ' αὐτὸν ταῖς
 ὁδοῦς αὐτοῦ, καὶ τὰ ἀρχαῖα αὐτοῦ ἀνταπο-
 δώσω αὐτῷ. 10 Καὶ φάρονται, καὶ ἔμην ἐμ-
 πληθύνουσιν· ἐπόρισται, καὶ ἔμην κατὰ δυνάμιν, καὶ λευθύν-
 διότι τὸν Κύριον ἐγκατέλειπον τῷ φυλάξαι.
 11 Πορνείαν καὶ οἶνον καὶ μέθυμα ἐδέξατο
 καρδίᾳ λαοῦ μου. 12 Ἐν συμβολαῖς ἐπηρεά-
 των,

ταν, καὶ οὗ ῥάβδους αὐτοῦ ἀπήγγελλον αὐτοῖς·
 Χ ὅτι πνεύματι πορνείας ἐπληρώθησαν, καὶ
 ἔξεπόρνευσαν ὑπὸ τῷ θυῷ αὐτῶν· 13 ὅτι
 ταῖς κορυφαῖς τῶν ὀρέων ἐδυοίαζον, καὶ ὅτι
 τὰς βοιωτοὺς ἔδυον ὑποκάτω θύου καὶ λεύ-
 κης καὶ δένδρου συσκιάζοντος, ὅτι χαλὸν σκέπη.
 Διὰ τῆτο ἐκπορνεύουσιν αἱ θυγατέρες ὑμῶν,
 καὶ αἱ νύμφαι ὑμῶν μοιχεύουσιν· 14 καὶ ἡ
 μὴ ὀπισκέψωμαι ὅτι ταῖς θυγατέρας ὑμῶν, ὅταν
 πορνεύωσιν πορνεύουσιν, καὶ ὅτι τὰς νύμφαι ὑμῶν, ὅταν μοι-
 μοιχεύωσιν χεύωσιν. Διότι καὶ αὐτοὶ μετὰ τῶν πορνῶν συνεψύ-
 ροντο, καὶ μετὰ τῶν τετελεσμένων ἔδυον· καὶ ὁ
 ὁ λαὸς ἡ συνίων συνεπλέκετο μὲ πόρνῃς. 15 Σὺ
 δὲ Ἰσραὴλ μὴ ἀγνοῇ, καὶ Ἰσραὴλ μὴ εἰσπορεύεσθε
 εἰς Γάλλαλα, καὶ μὴ ἀναβαίνετε εἰς τὸν οἶκον
 τῆς ἀδικίας· 16 καὶ μὴ ὀμνύετε ζῶντα Κύριον. 16 Ὅτι ὡς
 δάμαλις παρσιφῶσα παρσίφησεν Ἰσραὴλ· νῦν
 νεμήσθαι αὐτὴς Κύριον, ὡς ἀμὸν ἐν εὐρυχωρᾷ.
 17 Μέτοχον εἰδῶλον Ἐφεραὶμ ἔθηκεν ἑαυτῇ
 σκάδαλα, 18 ἠρέπσεν Χορναῖοις· πορνεύον-
 τες ἔξεπόρνευσαν, ἠγάπησαν ἀτιμίαι ἐκ φρυά-
 αὐτῶν γμαῖον αὐτῆς. 19 Συτροφὴ πνεύματι σου
 αὐτῶν εἰ ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῆς, καὶ χαλαίωσιν
 ταῖς ἐκ τῶν θυσιῶν αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Ε΄.

Ι **Α** Κέσονται ταῦτα οἱ ἱερεῖς, καὶ προσέχετε
 οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ οἶκος τοῦ βασιλέως
 σιωπῆσατε, διότι πρὸς ὑμᾶς ὄντι τὸ
 κρίμα· ὅτι παγὶς ἐγενήθητε τῇ σκοπιᾷ, καὶ ὡς
 δίκτυον ἐκτεταμένον ὅτι τὸ Ἰταθύριον, 2 ὃ οἱ
 ἀρξέοντες τὴν θήραν κατέπληξαν. Ἐγὼ δὲ πα-
 ῖδος ὑμῶν. 3 ἐγὼ ἔγνω τὸν Ἐφραΐμ, καὶ
 Ἰσραὴλ ὅτι ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ· διότι νῦν ἐξεπόρ-
 νωσεν Ἐφραΐμ, ἐμάνθη Ἰσραὴλ. 4 Οὐκ ἔδω-
 χον τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ τοῦ ὀπισθέντος πρὸς
 τὸν θεὸν αὐτοῦ, ὅτι πνεῦμα πορείας οὐ αὐτοῖς
 ὄντι, τὸν δὲ Κύριον οὐκ ἐπέγνωσαν. 5 Καὶ
 κατακτενοῦσιν αὐτοὺς τῶν Ἰσραὴλ εἰς τὰς πόλεις
 αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἐφραΐμ ἀσθενήσουσιν ἐν
 ταῖς ἀδικίαις αὐτοῦ· καὶ ἀσθενήσῃ καὶ Ἰούδας
 μετ' αὐτῶν. 6 Μετὰ τὸν πόλεμον καὶ μόχλῳ πο-
 ρύσουσιν αὐτοὺς ἐκζητῆσαι τὸν Κύριον, καὶ ὃ μὴ εὑρε-
 σιν αὐτὸν, ὅτι ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῶν. 7 ὅτι τὸν
 Κύριον ἐχάτελιπον, καὶ ὅτι τέκνα ἄλλότρια ἐγε-
 νήθησαν αὐτοῖς· νῦν καταφάγεται αὐτοὺς ἡ ἐρυθρὰ,
 καὶ τὰς κλήρας αὐτοῦ. 8 Σαλπύσατε σάλ-
 πηγι ὅτι τὰς βυβλῆς, ἠχήσατε ὅτι τῶν ὑψηλῶν,
 κηρύξατε ἐν τῷ οἴκῳ Ὁ, ἐξέστη Βενιαμὴν, 9 Ἐ-
 φραΐμ

φραὶμ εἰς ἀφορισμὸν ἐγένετο ὡς ἡμέρας ἐλέγχου.
 Ἐν ταῖς φυλαῖς τῆ Ἰσραὴλ ἔδειξα πωτὰ,
 10 ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες Ἰούδα ὡς μεταπθέντες
 ὄρεα· ἐπ' αὐτοὺς ὥς ὕδωρ τὸ ὄρμημά μὲ.
 11 Κατεδιώσθουσι Ἐφραὶμ τὸν ἀντὶδικὸν αὐτοῦ,
 παρὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ὅτι ἤρξατο πορεύεσθαι ὀπί-
 στα τῶν ματαίων. 12 Καὶ ἐγὼ ὡς ἀράχη τῇ
 Ἐφραὶμ, καὶ ὡς κέντρον τῇ οἰκῇ Ἰούδα. 13 Καὶ
 εἶδεν Ἐφραὶμ τὴν νόσον αὐτοῦ, καὶ Ἰούδας τὴν
 ὀδυῖν αὐτοῦ· καὶ ἐπορεύθη Ἐφραὶμ πρὸς Ἀσ-
 συρίους, καὶ ἀπέστειλεν πρέσβεις πρὸς βα-
 σιλέα Ἰαρείμ· καὶ αὐτὸς οὐκ ἠδυνάσθη ἰάσα-
 σθαι ἡμᾶς, καὶ ἔμνησεν ἡμῶν ὀδυῖν.
 14 Διότι ἐγὼ εἰμι ὡς πανθὴρ τῇ Ἐφραὶμ, καὶ
 ὡς λέων τῇ οἰκῇ Ἰούδα· καὶ ἐγὼ ἀρπάζω, καὶ
 πορεύσομαι, καὶ λήψωμαι, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἔξα-
 ρεύμενός μου. 15 πορεύσομαι καὶ ὀπιστρέψω εἰς
 τὸν τόπον μὲ, ὥς ὃ ἀφομιθῶσιν, καὶ ὀπιζητή-
 σουσιν τὸ πρῶτον μου.

Κ Ε Φ. 5.

1 **Ε**Ν Θλίψι αὐτῶν ὀρθεύουσιν πρὸς με, λέ-
 γοντες· πορευθῶμεν, καὶ ὀπιστρέψωμεν
 πρὸς Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ὅτι αὐτὸς
 ἠράκων καὶ ἰάσεται ἡμᾶς, πατάξει καὶ μοτύσῃ
 ἡμᾶς.

ΚΕΦ. Ζ'.

Ω Σ Η Ε.

ἡμᾶς. 2 ὑγιάσθῃ ἡμᾶς μὲν δύο ἡμέρας, οἱ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστησόμεθα, καὶ ζητούμεθα ἐνά-
πιον αὐτῷ, 3 καὶ γνωσόμεθα· διώξωμεν τὸ γνωστὸν
τὸν Κύριον, ὡς ὄρθρην ἑτοίμον εὐρήσομεν αὐτὸν,
καὶ ἥξῃ ὡς ὑετὸς ἡμῖν θρώϊμος καὶ ὄψιμος τῇ γῇ.
4 Τί σοι ποιήσω Ἐφραΐμ; τί σοι ποιήσω Ἰούδας;
τὸ δὲ ἔλεθ' ὑμῶν ὡς νεφέλη θροῖνῃ, καὶ ὡς
δρόσος ὄρθρινῃ πορφυρομένη. 5 Διὰ τῆτο ἀπε-
θέραισα τὰς θροῖντας ὑμῶν, ἀπέκλεινα αὐτοὺς
οἱ ῥήμασιν στόματός μου· καὶ τὸ κρίμά μου ὡς
φῶς ἐξελεύσεται. 6 Διότι ἔλεθ' ἔλω καὶ ἔ-
θυσίαν, καὶ ἐπίγνωσιν θεοῦ ἢ ὀλοκαυτώματα.
7 Αὐτοὶ δὲ εἰσιν ὡς ἄνθρωπος πρὸς βαβυλῶν ἀφ-
θήκην· οὐκ ἀπεφρόνησέν με, 9 Γαλαὰδ πό-
λις ἐργαζομένη μάταια, ταρασσύσα ὕδωρ, 9 καὶ
ἡ ἰσχὺς οὗ ἀνδρὸς περὶ τοῦ. Ἐκρυφαὶ ἱερεῖς ὁδὸν
Κυρίου, ἐφόνευσαν Σάκμα, ὅτι ἀνομίαν ἐποίησαν.
10 Ἐν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἶδον φρικώδη· ἐκδὲ παρ-
νείαν τῷ Ἐφραΐμ, ἐμίανθη Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδας.
ἄρχου πρυγαῖν σπαιτῶ, ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με πτω-
αὶ χμαλωσίαν τῷ λαῷ μου.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Ι **Ε**Ν τῷ ἰάσασθαι με τὸν Ἰσραὴλ, καὶ
ἀποκαλυφθήσεται ἡ ἀδικία Ἐφραΐμ,
καὶ

καὶ ἡ χακία Σαμαρείας, ὅτι ἐργάσαντο ψα-
 λῆ· καὶ κλέπτης πρὸς αὐτοὺς εἰσελθούσται,
 ὁκιδύσκων ληψῆς ἐν τῇ οἰᾷ αὐτοῦ, 2 ὅπως
 σιναΐδων σιναΐδων ὡς σιναΐδοντες τῇ καρδίᾳ αὐτῶν. Πά-
 σας τὰς χακίας αὐτῶν ἐμνήσθην· νῦν ἐκύνλω-
 σεν αὐτὸς τὰ ἀβύθλια αὐτοῦ, ἀπέναντι τῆ
 πρυπύτου μου ἐγένοντο. 3 Ἐν ταῖς χακίαις
 αὐτῶν εὐφρομαι βασιλεῖς, καὶ ἐν τοῖς ψεύδεσιν
 αὐτῶν ἄρχοντες. 4 πάντες μοιχθύνοντες. Ὡς
 χαλακαύμα· κλίσθμος χαρμῶνος εἰς πέψιν καταπαύσει ἀπὸ τῆς
 φλογὸς ἀπὸ θυερίσεως γέαι· ἕως τῆς ζυμω-
 θῆναι αὐτό, 5 αἱ ἡμέραι τῶν βασιλείων ἡμῶν.
 ἤρξαντο αἱ ἄρχοντες θυμῶσαι ἐξ οἴνου, ἐξέτεινεν
 τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετὰ λοιμῶν. 6 διὸ ἀνεχού-
 θησαν ὡς κλίσθμος αἱ καρδίαι αὐτοῦ, ἐν τῇ
 καταργίᾳ αὐτοῦ· ὅλιν τὴν νύκτα ὕπνου
 Ἐφραὶμ ἐνεπλήσθη. πρὸς ἐγνήθη, ἀνεχούθη
 ὡς πῦρ φέγγει. 7 Πάντες ἐθερμάνθησαν, ὡς
 κλίσθμος πυρὸς χαρομένης αἱ καρδίαι αὐτῶν, καὶ
 κατέφαγεν πῦρ τὰς κριταῖς αὐτοῦ. πάντες οἱ
 βασιλεῖς αὐτοῦ ἐπεσον, ἐκ τοῦ ὅτι καλὸς ὁ
 ἐν αὐτοῖς πρὸς ἐμέ. 8 Ἐφραὶμ ἐν τοῖς λαοῖς
 αὐτοῦ σιναεμίγητο, Ἐφραὶμ ἐγένετο ἐγκρυφίας,
 ὡς μετὰ σπέρματος. 9 κατέφαγον ἄλλοτριοὶ τὴν
 ἰσχυρίαν αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἐπέγνω· καὶ πολιαὶ
 ἐξήνθη-

ΚΕΦ. Η'. Ω Σ Η Ε.

ἔξινθυσαν αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἐκ ἔργου. 10 Καὶ
 ὑπεκωδήσαμεν ἡ ὕbris Ἰσραὴλ εἰς πρόσωπον αὐτοῦ,
 καὶ ἐκ ἐπίστροφαι πρὸς Κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν, καὶ
 ἐκ ἐξεζητήσαν αὐτὸν ἐν πᾶσι τέτοις. 11 Καὶ
 ἦν Ἐφραὴμ ὡς πρῶτον ἀνὴρ, ἐκ ἔχουσα καρδίαν·
 Αἰγύπτιον ἐπεχάλειτο, καὶ εἰς Ἀσσυρίους ἐπορεύθη-
 σαν. 12 Καθὼς ἀν πορεύονται, ὅπως αὐτῶν ἐκ
 αὐτοῦ τὸ δίκαιόν μου, καθὼς ἡ πείνῃ τῷ ἔργῳ
 κατὰξω αὐτοὺς· παιδεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκοῇ τῆς
 θλίψεως αὐτῶν. 13 Οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἀπεπή-
 θησαν ἀπ' ἐμοῦ· δόλοί εἰσιν, ὅτι ἠσέβησαν εἰς ἐμέ·
 ἐγὼ δὲ ἐλυτρώσαμην αὐτοὺς, αὐτοὶ δὲ κατελά-
 λησαν κατ' ἐμὸν ψευδῆ. 14 Καὶ ἐκ ἐδόθησαν
 πρὸς με αἱ καρδίαι αὐτῶν, ἀλλ' ἡ ἀλόλυσον
 οἱ ταῖς κοίταις αὐτῶν· ὅτι σίτῳ καὶ οἶνῳ κατε-
 πέμοντο. 15 Ἐπαμειβήθησαν οἱ ἐμοί, καὶ ἐγὼ
 κατήκουσα τῆς βραχίονας αὐτῶν, καὶ εἰς ἐμέ ἐλο-
 γήσαντο πονηρά. 16 Ἀπεγράφησαν εἰς ἔθνη, ἐγί-
 νοντο ὡς τόξον ἐν τετραμήνῳ· πεσόνται ἐν ῥομφαίᾳ
 οἱ ἄρχοντες αὐτῶν· ἀπαιδεύσιν γλώσσῃς
 αὐτῶν. ὁ φανλισμὸς αὐτῶν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.

Κ Ε Φ. Η'.

1 Εἰς κόλπον αὐτοῦ, ὡς γῆ, ὡς ἀετὸς
 ἐπ' οἶκον Κυρίου, ἀνθ' ὧν παμύθησαν
 τὸ

πλὴν ἀφ' ὧν μου, καὶ κατὰ τὴν νόμον μου
 ἠσέβησαν. 2 Ἐμὲ κεχεράζονται· ὁ θεὸς, ἐγνώ-
 χαμέν σε. 3 Ὅτι Ἰσραὴλ ἀπεσρέψατο ἀγα-
 θὰ, ἐχθρὸν κατεδίωξαν· 4 ἑαυτοῖς ἐβασίλευ-
 σαν, καὶ οὐκ ἐβόησαν· καὶ οὐκ ἐνώμισάν
 μοι τὸ ἀργύριον αὐτῶν, καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν
 ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰδώλα, ὅπως ἐξολεθρευθῶσιν.
 5 Ἀποτρέψαι τὸν μόχρον σὺ Σαμαρεία, παρω-
 ξύνη ὁ θυμὸς μου ἐπ' αὐτὰς· ἕως πίνῃς καὶ μὴ
 διψήσῃς καθαριάζῃς· 6 ἐν τῷ Ἰσραὴλ; Καὶ
 αὐτὸ τέλειον ἐποίησεν, καὶ ὁ θεὸς ἐστὶν· διότι πλα-
 νεμοφθόρια ἦν ἡ ὁ μόχθος σου Σαμαρεία. 7 Ὅτι ἀνε-
 μύθησαν ἑσπεύσαν, καὶ ἡ καταστροφὴ αὐτῶν ἐκδέ-
 ξεται αὐτά· δράγμα ἔκ' ἔχον ἰσχύϊ τῷ ποιῆσαι
 ἄλδρον, εἰ δὲ καὶ ποιήσῃ, ἄλλοτεροι κατὰφά-
 ρονται αὐτό. 8 Κατεπόθη Ἰσραὴλ, νῦν ἐγέ-
 νετο ὡς τοῖς ἐδίεσιν ὡς σκεῦος ἀχρηστον· 9 ὅτι
 αὐτοὶ ἀνέβησαν εἰς Ἀσσυρίους· Ἀνέβαλεν καὶ
 ἠγάπησεν ἑαυτὸν Ἐφραὴμ, δῶρα ἠγάπησαν· 10 ἀφ' ὧν τὸ
 πρεδδῆσαν ὡς δούλους τοῖς ἐδίεσιν. Νῦν εἰσδέξομαι
 αὐτὰς, καὶ κοπάσωσιν μικρὸν τῷ χεῖρι βασιλέα
 καὶ ἄρχοντας. 11 Ὅτι ἐπλήθυνεν Ἐφραὴμ θυ-
 σιασθήεια, εἰς ἀμαρτίαν ἐγένοντο αὐτῶν θυσιασθή-
 εια τὰ ἠγαπημένα. 12 Καταγράφω αὐτῶν
 πληθὺς καὶ τὰ νόμιμα αὐτῶν, εἰς ἄλλοτερια ἐλο-
 γίσθησαν

μάθησαν θυσιαστήρια καὶ ἡραπιδῆα. 13 Διότι
ἐὰν θύσωσιν θυσίας, καὶ φάγωσιν κρέα, Κύριος
ὁ προσδίδεται αὐτά· νυνὶ μαθήσεται τὰς
ἀδικίας αὐτῶν, καὶ ἐκδικήσῃ τὰς ἀμαρτίας αὐ-
τῶν. Αὐτοὶ δὲ εἰς Αἴγυπτον ἀπέστρεψαν, καὶ
οἱ Ἀσσυρίοις ἀχάθαρτα φάγονται. 14 καὶ
ἐπελάθετο Ἰσραὴλ τὴν ποιήσασα αὐτὸν, καὶ
ἐκοδόμουν τὴν πόλιν. Καὶ Ἰούδας ἐπλήθυνεν πό-
λεις τετειχισμένας· καὶ ἔξαποστέλλει πῦρ εἰς τὰς
πόλεις αὐτῶν, καὶ καταφάγει τὰ θεμέλια αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Θ.

1 **Μ**Η χαίρει Ἰσραὴλ, μηδὲ εὐφραίνειν
καθὼς οἱ λαοί, διότι ἐπόρευσας ἀπὸ
τῆς γῆς σου ἡγάπησας δόματα ὅτι
πάντα ἄλωνα σίτη. 2 Ἄλων καὶ λιπὸς οὐκ
ἔγνω αὐτοὺς, καὶ ὁ οἶνος ἐφύσπατο αὐτοὺς.
3 Οὐ κατώκησαν οἱ τῇ γῇ τῷ Κυρίῳ. κατώ-
κησιν Ἐφραὴμ εἰς Αἴγυπτον, καὶ οἱ Ἀσσυρίοις
ἀχάθαρτα φάγονται. 4 Οὐκ ἔσπειραν πρὸ Κυ-
ρίου οἶνον, καὶ οὐκ ἠδυνάοντο αὐτῷ αἱ θυσίαι αὐ-
τῶν· ὡς ἄρτος πένθους αὐτοῖς, πάντες οἱ ἐσθον-
τες αὐτὰ μαθηθήσονται· διότι οἱ ἄρτοι αὐτῶν ταῖς
ψυχαῖς αὐτῶν, οὐκ εἰσελεύσονται εἰς οἶκον Κυ-
ρίου. 5 Τί ποιήσετε ἐν ἡμέρᾳ πανηγύρεως, καὶ

οὗ ἡμέρας ἐορτῆς τῷ Κυρίῳ· 6 Διὰ τὸ τοῦτο ἰδοὺ
 παροῦσίναι ^{πράττειται} ὡς παλαιπρωίας Αἰγύπτου, καὶ ἐκδέ-
 ξεται αὐτὴς Μέμφις, καὶ θάψῃ αὐτὴς Μαχ-
 μαῖς· τὸ ἀργύριον αὐτῶν ὅλεθρος κληρονομίῃς,
 ἀχρυσὶν δὲ τοῖς σκευάμασιν αὐτῶν. 7 Ἦχασιν
 αἱ ἡμέραι τῆς ἐκδικήσεώς σου, ἤχασιν αἱ ἡμέραι
 τῆς ἀνταποδοσεώς σου, καὶ χαλεπήσεται Ἰσραὴλ
 ὡς περὶ ὁ πρῶφῆτης ὁ πρῆξερηκὸς, ἄνθρωπος ὁ
 πῶματοφόρος· ὑπὸ τῷ πλήθους τῶν ἀδικῶν
 μνεία σου ἐπληθυνθήσεται μαρία σου. 8 Σκοπὸς Ἐφραὶμ
 μὲν θεοῦ, πρῶφῆτης παγίς σκολιὰ ὅτι πάσας
 Κυρίῳ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ· μαρίαὶ ἐν οἴκῳ θεοῦ κατέπιξαν.
 9 Ἐφάρησαν καὶ τὰς ἡμέρας τῷ βασιλεῖ· μνη-
 αὐτοῦ ἀθέσια ἀδικίας αὐτοῦ, καὶ ἐκδικήσῃ ἀμαρτίας
 αὐτοῦ. 10 Ὡς σταφυλὴν ὃν ἐρήμῳ εὗρον τὸν
 Ἰσραὴλ, καὶ ὡς σκοπὸν ὃν συκῇ πρῶϊμοι εἶδον
 πατέρας αὐτῶν· αὐτοὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν Βελ-
 φηγῶρ, καὶ ἀπηλλοτριώθησαν εἰς ἀρχαίῳ, καὶ
 ἡγαπημένοι ἐγένοντο οἱ ἐδελυμένοι, ὡς ἡγαπημένοι. 11 Ἐφραὶμ
 ἐδελυμένοι ὡς ὄρνεον ἐξεπετάθη· αἱ δόξαι αὐτῶν ἐκ τόκων
 καὶ ὠδίνων καὶ συλλήφειν. 12 Διότι καὶ ἐὰν
 ἐκθρέψωσιν τὰ τέκνα αὐτῶν, ἀπεκνωθήσονται
 ἐξ ἀνθρώπων· διότι καὶ οὐαὶ αὐτοῖς ὅτι, σάρξ
 μου ἐξ αὐτῶν. 13 Ἐφραὶμ, ὃν πτόπον εἶδον,
 εἰς θῆραν παρέστηται τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ Ἐ-
 φραὶμ

φραίμ τῷ ἔξαγαγεῖν εἰς Σποκέντησιν τὰ τέκνα
αὐτοῦ. 14 Δὸς αὐτοῖς Κύριε πῆ δώσεις αὐτοῖς;
δὸς αὐτοῖς μήτραι ἀτεκνῆσαι, καὶ μαῖσθς ξηρῆς.
15 Πᾶσαι αἱ κακίαι αὐτῶν εἰς Γαλαὰλ, ὅπ
ἐκδὲ αὐτὸς ἐμίσησα ἀπὸ τὰς κακίας τῶν ὀπι-
τηδολυμάτων αὐτῶν. ἐκ τῆ οἴκου μου ἐβάλας
αὐτὸς, ἔ μὴ παρορήσω τῷ ἀγαπήσῃ αὐτὸς.
πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἀπειθύντες. 16 Ἐπό-
νεσεν Ἐφραΐμ τὰς ρίζας αὐτοῦ ἐξηράνθη, καρ-
πὸν οὐκ ἔπ μὴ ἐνέγκῃ. διότι καὶ ἐὰν γνήσῃσιν,
Σποκτενῶ τὰ ὀπιθυμήματα κοιλίας αὐτῶν.
17 Ἀπέσεται αὐτὸς ὁ Θεός, ὅπ ἐκ εἰσέκησται
αὐτοῦ, καὶ ἑσθίῃαι ὡς πλανήται οἱ τοῖς ἔθνεσιν.

Κ Ε Φ. Ι.

1 **Α**Μπελος εὐκληματῶσα Ἰσραὴλ, ὁ καρ-
πὸς αὐτῆς εὐθηνῶν καὶ τὸ πλήθος
τῶν καρπῶν αὐτοῦ ἐπλήθυνεν τὰ θυ-
σιαστήρια, καὶ καὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς αὐτοῦ,
ἀποδομήσει σῆλας. 2 Ἐμέλισαν καρφίας αὐ-
τῶν, νυνὶ ἀφανισθήσονται αὐτὸς καρπισκόμενος
τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν, θαλαπωρήσῃ αἱ σῆλαι
αὐτῶν. 3 Διότι νυνὶ ἔρῃσιν ἐκ ἑπὶ βασιλεὺς
ἡμῶν, ὅπ ἐκ ἐφοβήθημεν τὸν Κύριον. ὁ δὲ βα-
σιλεὺς τί ποιήσῃ ἡμῶν; 4 λαλῶν ῥήματα πορο-

φάσεις ψευδείς, ἀφ' ἧσ' ἔσονται ἀφ' ἧσ' ἔσονται ἀνα-
 τελεῖς ὡς ἀγροῖς κρῖμα ὑπὲρ χέρσον ἀγρῶν. 5 Τῷ
 μόχῳ τῷ οἴκῳ ὧν πρὸς κλήσονται οἱ χαδικοῦντες
 ἀφ' ἧσ' ἔσονται Σαμάρειαν, ὅπ' ἐπένθησεν ὁ λαὸς αὐτῷ ἐπ' αὐ-
 τοῖς καὶ χαδῶς πρὸς ἐπένθησεν αὐτόν, ὅπ' ἔχρησ-
 ται ὑπὲρ τὴν δόξαν αὐτοῦ, ὅτι μετακίανται ἐπ'
 αὐτῶν. 6 Καὶ αὐτὸν εἰς Ἀσσυρίους δέσποντες,
 ἀπὸνευξαν ξένα τῷ βασιλεῖ Ἰαρείμ. ὃν δόματι
 Ἐφραίμ δέξεται, καὶ αὐχυνθήσεται Ἰσραὴλ ἐν
 τῇ βυλῇ αὐτοῦ. 7 Ἀπὸρρίψει Σαμάρεια τὸν
 βασιλέα αὐτῆς ὡς φρύγανον ὑπὲρ τῶν ποταμῶν ὕδα-
 τος. 8 καὶ ἐξαρθήσονται βοῦνοί ὧν ἁμαρ-
 τήματα τῷ Ἰσραὴλ, ἀχρησται καὶ πρὸς βόλοι ἀνα-
 βήσονται ὑπὲρ τὰ θυσιάζοντα αὐτῶν. Καὶ ἐρῶσιν
 πέσετε ἐφ' τοῖς ὄρεσιν, καλύψατε ἡμᾶς, καὶ τοῖς βοουνοῖς, πέ-
 καλύψατε σετε ἐφ' ἡμᾶς. 9 Ἀφ' ἧσ' οἱ βοῦνοί, ἡμαρτε Ἰσ-
 ραὴλ. ὅπως ἔφησαν, ἢ μὴ καταλάβῃ αὐτὸς
 ἐν τῷ βοῦνῳ πόλεμος. Ἐπὶ πάντα ἀδικίας.
 10 Ἦλθεν παθεῖν αὐτὸς. καὶ συναχθή-
 σονται ἐπ' αὐτὸς λαοί, ὃν τῷ παθεῖν αὐ-
 τὸς ἐν ταῖς δυσὶν ἀδικίαις αὐτῶν. 11 Ἐφραίμ
 δάμαλις διδιδάμνη ἀγαπᾷ ἰεὺς. ἐγὼ δὲ
 ἐπελυσάμην ὑπὲρ τὸ χέλλισον τῷ τραχὺς αὐ-
 τῆς, ὅπ' ἔβω Ἐφραίμ, καὶ πρὸς καταπίνωμαι
 Ἰούδα, ἐν ὁχλῷ αὐτοῦ Ἰακώβ. 12 Σπείρατε
 ἑαυτοῖς

ΚΕΦ. ΙΑ'. Ω Σ Η Ε.

ἑαυτοῖς εἰς διχαιοσύνην, τρυφήσατε ἑαυτοῖς εἰς
 καρπὸν ζωῆς· φανίσαιτε ἑαυτοῖς ὥς γνώσις,
 ἐκζητήσατε τὸν Κύριον, ὥς τῷ ἐλθεῖν μηνύματα γνήματα
 διχαιοσύνης ὑμῖν. 13 Ἰναπὶ πείρασθῆσθε ἀσε-
 βειαί, καὶ ταῖς ἀδικίαις αὐτῆς ἐτρυφήσατε, ἐφά-
 γατε καρπὸν ψεύδῃ· Ὅτι ἠλπίσας ἐν ἄρμασι
 σου, ἐν πλήρῃ δυνάμει σου, 14 καὶ ἐξανα-
 στήσεται ἀπώλεια ἐν τῷ λαῷ σου, καὶ πάντα τὰ
 σκεπτεχισμὸνά σου οἰκίσεται. Ὡς ἄρχαι Σα- οἰκίσεται
 λαμαὶν ἐκ τῷ οἴκου Ἰερουσαλὸν ἐν ἡμέραις πο-
 λέμεν μητέρα ὅπῃ τέκνοις ἠδάφισαι, 15 ὅπως
 ποιήσω ὑμῖν, οἶκος τῷ Ἰσραὴλ, ἀπὸ τρυφῆς
 ἀδικίας κακίαν ὑμῶν.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

1 **Ο**ΡΘΡΑ ἀπερρίφθαι. ἀπερρίφθῃ βασιλεὺς
 τῷ Ἰσραὴλ, διότι ἠέπιος Ἰσραὴλ, καὶ
 ἐγὼ ἠγάπησα αὐτοὶ, καὶ ἐξ Αἰγύπτου
 μετεχάλεσα τὰ τέκνα αὐτῶν. 2 Καθὼς μετε-
 χαλέσατο αὐτοὺς, ὅπως ἀπώχρητο ἐκ τρυφῆς
 μου· αὐτοὶ τοῖς Βααλεὶμ ἔδυσον, καὶ τοῖς γλυ-
 πτοῖς ἐθυμίαν. 3 Καὶ ἐγὼ συνεπόδισα τοὶ Ἐ-
 φραΐμ, ἀνέλαβον αὐτοὶ ὅπῃ τὸν βραχίονά μου,
 καὶ ἐκ ἔγνωσαν, ὅτι ἴαμεθα αὐτοὺς. 4 Ἐν ἀφ-
 φροῇ ἀνθρώπου ἐξέτενα αὐτοὺς ἐν δεσμοῖς ἀγα-
 πῆσέως

πίστεώς μου, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς πατὴρ
 ἄνθρωπος ὅτι ταῖς σαγήναις αὐτῶν καὶ ὀπιθλέ-
 φομαι πρὸς αὐτὸν, διωήσομαι αὐτῶν. 5 Κατάρ-
 κησεν Ἐφραὴμ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ Ἀσὺρ αὐτὸς
 βασιλεὺς αὐτοῦ. ὅτι οὐκ ἠθέλησεν ὀπιστρέφειν.
 6 Καὶ ἠσθένησεν βομφαία ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ,
 καὶ κατέστανεν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ φάγον-
 ται ἐκ τῶν ἀφ' αὐτοῦ αὐτῶν. 7 Καὶ ὁ λαὸς
 αὐτοῦ ὀπκρεμάμενος ἐκ τῆς κακοῦναις αὐτοῦ.
 ὁ δὲ θεὸς ὅτι τὰ ἥματα αὐτοῦ θυμωθήσεται, καὶ
 ἔμῃ ὑψώσῃ αὐτοὺς. 8 Τί σε ἀφ' οὗ Ἐφραὴμ;
 ὡς ἐξαπατῶ σου Ἰσραὴλ; τί σε ἀφ' οὗ; ὡς
 Ἀδὰμα θήσομαι σε καὶ ὡς Σαδοὶμ; μετεστράφη
 ἡ καρδία μου ἐν τῷ αὐτῷ, συνεστράφη ἡ μετε-
 μέλειά μου. 9 ἔμῃ ποιήσω κατὰ πλὴν ὀργῆς
 τοῦ θυμοῦ μου, ἔμῃ ἐγκαταλίπω τὴν ἔξαλει-
 φθῆναι τὸν Ἐφραὴμ. διότι θεὸς ἐγώ εἰμι, καὶ ἔκ
 ἄνθρωπος. Ἐν σοὶ ἄγιος, καὶ εἰσελεύσομαι εἰς
 πόλιν. 10 ὀπίσω Κυεὶς πορεύσομαι, ὡς λίαν
 ἐρεύζεται, ὅτι αὐτὸς ὠρύσσεται, καὶ ὀκλήσονται
 ἐκπλήσονται τέκνα ὑδάτων. 11 καὶ ἐκσῶνται ὡς ὄρνεις ἐξ Αἰ-
 γύπτου, καὶ ὡς περὶ ἐκ γῆς Ἀσσυρίων. καὶ
 σπαραχθήσονται αὐτοὺς εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν, λέγας
 Κύριος. 12 Ἐνύκλασέν με ἐν φεύγῃ Ἐ-
 φραὴμ, καὶ ἐν ἀσθενείᾳ οἶκος Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.

ΚΕΦ. ΙΒ'. Ω Σ Η Ε

νῦν ἔγω αὐτὸς ὁ θεός, καὶ λαὸς ἅγιος κληθή-
σεται θεός.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Ι **Ο** Δὲ Ἐφραὶμ ποτιερὴν πνεῦμα, εἰδὼξεν
χαύσασθαι ὅλῳ πλὴν ἡμέραν· κενὰ καὶ
μάταια ἐπλήθυνεν, καὶ ἀφθάρτηται μὲν
Ἀσσυρίαν διέδεδο, καὶ ἔλαμον εἰς Αἴγυπτον ἐνεπο-
ρεύετο. 2 Καὶ κρίσις πρὸ Κυρίου πρὸς τὸν Ἰσ-
ραὴλ, τῷ ὀκδικῆσαι τὸν Ἰακώβ· κατὰ τὰς ὁδούς
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰ ὀπιτηδεύματά αὐτοῦ ἀνταπο-
δώσιν αὐτῷ. 3 Ἐν τῇ κοιλίᾳ ἐπένησεν τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἐν κόποις αὐτοῦ ἐπόχευεν πρὸς
τὸν θεόν. 4 καὶ ἐπόχευεν μετὰ ἀγγέλου, καὶ
ἠδυνάσθη. Ἐκλαυσαν, ἐδέησαν μου· ἐν τῷ
οἴκῳ ὡς εὗροσάν με, καὶ ὅκτι ἐλαλήθη πρὸς
αὐτὸς. 5 Ὁ δὲ Κύριος ὁ θεός ὁ πρῶτος ἐξ αἰ-
ῶνος μνημόσυνον αὐτοῦ. 6 Καὶ σὺ ἐν θεῷ σου αὐτὸν
ὀπιτρέψεις, ἔλεος καὶ κῆμα φυλάσσω, καὶ ἔγ-
νηξαι πρὸς τὸν θεόν σου ἀφθαρτὸς. 7 Χαναὰν
ἐν χειρὶ αὐτοῦ ζυγὸς ἀδικίας, καταδυνασθεῖν
ἠγάπησεν. 8 Καὶ εἶπεν Ἐφραὶμ· πλὴν πε-
πλόττηκα, εὐρηκα ἀναψυχὴν ἐμαυτῷ· πάντες
οἱ πόιοι αὐτοῦ ἔχουσιν εὐρεθήσονται αὐτῷ, ἀφθάρ-
ται αἱς ἡμαρτίαις. 9 Ἐγὼ δὲ Κύριος ὁ θεός σου

Ω Σ Η Ε ΚΕΦ. Ιγ'.

ἀνάγαγον σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἐπὶ κρατοικίᾳ σε
 ἐν σκηναῖς, καὶ ὡς ἡμέρα ἐορτῆς· 10 καὶ λα-
 λήσω πρὸς πρεσβύτερους, καὶ ἐγὼ ὁράσεις ἐπλή-
 θυνά, καὶ ἐν χερσὶν πρεσβυτέρου ὁμοιωθήτω.
 11 Εἰ μὴ Γαλααδ ὅστις, ἄρα ψευδεῖς ἦσαν ἐν
 Γαλααδ Γαλααίοις ἀρχόντες θυσιάζοντες, καὶ τὰ θυσια-
 στήρια αὐτῶν ὡς χεῖλαι· ὅτι χεῖρον ἀγροῦ.
 12 Καὶ ἀπεχώρησεν Ἰακώβ εἰς πεδίον Συρίας,
 καὶ ἐδούλευσεν Ἰσραὴλ ἐν γυναικί, καὶ ἐν γυ-
 ναικί ἐφυλάξατο. 13 Καὶ ἐν πρεσβυτέρῳ ἀνή-
 γαγεν Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἐν
 πρεσβυτέρῳ διεφυλάχθη. 14 Ἐθύμωσεν ἐν Ἐ-
 φραΐμ καὶ ἀπώργισεν· καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐ-
 τὸν ἐκχυθήσεται, καὶ τὸν οἰκτισμὸν αὐτοῦ ἀνταπο-
 δώσει αὐτῷ Κύριος.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

1 **Κ**ΑΤΑ τὸν λόγον Ἐφραΐμ διασώματα
 αὐτοῦ ἔλαβεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἔθετο
 αὐτὰ τῇ Βάαλ καὶ ἀπέθανεν. 2 Καὶ
 πρὸς θεὸν καὶ πρὸς θεοὺς τῶν ἀμαρτάνων ἐπὶ, καὶ ἐποίησαν
 ἑαυτοῖς χεῖρας ἐκ τῆς ἀργυρίου ἑαυτῶν κατ'
 εἰκόνα εἰδώλων, ἔργα τεκτόνων σινοπελισμῶνα
 αὐτοῖς· αὐτοὶ λέγουσιν· δύσατε ἄνθρωποις, μό-
 ροι γὰρ ἐκλειοίπασιν. 3 Διὰ τῆτο ἴσονται
 ὡς

ὡς νεφέλη ὀρεσίῃ, καὶ ὡς δρόσος ὀρθρινῇ πορευο-
 μένῃ, ὡς ὕδωρ ῥέας ἀποφυσσιμένης ἀφ' ἁλάντος, καὶ χῦς
 ὡς ἀτμίς ἀπὸ ἀκείδων. 4 Ἐγὼ δὲ Κύριος ὁ θεὸς ἐκ χαπνοδό-
 σου, ὁ ἑρεῶν ὕψην καὶ κτίζων γῆν, οὗ αἱ χῆς
 χεῖρες ἐκπῶσαι πᾶσαν τὴν γῆν τῷ ὕδατι, καὶ
 καὶ ἐκπῶσαι αὐτὰ τῷ ποταμῷ ὅπισθεν αὐτῶν·
 καὶ ἐγὼ ἀνήγαγον σε ἐκ τῆς Αἰγύπτου,
 καὶ θεὸν πλὴν ἐμοῦ ἐγνώσῃ, καὶ σώζων ἐκ ἐπι-
 πάρεξ ἐμοῦ. 5 Ἐγὼ ἐποίησαί σε ἐν τῇ ἐρήμῳ,
 ἐν γῇ ἀοικήτῳ· 6 καὶ τὰς νομαὶς αὐτῶν καὶ
 ὅτε πληθύνοντο εἰς πλησμονὴν, καὶ ὑψώθησαν
 αἱ καρδίαι αὐτῶν, ἕνεκα τούτου ἐπελάθοντό μου.
 7 Καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς πανθήρ, καὶ ὡς παρδα-
 λισ καὶ τὴν ὁδὸν Ἀσσυρίων· 8 ἀπαντήσομαι
 αὐτοῖς ὡς ἄρκτος ἀπορυμνῇ, καὶ ἀφῆρξω συλ-
 κλισμὸν καρδίας αὐτῶν· καὶ φάγονται αὐτοὶ
 ὅκα σκύμνοι δρυμῶν, θηρία ἀγροῦ ἀφασπί-
 αὐτῶν. 9 Τῇ ἀφθορᾷ σου Ἰσραὴλ τίς βοή-
 θησιν; 10 ποῦ ὁ βασιλεὺς σου ἔσται; καὶ
 ἀφασπίσει σε ὁ πᾶσις τὰς πόλεις σου·
 κριάτω σε ὁ ἐπὶ ἐπας, δός μοι βασιλέα καὶ ἄρ-
 χοντα· 11 Καὶ ἔδωκά σοι βασιλείαν ὁ ὀργῇ
 μου, καὶ ἔχον ὁ πᾶς θυμὸς μου. 12 Συπρο-
 φιλῶ ἀδικίας Ἐφραὶμ, ἐκρυμμένη ἀμαρτία αὐ-
 τῶν· 13 ὁδοὶ αὐτῶν ἥξουσιν αὐτὰς ὡς πετρίτις. Οὐτῶν

ἀδικία

Ω Σ Η Ε. ΚΕΦ. ΙΔ.

σὺ ὁ υἱὸς ἰὸ φροῦμος, διότι ἔ μὴ ὑποστῇ ἐν σω-
 τερῇ τέκτων. 14 Ἐκ χειρὸς αὐτοῦ ῥύσονται
 αὐτοὺς, ὅκ θανάτου λυτρώσονται αὐτούς· ποῦ
 ἡ δίκη σου, θάνατε; πῶς τὸ κέντησον σὺ, ἄδῃ;
 15 Παράκλησις κέκρυπται ὑπὸ ὀφθαλμῶν μου·
 16 διότι ἔτος ἀναμέσων ἀδελφῶν ἀφελεῖ. Ἐπά-
 ξει ἄνεμον χάρισμα ὅκ τῆς ἐρήμης Κύριος ἐπὶ
 αὐτὸν, καὶ ἀναξηροῦν τὰς φλέβας αὐτοῦ, ἐξηρη-
 μώσῃ τὰς πηγὰς αὐτοῦ· οὗτος καταξηροῦν τὴν
 γλῶσσαν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ὀπιθιμῆται
 αὐτοῦ. 16 Ἀφανισθήσεται Σαμάρεια, ὅτι ἀν-
 τίστη πρὸς τὸν θεὸν αὐτῆς· ὅς ῥομφαία πτερόν-
 ται αὐτοῖς, καὶ τὰ ὑποπίτῃα αὐτῶν ἐδαφισθί-
 σονται, καὶ αἱ ὅς γὰρ ἔχουσαι αὐτῶν ἀφελ-
 ραγήσονται.

Κ Ε Φ. ΙΔ.

1 **Ε**πιστράφητι Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον τὸν θεόν
 σου, διότι ἠαθένησας ἐν ταῖς ἀδικίαις σου.
 2 Λάβετε μὴ ἐαυτῶν λόγους, καὶ ἐπι-
 στράφητε πρὸς Κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν· εἶπατε
 αὐτῷ, ὅπως μὴ λάβῃτε ἀδικίαν, καὶ λάβετε
 ἀγαθὰ, καὶ ἀνταποδώσομεν καρπὸν χαλῆαν ἡμῶν.
 3 Ἄκουε ἔ μὴ σώσῃ ἡμᾶς, ἐφ' ἵππον ὅκ ἀνα-
 βησόμεθα· ὅκ ἐπ' ἵππων εἵπταμεν, θεοὶ ἡμῶν, τοῖς
 ἔργοις

ΚΕΦ. ΙΔ'.

Ω Σ Η Ε.

ἔργοις τῶν χειρῶν ἡμῶν· ὁ δὲ σοὶ ἐλέησέ ὀρφανόν.

4 Ἰάσομαι τὰς καρδίας αὐτῶν, ἀγαπήσω αὐ-
τὰς ὁμολόγως, διότι ὑποτρέψω τὴν ὀργὴν μου
ἀπ' αὐτῶν.

5 Καὶ ἔσομαι ὡς δρόσος ἐπὶ Ἰσραὴλ, αὐτῶν
ἀιδήσῃ ὡς κρίνοι, καὶ βαλὴ τὰς ρίζας αὐτῶν ὡς
Λιβάνου.

6 πορεύσονται οἱ κλάδοι αὐτῶν, καὶ
ἔσται ὡς ἐλαία καρπία, καὶ ἡ ὀσφρασία αὐ-
τῶν ὡς Λιβάνου.

7 ὀπιστρέψουσιν καὶ καθιου-
νται ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτῶν, ζήσονται καὶ μεθυ-
οθήσονται σίτῳ· καὶ ἐξομνήσῃ ὡς ἄμπελος τὸ
μημέσωσιν αὐτῶν, ὡς οἶνος Λιβάνου.

8 Τῷ Ἐ-
φραΐμ πῖ ἐπὶ αὐτοῖς καὶ εὐδαίαις· ἐγὼ ἐταπεί-
νωσα αὐτοὺς, καὶ ἐγὼ κατηχύσω αὐτοὺς· ἐγὼ ὡς
ἀρχαῖος πυκάζουσα, ἔξ ἐμὲ ὁ καρπὸς σου εὐ-
ρίθαι.

9 Τίς σοφὸς καὶ συνέσῃ ταῦτα, ἢ συνε-
τὸς καὶ ὀπγνώσκει αὐτά· διότι εὐθεῖαι αἱ ὁδοὶ
τῶν Κυρίων, καὶ δίκαιοι πορεύσονται ἐν αὐταῖς, οἱ
δὲ ἀσεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν αὐταῖς.

Ω Σ Η Ε Α'.

Α Μ Ω Σ.

Α Μ Ω Σ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΛΟΓΟΙ Ἀμώς οἱ ἐγένοντο ὃν Ἀκχαρείμ
 ὁκ Θεκουέ, οὓς εἶδεν ὑπὲρ Ἱερου-
 σαλήμ ὃν ἡμέραις Ὀζίου βασιλείας
 Ἰούδα, καὶ ὃν ἡμέραις Ἰεροβοάμ τῷ Ἰואς βασι-
 λείας Ἰσραὴλ, πρὸ δύο ἐτῶν τῷ σεισμῷ. 2 Καὶ
 εἶπεν Κύριος ἐκ Σιών ἐφθέγγετο, καὶ ἔξ Ἱερου-
 σαλήμ ἔδωκεν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπένθησαν αἱ
 νομὴ τῶν ποιμένων, καὶ ἔξηραν ἡ κορυφὴ τῷ
 Καρμύλου. 3 Καὶ εἶπεν Κύριος· ὅτι ταῦς
 πλείον ἀσπεύουσιν Δαμασκὺ καὶ ὅτι ταῦς πλείον
 σὺν ὁκ ἀποσπρήσονται αὐτὸν, ἀνθ' ὅτι ἔσονται
 πλείον σιδηρεῖς τὰς ὃν γὰρ ἐχύσας τῶν ἐν
 Γαλαάδ. 4 καὶ ἔξαποστελῶ πῦρ εἰς τὸν οἶκον
 Ἀζαήλ, καὶ καταφάγεται θεμέλια ὑποδ' Ἀδὴρ·
 5 καὶ σιωπήσω μοχλὺς Δαμασκῦ, καὶ ἐξολε-
 θρεύσω κατοικοῦντα ἐκ πεδίου Ὠν, καὶ κατα-
 κόψω φυλίω ἐξ ἀνδρῶν Χαρρὰν, καὶ ἀνχμαλω-
 τισθήσεται λαὸς Συρίας ὅτι κλητός, λέγῃ Κύριος.

6 Τάδε λέγει Κύριος· ὅτι ταῖς πρὶς αὐτεῖς
 Γάζης καὶ ὅτι ταῖς πύλαις ἐκ ἀποστροφῆς
 αὐτῆς, ἔθηκε τῷ αἰχμαλωτῆσθαι αὐτῆς αἰχμα-
 λωσίαν τῷ Σαλωμών, τῷ συγκλείσαι εἰς τὴν
 Ἰδουμαίαν· 7 καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ὅτι τὰ
 τείχη Γάζης, καὶ καταφάγεται θεμέλια αὐτῆς·
 8 καὶ ἐξολεθρεύσω καὶ κοιῶμαι ἐξ Ἀζότου,
 καὶ ἐξαρθήσεται φυλὴ ἐξ Ἀσκάλωνος, καὶ ἐπάξω
 τὴν χεῖρά μου ὅτι Ἀκχερώι, καὶ ἀπολοιῶται
 οἱ κατὰλοιποι τῶν Ἀλοφύλων, λέγει Κύριος.
 9 Τάδε λέγει Κύριος· ὅτι ταῖς πρὶς αὐτεῖς
 Τύρου καὶ ὅτι ταῖς πύλαις ἐκ ἀποστροφῆς
 αὐτῶν, ἀνθ' ὧν συνέκλεισαι αἰχμαλωσίαν τῷ
 Σαλωμών εἰς τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἐκ ἐμήθησεν Ἰουδαίαν
 ἀφ' ἧς ἀδελφῶν· 10 καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ
 ὅτι τὰ τείχη Τύρου, καὶ καταφάγεται θεμέλια
 αὐτῆς· 11 Τάδε λέγει Κύριος· ὅτι ταῖς πρὶ-
 σὶν ἀποδείαις τῆς Ἰδουμαίας καὶ ὅτι ταῖς πύλαις
 ἐκ ἀποστροφῆς αὐτῆς, ἔθηκε τῷ διώξαι
 αὐτῆς ἐν ῥομφαίᾳ ἕνατος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
 καὶ ἐλυμῆνατο μήτρας ὅτι γῆς, καὶ ἤρπασεν εἰς
 μαρτύριον φεῖλιον αὐτῆς, καὶ τὸ ὄρμημα αὐτῆς
 ἐφύλαξεν εἰς νῆκος· 12 καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ
 εἰς Θαιμάν, καὶ καταφάγεται θεμέλια τειχέων
 αὐτῆς· 13 Τάδε λέγει Κύριος· ὅτι ταῖς πρὶ-
 σὶν

Α Μ Ω Σ. ΚΕΦ. Β΄.

ὅν ἀσθεΐαις ἦν Ἀμμων καὶ ὅτι ταῖς πύσασιν
οὐκ ἔσπογραφήσομαι αὐτὸς, ἀνθ' ὧν ἀνέχουσιν
ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις τῶν Γαλααδιτῶν, ὅπως
ἐμπλατύνῃς ἐμπλατύνουσιν τὰ ὄρεα αὐτῶν. 14 καὶ ἀνάψω

σιν πῦρ ὅτι τὰ τεῖχη Ῥαββὰ, καὶ καταφάγεται
θεμέλια αὐτῆς μετ' κραυγῆς ἐν ἡμέρᾳ πολέμου,
καὶ σινοθήσεται ἐν ἡμέρᾳ συντελείας αὐτῆς.
15 καὶ πορεύσονται οἱ βασιλεῖς αὐτῆς ἐν ἀγχνα-
λωσίᾳ, οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐ-
τῶν ἐπὶ αὐτοῖς, λέγει Κύριος.

Κ Ε Φ. Β΄.

1 ΤΑΔΕ ΛΕΓΕΙ ΚΥΡΙΟΣ ὅτι ταῖς πύσασιν ἀσθεΐαις
Μωάβ καὶ ὅτι ταῖς πύσασιν οὐκ ἔσπογραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν
κατήκαυσαι τὰ ὄρεα βασιλείας τῆς Ἰσραμῆας εἰς
ὅτι κοίαν 2 καὶ ἐξαποτελῶ πῦρ εἰς Μωάβ, καὶ
αὐτῶν καταφάγεται θεμέλια τῶν πόλεων αὐτῆς, καὶ
ἐσποδοῦνται ἐν ἀδυναμίᾳ Μωάβ μετὰ κραυ-
γῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπητος. 3 καὶ ἐξολε-
θρεύσω κριτῶν ἐξ αὐτῆς, καὶ πάντας τοὺς ἄρ-
χοὺς αὐτῆς ἐσποκτενῶ μετ' αὐτοῦ, λέγει Κύ-
ριος. 4 ΤΑΔΕ ΛΕΓΕΙ ΚΥΡΙΟΣ ὅτι ταῖς πύ-
σιν ἀσθεΐαις ἦν Ἰούδα καὶ ὅτι ταῖς πύσασιν οὐκ ἔσπογραφήσομαι αὐτὸν, ἕνεκεν τοῦ ἀπώ-
σαοθαι

ΚΕΦ. Β'. Α Μ Ω Σ.

σαοθῶν αὐτοὺς τὸν νόμον Κυρίου, καὶ τὰ ὀρο-
 τάγματά αὐτοῦ ἐκ ἐφυλάξαντο, καὶ ἐπλάνησεν
 αὐτοὺς τὰ μάτια αὐτῶν ἀ ἐποίησαι, οἷς ἐξηκο- αῦματα
 λύθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν ὅπισω αὐτῶν· 5 καὶ
 ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ καταφάγεται
 θιμίλια Ἱερουσαλήμ. 6 Τάδε λέγει Κύριος
 ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσβεδαῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ ταῖς
 τέσσαρσιν ἐκ ἀποστροφῆσιν αὐτοῖς, ἀνθ' ὧν ἀπέ-
 δοντο ἀργυρίου δίκαιοι, καὶ πάντα ἔειχεν ἕω-
 δημά των, 7 τῶν πατέρων ἐπὶ τοῖς χυτοῖς τῆς γῆς, τὰ πατήντα
 καὶ ἐκονδύλιζον εἰς κεφαλὰς πτωχῶν, καὶ ὁδοὶ
 λαπειῶν ἐξέκλιναν· καὶ υἱὸς καὶ πατήρ αὐτοῦ
 εἰσπορεύοντο πρὸς τὴν αὐτὴν παιδίσκην, ὅπως
 βεβηλώσωσιν τὸ ὄνομα τῷ θεοῦ αὐτῶν· 8 καὶ
 τὰ ἱμάτια αὐτῶν δεσφύοντες χρονίως, περὶ πε-
 τάσματά ἐποίουν, ἐρόμνα τῷ θυσιαστηρίου, καὶ
 οἶνον ἐκ συκοφωπῶν ἔπιον ὡς πρὸ οἴκου τῷ θεῷ
 αὐτῶν. 9 Ἐγὼ δὲ ἐξῆρα τὸν Ἀμορραῖον ἐκ
 περσώπου αὐτῶν, 8 καὶ κατὰς ὑψος κέδρου τὸ
 ὑψος αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὸς ὡς ὁ δρυς, καὶ ἐξήρατα
 τοὶ καρπὸν αὐτοῦ ἀπάνωθεν, καὶ τὰς ρίζας αὐτοῦ
 ἕωκα παθεῖν. 10 καὶ ἐγὼ ἀνήγαγον ὑμᾶς ἐκ
 γῆς Αἰγύπτου, καὶ παρήγαγον ὑμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ
 πεσσεύοντες ἔτη, τῷ κατακληρονομήσαι τὴν
 γῆν τῶν Ἀμορραίων. 11 Καὶ ἔλαβον ἐκ τῶν
 υἱῶν

Α Μ Ω Σ. ΚΕΦ. γ'.

ὑμῶν ὑμῶν εἰς παρρησίαν, καὶ ἐκ τῶν νεανίσκων
 ὑμῶν εἰς ἀγιασμόν· μὴ οὐκ ἔστι τὰυτὰ υἱοὶ Ἰσ-
 ραὴλ; λέγει Κύριος. 12 Καὶ ἐποπίζετε τὰς
 ἡγιασμένους οἶνον, καὶ τοῖς παρρησίαις ἐντελέ-
 λεαθε λέγοντες· ὃ μὴ παρρησιεύσητε. 13 Διὰ
 καλύω τὸτο ἰδοὺ ἐγὼ κυλίω ὑποκάτω ὑμῶν, ὃν πρὸ-
 πον κυλίεται ἡ ἁμαξία ἡ γίμουσα χαλάμης·
 14 καὶ ἀπολείπεται φυγὴ ἐκ δρομέως, καὶ ὁ κρα-
 ταιὸς ὃ μὴ κρατήσῃ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, καὶ ὁ μα-
 χητὴς ὃ μὴ σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, 15 καὶ ὁ τοξό-
 τῆς ὃ μὴ ὑποσῇ, καὶ ὁ ὄξυς τοῖς ποσὶν αὐτοῦ
 ὃ μὴ ἀφασαθῇ, ὅθεν ὁ ἵππαιος ὃ μὴ σώσῃ τὴν
 ψυχὴν αὐτοῦ, 16 καὶ ὁ κραταῖος ὃ μὴ εὐρήσῃ
 τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐν διωγαταῖς, ὁ γυμνὸς διώ-
 ζεται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος.

Κ Ε Φ. Γ'.

1 **Α** Κέσατε τὸν λόγον τοῦτον, ὃν ἐλάλησεν
 Κύριος ἐφ' ἡμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ
 καὶ πάσης φυλῆς, ἧς ἀνήγαγον ἐκ γῆς
 Αἰγύπτου, λέγον· 2 πλὴν ὑμᾶς ἔγνωσαν ἐκ πα-
 σῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς, ἀφ' οὗτο ἐκδικήσω
 ἐφ' ὑμᾶς πᾶσας τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. 3 Εἰ
 πορεύσονται δύο ὁππότε αὐτὸ καθόλου, εἰ μὴ γνω-
 εῖσιν ἑαυτοὺς; 4 εἰ ἐρεύξεται λέων ἐκ τῆς
 δρυμῆς

θρυμῶν αὐτῷ, θήσονται ἐκ ἔχων; εἰ δώσῃ σκύμνος
 φωνῶν αὐτῷ ἐκ τῆς μάνδρας αὐτῷ χαδόλου,
 εἰ μὴ ἀρπάσῃ τίς; 5 εἰ προσεῖται ὄρνειον ὅπῃ
 τῆς γῆς ἄνευ ἰξούτου; εἰ χαθήσεται παγὶς ὅπῃ
 τῆς γῆς ἄνευ τῷ συλλαβεῖν τίς; 6 εἰ φωνήσῃ
 σάλπιγξ ἐν πόλει, καὶ λαὸς ἔσται φοβηθήσεται;
 εἰ ἔσται κακία ἐν πόλει, ἰδοὺ Κύριος οὐκ ἐποίησεν;
 7 Διότι ἔσται μὴ ποιήσῃ Κύριος ὁ θεὸς πρῶγμα,
 εἰ μὴ ἀποκαλύψῃ πονηρίαν αὐτῷ πρὸς τοὺς
 δούλους αὐτῷ τοὺς πρῶφῃται. 8 Λέων ἐρύ-
 ξεται, καὶ τίς ἔσται φοβηθήσεται; Κύριος ὁ θεὸς
 ἐλάλησεν, καὶ τίς ἔσται πρῶφῃταύτης; 9 Ἀπαγ-
 γείλατε χώρας ἐν Ἀσσυρίοις καὶ ὅπῃ τὰς χώ-
 ρας Αἰγύπτου, καὶ ἔπατε· σιναάχητε ὅπῃ τὸ
 ὄρος Σαμαρείας, καὶ ἴδετε θαύματα πολλὰ ἐν
 μέσῳ αὐτῆς, καὶ πῶς καταδυναστεῖαι πῶς ἐν
 αὐτῇ. 10 καὶ οὐκ ἔγνω ἃ ἔσται ἐναντίον αὐτῆς, οὐ αὐτῇ
 λέγῃ Κύριος, οἱ θησανεῖζοντες ἀδικίαν καὶ τα-
 λαμπρεύοντες ἐν ταῖς χώραις αὐτῆς. 11 Διὰ
 τοῦτο τάδε λέγῃ Κύριος ὁ θεός· Τύφος κυκλόθεν
 ἡ γῆ σου ἐρημοθήσεται, καὶ κατὰξαι ἐκ σοῦ
 ἰσχύ σου, καὶ ἀφαιρήσονται αἱ χώραι σου.
 12 Τάδε λέγῃ Κύριος· ὃν πρόπον ὅταν ἐκασπάσῃ
 ὁ ποιμὴν ἐκ τοῦματος τῷ λέοντι δύο σκέλη ἢ
 λοβὸν ὠπίου, οὕτως ἐκασπαθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσ-

ραήλ, οἱ χαδοικοῦντες ἐν Σαμαρείᾳ κατέναντι
 φυλῆς καὶ ἐν Δαμασκῷ Ἱερεῖς. 13 Ἀκούσατε
 καὶ ἐπιμαρτύραθε πρὸ οἴκῳ Ἰακώβ, λέγει Κύ-
 ριος ὁ θεὸς ὁ πατριάρχων 14 διότι ἐν τῇ
 ἀσέβειᾳ ἡμέρᾳ ὅταν ἐκδικήσω ἀσέβειαν τῆ Ἰσραὴλ ἐπ'
 αὐτὸν, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια Βαιθὴλ,
 καὶ κατασκαφῆσεται τὰ κέρατα τῆ θυσιαστηρίου,
 καὶ πεσούτω ἐπὶ τὴν γῆν. 15 συγχῶ καὶ
 πατάξω τὸν οἶκον τὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν οἶκον
 τὸν θεινόν, καὶ ἀπολῶνται οἱ οἰκοὶ ἐλεφάντινοι, καὶ
 ὡρεσθησονται οἱ οἰκοὶ ἕτεροι πολλοί, λέγει Κύριος.

Κ Ε Φ. Δ'.

1 **Α** Κύριε τὸν λόγον τῆτον δαμαλείς τῆς
 Βασιλίδος, αἱ ἐν τῷ ὄρει τῆς Σα-
 μαρείας, αἱ καταδιωγεύσαι πτωχεύ-
 σαι καὶ καταπαύσαι πένητας, αἱ λέγουσαι τοῖς κυρίοις
 αὐτοῦ ἐπίδοτε ἡμῖν, ὅπως πίνωμεν. 2 Ὁμνύει
 Κύριος καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ ὅτι ἰδοὺ ἡμέρας ἔρ-
 χονται ἐφ' ὑμᾶς, καὶ λήψονται ὑμᾶς ἐν ὅπλοις,
 καὶ τὸς μετ' ὑμῶν εἰς λέβητας ἔμπυροι λοιμοί
 3 καὶ ἐξελεγχθήσεσθε γυνὴ κατέναντι ἀλλήλων,
 καὶ ἀπερριφήσεσθε εἰς τὸ ὄρος τὸ Ῥιμμάν, λέγει
 Κύριος ὁ θεός. 4 Εἰσέλθατε εἰς Βαιθὴλ, καὶ
 ἠνομήσατε, καὶ εἰς Γάλγαλα ἐπληθύνατε τῇ
 ἀσεβείᾳ,

ἀσέβησαι, καὶ ἠνέγκατε εἰς τὸ πρὸς ἡμᾶς ὑμῶν,
 εἰς τὴν πεινὴν καὶ τὴν ὀδύνην ὑμῶν 5 καὶ
 ἀνέγνωσαν ἔξω νόμον, καὶ ἐπεκαλέσαντο ὁμολο-
 γίας· ἀπαγγέλατε ὅτι ταῦτα ἠγάπησαν οἱ υἱοὶ
 Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος ὁ Θεός. 6 Καὶ ἐγὼ
 δώσω ὑμῖν γρηφασμὸν ὀδόντων ἐν πάσαις ταῖς
 πόλεσιν ὑμῶν, καὶ ἐνδεῖαι ἄρτων ἐν πάσι τοῖς
 τόποις ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐπετρέφατε πρὸς με-
 λέει Κύριος. 7 Καὶ ἐγὼ ἀνέχου ἐξ ὑμῶν τὸν
 ὑετὸν πρὸς τοὺς μὴ τῷ πρηνιτοῦ, καὶ βρέξω
 ἐπὶ πόλιν μίαν, ἐπὶ δὲ πόλιν μίαν ἔβρεξω
 μεῖς μία βραχύνεται, καὶ μεῖς ἐφ' ἡν ἔ-
 βρέξω ἐπ' αὐτὴν, ξηρανθήσεται. 8 καὶ συνα-
 θροῦσονται δύο πόλεις καὶ τρεῖς πόλεις εἰς
 πόλιν μίαν τῷ πλεῖν ὕδωρ, καὶ ἔμνημνησθή-
 σιν, καὶ οὐδ' ὡς ἐπετρέφατε πρὸς με-
 λέει Κύριος. 9 Ἐπάταξα ὑμᾶς ἐν μυρώσῃ, καὶ
 ἐν ἰκτέρῳ ἐπληθύνατε κήποις ὑμῶν, καὶ ἀμ-
 πελώνας ὑμῶν καὶ συκῶνας ὑμῶν, καὶ ἐλαιώνας
 ὑμῶν κατέφαγεν ἡ χεῖρ μου, καὶ οὐδ' ὡς ἐπετρέ-
 φατε πρὸς με-λέει Κύριος. 10 Ἐξαπέ-
 σεν εἰς ὑμᾶς θάνατον ἐν ὁδῷ Αἰγύπτου, καὶ
 ἀπέκλεινα ἐν ῥομφαίᾳ τὰς νεφρίδας ὑμῶν ἐν
 αἰχμαλωσίᾳ ἱππῶν σου, καὶ ἀνήγαγον ἐν πυρὶ
 τὰς παρεμβολὰς ὑμῶν ἐν τῇ ὁρῇ μου, καὶ

οὐδ' ὥς ἐπέσρεψατε πρὸς με, λέγει Κύριος.
 11 Κατίσρεψα ὑμᾶς, καθὼς κατίσρεψεν ὁ θεὸς
 Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ ἐγένεαθε ὡς δαλὸς
 Ἰεσσαυμιμῶν· ὥς πρὸς, καὶ οὐδ' ὥς ἐπέσρε-
 ψατε πρὸς με, λέγει Κύριος. 12 Διὰ τῆτο
 αὐτως ποιήσω σοι Ἰσραήλ· πλὴν ὅτι οὕτως
 ποιήσω σοι, ἐτοιμάζου τῷ ὀπιχαλεῖαζόν τὸν θεόν
 σου Ἰσραήλ. 13 διότι ἰδὺ ἐγὼ στερεῶν βροντῶν,
 καὶ κίζων πνεῦμα, καὶ ἀπαγγέλλων εἰς ἀνθρώ-
 πους τὴν χρηστὴν αὐτοῦ, ποίω ὄφθρον καὶ ὀμίχλην,
 καὶ ὀπιθαμῶν ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς γῆς. Κύριος ὁ
 θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Ε΄.

1 **Α** Κύσατε τὸν λόγον Κυρίου τῆτον, ὃν ἐγὼ
 λαμβάνω ἐφ' ὑμᾶς θνητὸν οἶκος Ἰσ-
 ραήλ. 2 ἔπεσεν, οὐκέτι μὴ παρθεῖν
 τῷ ἀναστῆναι· παρθεῖν τῷ Ἰσραήλ ἔσφαλει
 ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῆς, οὐκ ἔστι ὁ ἀναστήσων αὐτήν.
 3 Διότι ταῦτε λέγει Κύριος κύριος· ἡ πόλις ἧς
 ἐπορεύοντο ἧς ἐξεπορεύοντο χεῖλοι, ἡ πολειφθήσονται ἐκείνη·
 ἐπορεύοντο καὶ ἧς ἐξεπορεύοντο ἐκείνη, ἡ πολειφθήσονται
 δέκα πρὸ οἴκου Ἰσραήλ. 4 Διότι ταῦτε λέγει
 Κύριος πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραήλ· ἐκζητήσατέ με,
 καὶ ζήσεαθε. 5 καὶ μὴ ἐκζητεῖτε Βαιθλὴλ, καὶ
 εἰς

εἰς Γάλαλα μὴ εἰσπορεύεσθε, καὶ ὅτι τὸ φρέαρ
 τῆς ὄρεως μὴ ἀθεαίνετε· ὅτι Γάλαλα αὐχμαλω- ἀναβαίνετε
 τὸ νομόν αὐχμαλωτὸν δὴσῆσαι, καὶ Βαμθὴλ ἔσται
 ὡς ἔχ' ὑμῶν ἀρχαῖα. 6 Ἐκζητήσατε τὸν Κύ-
 ελον, καὶ ζήσατε, ὅπως μὴ ἀναλάβῃ ὡς πῦρ
 ὁ οἶκος Ἰωσήφ, καὶ καταράσῃ αὐτὸν, καὶ ἔκ' ἔσται καταφάγε-
 ὁ σβέσων τὴν οἰκὴν Ἰσραήλ. 7 Κύελος [ὁ θεός] ται
 ὁ ποῖων εἰς ὕψος κρῖμα, καὶ διασπορεύει εἰς γλῶ-
 ῥῃ· 8 ποῖων πάντα καὶ μετασκοινοῦσιν, καὶ
 ἐκτρέπων εἰς ὁρωὶ σκιάν, καὶ ἡμέραν εἰς νύκτα
 συσκοτάζων· ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς
 θαλάσσης, καὶ ἐκχεῖ αὐτὸ ὅτι προσώπῳ τῆς
 γῆς· Κύελος ὁ θεός ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτοῦ·
 9 ὁ διαρῶν σιωπηρὸν ὅτι ἰσχυρὸν, καὶ ταλαι-
 πωρίαν ὅτι ὀχύρωμα ἐπάγων. 10 Ἐμίσησαν
 οἱ πύλαις ἐλέγχονται, καὶ λόγον ὅσον ἐβόη-
 ξοντο· 11 ἀλλ' οὕτω ἀνθ' ὧν κατεκονδύλιζετε χαλεκονδύλι-
 πῶχον, καὶ δῶρα ἐκλεχθῆ ἐδέξασθε παρ' αὐτῶν, ζῶν εἰς κεφα-
 οἶκος ξυτοὺς οἰκοδομήσατε, καὶ ἔμην κατεκλήσθητε λαὸς πτωχῶν
 ἐν αὐτοῖς, καὶ ἀμπελῶνας ὅτι θυμῶν ἐφύλασσε, οἰκοδομήσετε
 καὶ ἔμην πίνετε τὸν οἶνον αὐτῶν. 12 Ὅτι ἔγνω φυτεύετε
 πολλὰς ἀσεθείας ὑμῶν, καὶ ἰσχυρὰ αἱ ἀμαρτίαι
 ὑμῶν· κατεπατῖντες δίκην, λαμβάνοντες ἀλ-
 λάγματα, καὶ πίνοντες οἱ πύλαις ἐκκλίνοντες. 13 Διὰ τῆτο ὁ σιωπῶν ἐν τῇ καρδίᾳ ἐκείνῳ σιω-

πῆσεται, ὅτι χαμερὲς πονηρὸς ὅστις. 14 Ἐκζη-
 τήσατε τὸ χαλόν, καὶ μὴ τὸ πονηρὸν, ὅπως ζή-
 σιτε, καὶ ἔσται οὕτως μεθ' ὑμῶν Κύριος ὁ Θεὸς ὁ
 παντοκράτωρ· ὃν πρόπον εἶπατε. 15 μεμυσή-
 καμεν τὸ πονηρὸν, καὶ ἠγαπήκαμεν τὸ χαλόν
 καὶ ἀποκαταστήσατε ὡς πύλαις κεῖμα, ὅπως
 ἐλέησῃ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ τὰς ψυ-
 χαῖρας τῷ Ἰωσήφ. 16 Διὰ τῆτο τάδε λέγει
 Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ· ἐν πάσαις πλα-
 τείαις κοπέτος, καὶ ἐν πάσαις ὁδοῖς ῥηθήσεται,
 ἔαί, ἔαί· κληθήσεται γεωργὸς εἰς πένθος καὶ κο-
 ῖδόντας πετόν, καὶ εἰς εἰδότας θρήνον, 17 καὶ ὡς
 ἐπελεύσομαι σαις ὁδοῖς κοπέτος, διότι δηλώσομαι ὡς
 σου, εἶπεν Κύριος. 18 Οὐαὶ οἱ ὀπιθυμῶντες
 πλοῦν ἡμέραν Κυρίου· ἵνατί αὕτη ὑμῖν ἡ ἡμέρα
 τῷ Κυρίου; καὶ αὕτη ὅστις σκότος καὶ ὄφως.
 19 Ὅτι πρόπον ὅταν ἐκφύγῃ ἄνθρωπος ἐκ πορτο-
 πύ τῷ λέοντος, καὶ ἐμπέσῃ αὐτοῦ ἡ ἄρκτος, καὶ
 εἰσπηδήσῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀπερείσῃ τὰς
 χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τοῖχον, καὶ δάκῃ αὐτὸν ὄφεις.
 20 Οὐχὶ σκότος ἡ ἡμέρα τῷ Κυρίῳ, καὶ ὄφως;
 καὶ γνώφος οὐκ ἔχων φέγδος αὕτη; 21 Μεμύ-
 σθηκα, ἀπώσθηκα ἐσθλὰς ὑμῶν, καὶ ὄχι μὴ ὁσφραν-
 θῶ θυσίας ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ὑμῶν. 22 διότι
 καὶ εἰ ἐνέγκητέ μοι τὰ ὀλοκαυτώματά καὶ θυ-
 σίας

ΚΕΦ. 5'.

Α Μ Ω Σ.

σίας ὑμῶν, ὃ προσδέξομαι αὐτὰ, καὶ σωτηρίου
ἐπιφορέας ὑμῶν οὐκ ἐπιβλέψομαι. 23 μετα-
στήσοι ἀπ' ἐμοῦ ἡχοὶ ὠδῶν σου, καὶ ψαλμὸν ὀρ-
γάνων σου οὐκ ἀκούσομαι. 24 καὶ κυλισθήσε-
ται ὡς ὕδωρ κρῖμα, καὶ διχασμοῦν ὡς χειμάρρους
ἄβατος. 25 Μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσ-
νέγκῃς μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ οἶκος Ἰσραὴλ πια-
σάκοις ἐστὶν, λέγει Κύριος. 26 Καὶ ἀνελά-
βετε πλὴν σκηλὴν τῷ Μολόχ, καὶ τὸ ἄστρον τῷ
θεῷ ὑμῶν Ῥαφαὴν, τὰς τύπας αὐς ἐποιήσατε
ἐαυτοῖς. 27 καὶ μετοικίᾳ ὑμᾶς ἐπέκεινα Δα-
μασκὸς, λέγει Κύριος, ὁ θεὸς ὁ πολεμάρχων
ὄνομα αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. 5'.

ΙΟΥΑΙ τοῖς ἔξουθενούσιν Σιών, καὶ τοῖς
πεποιθόσιν ὅτι τὸ ὄρθρ Σαμαρείας
ἀπεπύρηνσαν ἀρχαῖς ἐθνῶν, καὶ εἰσῆλ-
θοι αὐτοῖς οἶκος τῷ Ἰσραὴλ. 2 Διάβητε πάν-
τες καὶ ἴδετε, καὶ διέλθατε ἐκείθεν εἰς Αἰμαθ-
ραβὰ, καὶ χαπάβητε ἐκείθεν εἰς Γέθ Ἀλο-
φύλων, τὰς χειρὶς ἐκ πασῶν τῶν βασιλευῶν
τύπων· εἰ πλείονα τὰ ὄρεα αὐτῶν ὅσιν τῶν ὑμε-
τέρων ὀρέων; 3 Οἱ ἐρχόμενοι εἰς ἡμέραν χαλῶν, εὐχόμενοι
οἱ ἐγγιζόντες καὶ ἐφαπτόμενοι σαββάτων ψαλμῶν.

4 οἱ καθιδύοντες ἐπὶ κλινῶν ἐλεφορύνων, καὶ
 χειρῶν αταλῶντες ἐπὶ ταῖς γραμναῖς αὐτῶν,
 καὶ ἐσθόντες εἴφοες ἐκ ποιρνίων, καὶ μοσχάγια
 ἐκ μέσου βεκολίων γαλαθινά· 5 οἱ ἐπεροτῆν-
 τες πρὸς πλὴν φωνῶν τῶν ὀργάνων, ὥς ἐφῶται
 ἐλογίσαιτο, καὶ οὐχ ὥς φερόνται· 6 οἱ πίνον-
 τες τὸν διυλισμὸν οἶνον, καὶ τὰ πρῶτα μῦρα
 χειρόμυλοι, καὶ οὐκ ἔπαχον ὁδεῖν ἐπὶ τῇ σιν-
 πεδῇ Ἰωσήφ. 7 Διὰ τοῦτο καὶ αἰχμάλωτοι
 ἔσονται ἀπ' ἀρχῆς δυναστῶν, καὶ ἔξαρθήσεται
 χρημετισμὸς ἱππῶν ἕξ Ἐφραΐμ· 8 Ὅτι ἔρω-
 σαι Κύριος· καὶ ἐαυτοῦ· ὅτι βδελύσσομαι ἐγὼ
 αὐτῶν πᾶσαν πλὴν ὕδατος Ἰακώβ, καὶ τὰς χώρας αὐτῶν
 μεμίσηκα, καὶ ἔξαρῶ πόλιν σινὴ πᾶσιν τοῖς
 κατοικοῦσιν αὐτῶν· 9 καὶ ἔσται, ἐὰν ὑπολει-
 φθῶσιν δέκα ἄνδρες ἐν οἰκίᾳ μιᾷ, καὶ σποδα-
 νῶνται, [καὶ ὑπολειφθήσονται οἱ κατὰλοιποι·]
 αὐτῶν 10 καὶ λήφονται οἱ οἰκεῖοι αὐτῶν, καὶ οἱ πρῶ-
 τιστάς τῶν ἐξενέγκει τὰ ὅσα αὐτῶν ἐκ τῆς οἰκίας·
 καὶ ἐρεῖ τοῖς πρῶτοις τῆς οἰκίας· εἰ ἐπὶ
 ὑμῶν ἀρχεῖ πρῶτος σοί; καὶ ἐρεῖ· οὐκ ἐπὶ· καὶ
 ἐρεῖ· σίγα, ἕνεκα τῆς μὴ ὀνομάσαι τὸ ὄνομα Κυ-
 ρίου. 11 Διότι ἰδὼς Κύριος ἐντέλλεται, καὶ
 πατάξει τὸν οἶκον τὸν μέγαν θλάσμασιν, καὶ
 τὸν οἶκον τὸν μικρὸν ῥήμασιν. 12 Εἰ διάξομαι
 ἐν

ΚΕΦ. Ζ'.

Α Μ Ω Σ.

ὦ πέτραις ἵπποι; εἰ ᾤδυσιαπήσονται ὦ θη-
λείαις; ὅτι ὑμεῖς ἐξεπρέφατε εἰς θυμὸν κῆμα,
καὶ καρπὸν δικαιοσύνης εἰς παρτίαν. 13 οἱ εὐ-
φραινόμενοι ἐπ' ὅδδεν λόγῳ, οἱ λέγοντες. ὅδε
ἐν τῇ ἰσχύϊ ἡμῶν ἐρχομεν κέρατα; 14 Διότι ἰδὺς
ἐγὼ ἐπεγείρω ἐφ' ὑμᾶς, οἶκος τῷ Ἰσραὴλ, ἔθνος,
λέγει Κύριος ὁ Θεὸς δυνάμεων, καὶ ἀκαθλίψουσιν ὑμᾶς
τῷ μὴ εἰσελθεῖν εἰς Αἴμαθ, καὶ ἕως τῷ χιμαῖρρε
τῶν δυσμῶν.

Κ Ε Φ. Ζ'.

1 **Ο**ὕτως ἔδειξέν μοι κύριος ὁ Θεός, καὶ ἰδὺς
ὅτι πηγὴ ἀκρίδων ἐρχομένη ἐσθιτὴ, καὶ
ἰδὺς βροῦχον εἰς, Γὰρ ὁ βασιλεύς.

2 Καὶ ἔσται, ἐὰν σιωπῇ τῷ καταφαγεῖν τὸν
χόρτον τῆς γῆς, καὶ εἶπα. Κύριε κύριε, ἴλεως
γένη· τίς ἀναστήσει τὸν Ἰακώβ; ὅτι ὀλιγοὶς ἐστίν.

3 μετανοήσου Κύριε ὅτι τούτω. Καὶ τῷτο ὅδε
ἔσται, λέγει Κύριος. 4 Οὕτως ἔδειξέν μοι Κύ-
ριος ὁ Θεός, καὶ ἰδὺς ἀκάλεσεν τὴν δίκην ὅν

πυεὶ Κύριος, καὶ κατέφαγεν τὴν ἄβυσσον τὴν
πολλὴν, καὶ κατέφαγεν τὴν μερίδα. 5 Καὶ
εἶπα. Κύριε Κύριε, κόπασον δὴ τίς ἀναστήσει

τὸν Ἰακώβ; ὅτι ὀλιγοὶς ἐστίν, 6 μετανοήσου
Κύριε ὅτι τούτω. Καὶ τῷτο ὃ μὴ γένηται, λέγει

Κύριος.

Κύριος. 7 Οὕτως ἔδειξέν μοι Κύριος, καὶ ἰδὼς
 αὐτὸν ἔσηκώς ὅπκι τείχους ἀδαμαντίνου, καὶ ἐν τῇ
 χειρὶ αὐτοῦ ἀδάμας. 8 Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς
 μέ· τί σὺ ὀρέῃς Ἀμώς; Καὶ εἶπα· ἀδάμαντα.
 Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς μέ· ἰδὼς ἐγὼ στήσας
 ἀδάμαντα εἰς μέσον λαοῦ μου Ἰσραὴλ, ὅς κ' ἐπὶ
 μὴ πορευθῶσι τῷ πρὸς αὐτόν. 9 καὶ ἀφα-
 νισθῶσιν βαῖμοι τοῦ γέλωτος, καὶ αἱ τελεταὶ
 τοῦ Ἰσραὴλ ἐξηρημωθῶσιν, καὶ ἀναθήσομαι
 ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰερβοάμ σὺν ῥομφαίᾳ. 10 Καὶ
 ἐξάψειεν Ἀμασίας ὁ ἱερὸς Βαθθὴλ πρὸς Ἰε-
 ρβοάμ βασιλέα Ἰσραὴλ, λέγων· συσεφάς
 ποιῆται κατὰ τὸν Ἀμώς σὺν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ,
 ὃς μὴ δαίνηται ἢ γῇ ὑπενεγκεῖν ἅπαντας τὰς λό-
 γους αὐτοῦ. 11 Διότι ταῦτα λέγει Ἀμώς· ἐν ῥομ-
 φαίᾳ τελευτήσῃ Ἰερβοάμ, ὁ δὲ Ἰσραὴλ ἀνχμά-
 λωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ. 12 Καὶ
 εἶπεν Ἀμασίας, πρὸς Ἀμώς· ὁ ὄρων, βάδιζε,
 ἐκχώρησον σοὶ εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ ἐκεῖ κατα-
 σβίου, καὶ ἐκεῖ πορευθήσῃς. 13 εἰς δὲ Βαθ-
 θὴλ ὁκέπῃ μὴ πορευθῆς τῷ πορευθῆναι, ὅτι
 ἁγίασμα βασιλείας ἐστίν, καὶ οἶκος βασιλείας ἐστίν.
 14 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀμώς, καὶ εἶπεν πρὸς Ἀμα-
 σίαν· ἐκ ἡμῶν πορευθήτης ἐγὼ, ὅς δὲ υἱὸς πορ-
 φήτης, ἀλλ' ἢ ἀπόλλος ἡμῶν καὶ κινῶν συχάμματα.
 15 καὶ

ΚΕΦ. η'.

Α Μ Ω Σ

15 καὶ ἀνέλαβέν με Κύριος ἐκ τῶν παρθένων,
καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς μέ· βάδιζε, παρθένου-
σον ἐπὶ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ. 16 Καὶ
νῦν ἀκούε λόγον Κυρίου· σὺ λέγεις· μὴ παρ-
θήσεται ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ὃ μὴ ὀχλαγωγῆσθαι
ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ. 17 Ἀλλὰ τοῦτο πᾶσι
λέγει Κύριος· ἡ γυνὴ σου ἐν τῇ πόλει πορνύσῃ,
καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐν ῥομφαίᾳ
πεσοῦνται, καὶ ἡ γῆ σου ἐν ὀρνίῳ καταμετρη-
θήσεται, καὶ σὺ ἐν γῇ ἀκαθάρτῳ πελευθήσῃς·
ὁ δὲ Ἰσραὴλ αἰχμαλώτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς
γῆς αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Η'.

1 **Ο**ὕτως ἐδείξεν μοι Κύριος Κύριος, καὶ ἰδοὺ
ἄγγελος ἰστῶν. Καὶ εἶπεν· τί σὺ ὁρᾷς,
Ἀμώς; Καὶ εἶπα· ἄγγελλον ἰσθῶτον.

2 Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς μέ· ἤκη τὸ πέραν
ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, ὅς κ' ἐπὶ μὴ παρθένου
τῷ πρὸς αὐτόν. 3 καὶ ὀλολύξει τὰ φατ-
νώματα τῶ ναοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύ-
ριος Κύριος· πολὺς ὁ πεπνυμένος ἐν παντὶ τόπῳ,
ὅστις ἐφω σπαπύ. 4 Ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ
ἐκτερίδοντες εἰς τὸ ὄρος πάντα, καὶ καταδιω-
σάμενοι ἀπὸ τῆς γῆς, 5 οἱ λέγον-

τες·

τις· τότε διελύσεται ὁ μίϋ, καὶ ἐμπόλυστομεν,
 θησαυρὺς καὶ τὰ σάββατα, καὶ ἀνοίξομεν θησαυροὺς, τῷ
 εἴδημα ποιῆσαι μικρὸν μέτρον, καὶ τῷ μεγαλιῦσαι εἴδη-
 μον, καὶ ποιῆσαι ζυγὸν ἄδικον, ὃ τῷ κτᾶσθαι
 εἰ ἀργυρίῳ πτωχοὺς καὶ ταπεινὸν ἀντὶ ὑπερη-
 μάτων, καὶ ὑπὸ παντὸς γενήμαίῃ ἐμπορευσό-
 μεθα· 7 Ὁμνύει Κύριος κατ' ὑπερηφάνειας
 Ἰακώβ, εἰ ὀπλήσεται εἰς ἦκος πάντα τὰ ἔργα
 ὑμῶν· 8 καὶ ἐπὶ τούτοις ἔταραχθήσεται ἡ γῆ,
 καὶ περθήσῃ πᾶς ὁ καρπικῶν ἐν αὐτῇ· καὶ ἀνα-
 βήσεται ὡς ποταμὸς σινοπέλεια, καὶ καρταθήσεται
 ὡς ποταμὸς Αἰγύπτου. 9 Καὶ ἔσται εἰς ἐκείνη
 τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ δύσεται ὁ
 ἥλιος μεσημβρίας, καὶ συσκοτάσῃ ἐπὶ τῆς γῆς
 ἐν ἡμέρᾳ τὸ φῶς· 10 καὶ μεταστέψω τὰς ἐορ-
 τὰς ὑμῶν εἰς πένθῃ, καὶ πάσας τὰς ᾠδὰς
 ὑμῶν εἰς θρήνον, καὶ ἀναβίβω ἐπὶ πᾶσαν ὄσφυ
 σάκκον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρωμα,
 καὶ θήσομαι αὐτὸν ὡς πένθος ἀγαπητῷ, καὶ τὸς
 μετ' αὐτῷ ὡς ἡμέραν ὀδυῖνης. 11 Ἰδὲ ἡμέραι
 ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἔξαποστελῶ λιμὸν
 ἐπὶ τὴν γῆν, ὃς λιμὸν ἄρτου ὅσθ' ἐδίψαι ὕδα-
 τος, ἀλλὰ λιμὸν τῷ ἀκῆσαι τὸν λόγον Κυρίου·
 12 καὶ σαλευθήσεται ὕδατα ἕως θαλάσσης, καὶ
 ὑπὸ βορρᾶ ἕως ἀνατολῶν θεωρημαῖνται ζη-
 τῶντες

ὧντες τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ ὃ μὴ εὕρωσιν.

13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκλείψουσιν αἱ πρῆγαι
αἱ καλᾶί, καὶ οἱ νεοθύσκοι ἐν δίψει, 14 οἱ ὀμνύον-
τες κατὰ τοῦ ἰλασμοῦ Σαμαρείας, καὶ οἱ λέγοντες·
Ὕψι Κύριος ὁ θεός σου, καὶ Ὕψι ὁ θεός σου Βηρσαβέε·
καὶ πεσυνώται, καὶ ὃ μὴ ἀναστῶσιν ἐπὶ.

Κ Ε Φ. Θ.

Εἶδον τὸν Κύριον ἐφεστῶτα ὅπι τοῦ θυσια-
στηρίου, καὶ εἶπεν· πάντα ξον ὅπι τὸ
ἱλαστήριον, καὶ σεισθήσεται τὰ πόρφυρα, θυσιαστήριον
καὶ ἀθρόον εἰς κεφαλὰς πάντων· καὶ τὸς
καταλοιποὺς αὐτῶν εἰς ῥομφαία σποκτενέ, οὐ
μὴ ἀφφεύξῃ ἐξ αὐτῶν φεύγων, ὅθεν μὴ ἀφ-
σώδῃ ἐξ αὐτῶν ἀνασωζόμενοι. 2 Ἐὰν καὶ
ρυγῶσιν εἰς ἄδῃ, ἐκείθεν ἡ χεὶρ μου ἀνασπάσῃ
αὐτούς· καὶ ἐὰν ἀναβῶσιν εἰς τὸν οὐρανόν, ἐκείθεν
κατάξω αὐτούς· 3 ἐὰν ἐγκρυβῶσιν εἰς τὴν κο-
ρυφίῃ τοῦ Καρμύλου, ἐκείθεν ἐξεροθήσω, καὶ
λήψομαι αὐτούς· καὶ ἐὰν καὶ αὐδύσωσιν ἐξ ὀφθαλ-
μοῦ μου εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, ἐκεί οὐτε-
λήψω κατὰ δράκοντι, καὶ δάξεται αὐτούς· 4 καὶ
ἐὰν πορεύωσιν εἰς αἰχμαλωσίᾳ παρὰ προσώπου
πάντων ἐχθρῶν αὐτῶν, ἐκεί οὐτελήψω τῇ ῥομφαίᾳ,
καὶ σποκτενέ αὐτούς· καὶ σφραγίσω τὰς ὀφθαλμούς μου τὸ πρόσωπον
ἐπ'

ἐπ' αὐτοὺς εἰς χαχά, καὶ ἔκ εἰς ἀγαθά. 5 Καὶ
κύριος Κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἐραπλό-
μιμος τῆς γῆς, καὶ σαλεύων αὐτὴν, καὶ πειθί-
σουσιν πάντες οἱ κατωκυῶντες αὐτῇ, καὶ ἀνα-
βήσεται ὡς ποταμὸς συντέλεια αὐτῆς, καὶ χαλά-
βήσεται ὡς ποταμὸς Αἰγύπτου. 6 ὁ οἰκοδομῆς
εἰς τὸν ἕρπονι ἀνάβασιν αὐτῆς, καὶ τὴν ἐπαγγελί-
αν αὐτῆς ὅτι γῆς θεμελιῶν, ὁ παροκαλῆμιμος
τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ὅτι
παροσάπτω παροσάπτω τῆς γῆς. Κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ
ὄνομα αὐτοῦ. 7 Οὐχ ὡς υἱοὶ Αἰθίοπων ὑμεῖς ἐστὲ
ἐμοὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ; λέγει Κύριος. ἔ τὸν Ἰσραὴλ
ἀνήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ τὰς ἄλλοφύλους
ἐκ Καππαδοκίας, καὶ τὰς Σύρους ἐκ βόθρου;
8 Ἰδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου τῷ θεῷ ἐπὶ τὴν
βασιλείαν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἔξαρά αὐτὴν
ἀπὸ παροσάπτω τῆς γῆς. πλὴν ὅτι ἔκ εἰς τέλος
Ἰσραὴλ ἔξαρά τὸν οἶκον Ἰακώβ, λέγει Κύριος. 9 Διότι
ἰδὲ ἐγὼ ἐντέλλομαι, καὶ λικμῶ ἐν πάσῃ τοῖς
ἔθνεσιν τὸν οἶκον τῷ Ἰσραὴλ, ὃν πρόπον λικμῶ-
ται ἐν τῷ λικμῷ, καὶ ἔ μὴ πείσῃ σιῶν τεμνί-
μα ὅτι τὴν γῆν. 10 ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσουσιν
πάντες ἁμαρτωλοὶ λαῶ μου, οἱ λέγοντες. ἔ μὴ
ἐγγίση, οὐδ' ἔ μὴ γένηται ἐφ' ἡμᾶς τὰ χαχά.
11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναστήσω τὴν σκηνὴν
Δαυὶδ

Δαυὶδ τὴν πεπλωκῆν, καὶ ἀνοικοδομήσῃ τὰ
 πεπλωκότα αὐτῆς, καὶ τὰ καπισκαμμένα αὐτῆς κατιστραμ-
 ἀναστήσῃ, καὶ ἀνοικοδομήσῃ αὐτήν καθὼς αἱ ἡμέ- μύνα
 ραι τῶ ἀνῶν. 12 ὅπως ἀν' ἐκζητήσῃσιν οἱ
 κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων με καὶ πάντα τὰ ἔθνη, τὸν Κύριον
 ἐφ' οὗς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτοὺς,
 λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν ταῦτα. 13 Ἰδὺ
 ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ καταλήψεται
 ὁ ἀληθὺς τὸν πρυγιτὸν, καὶ περχέσῃ ἡ σαφυλὴ
 ἐν τῇ σπύρῳ, καὶ σπασαλάξῃ τὰ ὄρη γλυχα-
 σμὸν, καὶ πάντες οἱ βοιωὶ σύμφυτοι ἔσονται.
 14 καὶ ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν τῶ λαοῦ
 μου Ἰσραὴλ, καὶ οἰκοδομήσῃσιν πόλεις τὰς ἡφα-
 νισμύνας, καὶ κατεκρήσῃσιν, καὶ καταφυτεύσῃσιν
 ἀμπελῶνας, καὶ πίνοντα τὸν οἶνον αὐτῶν, καὶ
 ποιήσῃσιν κήπους, καὶ φάγονται τὸν καρπὸν αὐτῶν· καταφυτεύ-
 15 καὶ καταφυτεύσω αὐτοὺς ἐπὶ τῆς γῆς αὐ- οῦσιν
 τῶν, καὶ ὃ μὴ ἐκασπαθῶσιν ὑπέκτι σπὸ τῆς
 γῆς αὐτῶν, ἧς ἔδωκα αὐτοῖς, λέγει Κύριος.
 ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ.

Α Μ Ω Σ Β'.

ΜΙΧΑΙΑΣ

ΜΙΧΑΙΑΣ Γ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Μιχαῖαν
 Μωραδεὶ βασιλέως τοῦ τῷ Μωραδεὶ, ὃν ἡμέραις Ἰωάθαμ
 καὶ Ἀχαζ καὶ Ἐζεκιου βασιλέων Ἰούδα,
 ὡς ἐπὶ ὧν ἴδε παρὰ Σαμαρείας καὶ παρὰ Ἱερου-
 σαλήμ. 2 Ἀκούσατε λαοὶ λόγους, καὶ προσε-
 χέτω ἡ γῆ, καὶ πάντες οἱ ἐν αὐτῇ, καὶ ἔσται Κύ-
 ριος κύριος ὁ ὑμῖν εἰς μαρτύριον, Κύριος ἔξ
 οἴκου ἁγίου αὐτοῦ. 3 Διότι ἰδὼς Κύριος ἐκπο-
 ρύεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, καὶ καταβήσεται, καὶ
 ἐπιβήσεται ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς γῆς. 4 καὶ σα-
 λοβήσεται τὰ ὄρη ὑποκείμεναι αὐτοῦ, καὶ αἱ
 κοιλάδες τακήσουσι ὡς κρηνὸς ἀπὸ πρηνώπου
 πυρὸς, καὶ ὡς ὕδωρ καταφερόμενοι ἐν κατα-
 βάσει. 5 ἀφ' ἀσέβειας Ἰακώβ πάντα τῶντα,
 καὶ ἀφ' ἁμαρτίας οἴκου Ἰσραὴλ. Τίς ἡ ἀσε-
 βεια τοῦ Ἰακώβ, οὐχὶ Σαμαρεία; καὶ τίς ἡ ἁμαρ-
 τία

ΚΕΦ. α'. ΜΙΧΑΙΑΣ.

πᾶ οἴκου Ἰούδα· οὐχὶ Ἱερουσαλήμ; 6 Καὶ
 θήσομαι Σαμάρειαν εἰς ὄπισθοφυλάκιον ἀρχῆς, καὶ ὡς
 εἰς φυτεῖαν ἀμπελῶνος, καὶ χειρᾶσπόσω εἰς χάρος
 τῆς λίθους αὐτῆς, καὶ τὰ θεμέλια αὐτῆς ἀπο-
 χαλύψω. 7 καὶ πάντα τὰ γλυπτὰ αὐτῆς
 κατεκόψουσιν, καὶ πάντα τὰ μαθήματα αὐ-
 τῆς ἐμωρῶσιν ἐν πυρὶ, καὶ πάντα τὰ ἔδωλα
 αὐτῆς θήσομαι εἰς ἀφροσύμην. διότι ἐκ μαθη-
 μάτων πορνείας οὐκ ἠγάγει, καὶ ἐκ μαθημάτων
 πορνείας οὐκ ἐστρέφεν. 8 Ἐνεκεν τούτου κόψεται,
 καὶ θρηνησθήσεται, πορεύσεται ἀνυπόδετος καὶ γυμνή,
 καὶ ποιήσεται κοπετὸν ὡς δράκόνταν, καὶ πένθος
 ὡς θυγατέραν σειρήνων. 9 Ὅτι κατεχράτησεν ἡ
 πληγὴ αὐτῆς, διότι ἦλθεν ἕως Ἰούδα, καὶ ἤφατο
 ἕως πύλης λαοῦ μου, ἕως Ἱερουσαλήμ. 10 Οἱ
 ἐν Γέθ μὴ μεγαλιώεσθε, οἱ ἐν Ἀκκὴ μὴ ἀνι-
 κοδομεῖτε ἐξ οἴκου καὶ γέλωτα ὑμῶν· γὰρ κατεπαπείσα-
 πάντας κατὰ γέλωτα ὑμῶν. 11 Κατοικῶσα
 χαλῶς τὰς πόλεις αὐτῆς οὐκ ἐξῆλθεν κατὰ
 κῆσα Σενναάρ, κόψασθαι οἶκον ἐχόμενον αὐτῆς,
 λήφεται ἐξ ὑμῶν πληγὴν ὀδυῖν. 12 Τίς
 ἤρξατο εἰς ἀγαθὰ κατοικήσῃ ὀδυῖν; ὅτι κατέ-
 βη κακὰ ὡς ἐκ Κυρίου ὅτι πύλας Ἱερουσαλήμ,
 13 φόφος ἀρμάτων, καὶ ἱπποδόντων. Κατοι-
 κῶσα Λαχεὶς ἀρχηγὸς ἀμαρτίας αὐτῆς ἐστὶν τῇ αὐτῆς
 θυγατρὶ

ΜΙΧΑΙΑΣ ΚΕΦ. Β΄.

θυγατεὶ Σιών, ὅτι ἐν σοὶ εὐρέθησαν αἱ ἀσέβειαι
 τῆ Ἰσραήλ. 14 Διὰ τῆτο δώσεις ἔξαποτελ-
 λομένους ἕως κληρονομίας Γεδ, οἴκους ματαίους
 κενὰ εἰς κενὸν ἐγένετο τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραήλ, 15 ἕως
 ἀγάγων τῆς κληρονομίας ἀγάγω σοι κατοικοῦσα Λαχεὶς
 κληρονομία, ἕως Ὀδολάμε ἥξει ἡ δόξα τῆς
 θυγατρὸς Ἰσραήλ. 16 Ζύρησαι, καὶ κῦραι
 ὅτι τὰ τέκνα τὰ πρυφερά σου ἐμπλάττωνον
 τὴν χεῖρά σου ὡς αἶτος, ὅτι ἠχμαλωτὴ-
 ῖσιν εἶσιν σου.

Κ Ε Φ. Β΄.

1 **Ε**Γέγοντο λογίζομενοι κόποις, καὶ ἐργαζό-
 μενοι κακὰ ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν, καὶ
 ἅμα τῇ ἡμέρᾳ συνετέλεθον αὐτὰ· διότι
 οὐκ ἦσαν πρὸς τὸν θεὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν.
 2 καὶ ἐπεθύμουσαν ἀγροὺς, καὶ διήρπαζον ὄρφανους,
 καὶ οἴκους κατεδιωάσθην, καὶ διήρπαζον ἄνδρα
 καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἄνδρα καὶ τὴν κληρονο-
 μίαν αὐτοῦ. 3 Διὰ τῆτο ταῦδε λέγει Κύριος·
 ἰδοὺ ἐγὼ λογίζομαι ὅτι τὴν φυλὴν τῶν τῶν
 κακὰ, ἔξ ὧν ὃ μὴ ἀρῇτε τὴν πρᾶξιν ὑμῶν,
 καὶ ὃ μὴ πορευθῇτε ὀρθοὶ τῇ ἐξάφνης, ὅτι κακὸς
 πονηρὸς ἐστίν. 4 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ληφθή-
 σιαι ἐφ' ὑμᾶς πᾶσα βολή, καὶ θρηνηθήσεται θρή-
 νησις ἐφ' ὑμᾶς πᾶσα βολή, καὶ θρηνηθήσεται θρή-
 νησις ἐφ' ὑμᾶς πᾶσα βολή.

ΚΕΦ. Β'. ΜΙΧΑΙΑΣ

νοε σὺ μέλι, λέγων· ταλαμπαιὰ ἐταλαμπα-
 ρήσαμεν, μερὶς λαῶ μου χατεμετήθη σὺ χοι-
 νίῳ, καὶ ἔκ τοῦ ὁ καλύπτει αὐτὸν τῷ σποτρίῳ·
 οἱ ἀγροὶ ἡμῶν διμερείδουσιν. 5 Διὰ τῆτο ἔκ ἐστὶ διμετετήθη-
 σοι βάλλον χοινίον σὺ κλήρῳ ἐν ἐκκλησίᾳ Κυρίου. σαν
 6 Μὴ κλαίετε δάκρυσιν, μηδὲ δακρυέτωσαν ὅππῃ
 τέτοις· ἔ γὰρ ἀπώσεται οἰκίαν 7 ὁ λέγων· οἱ τέτω
 κος Ἰακώβ πῶργισεν πνεῦμα Κυρίου. Εἰ τῶ-
 τα τὰ ὅππῃ δαμάματα αὐτῶν ὄντι; οὐχ οἱ λόγοι
 αὐτῶν εἰσὶν καλοὶ μετ' αὐτῶν, καὶ ὁδοὶ πεπό-
 ρνται; 8 Καὶ ἐμωρῶθεν ὁ λαὸς μου εἰς
 ἔχθραν ἀνιπατήρη. Κατέναντι τῆς εἰρήνης αὐτῶν
 πλὴν δόξαν αὐτῶν ἐξέδειραν, τῶ ἀφελείᾳ ἐλπίδα
 σιωπεμμόν πολέμου, 9 [ἀφ' τῆτο] ἡγού-
 μνοι λαοῦ μου ἀπορρίφονται ἐκ τῶν οἰκίαν
 περὶ αὐτῶν, ἀφ' τὰ πονηρὰ ὅππῃ δαμάματα
 αὐτῶν ἐξέωσαν. Ἐγρίσατε ὅρεσιν αἰωνίοις·
 10 ἀνάστη καὶ πορεύου, ὅτι οὐκ ἔστι σοι αὐ-
 τη ἡ ἀνάπαυσις ἐνεκεν ἀχαθαρσίας· διεφθάρητε
 φθορᾷ, 11 κατεδιώχθητε ὁδοῦ δίκων· πνεῦμα
 ἔστησεν ψεύδος, ἐσάλαξέν σοι εἰς οἶνον καὶ
 μέθυσμα· καὶ ἔστι, ἐκ τῆς γαλήνης τῶ λαοῦ
 τέτω, 12 σιναγώμῳ σιναγασθήσεται Ἰακώβ
 σὺ πᾶσιν· ἐκδεχόμενος ἐκδέξομαι τὴν κατὰ-
 λοίπους τῶ Ἰσραὴλ, ὅππῃ αὐτὸ θέσομαι πλὴν ἀπο- λαῶν τούτων

ΜΙΧΑΙΑΣ. ΚΕΦ. γ'.

σπορίων αὐτῶν. Ὡς πρὸς αὐτὰς ἐν θλίψει, ὡς
ποιμνιον ἐν μέσῳ κοίτης αὐτῶν ἐξαλειφθήσεται
ἀνθρώπων. 13 Διὰ τῆς διακοπῆς πρὸ προσω-
που αὐτῶν διέκοψαν, καὶ διήλθον πύλιν, καὶ
ἐξῆλθον δι' αὐτῆς· καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς αὐ-
τῶν πρὸ προσωπου αὐτῶν, ὁ δὲ Κύριος ἠγί-
σεται αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Γ'.

1 **Κ**ΑΙ ἔρε· ἀκούσατε δὴ τῶντα αἱ ἀρχαὶ
οἴκου Ἰακώβ, καὶ οἱ κατὰλοιποι οἴκου
Ἰσραὴλ· οὐχ ὑμῖν ὅστις τὴν γῆναι τὸ
κρίμα; 2 Οἱ μισῶντες τὰ καλὰ, καὶ ζητῶν-
τες τὰ πονηρὰ, ἀρπάζοντες τὰ δέρματα αὐτῶν
ἀπ' αὐτῶν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ἀπὸ τῶν
ὀστέων αὐτῶν. 3 Ὅτι πρόπον κατέφαγον τὰς
σάρκας τῆς λαῖς μου, καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν
ἀπ' αὐτῶν ἐξέδυσαν, καὶ τὰ ὀστέα αὐτῶν συνέθ-
λασαν, καὶ ἐμέλισαν ὡς σάρκας εἰς λέβητα,
καὶ ὡς κρέα εἰς χύτραν, 4 οὕτως κεχεχῆσθαι
πρὸς Κύριον, καὶ ὅτι εἰσακέσεται αὐτῶν· καὶ
ἀποσφύξει τὸ προσωπον αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν ἐν τῇ
χαρῇ ἐκείνῃ, ἀνθ' ὧν ἐπονηρεύσαντο ἐν τοῖς ὀπι-
στηδύμασιν αὐτῶν ἐπ' αὐτῆς. 5 Τὰδε λέγει
Κύριος ὅτι τὰς πρὸςφίλους τὰς πλημύνοντας τὸν
λαόν

ΜΙΧΑΙΑΣ. ΚΕΦ. Δ'.

ὡς ὁπρωφυλάκιον ἔσται, καὶ τὸ ὄρθρῳ τῷ οἴκου εἰς
ἄλλους δρυμοῦ.

Κ Ε Φ. Δ'.

ΚΑΙ ἔσται ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐμφανές
τὸ ὄρος τῷ Κυρίου, ἔτοιμον ὅτι ταῖς
κορυφαῖς τῶν ὀρέων, καὶ μέγαρα θήσεται
ὑψοῦναι τῶν βουνῶν. καὶ ἀπεύθυνται πρὸς αὐτὸ
λαοί, 2 καὶ πορεύσονται πρὸς αὐτὸ ἔθνη πολ-
λά καὶ ἐρῶσιν, δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρθρῳ τῷ
Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τῷ θεῷ Ἰακώβ. καὶ
δείξουσιν ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτῶν, καὶ πορεύσονται ἐν
ταῖς τρεῖσιν αὐτῶν. ὅτι ὡς Σιών ἐξελεύσεται νό-
μος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ, 3 καὶ
κρινῇ ἀναμέσον λαῶν πολλῶν, καὶ ἐλέγξει ἔθνη
ἰσχυρὰ ἕως εἰς γῆν μακράν. Καὶ κατακόψουσιν
ταῖς ῥομφααῖς αὐτῶν εἰς ἄροτρα, καὶ ταῖς ζιβυῖαις
αὐτῶν εἰς δρέπανα, καὶ οὐκέτι ἔσται ἄρη ἔθνη
ἐπ' ἔθνη ῥομφααῖς, καὶ ἔσται μὴ μάθωσιν ἐπὶ πο-
λεμῶν. 4 Καὶ ἀναπαύσεται ἕκαστος ὑποχά-
ται ἀμπέλῳ αὐτῶν, καὶ ἕκαστος ὑποχάται συκῆς
αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σκφοδῶν, διότι τὸ γόμα
Κυρίου παντοκράτορος ἐλάλησεν ταῦτα. 5 Ὅτι
πάντες οἱ λαοὶ πορεύονται ἐκαστὸν τὴν ὁδὸν
αὐτῶν, ἡμεῖς δὲ πορεύσονται ἐν ὀνόματι Κυρίου
θεοῦ.

ΚΕΦ. Δ'. ΜΙΧΑΙΑΣ.

Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐπέκεινα. 6 Ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, συναΐξω τὴν συντετεμμένην,
λέγῃ Κύριος, καὶ τὴν ἀποσπένναν εἰσδέξομαι,
καὶ οὓς ἀποσάμην. 7 Καὶ θήσομαι τὴν συν-
τετεμμένην εἰς ὑπόλεμμα, καὶ τὴν ἀπο-
σπένναν εἰς ἔθνος ἰσχυρὸν, καὶ βασιλεύσῃ Κύριος
ἐπ' αὐτὰς ὡς ὅρα Σιών ἀπὸ τῆς νῦν καὶ ἕως εἰς
τὸν αἰῶνα. 8 καὶ σὺ πύργος ποιμῆντος αὐχμώ-
δους, θυματὴρ Σιών, ὅτι σὲ ἤξει, καὶ εἰσπελεύσεται
ἡ ἀρχὴ ἡ τρίτη βασιλεία ὡς Βαβυλῶνος
τῇ θυματὶ Ἱερουσαλήμ. 9 Καὶ νῦν ἵνατί
ἐγὼς χαχά; μὴ βασιλεὺς ὄνῃς ἐγὼ σοι; ἢ ἡ
βουλή σου ἀπώλετο, ὅτι κατεκράτησάν σε ὠδί-
τες ὡς πικρῶσιν; 10 ὠδνε καὶ ἀνδρίζου θυ-
ματερ Σιών ὡς τίχλουσα. Διότι νῦν ἐξελεύσῃ ἐκ
πόλεως, καὶ κατασκηνώσῃς ἐν πεδίῳ, καὶ ἤξεις
ὡς Βαβυλῶν. ὁ κείθεν ῥύσεται σε, καὶ ὁ κεί-
θεν λυτρώσεται σε Κύριος ὁ Θεός σου ὡς χειρὸς
ἐχθρῶν σου. 11 Καὶ νῦν ὁπισωμένη ἐστὶ σὲ
ἔθνη πολλὰ, οἱ λέγοντες, ὁπισωθήμεθα, καὶ ἐπα-
ψονται ὅτι Σιών οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. 12 Καὶ
αὐτοὶ ὄνῃς ἐγνωσάν τὸν λογισμόν Κυρίου, καὶ ἐ-
συνήκαν τὴν βαλὺν αὐτῶν, ὅτι συνήγαγον αὐτὰς
ὡς δράγματα ἄλων. 13 Ἀνάστα, καὶ ἀλῶα
αὐτὰς θυματερ Σιών, ὅτι τὰ κέρατά σου θήσο-

ΜΙΧΑΙΑΣ. ΚΕΦ. Ε΄.

μη σιδνεῶ, καὶ ταῖς ὀπλάς σου θήσονται χαλ-
κός. καὶ λεπιδεῖς λαοὺς πολλοὺς, καὶ ἀναθή-
σεις τῷ Κυρίῳ τὸ πλῆθος αὐτῶν, καὶ τὴν ἰσχύ-
αὐτῶν τῷ Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.

Κ Ε Φ. Ε΄.

σπαγόναις

ΝΥΝ ἐμφραχθήσεται θυγάτηρ Ἐφραὶμ
ἐμφραγμῷ, σιωπῇ ἐπαξει ἐφ' ἡμᾶς,
ἐν ῥάβδῳ πατάξουσιν ὅτι σπαγόναις ταῖς
φυλάς τῷ Ἰσραὴλ. 2 Καὶ σὺ Βηθλέεμ οἶκος
τῷ Ἐφραθα, ὀλιγοὶς εἰ τῷ εἶναι σὺ χιλιάσων
Ἰούδα. ὅσα σοὶ μοι ἐξελεύσεται ἡγούμενη τῷ
εἶναι εἰς ἀρχιερεὶς σὺ τῷ Ἰσραὴλ, καὶ αἱ ἐξοδοὶ
αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. 3 Διὰ
τὸ δῶσθαι αὐτῆς, ἕως καιροῦ πενθούσης τέξε-
ται, καὶ οἱ ὀπίλοιποι πῶν ἀδελφῶν αὐτῆς ὅτι
σπέρξουσιν ὅτι τῆς ὑψὺς Ἰσραὴλ. 4 καὶ γήσι-
ται καὶ ὀψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτῆς
σὺ ἰσχυὶ Κυρίου, καὶ σὺ τῇ δόξῃ τῷ ὀνόματος
Κυρίου τῷ θεῷ αὐτῆς ὑπαρξέουσιν. διότι νῦν
μεγαλιωθήσονται ἕως ἁέρων τῆς γῆς. 5 Καὶ
ἔσται αὐτῇ ἡ εἰρήνη, ὅταν Ἀσύνειος ἐπέλθῃ ὅτι
πῶν γῆν ὑμῶν, καὶ ὅταν ὀπίθῃ ὅτι πῶν χώραν
ὑμῶν, καὶ ἐπεγερθήσονται ἐπ' αὐτοὺς ἐκ τῶν ποι-
μνῶν, καὶ ὀκτὺ δῆματα ἀνθρώπων, 6 καὶ
ποιμα-

ΚΕΦ. Δ'. ΜΙΧΑΙΑΣ.

ποιμαίνουσιν τὸν Ἀσσυρὸν ἐν βομφαία, καὶ τὴν γῆν
 τῆς Νεβρώδ ἐν τῇ τάφρῳ αὐτῆς, καὶ ῥύσεται
 ἐκ τῆς Ἀσσυρίας, ὅταν ἐπέλθῃ ἔπι τὴν γῆν ὑμῶν,
 καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἔπι τὰ ὄρη ὑμῶν. 7 Καὶ ἔσται
 τὸ ὑπόλεμμα τῆς Ἰακώβ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν
 μέσῳ λαῶν πολλῶν ὡς δρόσος ἐπὶ Κιεύου
 πίπλουσα, καὶ ὡς ἄρνες ἐπ' ἀχρωσιν, ὅπως μὴ
 σιναχθῇ μηδεὶς, μηδὲ ὑποστῇ ἐν υἱοῖς ἀνθρώ-
 πων. 8 Καὶ ἔσται τὸ ὑπόλεμμα τῆς Ἰακώβ
 ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν ὡς λέων
 ἐν κτήνεσιν ἐν τῷ δρυμῷ, καὶ ὡς σκύμνος ἐν
 ποιμνίῳ, ὡς βοάτων, ὃν πρόπον ὅταν διέλθῃ,
 καὶ ἀφαιλέσῃς ἀρπάσῃ, καὶ μὴ ἦ ὁ ἐξαγρόμηνος.
 9 Ὑψωθήσεται ἡ χεὶρ σου ἐπὶ τὴν θλίβοντάς σε,
 καὶ πάντες οἱ ἐχθροί σου ἐξολοθρευθήσονται.
 10 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγῃ Κύριος,
 ἐξολοθρεύσω τὴν ἑπὶ σου ἐκ μέσου σου, καὶ
 ἀπολῶ τὰ ἄρματα σου, 11 καὶ ἐξολοθρεύσω
 τὰς πόλεις τῆς γῆς σου, καὶ ἐξαλῶ πάντα τὰ
 ὀχυρώματά σου, 12 καὶ ἐξαλῶ πάντα τὰ
 φάρμακά σου ἐκ τῶν χειρῶν σου, καὶ ἀποφθι-
 γνόμενοι ὅσκι ἔσονται ἐν σοί. 13 Καὶ ἐξολο-
 θρεύσω τὰ γλυπτὰ σου, καὶ τὰς σιλάς σου
 ἐκ μέσου σου, καὶ ὅσκι ἐπ' μὴ ὡς σκυμνήσεις
 τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου, 14 καὶ ἐκκόψω
 τὰ

ΜΙΧΑΙΑΣ. ΚΕΦ. 5.

τὰ ἄλσιν σου ὡς μέσῳ σου, καὶ ἀφομιῶ τὰς πόλεις σου, 15 καὶ ποιήσω ἐν θυμῷ καὶ ἐν ὀργῇ ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἀνθ' ὧν ὁὐκ εἰσήκουσάν μου.

Κ Ε Φ. 5.

1 **Α** Κέσατε δὲ λόγον Κυρίου ἃ ὁ Κύριος εἶπεν· ἀνάστη καὶ κείνη πρὸς τὰ ὄρη, καὶ ἀκυσάτωσαν οἱ βεγιοὶ φωνὴν σὺ.

Βουνοὶ 2 Ἀκυσάτε ὄρη τίλῳ κρίσιν τῷ Κυρίῳ, καὶ αἱ φάραγγες θεμέλια τῆς γῆς, ὅτι κρίσις πρὸ Κυρίου πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ μετὰ τῷ Ἰσραὴλ διελογηθήσεται. 3 Λαὸς μου, τί ἐποίησά σοι, ἥ ἢ τί ἐλύπησά σε, ἥ ἢ τί πῆριώχλησά σοι; ὥστε κείνηί μοι. 4 Διότι ἀνήγαγόν σε ὡς γῆς Αἰγύπτου, καὶ ὡς οἶκος δουλείας ἐλυτρώσαί μιν σε, καὶ ἐξαπέστειλα πρὸ πρηστῶν σου τὸν Μωϋσῆν, καὶ Ἀαρὼν καὶ Μαριάμ. 5 Λαὸς μὲν μῆνοσεν δὲ, τί ἐβλάβεσται κατὰ σὺ Βαλὰκ βασιλῆς Μωὰβ, καὶ τί ἀπεκρίθη ἀπὸ Βααλαμ υἱὸς τῷ Βεῶρ, ὅτι τῷ ῥήματι ἕως τῷ Γαλαὰδ, ὅπως γνωστὴ ἡ διαφθορὴ τῷ Κυρίῳ. 6 Ἐν τίνι καταλάβω τὸν Κύριον; ἀπλήρημα θεοῦ μου ὑψίστου; εἰ καταλήρημα αὐτὸν ἐν ὀλοκαυτώμασιν ἐν μόχοις ἐνιαυσίοις; 7 εἰ προσδίδεται

ΚΕΦ. 5. ΜΙΧΑΙΑΣ.

ὁ Κύριος ὃν χιλιάσιν κριῶν, ἢ ὃν μυριάσιν χειρῶν
 μαζῶν πόσιον; εἰ δὲ ὡς τοῦτο καὶ μετὰ ὑπὲρ ἀσε-
 βείας, καρπὸν κοιλίας μετὰ ὑπὲρ ἀμαρτίας ψυχῆς
 μου; 8 Εἰ ἀντιγένη σοι, ἄνθρωπε, τί χαλόν;
 ἢ τί Κύριος ἐκζητᾷ ὡς σὺ, ἀλλ' ἢ τὸ ποιῆν
 κῆρυμα καὶ ἀγαπᾶν ἔλεος, καὶ ἑτοίμον εἶναι τὸ
 πορεύεσθαι μετὰ Κυρίου θεοῦ σου; 9 Φωνὴ Κυρίου
 τῇ πόλει ὀκνηθήσεται, καὶ σώσῃ τὴν φοβου-
 μένουσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ἀκούε φυλὴ, καὶ τίς κο-
 σμήσῃ πόλιν; 10 Μὴ πῦρ καὶ οἶκος ἀνόμων θη-
 σαυρίζων θησαυροὺς ἀνομίας, καὶ μετὰ ὕδατος
 ἀδικίας; 11 Καὶ εἰ διχασθήσεται ἐν ζυγῷ ἀνο-
 μος, καὶ εἰ μαροῖσιν τὰ ἔθνη δόλυσ, 12 ἔξ-
 ῶν τὸν πλῆθος αὐτῶν ἀσεβείας ὀρέψανται; καὶ
 οἱ χαδοικοῦντες αὐτῶν ἐλάλου φεύδῃ, καὶ ἡ
 γλῶσσα αὐτῶν ὑψώθῃ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
 13 Καὶ ἐγὼ ἀρξομαι τὸ πατάξαι σε, καὶ ἀφα-
 νίσω σε ὅτι τὰς ἀμαρτίας σου. 14 Σὺ φά-
 γου, καὶ ἔμε μὴ ἐμπλησθῇς. καὶ σκοτάσῃ ἐν
 σοί, καὶ ἐκνεύσῃ, καὶ ἔμε μὴ ἀφαισθῇς, καὶ ὅσοι
 ἀν' ἀφαισθῶσιν, εἰς ῥομφαίαν ὡς ἀποδοθήσονται.
 15 Σὺ σπερεῖς, καὶ ἔμε μὴ ἀμήσης. σὺ πίεςεις
 ἐλαίαν, καὶ ἔμε μὴ ἀλείψῃ ἐλαμον. καὶ οἶνον, καὶ
 ἔμε μὴ πίνητε. καὶ ἀφανισθήσεται νόμιμα λαοῦ
 μου. 16 Καὶ ἐφύλαξας τὰ δικαιώματα Ζαμ-
 βελ,

ΜΙΧΑΙΑΣ. ΚΕΦ. Ζ'.

Βεῖ, καὶ πάντα τὰ ἔργα οἴκου Ἀχάδ, καὶ ἐπο-
 ρεύθητε ἐν ταῖς βυλαῖς αὐτοῦ, ὅπως παρδῶ σε
 εἰς ἀφορισμόν, καὶ τὸς καδοικουῶμαι αὐτῷ εἰς
 συρισμόν, καὶ οὐκ ἐν λαῶν λήψαθε.

Κ Ε Φ. Ζ'.

οἱμοι **Ι** **Ο**ἱμοι, ὅτι ἐγενόμην ὡς σιναῶν καλᾶμν
 ἐν ἀμικᾷ, καὶ ὡς ὀπιφυλλίδα ἐν πε-
 γνῇ, ἔχ' ὑπάρχοντος βότρυος τῷ
 οἱμοι φαγεῖν τὰ πρωτόγενα. οἱμοι ψυχῇ, 2 ὅτι ἀπό-
 λωεν εὐλαβῆς ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατορθῶν ἐν
 ἀνθρώποις οὐχ ὑπάρχει. πάντες εἰς αἵματα
 διαχέζονται, ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐκθλίβου-
 σιν ἐκθλίβῃ, 3 ὅτι τὸ κακὸν τὰς χεῖρας αὐ-
 τῶν ἐτοιμάζουσιν. ὁ ἄρχων αὐτοῦ, καὶ ὁ κριτὴς εἰρη-
 νικὲς λόγους ἐλάλησεν, καταθύμιον ψυχῆς αὐτοῦ
 ὅσιν. καὶ ἐξελέμην τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ, 4 ὡς
 σὴς ὁ αὐτοῦ, καὶ βαδίζων ὅτι χαλκός ἐν ἡμέ-
 ρα σκοπίας. ἔαί ἔαί αὐτὸν ἐκδικήσεις σου ἤκουσιν,
 νῦν ἔσονται κλαυθμοὶ αὐτοῦ. 5 Μὴ κατα-
 πιστεύετε ἐν φίλοις, καὶ μὴ ἐλπίζετε ὅτι ἡγου-
 μένοις, ἀπὸ τῆς συλκοίτης οὐ φύλαξαι, τῷ ἀνα-
 θέλῃ αὐτῇ π. 6 Διότι ἵος ἀπμάζει πατέρα,
 καὶ θυγάτηρ ἐπαιαθήσεται ὅτι τῷ μητέρα αὐ-
 τῆς, καὶ νύμφη ὅτι τῷ πενθερᾷ αὐτῆς, ἐχθροὶ
 πάντες

ΚΕΦ. 3'. ΜΙΧΑΙΑΣ.

πάντες ἄνδρες οἱ ἄνδρες οἱ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

7 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὸν Κύριον ἐπιβλέψομαι, ὑπο-
μνωδ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου, εἰσακύσεται
μου ὁ Θεός μου.

8 Μὴ ἐπίχαρὲ μοι ἡ ἐχθρά
μου, ὅτι πέπλωκα, καὶ ἀναστήσομαι· διότι ἐὰν
χαρίσω ἐν τῷ σκότει ὁ Κύριος φωτὶς μοι.

9 Ὁργὴν Κυρίου ὑποίσω, ὅτι ἡμαρτον αὐτῷ,
ἕως τῆ διχαΐσθαι αὐτὸν τὴν δίκην μου· καὶ ποιήσει ὁ ἀποίσει

τὸ κρίμαί μου, καὶ ἐξάξει με εἰς τὸ φῶς· ὅφρα
τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, 10 καὶ ὄψεται ἡ ἐχθρά

μου, καὶ περιβαλεῖται αἰσχύνῃ, ἡ λέγουσα
πρὸς μέ· πῶς Κύριος ὁ Θεός σου; οἱ ὀφθαλμοί

μου ἐπόνοιαι αὐτῷ, νῦν ἔσται εἰς χαῖράπημα
ὡς πηλὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς. 11 Ἡμέρα ἀλοιφῆς ἡμέρας

πλίνθου, ἐξάλειψις σου ἡ ἡμέρα σκείνη, καὶ
ἀπώσεται νόμιμα ἡ ἡμέρα σκείνη. 12 Καὶ αἱ

πόλεις σὺ ἥξουσιν εἰς ὁμαλισμὸν, καὶ εἰς ἀφ-
μεισμὸν Ἀσσυρίων, καὶ αἱ πόλεις σὺ αἱ ὀχυραὶ

εἰς ἀφμεισμὸν ἀπὸ Τύρου ἕως τῷ ποταμοῦ
Συρίας, καὶ ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ

ἀπὸ τῷ ὄρει ἕως τῷ ὄρει ἡμέρα ὕδατος καὶ βο-
ρύβου. 13 Καὶ ἔσται ἡ γῆ εἰς ἀφθρισμὸν μετὰ

τῶν χατοικούντων αὐτῇ, ἀπὸ καρπῶν ἐπιτηδου-
μάτων αὐτῆς. 14 Ποίμαγε λαόν σου ἐν ῥάβδῳ

σου, [φυλὴ σου] πρέβεται κληρονομίας σου,
καὶ

ΜΙΧΑΙΑΣ. ΚΕΦ. Ζ'.

κατασκηνοῦνται καὶ ἑαυτοὺς δρυμὸν ἐν μέσῳ τῆς
 Καρμήλου, νεμήσουσιν τὴν Βασανίην, καὶ τὴν
 Γαλααδίην καὶ τὴν αἰήμεραν τῆς αὐῶνος. 15 Καὶ
 καὶ τὰς ἡμέρας ἐξορίας σου ἐξ Αἰγύπτου, ὅφρα θε-
 θαυμασὰ, 16 ὅφονται ἔθνη καὶ καταχυ-
 νήσονται ἐκ πάσης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅτι θή-
 σουν χεῖρα ὅτι τόμα αὐτοῦ, καὶ τὰ ὦτα αὐ-
 τοῦ ἀποκωφωθήσονται, 17 λείψουσιν χεῖρας ὡς
 ὅφισι σύριγες γλῶσσαι, συλχυνθήσονται ἐν συκλεισμοῦ
 αὐτοῦ. ὅτι πρὸ Κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἐκστήσονται,
 καὶ φοβηθήσονται ἀπὸ οὐ. 18 Τίς θεὸς ὡσαύ-
 τος; ἐξαίρει ἀδικίας, καὶ ὑπερβαίνειν ἀσεβείας
 τοῖς καταλοίποις τῆς κληρονομίας αὐτοῦ καὶ ὁ
 σιωπᾷ εἰς μαρτύριοι ὀργῶν αὐτοῦ, ὅτι θλιπτοῦ
 ἐλέους ὅτι. 19 Αὐτὸς ὅτι σπέρνει, καὶ οὐκ ἐπι-
 ρήσει ἡμᾶς, καὶ καταδύσει τὰς ἀδικίας ἡμῶν
 καὶ ἀπορρίψει εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης πά-
 σας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. 20 Δώσει εἰς ἀλή-
 θειαν πρὸ Ἰακώβ, ἔλεος πρὸ Ἀβραάμ, καὶ ὅτι
 ἁμώσας τοῖς πατέράσιν ἡμῶν, καὶ τὰς ἡμέρας
 τὰς ἐμπεραθεῖν.

ΜΙΧΑΙΑΣ Γ'.

ΙΩΗΛ

Ι Ω Η Λ Δ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ι **Λ** ΟΥΘ Κύριου, ὃς ἐγέννηθη παρὰ Ἰωὴλ
τὸν τῷ Βαδουήλ. 2 Ἀκούσατε δὴ
ταῦτα οἱ φοβούμενοι, καὶ ἐπαύσατε
πάντες οἱ κατεκλινότες τῷ γλῶ· εἰ γένηται ἰσαῶ-
τα ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἢ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν
πατέρων ὑμῶν. 3 Ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς τέκνοις
ὑμῶν διηγήσασθε, καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις
αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς γενεὰν ἐτέραν.
4 Τὰ κατὰλοιπα τῆς χάμπης κατέφαγεν ἡ
ἀκρίς, καὶ τὰ κατὰλοιπα τῆς ἀκρίδος κατέ-
φαγεν ὁ βροῦχος, καὶ τὰ κατὰλοιπα τῷ βροῦχῳ
κατέφαγεν ἡ ἐρυσίβη. 5 Ἐκνήφατε οἱ μεθόον-
τες ἐξ οἴνου αὐτῶν, καὶ κλαύσατε· θρηήσατε
πάντες οἱ πίνοντες οἶνον εἰς μέθην, ὅτι ἐξῆρται
ἐκ τῷ τόμαίῳ ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ χαρά.
6 Ὅτι

6 Ὅτι ἔθνος ἀνέβη ὅτι τὴν γλῶσσαν μου ἰσχυρὸν καὶ
ἀναείθμητον· οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ὀδόντες λέοντος,
καὶ αἱ μῦλαι αὐτοῦ σκύμου· 7 ἔθετο τὴν ἀμ-
πελὸν μου εἰς ἀφθισμόν, καὶ τὰς συκὰς μου
εἰς συγκλασμόν· ἐρόντων ἐξηράνθησεν αὐτὴν, καὶ
ἔρριψεν, ἐλδύχεν κλήματά αὐτῆς· 8 Θρήνησον
ὡς με ὑπὲρ νύμφην περὶ ἐξωσμένον σάκχον
ὅτι τὸν αἶσρα αὐτῆς τὸν ἄρρηκτόν· 9 Ἐξήρ-
ται θυσία καὶ ἀποιδὴ ἐξ οἴκου Κυρίου· πενθεῖτε
οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοὶ θυσιᾶς Κυρίου·
10 Ὅτι τεταλαπώρηκεν τὰ πεδία, πενθεῖται
ἡ γῆ, ὅτι τεταλαπώρηκεν σῖτος, ἐξηράνθη οἶνος,
ὠλιγώθη ἔλαιον· 11 Ἐξηράνθησαν οἱ γεωργοί,
θρηνεῖτε κτήματά ὑπὲρ πυροῦ καὶ κριθῆς, ὅτι
σπόλῳλεν πτυγῆτος ἐξ ἀγροῦ· 12 ἡ ἀμπελος
ἐξηράνθη, καὶ αἱ συκαὶ ὠλιγώθησαν· ῥοὰ, καὶ
φοῖβις, καὶ μῆλον, καὶ πάντα τὰ ξύλα τῶ ἀγροῦ
ἐξηράνθησαν, ὅτι ἠγάπησαν χάριν οἱ υἱοὶ τῶν ἀν-
θρώπων· 13 Περιζώσαθε καὶ κόπτεσθε οἱ ἱε-
ρεῖς, θρηνεῖτε οἱ λειτουργοὶ θυσιᾶς· εἰσελ-
θατε, ὑπνώσατε ἐν σάκχοις λειτουργοὶ
θεοῦ, ὅτι ἀπέσχετο ἐξ οἴκου θεοῦ ὑμῶν θυσία καὶ
ἀποιδή· 14 Ἀγάσατε νητείας, κηρύξατε θε-
ραπείαν, συναγάγετε ὀρεσβυτέρους, πάντας
κατοικοῦντας, γλῶσσαις εἰς οἶκον Κυρίου θεοῦ ὑμῶν,
καὶ

ΚΕΦ. Β'.

Ι Ω Η Λ.

καὶ καυχᾶσθε πρὸς Κύριον ὁκτείνως· 15 οἱμοι
οἱμοι οἱμοι εἰς ἡμέραν, ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα Κυρίου, καὶ οἱμοι ter
ὡς λαμπυρία ἐκ λαμπυρίας ἡξί· 16 Χ ὅπ
κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν βρώματα ἐξωλε-
θρά· 17 Ἐσκίρτησαν δαμάλεις ὅτι τὰς φάτιας αὐ-
τῶν, ἠφανίσθησαν θησαυροί, κατεσκάφησαν ληιοί,
ὅτι ἐξηράνθη σίτος. 18 Τί ὑποθήσομεν ἑαυτοῖς;
ἐκλαυσαν βυκόλια βοῶν, ὅτι ἔχ ὑπῆρχεν νομὴ
αὐτοῖς, καὶ τὰ ποίμνια τῶν βορᾶται ἠφανίσθη.
19 Πρὸς σέ Κύριε βοήσομαι, ὅτι πῦρ ἀνήλωσεν
τὰ ὄρηα τῆς ἐρήμου, καὶ φλόξ ἀνῆλθεν πάντα
τὰ ξύλα τῆ ἀγροῦ· 20 καὶ τὰ κτήνη τῆ
πεδίου ἀνέβλεψεν πρὸς σέ, ὅτι ἐξηράνθησαν
ἀφύσεις ὑδάτων, καὶ πῦρ κατίφαγεν τὰ ὄρηα
τῆς ἐρήμου.

Κ Ε Φ. Β'.

1 Σ Ἀλπίσατε σάλπιγι ἐν Σιών, κηρύξατε
ὅτι ὅρη ἀγίων, καὶ συγχυθήτωσαν πάν-συναχθήτα-
τες οἱ καταικουῖτες τὴν γλῶ· 2 Διότι σαι
παρεσιν ἡ ἡμέρα τῆ Κυρίου, ὅτι ἐγγὺς [ἡ ἡμέρα
τῆ Κυρίου.] 2 ἡμέρα σκοτὺς καὶ γνόφος, ἡμέρα
νεφέλης καὶ ὀμίχλης. Ὡς ὄρθρος κυθήσεαι ὅτι
τὰ ὅρη λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς ὅμοιος αὐτῷ ὁ
Ε γέγονεν

γέγονεν ἀπὸ τῆς αἰῶνος, καὶ μετ' αὐτὸν ὃ προσε-
 θήσεται ἕως ἐπὶ τῶν εἰς γενεὰς γενεῶν. 3 Τὰ ἔμ-
 ποροῦν αὐτῷ πῦρ ἀναλίσκον, καὶ τὰ ὅπιαθεν
 αὐτῷ ἀναπνομήν φλόξ· ὡς πυρρὸς πυρρὸς
 ἢ γῆ πρὸς πρὸς αὐτῷ, καὶ τὰ ὅπιαθεν αὐτῷ
 ἔστιν πεδῖον ἀφορισμῶν, καὶ ἀνασωζόμενος ἕκ ἑσθ' αὐτῷ.
 4 Ὡς ὁρασις ἵππων ἢ ὁρασις αὐτῶν, καὶ ὡς ἵπ-
 πεις οὕτως καταδιώκονται. 5 ὡς φωνὴ ἀρμά-
 των ὅτι τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἐξαλουῦνται, καὶ
 ὡς φωνὴ φλογὸς πυρὸς καταδίψης χαλάμην,
 καὶ ὡς λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς πυρρὸς ἀνασωζόμενος
 εἰς πόλεμον. 6 Ἀπὸ πρὸς αὐτῷ σωτη-
 ρήσονται λαοί· πᾶν πρὸς αὐτῷ ὡς πρὸς καυμά
 χύτας. 7 Ὡς μαχητὰς δραμοῦνται, καὶ ὡς
 ἄνδρες πολεμιστὰς ἀναβήσονται ὅτι τὰ τεῖχη· καὶ
 ἕκαστος ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῷ πορεύσεται, καὶ ὃ μὴ
 τῶν ἐκκληνῶν τὰς τρίβοις αὐτῷ, 8 καὶ ἕκαστος
 ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς αὐτῷ ὅτι ἀφέξεται· καταβα-
 ρυνόμενοι ἐν τοῖς ὅπλοις αὐτῶν πορεύσονται, καὶ
 ἐν τοῖς βέλεσιν αὐτῶν πεσόντες, καὶ ὃ μὴ σω-
 τελέσονται. 9 Τῆς πόλεως ὅτι πλήθονται, καὶ
 ὅτι τῶν τευχῶν δραμῶνται, καὶ ὅτι τὰς οἰκίας
 ἀναβήσονται, καὶ ἀπὸ θυρίδων εἰσπελεύσονται ὡς
 αὐτῶν κλέπτει. 10 Πρὸς πρὸς αὐτῷ συγχυθή-
 σεται ἢ γῆ, καὶ σμερῇσεται ὁ ἔρχων· ὁ ἥλιος
 καὶ

καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσῃ, καὶ τὰ ἄστρα δύσ-
 σιν τὸ φέγγος αὐτῆς. 11 Καὶ Κύριος δώσει
 φωνὴν αὐτῷ πρὸ πρῶτου δυνάμεως αὐτοῦ,
 ὅτι πολλὴ ἐστὶ σφόδρα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, ὅτι
 ἰσχυρὰ ἔργα λόγων αὐτοῦ· διότι μεγάλη ἡμέρα
 τῷ Κυρίῳ, καὶ ὀπιφανὴς σφόδρα, καὶ τίς ἰσχυρὸς
 ἔσται αὐτῇ; 12 Καὶ νῦν λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ἔστι
 ὑμῶν, ὀπισθράφητε πρὸς με ἐξ ὅλης τῆς καρ-
 δίας ὑμῶν, καὶ ἐν νητεία, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ
 ἐν κοπετῷ, 13 καὶ ἀφῃρήξατε τὰς καρδίας
 ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν, καὶ ὀπισθράφητε
 πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν· ὅτι ἐλεήμων καὶ
 οἰκτόρων ὤν, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ
 μετανοῶν ὅτι ταῖς κακίαις. 14 Τίς οἶδεν εἰ
 ὀπιστρέψῃ, καὶ μετανοήσῃ, καὶ ὑπολείφεται ὀπί-
 σω αὐτοῦ εὐλογία, θυσίαν καὶ σπονδὴν Κυρίῳ
 τῷ Θεῷ ὑμῶν; 15 Σαλπίσσατε σάλπιγι ἐν
 Σιών, ἀγάσατε νητείας, κηρύξατε θρασυτείας,
 16 συναγάγετε τὸν λαόν, ἀγάσατε ἐκκλησίαν,
 ἐκλέξατε πρεσβυτέρους, συναγάγετε ἡπία
 θηλάζοντα μασύς· ἐξελεγάτω νυμφίος ἐκ τῶ
 κοιτῶνος αὐτοῦ, καὶ νύμφη ἐκ τῶ πατρὸς αὐτῆς.
 17 Ἀναμέσον τῆς κρηπίδος τῆς θυσιαστηρίου
 κλαύσονταί οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες Κυρίῳ, καὶ
 ἐρῶσιν, φέισα Κύριε τῷ λαοῦ σου, καὶ μὴ δῶς

τὴν κληρονομίαν σε εἰς οἶκόν σου, τῷ χαταίρξαι
 αὐτῶν ἔθνη, ὅπως μὴ εἴπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὡς
 ὅτι Κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν· 18 Καὶ ἐξήλωσεν
 Κύριος τὴν γλῶσσαν αὐτῶν, καὶ ἐφείσατο τῷ λαῷ αὐτοῦ.
 19 Καὶ ἀπεκείθη Κύριος, καὶ εἶπεν πρὸς λαὸν
 αὐτῶν· ἰδοὺ ἐγὼ ἐξάποπέλλω ὑμῖν τὸν σίτον καὶ
 τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἐμπληροθήσεσθε αὐ-
 τῶν, καὶ ἔδωκα ὑμᾶς ὅσα ἐπὶ εἰς οἰκισμὸν ἐν
 τοῖς ἔθνεσιν· 20 καὶ τὸν ἀπὸ βορρᾶς ἐκδιώξω
 ἀπὸ ὑμῶν, καὶ ἐξώσω αὐτοὺς εἰς γλῶσσαν ἀνύδρου, καὶ
 ἀφανίσω τὸ πρῶτον αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν
 τὴν ὀρεσίαν, καὶ τὰ ὀπίσω αὐτῶν εἰς τὴν θά-
 λασαν τὴν ἐσχάτην· καὶ ἀναθήσειαι ἡ σαταρία
 ἐμμεγαλυνῆσθαι αὐτῶν, καὶ ἀναθήσειαι ὁ βρόμος αὐτῶν, ὅτι ἐμεγά-
 λυνεν τὰ ἔργα αὐτοῦ. 21 Θάρσῃ γῆ, χαῖρε
 καὶ εὐφραίνου, ὅτι ἐμεγάλυνεν Κύριος τὴν ποιήσασθαι.
 22 Θαρσείτε κτήνη τῆς πεδίου, ὅτι βεβλάσθησαν
 τὰ πεδία τῆς ἐρήμου, ὅτι ξύλον ἤνεγκεν τὸν καρ-
 πὸν αὐτοῦ, καὶ ὁ σῦκος καὶ ἡ ἀμπύλη ἔδωκεν τὴν ἰσχυρίαν
 αὐτῶν. 23 Καὶ τὰ τέκνα Σιών χαίrete καὶ
 εὐφρανέσθε ὅτι πρὸς Κυρίῳ θεῷ ὑμῶν, διότι ἔδω-
 κεν ὑμῖν τὰ βράματα εἰς δικαιοσύνην, καὶ βρέξας
 ὑμῖν ὑετὸν ὀρεσίμων καὶ ὄψιμον, καθὼς ἐμπαρ-
 αδί· 24 καὶ ἐμπληροθήσονται αἱ ἄλσες σίτου,
 καὶ ὑψοχυνθήσονται αἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου.

25 Καὶ ἀνταποδώσω ὑμῖν ἀντὶ πάντων ὧν κατέ-
 φαγεν ἡ ἀκρίς καὶ ὁ βρογχος καὶ ἡ ἐρυσίβη καὶ ἡ
 χάμπη, ἡ δυνάμις μου ἡ μεγάλη, ἡ ἔξαπέ-
 σιλα ἐφ' ὑμᾶς· 26 καὶ φάγετε ἐσθίοντες
 καὶ ἐμπλησθήσεσθε, καὶ αἰνέσετε τὸ ὄνομα Κυ-
 είου θεῷ ὑμῶν, ὃ ἐποίησεν μεθ' ὑμῶν εἰς θου-
 μάσια· καὶ ἔμὴ καταχυθῇ ὁ λαός μου εἰς
 τὸν αἰῶνα· 27 καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ μέσῳ
 τῷ Ἰσραὴλ ἐγὼ εἰμὶ, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς
 ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἐπὶ πλὴν ἐμοῦ· καὶ ἔμὴ
 καταχυθῶσιν ἔκ ἐπι πάντες ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα καταχυθῇ
 28 Καὶ ἔσται μετὰ τῶν ἐθνῶν, ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν ἐθνῶν
 ματὸς μου ὅτι πᾶσαι σάρκες, καὶ προσφω-
 σουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ
 οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, καὶ οὐπνίοις
 οἱ νεοφύσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται· 29 Καὶ γε-
 ὅτι τὰς δούλῃς μου καὶ ὅτι τὰς δούλῃς μου
 ὅτι ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν ἐθνῶν
 ματὸς μου· 30 καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ ὕδατι,
 καὶ ὅτι τῆς γῆς αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδια κα-
 πνοῦ· 31 ὁ ἥλιος μεταγραφῆσεται εἰς σκότος,
 καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα, ὅτι ἐλθεῖν πλὴν ἡμέραν
 Κυρίου πλὴν μεγάλῃ, καὶ ἐπιφθῇ· 32 Καὶ
 ἔσται, πᾶς ὅς ἀν' ἐπιχαλέσεται τὸ ὄνομα Κυρίου,
 σωθήσεται· ὅτι ἐν τῷ ὄρει Σιών καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ

ἔσται ἀναστρέψομαι, καὶ ὅτι εἶπεν Κύριος, καὶ εὐαγγε-
λιζόμενοι, ὅς Κύριος προσκέκληται.

Κ Ε Φ. Γ'.

Ι Ιὸπ ἰδὲ ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
καὶ ἐν τῇ χαρᾷ ἐκείνῃ, ὅταν ἐπιστρέ-
ψω πάλιν αἰχμαλωσίᾳ Ἰούδα καὶ Ἱε-
ρυσσαλὴμ, 2 καὶ σιναῶ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ
καταῶ αὐτὰ εἰς πάλιν κοιλάδα Ἰωσαφάτ, καὶ
ἀφαιρήσωμαι παρὰ αὐτῶν ἐκὼς ὑπὲρ τοῦ λαοῦ
μου καὶ τῆς κληρονομίας μου Ἰσραὴλ, οἱ διεσπάρ-
ησαν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· καὶ πάλιν γὰρ μου κατε-
δίδαντο, 3 καὶ ὅτι τὸν λαόν μου ἔβαλον
κλήρους, καὶ ἔδωκαν τὰ πατρὶα πόρνας, καὶ
τὰ κοράσια ἐπώλουν ἀπὸ οἴου, καὶ ἔπινον.
4 Καὶ τί καὶ ὑμεῖς ἐμοὶ Τύρος, καὶ Σιδὼν· καὶ
πᾶσα Γαλιλαία Ἀλλοφύλων; μὴ ἀνταπόδομα
ὑμεῖς ἀνταποδίδοτε μοι; ἢ μνησχακεῖτε ὑμεῖς
ἐπ' ἐμοὶ ὀξέως; Καὶ ταχέως ἀνταποδώσω τὸ
ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν· 5 ἀνθ' ὧν
τὸ ἀργύριόν μου καὶ τὸ χρυσίον μου ἐλάβετε,
καὶ τὰ ὀπίλεκτά μου καὶ τὰ χαλὰ μου εἰσηνέ-
κατε εἰς τὰς ναὺς ὑμῶν· 6 καὶ τὰς ὑψὺς Ἰούδα
καὶ τὰς ὑψὺς Ἱερουσαλὴμ ἀπέδωκε τοῖς ὑψοῖς πάντων
Ἑλλήνων, ὅπως ἐξώσητε αὐτοὺς ἐκ πάντων ὀρέων
αὐτῶν

Ἰησοῦς

αὐτῶν. 7 Ἰδὺ ἐγὼ ἐξεγείρω αὐτοὺς ὥς τῷ τό-
 που, ὃ ἀπέδρασε αὐτοὺς ἐκδ', καὶ ἀνταποδώσω τὸ
 ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν. 8 καὶ
 ἀποδώσωμι τὰς υἱοὺς ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας
 εἰς χεῖρας υἱῶν Ἰούδα, καὶ ἀποδώσονται αὐτοὺς
 εἰς αἰχμαλωσίαν εἰς ἔθνος μακρὸν ἀπέχον, ὅπ
 Κύριος ἐλάλησεν. 9 Κηρύξατε ταῦτα ἐν πῶς
 ἔθνεσιν, ἀγιάσατε πόλεμον, ἐξεγείρατε τὰς μα-
 χηταῖς, ὠροσάγαγετε καὶ ἀναβαίνειτε πάντες ἄν-
 δρες πολεμισαί. 10 ἐγκόψατε τὰ ἄροτρα ὑμῶν
 εἰς ῥομφαίας, καὶ τὰ δρέπματα ὑμῶν εἰς σιδη-
 ρομάσας· ὁ ἀδιδύατ' λέγεται, ὅτι ἰσχύω ἐγώ.
 11 Συναθροίζεσθε καὶ εἰσπορεύεσθε πάντα τὰ
 ἔθνη κυκλόθεν καὶ συνάχθητε ἐκδ'· ὁ παρὰ ὑμῶν
 μαχητής. 12 ἐγειρέσασιν καὶ ἀναβανέτωσαν
 πάντα τὰ ἔθνη εἰς τὴν κοιλὰδα Ἰωσαφάτ,
 διότι ἐκδ' καὶ τῷ ἀγαθῷ πάντα τὰ ἔθνη
 κυκλόθεν. 13 Ἐξαποστείλατε δρέπματα, ὅπ
 παρήσκηκεν ὁ τρυγητὸς· εἰσπορεύεσθε, παύετε,
 διότι πλήρης ἡ ληνὸς, ὑπερκεῖται τὰ ὑπολήνια,
 ὅπ πεπλήθυται τὰ κακὰ αὐτῶν. 14 Ἦχοι
 ἐξήχουν ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης, διότι ἐγγὺς ὑπερκεῖται
 ἡ ἡμέρα Κυρίου ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης. 15 ὁ
 ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσιν, καὶ οἱ ἀστέρες
 δύσουσιν τὸ φέγγος αὐτῶν. 16 Ὁ δὲ Κύριος

Ι Ω Η Λ. ΚΕΦ. γ'.

ἐκ Σιών ἀνακράξεται, καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ δώσῃ
φῶνιν αὐτῷ· καὶ σεισθήσεται ὁ ἔρεικός καὶ ἡ γῆ,
ὃ δὲ Κύριος φείσεται τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ἐπιχύσῃ
τὴν ὑγίαν ἰσχυρίαν. 17 Καὶ ἐπηρώσετε, διότι
ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, ὁ κατασκηνοῦν ἐν Σιών
ὅρα ἁγία μου· καὶ ἔσται Ἱερουσαλὴμ ἁγία, καὶ
ἀλλογενεῖς ἐν διελούσονται δι' αὐτῆς ὁκέτι.
18 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀποσταλάξει
τὰ ὅρα γλυκασμοί, καὶ οἱ βεβητοὶ ῥυήσονται γάλα,
καὶ πᾶσαι αἱ ἀφύσεις Ἰούδα ῥυήσονται ὕδατα·
καὶ πηγή ἐξ οἴκου Κυρίου ἐξελεύσεται, καὶ ποτῇ
τοὶ χαίμαρροι πᾶν χοίρειον. 19 Αἴγυπτος εἰς
ἀφορισμὸν ἔσται, καὶ ἡ Ἰουδαία εἰς πεδῖον ἀφα-
ρισμῶν ἔσται ἐξ ἀδικιῶν ἡσὼν Ἰούδα, ἀνθ' ὧν ἐξέ-
χασα αἷμα δίκαιον ἐν τῇ γῇ αὐτῇ. 20 ἡ δὲ
Ἰουδαία εἰς τὸν αἰῶνα κατοικήσεται, καὶ Ἱερου-
σαλὴμ εἰς γενεὰς γενεῶν. 21 Χ Καὶ ἐκδική-
σω τὸ αἷμα αὐτῶν, καὶ ἐμὴ ἀθώωσω· καὶ Κύ-
ριος κατοικήσῃ ἐν Σιών.

Ι Ω Η Λ Δ'.

ΑΒΔΕΙΟΥ

Α Β Δ Ε Ι Ο Υ Ε΄.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ι Ο Ραοις Ἀβδιύ. Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς
 τῇ Ἰουδαίᾳ· ἀκούε ἡκούσα πρὸ Κυ-
 εῖς, καὶ θεωροῦν εἰς τὰ ἔθνη ἐξαπέ-
 σειλεν· ἀνάστητε, καὶ ἐξομασώμεν ἐπ' αὐτῷ εἰς
 πόλεμον. 2 Ἰδοὺ ὀλιγοὶ δέδωχά σε ἐν τοῖς
 ἔθνεσιν, ἡπικωμῆδός σὺ εἶ σφόδρα. 3 Ὑψι-
 φοβία τῆς καρδίας σου ἐπῆρέν σε κατασκηπύντα
 ἐν ταῖς ὁπάς τῶν πετρῶν, ὑψὼν κατοικίαν αὐτοῦ,
 λέγων ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· τίς με καταΐξει ὅπι-
 τώ γῆν; 4 Ἐὰν μετεωρισθῇς ὡς αἶτος, καὶ
 εἰς ἀναμέσον τῶν ἀστρῶν θῇς νοστιά σου, ὁκῶν
 καταΐξω σε, λέγει Κύριος. 5 Εἰ κλέπται εἰσῆλ-
 κοι παρὸς σέ, εἰ ληστὴ νυκτός, (ὡς δὲ ἀπερρίφης;) οὐκ ἀνέκλεψαν τὰ ἱμάτια ἑαυτοῖς; καὶ εἰ πτυ-
 γηταῖ

ΑΒΔΕΙΟΥ. ΚΕΦ. α'.

γηταὶ εἰσῆλθον πρὸς σέ, οὐκ αἶν ὑπελείποντο
 ὀπιφυλλίδα; 6 Πῶς ἐξηρδνήθη Ἡσαΐ, καὶ
 χατελήφθη αὐτῷ τὰ κεκρυμμένα; 7 Ἐως τῶν
 οὐρίων σου ἐξαπίσειλαί σε· πάντες οἱ ἄνδρες τῆς
 ἀφθάρτης σε ἀντίστησάν σοι, ἠδυνάσθησαν πρὸς
 σέ ἄνδρες εἰρηνικοὶ σου· ἔθηκαν ἑνεδρα ὑποχάπτω
 σου, ὅσα ἔστι σοι συνέσις ἐν αὐτοῖς. 8 Ἐν
 ὁκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος, ὁποῶ σοφῶς
 ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καὶ συνέσις ἐξ ὅρας Ἡσαΐ.
 9 καὶ πλοηθήσονται οἱ μαχηταὶ σου οἱ ἐκ Θαμ-
 μαν, ὅπως ἐξαρθῇ ἄνθρωπος ἐξ ὅρων Ἡσαΐ,
 τὴν εἰς τὸν 10 ἀφ' οὗ τὴν σφαλίῃ, καὶ τὴν ἀσέβειαν ἀδελφῆ
 ἀδελφὸν σου Ἰακώβ. [καὶ] χαλύψει σε αἰχμῇ, καὶ
 ἐξαρθῇ εἰς τὸν αἰῶνα. 11 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀν-
 τίστης ἐξειδυπίας ἐν ἡμέρᾳ, αἰχμαλωτίζόντων
 ἄλλογενῶν διῶαμιν αὐτοῦ, καὶ ἄλλοτεμοὶ εἰσῆλ-
 θον εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ, καὶ ὅτι Ἱερουσα-
 λὴμ ἔβαλον κλήρους, καὶ σὺ ἦς ὡς εἰς ἐξ αὐ-
 τῶν. 12 Καὶ μὴ ὀπίδῃς ἡμέραν ἀδελφοῦ σου
 ἐν ἡμέρᾳ ἄλλοτερίων, καὶ μὴ ὀπιχαρῆς ὅτι τὸς
 υἱοὺς Ἰούδα ἐν ἡμέρᾳ ἀπώλειαι αὐτῶν, καὶ μὴ
 μεγαλοφημονήσῃς ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως. 13 μὴ δὲ
 λαῶν 08 εἰσέλθῃς εἰς πύλας λαῶν ἐν ἡμέρᾳ πόνου αὐ-
 τῶν, μὴ δὲ ὀπίδῃς καὶ σὺ τὴν συναγωγὴν αὐ-
 τῶν ἐν ἡμέρᾳ ὀλέθρου αὐτῶν, μὴ δὲ συνεπιθῇ
 ὅτι

ΚΕΦ. α'. Α Β Δ Ε Ι Ο Υ.

ὅτι τὴν δυνάμιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας
αὐτῶν. 14 μηδὲ σῆς ὅτι τὰς διεκβολὰς αὐ-
τῶν, τῷ ἐξολεθρεύσαι τὰς ἀναστοχομένους αὐ-
τῶν, μηδὲ συγκλείσης τὰς φάριν τὰς αὐτῶν ἐξ αὐτῶν
ἡμέρᾳ θλίψεως. 15 Διότι ἐγγὺς ἡ ἡμέρᾳ
τῷ Κυρίου ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ὃν τρόπον
ἐποίησας, οὕτως ἔσται σοι, τὸ ἀνταπόδομά σου ἔστω
ἀνταποδοθήσεται εἰς κεφαλὴν σου. 16 διότι ἀλλὰ τὸ
ὃν τρόπον ἔπεις ὅτι τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, πίνον-
ται πάντα τὰ ἔθνη οἶνον, πίνονται καὶ καταβή-
σονται, καὶ ἔσονται καθὼς οὐχ ὑπάρχοντες.
17 Ἐν δὲ τῷ ὄρει Σιών ἔσται ἡ σωτηρία, καὶ ἔσται
ἅγιον καὶ κατακληρονομήσουσιν ὁ οἶκος Ἰακώβ,
τὰς κατακληρονομήσασιν αὐτοὺς. 18 καὶ ἔσται
ὁ οἶκος Ἰακώβ πῦρ, ὁ δὲ οἶκος Ἰωσήφ φλόξ,
ὁ δὲ οἶκος Ἠσαὺ εἰς χαλὰμιν, καὶ ἐκκαυθήσονται ἐκκαυθήσεται
εἰς αὐτοὺς, καὶ καταφάγονται αὐτοὺς, καὶ ἔκ ἔσται
πυρφόρος ἐν τῷ οἴκῳ Ἠσαὺ, διότι Κύριος ἐλά-
λησεν. 19 Καὶ κατακληρονομήσουσιν οἱ ἐν Να-
γέδ τὸ ὄρος τὸ Ἠσαὺ, καὶ οἱ ἐν τῇ Σεφηλὰ
τὰς ἄλλοφύλους καὶ κατακληρονομήσουσιν τὸ
ὄρος Ἐφραὶμ, καὶ τὸ πεδίον Σαμαρείας, καὶ Βε-
νιαμὲν, καὶ τὴν Γαλααδίτην. 20 Καὶ τῆς μετρί-
κεσίας ἡ ἀρχὴ αὕτη τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, τῇ τῶν γῇ
Χορνααίων ἕως Σαρέππων, καὶ ἡ μετρίκεσία Ἱερου-
σαλήμ

ΑΒΔΕΙΟΥ. ΚΕΦ. α'.

Ἐφραθα' σπαλῆμι ἕως Σιφραδά· καὶ κληρονομήσουσιν τὰς πό-
 ἄνδρες σεσα- λεις τῷ Ναγίβ. 21 Καὶ ἀναβήσονται ἀνασω-
 σμένοι ζόμενοι ἐξ ὄρους Σιών, τῷ ἐκδικῆσαι τὸ ὄρος Ἡσαΐ.
 καὶ ἔσται πρὸς Κυρίῳ ἡ βασιλεία.

ΑΒΔΙΟΥ Ε'.

ΙΩΝΑΣ

Ι Ω Ν Α Σ ς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωάν-
τον τῷ Ἀμαθί, λέγων· 2 ἀνάστηθι,
καὶ πορεύε· εἰς τὴν Νινὴν πρὸ πόλιν
τὴν μεγάλην, καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη
ἡ κραυγὴ τῆς χειρίας αὐτῆς πρὸς μέ· 3 Καὶ
ἀνέστη Ἰωάνης τῷ φυγεῖν εἰς Βαρσέ· ἀπὸ προσώ-
που Κυρίου, καὶ κατέβη εἰς Ἰόππην· καὶ εὗρεν
πλοῖον βαδίζον εἰς Βαρσέ, καὶ ἔδωκεν τὸ ναῦ-
λον αὐτοῦ, καὶ ἐνέβη εἰς αὐτὸ τῷ πλεῦσαι εἰς
Βαρσέ μετ' αὐτῶν ἐκ προσώπου Κυρίου. 4 Καὶ
Κύριος ἐξήγειρεν πνεῦμα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, εἰς
καὶ ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ τὸ
πλοῖον ἐκινδυνώσεν τῷ σωθεῖσθαι. 5 Καὶ ἐφο-
βήθησαν

ἑβόων βήθησαν οἱ ναυτικοί, καὶ ἀνέβησαν ἕκαστος πρὸς
 αὐτῶν τὸν θεὸν αὐτῷ, καὶ ἐκβολὴν ἐποίησαν τοῖς σκευῶν
 τῶν ἐν τῇ πλοίῳ εἰς τὴν θάλασσαν, τῷ κου-
 φισθῆναι ἀπ' αὐτοῦ. Ἰωνᾶς δὲ κατέβη εἰς τὴν
 κοίλιν τῷ πλοίου, καὶ ἐκάθισεν, καὶ ἔρεγεν.
 6 Καὶ προσῆλθεν πρὸς αὐτὸν ὁ πωροῦς, καὶ
 πρὸς αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· τί σὺ ῥέγγεις; ἀνάστα, καὶ ὅπτηχα-
 λοῦ τὸν θεόν σου, εἰπὼς ἁφισώσῃ ὁ θεὸς ἡμᾶς,
 καὶ ἢ μὴ ὑπολώμεθα. 7 Καὶ εἶπεν ἕκαστος
 πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· δεῦτε βάλωμεν κλήρως,
 καὶ ὅπτηνῶμεν, πίνος ἕνεκεν ἡ χακία αὕτη ὅτιν
 ἐσθ' ἡμῖν. Καὶ ἔβαλον κλήρως, καὶ ἔπεσεν ὁ κλή-
 ρος ὅτι Ἰωνᾶν. 8 Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν ἀπάγ-
 γεilon δὴ ἡμῖν, πίνος ἕνεκεν ἡ χακία αὕτη ὅτιν
 ἐσθ' ἡμῖν· τίς σε ἡ ἐργασία ὅτιν, καὶ πόθεν ἔρχῃ,
 καὶ ἐκ ποίας χώρας, καὶ ἐκ ποίου λαοῦ εἰ σὺ;
 9 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· ὄντος Κυρίου ἐγώ
 εἰμι, καὶ τὸν Κύριον θεὸν τῷ ὕμνῳ ἐγὼ σέβο-
 μαί, ὃς ἐποίησεν τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν.
 10 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν, καὶ
 εἶπαν πρὸς αὐτὸν· τί τῷτο ἐποίησας; διότι ἐγνω-
 σαν οἱ ἄνδρες, ὅτι ἐκ ποροῦ Κυρίου ἰὼ φέ-
 γων, ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτοῖς. 11 Καὶ εἶπαν
 πρὸς αὐτοὺς· τί σοι ποιήσομεν, καὶ κοπάσῃ ἡ θά-
 λασσα ἀφ' ἡμῶν; ὅτι ἡ θάλασσα ὑπερέβητο καὶ
 ἐξήγειρεν

ΚΕΦ. β'. ΙΩΝΑΣ.

ἔξηγειρεν μάλλον κλύδωνα. 12 Καὶ εἶπεν Ἰω-
 νᾶς πρὸς αὐτούς· ἀγαπῆτε με, καὶ ἐμβάλετέ με
 εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ κοπάσῃ ἡ θάλασσα ἀπὸ
 ὑμῶν· διότι ἔγνωκα ἐγὼ, ὅτι δι' ἐμὲ ὁ κλύδων ὁ
 μέγας ἔστος ἐφ' ὑμᾶς ὅσιν. 13 Καὶ πᾶρεβιά-
 ζοντο οἱ ἄνδρες τῷ ὀπιστρέφαι πρὸς τὴν γῆν,
 καὶ οὐκ ἐδύναντο, ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο, καὶ ἐπαύετο
 ἔξηγειρετο μάλλον ἐπ' αὐτούς. 14 Καὶ ἀνεβόη-
 σαν πρὸς Κύριον, καὶ εἶπαν· μηδαμῶς Κύριε,
 μὴ ἀπολώμεθα ἕνεκεν τῆς ψυχῆς τῷ ἀνθρώπῳ
 τύτῃ, καὶ μὴ δῶς ἐφ' ἡμᾶς αἷμα δίκαιον, ὅτι σὺ
 Κύριε, ὃν πρόπον ἐβόλου, πέποιήκας. 15 Καὶ
 ἔλαβον τὸν Ἰωνᾶν, καὶ ὀρέσασαν αὐτὸν εἰς τὴν
 θάλασσαν, καὶ ἔστη ἡ θάλασσα ὥς τῷ σάλου
 ἑαυτῆς. 16 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ
 μεγάλῳ τὸν Κύριον, καὶ ἔδυσαν θυσίαν πρὸ Κυ-
 ρίου, καὶ ἤνυσαντο εὐχάς.

Κ Ε Φ. Β'.

ΚΑΙ προσέταξεν Κύριος κήτῃ μεγάλῳ
 χαταπιεῖν τὸν Ἰωνᾶν· καὶ ἠὲ Ἰωνᾶς
 ὦν τῇ κοιλίᾳ τῷ κήτῃς πρὸς ἡμέρας
 καὶ πρὸς νύκτας. 2 Καὶ προσηύξατο Ἰωνᾶς
 πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ ὥς τῆς κοιλίας τῷ
 κήτῃς, 3 καὶ εἶπεν· [ὦδὴ] ἐβόησα ὡς θλίψις
 μου

ΙΩΝΑΣ ΚΕΦ. γ.

μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέν μου·
 ἐκ κοιλίας ἄδ' κραυγῆς μου, ἤκουσας φωνῆς μου·
 4 ἀπὸ ῥιφῆς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης,
 καὶ ποταμοὶ με ἐκύκλωσαν· πάντες οἱ μετεω-
 ρισμοὶ σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὸ διήλθον.
 5 Καὶ γὰρ εἶπα· ἀπώσμαι ἔξ ὀφθαλμῶν σου·
 ἄρα παρεθήσω τῷ ὀπιόλῳ μου πρὸς ναὸν τὸν
 ἅγιόν σου. 6 Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς,
 ἄβυσσος ἐκύκλωσέν με ἐσχάτη, ἔδω ἡ κεφαλὴ
 μου εἰς χισμὰς ὀρίων· 7 κατέβην εἰς γλῶσσαν, ἥς
 οἱ μοχλοὶ αὐτῆς χάποχοι αἰώνιοι· καὶ ἀναβήτην
 ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου, Κύριε ὁ Θεός μου. 8 Ἐν
 τῷ ἐκλείπειν τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ, τῷ Κυ-
 ρίῳ ἐμνήσθην, καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχὴ
 μου εἰς ναὸν ἅγιόν σου. 9 Φυλασσόμενοι μαύταια
 καὶ ψευδὴ ἔλεος αὐτῶν ἐλάττεινον. 10 Ἐγὼ
 δὲ μετὰ φωνῆς ἀνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω
 σοι, ὅσα ἠυξάμην σπιδώσω· [εἰς] σωτήριον
 [μου] τῷ Κυρίῳ. 11 Καὶ προσετίθει ἐπὶ Κυρίου
 τῷ κήτῃ, καὶ ἐξέβαλεν τὸν Ἰωνᾶν ὅπῃ τὴν ξηρὰν.

Κ Ε Φ. Γ.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν
 ἐκ δούλευ, λέγων· 2 ἀνάστη καὶ
 πορεύθητι εἰς Νινὴν τὴν πόλιν τὴν
 μεγάλην,

ΚΕΦ. γ'. ΙΩΝΑΣ.

μεγάλῳ, καὶ κήρυξεν ὃν αὐτῇ κατὰ τὸ κή-
ρυγμα τὸ ἐπαρῶσαι, ὃ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς σέ.

3 Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς, καὶ ἐπορεύθη εἰς Νινὺν,
καθὼς ἐλάλησεν Κύριος. ἡ δὲ Νινὺς ἦν πόλις
μεγάλῃ πρὸ θεῶ, ὥσπερ πορείας ὁδοῦ ἡμερῶν τριῶν.

4 Καὶ ἦρξατο Ἰωνᾶς τῷ εἰσπορεύεσθαι εἰς τὴν
πόλιν, ὥσπερ πορείαν ὁδοῦ ἡμέρας μιᾶς, καὶ ἐκή-
ρυξεν, καὶ εἶπεν· ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, καὶ Νινὺς
κατασφραφήσεται.

5 Καὶ ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες
Νινὺς πρὸ θεῶ, καὶ ἐκήρυξαν νητείας, καὶ ἐνε-
δύσαντο σάκκους ὑπὸ μεγάλῃ αὐτῇ ἕως μικρῇ αὐ-
τῇ.

6 Καὶ ἔγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν βασι-
λέα τῆς Νινὺς· καὶ ἔξαμνη ὑπὸ τῷ θρόνῳ
αὐτοῦ, καὶ διετίλατο τὴν σπλήν αὐτοῦ ἀφ' ἐαυ-
τοῦ, καὶ διεβάλετο σάκκον, καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ
σποδοῦ.

7 Καὶ ἐκήρυχεν, καὶ ἔρρεθη ὃν τῇ
Νινευὶ ὡς τῷ βασιλέως καὶ ὡς τῶν μα-
γιστάνων αὐτοῦ, λέγων· οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη,
καὶ οἱ βόες, καὶ τὰ περὶ αὐτὰ μὴ γινώσκουσιν
μνηστῆρ, μηδὲ νημέαθαι, μηδὲ ὑδὼρ πίευσαι.

8 Καὶ διεβάλοντο σάκκους οἱ ἄνθρωποι καὶ
τὰ κτήνη, καὶ ἀνέβησαν πρὸς τὸν θεὸν ἐκτενῶς.

Καὶ ἀπέστρεψεν ἕκαστος ὑπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς
πονηρίας, καὶ ὑπὸ τῆς ἀδικίας τῆς ὃν χειρὶν
αὐτῶν, λέγοντες· 9 τίς οἶδεν εἰ μετανοήσῃ ὁ

πορείας

μικρῇ
μεγάλῃ

ἀπέστρεψεν

Ι Ω Ν Α Σ. ΚΕΦ. Δ'.

Θεός, καὶ ἀποστέλλει ἐξ ὀργῆς θυμῷ αὐτοῦ, καὶ
ὃ μὴ ἀπολώμεθα; 10 Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ
ἔργα αὐτοῦ, ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ τοῦ ὁδοῦ
αὐτῶν τῶν ποιητῶν· καὶ μετενόησεν ὁ Θεὸς ὅτι
τὰ κακά, ἃ τῇ κακίᾳ, ἢ ἐλάλησεν τῷ πονῆσαι αὐτοῖς, καὶ
οὐκ ἐποίησεν.

Κ Ε Φ. Δ'.

1 **Κ** ΑΙ ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λυπῶν μεγάλῳ,
καὶ συνεχύθη· 2 καὶ προσήγατο
πρὸς Κύριον, καὶ εἶπεν ὦ Χ δὴ·
Κύριε, οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι μου, οὓς ἐλάλησα ἐπὶ
ὅτις μου ἐν τῇ γῇ μου; ἀλλὰ τὸ το πρέσβυς
τῷ φυγεῖν εἰς Θαρσεῖς, διότι ἔγνων, ὅτι σὺ ἐλεή-
μων καὶ οὐκ ἐκτελέσεις, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος,
καὶ μετανοῶν ὅτι ταῖς κακίαις. 3 Καὶ νῦν,
δευτέρα Κύριε, λάβε τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ,
ὅτι καλὸν τὸ ἀποθαιεῖν με ἢ ζῆναι με. 4 Καὶ εἶπεν
Κύριος πρὸς Ἰωνᾶν· εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ;
5 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνᾶς ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκά-
θισεν ἀπέναντι τῆς πόλεως· καὶ ἐποίησεν ὅκα
σκηνὴν ἑαυτῷ, καὶ ὁ κάθητο ὑποσκάπτει αὐτῆς
ἐν σκιά, ἕως ὅτε ἀφίδη τί ἔσται τῇ πόλει. 6 Καὶ
προσέταξεν Κύριος ὁ Θεὸς κολοκύντην, καὶ ἀνέβη
ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ Ἰωνᾶ, τῷ εἶναι σκινὴν ὑποσκάπτει
τῆς

ΚΕΦ. Δ'. ΙΩΝΑΣ.

τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, τῷ σκιάζεν αὐτὸν ὑπὸ τῶν
 χερσῶν αὐτοῦ· καὶ ἐχάρη Ἰωνᾶς ὅτι τῇ κολο-
 κιῷ τῇ χαρὰν μεγάλῃ. 7 Καὶ προσέταξεν
 Κύριος ὁ θεὸς σκώληκι ἐσθλῇ τῇ ἐπαύριον, καὶ
 ἐπάταξεν τὴν κολοκίωσαν, καὶ ἀπέξηρανθῇ.
 8 Καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον, καὶ
 προσέταξεν Κύριος ὁ θεὸς πνεύματι καύσωνι συλ- καύσωνος
 χθόντι, καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος ὅτι τὴν κεφαλὴν
 Ἰωνᾶ· καὶ ὠλισγέψυχσεν, καὶ ἀπελέγετο τὴν
 ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· χαλόν μοι τὸ ὑποφαιῖν
 με, ἢ ζῆν. 9 Καὶ εἶπεν Κύριος ὁ θεὸς πρὸς
 Ἰωνᾶν· εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ ὅτι τῇ κολο-
 κιῷ; Καὶ εἶπεν· σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ ἕως
 θανάτου. 10 Καὶ εἶπεν Κύριος· σὺ ἐφείσω
 ὑπὲρ τῆς κολοκιῆς, ὑπὲρ ἧς σὺ ἐκακο-
 πάθης ἐπ' αὐτῆς, καὶ σὺ ἐξέδρεψας αὐ-
 τὴν, ἢ ὑπὸ νύκτα ἐγνήθῃ, καὶ ὑπὸ νύκτα
 ἀπώλετο. 11 ἐγὼ δὲ ὑφείσομαι ὑπὲρ Νι-
 νιβῆ τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ὃς ἡ κατοικοῦσιν
 πλείους ἢ δώδεκα μυριάδες ἀνθρώπων, οἳ πῖνες
 σὺ ἐγνώσκειν δεξιὰν αὐτῆς ὅδε ἀριστερὰν αὐ-
 τῆς, καὶ κτήνη πολλά;

ΙΩΝΑΣ τριτῆς σ'.

ΝΑΟΥΜ Ζ΄.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

1 **Λ**ημμα Νινευή· βιβλίον ὁράσεως Ναύμ
τῷ Ἐλκεσαίῳ. 2 Θεὸς ζήλωτης, καὶ
ἐκδικῶν Κύριος, ἐκδικῶν Κύριος, μετὰ
θυμοῦ· ἐκδικῶν Κύριος τῆς ὑπεναντίας αὐτοῦ,
καὶ ἔξαίρων αὐτὸς τῆς ἐχθροῦς αὐτοῦ. 3 Κύριος
μακρόθυμος, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ ἀθῶων
ἐκ ἀθώωσθι Κύριος· ἐν σιωπείᾳ καὶ ἐν συ-
σεισμῷ ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, καὶ νεφέλαι κομποῦν ποδῶν
αὐτοῦ. 4 ἀπειλῶν θαλάσσης, καὶ ξηραίνων αὐ-
τῇ, καὶ πάντα τῆς ποταμῶν ἐξηρμηδύνει. Ὠλι-
γώθη ἡ Βασιανίτις, καὶ ὁ Κάρμηλ, καὶ τὰ
ἐξανδουῶντα τῷ Λιβάνου ἐξέλιπεν. 5 Τὰ ὄρη
ἐσείσθησαν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ οἱ βοιωτοὶ ἐσαλεύθησαν·
καὶ ἀνετάλη ἡ γῆ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ἡ σύμ-
πασα

ΚΕΦ. α'. Ν Α Ο Υ Μ.

πασα καὶ πάντες οἱ χαδικοῦντες ἐν αὐτῇ.

6 Ἀπὸ προσώπου ὀργῆς αὐτῆς τίς ὑποστήσεται;
καὶ τίς ἀντιστήσεται ἐν ὀργῇ θυμῷ αὐτῆς; ὁ θυμὸς
αὐτῆς τήκῃ ἀρχαίς, καὶ αἱ πέτρας διεθρύβησαν

ἀπ' αὐτοῦ. 7 Χρηστὸς Κύριος τοῖς ὑπομνήσιν
αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, καὶ γνώσκων τὰς εὐ-
λαβερμύους αὐτόν. 8 Καὶ ἐν χαλακλυσμῷ πο-

ρείας σιωτέλαια ποιήσεται· τὰς ἐπεγερεμύους
καὶ τὰς ἐχθροὺς αὐτῆς διώξεται σκότος. 9 Τί

λογίζεσθε ὅτι τὸν Κύριον; συνίελαια αὐτὸς ποιή-
σεται, ὃς ἐκδικήσῃ δις ὅτι ποικίλῃ ἐν θλίψι.

10 Ὅτι ἕως θεμελίου αὐτῶν χερσὶν αὐτοῦ, καὶ
ὡς σμίλαξ πεπλεκωμένη βρωθήσεται, καὶ ὡς

χαλάμη ξηρασίας μεσῇ. 11 Ἐκ οὗ ἐξελεύ-
σεται λογισμὸς καὶ τῷ Κυρίου, πονηρὰ, βελού-

μυρος ποιήσῃ ἐναντία. 12 Τάδε λέγει Κύριος·
κατάρχων ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὅπως ἀφραγή-

σονται, καὶ ἡ ἀκοή σου ἐκ ἐναντιουθήσεται ἐπὶ.
13 Καὶ νῦν σιωπείτω πῶς ῥά βῃ αὐτῆς ἀπὸ

σοῦ, καὶ τὰς δεσμούς σου ἀφῆρῶ. 14 καὶ
ἐντελεῖται ὑπὲρ οὗ Κυρίου, ὃ ἀπαρήσεται ἐκ

τῷ ὀνόματός σου ἐπὶ καὶ ἐξ οἴκου θεοῦ σου ἐξολε-

θρεύσω τὰ γλυπῖά σου καὶ χωνεύω θήσομαι τα-
φὴν σου, ὅτι ταχεῖς.

μίλαξ

λογίζομαι

Κ Ε Φ. Β'.

Ι Δου' ὅτι τὰ ὄρη οἱ πόδες εὐαγγελιζομένου,
καὶ ἀπαγγέλλοντος εἰρήνῃ· ἑόρταζε Ἰούδα
ταῖς ἑορταῖς σου, ἀπόδος ταῖς εὐχαῖς σου,
διότι ἔμῃ παροῦσιν ἐπὶ τῷ διελθεῖν ἀπὸ σου εἰς
παλαιάσιν· σιωπῆσαι, ἤσκηται. 2 ἀνέβη
ἐμφυσῶν εἰς πρὸσωπόν σου, ἔξαμυνόμενός σε ἐκ
θλίψεως. σκόπευσαι ὁδόν, κράτησαι ὁσφύος, ἀν-
δρῖσαι τῇ ἰσχύϊ σφόδρα. 3 διότι ἀπέστρεψεν Κύ-
ριος πρὸς Ἰακώβ, καὶ ὡς ἔβρι τῷ Ἰσραὴλ,
διότι ἐκπαύσονται ἔξεπνάξαι αὐτοὺς, καὶ τὰ κλή-
ματα αὐτῶν διέφθειραν. 4 Ὅπλα δυνατείας
αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων, ἄνδρας δυνατοὺς ἐμπαίζον-
τας ἐν πυρὶ· αἱ ἡπίας τῶν ἀρμάτων αὐτῶν ἐν
ἡμέρῃ ἐτοιμασίας αὐτῶν, καὶ οἱ ἵπποις θορυβηθή-
σοιται. 5 Ὅς ταῖς ὁδοῖς, καὶ συγχυθήσοιται τὰ
ἄρματα, καὶ συμπλακήσοιται ἐν ταῖς πλατείαις·
ἡ ὄρεσις αὐτῶν ὡς λαμπάδες πυρὸς, καὶ ὡς
ἀστράκαὶ ἀφαιρέχουσαι. 6 Καὶ μνησθήσονται
οἱ μεγάλαι αὐτῶν, καὶ φάξονται ἡμέρας, καὶ
ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς πορείαις αὐτῶν, καὶ ἀσθενή-
σουσιν ὅτι τὰ τείχη αὐτῶν, καὶ ἐτοιμάσουσιν ταῖς
προφυλαχὰς αὐτῶν. πύλαι τῶν πόλεων διη-
νοίχθησαν, καὶ τὰ βασίλεια διέπεσαν, 7 καὶ
ἡ

ΚΕΦ. β'. Ν Α Ο Υ Μ.

ἡ ὑπόστασις ἀπεκαλύφθη· καὶ αὕτη ἀνέβαινον,
καὶ αἱ δῦλαι αὐτῆς ἤγοντο, καθὼς δεξιτερὰ
φθγγόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. 8 Καὶ
Νινὼν ἦν ὡς κολυμβήθρα ὕδατος· τείχι ὕδατα
αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ φεύγοντες ἐκ ἑσθαι, καὶ ἐκ βλέπων
ἡ ὁ ὁπλέων. 9 Διήρπαζον τὸ ἀργύριον, διήρ-
παζον τὸ χρυσίον, καὶ οὐκ ἦν πέρας τῆ κόσμου
αὐτῆς· βεδάρωμαι ὑπὲρ πάντα τὰ σκεύη τὰ
ἐπιθυμητὰ αὐτῆς. 10 Ἐκπαγμὸς καὶ ἀναπι- ὁκτραγμὸς
ναγμὸς, καὶ ἐκτραγμὸς, καὶ καρδίας θραυσμὸς,
καὶ ὑπόλοιποις γινάταν, καὶ ὡδῖνες ἐπὶ πᾶσαν
ὁσφυῖ, καὶ τὸ πρῶτον πάντων ὡς πρῶτον
μα χύτας. 11 πῶ ὅτι τὸ κακοκμητήριον τῶν
λεόντων, καὶ ἡ νομὴ ἡ οὔσα [οὐ] τοῖς σκύμοις;
ἔ ἐπαρεύθη λέων τῷ εἰσελθεῖν, ἐκ σκύμνος λέον-
τος, καὶ οὐκ ἦν ὁ ὁκφοδῶν. 12 Λέων ἤρπασεν
τὰ ἰχθυὰ τοῖς σκύμοις αὐτῶν, καὶ ἀπέπιξεν τοῖς
λέουσιν αὐτῶν· καὶ ἐπλησεν θήρας ἰουδαίαν αὐτῶν,
καὶ τὸ κακοκμητήριον αὐτῶν ἀρπαγῆς. 13 Ἰδοὺ
ἐγὼ ὅτι σέ, λέγῃ Κύριος ὁ πατριάρχης, καὶ
ὁ καὶ αὐτὸς ὁ καπὼ πληθὸς σου, καὶ τὰς λέον-
τοῖς οὐ κατὰ γὰρ ῥομφαία· καὶ ἐξαλειφρεύσω
ἐκ τῆς γῆς πᾶν θῆραν σου, καὶ οὐκέτι ἔ μὴ
ἀκουσθῇ τὰ ἔργα σου.

Κ Ε Φ. Γ'.

Ω Πόλις αἱμάτων, ὅλη ψαδῆς, πλή-
ρης ἀδικίας, ἧ φιλαφνηθήσεται θήρα.
2 Φωνὴ μαπίγων, καὶ φωνὴ σεισμοῦ
προχῶν, καὶ ἱππῶν διώκοιτος, καὶ ἄρματος ἀναβράσ-
σιντος, 3 καὶ ἱππῶν ἀναβαίνοντος, καὶ σιλ-
βόσης ῥομφαίας, καὶ ἐξατραπίοντων ὅπλων, καὶ
πλήθους τραυματιῶν, καὶ βαρείας πλώσεως, καὶ
ἐκ μὲν πέρας τοῖς ἔθνεσιν αὐτῆς καὶ ἀδοξήσουσιν
ἐν τοῖς σώμασιν αὐτῆς ἀπὸ πλήθους πορείας.
4 Πόρνη χαλὴ καὶ ὀπίχαυς, ἡγεμένη φαρμάκων,
ἡ πωλῶσα ἔθνη ἐν τῇ πορείᾳ αὐτῆς, καὶ φυ-
λας ἐν τοῖς φαρμάκοις αὐτῆς. 5 Ἰδοὺ ἐγὼ
ἔπι σε, λέγει Κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, καὶ
ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσω σε ἔπι πρῶτον σου,
καὶ δεῖξω ἔθνη πλεονέχοντάς σου, καὶ βα-
σιλείας πλεονέχοντάς σου. 6 καὶ ὀπείψω ἐπὶ
σὲ βδελυγμὸν καὶ τὰς ἀχαριστίας σου, καὶ θή-
σομαι σε εἰς ᾧδὸν ᾠδῆς. 7 καὶ ἔσθαι πᾶς ὁ
ὄρων σε καταθήσεται ἀπὸ σου, καὶ ἐρεῖ· Δει-
λὰ Νινὴ, τίς γενάξῃ πάλιν; πόθεν ζητήσω
ᾧδὸν κλήσεις αὐτῇ; 8 [Ἐτοιμάσαι μερίδα,
μερίδα ἁρμόσαι χορδῶν, ἐτοιμάσαι μελὶς Ἀμμὼν, ἡ
κατοικῶσα ἐν ποταμοῖς· ὕδωρ κύκλω αὐτῆς,

ΚΕΦ. γ'. Ν Α Ο Υ Μ.

ἥς ἡ ἀρχὴ αὐτῆς θάλασσα, καὶ ὕδωρ τὰ τεῖχη
αὐτῆς· 9 καὶ Αἰθιοπία ἡ ἰσχὺς αὐτῆς, καὶ
Αἴγυπτος, καὶ οὐκ ἔσται πέρας τῆς φυγῆς σου·
καὶ Λίβυες ἐγένοντο βοηθοὶ αὐτῆς· 10 καὶ αὐ-
τὴ εἰς μετοικεσίαν πορεύσεται αἰχμάλωτος, καὶ
τὰ νήπια αὐτῆς ἐδαφιοῦσιν ἐπ' ἀρχὰς πασῶν
τῶν ὁδῶν αὐτῆς, καὶ ὅτι πάντα τὰ ἐνδοξὰ αὐ-
τῆς βαλῶσιν κλήρους, καὶ πάντες οἱ μεγάλαιες
αὐτῆς δεθήσονται χειροπέδας· 11 Καὶ γὰρ σὺ
μεθυσθήσῃ, καὶ ἔσῃ ὑπερωραμένη, καὶ σὺ ζη-
τήσεις σεαυτῇ γάσιν ἐξ ἐχθρῶν· 12 Πάντα
τὰ ὀχυρώματά σου συγχὺ σκοποὺς ἔχουσαι· ἐὰν
σαλευθῶσιν, καὶ πεσούσῃ εἰς γόμα ἑσθιότητος.
13 Ἰδοὺ ὁ λαός σου ὡς γυναικες εἰ σοί· ποῖς
ἐχθροὶς σου ἀνοιγόμεναι ἀνοιχθήσονται πύλαι τῆς
γῆς σου, καὶ καταφάγεται πῦρ τὰς μοσχλὰς σῆς.
14 Ὑδὼρ πειροχῆς ὀπίσσωσά σεαυτῇ, κατα-
χεράτησιν πῶν ὀχυρωμάτων σου· ἐμβήθῃ εἰς πη-
λόν, καὶ συμπάτῃ εἰ ἀχέροις, καταχεράτησιν
ὑπὲρ πλίνθον· 15 ὁκεῖ καταφάγεταί σε
πῦρ, ἐξολεθρεύσῃ σε ῥομφαία, καὶ καταφάγε-
ταί σε ὡς ἀκρίς, καὶ βαρυθήσῃ ὡς βεῦχθος·
16 Ἐπλήθυναι τὰς ἐμπορίας σου ὑπὲρ τὰ
ἄστρα τοῦ ὕψους· βεῦχος ὥρμησεν, καὶ ἐξέπε-
ταί αὐτή· 17 ἐξήλατο ὡς ἀπὲλαβθῇ ὁ συμ-
μικτός

Ν Α Ο Υ Μ. ΚΕΦ. γ'.

ματός σου, ὡς ἀχρὶς ἐπέβηκίμα ἐπὶ φραγμὸν
 ἡμέρας. 18 Ἡμέρα πάγος ὁ ἥλιος ἀνέτειλεν, καὶ ἀφήλατο,
 καὶ οὐκ ἔγνω τὸν τόπον αὐτῆς· ὕαί [ὕαί] αὐ-
 τοῖς. 18 Ἐνύσταξαν οἱ ποιμένες σου, βασιλεὺς
 Ἀσσύριος ἐκοίμισιν τῆς διωάσας σου· ἀπῆρεν
 ὁ λαός σου ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ οὐκ ἔω ὁ ἐκδιχό-
 μιδυθ. 19 Οὐκ ἔστι ἴασις τῇ σιωτρεθῇ σου,
 ἐφλέγμαται ἡ πληγὴ σου· πάντες οἱ ἀκού-
 σαντες πλὴν ἀγγελίας σου, κερτήσουσι χεῖρα
 ἐπὶ σέ· δότι ἐπὶ πῖνα ὅκ ἐπῆλθεν ἡ κακία
 σου ἀγαπαντός;

Ν Α Ο Υ Μ Ζ'.

ΑΜΒΑΚΟΥΜ

ΑΜΒΑΚΟΥΜ Η'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΤΟ λῆμμα ὃ εἶδεν Ἀμβακούμ ὁ παρ-
φήτης. 2 Ἔως τίνος, Κύριε, κεχερά-
σομαι, καὶ ὃ μὴ εἰσακούσεις; βοήσο-
μαι πρὸς σέ ἀδικούμενον, καὶ οὐ σώσεις;
3 ἵνατί μοι ἔδειξας κόποις καὶ πόνους ὀπιβλέ-
πων, ὅτι παλαμπάειαι καὶ ἀσέβειαι ἔξεναι-
τίας μου. Γέγονεν κείσις, καὶ ὁ κελτὴς λαμ-
βάνη· 4 ὡς τοῦτο διεσκέδασαι νόμον, καὶ
ὃ διεξάγεται εἰς τέλος κρίμα· ὅτι ὁ ἀσεβὴς
καταδικασθεὶς τὸν δίκαιον, ἔνεκεν τούτου ἐξελεύ-
σεται τὸ κρίμα διεγραμμένον. 5 Ἰδετε οἱ κατα-
φρονηταί, καὶ ὀπιβλέψατε, καὶ θαυμάσατε θαυ-
μάσια, καὶ ἀφανίσθητε· διότι ἔργοι ἐγὼ ἐργάζο-
μαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ὃ ὃ μὴ πιστεύετε,
εἰάν τις ἐκδικηθῇται ὑμῖν. 6 Ὅτι ἰδὲ ἐγὼ ἐξε-
γείρω ἐφ' ὑμᾶς τὰς Χαλδαίους τὰς μαχητὰς τὸ
ἔθνος τὸ πικρὸν, καὶ τὸ ταχυνόν, τὸ πορευόμενον ὅτι

ταχυνόν
τὸ πικρὸν

ΑΜΒΑΚΟΥΜ. ΚΕΦ. α'.

τὸ πλάτος τὰ πλάτη τῆς γῆς, τῷ κατὰκληρονομῆσαι σκηνώ-
 ματα ἔκ αὐτῶν. 7 φοβερός καὶ ἐπιφορμὴς ἐστίν,
 ἐξ αὐτῶν τὸ κεῖμα αὐτῶν ἐστίν, καὶ τὸ λῆμμα αὐτῶν
 ἐξ αὐτῶν ἐξελεύσεται. 8 καὶ ἐξαλοῦνται ὑπὲρ
 πρῶταίς οἱ ἵπποι αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπὲρ τῆς
 λύκας τῆς Ἀραβίας· καὶ ἐξιππάσονται οἱ ἵπποι
 αὐτῶν, καὶ ὁρμήσουσιν μακρόθεν, καὶ πεταθήσονται
 ὡς αἶτος πρῶτος εἰς τὸ φαγεῖν. 9 Σιωπῆ-
 λεια ἐπ' ἀσεβεῖς ἦξει, ἀνιστησόμενος πρὸς τοὺς
 αὐτῶν ἐξουσίαν, καὶ συνάξει ὡς ἄμμιον αἰχμα-
 λωσίαν. 10 Καὶ αὐτὸς ἐν βασιλεύσει ἐντυ-
 φήσει, καὶ τύραννοι πάγητα αὐτῶν, καὶ αὐτὸς εἰς
 πᾶν ὄχλωμα ἐμπαύξεται, καὶ βαλὲν ᾠήσεται, καὶ
 κρατήσεται αὐτῶν. 11 τότε μεταβαλὲν τὸ πνεῦ-
 μα, καὶ διελύσεται, καὶ ἐξιδάσεται· αὕτη ἡ
 ἰσχὺς τοῦ θεοῦ μου. 12 Οὐχὶ σὺ ἀπ' ἀρχῆς Κύ-
 ριε ὁ θεός μου, ὁ ἅγιός μου; καὶ ἔμην σπασά-
 νωμεν. Κύριε, εἰς κεῖμα τέταχας αὐτὸν, καὶ
 ἐπλασέν με τῷ ἐλέγχῃ παιδείαν αὐτοῦ.
 μὲν 13 Καθαρός ὀφθαλμός σου τῷ μὴ ὁρᾶν πονηρά,
 καὶ ἐπιβλέπειν ἐπὶ πόνοις ἐν δυνάμει· εἰς τί ἐπι-
 βλέπεις ἐπὶ καταφροσύνῃ; ὥρμησάντην
 ἐν τῷ κατεπίνειν ἀσεβῆ τὸν δίκαιον; 14 Καὶ
 ποιήσεις τῆς ἀνθρώπων ὡς τῆς ἰσχύος τῆς θα-
 λλάσης, καὶ ὡς τὰ ἔρπετα ἔκ ἔχοντα ἡγάμενον.
 15 Σιω-

ΚΕΦ. Β'. ΑΜΒΑΚΟΥΜ.

15 Σιωπῆλαιαν ἐν ἀγκίστρῳ ἀνέσπασεν, καὶ εἰλ-
κυσεν αὐτὸν ἐν ἀμφιβλήτρῳ, καὶ σπύησεν αὐ-
τὸν ἐν ταῖς σαγήναις αὐτοῦ. 16 Ἐνεκεν τούτου
εὐφρανθήσεται, καὶ χαρήσεται ἡ καρδίᾳ αὐτῆς·
ἔνεκεν τούτου θύσῃ πρὸ ἀμφιβλήτρῳ αὐτῆς, καὶ θυ-
μιάσῃ τῇ σαγῇ αὐτῆς, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐλίπανεν
μερίδα αὐτῆς, καὶ τὰ βρώματά αὐτῆς ἐκλεκτά.
17 Διὰ τὸ αὐτοβαλεῖν τὸ ἀμφιβλήτρον αὐτῆς,
καὶ διὰ παντὸς σποκλείνειν ἔθνη ἔφείσεται.

Κ Ε Φ. Β'.

1 **Ε**ΠΙ τῆς φυλακῆς μετ' ἡσυχίας, καὶ ὅπι-
θήσομαι ὅπι πέτρας, καὶ σποσκοπεύσω
τῷ ἰδεῖν τί λαλήσῃ ἐν ἐμοί, καὶ τί σπο-
κλιθῶ ὅπι τὸν ἑλεγχόν μου. 2 Καὶ ἀπεκρίθη
Κύριος πρὸς με, καὶ εἶπεν· γράψον ὅρασιν, καὶ
σαφῶς ὅπι πυξίον, ὅπως διώκῃ ὁ ἀναγινώσκων
αὐτά. 3 Ὅτι ἐπὶ ὅρασις εἰς χαρὸν, καὶ ἀνα-
τελεῖ εἰς πέρας, καὶ οὐκ εἰς κενόν· ἐὰν ὑπὲρ ἡσυχίαν,
ὑπομένει αὐτὸν, ὅτι ἐρχόμενος ἦξῃ, καὶ ἔμῃ
χρησίῃ. 4 Ἐὰν ὑποσείληται, οὐκ εὐδοκῇ ἡ
ψυχὴ μου ἐν αὐτῇ· ὁ δὲ δίχαιός [μου] ἐκ πί-
στεώς μου ζήσεται. 5 Ὁ δὲ καταϊομένης, καὶ
καταφρονήτης, ἀνὴρ ἀλαζών, οὐδὲν μὴ περάνῃ·
ὅς ἐπλάττειν χαρὰς ὁ ἄδικος τὴν ψυχὴν αὐτῆς,
καὶ

ΑΜΒΑΚΟΥΜ. ΚΕΦ. Β'.

καὶ αὐτος ὡς θάνατος οὐκ ἐμπιπλάμην· καὶ
 ὁπισυνάξει πρὸς αὐτὸν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ
 εἰσδέξεται πρὸς αὐτὸν πάντας τὸς λαούς.
 6 Οὐχὶ ταῦτα πάντα πρὸς βολὴν κατ' αὐτῷ
 λήφονται, καὶ πρὸς βλημα εἰς διήγησιν αὐτοῦ;
 καὶ ἐρῶσιν· ἔα ὁ πληθύων αὐτῷ τὰ ἔκ ὄντα
 αὐτῷ ἕως πίνος, καὶ βαρυῶν τὸν κλοιὸν αὐτῷ
 πᾶσιν. 7 Ὅτι ἔξαφνης ἀναστήσονται δάκνον-
 τες αὐτόν· καὶ ἐκνήψουσιν οἱ ὀπίσθιοί σε, καὶ
 ἔσῃ εἰς ἀσφαλίαν αὐτοῖς. 8 Διότι σὺ ἐσκό-
 λουσας ἔθνη πολλὰ, σκυλεύσῃς σε πάντες οἱ
 ὑπολειμμένοι λαοί, δι' αἵματα ἀνθρώπων,
 καὶ ἀστέβειαι γῆς καὶ πόλεως, καὶ πάντων τῶν
 κατεκείνηται αὐτῷ. 9 Ὡς ὁ πλεονεκτῶν πλεο-
 νεξίαι κακίῳ πρὸ οἴκου αὐτοῦ, τῷ πατρὶ εἰς ὕψος
 ἐκπαρθῇ νοσίων αὐτοῦ, τῷ ἐκασπαδῆναι ἐκ χειρὸς κακῶν.
 10 Ἐβλεύσω αἰχμῶν πρὸ οἴκου σου, συνεπέ-
 ραιας λαούς πολλούς, καὶ ἐξήμαρται ἡ ψυχὴ σε.
 11 Διότι λίθος ἐκ τοίχου βοήσεται, καὶ κέν-
 θρος ἐκ ξύλου φθεγγεται αὐτά. 12 Οὐαὶ
 ὁ οἰκοδομῶν πόλιν ἐν αἵματι, καὶ ἐτοιμάζων πό-
 λιν ἐν ἀδικίαις. 13 Οὐ ταῦτά ἐστιν πρὸς Κυ-
 είου παντοκράτορος; καὶ ἐξέλιπον λαοὶ ἰχα-
 νοὶ ἐν πυρὶ, καὶ ἔθνη πολλὰ ὠλισγέψυχισται.
 Καὶ ἐνεπλή- 14 Ὅτι ἐμπληθῆσται ἡ σύμπασα γῆ τῷ γινῶναι
 ὄντι τῷ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΑΜΒΑΚ.

τίω δόξαν Κυρίου, ὡς ὕδωρ πολὺ χαλαχελύφῃ
 αὐτοῦ. 15 Ὡς ὁ ποτίζων τὸν πλησίον αὐτοῦ
 ἀνατροπῇ θολερᾷ καὶ μεθύσκων, ὅπως ἔπιβλέπη
 ἔπι τὰ σπήλαια αὐτοῦ. 16 πλοημονίῳ ἀπι-
 μίας ἐκ δόξης πίε καὶ σὺ, καὶ ἀλαλάδητι, καὶ
 σείσθῃ· ἐκύκλωσεν ἔπι σὲ ποτήριον δεξιᾶς
 Κυρίου, καὶ σιωπήσῃ ἀπιμία ἔπι τίω δόξαν σου.
 17 Διότι ἀσέβεια τῷ Αἰβάνου χαλύνει σε, καὶ
 θαλασπεία θηρίων πλοήσῃ σε, ἀφ' αἵματός ἀν-
 θρώπων, ἀσέβειαν γῆς καὶ πόλεως, καὶ πάντων
 τῶν χαλτακουύτων αὐτίκῃ. 18 Τί ὠφελεῖ γλυ-
 πλὸν, ὅτι ἐγλυφαι αὐτό; ἔπλασεν αὐτὸ χῶ-
 ἰσμα, φορυτασία ψαλῆ, ὅτι πέποιθεν ὁ πλά-
 σας ἔπι τὸ πλάσμα αὐτοῦ, τῷ ποιῆσαι εἶδωλα
 κωφά. 19 καὶ ὁ λέγων περὶ ξύλων, ἔκμητοι,
 ἐξεγέρσῃ· καὶ περὶ λίθων, ὑψώσῃ· καὶ αὐτὸ
 ὅστιν φορυτασία, τοῦτο δὲ ὅστιν ἔλασμα χρυσοῦ
 καὶ ἀργυρίου, καὶ πᾶν πνεῦμα οὐκ ἐπὶ οὗ αἵματός.
 20 Ὁ δὲ Κύριος ἐν ἡμῶν ἀγάπῃ αὐτοῦ· εὐλα-
 βείσθω ἀπὸ τρωσάπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΑΜΒΑΚΟΥΜ.

1 **Κ** Υε εἰσακήκοα τίω ἀκοίῳ σου, καὶ
 ἐφοβήθην.
 2 Κύριε ὦ χατενόησαι τὰ ἔργα σου, ὦ καὶ
 ἐξέσῃς. Εν

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΑΜΒΑΚ.

Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνώσῃσθαι,
Ἐν τῷ ἐγγίσειν τὰ ἔτη, ἐπιγνώσῃσθαι.
Ἐν τῷ πρῆναι τὸν χειρὶ, ἀναδειχθῇσθαι.
Ἐν τῷ λαγχῆσαι πλὴν ψυχῷ μου, ἐν ὀργῇ
ἐλέους μνησθῇσθαι.

3 Ὁ Θεὸς ἐκ θαυμαῶν ἤξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄψεως
Φαράν κατασκίει δασέος. Διάφασμα. Ἐχάλυ-
ψεν ὕδατοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ,
Καὶ ἀνέστας αὐτῷ πλήρης ἡ γῆ.

4 Καὶ φέγῃς αὐτῷ ὡς φῶς ἔσαι
τέρατα
Κέρατα ἐν χειρὶ αὐτοῦ ὑπάρχει αὐτοῦ.
Καὶ ἔθετο ἀγάπην χειρὶ αὐτοῦ ἰσχύος αὐτοῦ.

5 Πρὸ πρῶτου αὐτοῦ πόρβεται λόγος,
οἱ πόδες
Καὶ ἐξελεύσεται ἐν πεδίοις κατὰ πόδας αὐτοῦ.

6 Ἐση, καὶ ἐσταλεύθῃ ἡ γῆ.
Ἐπέβλεψεν, καὶ ἐτάκῃ ἔθνη.
Καὶ διεθρύβῃ τὰ ὄρη βίβας,
Ἐτάκῃσαν βοῦνοὶ αἰώνιοι,
Πορείας αἰωνίους αὐτοῦ.

7 Ἀπὸ κόπων εἶδον
Σκηνώματα Αἰθιοπῶν, πληθήσονται
Καὶ αἱ σκηναὶ γῆς Μαδιάμ. Διάφασμα.

8 Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠρχήσῃς Κύριε;
Μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σου;
Ἥ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρμημά σου;

Ἄ. Ὁπ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΑΜΒΑΚ.

Ὅπ' ὀπρώσῃ ὀπί τ' ἵππους σου,
Καὶ ἡ ἵππασία σου σωτηρία.

9 Ἐντένων σ' ἵππους τὸ τόξον σου
Ἐπὶ τὰ σκῆπτρα, λέξ' Κύριος· Διάψαλμα.
Ποταμοὺς ῥαγήσεται γῆ.

ποταμῶν

10 Ὁφονταί σε, καὶ ὠδυνήσουσιν λαοί,
Σκορπίζων ὕδατα πορείας [αὐτῷ].

Ἐδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς,

Ἵψος φορυτασίας αὐτῆς ἐπήρθη.

11 Ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς·

Εἰς φῶς βολίδες σ' ἐπεσόνται,

Εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὅπλων σ'.

12 Ἐν ἀπειλῇ [σ'] ὀλιγώσεις γῆν,

Καὶ οἱ θυμῶν κατὰξεις ἔθνη.

13 Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαὸν σου, τῷ σῶσθαι

τὸν Χεῖρτός σου.

Ἐβάλας εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάλατον·

Ἐξήλερας δεσμούς [σ'] ἕως τραχίλης εἰς τέλος·

14 Διέκοψας οἱ ὀκτάσθ' κεφαλὰς διωγτῶν,

Σταθῆσονται οἱ αὐτῇ·

Διανοίξουσιν χαλινὸς αὐτῆς, ὡς ἔαδων πῶ-

χὸς λάθρα.

15 Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τὸν ἵππον σ',

ταρξάσουται ὕδατα πολλά.

16 Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπλήσθη ἡ κοιλία μου,

ΣΑΥΙΝΟΦΟΣ

G

Ἀπὸ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΑΜΒΑΚ.

Ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χελέων μου,
 Καὶ εἰσῆλθεν πρόμος εἰς τὰ ὄσα μου,
 Καὶ ὑποχάτωθεν μου ἐπαράχθη ἡ ἔξις μου.
 Ἀναπαύσασθαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου,
 Τῷ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν προικίας μου.

17 Διότι συκῇ ὃ καρποφορήσῃ,
 Καὶ ὃκ' ἔσται γενήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις·
 Ψύσσεται ἔργον ἐλαίας,
 Καὶ τὰ πεδία ὃ ποιήσῃ βρῶσιν.
 Ἐξέλενπον ὑπὸ βρώσεως τρώματα,
 Καὶ ὃκ' ὑπάρχουσιν βόες ἐπὶ φάτναις [ἐξιλά-
 σεως αὐτῶν·]

18 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσασθαι,
 Χαρήσασθαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Κύριε 19 Κύριος ὁ Θεὸς δυνάμεις μου,
 Καὶ τάξει τὰς πόδας μου εἰς σιντελμαί·
 Ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβῆαί με,
 Τῷ ὑπαῖσθαι ἐν τῇ ὁδῇ αὐτοῦ.

Περὶ ἀρχῆς ΑΜΒΑΚΟΥΜ.

ΣΟΦΟΝΙΑΣ Θ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ι **Λ** Ογος Κυρίου, ὃς ἐγνήθη πρὸς Σοφο-
 νίαν τὸν τῷ Χυσεὶ, υἱὸν Γοδολίᾳ, τῷ
 Ἀμορίᾳ, τῷ Ἐζεκίᾳ, ἐν ἡμέραις Ἰου-
 σίου υἱοῦ Ἀμων βασιλέως Ἰούδα. 2 Ἐκλείψει Ἀμὼς
 ἐκλείπεται ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, λέγει Κύ-
 ριος. 3 ἐκλείπεται ἄνθρωπος καὶ κτήν,
 ἐκλείπεται τὰ πτερυγία τῷ ἔρειν καὶ οἱ ἰχθύες
 τῆς θαλάσσης. ✕ καὶ ἀσθενήσουσι οἱ ἀσθεῖς,
 καὶ ἔξαρσεν τὰς ἀνόμους ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς,
 λέγει Κύριος. 4 Καὶ ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου
 ἐπὶ Ἰούδα, καὶ ἐπὶ πάντας τὰς κατοικοῦντας
 Ἱερουσαλήμ. καὶ ἔξαρσεν ἐκ τῷ τόπου τούτου
 τὰ ὀνόματα τῆς Βαὰλ, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν
 ἱερέων, 5 καὶ τὰς προσκυνοῦντας ἐπὶ τοῖς δώ-
 ματοι τῇ γραμμῇ τῷ ἔρειν, καὶ τὰς προσκυνοῦντας

ΣΟΦΟΝΙΑΣ. ΚΕΦ. α'.

καὶ τὰς ὀμνύοντας κατὰ τὸ Κυρίου, καὶ τὰς ὀμνύοντας
κατὰ τὸ βασιλείῳ αὐτοῦ, ὁ καὶ τὰς ἐκκλί-
νοντας ἀπὸ τοῦ Κυρίου, καὶ τὰς μὴ ζητήσαντας
τὸν Κύριον, καὶ τὰς μὴ ἀντεχομένους τοῦ Κυρίου.
7 Εὐλαβέσθε ἀπὸ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ,
διότι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου, ὅτι ἠτοίμασεν
Κύριος πλὴν θυσίαν αὐτοῦ, ἠγάσεν τὰς κληθὺς
αὐτοῦ. 8 Καὶ ἔσται, ἐν ἡμέρᾳ θυσίας Κυρίου,
καὶ ἐκδικήσω ὅτι τὰς ἀρχοντας, καὶ ἐπὶ τὸν οἶ-
κον τοῦ βασιλείῳ, καὶ ἐπὶ πάντας τὰς ἐνδεδυ-
μένους ἐνδύματα ἄλλοτεμα. 9 καὶ ἐκδικήσω
ἐπὶ πάντας ἐμφανῶς ἐπὶ ταῖς πόρυλας ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ, τὰς πληροῦν τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ
Θεοῦ αὐτῶν ἀνομίας καὶ δόλου. 10 Καὶ ἔσται ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος, φωνὴ κραυγῆς
ἀπὸ πύλης ἀποκενδρῶνται, ὀλεθυρμὸς ἀπὸ τῆς
δοῦπρας, καὶ σιωπηρὸς μέγας ἀπὸ τῶν βυθίων.
11 Θρηνήσατε οἱ χαλικοῦντες πλὴν χαλικοκομ-
μένῳ, ὅτι ὁμοιάσῃ πᾶς ὁ λαὸς Χαλαὰν, ἐξω-
λεθροῦνται πάντες οἱ ἐπηρμηνοὶ ἀργυρίῳ.
12 Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐξεβλήσονται
πλὴν Ἱερουσαλὴμ μετ' ἰλύχνου, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ
τὰς ἀνδράς τὰς χαλαιοφρονοῦντας ἐπὶ ταῖς φυ-
λάγμασι αὐτῶν οἱ λέγοντες ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.
ὃ μὴ ἀγαθοποιήσῃ Κύριος, ὅτι ὃ μὴ χαλῶσῃ.

13 Καὶ

ΚΕΦ. Β'. ΣΟΦΟΝΙΑΣ.

13 Καὶ ἔσται ἡ δυνάμις αὐτῶν εἰς ἀφαιρᾶν, καὶ οἱ οἴκοι αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας, καὶ ἔ μὴ κατεκρήσουσιν ἐν αὐταῖς, καὶ καταφυτεύουσιν ἀμπελῶνας, καὶ ἔ μὴ πῶσιν καταφυτεύον τὸν οἶνον αὐτῶν. 14 Ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα Κυ- σωσιν εἰς ἡ μεγάλη, ἐγγὺς καὶ ταχεῖα σφόδρα· φανή ἡμέρας Κυρίου πικρὰ καὶ σκληρὰ τέτακται. 15 δυνατὴ ἡμέρα ὀργῆς, ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἡμέρα θλίψεως καὶ ἀνάγκης, ἡμέρα ἁωρίας καὶ ἀφανισμοῦ, ἡμέρα σκοτὺς καὶ γόφου, ἡμέρα νεφέλης καὶ ὀμίχλης, 16 ἡμέρα σάλπιγγος καὶ κρουγῆς ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς, καὶ ἐπὶ τὰς γωνίας ἰχυρὰς τὰς ὑψηλάς. 17 Καὶ ἐκθλίψω τὸς ἀνθρώπους, καὶ πορεύσονται ὡς τυφλοὶ, ὅτι τῷ Κυρίῳ ἔξημαρτον· καὶ ἐκχεῖ τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς χοῦν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ὡς βόλβιτα. 18 καὶ τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ἔ μὴ δύνῃται ἔξελείξαι αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίου. Καὶ ἐν πυρὶ ζήλῳ αὐτοῦ καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ· διότι σιωτέλαια καὶ σπουδὴ ποιήσῃ ἐπὶ πάντας τὸς κατεκροῦντας τὴν γῆν.

Κ Ε Φ. Β'.

1 **Σ** Υπάχθετε, καὶ σιωδέσθε τὸ ἔθνος τὸ ἀπαίδευτον, 2 πρὸς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς
G 3

ΣΟΦΟΝΙΑΣ. ΚΕΦ. β'.

ὑμᾶς ὡς ἄνθρωποι ποταπορεύομενοι, πρὸς τῷ
 ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ὀργὴν Κυρίου, πρὸς τῷ ἐπελ-
 θεῖν ἐφ' ὑμᾶς ἡμέραν θυμῷ Κυρίου. 3 Ζητή-
 σατε τὸν Κύριον πάντες ταπεινοὶ γῆς· κρίμα ἐρ-
 γάζεσθε, καὶ δικαιοσύνην ζητήσατε, καὶ ἀποκρί-
 νεσθε αὐτὰ, ὅπως σκεπασθῇτε ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς
 Κυρίου. 4 Διότι Γάζα διηρπασμένη ἔσται, καὶ
 Ἀσκάλιν ἔσται εἰς ἀφορισμὸν, καὶ Ἄζωθ μὴ
 ἐκκρισθήσεται συμβεβίας ἐκείνησται, καὶ Ἀκχαρὼν ἐκείνησται.
 ἐκκριθήσεται 5 Οὐαὶ οἱ χαλκῶντες τὸ χρῶμα τῆς θαλάσ-
 σης, πάριχοι Κρητῶν λόγος Κυρίου πρὸς ὑμᾶς
 Χαταάν, γῆ Ἀλοφύλων, καὶ ἀπὸ ὑμᾶς ὅκα
 κατοικίας. 6 καὶ ἔσται Κρήτη νομὴ ποιμνίων,
 καὶ μάνδρα πρβάπων, 7 καὶ ἔσται, τὸ χρῶ-
 νισμα τῆς θαλάσσης τοῖς χαλκοῖσι οἴκῳ Ἰούδα.
 αὐτὸς ἐπ' αὐτὴν νεμήσονται ἐν τοῖς οἴκοις Ἀσκάλιν,
 δαίλης καταλύσουσιν. 8 ἀπὸ πρὸς ὧν ἦν
 Ἰούδα. ὅτι ἐπέσκεπται αὐτὴν Κύριος ὁ θεὸς αὐ-
 τῶν, καὶ ἀπέστρεψεν τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν.
 8 Ἦκιστα ὀνειδισμὸς Μωάβ, καὶ κονδυλισμοὺς
 ἦν Ἀμμων, ἐν οἷς ἀνέδξον τὸν λαόν μου, καὶ
 ἐμεγαλύνοντο ὅτι τὰ ὀρεῖά μου. 9 Διὰ τῆς το-
 ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσ-
 ραὴλ, διότι Μωάβ ὡς Σόδομα ἔσται, καὶ οἱ υἱοὶ
 Ἀμμων ὡς Γόμορρα, καὶ Δαμασκὸς ὅκα λελειμ-
 μένη

ΚΕΦ. Β'. ΣΟΦΟΝΙΑΣ.

μὲν ὡς θιμωρία ἄλσος, καὶ ἠφανισμὸν εἰς τὸν
 αἰῶνα· καὶ οἱ χατάλοιποι τῷ λαῷ μου ἀγερ-
 πῶσαι αὐτούς, καὶ οἱ χαλάλοιποι ἔθους με κλη-
 ρηνομήσουσιν αὐτούς. 10 Αὕτη αὐτοῖς ἀντὶ τῆς
 ὕβρεως αὐτῶν, διότι ὠνείδισαν, καὶ ἐμεγαλυνή-
 σαν ὅτι τὸν Κύριον τὸν παντοκράτορα. 11 Ἐπι-
 φάνης ἔσται Κύριος ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐξολοθρεύσῃ
 πάντας τοὺς θεοὺς τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς· καὶ προσ-
 σκυωήσουσιν αὐτῷ ἕκαστος ἐκ τῶ τοῦ αὐτοῦ, αὐτῶν
 πᾶσαι αἱ νῆσοι τῶν ἐθνῶν. 12 Καὶ ὑμεῖς Αἰ-
 θίοπες τραυματίαι ῥομφαίας μου ἐστέ· 13 καὶ
 ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτῇ ὅτι βορρᾶν, καὶ ἀπολεῖ ἐκτενῶ μου
 τὸν Ἀσσύριον, καὶ θήσῃ τὴν Νινὴν εἰς ἀφαι-
 σμὸν ἀνδρον, ὡς ἔρημον· 14 καὶ νεμήσουσιν ἐν
 μέσῳ αὐτῆς ποίμνια, καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς
 γῆς, καὶ χαμαλέοντες καὶ ἔχνοι ἐν τοῖς φατνώ-
 μασι αὐτῆς κοιτασθήσονται· καὶ θηρία φωνήσῃ
 ἐν τοῖς θρόνοις αὐτῆς, κόρακες ἐν τοῖς πυ-
 λῶσι αὐτῆς, διότι κέδρος τὸ ἀνάστημα αὐτῆς.
 15 Αὕτη ἡ πόλις ἡ φαυλίστρια, ἡ χατοικουσα
 ἐπ' ἐλπίδι, ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ αὐτῆς· ἐγὼ
 εἰμι, καὶ οὐκ ἐστὶ μετ' ἐμὲ ἐπὶ. Πῶς ἐγαθήθη εἰς
 ἀφθρισμὸν νομὴ θηρίων; πᾶς ὁ πρᾶπορευόμενος
 δι' αὐτῆς σκεῖθι, καὶ κινήσῃ τὰς χεῖρας αὐτῆς.

ΣΟΦΟΝΙΑΣ. ΚΕΦ. γ.

Κ Ε Φ. Γ.

Ω Ἡ ὀπιφανὴς καὶ ἀπολελυτωμένη
 πόλις, ἡ ὤρειται. 2 ὅκ ἐισή-
 κουσεν φωνῆς, ἔκ ἐδέξατο παμφείαν,
 ἐπεποίθησεν ὅτι τῷ Κυρίῳ ὅκ ἐπεποίθει, καὶ πρὸς τὸν θεὸν
 αὐτῆς ὅκ ἠγγισεν. 3 Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ὡς
 αὐτῇ ὡς λέοντες ὠρυόμενοι, οἱ κριταὶ αὐτῆς ὡς
 λύκοι τῆς Ἀραβίας, ἔχ ὑπελίποντο εἰς τοφῶν.
 4 Οἱ περὶ αὐτῆς πινόμενοι πόσι, ἄνδρες
 καταφρονεῖται· οἱ ἱερεῖς αὐτῆς βεβηλοῦσιν τὰ
 ἅγια, καὶ ἀσεβοῦσιν νόμον. 5 Ὁ δὲ Κύριος δι-
 χροῦς ὡς μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἔ μὴ ποιήσῃ ἀδικον·
 πρὸς πρὸς δάσῃ τὸ κρίμα αὐτῆς ✕ εἰς φῶς.
 νῆκος καὶ οὐκ εἰς νῆκος ἀδικίαν. 6 Ἐν ἀφθορᾷ
 κατέσπασα ὑπερηφάνους, ἠφανίσθησαν γυνῆαι
 αὐτῆς· ἐξηρμώσω τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τὸ πρᾶπαν,
 τῷ μὴ δρᾶν· ἐξέλιπον αἱ πόλεις αὐτῶν,
 ἀφ' τὸ μηδεὶνα ὑπάρχειν, μηδὲ κατοικεῖν.
 7 Εἶπα, πλὴν φοβείσθε με, καὶ δεῖξατε παι-
 δείαν, καὶ ἔ μὴ ἐξολεθρευθῆτε ἐξ ὀφθαλμῶν
 αὐτῆς, πάντα ὅσα ἐδίκησα ἐπ' αὐτῇ· ἐτοιμά-
 ζου, ὀρθέσθην, διέφθαρει πᾶσα ἡ ὀπιφυλλίς αὐ-
 τῆς. 8 Διὰ τῷτο ὑπόμεινόν με, λέγα Κύ-
 ρι, εἰς ἡμέραν ἀναστάσεώς μου εἰς μαρτύριον
 δότι

ΚΕΦ. γ'. ΣΟΦΟΝΙΑΣ.

Διότι τὸ κρῖμά μου εἰς συναγωγὰς ἐθῶν τῷ εἰς-
 δέξασθαι βασιλεῖς, τῷ ἐκχέαι ἐπ' αὐτὸς πᾶσαν
 ὀργὴν θυμοῦ μου· ὅτι ἐν πυρὶ τῷ ζήλου μου
 καταναλωθήσεται ἡ γῆ. 9 Ὅτι τότε μετασρέ-
 ψω ὅτι λαὸς γλώσσαις εἰς γενὰν αὐτῆς, τῷ ὅτι-γενὰς αὐτῶν
 χαλεπὰς πάντας τὸ ὄνομα Κυρίου, τῷ δαλύειν
 αὐτὰ ὑπὸ ζυγὸν ἑνα· 10 ἐκ περάται πο-
 ταμὸς Αἰθιοπίας· ✠ προσδέξομαι ἐν διασπαρμένοις μου,
 οἵσουσιν θυσίας μοι. 11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
 ἔμὴ κατακλυθῆς ἐκ πάντων τῶν ὀπιτηδου-
 μάτων σου, ὣν ἠσέβησας εἰς ἐμέ· ὅτι τότε φρελά-
 σθὲ σου τὰ φανλίσματα τῆς ὑβρείας σου, καὶ
 ἔκ' ἐπὶ μὴ προσθῆς τῷ μεγαλαυχῆσαι ὅτι τὸ ὄρος
 τὸ ἅγιόν μου. 12 Καὶ ὑπολείψομαι ἐν σοὶ λαὸν
 φραγὸν καὶ ταπεινόν, καὶ εὐλαβηθήσονται ἀπὸ τοῦ πολυῦ
 ὀνόματος τοῦ Κυρίου. 13 οἱ καταλείποντες τῷ Ἰσ-
 ραὴλ, καὶ ἔποιήσουσιν ἀδικίαν, ἔδδ' μὴ λαλήσουσιν
 μάταμα, καὶ ἔμὴ εὐρεθῇ ἐν σόματι αὐτῶν γλώσσα
 δολία· διότι αὐτοὶ νεμήσονται καὶ κοιτάξονται,
 καὶ ἔκ' ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτὸς. 14 Χαῖρε, θύγα-
 τερ Σιών, κήρυσε, θύγατερ Ἱερουσαλὴμ, εὐφραίνε,
 καὶ κατατέρπου ἕξ ὅλης τῆς καρδίας σου, θύγα-
 τερ Ἱερουσαλὴμ. 15 ὤρεται Κύριος ἐκ ἀδι-
 κήματά σου, λελύτρωαί σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου·
 βασιλεὺς Ἰσραὴλ Κύριος ἐν μέσῳ σου, καὶ ἔκ' ὅψῃ βασιλεύσῃ ὁ
 καχέ

ΣΟΦΟΝΙΑΣ ΚΕΦ. γ'.

χαχὰ οὐκέτι. 16 Ἐν τῷ χαρῶ ἐκείνῳ ἐρεῖ Κύ-
 ριος τῇ Ἱερουσαλήμ· θάρσῃ Σιών, μὴ παρείσθαι-
 σαν αἱ χεῖρές σου. 17 Κύριος ὁ Θεός σου ἐν
 σοί, δυνατὸς σώσῃ σε· ἐπάξει ὅτι σε εὐφροσύ-
 νῳ, καὶ χαριν σε ἐν τῇ ἀγαπήσῃ αὐτῷ, καὶ εὐ-
 φρανθήσεται ὅτι σοὶ ἐν τέλει, ὡς ἐν ἡμέρᾳ
 ἐορτῆς. 18 Καὶ σιμάξω τὰς σινυτετεμμύνας
 σου· οὐαὶ τίς ἔλαβεν ὀνειδισμόν ἐπ' αὐτῷ;
 19 Ἰδὺ ἐγὼ ποίῳ ἐν σοὶ ἔνεχα σὺ ἐν τῷ χαρῶ
 ἐκείνῳ, λέγῃ Κύριε, καὶ σώσω τὴν ἐκπε-
 πτεσμένην, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ
 θήσομαι αὐτὰς εἰς καύχημα, καὶ ὀνομαστὺς ἐν
 πάσῃ τῇ γῇ. 20 Καὶ χαλαιοχυνθήσονται ἐν
 τῷ χαρῶ ἐκείνῳ, ὅταν χαλῶς ὑμῖν ποιήσω, καὶ
 εἰσδέξομαι ἐν τῷ χαρῶ, ὅταν εἰσδέξομαι ὑμᾶς· διότι δώσω
 ὑμᾶς ὀνομαστὺς, καὶ εἰς καύχημα ἐν πᾶσιν τοῖς
 λαοῖς τῆς γῆς, ἐν τῷ ὅπτι σέφει με τὴν αἰχμα-
 λωσίαν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν, λέγῃ Κύριε.

ΣΟΦΟΝΙΑΣ Θ'.

ΑΓΓΑΙΟΣ

ΑΓΓΑΙΟΣ Ι΄.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ι **Ε**Ν τῷ δευτέρῳ ἔτη ὅταν Δαρέης τῷ βασιλέως, ὃς τῷ μητρί τῷ ἑκτῷ, μὲν τῷ μητρί, ἐγένετο λόγος Κυρίου ὃς χειρὶ Ἀγγαίου τῷ πρεσβήτῃ, λέγων· εἰπὸν δὴ πρὸς Ζοροβάβελ τὸν τῷ Σαλαθιὴλ τὸν ὁφθαλμοῦ Ἰούδα, καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν τῷ Ἰωσεδεκ τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, λέγων· 2 ταῦτα λέγει Κύριος παντοκράτωρ, λέγων· ὁ λαὸς ὅτος λέγουσιν· οὐκ ἔστι ὁ θεὸς τῷ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου. 3 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου ὃς χειρὶ Ἀγγαίου τῷ πρεσβήτῃ, λέγων· 4 εἰ θεὸς ὑμῶν μὲν ἐστὶν τῷ οἰκεῖν ἐν οἴκοις ὑμῶν κοιλοσάθαις, ὁ δὲ οἶκος ὅτος ἐξηρήμωται; 5 Καὶ νῦν ταῦτα λέγει Κύριος ἑξερήμωται παντοκράτωρ· τάξατε δὲ τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ὑμῶν. 6 [Διότι ταῦτα λέγει Κύριος·

ΑΓΓΛΙΟΣ. ΚΕΦ. α΄.

εἰς παντοκράτωρ] ἐσπείρατε πολλὰ, καὶ
 εἰσπνέγετε ὀλίγα· ἐφάγετε, καὶ οὐκ εἰς πλη-
 σμονίω· ἐπίετε, καὶ οὐκ εἰς μέθην· περιβά-
 λεσθε, καὶ οὐκ ἐθερμάνθητε ἐν αὐτοῖς· καὶ ὁ τῆς
 μωθούς σιμῶν, σιμῶναγιν εἰς δεσμὸν τετυ-
 πιμῶν. 7 Τὰδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ·
 θείατε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδούς ὑμῶν·
 8 ἀνάβητε ὅτι τὸ ὄρος, καὶ κόψατε ξύλα, καὶ
 οἰκοδομήσατε τὸν οἶκον, καὶ εὐδοκήσω ἐν αὐτῷ,
 καὶ ἐνδοξαθήσομαι, ἔπειν Κύριος. 9 Ἐπεβλέ-
 ψατε εἰς πολλὰ, καὶ ἐγένοντο ὀλίγα· καὶ εἰσπνέχθη
 εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἔξεφύσηται αὐτά. Διὰ τῆτο
 τὰδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ἀνθ' ὧν ὁ οἶκός
 μου ἐστὶν ἔρημος, ὑμεῖς δὲ διώκετε ἕκαστος εἰς τὸν
 οἶκον αὐτοῦ, 10 ἀλλ' τῆτο ἀνέξῃ ὁ ὕρατος δόπ-
 δρόσου, καὶ ἡ γῆ ὑποστελεῖται τὰ ἐκφόρεα αὐ-
 τῆς· 11 καὶ ἐπάξω ῥομφαίαν ὅτι τὴν γῆν,
 καὶ ὅτι τὰ ὄρη, καὶ ὅτι τὸν οἶτον, καὶ ἐπὶ τὸν
 οἶνον, καὶ ἐπὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ὅσα ὀκφέρει ἡ γῆ,
 καὶ ἐπὶ τῆς ἀνθρώπου, καὶ ἐπὶ τῆς κτήνης, καὶ ἐπὶ
 πάντας τῆς ποιοῦς πᾶν χειρῶν αὐτῶν. 12 Καὶ
 ἤκουσεν Ζαρεβάβελ ὁ τῷ Σαλαθιήλ ὁ ἐκ φυλῆς
 Ἰούδα, καὶ Ἰησὺς ὁ τῷ Ἰωσεδέκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας,
 καὶ πάντες οἱ κατὰλοιποι τῷ λαοῦ τῆς φωνῆς
 Κυρίου τῷ θεῷ αὐτοῦ, καὶ πᾶν λόγον Ἀγγαῶν
 τῷ

ΚΕΦ. Β'. ΑΓΓΑΙΟΣ.

τῷ περσῇ, χαλὸν ἔξαπέστειλεν αὐτὸν Κύριος
ὁ θεὸς αὐτῶν πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐφοβήθη ὁ λαὸς
ὑπὸ προσώπῳ Κυρίου. 13 Καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος
ἄγγελος Κυρίου ἐν ἀγγέλοις κυρίου πρὸ λαῶν· ἐγὼ
εἰμι μετ' ὑμῶν, λέγει Κύριος. 14 Καὶ ἔξη-
γειρεν Κύριος τὸ πνεῦμα Ζοροβάβελ τῷ Σαλα-
θιήλ ὁκφυλῆς Ἰούδα, καὶ τὸ πνεῦμα Ἰησοῦ τῷ
Ἰωσεδέκ τῷ ἱερέως τῷ μεγάλου, καὶ τὸ πνεῦμα
τῶν χαταλοίπων παντὸς τῷ λαοῦ· καὶ εἰσῆλθον,
καὶ ἐποίουν τὰ ἔργα ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου πατρὸς
κεχότους θεοῦ αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Β'.

1 **Τ**Η ΠΕΡΣΑΔΙ καὶ ΕΙΧΑΔΙ τῷ μηνὸς τῷ ἑκτῷ,
πρὸ δευτέρῳ ἔτη, ὅπῃ Δαρεῖς τῷ βα-
σιλέως, πρὸ ἐβδόμῳ μηνί, μιᾷ καὶ
εἰκάδι τῷ μηνός, ἐλάλησεν Κύριος ἐν χειρὶ Ἀγ-
γαίου τῷ περσῇ, λέγων· 2 εἰπὸν δὲ πρὸς
Ζοροβάβελ τὸν τῷ Σαλαθιήλ ὁκφυλῆς Ἰούδα,
καὶ πρὸς Ἰησοῦ τὸν τῷ Ἰωσεδέκ τὸν ἱερέα τὸν
μέγαν, καὶ πρὸς πάντας τοὺς χαταλοίπους τῷ
λαοῦ, λέγων· 3 πῶς ἔξ ὑμῶν, ὅς ἔσιν τὸν οἶ-
κον τούτον ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ τῇ ἐμπεραθεῖ; καὶ
πῶς ὑμεῖς βλέπετε αὐτὸν νῦν κατὰ ὅσον ὑπάρ-
χοντα ἐνώπιον ὑμῶν; 4 Καὶ νῦν χαπὶ χυε Ζο-
ροβάβελ,

ΑΓΓΛΙΟΣ. ΚΕΦ. Β'.

εὐάβελ, λέγει Κύριος, καὶ καπύχει Ἰησοῦ ὁ τῷ
 Ἰωσεδεκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ καπύχεται πᾶς ὁ
 λαὸς τῆς γῆς, λέγει Κύριος, καὶ ποιείτε. Διότι
 ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
 5 Χ καὶ ὁ λόγος μου ὃν διεμίμην ὑμῖν ἐξαλθόντων ὑμῶν
 ἐκ τῆς Αἰγύπτου, καὶ τὸ πνεῦμά μου ἐφέστηκεν ὅ
 μισθῶ ὑμῶν. θαρσεῖτε. 6 Διότι τάδε λέγει Κύ-
 ριος παντοκράτωρ. ἐπ' ἅπαξ ἐγὼ σείσω τὸν οὐ-
 ρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν ξηρὰν, 7 καὶ
 συσείσω πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἥξει τὰ ἐκλεκτὰ
 πάντων τῶν ἐθνῶν. καὶ πληρώσω τὸν οἶκον τῆτον
 δόξης, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 8 Ἐμὸν τὸ
 ἀργύριον, καὶ ἐμὸν τὸ χρυσίον, λέγει Κύριος παν-
 τοκράτωρ. 9 διότι μεγάλη ἔσται ἡ δόξα τῷ
 οἴκῳ τούτῳ ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ τῆς πρώτης, λέγει
 Κύριος παντοκράτωρ. καὶ εἰρήνην ψυχῆς εἰς
 τοὺς ποίησιν παντὶ καὶ κτίσει, τῷ ἀναστῆσαι τὸν
 ναὸν τῆτον." 10 Τετράδι καὶ εἰκάδι, μὴ καὶ
 οὐάτω ἔτης δώδεκα ἐπὶ Δαρείου, ἐγένετο λό-
 γος Κυρίου πρὸς Ἀγγαῶν τὸν προφήτην, λέγων.
 11 τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ. ἐπερώτησον
 διὰ τῆς ἱερῆς νόμον, λέγων. 12 εἰ ἂν λάβῃ ἄν-
 θρωπος κρέας ἄγιοι ἐν τῷ ἄκρῳ τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ,
 καὶ ἄλῃται τὸ ἄκρον τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ ἄρτον, ἢ
 ἐφῆματος, ἢ οἴνου, ἢ ἐλαίου, ἢ παντὸς βρώματός,
 εἰ

ΚΕΦ. Β'. ΑΓΓΑΙΟΣ.

εἰ ἀγαθήσεται; Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ
 εἶπαν· ὄ. 13 Καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος· εἰ ἂν ἄψῃαι
 μαμαμμόνος ἢ ἀχάθαρτος ψυχῇ [ὅτι ψυχῇ]
 ὅτι παντός τούτων, εἰ μαιθήσεται; Καὶ ἀπεκρί- ἀπὸ
 θησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ εἶπαν· μαιθήσεται. 14 Καὶ
 ἀπεκρίθη Ἀγγαῖος, καὶ εἶπεν· οὕτως ὁ λαὸς
 ὅτος, καὶ οὕτως τὸ ἔθνος τῷτο εἰώπων ἐμοῦ,
 λέγει Κύριος, καὶ οὕτως πάντα τὰ ἔργα τῶν
 χειρῶν αὐτοῦ, καὶ ὅς εἰ ἔγγισεν ἐκεί, μαιθή-
 σεται· ἕνεκεν τῶν λημμάτων αὐτοῦ τῶν ὀρθει-
 νῶν· ὁδυνηθήσονται ἀπὸ προσώπου ποταμῶν αὐτῶν, ~
 καὶ ἐμμοῦτε ὅτι πύλας ἐλέγχοντες. 15 Καὶ ~
 νῦν θεάθε δὴ ὅτι ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἀπὸ τῆς
 ἡμέρας τῆς πρώτης καὶ ἐπ' αὐτῇ, περὶ τῆς θείας λίθου
 ὅτι λίθοι ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, 16 τίνες ἦτε, ὅτε
 οὐεβάλλετε εἰς κυφελίω καρδίας εἴκοσι σάτα,
 καὶ ἐγένετο καρδίας δέκα σάτα, καὶ εἰσεπορεύεσθε
 εἰς τὸ ὑπολήνιον ἔξορτλήσαι πενήτηκοιτα μα-
 τρηταῖς, καὶ ἐγένοντο εἴκοσι. 17 Ἐπάταξα
 ὑμᾶς ἐν ἀφορέῃ καὶ ἐν ἀνεμοφορέῃ, καὶ ἐν χα-
 λάτῃ πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ὑμῶν, καὶ ἐκ
 ἐπετρέφατε πρὸς με, λέγει Κύριος. 18 Τάξα-
 τε δὴ ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας
 τῆς πρώτης καὶ ἐπέκεινα, ἀπὸ τῆς τετραδὸς καὶ εἰ-
 χιδὸς τῆς ἐνάτης μηνός, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς
 ἐδεμα-

ΑΓΓΛΙΟΣ ΚΕΦ. Β΄.

ἐδμελιώθη ὁ ναὸς Κυρίου· θέατε οὖν ταῦς χαρ-
 δίας ὑμῶν, 19 εἰ ἐπ' ὀπτγισοθήσεται ὅτι τῆς
 ἄλω, καὶ εἰ ἐπ' ἡ ἄμπελος, καὶ ἡ συκῇ, καὶ ἡ
 ῥοὰ, καὶ τὰ ξύλα τῆς ἐλαίας τὰ ὅ φέρντα
 καρπὸν· ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης [καὶ ἐπάνω]
 εὐλογήσω αὐτά. 20 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
 ἐκ δολέρου πρὸς Ἀγγαῶν τὸν τροφήτιν τε-
 τράδι καὶ εἰκάδι τῶ μινός, λέγων· 21 εἰπὼν
 πρὸς Ζοροβάβελ τὸν τῷ Σαλαθηλ ἐκ φυλῆς
 Ἰούδα, λέγων· ἐγὼ σείω τὸν ἔρειον καὶ τίω γῆν,
 καὶ τίω θάλασσαν καὶ τίω ξηρὰν, 22 καὶ
 κατασρέψω θρόνους βασιλέων, ✕ καὶ ἐξολε-
 ✕ θρώσω δυνάμιν βασιλέων πῶν ἐθνῶν, καὶ κατα-
 σρέψω ἄρματα καὶ ἀναβάτας, [καὶ κατασρέψω
 • πᾶσαν τὴν δυνάμιν αὐτῆς, καὶ καταβαλὼ τὰ
 ὄρια αὐτῆς, καὶ ἐκχύσω τῆς ἐκλεκτοῦς μου,]
 ἀναθήσονται καὶ καταθήσονται ἵπποι καὶ ἀναβάται αὐτῆς, ἔχα-
 ρος οὖν ῥομφαία πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. 23 Ἐν
 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ,
 λήψομαι σε Ζοροβάβελ τὸν τῷ Σαλαθηλ, τὸν
 εἰς δούλον μου, λέγει Κύριος, καὶ θήσομαι σε ὡς
 σφραγίδα, ὅτι σὲ ἠρέψα, λέγει Κύριος παν-
 τοκράτωρ.

ΑΓΓΛΙΟΣ Γ΄.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ

ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΙΑ΄.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ι **Ε**Ν τῷ ὄγδω μὴν, ἔτις δόλπευ, ὅπῃ
Δαρείῳ, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς
Ζαχαρίαν τὸν τῷ Βασιλῆϊ, υἱὸν Ἀδδῶ,
τὸν τροφὴν, λέγων· 2 Ὡς γάρ σου Κύριος ὅπῃ
τὸς πατέρας ὑμῶν ὄργην μεγάλην. 3 Καὶ
ἔρῃς πρὸς αὐτούς· τὰ δὲ λέγει Κύριος παντοκρά-
τωρ· ὁπιστρέψατε πρὸς μέ, λέγει Κύριος τῶν
δυνάμεων, καὶ ὁπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ. 4 Καὶ μὴ γίνεσθε
καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν, οἷς ὀρεχάλεσαν αὐτοῖς
οἱ τροφῆται οἱ ἑμωροαθεῖς, λέγοντες· τὰ δὲ λέγει
Κύριος παντοκράτωρ· ὁπιστρέψατε ἀπὸ τῶν ὁδῶν
ὑμῶν τῶν ποιηρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν ὁπιστηδύματων
ὑμῶν

Η

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. ΚΕΦ. α'.

ὑμῶν τῶν πονηρῶν, καὶ ἐκ εἰσήκουσαν, καὶ ἔ' προσέ-
 ρον τῷ εἰσακῆσάι μου, λέγει Κύριος. 5 Οἱ
 πατέρες ὑμῶν ὡς εἰσι καὶ οἱ περὶ ἡμᾶς; μὴ
 Χ εἰς τὸν αἰῶνα ζήσονται; 6 πολλὰ τῆς λό-
 γου μου καὶ τὰ νόμμά μου δέχεσθε, ὅσα ἐγὼ ἐν-
 τέλλομαι ἐν πύματι μου τοῖς δούλοις μου τοῖς
 περὶ ἡμᾶς, οἱ καταλάβουσι τῆς πατρὸς ὑμῶν.
 Καὶ ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπαν· κατὰ τὸν ὅρον
 ταύτην Κύριος πάντοτε τῷ ποιῆσαι ἡμῖν καὶ
 τὰς ἐπαγγελίας ἡμῶν, καὶ καὶ τὰ ἐπιτελεῖν ἡμῶν,
 ὅπως ἐποίησεν ἡμῖν. 7 Τῇ τετάρτῃ καὶ ἐκτάτῃ,
 καὶ ἐνδεκάτῃ μηνί, ὅτος ὅστις ὁ μὲν Σαβὰτ,
 ἐν καὶ δευτέρῃ ἔτει ὅπῃ Δαρείου, ἐγένετο λόγος
 Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν τὸν τῷ Βαρχίου, υἱὸν
 Ἀδδῶ, τὸν περὶ τῆς λέγων. 8 ἑώρακα τὴν
 ἑκκλῆσιαν, καὶ ἰδὼν ἄνθρωπον ὅστις ἐβόηεν ἐφ' ἵππον πυρ-
 ρόν, καὶ ὁστος εἰσήκει ἀναμέσον τῶν [δύο] ὁρέων
 τῶν κατασκίων, καὶ ὀπίσω αὐτοῦ ἵπποι πυρροί,
 καὶ ψαροὶ, καὶ ποικίλοι, καὶ λευκοί. 9 Καὶ
 εἶπα· τί οὗτοι Κύριε; καὶ εἶπεν πρὸς μέν· ὁ ἄγ-
 γελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί· ἐγὼ δείξω σοι τί ὅστις
 ταῦτα. 10 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐβόηεν
 ἀναμέσον τῶν ὁρέων, καὶ εἶπεν πρὸς μέν· οὗτοι
 εἰσιν, οὓς ἔξαπέσταλκεν Κύριος, τῷ ἐπιστῆναι
 τὴν γῆν. 11 Καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ ἀγγέλῳ
 Κυρίου

ΚΕΦ. α'. ΖΑΧΑΡΙΑΣ.

Κυρίου τῷ ἐφεστῶτι ἀναμέσον τῶν ὀρέων, καὶ εἶ-
 παν· ὥσπερ ὅταν πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ
 πᾶσα ἡ γῆ χαλοῖται, καὶ ἡσυχάζει. 12 Καὶ
 ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπεν· Κύριε
 παντοκράτωρ, ἕως πότε οὐ μὴ ἐλεήσεις τὴν Ἱερου-
 σαλὴμ, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, αἵς ὑπερίδεις
 τὸ ἐδοδμηκὸν ἔτος; 13 Καὶ ἀπεκρίθη Κύ-
 ριος παντοκράτωρ τῷ ἀγγέλῳ τῷ λαλοῦντι ἐν
 ἐμοὶ ῥήματα κατὰ καὶ λόγους ὡς ἐκκληπικούς.
 14 Καὶ εἶπεν ὡς μετ' ἐμὲ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν
 ἐμοί· ἀνάκραγε λέγων· τὰδε λέγει Κύριος παν-
 τοκράτωρ· ἐξήλωκα τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν
 Σιών ὥσπερ μέλαν, 15 καὶ ὀργὴν μεγάλην
 ἐγὼ ὀργίζομαι ἐπὶ τὰ ἔθνη καὶ συνεπιτιγέμενα·
 ἀνθ' ὧν ἐγὼ μὲν ὀργιάσθω ὀλίγα, αὐτοὶ δὲ συνεπέ-
 γευσθω εἰς χαλάν. 16 Διὰ τὸ τὰδε λέγει Κύ-
 ριος παντοκράτωρ· ὅτι σπρέψω ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ
 ὡς οἶκον, καὶ ὁ οἶκός μου ἀνοικοδομηθήσεται
 ἐν αὐτῇ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ μέτρον
 ἐκτεθήσεται ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ. 17 Καὶ εἶπεν ἐκτεθήσεται
 ὡς μετ' ἐμὲ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί· ἀνάκραγε
 λέγων, τὰδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ἐπὶ
 ἀγαθὴν πόλιν ὡς ἀγαθοῖς, καὶ ἐλεήσει
 Κύριος ἐπὶ τὴν Σιών, καὶ αἰρετὴς [Κύριος] τὴν
 Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ. 18 Καὶ ἦσαν τὸς ὀφθαλμούς

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. ΚΕΦ. Β΄.

μου, καὶ ἰδὼν, καὶ ἰδὼν πάντα κέρατα. 19 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί· τί ὅστιν ταῦτα Κύριε; καὶ εἶπεν πρὸς μέ· ταῦτα τὰ κέρατα τὰ ἀφασκορπίσαντα τὸν Ἰούδαν καὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ Ἱερουσαλήμ. 20 Καὶ ἑδείξεν μοι Κύριος πάντα τὰς τέχνας. 21 Καὶ εἶπα· τί ἔτι ἐρχομαι ποιῆσαι; Καὶ εἶπεν [πρὸς μέ·] ταῦτα τὰ κέρατα τὰ ἀφασκορπίσαντα τὸν Ἰούδαν, καὶ τὸν Ἰσραὴλ κατέαξαν, καὶ ὁδοὶ αὐτῶν ἤρην κεφαλῷ· καὶ εἰσῆλθον ἔτι τῷ ὄξυναι αὐτὰ εἰς χεῖρας αὐτῶν τὰ πάντα κέρατα, τὰ ἔθνη τὰ ἐπαρρόμνα κέρα· ὅτι τὴν γλῶττιν Κυρίου, τῷ ἀφασκορπίσαι αὐτήν.

Κ Ε Φ. Β΄.

ΚΑΙ ἦρα τὰς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἰδὼν, καὶ ἰδὼν ἄνθρωπον, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ χοινίον γεωμετρικόν. 2 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν· ὡς σὺ πορεύῃ; Καὶ εἶπεν πρὸς μέ· ἀφαιμετρήσαι τὴν Ἱερουσαλήμ, τῷ ἰδεῖν πηλίκον τὸ πλάτος αὐτῆς ὅστιν, καὶ πηλίκον τὸ μήκος. 3 Καὶ ἰδὼν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί, εἰσήκει, καὶ ἄγγελος ἕτερος ἔξεπορεύετο εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. 4 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν, λέγων· θάλασσα, καὶ λίλησον πρὸς τὸν νεομῆαν ὀκταῖνον,

ΚΕΦ. Β'. ΖΑΧΑΡΙΑΣ.

ὁ κύνων, λέγων· καταχάρπως καὶ κατακλιθήσεταί· Ἱε-
 ρουσαλήμ ὑπὸ πλήθος ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν
 τῶν ἐν μέσῳ αὐτῆς, 5 καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτῇ,
 φησὶν Κύριος, τείχος περὶ κυκλόθεν, καὶ εἰς
 δόξαν ἔσομαι ἐν μέσῳ αὐτῆς. 6 Ὡς, φέγγετε αὐτῶν
 ὑπὸ τῆς βορρᾶς, λέγει Κύριος, διότι ἐκ τῶν τεσ-
 σάρων ἀνέμων τῷ οὐρανῷ συναΐσω ὑμᾶς, λέγει
 Κύριος· 7 εἰς Σιών ἀναστήσεσθε οἱ κατακλινοῦ-
 ντες θυγατέρα Βαβυλῶνος. 8 Διότι τάδε λέγει
 Κύριος παντοκράτωρ· ὁπίσω δόξης ἀπέσταλκέν
 με ὅτι ἐὰν ἔθνη ἐὰν συλλύσαντα ὑμᾶς, διότι ὁ
 ἀπὸ μὲν ὑμῶν ὡς ὁ ἀπὸ μὲν τῆς κόρης τῷ
 ὀφθαλμῷ αὐτοῦ· 9 διότι ἰδὼν ἐγὼ ὅτι φέρω τὴν
 χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἔσονται σκύλα τοῖς
 δαλύσαισιν αὐτοῖς, καὶ γνώσεσθε, διότι Κύριος
 παντοκράτωρ ἀπέσταλκέν με. 10 Τρέπου καὶ
 εὐφραίνου θυγατερ Σιών, διότι ἰδὼν ἐγὼ ἔρχομαι,
 καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ σου, λέγει Κύριος.
 11 Καὶ καταφεύξονται ἔθνη πολλὰ ὅτι τὸν Κύ-
 ριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτῇ, καὶ ἔσονται αὐτοὶ εἰς
 λαόν, καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν μέσῳ σου, καὶ ὅτι
 γνώσῃ, ὅτι Κύριος παντοκράτωρ ἀπέσταλκέν με
 πρὸς σέ. 12 Καὶ κατακληρονομήσῃ Κύριος
 τὸν Ἰσραὴλ [καὶ] τὴν μερίδα αὐτοῦ ὅτι τὴν γῆν
 τὴν ἁγίαν, καὶ αἰρετὴν ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. ΚΕΦ. γ'.

13 Εὐλαβείσθω πᾶσα σὰρξ ἀπὸ προσώπου Κυ-
εῖς, διότι ἐξεγήγερται ἐκ νεφελῶν ἁγίων αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Γ'.

1 **Κ**ΑΙ ἔδειξέν μοι Κύριος τὸν Ἰησοῦν τὸν
ἱερέα τὸν μέγαν, ἐστῶτα πρὸ προσώπου
ἀγγέλου Κυρίου, καὶ ὁ ἀβάβολου
εἰσῆκει ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τῷ ἀντικείμεναι αὐτῷ.
2 Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς τὸν ἀβάβολου· ὅπι-
τιμήσῃ Κύριος ἐν σοί, ἀβάβουλε, καὶ ἐπιτιμήσῃ
Κύριος ἐν σοί ὁ ἐκλεξάμενος τὴν Ἱερουσαλήμ.
ἐκ ἰδὺ τῆτο ὡς δαλὸς ἱερασιασμένος ἐκ πυρός·
3 Καὶ Ἰησοῦς ὡς οὐδεδυμένος ἱμάτια ῥυκῶσα,
καὶ εἰσῆκει πρὸ προσώπου τοῦ ἀγγέλου. 4 Καὶ
ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν πρὸς τὴν ἐσηκόταν πρὸ
προσώπου αὐτοῦ, λέγων· ἀφέλετε τὰ ἱμάτια τὰ
ῥυκῶσα ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· ἰδὺ
ἀφήρηκα Χ ἀπὸ σοῦ τὰς ἀνομίας σου, καὶ οὐδύ-
σατε αὐτὸν ποδήρη, 5 καὶ ὀπίθετε κίδαριν
καθαράν ὅπῃ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέθη-
κα κίδαριν καθαράν ὅπῃ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ,
καὶ θέβαλον αὐτὸν ἱμάτια. Καὶ ὁ ἄγγελος
Κυρίου εἰσῆκει 6 καὶ διμαρτύρατο ὁ ἄγγελος
Κυρίου, λέγων πρὸς Ἰησοῦν· ταῦτα λέγει Κύριος
παντοκράτωρ· ἐὰν ταῖς ὁδοῖς μὴ πορεύῃ, καὶ ἐν
τοῖς

ΚΕΦ. Δ'. ΖΑΧΑΡΙΑΣ.

τοῖς πρῶτάγμασιν μου φυλάσσει, καὶ σὺ ἀγα-
κρινεῖς τὸν οἶκόν μου· καὶ ἐὰν φυλάξης καὶ γὰρ τὴν
αὐλήν μου, καὶ δώσω σοι ἀναστροφόμενους ἐν μέσῳ
τῶν ἐσθλοτέρων τέτων. 8 Ἀκουε δὲ Ἰησοῦ ὁ
ἱερεὺς ὁ μέγας, σὺ καὶ οἱ πλησίον σου καὶ οἱ
καθημέριοι πρὸ προσώπου σου, διότι ἄνδρες τε-
ρατοσκόποι εἰσὶν· διότι ἰδὼς ἐγὼ ἄγω τὸν δου-
λόν μου ἀνατολίῳ. 9 διότι ὁ λίθος ὃν ἔδωκα
πρὸ προσώπου Ἰησοῦ, ὅτι τὸν λίθον τὸν εἶα
ἐπ' αὐτὸν ὀφθαλμοί εἰσιν· ἰδὼς ἐγὼ ὀρύσσω βόθρον,
λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ φιλαφήσω πα-
σαι τὴν ἀδικίαν τῆς γῆς ἐκείνης ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.
10 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος παντο-
κράτωρ, συγκαλέσετε ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ συγκαλέσαιτε
ὑποκατάτω ἀμπέλῳ καὶ ὑποκατάτω συκῆς.

Κ Ε Φ. Δ'.

1 **Κ**ΑΙ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν
ἐμοί, καὶ ἐξήγειρέν με, ὃν πρόποι ὅταν
ἐξεγερθῇ ἄνθρωπος ἐξ ὑπνου αὐτοῦ.
2 καὶ εἶπεν πρὸς μέ· τί σὺ βλέπεις; Καὶ
εἶπα· εἶδον ἑώραχα, καὶ ἰδὼς λυχνία χρυσὴ ὅλη, καὶ
τὸ λαμπάδιον ἐπάνω αὐτῆς, καὶ ἐπ' αὐτὴν λυχνοὶ
ἐπάνω αὐτῆς, καὶ ἐπ' αὐτὴν ἐπαρυσείδες τοῖς λυ-
χνοῖς τοῖς ἐπάνω αὐτῆς. 3 καὶ δύο ἐλαίαι
ἐπάνω

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. ΚΕΦ. Δ'.

ἐπαινῶ αὐτῆς, μία ὣς δεξιῶν τῷ λαμπαδίου
αὐτῆς, καὶ μία ὥς εὐωνύμων. 4 Καὶ ἐπι-
ρώτησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λα-
λουῦντα σὺ ἐμοί, λέγων· τί ὅστιν ταῦτα Κύριε;
5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν σὺ ἐμοί,
καὶ εἶπεν πρὸς με· ὅς γινώσκεις τί ὅστιν ταῦτα;
Καὶ εἶπα· ὅχι Κύριε. 6 Καὶ ἀπεκρίθη, καὶ
εἶπει πρὸς με, λέγων· ὅτι ὁ λόγος Κυρίου
πρὸς Ζοροβάβελ, λέγων· ὅτι σὺ δυνάμει με-
γάλῃ, ὅθεν σὺ ἰσχύϊ, ἀλλ' ἢ σὺ πνύματί μου,
λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 7 Τίς εἶ σὺ τὸ
ὅρος τὸ μέγα, τὸ πρὸς πρὸς τοῦ Ζοροβάβελ
τῷ κατορθῶσαι; καὶ ἔξοίστω τὸν λίθον τῆς κλη-
ρονομίας ἰσότησα χάριτος χάριτα αὐτῆς. 8 Καὶ
ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων· 9 αἱ
χεῖρες Ζοροβάβελ ἐθεμελίωσαν τὸν οἶκον τῆτον,
ὅτι πετέουσιν καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν ὅτι πετέουσιν αὐτόν, καὶ ὅτι-
ζώσῃ, διότι Κύριος παντοκράτωρ ἔσταπέσει με
πρὸς σέ. 10 Διότι τίς ἔξιδένωσεν εἰς ἡμέρας
μικρὰς; καὶ χαρήσονται, καὶ ὀφθαῖμοι τὸν λίθον
τὸν χασιτέενοι σὺ χειρὶ Ζοροβάβελ. Ἐπὶ αὐ-
τοὶ ὀφθαλμοί εἰσιν Κυρίου, οἱ ὀφθαλμοὶ ὅτι βλέποντες ὅτι
πᾶσαν πλὴν γλῶ· 11 καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπα
πρὸς αὐτόν· τί αἱ δύο ἐλαῖαι αὐταί, αἱ ἐκ δε-
ξιῶν τῆς λυχνίας καὶ ὥς εὐωνύμων; 12 Καὶ
ἐπηρώ-

ΚΕΦ. Ε'. ΖΑΧΑΡΙΑΣ.

ἐπιρώτησα ὅκ δούτερου, καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν·
 τί οἱ δύο κλάδοι τῶν ἐλαῶν οἱ οὗ τὰς χερσὶν
 τῶν δύο μυξωτήρων τῶν χρυσῶν τῶν ὀπιχέοντων,
 καὶ ἐπαιαγρόντων τὰς ἐπαρυγρίδας τὰς χρυσᾶς;
 13 Καὶ εἶπεν πρὸς μέ· ὅκ οἶδας τί ὅτιν τῶν-
 τα; Καὶ εἶπα· οὐχὶ Κύριε. 14 Καὶ εἶπεν
 οὗτοι οἱ δύο υἱοὶ τῆς πίότητος παρεστήχασιν τῷ
 Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.

Κ Ε Φ. Ε'.

1 **Κ**ΑΙ ἐπέστρεψα, καὶ ἦρα τὸς ὀφθαλμούς
 μου, καὶ ἶδον, καὶ ἰδὼ δρέπανον πετό-
 μιδιον. 2 Καὶ εἶπεν πρὸς μέ· τί σὺ
 βλέπεις; Καὶ εἶπα· ὁρῶ ἐγὼ δρέπανον πετό-
 μιδιον· μῆκος πήχεων εἴκοσι, καὶ πλάτος πή-
 χεων δέχα. 3 Καὶ εἶπεν πρὸς μέ· αὕτη ἡ
 αἶρά ἡ ἐκπορευομένη ὅτι πρὸσωπον πάσης τῆς γῆς· πρὸσωπὸν
 διότι πᾶς ὁ κλέπτης ὅκ τῆς ἕως θανάτου ὅκ-
 δικηθήσεται, καὶ πᾶς ὁ ὀπίορκος ὅκ τῆς ἕως
 θανάτου ὀκδικηθήσεται. 4 Καὶ ἐξοίστω αὐτὸ, αὐτὰ
 λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὸν εἰσελεύσομαι
 οἶκον τῆς κλέπτου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τῆς ὀμνύοντος
 τῷ ὀνόματί μου ὅτι ψεύδης, καὶ καταλύσει ἐν
 μέσῳ τῆς οἴκου αὐτοῦ, καὶ σιωπείσει αὐτόν, καὶ
 τὰ ξύλα αὐτοῦ, καὶ τὸς λίθους αὐτοῦ. 5 Καὶ
 ἐξηλθεν

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. ΚΕΦ. 5'.

ἔξῃλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί, καὶ εἶπεν
 πρὸς μέ· ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἴδε
 τὸ ἐκπορεύομενον τῷτο. 6 Καὶ εἶπα· τί ἐστίν;
 Καὶ εἶπεν· τῷτο τὸ μέτρον τὸ ἐκπορεύομενον.
 Καὶ εἶπεν· αὕτη ἡ ἀδικία αὐτῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ.
 7 Καὶ ἰδὺς τάλαντον μολίβου ἔξαερόμενον καὶ
 τάλαντον ἰδὺς γυνὴ μία ἐκάθητο ἐν μέσῳ τῷ μέτρου.
 8 Καὶ εἶπεν· αὕτη ὅστις ἡ ἀνομία· καὶ ἔρριψεν
 ἐν μέσῳ αὐτῷ εἰς μέσον τῷ μέτρου, καὶ ἔρριψεν τὸν λίθον
 τῷ μολίβου εἰς τὸ σῶμα αὐτῆς. 9 Καὶ ἦρα
 τὰς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἴδον, καὶ ἰδὺς δύο γυναι-
 κες ἐκπορεύομεναι, καὶ πνεῦμα ἐν ταῖς πτέρυξιν
 αὐτῶν, καὶ αὐταὶ εἶχον πτέρυγας ὡς πτέρυγας
 ἐποπ^θ. καὶ ἀνέλαβον τὸ μέτρον ἀναμέσον τῆς
 γῆς, καὶ ἀναμέσον τῷ ὕδατος. 10 Καὶ εἶπα
 πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί· ποῦ
 αὐταὶ ἀποφέρουσιν τὸ μέτρον; 11 Καὶ εἶπεν
 πρὸς μέ· οἰκοδομήσῃ αὐτὰς οἰκίαν ἐν γῇ Βαβυ-
 λῶνος, καὶ ἐτοιμάσῃ, καὶ θήσῃ ἐν αὐτῇ ὅτι
 τῷ ἐτοιμασίαν αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. 5'.

1 **Κ**ΑΙ ἐπέστρεψα, καὶ ἦρα τὰς ὀφθαλμούς
 μου, καὶ ἴδον, καὶ ἰδὺς πᾶσα ἄρματα
 ἐκπορεύομενα ἐκ μέσθ δύο ὀρέων, καὶ
 τὰ

ΚΕΦ. 5'. ΖΑΧΑΡΙΑΣ.

τὰ ὄρη ἡὺ ὄρη χαλχᾶ· 2 ὃν τῷ ἄρματι τῷ
 πρῶτῳ ἵπποι πυρροί, καὶ ἐν τῷ ἄρματι τῷ δευ-
 τέρῳ ἵπποι μέλανες, 3 καὶ ὃν τῷ ἄρματι τῷ
 τρίτῳ ἵπποι λευκοί, καὶ ὃν τῷ ἄρματι τῷ τε-
 τάρτῳ ἵπποι ποικίλοι φασγί. 4 Καὶ ἀπεκρί-
 θην, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλῶντα
 ἐν ἐμοί· τί ὅστις ταῦτα, Κύριε; 5 Καὶ ἀπε-
 κρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί, καὶ εἶπεν·
 ταῦτά ὄντι οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ ὕψους, ὅσοι εἰσιν
 ρεύονται ὡς θάλασσα τῷ Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.
 6 Ἐν ᾧ ἦσαν οἱ ἵπποι οἱ μέλανες, ἔξεπορεύοντο
 ὅτι γῆν βορρᾶ· καὶ οἱ λευκοὶ ἔξεπορεύοντο χατό-
 πιαθεν αὐτῆς· καὶ οἱ ποικίλοι ἔξεπορεύοντο ὅτι
 γῆν νότον· 7 καὶ οἱ φασγί ἔξεπορεύοντο, καὶ
 ἐπέβλεπον τῷ πορεύεσθαι καὶ τῷ διεσπᾶσθαι
 πρὸς γῆν. Καὶ εἶπεν· πορεύεσθε, καὶ διε-
 σπάσατε πρὸς γῆν· καὶ διεσπάσθησαν πρὸς γῆν.
 8 Καὶ ἀνεβόησεν, καὶ ἐλάλησεν πρὸς με, λέγων·
 ἰδοὺ οἱ ἐκπορευόμενοι ὅτι γῆν βορρᾶ ἀνέκασαν
 τὸν θυμὸν μου ἐν γῇ βορρᾶ. 9 Καὶ ἐγένετο
 λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων· 10 λάβε
 τὰ ὅσα τῆς αὐχμαλωσίας ὡς τὰ τῶν ἀρχόντων,
 καὶ ὡς τῶν χρησίων αὐτῆς, καὶ ὡς τῶν
 ἐπεγνωκότων αὐτήν, καὶ εἰσελεύσῃ σὺ ἐν τῇ ἡμέ-
 ρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὸν οἶκον Ἰωσίου τοῦ Σαφρονίου τοῦ

ἡκοντος

αὐτῶν

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. ΚΕΦ. Ζ'.

ἤκουτος ἐκ Βαβυλῶν Θ. 11 καὶ λήψῃ ἀργύ-
 ριον καὶ χρυσίον, καὶ ποιήσεις τεφάνους, καὶ ὅπι-
 θήσεις ὅπῃ τὴν κεφαλὴν Ἰησοῦ τῷ Ἰωσεδεκ τῷ
 ἱερέως τῷ μεγάλου. 12 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν·
 ταῦτά λέγει Κύριος παντοκράτωρ ὁ θεὸς ἀνὴρ, ἀνα-
 πολλὴ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἔπαυσάν τινες αὐτῷ ἀνα-
 τελεῖν, καὶ οἰκοδομήσῃ τὸν οἶκον Κυρίου. 13 καὶ
 αὐτὸς λήψεται ἀρετὴν, καὶ χαριεῖται, καὶ
 χατάρξει ὅπῃ τῷ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἔσται ὁ ἱερεὺς
 ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, καὶ βυλὴ εἰρηνικὴ ἔσται ἀναμέσον
 ἀμφοτέρων. 14 Ὁ δὲ σέφανος ἔσται τοῖς ὑπο-
 μνήουσιν αὐτόν, καὶ τοῖς χρησίμοις αὐτῆς, καὶ
 τοῖς υἱοῖς τοῖς ἐπεγνωκόσιν αὐτῶν, καὶ εἰς χάριτα καὶ σο-
 φονίου, καὶ εἰς ψαλμὸν ἐν οἴκῳ Κυρίου. 15 Καὶ
 οἱ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἤξουσιν, καὶ οἰκοδομήσουσιν
 ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, καὶ ὀπτηνῶσθε, διότι Κύ-
 ριος παντοκράτωρ ἀπέσταλκέν με πρὸς ὑμᾶς·
 καὶ ἔσται, εἰ ἐστακόντες εἰστακώσητε τῆς φωνῆς
 Κυρίου τῷ θεῷ ὑμῶν.

Κ Ε Φ. Ζ'.

1 **Κ**ΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ τεταρτῷ ἔτει, ὅπῃ
 Δαρείου τῷ βασιλέως, ἐγένετο λόγος
 Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν τῇ τετράδι καὶ
 εἰκάδι τῷ μηνὸς τῷ ἐνάτῃ, ὅς ἐστιν Χασειλεδ.

2 Καὶ

ΚΕΦ. Ζ'. ΖΑΧΑΡΙΑΣ.

2 Καὶ ἔξαπέστειλεν εἰς Βαθθὴλ, Σαρασαρ καὶ Ἀρβεσεσέρ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶ, τῷ ἐξιλιάσασθαι τὸν Κύριον, 3 λέγων πρὸς τὴς ἱερεῖς τῆς ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντοκράτορος, καὶ πρὸς τὴς ποροφῆτας λέγων· εἰ εἰσέληλυθεν ὡδε τὸ ἁγίασμα ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ, καὶ ὅτε ἐποίησα ἡδὴ ἰχθυὰ ἔτη.

4 Καὶ ἐγένετο λόγος ἐποίησαι

Κυρίου τῶν διωάμεων πρὸς με, λέγων· 5 εἰπέ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ πρὸς τὴς ἱερεῖς, λέγων· εἰς νηστεύσητε ἢ κόψασθε ἐν ταῖς πέμπταις ἢ ἐν ταῖς ἑβδομαῖς, (καὶ ἰδοὺ ἑβδομήκοντα ἔτη) μὴ νηστεύαι νενηστεύκατέ μοι; 6 καὶ εἰς φάγητε καὶ πίνετε, οὐχ ὑμεῖς ἐοδίετε καὶ ὑμεῖς πίνετε; 7 Οὐχ ὅτι οἱ λόγοι εἰσὶν, οὐς ἐλάλησεν Κύριος ἐν χερσὶν τῶν ποροφητῶν τῶν ἐμποροῦν, ὅτε ἰὼ Ἱερουσαλὴμ κατεικομμένη, καὶ εὐθηνῶσα, καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς κυκλόθεν αὐτῆς, αὐτῶν

καὶ ἡ ὄρεινὴ καὶ ἡ πεδινὴ κατωκίετο; 8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν, λέγων· 9 τὰδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· κείμεν διχακὸν κρίναίτε, καὶ ἔλεος καὶ οἰκτιρμὸν ποιεῖτε ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, 10 καὶ χήραν καὶ ὀρφανὸν καὶ ποροσήλυτον καὶ πένητα μὴ καταδυναστεύετε, καὶ κακίαν ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ μὴ μνηστικακίτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. 11 Καὶ

ἡπεύ-

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. ΚΕΦ. Η΄.

ἠπειθήσαν τῷ προσέχειν, καὶ ἔδωκαν ἑαυτοὺς
 ὡς φρεσιν αὐτῶν, καὶ τὰ ὦτα αὐτῶν ἐβάρυναν
 τῷ μὴ εἰσακτεῖν, 12 καὶ πλὴν καρδίας αὐτῶν
 ἔταξαν ἀπειθῆ τῷ μὴ εἰσακτεῖν τῷ νόμῳ μου
 καὶ τῶν λόγων, οὓς ἐξαπέστειλεν Κύριος πᾶσι
 ὁρμὴν φησὶ τῶν ἐμωσθεσθῶν καὶ ἐγένετο ὅραμα μεγάλη
 ὡς Κυρίου παντοκράτορος. 13 Καὶ ἔσται, ὅτι
 πρὸς αὐτὸν εἰπὴν, καὶ οὐκ εἰσέκοισαν αὐτῶν, οὕτως κε-
 κράζονται, καὶ ὃ μὴ εἰσακτεῖν αὐτῶν, λέγει Κύ-
 ριος παντοκράτωρ. 14 Καὶ ἐκβαλὼν αὐτοὺς εἰς
 πάντα τὰ ἔθνη, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον, καὶ ἡ γῆ ἀφα-
 νισθήσεται κατὰ πᾶσιν αὐτῶν ἐκ διωδύοντος καὶ
 ἐκ ἀναστροφῆς. καὶ ἔταξαν γὰρ ἐκλεκτοὺς
 εἰς ἀφανισμόν.

Κ Ε Φ. Η΄.

1 **Κ**ΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου παντοκράτορος,
 λέγων· 2 τὰς δὲ λέγει Κύριος παντο-
 κράτωρ· ἐξήλωσα πλὴν Ἱερουσαλὴμ,
 καὶ πλὴν Σιών ζῆλον μέγαν, καὶ θυμῷ μεγάλῳ
 ἐξήλωσα αὐτήν. 3 Τὰς δὲ λέγει Κύριος· καὶ
 ὅτι σπρέψω ὅτι Σιών, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ
 Ἱερουσαλὴμ, καὶ κληθήσεται Ἱερουσαλὴμ πόλις
 ἀληθινή, καὶ τὸ ὄρος Κυρίου παντοκράτορος ὄρος
 ἁγίον

ΚΕΦ. η'. ΖΑΧΑΡΙΑΣ.

ἄγιον. 4 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ ἔπι
καθήσονται θρονοῦντες καὶ θρονοῦνται ἐν ταῖς
πλατείαις Ἱερουσαλὴμ, ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ
ἔχων ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀπὸ πλήθους ἡμερῶν 5 καὶ
αἱ πλατεῖαι τῆς πόλεως πληθήσονται παιδ-
ρίων καὶ κορυσσίων παζόντων ἐν ταῖς πλατείαις
αὐτῆς. 6 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ
διότι εἰ ἀδυνατήσῃ ὁ ἄνθρωπος πᾶν καταλείπει τὸ
λαὸν τούτον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, μὴ καὶ
ὁ ἄνθρωπος ἐμοὶ ἀδυνατήσῃ; λέγει Κύριος παντο-
κράτωρ. 7 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ
ἰδοὺ ἐγὼ ἀναστήσω τὸν λαόν μου ἀπὸ γῆς ἀνα-
τολῶν καὶ ἀπὸ γῆς δυσμῶν, 8 καὶ εἰσάξω αὐ-
τοὺς, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς
θεὸν ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ. 9 Τάδε
λέγει Κύριος παντοκράτωρ καποχυνέωσαν αἱ χεῖ-
ρες ὑμῶν πᾶν ἀκούοντων ἐν ταῖς ἡμέραις τούταις
τούς λόγους τούτους ἐκ φόματος πᾶν θεωρητῆν,
ἀφ' ἧς ἡμέρας τεθεμελίωται ὁ οἶκος Κυρίου παν-
τοκράτορος, καὶ ὁ ναὸς ἀφ' οὗ ἀκοδόμηται.
10 Διότι πρὸ πᾶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ μισθὸς τῶν
ἀνθρώπων οὐκ ἔστι εἰς ὄνησιν, καὶ ὁ μισθὸς τῶν
κτηνῶν ἔχ' ὑπάρχει, καὶ τὸ ἐκπορεύομεν καὶ
τὸ εἰσπορευομεν ἔκ' ἔστι εἰρήνη ἀπὸ τῆς θλίψεως
καὶ

ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΚΕΦ. η΄.

καὶ ἐξαποτελῶ πάντα τὰς ἀνθρώπους, ἕχατον
 ὅπτι τὸν πλησίον αὐτῶν. 11 Καὶ νῦν ἔστι τὰς
 ἡμέρας τὰς ἐμφοραθεν ἐγὼ ποιῶ τοῖς καταλοί-
 ποις τῆ λαῶ τῆς, λέγει Κύριος παντοκράτωρ,
 12 Ἄλλ' ἢ δεῖξω εἰρήνην· ἡ ἀμπελος δώσῃ τὸν
 καρπὸν αὐτῆς, καὶ ἡ γῆ δώσῃ τὰ γενήματα αὐ-
 τῆς, καὶ ὁ ἔρηνος δώσῃ τὴν δρόσον αὐτῆς, καὶ
 κατακληρονομήσω τοῖς καταλοίποις, τῆ λαῶ μὴ
 πούτε πάντα τῶντα. 13 Καὶ ἔσται, ὃν τρόπον ἦτε
 ἐν χαταίρα ἐν τοῖς ἔθνεσιν οἶκος Ἰούδα καὶ ὁ οἶκος
 Ἰσραὴλ, οὕτως ἀφασώσω ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε ἐν
 εὐλογίᾳ· θαρσεῖτε καὶ χαποχέετε ἐν ταῖς χερσὶν
 ὑμῶν. 14 Διότι ταῦδε λέγει Κύριος παντοκρά-
 τωρ· ὃν τρόπον διενόηθην τῶ χακῶσαι ὑμᾶς ἐν
 τῷ πῦρ ὀργίσαι με τὰς πατέρας ὑμῶν, λέγει Κύ-
 ριος παντοκράτωρ, καὶ ἔμετενόησα. 15 οὕτως
 παρὰ τὰς ἡμέρας, καὶ ἀφανεύσονται ἐν ταῖς ἡμέραις
 τῶντα, τῶ χαλῶς ποιῆσαι τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ
 τὸν οἶκον Ἰούδα· θαρσεῖτε. 16 Οὗτοι οἱ λόγοι
 οὓς ποιήσετε· λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕχατος πρὸς τὸν
 πλησίον αὐτῶν, ἀλήθειαν καὶ κρίμα εἰρηνικὸν κρίνετε
 ἐν ταῖς πύλαις ὑμῶν, 17 καὶ ἕχατος τὴν χα-
 κίαν τῶ πλησίον αὐτῶν μὴ λογίζεσθε ἐν ταῖς καρ-
 δίας ὑμῶν, καὶ ὅρκον ψευδῆ μὴ ἀγαπᾶτε· διότι
 πάντα τῶντα ἐμίσηται, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

18 Καὶ

δίχαμον

ΚΕΦ. 9'. ΖΑΧΑΡΙΑΣ.

18 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου παντοκράτορος
 πρὸς με, λέγων· 19 ταῦδε λέγει Κύριος παν-
 τοκράτωρ· νητεία ἡ τετράς, καὶ νητεία ἡ πέμπτη,
 καὶ νητεία ἡ ἑβδόμη, καὶ νητεία ἡ δεκάτη ἑσθίαι
 τῷ οἴκῳ Ἰσάα εἰς χαρὰν καὶ εἰς εὐφροσύνην
 καὶ εἰς ἑορταὶς ἀγαθαίς, καὶ εὐφρανθήσεσθε· καὶ
 τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν εἰρήνην ἀγαπήσατε.
 20 Ταῦδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ἐπὶ ἡξῶσιν
 λαοὶ πολλοί, καὶ κατοικοῦντες πόλεις πολλὰς,
 21 καὶ συνελδύσονται κατοικοῦντες πέντε πό-
 λεις εἰς πόλιν μίαν, λέγοντες· πορεύωμεν διη-
 γῆναι τῷ προσώπῳ Κυρίου, καὶ ἐκζητήσῃ τὸ
 πρόσωπον Κυρίου παντοκράτορος, πορεύσομεν ἀγῶ-
 22 καὶ ἡξῶσιν λαοὶ πολλοὶ καὶ ἔθνη πολλὰ ἐκζη-
 τήσῃ τὸ πρόσωπον Κυρίου παντοκράτορος ἐν Ἱερου-
 σαλὴμ, καὶ τῷ ἱερίῳ τῷ προσώπῳ Κυρίου.
 23 Ταῦδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ἐν ταῖς ἡμέραις
 ἐκείναις ἐὰν ὀπιλάσωνται δέκα ἄνδρες ἐκ πα-
 σῶν τῶν γλωσσῶν τῶν ἐθνῶν, καὶ ὀπιλάσωνται τῷ
 κρατὶ τοῦ ἀνδρὸς Ἰσάα, λέγοντες· πορεύσώμεθα
 μετ' οὗ, διότι ἀκηκόαμεν, ὅτι θεὸς μετ' ὑμῶν ὅστις. μετ' σοῦ

Κ Ε Φ. Θ'.

1 **Λ** Ημῖνα λόγου Κυρίου ἐν γῇ Σεδράκ, καὶ Σεδράκ
 Δαμασκὸς θυσίας αὐτῷ, διότι Κύριος θυσία
 I ἐφορεῖ

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. ΚΕΦ. 9'.

ἐφορᾷ ἄνθρωποις, καὶ πᾶσας φυλάς τῆ Ἰσ-
 ραήλ. 2 Καὶ Ἡμαῖθ ἐν τοῖς ὄρεois αὐτῆς, Τύ-
 ρος καὶ Σιδῶν, διότι ἐφρόνηται σφόδρα· 3 καὶ
 ὠκοδόμησεν Τύρος ὀχυρώματα ἑαυτῇ, καὶ ἐδη-
 σταύεισεν ἀργύριον ὡς χρυῶν, καὶ σιμήσασθαι χρυ-
 σίον ὡς πηλὸν ὁδῶν. 4 Διὰ τῷτο Κύριος κλη-
 κατᾷξει ἐρημόνησθ αὐτῷ, καὶ πατήξει εἰς θάλασσαν πλὴν
 διώσκειν αὐτῆς, καὶ αὐτὴ εἰς πύρε κατανάλω-
 θήσεται. 5 Ὁφεται Ἀσκάλων, καὶ φοβηθή-
 σεται, καὶ Γάζα, καὶ ὀδυνηθήσεται σφόδρα, καὶ
 Ἀκχέρων, ὅτι ἠαμύθη τῆς ἐλπίδος αὐ-
 τῆς· καὶ ἀπολεῖται βασιλεύς ἀπὸ Γάζης, καὶ
 Ἀσκάλων οὐ μὴ κατεκκηθῇ. 6 Καὶ καποική-
 σουσιν ἄλλογενεῖς εἰς Ἀζώτῳ, καὶ κατελῶ ὕβριν
 ἄλλοφύλων· 7 καὶ ἐξαρεῖ τὸ αἷμα αὐτῆς εἰς
 αὐτῷ τόματος αὐτῆς, καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῆς ἐκ
 μέσου ὁδόντων αὐτῆς, καὶ ὠπολειφθήσονται
 καὶ οὗτοι πρὸ θεῶ ἡμῶν, καὶ ἐσπίται ὡς χιλίαρ-
 χος εἰς Ἰδῶν, καὶ Ἀκχέρων ὡς ὁ Ἰεβυσαῖθ.
 8 Καὶ ὠποστήσομαι πρὸ οἴκῳ με ἀνάστημα, τῷ
 μὴ ἀφ' ἀπορβέσθαι, μηδὲ ἀναχάμπειν, καὶ ὃ
 μὴ ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτῆς ὀκέπῃ ἐξελαμύων· διότι
 νῦν ἑώρακα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. 9 Χαῖρε
 σφόδρα, θύγατερ Σιών, κήρυσε, θύγατερ Ἰε-
 ρουσαλήμ· ἰδὲ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται σοι δι-
 καίος

ΚΕΦ. 9. ΖΑΧΑΡΙΑΣ.

χαμος καὶ σώζων, αὐτὸς παρὰ καὶ ἐπιβεβηκώς
 ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον. 10 Καὶ ἔξολε-
 θρεύσῃ ἄρματα ἔξ' Ἐφραΐμ, καὶ ἵππον ἔξ' Ἱερου-
 σαλὴμ, καὶ ἐξολεθροῦθήσεται τόξον πολεμικόν,
 καὶ πληθῶσι καὶ εἰρήνῃ ἐξ' ἐθῶν καὶ καταρξοῖ
 ὑδάτων ἕως θαλάσσης, καὶ ποταμὸν δι' ἐκβολὰς
 γῆς. 11 Καὶ σὺ ἐν αἵματι ἀγαθήκης σε ἔξα-
 πίσειας τὰς δισμίους σε ἐκ λάκκου ἐκ ἔχον-
 τος ὕδωρ. 12 καθήσεαι ἐν ὀχυρώματι δέσμοι καὶ θήσονται
 τῆς συναγωγῆς, καὶ ἀντὶ μιᾶς ἡμέρας πρὸικε-
 σίας σου διπλᾶ ἀνταποδώσω σοι. 13 Διότι
 ἐνέτεινά σε, Ἰσάδα, ἐμαυτῷ εἰς τόξον, ἐπλησά τον
 Ἐφραΐμ, καὶ ἐπεγαυὰ τὰ τέκνα σου, Σιών, ἐπὶ
 τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων, καὶ ψηλαφήσω σε ὡς
 ῥομφαία μαχητοῦ. 14 Καὶ ἔσται Κύριος ἐπ'
 αὐτὸς, καὶ ἔξελεύσεται ὡς ἀγραπὴ βολίς· καὶ
 Κύριος παντοκράτωρ ἐν σάλπιγι σαλπιδί, καὶ
 πορεύσεται ἐν σάλῳ ἀπειλῆς αὐτοῦ. 15 Κύ-
 ριος παντοκράτωρ ὑψοῦσιν αὐτοῦ, καὶ καταναλώ-
 λώσουσιν αὐτοὺς, καὶ καταχάσουσιν αὐτοὺς ἐν λίθοις
 σφενδόνης, καὶ ἐκπίονται τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς οἶνον,
 καὶ πλήσουσιν ὡς φιάλας θυσιαστέον. 16 Καὶ
 σώσῃ αὐτοὺς Κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 ἐκείνῃ, ὡς παρόδα λαὸν αὐτοῦ· διότι λίθοι ἄγιοι
 κυλίσονται ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ. 17 Ὅτι εἰ πᾶσα

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. ΚΕΦ.Ι.

Θὸν αὐτῷ, καὶ εἴ τι χαλὸν παρ' αὐτῷ, ὅτιος νεανί-
σχοις, καὶ οἶνος εὐωδιάζων εἰς πρῆγενοιας.

Κ Ε Φ. Ι΄.

Α Ἰταίετε ὑετὸν ὡς καὶ Κυρίου καὶ ὦραν,
 παροῖμον καὶ ὄψιμον· Κύριος ἐποίησεν
 φαντασίας, καὶ ὑετὸν χειμερινὸν δώσει
 αὐτοῖς, ἐχέσω βοτάνην ἐν ἀγρῷ. 2 Διότι οἱ
 ἀποφθιγνόμενοι ἐλάλησαν κόπας, καὶ οἱ μάντιες
 ὀράσεις ψευδεῖς, καὶ τὰ ἐνύπνια ψευδῇ ἐλά-
 λουν, μάταια πρὸς ἐχέλου· ἀπὸ τῆτο ἐξηράν-
 θησιν ὡς ὀφθαλμοὶ, καὶ ἐκακώθησιν, ὅτι οὐκ
 ἔστι ἰάσις. 3 Ἐπὶ τὴν ποιμνίαν ἀνέστη ὁ
 θυμὸς μου, καὶ ὅτι τὴν ἀμνὸν ἐπισκέψομαι· καὶ
 ἐπισκέπεται Κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ τὸν
 ποιμνίον αὐτοῦ, τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ τάξει αὐτὸν
 ὡς ἵππον ἐν ὡρεπῇ αὐτοῦ ἐν πολέμῳ. 4 Καὶ
 ἐξ αὐτοῦ ἐπέβλεψεν, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔταξεν, καὶ ἐξ
 αὐτοῦ τὸ τόξον ἐν θυμῷ· ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται πᾶς
 ὁ ἐλαυνὼν ἐν τῷ αὐτῷ. 5 Καὶ ἐσθίει ὡς μα-
 χιτὰ παύειντες πληθὺν ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐν πολέμῳ,
 καὶ ὡς καταΐξονται, διότι Κύριος παντοκράτωρ
 μετ' αὐτοῦ· καὶ κατασπυρῶνται ἀναβάται
 ἵππων. 6 Καὶ καταχύσει τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ
 τὸν οἶκον Ἰωσήφ σώσει, καὶ καταδικάσει αὐτούς, ὅτι
 ἠγάπησεν

ΚΕΦ. ΙΑ'. ΖΑΧΑΡΙΑΣ.

ἠγάπηκα αὐτοὺς, καὶ ἔσονται, ὅτι πρόπον ἐκ ἀπε-
 σρεψάμην αὐτούς· διότι ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς αὐ-
 τῶν, καὶ ἐπακέσομαι αὐτοῖς. 7 Καὶ ἔσονται ὡς
 μαχηταὶ τῷ Ἐφραὶμ, καὶ χαρήσεται ἡ καρδία
 αὐτοῦ ὡς ἐν οἴῳ· καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ὀφείλῃ,
 καὶ εὐφρανθήσεται, καὶ χαρεῖται ἡ αὐτῶν καρδία
 ὅτι πρὸ Κυρίου. 8 Σημανῶ αὐτοῖς, καὶ εἰσδέξομαι αὐτούς, διότι
 αὐτοὺς, διότι λυτρώσομαι αὐτούς, καὶ πληθυνθήσονται· λυτρώσομαι
 ταί, καὶ ὅτι ἦσαν πολλοί· 9 καὶ ἀπερῶ αὐτούς αὐτούς· καὶ
 ἐν * λαοῖς, καὶ οἱ μαχερὲν μνησθήσονται μου, καὶ εἰσδέξομαι
 ἐκθρέψουσιν τὰ τέκνα αὐτοῦ, καὶ ὀπιστέψουσιν. * Ἀλλήλοις
 10 Καὶ ὀπιστέψω αὐτούς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξ
 Ἀσσυρίᾳ εἰσδέξομαι αὐτοὺς, καὶ εἰς τὴν Γαλααδίτην
 καὶ εἰς τὸν Λίβανον ἐστάξω αὐτούς, καὶ ὃ μὴ ὑπο-
 λειφθῇ ἐξ αὐτοῦ ὁδὸς εἰς· 11 καὶ διελύσονται
 ἐν θαλάσῃ τενῇ, καὶ πατάξουσιν ἐν θαλάσῃ
 κύματα, καὶ ξηρανθήσονται πάντα τὰ βάθη πο-
 ταμῶν, καὶ ἀφανισθήσονται πάντα ὕδεις Ἀσσυρίαν,
 καὶ σκῆπτρον Αἰγύπτου ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. 12 Καὶ
 χαποχύσω αὐτούς ἐν Κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ, καὶ ἐν
 πρὸ οἰόματι αὐτοῦ κατακαυθήσονται, λέγει Κύριος.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Ι Ιάνοιζον, ὁ Λίβανος, ταῖς θόρας σου, καὶ
 καταφαγέτω πῦρ ταῖς κέδραις σου·

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. ΚΕΦ. ΙΑ΄.

2 ὁλολυξάτω πίτυς, διότι πέπλωκεν κέδρη,
 ὅτι μεγάλας μεγάλαντες ἐταλαπτόρησαν· ὁλο-
 λύξατε δρύες τῆς Βασιλείᾳς, ὅτι κατεσπά-
 σθη ὁ δρυμός ὁ σύμφυτος. 3 Φωνὴ θρηνοῦντων
 ποιμένων, ὅτι τεταλαπτόρηκεν ἡ μεγαλοσιῶν
 αὐτῶν· φωνὴ ὠρυομένων λεόντων, ὅτι τεταλα-
 πτόρηκεν τὸ φρύαγμα τῆς Ἰορδάνου. 4 Ταῦτα
 λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ποιμαίνετε τὰ προ-
 βάτα τῆς σφαγῆς, 5 ἃ οἱ κτησάμενοι κατέ-
 σφαζον, καὶ ἔμετεμέλοντο, καὶ οἱ παλουῦτες
 αὐτὰ ἔλεγον· εὐλογητὸς Κύριος, καὶ πεπληθή-
 καμεν, καὶ οἱ ποιμένες αὐτῶν ὅσα ἔπαρχον ἔδδον
 ἐπ' αὐτοῖς. 6 Διὰ τὸ ἔφείσομαι ὑπέκ' ὅτι
 τὸς κατεκαῦται τὸ γλῶσσο, λέγει Κύριος παν-
 τοκράτωρ· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ὀφθαλμῶν τὸς ἀν-
 θρώπους, ἔχασον εἰς χεῖρα τῆς πλησίον αὐτοῦ, καὶ
 εἰς χεῖρα βασιλέως αὐτοῦ, καὶ κατὰ κόφισον τὸ
 γλῶσσο, καὶ ἔμὴ ἔξελεσθαι ἐκ χειρὸς αὐτῶν.
 7 Καὶ ποιμανὲς τὰ πρόβατα τῆς σφαγῆς εἰς
 τὸν χειμῶνα καὶ λήψομαι ἑμαυτῷ δύο ῥάβ-
 δους, τὴν μίαν ὀνόματι χάλλος, καὶ τὴν ἑτέ-
 ραν ὀνόματι χρῆσιμα· καὶ ποιμανὲς τὰ πρό-
 βατα. 8 Καὶ ἔξαρχὸς τῶν πρῶτων ποιμένων ὁ
 μὲν ἐπὶ, καὶ βασιλεύσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπ'
 αὐτοῖς· καὶ γὰρ αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐπύρνοντο ἐπ'
 ἐμέ.

Χορμαίτι

ΚΕΦ. ια'. ΖΑΧΑΡΙΑΣ.

ἐμέ. 9 Καὶ εἶπα· ὁ ποιμαίνων ὑμᾶς, τὸ ὑπο-
 θνήσκον ὑποθνήσκειτε, καὶ τὸ ἐκλείπον ἐκλει-
 πέτω, καὶ τὰ χατάλοιπα χατεδιέτωσαν ἕχα-
 ρος τὰς σάρκας τῷ πλοῦσιον αὐτοῦ. 10 Καὶ
 λήψομαι τὴν ῥάβδον μου τὴν χαλκίαν, καὶ
 ὑποθρήψω αὐτήν, τῷ ἀθροισθῆναι τὴν ἀθροῖ-
 κίαν μου, ἡνὶ διεθνήσω πρὸς πάντας τὰς λαούς.
 11 καὶ ἀθροισθῆσεται ὃν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἀθροισθῆ-
 γνώσονται οἱ Χωμαιῶσι τὰ πρῶτα τὰ φυ- αθροισθῆσονται
 λαοσώμνᾳ μοι, διότι λόγος Κυρίου ἐστίν. 12 Καὶ
 ἐρῶ πρὸς αὐτούς· εἰ χαλὸν οὐσίον ὑμῶν ὄσιν,
 ὅτε γήσαντες τὴν μαζὴν μου, ἢ ἀπέπαυθε·
 καὶ ἔστησαν τὸν μαζὴν μου πειράκοντα ἀργυρῶς.
 13 Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς μέ· χάθες αὐτούς
 εἰς τὸ χωνευτήριον, καὶ σκέψομαι αὐτὸ εἰ δοκι- σκέψαι
 μὸν ὄσιν, ὃν πρῶτον ἐδοκίμασθαι ὑπὲρ αὐτῶν.
 Καὶ ἔλαβον τὰς πειράκοντα ἀργυρῶς, καὶ ἐνέβα-
 λον αὐτούς εἰς οἶκον Κυρίου εἰς τὸ χωνευτήριον.
 14 Καὶ ἀπεθρήψα τὴν ῥάβδον τὴν δολιχῆραν
 τὸ κρίνισμα, τῷ ἀθροισθῆναι τὴν ἀθροῖ-
 κίαν μου ἀναμέσον Ἰσραὴλ, καὶ ἀναμέσον τῷ Ἰσραήλ.
 15 Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς μέ· ἐπὶ λάβε σεαυ-
 τὸν σκῆνον ποιμνίος ἀπείρου ποιμνιχά. 16 διότι σκῆνος
 ἰδὲ ἐγὼ ἐξεγείρω ποιμνίον ὅτι τὴν γῆν, τὸ ἐκλιμ-
 παῖον ὃ μὴ ἐπισκέψηται, καὶ τὸ δισκορπισμὸν

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. ΚΕΦ. ΙΒ'.

ὃ μὴ ζητήσῃ, καὶ τὸ σιωπευμένον ὃ μὴ ἰά-
σεται, καὶ τὸ ὀλοκλήρῃ ὃ μὴ κατὰθήνη, καὶ
τὰ κρέα τῶν ἐκλεκτῶν καταφάγεται, καὶ τὸς
ἐκτείνῃ ἀσφαλάς αὐτῶν ἐκτρέψει. 17 Ὡς οἱ ποιμαίνον-
τες τὰ μαῖταμα, καὶ οἱ καταλελοιπότες τὰ πρό-
βατα· μάχημα ὅπῃ τὸς βραχίονας αὐτῶν· καὶ
ὅπῃ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν δεξιὸν αὐτῶν· ὁ βραχίον αὐτῶν
ξηραίνόμενος ξηρανθήσεται, καὶ ὁ ὀφθαλμὸς αὐτῶν
ὁ δεξιὸς ἐκλυφάμενος ἐκτυφλωθήσεται.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

1 **Λ** Ημῶν λόγον Κυρίου ὅπῃ τὸν Ἰσραὴλ,
λέγει Κύριος, ἐκτείνων ἔρανον, καὶ γε-
μελιῶν γλυῦ, καὶ πλάσων πνεῦμα
αὐτῶν ἀνθρώπου ἐν αὐτοῖς. 2 Ἰδοὺ ἐγὼ πένημι τὴν Ἱε-
ρουσαλὴμ ὡς πρὸς οὐρανὸν σαλευόμενα πᾶσι τοῖς
λαοῖς κύκλῳ, καὶ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ [καὶ] ἔσται
ὡς οὐχὶ ὅπῃ Ἱερουσαλὴμ. 3 καὶ ἔσται ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θήσομαι τὴν Ἱερουσαλὴμ λίθον
καταπατῆμενον πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν· πᾶς ὁ κατα-
πατῆς αὐτὴν ἐμπαύζων ἐμπαύζεται, καὶ ἐπι-
συναχθήσονται ἐπ' αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη τῆς
γῆς. 4 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ, πατάξω πάντα ἵππον ἐν ἐκστάσει,
καὶ τὸν ἀναβάτην αὐτοῦ ἐν ὀλοκλήρῃ· ὅπῃ
δὲ

ΚΕΦ. ΙΒ'. ΖΑΧΑΡΙΑΣ.

δε τὸν οἶκον Ἰδὼν ἀφαινοῖξω τὰς ὀφθαλμούς μου,
 καὶ πάντας τὰς ἵππους τῶν λαῶν πατάξω ἐν
 σποτυφλώσῃ. 5 Καὶ ἔρῃσιν οἱ χιλιάρχοι Ἰδὼν
 ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· εὐρήσομεν ἑαυτοῖς τὰς
 χαδοικουῦντας Ἱερουσαλήμ ἐν Κυρίῳ παντοκρά-
 τοι θεῷ αὐτῶν. 6 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θή-
 σονται τὰς χιλιάρχους Ἰδὼν ὡς δαλὸν πυρὸς ἐν
 ξύλοις, καὶ ὡς λαμπάδα πυρὸς ἐν χαλάμῃ,
 καὶ καταφάγονται ἐκ δεξιῶν, καὶ ἐξ ἐναντίου
 πάντας τὰς λαῖς κυκλόθεν· καὶ χαδοικησὶ Ἱερου-
 σαλήμ ἐπὶ καὶ ἐναντίῳ ἐν Ἱερουσαλήμ. 7 Καὶ
 σώσῃ Κύριος τὰ σκηνώματα Ἰδὼν, καὶ ὡς ἀπ' ἐπάρξεις
 ἀρχῆς, ὅπως μὴ μεγαλιώηται καύχημα οἴκου
 Δαυὶδ, καὶ ἑπαρσὶς τῶν χαδοικουῦντων Ἱερουσα-
 λὴμ ὅτι τὸν Ἰδὼν. 8 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 ἐκείνῃ ὑψωσάμενος Κύριος ὑπὲρ πάντων χαδοικέν-
 των Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔσται ὁ ἀσθενὴς ὡς αὐτοῖς
 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὡς Δαυὶδ, ὁ δὲ οἶκος Δαυὶδ
 ὡς οἶκος θεοῦ, ὡς ἄγγελος Κυρίου ἐνώπιον αὐτῶν.
 9 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ζητήσω τὰ ἐξ ἅρα
 πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπερχόμενα ὅτι Ἱερουσαλήμ.
 10 Καὶ ἐκχεῖ ὅτι τὸν οἶκον Δαυὶδ, καὶ ὅτι
 τὰς χαδοικουῦντας Ἱερουσαλήμ πνεῦμα χάριτος
 καὶ οἰκτιρμοῦ, καὶ ὅτι βλέπονται πρὸς με, αἰδ' ὧν
 χαπαρχίσαντο· καὶ κόπονται ἐπ' αὐτὸν κοπε-
 τὸν, αὐτὸς

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. ΚΕΦ. ΙΓ'.

τόν, ὡς ἐκ' ἀγαπητόν, καὶ ὁδυνηθήσονται ὁδυνην
ὡς ὑπὲρ τῷ θανάτῳ. 11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
μεγαλιωθήσεται ὁ κοπετός ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὡς
κοπετός ῥοῦνος ἐν πεδίῳ ἐκκοπιόμενος. 12 καὶ
κόψεται ἡ γῆ κατὰ φυλὰς φυλὰς· φυλὴ κατ'
ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῆς κατ' ἑαυτάς·
φυλὴ οἴκου Δαυὶδ κατ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες
αὐτῆς κατ' ἑαυτάς· φυλὴ οἴκου Νάθαν κατ'
ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν κατ' ἑαυτάς·
13 φυλὴ οἴκου Λοὺι κατ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖ-
κες αὐτῶν κατ' ἑαυτάς· φυλὴ τῆς Συμεὼν κατ'
ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν κατ' ἑαυτάς·
14 πᾶσαι αἱ φυλαὶ αἱ ὑπολειμμέναι, φυλὴ
κατ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν κατ' ἑαυτάς.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

✠ **Ε**Ν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται πᾶς τὸ πλῆθος
✠ ἀγαλλογόμενος ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ,
✠ καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ εἰς
ῥαυτισμὸν ✠ πλὴν μετρίτησιν, καὶ εἰς τοὺς χαρισμούς. 2 Καὶ
ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος Σαβαώθ,
ἐξολεθρεύσω τὰ ὀνόματα τῶν εἰδώλων ἀπὸ τῆς
γῆς, καὶ ἐκέπῃ ἔσται αὐτῶν μνεία· καὶ τὰς ψαλμο-
ποροῦντες, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀκαθάριστον ἐξαρθρῶ
ἀπὸ τῆς γῆς. 3 Καὶ ἔσται ἐὰν προφητεύσῃ ἄν-
θρωπος

ΚΕΦ. ιγ'. ΖΑΧΑΡΙΑΣ.

Θρῶπος ἔπ, καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτῷ
 καὶ ἡ μήτηρ αὐτῷ, οἱ γενήσαντες αὐτὸν, ἐν τῷ
 πρεσβυτέρῳ αὐτόν· ὃς ζῆση, ὅτι ψαυθῇ ἐλάλη-
 σαις ἐν ὀνόματι Κυρίου· καὶ συμποδίσιν αὐτὸν
 ὁ πατὴρ αὐτῷ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῷ, οἱ γενήσαντες
 αὐτόν, ἐν τῷ πρεσβυτέρῳ αὐτόν. 4 Καὶ ἔσται
 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κατὰ κυμαθῆσονται οἱ πρεσβυ-
 ται, ἕκαστος ἐκ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ, ἐν τῷ πρε-
 σβυτέρῳ αὐτόν, καὶ ἐκδύσονται δέριν τεχνίτην,
 ἀνθ' ὧν ἐψάσαντο. 5 Καὶ ἐρῶ· ἔκ εἰμὶ προ-
 φῆτης ἐγὼ, διότι ἄνθρωπος ἐργαζόμενος τὴν γῆν ἐγὼ
 εἰμι, ὅτι ἄνθρωπος ἐγέννησέν με ἐκ νεότητός μου.
 6 Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτόν· τί αἱ πληγαὶ αὐταὶ
 ἀναμέσου τῶν χειρῶν σου; καὶ ἐρῶ, ἃς ἐπλή-
 γων ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἀγαπητῷ μου. 7 Ῥομφαία
 ἐξεγέρθητι ἐπὶ τὸν ποιμένα μου, καὶ ἐπ' ἄνδρα
 πολίτην μου, λέγῃ Κύριος παντοκράτωρ· πάντα ξοῖ αὐτῷ
 τὸν ποιμένα, καὶ ἀφασκορπισθήσονται τὰ πρε-
 βᾶτα τῆς ποιμένης· καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου
 ἐπὶ τὰς μικρὰς. 8 Καὶ ἔσται ἐν πάσῃ τῇ γῇ, λέγῃ
 Κύριος, τὰ δύο μέρη αὐτῆς ἐξολοθρευθήσεται
 καὶ ἐκλείψῃ, τὸ δὲ τρίτον ὑπολειφθήσεται ἐν
 αὐτῇ· 9 καὶ ἀφάξω τὸ τρίτον ἀφ' πυρὸς,
 καὶ πυρώσω αὐτὸς, ὡς πυράται τὸ ἀργύριον, καὶ
 δοκιμῶ αὐτὸς, ὡς δοκιμάζεται τὸ χρυσίον· αὐ-
 τὸς

αὐτῷ

ποιμένας
 τῇ ἡμέρᾳ
 ἐκείνῃ

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. ΚΕΦ. ΙΔ'.

τὸς ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομά μου, καὶ ἐγὼ ἐπα-
κέσομαι αὐτῷ, καὶ ἐρῶ, λαός μου ὅτός ἐστιν· καὶ
αὐτὸς ἐρῶ, Κύριος ὁ Θεός μου.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Ι Δοὺ ἡμέραι ἔρχονται τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀφ-
μειωθήσονται τὰ σκῦλα σου ἐν σοί·

2 καὶ ὀπισιώξω πάντα τὰ ἔθνη ὅτι Ἱε-
ρουσαλὴμ εἰς πόλεμον, καὶ ἀλώσεται ἡ πόλις,
καὶ ἀφραγήσονται αἱ οἰκίαι, καὶ αἱ γυναικες
μολυνθήσονται· καὶ ἐξελεύσεται τὸ ἥμισυ τῆς
πόλεως ἐν ἀγχμαλωσίᾳ, οἱ δὲ κατὰλοιποι τῷ
λαῷ μου ἐμὴ ἐξολεθρεύωσιν ἐκ τῆς πόλεως.

3 Καὶ ἐξελεύσεται Κύριος, καὶ ὀργαζέται
ἡμέραι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις, καθὼς ἡμέρα ὀργα-
ζέως αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. 4 Καὶ γήσονται

οἱ πόδες αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι τὸ ὄρος
τῶν ἑλαιῶν, τὸ κατέναντι Ἱερουσαλὴμ ἐξ ἀνατολῶν· καὶ
μετρήσεται τὸ ὄρος τῶν ἑλαιῶν, τὸ ἥμισυ αὐτῷ πρὸς
ἀνατολὰς, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῷ πρὸς θάλασσαν,
χαὶος μέγα σφόδρα· καὶ κληθήσεται τὸ ἥμισυ τῷ ὄρει
πρὸς βορρᾶν, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ πρὸς νότον·

5 καὶ ἐμφραχθήσεται φάραγξ ὀρέων μου, καὶ
ἐγκολληθήσεται φάραγξ ὀρέων ἕως Ἀσσήλ, καὶ
ἐμφραχθήσεται, καθὼς ἐνέφραγχι ἐν ταῖς ἡμέραις
τῷ

ΚΕΦ. ΙΔ'. ΖΑΧΑΡΙΑΣ.

τῷ σεισμῷ ἐν ἡμέραις Ὀζίου βασιλέως Ἰούδα·
 καὶ ἦν Κύριος ὁ Θεός μου, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι
 μετ' αὐτῷ. 6 Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐκ
 ἔσται φῶς, καὶ ψυχὸς καὶ πάρος· 7 ἔσται μία
 ἡμέρα, καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη γνωστὴ τῷ Κυρίῳ, καὶ
 οὐχ ἡμέρα, καὶ ἔνιξ, καὶ πρὸς ἑσπέραν ἔσται
 φῶς. 8 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔξελεύσεται
 ὕδωρ ζῶν ἐξ Ἱερουσαλήμ, τὸ ἥμισυ αὐτῷ εἰς τὴν
 θάλασσαν τὴν περὶ τὴν πόλιν, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῷ εἰς
 τὴν θάλασσαν τὴν ἐξ ἡλίου· καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἐν
 ἑαυτῇ ἔσται οὕτως. 9 Καὶ ἔσται Κύριος εἰς βασι-
 λείαν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
 ἔσται Κύριος εἰς, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῷ ἐν. 10 Κυ-
 κλῶν πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ τὴν ἔρημον ἀπὸ Γαβιᾶ
 ἕως Ῥεμμὼν κατὰ νότον Ἱερουσαλήμ· Ῥαμὰ δὲ
 ἐπὶ τόπου μενδῆ, ἀπὸ τῆς πύλης Βενιαμὴν ἕως
 τοῦ τόπου τῆς πύλης τῆς πρῶτης, ἕως τῆς πύλης
 γωνιῶν, καὶ ἕως τοῦ πύργου Ἀναμὲλ, καὶ ἕως τῶν
 ὑποληνίων τοῦ βασιλέως· 11 καὶ τοικίσει ἐν αὐτῇ,
 καὶ οὐκ ἔσται ἀνάστημα ἐπὶ, καὶ κατοικήσῃ Ἱερου-
 σαλήμ πεποιοῦτως. 12 Καὶ αὕτη ἔσται ἡ πῶ-
 σις, ἡνὶ κόψει Κύριος πάντας τοὺς λαοὺς, ὅσοι
 ἐπεσφράτευσαν ἐπὶ Ἱερουσαλήμ· τακίσειται αἱ
 σάρκες αὐτῶν, ἐσηκώτων αὐτῶν ἐπὶ τοὺς πόδας
 αὐτῶν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ῥυήσονται ἀπὸ τῶν
 ὀπῶν

ἀέροι

κυκλῶν

κατοικήσῃ

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. ΚΕΦ. ΙΔ'.

ὅτων αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν ταχίσεται ἐν
 τῷ στόματι αὐτῆς. 13 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 ἐκείνῃ ἕκαστος Κυρίου ἐπ' αὐτὸς μεγάλη· καὶ
 ὀπιλήμψεται ὀπιλήμψεται ἕκαστος τῆς χειρὸς τῆς πλησίον αὐτοῦ,
 καὶ συμπλακίσεται ἡ χεὶρ αὐτοῦ πρὸς χεῖρα
 τῆς πλησίον αὐτοῦ. 14 Καὶ ὁ Ἰούδας ὠδύ-
 νηται ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ σιναῶζει τὴν ἰσχυ-
 ράντων τῶν λαῶν κυκλόθεν, χρυσίον καὶ ἀργύριον
 καὶ ἱματισμὸν εἰς πλήθος σφόδρα. 15 Καὶ αὐ-
 τὴ ἔσται ἡ πῖσις τῶν ἵππων, καὶ τῶν ἡμιόνων, καὶ
 τῶν καμήλων, καὶ τῶν ὄνων, καὶ πάντων τῶν κτή-
 νων τῶν ὄντων ἐν ταῖς παρεμβολαῖς ἐκείναις, καὶ
 κατὰ τὴν πῖσιν ζώοντι. 16 Καὶ ἔσται, ὅσοι ἀνὴρ καὶ
 φρῶν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ἐλθόντων ἐπὶ
 Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀναβήσονται καὶ εἰσαυτὸν, τῷ
 προσκυῖναι τῷ βασιλεῖ Κυρίου παντοκράτει,
 καὶ τῷ εὐορτάζειν τὴν εὐορίαν τῆς σκηνοπηγίας.
 17 Καὶ ἔσται, ὅσοι ἐὰν μὴ ἀναβῶσιν ἐκεῖ ἐκ πα-
 σῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ, τῷ
 προσκυῖναι τῷ βασιλεῖ Κυρίου παντοκράτει,
 καὶ ᾗτοι ἐκείνοις προσεθήσονται. 18 Ἐὰν δὲ
 φυλὴ Αἰγύπτου μὴ ἀναβῇ, μηδὲ ἔλθῃ ἐκεῖ, καὶ
 τί τοις ὅτι τέτοις ἔσται ἡ πῖσις, ἡ σιναῶζει Κύριος
 πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐὰν μὴ ἀναβῇ, τῷ εὐορτάζειν
 τὴν εὐορίαν τῆς σκηνοπηγίας. 19 Αὕτη ἔσται ἡ
 ἀμαρτία

ΚΕΦ. ΙΔ'. ΖΑΧΑΡΙΑΣ

ἁμαρτία Αἰγύπτου, καὶ ἡ ἁμαρτία πάντων τῶν
 ἔθνων, ὅσα ἐὰν μὴ ἀναβῇ τῷ ἑορταίῳ τὴν ἑορ-
 τῇ τῆς σκηνοπηγίας. 20 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
 ἔσαι τὸ ὄππὶ τὸν χαλινὸν τῷ ἵππῳ ἅγιον τῷ Κυ-
 εῖῳ παντοκράτει· καὶ ἔσονται οἱ λέοντες οἱ οὗ
 τῷ οἴκῳ Κυρίου ὡς φιάλαι περὶ τῶν ποσῶν τῶν
 θυσιῶν. 21 καὶ ἔσαι πᾶς λέων ἐν Ἱερου-
 σαλὴμ καὶ ἐν τῷ Ἱσραὴλ ἅγιον τῷ Κυεῖῳ παντο-
 κράτει· καὶ ἥξουσιν πάντες οἱ θυσιάζοντες, καὶ
 λήφονται ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐφύσουσιν ἐν αὐτοῖς,
 καὶ οὐκ ἔσαι Χαναναῖος οὐδέτι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου
 παντοκράτορος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΙΑ'.

ΜΑΛΑΧΙΑΣ

ΜΑΛΑΧΙΑΣ ΙΒ΄.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

1 **Λ**ημμα λόγου Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ
ἐν χειρὶ ἀγγέλου αὐτοῦ. ἴσατε δὴ ἐπὶ
ταῖς καρδίαις ὑμῶν. 2 Ἠγάπησα
ὑμᾶς, λέγει Κύριος. Καὶ εἶπατε ἐν τίνι ἠγάπη-
σας ἡμᾶς; οὐκ ἀδελφός ἐμι Ἦσαυ τῷ Ἰακώβ;
λέγει Κύριος· καὶ ἠγάπησα τὸν Ἰακώβ, 3 τὸν
δὲ Ἦσαυ ἐμίσησα, καὶ ἔταξα τὰ ὄρεα αὐτοῦ εἰς
ἀφανισμόν, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς δώ-
ματα ἐρήμου. 4 Διότι ἐρεῖ· ἡ Ἰδύμεια κατέ-
σραπται, καὶ ἐπιστρέψωμεν, καὶ ἀνοικοδομήσωμεν
ταῖς ἡρμωμέναις. Τὰδε λέγει Κύριος παντοκρά-
τωρ· αὐτοὶ οἰκοδομήσουσιν, καὶ ἐγὼ κατεστέψω
καὶ ἐπικληθήσεται αὐτοῖς ὄρεα ἀνομίας, καὶ λαὸς
ἐφ' ὃν ὤρατέτακται Κύριος ἕως αἰῶνος. 5 Καὶ
οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται, καὶ ὑμεῖς ἐρεῖτε· ἐμα-
γαλιώθη Κύριος ὡφράνω τῶν ὀρέων τῷ Ἰσραὴλ.

6 Υἱὸς

ΚΕΦ. α'. ΜΑΛΑΧΙΑΣ.

6 Υἱὸς δοξάζει πατέρα, καὶ δούλος τὸν Κύριον αὐτοῦ· καὶ εἰ πατήρ ἐμὶ ἐγὼ, πῶς ἔστιν ἡ δοξα μου; καὶ εἰ Κύριος ἐμὶ ἐγὼ, πῶς ἔστιν ὁ φόβος μου; λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ὑμῖν οἱ ἱερεῖς ὑμεῖς οἱ φαυλίζοντες τὸ ὄνομά μου. Καὶ εἶπατε· οὐκ ἔστιν ἐφραυλίσσαμεν τὸ ὄνομά σου; 7 προσάγοντες ὡρὸς τὸ θυσιαστήριόν μου ἄρτους ἡλισγημένους. Καὶ εἶπατε· ἐν τίνι ἡλίσγησαμεν αὐτούς; οὐκ ἔστιν λέγειν ὑμᾶς, πρᾶπεζα Κυρίου ἡλισγημένη ἔστιν, καὶ τὰ ὀπιτηγμένα βρώματα ἐξοδευμένα." 8 Διότι ἐὰν προσάγητε τυφλὸν εἰς θυσίαν, ἢ χακόν; καὶ ἐὰν προσάγητε χολὸν ἢ ἄρρωστον, ἢ χακόν; προσάγαγε δὲ αὐτὸ πρὸς ἡνυμνῶσθε, εἰ προσδέξεται σε, εἰ λήψεται πρόσωπόν σε, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 9 Καὶ νῦν ἐξελάσθε τὸ πρόσωπον τῷ θεῷ ὑμῶν, καὶ δέησθε αὐτοῦ. Ἐν χερσὶν ὑμῶν γέγονεν ταῦτα· εἰ λήψομαι ἐξ ὑμῶν πρόσωπα ὑμῶν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ; 10 Διότι καὶ ἐν ὑμῖν σὺλκλεισθήσονται θύραι, καὶ οὐκ ἀνάψεται τὸ θυσιαστήριόν μου δωρεάν· οὐκ ἔστιν μετὰ θέλημα οὐκ ὑμῖν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ θυσίαι ἢ προσδέξομαι οὐκ ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν. 11 Διότι ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ ἕως δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δεδοξασθαι οὐ τοῖς ἔθνεσιν, καὶ ἐν παντί τόπῳ θυ-

ΜΑΛΑΧΙΑΣ. ΚΕΦ. Β΄.

προσαγάγει μίασμα προσάγει ὅτι τῷ ὀνόματί μου, καὶ θυσία
καθαρά· διότι μέγα τὸ ὄνομά μου ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 12 Ὑμεῖς δὲ βε-
βηλῶτε αὐτὸ ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς· πρᾶπεζα Κυ-
ρίου ἡλιοσημδμή ὅστιν, καὶ ἡ ὀπιτημέδνα ἔξεδέ-
νωται βρώματα αὐτοῦ. 13 Καὶ εἶπατε· ὡ-
ξεφύσηται ὅκ κακοπαθείαι ὅστιν, καὶ ἐξεφύσηται αὐτὰ,
λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ εἰσφέρειτε τὰ
ἀρπάγματα, καὶ τὰ χαλὰ, καὶ τὰ ἐνοχλόμενα·
καὶ εἰάν φέρητε τὴν θυσίαν, εἰ προσδέξομαι αὐτὰ
ὅκ τῶν χειρῶν ὑμῶν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.
14 Καὶ ὀπιπατέραι, ὅς ἡ δύνατος, καὶ
αὐτῶν ὡπρην αὐτῶν ὅκ τῷ ποιμένῳ αὐτῶν ἄρσεν, εὐχὴ
αὐτῶν ἐπ' αὐτῶν, καὶ θύς διφθαρημένον τῷ καὶ
Κυρίῳ· διότι μέγας βασιλεὺς ἐγὼ εἰμι, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ, καὶ τὸ ὄνομά μου ὀπι-
φόμεν ἐν τοῖς ἔθνεσιν.

Κ Ε Φ. Β΄.

ΚΑΙ νῦν ἡ ἐντολὴ αὕτη πρὸς ὑμᾶς, οἱ
ἱερεῖς· 2 εἰάν μὴ ὑπακούσητε, καὶ εἰάν
μὴ θῆθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν, τῷ
δοῦναι δόξαν τῷ ὀνόματί μου, λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ, καὶ ἐξαποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὴν κατὰ-
ρα, καὶ ἐπιταράξωσιν τὴν εὐλόγiam ὑμῶν,
καὶ

ΚΕΦ. Β'. ΜΑΛΑΧΙΑΣ.

καὶ καταράσονται αὐτῶν. καὶ ἀφασκεδάσει
 τὴν εὐλογίαν ὑμῶν, καὶ οὕτως ἔσται ἐν ὑμῖν, ὅτι
 ὑμεῖς ἐπῆκατε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν. 3 Ἰδοὺ
 ἐγὼ ἀφορίζω ὑμῖν τὸν ὅμιον, καὶ σκορπίω ἐνυστρον
 ὅτι τὰ ῥήσσωπα ὑμῶν, ἐνυστρον ἐορτῆς ὑμῶν, καὶ ἐορτῆς
 λήψομαι ὑμᾶς εἰς τὸ αὐτό. 4 καὶ ἐπιγνώσε-
 αθε, διότι ἐγὼ Κύριος ἐξαπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς
 τὴν ἐπιτολίαν ταύτην, τῇ εἶναι τὴν ἀφ' ἀρχῆς
 μου πρὸς τὴν Λαβίαν, λέγει Κύριος παντο-
 κράτωρ. 5 Ἡ ἀφ' ἀρχῆς μου ἰὼ μετ' αὐτοῦ
 τῆς ζωῆς καὶ τῆς εἰρήνης, καὶ ἔδωκα αὐτῷ ἐν
 φόβῳ φοβεῖσθαι με, καὶ ἀπὸ προσώπου τῆς οὐ-
 ματός μου σέλλεσθαι αὐτόν. 6 νόμος ἀληθείας
 ἰὼ ἐν τῷ φόβῳ αὐτῷ, καὶ ἀδικία οὐχ εὐρέθη
 ἐν χεῖλεσιν αὐτοῦ. ἐν εἰρήνῃ κατεβύβων ἐπορεύ-
 θη μετ' ἐμοῦ, καὶ πολλὰς ἐπέσρεψεν ἀπὸ ἀδικίας.
 7 Ὅτι χεῖλη ἱερέως φυλάσσεται γινώσκειν, καὶ νό-
 μον ἐκζητήσουσιν ἐκ φόβου αὐτοῦ. διότι ἄγ-
 γελος Κυρίου παντοκράτωρ ὅστις. 8 Ὑμεῖς
 δὲ ἔξεκλίπατε ἐκ τῆς ὁδοῦ, καὶ πολλὰς ἠσθενή-
 σατε ἐν νόμῳ, καὶ διεφείρατε τὴν ἀφ' ἀρχῆς τῇ
 Λαβί, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. 9 Καὶ ἐγὼ
 δίδωκα ὑμᾶς ἐξουσιαιμὸν καὶ ἀπερριμμὸν εἰς
 πάντα τὰ ἔθνη ἀνθ' ὧν ὑμεῖς οὐκ ἐφυλάξαθε
 τοὺς ὁδούς μου, ἀλλ' ἐλαμβάνετε ῥήσσωπα ἐν
 νόμῳ.

ΜΑΛΑΧΙΑΣ. ΚΕΦ. Β΄.

νόμῳ. 10 Οὐχὶ θεὸς εἰς ἔκτισιν ἡμᾶς; οὐχὶ
 πατὴρ εἰς πάντων ἡμῶν; τί ὅτι ἐγκατελίπετε
 ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, τῷ βεβηλώσαι τιτὼ
 ἀφ' ἑαυτοῦ τῶν πατέρων ὑμῶν; 11 Ἐγκατε-
 λείφθη Ἰσραὴλ, καὶ βδέλυγμα ἐγένετο ἐν τῷ Ἰσ-
 ραὴλ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ· διότι ἐβεβήλωσεν Ἰσ-
 ραὴλ τὰ ἅγια Κυρίου, ἐν οἷς ἠγάπησεν, καὶ ἐπε-
 τήδωσεν εἰς θεὸς ἄλλοτεῖς. 12 Ἐξολιθρεύ-
 σθ' Κύριε τὸν ἄνθρωπον τὸν ποιῶντα ταῦτα,
 ἕως καὶ ταπεινωθῇ ὡς σκηνώματα Ἰακώβ, καὶ
 ὡς πρῶτα γαζόντων θυσίαι τῷ Κυρίῳ παντο-
 κράτορι. 13 Καὶ ταῦτα, ἃ ἐμίσηται, ἐποιεῖτε·
 ἐκαλύπτετε δάκρυον τὸ θυσιάηριον Κυρίου, καὶ
 κλαυθμῷ καὶ στεναγμῷ ὡς κόπων. Χ εἰ ἐτι
 ἄξιον ἐπέβλεψα εἰς θυσίαν, ἢ λαβεῖν δακτὸν ἐκ
 τῶν χειρῶν ὑμῶν; 14 Καὶ εἶπατε, ἔτεκα τίος;
 ὅτι Κύριος διεμαρτύρατο ἀναμέσῳ σου καὶ ἀνα-
 μέσῳ γυναικὸς νεότητός σου, ὡς ἐγκατέλιπες,
 καὶ αὕτη κοινότης σου, καὶ γυνὴ ἀφ' ἑαυτοῦ
 σου. 15 Καὶ ἔκ' ἄλλος ἐποίησεν; καὶ ὑπο-
 ληψαί με πινόμενος αὐτῷ. Καὶ εἶπατε· τί ἄλλο
 ἢ σπέρμα ζητᾷ ὁ θεός; Καὶ φυλάξασθε ὡς τὸ
 πινόμενόν ὑμῶν, καὶ γυναικα νεότητός σου μὴ
 ἐγκατελίπητε. 16 Ἀλλ' εἰ μισήσατε ἐξαποστεί-
 λης, λέγει Κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ θεὸς Ἰσ-
 ραὴλ,

ΚΕΦ. γ'. ΜΑΛΑΧΙΑΣ.

εσθλ, καὶ χαλύψῃ ἀσέβεια ὅτι τὰ ἐνδύματά σου, ἐνδυμήματα
λέγει Κύριος πόρνοι καὶ φουλάξατε ἐν
τῷ πνύματι ὑμῶν, καὶ ὃ μὴ ἐγκαταλίπητε.
17 Οἱ προξυνόντες τὸν θεὸν ἐν τοῖς λόγοις ὑμῶν.
Καὶ εἶπατε· οὐκ ἔστιν ἡ προξυνάμεν; ἐν τῷ λέγειν
ὑμᾶς· πᾶς ποιῶν πονηρὸν, χαλὸν ἐνώπιον Κυ-
ρίου, καὶ οὐκ αὐτοῖς αὐτὸς εὐδόκησεν· καὶ ποῦ
ᾔσθην ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης;

Κ Ε Φ. Γ'.

1 **Ι** Δοὺ ἐγὼ ἔξαποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου, καὶ
ὅτι βλάφεται ὁδὸν τοῦ προσώπου μου, καὶ
ἔξαίφνης ἦξῃ εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ Κύριος,
ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε, καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης,
ὃν ὑμεῖς θελετε· ἰδοὺ ἔρχεται, λέγει Κύριος πόρ-
νοι καὶ φουλάξατε. 2 Καὶ τίς ὑπομνῇ ἡμέραν εἰσόδου
αὐτοῦ; καὶ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὀπίσθῃ αὐτοῦ;
ὅτι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ καὶ κατακαίει
ὡς ποταμὸν πληθύνοντα. 3 Καὶ καθαίρεται καὶ
καθαίρει ὡς τὸ ἀργύριον, καὶ ὡς τὸ χρυ-
σίον, καὶ καθαίρει τὸν ἥμιον Λαὸν, καὶ καὶ αὐ-
τὸν ὡς τὸ ἀργύριον καὶ ὡς τὸ χρυσίον· καὶ
ἔσονται τὰς Κυρίῳ προσάχοντες θυσίαι οἱ δικαιο-
σύνης, 4 καὶ ἀρεσὴ τῷ Κυρίῳ θυσία Ἰσραὴλ καὶ
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὡς αἱ ἡμέραι τῆς αἰωνιότητος, καὶ

ΜΑΛΑΧΙΑΣ. ΚΕΦ. γ'.

χαλῶς ἡ ἔτι τὰ ἔμπαρσεν. 5 Καὶ ὁροσάξω
 πρὸς ὑμᾶς ὃν κρίσις, καὶ ἔσομαι μάρτυς ταχὺς
 ὅτι τὰς φαρμακὰς, καὶ ὅτι τὰς μοιχαλίδας,
 καὶ ὅτι τὸς ὀμνύοντάς τῷ ὀνόματί μου ὅτι ψεύ-
 δη, καὶ ὅτι τὸς ἀποστερνῶντάς μοι τοὺς μισοῦντάς,
 καὶ τὸς καταδιωατεύοντάς χήρας, καὶ τὸς κον-
 δυλίζοντάς ὀρφανούς, καὶ τὸς ἐκκλίνοντάς κείσιν
 προσπλῦτε, καὶ τὸς μὴ φοβουμένους με, λέγει
 Κύριος παντοκράτωρ. 6 Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς
 ὑμῶν ἐκ ἡλλοίωσιν. 7 Καὶ ὑμεῖς υἱοὶ Ἰακώβ
 ἐκ ἀπέχεσθε ἀπὸ τῶν ἀδυνῶν τῶν πατέρων ὑμῶν.
 ἔξεκλίνετε νόμμά μου, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε.
 Ἐπιγράψατε πρὸς με, καὶ ἐπιγραφίσωμι πρὸς
 ὑμᾶς, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Καὶ εἶπατε
 ὃν πῆν ὁπιστρέψωμεν; 8 Εἰ πλεονάζει ἡ δόξα
 τοῦ θεοῦ; διότι ὑμεῖς πλεονίζετε με. Καὶ εἶπατε, ὃν
 πῆν ἐπλεονίχαμέν σε; ὅτι τὰ ἐπιδέκατα, καὶ αἱ
 ἀπαρχαὶ μετ' ὑμῶν εἰσιν. 9 καὶ ἀποδλέπνεις
 ὑμεῖς ἀποδλέπετε, καὶ ἐγὼ ὑμεῖς πλεονίζετε τὸ
 ἔθνος συνετελέσθη. 10 Καὶ εἰσπύεσθαι πάντα
 τὰ ἐκφόρια εἰς τὸς θησαυρούς, καὶ ὃν τῷ οἴκῳ
 αὐτοῦ ἔσται ἡ διαρπαγὴ αὐτοῦ. Ἐπιστρέψατε διὸ ὃ
 ἔστος οὗτω, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· εἰ μὴ ἀνοίξω
 ὑμῖν τὴν θύραν τῆς καταστάσεως τῆς ἐσχάτης, καὶ ἐκχεῶ ὑμῖν
 τὴν εὐλογίαν μου, ἕως τῆς ἰσχυροθύνῃς. 11 καὶ
 ἀγγελῶ

ΚΕΦ. γ'. ΜΑΛΑΧΙΑΣ.

ἀγαπᾶτε ὑμῖν εἰς βράσιν, καὶ ὃ μὴ ἀγαπᾶτε τὴν
 ὑμῶν τὸν καρπὸν τῆς γῆς, καὶ ὃ μὴ ἀσθενήσῃ
 ἡ ἀμπελος ὑμῶν ἡ ἐν ἀρχῇ, λέγει Κύριος παν-
 τοκράτωρ. 12 καὶ μακαρίσων ὑμᾶς πάντα τὰ
 ἔθνη, διότι ἔσσεσθε ὑμεῖς γῆ θελητὴ, λέγει Κύριος
 παντοκράτωρ. 13 Ἐβαρύνετε ἐπ' ἐμὲ τὰς
 λόγους ὑμῶν, λέγει Κύριος. Καὶ εἶπατε ἐν τῇ
 κατελαλήσαμεν κατὰ σοῦ; 14 Εἶπατε μά-
 τας οὐ δύναται θεῷ, καὶ τί πλέον, ὅτι ἐφυλά-
 ξαμεν τὰ φυλάγματα αὐτοῦ, καὶ διότι ἐπορεύ-
 θημεν ἰκέται πρὸς προσώπου Κυρίου παντοκρά-
 τως; 15 καὶ νῦν ἡμεῖς μακαρίζομεν ἄλλο-
 τρεις, καὶ ἀποκαδομῶνται πάντες ἄνομα, καὶ
 ἀντίστησαν θεῷ, καὶ ἐσώθησαν. 16 Τότε ἐλά-
 λησαν οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ἕκαστος πρὸς τὸν
 πλησίον αὐτοῦ. καὶ παρεσέχεν Κύριος, καὶ εἰσέκε-
 σεν, καὶ ἔγραψεν βιβλίον μνημοσυνῶν ἐγώπιον αὐτοῦ
 τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον, καὶ εὐλαβουμένοις τὸ
 ὄνομα αὐτοῦ. 17 Καὶ ἔσονται μοι, λέγει Κύ-
 ριος παντοκράτωρ, εἰς ἡμέραν, ἡμεῖς ποιῶντες
 ὁδοποιήσιν, καὶ αἰρετῶν αὐτῶν, ὡς πρόπον αἰρετίζῃ
 ἀνθρώπων τὸν ἵπνον αὐτῶν, τοὶ δυνάοντες αὐτοῦ.
 18 καὶ ἐπιγραφῆσθε, καὶ ἄφεσθε ἀναμέσον δι-
 χύου, καὶ ἀναμέσον ἀδίκου, καὶ ἀναμέσον τοῦ δυ-
 λεύοντος τῷ θεῷ, καὶ τῷ μὴ δυνάοντος.

Ταῦτα

ΜΑΛΑΧΙΑΣ. ΚΕΦ. Δ'.

Κ Ε Φ. Δ'.

Δ

 1 Ιότι ἰδὲ ἡμέρα Κυρίου ἔρχεται χαρομένη
 ὡς κλίβανος, καὶ φλέξει αὐτούς· καὶ
 ἔσονται πάντες οἱ ἄλλογενεῖς, καὶ πάν-
 τες οἱ ποιεῖντες ἄνομα καλὰ μνη, καὶ ἀνάψι αὐ-
 τὴς ἡ ἡμέρα ἡ ἔρχομένη, λέγει Κύριος παντοκρά-
 τωρ, καὶ ὃ μὴ ὑπολειφθῇ ἐξ αὐτῆς ῥίζα ὅδε
 κληῖμα. 2 Καὶ ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς φοβουμένοις
 τὸ ὄνομα μου ἥλιος δικαιοσύνης, καὶ ἰάσις ἐν ταῖς
 αὐτῶν πτέρυξιν αὐτοῦ· καὶ ἐξελεύσεσθε, καὶ σκιρτήσετε
 καταπατή- ὡς βοσκήματα ἐν δεσμοῖν ἀνεμόνων. 3 καὶ κατα-
 σατέ πατήσατε ἄνομοις, ὅτι ἔσονται ἀποδοὺς ὑποκατά-
 των ποδῶν ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἢ ἐγὼ πωλῶ, λέ-
 γει Κύριος παντοκράτωρ. 4 Καὶ ἰδὲ ἐγὼ ἀπο-
 στέλλω ὑμῖν Ἡλίαν τὸν Θεοβίβλου, ὅτι ἐλθεῖν
 ἡμέραν Κυρίου πῶς μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. 5 ὅς
 ἀποκαταστήσῃ καρδίας πατρὸς πρὸς υἱόν, καὶ
 καρδίας ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, μὴ
 ἔλθω καὶ πατάξω πῶς γῆν ἀρδύν. 6 Μνή-
 σθητε νόμου Μωϋσῆ τῷ δούλῳ μου, καθότι ἐνετει-
 λάμην αὐτῷ εἰ Χαρὶς πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ,
 πρεσβύματα καὶ δικαιοσύματα.

Προφήτης ἄγγελος ΜΑΛΑΧΙΑΣ ΙΒ'.

ΗΣΑΙΑΣ

Η Σ Α Ι Α Σ.

Π Ρ Ο Φ Η Τ Η Σ ΙΓ'.

M. J. Spink & Co.

Η Σ Α Ι Α Σ

Π Ρ Ο Φ Η Τ Η Σ ΙΓ'.

Ι Ο Ρ Α Σ Ι Σ ἦν ἰδὲν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς,
 ἦν εἶδεν κατὰ τῆς Ἰουδαίας καὶ κατὰ
 Ἱερουσαλὴμ, ἐν βασιλείᾳ Ὀζείου
 καὶ Ἰαάδαμ, καὶ Ἀχάζ καὶ Ἐζεκίου, οἱ ἔβα- "Αχας
 σιλόσαν τῆς Ἰουδαίας. 2 Ἀκουε, ἕρην, καὶ
 εὐαγίζου, γῆ, ὅτι Κύριος ἐλάλησεν. Τίς ἐγεί-
 νηται καὶ ὑψώσει, αὐτοὶ δὲ με ἠθέτησαν.
 3 Ἐγὼ βούς τὸν κτησιόδηρον, καὶ ὄντι πῶ
 φάτῃ τῷ κυρίου αὐτοῦ. Ἰσραὴλ δὲ με οὐκ
 ἔγνω, καὶ ὁ λαὸς με οὐ συνῆκεν. 4 Οὐαὶ
 ἔθνος ἁμαρτανλόν, λαὸς πλήρης ἁμαρτιῶν, σπέρ-
 μα πονηρόν, υἱοὶ ἄνομοι, ἐγκατελίπετε τὸν Κύ-
 ριον, καὶ παρηγόσατε τὸν ἅγιον τῷ Ἰσραὴλ.
 ✕ ἀπώλεσαν εἰς τὰ ὄπισθεν. 5 Τί ἐπὶ πλη-
 γῇτε, τραπέντες ἀνομίαν; πᾶσα κεφαλὴ εἰς
 πόνοι, καὶ πᾶσα καρδία εἰς λύπην. 6 Ὡς
 ✕ ἵχθυος ποδῶν ἕως κεφαλῆς ✕ οὐκ ἔστι ἐν αὐτῷ

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. α'.

ὀλοκληρία, [ἔτι] πρᾶγμα, [ἔτι] μῶλον, [ἔτι]
 πληγὴν φλεγμαίνουσα. Οὐκ ἔστι μάλαγμα ὅπι-
 θείναι, ἔτε ἔλαον, ἔτε χαπαδίσεις. 7 Ἡ γῆ
 ὑμῶν ἔρημος, αἱ πόλεις ὑμῶν πυρκαῖαι· τίς
 χώρα ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν ἄλλοτεροι χαπαθήσιν
 αὐτῷ, καὶ ἡρήμεῖαι χαλεπὰ μὲν ὑπὸ λαῶν
 ἄλλοτεριον. 8 Ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγάτηρ
 Σιών, ὡς σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι, καὶ ὡς ὀπωρυ-
 λάκιον ἐν σκυρράτῃ, ὡς πόλις πολιορκημένη·
 9 καὶ εἰ μὴ Κύριος σαβαώθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν
 σπέρμα, ὡς Σόδομα ἀν' ἐγενήθημεν, καὶ ὡς Γό-
 μορρά ἀν' ὁμοιώθημεν. 10 Ἀκούσατε λόγον Κυ-
 ρίου, ἄρχοντες Σοδόμων· προσέχετε νόμον θεοῦ
 ἡμῶν, λαὸς Γομορράς. 11 Τί ἐμοὶ πλήθος
 τῶν θυσιῶν ὑμῶν, λέγει Κύριος; πλήρης εἰμι
 ὀλοκαυτωμάτων κριῶν, καὶ σῆαρ ἀρνῶν καὶ αἷμα
 ταύρων καὶ τράγων ἔβούλομαι. 12 Οὐδ' ἀν'
 ἔρχασθε ὀφθῆναί μοι· τίς γὰρ ἔζητήσιν ταῦτα
 ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; Πατεῖν τίς αὐλῷ μου
 13 ἔ' παραθήσασθε· εἰάν φέρητέ μοι σμιδάλιν,
 μάταον· θυμίαμα, βδέλυγμά μοι ἐστίν· τὰς νε-
 μπίας ὑμῶν, καὶ τὰ σάββατα, καὶ ἡμέραι μεγά-
 λιν ἐκ ἀνέχουσιν· νηστίας, καὶ ἀργίας, 14 καὶ
 τὰς νεμπίας ὑμῶν, καὶ τὰς εορτὰς ὑμῶν μισῶ
 ἡ ψυχὴ μου· ἐγενήθητέ μοι εἰς πλησμονὴν, ἔκτετι
 ἀνίστω

ΚΕΦ. α'. Η ΣΑΙΑΣ.

ἀήσω τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν. 15 Ὅταν τὰς
 χεῖρας ἐκλείνητε πρὸς με, ὅπως ἴδω τὴν ὀφθαλ-
 μούς μου ἀπὸ ὑμῶν· καὶ ἐὰν πληθυνῇτε τὴν
 δέησιν, οὐκ εἰσακούσωμαι ὑμῶν· αἱ γὰρ χεῖρες
 ὑμῶν ἅμαρτος πλήρεις. 16 Λύσασθε, χαλαρὰ
 γένησθε, ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν
 ὑμῶν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου· παύσασθε
 ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν, 17 μάθετε χαλὸν
 ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικέμενον,
 κρίνατε ὀρφανῷ, καὶ διχασώσαστε χήραν, 18 καὶ
 δεῦτε ✕ δ', καὶ διελεγχθῶμεν, λέγει Κύριος·
 καὶ ἐὰν ᾧπιν αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικῆν, ὡς
 χιόνα λευκανῶ· ἐὰν δὲ ᾧπιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον
 λευκανῶ. 19 Καὶ ἐὰν θέλητε, καὶ εἰσακούσητέ με, 20 ἐὰν δὲ
 μὴ θέλητε, μὴδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχημα
 ὑμᾶς κατέδετα· τὸ γὰρ ῥῆμα Κυρίου ἐλάλη-
 σεν ταῦτα. 21 Πῶς ἐγένετο πόρνη πόλις πισή,
 Σιών πλήρης κρίσεως; ἐν ᾗ ἡ διχαστικὴ ἐκοιμήθη
 ἐν αὐτῇ, νῦν δὲ φοιβεταί. 22 Τὸ ἀργύριον
 ὑμῶν, ἀδόκιμον [αἱ πόλεις ὑμῶν πυρεῖλαι·]
 οἱ χεῖπλοι σὺ μίσγῃσιν τὸν οἶνον ὕδατι. 23 Οἱ
 ἄρχοντες σὺ ἀπειθοῦσιν, κοινωνοὶ κλεπτῶν, ἀγα-
 πῶντες δῶρα, διώκοντες ἀνταπόδομα, ὀφθαλοῖς
 ἔ κρίνοντες, καὶ κρίσιν χήρας ἔ προσέχοντες.

24 Διὰ

Η Σ Λ Ι Α Σ. ΚΕΦ. α'.

24 Διὰ τῷτο τάδε λέγει ὁ Θεωτός Κυρίῳ
 Ἱερουσαλήμ σαδαάθ· οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες Ἰσραήλ· ὃ παύσεται
 γὰρ μου ὁ θυμός· ὡ τοῖς ὑπεναντίοις, καὶ κρί-
 σιν ὅκ τῶν ἐχθρῶν μου ποιήσω. 25 καὶ ἐπάξω
 τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ, καὶ πυρώσω σε εἰς καθα-
 ρόν, τὴς δὲ ἀπειθοῦντος ἀπολέσω, καὶ ἀφελῶ
 πάντας ἀνόμους ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντας ὑποφά-
 γους κατακτενώσω. 26 Καὶ ὀπισθήσω τὴς χειρῶν
 σου ὡς τὸ πρῶτον, καὶ τὴς συμβόλοις σου
 ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς· καὶ μὲν ταῦτα κληθήσῃ πόλις
 δικαιοσύνης, μητρόπολις πιστῇ Σιών. 27 Μετὰ
 γὰρ κρίματος σωθήσεται ἡ ἀνιχνευομένη αὐτῆς,
 καὶ μὲν ἐλεημοσυόνης. 28 Καὶ σωτηριεύσονται
 οἱ ἀνομοὶ καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ οἱ ἐγκατα-
 λιπόντες τὸν Κύριον σωτηριεύσονται. 29 διότι
 κατακτενοῦνται ἐπὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, ἃ
 αὐτοὶ ἠθέλησαν, καὶ ἐκατακτενοῦνται ἐπὶ τοῖς κή-
 ποις αὐτῶν, ἃ ἐπεθύμησαν. 30 Ἔσομαι γὰρ
 ὡς τερέβινθος ἀποβελκυστὰ φύλλα, καὶ ὡς
 ῥοδάειος ὕδωρ μὴ ἔχων. 31 καὶ ἔσμαι ἡ ἰσχύς
 αὐτῶν ὡς χαλάμη σικκίου, καὶ αἱ ἐργασίαι
 αὐτῶν ὡς σπινθήρες πυρὸς, καὶ κατακαυθή-
 σονται οἱ ἀνομοὶ καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ ἔκ-
 ἔσμαι ὁ σβέσων.

ΚΕΦ.

Κ Ε Φ. Β'.

Ι **Ο** λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Κυρίου πρὸς
 Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμώς πρὸς τῆς Ἰουδαίας,
 καὶ πρὸς Ἱερουσαλήμ. 2 Ὅτι ἔσται οὐ
 ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος τῷ Κυ-
 ρίου, καὶ ὁ οἶκος τῷ θεῷ ἐκ' ἄκρου πάντων ὀρέων, ἄκρων
 καὶ ὑψωθήσεται ὑψώσιναι πάντων βοιωτῶν καὶ ἤξου-
 σιν ἐκ' αὐτὸ πάντες τὰ ἔθνη, 3 καὶ πορεύσονται
 ἔθνη πολλὰ, καὶ ἐρεῦσιν· δεῦτε, καὶ ἀναβώ-
 μεν εἰς τὸ ὄρος τῷ Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τῷ
 θεῷ Ἰακώβ, καὶ ἀναγελθὲς ἡμῖν πρὶν ὁδὸν αὐτοῦ,
 καὶ πορευσόμεθα οὐ αὐτῇ. Ἐκ γὰρ Σιών ἐξελεύ-
 σεταί νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐκ Ἱερουσαλήμ·
 4 καὶ κενὸς ἀναμέσον τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐξελέγξει ἐλέγξει
 λαὸν πολὺν· καὶ συγκόψουσιν αἱ μαχαίραις
 αὐτοῦ εἰς ἄσπερα, καὶ αἱ ζβυῖαι αὐτοῦ εἰς
 δρέπανα, καὶ ὃ λήψεται ἐπ' ἔθνος ἐκ' ἔθνος μά-
 χαραι, καὶ ὃ μὴ μάχωνται ἐπὶ πολεμῆν. 5 Καί
 νῦν ὁ οἶκος τῷ Ἰακώβ, δεῦτε, πορεύσασθε πρὸς
 φωτὶ Κυρίου. 6 ἀνῆκεν γὰρ τὸν λαὸν αὐτῷ τὸν
 οἶκον τῷ Ἰσραὴλ· ὅτι ἐνεπλήσθη ὡς τὸ ἀπ' ἀρ-
 χῆς ἢ χώρα αὐτοῦ κληρονομιῇ, ὡς ἢ τῶν
 ἀλλοφύλων, καὶ τέκνα πολλὰ ἀλλόφυλα ἐγένη-
 θη αὐτοῖς. 7 Ἐνεπλήσθη γὰρ ἡ χώρα αὐτῶν
ἀργυρίου

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. β'.

ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ, καὶ ὅκ' ἰὼ ἀειθμός τῶν
 θησαυρῶν αὐτοῦ· καὶ ἐπεπλήσθη ἡ γῆ αὐτοῦ,
 ἵππων, καὶ ἐκ ἰὼ ἀειθμός τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ·
 8 καὶ ἐπεπλήσθη ἡ γῆ βδελυγμάτων τῶν ἔργων
 τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ προσεκλήθησαν οἷς ἐποίη-
 σαν οἱ δάκτυλοι αὐτοῦ· 9 καὶ ἔκρυψεν ἄνθρω-
 πος, καὶ ἐταπενώθη ἄνθρωπος, καὶ ἔμνησται αὐ-
 τός. 10 Καὶ νῦν εἰσέλθατε εἰς τὰς πέτρας,
 καὶ κρύπτεσθε εἰς τὴν γῆν ἀπὸ προσώπου τοῦ
 φόβου Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἰσχυροῦ
 αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν. 11 Οἱ
 γὰρ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ὑψηλοί, ὁ δὲ ἀνθρώπου
 ταπεινός· καὶ ταπεινωθήσεται τὸ ὕψος τῶν ἀν-
 θρώπων, καὶ ὑψωθήσεται Κύριος μόνος ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 12 Ἡμέρα ᾧ Κύριος σαβασθή-
 σεται πάντα ὑψηλὰ καὶ ὑψήφανα, καὶ ὅτι
 πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον, καὶ ταπεινωθήσονται,
 13 καὶ ὅτι πᾶσαν κέδρον τοῦ Λιβάνου τῶν ὑψη-
 λῶν καὶ μετεώρων, καὶ ὅτι πᾶν δένδρον βαλάου
 Βασάν, 14 καὶ ὅτι πᾶν ὄρος ὑψηλὸν ὄρος, καὶ
 ὅτι πάντα βουνὸν ὑψηλόν, 15 καὶ ὅτι πάντα
 πύργον ὑψηλόν, καὶ ὅτι πᾶν τεῖχος ὑψηλόν,
 16 καὶ ὅτι πᾶν πλοῖον θαλάσσης, καὶ ὅτι πᾶ-
 σαν θάλασσαν πλοῖον καὶ ἄλλοις· 17 καὶ ταπεινωθή-
 σεται πᾶς ἄνθρωπος, καὶ πεσέτω ὕψος ἀνθρώπων,
 καὶ

ΚΕΦ. γ'. Η Σ Λ Ι Α Σ.

καὶ ὑψωθήσεται Κύριος ὁ μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

18 Καὶ τὰ χειροποίητα πάντα κατακρύψουσιν,

19 εἰσιένεχοντες εἰς τὰ σπήλαια, καὶ εἰς τὰς

χωμάς τῶν πετρῶν, καὶ εἰς τὰς τρύγλας τῆς

γῆς, ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου καὶ ἀπὸ

τῆς δόξης τῆς ἰχθύος αὐτοῦ, ὅταν ἀιασῇ θραῦσαι

τινὲ γῆν. 20 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκβαλὲς ἀν-

θρώπος τὰ βδελύγματα αὐτοῦ τὰ ἀργυρεὰ καὶ

τὰ χρυσᾶ, ἃ ἐποίησαν προσκυνεῖν τοῖς ματαίοις

ἐποίησεν

καὶ ταῖς νυκτερίσι, 21 τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὰς

τρύγλας τῆς περὶ τὰς πέτρας, καὶ εἰς τὰς χωμάς

τῶν πετρῶν, ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου,

καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰχθύος αὐτοῦ, ὅταν ἀιασῇ

θραῦσαι τινὲ γῆν. 22 ✕ Πάντα δι' ὑμῖν ἀπὸ τοῦ

ἀνθρώπου, ὃ ἀναπνέει ἐν μυκτῇ αὐτοῦ ὅτι ἐν πνέει ἐλα-

γίδι αὐτός;

Κ Ε Φ. Γ'.

1 **Ι** Δοὺ δὲ ὁ Διὰ τῆς Κύριος σαβαὶθ ἀφελὲς

ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἰχθύον τῆς Ἰουδαίας

καὶ ἰχθυήσονται, ἰχθυὲς ἄρτου καὶ ἰχθυὲς Ἱερουσαλὴμ

ὑδατος, 2 ἰχθυήσονται καὶ ἰχθυήσονται, καὶ ἀνθρώποι

πολεμιστῶν, καὶ δικαστῶν, καὶ πρεσβυτέρων, καὶ

σοφιστῶν, καὶ ῥητόρων, 3 καὶ πεντηκόν-

ταρχοὺς, καὶ θάυμαστον σύμβουλον, καὶ σοφὸν ἀρχι-

L

τέκτονα,

Η Σ Α Ι Α Σ ΚΕΦ. γ.

τέκνα, καὶ οὐκ ἐπὶ ἀκροατῶν. 4 καὶ ἐπισήσω
 πάντοτε ἀρχοῦν αὐτοῦ, καὶ ἐμπνεῖται κυ-
 εδοῦσθαι αὐτῷ. 5 Καὶ συμποῖται ὁ λαός,
 ἀνδρῶν ὡς ἀνδρῶν, καὶ ἀνδρῶν ὡς
 τῶν πλυσίων αὐτοῦ. 6 ὡς οὐκ ἔστι τὸ παιδίον ὡς
 τὸν ἀποστόλου, ὁ ἀπὸ τοῦ ὡς τὸν ἑτήριον.
 7 Ὅτι ἐπιλήφεται ἀνδρῶν τῶ ἀδελφῶ αὐτοῦ,
 καὶ τῶ οὐκ αὐτοῦ τῶ πατρὸς αὐτοῦ, λέγων ἱμένοι
 ἔχεις, ἀρχὴν ἡμῶν γὰρ, καὶ τὸ βρῶμα τὸ ἡμῶν
 8 Καὶ σποκεῖς ἐρεῖ ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 9 οὐκ ἔσται σου ἀρχὴν, ὅτι γὰρ
 ἐπὶ εἰ τῶ οὐκ αὐτοῦ ἀρτος, οὐδὲ ἱμένοι. 10
 οὐκ ἔσται ἀρχὴν τῶ λαοῦ οὐκ. 11 Ὅτι ἀνα-
 ταῖ Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἡ Ἰουδαία συμπεπλήσκει, καὶ
 αἱ γλῶσσαι αὐτῶν μετὰ ἀνομίας, τὰ ὡς κύ-
 ριοι ἀπειθαῦτες. Διότι νῦν ἐπέπινώθη ἡ δόξα
 αὐτοῦ, 9 καὶ ἡ αἰχμὴ τῶ πρῶτον αὐτοῦ
 ἀντίστη αὐτοῖς. 10 πλὴν δὲ ἀμαρτίαν αὐτῶν ὡς Σο-
 ἀνῆλθεν ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ, καὶ ἐμφάνισεν. Οὐαὶ τῇ ψυχῇ
 αὐτῶν, ὅτι βεβέβηκται βουλὴν ποιεῖν καὶ
 ἐαυτοῦ, 10 ἔπειτα. 11 οὐκ αὐτοῖς τὸν δόξαν, ὅτι
 δόξαν ἡμῶν ἐστὶν. 12 οὐκ αὐτοῖς τὰ γνήματα τῶν ἐρ-
 γῶν αὐτῶν φάρονται. 13 Οὐαὶ τῶ ἀνόμῳ πο-
 ιεῖν καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ συμβῆναι
 αὐτοῦ. 14 Λαός μου, οἱ ἀπὸ τοῦ ἡμῶν κα-
 λαμῶνται

ΚΕΦ. γ'. Η Σ Α Ι Α Σ.

λαμῶνται ὑμᾶς, καὶ οἱ ἀπαθῶντες κυριεύουσιν
 ὑμῶν· λαός μου, οἱ μακαρίζοντες ὑμᾶς πλα-
 νῶσιν ὑμᾶς, καὶ πάλιν πρίβον τῶν ποδῶν ὑμῶν
 ταρώσουσιν. 13 Ἀλλὰ νῦν καταστήσεται εἰς
 κρίσιν Κύριος, καὶ φήσει εἰς κρίσιν τὸν λαὸν αὐτοῦ·
 14 αὐτὸς Κύριος εἰς κρίσιν ἥξει μὲν πᾶν πονη-
 τήριον τῆς λαῶν, καὶ μὲν πᾶν ἀρχόντων αὐτοῦ· Ὑμεῖς
 δὲ τί οὐκ ἐπείσατε τὸν ἀμπελῶνά μου; καὶ ἡ
 ἀρπαγὴ τῆς πλῆθος οὐ τοῖς οἴκοις ὑμῶν; 15 Τί
 ὑμεῖς ἀδικεῖτε τὸν λαόν μου, καὶ τὸ πρῶτον
 πᾶν πλῆθος κατακυμῶτε; ✠ φησὶ κύριος Κύριος
 τῶν στρατῶν. 16 Τὰδε λέγει Κύριος· ἀνθ' ὧν
 ὑψώθησαν αἱ θυγατέρες Σιών, καὶ ἐπαρόλθισαν
 ὑψηλῶ πρηνήλω καὶ ἐν ἰσχύμασιν ὀφθαλμῶν,
 καὶ τῇ πορείᾳ πᾶν ποδῶν ἅμα σύρσονται τὴν χι-
 τῶνα, καὶ τῶν ποσὶν ἅμα παύξονται. 17 καὶ τα-
 πεινώσῃ ὁ θεὸς ἀρχίστας θυγατέρας Σιών, καὶ Κύριος
 ἀνακαλύψει τὸ ὄχημα αὐτῶν. 18 Ὁ τῇ ἡμέρᾳ ἀποκαλύψῃ
 ὁ κείνη· καὶ ἀφελῇ Κύριος πάλιν δέξαι τὸ ἱμα-
 τῖον αὐτῶν, καὶ τὴν κόσμον αὐτῶν, καὶ τὰ
 ἐμπλάκια, καὶ τὴν κοσμήσιν, καὶ τὴν μπύσιν,
 19 καὶ τὸ χεῖμα, καὶ τὸν κόσμον τῆς πορείας
 αὐτῶν, 20 καὶ πάλιν αὐτοὺς τῆς κοσμοῦ τῆς σιῶν
 δόξης αὐτῶν, καὶ τὴν ὀχλιδῶνα, καὶ τὰ φέλια,
 καὶ τὰ ἐμπλόκια, καὶ τὰ περὶ τῆς, καὶ τὴν

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. Δ'.

δακτυλίοις, καὶ τὰ ἐνώπια, 21 καὶ τὰ φορ-
 πόρφερα, καὶ τὰ μεσοπόρφερα, 22 καὶ τὰ
 ὀπιβλήματα τὰ χρυσεῖα οἰκίαν, καὶ τὰ ἀφ-
 φαῖν λακωνικά, 23 καὶ τὰ βύσσια, καὶ τὰ
 ὑακίνθια, καὶ τὰ κόκκινα, καὶ τὴν βύσσιν, σιὴν
 χρυσίῳ καὶ ὑακίνθῳ συγκαθυσμασμένα, καὶ
 δέματα χατάκλιτα· 24 καὶ ἕσθι ἀντὶ ὁσμῆς
 ἡδείας κομπορτός, καὶ ἀντὶ ζώης χοιρίῳ ζώσῃ, καὶ
 ἀντὶ τοῦ κόσμου τῆς κεφαλῆς τοῦ χρυσοῦ φα-
 λακρωμα ἕξαις ἀφ' ἧς τὰ ἔργα σου, καὶ ἀντὶ τοῦ
 χιτῶνος τοῦ μεσοπορφέρου περικάλυψις σάκκων·
 25 Καὶ ὁ υἱὸς σου ὁ χαλκίτος, ὃν ἀγαπᾷς, μα-
 χαίρα πεσέτω, καὶ οἱ ἰσχύοντες ὑμῶν μαχαίρα
 πεσοῦνται, καὶ ταπεινωθήσονται· 26 καὶ πει-
 θήσονται αἱ θῆραι τοῦ κόσμου ὑμῶν, καὶ κατα-
 λειφθήσῃ μόνῃ, καὶ εἰς τὴν γῆν ἐδαφιοθήσῃ.

Κ Ε Φ. Δ'.

ΚΑΙ ὀπιλήφονται ἐπ' αὐτοὺς Χρῆσταις ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνθρώπων ἐνός, λέγουσαι· τὸν
 ἄρτον ἡμῶν φαγόμεθα, καὶ τὰ ἱμάτια
 ἡμῶν περιβαλόμεθα· πλὴν τὸ ὄνομα τὸ σὸν κεκλή-
 αθαι ἐφ' ἡμᾶς, ἀφελὲ τὸν οὐκ εἰδισμένον ἡμῶν. 2 Τῇ
 δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὀπλάμψῃ ὁ θεὸς ἐν βουλῇ μετὰ
 δόξης ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ὑψῶσαι καὶ δοξάσαι τὸ
 κράτος.

ΚΕΦ. Ε'. Η Σ Α Ι Α Σ.

καταλειφθὲν τῷ Ἰσραὴλ· 3 καὶ ἔσται τὸ ὑπο-
λειφθὲν ἐν Σιών, καὶ τὸ καταλειφθὲν ἐν Ἱερου-
σαλήμ· ἄγιοι κληθήσονται πάντες οἱ γραφέντες
εἰς ζωὴν ἐν Ἱερουσαλήμ. 4 Ὅτι ἐκπληρώ-
σει Κύριος τοὶ ῥύπον τῶν υἱῶν καὶ πῶν θυγατέρων
Σιών, καὶ τὸ αἷμα ✠ Ἱερουσαλήμ ὁ καθαρισμὸς ἐκ
μέσου αὐτῆς, ἐν πνύματι κρίσεως καὶ πνύματι
καύσεως. 5 Καὶ ἥξει, καὶ ἔσται πᾶς τόπος τῷ
ὄρει Σιών, καὶ πάντα τὰ περικύκλω αὐτῆς
σκιάσει ἱερὴ ἡμέρας, καὶ ὡς καρπὸς καὶ ὡς
φωτὸς πυρὸς χαρομένης νυκτός, καὶ πάση τῇ δόξῃ
Κυρίου σκεπασθήσεται· 6 καὶ ἔσται εἰς σκιά-
ν ἡμέρας ὑπὸ καύματι, καὶ ἐν σκέπῃ καὶ
ἐν ἀποκρύφῳ ὑπὸ σκληρότητος καὶ ὑετοῦ.

Κ Ε Φ. Ε'.

1 **Α** Σ Ω Δὴ τῷ ἡγαπημένῳ ἄσμα τῷ ἀγα-
πητῷ μου τῷ ἀμπελῶνί μου. Ἀμπε-
λῶν ἐγενήθη τῷ ἡγαπημένῳ ἐν κέ-
ρατι, ἐν τόπῳ πίονι· 2 καὶ φραγμὸν θεμέθην
καὶ ἐχαράκωσα, καὶ ἐφύτρωσα ἄμπελοι Σωρὴν,
καὶ ὠκοδόμησα πύργον ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ περ-
λῆνιον ὠρυξά ἐν αὐτῇ, καὶ ἔμενα τῷ ποιῆσαι
σαφυλίον, ἐποίησεν δὲ ἀχάνθας. 3 Καὶ νῦν,
ἄνθρωπος τῷ Ἰσραὴλ, καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν Ἱερου-

Σωρὴν

Η Σ Α Ι Α Σ ΚΕΦ. ε΄.

σελήμ, κρίνατε ✠ δι' ἐν ἐμοὶ καὶ ἀναμέσου τῷ
 ἀμπελῶνός μου. 4 Τί ποιήσω ἐπὶ τῷ ἀμπε-
 λῶνί μου, καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτῷ; διότι ἔμενεα
 τῷ ποιῆσαι σταφυλίῳ, ἐποίησεν δὲ ἀχάνθας.
 5 Νυνὶ δὲ ἀναγγελά ✠ δι' ὑμῖν, τί ✠ ἐγὼ
 ποιήσω τῷ ἀμπελῶνί μου· ἀφελὼ τὸν φραγμὸν
 αὐτοῦ, καὶ ἔσται εἰς διαρπαγὴν· καὶ χαθελὼ τὸν τοί-
 χον αὐτοῦ, καὶ ἔσται εἰς καταπάτημα. 6 καὶ ἀθήσω
 τὸν ἀμπελῶνά μου, καὶ ὃ μὴ τμηθῇ, ὃ δὲ μὴ σκα-
 φῇ, καὶ ἀναβήσεται εἰς αὐτὸν, ὥς εἰς χέρσον ἀχάνθα·
 καὶ ταῖς νεφέλαις σκεπλῶμεθαι, τῷ μὴ βρέξαι εἰς
 αὐτὸν θέτον. 7 Ὁ ὃς ἀμπελῶν Κυρίου σαβαὓθ
 οἶκος τῷ Ἰσραὴλ ὅστις, καὶ ἄνθρωπος τῷ Ἰούδα
 νεόφυτοι ἠγαπημένον· ἔμενεα τῷ ποιῆσαι κρίον,
 ἐποίησεν δὲ ἀνομίαν, καὶ ὃ διχασούνην, ἀλλὰ
 κραυγῶν. 8 Οὐαὶ οἱ συνάπτοντες οἰκίαν πρὸς
 οἰκίαν, καὶ ἀγρὸν πρὸς ἀγρὸν ἐγγίζοντες, ἵνα τῷ
 πλησίον ἀφελῶνται τι· μὴ οἰκῆσθε μόνοι ὅτι
 τῆς γῆς; 9 Ἠκρόσθη γὰρ εἰς τὰ ἅπαντα Κύριος
 Σαβαὓθ ταῦτα· εἰς γὰρ γίνονται οἰκίαι πολ-
 λαί, εἰς ἔρημον ἔσονται μεγάλαι καὶ χαλαί, καὶ
 οὐκ ἔσονται οἱ σνοικαῖντες. 10 Οὐ γὰρ ἐργάον-
 ται δέχα ζώον βοῶν, ποιήσῃ κεράμιον ἐν, καὶ
 ὁ σπείρειν ἀρτάδας ἔξ, ποιήσῃ μέτρα τετρα.
 11 Οὐαὶ οἱ ἐγχερόμενοι ὅπως, καὶ τὸ σίκερα
 δώ-

ΚΕΦ. 6. Η Ξ Α Ι Α Σ.

διώκοντες, οἱ μένοντες τὸ ὄψε· ὁ γὰρ ὄγκος αὐτῆς
 συγκαίεται· 12 μετὰ γὰρ κητέρας καὶ ψαλ-
 τηεὺς καὶ τυμπάνων καὶ αὐλῶν τὸν οἶνον πίνουσιν,
 τὰ δὲ ἔργα Κυρίου οὐκ ἐμβλέψουσιν, καὶ τὰ
 ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῆς οὐ κατενόουν· 13 Τοίνυν
 αἰχμαλόντας ὁ λαὸς μου ἐγέννηθι, 24 γὰρ τὸ μὴ
 εἰδεῖν αὐτῆς τὸν Κύριον, καὶ πλῆθος ἐγέννηθι
 νεκρῶν 24 γὰρ λιμὸν καὶ δίψαν ὕδατος· 14 καὶ
 ἐπλάττειν ὁ ἅγιος τὴν ψυχὴν αὐτῆς, καὶ δι-
 νοῖσιν τὸ σῶμα αὐτῆς, τῷ μὴ 24 γινώσκῃν, 15 καὶ
 καταθήσονται οἱ ἐνδοξα καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ
 πλούσιοι καὶ οἱ λοιμοὶ αὐτῆς· καὶ 24 πενησθή-
 σεται ἄνθρωπος, καὶ ἀπαιμαθήσεται ἄνθρωπος, καὶ οἱ
 ὀφθαλμοὶ οἱ μετέωροι 24 πενησθήσονται· 16 καὶ
 ὑφωθήσεται Κύριος 24 Σαβαώθ ἐν κρίσει, καὶ ὁ
 θεὸς ὁ ἅγιος δοξασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ· 17 καὶ
 βοσκηθήσονται οἱ διηρασμένοι ὡς 24 ὄνοι, καὶ
 τὰς ἐρήμους τῶν ἀπειλημένων ἄρνες φάγονται·
 18 Οὐαὶ οἱ ὀπισθώμενοι τὰς ἀμαρτίας ὡς 24 θο-
 νίω μακρῶ, καὶ ὡς 24 ζυγὸς ἱμάτιοι δαμάλεως τὰς
 ἀνομίας, 19 οἱ λέγοντες· τὸ τάχος ἐγγισάτω
 ἡ πονηρία, ἵνα ἴδωμεν, καὶ ἔλθοι ἡ βεβλή τῷ ἁγίῳ
 Ἰσραὴλ, ἵνα γινώσκωμεν· 20 Οὐαὶ οἱ λέγοντες τὸ
 πονηρὸν καλόν, καὶ τὸ καλὸν πονηρὸν, οἱ πλύν-
 τες τὸ σκότος φῶς, καὶ τὸ φῶς σκότος, οἱ πλύν-
 τες

κρίματι

Η ΣΑΙΛΣ. ΚΕΦ. ε΄.

τες τὸ πικρὸν γλυκὺ, καὶ τὸ γλυκὺ πικρὸν.
 21 Οὐαὶ οἱ σιωποῖ ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ἐνώπιον ἑαυ-
 τῶν ὀπισημόνες. 22 Οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες ὑμῶν, οἱ
 τὸν οἶνον πίνοντες, καὶ οἱ διωάσαν οἱ κεραινωῦτες
 τὸ σίκερα. 23 οἱ διχαριῶντες τὸν ἀσεβῆ ἔνεκεν
 δώρον, καὶ τὸ δίχαρι τῷ διχαίᾳ ἀφροντες Χ ἀπ'
 αὐτοῦ. 24 Διὰ τῷτο ὃν τρόπον καυθήσεια κα-
 λάμη ὑπὸ αἰθρακος πυρὸς, καὶ συκαυθήσεια
 ὑπὸ φλογὸς ἀνεμῶν, ἡ ρίζα αὐτῆς ὡς χυῖς
 ἔσται, καὶ τὸ αἶδος αὐτῆς ὡς κοπιότης ἀναθή-
 σεται· ὃ γὰρ ἠθέλησαν τὸν νόμον Κυρίου Σα-
 βαώθ, ἀλλὰ τὸ λόγοι τῷ αἰοῦ Ἰσραὴλ παρώ-
 ξυναι. 25 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Κύριος Σα-
 βαώθ εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπέβαλεν τὴν
 χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς·
 καὶ παραξύνθη τὰ ὄρη, καὶ ἐγένηθη τὰ θησι-
 μιῶνα αὐτῶν ὡς κοπρία ἐν μέσῳ ὁδοῦ. Ἐν πᾶσιν
 τέτοις οὐκ ἀπεγράφῃ ὁ θυμὸς αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπὶ ἡ
 χεὶρ ὑψηλή. 26 Τοιγαροῦν ἀρδὴ σύσημον ἐν
 τοῖς ἔθνεσιν τοῖς μακρὰν, καὶ συνεῖ αὐτοῖς ἀπ'
 ἀκροῦ τῆς γῆς, καὶ ἰδοὺ ταχὺ κούφως ἔρχονται·
 27 ὃ σπινιάσουσιν, οὐδὲ κοπιάσουσιν, οὐδὲ νυστάξου-
 σιν, οὐδὲ κοιμηθήσονται, οὐδ' ὃ μὴ λύσουσιν τὰς
 ζώνας αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτῆς, οὐδὲ μὴ
 ῥαγῶσιν οἱ ἱμάντες τῶν ὑποδημάτων αὐτῆς.

ΚΕΦ. 5. - Η ΣΑΙΑΣ.

28 ὡν τὰ βέλη ὄξεια ὄσιν, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν ὄξεια
 ἐντεταμμένα· αἱ δ' ἄλλαι τῶν ἵππων αὐτῶν ὡς γε οἱ πόδες
 ρεῖα πέτρα ἐλογιάσθησαν, οἱ τροχοὶ τῶν ἁρμάτων
 αὐτῶν, ὡς χαλκίαι. 29 Ὀργισθῶσιν ὡς λέοντες, ὀρμῶσιν
 καὶ πρὸς ἑαυτοὺς ὡς σκύμνοι λέοντες· καὶ ἐπιλή- σκύμνος
 ψεται, καὶ βοήσεται ὡς θηρίον, καὶ ἐκβαλεῖ,
 καὶ οὐκ ἔσται ὁ ῥυόμηνος, 30 καὶ βοήσεται δι'
 αὐτῆς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς φωνὴ θαλάσσης κυ-
 μαρῆσης· καὶ ἐμβλέψουσαι εἰς τὸ γλῶν, καὶ ἰδὲ
 σκότος σκληρὸν ἐν τῇ σπορείᾳ αὐτῆς.

Κ Ε Φ. 5.

Ι **Κ** ΑΙ ἐγένετο, τῷ ἐνιαυτῷ ᾧ ἀπέθανεν Ὀζίας
 ὁ βασιλεὺς, ἰδοὺ τὸν Κύριον καὶ θνήσκον
 ἐπὶ θρόνῳ ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου, καὶ
 πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ. 2 Καὶ Σαραφὶμ Σαραφὶν
 εἰσήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί, καὶ
 ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί· καὶ ταῦς μὲν δυσὶν χαλκῶ-
 λυπὸν τὸ πρῶτον Χ ἑαυτῶν, καὶ ταῦς δυσὶν
 χατεχάλυτον τῆς πόδας Χ ἑαυτῶν, καὶ ταῦς
 δυσὶν ἐπέταντο. 3 Καὶ ἐκέκραζεν ἕτερος πρὸς ἐκέκραζον
 τὸν ἕτερον, καὶ ἔλεγον· ἅγιος ἅγιος ἅγιος Κύριος
 Σαβαώθ· πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ.
 4 Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑψέρθερον ἀπὸ τῆς φωνῆς
 ἧς ἐκέκραζον, καὶ ὁ οἶκος ἐπλήσθη καπνοῦ.
 5 Καὶ

5 Καὶ εἶπα· ὦ πόλις ἐγὼ, ὅτι καταινέυγμαι,
ὅτι ἀνδραπέθων, καὶ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχων,
ὅς μὲσφ λαῶν ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχον· ἐγὼ
οὐκ ἔβην καὶ τὸν βασιλέα Κύριον Σαβαώθ εἶδον
τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. 6 Καὶ ἀπετάλη πρὸς
μέ ἐἰ τῶν Σεραφείμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ Χ αὐτοῦ
ἔχει ἀιδραχα πρὸς, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν
ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου. 7 καὶ ἤφατο τὸ στό-
ματός μου, καὶ εἶπεν· ἰδὺ ἤφατο τὸ τοῦ
χειλέων σου, καὶ ἀφελὲς τὰς ἀνομίας σου,
καὶ τὰς ἁμαρτίας σου ὡσεὶ καθαρεύς. 8 Καὶ
ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου λέγοντος· τίνα ἔπο-
σεύω, καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν οὗ-
τοι; Καὶ εἶπα· ἰδὺ ἐμὰν ἐγώ· ἔποσεύλον με.
9 Καὶ εἶπεν· πορεύθητι, καὶ εἰπὸν τῷ λαῷ
ἀκούετε τὸν λόγον· ἀκοῇ ἀκούετε, καὶ ὃ μὴ σιυνῆτε, καὶ βλέ-
ποντες βλέφετε, καὶ ὃ μὴ ἴδντε. 10 ἐπα-
χύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς
ὤσιν αὐτῶν βαρέως ἤκουσαν, καὶ τὰς ὀφθαλμοὺς
αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς, καὶ τοῖς ὤσιν ἀκούσωσιν, καὶ τῇ καρδίᾳ
σιυνῶσιν καὶ ὀπιτρέψωσιν, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.
11 Καὶ εἶπα· ἕως πότε κύριε; Καὶ εἶπεν· ἕως
αἱ ἐρημωθῶσιν πόλεις ὡς τὸ μὴ κατοικηθεῖς,
καὶ οἵκοι ὡς τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπου, καὶ ἡ γῆ
κατα-

ΚΕΦ. Ζ'. Η Σ Α Ι Α Σ.

χαταλειφθήσεται ἔρημ^ο. 12 Καὶ μὲν ταῦτα μακρυῶς ὁ θεὸς τῆς ἀνθρώπων, καὶ οἱ χαταλειφθέντες πληθυνθήσονται ὑπὲρ τῆς γῆς, 13 καὶ ἐπὶ ἐπ' αὐτῆς ἐστὶν τὸ ὑπεδέχασθαι, καὶ πάλιν ἔσται εἰς τρονομίαν ὡς τερέβινθος, καὶ ὡς βάλανος ὅταν ἐκπέσῃ ἐκ τῆς θήκης αὐτῆς· ✕ σπέρμα ἅγιον τὸ κατασθῆναι σῆμα αὐτῆς. ἀπὸ

Κ Ε Φ. Ζ'.

ΙΚΑΙ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀχαζ τῷ Ἰωάθαμ τῷ υἱοῦ Ὀζίας βασιλέως Ἰούδα, ἀνέβη Ῥααζαὶν βασιλεὺς Ἀραμ καὶ Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου βασιλεὺς Ἰσραὴλ ὑπὲρ Ἱερουσαλὴμ πολεμήσαι αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν πολιορκῆσαι αὐτόν. 2 Καὶ ἀνηγγέλη εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ, λέγοντες· συνεφώνησιν Ἀραμ πρὸς τὸν Ἐφραὴμ, καὶ ἐξέλθῃ ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἡ ψυχὴ τῶ λαοῦ αὐτῶν, ὅταν οἱ τρέπον ἐν δρυμῶν ξύλων ὑπὸ πνέματος σαλαθῆ. 3 Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς Ἠσαΐαν· ἐξέλθε εἰς συνάντησιν Ἀχαζ, σὺ καὶ οἱ χαταλειφθεὶς Ἰασηβὲς ὁ υἱός σου πρὸς πλὴν καλυμβήθραν τῆς αἰῶος ὁδοῦ τῆς ἀρχῆς τῆς γραφείας, 4 καὶ ἐρεῖς αὐτῷ· φύλαξαι τὴν ἡσυχάσαι, καὶ μὴ φοβῆσθαι, μηδὲ ἡ ψυχὴ σου ἐκθνεύτω ἀπὸ τῶν δύο ξύλων τῶν δαλῶν τῶν ἀδελφός

χαπνι-

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. Ζ.

καπιζομδίων τούτων· ὅταν γὰρ ὀργή τῷ θυμοῦ
μου γίνηται, πάλιν ἰάσομαι. 5 Καὶ ὁ υἱὸς τῷ
Ἀράμ, καὶ ὁ υἱὸς τῷ Ῥομελίῳ, ὅπ' ἐβυλεύσαντο
βυλιὸν ποιησέν· τοῦ σοῦ, ✠ Ἐφραὶμ καὶ ὁ υἱὸς
Ῥομελίῳ, λέγοντες· 6 ἀναδοσόμεθα εἰς τὴν
Ἰουδαίαν, καὶ συλλαλήσαντες αὐτοῖς ἀποσπρέφομεν
αὐτοῖς αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς, καὶ βασιλεύσομεν αὐτῶν τὸν
υἱὸν Ταβέήλ. 7 Τάδε λέγει Κύριος Σαβαώθ·
ἔμὴ ἐμμεῖν ἡ βυλὴ αὕτη, ἔδδ' ἔσται, 8 Ἄλλ'
ἡ κεφαλὴ Ἀράμ Δαμασκός, καὶ ἡ κεφαλὴ Δα-
μασκοῦ Ῥασείν· Ἄλλ' ἐπ' ἐξήκοντα καὶ πέντε
ἐτῶν, ὀκλείψῃ ἡ βασιλεία Ἐφραὶμ ἀπὸ λαοῦ,
9 καὶ ἡ κεφαλὴ Ἐφραὶμ Σομόρων, καὶ ἡ κεφα-
λὴ Σομόρων υἱὸς τῷ Ῥομελίῳ· καὶ εἰν μὴ πι-
τεύσῃτε, ἔδδ' ἐμὴ σιωῇτε. 10 Καὶ προσέφητο
Ἀχαάζ Κύριος λαλήσαι πρὸς Ἀχαάζ, λέγων· 11 αὐτή-
σαι σεαυτῷ σημεῖον· τοῦ Κυρίου Θεοῦ σου εἰς
βάθος, ἢ εἰς ὑψὺς. 12 Καὶ εἶπεν Ἀχαάζ· ἔ-
μὴ αὐτήσω, οὐδ' οὐ μὴ περιέσω· ✠ τὸν Κύριον.
13 Καὶ εἶπεν· ἀχέσατε δὴ οἶκον Δαυίδ· μὴ
μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα πᾶρχει ἀνθρώποις, καὶ πῶς
Κυρίῳ πᾶρχετε ἀγῶνα.; 14 Διὰ τῆς τοῦ δώσῃ
αὐτοῖς Κυρίου αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον· ἰδοὺ ἡ παρθένη οὖ-
ρα ἔξει, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνο-
μα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ· 15 βύττερον καὶ μέλι
φάγεται,

ΚΕΦ. Ζ'. Η Σ Α Ι Α Σ.

φάγλαι, τριτὴ γινώσκει αὐτοὶ πρὸς ἐλάν, ἐκλέζεται
 ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. 16 Δύο τριτὴ γινώσκει τὸ αὐτῶν
 παῖδιον ἀγαθόν ἢ κακόν, ἀπειθὴς ποιηταί, τῷ
 ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν, καὶ καταλειφθήσεται
 ἢ γῆ, ἡ σὺ φοβῇ, ἀπὸ πρὸς ὅπου τῶν δύο βασι-
 λείων. 17 Ἀλλὰ ἐπάξει ὁ θεὸς ὅτι σὲ καὶ ὅτι
 τὸν λαόν σου καὶ ὅτι τὸν οἶκόν σου πατρός σου
 ἡμέρας, αἱ οὐκ ἦσαν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀφῆλθεν
 Ἐφραίμ ἀπὸ Ἰούδα τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων.
 18 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συεῖς Κύριος
 μύσας, ὃ κυριεύει μέγας ποταμὸς Αἰγύπτου, καὶ
 τῇ μελίωσιν, ἢ ἐπὶ ἐν χώρα Ἀσσυρίων. 19 καὶ
 ἐλθούσονται πάντες, καὶ ἀναπαύσονται ἐν ταῖς
 φάραγγιν τῆς χώρας, καὶ ἐν ταῖς πύργαις
 τῶν πετρῶν, καὶ εἰς τὰ σπήλαια, καὶ ὅτι πᾶ-
 σαν ῥαγάδα καὶ ἐν παντὶ ξύλῳ. 20 Ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυρήσῃ Κύριος ἐν τῷ ξυρῷ τῷ με-
 γάλῳ καὶ μεμδωμένῳ, ὃ ὅστις πέραν τῷ ποταμῷ μεμδωμένῳ
 βασιλέως Ἀσσυρίων, τὸ κεφάλιν καὶ τὰς τρί-
 χας τῶν ποδῶν, Χ ἔπ καὶ τὸν πύργον ἀφελῇ.
 21 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θρέψῃ ἀνθρω-
 πος δαμαλιν βοῶν, καὶ δύο πρόβατα. 22 καὶ
 ἔσται ὅτι τῷ πλεῖστοι ποιῶν γάλα, ✕ φάγεται βύ-
 τρον, ὅτι βύττον καὶ μέλι φάγλαι πᾶς ὁ κατα-
 λειφθεὶς ὅτι τῆς γῆς. 23 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέ-
 ρᾳ

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. Η'.

ρα ὁκείνη, ✕ ἔσαι πᾶς τόπος, ὃ ἐὰν ὦσιν χί-
 λια ἀμπέλαι χιλίων σίκλων, εἰς χέρσον ἔσονται,
 καὶ εἰς ἄχραντον. 24 μετὰ βέλους καὶ τοξού-
 ματος εἰσπελεύσονται ἐκεῖ, ὅτι χέρσος καὶ ἄχραντα
 ἔσαι πάντα ἡ γῆ. 25 Καὶ πᾶν ὄρος ἀρτεμω-
 ἀρτεμωθή- μῶνοι ἀρτεμωθήσονται, καὶ ὃ μὴ ἐπέλθῃ ἐκεῖ φόβος·
 σεται ἔσαι γὰρ ἀπὸ τῆς χέρσου καὶ ἀχραντοῦ εἰς βοσκή-
 μα τρωβάτου, καὶ εἰς καταπάτημα βοός.

Κ Ε Φ. Η'.

Κ ΑΙ εἶπεν Κύριος πρὸς μέ· λάβε σταν-
 τὴν τὸν χαρτὴν χαρτοῦ μεγάλου, καὶ
 γραφῆς εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου,
 τῷ ὅξενος προνομίῳ ποιῆσαι σκύλιν, παρέστι γάρ·
 2 καὶ μάρτυρές μοι ποιήσου πρὸς ἀνθρώπους,
 τὸν Οὐρίαν ✕ τὸν Ἰεζά καὶ τὸν Ζαχαρίαν υἱὸν
 Βαραχίου. 3 Καὶ προσήλθοι πρὸς τὴν προ-
 φῆτην, καὶ οὐ γὰρ ἐλάβεν, καὶ ἔτεκεν υἱόν. Καὶ
 εἶπεν Κύριός μοι· κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Τα-
 χεύς σκύλευσιν, ὅξενος προνοόμευσι. 4 Διότι
 τῇ γυναικὶ τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα,
 λήφεται ✕ τὴν δυνάμιν Δαμασκῶ, καὶ τὰ
 σκύλα Σαμαρείας ἑνὰτι βασιλέως Ἀσσυρίων.
 5 Καὶ προσέειπε Κύριος λαλήσά μοι ἔτι,
 ✕ λέγων· 6 ἀφ' ὃ μὴ βύβλωται τὸ λαὸν
 τῷτον

ΚΕΦ. η'. Η Σ Α Ι Α Σ.

τῆτον τὸ ὕδωρ τῆ Σιλωὰμ τὸ πορεύμενον ἡοῦ.
 χῆ, ἀλλὰ βύβλιαται ἔχει τὸν Ῥααβὰν καὶ τὸ
 υἱὸν Ῥομελὶς βασιλεία ἐφ' ὑμῶν, 7 ἀφ' οὗ τῆτο
 ἰδὲ ἀνάγκη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς τὸ ὕδωρ τῆ ποταμῶ
 τὸ ἰχυρὸν καὶ τὸ πολὺ, τὸν βασιλεία τῶν Ἀσ-
 συρίων, καὶ Χ πᾶσαι τιμὴ δόξαν αὐτοῦ. καὶ ἀνα-
 λήσεται ὅτι πᾶσαι φάραγγα ὑμῶν, καὶ πεπα-
 τήσῃ ὅτι πᾶν τῆχος ὑμῶν, 8 καὶ ἀφελῇ ἀπὸ
 τῆς Ἰσραήλ, ἀνθρώποι, ὅς διωθήσεται κεφαλῶν
 ἄραι, ἢ διωκτὸν σιωπῆσαι π. καὶ ἔσται ἡ πῆρε- εἰ
 βολὴ αὐτῶ, ὥστε πληρῶσαι τὸ πλάτος τῆς χώρας τὰ πλάτη
 σου, μετ' ἡμῶν ὁ θεός. 9 Γινώτε, ἔθνη, καὶ ἡτ-
 τᾶσθε, ἐπαύσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, ἰχυρότεες ἐπαύσατε
 ἡττήσασθε· ἐὰν γὰρ πάλιν ἰχυύσῃτε, πάλιν ἡττηθή-
 σεσθε. 10 καὶ ἢν αἱ βυβλεύσῃτε βυβλίω, δια-
 σκεδάσῃ Κύριος, καὶ τὸν λόγον ὃν ἐὰν λαλήσῃτε,
 ἢ μὴ ἐμμείνῃ ἐν ὑμῖν, ὅτι μετ' ἡμῶν [Κύριος]
 ὁ θεός. 11 Οὕτως λέγει Κύριος ὁ θεός· τῇ
 ἰχυρᾷ χειρὶ ἀπειθήσονται τῇ πορείᾳ τῆς ὁδοῦ τῆ
 λαῶ τῶν, λέγοντες· 12 μήποτε εἰπήκε σκλη-
 ρόν· πᾶν γὰρ ὃ ἐὰν εἴπῃ ὁ λαὸς ἔπος, σκλη-
 ρόν ὅστιν. Τὸν δὲ φόβον αὐτοῦ ἢ μὴ φοβῶνται,
 ὅθεν ἢ μὴ παραχθῇτε. 13 ✕ τὸν Κύριον
 ✕ τῶν δυνάμεων αὐτὸν ἀγάσατε, καὶ αὐτὸς ἔσται
 σου φόβος. 14 Καὶ ἐὰν ἐκ' αὐτοῦ πεπαθῶς
 ἦς,

ἦς, ἔσται σοι εἰς ἀγίασμα, καὶ οὐχ ὡς λίθου
 περὶ σκόμματι σιναϊτήσεσθε αὐτῷ, ὅς δ' ὡς πέ-
 ρας πλώματι. οἱ δὲ οἴκοι Ἰακώβ ἐν παγίδι,
 καὶ ἐν κοιλάσματι ἐγκαθήμενοι ἐν Ἱερουσαλήμ.
 15 Ἀλλὰ τὸ αὐθιγὰ ἐκείνησιν ἐν αὐτοῖς πολλοί,
 καὶ πέσουσιν καὶ σιωπῶσιν, καὶ ἐγγύσιν,
 καὶ ἀλώσονται. ἄνθρωποι ἐν ἀσφαλείᾳ ὄντες.
 16 τότε φανεροὶ ἔσονται οἱ σφεαγισμένοι τὸν
 νόμον τῷ μαθεῖν. 17 Καὶ ἐρᾷ μενῶ τὸν θεὸν
 τὸν ἀποστέλλαντα τὸ πρῶτον αὐτῷ ἀπὸ τοῦ
 οἴκου Ἰακώβ, καὶ πεποιθὼς ἔσονται ἐπ' αὐτῷ.
 18 ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παῖδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θεός
 καὶ ἔσται εἰς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ Ἰσραὴλ
 ὡς Κυρίου Σαβαώθ, ὃς καθεὶς ἐν τῷ ὄρει
 Σιών. 19 Καὶ εἰπὼσιν πρὸς ὑμᾶς. ζητή-
 σατε τὰς ἀπὸ τῆς γῆς φανοῦσθαι, καὶ τὰς ἐγ-
 γασμύθους τὰς κενολογουσθαι, οἱ ἀπὸ τῆς κοι-
 λίας φανῶσιν, ὅτι ἔστις πρὸς θεὸν αὐτῶν ἐκζη-
 τῶσιν. τί ἐκζητῶσιν πρὸς τῶν ζώντων τὰς νεκρῶς;
 20 Νόμον γὰρ εἰς βοήθειαν ἔδωκεν, ἵνα εἰπῶσιν
 οὐχ ὡς τὸ ῥῆμα τῆτο, πρὸς ὃ ὅτι ἔστι δῶρα
 δοῦναι πρὸς αὐτοῦ. 21 Καὶ ἥξει ἐφ' ὑμᾶς
 σκληρὰ λιμός, καὶ ἔσται, ὡς αἱ πεινᾶσθε, λυπη-
 θήσεσθε, καὶ κακῶς ἐρεῖτε τὸν ἄρχοντα καὶ τοὺς
 πάντας. καὶ ἀναβλέψονται εἰς τὸν ἄρᾱν ἄνω,
 22 καὶ

ΚΕΦ. 9. Η ΣΑΙΑΣ.

22 καὶ εἰς τὴν γῆν χάται ἐμβλέπονται, καὶ ἰδοὺ θλίψις καὶ στενοχωρία καὶ σκότος, ἀπορία γενὴ καὶ σκότος, ὥστε μὴ βλέπειν, καὶ οὐκ ἀπορηθῆσθαι ὅτι στενοχωρία ὧν ἕως χαμεν.

Κ Ε Φ. Θ'.

1 **Τ** Οὐτὸ ὡρῶτον [πίε] ταχὺ ποίη χώρα Ζαβουλῶν, ἡ γῆ Νεφθαλείμ ὁδὸν θαλάσσης, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τὴν παραλίαν παράλιον καδοικοῦντες, καὶ πέραν τῆς Ἰορδάνης, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν, τὰ μέρη τῆς Ἰουδαίας. 2 ὁ λαὸς ὁ παραδύμενος ἐν σκότει, ἴδετε φῶς μέγα· οἱ κατοι- καθήμενος κοῦντες ἐν χώρα σκιᾶς θανάτου, φῶς λάμψις ἐφ' καὶ σκιᾶ ὑμᾶς. 3 Τὸ πλεῖστον τῆς λαοῦ, ὁ κατήγα- γες ἐν εὐφροσύνῃ σου· καὶ εὐφρανθήσονται ἐνώπιόν σου, ὡς οἱ εὐφρανόμενοι ἐν ἀμῆτῳ, καὶ ὃν τρόπον εὐφραίνονται οἱ ἀγαυοὶ σκῦλα. 4 Διότι ἀφῆρηται ὁ ζυγὸς ὁ ἐπ' αὐτοῦ ἀφαιρέθησε- ταί κείμενος, καὶ ἡ ῥάβδος ἡ ἐπὶ τῆς τραχήλου αὐ- τοῦ· τὴν γὰρ ῥάβδον τῶν ἀποστεινύτων διεσκέ- दाσεν Κύριος, ὡς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπὶ Μαδιάμ. 5 Ὅτι πᾶσαν φοβὴν ἐπισυναχμένῳ δόλῳ καὶ ἰμάτιον μὲν καταλαγῆς ἀποτίσχουσιν, καὶ θελή- σουσιν, εἰ ἐγενήθησαν πυρίχαυτοι. 6 Ὅτι πα- δίων ἐγενήθη ἡμῖν, ἡὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, 7 ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη

χαλέσθ' ἐγενήθη ὅτι τῷ ὄμῳ αὐτοῦ· καὶ κελεῖται τὸ ὄνομα
 αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς ἀγγελῶν, θαυμαστος, σύμ-
 βουλος, ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστὴς, ἀρχὸν εἰρήνης, πα-
 τὴρ τῷ μέλλοντος αἰῶνος. Ἐγὼ γὰρ ἄξω εἰρή-
 νην ὅτι τὰς ἀρχοντας, εἰρήνην καὶ ὑγίαν αὐτοῖς.
 7 Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ
 ἔστι ὅριον ὅτι τὸν θρόνον Δαυὶδ, καὶ τὴν βασι-
 λείαν αὐτοῦ, κατορθώσῃ αὐτῷ, καὶ ἀνπλαβέ-
 δικαιοσύνη σθαι Χ αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, ἀπὸ
 κρίματι τῷ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον· ὁ ζῆλος Κυρίου
 Σαβαώθ ποιήσῃ τῷτα. 8 Θάνατον ἀπέσει-
 λεν Κύριος ὅτι Ἰακώβ, καὶ ἦλθεν ὅτι Ἰσραὴλ·
 9 καὶ γνώσονται πᾶς ὁ λαὸς τῷ Ἐφραὶμ, καὶ οἱ
 ἐγκαθήμενοι ἐν Σαμαρείᾳ ἐφ' ὕψος καὶ ὑψηλῇ
 καρδίᾳ, λέγοντες· 10 πλῆθος πεπλώχασιν,
 ἀλλὰ δεῦτε λαξύσονται λίθους, καὶ ἐκκόψωμεν
 συχαμίνας καὶ κέδρους, καὶ οἰκοδομήσωμεν ἑαυ-
 τοῖς πύργον. 11 Καὶ ῥάξει ὁ Θεὸς τὰς ἐπανιστα-
 αὐτὰς νομῆρας ἐπ' ὄρεας Σιών ἐπ' αὐτὸν, καὶ τὰς ἐχθρὰς
 αὐτῶν ✕ αὐτῷ ἀφασκεδάσῃ. 12 Συνείαν ἀφ' ἡλίου
 ἀνατολῶν, καὶ τὰς Ἑλλήνας ἀφ' ἡλίου δυσμῶν,
 τὰς καταδιόντας τὸν Ἰσραὴλ ὅλῳ τῷ γένει.
 Ἐπὶ τέτοις πᾶσιν ἔκ ἀπεσπάσῃ ὁ θυμὸς Χ αὐτοῦ,
 ἀλλ' ἐπὶ ἡ χεὶρ Χ αὐτοῦ ὑψηλή. 13 Καὶ ὁ λαὸς
 ἀπεσπάσῃ ὅκ' ἀπεσπάσῃ, ἕως ἐπλήγη, καὶ τὸν Κύριον ὅκ'
 ἐξεζη-

ΚΕΦ. 9'. Η Σ Λ Ι Α Σ.

ἔξεζητήσαν. 14 Καὶ ἀφῴλεν Κύριος ἀπὸ
 Ἰσραὴλ κεφαλὴν καὶ οὐρὰν, μέγαν, καὶ μι-
 κρόν, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ· τρεῖς οὐτίκ, καὶ τῆς τῶν
 πρὸς οὐρα θαυμάζοντα αὐτὴν ἡ ἀρχή· 15 καὶ
 τρεῖς οὐτίκ διδάσκοντα ἄνομα, οὐτίκ ἡ οὐρά·
 16 καὶ ἔσονται οἱ μαχαιρίζοντες τὸν λαὸν τῷτον
 πλανῶντες, καὶ πλανῶν, ὅπως καταπίωσιν
 αὐτούς. 17 Διὰ τῆτο ὅτι τῆς νεανίσκου αὐτῶν
 οὐκ εὐφρανθήσεται ὁ Κύριος, καὶ τῆς ὀρφανούς Θεός
 αὐτῶν καὶ τὰς χήρας αὐτῶν οὐκ ἐλεήσει· ὅτι
 πάντες ἄνομοι καὶ πονηροί, καὶ πᾶν γόμα λαλεῖ
 ἄδικα. Ἐπὶ πᾶσι τέτοις ἔκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς,
 ἀλλ' ἐπὶ ἡ χεὶρ ὑψηλή. 18 Καὶ καυθήσεται
 ὡς πῦρ ἡ ἀνομία, καὶ ὡς ἄχρωσις ξηρὰ βρωθή-
 σεται ὑπὸ πυρός· καὶ καυθήσεται ἐν τοῖς δά-
 σεσιν τῆ δρυμοῦ, καὶ συγκαταφάγεται τὰ κύ-
 κλω τῶν βοιωτῶν πάντα. 19 Ἀφ' οὗ θυμὸν ὀργῆς
 Κυρίου Χ Σαβαώθ, συγκέκαυται ἡ γῆ ὅλη, καὶ συλκαυθήσε-
 ῖται ὁ λαὸς ὡς ὑπὸ πυρός κατακαυμῶνται. 20 Ἀν-
 θρώπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔκ ἐλεήσει, 20 ἀλ-
 λὰ ἐκκλινὲς εἰς τὰ δεξιὰ, ὅτι πεινάσῃ, καὶ φά-
 γεται ἐκ τῶν ἀειτερώων, καὶ ὃ μὴ ἐμπλησθῇ ἄν-
 θρώπος ἐσθίων τὰς σάρκας τῆ βραχίονος τῆ
 ἀδελφοῦ αὐτοῦ. 21 φάγεται γὰρ Μαννασῆς τῆ Μαννασῆ
 Ἐφραΐμ, καὶ Ἐφραΐμ τῆ Μαννασῆ, ὅτι ἅμα

Η Σ Λ Ι Α Σ. ΚΕΦ. Ι.

πολιορκήσουσιν τὸν Ἰούδαν. Ἐπὶ τούτοις πάνσιν
ὅκ ἀπεγράφη ὁ θυμὸς ✕ αὐτῷ. Ἄλλ' ἐπὶ ἡ χεὶρ
ὑψηλή.

Κ Ε Φ. Ι.

Ι ΟΥΤΑΙ τοῖς γράφουσιν πονηρίας γράφον-
τες γὰρ, πονηρίας γράψουσιν. 2 ὁκ-
κλίνοντες κρίσιν πτωχῶν, ✕ καὶ ἄρ-
πάζοντες κεῖμα πεινήτων τῷ λαῷ μου, ὥστε εἶ)
αὐτοῖς χήσαν εἰς ἀρπαγὴν, καὶ ὀρφανὸν εἰς ὀρο-
νομίῳ. 3 Καὶ τί ποιήσουσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὀπι-
σκοπῆς; ἡ γὰρ θλίψις ὑμῶν πόρρωθεν ἦξει, καὶ
πρὸς πάντα καταφύξεσθε τῷ βοηθηθῆναι; καὶ πῶς
καταλείψετε πτωχὸν δοῦναι ὑμῶν, 4 τῷ μὴ ἐμ-
πεσεῖν εἰς ἐπαγωγὴν; ✕ καὶ ὑποκρίσας ἀνηρη-
μῶν πεσοῦνται. Ἐπὶ τούτοις πάνσιν οὐκ ἀπε-
γράφη θυμὸς, ἄλλ' ἐπὶ ἡ χεὶρ ὑψηλή. 5 Οὐαὶ
ὀργῆς Ἀσσυρίοις, ἡ ῥάβδος τῷ θυμῷ μου, καὶ ὀργὴ ὅτι
ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. 6 πτωχὸν ὀργλῷ μου εἰς
ἀποτέλλω ἔθνος ἄνομον ἀποσελῶ, καὶ πρὸ ἐμῶ λαῷ σιωπάζω
✕ τῷ ποιῆσαι σκύλα καὶ ὀρονομίην, καὶ κατα-
πατεῖν τὰς πόλεις ✕ αὐτῶν, καὶ θῆναι αὐτάς
εἰς κοιορτόν. 7 Αὐτὸς δὲ οὐχ οὕτως οἰεθυ-
μήθη, καὶ τῇ ψυχῇ ὅς ἔπας λελόγησιν. Ἄλλὰ
ἀπαλλάξει ὁ ἰσχυρὸς αὐτῶν, καὶ τῷ ἐξολοθρεῦσαι ἔθνη

ΚΕΦ. Ι. Η Σ Λ Ι Α Σ.

οὐκ ὀλίγα. 8 Καὶ εἰς ἔπεισον αὐτοὺς, Χ ἔσθ' οὐχ
μόνος εἶ ἀρχων; 9 καὶ ἐρεῖ· οὐκ ἔλαβον τίω οὐχ
χώραν τίω ἐπάνω Βαβυλῶνος καὶ Χαλάνης, ἧ ὅ Χιλαίνῃ
πύργος ἀποδομήθη, καὶ ἔλαβον Ἀραβίαν καὶ Δα-
μασκὸν καὶ Σαμαρείαν; 10 ὃν τρόπον ταῦτάς
ἔλαβον ἐν τῇ χειρὶ μου, καὶ πάσας τὰς ἀρχαίας χώρας
λήψομαι. Ὀλολύξατε τὰ γλυπτὰ ἐν Ἱερουσα-
λὴμ, καὶ ἐν Σαμαρείᾳ· 11 ὃν τρόπον γὰρ ἐποίη-
σα Σαμαρείαν καὶ τοῖς χειροποιήτοις αὐτῆς, οὕ-
τως ποιήσω καὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ τοῖς εἰδώλοις
αὐτῆς. 12 Καὶ ἔσται, ὅταν σιωπήσῃ Κύριος
πάντα ποιῶν ἐν τῷ ὄρει Σιών καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ,
ὁποσὲν ἔσται ὅτι τὸν νοῦν τὸν μέγαν, ὅτι τὸν ἀρ- ἐπάξει
χόντα τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ὅτι τὸ ὕψος τῆς δό-
ξης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. 13 Εἶπει γάρ· ἐν
τῇ ἰσχύϊ Χ τῆς χειρὸς μου ποιήσω, καὶ ἐν τῇ σοφίᾳ σιωπῆσεως τῆς
τῆς σιωπῆσεως ἀφελῶ ὄρεα ἐθνῶν, καὶ τίω ἰσχύϊ σοφίας
αὐτῶν ἀρρονομήσω· 14 καὶ σείσω πόλεις καὶ ὁ-
κουμνὰς, καὶ τίω οἰκουμένην ὅλην καταλήψο-
μαι τῇ χειρὶ μου ὡς ἰουδαίαν, καὶ ὡς κατα-
λελειμμένα ὡς ἄρα· καὶ οὐκ ἔστι ὅς ἀφαιρέ-
ξεταί με, ἢ ὅς ἀνοίγων τὸ σῶμα ἀντίπῃ μοι. μοι
15 Μὴ δοξαζήσεται ἀξίνη ἀνευ τοῦ κόπτοντος
ὅς αὐτῇ; ἢ ὑψωθήσεται τριών ἀνευ τοῦ ἑλκον-
τος αὐτὸν; ὡς εἰάν τις ἄρῃ ῥάβδον ἢ ξύλον. Καὶ ὡσαύτως

Η Σ Λ Ι Α Σ. ΚΕΦ. Ι.

οὐχ οὕτως, 16 Ἀλλὰ ἀποστείλας Κύριος Σα-
 βαώθ εἰς τὴν οὐρανὸν πνεύματα ἀπώμια, καὶ εἰς τὴν
 οὐρανὸν δόξαν πῦρ χειρὸς αὐτοῦ καυθήσεται· 17 καὶ
 ὡς αὐτὸν οὐ πνεύματα χειρὸς αὐτοῦ, καὶ φάσματα ὡσεὶ χορτὸν
 τὴν ὕλην. 18 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀποσβεσθή-
 σεται τὰ ὄρη, καὶ οἱ δρυμοὶ καὶ οἱ βουνοὶ, καὶ
 καταφάγεται ἀπὸ ψυχῆς ἕως σαρκῶν· καὶ ἔσται
 ὁ φθῶν, ὡς ὁ φθῶν ἀπὸ φλογὸς χειρὸς αὐτοῦ,
 19 καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀπὸ αὐτῶν ἔσονται
 αἰεθμοί, καὶ παῖδισιν γράψῃ αὐτούς. 20 Καὶ
 ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οὐκέτι παρορτηθήσεται
 τὸ καταλειφθὲν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ σωθέντες τῷ Ἰα-
 κώβ οὐκέτι μὴ πεποιθότες ὦν ὅτι τὸς ἀδική-
 σαι αὐτούς, ἀλλ' ἔσονται πεποιθότες ὅτι τὸν
 θεὸν τὸν ἅγιον τῷ Ἰσραὴλ τῇ ἀληθείᾳ. 21 καὶ
 ἔσται ἀναστροφή τὸ καταλειφθὲν τῷ Ἰακώβ ὅτι θεὸν
 ἰσχύοντα. 22 Καὶ εἰάν γένῃται ὁ λαὸς Χ σου
 Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ κατα-
 λεύμα σωθήσεται· λόγον γὰρ συνετελεῶν καὶ
 συνετελεμένων συνετελεῶν ἐν δικαιοσυνῇ, 23 ὅτι λόγον συν-
 τελεῶν ποιήσῃ ὁ θεὸς ✕ Κύριος τῶν δυνάμεων
 ἐν τῇ οὐρανῷ ὅλη. 24 Διὰ τούτου ταῦτα λέγει
 Κύριος Σαβαώθ μὴ φοβοῦ ὁ λαὸς μὴ οἱ κατοι-
 κοῦντες ἐν Σιών ἀπὸ Ἀσσυρίων, ὅτι ἐν ῥάβδῳ
 πατάξει

ΚΕΦ. Ι. Η Σ Α Ι Α Σ.

παταίξει σε· πληγὴν γὰρ ἐπάγω ὅτι σὲ, τῷ
 ἰδεῖν ὁδὸν Αἰγύπτου. 25 Ἐπὶ γὰρ μικρὸν, καὶ
 παύσεται ἡ ὀργή, ὃ δὲ θυμός μου ὅτι πλὴν βυ-
 λλὴν αὐτῆς. 26 καὶ ἐπεγερεῖ ὁ Θεὸς Χ τῶν
 δυνάμεων ἐκ αὐτοῦ Χ μάστιγι καὶ πλὴν πληγὴν
 πλὴν Μαδιάμ ἐν τόπῳ θλίψεως, καὶ ὁ θυμός
 αὐτῆς τῇ ὁδῷ τῇ κατὰ θάλασσαν, εἰς πλὴν ὁδὸν
 πλὴν κατ' Αἰγύπτου. 27 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 ἐκείνῃ, ἀφαιρέθήσεται ὁ φόβος αὐτῆς ἀπὸ σοῦ, καὶ
 ὁ ζυγὸς αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὤμου σου, καὶ καταφθαρή-
 σεται ὁ ζυγὸς ἀπὸ τῶν ὤμων ὑμῶν. 28 Ἦξει
 γὰρ εἰς πλὴν πόλιν Ἀγγαί, 29 καὶ πῤελεύ-
 σεται εἰς Μαγέδδον, καὶ ἐν Μαχμαῖς θήσεται
 σκῆπη αὐτοῦ· καὶ πῤελεύσεται φάραγγα, καὶ
 ἦξει εἰς Ἀγγαί· φόβος λήψεται Ῥαμᾶ, πόλιν
 Σαούλ φοβέσεται. 30 ✕ χρεμέπτον φωνῶ σε,
 ἡ θυγατέρα Γαλλείμ, ἐπακύσεται Λαῖσσι, ἐπακύ-
 σεται ἐν Ἀναθώθ. 31 Ἰξέσθι Μαδεβηά, καὶ
 οἱ καθοικῶντες Γιββείρ. 32 Παρακαλεῖτε σή-
 μερον ἐν τῇ ὁδῷ τῆς μεῖνας· τῇ χειρὶ πῤακα-
 λεῖτε τὸ ὄρος πλὴν θυγατέρα Σιών, καὶ οἱ βυνοὶ
 οἱ ἐν Ἱερουσαλὴμ. 33 Ἰδὲ γὰρ ὁ διαπότης
 Κύριος Σαβαώθ, συνταράσσῃ τὰς ἐκδόξας μὲν
 ἰσχύος, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὕψει σιωπῶσιν, καὶ
 καταπνιγθήσονται οἱ ὑψηλοί, 34 καὶ πτωχύνται

ἐν Σά

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. ΙΑ'.

ἱψηλοὶ μαχαίραι· ὁ δὲ Λίβανος σὺν τοῖς ὑψη-
λοῖς πρὸς αὐτὸν.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Κ ΑΙ ἔξελθεται ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης
Ἰεσσαί, καὶ ἀνθος ἐκ τῆς ῥίζης ἀνα-
βήσεται· 2 καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐ-
τὴν πνεῦμα τῷ θεοῦ, πνεῦμα σοφίας καὶ συνέ-
σεως, πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰσχύος, πνεῦμα γνώσεως
καὶ εὐσεβείας· 3 ἐμπλήσῃ αὐτὸν πνεῦμα φόβου
θεοῦ. Οὐ χεὶ τὴν δόξαν κρινῇ, ὅθεν χεὶ τὴν
λαλίαν ἐλέγξει, 4 ἄλλὰ κρινῇ ✕ ἐν δικαιοσύνῃ
ταπεινῶ κρείσσιν, καὶ ἐλέγξει ✕ ἐν αἰσθητῇ τῶν
ταπεινῶν τῆς γῆς· καὶ πατάξει γῆν τῷ λόγῳ
τῷ στόματός αὐτοῦ, καὶ ἐν πνεύματι ἀφ' ἧς χει-
λέων ἀνελεῖ ἀσεβῶν· 5 καὶ ἔσται δικαιοσύνη ἐξο-
σμήνους τὴν ὁσφυν αὐτοῦ, καὶ ἀληθεία εἰλημι-
νῶν τοὺς πλάτους αὐτοῦ· 6 Καὶ συμβο-
σκηθήσεται λύκος μὲτ' ἀρνίον, καὶ πάρδαλις σὺν
ἀναπαύσεται ἐρείφῳ, καὶ μοσχάριον καὶ ταῦρος καὶ
λέων ἅμα βοσκηθήσονται, καὶ παιδίον μικρὸν ἄξιδ
αἰλῶν· 7 καὶ βῆς καὶ ἄρκος ἅμα βοσκηθή-
βοσκηθήσονται, καὶ ἅμα τὰ παιδία αὐτῶν ἔσονται, καὶ
ταὶ καὶ λέων ὡς βῆς [ἅμα] φάγεται ἄχρη· 8 Καὶ
φάγονται παιδίοι ἰήπῳ ὅτι πρὸς γλῆν ἀσπίδων, καὶ ✕ ἡ
μεγαλοκλισμῶν

ΚΕΦ. ΙΑ'. Η ΣΑΙΑΣ.

μεγαλίστην ὅτι κοίτῃ ἐκρήναι ἀσπίδα τῷ
 χεῖρα ὅπως αὐτῷ 9 καὶ ὃ μὴ χακοποιήσῃσιν,
 αὐτῷ ὃ μὴ δύνανται ἀπολέσαι ὅθεν ὅτι τὸ
 ὅρος τὸ ἄγιον μου ὅτι ἐπλήσθη ἡ σύμπασα
 τῷ γῶραι τὸν Κύριον, ὡς ὕδωρ πολὺ κατακα-
 λύψαι θαλάσας. 10 Καὶ ἔσται οἱ τῇ ἡμέρᾳ
 ἐκείνῃ ἡ ρίζα τῷ Ἰεσῷ, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἀρ-
 χὴν ἐθνῶν, ἐπ' αὐτῷ ἔσται ἐλπίσι καὶ ἔσται ἡ
 ἀνάπαυσις αὐτῷ, πμῆ. 11 Καὶ ἔσται οἱ τῇ
 ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πρῶτος Κύριος τῷ δεῖξαι τῷ
 χεῖρα αὐτῷ, τῷ ζῆλωσαι τὸ καταλεφθῆναι ὑπό-
 λοιποι τῷ λαῷ Χ αὐτῷ τὸ ἀν καταλεφθῆναι ἀπὸ
 τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου, καὶ ἀπὸ Βα-
 βυλωνίας, καὶ ἀπὸ Αἰθιοπίας, καὶ ἀπὸ Ἑλαμι-
 τῆς, καὶ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολῶν, καὶ ἐξ Ἀραβίας,
 ✠ καὶ ἀπὸ ἰνῶν τῆς θαλάσσης. 12 καὶ ἀρῇ ση-
 μείον εἰς τὰ ἔθνη, καὶ σιμᾷξει τῆς ἀπολοιμῶν
 Ἰσραὴλ, καὶ τῆς διεσπαρμῶν Ἰούδα σιμᾷξει
 ἐκ τῶν πεσόντων πλεονέκων τῆς γῆς. 13 Καὶ
 ἀφανισθήσεται ὁ ζῆλος Ἐφραὶμ, καὶ οἱ ἐχθροὶ ζυγὸς
 Ἰούδα ἀπολοιῶνται. Ἐφραὶμ ὃ ζῆλος Ἰούδα,
 καὶ Ἰούδας ὃ θλίψει Ἐφραὶμ. 14 Καὶ πετα-
 θήσονται ἐν πλοίοις ἀλλοφύλων θάλασσαν ἅμα
 πρηνόμυθουσι, καὶ τῆς ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν,
 καὶ Ἰουδαίαν καὶ ὅτι Μωαβ πρῶτον ταῖς
 χεῖρας

Η Σ Λ Ι Α Σ ΚΕΦ. ΙΒ'.

χῆρας ἐπιβαλὺσιν, οἱ δὲ υἱοὶ Ἀμμὸν ὠρθοὶ
 ὑπακύνοντα. 15 Καὶ ἐρημώσῃ Κύριος τὴν
 θάλασσαν Αἰγύπτου, καὶ ἐπιβαλὺ τὴν χῆρα
 αὐτῆς ἐπὶ τὸν ποταμὸν πνεύματι βιαίῳ· καὶ πα-
 τάξει Χ αὐτὸν εἰς ἐπὶ φάραγγας, ὅτε ἀπο-
 ρέσθαι αὐτὸν εἰς ὑποδήμασιν. 16 καὶ ἔσται
 ὁδὸς διὰ τοῦ χαταλειφθέντι μου λαῷ ὁ Αἰγύπτου,
 καὶ ἔσται τὸ Ἰσραὴλ, ὡς ἡ ἡμέρα, ὅτε ἐξῆλθεν
 ὁ Αἰγύπτου.

Κ Ε Φ ΙΒ'

1 **Κ**ΑΙ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εὐλογή-
 σω σε, Κύριε, διότι ὠργίσθης μοι, καὶ
 ἐπάπρεξας τὸν θυμὸν σου, καὶ ἠλέη-
 σάς με. 2 Ἰδὺ ὁ θεός μου σωτὴρ μου, πεποι-
 θὼς ἔσομαι ἐν αὐτῷ, καὶ ἐφοβηθήσομαι· διότι
 ἡ δόξα μου καὶ ἡ αἰεσίς μου ✕ 1α Κύριος, καὶ
 ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. 3 Καὶ ἀπλήσετε ὕδωρ
 μετ' εὐφροσύνης ὅκ τῶν πηγῶν τῆς σωτηρίου
 4 καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑμνεῖτε Κύριον,
 βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνε-
 σιν πάντα ἐνδοξα αὐτοῦ· μνησθε, ὅτι ὑψώθη τὸ
 ὄνομα αὐτοῦ. 5 Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι
 ὑψώθη ἐποίησεν ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ
 τῇ γῇ. 6 Ἀγαλλιᾶθε καὶ εὐφραίνεθε οἱ χαλι-
 κοῦντες

ΚΕΦ. ΙΓ'. Η Σ Α Ι Α Σ.

καὶ τες ἐκ Σιών, ὅτι ὑψώθη ὁ ἄλφ τῷ Ισ-
ραήλ ἐν μέσῳ σου.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Ι Ο ΡΑΣΙΣ ΗΝ ΕΙΔΕΝ ΗΣΑΙΑΣ
ΑΜΩΣ ΚΑΤΑ ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ.

2 Ἐπ' ὄρας πεδινῷ ἄρατε σημεῖον, ὑψώ-

σατε τὴν φωνὴν αὐτοῖς, μὴ φοβείσθε ὡς ἔρχομαι

ἐαυτοῖς

λεῖτε τῇ χειρί, ἀνοίξατε οἱ ἄρχοντες.

3 Ἐγὼ συν-

τάσω, [καὶ ἔγω αὐτὲς.] ἡγιασμένοι εἰσιν καὶ

καὶ ἔγω αὐτὲς ἰσχυροὶ ἔρχονται πληρῶσαι τὸν

ἐγὼ

θυμὸν μου χαίροντες, ἅμα καὶ ὑβρίζοντες.

4 Φωνὴ ἐθίων πολλῶν ὅτι τῶν ὀρέων, ὁμοία ἐθίων

πολλῶν, φωνὴ βασιλειῶν καὶ ἐθίων σινηγυμνῶν.

Βασιλείων

Κύριος Σαβαώθ ἐντίταλται ἐθὶν ὀπλομάχῳ,

5 ἔρχεται ἐκ γῆς πόρρωθεν ἀπ' ἄκρου ἡμε-

λίου τῷ ἔρανος, κύριος καὶ οἱ ὀπλομάχοι αὐτοῦ,

τῷ καταφθεῖραι τὴν οἰκυμένην ὅλην.

6 Ὁλο-

λύετε, ἐγγὺς γάρ ἡ ἡμέρα κυρίου, καὶ σιωπήσῃ

ὡς τῷ θεῷ ἡξίει.

7 Διὰ τὸ τοῦ παῦσαι χεῖρες

ἐκλυθήσονται, καὶ πᾶσα ψυχὴ ἀνθρώπου δειλιάσῃ, ἐκλυθήσεται

8 καὶ παραχθήσονται οἱ ὀρεσβεῖς, καὶ ὠδίτες αὐ-

τὲς ἔξουσιν, ὡς γυναικὸς πεθύσης καὶ συμφο-

ράσουσιν ἑπὶ τὸν ἕτερον, καὶ ἐκθήσου-

ται, καὶ τὸ πρῶτον αὐτῶν ὡς φλόξ μετα-

βαλῶσιν.

Η Σ Λ Ι Α Σ ΚΕΦ. ιγ.

βαλῶσιν. 9 Ἰδὺ γὰρ ἡ ἡμέρα κυρίου ἀνιάτος
ἔρχεται θυμὸς καὶ ὀργὴς θείναι τιμὴ οἰκυμένει
ἔρημον, καὶ τὸς ἀμαρτωλοὺς ἀπολέσαι ἐξ αὐτῆς.

10 Οἱ γὰρ ἀπὲρ τῷ ἔρανο καὶ ὁ ὠρεῖον καὶ
πᾶς ὁ κόσμος τῷ ἔρανο, τὸ φῶς ✕ αὐτῶν ἔ
δώσουσι καὶ σκοποθήσεται τῷ ἡλίῳ ἀνατέλλοντι,
καὶ ἡ σελήνῃ ἔδωσθαι τὸ φῶς αὐτῆς. 11 Καὶ

ἐντελέμῃ τῇ οἰκυμένῃ ὅλη καχεῖ, καὶ τοῖς ἀσε-
βεσι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. καὶ ἀπολαῖ ὕδωρ
αἰμάτων, καὶ ὕδωρ ὑδρηφάνων λαπενώσεται. 12 Καὶ
ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ἐντοιμαῖ μαλλον ἢ τὸ
χρυσίον τὸ ἄπυρον καὶ ὁ ἄνθρωπος μαλλον ἐνπι-
μος ἔσται ἢ ὁ λίθος ὁ ἐκ σουφείρ. 13 Ὁ γὰρ ἔρανος

θυμωθήσεται, καὶ ἡ γῆ σιωθήσεται ἐκ τῶν θεμα-
λίῳ αὐτῆς, ἀφ' ἧς θυμὸν ὀργῆς κυεῖ σαβαώθ,
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἢ ἀν' ἐπέλθῃ ὁ θυμὸς αὐτῆς. 14 Καὶ
ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ὡς δορυφάδιοι φεύγοντες,
καὶ ὡς πρῶτον πληρώμενοι, καὶ ὅτι ἔσται ὁ
σιμῶν, ὥστε ἄνθρωποι εἰς τὸν λαὸν αὐτῆς ἀπο-
τραφῆναι, καὶ ἄνθρωποι εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ
διώξαι. 15 Ὅς γὰρ εἰάν ἀλῶ ἡτήθησεται, καὶ

ὅσοι σιωπηνοὶ εἰσιν, μαχαίρᾳ πεσοῦνται.
16 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς εἰώπιον αὐτῆς ῥάξου-
σιν, καὶ τὰς οἰκίας αὐτῆς περινομήσουσιν, καὶ
τὰς γυνῆρας αὐτῆς ἔξουσιν. 17 Ἰδὺ ἐπεγείρω

ὑμῖν

ΚΕΦ. ΙΔ'. Η Σ Α Ι Α Σ.

ὑμῖν τὸς Μήδους, οἱ ἔλογίζονται ἀργύριοι, ὅδ' ἐ
 χρυσίου χρεῖαν ἔχουσιν. 18 Τοξόματα νεφρί- χρυσίου
 σκων σωτρεύουσιν, καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ἔμῃ
 ἐλεήσονται, ὅδ' ἐπὶ τοῖς τέκνοις σου φείσονται οἱ
 ὀφθαλμοὶ αὐτῶν. 19 Καὶ ἔσται Βαβυλών, ἣ
 καλεῖται ἐνδοξος ὑπὸ βασιλείᾳ Χαλδαίων, ὃν
 τόποι κατέσρεψεν ὁ Θεὸς Σόδομα καὶ Γόμορρα.
 20 Οὐ καὶ οὐκ ἐκείνη εἰς τὸν αἰῶνα χεῖρον, ὅδ' ἐ
 μὴ εἰσέλθωσιν εἰς αὐτὴν ἀπὸ πολλῶν γενεῶν,
 ὅδ' ἐμὴ δέλθωσιν αὐτὴν Ἀραβεῖς, ἔδ' ἐποιμῆδες
 ἔμὴ ἀναπαύσονται ἐν αὐτῇ. 21 Καὶ ἀνα-
 παύσονται ἐκὰς θηρία, καὶ πληθήσονται οἰκίαι
 ἥχου, καὶ ἀναπαύσονται ἐκὰς σειρῆνες, καὶ δαι-
 μόνια ἐκὰς ὀρχηθήσονται, 22 καὶ ὀνοχέντραροι
 ἐκὰς καὶ οὐκ ἐκείνη, καὶ νοστοποιήσονται ἐχῖνοι ἐν τοῖς
 οἴκοις ✕ σπατάλης αὐτῶν. Ταχὺ ἔρχεται, καὶ ἔ
 χρονης, ✕ καὶ αἱ ἡμέραι αὐτῆς ἔμὴ ἐφελκυῶσιν.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

1 **Κ** ΑΙ ἐλεῆσθ' Κύριος τὸν Ἰακώβ, καὶ ἐκλέ-
 ξεται ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀναπαύ-
 σονται ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ ὁ γιῶ-
 ρας προσεθήσεται πρὸς αὐτὸς, καὶ προσεθή-
 σεται ὅτι τὸν οἶκον Ἰακώβ, 2 καὶ λήψονται αὐ-
 τὸς ἔθνη, καὶ εἰσάξουσιν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, καὶ
 κατε-

Η ΣΑΙΑ Σ ΚΕΦ. ΙΔ'.

χαλκωθησονται Χ αὐτοὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ
 πληθυνθῶσονται ὅτι τῆς γῆς τῷ θεοῦ εἰς δό-
 λους καὶ δόλας· καὶ ἔσονται αἰχμαλῶδοι οἱ
 αἰχμαλωτίζοντες αὐτοὺς, καὶ κυριεύουσιν
 οἱ κυριεύοντες αὐτῶν. 3 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέ-
 ρᾳ ἐκείνῃ, ἀναπαύσῃ σε Κύριος ἀπὸ τῆς ὀδυνης
 καὶ τοῦ θυμοῦ σου καὶ τῆς δολείας τῆς σκλη-
 ραῖς, ἧς ἐδύλωσας αὐτοῖς. 4 Καὶ λήψῃ τὸν
 θρῆνον τῷ περὶ τὸν βασιλέα Βαβυλῶν, καὶ
 ἐρεῖς οὐ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· πῶς ἀναπέπαυται
 ὁ ἀπαμῆν, καὶ ἀναπέπαυται ὁ ὀπισθοδραστής·
 5 Σιωπῇ σέφεν Κύριος τὸν ζυγὸν πῶν ἀμαρτωλῶν,
 τὸν ζυγὸν πῶν ἀρχόντων. 6 Πατάξας ἐθι-
 θυμῶ, πληγὴν ἀνιάτω, παίων ἔθνος πληγὴν θυ-
 μοῦ, ἣ οὐκ ἐφείσατο, ἀνεπαύσατο πεποιθώς.
 7 Πᾶσα ἡ γῆ βοᾷ μετ' εὐφροσύνης, 8 καὶ
 τὰ ξύλα τοῦ Λιβάνου ἠυφρανθήσονται ὅτι σοὶ, καὶ
 ἡ κέδρος τοῦ Λιβάνου· ἀφ' οὗ σὺ κεκοίμησαι, οὐκ
 ἀνέβη ὁ κόπῳν ἡμᾶς. 9 Ὁ ἄδης χάτωθεν
 ὀπιπρανθήσονται σιωπῇ σοὶ, ✠ ἐρχομένη σοὶ συνη-
 γέρουσάν σοι πάντες οἱ γίγαντες οἱ ἄρξοντες
 τῆς γῆς, οἱ ἐγείραντες ἐκ πῶν θρόνων αὐτῶν
 πάντας βασιλεῖς ἐθνῶν. 10 Πάντες ἀποκει-
 θήσονται, καὶ ἐρεῖς σοὶ καὶ σὺ ἐάλως, ὥσπερ
 καὶ ἡμεῖς· ἐν ἡμῖν δὲ χατελογάσῃς. 11 Κατέ-

ΚΕΦ. ΙΔ'. Η ΣΑΙΑ Σ.

βη δὲ εἰς ἄδου ἡ δόξα σου, ἡ πολλὴ εὐφροσύνη σου· ὑποκαίτω σου σπώσουσιν σὴν, καὶ τὸ καταχάλυμμά σου σκόληξ. 12 Πῶς ἐξέπε-

σει εἰς τῆς ἔρημους ὁ εὐσφάρος ὁ παρὰ ἀνατέλ-
λων; σιωπήσῃ εἰς τὴν γῆν ὁ ἀποτέλλων πρὸς
πάντα τὰ ἔθνη. 13 Σὺ δὲ εἶπας ἐν τῇ ἀγα-

νοίᾳ σου, εἰς τὸν ἔρημον 14 ἀναθήσομαι, ἐπάνω
τῶν ἄστρον τῆς ἔρημῃ θήσω τὸν θρόνον μου, καὶ καθί-
ψω ἐφ' ὑψηλῶν, ὅτι τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ τὰ πρὸς
βορρᾶν, ἀναθήσομαι ἐπάνω τῶν νεφελῶν, ἔσομαι
ὅμοιος τῷ ὑψίστῳ. 15 Νῦν δὲ εἰς ἄδου κατα-

θήσῃ, καὶ εἰς τὰ θεμέλια τῆς γῆς. 16 Οἱ

ἰδόντες σε, θαυμάσουσιν ὅτι σοί, καὶ ἐρῶσιν

Χ αἰ σῶ· οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὁ προξενίων τὴν

γῆν, σείων βασιλείας. 17 ὁ θεὸς τὴν οἰκυμένην βασιλεῖς

ὄλλει ἔρημον, καὶ τὰς πόλεις αὐτῆς καθεῖλει, τῆς δὲ

ἐπαγωγῇ ✠ αὐτῆς ἔκ ἐλυσει ✠ εἰς τὰς οἰκίας αὐ-

τῆς. 18 Πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν ἐκοιμή-

θησάντων ἐν πῃ, ἔχουσιν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

19 Σὺ δὲ ῥιφήσῃ ἐν τοῖς ὄρεσιν, ὡς νεκρὸς ἐβδε-

λυγμῆτος μετὰ πολλῶν τεθνηκότων ἐκκεκνητη-

μῶν μαχαίραις, καταβαινόντων εἰς ἄδου· ὅτι

τρόπον ἐν αἵματι ἱμάτιον πεφυρμένον οὐκ ἔστι

καθαρόν, 20 ὅπως ἔδδ' σὺ ἔσῃ καθαρός· διότι

τὴν γῆν μου ἀπέλεσας, καὶ τὸν λαόν μου ἀπέ-

κλίνας·

Η ΣΑΙΛΣ ΚΕΦ. 5.

κλεπα· ὃ μὴ μείνης εἰς τοὺς αἰῶνα χρόνον, σπέρ-
σου μα πονηρόν. 21 Ἐτοίμασον σφραγίσαι τὰ τέκνα
σου ταῖς ἀμαρτίαις τῷ πατρὸς αὐτῶν, ἵνα μὴ
ἀναστῶσι, καὶ τίω γένε κληρονομήσωσι, καὶ ἐμ-
πλήσωσι τὴν γένε πολέμων. 22 Καὶ ἐπανα-
στήσομαι αὐτοῖς, λέγει Κύριος Σαβαώθ, καὶ ὑπο-
λάβω αὐτοῦ ὄνομα, καὶ καταλείψω, καὶ σπέρμα
ταύτης λέγει Κύριος. 23 Καὶ θήσω τὴν Βαβυ-
λωνίαν ἔρημον, ὥστε κατοικεῖν ἐχίνους, καὶ ἔσται εἰς
βάθυν οὐδέν· καὶ θήσω αὐτὴν πληθεῖ βέλων εἰς ἀπό-
λειαν. 24 Ταύτη λέγει Κύριος Σαβαώθ ὁ
πρόπον εἰρήνης, οὕτως ἔσται, καὶ οἱ πρόπον βελό-
νων, οὕτως μεθή, 25 τῇ ὑπολέσει τῆς
ἐκ τῶν Ἀσσυρίων ἐκ τῆς γῆς τῆς ἐμῆς, καὶ ἐκ τῶν
ὀρέων μου· καὶ ἔσονται εἰς καταπάτημα, καὶ
ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτοῦ ὁ ζυγὸς αὐτοῦ, καὶ τὸ
κυνὸς αὐτοῦ ἐκ τῆς ὤμων· καὶ αὐτῶν ἀφαίρε-
θήσεται. 26 Αὕτη ἡ βελία, ἢ βελούλαια Κύ-
ριος ἐπὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην, καὶ αὕτη ἡ χεὶρ
ἡ ὑψηλὴ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τῆς οἰκουμένης.
27 Ἄ γάρ ὁ θεὸς ὁ ἅγιος βελούται τις ἀφαι-
ρεθῆναι; καὶ τίω χεῖρα αὐτοῦ τὴν ὑψηλὴν τίς
ὑποστρέψει; 28 Τῷ ἔτι, ὃ ἀπέθανεν ὁ Ἀχαζ
ὁ βασιλεὺς, ἐγένθη τὸ ῥῆμα τούτο. 29 Μὴ εὐ-
φρανθεῖτε πάντες οἱ ὑλλοφυλοὶ, συνετείθη γὰρ

ΚΕΦ. ΙΕ'. Η Σ Α Ι Α Σ.

ὁ ζυγὸς τῷ πόμοντος ὑμᾶς· ὅκ γὰρ σπέρματος
 ὅπως ἐξελεύσεται ἔθνη ἀσπίδων, καὶ τὰ ἔκθρησιν ὄφρων
 αὐτῆς ἐξελεύσεται ὄφεις πετόμενοι, 30 καὶ
 βοσκηθήσονται πτωχοὶ δι' αὐτῆς· πτωχοὶ δὲ ἄνδρες
 ἐπ' εἰρήνης ἀναπαύσονται· ἀνελὲς δὲ ἐν λιμῷ τὸ
 σπέρμα σου, καὶ τὸ κατὰλειμμά σου ἀνελὲς.
 31 Ὁλολύζετε πύλαι πόλεων, κεκραγέτωσαν
 πόλεις τετραγωνίδυαι, οἱ ἀλλάφυλοι πάντες, ὅτι
 καπνὸς ἀπὸ βορρᾶ ἔρχεται, καὶ ἐκ ἑστὶν τῷ μῆναι εἶναι
 Χ ἐν τοῖς συντεταγμένοις αὐτῆς. 32 Καὶ τί ἀπο-
 κριθήσονται βασιλεῖς ἐθνῶν; ὅτι Κύριος ἐθελί-
 λιώσιν Σιών, καὶ δι' αὐτῆς σωθήσονται οἱ ἱσχυροὶ
 τῆς γῆς Χ αὐτῆς.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Ι ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΣ
 ΜΩΑΒΙΤΙΔΟΣ. Νυκτὸς ἀπο-

λεύεται ἡ Μωαβίτις, νυκτὸς γὰρ ἀπο-
 λεύεται τὸ τεῖχος τῆς Μωαβίτιδος. 2 Λυπεῖσθε
 ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀπολεύεται γὰρ καὶ δικαίω, ὅτι ὁ βα- Δαιβιδῶν
 μὸς ὑμῶν· ὅκ ἀναβήσεσθε κλαῖν, ὅτι Ναβαῦ
 τῆς Μωαβίτιδος· ὀλολύζετε, ὅτι πάσης κεφα-
 λῆς φαλάκρα, πάντες βραχίονες κατατετμη- κατετετ-
 μένοι, 3 ὅτι ταῖς πλατείαις αὐτῆς διεζώσα- μνημένοι
 σθε σάκκους, καὶ κόπτεσθε ὅτι τῶν δωματίων
 αὐτῆς,

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. 15'.

αὐτῆς, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, καὶ ἐν
 ταῖς ῥύμαις αὐτῆς, πάντες ὀλούζετε μετὰ
 κλαυθμοῦ. 4 Ὅτι κέχερχεν Ἐσεβὼν καὶ
 ἐλάλησεν Ἑλεαλί, ἕως Ἰασαὶ ἠκούσθη ἡ φωνὴ αὐτῆς. 27
 αὐτῆς τὸ ὄσφρυν τῆς Μωαβίτιδος βοᾷ, ἡ ψυχὴ
 αὐτῆς γνώσεται, 5 ἡ καρδία τῆς Μωαβίτιδος
 βοᾷ ἐν αὐτῇ ἕως Σηχώρ· δάμαλις γὰρ ὅστις
 πριετὴς, ὅτι δὲ τῆς ἀναβάσεως τῆς Λεείθ, πρὸς
 Ἀδωνιέμ σὲ κλαίοντες ἀναβήσονται τῇ ὁδῷ Ἀρωνιέμ· βοᾷ
 σιὺ τεμνύμα καὶ σεισμὸς, 6 τὸ ὕδωρ τῆς Νεμ-
 ρεὶμ ἔρημον ἔσται ✕ καὶ ξηρανθήσεται, καὶ ὁ χόρτος
 αὐτῆς ἐκλείψεται· χόρτος γὰρ χλωρὸς οὐκ ἔσται·
 μή καὶ οὕτως μέλλῃ σιδηῖναι; ἐπάξω γὰρ ὅτι
 τίω φάραγγα Ἀραβας, καὶ λήφονται αὐτίω.
 ὅς 8 Σιωπήσιν γὰρ ἡ βοὴ τὸ ὄριον τῆς Μωαβίτιδος
 τῆς Ἀγαλλεὶμ, καὶ ὀλοθυμὸς αὐτῆς ἕως τῆς
 φρέατος τῆς Αἰλεὶμ ✕ ὀλοθυμὸς αὐτῆς. 9 Τὸ
 ῥεμμὼν δὲ ὕδωρ τὸ δειμὼν πληροῖται αἵματος, ἐπάξω
 ῥεμμὼν γὰρ ὅτι δειμὼν Ἀραβας, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπέρμα
 Μωαβ, καὶ Ἀειλ, καὶ τὸ καταλοιπὸν Ἀδαμα.

Κ Ε Φ. 15'.

1 **Α** Ποσελῶ ὡς ἐρπεταὶ ὅτι τίω γίω· μὴ
 πέτρα ἔρημός ὅστις τὸ ὄριον θυγατρὸς
 Σιών; 2 ἔσθ' ὡς πέλειν ἀνιπτα-
 μένου

ΚΕΦ. 15'. Η ΣΑΙΑ Σ.

μόρου νεοσσός ἀφηρημένῳ, ἔση θυγάτηρ Μωάβ,
 ἔπειτα δὲ Ἀρνῶν πλείονα 3 βυλεύς, ποίει τε
 σκέπῳ πένθοις· αὕτη ἀφ' αὐτῶν ἐν μεσημ-
 βρινῇ σκοτία φεύγουσιν, ἔξετησαν. μὴ ἀχθῆς, ἀπ' ἀρχῆς
 4 παροικήσουσίν σοι οἱ φυγάδες Μωάβ· ἔσονται
 γὰρ σκέπη ὑμῖν ὑπὸ πρὸς πρὸς δῖον, ὅτι
 ἦρθη ἡ συμμαχία σου, σιωπελέσθαι παλαιπα-
 εία, καὶ ὁ ἀρχὼν ἀπώλετο ὁ καταπατὴρ ἐπὶ ὅπῃ
 τῆς γῆς. 5 Καὶ διορθωθήσεται μετὰ ἐλέους
 θρόνος, καὶ καθίσταται ἐπ' αὐτῷ μετὰ ἀληθείας ἐν
 σκηνῇ Δαυὶδ, κρίνων καὶ ἐκζητῶν κρίμα καὶ
 ἀνδρῶν δικαιοσύνην. 6 Ἠκούσαμεν τὴν ὕβριν
 Μωάβ, ὕβριτος σφόδρα, τὴν ὑπερηφανίαν· αὐτὴ
 ἐξῆρα· ✕ καὶ ἡ ὕβρις αὐτῆς, καὶ ἡ μῆνις αὐτῆς. ἔχ' οὐ-
 πῶς ἡ μαρτεία σου, ἔχ' οὐπῶς. 7 Ὁλολύξει
 Μωάβ, ἐν ᾧ τῇ Μωαβίτι πάντες ὀλολύξουσιν·
 τοῖς κακοῖσι δὲ Σέθ μελετήσεις, καὶ οὐκ ἐν-
 τραπήσῃ 8 τὰ πεδία Ἑσβεῶν· πενθήσῃ ἄμ-
 πελος Σεβαμά· καταπίνοντες τὰ ἔθνη, κατα-
 πατήσατε τὰς ἀρπύγας αὐτῆς, ἕως Ἰαζήρ. 9
 μὴ σιωάψῃτε, πλημύθητε τὴν ἔρημον, οἱ ἀπε-
 σταλμένοι ✕ ἀπ' αὐτῆς ἐγκατελείφθησαν, διέβη-
 σαν ᾧ πρὸς τὴν θάλασσαν. 9 Διὰ τὸ κλαύ-
 σομα ὡς τὸν κλαυθμὸν Ἰαζήρ ἄμπελον Σε-
 βαμά· τὰ δένδρα σου κατέβαλεν Ἑσβεῶν καὶ

ἔξῃος

τὴν ἔρημον

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. ΙΖ'.

ἐλάλησεν Ἐλιαλὴ, ὅπ' ὅπ'ι τῷ θερισμῷ καὶ ὅπ'ι τῷ πρυγε-
 τῷ σου χαλαπατήσω, καὶ πάντα πεσοῦνται.
 10 Καὶ ἀρθήσεται εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίαμα
 ἐκ τῶν ἀμπελώνων σου, καὶ ἐν τοῖς ἀμπελῶσιν
 σου ἔ μὴ εὐφρανθήσονται, καὶ ἔ μὴ πατήσουσιν
 οἶνον εἰς τὰ ὑπολήνια, πέπαυται γὰρ Χ κέ-
 λωμα. 11 Διὰ τοῦτο ἡ κοιλία μου ὅπ'ι Μωάβ
 ὡς κιθάρα ἠχήσῃ, καὶ τὰ ἐντός μου ὡσεὶ τεῦ-
 χος [ὁ] ἐνεκμήνισας. 12 Καὶ ἔσται ὡς τὸ ἐν-
 τραπῆναί σε, ὅπ' ἐκοπίασεν Μωάβ ὅπ'ι τοῖς βω-
 μοῖς, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὰ χειροποίητα αὐ-
 τῆς, ὥστε πρσεύξασθαι, καὶ ἔ μὴ διώηται ἐξε-
 λέσθαι αὐτόν. 13 Γύτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν
 Κύριος ὅπ'ι Μωάβ, ὁπότε καὶ ἐλάλησεν.
 14 Καὶ νῦν λέγω, ἐν τρισὶν ἔτεσιν ἐτῶν μι-
 αδατῶ ἀπμασθήσεται ἡ δόξα Μωάβ ἐν πᾶσι
 τῷ πλῆτῳ τῷ πολλῷ, καὶ καταλειφθήσεται
 ὀλιγοὶς, καὶ οὐκ ἔντιμος.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

ΤΟ ΡΗΜΑ ΤΟ ΚΑΤΑ ΔΑΜΑ-
 ΣΚΟΥ. Ἰδὺ Δαμασκὸς ἀρθήσε-
 ται ἀπὸ πόλεων, καὶ ἔσται εἰς πῶσιν
 2 καταλελειμμένη εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς κοῖτις
 ποιμνίων καὶ αἰάπαισι βυκολίων, καὶ οὐκ ἔσται

ΚΕΦ. 13'. Η Σ Α Ι Α Σ.

ὁ Διόκων. 3 Καὶ ὁκέπ' ἔσται ὄχυρά τῃ χαλ-
φυγῇν Ἐφραίμ· καὶ ὁκέπ' ἔσται βασιλεία ἐν Δα-
μασκῶ, καὶ τὸ λοιπὸν τῶν Σύρων ἀπολείται·
ὃ γὰρ σὺ βελτίων εἶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ τῆς
δόξης αὐτοῦ. ταῦτε λέγει Κύριος Σαβαώθ.
4 Ἐσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκλείψις τῆς δόξης
Ἰακώβ, καὶ τὰ πύονα τῆς δόξης αὐτοῦ σιναθί-
σεια. 5 Καὶ ἔσται ὅν τρόπον εἴαν τις σιναγάγῃ
ἀμνηστὸν ἐστηκότα, καὶ σπέρμα γαλχῶν ἐν τῷ βρα-
χίονι αὐτοῦ ἀμύση, καὶ ἔσται ὅν τρόπον εἴαν τις
σιναγάγῃ γάχυν ἐν φάραγι στερεᾷ, 6 καὶ
καταλειφθῇ ἐν αὐτῇ χαλάμη, ἢ ὡς ῥῶγες ἐλαίας
δύο ἢ πρεῖς ἐπ' ἄκρου μετώρου, ἢ τέσσαρες ἢ
πέντε ὅππῃ τῶν κλάδων αὐτοῦ καταλειφθῇ· ταῦτε
λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ. 7 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
πεποιθὼς ἔσται ὁ ἀνδρῶπις ὅππῃ τῷ ποιήσαντι
αὐτόν, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον τῷ Ἰσ-
ραὴλ ἐμβλέφονται, 8 καὶ ὃ μὴ πεποιθότες
ᾧπιν ὅππῃ τοῖς βωμοῖς, ὅδδ' ὅππῃ τοῖς ἔργοις τῶν
χειρῶν αὐτοῦ, ἀ ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτοῦ,
καὶ ὃκ ὄφοντα τὰ ἄλσιν αὐτοῦ, ὅδδ' τὰ βδε-
λύματα αὐτοῦ. 9 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἔσονταί
αἱ πόλεις σὺ ἐγκαταλειμμέναι, ὅν τρόπον ἐλ-
κατέλειπον οἱ Ἀμορραῖοι καὶ οἱ Εὐαῖοι ἀπὸ παροσώ-
πῃ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ ἔσονταί ἐρημοί, 10 διότι
ἐγκατέ-

Η Σ Α Ι Α Σ. Κ Ε Φ. ΙΗ'.

ἐγκατέλειπες τὸν θεὸν τὸν σωτῆρά σου, καὶ κυ-
ρίου τῷ βοηθῷ σου ὄκ ἐμνήσθης· διὰ τὸ το
φυτεύσεις φυτόμα ἄπιστον, καὶ σπέρμα ἄπιστον.

11 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἣ ἂν φυτεύσης, πληθυνθήσῃ
φυτεύσης τὸ δὲ ὡροῖ ἂν σπείρης, ἀνθήσῃ εἰς ἀμνητὸν ἢ ἂν
ἡμέρᾳ κληρώσῃ, καὶ ὥσπερ πατὴρ ἀνθρώπου κλη-
ρώσῃ τοῖς υἱοῖς. 12 Οὐαὶ πληθὺς ἐθνῶν πολ-
λῶν· ὡς θάλασσα κυμαίνουσα, οὕτως ταραχθή-
σεται· καὶ νῶτος ἐθνῶν πολλῶν, ὡς ὕδωρ ἠχίσης·
13 Ὡς ὕδωρ πολὺ ἐθνη πολλὰ, ὡς Χ ἡχοῦ
ὑδατος πολλοῦ βία καταφερομένου· καὶ ἀπο-
σκορακίς αὐτὸν, καὶ πόρρω αὐτὸν διώζεται, ὡς
χοῦν χροῦ ἀχύρ· λιχμώντων ἀπέναντι ἀνέμου, καὶ ὡς
κονιορτὸν προσχού· χαλαιγὶς φέρουσα, 14 ὡς
ἐσπέραι καὶ ἔσαι πένθος, ὡρὴν ὡροῖ, καὶ ὄκ
ἔσαι· αὕτη ἡ μερὶς τῶν ἡμᾶς κληρονομούμενων,
τῶν κληρονο- καὶ κληρονομία πῶς ἡμᾶς κληρονομήσασιν.

μυστήτων

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

1 **Ο**ΥΑΙ γῆς πλοίων πλέουσαι, ἐπέκεινα
ποταμῶν Αἰθιοπίας. 2 Ὁ ἀποσέλ-
λων ἐν θαλάσῃ ὄμιρα, καὶ ὀπισθολας
βελόνας ἐπάνω τῷ ὕδατι· πορεύονται γὰρ
ἄγγελοι κυρίου ὡς ἐθνος μετῴρων, καὶ ξένον
λαὸν καὶ χαλεπὸν· τί αὐτῷ ἐπέκεινα; ἐθι-
ἀνέλ-

ΚΕΦ. ΙΘ'. Η ΣΑΙΛΣ.

ἀνέλπτου καὶ καταπεπυμένον [νιῦ] ἔχον διάρπασαν χαπιπατη-
οὶ ποταμοὶ τῆς γῆς 3 πάντες, ὡς χώρα καὶ μένον. Νιῦ
κουμένη καὶ οὐκ ἐκείνη· ἡ χώρα αὐτῆς ὡσεὶ ση-
μεῖον ἀπὸ ὄψεως ἀρθῆ, ὡς σάλπιγξ φωνὴ ἀκου-
σὸν ἔσται. 4 Ὅτι οὕτως εἶπεν μοι Κύριος·
ἀσφάλεια ἔσται ἐν τῇ ἐμῇ πόλει, ὡς φῶς καύ-
ματος μεσημβρίας, καὶ ὡς νεφέλη δρόσου ἡμέρας
ἀμνητῶ ἔσται, 5 πρὸ τῆς θειότητος, ὅταν σιωπῇ
λεωθῇ ἄνθρωπος, καὶ ὁμφαξ ἀνθρώπου ἄνθρωπος ὁμφακί-
ζουσα· καὶ ἀφελῇ τὰ βοτρυδια τὰ μικρὰ τοῖς
δρεπάνοις, καὶ τὰς κληματίδας ἀφελῇ, καὶ ἀπο-
κόψῃ, 6 καὶ καταλείψῃ ἅμα τοῖς πετεινοῖς τῆς
ἕρπουδος, καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς· καὶ σιωπή-
σεια ἐπ' αὐτὴς τὰ πετεινὰ τῆς ἕρπουδος, καὶ πάν-
τα τὰ θηρία τῆς γῆς ἐπ' αὐτὸν ἤξουσιν. 7 Ἐν
τῇ χαρῇ ἐκείνῳ ἀνενεχθήσεται δῶρα Κυρίου Σα-
βαώθ ὡς λαὸς πεδλιμμένου καὶ τεπλιμένου, καὶ
ἀπὸ λαῶν μεγάλων, ἀπὸ τῆς νῦν, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
χρόνον· ἔθνος ἐλπίζον καὶ καταπεπαλημένον, ὃ
ἔστιν ἐν μέρῃ τῆς ποταμῶν τῆς χώρας αὐτῆς, εἰς τὸν
τόπον ὃς τὸ ὄνομα Κυρίου Σαβαώθ ὅρος Σιών.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Ι ΟΡΑΣΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ. Ἰδὲ Κύ-
ριος καὶ ἔρηται ὅτι νεφέλης κούφης,
N 4 καὶ

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. ΙΘ'.

καὶ ἤξῃ εἰς Αἴγυπτον, καὶ σημειῖται τὰ χεῖ-
 ρα καὶ καρδία ποίηται Αἴγυπτος ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ ἡ καρδία
 ἡτηθήσονται αὐτῶν ἡτηθήσεται ἐν αὐτοῖς. 2 Καὶ ἐπεγερθήσονται
 Αἴγυπτιοι ἐπ' Αἴγυπτιος, καὶ πολεμήσῃ ἄνθρωπος
 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἄνθρωπος τὸν πλησίον
 αὐτοῦ, ἐπεγερθήσεται πόλις ἐπὶ πόλιν, καὶ νομὸς
 ἐπὶ νομόν. 3 Καὶ ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα τῶν
 Αἴγυπτίων ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν βασιλίαν αὐτῶν ἀφ-
 σκεδάσω, καὶ ἐπερωτήσονται τὰς θεὰς αὐτῶν, καὶ
 τὰ ἀγάλματα αὐτῶν, καὶ τὰς ἐκ τῆς γῆς φω-
 νοῦνται, καὶ τὰς ἐγγαστριμύθους, καὶ τὰς γνώσας.
 4 Καὶ ὠρυθήσονται τὴν Αἴγυπτον εἰς χεῖρας ἀν-
 θρώπων κυρίαν σκληρῶν, καὶ βασιλεῖς σκληροὶ
 κυριεύσουσι αὐτῶν· τὰ δὲ λέγει ὁ δεσπότης Κύ-
 ριος Σαβαώθ. 5 καὶ πίονται οἱ Αἴγυπτιοι ὕδωρ
 τὸ ὠρεθὲν θάλασσαν, ὃ δὲ ποταμὸς ἐκλείψῃ, καὶ
 ξηρανθήσεται. 6 Καὶ ἐκλείψουσιν οἱ ποταμοί,
 καὶ αἱ διώρυγες τῶ ποταμοῦ· καὶ ξηρανθήσεται
 πᾶσα συναγωγὴ ὕδατος, καὶ οἱ παντὶ ἔλθῃ χα-
 λάμου καὶ παπύρου, 7 καὶ τὸ ἄχ" τὸ χλω-
 ρὸν πᾶν τὸ κύκλῳ τῶ ποταμοῦ, καὶ πᾶν τὸ
 ἀπιδέμενον ἀπὸ τῶ ποταμοῦ ξηρανθήσεται ἀνε-
 μόφορον. 8 Καὶ φενάξουσιν οἱ ἀλιεῖς, καὶ φε-
 νάξουσιν πάντες οἱ βάλλοντες ἄλκιτρον εἰς τὸν πο-
 ταμὸν, καὶ οἱ βάλλοντες σαγύνας, καὶ οἱ ἀμφι-
 βολεῖς

ΚΕΦ. ΙΘ'. Η ΣΑΙΑ Σ.

Βολῆς πενήσουσιν. 9 Καὶ αἰχμὴ λήφεται
 τῆς ἐργαζομένης τὸ λίνον τὸ ριζόν, καὶ τῆς ἐρ-
 γαζομένης τὴν βύσσιν, 10 καὶ ἔσονται οἱ ἀφελ-
 λογίζοντες αὐτὰ ἐν ὁδῷ, καὶ πάντες οἱ τὸν
 ζυθὸν ποιῶντες λυπηθήσονται, καὶ ταῖς ψυχὰς
 πονέουσιν. 11 Καὶ μωροὶ ἔσονται οἱ ἄρχοντες
 Τάνεως, οἱ σοφοὶ σύμβουλοι τῆ βασιλείας, ἡ βουλὴ
 αὐτῶν μωρανθήσεται· πῶς ἐρεῖτε τῷ βασιλεῖ, υἱοὶ
 σιων, ἡμεῖς υἱοὶ βασιλέων τῶν ἐξ ἀρχῆς;
 12 πῶς εἰσιν νῦν οἱ σοφοὶ σου, καὶ ἀναγελάτω-
 σάν σοι; καὶ εἰπάτωσαν, τί βεβύλωται Κύριος
 Σαβαώθ ἐκ Αἴγυπτου; 13 Ἐξέλιπον οἱ ἄρ-
 χοντες Τάνεως, καὶ ὑψώθησαν οἱ ἄρχοντες Μέμ-
 φως, καὶ πλανήσουσιν Αἴγυπτον κατὰ φυλάς.
 14 Κύριος γὰρ ἐκέρχσεν αὐτοῖς πνεῦμα πλα-
 νήσεως, καὶ ἐπλάνησαν ὥς τὴν Αἴγυπτον ἐν πα-
 σὶν τοῖς ἔργοις αὐτῶν, ὡς πλανᾶται ὁ μεθύων,
 καὶ ὁ ἐμῶν ἅμα. 15 Καὶ οὐκ ἔσται τοῖς Αἴγυ-
 πτίοις ἔργον, ὃ ποιήσῃ κεφαλὴ καὶ ὄραν, ἀρχὴν
 καὶ τέλος. 16 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται
 οἱ Αἰγύπτιοι, ὡς γυναῖκες ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ
 ἀπὸ προσώπου τῆς χειρὸς Κυρίου Σαβαώθ, ἣν
 αὐτοὶ ὀπίσθασιν αὐταῖς. 17 Καὶ ἔσται ἡ χώρα
 τῶν Ἰουδαίων τοῖς Αἰγυπτίοις εἰς φόβητρον· πᾶς
 ὃς ἀν' ὀνομασίῃ αὐτῶν αὐτοῖς, φοβηθήσονται αὐ-
 τῶν

τὴν βουλὴν Κυρίου Σαβαώθ, ἣν βεβούλευται
 Κύριος Σαβαώθ ἐπ' αὐτῷ. 19 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
 ἔσονται πέντε πόλεις ἐν Αἰγύπτῳ λαλοῦσαι τῇ
 Χαιανίπιδι γλώσσῃ τῇ Χαιανίπιδι, καὶ ὀμνύσονται τῷ ὀνόματι
 Κυρίου Σαβαώθ. πόλις ἀσεδέκ κληθήσεται ἢ μία
 πόλις. 19 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται τὸ θυσιαστή-
 ριον τῷ Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγυπτίων, καὶ στήλη
 πρὸς τὸ ὄρειον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ. 20 Καὶ ἔσται
 εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα Κυρίῳ Χ Σαβαώθ ἐν
 χώρᾳ Αἰγύπτου. ὅτι κεκράζονται πρὸς Κύριον
 ἀπὸ τῆς θλίβοντα αὐτὸς, καὶ ἀποστελᾷ αὐτοῖς
 Κύριος ἄνθρωπον, ὃς σώσῃ αὐτὸς, κρίνων σώσῃ
 αὐτὸς, 21 καὶ γνώσῃς ἔσται Κύριος τοῖς Αἰ-
 γυπτίοις. καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Κύριον
 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ποιήσουσιν θυσίας X καὶ
 δώσουσιν, καὶ εὐξονται εὐχὰς τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀπο-
 δώσουσιν. 22 Καὶ πατάξει Κύριος τῆς Αἰγυ-
 πτίου πληγὴ μεγάλη, καὶ ἰάσεται αὐτὸς ἰάσῃ,
 καὶ ὅτι γραφήσονται πρὸς Κύριον, καὶ ἐπακύσεται
 αὐτῶν, καὶ ἰάσεται αὐτὸς. 23 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
 ἔσται ὁδὸς ἀπὸ Αἰγύπτου πρὸς Ἀσσυρίους, καὶ
 εἰσελεύσονται Ἀσσύριοι εἰς Αἴγυπτον. καὶ Αἰγύ-
 πτιοι πορεύσονται πρὸς Ἀσσυρίους, καὶ δαλῶ-
 σονται οἱ Αἰγύπτιοι τοῖς Ἀσσυρίοις. 24 Τῇ ἡμέρᾳ
 Ἀσσυρίοις ἐκείνῃ ἔσται Ἰσραὴλ τρίτος ἐν τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ

ΚΕΦ. κ'. Η Σ Α Ι Α Σ.

Ὁ τοῖς Ἀσσυρίοις εὐλογημένος ὁ τῇ γῇ, 25 ὡς Αἰγυπίοις
 εὐλόγησεν Κύριος Σαβαώθ, λέγων· εὐλογημένος ᾧ
 ὁ λαός μου ὁ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ Χ ἔργον χειρὸς μου ὁ
 ἐν Ἀσσυρίοις, καὶ ἡ κληρονομία μου Ἰσραήλ.

Κ Ε Φ. Κ'.

Ι ΤΟΥ ἔτους 8 εἰσῆλθεν Τανάθαι εἰς Ἀζω- Νάθαι
 τον, ἠνίκα ἀπεγάλη ὑπὸ Ἀρνᾶ βα-
 σιλέως Ἀσσυρίων, καὶ ἐπολέμησεν τῷ
 Ἀζωτον, καὶ κατελάβετο αὐτὸν, 2 τότε ἐλά-
 λησεν Κύριος πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμώς, λέγων·
 πορεύε, καὶ ἄφελε τὸν σάκκον ἀπὸ τῆς ὀσφύος
 σου, καὶ τὰ σανδάλιά σου ὑπόλυσαι ἀπὸ τῶν
 ποδῶν σου, καὶ ποιήσω ἕπας, ποροδόμους γυμνός
 καὶ ἀνυπόδητος. 3 Καὶ εἶπεν Κύριος· ὃν πρό-
 πον πεπόρευται Ἡσαΐας ὁ παῖς μου γυμνός καὶ
 ἀνυπόδητος· τέτα ἔτη ἔσται σημεῖα καὶ τέρατα
 τοῖς Αἰγυπίοις καὶ Αἰθίοψιν, 4 ὅτι ἕτως ἄξει
 βασιλεὺς Ἀσσυρίων τῷ αἰχμαλωσίαι Αἰγυπτίᾳ
 καὶ Αἰθίοπιν, νεκρίσκει καὶ παρεσύρει, γυμνός
 καὶ ἀνυπόδητος, ἀνακεκαλυμμένος τῷ αἰσχύλιῳ
 Αἰγύπτου. 5 Καὶ αἰχμωθήσονται ἠτήθεντες οἱ
 Αἰγύπτιοι ὅππῃ τοῖς Αἰθίοψιν, ἐφ' οἷς ἦσαν πε-
 παιδότες οἱ Αἰγύπτιοι, ἦσαν γὰρ αὐτοῖς δόξα.
 6 Καὶ ἐρῶσιν οἱ κατωκῆντες ἐν τῇ ἰήσῳ ταύτῃ
 ✕ ἐν

Η Σ Λ Ι Α Σ. ΚΕΦ. κα'.

✠ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἡμεῖν πεποιθότες
τῷ φυγεῖν εἰς αὐτὰς εἰς βοήθειαν, οἱ οὐκ ἠδύ-
ναντο σφθῆναι ἀπὸ βασιλείας Ἀσσυρίων, καὶ πῶς
ἡμεῖς σωθисόμεθα.

Κ Ε Φ. ΚΑ'.

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ.

Ὡς καταιγὶς δι' ἐρήμου διέλθοι, ἐξ ἐρή-
μου ἐρχομένη ἐκ γῆς, φοβερὸν 2 τὸ
ὄραμα, καὶ σκληρὸν ἀνηγγέλη μοι· ὁ ἀθετῆς
ἀθετῆς, ὁ ἀνομῶν ἀνομῆς· ἐπ' ἐμοὶ οἱ Ἐλαμίται,
καὶ οἱ ὠρέσβεις πῶν Περσῶν ἐπ' ἐμὲ ἐρχόμενοι· νυνὶ
τειάξω καὶ πᾶραχάλετω ἑμαυτόν. 3 Διὰ τῆτο
ἐπεπλήσθη ἡ ὀσφύς μου ἐκλύσεως, καὶ ὠδίνες
τὸ ἔλαβόν με ὡς τὴν πίκτουσαν· ἠδίκησα τὸ μὴ
τὸ ἀκῶσαι, ἐσώδασα τὸ μὴ βλέπειν. 4 Ἡ καρ-
δία μου πλανᾶται, καὶ ἡ ἀνομία με βαπτίζει,
ἡ ψυχὴ μου ἐφύσηται εἰς φόβον. 5 Ἐποίησα
πίετε τὴν πᾶσιν, ✠ σκοπᾶτον τὴν σκοπᾶν· φάγετε,
φάγετε πίετε· ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες, ἐποιμάσατε θυρεὺς,
6 ὅτι οὕτως εἶπεν Κύριος πρὸς μέ· βαδίσας
σεαυτῷ σῆσόν σκοπὸν, καὶ ὃ ἐὰν ἴδῃς, ἀνάγειλον.
7 Καὶ ἰδὼν ἀναβάτας ἵππεις δύο, ἀναβάτιον
οἶνον, καὶ ἀναβάτιον χαμήλιν, ἀκρόασαι ἀκρόασιν,
πολλὴν ✠ ἀκρόασιν. 8 Καὶ χέλευσον Οὐρίαν
εἰς

ΚΕΦ. κα'. Η Σ Λ Ι Α Σ.

εἰς τὴν σκοπίαν Κυρίου. Καὶ εἶπεν ἔτιω ἀφ-
παντὸς ἡμέρας, καὶ ὅτι τῆς παρεμβολῆς ἐν
ἔτιω ὅλιω τὴν νύκτα, 9 καὶ ἰδὼς αὐτὸς ἔρχο-
ται ἀναβάτης σωωρέδος· καὶ ἀποκριθεὶς εἶπε·
πέπρωκεν, πέπρωκεν Βαβυλῶν, καὶ πάντα τὰ ἀγάλ-
ματα αὐτῆς, καὶ τὰ χειροποίητα αὐτῆς συνε-
πρίβησαν εἰς τὴν γῆν. 10 Ἀκύνετε οἱ χαλ-
λελειμμένοι, καὶ ὀδυνώμενοι ἀκύνετε, ἃ ἤκουσα
πρὸς Κυρίῳ Σαβαώθ, ὁ θεὸς τῆ Ἰσραὴλ ἀνήλ-
γειλεν ἡμῖν.

II ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΙΔΟΥΜΑΙΑΣ.

Πρὸς ἐμὲ καλεῖ ὁ Θεὸς τῷ Σηέφρ· φυλάξαι ἐπάλ- χαλῦτε
 ζεις 12 φυλάσσω· ✠ τί ὑπὸ νυκτός; εἶπεν φυλάσσω· φυλάσσεται
 ἡλθεν ποταφὸν καὶ τὴν νύκτα· ἐὰν ζητῇς ζητῇ, φυλάσσω
 καὶ παρ' ἐμοὶ οἶκει. 13 ✠ Λῆμμα ἐν τῇ Ἀραβίᾳ·
 Ἐν τῷ δρυμῷ ἐσπέρας κοιμηθῇς, ἢ ἐν τῇ ὁδῷ
 Δαιδάν. 14 Εἰς συνάντησιν ὕδωρ διψῶντι φέ-
 ρετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐν χώρα Ὀαιμάν, ἄρτοις
 συναντᾶτε τοῖς φθύγῃσιν ἀφ' τὸ πλῆθος τῶν
 περὶ νεμερίων, 15 καὶ ἀφ' τὸ πλῆθος τῶν πλα- φθύνονται
 ναυιδύων, καὶ ἀφ' τὸ πλῆθος τῆς μαχάρας,
 καὶ ἀφ' τὸ πλῆθος τῶν τοξοδυσμάτων τῶν ἀφ-
 πεταυιδύων, καὶ ἀφ' τὸ πλῆθος τῶν πεπλωκό-
 των ἐν τῷ πολέμῳ. 16 Ὅτι οὕτως ἐπὶ μοι πεδίῳ
 Κύριος· ἐπὶ ἐναντιὸς ὡς ἐναντιὸς μοι θωτῶν, ἐκ-
 λείψει

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. κβ'.

λείπει ἡ δόξα τῶν ὑψῶν Κηδάρ, 17 καὶ τὸ
κατάλοιπον Χ τῷ αἰετισμῷ τῶν ποξομάτων τῶν
ἰσχυρῶν ὑψῶν Κηδάρ ἔσαι ὀλίγον, διότι Κύριος
ἐλάλησεν ὁ θεὸς Ἰσραήλ.

Κ Ε Φ. ΚΒ'.

1 ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΦΑΡΑΓΓΟΣ

ΣΙΩΝ. Τί ἐγένετό σοι νῦν, ὅπ' ἀνέ-

βητε πάντες εἰς δώματα μάταια;

2 Ἐνεπλήσθη ἡ πόλις βοώντων, ✠ ἡ πόλις γαυ-

ειῶσα· οἱ πνευματῖαι σου ὃ πνευματῖαι μαχαί-

ρας, ὅδ' οἱ νεκροὶ σὺ νεκροὶ πολέμου. 3 Πάν-

τες οἱ ἄρχοντες σου πεφύγασι, καὶ οἱ ἀλόν-

τες σκληρῶς δεδεμένοι εἰσὶν, καὶ οἱ ἰσχύοντες ἐν σοὶ

δεδεγμένοι ✠ ἐδόθησαν ὁμοθυμαδόν, πύρρῳ πεφεύγασι. 4 Διὰ

τῆτο εἶπα· ἄφετέ με, πικρῶς κλαύσομαι μὴ

χαποχύσῃτε ὥρα χαλεπὴν με ὅπ' τὸ σπύτεμμα

τῆς θυγατρὸς τῆς γένους μου, 5 ὅπ' ἡμέρα τα-

ραχῆς καὶ ἀπολείας καὶ καταπατήματος, καὶ

πλάνησις ὥρα Κυρίου Σαβαώθ· εἰ φάραγι

Σιών πλανῶνται, ἀπὸ μικρῶ ἕως μεγάλου πλα-

νῶνται ὅπ' τὰ ὄρη. 6 Οἱ δὲ ἔλαμψαν ἔλα-

βον φαρίτσας, καὶ ἀναβάται ἄνθρωποι ἐφ' ἵπ-

ποις, καὶ συναγωγὴ πρῶταξως. 7 Καὶ ἔσον-

ται αἱ ἐκλεκταὶ φάραγες σὺ, πλῆθηθῶσιν αἱ ἀρ-

μάτων,

ΚΕΦ. κβ'. Η Σ Λ Ι Α Σ.

μάτων, οἱ δὲ ἵπποις ἐμφράξουσιν τὰς πύλας αὐτῶν,
8 καὶ ἀναχαλύψουσιν τὰς πύλας Ἰούδα· καὶ
ἐμβλέψονται τῇ ἡμέρᾳ ὁκτείνῃ εἰς τὰς ἐκλεκτὰς
οἰκὰς τῆς πόλεως, 9 καὶ ἀναχαλύψουσιν τὰ
κρυπτὰ τῶν οἰκῶν τῆς ἀρχῆς Δαυὶδ· καὶ εἶδο-
σαν, ὅτι πλείους εἰσὶν, καὶ [ὅπ] ἀπέγραφαν τὸ
ὔδωρ τῆς ἀρχῆς κολυμβήθρας εἰς τὴν πόλιν,
✠ καὶ τὰς οἰκὰς Ἱερουσαλὴμ περικύβηται, καὶ [ὅπ]
καθεύδουσιν τὰς οἰκὰς Ἱερουσαλὴμ εἰς ὄχρῳμα
τῶν τειχέων τῇ πόλει. 11 Καὶ ἐποίησατε ἑαυ-
τοῖς ὔδωρ ἀναμέσον τῶν δύο τειχέων, ἐσώτερον
τῆς κολυμβήθρας τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐκ ἐνέβλε-
ψατε εἰς τὸν ἀπ' ἀρχῆς ποιήσαντα αὐτῷ, καὶ
τὸν κτίσαντα αὐτῷ ✠ πᾶσι δὲ οὐκ εἶδετε.
12 Καὶ ἐκάλεσεν Κύριος Κύριος Σαβαώθ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ὁκτείνῃ κλαυθμὸν καὶ κοπετὸν, καὶ ξύρησιν
καὶ ζῶσιν σακκῶν, 13 αὐτοὶ δὲ ἐποίησαντο εὐ-
φροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα σφάζοντες μόσχους, καὶ
θύοντες θρόβατα, ὥστε φαγεῖν κρέα, καὶ πίνειν
οἶνον, λέγοντες· φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὐτεῖον γὰρ
ἀποθήσκομεν. 14 Καὶ ἀνακακαλυμμένα ἔσυν-
τα ὅτι οἱ τοῖς ὡσὶν Κυρίου Σαβαώθ, ὅτι οὐκ
ἀφελήσεται ὑμῖν αὐτὴ ἡ ἀμαρτία, ἕως αὖ ἀποθά-
νητε, ✠ εἶπεν Κύριος Κύριος τῶν δυνάμεων, 15 ταῦτα
λέγει Κύριος Σαβαώθ· πορεύσθε ✠ ἵστασθε εἰς τὸ
παρο-

Η ΣΑΙΑ Σ. ΚΕΦ. κβ'.

γραμματεῖα πατοφόριον, πρὸς Σομονᾶν τὸν ταμίαν, καὶ εἰπὸν
αὐτοῖς. 16 Τί σὺ ᾤδε, καὶ τί σοί ὄσιν ᾤδε; ὅτι
ἐλατόμους σταυτῶ ᾤδε μνημεῖον, καὶ ἐποίησας
σταυτῶ ἐν ὑψηλῷ μνημεῖον, καὶ ἔγραψας σταυ-
τῶ ἐν πέτρᾳ σκηλίῳ; 17 Ἰδ' ὃ δὴ Κύριος
Σαβαώθ ἐκβαλεῖ καὶ ἐκτείλει ἄνδρα, καὶ
ἀφελῇ τὴν σολίῳ σου καὶ τὸν σφόδρόν σου τὸν
ἐνδοξον, 18 καὶ ῥίψει σε εἰς χώραν μεγάλῃ
καὶ ἀμέτρητον, καὶ ἐκεῖ ἀποθανῇ· καὶ θήσῃ τὸ
ἄρμα σὺ τὸ χαλὸν εἰς ἀτημίαν, καὶ τὸν οἶκον τῷ
ἀρχόντῳ σὺ εἰς καταπάτημα, 19 καὶ ἀφαιρε-
θήσῃ ἐκ τῆς οἰκονομίας σὺ καὶ ἐκ τῆς γαστέρας
σὺ. 20 Καὶ ἔσμι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ χα-
λέσω τὸν πᾶδά μου Ἐλιακείμ τὸν τῷ Χελκίῳ,
21 καὶ ἐνδύσω αὐτὸν τὴν σολίῳ σου, καὶ τὸν
σφόδρόν σου δώσω αὐτῷ καὶ τὸ κράτος, καὶ τὴν
οἰκονομίαν σὺ δώσω εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ· καὶ ἔσμι
ὡς πατὴρ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοῖς
ἐνοικοῦσιν ἐν Ἰούδα. 22 Καὶ δώσω τὴν δόξαν
Δαυὶδ αὐτῷ, καὶ ἄρξει, καὶ οὐκ ἔσμι ὁ ἀντι-
λέγων· καὶ δώσω τὴν κλεῖδα οἴκου Δαυὶδ ὅτι
τῷ ὄμει αὐτοῦ· καὶ ἀνοίξει, καὶ οὐκ ἔσμι ὁ ἀπο-
κλείων, καὶ κλείων, καὶ οὐκ ἔσμι ὁ ἀνοίγων.
23 Καὶ θήσω αὐτὸν ἀρχοντα ἐν τόπῳ πισῷ, καὶ
ἔσμι εἰς θρόνον δόξης τῷ οἴκῳ τῷ πατρὸς αὐτοῦ.

24 Καὶ

ΚΕΦ. κγ'. Η ΣΑΙΑ Σ.

24 Καὶ ἔσαι πεπορθὴς ἐπ' αὐτὸν πᾶς ἐιδὼς
 οὗ τῷ οἴκῳ τῷ πατρὸς αὐτοῦ, ἀπὸ μικροῦ ἕως μα-
 γάλου. ✕ πᾶν τὸ σκεῦος τὸ μικρὸν ἀπὸ σκεύους πᾶν
 Ἀγαθόν, καὶ ἔσονται ὀπιπρεμαῖμοι ἐν αὐτῷ.
 25 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· τότε λέγει Κύριος
 Σαβαώθ, κινηθήσεται ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐσθρευμένος
 ἐν τόπῳ πτωχῷ, καὶ ἀφαιρεθήσεται, καὶ πωσέται, πωσέται
 ✕ καὶ ἐξολεσθρεύθήσεται ἡ δόξα ἡ ἐπ' αὐτοῖς, ὅτι ἀφαιρεθήσε-
 Κύριος ἐλάλησεν. ται

Κ Ε Φ. ΚΓ'.

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΥΡΟΥ. Ὁλολύζετε
 πλοῖα Καρχηδόνος, ὅτι ἀπώλετο, καὶ
 οὐκέτι ἔρχονται ἐκ γῆς Κηπαίων, ἡκίμα
 αἰχμαλώτος. 2 Τίνι ὅμοιοι γενήσονται οἱ οὐνοί-
 κοιῦτες ἐν τῇ νήσῳ, μετάβολοι Φοινίκης, ἀγα-
 πεῶντες τιῶν θαλάσσης 3 οἱ ὕδατι πολλῶν,
 ἀπέρμα μετάβολων; ὡς ἀμνητὲς εἰσφρεσθῶντες, οἱ
 μετάβολοι τῶν ἐθνῶν. 4 Αἰχμύθητι Σιδῶν, εἴ-
 πει ἡ θαλάσσα· ἡ δὲ ἰσχὺς τῆς θαλάσσης εἶπεν,
 οὐκ ὥδιον, οὐδὲ ἔτεχον, οὐδὲ ἐξέθρεψα νεανί-
 σκους, οὐδὲ ὑψῶσα παρθένας. 5 Ὅταν δὲ
 ἀκρότον γένηται ἐν Αἰγύπτῳ, λήψεται αὐτοὺς ὁδύνη
 πρὸς Τύρον. 6 Ἀπέλθατε εἰς Καρχηδόνα, ὀλο-
 λύζετε οἱ ἐνοικῶντες ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ. 7 Οὐχ
 αὕτη

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. κγ'.

αὕτη ὑμῶν ἰὼ ἢ ὕβρις ἢ ἀπ' ἀρχῆς, πλεὴν
 ᾧ ἐδοξῆναι αὐτῷ; ✕ ἀπέξουσιν αὐτῷ οἱ πόδες
 αὐτῆς πόρρωθεν εἰς παροικίαν. 8 Τίς θῶτα ἐβού-

λευσεν ὅτι Τύρον; μὴ ἦσαν ὅσιν, ἢ ἐκ ἰσχύει;
 οἱ ἔμποροι αὐτῆς ἐνδοξοὶ ✕ Χαναάν, ἀρχόντες τῆς
 γῆς. 9 Κύριος Σαβαώθ ἐβουλόσατο ᾧ ἐξ-

λῦσαι πᾶσαν τὴν ὕβριν τῶν ἐνδοξῶν, καὶ ἀπμά-
 σαι πᾶν ἐνδοξὸν ὅτι τῆς γῆς. 10 Ἐργάζεαι τὴν

γῆν σου, καὶ γὰρ πλοῖα οὐκέτι ἔρχονται ἐκ
 Καρχηδόνος. 11 Ἡ δὲ χεὶρ σου οὐκέτι ἰσχύει
 ἐπὶ θάλασσαν, ἢ παροξυνύσας βασιλεῖς. Κύριος
 Σαβαώθ ἐνετείλατο πρὸς Χαναάν ἀπολέσαι αὐ-
 τῆς τὴν ἰσχύ. 12 Καὶ ἐρεῦσιν οὐκέτι μὴ

Σιών. πρὸς ᾧ τῇ ὕβρις καὶ ἀδικεῖν ✕ παρθένον
 τὴν θυγατέρα Σιδῶνος. καὶ εἰς ἀπέλθης εἰς Κη-
 πείμ, ὅθεν ἐκδὲ σοι ἀνάπαυσις ἔσται. 13 Καὶ

εἰς γῆν Χαλδαίων, καὶ αὕτη ἡρήμεῖται ἀπὸ τῶν
 Ἀσυρίων, [ὅθεν ἐκδὲ σοι ἀνάπαυσις ἔσται]

✕ ἐθιμελίωσεν αὐτῷ εἰς Σπείμ, ἔστησαν ἐπάλξεις αὐτῷ,
 ἐξήγειραν βάσεις αὐτῆς, ὅτι ὁ τοῖχος αὐτῆς πέπλω-

κεν. 14 Ὁλολύγετε πλοῖα Καρχηδόνος, ὅτι
 ἀπώλετο τὸ ὄχυρά της ὑμῶν. 15 Καὶ ἔσται ὅτι

τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καταλειφθήσεται Τύρος ἔτι
 ἐβδομήκοντα, ὡς χρόνος βασιλέως, ὡς χρόνος
 ἀνθρώπου" καὶ ἔσται μὲν ἐβδομήκοντα ἔτι, ἔσται

Τύρος

ΚΕΦ. κλ'. Η Σ Λ Ι Α Σ.

Τύρος ὡς ἄσμα πόρνης. 16 Λάβε κιθάραν, ῥέμβασον, πόλις πόρνη ὀπιλησιμῶν, χαλῶς κιθάρισον, πολλὰ ἄσον, ἵνα σου ἡ μνεία γένηται· καὶ ἔσαι μὲν ἑβδομήκοντα ἔτη, ὀπισκοπιῶν ποιήσῃ ὁ θεὸς Τύρου, καὶ πάλιν ἀποκαταστήσῃαι εἰς τὸ ἀρχαῖον, 17 καὶ ἔσαι ἐμπόριον πάντας τῶν βασιλείας τῆς οἰκουμένης * ἐπὶ πρῶτον τῆς γῆς, 18 καὶ ἔσαι αὐτῆς ἡ ἐμπορεία καὶ ὁ μαθὸς ἄγων τῷ Κυρίῳ, οὐκ αὐτοῖς σιναχθήσεται, * ἐν ὑποταγῇ αὐτῇ εἰς ἐνδίκην, ἀλλὰ τοῖς κακοῖσιν ἐναντὶ Κυρίου, πάντα ἡ ἐμπορεία αὐτῆς, φαγεῖν καὶ πίνειν καὶ ἐμπλασθῆναι, καὶ εἰς συμβολὴν τῶν μνημόσυνον ἐναντὶ Κυρίου."

Κ Ε Φ. ΚΔ'.

1 **Ι** Δοὺ Κύριος καταφθέρῃ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἐρημώσῃ αὐτήν, καὶ ἀνακαλύψῃ τὸ πρῶτον αὐτῆς, καὶ ἀφαιρῇ τῆς ἐνοικοῦνται ἐν αὐτῇ. 2 Καὶ ἔσαι ὁ λαὸς ὡς ὁ ἱερὸς, καὶ ὁ πᾶς ὡς ὁ κύριος, καὶ ἡ θεράπεια ὡς ἡ κυρία· ἔσαι ὁ ἀγροεὺς ὡς ὁ πωλὼν, καὶ ὁ δανείζων ὡς ὁ δανειζόμενος, καὶ ὁ ὀφείλων ὡς ὁ ὀφείλῃ. 3 Φθορὰ φθαρῇ αὐτῇ ἡ γῆ, καὶ τρομοῇ τρομοῦν αὐτῇ ἡ γῆ, τὸ γὰρ ῥῆμα Κυρίου ἐλάλησεν ταῦτα. 4 Ἐπείθησαν, * κατε-

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. κδ'.

ξίφι ἡ γῆ, καὶ ἐφθάρη, ✠ κατεξείφθη ἡ οἰκουμένη,
 καὶ ἐπένθησαν οἱ ὑψηλοὶ τῆς γῆς. 5 Ἡ δὲ γῆ
 ἠνόμισεν ἀφ' ὧν τὰς κατεκοῦνται αὐτῇ, διότι
 πῆρέθησαν τὸν νόμον, καὶ ἥλλαξαν τὰ περσά-
 ματα [Κυρίως,] ✠ δισκέδασαν ἀφ' ἧς αἰώνιον.
 6 Διὰ τῆτο ἀφ' ὧν ἐδεσται τῇ γῇ, ὅτι ἡμάρτο-
 σαν οἱ κατεκοῦντες αὐτῇ. ἀφ' ὧν τῆτο πῶχαι
 ἐσοῖται οἱ ἐνοικῶντες ἐν τῇ γῇ, καὶ καταλειφθή-
 σοῖται ἄνθρωποι ὀλίγοι. 7 Πενθήσῃ οἶνος, πεν-
 θήσῃ ἄμπελος, στενάζουσιν πάντες οἱ εὐφρανόμενοι
 τῇ ψυχῇ. 8 Πέπαυται εὐφροσύνη τυμπά-
 νων, σέπαυται αὐθάδεια καὶ πλῆτος ἀσεβῶν,
 σέπαυται φωνὴ κιθάρης. 9 Ἡσιμώθησαν, οὐκ
 ἐπιον οἶνον, παρὸν ἐγένετο τὸ σίκερα τοῖς πίνουσιν.
 10 Ἡρημώθη πᾶσα πόλις, κλείσθ' οἰκίας τῆ
 μὴ εἰσελθεῖν. 11 Ὀλοῦζεται παρὰ τῆ οἴνου
 πανταχῇ, σέπαυται πᾶσα εὐφροσύνη, ✠ ἀπε-
 χίδι χαρὰ τῆς γῆς. 12 Καὶ καταλειφθήσοῖται
 πόλεις ἔρημοι, καὶ οἶκοι ἐκκαταλειμμένοι ὀπο-
 λουῦνται. 13 Ταῦτα πάντα ἔσται ὡς τῇ γῇ
 ὡς μέσω τῶν ἐθνῶν· ὅτι τρεῖς οἶοι εἰς καλα-
 μῆσιν ἐλαίαν, ὅπως καλαμῆσιν αὐτοῦ· καὶ
 εἰς παύσιν ὁ τρυγητὴς, 14 ὅσοι φωνὴ βοή-
 σονται, οἱ δὲ καταλειφθέντες ὅτι τῆς γῆς εὐ-
 φρανθήσονται ἅμα τῇ δόξῃ Κυρίου, παραχθή-
 σεται

ΚΕΦ. κδ'. Η Σ Λ Ι Α Σ.

σεται τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης. 15 Διὰ τὸ
ἡ δόξα Κυρίου ἐν ταῖς νήσοις ἔσαι τῆς θαλάσσης,
τὸ ὄνομα Κυρίου ἐνδοξον ἔσαι. 16 Κύριε ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῶν πτερυγίων τῆς γῆς τέρατα ἡκί-
σαμεν, ἐλπίς τῶ ἐσθλῶ καὶ ἐρῶσιν. ✠ τὸ μυστή-
ριόν μου ἐμοί, τὸ μυστήριόν μου ἐμοί. οὐαὶ τοῖς ἀθετῶ-
σιν· οἱ ἀθετουῦντες ✠ καὶ ἀδίσκην ἀθετουμένων τὸν
νόμον, 17 φόβος καὶ βόθρυος καὶ παγὶς ἐφ'
ὑμᾶς τῆς ἐνοικουῦντος ἐπὶ τῆς γῆς. 18 Καὶ
ἔσαι, ὁ φόβος τὸν φόβον ἐμπροσθέν σου εἰς τὸν βό-
θρυον· ὁ δὲ ἐκβαίνων ἐκ τῷ βοθρυοῦ, ἀλώσε-
ται ὑπὸ τῆς παγίδος· ὅτι θυεῖς ἐκ τῷ οὐ-
ρανοῦ ἠνεώχθησαν, καὶ σεισθήσεται τὰ θεμέλια
τῆς γῆς. 19 Ταραχὴ παραχθήσεται ἡ γῆ, καὶ
ἀπορία ἀπορηθήσεται ἡ γῆ. 20 Ἐκλινεν καὶ
σεισθήσεται ὡς ὀπωροφυλάκιον ἡ γῆ, ὡς ὁ μεθύων
καὶ χρεῖπαλῶν, καὶ πεσῇται, καὶ ἔ μὴ διώκηται
ἀναστῆναι, κατὰ χυσεὶν γὰρ ἐπ' αὐτῆς ἡ ἀνομία.
21 Καὶ ✠ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐπάξει ὁ Θεὸς
ἐπὶ τὸν κόσμον τῷ οὐρανοῦ ✠ ἐν τῷ ὕψει τῆς
χεῖρας, καὶ ἐπὶ τῆς βασιλείας τῆς γῆς ✠ ὅτι τῆς
γῆς. 22 Καὶ συναΐξουσιν συναγωγῶν αὐτῆς, καὶ
ἀποκλείουσιν εἰς ὀχύρωμα καὶ εἰς δεσμωτήριον,
διὰ πολλῶν γυναικῶν ἐπισκοπὴ ἔσαι αὐτῶν. 23 Καὶ
παθήσεται ἡ πλὴντος, καὶ πεσῇται τὸ τεῖχος·

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. κε'.

ὅτι βασιλεύσῃ Κύριος ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὁ ὄρος Σιών, καὶ ὁ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὁ ὅλος τῆς ἑβραϊστῆων δόξα αὐτῆς.

Κ Ε Φ. ΚΕ'.

1 [Ω Δὴ] Κυριε ὁ θεός μου, δοξάσω σε, ὑμνήσω τὸ ὄνομά σου, ὅτι ἐποίησας θαυμαστὰ ἔργα, βασιλεύῃ ἀρχαίαι ἀληθινῶς γένοιτο, Κύριε. 2 Ὅτι ἔθνη καὶ πόλεις εἰς χῶμα, πόλεις ὀχυράς τῶ πεσῶν αὐτῶν τὰ θεμέλια, τῶν ἀσεβῶν πόλεις τὸν αἰῶνα ἔ μὴ οἰκοδομηθῇ. 3 Διὰ τῆτο εὐλογήσῃ σε ὁ λαός ὁ πτωχός, καὶ πόλεις ἀνθρώπων ἀδικημάτων εὐλογήσουσιν σε. 4 Ἐγένου γὰρ πᾶσι ταπεινῇ βοηθός, καὶ τοῖς ἀθυμήσασιν δι' ἐνδειαὶ σκέπη, ἀπὸ ἀνθρώπων πονηρῶν ῥύσῃ αὐτούς. σκέπη διψώντων, καὶ πνεῦμα ἀνθρώπων ἀδικημάτων [εὐλογήσουσιν σε.] 5 Ὡς ἄνθρωποι ὀλιγόφυχοι διψῶντες ἐν Σιών, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀσεβῶν, οἱς ἡμᾶς πῤῃδωκας ✕ καύσανα ἐν σκέπῃ νέφους, κληματῖδα ἰσχυρῶν ταπεινώσει. 6 Καὶ ποιήσῃ Κύριος Σαβαώθ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ὅτι τὸ ὄρος τῆτο πίνονται εὐφροσύνῃ, πίνονται οἶνον. 7 χεῖρονται μέσθιν ✕ πνευμάτων διύλισμένων ἐν τῷ ὄρει Σιών, ὡς ὅτι τὰ πάντα τοῖς ἔθνεσιν ἡ γὰρ βασιλεία αὐτῆς

ΚΕΦ. κς'. Η Σ Α Ι Α Σ.

αὕτη ὅτι πάντα τὰ ἔθνη. 8 Κατέπιεν ὁ θά-
ναϊς ἰοχύσας, καὶ πάλιν ἀφείλεν Κύριος ὁ θεὸς
πᾶν δάκρυον ἀπὸ παντὸς ὡρῶπου· τὸ ὄνειδος
τῷ λαῷ ἀφείλεν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς, τὸ γὰρ
σῶμα Κυρίου ἐλάλησεν. 9 Καὶ ἐρῶσιν οἱ τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ἰδοὺ ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐφ' ᾧ ἠλπίζομεν,
✠ καὶ σώσει ἡμᾶς· ἔσθ' Κύριος, ὑπερμείναμεν αὐτῷ,
καὶ ἠγαλλιάσθημεν ✠ καὶ εὐφρανθήμεν ὅτι τῇ σω-
τηρίᾳ ἡμῶν." 10 Ὅτι ἀνάπαυσιν δώσῃ ὁ θεὸς
ὅτι τὸ ὄρος τῆτο, καὶ χαίλαπατηθήσεται ἡ Μωα-
βίτις ✠ ἐν τῷ σέπφ αὐτῆς, ὃν πρόπον παύσιν ἁ-
λωνα οἱ ἀμαΐζαις. 11 Καὶ ἀήσῃ τὰς χεῖρας
αὐτῶν, ὃν πρόπον καὶ αὐτὸς ἐταπένωσεν τῷ ἀπο-
λέσῃ· καὶ ταπεινώσῃ τὴν ὕβριν αὐτῶν, ἐφ' ᾗ ἔαυ-
τοὺς χεῖρας ἐπέβαλεν. 12 Καὶ τὸ ὕψος τῆς χαίλα-
φυγῆς τῷ τοίχῳ σου ταπεινώσῃ, καὶ καταβήσε-
ται ἕως τῶ ἐδάφοις, Χ ἕως κόντας.

Κ Ε Φ. Κς'.

1 [Ω Δὲ] Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἄσονται τὸ
ἄσμα τῆτο ὅτι γῆς Ἰσραὴλ, λέγον-
τες· ἰδοὺ πόλις ἰχυρὰ, καὶ σωτή-
ριον ἡμῖν θῆσθαι τείχος, καὶ ἀείτειχος. 2 Ἀνι-
ξάτω πύλας, εἰσιλθάτω Χ δίκαιος λαὸς φυ-
λάσων δικαιοσύνην, καὶ φυλάσων ἀλήθειαν,

Η Σ Λ Ι Α Σ. ΚΕΦ. κς'.

3 ἀνπλαμβρόμεν^Θ ἀληθείας, καὶ φυλάσων
 εἰρήνῳ, ✕ εἰρήνῳ ὅπ' ὅπ' σοὶ ἐλπίδι 4 ἤλπι-
 σαι, Κύριε, ἕως τῷ αἰῶν^Θ, ὁ θεὸς ὁ μέγας, ὁ
 αἰῶν^Θ, 5 ὃς ταπεινώσας κατήγαγες τὰς
 ἐνοικοῦν^{τα} ἐν ὑψηλοῖς πόλεις ὀχυράς κατα-
 βαλεῖς, καὶ κατὰξεις αὐτάς ἕως τῷ ἐδάφοις.
 6 Καὶ πατήσων αὐτάς πόδες θρασέων καὶ τα-
 πενῶν. 7 Ὅδὸς εὐσεβῶν εὐθεῖα ✕ εὐθεῖα ἐγέ-
 νετο, καὶ παρεσκίασμένη ἡ ὁδὸς τῶν εὐσεβῶν.
 8 Ἡ γὰρ ὁδὸς Κυρίου κρίσις· ἠλπίσαμεν ὅπ' ὅπ'
 τῷ ὀνόματί σου, καὶ ὅπ' τῇ μνηεῖα, 9 ἡ ὅπ' θυ-
 μεῖ ἡ ψυχὴ ἡμῶν ✕ ἐπιθυμία ψυχῆς. [Ωδὴ]
 ἐκ νυκτὸς ὀρθεῖς τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ ὁ θεός,
 διότι φῶς τὰ πνεύματά σου ὅπ' τῆς γῆς·
 διαχρυσύνῃ μάθετε οἱ ἐνοικοῦν^{τες} ὅπ' τῆς γῆς.
 10 Πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβής· ὃ μὴ μάθῃ δι-
 χρυσύνῃ ὅπ' τῆς γῆς, ἀλήθειαν ὃ μὴ ποιήσῃ·
 ἀρδήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τιμὴν δόξαν Κυρίου.
 11 Κύριε, ὑψηλός σου ὁ βραχίον, καὶ ἐκ ἡδαι-
 σαι, γιόντες δὲ αἰχμωθήσονται· ζῆλος λήφεται
 λαὸν ἀπάδδον, καὶ νῦν πῦρ τὰς ὑπεναντίους
 ἔδεται. 12 Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, εἰρήνῳ δὸς
 ἡμῖν, πάντα γὰρ ✕ τὰ ἔργα ἡμῶν ἀπέδωκας ἡμῖν.
 13 Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, κτήσῃ ἡμᾶς· Κύριε
 ὁ ἅγιός σου ἄλλον ἐκ οἰδαμέν· τὸ ὄνομά σου ὀνο-
 μάζομεν,

ΚΕΦ. κς'. Η Σ Λ Ι Α Σ.

μάζομεν, 14 οἱ δὲ νεκροὶ ζῶντο ἔτι μὴ ἴδωσιν,
 ὅσοι ἰατροὶ ἔτι μὴ ἀναστήσουσιν. 24 τὸ τοῦ ἐπὶ
 γαίης, καὶ ἀπάλεσας, καὶ ἡρᾶς πᾶν ἄρσεν αὐ-
 τῶν. 15 Πρόσθε αὐτοῖς καὶ καὶ, Κύριε, πρόσθε
 καὶ καὶ πᾶσιν τοῖς ἐκδόξοις. ✕ ἐμάχουμαι πάντα τὰ
 πέρατα τῆς γῆς. 16 Κύριε, ἐν θλίψει ἐμῇ-
 σθῶ σου, ἐν θλίψει μικρᾷ ἢ παρθένα σε ἡμῖν.
 17 Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τῷ τεκεῖν, καὶ
 ὅτι τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραξεν, ἕως ἐγενήθημεν
 τῷ πατρὶ ἀγαπητῷ σου." 18 Διὰ τὸν φόβον σου,
 Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ
 ἐπέκομεν· πνεῦμα σωτηρίας σε ἐποίησαμεν ὅτι
 τῆς γῆς. Ἀλλὰ πεσυνῶται οἱ ἐνοικοῦντες ὅτι
 τῆς γῆς. 19 Ἀναστήσονται γὰρ οἱ νεκροὶ ✕ σε,
 καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφραν-
 θήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ· ἡ γὰρ δρόσος ἡ ὡδὶν σὺ
 ἰάμα αὐτοῖς ὅστις, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.
 20 Βάδιζε ὁ λαός μου, ἐπέλθε εἰς τὰ ταμιεῖά
 σου, ἀποκλείσον τὴν θύραν σου, ἀποκρίβηθι
 μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἀνὴ παρέλθῃ ἡ ὥρῃ Κυ-
 είου. 21 Ἰδοὺ γὰρ Κύριος ἀπὸ τοῦ ἀγίου ἐπάγει
 τὴν ὥρην ὅτι τῆς ἐνοικοῦντας ὅτι τῆς γῆς
 ✕ κατ' αὐτῶν· καὶ ἀνακαλύψει ἡ γῆ τὸ αἷμα τόμα
 αὐτῆς, καὶ ἔτι κατακαλύψει ἐπὶ τῆς ἀνιρη- ἡ γῆ
 μέλους ✕ ἐπ.

ΚΕΦ.

Κ Ε Φ. ΚΖ.

ΕΝ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπάξει ὁ θεὸς τὴν μάχην. καὶ αὐτὸς τὴν ἀγίαν, καὶ τὴν μεγάλην, καὶ τὴν ἰσχυρὰν ὅτι τὸν δράκοντα ὅφιν φύροντα, ὅτι τὸν δράκοντα ὅφιν σκολιόν. καὶ ἀνελθὲν τὸν δράκοντα καὶ τὸν ἐν τῇ θαλάσσῃ.

2 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀρπυγῶν καλὸς ὀπίθιμμος ἰσχυρὰ ἐξάρχειν κατ' αὐτῆς. 3 Ἐγὼ πόλιν ὀχυρὰ, πόλιν πολιορκυμένην, μάτην ποπῶ αὐτήν. ἀλωσεται γὰρ νυκτὸς, ἡμέρας δὲ πεσῶται τὸ τεῖχος.

4 Καὶ ἔκ ἐστιν, ἢ ἔκ ἐπελάβετο αὐτῆς. τίς με θύσῃ φυλάσσει καὶ λάμψῃ ἐν ἀρχῇ; ἀλλὰ τὴν πολεμίαν τῷ τῷ ἡγήτηκα αὐτῷ. ὅτι τῷ τῷ ἐποίησεν Κύριος ὁ θεὸς πάντα ὅσα συνέταξεν. καὶ ἐκέκαυται, 5 βοήσονται οἱ ἐνοικῶντες ἐν αὐτῇ, ποιήσωμεν εἰρήνῃ αὐτῇ, ποιήσωμεν εἰρήνῃ. 6 οἱ ἐρχόμενοι τέκνα Ἰακώβ. βλαστήσῃ καὶ ἐξαθήσῃ Ἰσραὴλ, καὶ ἐμπληθήσεται ἡ οἰκυμένη τῇ καρποῖς αὐτῆς. 7 Μὴ ὡς αὐτὸς ἐπάταξεν, καὶ αὐτὸς οὕτως πληθήσεται; καὶ ὡς αὐτὸς ἀνείλεν, οὕτως ἀνωρεθήσεται; 8 Μαχόμενος καὶ ὀνειδί- ζων ἐξαποστελῇ αἰετοὺς. 9 καὶ σὺ ἦοδα ὁ μελεπῶν πρὸ πινύματι πρὸ σκληρῶ, ἀνελθὲν αὐτὸς πινύ- ματι θυμῷ; 9 Διὰ τῷτο ἀφανισθήσεται ἡ ἀνομία

ΚΕΦ. κη'. Η Σ Α Ι Α Σ.

ἀνομία Ἰακώβ, καὶ τὸ τό ὅτι ἡ εὐλογία αὐτοῦ,
 ὅταν ἀφέλῃται αὐτῷ τὴν ἀμαρτίαν, ὅταν θῶσιν
 πάντα τὰς λίθους τῶν βωμῶν καὶ κατακομίδους,
 ὡς κοιλίαν λεπίλῳ· καὶ ἔ μὴ μείνῃ τὰ δένδρα
 αὐτοῦ, καὶ τὰ εἶδωλα αὐτοῦ κατακομίδους,
 ὥσπερ δρυμὸς μακρὰν. 10 Τὸ κατεκονιδιον
 ποιμνιον ἀνειμένον ἔσται, ὡς ποιμνιον καταλελειμ-
 μένον· καὶ ἔσται πολὺν χρόνον εἰς βόσκημα, καὶ
 ἀναπαύσοιται. 11 Καὶ μετὰ χρόνον οὐκ ἔσται
 ἐν αὐτῇ πᾶν χλωρὸν ἀφ' ὃ ξηρανθήσεται· γυ-
 ναῖκες ἐρχόμεναι ἀπὸ θύρας δευτέρας· ἔ γὰρ λαὸς
 ὅστις ἔχων σιύουσιν, ἀφ' ὃ τὸτο ἔ μὴ οἰκτερήσῃ
 ὁ ποιήσας αὐτὴν, ὅθεν ὁ πλάσας αὐτὴν οὐ μὴ
 ἐλεήσει. 12 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συμ-
 φράξει Κύριος ἀπὸ τῆς διώρυγος τῆς ποταμοῦ
 ἕως Ῥινοκορυφαίων· ὑμεῖς δὲ συναγάγετε τὰς ὑβὲς
 Ἰσραὴλ κατ' ἓνα ἓνα. 13 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 ἐκείνῃ, σάλπιξον οὐ τῇ σάλπιγι τῇ μεγάλῃ, ἀπὸ ἀνατο-
 λῆς ἤξουσιν οἱ ἀπολόμφοι ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἀσσυρίων, λαὸν
 καὶ οἱ ἀπολόμφοι ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ προσκυνήσουσιν προσκυνη-
 τὰ Κυρίου ὅτι τὸ ὄρος τὸ ἅγιον ἐν Ἱερουσαλὴμ. σιύουσιν

Κ Ε Φ. ΚΗ'.

Ι ΟΥΤΑΙ τὰ περὶ τῆς ὕδατος οἱ μαθη-
 τοὶ Ἐφραίμ, τὸ αἶθε τὸ ὀκπεσόν
 ὅκ

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. κη΄.

ἐκ τῆς δόξης ✕ αὐτὴ ὅτι τῆς κορυφῆς τῆ ὄρους
 τῆ παχέως, οἱ μεθύοντες ἀνευ οἴνου. 2 Ἰδὲ ἰχυ-
 ρὸν καὶ σκληρὸν ὁ θυμὸς Κυρίου, ὡς χάλιζα
 καταφερθεμένη ὅκ' ἔχουσα σκέπην, βία κατα-
 φερθεμένη ὡς ὕδατος πολὺ πλῆθος σύρει χώ-
 ραν, τῇ γῇ ποιήσῃ ἀνάπαισιν τὰς χερσίν, 3 καὶ
 τοῖς ποσὶν καταπατηθήσεται ὁ σέφανος τῆς
 ὕδατος, οἱ μαθῶσι τῆ Ἐφραίμ. 4 Καὶ ἔσται
 τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν τῆς ἐλπίδος τῆς δόξης
 ✕ αὐτὴ ἐκ' ἀκροῦ τῆ ὄρους τῆ ὑψηλοῦ. ὡς
 παρόμοιος σύκου, ὁ ἰδὼν αὐτὸ, ὠρὴν εἰς τὴν
 χεῖρα αὐτῆς λαβεῖν, θελήσῃ αὐτὸ καταπιεῖν.
 5 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Κύριος Σαβαώθ ὁ θε-
 φος τῆς ἐλπίδος, ὁ πλακεὶς τῆς δόξης, κα-
 μν λαῶν καταλειφθήσονται τὰ λαὸς αὐτῶ. 6 Καὶ καταλειφθή-
 σονται ὅτι πνῦματι κρίσεως ✕ τῶ καθημένῳ ἐπὶ
 κωλύων κρίσιν, καὶ ἰσχυρὸν κωλύοντων ἀνελεῖν. 7 Οὗτοι γάρ
 οἶνω πεπλυνμένοι εἰσὶν. ἐπλυνθήσονται ἀπὸ
 σίκερα, ἱερῶς καὶ παροφῆτης ἔξετησαν ἀπὸ
 σίκερα, κατεπίησαν ἀπὸ τὸν οἶνον, ἐσείαθησαν ἀπὸ
 τῆς μέθης τῆ σίκερα, ἐπλυνθήσονται τῆ τοῦ ὄψιν
 φάντασμα. 8 Ἀρὰ ἔδεται τρίτῳ τῷ βου-
 λῷ, αὕτη γὰρ ἡ βουλὴ ἕνεκεν πλεονεξίας.
 9 Τίτι ἀνηγγείλαμεν καχὰ, καὶ τίτι ἀνηγγείλα-
 μεν ἀγγελίαι; οἱ ἀπογελαστικοί ἀπὸ γά-
 λατος,

ΚΕΦ. κη'. Η Σ Α Ι Α Σ.

λακῶς, οἱ ἀπεσπασμένοι ὑπὸ μαστὶ, 10 θλίψιν
 ὅπῃ θλίψιν προσδέχου, ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι, ἐπ'
 μικρὸν, ἐπ' μικρὸν, 11 Ἀλλ' ὁ φανλισμὸν χειλέων,
 ἀλλ' ὁ γλώσσῃς ἐτέραις, ὅτι λαλήσουσιν τῷ λαῷ
 τούτῳ, 12 λέγοντες αὐτοῖς, τὸ τοῦ ἀνάπαυ- αὐτῶ
 μα τῷ πνεύματι, καὶ τὸ τοῦ σπυτήματος, καὶ
 οὐκ ἠθέλησαν ἀκούειν. 13 Καὶ ἔσται αὐτοῖς τὸ
 λόγον Κυρίου τῷ θεῷ, θλίψις ὅπῃ θλίψιν, ἐλ-
 πὶς ἐπ' ἐλπίδι, ἐπ' μικρὸν ἐπ' μικρὸν, ἵνα πορευ-
 θῶσιν καὶ πέσωσιν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ κινδυνεύουσιν,
 καὶ σωτηριάζονται, καὶ αλώσονται. 14 Διὰ
 τὸ τοῦ ἀκούσατε λόγον Κυρίου ἄνδρες πεθιμνῶν,
 καὶ ἄρχοντες τῷ λαῷ τούτῳ τῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ,
 15 ὅτι εἶπατε, ἐποιήσαμεν ἀλλοθί κεν μετὰ τῷ
 ἁδῶ, καὶ μετὰ τῷ θανάτῳ σωθήκαμεν· κατὰ
 ἡμῶν φερομένη εἰς πῦρ ἔλθῃ, καὶ μὴ ἔλθῃ ἡμῖν· ἐδή-
 καμεν ψεύδος τὴν ἐλπίδα ἡμῶν, καὶ τῷ ψεύδει
 σκεπασθῶμεθα. 16 Διὰ τὸ οὕτως λέγει
 Κύριος Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβαλὼ εἰς τὰ θεμέλια ἐμβαλῶ
 Σιών λίθον πολυτελῆ, ὀκλεκτὸν, ἀκρογωνιαίον,
 ἑν τιμον, εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς, καὶ ὁ πισθῶν
 ἐπ' αὐτῷ καὶ μὴ καταισχυμῇ. 17 Καὶ θήσω
 κείσιν εἰς ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλεημοσύνη μου εἰς
 σαθροὺς, καὶ οἱ πεποιθότες ματίων ψεύδει· ὅτι
 καὶ μὴ παρῇ εἰς ὑμᾶς κατὰ ἡμῶν, 18 μὴ καὶ
 ἀφῇ

Η Σ Λ Ι Α Σ. ΚΕΦ. κη'.

ἀφ' ἧς ὑμῶν τὴν ἀφ' ἧς κλέω τῷ θανάτῳ, καὶ ἡ
ἐλπίς ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν ἄδιν ἐ μὴ ἐμμένῃ
καταίγῃς φερμένη ἐὰν ἐπέλθῃ, ἔσταθε αὐτῇ εἰς
καταπάτημα. 19 Ὅταν πρὸς ἐλθῇ, λήψεται
ὑμᾶς. ✕ ὅπ' κατὰ τῶν τῶν πρὸς ἐλεύσειαι ἡμέ-
ρας, καὶ οἱ νυκτὶ ἔσται ἐλπίς ποιητῶν. μάθετε
ἀκούων. 20 φενοχωροῦνται. ἐ δυνάμεθα μά-
χαλ, αὐτοὶ δὲ ἀσθενῶμεν τῷ ἡμᾶς συναχθῆναι.
21 Ὡς περ ὅρος ἀσθενῶν ἀναστήσεται Κύριος, καὶ
ἔσται οἱ τῇ φάραγι Γαβαὼν, μετὰ θυμῷ ποιήσῃ
τὰ ἔργα αὐτοῦ, πικρίας ἔργον. ὁ δὲ θυμὸς αὐτοῦ
ἀλλοτεῖως χρήσεται, καὶ ἡ πικρία αὐτοῦ ἄλλο-
τεία. 22 Καὶ ὑμεῖς μὴ εὐφρανθεῖντε, μηδὲ
ἰχυσάμεσθαι ὑμῶν οἱ δεσμοί. διότι σωτετελε-
σωτετελεσ- σμένα καὶ σωτετελεσμένα πρὸς ἡμᾶς
μένα Κυρίου ✕ Κυρίου Σαβαώθ, ἃ ποιήσῃ ὅτι πᾶ-
σαν τὴν γῆν. 23 Ἐνωτίζεσθε καὶ ἀκούσατε
τῆς φωνῆς μου, προσέχετε καὶ ἀκούετε τῆς λό-
γους μου. 24 Μὴ ὀλίω τὴν ἡμέραν μέλλει
ὁ ἀρετῶν ἀρετῶν; ἢ ἀπορῶν πρὸς τοιμάσῃ,
Καὶ τὴν ἐργασίαν τὴν γῆν; 25 Οὐχ ὅταν ὁμα-
λίσῃ αὐτῆς τὸ πρὸς σῶπον, πρὸς τὸν σπείρῃ μακρὸν
μελάνθιον καὶ κύμινον, καὶ πάλιν σπείρῃ πυρρὸν,
καὶ κριθὴν, καὶ ζῆαν ἐν τοῖς ὁρίοις σου; 26 Καὶ
παροδοθήσῃ κρίματι θεῷ σου, καὶ εὐφρανθήσῃ.
27 Οὐ

ΚΕΦ. κθ'. Η Σ Λ Ι Α Σ.

27 Οὐ γὰρ μετὰ σκληρότητος χαθαίρεται τὸ
μελάνθιον, ὅδ' ἐπὶ προσχὸς ἀμάξης φειάζει ὅππ
τὸ κύμνον. Ἀλλὰ ῥάβδῳ ἐκπινάσεται τὸ με-
λάνθιον, τὸ δὲ κύμνον Χ βακτηρία. 28 Μετὰ
ἄρτε βρωθήσεται· ὃ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ἐγὼ ὑμῖν
ὀργισθήσομαι, ὅδ' ἐφ' ὧν τῆς πεκρίας με χαθα-
πατήσῃ ὑμᾶς. 29 Καὶ ταῦτα ᾠδὴ Κυρίου
Σαβαώθ ἐξηλθεν ἐκ τέραια, βυλεύσαθε, ὑψώ-
σατε μαλαίαν ᾠδὴν ἁγίαν.

Κ Ε Φ. ΚΘ'.

Ι ΟΥΤΑΙ πόλις Ἀριήλ, ἡ Δαυὶδ ἐπολέ-
μησεν· συναγάγετε γενήματα ὀνίου
τὸν ἐπ' ἐνιαυτὸν, ✠ ἐορταὶ συνεκδησόνται·
φάγετε γὰρ σιὴν Μαάβ." 2 Ἐκθλίψω
γὰρ Ἀριήλ· καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ ἰσχὺς καὶ ὁ πλῆ- το
τος ἐμοί, 3 καὶ κυκλώσω ὡς Δαυὶδ ὅππ σέ,
καὶ βαλὰ φεῖ σέ χάρακα, καὶ θήσω φεῖ σέ ὅππ
πύργους, 4 καὶ ταπεινώθήσονται οἱ λόγοι σου
εἰς τὴν γῆν, καὶ εἰς τὴν γῆν οἱ λόγοι σου δύ-
σονται· καὶ ἔσται ὡς οἱ φανοῦντες ἐκ τῆς γῆς ἡ
φωνή σου, καὶ πρὸς τὸ ἔδαφος ἡ φωνή σου ἀσθε-
νήσῃ. 5 Καὶ ἔσται ὡς κοινοὶ δὲ πρὸ προσχὸς ὁ
πλῆθος τῶν ἀσεβῶν, καὶ ὡς χινοὺς φερόμεν
✠ τὸ πλῆθος τῶν καλῶν ἀδικούντων σέ, καὶ ἔσται ὡς
πιγμή

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. κθ'.

πηλὴ πῶδα χρῆμα ὁ πῶδα Κυεῖς Σαβαώθ.
 κραυγῆς ὁπισκοπή γὰρ ἔσαι μετὰ βροντῆς καὶ σεισμοῦ καὶ
 φωνῆς μεγάλης καὶ αἰγῆς φερομένη, καὶ φλόξ πυ-
 ρὸς κατεσθίουσα. 7 Καὶ ἔσαι ὡς ὁ ἐνυπνιαζό-
 μιν ἐνύπσιον ✕ νυκτὸς, ὁ πλῆτος τῶν ἐθνῶν
 Ἰσραὴλ πάντων, ὅσοι ἐπεσφράτισαν ὅτι Ἀεὶαλ, καὶ πάν-
 τες οἱ σφρατισμένοι ὅτι Ἱερουσαλήμ, καὶ πάν-
 τες οἱ σιωνιτῆται ἐπ' αὐτῇ, καὶ οἱ θλίβοντες
 πίνοντες αὐτήν. 8 Καὶ ἔσονται ὡς οἱ ἐν ὑπνῷ πεινῶντες
 καὶ ἐσθοντες, καὶ ἐξομασάντων, μάταμον αὐτῶν
 τὸ ἐνύπσιον. καὶ ὃν τρόπον ἐνυπνιαζέται ὁ διψῶν
 ὡς ὁ πίνων, καὶ ἐξομασὰς ἐπὶ διψᾷ, ἡ δὲ ψυχὴ
 αὐτοῦ εἰς κενόν ἤλπισεν, οὕτως ἔσαι ὁ πλῆτος
 πάντων τῶν ἐθνῶν ὅσοι ἐπεσφράτισαν ὅτι Ἱερ-
 σαλήμ καὶ ὅτι τὸ ὄρος Σιών. 9 Ἐκλύθητε
 καὶ ἔκρητε, ✕ ἐξαπατηθῆτε καὶ ἀπατῶδε, καὶ κρα-
 παλήσατε ὡς ἀπὸ σίκερος, ὅθεν ἀπὸ οἴνου
 ✕ κινέμενοι. 10 ὅπ πεπόμπειν ὑμᾶς Κυεῖς
 πνέματι κατανύξεως, καὶ χαμμύσῃ τῆς ὀφθαλ-
 μούς αὐτοῦ, καὶ τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν
 ἀρχόντων αὐτοῦ, οἱ ὁρῶντες τὰ κρυπτά. 11 Καὶ
 ἔσονται ὑμῖν πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, ὡς οἱ λό-
 γοι τοῦ βιβλίου τοῦ ἐσφραγισμένου τούτου, ὃ ἐὰν
 δώσιν αὐτὸ ἀνθρώπῳ ὁπισσάμενός γεύματα,
 λέγοντες, ἀνάγνωθι ✕ διὰ ταῦτα καὶ ἐρεῖ, οὐ
 δύναμαι

ΚΕΦ. κθ'. Η Σ Α Ι Α Σ.

δυνάμει ἀναγνῶναι, ἐσφράγισαι γάρ. 12 Καὶ
δοθήσεται τὸ βιβλίον τῷτο εἰς χεῖρας ἀνθρώπου
μὴ ὀπίσταμδνίου γράμματα, καὶ ἐρεῖ αὐτῷ, ἀνά-
γνωθι τῷτο· καὶ ἐρεῖ, οὐκ ὀπίσταμει γράμματα.
13 Καὶ εἶπεν Κύριος· ἐγγίξει μοι ὁ λαὸς ὅτος
✠ ἐν τῷ σώματι αὐτῷ, καὶ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν
πικρῶσίν με, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει
ἀπ' ἐμοῦ· μάτην δὲ σέβοντάς με, διδάσκοντες
ἐντάλματα ἀνθρώπων καὶ διδασκαλίας. 14 Διὰ
τῷτο ἰδὺ ἐγὼ παρορθήσω τῷ μεταθέσται τὸν λαὸν
τῷτον, καὶ μεταθήσω αὐτὸς, καὶ σπλάτνω
σοφίαν τῶν σοφῶν ✠ αὐτῷ, καὶ πλὴν σωέσιν τῶν
σωετῶν ✠ αὐτῷ κρύψω. 15 Οὐαὶ οἱ βαθέως
βυλλίω ποιουῶντες, καὶ ὃ ἀφ' Κυρίῳ· ὅτι οἱ ἐν
κρυφῇ βυλλίω ποιουῶντες, καὶ ἔσται ἐν σκότει τὰ
ἔργα αὐτῶν· καὶ ἐρῶσιν, τίς ἡμᾶς ἐώρακεν; καὶ
τίς ἡμᾶς γνώσειται, ἢ ἂν ἡμεῖς ποιῶμεν; 16 Οὐχ
ὥς ὁ πηλὸς τῷ κεραμέως λογιθήσεσθε; μὴ ἐφ'
τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι αὐτὸ, ὃ σύ με ἐπλα-
σας; ἢ τὸ ποῖμα τῷ ποιήσαντι, ὃ συνεπῶς με
ἐποίησας; 17 Οὐκέτι μικρὸν ✠ βραχὺ καὶ
μετατεθήσεται ὁ Λίβανος, ὥς τὸ ὄρος τὸ Χέρμελ,
καὶ τὸ ὄρος τὸ Χέρμελ εἰς δρυμὸν λογιθήσεται.
18 Καὶ ἀκύνονται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κωφοὶ
λόγοις βιβλίου, καὶ οἱ ἐν τῷ σκότει, καὶ οἱ ἐν

Η Σ Α Ι Α Σ. Κ Ε Φ. Λ'.

τῇ ὁμίχλῃ· ὀφθαλμοὶ τυφλῶν βλέπονται,
 19 καὶ ἀγαλλιάσονται πᾶχοι Δ'θ' Κύριον ἐν εὐ-
 φροσύνῃ, καὶ οἱ ἀπηλπισμένοι τῶν ἀνθρώπων
 ✕ καὶ Ἰσραὴλ ἐμπληθυσόνται εὐφροσύνης.
 20 Ἐξέλιπεν ἄνομος, καὶ ἀπώλετο ὑπόφθομος,
 καὶ ἔξωλεθροῦθησαν ✕ πάντες οἱ ἀνομῶντες ὅτι
 κακία, 21 καὶ οἱ ποιῶντες ἁμαρτεῖν ἀνθρώ-
 πους οἱ λόγοι, πάντα δὲ τὰς ἐλέγχοντες οἱ
 πύλαις πρὸς κομμαθῶσι, καὶ ἐπλαγίασαν
 οἱ ἀδίκους δίχρον. 22 Διὰ τοῦτο τὰδε λέγει
 Κύριος ὅτι τὸν οἶκον Ἰακώβ, ὃν ἀφώρειται
 Ἰσραὴλ· οὐ νῦν αἰσχυθήσεται Ἰακώβ, ὅθεν
 νῦν τὸ πρὸς ὥπον ✕ αὐτὴ μεταβαλεῖ Ἰσραὴλ.
 23 Ἀλλ' ὅταν ἴδωσιν τὰ τέκνα αὐτοῦ τὰ ἔργα
 μου, δι' ἐμὲ ἀγιάσονται τὸ ὄνομά μου, καὶ ἀγιά-
 σονται τὸν ἅγιον Ἰακώβ, καὶ τὸν θεὸν τῆ Ἰσραὴλ
 φοβηθήσονται. 24 Καὶ γνώσονται οἱ πρὸς πινύ-
 ματι πλατῶνται οὐκ ἐσιν, οἱ δὲ γροῦζοντες μα-
 θήσονται ὑπακύν, ὅτι καὶ αἱ γλώσσαι αἱ ψελ-
 λίζουσαι μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνῃ."

Κ Ε Φ. Λ'.

Ι **Ο**ΥΤΑΙ τέκνα ὑποτάται, [τὰδε] λέγει
 Κύριος· ἐποιήσατε βουλήν, καὶ ἐγὼ δι'
 ἐμοῦ, καὶ σωθήκατε ἐξ ὑμῶν τῆ πινύ-
 ματος

ΚΕΦ. Λ'. Η Σ Α Ι Α Σ.

ματός μου, παρορθεῖναι ἀμαρτίας ἐφ' ἀμαρτίας·
 2 οἱ πορβόμοι κατεβῆναι εἰς Αἴγυπτον, ἐμέ
 δε οὐκ ἐπερώτησαν, τῷ βοηθηθῆναι ὑπὸ Φα-
 ραῶ, καὶ σκεπασθῆναι ὑπὸ Αἰγυπτίων. 3 Ἐσα
 γὰρ ὑμῖν σκέπη Φαραῶ εἰς αἰσχύνῃ, καὶ τοῖς
 πεποιθόσιν ἐπ' Αἴγυπτον ὄνειδος. 4 ὅτι εἰσὶν οἱ
 Τάνη ἀρχιερεῖς ✠ αὐτοῦ, ✠ καὶ ἄγγελοι ✠ αὐτῶν
 ποιητοί. 5 Μάτις κοπιάσουσιν πρὸς λαόν, ὃς
 οὐκ ὠφελήσθη αὐτῶν ὅτι εἰς βοήθειαν, ὅτε εἰς
 ὠφέλειαν, ἀλλὰ εἰς αἰσχύνῃ καὶ ὄνειδος.

6 Η ΟΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΤΕΤΡΑΠΟ-
 ΔΩΝ ΤΩΝ ΕΝ Τῇ ΕΡΗΜΩ. Εἰ τῇ
 θλίψει καὶ ἐν τῇ στενοχωρίᾳ, λέων καὶ σκύμνος
 λέοντος, ὁκείθεν καὶ ἀσπίδες, καὶ ἔκρητα ἀσπί-
 δων πετομένων, οἱ ἔφερον ✠ θησαυροὺς αὐτῶν ἐπ'
 ✠ ὤμων ὄντων, καὶ ✠ ἐπὶ χαμῶλων τὸν πλεόντων
 αὐτῶν πρὸς ἔθνος, ὃ οὐκ ὠφελήσθη αὐτῶν [εἰς
 βοήθειαν, ἀλλὰ εἰς αἰσχύνῃ καὶ ὄνειδος.] 7 Αἰ-
 γυπτοὶ μάταια καὶ κενὰ ὠφελήσασιν ὑμᾶς· ἀπάγ-
 γειλον αὐτοῖς, ὅτι ματαία ἡ ἐξέκκλησις ὑμῶν
 αὕτη. 8 Νῦν οὖν καθίσας γράψον ὅτι πυ-
 ξίου βιβλίου, καὶ εἰς βιβλίον ✠ ἐγχαράξον αὐτά·
 ὅτι ἔσαι εἰς ἡμέρας χαρῶν βιβλίου, καὶ ἕως εἰς τὸν
 αἰῶνα. 9 Ὅτι λαὸς ἀπειθήσῃ, υἱοὶ ψευ-
 δεῖς, οἱ οὐκ ἠθέλησαν ἀκροῦν τὸν νόμον τῷ θεῷ.

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. Λ΄.

ΙΟ οἱ λέγοντες τοῖς παροφθαλμοῖς, μὴ ἀναγγέ-
 λετε ἡμῖν, καὶ τοῖς τοῖς ὁράμασι ὁρᾶσιν, μὴ λα-
 λεῖτε ἡμῖν Χ ὁρᾶτε, ἀλλὰ ἡμῖν λαλεῖτε Χ ὁ-
 λια, καὶ ἀναγγέλλετε ἡμῖν ἑτέραν πλάνησιν,
 ΙΙ καὶ ἀποτρέψατε ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀ-
 φέλετε ἀφ' ἡμῶν πλὴν τῆς ὁδοῦ τῆς ἀφεί-
 το λόγιον λετε ἀφ' ἡμῶν τὸν ἅγιον τῷ Ἰσραὴλ. 12 Διὰ
 τῷτο ἔγω λέγω Κύριος ὁ ἅγιος τῷ Ἰσραὴλ· ὅτι
 ἠπειθήσατε τοῖς λόγοις τῶν τούτων, καὶ ἠλπίσατε
 ὅτι ψεύδι, καὶ ὅτι ἐρηγύσας, καὶ πεποιθὼς
 ἐγένεθ' ὅτι τῷ λόγῳ τῷτο, 13 Ἀλλὰ τῷτο ἔσται
 ὑμῖν ἡ ἁμαρτία αὕτη, ὡς τείχος πίπτει παρὰ
 χρήμα, πόλεως ὀχυρᾶς ἐαλωκίμας, ἥς παρὰ
 χρήμα παρέστιν τὸ πῶμα, 14 καὶ τὸ πῶμα αὐ-
 τῆς ἔσται ὡς σιγήματα ἀγγείου ὀφθαλμίου, ὅτι
 κερταμίου λεπτοῖ, ὥστε μὴ εὑρεῖν οὐ αὐτοῖς ὀφθα-
 λμοῖ, ἐν ᾧ πῦρ ἀρεῖς Χ ἀπὸ καύσας, καὶ ἐν ᾧ ἀπο-
 συεῖς ὕδωρ μικρὸν. 15 Χ ὅτι οὕτως λέγει
 κύριος Κύριος ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ· ὅταν ἀποσφραγί-
 σεν ἡ σφραγὶς, τότε σωθήσεται, καὶ γνώσεται, ὅτι
 ἐπεποιθεῖς ἐπὶ τοῖς μαλαίοις, μαλαία ἡ ἰσχὺς ὑμῶν
 ἐγενήθη. Καὶ ὅτι ἡβόλεσθε ἀκύνει, 16 ἀλλὰ
 εἶπατε· ἐφ' ἵπποις φευξόμεθα· ἀλλὰ τῷτο φεύ-
 αιαβάταις ξησθε· καὶ εἶπατε, ἐπὶ κήφοις ἀναβάταις ἐσόμεθα·
 ἀλλὰ τῷτο κούφοι ἔσονται οἱ διώκοντες ὑμᾶς.

17 Καὶ

ΚΕΦ. Λ'. Η ΣΑΙΛΣ.

17 Καὶ ἀφ' φωνῶν ἑνὸς φέζονται χίλιοι, καὶ
 ἀφ' φωνῶν πέντε φέζονται πολλοί, ἕως ἀν
 καταλειφθῆτε ὡς ἱστὸς ἐπ' ὄρους, καὶ ὡς σημεῖαν
 φέρον ὅπτι βουνοῦ. 18 Καὶ πάλιν μενᾷ ὁ θεὸς
 τῷ οἰκλειῆσαι ὑμᾶς, καὶ ἀφ' τῆτο ὑφωθήσεται
 τῷ ἐλεῆσαι ὑμᾶς. διότι κριτὴς Κύριος ὁ θεὸς
 ὑμῶν ὅστιν, [καὶ πῶς καταλείφετε τὴν δόξαν
 ὑμῶν;] μαχέρι Χ πάντες" οἱ ἐμμένοντες ἐν
 αὐτῷ. 19 Διότι λαὸς ὁ ἅγιος ἐν Σιών οἰκή-
 σθ, καὶ Ἱερουσαλὴμ κλαυθμῷ ✕ οὐκ ἔκλαυσεν,
 ἐλέησόν με· ἐλέησθ καὶ σε, ✕ πρὸς τὴν φωνὴν
 τῆς κραυγῆς σου, ἡνίχα εἶδεν, καὶ ἐπήκυσεν σε.
 20 Καὶ δώσθ Κύριος ὑμῖν ἄρτον θλίψεως καὶ
 ὕδωρ στεῖνον, καὶ οὐκ ἔτι ἔ μὴ ἐγγίσωσιν σοι οἱ
 πλοθυῶντές σε· ὅτι οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται τὰς
 πλοθυῶντάς σε, 21 καὶ τὰ ὦτά σου ἀκούσονται
 τὰς λόγους τῶν ὀπίσω σε πλοθυουσάντων, οἱ
 λέγοντες· αὕτη ἡ ὁδὸς, πορευθῶμεν ἐν αὐτῇ,
 εἴτε δεξιὰ εἴτε ἀριστερά. 22 Καὶ μανεῖς τὰ εἰ-
 δῶλα τὰ πεποιημένα, καὶ τὰ πεποιημένα
 λεπτὰ ποιήσεις, καὶ λαμήσεις ὡς ὕδωρ
 σποχρημότης, καὶ ὡς κόπρον ὥσεις αὐτά.
 23 Τότε ἔσαι ὁ υἱὸς τοῦ σπέρματος τῆς γῆς σου,
 καὶ ὁ ἄρτος τῆς γενήματός τῆς γῆς σου ἔσαι
 πλοθυομένη καὶ λιπαρὴ· καὶ βοσκηθήσεται σου

ἕξαρεῖς

Η Σ Α Ι Α Σ ΚΕΦ. Λ΄

Ἡ κτήνη τῇ ἡμέρᾳ ὁκείνη τόπον πίονα καὶ εὐ-
 ρύχωρον, 24 Χ καὶ οἱ ἑσπεροὶ ὑμῶν καὶ οἱ βόες
 οἱ ἐργαζόμενοι τὴν γῆν, φάγονται ἀχρεᾶ ἀναπε-
 λεικμη- ποιημένα ἐν χειρὶ λεικμημένη. 25 Καὶ ἔσαι
 μέγα ὅτι παντὸς ὄρου ὑψηλοῦ, καὶ ὅτι παντὸς βυθοῦ
 μετεώρου ὕδωρ ἀγαπορεύμενον ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 ὁκείνῃ, ὅταν ἀπὸ λωπῆαι πολλοί, καὶ ὅταν πέ-
 σωσιν πύργοι. 26 Καὶ ἔσαι τὸ φῶς τῆς σε-
 λήνης ὡς τὸ φῶς τῆς ἡλίου, καὶ τὸ φῶς τῆς ἡλίου
 ἔσαι ἐκτεπλάσιον ✕ ὡς τὸ φῶς τῶν ἐπὶ τὰς ἡμερῶν,
 ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ὅταν ἰάσῃται Κύριος τὸ σῶμα
 τῆς λαῆς αὐτοῦ, καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ τῆς σωτη-
 ρίας σου ἰάσῃται. 27 Ἰδοὺ τὸ ὄνομα Κυρίου
 ἀγαθὸν ἐρχεται πολλοῦ, καὶ ὁ θυμὸς
 Χ αὐτοῦ, μετὰ δόξης τὸ λόγιον πῶν χειλέων αὐτοῦ,
 τὸ λόγιον ὀργῆς πολλῆς, καὶ ἡ ὀργὴ τῆς θυμῶ ὡς
 πῦρ ἐδίδει. 28 καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, ὡς ὕδωρ ἐν
 φάραγι, σύρον ἥξει ἕως τῆς περαχίλου, καὶ διαρε-
 θήσεται, τῆς ἐθνεσίωνται ὅτι πλανήσῃ μαλαία,
 καὶ διώξεται αὐτοὺς πλανήσῃς μαλαία, καὶ λήφε-
 ται αὐτοὺς καὶ ὁρώσωπον αὐτοῦ. 29 Μὴ ἀγα-
 παντὸς δὲ ὑμᾶς εὐφραίνεσθε, καὶ εὐσπορεύεσθε εἰς
 τὰ ἁγία μου ἀγαπαντὸς ὡσεὶ ἐορταίζοντες, καὶ
 ὡσεὶ εὐφρανόμενοι εἰσελθεῖν μετὰ αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος
 τῆς Κυρίου πρὸς τὸν θρόνον τῆς Ἰσραὴλ; 30 Καὶ
 ἀγγελίῳ

τὸν οἶκον

ΚΕΦ. ΛΑ'. Η Σ Λ Ι Α Σ.

ἀκυσίῳ ποιήσῃ Κύριος τίῳ δόξαν τῆς φωνῆς αὐ- ὁ Θεός
 τῷ, καὶ τὸν θυμὸν τῷ βαχίονος αὐτοῦ δείξει μὲν δείξαι
 θυμῷ καὶ ὀργῆς καὶ φλογὸς κατεσθίσεως· κεραμ-
 νίσῃ βιαίως, καὶ ὡς ὕδωρ καὶ χάλιζα συγκατα-
 φεσμένη βία. 31 Διὰ γὰρ τῆς φωνῆς Κυρίου τίῳ φωνῷ
 ἠτληθήσονται οἱ Ἀσύριοι τῇ πλῆγῃ, ἣ ἀν πα-
 τέρει αὐτοῦ. 32 καὶ ἔσται αὐτῷ κυκλόθεν, ὅθεν
 ἡ αὐτοῦ ἡ ἐλπίς τῆς βοηθείας, ἐφ' ἣ αὐτὸς ἐπε-
 ποίη· αὐτοὶ μὲν τυμπάνων καὶ κινάρας πολεμῶν αὐτῶν
 σουσιν αὐτὸν ὡς μεταβολῆς. 33 Σὺ γὰρ παρὸ Οὐ γὰρ σὺ
 ἡμερῶν ἀπατηθήσῃ· μὴ καὶ σοὶ ἠτομάσθῃ βασι- ἀπατηθήσῃ
 λούειν φάραγγα βαθείαν, ξύλα κείμενα, πῦρ σὺ
 καὶ ξύλα πολλά· ὁ θυμὸς Κυρίου ὡς φάραγξ
 ὑπὸ Θεοῦ χρηομένη.

Κ Ε Φ. ΛΑ'.

Ι ΟΥΤΑΙ οἱ καταδαινόντες εἰς Αἴγυπτον ὅτι
 βοήθειαν, οἱ ἐφ' ἵπποις πεποιγότες καὶ
 ἐφ' ἄρμασιν· ἐστὶν γὰρ πολλὰ, καὶ ἐφ'
 ἵπποις πλῆθος σφόδρα· καὶ ὅτι ἦσαν πεποιγό-
 τες ἐπὶ τὸν ἅγιον τῷ Ἰσραὴλ, καὶ τὸν Κύριον ὅτι Θεὸν
 ἐξεζήτησαν, 2 καὶ αὐτὸς σοφὸς ἦγεν ἐπ' αὐ-
 τὰς κακὰ, καὶ ὁ λόγος αὐτῷ ὅτι μὴ ἀφελθῇ,
 καὶ ἐπαναστήσεται ἐπ' οἴκοις ἀνθρώπων πονηρῶν,
 καὶ ἐπὶ τίῳ ἐλπίδα αὐτῷ τίῳ ματαίαν,

Η Σ Λ Ι Α Σ. ΚΕΦ. λα'.

3 Αἰγύπτιον ἄνθρωπον, καὶ ὃ θεὸν, ἵππων σάρ-
 χας, καὶ οὐκ ἔστιν βοήθεια· ὁ δὲ Κύριος ἐπάξει
 τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς· καὶ κοπιήσουσιν οἱ
 βοηθοῦντες, ✠ καὶ πεσέτω ὁ βοηθούμενος, καὶ ἅμα
 πάντες ἀπολειῶνται. 4 Ὅτι οὕτως εἶπέν μοι
 Κύριος· ὃν πρόπον ἐὰν βοήσῃ ὁ λέων, ἢ ὁ σκύμνος
 ἐπὶ τῇ θήρᾳ ἢ ἔλαβεν, καὶ κεκράξῃ ἐπ' αὐτῇ,
 ἕως ἂν ἐμπλησθῇ τὰ ὄρη τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ
 ἠτήθησαν, καὶ τὸ πλῆθος τῶ θυμοῦ ἐπληθύν-
 σαι, οὕτως καταβήσεται Κύριος Σαβαώθ ἐπι-
 στρατεύσας ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σιών, καὶ ἐπὶ τὰ ὄρη
 αὐτῆς. 5 Ὡς ὄρνεα πετοῦμενα, ὅπως ὑψο-
 σιᾶς Κύριος Σαβαώθ, ὑπὲρ Ἱερουσαλὴμ ὑψοσασθεῖ,
 καὶ ἔξελεῖται, καὶ φειποιήσεται, καὶ σώσῃ.
 6 Ἐπιγράψατε οἱ τὴν βαθείαν βυλίαν βυλιδ-
 σάμενοι καὶ ἄνομον ✠ υἱοὶ Ἰσραὴλ, 7 ὅτι τῇ
 ἀπαρνηθήσονται· ἡμέρα ἐκείνη ἀπαρνήσονται οἱ ἄνθρωποι τὰ χειρο-
 ποιήματα αὐτοῦ τὰ ἀργυρᾶ, καὶ ✠ τὰ χειροποίητα
 τὰ χρυσᾶ, ἃ ἐποίησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν ✠ ἀμάρ-
 τημα. 8 καὶ πεσέτω Ἀσούρ, ὃ μαχαίρα ἁν-
 δρός, ὅςδ' ἐμάχησα ἀνθρώπου καταφάγεται
 αὐτόν, καὶ φύξεται οὐκ ἀπὸ προσώπου μα-
 χαίρας· οἱ δὲ νεφύσχοι ἔσονται εἰς ἠτήμα, 9 πέ-
 τεα γὰρ φειληφθήσονται ὡς χάρακι, καὶ ἠτή-
 θήσονται, ὁ δὲ φύγων ἀλώσεται· ταῦδε λέγει
 Κύριος·

ΚΕΦ. ΛΒ'. Η ΣΑΙΑΣ.

Κύριε· μακάριος ὅς ἔχῃ ἐν Σιών σπέρμα,
καὶ οἰκέτορες ἐν Ἱερουσαλήμ.

Κ Ε Φ. ΛΒ'.

Ι Δοὺ γὰρ βασιλεὺς δικαίως βασιλεύσῃ, καὶ δίκαιος
ἄρχοντες μετὰ κρίσεως ἄρξουσιν. 2 Καὶ
ἔσται ὁ ἄνθρωπος κρύπτιον τῆς λόγους αὐτοῦ, τύτῃς
καὶ κρυβήσεται ὡς ἀπ' ὕδατος φερόμενός· καὶ φα-
νήσεται ἐν Σιών ὡς ποταμὸς φερόμενός· ἐνδοξέσθαι
ἐν γῇ διφώσῃ. 3 Καὶ οὐκέτι ἔσονται πεποιθότες
ἐπ' ἀνθρώποις, ἀλλὰ πάντα ὧτα δώσουσιν ἀκούειν,
4 καὶ ἡ καρδία πᾶν ἀσθεῖων προσέξει τῷ τοῦτον, ἀκέν
καὶ αἱ γλώσσαι αἱ φελλίζουσιν ταχὺ μαθήσονται
λαλεῖν εἰρήνῃ. 5 καὶ οὐκέτι ἔμῃ εἴπωσιν
τῷ μαρῷ ἄρχειν, καὶ οὐκέτι ἔμῃ εἴπωσιν οἱ
ὑποφύεται σου, σῖγα. 6 Ὁ γὰρ μαρὸς μαρὰ
λαλήσῃ, καὶ ἡ καρδία αὐτῇ μάταια ποιήσει, τῷ αὐτῶν
σιωτελεῖν ἄνομα, καὶ λαλεῖν πρὸς Κύριον πλά- νοήσῃ
νῃσιν, τῷ ἀγαφθεῖραι ψυχὰς πεινώσας, καὶ τὰς
ψυχὰς τὰς διφώσας κενὰς ποιῆσαι. 7 Ἡ γὰρ
βυλὴ τῶν πονηρῶν ἄνομα βυλᾶται, ἀγαφθεῖ-
ραι ταπεινοὺς ἐν λόγοις ἀδίκοις, καὶ ἀγαφθεῖσαι
λόγους ταπεινῶν ἐν κρίσει. 8 Οἱ δὲ εὐσεβεῖς λογισμῶς
συνετὰ ἐβουλεύσαντο, καὶ αὕτη ἡ βουλὴ μετῴ-
9 Γνωαῖκες πλέσσαι, ἀνάστητε ✠· δὴ, καὶ ἀκρί-
σατε

Η ΣΑΙΑ Σ. ΚΕΦ. ΛΒ'.

σατε τῆς φωνῆς μου, θυγατέρες, ἐν ἐλπίδι ἀκού-
σατε τῶν λόγων μου. 10 ἡμέρας ἐνιαυτοῦ μνείαν
ποιήσατε ἐν ὁδῷ μετὰ ἐλπίδι. ἀνήλωται
ὁ πρυγητός, πέπαυται ὁ ἀπόρρος, καὶ οὐδέτι μὴ
ἔλθῃ. 11 Χ Εὐθνήσω ἐκστη, λυπήθητε αἱ

πεποιθῆαι, ἐκδύσατε, γυμναὶ γένεσθε, ὡ-
σαδε σάκκας παῖς ὁσφύας, 12 καὶ ὅτι τῶν
μαστῶν κόπτεσθε, ὡς ἀγροὶ ὅτι θυμῆματός, καὶ
ἡ γῆ ἀμπελοῦ γενήμαί. 13 Ἐπὶ γῆ τῆ λαοῦ

μου ἀχθῆται καὶ χόρτος ἀναβήσεται, καὶ ἐκ πά-
σης οἰκίας εὐφροσύνη ἀρθῆσεται, πόλις πλυσία.

14 οἶκοι ἐκχαλελεμμένοι πλῆτον πόλεως καὶ
οἶκοι ὅτι θυμητὲς ἀφῆσθαι καὶ ἔσονται αἱ κῶ-
μη σπήλαια ἕως τῆ αἰῶνος, εὐφροσύνη ὄναι
ἀγρίων, βοσκήματα ποιμένων. 15 ἕως ἀν ἐπέλ-
θῃ ἐφ' ἡμᾶς πνεῦμα ἀφ' ὑψηλοῦ, καὶ ἔσται ἔρη-

μος ὁ Χέρμελ, καὶ ὁ Χέρμελ εἰς δρυμὸν λογι-
σθήσεται. 16 Καὶ ἀναπαύσεται ἐν τῇ ἐρήμῳ
κρίμα, καὶ διχμοσύνη ἐν τῇ Καρμήλῳ χετοι-
κήσθαι. 17 καὶ ἔσται τὰ ἔργα τῆς διχμοσύνης,

εἰρήνη, καὶ χετήσθαι ἡ διχμοσύνη ἀνάπαυσιν, καὶ
πεποιθότες ἔσονται ἕως τῆ αἰῶνος. 18 καὶ χετοι-
κήσθαι ὁ λαὸς αὐτῶ ἐν πόλῃ εἰρήνης, καὶ ἐνοικήσθαι
πεποιθότες, καὶ ἀναπαύσονται μετὰ πλούτου.

19 Ἡ δὲ χεταζα εἰν χεταβῇ, οὐκ ἐφ' ὑμᾶς
ἥξει.

ΚΕΦ. λγ'. Η Σ Λ Ι Α Σ.

ἤξει· καὶ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τοῖς δρυμοῖς
πεποιθότες, ὥς οἱ ἐν τῇ πεδίῳ. 20 Μαχάριοι
οἱ ἀσείροντες ἐπὶ πᾶν ὕδωρ, ὃ βῆς καὶ ὄνος πατά.

Κ Ε Φ. Λ Γ'.

Ι **Ο**ΥΤΑΙ τοῖς θαλασσιπλοῦσιν ὑμᾶς, ὑμᾶς
δὲ ὕδεις ποιεῖ θαλασπῶρες, καὶ ὁ ἀθε-
τῶν ὑμᾶς οὐκ ἀθετῇ· ἀλώσονται οἱ ὑμῶν
ἀθετουῦντες, καὶ παροδοθήσονται, καὶ ὡς σῆς ἐπὶ
ἱματίου, οὕτως ἡτηθήσονται. 2 Κύριε, ἐλέησον
ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθάμεν· ἐγέννηθη τὸ ἀσεί-
μα τῶν ἀπειθόντων εἰς ἀπώλειαν, ἡ δὲ σωτηρία
ἡμῶν ἐν χειρὶ θλίψεως. 3 Διὰ φόβον τῷ φό-
βου σου ἔξέστησαν λαοὶ ἀπὸ τῷ φόβου σου, καὶ
διασπάρησαν τὰ ἔθνη, 4 νῦν δὲ συναχθήσεται
τὰ σκῦλα ὑμῶν ἀπὸ μικροῦ καὶ μεγάλου· ὅτι
πρόπον ἐάν τις συναγάγῃ ἀκείδας, ὅπως ἐμπαί-
ξονται ὑμῖν. 5 Ἅγιος ὁ θεὸς ὁ κατοικῶν ἐν
ὑψηλῷ, ἐνεπλήσθη Σιών κρίσεως καὶ δικαιοσύνης, ὑψηλοῖς
6 ἐν νόμῳ παροδοθήσονται, ἐν θησαυροῖς ἡ σω-
τηρία ἡμῶν, ὡς σοφία καὶ ὁπισθήμη καὶ εὐσέ-
βεια πρὸς τὸν Κύριον· ἔτσι εἰσὶν θησαυροὶ δι-
καιοσύνης. 7 Ἰδοὺ δὴ ἐν τῷ φόβῳ ὑμῶν αὐτοὶ
φοβηθήσονται· οὐς ἐφοβεῖσθε, βόησονται ἀπὸ ὑμῶν· φοβηθήσονται
ἄγγελοι γὰρ ἀποσταλήσονται ἀξιουῦντες εἰρήνην,
πικρῶς

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. λγ'.

πικρῶς κλαίοντες, πῶδα χαλουῦτες εἰρήνην.
 8 Ἐρημωθήσονται γὰρ αἱ τούτων ὁδοί· πέπαυ-
 ται γὰρ ὁ φόβος τῶν ἐθνῶν, καὶ ἡ πῶς τούτης
 ἀφ' ἧς αἰρεται, καὶ ἡ μὴ λογίσασθε αὐτὴς
 ἀνθρώποις. 9 Ἐπείθησεν ἡ γῆ, ἠγαμύθη ὁ Λί-
 βανος, ἔλη ἐγένετο ὁ Σάρον· φομερὰ ἔσται ἡ Γα-
 λιλαία, καὶ ὁ Κάρμηλ. 10 Νυνὶ ἀναστήσο-
 μαι λέγει Κύριος, νυνὶ δοξαθήσομαι, νυνὶ ὑψω-
 θήσομαι, 11 νυνὶ ὄψεσθε, νυνὶ αἰδηθήσεσθε, μα-
 ταίᾳ ἔσται ἡ ἰσχὺς τῆς πύθμενός ὑμῶν· πῦρ ὑμᾶς
 κατέδετα, 12 καὶ ἔσονται ἔθνη κατακαυ-
 μένα, ὡς ἄχνητα ἐν ἀγρῷ ἐρριμμένα καὶ κατακα-
 καυμένα. 13 Ἀκύσονται οἱ πόρρωθεν ἃ ἐποίησα,
 γνώσονται οἱ ἐγγίστοντες τὴν ἰσχύ μου. 14 Ἀπέ-
 στησαν οἱ οὗτοι Σιών ἄνομοι, λήφεται πτόμος τῆς
 ἀσεβείας· τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν, ὅτι πῦρ καίεται;
 τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν τὸν τόπον τὸν αἰώνιον; 15 Πο-
 ρβόμομος ἐν διχασμοῦν, λαλῶν εὐθεῖαν ὁδόν, μι-
 σῶν ἀνομίαν καὶ ἀδικίαν, καὶ τὰς χεῖρας ὑπο-
 σειόμενος ὑπὸ δώρων· βαρυόνται τὰ ὦτα, ἵνα μὴ
 ἀκούσῃ κρίσιν αἰμαίνου· χαμνύων τῆς ὀφθαλ-
 μός, ἵνα μὴ ἴδῃ ἀδικίαν, 16 οὗτος οἰκήσῃ ἐν
 ὑψηλῷ σπηλαίῳ πέτρᾳ ὀχυρᾷ· ἄρτος αὐτοῦ
 ροδθήσεται, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πικρὸν. 17 Βασι-
 λέα μετὰ δόξης ὄψεσθε, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν
 ὄψονται

ΚΕΦ. ΛΓ'. Η Σ Α Ι Α Σ.

ὄψονται γλῶ πύρραθεν, 18 ἡ ψυχὴ ὑμῶν με-
 λετήσῃ φόβον Κυρίου· πῶς εἰσιν οἱ γραμματικοί;
 πῶς εἰσιν οἱ συμβαλδύοντες; πῶς ὅστιν ὁ ἀειδμῶν
 τὸς σφερομένους 19 μικρὸν καὶ μέγαν λαόν; ὧς σφερομένους
 οὐ συμβαλδύσατο, ὅδε ἡδὲ βαδύφρωνον, ὥστε μὴ σιωεβύλδ-
 ἀκῶσαι λαὸς πεφαιλισμένος, καὶ οὐκ ἔστιν πρὶν
 ἀκῶσαι σιωέσεις. 20 Ἰδὲ Σιών ἡ πόλις, τὸ
 σωτήριον ἡμῶν, οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται Ἱερου-
 σαλὴμ, πόλις πλυσία, σκηνὰ αἱ ἔμμη σιω-
 σιν, οὐδ' ἔμμη κινηθῶσιν οἱ πάσαι τῆς σκηνῆς
 αὐτῆς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, ὅδε τὰ χρονία
 αὐτῆς οὐ μὴ ἀφῆραγῶσιν, 21 ὅτι τὸ ὄνομα
 Κυρίου μέγα ἡμῖν ἔστιν, τόπος ὑμῖν ἔσται, ποτα-
 μοὶ καὶ διώρυγες πλατεῖς καὶ εὐρύχωροι· ἔσται
 ῥύσις τῶντι πρὸ ὁδοῦ, ὅδε πορεύσεια πλοῖον
 ἐλαμῶν, 22 ὁ γὰρ θεός μου μέγας ὅστιν· οὐ
 πῆλδύσεται με Κύριος πατήρ, Κύριος κελτῆς
 ἡμῶν, Κύριος ἀρχὸν ἡμῶν, Κύριος βασιλδύς
 ἡμῶν, Κύριος ὅστις ἡμᾶς σώσῃ. 23 Ἐρράγη-
 σαν τὰ χρονία σου, ὅτι οὐκ ἐνίσχυσαν· ὁ ἰσθός σου
 ἐκλινεν, ἔσται χαλὰς τὰ ἰσθία, ἐκ ἀρδῆ σημείων, ἕως
 ἔσται ῥαδδῆ εἰς τῶντι πολλοὶ χω-
 λοὶ τῶντι πρὸ ὁδοῦ, 24 καὶ οὐ μὴ ἔσται, πειθήσων
 κοπία, ὁ λαὸς ὁ οἰκῶν ἐν αὐτοῖς, ἀρεθῇ γὰρ
 αὐτοῖς ἡ ἀμαρτία.

Κ Ε Φ.

Κ Ε Φ. ΛΔ'.

Ι Προσάγετε, ἔθνη, καὶ ἀκούσατε, ἄρχον-
 τες ✕ προσέχετε ἀκυσάτω ἡ γῆ, καὶ
 οἱ οἰκοκυῶντες ἐν αὐτῇ, ἡ οἰκυμένη,
 καὶ ὁ λαὸς ὁ ἐν αὐτῇ. 2 Διότι θυμὸς Κυρίου
 ὄψι πάντα τὰ ἔθνη καὶ ὄργη ὄψι ✕ πάντα τὸν
 αἰθμόν αὐτοῦ, τῷ ἀπολέσῃ αὐτούς, καὶ ὥσθ-
 δουῶν αὐτούς εἰς σφαγὴν. 3 Οἱ δὲ τραυμα-
 τία αὐτοῦ ριφήσονται, καὶ οἱ νεκροί, καὶ ἀναβή-
 σεται αὐτοῦ ἡ ὁσμὴ, καὶ βραχύνεται τὰ ὄρη
 ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ. 4 ✕ καὶ τακίσονται
 πάντα αἱ δυνάμεις τῶν ἑρατῶν, καὶ ἐλιγθήσεται ὁ οὐ-
 ρανὸς ὡς βιβλίον, καὶ πάντα τὰ ἄστρα πεσέονται
 ὡς φύλλα ἐξ ἀμπέλου. καὶ ὡς πίπῃ φύλλα
 ἀπὸ συκῆς. 5 ✕ ὅπ ἐμεθύσθῃ ἡ μάχημα
 μου ἐν τῷ ἑρατῷ ἰδὲ ὄψι τὴν Ἰδρυμείαν κατὰ-
 βήσεται, καὶ ὄψι τὸν λαὸν τῆς ἀπωλείας μετὰ
 κρίσεως. 6 Ἡ μάχημα Κυρίου ἐπεπλήσθῃ
 αἵματος, ἐπαχύνθῃ ἀπὸ σέας [ἁρῶν] ✕ ἀπὸ
 αἵματος τράγων καὶ ἀμνῶν, καὶ ἀπὸ σέας τράγων
 καὶ κριῶν ὅπ θυσιά τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ Βοσὸρ, καὶ
 σφαγὴ μεγάλη ἐν τῇ Ἰδρυμείᾳ, 7 καὶ συμ-
 πεσοῦνται οἱ ἄγροί μετ' αὐτοῦ, καὶ οἱ κριοὶ καὶ
 οἱ ταῦροι, καὶ μεθυθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵμα-
 τος,

ΚΕΦ. ΛΔ'. Η Σ Α Ι Α Σ.

πος, καὶ ἀπὸ τῆς γένεως αὐτῆς ἐμπληροθήσεται.
 8 Ἡμέρα γὰρ κείσεως Κυρίου, καὶ οἰαυτὸς
 ἀνταποδόσεως κρίσεως Σιών. 9 Καὶ γραφήσονται
 αὐτῆς αἱ φάραγες εἰς πύσας, καὶ ἡ γῆ αὐτῆς
 εἰς θῆον· καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ γῆ χρομένη ὡς πύσα.
 10 νυκτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ ὁ σβεσθήσεται εἰς
 τὸν αἰῶνα χέρον, καὶ αἰαθήσεται ὁ χαπνὸς αὐ-
 τῆς ἀνω, εἰς γενεὰς ἐρημωθήσεται, καὶ εἰς
 χέρον πολιω. ✕ οὐκ ἔστιν ὁ ὄψαπορεύμενος ἐν αὐτῇ.
 11 Καὶ χατοικήσονται ἐν αὐτῇ ὄρνεα καὶ ἐχῖνοι,
 καὶ ἴβεις καὶ κόρακες· καὶ ὀπιβληθήσεται ἐπ'
 αὐτὴν σαρτίον γεωμετρίας ἐρήμου, καὶ ὀνοκέν-
 τωροι οἰκήσουσιν ἐν αὐτῇ. 12 Οἱ ἄρχοντες
 αὐτῆς ἔκ' ἔσονται· οἱ γὰρ βασιλεῖς αὐτῆς, καὶ
 ✕ πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῆς, καὶ οἱ μεγάλαιες
 αὐτῆς ἔσονται εἰς ἀπώλειαν. 13 Καὶ ἀναφύσκει
 εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν ἄχνη, καὶ χ μνίδες καὶ
 ἄχνη εἰς τὰ ὀχυρώματα αὐτῆς· καὶ ἔσται ἐπαύ-
 λεις σειρήνων, καὶ αὐλὴ φρυγῶν. 14 Καὶ συνα-
 τήσουσιν δαιμόνια ὀνοκέντωροι, καὶ βοήσονται
 ἑτέρως πρὸς τὸν ἑτερον, ὅπως ἀναπαύσονται ὀνο-
 κέντωροι, εὖρον γὰρ αὐτοῖς ἀνάπαισιν. 15 Ἐκδ'
 οὐδὲν δύνει ἐχθρῶν, καὶ ἔσται ἡ γῆ τὰ παῖδια
 αὐτῆς μὲν ἀσφαλείαι· ὅπως ἑλαφοὶ σιωπήτησαν,
 καὶ ἴδον τὰ πρῶτα Σμύλιν. 16 Ἀειδμῶ
 πρῶτον,

Η Σ Λ Ι Α Σ. ΚΕΦ. ΛΕ'.

πρῆλθοι, καὶ μία αὐτῶν οὐκ ἀπόλετο, ἑτέραν
 πλὴν ἑτέραν οὐκ ἐξεζήτησαν, ὅτι Κύριος ἐνετεί-
 λατο αὐτοῖς, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτῶν συνήγαγεν
 αὐτάς. αὐτά. 17 Καὶ αὐτὸς ἐπιβαλὼς αὐτοῖς κλήρας,
 καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ διεμέλει βόσκεισθαι· εἰς τὸν
 κληρονομί- αἰῶνα κληρονομήσετε, εἰς γενεὰς γενεῶν ἀναπαύ-
 σατε σονται ἐκ' αὐτῆς.

Κ Ε Φ. ΛΕ'.

1 **Ε**Υφραίνθητι ἔρημος ἡ διψῶσα, ἀγαλλιά-
 σθω ἔρημος, καὶ ἀνθήτω ὡς κρίνοι,
 2 καὶ ἐξομῇσθαι Χ καὶ ὑλοχαρήσθαι καὶ
 ἀγαλλιάσθαι τὰ ἔρημα τῶ Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα
 τῶ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τῶ Καρμύλου,
 καὶ ὁ λαὸς μου ὀφεται πλὴν δόξαν Κυρίου, καὶ
 τὸ ἔπος τῶ Θεοῦ. 3 Ἰχύσατε χεῖρες ἀνεμνῆσαι,
 καὶ ῥόνατα παλαλελυσμένα, 4 περικαλέσατε,
 οἱ ὀλιγόψυχοι Χ εἰπατέ· τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ· ἰχύσατε,
 ἀνταποδώσθαι μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ὑμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι,
 καὶ ἀνταποδώσθαι, αὐτὸς ἥξει, καὶ σώσθαι ἡμᾶς.
 5 Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ
 ὥτα κωφῶν ἀκούσονται. 6 Τότε ἀλείψεται ὡς
 ἔλαφος ὁ χολός, καὶ πρηνὴ ἔσται γλώσσα μογι-
 λάων, ὅτι ἐρράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φά-
 ραγξ ἐν γῇ διψώσῃ, 7 καὶ ἡ ἀνυδρὸς ἔσται εἰς
 ἑλκή,

ΚΕΦ. ΛΣ'. Η Σ Λ Ι Α Σ.

ἔλῃ, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος·
 ὅτι εὐφροσύνη ὀνείων, ἐπαύλεις χαλάμου καὶ
 ἔλῃ. 8 Ἐκδ' ἔσται ὁδὸς καθαρά, καὶ ὁδὸς ἀγία
 κληθήσεται, καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ ὅτι ἀκα-
 θαρτός, ὅτι δὲ ὅτι ἔσται ὁδὸς ἀκαθαρτός·
 οἱ δὲ διασπαρμένοι πορεύονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ
 οὐ μὴ πληθυνθῶσιν. 9 Καὶ ὅτι ἔσται ὅτι
 λέων, ὅτι δὲ πῶν θηρίων πῶν ποτηρῶν ἢ μὴ ἀναβῇ
 ἐπ' αὐτὴν, ὅτι δὲ μὴ εὐρεθῇ ὅτι, ἀλλὰ πορεύ-
 σονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι. 10 καὶ σινη-
 μένοι ἀπὸ Κύριον ἀποσφαθήσονται, καὶ ἤξουσιν
 εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος
 ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ὅτι γὰρ κεφαλῆς αὐ-
 τῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη
 καταλήφεται αὐτοὺς, ἀπέδρα ὁδὸν καὶ λύπη
 καὶ πειρασμός.

Κ Ε Φ. ΛΣ'.

1 **Κ** ΑΙ ἐγένετο τῷ τεσσερακαίδεκάτῃ ἔτις
 βασιλεύοντος Ἐζεκίου, ἀνέβη Σεννα-
 χερὶμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὅτι τὰς
 πόλεις τῆς Ἰουδαίας τὰς ὀχυράς, καὶ ἔλαβεν σιυνέλαβεν
 αὐτάς. 2 Καὶ ἀπέστειλεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων
 τὸν Ῥαφάκιον ὅτι Λαχεὶς εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς
 τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν μὲν δυνάμει πολλῇ, καὶ
 ἔτι

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. λς'.

ἔστη ἐν τῷ ὑδραγωγῷ τῆς κολυμβήθρας τῆς
 ἀνω ἐν τῇ ὁδῷ τῆ ἀρχῆς τῆ γραφείας. 3 Καὶ
 ἔβηλθεν πρὸς αὐτὸν Ἐλιακὺμ ὁ τῷ Χελκίου
 ὁ οἰκονόμος, καὶ Σομνᾶς ὁ γραμματεὺς, καὶ Ἰωὰχ
 ὁ τῷ Ἀσαφ ὁ ὑπομηματογράφος. 4 Καὶ
 εἶπεν αὐτοῖς Ῥαφάη· εἶπατε Ἐζεκίας· τὰδε
 λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀσσυρίων·
 τί πεποιθὼς εἶ; 5 Μὴ ἐν βουλῇ ἢ ἐν λόγοις
 χελεύων ᾧδύταξις γίνεταί; καὶ νῦν ὅτι πίπ
 πέποιθας, ὅτι ἀπειθεῖς μοι; 6 Ἰδὲ πεποιθὼς
 εἶ ὅτι τὴν ῥάβδον τὴν χαλαμίνην τὴν πεθλα
 σμένην τῷ τῶν, ἐπ' Αἴγυπτον· ὅς ἐν ὀπισθευχθῇ
 ἀντὶ ἐπ' αὐτὴν, εἰσελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτῆς,
 ✕ καὶ τρήσει αὐτήν· ὅπως ὅτιν Φαραὼ βασιλεὺς
 Αἰγύπτου, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῶν.
 7 Εἰ δὲ λέγετε ✕ πρὸς μέ· ὅτι Κύριον τὸν θεόν
 ἡμῶν πεποιθάμεν, ✕ καὶ μὴ ὅτις ὅτιν, ὃ φεμῖλιν
 Ἐζεκίας τὰ ὑψηλὰ αὐτῶν, καὶ εἶπεν τῷ Ἰεζά καὶ τῇ Ἰε
 ρσαλὴμ· κατὰ πρὸς ὅσον τῆ δυσπισθείη τέτε πρὸς κυνεῖτε.
 8 Καὶ νῦν μίχθητε ✕ δι τῷ Κυρίῳ μου τῷ
 βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ δώσω ὑμῖν διαγλίαν ἱπ
 πον, εἰ δυνήσασθε δῦναι ἀναβάτας Χ ἰδίως ἐπ'
 αὐτῶν. 9 Καὶ πῶς διώσασθε ἀποστέψαι τὸ
 πρὸς ὅσον τὸ πάρχου ἐνός Χ τῶν δέλων τῶ κυεῖ με
 τῶν μικρῶν; οἰκέται ἐσίν, οἱ πεποιθότες ἐπ' Αἰ
 γυπτίοις,

ΚΕΦ. λς'. Η Σ Α Ι Α Σ.

γυπίοις, εἰς ἵκπον καὶ ἀναβάτῳ. 10 Καὶ νῦν
 μὴ ἀνδρ Κυρίου ἀνέβημεν ὅτι τὴν χώραν ταύ-
 τιν, πολεμήσῃ αὐτῷ; ✕ Κυρίως εἶπεν πρὸς μέ-
 νανδρι ὅτι τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἀφάρδισον αὐτῷ.
 11 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ἐλιακείμ, καὶ Σο-
 μονᾶς ὁ γραμματεὺς, καὶ Ἰωάχ ✕ πρὸς Ῥαβ-
 κὴν λαλήσον ✕ οὐ πρὸς τὴν παῖδας σου Συ-
 εῖσι· ἀκούομεν γὰρ ἡμεῖς· καὶ μὴ λαλεῖ πρὸς
 ἡμᾶς Ἰουδαῖσι· καὶ ἵνα πὶ λαλεῖς εἰς τὰ ὦτα τῶν
 ἀνδρῶν τῶν κατημένων ὅτι τῷ τείχεϊ; 12 Καὶ
 εἶπεν πρὸς αὐτὸς Ῥαφάκῃς· μὴ πρὸς τὸν κύ-
 ριον ὑμῶν, ἢ πρὸς ὑμᾶς ἀπεσταλκέν με ὁ κύριός
 μου, λαλήσῃ τὰς λόγους ταύτας; οὐχὶ πρὸς
 τὴν ἀνδρὰς τὴν κατημένους ὅτι τῷ τείχεϊ, ἵνα
 φάγωσιν ✕ τὴν χώραν, καὶ πῶσιν ἔβρον ✕ αὐ-
 τῶν μετ' ὑμῶν ἅμα; 13 Καὶ ἔστι Ῥαφάκῃς,
 καὶ ἐδόκῃσεν φωνῇ μεγάλη Ἰουδαῖσι, καὶ εἶπεν·
 ἀκούσατε τὰς λόγους τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου
 βασιλέως Ἀσσυρίων. 14 Ταῦτα λέγει ὁ βασι-
 λεὺς· μὴ ὑμᾶς ἀπατάτω Ἐζεκίας λόγους, οἷς ἔ οἱ
 μὴ δυνήσῃ ῥύσασθαι ὑμᾶς. 15 καὶ μὴ λεγέτω δυνήσονται
 ὑμῖν Ἐζεκίας, ὅτι ῥύσεται ὑμᾶς ὁ θεός, καὶ ἔ μὴ
 πωροδοθῇ ἡ πόλις αὕτη ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσ-
 συρίων. 16 μὴ ἀκούετε Ἐζεκίου· ταῦτα λέγει
 ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων· εἰ βέλεαθε εὐλογηθῆναι,

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. λς'.

ἐκπορεύεσθε πρὸς με, καὶ φάγεσθε ἕκαστος τὴν
 ἀμπελον αὐτοῦ καὶ τὰς συκὰς Χ αὐτοῦ, καὶ πίε-
 σθε Χ ἕκαστος ὕδωρ τῆς λάκκου ὑμῶν, 17 ἕως
 αὐτοῦ ἔλθω, καὶ λάβω ὑμᾶς εἰς γλῶσσαν, ὥς ἡ γῆ ὑμῶν,
 γῆ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἄρτων καὶ ἀμπελώνων.
 18 Μὴ ὑμᾶς ἀπατάτω Ἐζεκίας, λέγων· ὁ θεὸς
 ἡμῶν ῥύσεται ἡμᾶς· μὴ ἐρρύσαντο οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν,
 ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς βασιλέως
 Αἰμαρ Ἀσσυρίων; 19 Πῦ ἐστιν ὁ θεὸς Αἰμαρ καὶ Ἀρ-
 φάδ; καὶ πῦ ὁ θεὸς τῆς πόλεως Σεπφარείμ;
 μὴ ἐδυνάσαντο ῥύσασθαι Σαμάρειαν ἐκ χειρὸς μου;
 20 Τίς τῶν θεῶν πάντων τῶν ἐθνῶν τέτων, ὃς πε-
 ρρύσαντο τὰ γλῶσσαι αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς μου, ὅπ-
 ῥύσεται ὁ θεὸς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρὸς μου;
 21 Καὶ ἐσιώπησεν, καὶ ὤδεις ἀπεκρίθη αὐτῷ
 λόγον, λέγων· τὸ πρῶτον τὸν βασιλέα μηδένα
 ἀποκριθῆναι Χ αὐτῷ. 22 Καὶ εἰσήλθεν Ἐλiah
 κεὶμ ὁ τῷ Χελκίου ὁ οἰκονόμος, καὶ Σομιάς ὁ
 γραμματεὺς τῆς δυνάμεως, καὶ Ἰωάχ ὁ τῷ
 Ἀσαφ ὁ ἐπισημαζόμενος πρὸς Ἐζεκίαν
 ἐχρισμένοι τὰς χιτῶνας, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ
 τὰς λόγους Ῥαφάκου.

Αἰμαρ

ΚΕΦ. ΛΖ'. Η Σ Λ Ι Α Σ.

Κ Ε Φ. Λ Ζ'.

Ι **Κ** ΑΙ ἐγένετο οὕτως ἡ ἀκούσις τὸν βασιλέα
Ἐζεκίαν, ἔλασεν τὰ ἱμάτια, καὶ σάκ-
κον περιβάλετο, καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶ-
κον Κυρίου, 2 καὶ ἀπέστειλεν ✠ τὸν Ἐλια-
κὴν τὸν οἰκονόμον, καὶ Σομναὶν τὸν γραμματέα,
καὶ τὰς πρεσβυτέρους τῶν ἱερέων περιβεβλημένους πρὸς
σάκκοις, Ἀμμὼς πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμμὼς τὸν πρῶτον
πλῆν, 3 καὶ εἶπαν αὐτοῖς· τάδε λέγει Ἐζεκίας·
ἡμέρα θλίψεως καὶ ονειδισμοῦ καὶ ἐλεγκτοῦ καὶ
ὀργῆς ἡ σήμερον ἡμέρα, ὅτι ἤκει ἡ ὥδιν τῇ πικρί-
σῃ, ἰσχυρὸν δὲ ἔχει τὸ τεκεῖν. 4 Εἰσακύσας
Κύριος ὁ θεός σου τὰς λόγους Ῥαφάκου, οὓς
ἀπέστειλεν αὐτὸν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ονειδίζων
θεὸν ζῶντα, καὶ ονειδίζειν λόγους οὓς ἤκουσεν Κύριος
ὁ θεός σου, καὶ διεθήσθη πρὸς Κύριόν σου πρὸς τῶν
καταλελειμμένων τύπων. 5 Καὶ ἦλθον οἱ παῖ-
δες τοῦ βασιλέως Ἐζεκίου πρὸς Ἡσαΐαν, 6 καὶ
εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαΐας· οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύ-
ριον ὑμῶν· τάδε λέγει Κύριος· μὴ φοβηθῆς ἀπὸ
τῶν λόγων ὧν ἤκουσας, οὓς ἀνείδισάν με οἱ πρεσ-
βεις βασιλέως Ἀσσυρίων. 7 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβα-
λῶ εἰς αὐτὸν πνεῦμα, καὶ ἀκούσας ἀγγελίαν
ἀποσπρήσεται εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ, καὶ πεσεῖται

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. λζ.

μαχαίρα ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ. 8 Καὶ ἀπέσρεψεν
 Ῥαφάκῃς, καὶ κατέλαβεν πολιορκουῦντα τὸν
 ✠ βασιλέα Ἀσσυρίων Λοβνά· καὶ ἤκουσεν βασι-
 λεὺς Ἀσσυρίων, ὅτι ✠ ἀπῆρεν ἀπὸ Λαχεΐς, 9 καὶ
 Θαραζαὶ ἐξῆλθεν Θαρακαὶ βασιλὸς Αἰθιοπῶν πολιορκῆσαι
 αὐτόν· καὶ ἀκούσας ἀπέσρεψεν, καὶ ἀπέστειλεν
 ἀγγέλους πρὸς Ἐζεκίαν, λέγων. 10 Οὕτως
 εἰρεῖτε Ἐζεκία βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας· μὴ σε ἀπα-
 τάτω ὁ θεός σου, ἐφ' ᾧ ✠ σὺ'' πεποιθὼς ἐπ'
 εἰς χεῖρας αὐτοῦ, λέγων· ὃ μὴ ᾤξασθαι Ἱερουσαλὴμ ἐν
 χεὶ βασιλέως Ἀσσυρίων. 11 Ἡ ✠ σὺ οὐκ
 ἤκουσας, ἀ ἐποίησαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων, πᾶσαν
 τὴν γῆν ὡς ἀπώλεσαν Χ αὐτῷ; ✠ καὶ σὺ
 ἐυθίστη; 12 Μὴ ἐρρύσαντο αὐτὸς οἱ θεοὶ τῶν
 ἐθνῶν; οὓς οἱ πατέρες μου ἀπώλεσαν, τίνι τε
 Γαζᾶν, καὶ Χαρράν, καὶ Ῥαφείς, Χ καὶ ἡμεῖς Ἀσὺν·
 αἱ οἱ εἰσιν ἐν χώρᾳ Θαυμαῶν; 13 Ποῦ εἰσιν οἱ
 Ἀμαρ βασιλεῖς Αἰμαῶν καὶ Ἀρφάδ, καὶ Χ βασιλεῖς πό-
 λεως Σεπφάρειμ, Ἀναεγθγαυά; 14 Καὶ ἔλα-
 βεν Ἐζεκίας τὸ βιβλίον πρὸς τῶν ἀγγέλων,
 ✠ καὶ ἀνέγνω αὐτὸ, καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ
 ἠνοίξεν αὐτὸ ✠ Ἐζεκίας ἐναντίον Κυρίου. 15 Καὶ
 παρεσιύξατο Ἐζεκίας πρὸς Κύριον, λέγων·
 16 Κύριε Σαβαώθ ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ καθεήμενος
 ἐπὶ τῶν Χερουβείμ, σὺ θεὸς μόνος εἰ πάσης βα-
 σιλείας

ΚΕΦ. ΛΖ'. Η ΣΑΙΑΣ.

σιλείας τῆς οἰκουμένης, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν, 17 κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, εἰσ-
ακούσον Κύριε, ἀνοιξὼν Κύριε τὰς ὀφθαλμούς σου, εἰς-
βλεψὼν Κύριε, καὶ ἴδε τὰς λόγους, οὓς ἀπέσει-
λεν Σενναχωρίμ ὀνειδίζων θεὸν ζῶντα. 18 Ἐπὶ
ἀληθείας γὰρ, Κύριε, ἠρήμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυ-
ρίων τὴν οἰκουμένην ὅλην, καὶ τὴν χώραν αὐ-
τῶν, 19 καὶ ἐτίβαλον τὰ εἰδωλα αὐτῶν εἰς
τὸ πῦρ· ὃ γὰρ θεοὶ ἦσαν, ἀλλὰ ἔργα χειρῶν ἀν-
θρώπων, ξύλα καὶ λίθοι, καὶ ἀπώλεσαν αὐτοὺς.
20 Νῦν δὲ Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, σῶσον ἡμᾶς ὅτι
χειρὸς αὐτῆ, ἵνα γνῶ πάσα βασιλεία τῆς γῆς,
ὅτι σὺ εἶ θεὸς μόνος. 21 Καὶ ἀπετάλη Ἡ-
σαίας υἱὸς Ἀμώς πρὸς Ἐζεκίαν, καὶ εἶπεν αὐτῷ·
τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ· ἤκουσα ἃ
παραθύξω πρὸς με πρὸς Σενναχωρίμ βασιλέως
Ἀσσυρίων. 22 Οὕτως ὁ λόγος, ὃν ἐλάλησεν
πρὸς αὐτὸν ὁ θεός· ἐφάυλισέν σε, καὶ ἐμυκτή-
ρισέν σε πρὸς τοῦτον θυγάτηρ Σιών, ὅτι σοὶ κεφα-
λίαν ἐκίνησεν θυγάτηρ Ἱερουσαλήμ. 23 Τίνα
ὠνείδισας καὶ πρῶξινας; ἢ πρὸς τίνα ὑψώσας
τὴν φωνὴν σου; καὶ οὐκ ἦρας εἰς ὑψὺ τὰς
ὀφθαλμούς σου, εἰς τὸν ἄγον τῷ Ἰσραὴλ;
24 Ὅτι δι' ἀγγέλων Χ σου ὠνείδισας Κύριον· σὺ
γὰρ εἶπας, τῷ πλήθει τῶν ἀρμάτων Χ μου ἐγὼ

Σὺ
αὐτῶν

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. ΛΖ.

ἀνέβην εἰς ὕψος ὀρέων, καὶ εἰς τὰ ἔγκατα τῷ Λι-
 βάνου, καὶ ἔκοφα τὸ ὕψος τῆς κέδρου αὐτοῦ,
 καὶ τὸ χάλλος κυπαρίσσου Χ αὐτῆ, καὶ εἰσῆλ-
 θον εἰς ὕψος μέρους τῷ δρυμοῦ Χ τῷ Καρμήλῳ·
 25 καὶ ἔθνη γέφυραν, καὶ ἠρήμωσα ὕδατα καὶ
 πᾶσαν συναγωγὴν ὕδατος. 26 Οὐ ταῦτα
 ἤκουσας πάλα, ἀ ἐγὼ ἐποίησα; ἔξ ἀρχαίων ἡμε-
 ρῶν σιυνέταξα, νυνὶ δὲ ἐπέδειξα ἔξερημῶσαι ἔθνη
 ἐν ὄχεσι, καὶ ἐνοικοῦνται ἐν πόλεσιν ὄχεσι.
 27 Ἀνῆκα ταῖς χεῖρας, καὶ ἐξηράνθησαν, καὶ
 ἐγένοντο ὡς χόρτος χλωρὸς ὑπὲρ δωματίων, καὶ
 ὡς ἄχρωσις Χ ἀρανιζομένη, περὶ τῷ τελειοποιηθῆναι.
 28 Νυνὶ δὲ πλὴν ἀνάπαυσίν σου, καὶ πλὴν ἐξο-
 δόν σου, καὶ πλὴν εἰσοδόν σου ἐγὼ ὀπίσταμαι·
 29 ὁ δὲ θυμός σου, ὃν ἐθυμώθης Χ πρὸς με,
 καὶ ἡ πικρία σου ἀνέβη πρὸς με, καὶ ἐμβαλὼν
 φιδὸν εἰς πλὴν ῥινά σου, καὶ χαλινὸν εἰς τὰ χεί-
 λη σου, καὶ ἀποσρέψω σε τῇ ὁδῷ, ἣ ἦλθες ἐν
 αὐτῇ. 30 Τὺτο δὲ σοι τὸ σημεῖον· φάγε τῷ-
 τον τὸν ἐνιαυτὸν ἀ ἐσπαρχας, καὶ τῷ ἐνιαυτῷ
 τῷ δολύπρῳ τὸ κατὰλειμμα, τῷ δὲ τρίτῳ Χ ἐτι-
 ἀμήσητε ἀμείψαντες ἀμήσατε, καὶ φυτεύσατε ἀμπελῶνας,
 καὶ φάγετε τὸν καρπὸν αὐτῶν. 31 Καὶ ἔσον-
 ται οἱ καταλειμμένοι ἐν τῇ Ἰσδαίᾳ, φυήσουσι
 ῥίζαι χάψα, καὶ ποιήσουσι σπέρμα ἄνω, 32 ὅτι
 ἔξ

ἀμήσητε

ΚΕΦ. λζ'. Η Σ Α Ι Α Σ.

ἔξ Ἱερουσαλὴμ ἔξελεύσονται οἱ καταλελειμμένοι,
 καὶ οἱ σωζόμενοι ἐξ ὅρων Σιών· ὁ ζῆλος Κυρίου ἐπ'
 Σαβαώθ ποιήσει ταῦτα. 33 Διὰ τοῦτο οὕτως
 λέγει Κύριος ὁπί βασιλέα Ἀσυρίων· οὐ μὴ
 εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην, οὐδὲ μὴ βάλῃ
 ἐπ' αὐτὴν βέλους, οὐδὲ μὴ ἐπιβάλῃ ἐπ' αὐτὴν βάλην
 θυρόν, οὐδ' ἔμὴ κυκλώσῃ ἐπ' αὐτὴν χάρακα,
 34 ἀλλὰ τῇ ὁδῷ ἣ ἦλθεν, ἐν αὐτῇ ἀποσπαρα-
 σεται, ✠ καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἔμὴ εἰσέλθῃ·
 ταῦτα λέγει Κύριος. 35 Ὑψοσπασίαν ὑπὲρ τῆς
 πόλεως ταύτης τῷ σῶσαι αὐτὴν δι' ἐμὲ, καὶ
 διὰ Δαυὶδ τὸν παῖδά μου. 36 Καὶ ἔξηλθεν
 ἄγγελος Κυρίου, καὶ ἀνέειλεν ἐκ τῆς παρεμ-
 βολῆς τῶν Ἀσσυρίων ἑκατὸν καὶ ὀγδοηκοντα-
 πέντε χιλιάδας· καὶ ἐξαναστάντες ὥρμητο, εὖρον
 πάντα τὰ σώματα νεκρά. 37 Καὶ ἀποσπα-
 ραίοντες ἀπῆλθεν Σενναχηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ
 ἀνέκτισεν ἐν Νινὺβῃ, 38 καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ὅρῳ
 κινεῖν ἐν οἴκῳ Νασράχ τὸν ἀρχηγὸν αὐτοῦ, Ἀσπαράχ
 Ἀδραμέλεχ καὶ Σαρασάρ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν Σαρασάρ
 αὐτὸν μαχίραις, αὐτοὶ δὲ διεσώθησαν εἰς Ἀρ-
 μενίαν, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσσορδάν ὁ υἱὸς αὐτοῦ
 ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΛΗ΄.

Ι **Ε** Γένετο δὲ οὗ τῷ χειρῷ οὐκ εἰναι, ἐμαλα-
κία δὲ Ἐζεκίας ἕως θανάτου· καὶ ἦλθεν
πρὸς αὐτὸν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς ὁ προ-
φήτης, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· τὰδε λέγει Κύριος·
πάσαι αὖτε τῷ οἴκῳ σου, ὅτι σποδινήσκεις σὺ, καὶ
ὁ ζῆσθαι. 2 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἐζεκίας τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ προσκύψας πρὸς Κύ-
ριον, 3 λέγων· * Ὡς μὴ μνησθῇ * δὲ, Κύ-
ριε, ὡς ἐπαυρῶμαι ἐνώπιόν σου μὴ ἀληθείας, ἐν
καρδίᾳ ἀληθινή, καὶ τὰ ἀρετὰ ἐνώπιόν σου ἐποίησα,
καὶ ἐκλαυσεν Ἐζεκίας κλαυθμῷ μεγάλῳ. 4 Καὶ
ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἡσαΐαν, λέγων. 5 Πο-
ρεύσθαι, καὶ εἰπὸν πρὸς Ἐζεκίαν· τὰδε λέγει Κύριος
ὁ θεὸς Δαυὶδ τῷ πατρός σου· ἤκουσα τῆς φωνῆς
τῆς προσευχῆς σου, καὶ ἶδον τὰ δάκρυά σου, ἰδὼν
προσέειμι πρὸς τοὺς χεῖρόν σου ἔτι δεκάπέντε,
6 καὶ οὐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων ἐύτομαί σε
καὶ τὴν πόλιν πάντως, καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως τῆς
ὑφ' ἡμῶν. 7 Τὸ δὲ σοι τὸ σημεῖον πρὸς
Κυρίου, ὅτι ὁ θεὸς ποιήσει τὸ ῥῆμα τούτου. 8 Ἰδὼν
ἐγὼ σέ· τὴν σκιάν των ἀναβαθμῶν, οὓς κατέβη
ὁ ἥλιος, τὴν δὲ ἀναβαθμὴν τῆς οἴκου τῷ πα-
τρός σου, σποδρέσω Χ εἰς τὰ ὀπίσω τὸν ἥλιον τὴν
δέκα

Χειρὸς

πορεύσθαι

σποδρέσω

ΚΕΦ. ΛΗ'. Η Σ Α Λ Α Σ.

Δίχα ἀναβαθμύς· καὶ ἀνέβη ὁ ἥλιος τῆς δίχα
ἀναβαθμούς, οὓς χατέβη ἡ σκιά.

9 [ὩΝ.] ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΕΖΕΚΙΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΙΟΥΔΑΙΑΣ ΗΝΙΚΑ
ΕΜΑΛΑΚΙΣΘΗ ΚΑΙ ΑΝΕΣΤΗ ΕΚ
ΤΗΣ ΜΑΛΑΚΙΑΣ ΑΥΤΟΥ.

10 Ἐγὼ εἶπα ἐν τῷ ὕψι τῶν ἡμερῶν μου, περιύ-
σομαι ἐν πύλαις ἄδύ, χαταλείψω καὶ ἔτι
τὰ ὀπίλοιπα.

11 Εἶπα, ἔκέπ' ἔ μὴ ἴδω τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ
ὅτι τῆς γῆς ✕ ζώντων,

Οὐκέπ' ἔ μὴ ἴδω ἄνθρωποι ✕ μετὰ καθολικάντων.

12 ἐξέλειπεν ὅτι τῆς συγγενείας μου,

[Κατέλιπον τὸ ὀπίλοιπον τῆς ζωῆς μου,] ἐξῆλ- λοιπόν
θεν καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' ἐμοῦ, ὥσπερ ὁ χατα-
λύων σκηνὴν πύξας.

Τὸ πνεῦμά μου πρὸ ἐμοῦ ἐγένετο, ὡς ἰσὺς ἐρί-
θου ἐλγίζουσι ἐκτεμεῖν.

13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ παρεδόθην ἕως παρῶν ὡς
λέοντι, ὅπως πάντα τὰ ὀσῶ μου συνέτριψεν,
Ἀπὸ γὰρ τῆς ἡμέρας ἕως τῆς νυκτὸς παρε-
δόθην.

14 Ὡς χελιδῶν, οὕτως φωνήσω, καὶ ὡς τριεῖς,
οὕτως μελετήσω.

Ἐξέλιπον γάρ μου οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ βλέπειν
εἰς

Η Σ Α Ι Α Σ ΚΕΦ. λή.

εἰς τὸ ὕψος τῷ ἔρανος πρὸς τὸν Κύριον,
ὃς ἔχειλάτό με, καὶ ἀφείλατό με πρὸ οὐ-
νόου τῆς ψυχῆς.

15 ✕ Καὶ αὐτὸς ἐποίησεν κακοδύγησιν πάσας ἐνταυλές μου.

16 Κύριε, πρὸς αὐτῆς γὰρ ἀνηγγέλη σοι, καὶ
ἐξηγεῖράς μου πρὸς πονεῖν, καὶ πρὸς ἀδικίαν
θεὸς ἔζησας.

17 ✕ Ἰδὲ εἰς εἰρήνῃν πικρία μου· εἴθε γὰρ με πρὸς
ψυχίῃν, ἵνα μὴ σπόλῃται, καὶ ἀπερρίψας
ὅπιστά μου πάσας τὰς ἀμαρτίας μου.

18 Οὐ γὰρ οἱ ἐν ἁδὲν ἀνέσουςίν σε,
οὐδὲ οἱ σποθαίνοντες εὐλογήσουσίν σε, ἔδὲ ἐλ-
πίουσιν οἱ ἐν ἁδὲν πρὸς ἐλεημοσύνην σου.

19 Οἱ ζῶντες εὐλογήσουσίν σε, ὅτι πρόσποι καὶ γὰρ
σὺ γὰρ τῆς σήμερον παῖδιά ποιήσω,

ἅνα ἀναγγέλῃσιν πρὸς δικαιοσύνην σου, 20 Κύ-
ριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ ἐπαύσομαι εὐλογῶν σε μὲν ψαλτηρίου
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, χατάναντι
τῷ οἴκῳ τῷ Θεοῦ.

21 Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας πρὸς Ἐζεκίαν· λάβε πα-
λάθῃν ὅκ σὺ κων, καὶ τείφον, καὶ χατά-
πλασαι ✕ ὅτι τὸ ἔλκος, καὶ ὑγρὸς ἔσθι.

22 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας· τί το τὸ σημεῖον, ὅτι ἀνα-
βήσομαι εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τῷ Θεοῦ;

ΚΕΦ.

Κ Ε Φ. ΛΘ'.

Ι **Ε**Ν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ ἀπέστειλεν Μαρωδάχ
 Βαλαδάν υἱὸς τῷ Βαλαδάν, ὁ βασιλεύς Ἀλαδάν
 τῆς Βαβυλωνίας ὀπιτολάς καὶ τρέφεις
 καὶ δῶρα Ἐζεκίας· ἤκουσεν γάρ, ὅτι ἐμαλακίᾳ
 ἔως θανάτου καὶ ἀνέστη, 2 καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐ-
 τοῖς Ἐζεκίας χάριν μεγάλην, καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς
 τὸν οἶκον τῷ νεχωῦ, καὶ τῆς σκευῆς, καὶ τῶν
 θυμιαμάτων, καὶ τῷ μύρῳ, καὶ τῷ ἀργυρίῳ, καὶ
 τῷ χρυσίῳ, καὶ πάντα τὰς οἰκοὺς τῶν σκευῶν
 τῆς γᾶς, καὶ πάντα ὅσα ἰὼ ἐν τοῖς θησαυροῖς
 αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἰὼ ἔθεν ὁ οὐκ ἔδειξεν αὐτοῖς Ἐζε-
 κίας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ✕ καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ.
 3 Καὶ ἦλθεν Ἡσαΐας ὁ θεοφάνης πρὸς τὸν
 βασιλέα Ἐζεκίαν, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· τί λέ-
 γουσιν οἱ ἄνθρωποι ἔτι; καὶ πόθεν ἤκουσιν πρὸς
 σέ; καὶ εἶπεν Ἐζεκίας· ἐκ γῆς πόρρωθεν ἤκου-
 σιν πρὸς μέ ἐκ Βαβυλωνίου. 4 Καὶ εἶπεν
 Ἡσαΐας· τί ἴδον ἐν τῷ οἴκῳ σου; καὶ εἶπεν Ἐζε-
 κίας· πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ μου ἴδουσαν, καὶ ἐκ
 ἔστη ✕ πρῶτον ἐν τῷ οἴκῳ μου, ὃ οὐκ εἶδον
 σάν, ἄλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου. 5 Καὶ
 εἶπεν αὐτῷ Ἡσαΐας· ἀκουσὲν τὸν λόγον Κυρίου
 Σαβαώθ. 6 Ἰδὲ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύ-
 ριος,

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. Μ'.

ειος, καὶ λήφονταί πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ σου,
καὶ ὅσα σιωπήαρον οἱ πατέρες σου ἕως τῆς ἡμέ-
ρας τούτης, εἰς Βαβυλῶνα ἦξί, καὶ ἐμὴ κατὰ
λείπωσιν ἐδὲν· εἶπεν δὲ ὁ θεός. 7 Ὅτι καὶ ἀπὸ
ἐγγινησας τῶν τέκνων σου ὧν γενήσῃς, λήφονταί καὶ ποιή-
σουσιν ἀπαθήσαν, ἐν τῷ οἴκῳ τῆ βασιλείας τῶν
Βαβυλωνίων. 8 Καὶ εἶπεν Ἐξουσίας, πρὸς Ἡ-
σαΐαν· ἀγαθὸς ὁ λόγος Κυρίου ὃν ἐλάλησεν, γε-
νέσθω δὲ εἰρήνη καὶ διχαροσύνη ἐν ταῖς ἡμέραις μὲν.

Κ Ε Φ. Μ'.

Κύριος 1 **Π**αρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου,
λέγει ὁ θεός. 2 Ἰερεῖς, λαλήσατε
εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλὴμ, παρα-
καλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ πακύνωσις
αὐτῆς, λέλυται αὐτῆς ἡ ἀμαρτία, ὅτι ἐδέξατο
ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἀμαρτήματά αὐτῆς.
3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν
ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιῆτε τὰς τρίβους τῆς ἡμῶν.
4 Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ
πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς καταπεπληθήσεται· καὶ ἔσται τὰ
ὄρη λείας σκολιὰ εἰς εὐθείαν, καὶ ἡ τραχὺς εἰς οἰκίαν,
15 καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα Κυρίου, καὶ ὄψεται
πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ, ὅτι Κύριος
ἐλάλησεν. 6 Φωνὴ λέγοντος, βόησον· καὶ εἰπα·

ΚΕΦ. μ'. Η Σ Α Ι Α Σ.

πὶ βοήσω; πᾶσα σὰρξ χορτος, καὶ πᾶσα δοῦξα
 αἰθρώπου, ὡς αἰθρῶ χορτα. 7 Ἐξηρανίθη ὁ
 χορτῶ, καὶ τὸ αἶθος ἐξέπεσεν, ✠ ὅπ πνεῦμα
 Κυεῖα ἐπνέσεν εἰς αὐτό· ἀληθῶς χορτος ὁ λαός. 8 ἐξη-
 ράνθη χορτος, ἐξέπεσε τὸ αἶθρῶ. τὸ δὲ ῥῆμα τῷ θεῷ
 ἡμῶν μένη εἰς τὸν αἰῶνα. 9 Ἐπ' ὄρεος ὑψηλὸν
 ἀνάβηθι, ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών, ὑψώσον τῇ ἰσχύϊ
 τὴν φωνὴν σου, ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ·
 ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε· εἰπὸν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα·
 ἰδοὺ ὁ θεὸς ὑμῶν, 10 ἰδοὺ Κύριος Κύριος μετὰ
 ἰσχύος ἔρχεται, καὶ ὁ βραχίον Χ αὐτοῦ μετὰ
 κυεῖας, ἰδοὺ ὁ μισθὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸ
 ἔργον Χ ἐνάστου εἰσθῆπτον αὐτοῦ. 11 Ὡς ποιμὴν
 ποιμανὴς τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, καὶ τῷ βραχίονι αὐτοῦ
 συναῖξῃ ἄρνας, καὶ ✠ ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ βασύσει·
 οἱ γαστρεὶ ἐχέσας κωδραχάλεσθ. 12 Τίς ἐμέ-
 πησεν τῇ χειρὶ ✠ αὐτοῦ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸν ὕδα-
 ρὸν ἀπηγαμῇ, καὶ πᾶσαι τὴν γλῶσσαν δρακί; τίς
 ἔστησεν τὰ ὄρη σαθμῶ, καὶ τὰς ἰάπας ζυγῶ;
 13 Τίς ἐγνω νοῦν Κυεῖου, καὶ τίς σύμβουλῶν
 αὐτοῦ ἐγένετο, ὃς συμβιδάσθ αὐτόν; 14 Ἡ τῶς
 πῆνα συνεβλάσατο, καὶ συνεβίβασεν αὐτόν; ἢ
 τίς ἐδείξει αὐτῷ κρίσιν; ἢ ὁδὸν συνέστεις τίς ἐδεί-
 ξεν αὐτῷ; ἢ τίς παρεδῶκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταπο-
 δοθήσεται αὐτῷ; 15 Εἰ πάντα τὰ ἔθνη ὡς
 σαγῶν

Η ΣΑΙΑ Σ. ΚΕΦ. μ'.

σαλὼν ἀπὸ χάδου, καὶ ὡς ῥοπή ζυγῷ ἐλογιάθη-
 σαι, καὶ ὡς σῖελοσ λογιθήντοισι; 16 Ὁ δὲ
 Λόδομος ἔχ' ἰχθὺς εἰς χαῦσιν, καὶ πάντα τὰ τε-
 τράποδα οὐχ ἰχθὺς εἰς ὀλοχάρπασιν, 17 καὶ
 πάντα τὰ ἔθνη ὡς ὄδδεν εἰσιν, καὶ εἰς οὐθὲν ἐλο-
 γιάθησαν ✕ αὐτῷ. 18 Τίνι ὁμοιώσατε Κύριον,
 καὶ τίνι ὁμοιώματι ὁμοιώσατε αὐτόν; 19 Μὴ
 εἰκόνα ἐποίησεν τέκτων, ἢ χρυσοχόος χωνιδίας
 χρυσίον ὥς ἐχρύσωσεν αὐτόν; ὁμοίωμα χατε-
 σκάσας αὐτόν; 20 Ξύλον γὰρ ἄσηπτον ἐκλέ-
 ζιτῆς γιταί τέκτων, καὶ σοφῶς ζητήσῃ πῶς γήσῃ αὐτῷ
 εἰκόνα, καὶ ἵνα μὴ σαλευθῇ. 21 Οὐ γνώσε-
 αθε; οὐκ ἀκύσεαθε; οὐκ ἀνηγγέλη ἔξ ἀρχῆς
 ὑμῖν; ἔκ' ἐγνώτε τὰ θεμέλια τῆς γῆς; 22 Ὁ
 χατέχων τὸν γῦρον τῆς γῆς· καὶ οἱ οἰκοκωῦντες
 ἐν αὐτῇ ὡς ἀκρίδες· ὁ γήσας ὡς χαμάραν τὸν
 ἔρανον, καὶ ἀφατεῖνας Χ αὐτόν ὡς σκηνίῳ χατοι-
 κῆν, 23 ὁ δίδως ἀρχοῦσας εἰς ὄδδεν ἀρχεῖν,
 τίλῳ δὲ γλῶ ὡς ὄδδεν ἐποίησεν. 24 Οὐ γὰρ μὴ
 ἀπείρουσιν ἀπείρουσιν, οὐδὲ μὴ φυτῶσποσιν, οὐδὲ μὴ ῥίζωθῇ εἰς
 φυτῶσποσιν τίλῳ γλῶ ἢ ῥίζα αὐτῆς· ἐπιδύσει ἐπ' αὐτῆς, καὶ
 ἔξηρανθῇσαν, καὶ χαταγῆς ὡς φρύγανα ἀναλή-
 φεται αὐτῆς. 25 Νυνὶ οὖν τίνι με ὁμοιώσατε,
 καὶ ὑψωθήσομαι; εἶπεν ὁ ἅγιος, 26 Ἀναβλέ-
 ψατε εἰς τὸ ὕψος τῆς ὀφθαλμῶς ὑμῶν, καὶ ἴδτε,
 τίς

ΚΕΦ. μα'. Η Σ Α Ι Α Σ.

τίς χατέδειξεν πάντα τῶνται; ὁ ἄφ' ἑρῶν χαλὰ
ἀριθμὸν τὸν κόσμον αὐτῶ, πάντα ἐπ' ὄνοματι χα-
λέσθ' ἀπὸ τῆς πολλῆς δόξης, χαὶ ἐν κράτῃ ἰσχύος
ᾧ δέν σε ἔλαθεν. 27 Μὴ γὰρ εἶπης Ἰακώβ,
χαὶ τί ἐλάλησας Ἰσραήλ; ἀπεκρίθη ἡ ὁδὸς μου
ἀπὸ τοῦ θεοῦ, χαὶ ὁ θεὸς μου πλεονέκτησιν Χ' μου
ἀφείλεν, χαὶ ἀπέστη. 28 Καὶ νῦν οὐκ ἔγνωσ;
εἰ μὴ ἤκουσας; θεὸς αἰώνιος, θεὸς ὁ κατασκευάσας
τὰ ἄκρα τῆς γῆς, ὃ πεινάσθ', ᾧ δὲ κοπιάσθ',
ᾧ δὲ ἔστιν ἐξάρσεις τῆς φρονήσεως αὐτῶ, 29 δι-
δύς τοῖς πεινῶσιν ἰσχυρῶ, χαὶ τοῖς μὴ ὀδυνωμένοις
λύπην. 30 Πεινάσουσιν γὰρ νεώτεροι, χαὶ κο-
πιάσουσιν νεοθύσκοι, χαὶ ἐκλεχθὶ ἀνίσχυες ἔσονται.
31 Οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν θεὸν ἀλλάξουσιν ἰσχυρῶ,
πλεοφυήσουσιν ὡς αἰῶνι, δραμύνται χαὶ ὃ κοπιά-
σουσιν, βαδισούται χαὶ ὃ πεινάσουσιν.

Κ Ε Φ. ΜΑ'.

1 **Ε**Γχενίζεσθε πρὸς με, ἡῖσοι, οἱ γὰρ ἄρ-
χοιτες ἀλλάξουσιν ἰσχυρῶ ἐγνησάτωσαν
χαὶ λαλησάτωσαν ἅμα, τότε κρίσιν ἀναβ- κρίσεις
γελάτωσαν. 2 Τίς ἐξηγείρει ἀπὸ ἀνατολῶν
δικαιοσύνην, ὁπάλεισιν αὐτῶν χαὶ πόδας αὐτῶ,
χαὶ πορεύσει; δώσθ' ὀδυρόνι ἐδίω, χαὶ βασι-
λεὺς ὁκνησθ' χαὶ δώσθ' εἰς γλῶ τὰς μαχαίρας
αὐτῶ,

Η Σ Δ Ι Α Σ. ΚΕΦ. μα.

αὐτῶν, καὶ ὡς φρύγανα ἔκασμῶν. καὶ τὰ αὐ-
 τῶν. 3 Καὶ διώξεται αὐτὸς, καὶ διελεύσεται
 ἐν εἰρήνῃ ἡ ὁδὸς τῶν ποδῶν αὐτοῦ. ✕ οὐκ ἔξει.
 4 Τίς οἰήσεται, καὶ ἐποιήσει ταῦτα; ἐκάλεσεν
 αὐτῶν ὁ καλῶν αὐτῶν ἀπὸ γενεῶν ἀρχῆς. ἐγὼ
 θεὸς θεῶτος, καὶ εἰς τὰ ἐπερχόμενα ἐγὼ εἰμι.
 5 Εἶδον ἐθνη καὶ ἐφοβήθησαν, τὰ ἄκρα τῆς
 γῆς ✕ ἐξέστησαν. ἤγγισαν, καὶ ἤλθον ἅμα,
 6 κείνον ἔκαστος πρὸ πλησίον, καὶ πρὸ ἀδελφῶν
 βοηθήσιν, καὶ ἐρῶ. 7 Ἰόχυσεν ἀνὴρ τέκτων, καὶ
 χαλκεὺς τύπων σφύρη, ἅμα ἐλαμύων. τότε μὲν
 ἐρῶ, σύμβλημα χαλόν ὅστιν, ἰοχύρωσαν αὐτὰ ἐν
 ἡλοῖς, θήσονται αὐτὰ, καὶ ὃ κινηθήσονται. 8 Σὺ
 δὲ Ἰσραὴλ, πᾶς μου, Ἰακώβ, ὃν ἐξελεξάμην,
 σπέρμα Ἀβραάμ, ὃν ἠγάπησα, 9 ὃ ἀντελα-
 βόμην ἀπ' ἁκρῶν τῆς γῆς, καὶ ἐκ τῶν σκοπιῶν
 αὐτῆς ἐκάλεσά σε, καὶ εἶπά σοι, πᾶς μου εἶ,
 ἐξελεξάμην σε, καὶ ὃκ ἐγκατέλιπόν σε, 10 μὴ
 φοβῶ, μὲν οὐ γὰρ εἰμι, μὴ πλοῦμα. ἐγὼ γὰρ
 εἰμι ὁ θεὸς σου, ὁ ἐποχύσας σε καὶ ἐβοήθησά σοι,
 καὶ ἠσφαλισάμην σε τῇ δεξιᾷ τῇ δικαίᾳ μου.
 11 Ἰδοὺ ἀνταγιστῶν καὶ ἐντραπήσονται πάν-
 τες οἱ ἀντικείμενοί σοι, ἔσονται γὰρ ὡς οἶκ οἶτες,
 καὶ ἀπολῶνται πάντες οἱ ἀντίδικοί σε. 12 Ζη-
 τήσεις αὐτὸς, καὶ ὃ μὴ εὕρης τῆς ἀνθρώπου, οἱ
 προη-

ΚΕΦ. μα'. Η Σ Α Ι Α Σ.

προινήσουσιν εἰς σέ· ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες,
 καὶ οὐκ ἔσονται οἱ ἀντιπολεμουῦντές σε· 13 ὅτι
 ἐγὼ ✕ κύνεισθ' ὁ θεὸς σου, ὁ κρατὺς τῆς δεξιᾶς
 σου, ὁ λέγων σοι· μὴ φοβοῦ, ✕ ἐγὼ ἐβόηθαι σοί·
 14 μὴ φοβῇ σκόληξ Ἰακώβ, ὀλιγοὶς Ἰσραὴλ, ἐγὼ
 ἐβόηθαι σοι, λέγει ὁ θεός, ὁ λυπευόμενός σε
 ✕ ἄγιος Ἰσραὴλ· 15 Ἰδὺ ἐποίησά σε ὡς πε-
 χροὺς ἀμαξίης ἀλοῶντας, χερσὺς ὀπισθευδῆς, καὶ
 ἀλόησεις ὄρη, καὶ λεπτινῆς βομῶνους, καὶ ὡς
 χιτοῦ θήσεις, 16 καὶ λιχμήσεις, καὶ ἄνεμος λή-
 φεται αὐτὴς, καὶ καταγίς ἀφασπερὶ αὐτῆς·
 σὺ δὲ εὐφρανθήσῃ ἐν Χ Κυρίῳ, ἐν τοῖς ἁγίοις Ἰ-
 σραὴλ, 17 καὶ ἀγαλλιάσονται οἱ πτωχοὶ καὶ οἱ
 οὐδυνεῖς· ζητήσουσιν γὰρ ὕδαρ, καὶ οὐκ ἔσται, ἢ
 γλῶσσαι αὐτῶν ὥστε τῆς διψῆς ἐξησπένθαι· ἐγὼ
 Κύριος ὁ θεός, ἐγὼ ἐπακύνωμαι ✕ αὐτῶν ὁ θεός
 Ἰσραὴλ, καὶ ἔκ ἐχέθαλείψω αὐτὴς, 18 ἀλλὰ
 ἀνοιξάω ὅτι πᾶν ὄρεον ποταμὸς, καὶ ἐν μέσῳ πε-
 δίῳι πηγὰς· ποίησω τὴν ἔρημον εἰς ἔλη ✕ ὑδά-
 των, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν οὗ ὑδραγωγῶναι.
 19 Θήσω εἰς τὴν ἀνυδροὺν γῆν, κέδρον καὶ πύ-
 ξον, καὶ μυρσίην καὶ κυπάρισσον, καὶ λούκιον,
 ✕ καὶ θήσω ἐν τῇ Ἀραβίᾳ Βραδυδάκρυ καὶ θασσὲρ ἅμα.
 20 Ἵνα ἴδωσιν καὶ γινώσκιν, καὶ ἐννοήσωσιν καὶ ὅτι-
 ζῶνται ἅμα, ὅτι χεὶρ Κυρίου ἐποίησεν ταῦτα

χοῦ

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. μα'.

πάντα, καὶ ὁ ἅγιος τῷ Ἰσραὴλ κατέδειξεν
 ταῦτα. 21 Ἐγγίξει ἡ κρίσις ὑμῶν, λέγει
 Κύριος ὁ Θεός· ἤγισαν αἱ βελαὶ ὑμῶν, λέγει ὁ
 βασιλεὺς Ἰακώβ. 22 Ἐγίσσάπασαν, καὶ ἀναγ-
 γειλάπασαν ὑμῖν ἃ συμβήσεται, ἢ τὰ πρότερα
 πῖνα ἰδοὺ, εἶπατε, καὶ ὀπισθήσομεν τὸν νοῦν, καὶ
 γνωσόμεθα τί τὰ ἔργατα καὶ τὰ ἐπερχόμενα·
 εἶπατε ἡμῖν, 23 ἀναγγεῖλατε τὰ ἐπερχόμενα
 ἐπ' ἐχάτῃ, καὶ γνωσόμεθα, ὅτι θεοὶ ἐστέ· εὐποιή-
 σατε καὶ κακώσατε, καὶ θαυμασόμεθα, καὶ ὀψο-
 μέθα ἅμα, 24 ὅτι πόθεν ἐστέ ὑμεῖς, καὶ πόθεν
 ἡ ἐργασία ὑμῶν· οὐκ ἦν βδέλυγμα ἐξελέξαντο
 ὑμᾶς, 25 ἐγὼ ἡγεῖρα τὸν σὺν βορρᾷ, καὶ τὸν ἀπὸ
 ἡλίου ἀνατολῶν κλήσονται τῷ ὀνόματί μου· ἐρ-
 χέσθωσαι ἄρχοντες, καὶ ὡς πηλὸς κεραμῆως, καὶ ὡς
 κεραμεὺς καταπατῆς τὸν πηλόν, ὅπως καταπα-
 τηθήσεται. 26 Τίς γὰρ ἀναγγελεῖ τὰ ἐξ ἀρχῆς,
 ἵνα γινώμεν καὶ τὰ ἐμπροσθεν; καὶ ἐρῶμεν, ὅτι
 ἀληθὴ ἐστίν· ὅτι ἐστὶν ὁ προλέγων, ὃς ἀκούει τῆς
 λόγης ὑμῶν. 27 Ἀρχὴν Σιών δώσω, καὶ Ἱερου-
 σαλὴμ ὡς χαλέωται εἰς ὁδόν. 28 Ἀπὸ γὰρ πάντων
 ἐθνῶν, ἰδοὺ ἔθεις· καὶ σὺν πάντις εἰδώλων αὐτῶν
 οὐκ ἰδοὺ ὁ ἀναγγέλλων· καὶ εἰάν ἐρωτήσω αὐτὸς
 πόθεν ἐστέ; ὃ μὴ ἀποκριθῶσιν μοι. 29 Εἰσὶν γὰρ
 οἱ ποιῶντες ὑμᾶς, καὶ μάτην οἱ πλοῦντες ὑμᾶς.

ΚΕΦ.

Κ Ε Φ. ΜΒ'.

Ι Αβραάμ ὁ παῖς μου, ἀνπλήφομαι αὐτῷ· Ἰσραήλ ὁ ἐκλεκτός μου, προσεδέξατο αὐτόν ἡ ψυχὴ μου, ἔδωκα τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν, κείσιν τοῖς ἐθνεσὶν ἑξοίσθ, 2 οὐ κρίζεται, οὐδὲ ἀνήσθ, οὐδὲ ἀκουσθήσεται ἔξω ἡ φωνὴ αὐτοῦ. 3 Κάλαμοι σικτεθλασμοῦν ἔσικτεψθ, καὶ λίνον καπνίζομενον ἔσείσθ, ἀλλὰ εἰς ἀλήθειαν ἑξοίσθ κείσιν, 4 ἀναλάμψει, καὶ ἔσθραυσθήσεται, ἕως ἀνθῆ ὅπτι τῆς γῆς κείσιν, καὶ ὅπτι τῷ ὀνόματι αὐτῷ ἐθνη ἐλπιούσιν. 5 Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν, καὶ πῆξας αὐτόν, ὁ σερεώσας τὴν γῆν, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ δὲς πνοὴν τῷ λαῷ καὶ ἐπ' αὐτῆς, καὶ πνεῦμα τοῖς πατῆσιν αὐτῶν. 6 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός ἐκάλεσά σε ἐν δικαιοσυνῇ, καὶ κρατήσω τῆς χειρὸς σου, καὶ ἐνισχύσω σε, καὶ ἔδωκά σε εἰς ἀφθνήκεν γενεάς, εἰς φῶς ἐθνῶν, 7 ἀνοίξαι ὀφθαλμούς τυφλῶν, ἔξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δεσμώτους, καὶ ἐξ οἴκου φυλακῆς κρατημένους ἐν σκότι. 8 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τὸ ὄνομα, τὴν δόξαν μου ἐπέρω οὐ δώσω, οὐδὲ τὰς ἀρετὰς μου τοῖς γλυπτῶσι. 9 Τὰ

Η Σ Λ Ι Α Σ. ΚΕΦ. μβ'.

ἀναγέλῳ ἀπ' ἀρχῆς ἰδοὺ ἤχασιν, καὶ καμὰ ἐγὼ ἀναγ-
 γέλω, καὶ πρὸ τῆς ἀνατεῦλαι ἐδηλώθη ὑμῖν.
 10 Ὑμνήσατε τῷ Κυρίῳ ὕμνοι καμνοί· ἡ ἀρ-
 χὴ αὐτοῦ, δοξάζετε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπ' ἀκρου
 τῆς γῆς· οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν,
 καὶ πλείοντες αὐτῶν, αἱ ἡῆσοι καὶ οἱ χατοικαῦ-
 τες αὐτάς. 11 Εὐφρανθήτω ἔρημοι, καὶ αἱ
 κῶμαι αὐτῆς, ἐπαύλεις, καὶ οἱ χατοικαῦτες
 Κηδάρ· εὐφρανθήσονται οἱ χατοικαῦτες πέ-
 ᾱκρων ἀπ' ἀκρου τῶν ὀρέων βοήσουσιν. 12 Δό-
 σουσιν τῷ Θεῷ δόξαν, τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ἐν
 ταῖς ἡῆσοις ἀναγγελοῦσιν. 13 Κύριε ὁ Θεὸς
 πῶν δυνάμεων ἐξελεύσεται, καὶ σιωπείῃ πό-
 λεμον, ἐπεγαγὲ ζῆλον, Χ σημαῖ καὶ βοήσεται
 ὅτι τῆς ἐχθροῦ αὐτοῦ μετ' ἰσχύϊ. 14 Ἐσιώ-
 πησα, μὴ καὶ αἰὲ σιωπήσομαι καὶ ἀνέξομαι·
 ἐκαρτέρησα ὥς ἡ πίκτουσα, ἐκθήσω καὶ ξηρανῶ
 ἅμα, 15 ✕ ἐρημώσω ὄρη καὶ βουνὰς, καὶ πάντα
 χόρτον αὐτῶν ξηρανῶ, καὶ θήσω ποταμὸς εἰς ἡῆσας,
 καὶ ἔλη ξηραιῶ. 16 Καὶ ἄξω τυφλοὺς ἐν ὁδῶ
 αὐτοῦ ἢ οὐκ ἐγνώσαν, καὶ τρεῖδας, αἵ οὐκ ἤδεισαν, πα-
 τήσω ποιήσω αἰλούς· ποιήσω αὐτοῖς τὸ σκότος εἰς
 φῶς, καὶ τὰ σκολὰ εἰς εὐθῆαν· ταῦτα τὰ ῥή-
 ματα ἃ ποιήσω, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτάς.
 17 Αὐτοὶ δὲ ἀπεπράφησαν εἰς τὴν ὀπίσω ἀσχύ-
 νητε

ΚΕΦ. μβ'. Η Σ Α Ι Α Σ.

17 Ζητε αὐχύνειν οἱ πεποιθότες ὅτι τοῖς γλυπτῶς,
 οἱ λέγοντες τοῖς χωνύτοις, ὑμεῖς ἐστε θεοὶ ἡμῶν.
 18 Οἱ κωφοὶ ἀκέσατε, καὶ οἱ τυφλοὶ ἀναβλέ-
 φατε ἰδεῖν. 19 Καὶ τίς τυφλὸς ἄλλ' ἢ οἱ πα-
 ῖδες μου, καὶ κωφοὶ ἄλλ' ἢ οἱ κυριεύοντες αὐτῶν.
 καὶ ἐτυφλώθησαν οἱ δούλοι τοῦ θεοῦ. 20 Ἴδετε
 πλεονέκεις, καὶ οὐκ ἐφυλάξαθε· ἠτοιγμένα τὰ
 ὦτα, καὶ οὐκ ἠκούσατε. 21 Κύριε ὁ θεὸς
 ἐβύλευσατο ἵνα διακριθῇ, καὶ μεγαλιώσῃ αἰνεσθῇ.
 22 Καὶ ἴδον, ἐγένετο ὁ λαὸς περαιομυθῶν,
 καὶ διηρπασμῶν· ἡ γὰρ παγὶς ἐν τοῖς ταμιείοις
 πωματαχοῦ, καὶ ἐν οἴκοις ἁμα, ὅπου ἐκρυφαι
 αὐτῆς, ἐγένοντο εἰς περαιομίαν· καὶ οὐκ ἦν ὁ
 ἐξαιρούμενος ἄρπαγμα, καὶ οὐκ ἦν ὁ λέγων,
 σπότης. 23 Τίς ἐν ὑμῖν ὅς ἐναπείτῃ ταῦτα;
 Χ προσέξει καὶ εἰσακέσεται εἰς τὰ ἐπερχόμενα.
 24 Τίς ἔδωκεν εἰς ἀρπαγὴν Ἰακώβ καὶ Ἰσ-
 ραὴλ τοῖς περαιομυθοῦσι αὐτοῖν; οὐχὶ ὁ θεὸς ὃς
 ἡμάρτοσαν αὐτοῖς, καὶ ἐκ ἐβύλοντο ἐν ταῖς ὁδοῖς
 αὐτοῦ πορεύεσθαι, ὅθεν ἀκέει τὸ νόμου αὐτοῦ;
 25 Καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτῆς ὄργην θυμῷ αὐτοῦ,
 καὶ κατίχουσι ἐπ' αὐτῆς πόλεμος, καὶ οἱ συμ-
 φλέγοντες αὐτῆς κύκλω, καὶ οὐκ ἐγνώσαν ἕχα-
 ρος αὐτοῦ, οὐδὲ ἔδειτο ὅτι ψυχρῶ, Χ καὶ
 ἀνῆρθη ἐν αὐτοῖς.

Κ Ε Φ. ΜΓ΄.

Κ ΑΙ νῦν ἔπος λέγει Κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιή-
 σας σε Ἰακώβ, καὶ ὁ πλάσας σε Ἰσ-
 ραὴλ, μὴ φοβῆ, ὅτι ἐλυτρώσαμην σε,
 ἐκάλεσά σε τὸ ὄνομά σου· ἐμὸς εἶ σύ. 2 Καὶ
 εἰς ἀβραάμης δι' ὕδατος, μὲν σὺ εἶμι, καὶ πο-
 ταμοὶ ἔσονται συγκλύσουσίν σε· καὶ εἰς διέλθης ἀφ' ἑ-
 πυρὸς, ἔσται μὴ κατακαυθῇς, φλόξ οὐ κατακαύ-
 σή σε. 3 Ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ θεός σου ὁ ἅγιος
 Ἰσραὴλ, ὁ σώζων σε· ἐποίησά σε ἄλλαγμα Αἴ-
 γυπτου καὶ Αἰθιοπίας, καὶ Σοῦνιου ὑπὲρ σου.
 4 Ἀφ' ἧς ἐνέμω ἐγένου οὐρανίου μου, ἐδόξαάσθης,
 καὶ γὰρ σε ἠγάπησα, καὶ δώσω ἀνθρώπους πολλὰς
 ὑπὲρ σου, καὶ ἀρχόντας ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς
 σου. 5 Μὴ φοβῆ, ὅτι μὲν σὺ εἶμι· ἀπὸ ἀνα-
 πολῶν ἄξω τὸ σπέρμα σου, καὶ ἀπὸ δυσμῶν
 συναΐξω σε. 6 Ἐρῶ τῷ βορρᾷ, ἄγε, καὶ τῷ
 νότι, μὴ κώλυε· ἄγε τὰς υἱούς μου ἀπὸ τῆς
 πόρρωθεν, καὶ τὰς θυγατέρας μου ἀπ' ἀκρῶν τῆς
 γῆς, 7 πάντας ὅσοι ἐπικέκληνται τῷ ὀνόματί
 μου· οἱ γὰρ τῇ δόξῃ μου κατεσκόπασα αὐτὸν,
 καὶ ἐπλάσα αὐτὸν, καὶ ἐποίησα αὐτὸν, 8 καὶ
 ἐξήγαγον λαὸν τυφλόν, καὶ ὀφθαλμοὶ εἰσιν ὡσαύ-
 τως τυφλοὶ, καὶ κωφοὶ ὦτα ἔχοντες. 9 Πάντα
 τὰ

ΚΕΦ. ΜΥ'. Η Σ Α Ι Α Σ.

τὰ ἔθνη σιυνήχθησαν ἅμα, καὶ σιυναχθήσονται
ἀρχόντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγέλδ ταῦτα Χ ἐν
αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγέλδ ὑμῖν; ἀγα-
γέτωσαν τὸς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαωθήτω-
σαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ, καὶ ἀκουσάτωσαν,
10 γένοσθε μοι μάρτυρες, καὶ γὰρ μάρτυς, λέγει
Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου ὃν ἐξελεξάμην,
ἵνα γνῶτε καὶ πισθῶσέτε μοι, καὶ σιυνῆτε ὅτι ἐγὼ
εἰμι. ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός,
καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔστι. 11 Ἐγὼ Χ εἰμι ὁ Θεός,
καὶ οὐκ ἔστι πᾶρεξ ἐμοῦ σῶζων. 12 Ἐγὼ ἀνηγ-
γεῖλα καὶ ἔστωσα, ὠκείδισα καὶ οὐκ ἔτι ὑμῖν
ἀλλότριος. ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ γὰρ μάρτυς,
λέγει Κύριος ὁ Θεός, 13 ἐπὶ ἀπ' ἀρχῆς Χ ἐγὼ
εἰμι. καὶ οὐκ ἔστι ὃ οὐκ πῶν χειρῶν μου ἐξαιρου-
μένος ποιήσω, καὶ τίς ἀποτρέψῃ αὐτό; 14 Οὕ-
τως λέγει Κύριος ὁ Θεός ὁ λυτρεύμενος ὑμᾶς, ὁ ἅγιος
Ἰσραὴλ. ἔνεκεν ὑμῶν ἀποστέλλω εἰς Βαβυλῶνα,
καὶ ἐπεγερὰ πάντα φύροντας, καὶ Χαλδαῖοι ἐν
πλοίοις δεθήσονται. 15 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός ὁ
ἀγίος ὑμῶν, ὁ καταδείξας Ἰσραὴλ βασιλέα
ὑμῶν. 16 Χ ὅτι οὕτως λέγει Κύριος ὁ Διδοὺς
ὁδὸν οἱ θυλάσῃ, καὶ οἱ ὕδατι ἰσχυρῶ πεῖθον,
17 ὁ ἐξάγων ἄρματα καὶ ἵπποι καὶ ὄχλον ἰσχυ-
ρόν. ἀλλὰ ἐκοιμήθησαν, καὶ οὐκ ἀναστήσονται,
ἐσθῆς.

Η Σ Λ Ι Α Σ. ΚΕΦ. μγ'.

ἐσβέσθησαν ὡς λῆνον ἐσβεσμένοι. 18 Μὴ μνημονεύετε τὰ πρῶτα, καὶ τὰ ἀρχαῖα μὴ συλλογίζεσθε. 19 ✠ Ὅπ' ἰδ' ἐγὼ ποίῳ κενά, ἀ νυν ἀνατελῇ, καὶ γινώσθεσ αὐτά· καὶ ποιήσω ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδόν, καὶ ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποταμὸς. 20 Εὐλογησὲ με τὰ θνητά τῷ ἀγρῷ, σειρήνες, καὶ θυγατέρες σρουγῶν, ὅπ' ἔδωκα ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ ποταμὸς ἐν τῇ ἀνύδρῳ, ποτίσαι τὸ γένος μου τὸ ἐλεκτόν, 21 λαόν μου, ὃν ὥρεποιόσαί μιν, πᾶς ἀρεταίς μου διηγείσθαι. 22 Οὐ νυν ἐκάλεσά σε Ἰακώβ, ἔκοπιάσαι σε ἐποίησα Ἰσραὴλ, 23 ὅσῃ ἠνεγκας ἐμοὶ πρῶτα τῆς ὀλοκαρπίας σου, ἥδε ἐν ταῖς θυσίαις σου ἐδόξασάς με, ἥδε ἐδύλευ· ἐκ ἐδύλωσά σε ἐν ταῖς θυσίαις σου, οὐδ' ἐγκοπόν σαι ἐποίησά σε ἐν Λιβάνῳ, 24 ὅδε ἐκτίσω μοι ἀργυρίου θυμιάμα, οὐδ' ἑστῶ πῶν θυσίῳ σου ἐπεθύμησα, ἀλλὰ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις σου καὶ ἐν πρῶτοισι σου ἀδικίαις σου πρέσβυς μου. 25 Ἐγὼ εἰμι, ἐγὼ εἰμι ὃ ἔξαλείφω τὰς ἀνομίας σου ✠ ἐνικεν ἀδικίας ἐμοῦ, καὶ ἔ μὴ μνησθήσομαι ✠ τὰς ἀμαρτίας σου. 26 Σὺ δὲ μνήσθητι, καὶ κλειθῶμεν· λέγε σὺ τὰς ἀνομίας σου πρῶτος, ἵνα δικαιοῦθῃς. 27 Οἱ πατέρες ὑμῶν πρῶτοι, καὶ οἱ ἀρχόντες ὑμῶν ἠνόμισαν εἰς ἐμέ. 28 Καὶ ἐμίαναν οἱ ἀρχόντες τὰ ἅγια μου, καὶ Ἱερουσαλὴμ ἔδωκα ἀπολέσαι Ἰακώβ, καὶ Ἰσραὴλ εἰς ὀνειδισμόν.

Κ Ε Φ.

ΚΕΦ. ΜΔ'. Η Σ Λ Ι Α Σ.

Κ Ε Φ. ΜΔ'.

Ι **Ν**ΥΝ δὲ ἀκούσον, πῶς μου Ἰακώβ, καὶ
Ἰσραὴλ, ὃν ἐξελεξάμην. 2 Οὕτως
λέγει Κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιήσας σε, καὶ
ὁ πλάσας σε ἐκ κοιλίας, ἐπὶ βοηθηθήσῃ· μὴ
φοβῆ, πῶς μου Ἰακώβ, καὶ ὁ ἠγαπημένος Ἰσ-
ραὴλ, ὃν ἐξελεξάμην. 3 Ὅτι ἐγὼ δώσω ὕδωρ
ἐν δὶψῇ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀνύδρῳ, ἐπιθήσω
τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τὸ σπέρμα σου, καὶ τοὺς ἐν-
λογίαις μου ἐπὶ τὰ τέκνα σου, 4 καὶ ἀνατε-
λαῦσιν ὡσεὶ χόρτος ἀναμέσον ὕδατος, καὶ ὡς ἰτιά
ἐπὶ τῷ ὄρει ὕδωρ. 5 Οὗτος ἐρεῖ, τῷ θεῷ εἰμὶ,
καὶ οὗτος βόσκειται ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰακώβ, καὶ ἐρεῖ
ἐπεὶ ἐπηγάφη ✕ χειρὶ αὐτῆ, τῷ θεῷ εἰμὶ, καὶ ἐπιγράφη
ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰσραὴλ βόσκειται. 6 Οὕτως λέ-
γει ὁ θεὸς ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ὁ ῥυσά-
μιμος αὐτῶν θεὸς Σαβαώθ· ἐγὼ παῖς, καὶ
ἐγὼ μὲν, τῷ πατρί, ✕ καὶ πλεονέκτης ἐκ ἐστὶν θεός.
7 Τίς ὡσαύτως ἐγὼ, σῆτω, καλεσάτω, καὶ ἀναγ-
γελάτω, καὶ ἐτοιμασάτω μοι, ἀφ' ὅ ἐποίησα ἀν-
θρώπων εἰς τοὺς αἰῶνα, καὶ τὰ ἐπερχόμενα παρὰ
τοῦ ἐλθεῖν ἀναγγελάτωσιν ὑμῖν. 8 Μὴ τῷ θεῷ
καλύπτεσθε, ✕ μὴ σκαπᾶτε· οὐκ ἀπὸ ἀρχῆς
ἠνωπίσασθε, καὶ ἀπήγγεila ὑμῖν; μάρτυρες ὑμεῖς
ἐστε,

Η Σ Λ Ι Α Σ. ΚΕΦ. μδ'.

ἔτι, εἰ ἔστι θεὸς πλεονέκτης· καὶ ἔκ ἧσαν τότε
9 οἱ πλάστοις, καὶ γλύφοντες, πάντες μάταιοι,
οἱ παιδιῶντες τὰ χαταγόμενα αὐτοῦ, ἀ οὐκ ὠφε-
λήσῃ αὐτοὺς· ✠ καὶ μάρτυρες αὐτῶν εἰσὶν, ἐκ ὧν ὁφίονται,
καὶ οὐ γνώσκονται. Ἀλλὰ ἀντιμνησθήσονται, 10 πᾶν-
τες οἱ πλάστοντες θεόν, καὶ γλύφοντες ἀνωφελεῖς,
11 καὶ πάντες, ὅθεν ἐγένοντο, ἐξηρανθήσονται· καὶ
καυροὶ ὑπὸ ἀνθρώπων συναχθήτωσαν πάντες, καὶ
ῥησθήσονται· σησάτωσαν ἅμα· ἐντραπήτωσαν, καὶ ἀντιμνησθή-
σονται ἅμα. 12 ὅτι ὥς μιν τέκτων σίδηρον, σκε-
πάσας εἰργάσατο αὐτὸ· ✠ ἐν ἀνδραξί, καὶ ἐν τε-
13 ῥήσῃ ἔσκησεν αὐτὸ, καὶ εἰργάσατο αὐτὸ ἐν τῇ
βραχίονι τῆς ἰσχύος αὐτοῦ· καὶ πεινάσας, καὶ ἀθε-
νήσας, καὶ ἐν μὴ πίνῃ ὕδαρ. 13 Ἐκλεξάμενος
τέκτων ξύλον, ἔσκησεν αὐτὸ ἐν μέτρῳ, καὶ ἐν
κόλλῃ ἐρρύθμισεν αὐτό· ἐποίησεν αὐτό· ✠ ἐν ᾧ
ζωήσκει, καὶ ἐμύρφωσεν αὐτὸν ἐν ᾧ ζαχαρίῃ· καὶ ἐποίη-
σεν αὐτό ὡς μορφὴν ἀνδρός, καὶ ὡς ὡραιότητα ἀν-
θρώπου, ῥησας αὐτὸ ἐν οἴκῳ. 14 [Ο] ἔκο-
ψεν· ✠ ἑαυτῷ κέδρας, καὶ ἑκάλεν ἀχειροβάλλον καὶ δρῦν,
καὶ ἐκαρτέωσεν ἑαυτῷ ξύλον ἐκ τῆς δρυμῆς, ὃ ἐφύ-
τασεν Κύριος, ✠ πίτω, καὶ ὑέτος ἐμήκωεν,
15 ἵνα ἢ ἀνθρώποις εἰς καῦσιν, καὶ λαβὼν ἀπ' αὐτοῦ,
ἐθερμάνθῃ, καὶ καύσαιτες ἐπέφαν ἄρτους
ἐπ' αὐτοῦ, τὸ δὲ λοιπὸν εἰργάσατο εἰς θεὸς, καὶ
ωρεσκέ-

ΚΕΦ. μδ'. Η Σ Α Ι Α Σ.

προσκυνῶσιν αὐτοῖς. ✠ ἐποίησεν αὐτὸ γλυπτόν, καὶ αὐτὸς

ἐμίσηται αὐτοῖς. 16 ὃ τὸ ἡμῖν αὐτῷ κατέκαυσεν

οἱ πυρὶ, καὶ ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ αὐτῇ καύσαντες ἔπε-

ψαν ἄρτους ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐπ' αὐτῷ κρέας ὀπλή-

σας ✠ ὅπῃ ἔφαγον, καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ θερμαι-

θεις εἶπεν· ἰδὺ μοι, ὅτι ἐθερμάνθην, καὶ ἰδὺ πῦρ.

17 Τὸ δὲ λοιπὸν ✠ αὐτῷ ἐποίησεν εἰς θεὸν γλυ-

πτόν, καὶ προσκυνῶν αὐτῷ, καὶ προσβόχεται λέ-

γων, ἔξελοῦ με, ὅτι θεὸς μου εἶ σύ. 18 Οὐκ

ἔγνωσαν φρονῆσαι, ὅτι ἀπημαυρώθησαν τῷ βλέ-

πειν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, καὶ τῷ νοῦν αὐτῶν τῇ καρ-

δίᾳ αὐτῷ. 19 Καὶ ὃς ἐλογίσατο τῇ καρδίᾳ

αὐτοῦ, [ὅδ' ἐὰν ἐλογίσατο οἱ τῇ ψυχῇ αὐτῇ,]

ὅδ' ἐγὼ τῇ φρονήσει, ὅτι τὸ ἡμῖν αὐτῷ κατέ-

καυσεν οἱ πυρὶ, καὶ ἔπεψεν ὅτι τῶν ἀνθρώπων

αὐτῷ ἄρτους, καὶ ὀπλήσας κρέας ἔφαγον, καὶ τὸ

λοιπὸν αὐτῷ εἰς βδέλυγμα ἐποίησεν, καὶ προσκυ-

νοῦσιν αὐτῷ. 20 Γινώσκει, ὅτι ἀποδοὺς ἡ καρδία αὐ-

τῷ, καὶ πληροῦνται, καὶ ἔσθ' αὐτοῖς διώματα ἔξελέ-

σθαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ἴδετε, οὐκ ἔρετε, ὅτι

ψεύδος ἐν τῇ δεξιᾷ μου. 21 Μνήσθητι (αὐτῶν,

Ἰακώβ καὶ Ἰσραὴλ, ὅτι πᾶς μου εἶ σύ, ἔπλα-

σά σε παῖδά μου, καὶ σύ, Ἰσραὴλ, μὴ ὀπιλαν-

θάνου μου. 22 Ἰδὺ γὰρ ἀπῆλειψα ὡς ιερὴ

λίαν τὰς ἀνομίας σου, καὶ ὡς γρόφον τὰς ἁμαρ-

τίας

Η ΣΑΛΑ Σ. ΚΕΦ. ΜΕ΄.

πίας σου· ὅπισθ' ἄφηθι πρὸς με, καὶ λυτρώσο-
 μάς σε. 23 Εὐφρανθήτε αἰετοὶ, ὅτι ἠλέησεν ὁ
 θεὸς τὸν Ἰσραὴλ· σάλπισατε θεμέλια τῆς γῆς,
 βοῶσατε ὅρη εὐφροσύνης, οἱ βοῦνοι καὶ πάντα
 ἠλέησεν τὰ ξύλα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐλυτρώσατο ὁ θεὸς τὸν
 Ἰακώβ, καὶ Ἰσραὴλ δόξαοθήσεται. 24 Οὕτως
 λυτρώμενος λέγει Κύριος ὁ λυτρώμενός σε, καὶ πλάσσει σε ἐκ
 ταῦτα κοιλίας· ἐγὼ Κύριος ὁ συντελὼν πάντα, ἔξετευνα
 τὸν ὕδαν μόνος, καὶ ἐγερῶσαι τὴν γῆν. 25 Τίς
 διεσχέδασεν ἑπὶ τοὺς ἀσκηδῶσι σημεῖα ἐγκαταμύδων, καὶ μαν-
 τείας ἀπὸ καρδίας, ἀποστέφον φρονίμοις εἰς τὰ
 μωρῶν ὀπίσω, καὶ τὴν βασιλὴν αὐτῶν μορφαίνων, 26 καὶ
 ἰσθῶν ῥήματα παιδῶν αὐτῶν, καὶ τὴν βασιλὴν τῶν
 ἀγγέλων αὐτῶν ἀληθῶν; ὁ λέγων τῇ Ἱερουσα-
 λὴμ, κατακληθήσῃ, καὶ ταῖς πόλεσι τῆς Ἰουδαίας
 οἰκοδομηθήσεται, καὶ τὰ ἔρημα αὐτῆς ἀνατελεῖ.
 27 Ὁ λέγων τῇ ἀβύσσῳ, ἐρημαθήσῃ, καὶ τῆς
 ποταμῆς σου ξηρανῇ. 28 Ὁ λέγων Κύριε φρο-
 νῆν, καὶ πάντα τὰ θελήματά μου ποιήσῃ· ὁ λέ-
 γων Ἱερουσαλὴμ, οἰκοδομηθήσῃ, καὶ τὸν οἶκον τὸν
 ἅγιόν μου θεμελιώσῃ.

Κ Ε Φ Μ Ε ΄.

ΟΥΑΙ λέγει Κύριος ὁ θεὸς τῷ Χριστῷ μετ'
 Κύριε, ὃ ἐκράτησα τῆς δεξιᾶς, ἐπα-
 κῶσαι

ΚΕΦ. με'. Η Σ Α Ι Α Σ.

κῦσαι ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἔθνη, καὶ ἰσχυρὴ βασιλείῃ
 ἀφ' ἑρῆξω, ἀνοίξω ἔμπροσθεν αὐτῶ θύρας, καὶ
 πόλεις ἔσονται συγκλεισθήσονται. 2 Ἐγὼ ἔμπρο-
 σθεν σου πορεύσομαι, καὶ ὄρη ὁμαλῶς, θύρας αὐτοῦ
 χαλκῶς σιωτεύσω, καὶ μοσχλῆς σιδηρεῦς συγ-
 κλάσω, 3 καὶ δώσω σοι θησαυροὺς σκοινοῦς
 ἀποκρύφους, ἀοράτους ἀνοίξω σοι, ἵνα γνῶσῃ, ὅτι
 ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς ὁ χαλῶν τὸ ὄνομά σου θεὸς
 Ἰσραὴλ. 4 Ἐνεκεν Ἰακώβ τῷ πατρὶός μου, καὶ
 Ἰσραὴλ τῷ ἐκλεκτῷ μου, ἐγὼ χαλέσω σε πρὸ
 ὀνόματί σου, καὶ προσδέξομαι σε· σὺ δὲ οὐκ μου
 ἔσθως με, 5 ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ θεός, καὶ οὐκ
 ἔστι ἐπὶ πλὴν ἐμὸν θεός· ἔτι ἐνίχυσά σε, καὶ οὐκ
 ἤδεις με, 6 ἵνα γνῶσιν οἱ ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου ἡδύσαν
 καὶ οἱ ἀπὸ δυσμῶν ἔτι αὐτῶ, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν
 ἐμοῦ· καὶ ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ θεός, καὶ ἔτι ἔστι ἐπὶ
 7 Ἐγὼ ὁ κατασκόβας φῶς, καὶ πιήσας σκό-
 τος, ὁ ποιῶν εἰρήνην, καὶ κτίζων χαχά· ἐγὼ Κύ-
 ριος ὁ θεός, ὁ ποιῶν τὰ πάντα. 8 Εὐφραι-
 νήτω ὁ οὐρανὸς ἀνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι ἐκιάσονται ῥοιπέτωσαν
 διχαρούντων· ἀνατελεύτω ἡ γῆ, καὶ βλασησάτω
 ἔλεος, καὶ διχαρούντων ἀνατελεύτω ἅμα· ἐγὼ
 εἰμι Κύριος ὁ κτίσας σε. 9 Ποῖον βέλπιον κατε-
 σκόβασα ὡς πηλὸν κεραμίας; μὴ ὁ ἀστυεὺς
 ἀστυεὺς τίω γλῶ; μὴ ἐρξ ὁ πηλὸς πρὸ κερα-
 μῆς,

Η Σ Α Ι Α Σ ΚΕΦ. με'.

με, τί ποιῆς, ὅπ' οὐκ ἐργάζῃ, ἔδὲ ἔχεις χεῖρας;
 10 Οὐαὶ ὁ λέγων πρὸς αὐτὸν, τί γινήσεις; καὶ
 τῇ μητρὶ, τί ὠδινήσεις; 11 Ὅπ' οὕτως λέγει
 Κύριος ὁ θεὸς ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, ὁ ποιήσας Χ αὐ-
 τόν· τὰ ἐπερχόμενα ἐρωτήσατέ με· ὡς τῶν
 υἱῶν μου, καὶ ὡς τῶν θυγατέρων μου, καὶ ὡς
 τῶν ἔρχων τῶν χειρῶν μου ἐνείλασθέ μοι. 12 Ἐγὼ
 ἐποίησα γλῶσσαν καὶ ἄνθρωπον ἐπ' αὐτῆς, ἐγὼ τῇ
 χειρὶ μου ἐστέρησα τὸν οὐρανόν, ἐγὼ πᾶσι τοῖς
 ἄστροις ἐντειλάμην. 13 Ἐγὼ ἤγειρα αὐτὸν
 μετὰ διχαστικῆς, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐνδεία.
 αὐτὸς οἰκοδομήσθ'· τίς πόλιν μου, καὶ τίς αἰχμα-
 λωσίαν τῆς λαοῦ μου ὀπίσθ'· ἢ μετὰ λύτρωσι,
 ἔδὲ μὲν δώρων, εἶπεν Κύριος Σαβαώθ. 14 Οὕ-
 τως λέγει Κύριος Σαβαώθ· ἐκοπίασεν Αἴγυπτος,
 καὶ ἐμπορία Αἰθιοπῶν, καὶ οἱ Σαβαίμ· ἄνδρες
 ὑψηλοὶ ὅπ'ι σὲ ἀβύσσοισι, καὶ σοὶ ἔσοισι δού-
 λαι, καὶ ὀπίσσω σὺ ἀκολουθήσουσι δεδεδυμένοι χι-
 τῶν πεδῶν, καὶ ἀβύσσοισι πρὸς σὲ, καὶ προσκυμή-
 σονται σοι, καὶ ἐν σοὶ προσδύξονται· ὅπ' ἐν σοὶ
 ὁ θεὸς ὅστις, καὶ [ἐρῶσιν] ἔκ' ἐπὶ ὁ θεὸς πλημ-
 ῶσαί. 15 Σὺ γὰρ εἶ θεός, καὶ οὐκ ἠδαιμην, ὁ
 θεὸς τῆς Ἰσραὴλ σωτὴρ. 16 Αἰχμυθήσουσιν καὶ
 ἐντραπήσουσιν πάντες οἱ ἀντικείμενοί αὐτοῖς, καὶ
 πορεύονται ἐν αἰχμῇ· ἐγκαταίξασθε πρὸς με
 νῆσοι.

ΚΕΦ. με'. Η Σ Α Ι Α Σ.

νῆσοι. 17 Ἰσραὴλ σώζεται ὑπὸ Κυρίου σῶ-
 τηρίου αἰώνιον· οὐκ ἀρχυθήσονται, οὐδὲ μὴ ἐν-
 τραπῶσιν ἕως τῆς αἰῶνος ἐπ. 18 Ὁπ' ἔπας λέ-
 γει Κύριος ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν, οὗτος ὁ θεὸς ὁ
 καταδείξας τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ, αὐ-
 τὸς δώσει αὐτῷ, οὐκ εἰς κενὸν ἐποίησεν αὐ-
 τῷ, ἀλλὰ κατοικεῖσθαι ἐπλασεν αὐτῷ· ἐγὼ εἰμι
 Κύριος, καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι. 19 Οὐκ ἐν κρυφῇ λε-
 λάληκα, οὐδὲ ἐν τόπῳ γῆς σκοιηνῶ· οὐκ ἔπα-
 τῶ ἀπέρματι Ἰακώβ, μάταιον ζητήσατε· ἐγὼ
 εἰμι, ἐγὼ εἰμι Κύριος λαλῶν διχμοσύνῃ, καὶ ἀναγ-
 γέλλων ἀλήθειαν. 20 Σιωπήθητε, καὶ ἤκουτε,
 βυβλούσαθε ἅμα οἱ σωζόμενοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν·
 οὐκ ἔγνωσαν οἱ αἰεθλῆες τὸ ξύλον γλύμμα αὐτῶν,
 καὶ προσβύχοντες ὡς πρὸς θεόν, οἱ δὲ σώσωσιν.
 21 Εἰ ἀναγγέλλουσιν, ἐγιστάτωσαν, ἵνα γινώσκῃ
 ἅμα, τίς ἀκυστὰ ἐποίησεν τῶντα ἀπ' ἀρχῆς· τότε
 ἀνηγγέλη ὑμῖν· ἐγὼ ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος
 πλὴν ἐμοῦ· δίχμος καὶ σωτὴρ, ὃς ἔστι [ἄλλος]
 πᾶρεξ ἐμοῦ. 22 Ἐπιτρέφετε πρὸς μέ, καὶ
 σωθήσεσθε, οἱ ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς· ἐγὼ εἰμι ὁ
 θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος [πλὴν ἐμοῦ· δίχμος
 καὶ σωτὴρ οὐκ ἔστι πᾶρεξ ἐμοῦ.] 23 Κατ'
 ἐμὸν ὀμνύω, εἰ μὴν ἐξελεύσεται ἐκ τῆς σῶμα-
 τός μου διχμοσύνη, οἱ λόγοι μου οὐκ ἀποτραφή-
 σονται.

Η Σ Α Ι Α Σ. Κ Ε Φ. μς'.

σούλαι· ὅτι ἐμοὶ χάρις παῖν ῥόνι, καὶ ἱσομολο-
γῆσεται πάντα γλώσσα τῷ θεῷ, 24 λέγων·
ἡξουσιν δικαιοσύνη καὶ δόξα πρὸς αὐτὸν ἡξεί, καὶ αἰχμη-
θήσονται πάντες οἱ ἀφορίζοντες αὐτὸς, 25 ἀπὸ
Κυρίου δικαιοθήσονται, καὶ οὗ τῷ θεῷ ἐνδοξαθή-
σονται [καὶ] παῖν τὸ σπέρμα τῶν ἡγίων Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. Μς'.

Δαγών **Ι** **Ε** Πρὸς Βῆλ, συνετείβη Ναβὼ, ἐγένετο πα-
γλυπία αὐτῷ εἰς θηρία, καὶ κτήνη·
ἔδετα αἶρετε αὐτὰ κατὰ δεδεμέναι ὡς φορτίον
κοπιῶντι, 2 καὶ πεινῶντι, καὶ ἐκλελυμέναι,
ἐκ ἰσχύοντι ἅμα, οἱ δὲ μὴ διύωνται σωθῆναι ἀπὸ
πολέμου, αὐτοὶ δὲ αἰχμαλώτοι ἤχθησαν. 3 Ἀχέ-
σατέ μου, οἶκος τῷ Ἰακώβ, καὶ πάντα τὰ κατὰ-
λοιπον τῷ Ἰσραὴλ, οἱ ἀνέμνητοι ἐκ κοιλίας, καὶ
παιδούμνητοι ἀπὸ πατρίδος 4 ἕως γήρου· ἐγὼ
εἰμι, καὶ ἕως αὐτῶν κατὰ γήρας ἔσομαι, ἐγὼ
ἀνέχομαι ὑμῶν, ἐγὼ ἐποίησα, καὶ ἐγὼ ἀθήσω,
Χ καὶ ἐγὼ ἀναλήψομαι, καὶ σώσω ὑμᾶς. 5 Τίνας
με ὁμοιάσατε; ἴδετε, τεχιάσαθε οἱ πλανώ-
μενοι, 6 οἱ συμβαλλόμενοι χρυσίον ἐκ μαροσι-
πίου, καὶ ἀργύρεον ἐκ ζυγῶ, γήσουσιν ἐν σαθρῶ,
καὶ μαθυσάμενοι χρυσοχόοι ἐποίησαν χειροποίη-
αὐτὸ τα, καὶ κύφαντες πρὸς κινῶσιν αὐτοῖς. 7 Αἴ-
ρουσιν

ΚΕΦ. μζ'. Η Σ Λ Ι Α Σ.

εύθυν αὐτὸ ὅτι τὴ ὁμῶν, καὶ πορεύονται· εἰ δὲ τῶν ὁμῶν
 θῶσιν αὐτὸ ὅτι τῷ τόπου αὐτῶν, μέν, ἔ μὴ κί-
 νηθῇ· καὶ ὅς ἂν βοήσῃ πρὸς αὐτοὺς, ἔ μὴ ἀκέσῃ,
 ἀπὸ χακῶν ἔ μὴ σώσῃ αὐτόν. 8 Μνήσθητε
 ταῦτα, καὶ σφαιράζετε, μετάνοήσατε οἱ πεπλανη-
 μένοι, ὅτι σφαιράζετε τῇ καρδίᾳ, 9 καὶ μνήσθητε
 τὰ πρὸς τὸν ἀπὸ τῷ αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ
 θεὸς, καὶ ἔκ ἐστιν ἐπὶ πλὴν ἐμοῦ, 10 ἀναγ-
 γέλλων πρὸς τὸν πᾶσι ταῖς ἔχεται πρὸς αὐτὰ γενέ-
 ας, καὶ ἅμα συνελεάσθῃ· καὶ εἶπα, πᾶσά μου
 ἡ βουλὴ γίνεσθαι, καὶ πάντα ὅσα βεβούλευμαι,
 ποιήσω. 11 Καλῶν ἀπ' ἀνατολῶν πεπειθὲς, καὶ
 ἀπὸ γῆς πόρρωθεν πρὸς τὸν βεβούλευμαι, ἐλά-
 λησα, καὶ ἤγαγον· ἐκπῶσα καὶ ἐποίησα, ἤγαγον
 αὐτόν, καὶ εὐώδωσα τὴν ὁδὸν αὐτῶν. 12 Ἀκού-
 σατέ με οἱ ἀπολωλεκότες τὴν καρδίαν, οἱ μα-
 κρὰν ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης. 13 Ἠγγισα τὴν
 δικαιοσύνην μου, ✕ ἔ μὴ μακρυνθῇ, καὶ τὴν σω-
 τηρίαν τὴν πρὸ ἐμῶν ἔ βεβούλευμαι· δέδωκε ὁ
 θεὸς σωτηρίαν πρὸς Ἰσραὴλ εἰς δόξασμα.

Κ Ε Φ. ΜΖ'.

1 **Κ** Ατάσθη, καὶ θίσον ὅτι τὴν γλῶσσαν, παρ-
 γένος θυγάτηρ βαβυλωνος, ✕ καὶ θίσον
 εἰς τὴν γλῶσσαν, ὅτι ἐστὶν θεὸς· ἐπέλθε εἰς

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. μζ΄.

τὸ σκότος, θυγάτηρ Χαλδαίων, ὅτι ἔκλεπ' ὠροση-
 θήσῃ κληθῆναι ἀπαλὴ καὶ πρυφερά. 2 Λάβε
 μύλον, ἄλεσον ἄλδρον, ἀποχάλυψαι τὸ κατὰ
 χάλυμμά σου, ἀναχάλυψαι τὰς πολιάς, ἀνά-
 συρε τὰς κήμας, ἀφθῇσι ποταμὺς, 3 ἀνα-
 χαλυφθήσεται ἡ αἰχμὴ σου, φορήσονται οἱ ὄνει-
 δισμοί σου· τὸ δίκαιον ἔκ σοῦ λήψομαι, οὐκέτι
 μὴ ᾤξασθαι ἀνθρώποις. 4 Εἶπεν ὁ ῥυσάμενός
 σε Κύριος Σαβαώθ, ὄνομα αὐτοῦ ἅγιος Ἰσραήλ.
 5 Κἀνήσοι κατὰ νευγμὴν, ἐσελθε εἰς τὸ σκότος,
 θυγάτηρ Χαλδαίων, οὐκέτι μὴ κληθήσῃ ἰσχύς
 βασιλείας. 6 Παρωξύνῃτω ὅππῃ τῷ λαῷ μου,
 ἐμίσους τὴν κληρονομίαν μου· Ἐγὼ καὶ ἐγὼ ἔδωκα
 αὐτοῖς εἰς τὴν χεῖρά σου, σὺ δὲ ἔκ' ἔδωκας αὐ-
 τοῖς ἔλεος, τῷ πρεσβυτέρῳ ἐβάρυνας τὸν ζυγὸν
 σφόδρα, 7 καὶ εἶπας, εἰς τὸν αἰῶνα ἔσομαι ἄρ-
 χουσα· ὅτι οἰόσας ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ σου,
 ὅθεν ἐμνήσθης τὰ ἔργα; 8 Νυνὶ δὲ ἀκου-
 σον ταῦτα ἡ πρυφερά, ἡ κατημνύνη, ἡ πεποιθῆσα,
 ἡ λέγουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς· ἐγὼ εἰμι, καὶ
 οὐκ ἔστιν ἑτέρα, ἢ κατὰ χεῖρα, οὐδὲ γνώσομαι
 ὀρθομίαν. 9 Νυνὶ δὲ ἤξῃ ὅππῃ σὲ ἔξαιφνης τὰ
 δύο ταῦτα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ χρεῖα, καὶ ἀτεκνία ἤξῃ
 ἐξαιφνης ὅππῃ σὲ, ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου, ἐν τῇ
 ἰσχύϊ τῶν ἐπαοιδῶν σου σφόδρα, 10 τῇ ἐλπίδι
 τῆς

ΚΕΦ. μη'. Η Σ Α Ι Α Σ.

τῆς πορνείας σου· σὺ γὰρ εἶπας· ἐγὼ εἰμι, καὶ
οὐκ ἔστιν ἕτερά· γινῶσι, ὅτι ἡ σωῖσις τούτων ἔσται,
καὶ ἡ πορνεία σου ἔσται σοι αἰχμύνη· καὶ εἶπας τῇ
καρδίᾳ σου· ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ἕτερά. 11 Καὶ
ἤξει ὅτι σὲ ἀπώλεια, καὶ οὐ μὴ γινῶς, βάθυος,
καὶ ἐμπεσῇ εἰς αὐτόν· καὶ ἤξει ὅτι σὲ θαλα-
πωρία, καὶ οὐ μὴ διωήσῃ καρὰ γενέσθαι· καὶ
ἤξει ὅτι σὲ ἑξαίφνης ἀπώλεια, καὶ οὐ μὴ γνώσῃ. γινῶς
12 Στήθι νῦν ἐν ταῖς ἐπαοιδαῖς σου, καὶ ἐν τῇ
πολλῇ φαρμακείᾳ σου, ἀ ἐμάνθανες ἐκ νεότη-
τός σου, εἰ διωήσῃ ὠφελήσῃαι, 13 ✕ εἶπας
δυνάτη ἰχύται· κεκοπίαχας ἐν ταῖς βουλαῖς σου·
στήτωσαν δὴ, καὶ σωσάτωσάν σε οἱ ἀγρολόγοι τῶ
ἔθνους, οἱ ὄρωντες τὰς ἀστέρας ἀναγνέιλάτωσάν
σοι, τί μέλλῃ ὅτι σὲ ἔρχασθαι. 14 Ἰδοὺ πάντες
ὡς φρύγανα ὅτι πυρὶ καὶ καυχήσονται, καὶ οὐ μὴ
ἐξέλωνται τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἐκ φλογός, ὅτι
ἔχεις ἀνδραχας πυρός, κήθισαι ἐπ' αὐτὰς,
15 ὅτοι ἔσονται σοι βοήθεια· ἐκοπίασας ἐν τῇ
μεταβολῇ σου ἐκ νεότητος, ἄνθρωπος καὶ ἑαυ-
τὸν ἐπλανήθῃ, σοὶ δὲ οὐκ ἔσται σωτηρία.

Κ Ε Φ. ΜΗ'.

Ι **Α** Κούσατε τῶντα οἶκος Ἰακώβ, οἱ κε-
κλημένοι ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰσραὴλ, καὶ

Η ΣΑΙΑΣ. ΚΕΦ. μή.

οἱ ἐξ ✠ ὕδατος Ἰούδα ἐξεληθόντες, οἱ ὀμνύοντες τῷ
 ὀνόματι Κυρίου Χ καὶ Θεοῦ Ἰσραὴλ, μιμησκό-
 μνοι ἔ μετὰ ἀληθείας, ὅσδε μετὰ δικαιοσύνης,
 2 καὶ ἀντεχόμενοι τῷ ὀνόματι τῆς πόλεως τῆς
 ἁγίας, καὶ ὅτι τῷ Θεῷ τῷ Ἰσραὴλ ἀντιστοιχοῦμενοι.
 Κύριος Σαβαώθ ὄνομα αὐτοῦ, 3 τὰ πρότερα ἐπὶ
 αἰνῆγευλα, καὶ ἐκ τῷ στόματός μου ἐξῆλθεν, καὶ
 ἀκουσὸν ἐγένετο. ἐξάπτα ἐποίησα, καὶ ἐπῆλθεν.
 4 Γινώσκω ἐγὼ, ὅτι σκληρὸς εἶ, καὶ νεῦρον σιδη-
 ροῦ ὁ πρῶτος σου, καὶ τὸ μέτωπόν σου χαλ-
 κοῦ. 5 Καὶ αἰνῆγευλά σοι τὰ πάλαι πρὶν
 ἐλθεῖν ὅτι σε ἀκουσὸν σοι ἐποίησα, μὴ ποτε
 εἶπης, ὅτι τὰ εἰδωλά μοι ἐποίησαν, καὶ μὴ εἶπης
 τὰ γλυπτὰ καὶ τὰ χανεντὰ σκετεύατό μοι.
 6 ἤκουσας πάντα, καὶ ὑμεῖς ἐκ ἔγνωτε. ἀλλὰ
 καὶ ἀκουσά σοι ἐποίησα τὰ καινὰ ὑπὸ τῷ κυῖ,
 ἃ μέλλῃ γίνεσθαι καὶ ἐκ εἶπας, 7 κυῖ γίνε-
 ται, καὶ ἐ πάλαι, καὶ ἐ πρεσβύταις ἡμέραις
 ἤκουσας αὐτά. μὴ εἶπης ὅτι γινώσκω αὐτά.
 8 Οὔτε ἔγνω, οὔτε ἠπίστω, οὔτε ἀπ' ἀρχῆς
 ἠνοῖξα τὰ ὦτά σου ἔγνω γὰρ, ὅτι ἀθετοῖν ἀθε-
 τήσεις, καὶ ἀνομιᾷ ἐπὶ ἐκ κοιλίας κληθήσῃ.
 9 Ἐνεκεν τῷ ἐμῷ ὀνόματος δείξω σοι τὸν θυμὸν
 μου, καὶ τὰ ἐνδοξά μου ἐπάξω ὅτι σοί, ἵνα μὴ
 οὐκ ἐξολοθρεύσω σε. 10 Ἰδὲ πᾶν ὁραχά σε, οὐκ
 ἔνεκεν

ΚΕΦ. μή. Η Σ Α Ι Α Σ.

ἕνεκεν ἀργυρίου· ἐξαιλάμιω δέ σε ὦ χαμίνου
 πτωχείαι· 11 ἕνεκεν ἐμοῦ ποιήσω σοι, ὅτι τὸ
 ἐμὸν ὄνομα βεβηλῶται, καὶ τὴν δόξαν μου ἐτέρῳ
 ἢ δώσω. 12 Ἀκούε μου Ἰακώβ, καὶ Ἰσραὴλ
 ὃν ἐγὼ χαλάω· ἐγὼ εἰμι πρῶτος, καὶ ἐγὼ εἰμι
 εἰς τὸν αἰῶνα. 13 Καὶ ἡ χεὶρ μου ἐδεμελίωσεν
 τὴν γῆν, καὶ ἡ δεξιὰ μου ἐτερέωσεν τὸν ἕρπιν·
 χαλέσω ἄνθρωποις, καὶ θήσονται ἅμα, 14 καὶ
 σκυαχθήσονται πάντες, καὶ ἀκύνονται· τίς αὐτοῖς
 ἀνήγειρεν τῶτα; Χ Κύριε ἀγαπῶν σε ἐποίησαι
 [τῶτα] ὅτι βαβυλῶνα τὸ θέλημά σου, τῷ ἄρῳ
 σπέρμα Χαλδαίων. 15 Ἐγὼ ἐλάλησα, ἐγὼ
 ὁπάλεσα, ἤγαγον αὐτὸν, καὶ εὐώδιστα τὴν ὁδὸν
 αὐτοῦ. 16 Προσαγγαγεὶς πρὸς με, καὶ ἀκύναιε
 τῶτα, οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ὦ κρυφῇ ἐλάλησα, ἔδωκε
 ὦ τόπω γῆς σκολεινῶ· ἠνίκα ἐγένετο, ὥς ἡμῖν,
 καὶ νῦν Κύριος Κύριος ἀπέσταλκέν με, καὶ τὸ πνεῦ-
 μα αὐτοῦ. 17 Οὕτως λέγει Κύριος, ὁ ῥυστὰμνός
 σε, ὁ ἄγιος Ἰσραὴλ· ἐγὼ εἰμι ὁ θεός σου, δέδειχά
 σοι Χ εἰς ὠφέλειαν τῷ εὐρεῖν σε τὴν ὁδόν, ἐν ἣ πο-
 ρύσῃ ὦ αὐτῇ. 18 Καὶ εἰ ἠκύνσας τῶν ἐπιτο-
 λῶν μου, ἐγένετο ἂν ὥσπερ ποταμὸς ἡ εἰρήνη σου,
 καὶ ἡ διχασμότης σου ὥς κύμα θαλάσσης. 19 Καὶ
 ἐγένετο ἂν ὥσπερ ἄμμος τὸ σπέρμα σου, καὶ πα-
 ῖονα τῆς κοιλίας σου ὥς ὁ χῶς τῆς γῆς· ὅθεν

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. μθ.

νῦν ὃ μὴ ἐξολεθρεύθῃς, οὐδὲ ἀπολεῖται τὸ ὄνο-
μά σου ἐνώπιόν μου. 20 Ἐξέλθε ἐκ Βαβυ-
λωνος φύγων ἀπὸ τῶν Χαλδαίων, φωνῶν εὐφρο-
συίας ἀναγγείλατε, καὶ ἀκουσὸν γενέσθω τούτο,
ἀπαγγείλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· λέγετε, ἐρύ-
σατο Κύριος τὸν δούλον αὐτοῦ Ἰακώβ, 21 καὶ ἐὰν
διήκωσιν, δι' ἐρήμου ἄξει αὐτοὺς, ὕδωρ ἐκ πέ-
τρας ἐξαξει αὐτοῖς, γλαυθίσται πέτρας, καὶ ῥυή-
σεται ὕδωρ, καὶ πίεται ὁ λαὸς μου. 22 Οὐκ
ἔστι χαίρειν τοῖς ἀσεβέσιν, λέγει Κύριος.

Κ Ε Φ. ΜΘ.

Ι **Α** Κέσατέ μου ἡῖσοι, καὶ προσέχετε ἔθνη,
ἀφ' ἑσέου πολλοὺ ἐπίσταται, λέγει
Κύριος. Χ ἐκ γαστρὸς ἐκάλεισέν με, καὶ
ἐκ κοιλίας μητρός μου ἐκάλεισέν τὸ ὄνομά μου,
2 καὶ ἔθηκεν τὸ σῶμα μου ὥσπερ μάχαιραν ὀξείαν,
καὶ ὑπὸ τινὶ σκέπῳ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐκρυ-
ψέν με. Χ καὶ ἔθηκεν με ὡς βέλτερον ἐκλεκτὸν,
καὶ ἐν τῇ φαρέτρᾳ αὐτοῦ ἐκρυψέν με, 3 καὶ εἶ-
πέν μοι· δούλος μου εἶ σὺ Ἰσραὴλ, καὶ ἐν σοὶ
δοξαθήσομαι. 4 Καὶ ἐγὼ εἶπα· κειῶς ἐκοπία-
σα, καὶ εἰς μάταμον καὶ εἰς ὕδην ἔδωκα τινὶ ἰσχύ-
μου. ἀφ' οὗτο ἡ κρίσις μου ὡς ἐκ Κιεύ, καὶ ὁ
πόσις μου ἐναντίον τοῦ Θεοῦ μου. 5 Καὶ νῦν
οὕτως

ΚΕΦ. μθ'. Η Σ Λ Ι Α Σ.

οὕτως λέγει Κύριος, ὁ πλάσας με ἐκ κοιλίας
 δούλον ἐαυτοῦ, τῷ συναγαγεῖν τὸν Ἰακώβ καὶ
 Ἰσραὴλ πρὸς αὐτόν· συναχθήσομαι καὶ δοξα-
 σθήσομαι ἐν οὐρίῳ Κυρίου, καὶ ὁ θεὸς μου ἔσται μου
 ἰσχύς. 6 Καὶ εἶπεν μοι· μέγα σοι ἐστὶν τῷ κλη-
 θηναί σε παῖδά μου, τῷ ᾗσμαι τὰς φυλάς Ἰα-
 κώβ, καὶ τίω ἀγαποῦναι τῷ Ἰσραὴλ ἐπιστρέψαι·
 ἰδοὺ τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν, τῷ εἶναι σε εἰς
 σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. 7 Οὕτως λέγει
 Κύριος, ὁ ῥυσάμενός σε, ὁ θεὸς Ἰσραὴλ· ἀγιά-
 σατε τὸν φαυλίζοντα τίω ψυχὴν αὐτοῦ, τὸν βδε-
 λυσόμενον ὑπὸ πᾶν ἐθνῶν, πῶν δούλων πῶν ἀρ-
 χόντων· βασιλεῖς ὀφείλουσιν αὐτόν, καὶ ἀναστήσουσιν
 ἄρχοντες, καὶ προσκυλήσουσιν αὐτόν, ἕνεκεν Κυ-
 ρίου· ὅτι πιστὸς ἐστὶν ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, καὶ ἔξε-
 λεξάμεν σε. 8 Οὕτως λέγει Κύριος· χαρὰ
 δεκτὴ ἐπὶ κέρας σου, καὶ ὡς ἡμέρα σωτηρίας
 ἐδοθήσεται σοι, καὶ ἐπλάσεται σε, καὶ ἐδώκαί σε εἰς
 ἀγαθήν· ἐθνῶν τῷ καταστῆσαι τίω γῆν, καὶ
 κληρονομήσαι κληρονομίαν ἐρήμου, 9 λέγοντα τοῖς κληρονομίαις
 οἱ δεσμοῖς, ἐξέλθατε, καὶ τοῖς ἐν τῇ σκότη, ἀνα- ἐρήμου
 χαλυφθῆναι· καὶ οἱ πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν
 βοσκηθήσονται, καὶ οἱ πάσαις ταῖς τρεῖς ἡ-
 τομί αὐτοῦ. 10 Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψή-
 σουσιν, μὴ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ
 ἥλιος,

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. μθ'.

ἥλιος, ἀλλὰ ὁ ἐλεῶν αὐτὸς πρᾶχάλεσι Χ αὐ-
 τὸς, καὶ ἀφ' ἧς πηγῶν ὑδαίνων ἀξί αὐτοῦ, 11 καὶ
 θήσω πᾶν ἕρως εἰς ὁδὸν, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς
 ἔρχονται βόσκημα αὐτοῖς. 12 Ἰδὲ ἔτι πόρρωθεν ἤκουσιν,
 ἔτι ἀπὸ βορρᾶ, καὶ ἔτι ἀπὸ θαλάσσης, ἄλλοι
 δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. 13 Εὐφραίνεσθε ἕσπετοι, καὶ
 ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, ῥηξάτωσαν τὰ ὄρη εὐφρο-
 σύλῳ, ὅτι ἠλέησεν ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτῶν, καὶ τὸς
 ταπεινὰς τῷ λαοῦ αὐτῶν πρᾶχάλεσι. 14 Εἶ-
 πεν δὲ Σιών, ἐγκατέλιπέν με Κύριος, καὶ κύ-
 ρις ἐπέλαθέτό μου. 15 Μὴ ὀπιλήσεται γυνὴ
 τῷ σπλάχνῳ αὐτῆς, τῷ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκτροπα
 τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰ δὲ καὶ ὀπιλάσθαι τῷ τῷ
 γυνὴ, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ὀπιλήσομαι σε, εἶπεν Κύ-
 ρις. 16 Ἰδὲ ὅπῃ τῶν χειρῶν μου ἐξωγρά-
 φησά σου τὰ τείχη, καὶ οὐρανὸν μου εἰ ἀφ-
 παντός, 17 καὶ ταχὺ οἰκοδομηθήσῃ, ὑφ' ὧν
 χαθρέψῃς, καὶ οἱ ἐρημώσαντές σε ἐκ σοῦ ἐξελεύ-
 σοιλα. 18 Ἄρον κύκλῳ τὸς ὀφθαλμούς σου,
 καὶ ἴδε πάντας, ἰδὲ σιωπήχθησαν, καὶ ἤλθον
 πρὸς σέ. ζῶ ἐγὼ λέγει Κύριος, ὅτι πάντας αὐ-
 τὸς εἰδύση, καὶ ἀειθήσῃ αὐτὸς, ὡς κόσμον
 νύμφης. 19 Ὅτι τὰ ἔρημά σου καὶ τὰ διεφθα-
 ρμένα καὶ τὰ πεπληκότες, ὅτι νυνὶ γενοχωρήσῃ
 ἀπὸ πάντων οἰκοκλιτῶν, καὶ μακρυμνησθήσῃ ἀπὸ
 σοῦ

ΚΕΦ. μθ'. Η Σ Α Ι Α Σ.

οὗ οἱ καταπίνοντες σε. 20 Ἐρῶσιν γὰρ εἰς τὰ
 ὦτά σε οἱ υἱοί σε, οὓς ὑποβάλεκας, σπῆός μοι ὁ τὸ ἀπάλεχας
 πος, ποιήσόν μοι τόπον, ἵνα κατακίῃσω. 21 Καὶ
 ἔρεῖς ἐν τῇ καρδίᾳ σε· τίς ἐγέννησέν μοι τούτους;
 ἐγὼ δὲ ἄτεκνος καὶ χήρα, ✕ πῆρικος καὶ ἐγκα-
 κλισμῶν. Τούτους δὲ τίς ἐξέθρεψέν μοι; ἐγὼ δὲ
 καταλείψω μόνη, οὗτοι δὲ μοι ποῦ ἦσαν;
 22 Οὕτως λέγει Κύριος Κύριος; ἰδοὺ αἶψα εἰς
 τὰ ἔθνη τὴν χεῖρά μου, καὶ εἰς τὰς ἡσυχίας ἀρῶ
 σπῆσιν μὲν μὲν, καὶ ἄξουσιν τῆς ὑἱὸς σε ἐν κόλπῳ,
 τὰς δὲ θυγατέρας σε ἐπ' ὤμων ἀρῶσιν, 23 καὶ
 ἑσονται βασιλεῖς πᾶσι τοῖς ἐπὶ τῇ γῆς ἀρχοῦσιν αὐτῶν
 προφῶν σου· ἐπὶ πρὸς ὅσον τῆς γῆς κατασκευά-
 σουσίν σοι, καὶ τὸν λαὸν τῶν ποδῶν σε λείξουσιν,
 καὶ γινώσκῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος, καὶ οὐκ αἰχμαλωτίζονται αἰχμαλωτῆσιν
 οἱ ὑπομένοντές με. 24 Μὴ λήψεται τις ὡς
 γίγανθας σκῦλα; καὶ ἐὰν αἰχμαλωτῶσιν τις ἀδί-
 κως, σωθήσεται; 25 ✕ Ὅτι οὕτως λέγει Κύ-
 ριος· ἐὰν τις αἰχμαλωτῶσιν γίγανθας, λήφε-
 ται σκῦλα· λαμβάνων δὲ ὡς ἰσχύοντος σωθή-
 σεται· ἐγὼ δὲ τὴν κείων σου κενῶ, καὶ ἐγὼ
 τῆς ὑἱῶν σου ῥύσασθαι, 26 καὶ φάγονται αἱ
 θλίβοντές σε τὰς σάρκας αὐτῶν, καὶ πίνονται
 ὡς οἶνον τὸ αἷμα αὐτῶν, καὶ μεθυθήσονται,
 καὶ αἰσθανθήσεται πᾶσα σὰρξ, ὅτι ἐγὼ

Κύριος

Η Σ Λ Ι Α Σ. ΚΕΦ. ν'.

Κύριε ὁ ῥυσάμενός σε, καὶ ἀνπλαμβάνοντός
 ἰσχύος Ἰακώβ.

Κ Ε Φ. Ν'.

1 **Ο**Υτως λέγει Κύριος· ποῖον τὸ βιβλίον τῆς
 ἀποστασίας τῆς μητρὸς υἱῶν, ᾧ ἐξα-
 πέσειλα αὐτῷ; ἢ τίνι ὑπόχρεω πέ-
 τρασα ὑμᾶς ✕ αὐτῷ; ἰδὲ ταῖς ἀμαρτίαις
 υἱῶν ἐπιδόχητε, καὶ ταῖς ἀνομίαις υἱῶν ἐξαπέ-
 σειλα τῷ μητέρι υἱῶν. 2 Τί ὅτι ἦλθον, καὶ
 ἔχ' ὑπὸ κτύπου ἡ ἀνθρώπος, ἐκάλεισα, καὶ ἐκ τῷ ὁ ὑπακούων;
 σεν μὴ ἐκ ἰσχύος ἡ χεὶρ μου τῆς ῥύσασαί, ἢ ἐκ ἰσχύος
 τῆς ἐξελεύσασα; ἰδὲ τῇ ἀπειλῇ μου ἐξηρημώσω
 τὴν θάλασσαν, καὶ θήσω ποταμούς ἐρήμους, καὶ
 ἐξηρημώσω οἱ ἰσχυροὶ αὐτῶν ἀπὸ τῆς μὴ εἶναι
 ὕδωρ, καὶ ἀποθανοῦνται ὡς δίψῃ. 3 Καὶ ἐν-
 δύσω τὸν ἕρποντα σκότος, καὶ θήσω ὡς σάκκον τὸ
 περὶ βόλας αὐτῶν. 4 Κύριος Κύριος δίδωσιν μοι
 σοφίας, γλῶσσαι παιδείας, τῇ γνῶναι ὡς καμῶ ἡνίκα δὲ
 εἰπὼν λόγον· ἐπηκέν μοι τὸ πνεῦμα, πνεῦμα ἐπηκέν
 μοι ὅπως ἀκούειν, 5 καὶ ἡ παιδεία Κυρίου Κυρίου
 ἀνοήτῃ τὰ ὦτά μου, ἐγὼ δὲ ὅκ' ἀπειθῶ, ὅδ' δὲ
 ἀντιλέγω. 6 Τὸν νῶτόν μου δέδωκα εἰς μάστι-
 γας, τὰς δὲ σαρκίνας μου εἰς ῥαπίσματα, τὸ
 δὲ πνεῦμα μου ὅκ' ἀπέστρεψα ἀπὸ ἀρχαίων
 ἐμ-

ΚΕΦ. ΙΑ'. Η Σ Α Ι Α Σ.

ἐμπισμάτων, 7 καὶ Κύριος Κύριος βοηθός μου μου
ἐγενήθη. 2 Ἐγὼ τὸ ἔκ ἐνετράπην, ἀλλὰ ἔσπασα
τὸ πρῶτον μου ὡς περὶ πέτρας, καὶ ἔργον,
ὅτι ἔκ μὴ αἰσχυνθῶ, 8 ὅτι ἐγγίξει ὁ δικαίω-
σας με· τίς ὁ κεινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι
ἅμα· καὶ τίς ὁ κεινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι·
9 Ἰδὲ Κύριος Κύριος βοηθός μοι· τίς κακώσῃ με; βοηθός
ἰδὲ πάντες ὑμεῖς, ὡς ἱμάτιον παλαμδηθήσατε,
καὶ ὡς σῆς χαλκῶν ὑμᾶς. 10 Τίς ἐν ὑμῖν
ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; ἀκουσάτω τῆς φωνῆς
τῆ πατρὸς αὐτοῦ· οἱ πορεύμενοι ἐν σκοτίᾳ, καὶ ἔκ
ἐσθι αὐτοῖς φῶς, πεποιῖσθε ὅτι τῷ οἴοματι Κυ-
ρίου, καὶ ἀντιστηρίσασθε ὅτι τῷ θεῷ Χ ὑμῶν.
11 Ἰδὲ πάντες ὑμεῖς πῦρ χάμετε, καὶ χαποχύτε
φλόγα· πορεύεσθε τῷ φωτὶ τῆ πυρὸς ὑμῶν, καὶ
τῇ φλογὶ ἢ ἔξεκαύσατε· δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα
ὑμῖν, ὃν λύπη κοιμηθήσατε.

Κ Ε Φ. ΝΑ'.

1 **Α** Κέσατέ με, οἱ διάκονοι τοῦ δικαίου, καὶ
ζητουῦντες τὸν Κύριον, ἐμβλέψατε εἰς
τὴν περὶ πέτρας, ἡ ἐλατομήσατε,
καὶ εἰς τὸν βόθρυον τῆ λάκκου, ὃν ὠρύξατε.
2 Ἐμβλέψατε εἰς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ὑμῶν,
καὶ εἰς Σάρραν τὴν ὠδίνυσαν ὑμᾶς· ὅτι εἰς ἡμῶν,
καὶ

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. να'.

σιντος,

ΚΕΦ. να'. Η Σ Λ Ι Α Σ.

σητός, ἡ δὲ δικαιοσύνη μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται,
τὸ δὲ σωτήριόν μου εἰς γενεὰς γενεῶν. 9 Ἐξε-
γείρου, ἔξεγείρου ἡ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐνδύσαι
τίλιν ἰσχυρὴν τῷ βραχίονός σου, ἔξεγείρου ὡς ὁ
ἀρχὴ ἡμέρας, ὡς γενεὰ αἰῶνος· ὃ σὺ εἶ ✕ ἡ λα-
τομήματα πλάτος, ἀφ' ἧς ἔξασα δράκοντα; 10 ὃ σὺ εἶ
ἡ ἐρημίσσα θάλασσαν, ὕδωρ ἀβύσσου πληθύνει;
ἡ γείσα τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ὁδὸν ἀφ' ἧς βάστας
ῥυομένων, 11 καὶ λελυτρωμένων; ὑπὸ γὰρ
Κυρίου ἀποστραφήσονται, καὶ ἥξουσιν εἰς Σιών μετ'
εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάματος αἰωνίου· ὅτι γὰρ
τῆς κεφαλῆς αὐτῶν ἀγαλλίαμα καὶ αἶνες, καὶ
εὐφροσύνη καταλήφεται αὐτοὺς· ἀπέδρα ὁδυῖν
καὶ λύπη καὶ στεναγμός· ἐγὼ εἰμι, 12 ἐγὼ εἰμι
✕ αὐτὸς ὁ ὠρυχάων σε, γινώθι, τίς ἔσται ἐφοβή- τίνα εὐλα-
θης ἀπὸ ἀνθρώπου θνητοῦ, καὶ ἀπὸ υἱὸς ἀνθρώπου, βηθεῖσα
οἱ ὡσεὶ χόρτος ἐξηρανθήσονται. 13 Καὶ ἐπελάθῃ
θεὸς τὸν ποιήσαντά σε, τὸν ποιήσαντά τὸν ὕμνον,
καὶ θεμελιώσαντά τὴν γῆν καὶ ἐφοβὰ ἀεὶ πά-
σας τὰς ἡμέρας τὸ πρὸς ὅσον τῷ θυμῷ τῷ θλί-
βοντός σε· ὃν τρόπον γὰρ ἐβόλιδας τῷ ἄρτι σε, ἀρέσαι
καὶ νῦν πῶς ὁ θυμὸς τῷ θλίβοντός σε; 14 Ἐν
γὰρ τῷ σώζεσθαί σε, ὃ γήσεται, ὅδε χρονιά-
✕ καὶ ὃ θανατώσει εἰς ἀφ' ἧς θανάτου, καὶ ὃ μὴ ὑπερῇσιν ἄριστος
αὐτῷ. 15 Ὅτι ἐγὼ ✕ Κύριος ὁ θεὸς σου, ὁ κατασκευά-
σας τὴν

Η Σ Λ Ι Α Σ. ΚΕΦ. ια΄

πλά θάλασσαν, καὶ ἡχῶν τὰ κύματα αὐτῆς, Κύ-
 εως Σαβαώθ ὄνομά μοι. 16 Θήσω τῆς λόγους
 δεξιάν μου εἰς τὸ στόμα σου, καὶ ὑπὸ τῷ σκιάν τῆς
 χειρὸς σκεπάσω σε, ὥς ἢ ἔφησα τὸν οὐρανόν, καὶ
 ἐθεμελίωσα τῷ γῆν, καὶ ἐρῶ Σιών, λαός μου
 εἶ σύ. 17 Ἐξεγείρου, ἔξεγείρου, ἀνάστηθι Ἱερου-
 σαλήμ, ἡ πῦσα τὸ ποτήριον τῷ θυμῷ αὐτοῦ,
 ὅτι χειρὸς Κυρίου τὸ ποτήριον γὰρ τῆς πώ-
 σεως, τὸ κόνδυ τῷ θυμῷ ἔπις καὶ ἔξεκένωσας,
 18 καὶ ὅτι ἰὼ ὁ ὠδρακαλῶν σε ὑπὸ πάντων
 τῶν τέκνων σου ὧν ἔτεκες, καὶ ὅτι ἰὼ ὁ ἀνι-
 λαμβανόμενος τῆς χειρὸς σου, ὅτι δὲ ὑπὸ πάν-
 των τῶν υἱῶν σου ὧν ἔφασας. 19 Δύο ζῶντα
 ἀντικείμενά σοι, τίς σοι συλλυπηθήσεται; πλῆμα
 καὶ σιῦτεμμα, λιμὸς καὶ μάχαιρα· τίς σε
 σοι ὠδρακαλέσῃ; 20 Οἱ υἱοί σου, οἱ ἀπορούμενοι,
 οἱ καθιζήσαντες ἐπ' ἄκρη πάσης ἑξόδου ὡς σούτ-
 λιον ἡμίφθον, οἱ πλήρεις θυμῷ Κυρίου, ὁκλε-
 λυμένοι ἀπὸ Κυρίου τῷ θεῷ Χ σου. 21 Διὰ
 τῷ τοῦ ἀκρε ✕ τῷ τοῦ πεντακωντηκοντη, καὶ μεθύουσα
 οὐκ ὑπὸ οἴνου. 22 Οὕτως λέγει Κύριος ὁ θεὸς
 ὁ κείμενος τὸν λαὸν αὐτοῦ· ἰδὲ εἴληφα ὅτι τῆς
 χειρὸς σου τὸ ποτήριον τῆς πώσεως, τὸ κόνδυ
 τῷ θυμῷ μου, καὶ ὅτι ὠδραθήσῃ ἐπὶ πῖν αὐτό,
 ἐμβαλῶ 23 καὶ δώσω αὐτό εἰς τοὺς χεῖρας τῶν ἀδικη-
 σάντων

ΚΕΦ. ΙΒ'. Η Σ Λ Ι Α Σ.

σάντων σε καὶ τῶν ταπεινωσάντων σε, οἱ ἔπαυ-
τῇ ψυχῇ σου, κόπον, ἵνα πρὲλθωμεν· καὶ ἔθ-
χες ἴσα τῇ γῇ καὶ μέσα σου ἔξω τοῖς ποταμοῖς· μεταφρεῖα
πορθομενοῖς.

Κ Ε Φ. ΝΒ'.

1 **Ε**ξεγέρσθ, ἔξεγέρσθ Σιών, ἵνα ἐκδυσῇ τὴν
ἰσχύ σου Σιών, καὶ ἐκδυσῇ τὴν δόξαν
σου, Ἱερουσαλὴμ πόλις ἡ ἀγία, ἣ ἐπέ-
προσέδησεν διελθεῖν διὰ σὺ ἀπειτμήτως καὶ
ἀχάθαρτον. 2 Ἐκπύναξαι τὸν χυλὸν, καὶ ἀνά-
στηθι, καὶ θύσου Ἱερουσαλὴμ, ἐκδυσῇ τὸν δεσμόν
τῆς πραχίλης σου, ἡ αἰχμαλώτης θυγάτηρ Σιών.
3 Ὅτι τὰδε λέγει Κύριος, δωρεὰν ἐπαράθητε,
καὶ ὃ μετὰ ἀργυρίου λυτρωθήσεσθε. 4 Οὕτως
λέγει Κύριος εἰς Αἴγυπτον κατέβη ὁ λαός μου
τὸ πρῶτον προεικόνισα ὁ λαός, καὶ εἰς Ἀσσυρίους
βία ἤχθησαν, 5 καὶ νῦν τί ὥδε ἔσται; τὰδε
λέγει Κύριος ὅτι ἐλήφθη ὁ λαός μου δωρεὰν,
θαυμάζετε καὶ ὀλολύζετε· τὰδε λέγει Κύριος·
δι' ὑμᾶς ἀπαπαντὸς τὸ ὄνομά μου βλασφημεῖ-
ται ὡς τοῖς ἔθνεσιν. 6 διὰ τὸ γινώσκειται ὁ
λαός μου τὸ ὄνομά μου ✕ διὰ τὸ ὅτι τῇ ἡμέρᾳ
ὁκένη, ὅτι ἐγὼ εἰμι αὐτὸς ὁ λαλῶν, πᾶραιμι
7 ὡς ὅρα ὅτι τῶν ὁρέων, ὡς πόδες εὐαγγελίζο-

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. 16.

μέν' ἀκούει εἰρήνης, ὡς εὐαγγελιζόμενος ἀγαθὰ,
 ὅτι ἀκουσὶ ποίησω τὴν σωτηρίαν σου, λέγων
 Χ τῇ Σιών· βασιλεύσῃ σου ὁ θεός, 8 ὅτι
 φωνὴ τῶν φυλασσόντων σε ὑψώθη, καὶ τῇ φωνῇ
 ἅμα εὐφρανθήσονται· ὅτι ὀφθαλμοὶ πρὸς ὀφθαλ-
 μὸς ὄψονται, ἡνίκα αὖ ἐλεήσῃ Κύριος τὴν Σιών,
 9 ῥηξάτω εὐφροσύνῃ ἅμα τὰ ἔρημα Ἱερουσα-
 αὐτῶν λήμ, ὅτι ἠλέησεν Κύριος Χ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ
 ἐρύσατο Ἱερουσαλήμ. 10 Καὶ ἀποκαλύψει
 Κύριος τὸν βραχίονα αὐτοῦ τὸν ἄγιον εὐσπῶπον
 πάντων τῶν ἐθνῶν, καὶ ὀφνύσονται πάντα τὰ ἄκρα
 τῆς γῆς τὴν σωτηρίαν τὴν ᾗς τῷ θεῷ ἡμῶν.
 11 Ἀπόστητε, ἀπίσθητε, ἐξέλθατε ἐκκεῖθεν, καὶ
 ἀχαράττε μὴ ἀπίστετε, ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐ-
 τῆς, ἀφορέσθητε οἱ φερόντες τὰ σκώλη Κυρίου,
 12 ὅτι ἔμψυχοι παρεσχῆς ἐξελεύσασθε, ἡδὲ φυγῇ
 παραύσατε· παραύσει καὶ πρῶτος ἡμῶν Κύ-
 ριος, καὶ ὁ ὀπίσσω ἀγαθὸς ὑμᾶς Κύριος ὁ θεὸς Ἰα-
 ράηλ. 13 Ἰδοὺ, σιυνήσῃ ὁ παῖς μου, καὶ ὑψω-
 θήσεται, καὶ δοξαθήσεται, καὶ μετὰ τὴν δόξαν
 σφόδρα. 14 Ὅτι πτόπιν ἐκστήσονται ὅτι σὲ πολ-
 λοὶ, οὕτως ἀδοξήσῃ ἀπὸ ἀνθρώπων τὸ εἶδος σου,
 τῶν καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ ἡμῶν ἀνθρώπων. 15 Οὕτως
 θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ σιυνέξου-
 σιν βασιλεῖς τὸ σῶμα αὐτοῦ· ὅτι οἷς αὐτῷ ἀνι-
 γέλη

ΚΕΦ. νγ'. Η Σ Λ Ι Α Σ.

γάλη θεὸς αὐτοῦ, ὅψονται, καὶ οἱ οὐκ ἀκη-
κόασιν, σωθήσονται.

Κ Ε Φ. ΝΓ'.

Κύριε, τίς ὁρίσεται τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ
ὁ βραχίον Κυρίου ✕ ὅτι πῆνι ἀπείρα-
λύθη; 2 Ἀνηγγείλαμεν ἐν θυμῷ
αὐτοῦ ὡς παιδίον, ὡς ῥίζα ἐν γῇ διψώσῃ οὐκ ἔστι
εἶδος αὐτοῦ, ὅδε δόξα· καὶ ἰδομεν αὐτόν; καὶ ὅκ
εἶχεν εἶδος οὐδὲ γάλακτος, 3 Ἀλλὰ τὸ εἶδόν
αὐτοῦ ἀτίμον; καὶ ὁ κλείπον ὡς πᾶν ἄνθρω-
πος· ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν, καὶ εἰδὼς φέρει
μαλακίαν, ὅτι ἀπέγραπται τὸ πρὸς ὅσον αὐτοῦ,
ἡτιμάσθη, καὶ οὐκ ἐλογίσθη. 4 Οὕτως ταῖς
ἁμαρτίας ἡμῶν φέρῃ, καὶ θεὸς ἡμῶν ὀδυῖται,
καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτόν ἐν πόνῳ, καὶ ἐν
πληγῇ ✕ ὑπὸ θυμῷ, καὶ ἐν κακότητι. 5 Αὐτὸς
δὲ ἐπαυμάσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ ἀνομίας
ἐμαλακίῃσθαι διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, παθεῖν ἁμαρτίας
εὐφροσύνης ἡμῶν ἐπ' αὐτόν, καὶ μάλα πᾶν αὐτὸς ἡμεῖς
ἰάσθαι. 6 Πάντες ὡς πρὸς ὅσα ἐπληρώθη-
μεν ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπληρώθη, καὶ Κύ-
ριος παρέδωκεν αὐτόν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.
7 καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι οὐκ ἀνοίγει
τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς πρὸς ὅσα ὅτι σφαλῶν ἦν.

Η Σ Α Ι Α Σ. Κ Ε Φ. Ι Δ'.

καὶ ὡς ἀμὲν ἐνδύσιον τῷ κείραντι αὐτὸν ἄφρωνος, οὕτως ὁκ ἀνοίγει τὸ σῶμα αὐτοῦ. 8 Ἐν τῇ λαπεινώσει ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη· τίς γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; ὅτι αἵρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τῷ λαῷ μου ἤχθη εἰς θάνατον. 9 Καὶ δώσω τὴν ποιητοῦς ἀντὶ τῆς παφῆς αὐτοῦ, καὶ τὴν πλυσίους ἀντὶ τῆς γαλιάτης αὐτοῦ· ὅτι ἀνομία ἔκ ἐποίησεν, ὅθεν εὐρέθη δόλος ἐν τῷ σῶματι αὐτοῦ, 10 καὶ Κύριος βύλεται καθαρίσαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς πληγῆς· εἰ δὲ δώτε δώσω σοὶ ἁμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὀφείλει σπέρμα μακρόβιον· καὶ βύλειται Κύριος ✕ ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀφελεῖν ἀπὸ τῆς ποιοῦς τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, 11 δεῖξαι αὐτῷ φῶς, καὶ πλάσαι τῇ σωτηρίᾳ, διχασθῶσι δίκαιοι εὖ δὲ λούονται πολλοῖς, καὶ ταῖς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει. 12 Διὰ τὸ αὐτὸς κληρονομία πολλὰς, καὶ τῶν ἰσχυρῶν μερὶς σκύλα· ἀνδ' ὧν πῦρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογιάθη, καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας ἁμαρτίας πολλῶν ἀνῆνεγκεν, καὶ ἀφ' αὐτῶν ταῖς ἀνομίας αὐτοῦ πῦρεδόθη.

Κ Ε Φ. Ν Δ'.

Ι **Ε** Υφραίνθητι σείρα ἡ ἐκ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ✕ καὶ τέξου ἡ ὁκ ὠδίνουσα, ὅτι

ΚΕΦ. 18. Η ΣΑΙΑΣ.

ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μαῖλλον, ἢ τῆς
ἐχούσης τὸν ἄνδρα· εἶπεν γὰρ Κύριος. 2 Πλά-
τινον τὸν πόπον τῆς σκηνῆς σου, καὶ τῶν αὐ-
λαῶν σου, πῆξον, μὴ φείσῃ, μαίκρινον τὰ χοι-
νίσματα σου, καὶ τὰς πασάλας σε κατίχυσον·
3 ἐπὶ εἰς τὰ δεξιὰ καὶ εἰς τὰ ἀριστερά ἐκπέ-
τασον· καὶ τὸ σπέρμα σε ἔσται κληρονομία, καὶ
πόλεις ἡρμωμύνας καὶ οἰκήσεις. 4 Μὴ φοβοῦ,
ὅτι κατηγνώθης, μηδὲ ἐντραπήσῃς, ὅτι ὠνειδίῃς,
ὅτι ἀρχυῖναι αἰῶνιοι ἐπιλήσῃ, καὶ ὀνειδος τῆς χη-
ρείας σου ἔμὴ μνησθήσῃ ἐπ. 5 Ὅτι Κύριος
ὁ ποίῳ σε, Κύριος Σαβαώθ ὄνομα αὐτοῦ καὶ
ὁ ῥυσάμενός σε, θεὸς ἅγιος Ἰσραὴλ, πάσῃ τῇ γῇ αὐτὸς
κληθήσεται. 6 Οὐχ ὡς γυνῆκα καὶ αὐτελεμ-
νύλῳ καὶ ὀλιγόφυχον κέκληκέν σε Κύριος, ὅδ'
ὡς γυνῆκα ἐκ νεότητος μεμνημένῳ, εἶπεν ὁ
θεὸς σου. 7 Χρόνον μικρὸν κατέλιπόν σε, καὶ
μετὰ ἐλέους μεγάλου ἐλέησω σε. 8 Ἐν θυμῷ
μικρῷ ἀπέσρεψα τὸ πρὸς ὤπλον μου ἀπὸ σοῦ,
καὶ ἐν ἐλέει αἰωνίῳ ἠλέησά σε· εἶπεν ὁ ῥυσά-
μενός σε Κύριος, 9 ἀπὸ τῆς ὕδατος τῆς ἐπὶ
Νῶε τῆς τοῖ μοι ὄψιν, καὶ ὅτι ὥμοσα αὐτῷ ἐν τῇ
χρόνῳ ἐκείνῳ τῇ γῇ, μὴ θυμωθήσεται ἐπὶ σοὶ
ἐτι, μηδὲ ἐν ἀπειλῇ σου 10 τὰ ὄρη μετρί-
σασθαι, ὅδ' οἱ βοιωοὶ σου μετὰ κινήσονται·

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. 10'.

οὕτως ὁδὸν τὸ παρ' ἐμοῦ σοι ἔλεος ἐκλείψει,
 ὁδὸν ἡ ἀγαθή σου τῆς εἰρήνης σου ἢ μὴ μεταστῇ.
 εἶπεν γὰρ Κύριος ἰλαῶς σοι. 11 Ταπεινὴ καὶ
 ἀκατάστατος ἢ παρεκλήθης· ἰδὲ ἐγὼ ἐτοιμάζω
 σοι ἀνδραγα τὸν λίθον σου, καὶ τὰ θεμέλιά σου
 σάπφειρον, 12 καὶ θήσω τὰς ἐπάλξεις σου
 ἰάσπιν, καὶ τὰς πύλας σου λίθους κρυστάλλου, καὶ
 τὸν πεδῖον σου λίθους ἐκλεκτούς. 13 Καὶ
 πάντα τὰς ἑσέας σου διδάκτους θεῶν, καὶ ἐν πολ-
 λῇ εἰρήνῃ τὰ τέκνα σου. 14 Καὶ εἰ διχασμοὶ
 οἰκοδομηθήσονται, ἀπέχου ἀπὸ ἀδίκου, καὶ ἢ φοβη-
 θῇς, καὶ πόθος ὁκ ἐγγὺς σοι. 15 Ἰδὲ
 προσήλυτοι προσελύσουσί σοι δι' ἐμοῦ, καὶ παροι-
 κίσουσίν σοι, καὶ ὅτι σὲ καταφύξονται. 16 Ἰδὲ
 ἐγὼ κτίξω σε, ὡς χαλκὸς φουσῶν· ἔνι πυρὶ
 ἀνδραγα, καὶ ἐκφέρειν σκεῦος εἰς ἔργον· ἐγὼ δὲ
 ἐκτίξω σε, ὡς εἰς ἀπώλειαν φθεῖραι. 17 Πάν-
 τος σκεῦος σκευασὸν ὅτι [δὲ] σὲ, ὡς εὐδοκίᾳ, καὶ
 εὐδελήσω πᾶσα φωνὴ ἢ ἀμασῆσται ὅτι σὲ εἰς κρίσιν· πάν-
 τας αὐτὴς ἠτήσεις, ὅτι οἱ δὲ ἑνοχαιοὶ σου ἔσονται
 ἐν αὐτῇ." Ἔστι κληρονομία τοῖς θεο-
 Κρεῖω πλοῦσιν Κύριον, καὶ ὑμεῖς ἔσταθέ μοι δίκαιοι,
 λέγει Κύριος.

Κ Ε Φ. ΝΕ'.

Ι **Ο**Ι διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδαρ, καὶ ὅσοι
 μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγορά-
 σατε, καὶ φάγετε ✠ καὶ πορεύεσθε καὶ πίετε
 ἀγοράσατε ἀνεὺ ἀργυρίου καὶ πμῆς οἶνον καὶ στέαρ.
 2 Ἰναπὶ πμᾶσθε ἀργυρίου ✠ ἐν αἷκ ἄρτοις καὶ
 τὸν μόχθον ὑμῶν οὐκ εἰς πληρομονίαν; ἀκίσσατε
 ✠ ἀκοῦν μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ, καὶ σῖτυ-
 φήσῃ ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. 3 Προσέχετε
 τοῖς ὠτίοις ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθήσατε ταῖς ὁδοῖς
 μου· ἐπακίσσατέ μου, καὶ ζήσεσθαι ἐν ἀγαθοῖς ἡ
 ψυχὴ ὑμῶν, καὶ ἀφθνήσκει ὑμῖν ἀφθνήσκουσιν
 αἰῶνιον, ἡ ὅσα Δαυὶδ ἡ πῖσας. 4 Ἰδὲ μαρ-
 τύριοι ἐν ἔθνεσιν δίδωκε αὐτὸν ἀρχόντας καὶ
 παρθένους ἐν ἔθνεσιν. 5 ✠ Ἰδὲ ἔθνη αὐτὸν
 ἠδύσαντα σε, ὅπκι καλέσονται σε, καὶ λαοὶ οἱ οὐκ
 ὀπίσαντά σε, ὅπτι σὲ καταφύζονται, ἕνεκεν
 Κυρίου τοῦ θεοῦ σου Χ καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ, ὅπτι
 ἐδόξασέν σε. 6 Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ἐν τῷ θεῷ
 εὐρίσκει αὐτὸν ὀπκι καλέσασθε· ἡνίκα αὐτὸν ἐγ-
 γίξει ὑμῖν, 7 ὁπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς ταῖς ὁδοῖς
 αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἀνομῶς ταῖς βουλαῖς αὐτοῦ,
 καὶ ὀπισγραφῆται ὀπτι Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεται,
 ὅπτι ὀπτι πολλὸν ἀφήσει ταῖς ἁμαρτίας ὑμῶν.

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. νε'.

8 Οὐ γὰρ εἶπεν αἱ βουλαὶ μου ὥσπερ αἱ βου-
λαὶ ὑμῶν, ὅδε ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν αἱ ὁδοὶ
μου, λέγει Κύριος. 9 Ἀλλ' ὥς ἀπέχθῃ ὁ οὐ-
ρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχθῃ ἡ ὁδὸς μου
ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ ἀγαθήματα ὑμῶν
ἀπὸ τῆς ἀγαθείας μου. 10 Ὡς γὰρ εἰάν
ἀπὸ χαταβῇ ὁ ὑετὸς ἢ χιών ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
οὐ μὴ ἀποτραφῇ Χ ἐκτὸς ἕως ἀν μεθύσῃ τινὺ
γῶν, καὶ ἐκτέλῃ, καὶ βλαστήσῃ, καὶ δώσῃ σπέρ-
μα τῷ σπείρειν, καὶ ἄρτοι εἰς βρώσιν, 11 οὐ-
τως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ εἰάν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στό-
ματός μου, ὃ μὴ ἀποτραφῇ Χ ὥς με κενόν,
ἕως ἀν σιωπηθῇ ὅσα ἠθέλησα, καὶ εὐδοήσω
ταῖς ὁδοῖς σου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. 12 Ἐν
γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ δι-
δαχθήσεσθε· τὰ γὰρ ὅρη καὶ οἱ βοῦνοὶ ἐξα-
λαύονται προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ
πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσῃ τοῖς
κλάδις, 13 καὶ ἀντὶ τῆς σιβῆς ἀναθήσεται
κυπάριστος, ἀντὶ δὲ τῆς κοιλύης ἀναθήσεται
μυρσίνη καὶ ἔσται Κύριος εἰς ὄνομα, καὶ εἰς ση-
μεῖον αἰῶνιον, καὶ ὅσα ἐκλείψῃ.

ΚΕΦ. Ν5.

1 **Τ**Αδε λέγει Κύριος φυλάσσετε χείρας,
καὶ ποιήσατε δικαιοσύνην, ἡγήσει γὰρ
τὸ σωτήριόν μου τὸ ῥυθίναί με, καὶ τὸ
ἔλεός μου ἀποκαλυφθῆναι. 2 Μαχάριος ἄνθρωπος
ὁ ποιεῖ τὰς ἐντολὰς, καὶ ἄνθρωπος ὁ ἀντεχόμενος αὐ-
τῆς, καὶ φυλάσσει τὰς ἐντολὰς μὴ βεβηλοῦν,
καὶ ἀφαιρῶν τὰς χεῖρας αὐτῆς μὴ ποιεῖν ἀδί-
κημα. 3 Μὴ λέγῃτω ὁ ἁλλογενὴς ὁ προσκει-
μένος πρὸς Κύριον, ὅτι λέγων· ἀπορισμὸς ἀφοριεῖ
με ὅτι Κύριος ἀπὸ τῆς λαοῦ αὐτοῦ. καὶ μὴ λε-
γῃτω ὁ εὐνοῦχος, ὅτι ἐγὼ εἰμι ξύλον ξηροῦ.
4 Ὅτι πάλιν λέγει Κύριος τοῖς εὐνοχοῖς, ὅσοι
ἐν φυλάσσονται τὰς ἐντολὰς μου, καὶ ἐκλέ-
ξονται ἃ ἐγὼ θέλω, καὶ ἀντέχονται τῆς ἀφαι-
ρήσεως μου, 5 δώσω αὐτοῖς ὅτι τῷ οἴκῳ μου, καὶ
ὅτι τῷ τείχεϊ μου τόπον ὀνομαζόν, κρείττω ἢ ὅν καὶ
θυγατέραν, ὄνομα αἰώνιον δώσω αὐτοῖς, καὶ οὐκ
ἐκλείψῃ. 6 Καὶ τοῖς ἁλλογενέσιν τοῖς προσκει-
μένοις πρὸς Κύριον δαλεῦν αὐτοῦ, καὶ ἀγαπᾶν
τὸ ὄνομα Κυρίου, τὸ εἶναι αὐτοῦ εἰς δόξαν· καὶ
δύλας, καὶ πάντας τὰς φυλασσόμενας τὰς ἐντο-
λὰς μου μὴ βεβηλοῦν, καὶ ἀντεχόμενοι τῆς
ἀφαιρήσεως μου, 7 εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὸ ὅρος
τὸ

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. ΙΖ'.

τὸ ἅγιόν μου, καὶ εὐφρανέσθαι αὐτὸς ἐν τῷ οἴκῳ
 τῆς προσδοχῆς μου· τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτῶν,
 καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν ἔσονται δεκταί· ὅτι τῷ θυ-
 σιαστηρίῳ μου· ὁ γὰρ οἶκός μου οἶκος προσδο-
 χῆς κληρονομήσει πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν, 8 εἶπεν Κύ-
 ριος ὁ συνάγων τὰς διασπαρμένους Ἰσραὴλ, ὅτι
 συναξάσω ἐπ' αὐτοὺς συναγωγῇ. 9 Πάντα τὰ
 θηρία τὰ ἄγρια, δέωτε, φάγετε πάντα τὰ θη-
 ρία τῷ θύμῳ. 10 Ἰδετε ὅτι πάντες ἐκτιτύ-
 φλονται, ὅσα ἐξέσταν φρονῆσαι, πάντες κυνέες
 οἰκοὶ ὃ διωθήσονται ὑλακτεῖν, σύνπιαζοντες κοι-
 τίῳ, φιλοῦντες νυγαῖσαι. 11 Καὶ οἱ κυνέες ἀνα-
 δέξονται τὴν ψυχὴν, ὅσα εἰδότες πληρομονίαν· καὶ
 εἰσιν ποταροὶ οὐκ εἰδότες σάβωσιν, πάντες [ἐν]
 ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐξηκολύθησαν, ἕκαστος καὶ τὸ
 αὐτὸ ἐάντῳ ✕ ἀπ' ἀνδρὸς αὐτοῦ. 12 Δεῦτε, λάβωμεν οἶνον,
 καὶ οἰνοπληγήσωμεν μέδω, καὶ ἔσται τριακτὴ ἡμέρα αἴαιτος,
 μεγάλη εὐφροσύνη σφόδρα.

Κ Ε Φ. ΝΖ'.

Ι Δεῖτε ὡς ὁ δίκαιος ἀπάλετο, καὶ ὅδε ✕ ἀνὴρ
 ἐκδέχεται τῇ καρδίᾳ, καὶ ἄνδρες δίκαιοι
 αἰροῦνται, καὶ ὅδε κατανοεῖ· ἀπὸ γὰρ
 προσώπου ἀδικίας ἤρτα ὁ δίκαιος, 2 ἔσται ὃ
 εἰρήνη ἡ ταφὴ αὐτοῦ, ἤρτα ἐκ τῶ μέσου. 3 Ὑμεῖς
 δε

ΚΕΦ. 17. Η ΣΑΙΑΣ.

δε προσελάχετε ὡς υἱοὶ ἄνομοι, σπέρμα μι-
 χῶν καὶ πόρνης. 4 ὅτι τίμι ἐνετυφώσατε; καὶ
 ὅτι τίνα ἠνοίζατε τὸ σῶμα ὑμῶν; καὶ ὅτι τίνα
 ἐχαλάσατε τὴν γλῶσσαν ὑμῶν; οὐχ ὑμεῖς ἐστὶ
 τέκνα ἀπωλείας; σπέρμα ἄνομον; 5 Οἱ πρῶ-
 τεραλοιῶτες Χ ὅτι τὰ εἰδῶλα ὑπὸ δαίδαλα δα-
 σέα, σφάζοντες τὰ τέκνα αὐτῶν ὡς ταῖς φά-
 ραγγιν ἀναμέσον. ✠ ἄκραν τῶν πετρῶν ✠ ἐν ταῖς
 μερίσι φάραγγι. 6 Ἐκείνη σου ἡ μαεὶς, ὅπως σὺ
 ὁ κληρὸς καὶ κείνοις ἐξέχας ἀπονδαίς, καὶ κείνοις
 ἀνήμεγχεας θυσίας. ὅτι τέτοις οὖν οὐκ ὀργισθή-
 σονται; 7 Ἐπ' ὅρας ὑψηλὸν καὶ μετέωρον, ἐκδ
 σου ἡ κοίτη, καὶ ἐκδ ἀνεβίβασας ✠ θυσιάσαι θυ-
 σίας. 8 καὶ ὀπίσω τῶν σαρκῶν τῆς θύρας σου
 ἔθηκεας μνημόσυνά σου. "Ως, ὅτι ἐὰν ἀπ' ἐμοῦ
 ἄποσῃς, πλεῖον τι ἔξεις. ✠ ἐπλάτυνας τὴν κοίτην
 σου, καὶ δέδε σὺ αὐτῇ παρ' αὐτῇ. ἠγάπησας τὰς κοι-
 μωμνίους μὲν σὺ, 9 καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορ-
 νείαν σου μετ' αὐτῆς, καὶ πολλὰς ἐποίησας τὰς
 μαχαρὰν ἀπὸ σὺ, καὶ ἀπέστειλας ἀρέσβεις ὑπὲρ
 τὰ ὄρεά σου, [καὶ ἀπέστειλας] καὶ ἐταπεινώθης
 ἕως ἄδ' σου. 10 Ταῖς πολυθιάς σου ἐκοπίασας,
 καὶ ὅς εἶπας· παύσομαι ἐννοχίᾳ [ὅτι] ἔωρα-
 ξας ταῦτα, ἀλλ' οὐκ οὐ κατεδέχθης μου σύ.
 11 Τίνα ἐλάβηθεῖσαι ἐφοβήθης, καὶ ἐφύσω με,
 καὶ

Η ΣΑΙΑΣ ΚΕΦ. 15.

καὶ οὐκ ἐμνήσθης μου, ὅδ' ἐλάβες με εἰς τὴν
 ἀχαιοίαν, ὅδ' εἰς τὴν καρδίαν σου· καὶ γὰρ σε
 εἶδαν ἄνθρωποι, καὶ ἐμὲ ἐκ ἐφοβήθης. 12 Καὶ γὰρ
 ἀπαγγέλλω ἀπαγγέλω τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὰ κακά
 μου σου, ἃ οὐκ ὠφελήσουσίν σε. 13 ὅταν ἀναβόη-
 σης, ἐξελεύσασάν σε ἐν τῇ θλίψει σου· τότε
 γὰρ πάντες ἄνεμος λήφεται, καὶ ἀποίσει καλα-
 γίς. Οἱ δὲ ἀντιχόμηνοί μου κτήσονται γλῶσσαι, καὶ
 κληρονομήσουσιν τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου. 14 Καὶ
 ἐρύσῃ· χαθαίσατε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ὁδοί,
 καὶ ἄρατε σκῶλα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τοῦ λαοῦ μου.
 15 ✠ Ὅπ τὰδε λέγει Κύριος ὁ ὑψίστος, ὁ ἐν
 ὑψηλοῖς κατοικῶν τὸν αἰῶνα, ἅγιος ἐν ἁγίοις ὄνο-
 μα αὐτοῦ, [Κύριος] ὑψίστος ἐν ἁγίοις ἀναπαύο-
 μενος, καὶ ὀλιγοφύχοις διδύς μακροθυμίαν, καὶ
 διδύς ζωὴν τοῖς σιωπευομένοις τὴν καρδίαν.
 16 καὶ οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἐκδικήσω ὑμᾶς, ὅδ' ἐ-
 λθὲν παντὸς ὀργισθήσομαι ὑμῖν· πνεῦμα γὰρ πρὸ
 ἐμοῦ ἐξελεύσεται, καὶ πολλὰ πᾶσαν ἐγὼ ἐπαίησα.
 17 Διὰ ἁμαρτίαν βραχὺ ἐλύπησα αὐτόν,
 καὶ ἐπάταξα αὐτόν, καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρὸς ὁ-
 πόν μου ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἐλυπήθη, καὶ ἐπορεύθη
 θυγρὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς ✠ τῆς καρδίας αὐτοῦ. 18 ταῖς
 ὁδοῖς αὐτοῦ ἐώρακα, καὶ ἰασάμην αὐτόν, καὶ
 πρὸς ἐκάλεισα αὐτόν, καὶ ἔδωκα αὐτῷ πρὸς ἐκκλησίν
 ἀλη-

ΚΕΦ. ιη'. Η Σ Α Ι Α Σ.

ἀληθινῶ, Χ καὶ τοῖς παθenoῖς αὐτῷ. 19 κίψων
καρπὸν χειλέων εἰρήνῃ ἐπ' εἰρήνῃ τοῖς μακρὰν καὶ
τοῖς ἐγγύς οὖσιν. Καὶ εἶπεν Κύριος· ἰάσθηται
αὐτῶς. 20 Οἱ δὲ ἄδικοι ✠ ὡς θάλασσα οὕτως
κλυδωνισθήσονται, καὶ ἀναπαύσασθαι οὐ δυνη-
σονται. ✠ καὶ ἀπβάλλεται ὕδωρ αὐτῆς ἀπατάτημα καὶ
πλῆθον. 21 Οὐκ ἔστι χαίρειν τοῖς ἀσεβέσιν, εἶπεν
[Κύριος] ὁ Θεός.

Κ Ε Φ. ΝΗ'.

Ι **Α** Ναβόησον εἰ ἰσχύϊ, καὶ μὴ φείσῃ, ὥς
σάλπιγξ ὑψώσῃ τὴν φωνὴν σου, καὶ
ἀνάγγελον τῷ λαῷ μου τὰ ἁμαρτή-
ματά αὐτῶν, καὶ τῷ οἴκῳ Ἰακώβ τὰς ἀνομίας
αὐτῶν. 2 Ἐμὲ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ζητήσουσιν,
καὶ γνώσιναι μου τὰς ὁδούς ὀπιθυμῶσιν, ὡς λαὸς
✠ ὁ δικαιοσύνῃ [Θεῷ] πεποιηκώς, καὶ κρίσιν
Θεοῦ αὐτῷ μὴ ἐγκαταλείπων. αὐτῶν με νῦν
κρίσιν διχάσαι, καὶ ἐλγίξεν Θεῷ ὀπιθυμῶσιν, 3 λέ-
γοντες· τί ὅτι ὀργισάμεν, καὶ ἔκ εἶδες; ἔτα-
πειώσαμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔγνω; εἰ ὁ προσέχεις
γὰρ ταῦς ἡμέραις πῶν ἡσυχῶν ὑμῶν εὗρίσκετε τὰ
θελήματα ὑμῶν, καὶ πάντα τὰς ἐποχλείους
ὑμῶν ἐποιούσατε. 4 ✠ Ἰδὲ εἰς κρίσεις καὶ
μάχας ἡσυχάζετε, καὶ τύπτετε πυγμαῖς ταπεινόν.

ἱνατί

Η ΣΑΙΑ Σ. ΚΕΦ. νη.

ἵνατί μοι κηρύετε ὡς σήμερον, ἀκούσῃται ἐν κραυ-
 γῇ τὸ πᾶν τῶν υἱῶν; 5 Οὐ θαύτω τὸν νη-
 τεῖαν ἐξελεξάμεν, καὶ ἡμέραν ταπεινοῦ ἀν-
 θρώπου τὸν ψυχικὸν αὐτοῦ, οὐδ' αὖ χάμψῃς
 ὡς κείκον τὸν πρᾶχληλόν σου, καὶ σάκκον καὶ
 ἀποδὸν ὑποστράση, οὐδ' οὕτως χαλέσειε νητεῖαν
 ✠ καὶ ἡμέραν δεκτικὴν ✠ τῷ Κυρίῳ. 6 Οὐχὶ
 θαύτω νητεῖαν ἐγὼ ἐξελεξάμεν, λέγει Κύριος,
 ἀλλὰ λύε πάντα σιῶδεσμον ἀδικίας, ἀφ' ὧν
 τραγαλίας βιάων συναλλαγμάτων, ἄποστελλε
 πιδραυσμῶνους εἰς ἀφέσι, καὶ πᾶσαι συγγραφῆ
 ἀδικοὶ ἀφ' ὧν. 7 Διάθρυπτε πεινῶντι τὸν
 ἄρτον σου, καὶ πτωχοὺς ἀστέγους εἰσάγε εἰς τὸν οἶ-
 κόν σου· εἰὰ ἰδῇς γυμνόν, περιβαλε, καὶ ἀπὸ
 τῶν οἰκείων τῆς ἀπέρματος σου οὐχ ὑπερέβη
 8 τότε ῥαγήσεται περιστοιχιστὸς τὸ φῶς σου, καὶ τὰ
 ἰάματά σου ταχὺ ἀνατελῶν· καὶ περιπορεύσεται
 ἔμπροσθέν σου ἡ δικαιοσύνη σου, καὶ ἡ δόξα
 τῆς θεῷ περιτελῶν σε. 9 Τότε βοήσῃ, καὶ ὁ θεὸς
 εἰσακούσεται σου, ἐπὶ λαλοῦντός σου ἐρῶν, ἰδοὺ
 παύει· εἰὰ ἀφελῇς ἀπὸ σὺ σιῶδεσμον καὶ χει-
 ροποιήσας, καὶ ῥῆμα γογγυσμοῦ, 10 καὶ ὡς
 πεινῶντι τὸν ἄρτον σου εἰς ψυχῆς σου, καὶ ψυ-
 χικὸν πεναιωμένον ἐμπλήσῃς, τότε ἀνατελῶν ἐν
 τῷ σκότει τὸ φῶς σου, καὶ τὸ σκότος σου ὡς με-
σημβεία,

ΚΕΦ. 18. Η Σ Λ Γ Α Σ.

σημερία, 11 καὶ ἔσαι ὁ θεός σου μετὰ σὲ ἀν-
παντός· καὶ ἐμπληθήσῃ καρδίᾳ περ ὀπιδυμῆ ἡ
ψυχὴ σου, καὶ τὰ ὄσα σου ποικιλήσεται, καὶ ἔσαι
ὡς κήπος μεθύων, καὶ ὡς πηγὴ ✕ ὕδατος, ἡ
μὴ ἐξέλιπεν ὕδωρ· καὶ τὰ ὄσα σου ὡς βοτάνη
ἀνατελῇ καὶ ποικιλήσεται, καὶ κληρονομήσουσι
γενεὰς γενεῶν. 12 Καὶ οἰκοδομηθήσονται σου
αἱ ἔρημοι αἰώνιοι, καὶ ἔσαι σὺ τὰ θεμέλια αἰώνια,
γενεῶν γενεῶν ✕ ἀναστήσεις· καὶ κληθήσῃ οἰκοδό-
μος φραγμῶν, καὶ τὸς τείλους τὸς ἀναμέσον
παύσεις. 13 Ἐὰν ἀποσρέψῃς τὸν πόδα σου
ἀπὸ τῶν σαββάτων τῶ μὴ ποιεῖν τὰ θελήματα
σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἁγίᾳ, καὶ χαλέσεις τὰ σαβ-
βάτα πρυφερά, ἅγια τῷ θεῷ [σου] διδοξασμένα,
καὶ δοξάσης αὐτὰ, ἔκ ἀρεῖς τὸν πόδα σὺ ἐκ ἔργου,
ὅθεν λαλήσεις λόγον· ὅς ὁργῇ ἐκ τῶ σώμα-
τός σου," 14 καὶ ἔσῃ πεπειθὴς ἐπὶ Κύριον, καὶ
ἀναβιδάσῃ σε ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, καὶ φα-
μῇ σε τίτῃ κληρονομίᾳ Ἰακώβ τῷ πατρὸς σου·
τὸ γὰρ σῶμα Κυρίου ἐλάβησεν ταῦτα.

Κ Ε Φ. ΝΘ.

1 **Μ**Η ἔκ ἰσχύει ἡ χεὶρ Κυρίου τῶ σωσά·
ἢ ἐβάρυνεν τὸ οὖς αὐτοῦ τῶ μὴ εἰσα-
κῆσαι; 2 Ἀλλὰ τὰ ἀμαρτήματα
ὑμῶν

ἀφ' ὧν ὑμῶν δις ὧσιν ἀναμέσον ὑμῶν καὶ ἀναμέσον τῷ θεῷ,
 καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν ἀπέστρεψεν τὸ πρόσω-
 πον αὐτοῦ ἀπ' ὑμῶν τῷ μὴ ἐλεῆσθαι. 3 Αἱ γὰρ
 χεῖρες ὑμῶν μεμολυμμέναί εἰσιν αἷματι, καὶ οἱ δάκτυ-
 λοι ὑμῶν εἰς ἁμαρτίας, τὰ δὲ χεῖλη ὑμῶν ἐλά-
 λησεν ἀνομίας, καὶ ἡ γλῶσσα ὑμῶν ἀδικίας με-
 λετᾷ. 4 Οὐδεὶς λαλῶν δίκαια, οὐδὲ ἔστιν κρί-
 σις ἀληθινή· πεποιῖθασιν ὅτι ματαίοις, καὶ λα-
 λῶσιν κενὰ, ὅτι κύβητον πόνον, καὶ τίκθουσιν ἀνο-
 μίας. 5 Ὡς ἀσπίδων ἔρρηξαν, καὶ ἴσον ἀράχτης
 ὑφαίνουσιν, καὶ ὁ μέλλων τῶν ὧν αὐτοῦ φαγεῖν,
 σιωπῆρας οὐκ εἶναι, εὖρεν καὶ ἐν αὐτῷ βασιλίσκον.
 6 Ὁ ἴσος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν εἰς ἰμάτιον, οὐδὲ μὴ
 περιβάλλονται ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ· τὰ γὰρ
 ἔργα αὐτοῦ, ἔργα ἀνομίας, ✕ καὶ ἔργον ἀδικίας
 ἐν χερσὶν αὐτοῦ. 7 Οἱ δὲ πόδες αὐτοῦ ὅτι πο-
 νηρίας τέχουσιν, ταχέως ἐκχέουσιν αἷμα ✕ ἀναίπουν,
 καὶ οἱ ἀφρολογισμοὶ αὐτοῦ, ἀφρολογισμοὶ ἀφρονῶν·
 σιγήματα καὶ παλαμπουρία εἰς ταῖς ὁδοῖς αὐ-
 τοῦ, 8 καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν, καὶ οὐκ
 ἔστιν κρίσις εἰς ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ· αἱ γὰρ τρίβοι
 αὐτοῦ διεστραμμέναί εἰς διόδους, καὶ οὐκ οἶ-
 δασιν εἰρήνην. 9 Διὰ τῆτο ἀπέστη ἡ κρίσις ἀπ'
 αὐτοῦ, καὶ ὃ μὴ καταλάβῃ αὐτοῦ δικαιοσύνη·
 ὑπομεινάντων αὐτῶν φῶς ἐγένετο αὐτοῖς σκό-
 τος,

ΚΕΦ. 19. Η Σ Α Ι Α Σ.

πος, μείνοντες αὐγίῳ ἐν ἀωρία περιπάτησαν.
 10 Ψηλαφήσουσιν ὡς τυφλοὶ τοῖχον, καὶ ὡς ἔχ-
 ῶσιν ὡφθαλμῶν ψηλαφήσουσιν, καὶ πε-
 σοῦνται ἐν μεσημβρία ὡς ἐν μεσονυχίῳ, ὡς
 ἀποθήσκοντες φεάξουσιν, 11 ὡς ἄρκος καὶ ὡς
 περιτετὰ ἅμα πορεύονται· ἀνεμείναμεν κρίσιν,
 καὶ ἔκ' ἐστὶ σωτηρία, μακρὰν ἀφέντηκεν ἀφ' ἡμῶν.
 12 Πολλὴ γὰρ ἡμῶν ἡ ἀνομία ἐν ὁμίῳ σου, καὶ
 αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν· αἱ γὰρ ἀνο-
 μίαι ἡμῶν ἐν ἡμῖν, καὶ τὰ ἀδικήματα ἡμῶν ἔγνω-
 μεν, 13 ἡσέβησαμεν καὶ ἐφθασάμεθα ✕ ἐν
 Κυρίῳ, καὶ ἀπέστημεν ἀπὸ ὅπιαθεν τῷ θεῷ ἡμῶν·
 ἐλαλήσαμεν ἄδικα, καὶ ἡπειθήσαμεν· ἐκύομεν,
 καὶ ἐμελετήσαμεν ἀπὸ καρδίας ἡμῶν λόγους ἀδί-
 κους, 14 καὶ ἀπεσθήσαμεν ὀπίσω τὴν κρίσιν,
 καὶ ἡ δικαιοσύνη μακρὰν ἀφέντηκεν ἀφ' ἡμῶν· ὅτι
 κατηναλώθη ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἡ ἀλήθεια, καὶ καταναλωθῇ
 δι' εὐθείας οὐκ ἡδιώθητο διελθεῖν. 15 Καὶ ἡ
 ἀλήθεια ἤρπαι, καὶ μετέστησαν τὴν ἀφύπναιον αὐ-
 τοῦ τῷ σιωπῆσαι· καὶ εἶδεν Κύριος, καὶ οὐκ ἤρε-
 σεν αὐτῷ, ὅτι οὐκ ἔστι κρίσις. 16 Καὶ εἶδεν, καὶ
 οὐκ ἔστι ἀνὴρ, καὶ κατενόησεν, καὶ οὐκ ἔστι ὁ ἀνι-
 λεφόμενος, καὶ ἡμιώατο αὐτὸς τῷ βασιλεῖ
 αὐτοῦ, καὶ τῇ ἐλεημοσίῳ ✕ αὐτὸ ἐσπείσατο.
 17 Καὶ ἐμεδύσατο δικαιοσύνην ὡς θώρακα, καὶ

Η Σ Λ Ι Α Σ. ΚΕΦ. Ξ'.

φειδέτε το φεικεφαλαίαν σωτηρίου ὅτι τῆς κε-
 φαλῆς, καὶ φειβάλετο ἱμάτιον ἐκδικήσεως καὶ
 τὸ φειβάλαιον Χ ζήλου. 18 ὡς ἀνταποδώσων
 ἀνταπόδοσιν ὅτις τοῖς ὑποενδοκίτοις Χ αὐτῷ,
 ἄμυναν τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ, ✕ τὰς νύκτας ἀνταπόδωμα
 ἀνταποδώσει. 19 Καὶ φοβηθήσονται οἱ ἀπὸ δυσ-
 μῶν τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ οἱ ἀπὸ ἀναθλῶν ἡλίου
 τὸ ὄνομα Χ αὐτῷ τὸ ἐνδοξόν. ἥξει γὰρ ὡς πο-
 ταμὸς βίαιος ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου, ἥξει μετὰ
 θυμοῦ. 20 Καὶ ἥξει ἔνεκεν Σιών ὁ ῥυάμενος,
 καὶ ἀποσπρέψῃ ἀσθεῖαν ἀπὸ Ἰακώβ, ✕ εἶπεν Κύ-
 ριος. 21 Καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ πρ' ἐμοῦ ἀγα-
 θήκη, εἶπεν Κύριος· τὸ πνεῦμα τὸ ἐμὸν, ὃ ὅστις
 ὅτι σοὶ, καὶ τὰ ῥήματά μου, ἃ ἔδωκα εἰς τὸ
 σῶμα σου, ὃ μὴ ἐκλίπη ἐκ τῷ σώματός σου,
 καὶ ἐκ τῷ σώματος τῷ σπέρματός σου, ✕ καὶ
 ἐκ τῷ σώματός τῷ σπέρματός σου, εἶπεν Κύ-
 ριος ἀπὸ τῷ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Κ Ε Φ. Ξ'.

1 **Φ**Ωτίσου, φωτίσου Ἱερουσαλὴμ, ἥκει
 γὰρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου
 ὅτι σὲ ἀνατέταλκεν. 2 ✕ Ὅτι ἰδοὺ
 χαλὸς καλύψει γῆν, καὶ γνώφος ἐπ' ἔθνη, ὅτι οὐ
 σὲ φοβήσεται Κύριος, καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ὅτι σὲ
 ὀφθήσεται.

ΚΕΦ. Ξ'. Η Σ Λ Ι Α Σ.

ὀφθίησεται. 3 Καὶ πορεύσονται βασιλεῖς κτ'
 φωπὶ σε, καὶ ἔσθι τῇ λαμπρότητι ✕ τῆς ἀνα-
 τολῆς σου. 4 Ἄρσιν κύκλω τὸς ὀφθαλμούς σε,
 καὶ ἴδε ✕ πάντα σιωημένα τὰ τέκνα σου ἰδὲ
 ἤχασιν πάντες οἱ υἱοὶ σου μακρόθεν, καὶ αἱ θυ-
 γατέρες σε ἐπ' ὤμων ἀρθῇσόναι. 5 Τότε ὄψῃ,
 ✕ καὶ χαρῇσῃ, καὶ φοβηθήσῃ, καὶ ὀκθήσῃ τῇ
 καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλὲ εἰς σὲ πλῆτος θαλάσσης,
 καὶ ἐθνῶν καὶ λαῶν, καὶ ἤξουσίν σοι 6 ἀγγέλαι
 χαμήλων, καὶ χαλύψουσίν σε χαμήλοι Μαδιάμ
 καὶ Γαφάρ· πάντες ἐκ Σαβὰ ἤξουσιν φέρουτες χρυ-
 σίον, καὶ λίθον οἰσουςιν, καὶ λίθον πίμμιον, καὶ
 τὸ σωτήριον Κυρίου εὐαγγελιοῦνται. 7 Καὶ
 πάντα τὰ πρῶτα Κηδάρ σιναχθήσονται, καὶ
 οἱ κριοὶ Ναβαιώθ ἤξουσίν σοι, καὶ ἀνενεχθήσεται
 δεξτὴ ὅτι τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ οἶκος τῆς
 πρῶτης μου δοξαθήσεται. 8 Τίνες οἶδὲ
 ὡς νεφέλαι πέτονται, καὶ ὡς πτερυγαὶ σὺν νεο-
 σοῖς; 9 Ἐμὲ νῆσοι ὑπέμειναν, καὶ πλοῖα Θαρ-
 σεῖς ὡς πρῶτοις, ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μα-
 κρόθεν, καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσὸν αὐτῶν μετ'
 αὐτῶν, ἀφ' ὃ τοῦ ὀνόματος Κυρίου τὸ ἅγιον, καὶ ἀφ'
 τοῦ τὸν ἅγιον τῷ Ἰσραὴλ ἐνδόξον εἶναι. 10 Καὶ
 οἰκοδομήσουσιν Χ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰ τείχη σου,
 καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ᾤψονται σοι· ἀφ' ὃ

Γαφάρ

Η Σ Λ Ι Α Σ. ΚΕΦ. Ξ'.

γὰρ ὀργῇ μου ἐπάταξά σε, καὶ ἀφ' ἑλεός μου
 ἠγάπησά σε. 11 Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι
 σου ἀφ' ὧ πάντος, ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἔκλεισθη-
 σονται, εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ διούαμιν ἐθιῶν, καὶ
 βασιλεῖς αὐτῶν ἀγορεύουσιν. 12 Τὰ γὰρ ἔθνη
 καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, οἵ πινες ἔδυσσυσσίν σοι,
 ὑπαταῖνται ^{ἐπολουῶται}, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημιά ἐρημωθήσονται.
 13 Καὶ ἡ δόξα τῷ Λιβαίου πρὸς σὲ ἥξει, ὃν
 κυπαρίσσω καὶ πύκην καὶ κέδρον, ἅμα δοξάσαι
 τὸν τόπον τὸν ἁγίόν μου, ✠ καὶ τὴν τύπον τῶν πο-
 δῶν μου δοξάσω. 14 Καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ
 δεδοκότες υἱοὶ ταπεινωσάντων σε, ✠ καὶ προξυ-
 νάντων σε, ✠ καὶ προσκυλήσουσιν ἐπὶ τὰ ἰχνη τῶν πο-
 δῶν σου πάντες οἱ παραξυνάντες σε καὶ κληθήσῃ πό-
 λις Κυρίου, Σιών ἁγίου Ἰσραὴλ. 15 Διὰ τὸ
 γεννηθῆταί σε ἐγκαταλελειμμένῳ καὶ μεμιση-
 μένῳ, καὶ ἔκλυον ὁ βοηθῶν καὶ θήσω σε ἀγαλ-
 λίαμα αἰῶνιον, εὐφροσύνην γενεῶν γενεᾶς. 16 Καὶ
 θηλάσεις γάλα ἐθιῶν, καὶ πλοῦτον βασιλείων
 φάγῃς, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε,
 καὶ ἑξαμερῶδός σε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. 17 Καὶ
 ἀντὶ χαλκοῦ οἴσω σοι χρυσίον, ἀντὶ δὲ σιδήρου
 ξύλα οἴσω σοι ἀργύριον, ἀντὶ δὲ ξύλων ποιήσω σοι χαλ-
 κόν, ἀντὶ δὲ λίθων, σίδηρον καὶ δώσω τῆς ἀρ-
 χιεῖς σου ὡς εἰρήνην, καὶ τῆς ἐπισκόπων σου ὡς
 δικαιο-

ΚΕΦ. ΞΑ'. Η ΣΑΙΑ Σ.

Διχαρσιών, 18 καὶ ἐκ ἀκκαθήσειαι ἐπὶ ἀδικία
 ὃν τῇ γῇ σου, ὅδε σιῶτεμμα, ὅδε ταλα-
 πωρία ὃν τοῖς ὀρείοις σου, ἀλλὰ κληθήσειαι σω-
 τέριον τὰ τείχη σου, καὶ αἱ πύλαι σου γλύμμα.
 19 Καὶ οὐκ ἔσαι σοι ἐπὶ ὁ ἥλιος εἰς φῶς ἡμέρας,
 ὅδε ἀναβλή σελήνης φωτὶς σοι τὴν νύκτα, ἀλλ'
 ἔσαι σοι Κύριος φῶς αἰώνιον, καὶ ὁ θεός σου δόξα
 σου. 20 Οὐ γὰρ δύσειαι ὁ ἥλιός σου, καὶ ἡ σε-
 λήνη σοι ἐκ ὀκλείψῃ· ἔσαι γὰρ Κύριός σοι φῶς
 αἰώνιον, καὶ ἀναπληρωθήσονται αἱ ἡμέραι τῶ πέν-
 θους σου, 21 καὶ ὁ λαός σου πᾶς δίχαρος, καὶ
 ἀφ' αἰῶνος κληρονομήσουσιν τὴν γλῶν, φυλάσσων
 τὸ φύτθωμα, ἔργα χειρῶν αὐτῶν εἰς δόξαν. 22 Ὁ
 ὀλιγοστός ἔσαι εἰς χιλιάδας, καὶ ὁ ἐλάχιστος εἰς
 ἔθνος μέγα· ἐγὼ Κύριος κατὰ χρηρὸν σιναῶζω
 αὐτούς.

Κ Ε Φ. ΞΑ'.

Ι **Π**νεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, ὃ ἐνεκεν ἔχρι-
 σέν με ✕ Κύριος· εὐαγγελίσταξ πτω-
 χοῖς ἀπέσταλκέν με, ἰάσαξ τὰς συν-
 τεπεμνύουσιν τῇ καρδίᾳ, κηρύξαι αἰχμαλώτοις
 ἀφίεσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, 2 καλέσαι
 ὁπιαυτὸν Κυρίου δεκτὸν, καὶ ἡμέραν ἀνταποδό-
 σιως ✕ τῷ δειῶ ἡμῶν, καὶ καλέσαι πάντα τὰς

Η Σ Λ Ι Α Σ ΚΕΦ. ξα΄.

πειθοῦνται, 3 δοθῆναι τοῖς πειθοῦσιν Σιών
 ✕ δοῦναι αὐτοῖς δόξαν ἀντὶ αποδοῦ, ἄλεμμα
 εὐφροσύνης τοῖς πειθοῦσιν, χαλαστολίω δόξης ἀντὶ
 πνεύματος ἀκηδίας· καὶ κληθήσονται γενεὰ δι-
 χαροσύνης, φύτλημα Κυρίου εἰς δόξαν. 4 καὶ
 περὶ τῆς οἰκοδομήσουσιν ἐρήμους αἰωνίας, ἐξηρημασμένας περ-
 τῶν ἐξομασθήσουσιν, καὶ χαρινῶσιν πόλεις ἐρήμους,
 ἐξηρημασμένας εἰς γενεὰς Χ καὶ γενεάς. 5 Καὶ
 ἤξουσιν ἄλλογενεῖς· ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου,
 καὶ ἄλλοφυλοι ἀροτῆρες καὶ ἀμπελουργοὶ Χ ὑμῶν.
 6 Ὑμεῖς δὲ ἱερεῖς Κυρίου κληθήσεσθε, [καὶ]
 λειτουργοὶ ἡμῶν ✕ ἡμῶν, ἐκδοῦναι ὑμῖν ἱσμὸν ἐθνῶν
 ὅτι κατέδατε, καὶ ἐν τῷ πλῆθει αὐτῆς θαυμα-
 σθήσεσθε. 7 ✕ Ἀπὸ τῆς αἰχμῆς ὑμῶν διπλᾶς καὶ
 ἐν τρεπῆς ἀγαλλιάσονται μίεις αὐτῆς· οὕτως ἐκ δούτε-
 ρας κληρονομήσουσιν πλὴν ἡμῶν, καὶ εὐφροσύνη
 αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῆς. 8 Ἐγὼ γὰρ
 εἰμι Κύριος ὁ ἀγαπῶν διχαροσύνην, καὶ μισθὸν ἀρ-
 πάγματα ἐξ ἀδικίας· καὶ δώσω τὸν μόνον αὐ-
 τῆς δικαίους, καὶ ἀφθόκλιον αἰώνιον ἀφθόκλιτον
 αὐτοῖς. 9 Καὶ γνωσθήσεται ὅτι τοῖς ἐθνεσιν τὸ
 σπέρμα αὐτῶν, καὶ ἔα ἐκγονα αὐτῶν ✕ ἐν μέσῳ
 τῶν λαῶν· πᾶς ὁ ὄρων αὐτὰς ὁπτηγνώσκειται αὐτὰς,
 ὅτι οὗτοί εἰσιν σπέρμα ἡυλοποιημένων ὑπὸ θεοῦ,
 10 καὶ ἐν εὐφροσύνῃ εὐφρανθήσονται ὅτι Κύριοι.
 Ἀγαλ-

ΚΕΦ. ΞΒ'. Η Σ Λ Ι Α Σ.

Ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐπέδου-
σεν γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφρο-
σύνης· ὥς νυμφίῳ ὡρέθηκέν μοι μίτρα, καὶ ὡς
νύμφῳ κατεκόσμησέν με κόσμῳ. **ΙΙ** Καὶ ὡς
γῆ αὖξουσα τὸ ἀνθρῶπιν αὐτῆς, καὶ ὡς κηπὸς τῆς γῆς αὖξουσαν
σπέρμα· αὖξ **✕** ἀνατέλλει· οὕτως ἀνατελεῖ Κύ- κηπον
ριος Κύριος δικαιοσύνην καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον
πάντων τῶν ἐθνῶν.

Κ Ε Φ. ΞΒ'.

Ι **ΙΑ** Σιών ὃ σωπῆσόν με, καὶ ἀφ' Ἱερου-
σαλὴμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ἀν' ἐξέλθῃ ὡς
φῶς δικαιοσύνη αὐτῆς, τὸ δὲ σωτήριόν μου
μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται. **2** Καὶ ὄψονταί
ἐθνη πῶς δικαιοσύνην σου, καὶ **✕** πάντες βασι-
λεῖς πῶς δόξαν σε, καὶ χαλέσῃ σε τὸ ὄνομά σε
τὸ χεῖρόν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσῃ αὐτό. **3** Καὶ
ἔσθ' ἐφόδος ἄλλοις ἐν χειρὶ Κυρίου, καὶ ἀφ' Ἱε-
ρουσαλὴμ βασιλείας ἐν χειρὶ θεοῦ σε. **4** Καὶ ἐκέπ-
τε κληθήσῃ κατὰ λελεμμένη, καὶ ἡ γῆ σε ὃ κλη-
θήσεται ἐπ' ἔρημος· σοὶ γὰρ κληθήσεται θέλημα
ἐμὸν, καὶ τῇ γῇ σου οἰκουμένη· **✕** ὅτι εἰδὼς ὁ
Κύριος ἐν σοὶ, καὶ ἡ γῆ σου σιωπήσεται. **5** Καὶ
ὡς σιωπῶν νεφρίσκος παρ' ἐνέῳ, οὕτως κατοική-
σουσιν οἱ υἱοὶ σου μετ' σοῦ· καὶ ἔσθ' ὃν πρόπον εὐ-

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. ΞΓ'.

φρανθήσεται νυμφίος ὅτι νύμφη, οὕτως εὐφραν-
θήσεται Κύριος ὅτι σοί. 6 Καὶ ὅτι τῶν τε-
χῶν σου Ἱερουσαλὴμ κατέστησα φύλακας ὅλιω
τίω ἡμέραν καὶ ὅλιω τίω νύκτα, οἱ ἀφ' ἐπὶ
λαοὶς ἔσωπήσονται μνησκόμοι Κυρίου. 7 Οὐκ
ἔστι γὰρ ὑμῖν ὅμοιός· εἰς διορθώσῃ, καὶ ποιήσῃ
Ἱερουσαλὴμ ἀγαμέμνονα ὅτι τῆς γῆς. 8 Ὁμο-
δοξῆς σεν Κύριος κατὰ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ, καὶ κατὰ τῆς
ἰσχύος τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, εἰς ἐπὶ δώσω τὸν σι-
τόν σου, καὶ τὰ βρώματά σου τοῖς ἐχθροῖς σου,
καὶ εἰς ἐπὶ πίνονται ὑποὶ ἀλλότριοι τὸν οἶνον σε, ἐφ'
ὧ ἐμόχθησας, 9 ἀλλ' ἢ οἱ σιυνάροντες φάρον-
ται αὐτὰ, καὶ ἀνέσυσιν Κύριον, καὶ οἱ σιυνάρον-
τες πίνονται αὐτὰ ἐν ταῖς ἐπαύλεσι ταῖς ἀγαίαις
σου μου. 10 Πορεύεσθε, Χ πελάστε ἀφ' ἐπὶ τῶν πυ-
λῶν μὲν, καὶ ὁδοποιήσατε τῷ λαῷ μὲν. ✕ σκευά-
σατε τὴν ὁδόν, καὶ ὁδοποιήσατε, καὶ τὰς λίθους τὰς
ἐκ τῆς ὁδοῦ ἀφαιρήσατε· ἐξάρατε σύσσημον
εἰς τὰ ἔθνη. 11 Ἰδοὺ ὁ Κύριος ἐποίησεν ἀκχ-
ρὸν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἐπάλε τῇ θυγατρὶ Σιών,
ἰδοὺ σοὶ ὁ σωτὴρ ὁδοποιεῖται ἔχων τὸν ἑαυτοῦ
μοσὸν ✕ μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ πρὸς
πρὸς ὅπου αὐτοῦ. 12 Καὶ χαλέσῃ αὐτὸν λαὸν
ἄγιον, λευτερωμένοι ὑπὸ Κυρίου, σὺ δὲ κληθήσῃ
ὁπλητεμένη πόλις, καὶ οὐκ ἐγκαταλειμμένη.

ΚΕΦ.

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. ξγ'.

ἀφ' ἧς αὐτοὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν 9 ἐκ
πάσης θλίψεως αὐτῶν. ὃς παρέσθους, ὅς δὲ ἄγγε-
λος, ἀλλ' αὐτὸς Κύριος ἔσται αὐτῆς, ἀλλὰ τὸ
ἀγαπᾷ αὐτὴς καὶ φείδεσθαι αὐτῆς. καὶ αὐτὸς
ἐλυτρώσατο αὐτὴς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὴς, καὶ
ἔφασκεν αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς αἰῶνος.

10 Αὐτοὶ δὲ ἠπείδυσαν, καὶ παρώξυναν τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον αὐτῆς, καὶ ἐγράφη αὐτοῖς εἰς
ἔχθραν, καὶ αὐτὸς ἐπολέμησεν αὐτῆς, 11 καὶ
ἐμνήσθη ἡμερῶν αἰωνίων. ✕ Μαροῦ λαὸς αὐτῆς" πᾶς

γῆς ὁ ἀναβιάσας ἐκ τῆς θαλάσσης τὸν ποιμένα τῶν
περσέων ✕ αὐτῆς; πᾶς ὅστις ὁ θεὸς ἐν αὐτοῖς
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον; 12 Ὁ ἀγαθὸν τῇ δεξιᾷ
Μωσίου, ὁ βραχίον τῆς δόξης αὐτῆς; κατέχυσε
ὑδὼρ ἀπὸ ποταμοῦ αὐτῆς, ποίησεν αὐτῇ ὄνομα
αἰώνιον. 13 Καὶ ἤγαγεν αὐτῆς διὰ τῆς ἄβυσ-
σου, ὡς ἵππον δι' ἐρήμου, καὶ οὐκ ἐκοπίασαν,
14 καὶ ὡς κτήνη ἀλλὰ πεδίου. Καὶ κατέβη
πνεῦμα ὡς Κυρίου, καὶ ἀνέστη αὐτῆς. οὕ-
τως ἤγαγεν τὸν λαόν σου, ποίησεν σεαυτῇ ὄνομα
δόξης. 15 Ἐπίστροφον ἐκ τῆς ἔρανος, καὶ ἴδε
ἐκ τῆς οἴκου τῆς ἀγίου σου, καὶ δόξης σου πᾶς
ὅστις ὁ ζῆλός σου καὶ ἡ ἰσχὺς σου; πᾶς ὅστις τὸ
πλῆθος τῆς ἐλέους σου, καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου,
ὅτι ἀνέχου ἡμᾶς; 16 Σὺ γὰρ ἡμῶν εἶ πατήρ,
ὅτι

ΚΕΦ. ΞΔ'. Η Σ Λ Ι Α Σ.

ὅτι Ἀβραάμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ
ἐπέγνω ἡμᾶς, ἀλλὰ σὺ, Κύριε, πατὴρ ἡμῶν, ῥύ-
σαι ἡμᾶς, ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου ὅτιν ἐφ' ἡμᾶς. ὁ ἡμῶν

17 Τί ἐπλάνησας ἡμᾶς, Κύριε, ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
σου; ἐσκλήρυναι ἡμῶν τὰς καρδίας, τῷ μὴ φο-
βῶσθαι σε; ὁπίστροφον ἀφ' τῆς δούλης σου,
ἀφ' τῆς φυλᾶς τῆς κληρονομίας σου, 18 ἵνα
μικρὸν κληρονομήσωμεν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ σου·
οἱ ὑπεεισέκοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ ἁγίασμα
σου. 19 Ἐγνώμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, ὅτι
οὐκ ἦρξας ἡμῶν, ὅθεν ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου
ἐφ' ἡμᾶς.

Κ Ε Φ. ΞΔ'.

1 **Ε**ΑΝ ἀνοίξῃς τοὺς ὕδατιν, πτόμος λήψεται
ἀπὸ τοῦ ὄρει, καὶ τακίσονται, 2 ὡς
κρηὶς ἀπὸ ποταμοῦ πρὸς τήκεται,
καὶ κατακαύσῃ πῦρ τῆς ὑπεεισέκοι, καὶ φα-
νερὸν ἔσται τὸ ὄνομά σου ὁ τοῖς ὑπεεισέκοι σε· Κυρίου
ἀπὸ ποταμοῦ σε ἔθνη ταραχθήσονται, 3 ὅταν
ποιῇς τὰ ἐνδόξα· πτόμος λήψεται ἀπὸ τοῦ ὄρει.
4 Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἔκ ἡμέρας, ἔδε οἱ ὀφθαλ-
μοὶ ἡμῶν ἰδοὺ θεὸν πλεῖν σὺ, καὶ τὰ ἔργα σου,
ὃ ποιήσεις τοῖς ὑπομένουσιν ἔλεον. 5 Συνα-
τήσεται γὰρ Χ εἰς τοῖς ποιῶσιν τὸ δίκαιον,
καὶ

Η Σ Λ Ι Α Σ. ΚΕΦ. ΞΔ'.

καὶ τῶν ὁδῶν σε μνησθήσονται· ἰδοὺ σὺ ὠργίσθης,
καὶ ἡμεῖς ἡμάρτομεν· ἀλλὰ τὸ ἐπλανήθημεν,
6 καὶ ἐγενήθημεν ὡς ἀκάρδοι πάντες ἡμεῖς,
X καὶ ὡς ῥάκος ἀποκαθιδύης πᾶσα ἡ δικαιο-
σύνη ἡμῶν· καὶ ἔξερύημεν ὡς φύλλα X πάντες
ἡμεῖς, ἀλλὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν οὕτως ἀνεμῶ-
οῖσθ' ἡμᾶς, 7 καὶ οὐκ ἔστι ὁ ὀπιθελέμενθ'
τὸ ὄνομά σου, καὶ ὁ μνηστὴς ἀνπλασθέν σου.
ὅτι ἀπέστρεψας τὸ πρὸσωπόν σου ἀφ' ἡμῶν, καὶ
παρέδωκας ἡμᾶς ἀλλὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.
8 Καὶ νῦν, Κύριε, πατήρ ἡμῶν σὺ, ἡμεῖς δὲ
πηλὸς, X καὶ σὺ πλάσῃς ἡμῶν ἔργον τῶν χειρῶν
σε πάντες X ἡμεῖς. 9 Μὴ ὀργίζῃς ἡμῖν, X Κύριε,
X ἕως σφόδρα, καὶ μὴ ἐν χειρῶ μνησθῇς ἀμαρ-
τιῶν ἡμῶν· καὶ νῦν ὀπίσθελον, ὅτι λαὸς σου
πάντες ἡμεῖς. 10 Πόλις τῷ ἁγίου σε ἐγενήθη
ἐρημος, Σιών ὡς ἐρημος ἐγενήθη, Ἱερουσαλὴμ εἰς
κατάρσιν. 11 Ὁ οἶκος τὸ ἅγιον ἡμῶν, καὶ ἡ
δόξα καὶ ἡ ὑψολόγησις οἱ πατέρες ἡμῶν, ἐγενήθη
πυρκαϊστος, καὶ πάντα τὰ ἐνδοξα ἡμῶν σινέ-
πτεται. 12 Καὶ ὅτι πᾶσι τούτοις ἀνέχου,
Κύριε, καὶ ἐσιώπησας, καὶ ἐταπείνωσας ἡμᾶς
X ἕως σφόδρα.

ΚΕΦ.

Κ Ε Φ. ΞΕ'.

Ι Μφομὴς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτᾶσιν, ζητῶσιν
 εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητῶσιν· εἶπα, ἰδὲ ἐπερωτῶσιν
 εἰμι, ✕ ἰδὲ εἰμι, τῷ ἔθνη, οἳ πινες οὐκ
 ἐκάλεσαν τὸ ὄνομά μου. 2 Ἐξεπέτασα ταῖς
 χεῖράς μου ὅλῳ τῷ ἡμέραν πρὸς λαὸν ἀπει-
 θουῦντα καὶ ἀνιπλέρητα, οἳ ἔκ ἐπορεύθησαν ὁδῷ
 ἀληθινή, ἀλλ' ὀπίσω τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν, 3 ὁ
 λαὸς ὅτος ὁ παροξυνῶν με ἐναντίον ἐμῶ ἀγα-
 παντός· αὐτοὶ θυσιάζουσιν ἐν τοῖς κήποις, καὶ θυ- θυμιάζουσιν
 μῶσιν ὅτι ταῖς πλίνθοις τῶν δαίμονις, ἀ ἔκ
 ἔστιν. 4 Ἐν τοῖς μνήμασιν, καὶ ἐν τοῖς σπηλαίοις ἔσται
 κοιμῶνται δι' ἐνύπνια, οἳ ἔαθοντες κρέας ὕειον, καὶ κρέα ὑία
 ζωμὸν θυσιῶν, μεμολυμμένα πάντα τὰ σκότη
 αὐτῶν, 5 οἳ λέγοντες, πόρρω ἀπ' ἐμῶ, μὴ ἐγ-
 γίσῃς μοι, ὅτι χαθαρὸς εἰμι· ὅτι χαθαρὸς τῷ μου
 θυμῷ μου, πῦρ καίεται ἐν αὐτῷ πάσαις ταῖς
 ἡμέραις. 6 Ἰδὲ γέγραπται ἐνώπιόν μου, ὃ σιω-
 πήσομαι, ἕως ἂν σποδῶ εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν
 7 ταῖς ἀμαρτίας αὐτῶν, καὶ τῶν πατέρων αὐτῶν
 ✕ ὅτι τὸ αὐτὸ, λέγει Κύριος· οἳ ἐθυμίασαν ὅτι
 τῶν ὀρέων, καὶ ὅτι τῶν βοιωτῶν ἀνείδισαίν με,
 σποδῶσαι τὰ ἔργα αὐτῶν εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν.
 8 ✕ ὅτι ὅπως λέγει Κύριος· ὃν πρόπον εὐρεθήσεται

Η ΣΑΙΑ Σ. ΚΕΦ. ΞΕ'.

ὁ ῥῶξ ἐν τῷ βότρυϊ, καὶ ἐρῶσιν, μὴ λυμήνη αὐτόν,
 ὅτι εὐλογία Κυρίου ὅτι ἐν αὐτῷ, οὕτως ποιήσω
 ἔνεκεν τῷ θυλαβόντός μοι, τὸ ἐνεκεν ἧς μὴ ἀπο-
 λείσω πάντας. 9 Καὶ ἔξάξω τὸ ἐξ Ἰακώβ
 σπέρμα καὶ τὸ ἐξ Ἰούδα, καὶ κληρονομήσῃ τὸ
 ὄρος τὸ ἅγιόν μου, καὶ κληρονομήσουσιν οἱ ἐκ-
 λεκτοί μου, καὶ οἱ δούλοι μου, καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ.
 10 Καὶ ἔσονται ἐν τῷ δρυμῷ ἐπαύλεις ποιμνίων,
 καὶ φάραγξ Ἀχὼρ εἰς ἀνάπαυσιν βουκολίῃ τῷ
 λαῷ μου, οἱ ἐζητήσανί με. 11 Ὑμεῖς δὲ οἱ
 ἐγκαταλείποντές με, καὶ ὀπιλιθαινόμενοι τὸ ὄρος
 τὸ ἅγιόν μου, καὶ ἐτοιμάζοντες τῷ δαίμονί ὑμῶν
 πῆλιν, καὶ πληροῦντες τῇ τύχῃ κέραια,
 12 ἐγὼ παροδώσω ὑμᾶς εἰς μάχην, πάντες
 ἐν σφαγῇ πεσέσθε· ὅτι ἐκάλεσα ὑμᾶς, καὶ
 οὐκ ὑπακούσατε· ἐσέλησα, καὶ πῆρκατε,
 καὶ ἐποίησατε τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ ἄ ἐκ
 ἐβουλόμην, ἔξελεξατε. 13 Διὰ τὸ τοῦτο τὰδε
 λέγει Κύριος· ἰδοὺ οἱ θυλαβόντές μοι φάγονται,
 ὑμεῖς δὲ περιεσώσθητε· ἰδοὺ οἱ θυλαβόντές μοι πίνον-
 ται, ὑμεῖς δὲ διψήσετε· ἰδοὺ οἱ θυλαβόντές μοι
 εὐφρανθήσονται, ὑμεῖς δὲ αἰχμηθήσθε. 14 Ἰδοὺ
 οἱ θυλαβόντές μοι ἀγαλλιάσονται ἐν εὐφροσύνῃ,
 ὑμεῖς δὲ κεχεράζεσθε ἀπὸ τοῦ πόνοι τῆς καρδίας
 ὑμῶν, καὶ ἀπὸ σιωπῆς πνέματος ὀλολύξετε.

15 Κατα-

διψήσετε

ΚΕΦ. ΞΕ'. Η ΣΑΙΑ Σ.

15 Καταλείψετε γὰρ τὸ ὄνομα ὑμῶν εἰς πλη-
 σμονίῳ τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὑμᾶς δὲ ἀνελεῖ Κύ-
 ριος Χ ὁ Θεός, τοῖς δὲ δαλύνουσιν αὐτὸν κληθή-
 σεται ὄνομα χαγνόν, 16 ὃ εὐλογηθήσεται ὅτι τῆς
 γῆς, εὐλογήσουσιν γὰρ τὸν Θεὸν τὸν ἀληθινόν· καὶ
 οἱ ὁμνύοντες ὅτι τῆς γῆς, ὁμοιωταὶ τὸν Θεὸν τὸν
 ἀληθινόν· ὅτι πλήσονται γὰρ τὴν θλίψιν αὐτῶν
 τὴν πρῶτην, καὶ οὐκ ἀναθήσεται αὐτοῖς ὅτι
 τὴν καρδίαν. 17 Ἔσται γὰρ ὁ ὕψιστος χαγνός,
 καὶ ἡ γῆ χαγνή, καὶ ἔ μὴ μεθαδῶσιν τῶν πρεσβύ-
 ρων, οὐδ' ἔ μὴ ἐπέλθῃ αὐτοῖς ὅτι τὴν καρδίαν,
 18 Ἄλλ' εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλίαμα εὐρήσουσιν
 οἱ αὐτῇ, ✠ ὅσα ἐγὼ κτίζω. Ὅπ ἰδὲ ἐγὼ ποιεῶ
 ✠ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀγαλλίαμα, καὶ τὸν λαόν
 μου εὐφροσύνῃ. 19 Καὶ ἀγαλλιάσομαι ὅτι
 Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὐφρανθήσομαι ὅτι πρὸ λαῶν μου.
 καὶ οὐκέτι μὴ ἀκκαθῇ οἱ αὐτῇ φωνὴ κλαυθμοῦ,
 καὶ φωνὴ κραυγῆς, 20 καὶ ἔ μὴ γένηται ἔπ
 ὅτι ἀσπὺς ✠ ἡμέραις καὶ πρεσβύτης, ὅς ἐκ ἐμ-
 πλήσῃ τὸν χεῖρον αὐτοῦ· ἔσται γὰρ ὁ νέος ✠ υἱός
 ἐχσὸν ἐτῶν, ὃ δὲ ἀποθήσκων ἀμαρτωλός ✠ υἱός
 ἐχσὸν ἐτῶν, καὶ ὅτι αἰσάρας ἔσται. 21 Καὶ ὅτι
 οἰκοδομήσουσιν οἰκίας, καὶ αὐτοὶ οἰκηθήσουσιν· καὶ
 καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας, καὶ αὐτοὶ φάγονται
 τὰ γενήματα αὐτῶν. 22 καὶ ἔ μὴ οἰκοδομή-
 σουν,

Η Σ Λ Ι Α Σ. ΚΕΦ. ΞΣ'.

σὺσιν, καὶ ἄλλοι οἰκίησιν, καὶ ὃ μὴ φυτεύ-
 σουν, καὶ ἄλλοι φάγονται· καὶ γὰρ ταῖς ἡμέραις
 τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἔσονται αἱ ἡμέραι τοῦ λαοῦ
 μου· τὰ γὰρ ἔργα τῶν πόνων αὐτῶν παλαιώσονται,
 23 οἱ δὲ ἐκλεκτοί μου ὃ κοπιάσονται εἰς κενόν,
 τέχνη ποιή- ὅθεν τεχνηποιήσονται εἰς χατάραι, ὅτι σπέρμα ἡυλο-
 σουν γηρύνον ὑπὸ τοῦ θεοῦ ὄσιν, καὶ τὰ ἔκτρονα αὐ-
 τῶν μετ' αὐτῶν ἔσονται. 24 Καὶ ἔσται πλεῖν ἡ
 κεχεράζω αὐτοῖς, ἐγὼ ἐπακούσομαι αὐτῶν, ἔπι
 λαλουμένων αὐτῶν ἐρῶ, τί ἐστι; 25 Τότε λύκοι
 καὶ ἄρνες βοσκηθήσονται ἅμα, καὶ λέων ὡς βῦς
 φάγεται ἄχρα, ὄφις δὲ γλῶ ὡς ἄρτον, ὃκ ἀδι-
 κήσουσιν, ὅθεν μὴ λυμανοῦνται ὅτι τῷ ὄρει τῷ
 ἁγίῳ μου, λέγει Κύριος.

Κ Ε Φ. ΞΣ'.

μοι **Ι** **Ο** ὅπως λέγει Κύριος· ὁ ἔρανος μου θρόνος,
 ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου·
 ἢ ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετε μοι; καὶ ποῖος
 τόπος τῆς καταπαύσεώς μου; 2 Πάντα γὰρ
 ταῦτα ἐποίησεν ἡ χεὶρ μου, καὶ ἔστι ἐμὰ πάντα
 ταῦτα, λέγει Κύριος· καὶ ὅτι τίνα ὅτι βλέπω,
 ἀλλ' ἢ ὅτι τὸν ταπεινὸν καὶ ἡσύχιον, καὶ πρέ-
 μοιτα τὰς λόγους μου; 3 Ὁ δὲ ἀνομ^{ος}
 ὁ θύσων μοι μόσχον, ✕ ὡς ὁ πύπλων ἄνδρα· καὶ ὁ θυ-
 σιάζων

ΚΕΦ. Ξ΄. Η ΣΑΙΑ Σ.

σιάζων ἐκ ποιμανίου, ὡς ὁ Σποκτενὴν κινῶ· ὁ δὲ
ἀναφέρειν σεμίδαλιν, ὡς αἷμα ὕειν, ὁ διδύς λί-
θοι εἰς μνημόσυον, ὡς βλάσφημος· καὶ οὗτοι
ἐξελέξαντο τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, καὶ τὰ βδελύγματα
αὐτῶν, ἃ ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἠθέλησεν. 4 Καὶ γὰρ
ἐκλέξομαι τὰ ἐμπαύγματα αὐτῆς, καὶ τὰς
ἀμαρτίας αὐτῆς ἀνταποδώσω αὐτοῖς· ὅτι ἐκά-
λεσα αὐτὴς, καὶ οὐχ ᾤκηουσάν μου ἐλά-
λησα, καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν
ἐνθυμίοι μου, καὶ ἃ οὐκ ἐβλόμην ἐξελέξαντο.
5 Ἀκούσατε τὸ ῥῆμα Κυρίου οἱ πρέμοντες τὸν λό-
γον αὐτοῦ, ἐπάτε, ἀδελφοὶ ἡμεῖς, τοῖς μυστοῖν ὑμᾶς
καὶ βδελυσσομένοις, ἵνα τὸ ὄνομα Κυρίου δοξα-
σθῇ, καὶ ὁρθῇ ἐν τῇ εὐφροσύνῃ αὐτῆς, καὶ κείνοι
αἰγυμώσονται. 6 Φωνὴ κραυγῆς ἐκ πόλεως,
φωνὴ ἐκ ναῦ, φωνὴ Κυρίου ἀνταποδίδόντος ἀπὸ πο-
δοῦ τοῖς ἀντικειμένοις Χ αὐτοῖς. 7 Πεινὴ πλεῖ-
σθῆναι τέκεν, τὴν ἢ ἐλθεῖν τὸν πόνοι τῶν ὀδύ-
νων, ἐξέφυγεν, καὶ ἔτεκεν ἄρσεν. 8 Τίς ἤκουσεν
τοῦτο, καὶ τίς ἐώρακεν ὅπως; εἰ ὠδινεν γῆ ἐν μιᾷ
ἡμέρᾳ, εἰ ἐτέχθη ἔθνος εἰς ἅπαξ; ὅτι ὠδινει καὶ
ἔτεκεν Σιών τὰ παῖδιά αὐτῆς. 9 Ἐγὼ δὲ
ἔδωκα πλεῖστον δούλου τῷ πτωχῷ, καὶ ἐκ ἐμνήσθης
μου, εἶπεν Κύριος· οὐκ ἰδοὺ ἐγὼ γυνώσκω καὶ σῶ

Η Σ Α Ι Α Σ. ΚΕΦ. ΞΣ'.

ραν ἐποίησα; εἶπεν ὁ θεός σου. 10 Εὐφράνθητι
 ✕ ἅμα Ἱερουσαλὴμ, καὶ πανηγυρίσατε πάντες
 οἱ οἰκοκλιῶντες ἐν αὐτῇ οἱ ἀγαπῶντες αὐτήν, χάριτε
 ✕ ἅμα αὐτῇ χαρὰν, πάντες ὅσοι πενθεῖτε ἐπ'
 αὐτῆς αὐτῇ, 11 ἵνα θηλάσῃτε, καὶ ἐμπλησθῇτε ὑπό-
 ματον ὡδὸς αὐτῆς, ἵνα ἐκθιλάσαντες
 πευφήσῃτε ὑπὸ εἰσόδῳ δόξης αὐτῆς. 12 Ὅτι
 ταῦτα λέγει Κύριος· ἰδὲ ἐγὼ ἐκκλίνω εἰς αὐτὴς
 ὡς ποταμὸς εἰρήνης, καὶ ὡς χειμάρρους ἐπικλύ-
 ζων δόξαν ἐθίων· τὰ παρὰ αὐτῶν ἐπ' ὤμων
 ἀρθῇσονται, καὶ ἐπὶ ἰσθμῶν ὡδὸς ἐκκληθήσονται.
 13 Ὡσεὶ πῖνα μήτηρ ✕ αὐτὴ πῖρα χαλέσῃ, ὅτι
 οὕτως καὶ ἐγὼ ὡδὸς χαλέσω ὑμᾶς, καὶ ἐν Ἱερου-
 σαλὴμ ὡδὸς ἐκκληθήσεσθε. 14 Καὶ ὅψετε, καὶ
 χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὰ ὅσα ὑμῶν ὡς
 βοτάνη ἀνατελῇ· καὶ γνωσθήσεται ἡ χεὶρ Κυρίου
 σκεβομένοις τοῖς φοβεμένοις αὐτόν, καὶ ἀπειλήσῃ τοῖς ἀπει-
 θῶσι. 15 Ἰδὲ γὰρ Κύριος ὡς πῦρ ἦξει, καὶ
 ὡς καταιγὶς τὰ ἄρματα αὐτοῦ, ὑποδύναμι ἐν θυμῷ
 ἐκδικήσῃ αὐτὸν, καὶ ὑποσκορακισμόν αὐτὸν ἐν φλογὶ
 καὶ ἀναλω- πυρός. 16 Ἐν γὰρ τῷ πυρὶ Κυρίου κριθήσεται
 θήσεται πάντα ἡ γῆ, καὶ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ πάντα σὰρξ·
 πολλοὶ τραυματίαι ἐσονται ὑπὸ Κυρίου, 17 οἱ
 ἀνιζόμενοι καὶ καθιζόμενοι εἰς τὰς κήπους, καὶ

ΚΕΦ. ξς'. Η Σ Λ Ι Α Σ.

Ὁι τοῖς πρεσβυτέροις ἐσθντες κρίαι υἱοι, καὶ τὰ κρίαι
 βδελύματα, καὶ τὸν μῦθον, ὅπιτοαυτὸ κατὰ
 λαθροσύνην, εἶπεν Κύριος. 18 Καὶ γὰρ τὰ ἔργα
 αὐτῶν καὶ τὸν λογισμόν αὐτῶν, ἔρχομαι συναγα-
 γεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὰς γλώσσας, καὶ ἥξω-
 σιν καὶ ὀφιοῦνται πρὸς δόξαν μου, 19 καὶ κατὰ-
 λείψω ἐπ' αὐτῶν σημεῖον, καὶ ἔξαποστελῶ ἐξ αὐ- σημεῖα
 τῶν σεπτοσμενῶν εἰς τὰ ἔθνη εἰς Θαρσείας, καὶ
 Φύδ, καὶ Λύδ, καὶ Μοσσοχ, καὶ Θοδοῖλ, καὶ εἰς
 πρὸς Ἑλλάδα, καὶ εἰς τὰς νήσους τὰς πόρρω, οἱ
 οὐκ ἀκηκόασιν μου τὸ ὄνομα, οὐδὲ ἐωράκησιν πρὸς
 δόξαν μου. καὶ ἀναγγελεύσιν μου πρὸς δόξαν ὡς
 τοῖς ἔθνεσιν, 20 καὶ ἄξουσιν τὴν ἀδελφὴν ὑμῶν
 ὡς πάντων τῶν ἐθνῶν δῶρον Κυρίου, μεθ' ἑκαστοῦ
 καὶ ἀρμάτων ὡς λαμπήναις ἡμιόνοις μετ' σκιαδίων
 εἰς πρὸς ἀγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ, εἶπεν Κύριος,
 ὡς ἀπενέγκασιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐμοὶ τὰς θυσίας
 αὐτῶν μετ' ψαλμῶν εἰς τὸν οἶκον Κυρίου, 21 καὶ
 ἀπ' αὐτῶν λήψομαι ἑαυτοῖς ἱερεῖς καὶ λαοὶ, εἶπεν
 Κύριος. 22 Ὅτι τρόπον γὰρ ὁ ἔθνη καὶ κατὰ
 καὶ ἡ γῆ καὶ κατὰ, ἀ ἐγὼ ποιῶ, μένη ἐνώπιόν μου,
 λέγει Κύριος, οὕτως γίνεσθαι τὸ σπέρμα ὑμῶν,
 καὶ τὸ ὄνομα ὑμῶν. 23 Καὶ ἔσται μῆνα ἐκ μην-
 ῶν, καὶ σάββατοι ἐκ σαββάτων, ἥξει πάντα σὰρξ

Η ΣΑΙΑ Σ. ΚΕΦ. ΞΕ΄.

εἰς ὅτι μου προσκλήσας εἰς Ἱερουσαλήμ, εἶπεν
 Κύριε. 24 Καὶ ἐξελεύσονται, καὶ ὄψονται
 πᾶς καὶ πᾶν ἀνθρώπου πᾶν τοῦ ἐξουδεκνέσθαι εἰς
 ἐμοί· ἡ γὰρ σπύλη αὐτῶν ἡ πικρὸς, καὶ τὸ
 πῦρ αὐτῶν ἡ ὀδυνώδης, καὶ ἔσονται εἰς ὄρα-
 σιν πάσης σαρκί.

Η ΣΑΙΑ Σ. ΚΕΦ. ΞΕ΄.

3042. aa. 8.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

M. J. G. S. S. S.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΤΟ ῥῆμα τῷ Θεοῦ, ὃ ἐγένετο ἐπὶ Ἱερემίαν
 τὸν τῷ Χελκίῳ, ἐκ τῶν ἱερέων, ὃς καλῶ-
 νη ἐν Ἀναθὼθ ἐν γῇ Βενιαμείν, 2 ὡς
 ἐγενήθη λόγος τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτὸν, ὃς ταῖς ἡμέραις
 Ἰωσία υἱὸς Ἀμώς βασιλέως Ἰούδα, ἔτης τεσσα-
 ρακάρη ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. 3 Καὶ ἐγένετο
 ὃς ταῖς ἡμέραις Ἰωακείμ υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως
 Ἰούδα, ἕως ἐδεκάτης ἔτης τοῦ Σεδεκίου υἱοῦ Ἰωσίας
 βασιλέως Ἰούδα, ἕως τῆς ἀνχμαλωσίας Ἱερουσα-
 λὴμ ἐν τῷ πέμπτῳ μηνί. 4 Καὶ ἐγένετο λόγος
 Κυρίου πρὸς με, λέγων· 5 πρὸς τὸ με πλάσσει
 σε ἐν κοιλίᾳ, ἐπίσταμαι σε, καὶ πρὸς τὸ ἐξελθεῖν ἐκ κοιλίας
 σε ἐκ μήτρας, ἠγάπα σε, τροφήτην εἰς ἔθνη τέ-
 θευκά σε. 6 Καὶ εἶπα· ὁ ὢν ἀποστα Κύριε,
 ἰδοὺ ἐκ ἐπίσταμαι λαλεῖν, ὅτι νεώτερος ἐγὼ εἰμι.
 7 Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς με· μὴ λέγε, ὅτι νεώ-
 τερος ἐγὼ εἰμι, ὅτι πρὸς πάντας, ὃς ἐὰν ἐξαποστεί-
 λω σε, πορεύσῃ, καὶ χεὶρ πάντα ὅσα αὐτὸν ἐντείλω-
 μαί σοι, λαλήσεις. 8 Μὴ φοβῇς ἀπὸ προσώπου φοβῆς
 αὐτῶν, ὅτι μετ' σοῦ ἐγὼ εἰμι τὸ ἐξαμείναί σε,

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. α'.

λέγει Κύριος. 9 Καὶ ἔξετεινεν Κύριος τὴν
 χεῖρα αὐτοῦ πρὸς μέ, καὶ ἤφατο τὸ ρόματός μου,
 καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς μέ· ἰδοὺ δέδωκα τὰς
 λόγους μου εἰς τὸ ρόμα σου, 10 ἰδοὺ καθε-
 βασιλεῖς σε σήμερον ὅτι ἐθνή καὶ ὅτι βασιλείαι, ἐκρι-
 ζοῦν, καὶ κατασκάπτειν, καὶ ἀπολλύειν, ✠ καὶ
 κατελύειν, καὶ ἀγοικοδομεῖν, καὶ καταρτίζειν. 11 Καὶ
 ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων· τί σὺ
 ὀραῖς, Ἰερεμία; Καὶ εἶπα· βακίληράν χαρυνίμην.
 12 Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς μέ· χαλῶς ἐώρακας,
 διότι ἐρρήρησα ἐγὼ ὅτι τὰς λόγους μου τὴ ποιῆ-
 σαι αὐτός. 13 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς
 μέ ὡς δούτεον, λέγων· τί σὺ ὀραῖς; καὶ εἶπα·
 λέβητα ὑποκαυόμενον, καὶ τὸ πρῶτον αὐτοῦ
 ἀπὸ πρῶτου βορῆ. 14 Καὶ εἶπεν Κύριος
 πρὸς μέ· ἀπὸ πρῶτου βορῆ ὀκαυθήσεαι
 καὶ καχὰ ὅτι πάντα τὰς καὶ κῆνθαι, τὴν γλῶ-
 15 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ συγκαλῶ πάσας τὰς βασι-
 λείας ἀπὸ πρῶτου βορῆ τῆς γῆς, λέγει Κύ-
 ριος· καὶ ἥξουσιν καὶ θήσουσιν ἕκαστος τὸν θρόνον
 αὐτοῦ ὅτι τὰ πρῶτα πᾶν πυλῶν Ἱερουσαλήμ,
 καὶ ὅτι πάντα τὰ τείχη καὶ κύκλῳ αὐτῆς,
 καὶ ὅτι πᾶσας τὰς πόλεις Ἰούδα. 16 Καὶ
 λαλήσω πρὸς αὐτὰς ὡς πᾶσις τῆς κακίας
 αὐτῶν μετὰ κρίσεως, ὡς ἐγκατέλιπόν με, καὶ
 ἔθυσαν

ΚΕΦ. Β'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

ἔθυσαν θεαῖς ἄλλοτερίοις, καὶ προσεκλήνησαν ταῖς
 ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῆς. 17 Καὶ σὺ φείζε-
 σαι τὴν ὀσφυὴν σου, καὶ ἀνάστη, καὶ εἰπὸν πρὸς
 αὐτὰς πάντα ὅσα αὖ ἐντείλωμαι σοι· μὴ φοβη-
 θῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῆς, μηδὲ πληθῆς ἐναν-
 τίων αὐτῆς, ὅτι μετὰ σὺ ἐγὼ εἰμι, τῷ ἔξαι-
 ρεῖσθαι σε, λέγει Κύριος. 18 Ἰδὲ πέδικά σε
 ἐν τῇ σήμερῃ ἡμέρᾳ, ὡς πόλιν ὀχυράν, καὶ
 ὡς σῆλόν σιδιερῶν, καὶ ὡς τεῖχος χαλκῶν, ὀχυρὸν
 ἅπαντι τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ, καὶ τοῖς ἄρχουσιν
 αὐτῆ, καὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς. 19 Καὶ πολεμή-
 σονται σε, καὶ ὃ μὴ διώκονται πρὸς σε, διότι
 ἐγὼ μὲν, σὺ εἰμι, τῷ ἔξαιρεῖσθαι σε, λέγει Κύριος.

15112903

αὐτῶν

Κ Ε Φ. Β'.

1 ✱ **Κ** ΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων·
 2 φεύδῃ καὶ ἀνάγκῃ ἐν ταῖς ὥσιν
 Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰπέ· πᾶσι λέγει
 Κύριος· ἐμνήθην ἐλέους νεότητός σου καὶ ἀγά-
 πης τελειώσεώς σου, τῷ ἔξακολουθήσαι σε πρὸ
 ἀγῶ Ἰσραὴλ ✱ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῇ μὴ σπαρείσῃ, λέ-
 γει Κύριος. 3 Ἅγιος Ἰσραὴλ πρὸ Κυρίου ἀρχὴ
 γεννημάτων αὐτοῦ, πάντες οἱ ἑσθόντες αὐτὸν πλημ-
 μελήσουσιν, καὶ ὃς ἤξει ἐπ' αὐτὰς, φησὶν Κύριος.
 4 Ἀκούσατε λόγον Κυρίου οἶκος Ἰακώβ, καὶ πᾶσα
 πατριὰ

✱

✱

15112903

ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΚΕΦ. Β΄.

πατέρα οίκου Ἰσραήλ. 5 Τάδε λέγει Κύριος
 εὐρεῖσθαι τί εἶδον οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοὶ πλημμέλημα·
 ὅτι ἀπέστησαν μακρὰν ἀπ' ἐμῶν, καὶ ἐπορεύθησαν
 ὀπίσω τῶν μαλαίων, καὶ ἐματαιώθησαν, 6 καὶ
 οὐκ εἶπαν, ὡς ὅστις Κύριος, ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς
 ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὁ χαθοδηήσας ἡμᾶς ἐν τῇ
 ἐρήμῳ ἐν γῇ ἀβάτω καὶ ἀπείρῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ
 καὶ ἀχάρπῳ, ἐν γῇ ἐν ᾗ οὐκ ἔστι διώδουσι ἐν αὐτῇ
 ἀνὴρ οὐδὲν, καὶ οὐ κατώκησει ἄνθρωπος ἐκεῖ·
 7 Καὶ ἤγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν Κάρμηλον, τῷ φα-
 γεῖν ὑμᾶς τὰς καρπὰς αὐτῆς, καὶ τὰ ἀγαθὰ
 αὐτῆς· καὶ εἰσήλθατε, καὶ ἐμίνατε τὴν γῆν μου,
 καὶ τὴν κληρονομίαν μου ἔθεατε εἰς βδελυγμα.
 8 Οἱ ἱερεῖς οὐκ εἶπαν, ὡς ὅστις Κύριος, καὶ οἱ
 ἀντεχόμενοι τῷ νόμου μου, οὐκ ὀπίσταντό με, καὶ
 οἱ ποιμένες ἠσέβουν εἰς ἐμέ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι
 ἐπρωφίλοντο τῇ Βάαλ, καὶ ὀπίσω ἀνωφελῶς
 ἐπορεύθησαν. 9 Διὰ τῆτο ἐπὶ κριθίσομμι πρὸς
 ὑμᾶς, λέγει Κύριος, καὶ πρὸς τὰς ἡσυχίας τῶν ἡμῶν
 ὑμῶν κριθίσομμι. 10 Διότι ἔλθετε εἰς ἵησους
 Χετταίμ, καὶ ἴδετε, καὶ εἰς Κηδάρ ἀποστείλατε,
 καὶ ἰοῦσατε σφόδρα, καὶ ἴδετε εἰ γέγονεν ῥαῦτα.
 Ἀλλάζονται 11 εἰ ἀλλάζονται τὰ ἔθνη θεοὺς αὐτῶν, καὶ οὗ-
 τοι ἔκ εἰσιν θεοί· ὁ δὲ λαὸς μου ἠλλάξατο τὴν
 δόξαν αὐτοῦ, ὡς ἡς ἔκ ὠφελήθησιν αὐτοῖς. 12 Ἐξέστη

ΚΕΦ. Β'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

ὁ οὐρανὸς ὅτι τούτω, καὶ ἔφειξεν ὅτι πλεῖον
σφόδρα, λέγει Κύριος. 13 Ὅτι δύο καὶ πο-
νηρὰ ἐποίησεν ὁ λαὸς μου· ἐμὲ ἐγκατέλιπον πη-
γῇ ὕδατος ζῶντος, καὶ ὥρυξαν ἑαυτοῖς λάκκους
συντετριμμένους, οἱ ἔδυνήσουσι καὶ ὕδωρ συνέχουσιν.

14 Μὴ δὴλός ἐστιν Ἰσραὴλ, ἡ οἰκογενὴς ἐστίν;
ἀφ' οὗ εἰς περὶ ὅτου ἐγένετο; 15 Ἐπ' αὐτὸν
ὠρύοντο λέοντες, καὶ ἔδωκαν τὴν φωνὴν αὐτῶν,
οἱ ἔταξαν τὴν γῆν αὐτῶν εἰς ἔρημον, καὶ αἱ πό-
λεις αὐτῶν κατεσκάφησαν, ὥστε τὸ μὴ καθε-
κεῖσθαι. 16 Καὶ υἱοὶ Μέρμερεως καὶ Τάφιας

ἐγνωσάν σε, καὶ κατέπαυξάν σου· οὐχὶ τῶντα
ἐποίησέν σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμὲ, 17 λέγει
Κύριος ὁ Θεός σου, ✕ ἐν τῷ χειρὶ ἄγοντός σε ἐν τῇ
ἐρήμῳ;

18 Καὶ νυνὶ τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Αἰγύπτου τῇ
πιεῖν ὕδωρ Γηῶν; καὶ τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Ἀσου-
ρίων τῇ πιεῖν ὕδωρ ποταμῶν;

19 Παροῦσά σε ἡ ἀποστασία σου, καὶ ἡ κακία σε ἐλέγξει σε·
καὶ γινώσκει, καὶ ἰδεῖ, ὅτι πικρὸν Χ καὶ πονηρὸν σοι
τὸ καταλιπεῖν σε ἐμὲ, λέγει Κύριος ὁ Θεός σου·
καὶ ἔκ ἡυδοκήσας ἐν σοὶ, λέγει Κύριος ὁ Θεός σου.

20 Ὅτι ἀπ' αἰῶνος συνέτριψας τὸν ζυγόν σου,
καὶ διέσπασας τὰς δισμέδας, καὶ εἶπας, ἔδω-
λόσω, ἀλλὰ πορεύσομαι ὅτι πάντα βεβήκον ὑψη-
λόν, καὶ ὑποκίπτεται πάντος ξύλου κατασκήνιον,

ὅκαδ

γῆ

γῆ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΚΕΦ. Β΄.

ὡς ἀρχιδήσομαι ἐν τῇ πορείᾳ μου. 21 Ἐγὼ
 δὲ ἐφύλασσά σε ἄμπελον καρπφόρον ἀληθινῶς
 ἐγράφη πᾶσαι πῶς ἐπάρας εἰς πικρίαν ἡ ἄμπελος ἡ
 ἄλλοτεία; 22 Ἐὰν ἀποπλιῶν εἰς ἕψω, καὶ
 πληθύνῃς σεαυτῇ πίκαν, κεκλιδῶσαι ἐδομήτιον ἐμὸν
 εἰς τὰς ἀδικίας σου, λέγει Κύριος ὁ Θεός σου.
 23 Πῶς ἔρεῖς, ἔκ ἐμιάνην, καὶ ὅπισθεν τῆς Βάαλ
 ἔκ ἐπορεύνην; ἴδε τὰς ὁδούς σου ἐν τῇ πολυαρ-
 θρίᾳ, καὶ γνώθι τί ἐποίησας· ὅψι φωνὴ αὐτῆς
 ὠλόλυξεν, 24 τὰς ὁδούς αὐτῆς ἐπλάτυνεν
 ἐφ' ὕδατα ἐρήμου, εἰς ὅτι θυμιαῖς ψυχῆς αὐτῆς
 ἐπιθυματοφορεῖτο, παρεδόθη, τίς ὅτι πρέψῃ αὐ-
 τῇ; πάντες οἱ ζητοῦντες αὐτῇ ἔκοπιάσου-
 σιν, εἰς τῇ ταπεινώσει αὐτῆς εὐρήσουσιν αὐτῇ.
 25 Ἀπέσρεψον τὸν πόδα σου ἀπὸ ὁδοῦ πραχείας,
 καὶ τὸν φάρυγγά σου ἀπὸ διψοῦς· ἡ δὲ εἶπεν,
 ἀνδριῶμαι· ὅτι ἠγαπήκαμε ἄλλοτεῖοις, καὶ ὅπισθεν
 αὐτῶν ἐπορεύετο. 26 Ὡς αἰχμὴ κλέπτει, ὅταν
 ἀλῶ, οὕτως αἰχμωθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, αὐτοὶ
 καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, καὶ
 οἱ ἱερεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν. 27 Τῷ
 ξύλῳ εἶπαν, ὅτι πατήρ μου εἶ σύ, καὶ τῷ λίθῳ,
 σὺ ἐγέννησάς με· καὶ ἐσρέψαν ἐπ' ἐμὲ ἡῶται, καὶ
 ἔπαρόυσαν αὐτῶν· καὶ εἰς τῇ χαρμῇ τῶν χειρῶν
 αὐτῶν ἐρεῖσιν, ἀνάστα καὶ σῶσον ἡμᾶς. 28 Καὶ
 πῶς

ΚΕΦ. Β'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

πῶς εἰσὶν οἱ θεοὶ σου, οὓς ἐποίησας σεαυτῷ; ἐν
 ἀναστήσειταί καὶ σώσουσίν σε ἐν καιρῷ τῆς κα-
 κώσεώς σου; ὅτι κατὰ ἀριθμὸν τῶν πόλεων σου
 ἦσαν θεοὶ σου Ἰδύδα, καὶ κατὰ ἀριθμὸν διόδων
 τῆς ἱερουσαλὴμ ἔθυσον τῇ Βάαλ. 29 Ἰνατί
 λαλεῖτε πρὸς μέ; πάντες ὑμεῖς ἠπομήσατε εἰς
 ἐμέ, λέγῃ Κύριε. 30 Μά τι ἐπάταξα τὰ
 τέκνα ὑμῶν, παθεῖαν οὐκ ἐδόξασθε, μάχαρ
 κατέφαγον τὰς παρθένους ὑμῶν ὡς λέων ὁλε-
 θρώων, καὶ οὐκ ἐφοβήθητε. 31 Ἀκούσατε τοὺς
 λόγους Κυρίου· τὰδε λέγῃ Κύριος· μὴ ἔρημιον
 ἐγείρωμαι πρὸ Ἰσραὴλ, ἢ γῆ κεχρησμένη; διὰ τί ἐγείρωμαι
 εἶπεν ὁ λαός μου, ὃ δουλοδουλοῦμεθα, καὶ οὐκ
 ἤξομεν πρὸς σέ ἐτι; 32 Μὴ ἐπιλήσειαι νύμφη
 τοὺς κόσμους αὐτῆς, καὶ παρθένοι πλεῖστοι θεομίδα
 αὐτῆς; ὁ δὲ λαός μου ἐπελάβετό μου ἡμέρας,
 ὡς οὐκ ἔστι ἀριθμὸς. 33 Τί ἐπὶ χαλὸν ἐπιτη-
 δεύσεις ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, τὴ ζήτησιν ἀγάπῃς;
 οὐχ αὐτῶς. Ἀλλὰ καὶ σὺ ἐπιηρόσω τὴ μάταιαν
 ταῖς ὁδοῖς σου, 34 καὶ ἐν ταῖς χερσίν σου εὐ-
 ρέθῃ αἱματὶ ψυχῶν ἀδφάν. Οὐκ ἐν διορύμασι
 εὕρῃ αἰῶνες, ἀλλ' ὅτι πάσῃ θροῖ. 35 Καὶ εἰ-
 πας· ἀδφός ἐμὶ, ἀλλὰ ἀπογραφήτω ὁ θυμὸς αὐτοῦ
 ἀπ' ἐμοῦ· ἰδοὺ ἐγὼ κρίνομαι πρὸς σέ, ἐν τῷ λέ-
 γειν σε, οὐχ ἡμάρτων, 36 ὅτι κατεφρόνησας
 σφόδρα

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. γ'.

σφόδρα τῷ δόλπεῶσαι τὰς ὁδούς σου· καὶ ἀπὸ
Αἰγύπτου καὶ αἰχμωδύσης, καθὼς καὶ αἰχμωδύσης ἀπὸ
Ἀσσύρου, ὅτι καὶ ἐντεῶθεν ἐξελύσῃ, καὶ αἱ χεῖρες
σου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου· ὅτι ἀπώσατο Κύριος
τὴν ἐλπίδα σου, καὶ ἔκ ἐνδοδωδύσης ἐν αὐτῇ.

Κ Ε Φ. Γ'.

Ι **Ε** **Α** **Ν** ἔξαποτείλῃ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
καὶ ἀπέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ γένῃαι ἀνδρὶ
ἐτέρῳ, μὴ ἀναχάμπουσαι ἀναχάμψαι
γυνὴ πρὸς αὐτὸν ἔτι, ὅτι μακρομύνη μανθίσεται ἡ γυνή
ἐκείνη; καὶ σὺ ἔξεπόρνισας ἐν ποιμένι πολλοῖς,
καὶ ἀνέκαμπες πρὸς μέ, λέγει Κύριος.
2 Ἄρτι εἰς εὐθεῖαν τὰς ὀφθαλμούς σου, λέγει Κύ-
ριος, καὶ ἴδῃ, πῶς ἔχῃ ἐξεφύρῃς· ὅτι τὰς ὁδοὺς
αἷς ἐκάθισας αὐτοῖς ὥστε κορώτη ἡρμωμυδύνη, καὶ
ἐμίαναι τὴν γυνὴν ἐν ταῖς πορνείαις σου καὶ ἐν ταῖς
κακίαις σου, 3 καὶ ἔχῃς ποιμένας πολλοὺς εἰς
πρόσκομμα σεαυτῇ· ὅπως πόρνης ἐγένετό σοι,
ἀπηναιχμωπύσης πρὸς πάντας. 4 Οὐχ ὡς
οἶκόν με ἐκάλεσας καὶ πατέρα καὶ ἀρχηγόν τῆς
πρῆβνείας σου; 5 Μὴ ἀφαιμένῃ εἰς τὸν αἰῶνα,
ἢ ἀφαιφυλαχθήσεται εἰς νῆκτα; ἰδοὺ ἐλάλησας,
καὶ ἐποίησας τὰ πονηρὰ τῶντα, καὶ ἠδυνάσθης.
6 Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς μέ ἐν ταῖς ἡμέραις
Ἰωσίας

ΚΕΦ. γ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

Ἰωσία τῷ βασιλεῶς· ἴδεις ἃ ἐποίησέν μοι ἡ χαδο-
κία τῷ Ἰσραήλ; ἐπορεύθησαν ὅτι πᾶν ὅρος ὑψη-
λόν, καὶ ὑπερῆκεν παντὸς ξύλου ἀλσώδους, καὶ
ἐπόρευον ἐκεῖ. 7 Καὶ εἶπα· μὴ τὸ πορνεῦ-
σαι αὐτῷ πάντα τῶτα, πρὸς μὲ ἀνάστροφον,
καὶ ἔκ ἀνέστροφον. Καὶ ἴδεν τὴν ἀσωθείαν αὐ-
τῆς ἡ ἀσωθέτος Ἰούδα Χ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς. 8 Καὶ
ἴδον, διότι πρὸ πάντων ὧν κατελήφθη οἱ οἱ
ἐμοίχετο ἡ χαδοκία τῷ Ἰσραήλ· καὶ ἔλαπέ-
σθαι αὐτῷ, καὶ ἔδωκε αὐτῇ βιβλίον ἀποστα-
σίου εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς· καὶ οὐκ ἐφοβήθη
ἡ ἀσωθέτος Ἰούδα, καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐπόρευον
καὶ αὐτὴ, 9 καὶ ἐγένετο εἰς ἕβην ἡ πορνεία αὐ-
τῆς, Χ καὶ ἐφονεύοντι τὴν γλῶσσαν, καὶ ἐμοίχευον τὸ
ξύλον καὶ τὸν λίθον. 10 Καὶ ἐν πᾶσιν τέττις
ἔκ ἐπιστράφει πρὸς μὲ ἡ ἀσωθέτος Χ ἀδελφὴ αὐτῆς ἀπεστράφη
Ἰούδα ἔξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῆς, ἀλλ' ὅτι
ψεύδεται, Χ φησὶ Κύριος. 11 Καὶ εἶπεν Κύριος
πρὸς μὲ· ἐδιχάσω τὴν ψυχὴν αὐτῆς Χ ἡ ἐπ-
στράφη Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς ἀσωθείας Ἰούδα. 12 Πο-
ρεύθητι καὶ ἀνάγνωθι τὰς λόγους τούτους πρὸς ἀνάγνωστον
βορρᾶν, καὶ εἰπὺς, ὅτι ἐστράφη πρὸς μὲ ἡ χαδο-
κία τῷ Ἰσραήλ, λέγει Κύριος· καὶ ἐστειλὼ τὸ
πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἐλεῶν ἐγὼ εἰμι,
λέγει Κύριος, καὶ ἐμνησθῶ ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα.
13 Πλὴν,

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. γ'.

13 Πλὴν, γὰρ τὴν ἀδικίαν σου, ὅτι εἰς Κύ-
ριον τὸν Θεόν σου ἠσέβησας, καὶ διέχεας τὰς ὁδοὺς σου
εἰς ἀλλοτριότητας ὑποχάτω πάντος ξύλου ἀλσώ-
δος, τῆς δὲ φωνῆς μου οὐκ ἤκουσας, λέγει Κύ-
ριος. 14 Ἐπιγράψατε ὑοὶ ἀφειρηκότες, λέγει
Κύριος, διότι ἰδὼ ἐγὼ κατελευθέρω ὑμῶν, καὶ
λήψομαι ὑμᾶς εἰς ἓκ πόλεως καὶ δύο ἓκ πα-
τρῆας, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς Σικὼν, 15 καὶ
δώσω ὑμῖν ποιμένας κατὰ τὴν καρδίαν μου, καὶ
ποιμανεῖσιν ὑμᾶς ποιμένες μετ' ἐπιστήμης. 16 Καὶ
ἔσται ἐν πληθυῖν ὑμῶν, καὶ αὐξηθήτε ἐπὶ τῆς γῆς
ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει Κύριος, ὅτι ἐρῶ-
σιν ἐπὶ κιβωτὸς ἀφ' ἐκείνης ἀγίου Ἰσραὴλ, οὐκ
ἀναθήσεται ἐπὶ καρδίαν, καὶ οὐκ ὀνομαθήσεται
Χ ἐν αὐτῇ, οὐδὲ ἐπισκευθήσεται, καὶ οὐ ποι-
θήσεται ἐπὶ. 17 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ
ὅτι τῷ καρπῷ ἐκείνῳ καλέσουσιν τὴν Ἱερουσαλὴμ,
Θρόνος Κυρίου, καὶ συναχθήσονται εἰς αὐτὴν πάν-
τα τὰ ἔθνη Χ τῷ ὀνόματι Κυρίου εἰς Ἱερουσαλὴμ,
ἐπιθυμημάτων καὶ οὐ πορεύσονται ἐπὶ ὁπίσω τῶν ἐπιθυμημάτων τῆς
καρδίας αὐτῶν τῆς πονηρίας. 18 Καὶ ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις συναλεθούσιν οἶκος Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν
Ἰούδα οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ἦξουσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπὸ γῆς Βορρᾶ
καὶ ἐκ κληρονομίας ἀπὸ πατρῶν τῶν χωρῶν ἐπὶ τὴν γῆν, ἡ
ἐκ κληρονομίας πατρῶν αὐτῶν. 19 Καὶ ἐγὼ
εἶπα,

ΚΕΦ. γ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

εἶπα, γένοιτο Κύριε, ὅτι τάξω σε εἰς τέκνα,
καὶ δώσω σοι γῆν ὀκλεκτίω, κληρονομίαν θεοῦ
πολυκράτους ἐδύω. καὶ εἶπα· πατέρες κα-
λέσετε με, καὶ ἀπ' ἐμοῦ ὅτε ἀποσφραγήσεται.

20 Πλὴν ὡς ἀδελφὴ γυνὴ εἰς τὸν σωόντα
αὐτῇ, οὕτως ἠθέτησεν εἰς ἐμὲ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ,
λέγει Κύριος.

21 Φωνὴ ὅτι χειλέων ἠκῶσθι
κλαυθμοῦ καὶ δέησεως ὑπὸν Ἰσραὴλ, ὅτι ἠδί-
κησαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, ἐπελάθοντο θεοῦ
ἀγίου αὐτοῦ.

22 Ἐπιστάφητι υἱοὶ ἐπιστρέφον-
τες, καὶ ἰάσομαι τὰ πνεύματά ὑμῶν. ἰδοὺ αὐτοῖς

λοι ἡμεῖς ἐσόμεθα σοι, ὅτι σὺ Κύριος ὁ θεὸς
ἡμῶν εἶ.

23 Ὅντως εἰς ψεῦδος ἦσαν οἱ βου-
νοί, καὶ ἡ δυνάμις πᾶν ὀρέων, πλὴν ἀφ' Κυ-
ρίου θεοῦ ἡμῶν ἡ σωτηρία τῷ Ἰσραὴλ.

24 Ἡ τῷ

δε αἰσχυνὴ κατηνάλωσεν τὰς μόχθους τῶν πα- κατανάλωσεν

τέρων ἡμῶν, ἀπὸ νεότητος ἡμῶν, τὰ πρὸ αὐτῶν

βατα αὐτοῦ, καὶ τὰς μόχθους αὐτοῦ, καὶ

τὰς υἱούς αὐτοῦ, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ.

25 Ἐκοιμήθημεν ἐν τῇ αἰσχυνῇ ἡμῶν, καὶ ἐπε-

χέλυφεν ἡμᾶς ἡ ἀπμία ἡμῶν, διότι ἔδοξεν

τῷ θεῷ ἡμῶν ἡμάρτομεν ἡμεῖς, καὶ οἱ πατέρες

ἡμῶν, ἀπὸ νεότητος ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας

ταύτης, καὶ ὅτε ἠκῶσαμεν τῆς φωνῆς Κυρίου

τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

Κ Ε Φ. Δ'.

ΕΑΝ ὁπιστραφῇ Ἰσραὴλ πρὸς μέ, λέγει
 Κύριος, ὁπιστραφήσεται· καὶ εἰάν τωρίελη
 τὰ βδελύγματα αὐτοῦ, καὶ ὅτι πρὸς πορνώ-
 αὐτοῦ που μου εὐλαβηθῇ, 2 καὶ ὁμώσει, ζῇ Κύριος
 μὲ ἀληθείας καὶ ὅτι κρίσιν καὶ ὅτι δικαιοσύνην, καὶ
 εὐλογήσονται ὅτι αὐτὸς ἔστιν, καὶ ὅτι αὐτὸς ἀνέσται
 πρὸ θεῶ ὅτι Ἱερουσαλήμ. 3 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος
 τοῖς ἀνδράσιν Ἰούδα, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ·
 νεώσατε ἑαυτοῖς νεώματα, καὶ μὴ σπείρῃτε ἐπ'
 στείρησι. 4 Περίμνησθε πρὸ θεῶ ὑμῶν, καὶ
 στείρετε πρὸς ἐλέει τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἄνδρες Ἰού-
 δα, καὶ οἱ κατὰ κύντας ὅτι Ἱερουσαλήμ, μὴ ἐξέλ-
 θῃ ὡς πῦρ ὁ θυμὸς μου, καὶ ὅτι καυθήσεται, καὶ
 οὐκ ἔσμι ὁ σβέσειν ὅτι πρὸς πορνώ που ποιηθείας ὁπι-
 τηδύματων ὑμῶν. 5 Ἀναγγέλατε ὅτι πρὸς Ἰού-
 δα, καὶ ἀκούσῃτω ὅτι Ἱερουσαλήμ· εἶπατε, ση-
 μάνατε ὅτι τῆς γῆς σάλπιγγι, κεκράξατε μέγα,
 εἰσελθατε καὶ εἶπατε· συνάχθητε, καὶ εἰσελθόμεν εἰς τὰς
 πόλεις τὰς ὀχυράς· 6 ἀναλαβόντες φύγετε
 εἰς Σιών· σπείρατε, μὴ σῆτε, ὅτι ἐγὼ καὶ καὶ
 ἐπάγω ὅτι βορρᾶ, καὶ σιωπῶντι μὲν μεγάλιον.
 7 Ἀνέβη λέων ἐκ τῆς μάδρας αὐτοῦ, ἐξολο-
 θρώσων ἔσθῃ ἐξῆρει, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς τοῦ
 αὐτοῦ,

ΚΕΦ. Δ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

αὐτῶν, τῷ θέναι τὴν γῆν εἰς ἐρήμωσιν· καὶ πό-
λεις καταρεθήσονται, καὶ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι
αὐταῖς. 8 Ἐπὶ οὗτοις διεζώσατε σάκκους,
καὶ κόπιατε, καὶ ἀλαλάξατε, διότι ἔκ ἀπεσπά-
ρη ὁ θυμὸς Κυρίου ἀφ' ὑμῶν. 9 Καὶ ἔσται ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος, σπυλαῖται ἡ καρ-
δία τοῦ βασιλέως, καὶ ἡ καρδία πάντων ἀρχόντων,
καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκθήσονται, καὶ οἱ περὶ τοὺς θύλακας.
10 Καὶ εἶπα· ὦ δέσποτα Κύριε, ἀρχή γε ἀπα-
τῶν ἡπάτησας τὸν λαὸν τόντον καὶ τὴν Ἱερουσα-
λήμ, λέγων, εἰρήνη ἔσται ὑμῖν, καὶ ἤφατο ἡ μά-
χη ἕως τῆς ψυχῆς αὐτῶν. 11 Ἐν τῷ χαρῶν
ἐκείνῳ ἐρῶσιν τῷ λαῷ τέττα καὶ τῇ Ἱερουσαλήμ·
πνεῦμα πληρώσεως ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὁδὸς τῆς θυ-
γατρὸς τοῦ λαοῦ μου, οὐκ εἰς χαράν, ὅδ' εἰς
ἀγόν. 12 Πνεῦμα πληρώσεως, Χ ἀπὸ τέτων
ἤξει μοι· νῦν δὲ ἐγὼ λαλῶ κρίματα πρὸς αὐ-
τούς. 13 Ἰδοὺ ὡς νεφέλη ἀναθήσεται, καὶ ὡς
καταιγὶς τὰ ἄρματα αὐτῆς, κουφότεροι αἰτῶν οἱ
ἵπποι αὐτῶν· οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι ταλαιπωρεῖμεν. 14 Ἀπόπλωε ἀπὸ χακίας τὴν καρδίαν σου
Ἱερουσαλήμ, ἵνα σωθῇς· ἕως πότε ὑπάρξουσιν
ἐν σοὶ θρασυμοὶ πόνοι σου; 15 Διότι φωνὴ
ἀναγγέλλοντος ἐκ Δαὶ ἤξει, καὶ ἀκουθήσεται
πόνος ἐξ ὄρους Ἐφραΐμ. 16 Ἀναμνήσατε ἔθνη,

τέττα

αὐτῶν

αὐτῶν

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. Δ'.

ἰδὺς ἤκουσιν· ἀναγγέλατε ἐν Ἱερουσαλὴμ, συσ-
 προφαὶ ἔρχονται ἐκ γῆς μακρόθεν, καὶ ἔδωκαν ὅτι
 ταῖς πόλεις Ἰούδα φωνῇ αὐτῶν. 17 Ὡς φυ-
 λάσσοντες ἄρσεν, ἐγένοντο ἐπ' αὐτῷ κύκλῳ, ὅτι
 ἐμὲ ἠμέλησας, λέγει Κύριος. 18 Αἱ ὁδοί σου
 καὶ τὰ ὀπίσθη δόματά σου ἐποίησαν τῶτά σοι·
 αὕτη ἡ κακία σου, ὅτι πικρά, ὅτι ἤφατο ἕως
 τῆς καρδίας σου. 19 Τίω κοιλίαν μου, τίω
 κοιλίαν μου ἀλγῶ, καὶ τὰ ἀσθεντήρια τῆς καρ-
 δίας μου μεμάρσεν ἡ ψυχὴ μου, σπασθήσεται
 ἡ καρδία μου· ὁ σιωπήσομαι, ὅτι φωνῇ σάλ-
 πιγος ἤκουσεν ἡ ψυχὴ μου, κραυγῇ πολέμου.
 20 Καὶ ταλαιπωρία καὶ συντεμνὸν ὀπίσθε-
 λῆται, ὅτι τεταλαιπώρηκεν πᾶσα ἡ γῆ, ἄφρων
 σκηναὶ τεταλαιπώρηκεν σκηνή, διεσπάρησαν αἱ δέρρεις
 μου. 21 Ἔως πότε ὄψομαι φάροντας ἀκούων
 φωνῇ σαλπίγων; 22 Διότι οἱ ἠγάπωνται τῷ
 λαῷ μου ἐμὲ ἔκ ἡδυσαν· υἱοὶ ἄφρονες εἰσιν καὶ
 οὐ σιωποῖ, σοφοί εἰσιν τῷ κακοποιῶσι, τὸ δὲ
 καλῶς ποιῶσι οὐκ ἐγνώσαν. 23 Ἐπέλεφα ὅτι
 τίω γλῶσσαν, καὶ ἰδὺς οὐθὲν, καὶ εἰς τὸν ὕψαιον, καὶ
 οὐκ ἴδον τὰ φῶτα αὐτῶν. 24 Ἰδὼν τὰ ὄρη, καὶ
 ἴδον τρέμοντα, καὶ πάντα τὰς βοσκὰς ταρασσο-
 μένους. 25 Ἐπέλεφα, καὶ ἰδὺς ἔκ ἡν ἄνθρω-
 πος, καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τῷ ὕψαιον ἐπλοῖτο.
 26 Ἰδὼν

καλῶν
 ποιῶντες

ΚΕΦ. Ε'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

26 Ἴδον, καὶ ἶδ' ὁ Κάρμινος ἔρημος, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις ἐμπεπλισμέναι περὶ ὑπὸ ποροσώπου Κυρίου, καὶ ὑπὸ ποροσώπου ὀργῆς θυμῷ αὐτοῦ ἠφάνισαν. 27 Τάδε λέγει Κύριος ἔρημος ἔσται πᾶσα ἡ γῆ, σιωτέλαια δὲ ἔσ' μὴ ποιήσω. 28 Ἐπὶ τούτοις πεινθεῖται ἡ γῆ, καὶ συσκοτασάτω ὁ οὐρανὸς ἀνῶθεν· διότι ἐλάλησα, καὶ ὤφρα τέταγμαί, καὶ ἔμελλανόησω ὠρμισαί, καὶ ἔκ' ὑποτρέψω ἀπ' αὐτῆς. 29 Ἀπὸ φωνῆς ἱππέως, καὶ ὑποταγμένου πόρου ἀνεχώρησεν πᾶσα ἡ χώρα· εἰσέδυσαν εἰς τὰ ἀσπύλα, καὶ εἰς τὰ ἄλσ' ἐκρύβησαν, καὶ εἰς τὰς πέτρας ἀνέβησαν· πᾶσα πόλις ἐγκατελείφθη, καὶ κατῴκη ἐν αὐταῖς ἄνθρωπος. 30 Καὶ σὺ καὶ τὰ λαίπωρος, τί ποιήσεις ἐὰν περιβάλλῃ κόκκινον, καὶ κοσμήσῃ κόσμῳ χρυσῷ, καὶ ἐὰν ἐλχίσῃ σίμη τις ὀφθαλμῶς σου, εἰς μάτην ὁ ὀρεχισμός σου· ἀπώσαντέ σε οἱ ἐρεχταί σου, τίς ψυχὴν σου ζητήσονται, 31 ὅτι φωνὴν ὡς ὠδινύσης ἤκουσα τῶ φωναγμῷ σου, ὡς πορρωτοκύνσης· φωνὴ θυγατρὸς Σιών ἐκλυθῆσθαι, καὶ πρῆσθ' ταῖς χεῖρας αὐτῆς· οἶμοι ἐγὼ, ὅτι ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου ὑπὲρ τοῖς ἀνηρημένοις.

Κ Ε Φ Ε

Περίερχαίτε ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἴδετε, καὶ γνώτε, καὶ ζη-

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. ε΄.

τήσατε ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς· ἐὰν εὔρητε
 Χ ἄνδρα, εἰ ἔστι ποιῶν κρίμα, καὶ ζητῶν πίστιν,
 καὶ ἴλεως ἔσομαι αὐτοῖς, λέγει Κύριος. 2 Ζῇ
 Κύριος, λέγουσιν, ἀλλὰ τὸ οὗκ ὅτι ψεύδονται
 καὶ ὀμνύουσιν. 3 Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς πίστιν,
 οὐχ ἑμασίγιστας αὐτοῦς, καὶ ἐκ ἐπόψεσάν, συνετέλεσας
 αὐτοῖς, καὶ οὗκ ἠθέλησαν δεξασθαι παροδείαν·
 ἐστερέωθησαν ἐστερέωσαν τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πεῖραν,
 καὶ ἐκ ἠθέλησαν ὀπιστραφῆναι. 4 Καὶ ἐγὼ εἶπα·
 ἴσως πτωχοὶ εἰσιν, ἀλλὰ τὸ οὐκ ἠδυνήθησαν, ὅτι
 ἐκ ἔγνωσαν ὁδὸν Κυρίου, καὶ κρίσιν Θεοῦ. 5 Πο-
 ρύσομαι πρὸς τοὺς ἀδρούς, καὶ λαλήσω πρὸς
 αὐτοῖς, ὅτι αὐτοὶ ἐπέγνωσαν ὁδὸν Κυρίου, καὶ κρί-
 σιν Θεοῦ· καὶ ἰδοὺ ὁμοθυμαδὸν συνέτελψαν ζυ-
 γόν, διέρρηξαν δεσμούς. 6 Διὰ τὸ ἐπάμειν
 αὐτοῖς λέων ἐκ δρυμῶν, καὶ λύκος ἕως τῶν οἰ-
 κῶν ὠλέθρουν αὐτοῖς, καὶ παρδαλὶς ἐξηγέ-
 ρησεν ὅτι τὰς πόλεις αὐτῶν· πάντες οἱ ἐκπο-
 θρεύσονται· οἱ ἀπὸ αὐτῶν θηράσονται, ὅτι ἐπλήθυναν
 ἀσεβείας αὐτῶν, καὶ ἴχυσαν ἐν ταῖς ἀποτροφαῖς
 αὐτῶν. 7 Ποία τῶν ἰλεως γένομαι σοι; οἱ
 υἱοὶ σου ἐγκατέλιπόν με, καὶ ὤμνουν ἐν τοῖς οὐκ
 οὔσι Θεοῖς· καὶ ἐχόρτασα αὐτοῖς, καὶ ἐμοιχῶντο,
 κατελύοντο καὶ ἐν οἴκοις πορνῶν κατέλυον. 8 Ἴπποι θηλυ-
 μαυῖς ἐγνήθησαν, ἕκαστος ὅτι πλὴν γυναικα τῆ
 πλησίον

ΚΕΦ. Ε'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

πλησίον αὐτῷ ἐχρεμέπζον. 9 Μὴ ὅτι τούτοις
οὐκ ὀπισκέψομαι, λέγει Κύριος; ἢ οὐ ἔθνη τεί-
νω οὐκ ἐκδικήσῃ ἡ ψυχὴ μου; 10 Ἀνάβητε
ὅτι τὰς ποταμῶνας αὐτῆς, καὶ κατασκάψατε,
συντέλειαν δὲ ὃ μὴ ποιήσετε. ὑπολίπεσθε τὰ
ὑποσημαίνοντα αὐτῆς, ὅτι τῷ Κυρίου εἰσὶν,
11 ὅπ' ἀρετῶν ἠθέτησεν εἰς ἐμὲ οἶκος Ἰσραὴλ,
καὶ οἶκος Ἰούδα. 12 ἐβόησατο πρὸ Κυρίου αὐ-
τῶν, καὶ εἶπαν, ὃς ἔστι τῷτα· ὃς ἤξῃ ἐφ' ἡμᾶς
κακὰ, καὶ μάχαιραι καὶ λιμὸν οὐκ ὀφόμεθα. οὐχ
13 Οἱ παροφῆται ἡμῶν ἦσαν εἰς ἄνεμον, καὶ λό-
γος Κυρίου οὐχ ὑπῆρχεν οὐ αὐτοῖς. Χ οὕτως
ἔσαι αὐτοῖς. 14 Διὰ τῆτο τάδε λέγει Κύριος
παντοκράτωρ· ἀνθ' ὧν ἐλαλήσατε τὸ ῥῆμα τῷτο,
ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα τὰς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου
πῦρ, καὶ τὸν λαὸν τῆτον ξύλα, καὶ καταφάγεται
αὐτούς. 15 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ὑμᾶς ἔθνη
πορρωθέντες οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος. Χ ἔθνη
ἀρχαῖον ἐσιν, ἔθνος ἀπ' αἰῶνος, ἔθνος ὃ οὐκ ἀκούσῃ
τῆς φωνῆς αὐτοῦ. 16 ✕ ἡ πόλις αὐτῆς ὡς τὰς
ἀνεργαίας· πάντες ἰσχυροί, καὶ κατέδονται τὸν
θερισμὸν ὑμῶν, 17 καὶ τὰς ἀρούρας ὑμῶν, καὶ αὐτῶν
κατέδονται τὰς ῥίζας ὑμῶν, καὶ τὰς θυγατέρας
ὑμῶν, καὶ κατέδονται τὰ πρόβατα ὑμῶν καὶ
τὰς μόσχους ὑμῶν, καὶ κατέδονται τὰς ἀμπελώνας
ὑμῶν,

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. ε΄.

ὑμῶν, καὶ τὰς σικῶνας ὑμῶν καὶ τὰς ἐλαμῶνας
 ὑμῶν· καὶ ἀλοήσουσιν τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς
 ὑμῶν, ἐφ' αἷς ὑμεῖς πεποίθατε ἐπ' αὐταῖς, ὡς
 ῥομφαία. 18 Καὶ ἔσμι ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις,
 λέγει Κύριος ὁ Θεός σου, ὃ μὴ ποιήσω ὑμᾶς εἰς
 σιωτέλειαν. 19 Καὶ ἔσμι ὅταν εἴπητε, πίνω
 ἔνεκεν ἐπίνωσεν Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν ἡμῖν ἅπαντα
 ταῦτα; καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· αἰθ' ὧν Χ ἐγκατελεί-
 ἐπερὶς πατέ με, καὶ ἐδουλώσατε θεοῖς ἀλλοτείοις ἐν τῇ γῇ
 ὑμῶν, οὕτως δουλώσατε ἀλλοτείοις ὡς γῇ οὐχ ὑμῶν.
 20 Ἀναγγέilate ταῦτα εἰς τὸν οἶκον Ἰακώβ,
 καὶ ἀκησθήτω ὡς πρὸ Ἰούδα. 21 Ἀκούσατε δὴ
 ταῦτα λαὸς μαερός καὶ ἀκάρδιος, ὀφθαλμοὶ αὐ-
 τοῖς καὶ οὐ βλέπουσιν, ὦτα αὐτοῖς καὶ οὐκ
 ἀκούουσιν. 22 Μὴ ἐμὲ αὐτοὶ φοβηθήσεσθε, λέγει
 Κύριος; μὴ ὑπὸ πρῶτόν μου οὐκ εὐλαβε-
 θήσεσθε; τὸν ταῖξαντα ἄμμιον ὅριον τῇ θαλάσῃ
 πρῶταγμα αἰώνιον, καὶ οὐχ ὑποβήσεται αὐτό,
 καὶ παραχθήσεται, καὶ ὃ διωκθήσεται καὶ ἡγή-
 σουσιν τὰ κύματα αὐτῆς καὶ οὐχ ὑποβήσεται
 αὐτό. 23 Τῷ δὲ λαῷ τούτῳ ἐγενήθη καρδία
 ἀνήκορος καὶ ἀπειθής, καὶ ἐξέκλιναν καὶ ἀπήλ-
 θουσαν, 24 καὶ ἔκ εἶπαν ὡς τῇ καρδίᾳ αὐτῶν,
 φοβησάμεν δὴ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν διδόν-
 τα ἡμῖν ὑετὸν πρῶτον καὶ ὄμιον, κατὰ χρηρὸν
 πληρῶ-

ΚΕΦ. 5'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

πληρώσεως πρηγμάτων· θείσμου, καὶ ἐφύ-
λαξεν ἡμῖν. 25 Αἱ αἰομίαι ὑμῶν ἐξέκλιναν
ταῦτα, καὶ αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν ἐξάπέστησαν τὰ
ἀγαθὰ ἀφ' ὑμῶν. 26 Ὅτι εὐρέθησαν ἐν τῷ λαῷ
μου ἀσεβεῖς· παχίδας ἔστησαν ἀφθεῖραι ἀνδρας, ἀσεβειαὶ
καὶ σινελαμβάνουσαν. 27 Ὡς παγὶς ἐπισαυμένη
πλήρης πετεινῶν, οὕτως οἱ οἶκοι αὐτῶν πλήρεις
δόλου· ἀφ' οὗτο ἐμεγαλυνήθησαν, καὶ ἐπλού-
τησαν. 28 ✕ ἐλιπύνθησαν, ἐσατάθησαν, καὶ πρέ-
βησαν ✕ τὰς λόγους μου εἰς πτηνόν· κείσιν οὐκ
ἔκειναν, κείσιν ὀφθουμὸς, καὶ κείσιν χήρας οὐκ
ὀκείνουσαν. 29 Μὴ ὅτι τοῦτοις οὐκ ὀπισκέφο-
μαι, λέγῃ Κύριος; ἢ ἐν ἔθνει τῷ τοῖστω ἔκ
δικήσῃ ἡ ψυχὴ μου; 30 Ἐκταῖς καὶ φρικτῶ
ἐγενήθη ὅτι τῆς γῆς. 31 Οἱ πρηγῆται πρη-
φιδύουσιν ἀδίκῃ, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπεκράτησαν ταῖς ἐπεκρότησαν
χερσὶν αὐτῶν, καὶ ὁ λαὸς μου ἠγάπησαν οὕτως;
καὶ τί ποιήσετε εἰς τὰ μὲν ταῦτα;

Κ Ε Φ. 5'.

Ι **Ε**ΝΙΧΥΣΑΤΕ υἱοὶ Βενιαμὴν ὅτι μέσου τῆς
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν Θεκουὲ σημαίνατε ὅτι
σαλπιγῆ, καὶ ὡς Βαυδαχαρμὰ ἀράτε Βηθθαχάρ
σημεῖον, ὅτι κατὰ ὀκκέκυφει ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ
συντρίβη μεγάλη γένειαι, 2 καὶ ἀφαιρεθήσεται
τὸ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΚΕΦ. 5.

θυγάτηρ τὸ ὕψος σου, θυγάτηρ Σιών. 3 Εἰς αὐτὴν ἤξουσιν ποιμένες, καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν, καὶ πῆξουσιν ἐπ' αὐτὴν σκηνὰς κύκλω, καὶ ποιμανοῦσιν αὐτῶν ἕκαστος τῇ χειρὶ αὐτοῦ. 4 Παρασκαθάσατε ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον, ἀνάστητε, καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτὴν μεσημβρίας· οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι κέκλικεν ἡ ἡμέρα, ὅτι ἐκλείπουσιν αἱ σκιαί τῆς ἐσπέρας. 5 Ἀνάστητε, καὶ ἀναβῶμεν ἐν τῇ νυκτὶ, καὶ ἀφαιρώμεν τὰ θεμέλια αὐτῆς. 6 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος· ἔκκοπον τὰ ξύλα αὐτῆς, ἔκχεον ὅτι Ἰερουσαλὴμ δυνάμει· ὡς πόλις ψεύδης, ὅλη καταδυναστεία ἐν αὐτῇ. 7 Ὡς φύχῃ λάκκος ὕδωρ, οὕτως φύχῃ κακία αὐτῆς· ἀσθένεια καὶ ταλαιπωρία ἀκρωθήσεται ἐν αὐτῇ ὅτι πόρνοι αὐτῆς διαπαντός· πόνοι καὶ μάστιγι. 8 παροδότησιν Ἰερουσαλὴμ, μὴ ἐπιστῇ ἡ ψυχὴ μου ἐκδοικηθήσεται· ἀπὸ σοῦ, μὴ ποιήσω σε ἄβατον γῆν, ἥτις ἐκδοικηθήσεται. 9 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος· χαλαμᾶσθε, χαλαμᾶσθε ὡς ἄμπελοι· καὶ χατάλοιπα τῷ Ἰσραὴλ, ὅπως ῥέφατε· ἡ χεὶρ ὡς ὁ πτυγῶν ὅτι τὸν χαρταλλοὺν αὐτοῦ. 10 Πρὸς πᾶνα λαλήσω, καὶ ἀφαρμартύρωμαι, καὶ ἀκέσειαι· ἰδοὺ ἀπορίμνητα τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ οὐ δύναται ἀκούειν· ἰδοὺ τὸ ῥῆμα Κυρίου ἐγένετο αὐτοῖς εἰς οὐκιδισμόν, καὶ οὐ μὴ βεβλήθῃσιν αὐτὸ ἀκῆσαι. 11 Καὶ τὸν θυμόν

ΚΕΦ. 5'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

θυμόν μου ἐπλήσα, καὶ ἐπέθρον, καὶ ὁ σιωπέ-
 λεσα αὐτός· ὁ καὶ ὅτι νήπια ἔξωθεν, καὶ ὅτι
 σιναγωγῶν νεφρίσκων ἅμα, ὅτι ἀνὴρ καὶ γυνὴ
 συλληφθήσονται, φρεσύντερος καὶ μετὰ πλήρους
 ἡμερῶν, 12 καὶ μεταφθήσονται αἱ οἰκίαι αὐ-
 τῶν εἰς ἑτέρας, ἀγροὶ καὶ αἱ γυναικες αὐτῶν ὅτι-
 τῶν αὐτό· ὅτι ὁ κτενὼ τῶν χεῖρά μου ὅτι τῆς
 καθοικουῶται τῶν γλῶ τῶν τῶν, λέγει Κύριος.
 13 Ὅτι ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ ἕως μεγάλου
 πάντες σιωπέλεσαν ἄνομα, ἀπὸ ἱερέως καὶ ἕως
 ψευδοπροφήτη πάντες ἐποίησαν ψευδίαν, 14 καὶ
 ἴωντο τὸ σιῶν τῶν λαῶ μου, ἐξουθενούμετες
 καὶ λέγοντες, εἰρήνη, εἰρήνη· καὶ ποῦ ὅτι εἰρήνη;
 15 κατηχμύθησαν, ὅτι ἐξελίποσαν· καὶ ὅς ὡς
 καὶ κατηχμύθησαν καὶ κατηχμύθησαν, καὶ τῶν ἀπὸ αὐ-
 τῶν οὐκ ἔγνωσαν· ἀλλὰ τῶν πεσοῦνται ὅτι τῇ
 πλώσῃ αὐτῶν, καὶ ἐν χειρὶ ὁπισκοπῆς αὐτῶν ἀπο-
 λουῶται, εἶπε Κύριος. 16 Τὰδε λέγει Κύριος·
 ᾄδετε ὅτι ταῖς ὁδοῖς, καὶ ἴδετε, καὶ ἐρωτήσατε
 τοῖς Κυρίου αἰωνίοις· καὶ ἴδετε ποία ὅτι ἡ
 ὁδὸς ἡ ἀγαθή, καὶ βαδίσατε ἐν αὐτῇ, καὶ εὐρή-
 σετε ἀγιασμὸν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· καὶ εἶπαν, οὐ ἀγιασμὸν
 πορεύσομεθα. 17 Καθίστακα ἐφ' ὑμᾶς σκοπούς· κατήσταν
 ἀκούσατε τῆς φωνῆς τῆς σάλπητος, καὶ εἶπαν,
 οὐκ ἀκούσομεθα. 18 Διὰ τῶν ἡκούσαν τὰ ἔθνη,
 καὶ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. 5.

καὶ οἱ ποιμένες τὰ ποιμένα αὐτῶν. 19 Ἄκουε
 Ἰδὺ γῆ, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπαγῶ ἔπι τὸν λαὸν τῆτον κακὰ,
 τὸν καρπὸν σποτροφῆς αὐτοῦ, ὅτι τοῖς λόγοις μου
 οὐ ᾤσονται, καὶ τὸν νόμον μου ἀπώσαντο.
 20 Ἰναπὶ μοι λίθον ἐκ Σαβὰ φέρετε, καὶ κιν-
 νάμωρον ἐκ γῆς μακρόθεν· τὰ ὀλοκαυτώματα
 ὑμῶν οὐκ εἰσὶν δεξιὰ, καὶ αἱ θυσίαι ὑμῶν οὐχ
 ἠδυνάν μοι. 21 Διὰ τῆτο τάδε λέγει Κύριος·
 ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἔπι τὸν λαὸν τῆτον ἀσθενείας,
 καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν αὐτῇ πατέρες καὶ υἱοὶ ἅμα,
 γέιτον καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ σπολύνεται. 22 Τάδε
 λέγει Κύριος· ἰδὲ λαὸς ἔρχεται σὺν βοῶντι, καὶ
 ἔθνος μέγα ἔξεγερθήσεται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς,
 23 τόξον καὶ ζιβύνιον κρατήσουσιν· ἰταμός ἐστιν,
 καὶ οὐκ ἐλεήσει· φωνὴ αὐτοῦ, ὡς θάλασσα κυμαί-
 νουσα, ἐφ' ἵπποις καὶ ἄρμασιν ὠρυγέται ὡς
 πῦρ εἰς πόλεμον πρὸς σέ, θυγάτηρ Σιών. 24 Ἡ-
 κούσαμεν τιτὼ ἀκούσῃ αὐτοῦ, παρελύθησαν αἱ
 χεῖρες ἡμῶν, θλίψις κατέχευεν ἡμᾶς, ὠδίνες ὡς
 πικρῶσης. 25 Μὴ ἀπορρίψετε εἰς ἀχρὸν, καὶ
 ἐν ταῖς ὁδοῖς μὴ βαδίζετε, ὅτι ῥομφαία τῶν
 ἐχθρῶν παροικεῖ κυκλόθεν. 26 Θύγατερ λαοῦ
 κατεπάσαι μου, φείξωσα σάκκον, καὶ κατὰ πᾶν ἐν σποδῇ,
 σποδὸν πένθη· ἀγαπήτῃ ποιήσω σεαυτῇ κοπετὸν οἰ-
 κτητὸν, ὅτι ἔξαιφνης ἤξει ταλαιπωρία ἐφ' ὑμᾶς.
 27 Δοκί-

ΚΕΦ. Ζ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

27 Δοκίμαστέον δέδωχά σε ἐν λαοῖς δεδοκίμασ-
 μένοις, καὶ γνώσῃ με ἐν τῷ δοκιμάσαι με τίνι
 ὁδῷ αὐτῶν, 28 πάντες ἀνήκοι ποροδόμοι σκο-
 λιῶς· χαλκὸς καὶ σίδερος, καὶ πάντες διεφθα-
 ρμένοι εἰσὶν. 29 Ἐξέλειπεν φυσητὴρ ἀπὸ πνεύ-
 ρος, τῆς γῆς
 ἔξέλειπεν μόλιθος· εἰς κενὸν ἀργυροκόπος ἀργυ-
 ροκοπῆς, πονηρία αὐτῶν ἔκ ἐταίῃ. 30 Ἀργύ-
 ριον ἀποδοκίμασμένον χαλέσεται αὐτοὺς, ὅτι
 ἀπεδοκίμασεν αὐτοὺς Κύριος.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Ι. ✱ **Ο** Λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ
 Κυρίου, λέγων· 2 σῆθι ἐν πύλῃ οἴκου
 Κυρίου, καὶ ἀνάγνωθι ἐκεῖ τὸν λόγον τῷ
 λαῷ, καὶ ἔρεῖς· ἀκήσατε λόγον Κυρίου πάντα ἡ Ἰσ-
 ραὴλ, ✱ οἱ εἰσπορεύμενοι ἀπὸ τῶν πυλῶν, ἀφ' ὧν
 τῷ Κυρίῳ· 3 ταῦτα λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ·
 διορθώσατε τὰς ὁδούς ὑμῶν, καὶ τὰ ἐπιτηδεύ-
 ματα ὑμῶν, καὶ κατεκικαί ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ
 τούτῳ. 4 Μὴ πεποιθήατε ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι λό-
 γοις ψευδέσιν, ὅτι ἐπὶ τὸ πᾶν οὐκ ὠφελή-
 σουσιν ὑμᾶς, λέγοντες, ναὸς Κυρίου, ναὸς Κυρίου,
 ✱ ναὸς Κυρίου ὅσιν. 5 Ὅτι εἰς διορθῶντες διορ-
 θώσῃτε τὰς ὁδούς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν,
 καὶ ποιῶντες ποιήσῃτε κρίμα ἀναμέσον ἀνδρῶν,
 καὶ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΚΕΦ. Ζ΄.

καὶ ἀναμίσον τῷ πλησίον αὐτοῦ, 6 καὶ προσή-
λυτοι καὶ ὀρθροὶ καὶ χήραι μὴ καταδυναστεύ-
σητε, καὶ αἷμα ἀδῶν μὴ ἐκχέετε ἐν τῷ τόπῳ
τούτῳ, καὶ ὀπίσω θεῶν ἄλλοτριῶν μὴ πορεύσηθε
εἰς χαλὸν ὑμῶν, 7 καὶ καὶ οὐκ ἔσται ὑμῶν ἐν τῷ
τόπῳ τούτῳ, ἐὰν γῆ ἢ ἔδωκα τοῖς πατεράσιν ὑμῶν
ἐξ αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος. 8 Εἰ δὲ ὑμεῖς πε-
ποίθατε ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν, ὅθεν οὐκ ὠφελή-
θησατε, 9 καὶ φοβέεσθε, καὶ μοιχαῖσθε, καὶ
κλέπετε, καὶ ὀμνύετε ἐπ' ἀδίκῳ, καὶ θυμιάτε
τῇ Βάαλ καὶ ὀπίσω θεῶν ἄλλοτριῶν πορεύεσθε,
ὧν οὐκ οἰδατε, 10 τῷ χαλῷ εἶναι ὑμῶν, καὶ
ἤλθατε, καὶ ἔστητε ἐνώπιόν μου ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ
ἐπικέκληται τὸ ὄνομα μου ἐπ' αὐτῷ, καὶ εἶπατε,
ἀποχήμεθα τῷ μὴ ποιεῖν πάντα τὰ βδελύγ-
ματα ταῦτα. 11 Μὴ ἀσπλάγμον ληστῶν ὁ οἶκός
μου, ὅτι ἐπικέκληται τὸ ὄνομα μου ἐπ' αὐτῷ ἐκ
ἐνώπιον ὑμῶν; καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐώρακα, λέγει Κύ-
ριος, 12 ὅτι πορεύθητε εἰς τὸν τόπον μου τὸν
οἶκόν μου, ὅτι κατεσχένησα τὸ ὄνομά μου ἐκ
ἐνώπιον ὑμῶν, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐώρακα, λέγει Κύ-
ριος, 13 Καὶ νῦν αὖθις
ὡς ἐποιήσατε πάντα τὰ ἔργα ταῦτα, φησὶ Κύριος,
καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς * ὁρῶντες καὶ λαλῶν,
καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου, καὶ ἐκάλεσα ὑμᾶς καὶ
οὐκ

Σηλὼμ

ΚΕΦ. Ζ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

οὐκ ἀπεκρίθητε, 14 Ἰννι καὶ γὰρ ποιήσω τῷ
οἴκῳ ᾧ ὅτι κέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτόν, ἐφ' τὸ πῶς τῷ
ᾧ ὑμεῖς πεποιθήατε ἐπ' αὐτόν, καὶ τῷ τὸ πῶς ᾧ
ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καθὼς ἐποίη- ἐλάλησα
σα τῇ Σηλώ. 15 Καὶ ἀπορίψω ὑμᾶς ἀπὸ
πρεσβύτου μου, καθὼς ἀπέριψα τὴν ἀδελφὴν
ἡμῶν, πᾶν τὸ σπέρμα Ἐφραΐμ. 16 Καὶ σὺ
μὴ πρεσβύτου ἴσθι τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ μὴ
ἀξιοῦς τῷ ἐλεθῆναι αὐτὸς, καὶ μὴ εὐχου, καὶ μὴ
πρεσβύτης μοι φεῖ αὐτόν, ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι. οὐχ
17 Ἡ οὐχ ὁρᾷς, τί αὐτοὶ ποιοῦσιν ὅτι ταῖς πό-
λισιν Ἰούδα, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλὴμ; 18 Οἱ
ἱερεῖς αὐτῶν συλλέγουσιν ξύλα, καὶ οἱ πατέρες αὐ-
τῶν καίουσι πῦρ, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν τεύ-
ουσι σταῖς, τῷ ποιῆσαι καυῶνας τῇ γραπῇ τῷ ἔ- Χανῶνας
ρανοῦ, καὶ ἀπείσασιν ἀποδοῦναι θεοῖς ἄλλοτερίοις, ἵνα
παροργίσωσιν με. 19 Μὴ ἐμὲ αὐτοὶ παροργί-
ζουσιν, λέγει Κύριος, ἔχ' ἑαυτὸς; ὅπως καὶ
ἡμῶν τὰ πρὸς ὅσα αὐτῶν; 20 Διὰ τούτο
τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ὁργὴ καὶ θυμὸς μου
ἐκχέεται ὅτι πᾶν τὸ πῶς τούτον, καὶ ὅτι τὸς ἀν-
θρώπους, καὶ ὅτι τὰ κτήνη, καὶ ὅτι πᾶν ξύλον
τῷ ἀγροῦ αὐτῶν, καὶ ὅτι πάντα τὰ γενήματα
τῆς γῆς, καὶ καυθήσεται καὶ ἔσβεσθήσεται, [καὶ αὐτῆς
ὅτι ἐσθ' ὁ σβέσειν.] 21 Τάδε λέγει Κύριος·
ταῖ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΚΕΦ. Ζ'.

πα ὀλοκαυτώματα ὑμῶν συναγάγετε μετὰ τῶν
 καὶ θυσιῶν ὑμῶν, καὶ φάγετε κρέα· 22 ὅτι οὐκ
 ἐλάλησα πρὸς τὴν πατέρα ὑμῶν, καὶ οὐκ
 ἐπέταλόν μοι αὐτοῖς ἐν ἡμέρᾳ, ἥ ἀνήγαγον αὐ-
 τὴς ὅτι γῆς Αἰγύπτου πρὶ ὀλοκαυτωμάτων καὶ
 θυσιῶν. 23 Ἀλλ' ἡ τὸ ῥῆμα τῆτο ἐπέταλόν
 μοι αὐτοῖς, λέγων· ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου, καὶ
 ὑμῶν ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν, καὶ ὑμεῖς ἔσθε μοι εἰς
 λαόν, καὶ πορεύεσθε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς μου,
 αἷς ἀν ἐπέταλόν μοι, ὅπως ἀν εἴ ἡ ὑμῶν.
 24 Καὶ ἔκ ἐσήκουσάν μου, καὶ ἐπρόσθεον τὸ
 ὀπιθυμήμα- οὖς αὐτῶν, ἀλλ' ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς ἐπιθυμήμασιν
 σιν τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς, καὶ ἐγενήθησαν
 εἰς τὰ ὅπιαθεν, καὶ ἔκ εἰς τὰ ἐμωροῦσθαι, 25 ἀφ'
 ἧς ἡμέρας ἐξήλθοσαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἐκ γῆς
 Αἰγύπτου, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ ἐξαπέ-
 στειλα πρὸς ὑμᾶς πάντας τὴς δόλους μου, τὴς
 προφητάς, ἡμέρας καὶ ὄρθρου, καὶ ἀπέστειλα,
 26 καὶ ἔκ ἐσήκουσάν μου, καὶ ἐπρόσθεον τὸ
 οὖς αὐτῶν, καὶ ἐσκήνωσαν τὸν πρᾶχλον αὐτῶν
 Χ καὶ ἐκακοποίησαν ὑπὲρ τῆς πατέρας αὐτῶν.
 27 Χ Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τὸν λόγον τῆτον, καὶ ἐμὴ ἀκού-
 σωσίν σου, καὶ καλέσεις αὐτὰς, καὶ μὴ ἀποκριθῶσιν σοι.
 28 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦτον· τοῦτο τὸ
 ἔστι· ὃ οὐκ ἤκουσεν τῆς φωνῆς Κυρίου, ὅθεν
 ἐδέξατο

ΚΕΦ. Ζ. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

ξατο παφείαν, ἔξελιπει ἡ πίστις, Χ καὶ ἐξήρται
 ἐκ σώματος αὐτῶν. 29 Κεῖρε τὴν κεφαλὴν σου,
 καὶ σπόρριπτε, καὶ ἀνάλαβε ὅππῃ χειλέων θρήνων,
 ὅτι ἀπεδοκίμασεν καὶ ἀπώσατο Κύριος τὴν γε-
 νεὰν τὴν ποιῶσαν ταῦτα. 30 Ὅτι ἐποίησαν οἱ
 υἱοὶ Ἰούδα τὸ πονηρὸν ὡς ὅππῃ ἐμοῦ, λέγει Κύριος· τὰ πονηρὰ
 ἔταξαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ
 ὅππῃ ἐκλήτα τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτὸν, τῷ μιά-
 ναί αὐτῶν. 31 Καὶ ὠκοδόμησαν τὸν βωμὸν τῷ
 Ταφὲθ, ὅς ἐστι ἐν φάραγι υἱοῦ Ἐννὸμ, τῷ χα-
 καίειν τὰς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐ-
 τῶν ἐν πυρὶ, ὃ οὐκ ἐνετελεύτα αὐτοῖς, ὅθεν
 διενόηθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου. 32 Διὰ τῷτο
 ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ
 ἐρεῦσιν ἐπὶ βωμὸς τῷ Ταφὲθ, καὶ φάραγξ υἱοῦ
 Ἐννὸμ, ἀλλ' ἡ φάραγξ τῶν ἀνηρημένων καὶ
 θάψουσιν ἐν τῷ [τάφῳ] Ταφὲθ, ἀπὸ τὸ μὴ
 ὑπάρχειν τόπον, 33 καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τῷ
 λαῷ τούτῳ εἰς καταδράμα πᾶσι τοῖς πετει-
 νοῖς τῷ οὐρανοῦ, καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ
 οὐκ ἔσται ὁ σποσοῦν. 34 Καὶ καταλύσει ὁ
 πόλεων Ἰούδα καὶ ὁ δόξαν Ἱερουσαλὴμ πόλεως
 νύκτωρ εὐφρανομένην, καὶ φανίῳ χαίρεινται, φαι-
 νίῳ νυμφίου, καὶ φανίῳ νύμφης, ὅτι εἰς ἐρήμωσιν
 ἔσται πᾶσα ἡ γῆ.

Κ Ε Φ. Η΄.

Ι **Ε**Ν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει Κύριος, ἔξοι-
σουσιν ἐὰν ὅσα τῶν βασιλείων Ἰούδα, καὶ
ἐὰν ὅσα τῶν ἀρχόντων αὐτῶν, καὶ ἐὰν ὅσα
τῶν ἱερέων, καὶ ἐὰν ὅσα τῶν περὶ τοῦ αὐτοῦ,
καὶ τὰ ὅσα τῶν κατοικούντων Ἱερουσαλὴμ ὅκ
τῶν τέκνων αὐτῶν, 2 καὶ φύξουσιν αὐτὰ πρὸς
τὸν ἥλιον καὶ πρὸς σελήνην, καὶ πρὸς πάντα τοὺς
ἀστέρας, καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν στρατιάν τῆς
ἐρημίας, ἀπὸ ἧς ἀπῆσαν, καὶ οἱ ἐδύλασαν, καὶ ὧν
ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ὧν ἀντείχοντο, καὶ
οἱ περὶ τοὺς αὐτοὺς ἐκοπήσονται, καὶ ἐ-
ταφίσονται, καὶ ἔσονται εἰς ᾠδὴν ᾧ οἱ
περὶ τοῦ θανάτου τῆς γῆς, 3 ὅτι εἴλαιντο τὸν θάνατον
μᾶλλον ἢ τὴν ζωὴν, καὶ πᾶσι τοῖς καταλοι-
ποῖς τοῖς καταλειφθεῖσιν ἀπὸ τῆς γενεᾶς ἐκείνης
ὦ **Χ** ποιητῆς, ἐν παντὶ τόπῳ ἐὰν ἔξωσιν αὐτοὺς
ἐκεῖ, **Χ** λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων. 4 Καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτούς· ὅτι τάδε λέγει Κύριος· μὴ ὁ πίπλων
οὐκ ἀνίσταται; ἢ ὁ ἀποσπένδων οὐκ ἐπισπένδει;
5 Διατί ἀπέσπεν ὁ λαὸς ἔτος **Χ** Ἱερουσαλὴμ
ἀποσπένδων ἀναδύει, καὶ κατακτενῆθησαν ἐν τῇ
περὶ τοὺς αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἠθέλησαν τὸ ἐπισπέν-
δει; 6 Ἐνωπίσταθε δὴ, καὶ ἀκούσατε· οὐχ
οὕτως

ΚΕΦ. η'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

οὕτως καλῶσιν, οὐκ ἔστι ἄνθρωπος μετανοῶν ἀπὸ
 τῆς κακίας αὐτοῦ, λέγων, τί ἐποίησα; διέλειπεν
 ὁ πρέχων ἐκ τῆς δρόμου αὐτοῦ, ὡς ἵππος χάδι-
 δρος ἐν χρεμετισμῷ αὐτοῦ. 7 Καὶ ἡ ἀσίδα ἐν
 τῷ ἔρειπῳ ἔγνω τὸν χαρὸν αὐτῆς· πρυγὼν καὶ χε-
 λιδῶν ἀγροῦ, σπυθία ἐφύλαξαν χαρὰς εἰσόδου
 αὐτῶν· ὁ δὲ λαὸς μου οὐκ ἔγνω τὰ κρίματα
 Κυρίου. 8 Πῶς ἐρεῖτε, ὅτι σοφοὶ ἐσμεν ἡμεῖς,
 καὶ νόμος Κυρίου μεθ' ἡμῶν ὅστις; εἰς μάτην
 ἐγενήθη χρόνος ψυχῆς γραμματεῦσιν. 9 Ἠσχύν-
 θησαν σοφοί, καὶ ἐπλήθησαν καὶ ἐάλασαν, ὅτι
 τὸν λόγον Κυρίου ἀπεδοκίμασαν· σοφία τίς ὅστις
 ἐς αὐτοῖς; 10 Διὰ τῆτο δώσω τοῖς γυναιχας
 αὐτῶν ἑτέροις, καὶ τῆς ἀγροῦς αὐτῶν τοῖς κλη-
 ρονόμοις· ✕ ὅτι ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου πάντες φιλαρ-
 γυεῖαν ἀποδιώκας, καὶ ἐκ πενήτεως ἕως ἱερέως πάντες ποιεῖσιν ✕
 ψῆδον. 11 Καὶ ἰαπεδύοντο σὺν τεύματι θυγατρὸς τῆς ✕
 λαῖς μου πρὸς ἀπμίαν, λέγοντες, εἰρήνη, εἰρήνη, καὶ ἐκ ἡμῶν ✕
 εἰρήνη. 12 Ἠσχυνθήσαν, ὅτι βδελύγμα ἐποίησαν, καὶ ✕
 αἰσχύνῃ οὐκ ἠσχυνθήσαν, καὶ αἰσχυνθῆναι οὐκ οἶδασιν, ἀλλ' ✕
 τῆτο πεισοῦνται πίπτοντες, ἐν χαρῇ δῆσσοκος αὐτῶν πει- ✕
 σοῦνται, ἔπειν Κύριος. 13 Καὶ σινάξουσιν τὰ ✕
 γενήματα αὐτῶν, λέγει Κύριος· ἔκ ἔστιν σφυλὴ
 ἐν τοῖς ἀμπέλαις, καὶ ἔκ ἔστιν σῦκα ἐν ταῖς
 συκαῖς, καὶ τὰ φύλλα κατεπόνηκεν· ✕ καὶ ἔδωκε

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. Η΄.

αὐτοῖς, καὶ παρῆλθον αὐτούς. 14 Ἐπὶ τί ἡμεῖς
 χαθήμεθα; σιναάχθητε, καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς
 πόλεις τὰς ὀχυράς, καὶ σπορρίφωμεν ἐκεῖ, ὅτι ὁ
 θεὸς ἀπέρριψεν ἡμᾶς, καὶ ἐπότισεν ἡμᾶς ὕδωρ
 χολῆς, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον αὐτοῦ. 15 Σινηχθη-
 μεν εἰς εἰρήνῃν, καὶ ἔκ τοῦ ἀγαθοῦ, εἰς χαρὸν ἰά-
 σους, καὶ ἰδοὺ σουδὴ. 16 Ἐκ δὲ ἀκουσόμεθα
 φωνὴν ὀξύτητος ἵππων αὐτοῦ. Σπὸ φωνῆς χρεμε-
 τισμοῦ ἵππασίας ἵππων αὐτοῦ ἐσείσθη [ἀπ' αὐτοῦ]
 πάντα ἡ γῆ, καὶ ἥξει καὶ καταφάγεται τὴν γῆν,
 καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τὴν κατοί-
 κουσάν, ἐν αὐτῇ. 17 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἔξαπο-
 ἔφ' στέλλω εἰς ὑμᾶς ὄφεις θανατοῦντάς, οἷς οὐκ ἔστιν
 ὁπιλαλήσαι ἐπ' αὐτοῖς, καὶ διέξοντα ὑμᾶς, Χριστὸς Κύριος, 18 ἀνιάσθαι
 μετ' ὀδυμένης καρδίας ὑμῶν σπορριμμένης. 19 Ἰδοὺ
 φωνὴ κραυγῆς θυγατρὸς λαοῦ μου σπὸ γῆς μα-
 κρόθεν· μὴ Κύριος οὐκ ἔστι ἐν Σιών; ἢ βασι-
 λεύς ἐκ ἐστὶν ἐκεῖ; διότι πῆλξάν με ἐν τοῖς
 γλυπτοῖς αὐτοῦ, καὶ ἐν ματαίοις ἀλλοτείοις.
 20 Διῆλθεν γέρος, πῆλξεν ἀμνητός, καὶ ἡμεῖς
 οὐ διεσώθημεν. 21 Ἐπὶ σιντερίματι θυγα-
 τρὸς λαοῦ μου Χ σιντερίβιν, ἐσκοτώθη· ἐν σπο-
 εῖα κατόχυσάν με ὠδίνες ὡς πικτύσης. 22 Μὴ
 ῥηπίνη ἐκ ἐστὶν ἐν Γαλαὰδ, ἢ ἰατρὸς ἐκ ἐστὶν ἐκεῖ;
 ἀλλ' ἐκ ἀνέβη ἰατρὸς θυγατρὸς λαοῦ μου;

Κ Ε Φ.

ΚΕΦ. Θ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

Κ Ε Φ. Θ'.

Ι **Τ**ΙΣ δώσῃ κεφαλῇ μου ὕδωρ, καὶ ὀφθαλμοῖς μου πηγὴν δακρύων; καὶ κλαύσωμαι τὸν λαόν μου οὗτον ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ τὰς τετραυμαλισμένους θυγατέρας λαῶ μου. 2 Τίς δώῃ μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ σταθμὸν ἔρατον, καὶ καταλείψω τὸν λαόν μου, καὶ ἀπελθύσωμαι ἀπ' αὐτῶν; ὅτι πάντες μοιχῶνται, σιύσδος ἀφαινοῦνται, 3 καὶ ἐρέτειναν τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ὡς τόξον· ψεῦδος, καὶ ἐπίσις ἐνίσχυσεν ὅτι τῆς γῆς, ὅτι ἐκ κακῶν εἰς κακὰ ἐξήλθουσιν, καὶ ἐμὲ οὐκ ἐγνώσαν, φησὶν Κύριος. 4 Ἐκαστος ἀπὸ τῶ πλησίον αὐτοῦ ἐξήλθουσιν φυλάξασθε, καὶ ἐπ' ἀδελφοῖς ἑαυτῶν μὴ πεποιθήατε, ὅτι πᾶς ἀδελφὸς ὡς ἐρνή ὡς ἐρνή, καὶ πᾶς φίλος δολίως πορεύσεται. 5 Ἐκαστος κατὰ τὸ φίλου ἑαυτοῦ καταπαύζεται, ἀλήθειαν δὲ μὴ λαλήσουσιν· μεμάρθηκει ἡ γλῶσσα αὐτῶν λαλεῖν ψεῦδος, ἠδίκησαν, καὶ ἐδέλιπον τὸ ὅπισθός μου. 6 Τόκος ὅτι τόκος, καὶ δόλος ὅτι δόλος· οὐκ ἤθελον εἰδέναι με, φησὶν Κύριος. 7 Διὰ τῆτο τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ πυρώσω αὐτούς, καὶ δοκιμάσω αὐτούς, ὅτι ποιήσω ἀπὸ τρωσέων ποιητείας θυγατέρας λαῶ μου. 8 Βολὴς πτερόεντα ἡ γλῶσσα καρδία

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. 9'.

αὐτῶν, δόλια τὰ ῥήματα τῷ σώματος αὐτοῦ.
 τῷ πλησίον αὐτοῦ λαλῶ εἰρηνικά, καὶ ἐν ἑαυτῷ
 ἔχει τιὼ ἔχθραν. 9 Μὴ ὅτι τέτοις οὐκ ὅπι-
 σκέφομαι, λέγει Κύριος, ἢ ἐν λαῷ βιάτω οὐκ
 ἐκδικήσῃ ἡ ψυχὴ μου; 10 Ἐπὶ τὰ ὄρη λά-
 βετε κοπετὸν Χ καὶ μέλος, καὶ ὅτι τὰς τρεῖδας
 τῆς ἐρήμου θρήνον, ὅτι ἐξέλιπον ὡδὶ τὸ μὴ
 εἶναι ἀνθρώπους Χ ἀπαπορώμενους. οὐκ ἤκουσαν
 φωνὴν ὑπαρξέως ἀπὸ πλείων τῷ οὐρανοῦ καὶ
 ἕως τῶν κτηνῶν, ἐξέστησαν, ὥχοντο. 11 Καὶ
 καὶ οἰκητήρια δώσω τιὼ Ἱερουσαλὴμ εἰς μετακίαν καὶ εἰς καὶ οἰ-
 κητῆριον δραχόνταν, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα εἰς
 ἀφροισμόν θήσομαι, ὡδὶ τὸ μὴ καὶ οἰκεῖσθαι.
 12 Τίς ὁ ἀνθρώπου ὁ σιωπῶν, καὶ σιωπῶνται
 ὁ τῷτο; καὶ ὁ λόγος σώματος Κυρίου πρὸς αὐτὸν,
 ἀναγγελάτω ἡμῖν, τίνας ἔνεκεν ἀπώλετο ἡ γῆ,
 ἀνήφθη, ὡς ἐρημος ὡδὶ τὸ μὴ διοδύεσθαι;
 13 Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς με, ἀφ' οὗ τὸ ἐγ-
 χαταλιπεῖν αὐτοὺς τὸν νόμον μου, ὃν ἔδωκα πρὸ
 προσώπου αὐτῶν, καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς μου,
 Χ καὶ οὐχ ᾤδον ἐν αὐτῇ. 14 ἀλλ' ἐπορεύθη-
 ἔρχων σταν ὀπίσω πάντων ἀρετῶν τῆς καρδίας αὐτοῦ τῆς
 κακῆς, καὶ ὀπίσω πάντων ἐδώλων, ἀ ἐδίδαξαν αὐ-
 τοὺς οἱ πατέρες αὐτῶν. 15 Διὰ τῷτο τάδε λέγει
 Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ἰδὲ ἐγὼ φωμίζω ὑμᾶς
 αὐτοὺς

ΚΕΦ. 9'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

αὐτὸς ἀνάγκας, καὶ ποπῶ αὐτὸς ὕδωρ χολῆς,
 16 καὶ ἀφ' σκορπιῶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἐθνεσιν, εἰς
 οὓς ἐκ ἐγίνωσκον αἰετοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ
 ἐπαποτελῶ ἐκ' αὐτὸς τὴν μάχαιραν, ἕως τῆ
 ἐξανάλωσθαι αὐτὸς ἐν αὐτῇ. 17 Τάδε λέγει Κύ-
 ριος· Χ σιώτε καὶ χαλέσατε τὰς θρηνήσας καὶ
 ἐλθάτωσαν· καὶ πρὸς τὰς σοφὰς ἀποτείλατε,
 καὶ φθιγξάσθωσαν, 18 Χ καὶ ταχυνάτωσαν καὶ
 λαβέτωσαν ἐφ' ὑμᾶς θρήνον, καὶ καταγαγέτωσαν
 οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, καὶ τὰ βλέφαρα ὑμῶν
 ῥείτω ὕδωρ, 19 ὅτι φωνὴ οἰκτρῶν ἠκῶσθαι ἐν Σιών·
 πῶς ἐταλαιπωρήσαμεν, κατηγμύθημεν σφόδρα,
 ὅτι ἐχρηλίπομεν τὴν γῆν, καὶ ἀπερρίψαμεν τὰ
 σκηνώματα ἡμῶν; 20 Ἀκούσατε δὴ γυναικες
 λόγοι Κυρίου, καὶ διδάσθω τὰ ὦτα ὑμῶν λό-
 γους τόματος αὐτοῦ, καὶ διδάξατε τὰς θυγατέρας
 ὑμῶν οἶκτον, καὶ μὴ τιτῶν πλησίον ἑαυτῆς θρήνον. οἰκτρὸν
 21 Ὅτι ἀνέβη θάνατος ἀπὸ τῶν θυερίων ὑμῶν, καὶ εἰς τὴν γῆν
 ἦλθεν εἰς τὴν γῆν ὑμῶν, τῇ ἐκτερίψαι ἡπια ἀπὸ τῶν θυ-
 ἐξωθεν, καὶ νεομίσκοις ἀπὸ τῶν πλατειῶν Χ θα- εἶδαν
 νάτη. 22 Τάδε λέγει Κύριος· καὶ ἐσοῖται οἱ νεκροὶ
 τῶν ἀνθρώπων εἰς παράδειγμα ὅτι προσώπῃ τῆ
 πεδίου τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ ὡς χόρτος ὅπισθεν θιρί-
 ζοντος, καὶ ἐκ' ἐσθὶς ὁ σιναῶν. 23 Τάδε λέγει
 Κύριος· μὴ καυχᾶσθαι ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ
 αὐτοῦ,

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. Ι.

αὐτῷ, καὶ μὴ καυχᾶσθαι ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ
αὐτῷ, καὶ μὴ καυχᾶσθαι ὁ πλῆσιος ἐν τῷ πλέ-
τῳ αὐτοῦ, 24 Ἄλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχᾶσθαι ὁ
καυχώμενος, σιωπῆν καὶ γνώσκειν, ὅτι ἐγὼ εἰμι
Κύριος ὁ ποιοῦν ἔλεος καὶ κῆριμα καὶ δικαιοσύνην
ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι ἐν ταῦτοις τὸ θέλημά μου, λέγει
Κύριος. 25 Ἰδὲ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος,
ὅτε τετιμμη- καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ πάντα τετιμμημένους ἀχρο-
μήνους Βυβίας αὐτῆς. 26 ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ἐπὶ τὴν
Ἰδουμαίαν, καὶ ἐπὶ Ἐδὼμ, καὶ ἐπὶ πάντα τὰς
ἑοὺς Ἀμμων, καὶ ἐπὶ τὰς ἑοὺς Μωὰβ, καὶ ἐπὶ
πάν τελευτήσαντων τὰ κατὰ πρῶτον αὐτῷ,
τὰς κατεκείναντας ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι πάντα τὰ
ἀφρίτμηλα ἔθνη ἀφρίτμηλα σαρκί, καὶ πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ
ἀφρίτμηλος ἀφρίτμηλοι καρδίας αὐτῆς.

Κ Ε Φ. Ι.

Ι **Α** Κῆσατε τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐλάλη-
σεν Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραὴλ.
2 Τὰδε λέγει Κύριος· καὶ ταῖς ὁδοῖς
πορεύεσθε ἐθῶν μὴ μαινάνετε, καὶ ἀπὸ τῶν σημείων τῶν οὐ-
ρανοῦ μὴ φοβεῖσθε, ὅτι φοβοῦνται αὐτὰ τοῖς
προσώποις αὐτῆς. 3 Ὅτι τὰ ἰόμματα τῶν ἐθνῶν
μάταια, ξύλον ὅστις ἐκ τῶν δρυμῶν ἐκκεκομμένον,
ἔρπον τέκτονος, καὶ χώνδριμα, 4 ἀργυρίῳ καὶ
χρυσίῳ

ΚΕΦ. Ι. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

χρυσίῳ κεκαλλωπισμένα ἔσιν ἐν σφύραις, καὶ ἥλοις ἐσπρέωσαν αὐτὰ, 5 καὶ ἔκινηθήσονται, αἰρέμενα ἀρθήσονται, ὅτι οὐκ ἔπιβήσονται· μὴ φοβηθῆτε αὐτὰ, ὅτι ἔκακοποιήσασιν, καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς. 6 ✕ Πόθεν ὁμοίος σοι

Κύριε; μέγας εἶ σὺ, καὶ μέγα τὸ ὄνομά σου ἐν δυναμεί. ✕

7 Τίς ἔφοβησέταί σε, βασιλεῦ τῶν ἐθνῶν; ὅτι σὺ ἐπι- ✕
 θρῆνας ποροσκυνήσεις, ὅτι ἐν πάσι ταῖς σοφοῖς τῶν ἐθνῶν καὶ ✕
 ἐν πάσι ταῖς βασιλείαις αὐτῶν πᾶν ὁμοίος σοι, Κύριε; ✕

8 Καὶ εἰσάπαξ ἀσωπιδητόναι καὶ ἀνοπηδητόναι, καὶ παιδεία μαλαιοτήτων ἐν αὐτοῖς ξύλον ἔστιν. 9 Ἀργύριον ✕

τορβυτὸν ἔστιν, ἔκπορεύσονται ἀργύριον πρὸς ὅλη-
 τὸν ἄπὸ θαλάσσης, ἥξει χρυσίον Μωφὰζ, καὶ χεῖρες
 χρυσοχάων, ἔργα τεχνιτῶν πάντα· ὑάκινθον καὶ
 πορφύραν ἐνδύσουσιν αὐτὰ ✕ ἔργα σοφῶν ἀπαντα
 αὐτοῖς. 10 Ὁ δὲ Κύριος ἀληθινὸς θεὸς ἔστιν, θεὸς ζών- ✕

των, καὶ βασιλεὺς αἰώνιον· ἀπὸ παροξυσμοῦ αὐτοῦ σειδή- ✕
 σεται ἡ γῆ, καὶ οὐχ ὑποίσουσιν ἔθνη ἐμβείμῃσιν αὐτοῦ. ✕

11 Οὕτως ἐρεῖτε αὐτοῖς· θεοὶ οἱ τὸν ἕρμανόν καὶ
 τὴν γλῶσσαν ἐποίησαν, ἀπολέσθωσαν ἀπὸ τῆς
 γῆς, καὶ ὑποχάτωσιν τῷ ἕρμανι τῆς γῆς. 12 Κύ-
 ριος ὁ ποιήσας τὴν γλῶσσαν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, ὁ ἀνορ-
 θώσας τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ τῇ

φρονήσει αὐτοῦ ἐξέτεινεν τὸν οὐρανόν, 13 καὶ
 ✕ εἰς φωνὴν διδόντος αὐτοῦ πλήθος ὕδατος ἐν οὐ-
 ρανῶ·

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. Ι.

ρανῶ· καὶ ἀνήγαγεν νεφέλας ἕξ ἐξάτης τῆς γῆς,
 ἀστραπαὶς εἰς ὑέτον ἐποίησεν, καὶ ἔξηγαγεν φῶς
 ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ. 14 Ἐμωράθη πᾶς ἄν-
 θρωπος ἀπὸ γνώσεως, κατηγνώθη πᾶς χρυσο-
 χόος ὅτι τοῖς γλυπτοῖς αὐτοῦ, ὅτι ψυδῇ ἐχώνευσεν,
 οὐκ ἔστι πνεῦμα ἐν αὐτοῖς. 15 Μάταιά ἔστιν
 ἔργα ἐμπεπαγμμένα, ἐν χαρῶν ὀπισκοπῆς αὐτῶν
 ἀπολοῦνται. 16 Οὐκ ἔστι βιαύτη μερὶς τῇ
 Ἰακώβ, ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα, αὐτὸς κλη-
 ρονομία αὐτοῦ, Χ καὶ Ἰσραὴλ ἐξέδος κληρονομίας
 αὐτοῦ· Κύριος Χ τῶν δυνάμεων ὄνομα αὐτοῦ.
 17 Σιωπήσῃ ἐξώθεν τὴν ὑπόστασίν σου, ἢ
 χαλοικῶσα ἐν ἐκλεκτοῖς. 18 Ὅτι τὰδε λέγει
 Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ σκελίζω τὴν χαλκοκρούην τὴν
 γλῶττίαν ἐν θλίψει, ὅπως εὐρεθῇ ἡ πληγὴ
 σου. 19 Οὐαὶ ὅτι σιωτέμματί σου, ἀλγη-
 ρὰ ἡ πληγὴ σου· καὶ ἐγὼ εἶπα, ὅπως τῆτο τὸ
 ἔργον τῶν μου, καὶ κατέλαβέν με. 20 Ἡ σκηνὴ
 σου μου ἐταλαμπώρησεν, ὥλετο· καὶ πᾶσαι αἱ δέρεες
 σου μου διεσπάρησαν· οἱ υἱοὶ μου καὶ τὰ τρέφα-
 τά μου ἔκ εἰσιν, ἔκ ἔστιν ἐπὶ τόπος τῆς σκηνῆς
 μου, τόπος τῶν δέρεων μου. 21 Ὅτι οἱ ποι-
 μῆνες [μου] ἠφρονόουντο, καὶ τὸν Κύριον οὐκ
 ἐξεζητήσαν· ἀλλὰ τῆτο ἔκ ἐνόησεν πᾶσα ἡ νομὴ,
 καὶ διεσκορπίσθησαν. 22 Φωνὴ ἀκοῆς ἰδοὺ ἔρ-
 χεται

ΚΕΦ. ΙΑ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

χέλαι καὶ σεισμός μέγας ἐκ γῆς βορρᾶ, τῷ ταΐσαι
ταῖς πόλεις Ἰούδα εἰς ἀφθισμόν, καὶ κοίτῃ
προυθῶν. 23 Οἶδα, Κύριε, ὅτι οὐχὶ τῷ ἀνθρώ-
που ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, ἐδὲ ἀνὴρ πορεύσεται, καὶ καρ-
τῶσά πορεύεται αὐτοῦ. 24 Παίδῶσόν ἡμᾶς, Κύριε,
πλὴν ὅς κρισίς, καὶ μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ ὀλί-
γοις ἡμᾶς ποιήσῃς. 25 Ἐκχεὼν τὸν θυμόν σου τῷ ὀργλῷ
ὅτι ἐβίη τὰ μὴ εἰδῶτα σε, καὶ ὅτι γενεὰς, αἱ τὸ ἰδόντα
ὄνομά σου οὐκ ἐπεχάλεσαν, ὅτι κατέφαγον
τὸν Ἰακώβ, καὶ ἐξομήλωσαν αὐτὸν, καὶ τῷ νό- τὸν Ἰσραὴλ
μὲν αὐτῷ ἠρήμωσαν.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Ι **Ο** ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ
ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ ΠΡΟΣ ΙΕ-
ΡΕΜΙΑΝ, ΛΕΓΩΝ· 2 Ἀκού-
σατε τὰς λόγους τῆς ἀφθνήσκουσας ταύτης, καὶ λα-
λήσεις πρὸς ἀνδρας Ἰούδα, καὶ πρὸς τὰς καρδι-
κοῦντας Ἱερουσαλὴμ, 3 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς·
ταῦτα λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ· ὅτι κατὰ-
ρατος ὁ ἄνθρωπος, ὃς ἐκ ἀκέσεται πῶν λόγων
τῆς ἀφθνήσκουσας ταύτης, 4 ἢ ἐνέειλά μιν τοῖς
πατράσιν ὑμῶν, ἐν ἡμέραι ἢ ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου ἐκ χαμίτου τῆς σιδιφῆς, λέγων,
ἀκέσατε τῆς φωνῆς μου, καὶ ποιήσατε πάντα
ὅσα

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. ΙΑ'.

ὅσα ἐπέλωμαι ὑμῖν, καὶ ἔσταθ' μοι εἰς λαόν,
καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν, ὅπως γήσω
τὸν ὅρκον μου, ὃν ὥμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ
δοῦναι αὐτοῖς γῶν ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι, ὥς ἡ
ἡμέρα αὕτη καὶ ἀπεκείθω καὶ ἔστα, γίνουτο
Κύριε. 6 Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς μέν· ἀνά-
γνωθι τὰς λόγους τούτους ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ
ἔξωθεν Ἱερουσαλήμ, λέγων· ἀκούσατε τὰς λό-
γους τῆς προφητείας ταύτης, καὶ ποιήσατε αὐτάς.

7 ✕ Ὅτι ἀμαρτυρόμενος δημαρτυράμην τοῖς πατρά-
✕ σιν ὑμῶν, ἐν ἡ ἡμέρα ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ
✕ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ὁρθεῖζαν καὶ δημαρτυρόμενος, καὶ
✕ λέγων· ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου. 8 Καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ
✕ ἐξέκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν, καὶ ἐπορεύθησαν ἀνὴρ ἐν τῇ εὐθύ-
✕ τητι τῆς καρδίας αὐτοῦ τῆς πονηρίας· καὶ ἐπήγαγον ἐπ' αὐ-
✕ τὰς πάντας τὰς λόγους τῆς προφητείας ταύτης, ἧς ἐντειλά-
✕ μιν ποιῆσαι αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἐποίησαν. 9 Καὶ εἶπεν

πόλεσιν Κύριος πρὸς μέν· εὐρέθη σιγήσεως ἐν ἀνδράσιν
Ἰούδα, καὶ ἐν τοῖς κακοῦσιν Ἱερουσαλήμ.

10 Ἐπεγράφησαν ὅτι ταῖς ἀδικίαις τῶν πατέρων
αὐτῶν τῶν πρεσβυτέρων, οἳ οὐκ ἠθέλον ἀκούσαι τῶν
βαδίζον λόγων μου, καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ πορεύονται ὀπίσω θεῶν
ἄλλοτεριον, τῷ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ διεσκέδασεν
οἶκος Ἰσραὴλ καὶ οἶκος Ἰούδα πρὸς ἀφ' ἑαυτῶν μου,
ἢ διελθὲν πρὸς τὴν πατέρα αὐτῶν. 11 Διὰ

τὴν το

ΚΕΦ. ια'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

τὺτο τὰδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ὅππῃ
 τὸν λαὸν τὺτον κακὰ, ἐξ ὧν ἔδυνήσονταί με ἐξελ-
 θεῖν ἐξ αὐτῶν· καὶ κεκράξονται πρὸς με, καὶ
 οὐκ εἰσακίσωμαι αὐτοῖς, 12 καὶ πορεύσονται
 πόλεις Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ,
 καὶ κεκράξονται πρὸς τοὺς θεοὺς αὐτῶν, οἷς αὐτοὶ
 θυμῶσιν αὐτοῖς, Χ καὶ σωτηρίαν ἔμνηστούσιν
 αὐτοῖς ἐν καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν. 13 Ὅπ-
 πῃ ἀριθμὸν τῶν πόλεων σου ἦσαν θεοί σου Ἰούδα,
 καὶ ὅππῃ ἀριθμὸν ἑξόδων τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἐπάξατε ἑταῖροι
 βωμῶν Χ τῇ αἰγῇ δυσιασῆρια τῶν θυμῶν τῇ Βάαλ.
 14 Καὶ σὺ μὴ προσδύχῃς ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τού-
 του, καὶ μὴ ἀξίου πρὸς αὐτῶν ἐν δόξῃ καὶ
 προσδύχῃς, ὅτι οὐκ εἰσακίσωμαι ἐν τῷ καιρῷ
 ᾧ ὅππῃ κληθῆντάί με, ἐν καιρῷ κακώσεως αὐτῶν.
 15 Τί ἢ ἠγαπημένη ἐν τῷ οἴκῳ μου ἐποίησεν
 βδέλυγμα; μὴ εὐχαὶ καὶ κρέα ἅγια ἀφελῶσιν
 ἀπὸ τοῦ τὰς κακίας σου, ἢ τοῖς ἀφάρτοις;
 16 Ἐλαῖαν ὡρεῖαν εὐσκιον τῷ εἶδι ἐκάλεσεν
 Κύριος τὸ ὄνομά σου, εἰς φανὸν πειρασμοῦ αὐ-
 τῆς· ἀνήφθη πῦρ ἐπ' αὐτήν, μεγάλη ἡ θλίψις ἐν αὐτῇ
 ὅππῃ σέ, ἠχρεώθησαν οἱ κλάδοι αὐτῆς, 17 καὶ ἠχρεώθησαν
 Κύριος ὁ καταφυτεύσας σε, ἐλάλησεν ὅππῃ σέ
 κακὰ ἀντὶ τῆς κακίας οἴκου Ἰσραὴλ καὶ οἴκου
 Ἰούδα, ὅτι ἐποίησαν αὐτοῖς τὸ πρῶτόν μου ἐν
 τῷ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. ια'.

πρὸ θυμῶν αὐτῶν τῇ Βάαλ. 18 Κύριε, γνώ-
 ρισόν μοι, καὶ γνώσομαι· τότε ἴδω καὶ ἐπιτηδεύ-
 ματα αὐτῶν, 19 ἐγὼ δὲ ὡς ἀρνίον ἀχακὸν
 ἀγρόθυρον τῷ θύεσθαι, ἐκ ἔργων. Χ ὅτι ἐπ' ἐμέ
 ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρὸν, κατὰ σὺ λέγοντες·
 δεῦτε καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον πρᾶ-
 χηλον αὐτοῦ, καὶ ἐκτερίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζών-
 των, καὶ ὄνομα αὐτοῦ ἔσται μὴ μνησθῆναι. 20 Κύ-
 ριε, κείνων δίχσμα, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρ-
 δίας, ἴδοιμι τί πρὸς σοὶ ἐκδίκησιν ἐξ αὐ-
 τῶν, ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμα μου.
 21 Διὰ τοῦτο ταῦδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὅτι
 τῶν ἀνδρῶν Ἀναθὰθ τῶν ζητουμένων τί πρὸς
 χιῶ μου, τῶν λέγοντων, ἔσται μὴ πρὸς φθορᾶς
 ὅτι πρὸς ὄνοματι Κυρίου, εἰ δὲ μὴ, ἀποδάνη οὐ
 ταῖς χερσὶν ἡμῶν. 22 Χ Διὰ τοῦτο ταῦδε λέγει Κύ-
 ριος τῶν δυνάμεων· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐ-
 τούς· οἱ νεφρῖσκοι αὐτῶν οὐ μαχαίρα ἐποδανῶνται,
 καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευ-
 τήσουσιν οὐ λιμῶν, 23 καὶ ἐγκατάλειμμα ἔσται
 αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ ὅτι τῶν κατοι-
 κοῦντων οὐ Ἀναθὰθ, οὐ οὐρανὸς ἐπισκέψεται
 αὐτῶν.

ΚΕΦ. ΙΒ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Ι **Ι**χθός ἐῖ Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς
 σέ· πλὴν κρίματά λαλήσω πρὸς σέ·
 τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν ἐνοδῶνται; ἐνθι-
 σαν πάντες οἱ ἀρετωῦντες ἀρετῆς; 2 Ἐφύ-
 τασας αὐτοὺς, καὶ ἐξῆλθοντες ἐτεκνοποίησαν, ἐρρίζωσαν
 καὶ ἐποίησαν καρπὸν· ἐγγὺς ἐῖ σὺ τῷ σωμαίῳ
 αὐτῶν, καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. 3 Καὶ
 σὺ, Κύριε, γινώσκεις με, Χ εἶδές με, καὶ ἐδοκί-
 μασας τὴν καρδίαν μου ἐν οὐνό σου· Χ ἀπο-
 σιν αὐτοὺς ὡς σέβαστα εἰς σφαγὴν, καὶ ἀγρίων αὐτοὺς
 εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν. 4 Ἔως πότε πει-
 θήσῃ ἡ γῆ, καὶ πᾶς χόρτος τῇ ἀρχῇ ξηρανθήσεται
 ἀπὸ κακίας τῶν κατωκοιῶν ἐν αὐτῇ; ἠρανίσθησαν αὐτῶν; ἠρά-
 κτην καὶ πείναι, ὅπ ἐῖπαν, οὐκ ὀφείτα ὁ θεὸς νίκας καὶ
 ὁδοὺς ἡμῶν. 5 Σοὺ οἱ πόδες τρέχουσιν, καὶ
 ἐκλύουσιν σε· πῶς ᾤψασκιδάσῃ ἐφ' ἵπποις, καὶ ἐκλύουσιν
 ἐν γῇ εἰρήνης σου πέποιθας; πῶς ποιήσεις ἐν
 φρυάγματι τῷ Ἰορδάνου; 6 Ὅπ καὶ οἱ ἀδελ-
 φοί σου καὶ ὁ οἶκος τῷ πατρὸς σου, καὶ ἐποι ἠθέ-
 τησάν σε, καὶ αὐτοὶ ἐδόνησαν, ἐκ τῶν ὀπίσω σου
 ἐπισυνήχθησαν, μὴ πίστεύσης ἐν αὐτοῖς, ὅτι λα-
 λήσουσιν πρὸς σέ καλὰ. 7 Ἐγκαταλέλοιπα ὅπ
 τὸν οἶκόν μου, ἀφῆκα τὴν κληρονομίαν μου, ἔδω-
 κα

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. 6'.

καὶ τὴν ἡγαπημένην ψυχὴν μου εἰς χεῖρας
ἐχθρῶν αὐτῆς. 8 Ἐγενήθη ἡ κληρονομία μου
ἐμοὶ ὡς λέων ἐν δρυμῷ, ἔδωκεν ἐπ' ἐμὲ τὴν φωνὴν
αὐτῆς, ἀπὸ τούτου ἐμίσησα αὐτήν. 9 Μὴ
ληγῶν ἀσπύλαιον υἱάνης ἡ κληρονομία μου ἐμοί, ἡ ἀσπύλαιον
κύκλω αὐτῆς; βαδίσατε καὶ σιναγάγατε πάντα
τὰ θηρία τῷ ἄγρῳ, καὶ ἐλθάτωσαν τῷ χαλ-
φαγεῖν αὐτήν. 10 Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν
τὸν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου,
ἔδωκαν τὴν μερίδα μου ἐπιθυμητὴν εἰς ἔρημον
ἐγενήθη ἄβατον, 11 ἐτίθη εἰς ἀφανισμόν ἀπωλείας· δι'
ἐμὲ ἀφροσύνῃ ἠφροσύνη πᾶσα ἡ γῆ, ὅτι ἔκ ἐστιν
αὐτῇ πῆλμος ἐν καρδίᾳ. 12 Ἐπὶ πᾶσαν διεκ-
βολὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἦλθον ταλαπρωγῶτες,
ὅτι μάχαρα τῷ Κυρίου κατέφαγεν ἀπ' ἄκρου
τῆς γῆς, καὶ ἕως ἄκρου τῆς γῆς οὐκ ἔστι εἰρήνη
πάσῃ σαρκί. 13 Ἐσπείρατε πυρὸς, καὶ ἀχύν-
θαι θείσατε· οἱ κληροὶ αὐτῶν ἔκ ὠφελήσουσιν
ἑαυτοὺς· ἀνχμύθητε ἀνχμύλῳ ἀπὸ καυχήσεως
ὑμῶν, ἀπὸ ὀνειδισμοῦ ἐνδοπι Κυρίου, 14 ὅτι
τάδε λέγει Κύριος πρὸς πάντας τοὺς γειτόνους τῶν
σκληρῶν, τοὺς ἀπομόνους τῆς κληρονομίας μου,
ἧς ἐμέρισα πρὸ λαῶ μου Ἰσραὴλ· ἰδοὺ ἐγὼ ἀπο-
σώσω αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῆς, καὶ τὸν Ἰού-
δαν ἐκβάλω ἐκ μέσου αὐτῆς. 15 Καὶ ἔσται
μετὰ

ΚΕΦ. ΙΓ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

μετὰ τὸ ἰσχυρῶς με αὐτὸς, ὅπως ἐφω καὶ
ἐλεήσω αὐτὸς, καὶ καποικίᾳ αὐτὸς, ἔχασον εἰς
τὴν κληρονομίαν αὐτῶν, καὶ ἔχασον εἰς τὴν γῆν
αὐτοῦ. 16 Καὶ ἔσται ἐὰν μαθαίνοντες μάθωσιν
τὴν ὁδὸν τῆς κατὰ μου, τῶ ὁμνῶν τῷ ὀνόματί μου·
ὅτι Κύριος, καθὼς ἐδίδαξαν τὸν λαόν μου ὁμνῶν
τῇ Βάαλ, καὶ οἰκοδομηθήσονται οἱ μέσσοι τῶ
λαοῦ μου. 17 ἐὰν δὲ μὴ ἐπιστρέψωσιν, καὶ ἐξάρσῃ
τὸ ἔθνος ὁ κῆνος ἐξάρσῃ καὶ ἀπαλείψῃ.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

1 **Τ**ΑΔΕ λέγει Κύριος Χ πρὸς με· Βάδισον
καὶ κτήσῃ σταντὴν φείζωμα λινοῦ,
καὶ φείδου φεί τὴν ὁσφύ σου, καὶ
οἱ ὕδατι οὐ διελεύσεται. 2 Καὶ ἐκπησάμην
τὸ φείζωμα κατὰ τὸν λόγον Κυρίου, καὶ φεί-
δου φεί τὴν ὁσφύ μου. 3 Καὶ ἐγένετο λό-
γος Κυρίου πρὸς με, λέγων. 4 Λάβε τὸ φεί-
ζωμα Χ ὃ ἐκπῆσαι, τὸ φεί τὴν ὁσφύ σου, καὶ
ἀνάστηθι, καὶ βάδισον ὅτι τὸν Εὐφρατίην, καὶ
κατὰ κρυφόν αὐτὸ ὁ κῆνος οἱ τῇ περὶ αὐτὴν τῆς
πέτρας. 5 Καὶ ἐπορεύθην, καὶ ἔκρυφα αὐτὸ
οἱ τῇ Εὐφρατίῃ, καθὼς ἐνετείλατό μοι Κύριος.
6 Καὶ ἐγένετο μετ' ἡμέρας πολλὰς, καὶ εἶπεν
Κύριος πρὸς με· ἀνάστηθι, καὶ βάδισον ὅτι τὸν

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. γυ'.

Εὐφρατίῳ, καὶ λάβε ἐκεῖθεν τὸ ρεῖζωμα, ὃ
ἐτετελάμην σοὶ τῷ χαπακρύφῃ ἐκεῖ. 7 Καὶ
ἐπορεύθην ὅτι τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, καὶ ὤρυξα,
καὶ ἔλαβον τὸ ρεῖζωμα ἐκ τῷ τόπῳ, ὃ κατώ-
ρυξα αὐτὸ ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ διεφθαρμένον ἰού, ὃ ὃ
μὴ χρῆσθαι εἰς οὐθέν. 8 Καὶ ἐγενήθη λόγος
Κυρίου πρὸς με, λέγων· ταῦτα λέγει Κύριος.
9 Οὕτως φησὶ τὸν ὕδην Ἰούδα καὶ τὸν ὕδην
Ἱερουσαλήμ, 10 τὸν πολλὸν τῷ τῷ ὕδην,
Χ τὸν λαὸν τῶτον τὸν ποιητὴν, τὸς μὴ βυθολογῶντας
ὡς ἀκούει τῶν λόγων μου, * καὶ πορευομένους ἐν
τῇ εὐδυνίᾳ τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς ποιητρῆς, καὶ πορευ-
θέντες ὀπίσσω θεῶν ἄλλοτριῶν τῷ δουλεύειν αὐτοῖς,
καὶ τῷ προσκυνεῖν αὐτοῖς· καὶ ἐσθίειν ὡς περὶ τὸ
ρεῖζωμα τῷτο, ὃ ὃ μὴ χρῆσθαι εἰς οὐθέν.
11 Ὅτι καθάπερ κολλᾶται τὸ ρεῖζωμα πρὸς
τὸν ὄσφυ τῷ ἀνθρώπῳ, ὅπως ἐκόλλησα πρὸς
ἐμαυτὸν τὸν οἶκον τῷ Ἰσραὴλ, καὶ πάντα τὸν οἶ-
κον Ἰούδα, Χ φησὶ Κύριος, τῷ γενέσθαι μοι εἰς λαὸν
ὀνομαστὸν, καὶ εἰς χαύχημα καὶ εἰς δόξαν, καὶ
ἐκ ἡκουσάν μου. 12 Καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαόν
Χ τὸν λόγον τῷτον· Χ ταῦτα λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσ-
ραὴλ· πᾶς ἀσκὸς πληρωθήσεται οἴνου· καὶ ἔσται ἐάν
εἴπωσιν πρὸς σέ, μὴ γινώτες ὃ γνωσόμεθα, ὅτι
πᾶς ἀσκὸς πληρωθήσεται οἴνου; 13 Καὶ ἐρεῖς
πρὸς

ΚΕΦ. ιγ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

πρὸς αὐτοὺς· τὰδε λέγει Κύριος· ἰδὲ ἐγὼ πληρῶ
 Χ ^{πάντας} τὰς καθικουῦσας τὴν γῆν ἑλπίων,
 καὶ τὰς βασιλεῖς αὐτῶν τὰς καθημέρους ἡοὺς τῆς
 Δαυὶδ ὅτι θρόνον αὐτῶν, καὶ τὰς ἱερεῖς καὶ τὰς
 ἀρχιερεῖς, καὶ τὸν Ἰούδαν καὶ πάντας τὰς κατοι-
 κούσας ἐν Ἱερουσαλὴμ μαθυσμαί. 14 καὶ ἀφ-
 σκαρπίω αὐτὰς ἀνδρά καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ
 τὰς πατέρας αὐτοῦ, καὶ τὰς ἡοὺς αὐτοῦ ὡς
 τὸ ἀνθρώπου· οὐκ ὅτι παθήσω, λέγει Κύριος, καὶ οὐ
 φεύσω, καὶ ἐκ οὐκ ἐλεηθήσω ἀπὸ ἀφροσύνης αὐ-
 τοῦ. 15 Ἀκούσατε, καὶ ἐνωπίσασθε, καὶ μὴ
 ἐπαύρεσθε, ὅτι Κύριος ἐλάλησεν. 16 Δότε τῷ
 Κυρίῳ θεῷ ὑμῶν δόξαν πρὸ τῆς συσκοτήσεως, καὶ
 πρὸ τῆς σκοτεινότητος πόδας ὑμῶν ἐκ τῆς σκοτεινότη-
 τος καὶ ἀναμνηστέ εἰς φῶς, καὶ ἐκ τῆς σκιά θανάτου,
 καὶ τεθήσονται εἰς σκότος. 17 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκού-
 σῃτε, κεκρυμμένως κλαύσεια ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀπὸ
 πρὸς τοῦ ὕδατος, καὶ καὶ δακρύουσα δακρύσει, καὶ
 καταξουσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, ὅτι συνε-
 τέλει τὸ ποιῆσαι Κύριος. 18 Εἰπάτε τῷ βα-
 σιλεὶ καὶ τοῖς δυναστέουσιν, ἑλεεινώσθητε, καθίστατε,
 ὅτι καθήρεθαι ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν τέφρου
 δόξης ὑμῶν. 19 Πόλεις αἱ πρὸς ἰόρτι, συνε-
 κλείσθησαν, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀνοίγων· ἀπεκρίθη
 Ἰούδας, συνετέλεσεν ἀποικία τελεία. 20 Ἀνά-

θρόνους
 καθημέρους
 καὶ Χ

καὶ Χ

ἐλεηθήσω

καὶ Χ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. γυ.

λαβε τὴς ὀφθαλμούς σου Ἰσραὴλ, καὶ ἴδε τὴς
ἐρχομένους ἀπὸ βορρᾶ· ποῦ ἔστιν τὸ ποίμνιον ὃ
ἐδόθη σοι, πρεβάτα δόξης σου; 21 Τί ἐρεῖς
ὅταν ἐπισκέπῃαί σε; καὶ σὺ ἐδίδαξας αὐτὸς
ὅτι σε μαθηταὶς εἰς ἀρχιεῖ· οὐκ ὠδίνες κατέ-
^{ἐχ} ^{ὡς} ξουσί σε, καθὼς γυνῶνα ἵκλυνται; 22 Καὶ
^{κακίας} εἰάν εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σὺ, ὅτι ἀπὴντησέν μοι
ταῦτα; Ἀλλὰ τὸ πλῆθος τῆς ἀδικίας σὺ ἀνεχα-
λύφθη καὶ ὁπίσθιά σου, ὥστε δειγματισθῆναι τὰς
πῆρας σου. 23 Εἰ ἀλλάξεται Αἰθίοψ τὸ δερ-
^{διώσετε} μα αὐτῶ, καὶ πάρδαλις τὰ ποικίλματά αὐτῆς,
^{διέφθιρα} καὶ ὑμεῖς διώσθε εὐποιῆσαι μεμαθηκότας τὰ
κακά. 24 Καὶ διέσπειρα αὐτὸς, ὡς φρύγανα φε-
ρῶντα ὑπὸ ἀνέμου εἰς ἔρημον τόπον. 25 Οὗτως
ὁ κληρὸς σου, καὶ μερὶς τῶ ἀπειθεῖν ὑμᾶς ἐμοί,
λέγῃ Κύριον· ὡς ἐπελάθου νόμος μου, καὶ ἤλ-
πισας ὅτι ψεύδῃς, 26 καὶ γὰρ ἀποκαλύψω
τὰ ὁπίσθιά σου κατὰ πρῶτον σου, καὶ ὀφθή-
σεται ἡ ἀπμία σου, 27 καὶ αἱ μοιχεύαι σου,
καὶ ὁ χρεμεισμός σου, καὶ ἡ ἀπαλλοτριώσις τῆς
πορείας σου· ὅτι πᾶν βιβλῶν, καὶ οἱ τοῖς ἀρχοῖς
ἑώρακα τὰ βδελύγματατά σου· οὐαί σοι Ἱερου-
σαλὴμ, ὅτι οὐκ ἐκαθαρίσθης ὀπίσω μου ἕως
τίνος ἔτι.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. ΙΔ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

ΚΕΦ. ΙΔ'.

Ι **Ο** ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ *γενάμενος*
ΙΕΡΕΜΙΑΝ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΒΡΟΧΙΑΣ.

2 Ἐπείθην ἡ Ἰουδαία, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς
ὀκινώθησαν, καὶ ἐσκοτώθησαν ὅτι τῆς γῆς, καὶ
ἡ κραυγὴ τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀνέβη, 3 καὶ οἱ με-
γίσται αὐτῆς ἀπέστειλαν τὰς νεωτέρους αὐτῶν ἐφ'
ὕδωρ· ἠλθουσιν ὅτι τὰ φρέατα, καὶ οὐχ ἔυ-
ρον ὕδωρ· ἀπέστρεψαν τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν κενά·

✕ ἠγμώθησαν καὶ ἐπεκέλυψαν τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.

4 Καὶ τὰ ἔργα τῆς γῆς ἐξέλιπεν, ὅτι ἔκλυ-
έτος ✕ ὅτι τῆς γῆς, ἠγμώθησαν γεωργοί, ἐπεκέ-
λυψαν τὴν κεφαλὴν αὐτῆς. 5 Καὶ ἔλαφοι
ὡς ἀρῶ ἐτέκωσαν, καὶ ἐγκατέλιπον, ὅτι ἔκλυ-
βοτάνη. 6 Ὅνοι ἀρῶι ἐσησαν ὅτι νάπας, καὶ
εἰλκυσαν ἀνεμον ✕ ὡς δράκων, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλ-
μοὶ αὐτῶν, ὅτι ἔκλυ-
χόρτος ὑπὸ λαοῦ ἀδικίας.

7 ✕ Εἰ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντήσῃσαν ἡμῖν, Κύ-
ριε, ποιήσῃ ἡμῖν ἕνεκεν ✕ τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι
πολλὰ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, ὅτι σοὶ
ἡμαίρτομεν.

8 Ὑπομονὴ Ἰσραὴλ, Κύριε, καὶ
σῴζεις ἐν χαρᾷ κακῶν· ἵνα τί ἐγενήθης ὡσεὶ πάρ-
οικος ὅτι τῆς γῆς, καὶ ὡς αὐτόχθων ἐκκλίνων

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. ΙΔ'.

εἰς χατάλυμα; 9 Μὴ ἔσῃ ὡς περ ἄνθρωπος
 ὑπῶν, ἢ ὡς ἀνὴρ ὃς διωάμενος σώζειν; καὶ
 σὺ οὐκ ἡμῖν εἶ Κύριε, καὶ τὸ ὄνομά σου ὅτι κέ-
 κληται ἐφ' ἡμᾶς, μὴ ὅτι λάθῃ ἡμῶν. 10 Οὐ-
 τας λέγει Κύριος τῷ λαῷ τούτῳ· ἠγάπησαν κι-
 νεῖν πόδας αὐτῶν, καὶ ἔκ ἐφείσαντο, καὶ ὁ θεὸς
 τῶν ἀδικιῶν ἔκ ἐνδοκίχησεν ἐν αὐτοῖς, νυνὶ μνησθήσεταί τῆς ἀδι-
 κίας αὐτῶν, Χ καὶ ὁπσκέψεται πᾶς ἀνομίαν αὐτῶν.
 11 Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς μέ· μὴ πρὸς εὐχὴν
 πρὸς τῷ λαῷ τούτῳ εἰς ἀγαθόν. 12 ὅτι εἰ
 ἐὰν πρὸς εὐχὴν ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας,
 ἔκ ἐνδοκίχω οὐκ αὐτοῖς, ὅτι οὐ μαχαίρα καὶ οὐ
 λιμὸς καὶ οὐ θάνατος ἐγὼ συντελέσω αὐτούς.
 13 Καὶ εἶπα· ὁ ὢν, δέσποτα Κύριε, ἰδὲ οἱ προ-
 φῆται αὐτῶν προφητεύουσιν, καὶ λέρουσιν, οὐκ
 ὄψαθε μάχαιραν, ὅδε λιμὸς ἔσται οὐ ὑμῖν, ὅτι
 ἀλήθειαν καὶ εἰρήνην δώσω ὅτι τῆς γῆς, καὶ οὐ
 τῷ τόπῳ τούτῳ. 14 Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς
 μέ· ἴδου οἱ προφῆται προφητεύουσιν ὅτι τῷ
 ὀνόματί μου, ἔκ ἀπέστειλα αὐτούς, καὶ ἔκ ἐνείκα-
 λάμην αὐτοῖς, καὶ ἔκ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς·
 ὅτι ὀράσεις ψευδεῖς, καὶ μαυρίδας καὶ οἰωνίσματα,
 καὶ πρὸς εὐχὴν καρδίας αὐτῶν αὐτοὶ προφη-
 τεύουσιν ὑμῖν. 15 Διὰ τούτο ταῦτα λέγει Κύ-

ΚΕΦ. ΙΔ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

εἰς τὴν τῶν προφητῶν τῶν προφητεύοντων
 ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ψευδῇ, καὶ γὰρ οὐκ ἀπέσταλα
 αὐτοὺς, οἱ λέγουσιν, μάχαιρα καὶ λιμὸς οὐκ ἔσται οἱ λέγοντες
 ὅτι τῆς γῆς ταύτης, εἰ θανάτῳ νοσטרῶ σποθα-
 νοῦνται· Χ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ συνετελεσθή-
 σονται οἱ προφῆται· Χ ἐκεῖνοι, 16 καὶ ὁ λαός,
 οἷς αὐτοὶ προφητεύουσιν αὐτοῖς, καὶ ἔσονται ἐρριμ-
 μένοι ἐν ταῖς δόδοις Ἰερουσαλὴμ, ἀπὸ πρὸς
 ποῦ μαχαίρας καὶ τῷ λιμῷ, καὶ ἔκ ἔσται ὁ θάπτων μαχαίρης
 αὐτοὺς, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν,
 καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν, καὶ ἕκαστος ἐπ' αὐτοὺς
 τὰ χεῖρά αὐτῶν. 17 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς
 τὸν λόγον τῷτον· καταγάγετε ἐπ' ὀφθαλμούς
 ὑμῶν δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ μὴ ἀφελ-
 ιπέτωσαν, ὅτι συνετέμματα συνετέβη ἡ θυ-
 γάτηρ λαοῦ μου, καὶ πληγὴ ὀδυνηρὰ σφόδρα.
 18 Ἐὰν ἐξέλθω εἰς τὸ πεδῖον, καὶ ἰδῶ πρᾶγμα-
 τία ῥομφαίας, καὶ ἐὰν εἰσέλθω εἰς τὴν πόλιν,
 καὶ ἰδῶ πόνος λιμοῦ, ὅτι ἱερεῖς καὶ προφῆταις
 ἐπορεύθησαν εἰς γῆν, ἣν οὐκ ἤδυσαν. 19 Μὴ ὁδόν
 ἀποδοκιμάζον ἀπεδοκίμασας τὸν Ἰούδα, καὶ ἀπὸ
 Σιών ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου; ἵνα τί ἔπαυσας ἡμᾶς,
 καὶ οὐκ ἐπὶ ἡμῖν ἴασις; ὥστε μένουμεν εἰς εἰρή-
 νην, καὶ οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν εἰς χεῖρὸν ἰάσεως, καὶ
 ἰδὲ παρεσχί. 20 Ἐγνώμεν, Κύριε, ἀμαρτή-

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. 16.

ματὰ ἡμῶν, ἀδικίας πατέρων ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτο-
 μεν ὁδοῦτίον σου. 21 Κόπασον ἀφ' τὸ ὄνομά
 σου, μὴ ἀπολέσῃς θρόνον δόξης σου· μνήσθητι,
 μὴ ἀσκεδάσῃς τίω ἀφ' ἀθήκῃ σου μετ' ἡμῶν.
 22 Μὴ ἐστὶν ὃ εἰδώλοις πάντων ἐθνῶν ὑπετίζων; καὶ
 εἰ ὁ οὐρανὸς δώσῃ πλησμονὴν αὐτοῦ, οὐχὶ σὺ
 εἶ αὐτός; καὶ ὑπομεινόμεν σε, ὅτι σὺ ἐποίησας
 πάντα ταῦτα.

Κ Ε Φ Ι Ε'.

Ἀερῶν

1 **Κ**ΑΙ εἶπεν Κύριος πρὸς μέ· εἰάν τις
 Μωσῆς καὶ Σαμουὴλ πρὸ προσώπου μου,
 οὐκ ἐστὶν ἡ ψυχὴ μου πρὸς αὐτούς·
 ἐξαπέστειλον τὸν λαὸν τῶτον, καὶ ἐξελεύσονται.
 2 Καὶ ἔσται εἰάν ἐπωσιν πρὸς σέ, πῶς ἐξελευ-
 σόμεθα; καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ταῦτα λέγει Κύ-
 ριος ὁ Θεός· ὅσοι εἰς θάνατον, εἰς θάνατον· καὶ
 ὅσοι εἰς μάχαραν, εἰς μάχαραν· καὶ ὅσοι εἰς
 λιμὸν, εἰς λιμὸν· καὶ ὅσοι εἰς αἰχμαλωσίαν, εἰς
 αἰχμαλωσίαν. 3 Καὶ οὐκ ἀδικήσω ἐπ' αὐτούς
 πάντα ταῦτα, λέγει Κύριος· τίω μάχαραν εἰς
 σφαγὴν, καὶ τὰς κύνάς εἰς ἀφασμασμόν, καὶ
 τὰ θηρία τῆς γῆς καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
 εἰς βρῶσιν καὶ εἰς ἀφθοράν. 4 Καὶ ὥρα-
 δώσω αὐτούς εἰς ἀνάγκας πάσης τῆς βασιλείας
 τῆς

ΚΕΦ. ΙΕ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

τῆς γῆς, ἀφ' Ἀνασῆ υἱὸν Ἐζεκία βασιλέα
 Ἰούδα, πρὸ πάντων ὧν ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλὴμ.
 5 Τίς φείσεται ὅτι σοὶ Ἱερουσαλήμ; καὶ τίς
 δευλιάσῃ ὅτι σοί; ἢ τίς ἀναχάμψῃ ^{ἐρωτήσας} Χ
 εἰς εἰρήνῃ σου; 6 Σὺ ἀπεστράφης με, λέγει Κύ-
 ριος· ὀπίσω μου πορεύσῃ, καὶ ἐκτενώ τιν' χεῖ-
 ρά μου ὅτι σέ, καὶ ἀφθέρῃ σε, καὶ οὐκέτι
 ἀνήσω αὐτόν. 7 Καὶ ἀσπορῶ αὐτὸς ἐν ἀσπορῇ, ἀφθέρῃ
 ἐν πύλαις λαῶ μου ἠτεκνώθησαν, ἀπώλεσαν τὸν
 λαόν μου ἀφ' αἱ κακίας αὐτῶν, ^{καὶ οὐκ} Χ
 ἐπεστράφησαν. 8 Ἐπληθύνθησαν Χ ἐπ' ἐμὲ χήραι
 αὐτῶν ὡς τιν' ἄμμον τῆς θαλάσσης· ἐπλή-
 ραρον ὅτι μητέρα νεοτρίσκους ταλαπυργίαι ἐν με-
 σσημβείᾳ, ἐπέριψα ἐπ' αὐτὴν ἑξάφνης πρόμον
 καὶ σπουδὴν. 9 Ἐκενώθη ἡ τίκισσα ἐπ' αὐτήν, ἀπε-
 χάκησεν ἡ ψυχὴ αὐτῆς, ἐπείδου ὁ ἥλιος αὐτῇ ἐπὶ
 μεσότης τῆς ἡμέρας, κατηγμύθη καὶ ὠνειδίσθη
 τὰς καταλοιπὰς αὐτῶν εἰς μάχαραν δώσω ἐναν-
 τίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, Χ ^{φασὶ Κύριος.} 10 Οἱμοὶ "Ομμοὶ
 ἐγὼ, μήτηρ, ὡς πνὰ με ἔτεκες ἄνδρα δικαζόμενον,
 καὶ ἀφθελνόμενον πάσῃ τῇ γῇ· οὔτε ὠφέλησα,
 οὔτε ὠφέλησέν με ὁδείς· ἡ ἰσχὺς μου ἑξέλιπεν
 ἐν τοῖς καταρωμένοις με. 11 Γένοιτό, δέσποτα,
 κατὰ θυμόν σου αὐτῷ· εἰ μὴ παύσῃ σου ἐν
 χερσὶ τῶν κακῶν αὐτοῦ, καὶ ἐν χερσὶ θλίψεως
 αὐτοῦ,

ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΚΕΦ. κ.

αὐτῷ, εἰς ἀγαθὰ πρὸς τὸν ἐχθρὸν. 12 Εἰ
 γνωθῆσεται σὶδῆρος· καὶ πεδύλακοι χαλκοῦ
 ἡ ἰσχὺς σὺ. 13 Καὶ τῆς θησαυρῆς σὺ εἰς τρο-
 χακίας νομὴν δώσω ἀντάλλαγμα, ἀφ' ὧν πάσας τὰς ἀμαρ-
 πίας σου· καὶ οὐ πᾶσιν τοῖς ὀφίοις σου. 14 Καὶ
 χαλιδυλῶ- καταδικάσω σε κύκλῳ τοῖς ἐχθροῖς σου, οὐ τῇ γῇ
 σου· ἢ ὅτι ἠδεις· ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τῆς θυμοῦ
 μου, ἐφ' ὑμᾶς καυθήσεται. 15 ✕ Σὺ ἔγνωσ,
 Κύριε, μνήσθητί μου, καὶ ὀπίσκεινά με, καὶ
 ἀδώσόν με ἀπὸ πᾶν καταδικάζοντά με, μὴ εἰς
 μακροθυμίαν Χ σου λάβῃς με· γνώθι, ὡς ἔλαβον
 πρὸς σὺ ὀνειδισμόν. 16 Ἐπὶ πᾶν ἀθετούμενον
 τῆς λόγου σου, σιωτέλεσον αὐτῆς, καὶ ἔσται ὁ
 λόγος σου ἐμοὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καρ-
 δίας μου, ὅτι ὀπκέκληται τὸ ὄνομά σου ἐπ' ἐμοί,
 Κύριε πρὸς ἐχθρόν. 17 Οὐκ ἐκάθισα ἐν
 σινοδῶν αὐτῶν παύοντων, ἀλλὰ εὐλαβοῦμίην
 ἀπὸ προσώπου χειρὸς σου· κατεβόλαι ἐκαθή-
 μιην, ὅτι πικρίας ἐπεπλήθυν. 18 Ἰνατί οἱ
 λυπαῖντές με χαποχούσιν μου; ἡ πληγὴ μου
 στερεὰ, πόθεν ἰάσομαι; γνομὴν μοι ἐγενήθη ὡς
 ὕδωρ φθιδὲς, οὐκ ἔχον πίπην. 19 Διὰ τοῦτο
 τάδε λέγει Κύριος· ἐὰν ὀπιστρέψῃς, καὶ ἀποκατα-
 στήσῃ σε, καὶ πρὸ προσώπου μου στήσῃ· καὶ ἐὰν
 ἀξίου ἐξαγάγῃς τίμιον ἀπὸ ἀναξίου, ὡς τόμα μὲ ἔσται
 καὶ

ΚΕΦ. 15'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

καὶ ἀνασρέψουσιν αὐτοὶ πρὸς σέ, καὶ σὺ ἔκ ἀνα-
σρέψεις πρὸς αὐτούς. 20 Καὶ δώσω σε πρὸ λαῶ
τέτῳ, ὡς τεῖχος ὄχυρόν, χαλκοῦν· καὶ πολεμῆ-
σουσιν πρὸς σέ, καὶ ἔ μὴ δυνάσῃαι πρὸς σέ, διότι
ἐγὼ σὺ εἰμι τὸ σῶζέν σε, 21 καὶ τὸ ἔκταρ-
αί σε, Χ φησὶ Κύριος· καὶ ἔυστομαί σε ὡς χειρὸς
πονηρῶν, καὶ λυτρώσομαι σε ὡς χειρὸς λοιμῆ.

Κ Ε Φ. 15'.

1 Χ **Κ** ΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων·
καὶ σὺ μὴ λάβῃς γυναικα, λέγει
Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, 2 καὶ ἔ
γεννηθήσεται σοι υἱός, ὃς δὲ θυγάτηρ οὐ πρὸ τὸ πῶ
τέτῳ. 3 Ὅτι ταῦτε λέγει Κύριος πρὸ τῶν
υἱῶν καὶ πρὸ τῶν θυγατέρων τῶν γεννηθῆναι ὡς
πρὸ τὸ πῶ τέτῳ, καὶ πρὸ τῶν μητέρων αὐτῶν
τῶν τεκομένων αὐτῶν, καὶ πρὸ τῶν πατέρων αὐτῶν
τῶν γεννηθέντων αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῇ αὐτῇ. 4 Ἐν
θανάτῳ νοσερῶν ἀποθάνουσιν, ἔ κοπήσονται, ἔ δὲ
ταφῆσονται· εἰς ὃ δείγμα ὅτι προσέειπεν τῇ
γῆς ἔσονται, καὶ Χ ἔσται πᾶ ἔρησιμα εἰς βρώσιν τοῖς
θηρίοις τῆς γῆς καὶ τοῖς πτερυγίοις τῶν ἔρρεν· ὡς
μαχαίρα πεσοῦνται, καὶ ὡς λιμὴ συντελεσθή-
σονται. 5 Ταῦτε λέγει Κύριος· μὴ εἰσελθῇ εἰς
ἱεροὺς αὐτῶν, καὶ μὴ πορευθῇ τῷ κόφασθαι, καὶ

μαχαίρα

μὴ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΚΕΦ. 15.

μὴ πειθήσης αὐτὸς, ὅτι ἀφέντηα τὴν εἰρήνην μου
 ὑπὸ τῷ λαῷ τούτῳ, ✕ φησὶ Κύριος, καὶ τὸν ἑλπίον μου
 ✕ καὶ τὰς οἰκιστάς μου. 6 Καὶ ἀποθανοῦνται μεγάλοι καὶ
 οὐ ✕ μικροὶ ἐν τῇ γῇ ταύτῃ· ὃ μὴ παρῶσιν, οὐδὲ μὴ κόψον-
 ται αὐτὸς, ὃ δὲ ἐντομίδαις ὃ μὴ ποιήσουσιν, ὃ δὲ
 ξυρήσουσιν, 7 καὶ ὃ μὴ κλαοθῇ ἄρτος ἐν πένθῃ
 αὐτῶν εἰς πᾶσιν κλησὶν ὅτι τεθνηκότι· ὃ ποτήσιν
 αὐτὸν ποτήριον εἰς πᾶσιν κλησὶν ὅτι πατρὶ αὐτοῦ
 ἢ καὶ ὅτι μητρὶ αὐτοῦ. 8 Εἰς οἰκίαν πότου οὐκ
 εἰσελεύσῃ σὺ, τῷ χαίσει μετ' αὐτῶν τῷ φαγεῖν
 καὶ πίνειν. 9 Διότι ταῦτα λέγει Κύριος ὁ Θεὸς
 Ἰσραὴλ· ἰδοὺ ἐγὼ καταλύω ὅσα τῷ τόπῳ τούτῳ
 ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ ὅτι ταῦς ἡμέ-
 ραις ὑμῶν, φωνὴν χαρᾶς, καὶ φωνὴν εὐφροσύνης,
 φωνὴν θυμῶν, καὶ φωνὴν νύμφης. 10 Καὶ ἔσται,
 ὅταν ἀπαγγείλῃς πρὸς λαὸν τούτον πάντα τὰ ῥή-
 ματα ταῦτα, καὶ ἐπίσῃ πρὸς σέ, ἀκούσῃ ἐλά-
 λησεν Κύριος ἐφ' ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα
 ✕ τὰ μεγάλα; τίς ἡ ἀδικία ἡμῶν; καὶ τίς ἡ
 ἁμαρτία ἡμῶν, ἵνα ἡμάρτομεν ἐναντίον Κυρίου
 τοῦ Θεοῦ ἡμῶν; 11 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸς, ἀνθ'
 αὐτῶν ὅτι ἐγκατέλιπόν με οἱ πατέρες ὑμῶν, λέγει Κύ-
 ριος, καὶ ὥχοντο ὀπίσω θεῶν ἄλλοτρίων, καὶ ἐδύ-
 λωσαν αὐτοῖς, καὶ προσκυῖνισαν αὐτοῖς, καὶ ἐμέ
 ἐγκατέλιπον, καὶ τὸν νόμον μου ὃν ἐφυλάτταντο,
 12 καὶ

ΚΕΦ. 15'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

12 καὶ ὑμεῖς ἐπονηροῦσαθε Χ τῷ ποιῶσι ὑπὲρ
 τῆς πατέρας ὑμῶν· καὶ ἰδοὺ ὑμεῖς πονηρεῖσθε ἐργῶν
 ἕχατος ὀπίσω τῶν ἀρετῶν τῆς καρδίας ὑμῶν τῆς
 πονηρεῖας, τῷ μὴ ὑπαχέειν μου. 13 Καὶ ἀπὸ-
 ρίψω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ζωντῆς εἰς τὴν γλῶ-
 ττὴν οὐκ ἡδυντα ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ
 θλασθε ἐκείνους θεοῖς ἑτέροις Χ ἡμέρας καὶ νυκτός,
 οἱ ὅτι δώσουσιν ὑμῖν ἑλεῶν. 14 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ
 ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἐκ ἐφύσιν ἐπὶ
 ζῇ Κύριος ὁ ἀναγαγὼν τῆς ἡγούρας Ἰσραὴλ ὁ καὶ
 Αἰγύπτου. 15 Ἀλλὰ ζῇ Κύριος, ὅς ἀνήγαγεν
 τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς βορρᾶ, καὶ ἀπὸ πα-
 στῶν τῶν χωρῶν ὅτι ἐξώδησαν ἐκεῖ, καὶ ἀποκατα-
 στήσω αὐτοὺς εἰς τὴν γλῶττὴν αὐτῶν, ὡς ἔδωκα τοῖς
 πατεράσιν αὐτῶν. 16 Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὰς
 ἀλιεῖς τὰς πολλὰς, λέγει Κύριος, καὶ ἀλιεύσουσι
 αὐτούς· καὶ μὲν ταῦτα ἀποστελῶ τὰς πολλὰς θη-
 ρυταῖς, καὶ θηρεύσουσιν αὐτούς ἐπ' αὐτὸν πάντοτε
 ὄρεας, καὶ ἐπ' αὐτὸν πάντοτε βοῦνοδ' ὑψηλοῦ, καὶ ἐκ
 τῶν περὶ τὰς ὁδοῦ τῶν πετρεῶν. 17 Ὅτι οἱ ὀφθαλ-
 μοί μου ὅτι πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. Χ ἐκ ἐκρύ-
 βησαν ἀπὸ προσώπου μου, καὶ οὐκ ἐκρύβη τὰ ἀδι-
 κήματα αὐτῶν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου.
 18 Καὶ ἀνταποδώσω ✕ πρὸς διπλὰς τὰς
 ἀδικίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν, ἐφ' αἷς
 ἐβεβή-

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. ιζ'.

ἔβδωλῶσαν τὴν γλῶσσο μου ἐν τοῖς θνητομαρτοῖς τῶν
βδελυγμάτων αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν,
ὅτι αὐτὸς ἐπλημμέλησεν τὴν κληρονομίαν μου.
19 Κύριε, ἰσχύς μου, καὶ βοήθειά μου, καὶ χαλ-
φυγή μου ὅτι ἡμέρας χαλῶν· τὸς σε ἔθνη ἤξυ-
σιν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἐρῶσιν, ὡς ψαύ-
σονται οἱ πατέρες ἡμῶν ἐδωλῶτα, καὶ ὅτι ἔστι
ὅτι αὐτοῖς ὠφέλημα. 20 Εἰ ποιήσῃς ἑαυτῷ ἄν-
θρωπος θεός, καὶ εἴποι ὅτι εἰσὶν θεοί· 21 Διὰ
τῆς τοῦ ἰδοῦ ἐγὼ δηλώσω αὐτοῖς ὅτι τῷ χαλῶν τέτω
τὴν χεῖρά μου, καὶ γνώρισαι αὐτοῖς τὴν δυνάμιν
μου, καὶ γνώσονται, ὅτι ὄνομά μου Κύριος.

Κ Ε Φ. ΙΖ΄.

Ι ✠ **Α** Μαρία Ἰᾶσα ἐγγίξαται ἐν χάρι, ἐν οὐχί
 ἀδαμαντίνῃ, ἐγκακολαμβάνει ὅτι τῷ σῶ-
 ζοντι τῆς καρδίας αὐτῆς, καὶ ἐν τοῖς κί-
 ραισι τῶν δυσπασχείων αὐτῆς. **2** Οὕτως ἦν καὶ διὰ μνησθῆ-
 σαι οἱ υἱοὶ αὐτῶν τῶν δυσπασχείων αὐτῶν, καὶ ἀλλοῦ αὐτῶν,
 ὅτι ξύλον δασύς, καὶ ὅτι βελῶν ματιῶν, **3** καὶ ὁρίων
 ἐν ἀρχῇ· πλὴν ἰσχύ σου, καὶ τὰς θησαυρούς σου, οἷς ἐρυ-
 νομένη δώσω, καὶ τὰ ὑψηλά σε, ἀλλὰ τὰς ἀμαρτίας σε, τὰς
 ἐν πᾶσι τοῖς ὅροις σε, **4** καὶ ἀριζήτη μόνη, καὶ ταπει-
 νοθήσῃ ἀπὸ τῆς κληρονομίας σου, ὥς ἐδωκά σοι καὶ κατα-
 δωλώσω σε τοῖς ἐχθροῖς σου ἐν τῇ γῇ, ἥ οὐκ ἔγνων· ὅτι

အိပ်

ΚΕΦ. ΙΖ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

πῦρ ἐκκέκαυται ἐν τῷ θυμῷ μου, ὥς αἰὼνος καυθήσεται.

✱

5 Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὃς τινὲ ἐλπίδα ἔχει ἐπ' ἄνθρωπον, καὶ σπείσῃ σάρκα βραχίονος αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀπὸ Κυρίου ἀποσῇ ἡ καρδία αὐτοῦ. 6 Καὶ ἔσμι ὡς ἡ ἀγριομυεῖα ἡ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἡ οὐκ ὄφεται ὅταν ἔλθῃ ἡ ἀρατὰ, καὶ κατασκοινώσῃ ἐν ἀλίμοις, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὃ γῆ ἀλμυρὰ, ἥτις ἐ καταικεῖται. 7 Καὶ ἐλθὼν γηρύνος ὁ ἄνθρωπος, ὃς πέποιθεν ὅτι παρὰ Κυρίου, καὶ ἔσμι Κύριος ἐλπίς αὐτοῦ, 8 καὶ ἔσμι ὡς ξύλον ἐν θηνοῦ παρ' ὕδατα, καὶ ὅτι ἰκμάδα βαλεῖ ρίζας αὐτοῦ. καὶ ἐ φοβηθήσεται, ὅταν ἔλθῃ καῦμα, καὶ ἔσμι ἐν αὐτῷ πελέχῃ ἀλσώδῃ, ὃ ἐν αὐτῷ ἀβρυχίας ἐ φοβηθήσεται, καὶ ἐ ἀφελείψῃ ποιῶν καρπὸν. 9 Βαθεῖα ἡ καρδία παρὰ πάντα, καὶ ἄνθρωπος ὅστις, καὶ τίς γνώσεται αὐτόν; 10 Ἐγὼ Κύριος ἐτάζωι καρδίας, καὶ δοκιμάζωι νεφροὺς, τῷ δοῦναι ἐκείνῳ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὴν καρπὸν τῶν ὀφειτῶν αὐτοῦ. 11 Ἐφώνησεν πέρδιξ, σιμὴ γαγὴ ἃ οὐκ ἔτεκεν, ποιῶν πλῆτον αὐτοῦ ἐ μὲν κρίσεως, ἐν ἡμέσῃ ἡμερῶν αὐτοῦ ἐγκαταλείψουσιν αὐτόν, καὶ ἐπ' ἐχάσται αὐτοῦ ἔσμι ἄφρων. 12 Θρόνος δόξης ὑψόμενος Χ ἐξ ἀρχῆς, τόπος ἀγιασμοῦ ἡμῶν, 13 Ἐπαμμονὴ Ἰσραὴλ. Κύριε, πάντες οἱ

1004

1005

1006

1007

ἀγίασμα

οἱ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. ΙΖ΄.

✕ οἱ καταλείποντές σε καταιχμιδήτωσαν, ἀφρη-
 κότες ὅπῃ τῆς γῆς γραφήτωσαν, ὅτι ἐκατέλιπον
 πηλὴν ζωῆς, τὸν Κύριον. 14 Ἰασά με Κύριε,
 καὶ ἰαθήσομαι· σῶσόν με, καὶ σωθήσομαι, ὅτι
 καύχημά μου εἶ. 15 Ἰδὲ αὐτοὶ λέγουν πρὸς
 μέ· ὡς ἐστὶν ὁ λόγος Κυρίου, ἐλθάτω. 16 Ἐγὼ
 δὲ οὐκ ἐκοπίασα κατὰκολυθῶν ὀπίσω σὺ, καὶ
 ἡμέραν ἀνθρώπου οὐκ ἐπεθύμησα· σὺ ὀπίσαισα
 τὰ ἐκπορεύόμενα ἀπὸ τῶν χειλέων μου, πρὸ
 μου πρὸς αὐτοῦ σου ὅστις. 17 Μὴ γνηθῆς μοι εἰς
 ὑλλοτεῖωσιν, φειδόμενός μου εἰς ἡμέρας πονηρᾶ.
 18 Καταιχμιδήτωσαν οἱ διάκοντές με, καὶ μὴ
 πλοιδεῖν καταιχμιδεῖν ἐγώ· πλοιδεῖν αὐτοὶ, καὶ μὴ πλο-
 λυμὸν δεῖν ἐγώ· ἐπάγαγε ἐπ' αὐτὴς ἡμέραν πονηρὰν,
 δίδόναι σιῶτεμμα σιῶτεψον αὐτῆς. 19 Τάδε
 λέγει Κύριος ὁ Θεὸς μέ· βάδισον, καὶ σῆθι ἐν
 πύλαις ὑμῶν λαοὺς σὺ, ἐν αἷς εἰσπορεύουσαι ἐν αὐ-
 ταῖς βασιλεῖς Ἰσδα, καὶ ἐν αἷς ἐκπορεύουσαι ἐν
 αὐταῖς, καὶ ἐν πάσαις ταῖς πύλαις Ἱερουσαλήμ,
 20 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτῆς· ἀκούσατε λόγον Κυ-
 πᾶσα ρίου βασιλεῖς Ἰσδα, καὶ πᾶσα Ἰσδαία, καὶ πάντες
 Χ καλοικοῦντες Ἱερουσαλήμ, οἱ εἰσπορεύόμενοι ἐν
 ταῖς πύλαις ταύταις. 21 Τάδε λέγει Κύριος·
 φυλάξατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ μὴ αἵρετε
 βασάνματα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ μὴ
 ἐκπο-

ΚΕΦ. ιζ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

ἔκπορεύεσθε ταῖς πύλαις Ἱερουσαλήμ, 22 καὶ
 μὴ ἐκφέρετε βασιγμάτα ἐξ οἰκῶν ὑμῶν εἰς τὴν
 ἡμέραν τῶν σαββάτων, καὶ πᾶν ἔργον ὃ ποιήσεται
 ἀγιάσατε τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, καθὼς
 ἐνετείλαμιν τοῖς πατέράσιν ὑμῶν καὶ ὃς ἤκου-
 σαν, καὶ ὃς ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν, 23 καὶ
 ἐσκήρυναν τὸν πρᾶχλον αὐτῶν ὑπὲρ τῆς πα-
 τέρας αὐτῶν, τῷ μὴ εἰσακοῦσά μου, καὶ τῷ μὴ
 δεῖξασθαι πειθεῖαν. 24 Καὶ ἔσται, ἐὰν ἀκρόσητέ με,
 λέγει Κύριος, τῷ μὴ εἰσφέρειν βασιγμάτα διὰ
 τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης εἰς τὴν ἡμέραν
 τῶν σαββάτων, καὶ ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν
 σαββάτων, τῷ μὴ ποιεῖν Χ ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον,
 25 καὶ εἰσελεύσονται διὰ τῶν πυλῶν τῆς πό-
 λεως ταύτης βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες, καὶ θῆμνοι ὅτι
 θρόνου Δαυὶδ, καὶ ὀπίθεονότες ἐφ' ἄρμασιν καὶ
 ἵπποις αὐτῶν, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, ἄν-
 δρες Ἰσραὴλ καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλήμ· καὶ
 κατοικηθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς τὸν αἰῶνα,
 26 καὶ ἤξουσιν ἐκ τῶν πόλεων Ἰσραὴλ, καὶ κυ-
 κλόθει Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐκ γῆς Βενιαμὴν, καὶ
 ἐκ τῆς πεδινῆς, καὶ ἐκ τῆς ὄρους, καὶ ἐκ τῆς
 περὶς νότον, φέροντες ὀλοκαυτώματα καὶ θυρία
 καὶ θυμιάματα καὶ Μανάα καὶ λίβανον, φέροντες Μάννα
 ἄνεσιν εἰς οἶκον Κυρίου. 27 Καὶ ἔσται ἐὰν μὴ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. ιη'.

εἰσακούσῃτέ μου τῷ ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν
σαββάτων, τῷ μὴ αἶρειν βασιτεύματα, καὶ εἰσπο-
ρεύεσθαι ταῖς πύλαις Ἱερουσαλὴμ ὡς τῇ ἡμέρᾳ
τῶν σαββάτων, καὶ ἀνάψω πῦρ ὡς ταῖς πύλαις
αὐτῆς, καὶ καταφάγεται ἀμφοδὰ Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ὃ σβειθήσεται.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Ι **Ο** λόγος ὁ γινόμενος πρὸς Κυρίῳ πρὸς
Ἱερεμίαν, λέγων. 2 Ἀνάστη, καὶ
χρυσάσῃ εἰς οἶκον τῷ κεραμείῳ, καὶ
ὅκῃ ἀκύσῃ τῆς λόγους μου. 3 Καὶ χρυσάσῃ
εἰς τὸν οἶκον τῷ κεραμείῳ, καὶ ἰδὲ αὐτὸς ἐποίησεν
ἔργον ὅπῃ τῶν λίθων, 4 καὶ ἔπεσεν τὸ ἀγγεῖον,
ὃ αὐτὸς ἐποίησεν ἄκ τῷ πηλοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ·
καὶ πάλιν αὐτὸ ἐποίησεν ἀγγεῖον ἕτερον, καθὼς
ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτοῦ τῷ ποιῆσαι. 5 Καὶ ἐγένετο
λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων. 6 Εἰ καθὼς
ὁ κεραμεὺς ὅσος ὃ διωήσομαι τῷ ποιῆσαι ὑμᾶς
οἶκος Ἰσραὴλ; ἄκ τῷ Κυρίῳ· ἰδὲ ὡς ὁ πηλὸς
ἄκ τῷ ἐν χεὶρ τῷ κεραμείῳ, ἄκ τῷ ὅσος ὑμεῖς ἐπε ὡς
ταῖς χερσὶν μου. 7 Πέραν λαλήσω ὅπῃ ἔθνος
βασιλείας ἢ ὅπῃ βασιλείαν, τῷ ἔξαραι αὐτὸς, ἄκ τῷ καὶ χρυσάσῃ
καὶ τῷ ἀπολλύειν, 8 καὶ ὅπῃ ἀφῆκε τὸ ἔθνος
ὅκῃνο ἀπὸ πάντων τῶν κακῶν αὐτῶν, καὶ μετὰ-
νοήσω

ΚΕΦ. ιη'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

νόησω πρὸ πάντων τῶν χακῶν, ὧν ἐλογισάμην, τῷ ἐλάλησα
 ποιῆσαι αὐτοῖς. 9 Καὶ πέρας λαλήσω ὑπὲρ ἔθνους ἔθνη
 καὶ ὑπὲρ βασιλείαν, τῷ ἀνοικοδομεῖσθαι καὶ τῷ κατε- βασιλείαι,
 φυτεύεσθαι, 10 καὶ ποιήσουσιν τὰ πονηρὰ ἐναν-
 τίον μου, τῷ μὴ ἀκούειν τὴν φωνὴν μου καὶ
 μετάνοήσω πρὸ τῶν ἀγαθῶν ὧν ἐλάλησα, τῷ
 ποιῆσαι αὐτοῖς. 11 Καὶ νῦν εἰπὼν πρὸς ἄν-
 δρας Ἰούδα, καὶ πρὸς τὰς κατεικοῦντας Ἱερου-
 σαλὴμ, Χ λέγων· οὕτως λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ
 πλάσσω ἐφ' ὑμᾶς κακὰ, καὶ λογίζομαι ἐφ' ὑμᾶς
 λογισμόν· ἀπογραφῆτω δὴ ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
 αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ καλλίονα ποιήσατε
 τὰ ὑποτιθεμένα ὑμῶν, Χ καὶ τὰς ὁδὸς ὑμῶν.
 12 Καὶ εἶπαν· ἀνδρίζμεθα, ὅτι ὀπίσω τῶν ἀπο-
 τροφῶν ἡμῶν προβυσόμεθα, καὶ ἕκαστος τὰ ἀρε-
 τὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς ποιήσομεν.
 13 Διὰ τῆτο τάδε λέγει Κύριος· ἐρωτήσατε
 δὴ ἐν ἔθνεσιν, τίς ἤκουσεν βιαῦτα φεῖσθαι, ἃ
 ἐποίησέν μοι σφόδρα πρὸς τὸν Ἰσραὴλ; 14 Μὴ Ἱερουσαλὴμ
 ἐκλείψουσιν ἀπὸ πέτρας ματοὶ, ἢ χιτῶν ἀπὸ τῆς
 λιθίνου; μὴ ἐκκλίνη ὕδωρ βιαίως ἀνέμῳ φε-
 ρέμενον; 15 Ὅτι ἐπελάθοντό μου ὁ λαός μου,
 εἰς κενὸν ἐθυμίασαν, καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς
 ὁδοῖς αὐτῶν χοίρους αἰωνίους, τῷ ἐπιβῆναι τρεῖς
 οὐκ ἔχοντες ὁδὸν πορείας, 16 τῷ τάξαι τὴν

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. ιη΄.

σύρρηγμα γλῶ αὐτῶν εἰς ἀφροσύμην, καὶ εἰς σῦνδμα αἰώνιον·
 πάντες οἱ ὀδύποροὶ δὲ αὐτῆς ἐκθήσονται,
 ὡς κεφαλὰς καὶ κινήσουσιν τὴν κεφαλὴν αὐτῆς. 17 Ὡς ἀνε-
 μοι καύσαντα ἀπαπερὰ αὐτῆς κατὰ πρῶτον
 τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς, δείξω αὐτοῖς ἡμέραν ἀπα-
 λείας αὐτῆς. 18 Καὶ εἶπαν· δεῦτε καὶ λο-
 γισώμεθα ὑπὲρ Ἰερεμίου λογισμὸν, ὅτι οὐκ ἔπο-
 λείται νόμος ὑπὸ ἱερέως, καὶ βουλὴ ὑπὸ σινοετῆ,
 καὶ λόγος ὑπὸ πρῶφῆτος· δεῦτε, καὶ πατάξω-
 μεν αὐτὸν ἐν γλώσσῃ, καὶ οὐκ ἀκουσόμεθα
 πάντας τῆς λόγους αὐτοῦ. 19 Εἰσάκουσόν μου,
 Κύριε, καὶ ἐπάκουσον τῆς φωνῆς τῆς διχομάμα-
 τός μου. 20 Εἰ ἀνταποδίδεται ἀντὶ ἀγαθῶν
 κακὰ; ὅτι συνελέλυσαν ῥήματα κατὰ τῆς ψυ-
 χῆς μου, καὶ τίω κόλπον αὐτῆς ἐκρυφάν με·
 μήτηρ ἐσηκότος μου καὶ πρῶτον σου, τῆ
 λαλήσας ὑπὲρ αὐτῶν ἀγαθὰ, τῆ ἀποσφύρα
 τὸν θυμὸν σου ἀπ' αὐτῆς. 21 Διὰ τῆτο δὸς
 τῆς υἱὸς αὐτῶν εἰς λιμὸν, καὶ ἄθροισον αὐτῆς
 μαχαίρης εἰς χεῖρας μαχαίρας· γενέσθωσαν αἱ γυναῖκες αὐ-
 τῶν ἄτεκνοι καὶ χῆραι, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν γενέ-
 ῃρημένοι ὥσπερ ἀνηρημένοι ἐν θανάτῳ, καὶ οἱ νεογνίσκοι αὐ-
 τῶν πεπρωκότες ἐν μαχαίρᾳ ἐν πολέμῳ. 22 Γε-
 νήστω κραυγὴ ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν, ἐπείσεις ἐπ'
 αὐτῆς λησταὶ ἄφνω, ὅτι οὐκ εἰρήνησαν λόγον εἰς
 σὺλ.

ΚΕΦ. Θ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

σύλληψίν μου, καὶ παγίδας ἔκρυψαν ἐπ' ἐμέ.
 23 Καὶ σὺ, Κύριε Κύριε, ἔγνων ἅπασαν πλὴν
 βουλιὰ αὐτῶν, καὶ ἐβουλόσαντο ἐπ' ἐμέ εἰς
 θάνατον· μὴ ἀθωώσης ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ
 ταῖς ἁμαρτίαις τῶν πατέρων αὐτῶν ἀπὸ προσώ-
 πος σου [καὶ] μὴ ἔξαλείψης· γενέσθω ἡ ἀδοξ-
 νεια αὐτῶν σὺν ὁσμῇ σου, ὅς γε χαρῶ θυμῷ σου
 ποιήσων ἐν αὐτοῖς.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Ι **Τ**Οτε εἶπεν Κύριος πρὸς μέ· βάδισον,
 καὶ κτῆσαι βικλὸν πεπλασμένον ὄφρα-
 κινον, καὶ ἄξεις ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων
 τῶ λαῷ σου, καὶ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἱερέων,
 2 καὶ ἐξελεύσῃ εἰς τὸ πολυάνδριον ὑμῶν τῶν
 τέκνων αὐτῶν, ὃ ὅστις ὅπτι τῶν προφύρων τῆς πύ-
 λης τῆς χειρὸς· καὶ ἀνάγνωθι ἐκαστὸν πάντας τὰς
 λόγους, οὓς ἐὰν λαλήσω πρὸς σέ, 3 καὶ ἐρεῖς
 αὐτοῖς· ἀκούσατε λόγον Κυρίου, βασιλεῖς Ἰσραὴλ, λόγους
 καὶ οἱ καθικοῦντες Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ εἰσπορευό-
 μνοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις· τὰδε λέγει Κύ-
 ριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ὅπτι τὸν
 τόπον τῆτον καχὰ, ὥστε παντὸς ἀκούοντος αὐτῶν
 ἡχίῃς τὰ ὦτα αὐτοῦ, 4 ἀνθ' ὧν ἐγκατέλι-
 πόν με, καὶ ἀπηλλοτριώσαν τὸν τόπον τῆτον, καὶ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. ΙΘ'.

ἐθυμίασαν ὃ ἀπὸ θεοῖς ἄλλοτείοις, οἷς ὃς
 ἠδύσαν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν· καὶ οἱ βα-
 σιλεῖς Ἰούδα ἐπλησαν τὸν τόπον τῶτον αἱμάτων
 ἀδῶν, 5 καὶ ὠκοδόμησαν ὑψηλὰ τῇ Βάαλ,
 τῷ χαταχέειν τὰς υἱοὺς αὐτῶν ὃν πρὸ Χιλο-
 κιντώματα πρὸ Βάαλ, ἃ ὃς ἐτεταγμένῳ, ὅδε
 ἐλάλησα, ὅδε διενόησω ὃ τῇ καρδίᾳ μου.
 6 Διὰ τῷτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος,
 ὅπῃ καὶ ἔκκληθήσεται ἐπὶ τῷ τόπῳ τούτῳ ἀγρίῳσις
 καὶ πολυάνδριον ὡς Ἐνὼμ, ἀλλ' ἢ πολυάνδριον
 τῆς σφαγῆς. 7 Καὶ σφάζω πρὸ βελὴν Ἰούδα,
 καὶ πρὸ βελὴν Ἱερουσαλὴμ ὃ τῷ τόπῳ τούτῳ,
 καὶ χαταβαλὼ αὐτὰς ὃ μαχαίρα ὀρθοῦν τῶν
 ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἐν χερσὶν τῶν ζητουμένων τὰς
 ψυχὰς αὐτῶν· καὶ δώσω τὰς νεκροὺς αὐτῶν εἰς
 βρῶσιν τοῖς πεινροῖς τῷ οὐρανῷ, καὶ τοῖς θηρίοις
 τῆς γῆς, 8 καὶ πάζω πρὸ πόλιν τούτῳ εἰς
 ἀφανισμόν, καὶ εἰς σουργμόν· πᾶς ὁ ὡς πορευό-
 μενος ἐπ' αὐτῆς σκυθραπάσῃ, καὶ στείλῃ ὡς
 πάσις τῆς πληγῆς αὐτῆς. 9 Καὶ ἐδονίαι τὰς
 σάρκας τῶν υἱῶν αὐτῶν, καὶ τὰς σάρκας τῶν
 θυγατέρων αὐτῶν· καὶ ἕκαστος τὰς σάρκας τῷ
 πλησίον αὐτοῦ ἐδονίαι ὃ τῇ ὡμοχῇ, καὶ ὃ πο-
 λιρκία, ἢ πολιορκήσουσιν αὐτὰς οἱ ἐχθροὶ αὐ-
 τῶν, Χ καὶ οἱ ζητουῦντες πρὸ ψυχῇ αὐτῶν, 10 καὶ

συν-

ΚΕΦ. 9. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

σωτείψαι τὸν βικλὸν τοῦτον καὶ ὀφθαλμοὺς τῶν
 ἀνδρῶν τῶν ἐκποροβομῶν μετὰ σοῦ, 11 καὶ
 ἐρεῖς Χ πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Κύριος· οὕτως
 σωτείψω τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ τὴν πόλιν τού-
 τλη, καθὼς σωτείβεται ἄγγελος ὁφράκωνον, ὃ ὃ
 διωήσεται ἰαθῆναι ἐπὶ. 12 Οὕτως ποιήσω τῷ
 τόπῳ τούτῳ, λέγει Κύριος, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν
 ἐν αὐτῷ, τῷ δαθῆναι τὴν πόλιν ταύτην, ὥς τὴν
 ἀφγπίπῃσσαν. 13 Καὶ οἱ οἰκοὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ
 οἱ οἰκοὶ βασιλέων Ἰούδα ἔσονται, καθὼς ὁ τόπος ὁ
 ἀφγπίπῃσσαν ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν ἐν πάσαις ταῖς
 οἰκίαις, ἐν αἷς ἐδυμίωσαν ὅτι τῶν δωματίων αὐτῶν ἐθυμίωσαν
 πάση τῇ γραπᾷ τῷ ὕδατι, καὶ ἔαυται αὐτοί-
 δας θεοῖς ἄλλοτείοις. 14 Καὶ ἦλθεν Ἱερემίας Ἱερემίας
 ἀπὸ τῆς ἀφγπίπῃσσεως τῷ τόπῳ Ταφὲθ, ὃ ἀπέ-
 σειλεν αὐτὸν Κύριος ἐκεῖ, τῷ προφητεῦσαι καὶ
 ἔσῃ ἐν αὐτῇ οἴκῳ Κυρίου, καὶ εἶπεν πρὸς
 πάντα τὸν λαόν. 15 Τάδε λέγει Κύριος
 Χ τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω
 ὅτι τὴν πόλιν ταύτην καχὰ, καὶ ὅτι τὰς
 πόλεις αὐτῆς πύσας, καὶ ὅτι τὰς κόμας αὐ-
 τῆς, ἅπαντα τὰ καχὰ, ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐ-
 τὴν καὶ ὅτι τὰς πόλεις αὐτῆς, ὅτι ἐσκή-
 ρυσαι τὸν πρῶτον αὐτῶν, τῷ μὴ εἰσακτεῖν τῶν
 λόγων μου.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΚΕΦ. κ΄.

Κ Ε Φ. Κ΄.

1 **Κ**ΑΙ ἤκουσεν Παχάρ υἱὸς Ἐμμήρ ὁ ἱερεὺς,
καὶ εἶπε· ὡς κατεπαμνύος ἡρούμνος
οἶκός Κυρίου τῷ Ἰερემίᾳ προφητεύοντος
αὐτὸν τῆς λόγους τούτης. 2 Καὶ ἐπάταξεν Χ Παχάρ
τὸν Ἰερემίαν τὸν περὶ τῆς πόλεως, καὶ ἐβάλεν αὐτὸν εἰς
τὸν καταράκτιον, ὅς ᾧ ἐν πύλῃ οἴκου ὑποτε-
ταγμένου τῷ ὑπερφύῳ, ὅς ᾧ ἐν οἴκῳ Κυρίου.
3 Χ Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον, καὶ ἔξηλαγεν Παχάρ
τὸν Ἰερემίαν ἐκ τοῦ καταράκτου· καὶ εἶπεν αὐτῷ
Ἰερემίας· ὅτι Παχάρ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομά σου,
διὰ τὸτο ὅτι ἡ μετοικίαν Χ κυκλῶσιν. 4 Διότι ταῦτα λέ-
γει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμί σε εἰς μετοικίαν σου
μαχαίρῃ πᾶσιν τοῖς φίλοις σου· καὶ πεσόντα ἐν μαχαίρᾳ
ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ὀφθήσονται, καὶ
σε καὶ πάντα ἴδωσαν δώσω εἰς χεῖρας βασιλέως
Βαβυλῶν, καὶ μετοικίῃσιν αὐτὸς Χ εἰς Βαβυ-
λῶνα, καὶ κατακόψουσιν αὐτὸς ἐν μαχαίρᾳ.
5 Καὶ δώσω πᾶσαι τὴν ἰσχυρὰν τῆς πόλεως
ταύτης, καὶ πάντας τὰς πόλεις αὐτῆς, Χ καὶ
σύμπασιν τὰν πλημὴν αὐτῆς, καὶ πάντας τὰς θησαυ-
ροὺς τοῦ βασιλέως Ἰούδα Χ δώσω εἰς χεῖρας
ἐχθρῶν αὐτοῦ, Χ καὶ ἀφενθήσονται αὐτὸς καὶ λήψονται
αὐτὸς, καὶ ἄξουσιν αὐτὸς εἰς Βαβυλῶνα. 6 Καὶ

ΚΕΦ. κ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

σὺ Χ Πασχῶν, καὶ πάντες οἱ χαδοικοῦντες ἐν τῷ
 οἴκῳ σου, πορεύεσθε ἐν ἀγχμαλωσίᾳ, καὶ εἰς ἐν Βαβυλῶνι
 Βαβυλῶνα Χ ἥξετε καὶ ἐκεῖ ἀποθνήη, καὶ εἰς τα-
 φήσῃ σὺ καὶ πάντες οἱ φίλοι σου, οἷς ἐπεσφί-
 τουσας αὐτοῖς φθόνη. 7 Ἡπάτησάς με, Κύ-
 ριε, καὶ ἐπατήθην, ἐκράτησας, καὶ ἠδυνάσθης·
 ἐγενόμην εἰς γέλωτα, πᾶσαν ἡμέραν διετελέσα
 μνηστέρου. 8 Ὅτι πικρῷ λόγῳ μου γε-
 λάσομαι, ἀθεσία καὶ ταλαιπωρία ἐπιτελέ-
 σομαι, ὅτι ἐγενήθη λόγος Κυρίου εἰς ονειδισμόν
 ἐμοὶ καὶ εἰς χλευασμόν πᾶσαν ἡμέραν μου.
 9 Καὶ εἶπα· ἔ μὴ ὀνομάσω τὸ ὄνομα Κυρίου,
 καὶ ἔ μὴ λαλήσω ἐπ' ὅτι τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· καὶ τότε
 ἐγένετο Χ ἐν τῇ καρδίᾳ μου ὡς πῦρ χαμόμενον, φλέ-
 γον ἐν τοῖς ὀφείοις μου, καὶ παρήμην πάντοθεν,
 καὶ ἔ δυνάμην φέρειν, 10 ὅτι ἤκουσα φῶγον
 πολλῶν συναθροισμένων κυκλόθεν· ἐπισύγητε,
 καὶ ἐπισυγῶμεν ἐπ' αὐτοῦ πάντες ἄνδρες φίλοι αὐτοῦ
 αὐτοῦ· τηρήσατε τὴν ἐπίνοιαν αὐτοῦ, εἰ ἀπατη-
 θήσεται, καὶ διωσόμεθα αὐτοῦ, καὶ ληψόμεθα
 τὴν ἐκδίκησιν ἡμῶν ἐξ αὐτοῦ. 11 Καὶ Κύριος
 μετ' ἐμοῦ καθὼς μαχητὴς ἰσχυρός· ἀπὸ τῆς
 ἐδύσεως, καὶ νοῆσαι ὅτι ἠδυνάσθητο· ἠγωνίσθησαν
 σφόδρα, ὅτι ὅτι ὀνόματι ἀπείμει αὐτοῦ, αἱ δὲ
 αἰῶνες ὅτι ἐπληρώθησονται. 12 Κύριε, δοκι-
 μάζον

ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΚΕΦ. κα'.

μάζων δίχα, σπυγῶν νεφρὸς καὶ καρδίας, ἴδοιμι
 τίω ὡς ὅτε σὺ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς, ὅτι ὡς σὺ
 ἀπεχάλυψα τὰ ὑπολογήματά μου. 13 Ἀσάτε
 πρὸ Κυρίου, ἀνέστατε αὐτῶν, ὅτι ἐξείλατο τίω ψυ-
 στερωτέρων χιλὸ πένθους ἐκ χειρὸς ποτηρομορφῶν. 14 Ἐπι-
 αὐτῷ χατάρατος ἡ ἡμέρα, ἢ ἐτέχθην ἐν αὐτῇ· ἡ ἡμέ-
 ρα, ἐν ἣ ἐτίκέν με ἡ μήτηρ μου, μὴ ἔστω ἐπευκλή.
 15 Ἐπιχατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὁ εὐαγγελιστά-
 μνος πρὸ πατρὸς μου, λέγων, ἐτέχθη σοι Χ ὡς
 ἄρσεν, εὐφραινόμην Χ εὐφρανέσθαι αὐτόν. 16 Ἔσθαι
 ὁ ἄνθρωπος ὁ κεῖνος, ὡς αἱ πόλεις αἱ κατέσρε-
 ψεν Κύριος ἐν θυμῷ, καὶ ὃ μετεμελήθη· ἀκου-
 τὸ σάπια κραιγῆς τῷ ὄρει, καὶ ἀλαλαγμοῦ Χ ἐν
 καρτῷ μεσημβρίας, 17 ὅτι ὅκ ἀπέκλεινέν με ὁ
 μήτρα μητρὸς, καὶ ἐγένετό μοι ἡ μήτηρ μου
 τάφος μου, καὶ ἡ μήτρα συλλήψεως αἰωνίας.
 18 Ἰναπὶ τῷτο ἐξῆλθον ἐκ μήτρας, τῷ βλέ-
 πει κόπης καὶ πόνους, καὶ διετέλεσαν ἐν ἀγκυλῇ
 αἱ ἡμέραι μου;

Κ Ε Φ. ΚΑ'.

Ἰερεμίας, ὅτι **Ο** ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ
 ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ ΠΡΟΣ ΙΕ-
 ΡΕΜΙΑΝ, ΟΤΕ ΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝ
 ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΕ-
 ΔΕΚΙΑΣ

ΚΕΦ. κα'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

ΔΕΚΙΑΣ ΤΟΝ ΠΑΣΧΩΡ ΤΙΟΝ
ΜΕΛΧΙΟΥ, ΚΑΙ ΣΟΦΟΝΙΑΝ ΤΙΟΝ
ΜΑΣΣΑΪΟΥ ΤΟΝ ΙΕΡΕΑ, ΛΕΓΩΝ.

2 Ἐπερώτησον *ὡς* ἡμῶν τὸν Κύριον, ὅτι Χ Να-
εχοδονόσορ [ὁ] βασιλεὺς Βαβυλῶν *ἔ*φεστηκεν
ἐφ' ἡμᾶς, εἰ Χ πως ποιήσῃ Κύριος Χ μετ' ἡμῶν
καὶ πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, καὶ ἀπελεύσει
ἀφ' ἡμῶν. 3 Καὶ εἶπεν *ὡς* αὐτὸς Ἰερεμίας·

οὕτως ἐρεῖτε *ὡς* Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα.
4 Τάδε λέγει Κύριος Χ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ ἐγὼ
μετατρέψω *ἐν* ὅπλα *ἐν* πολεμικά Χ τὰ ἐν ταῖς
χερσὶν ὑμῶν, ἐν οἷς ὑμεῖς πολεμεῖτε ἐν αὐτοῖς *ὡς*

Χ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ τοὺς Χαλδαίους τοὺς
συγκλείοντες ὑμᾶς ἔξωθεν τῆς τείχους· καὶ συνάξω

αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως ταύτης, 5 καὶ
πολεμήσω ἐγὼ ὑμᾶς ἐν χειρὶ ἐκτεταμένη, καὶ ἐν *ἐν* πεταμένῃ
βραχίονι κραταῖῳ μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς Χ καὶ

περὶ ὀργισμῷ μεγάλῳ. 6 Καὶ πατάξω πάντας
τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τοὺς ἀν-
θρώπους καὶ τὰ κτήνη ἐν θανάτῳ μεγάλῳ, καὶ
σποθαινοῦνται. 7 Καὶ μετ' αὐτά, οὕτως λέγει

Κύριος· δώσω τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ
τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ τὸν λαὸν τὸν κραταυρούμενον
ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ ἀπὸ τοῦ
λιμοῦ καὶ ἀπὸ τῆς μάχης, ✠ ἐν χειρὶ Να-

εχοδονόσορ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. κα'.

εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ἐν χειρὶ ἐχθρῶν
 αὐτοῦ, ✠ καὶ ἐν χειρὶ τῶν ζητουμένων τὰς ψυ-
 χὰς αὐτοῦ, καὶ κατακόψουσιν αὐτὸς ἐν τόματι
 αὐτοῦ μαχαίρας· ὃ φέισομαι ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ὃ μὴ οἰκ-
 τερήστω αὐτούς. 8 Καὶ πρὸς τὸν λαὸν οὕτως
 ἐρεῖς· τὰδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα πρὸ
 προσώπου ὑμῶν τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς, καὶ τὴν
 ὁδὸν τῆς θανάτου. 9 Ὁ κατήλωμος ἐν τῇ πόλει
 ταύτῃ σποθανέται ὡς μαχαίρα καὶ ὡς λιμῶ,
 ✠ καὶ ἐν θανάτῳ· καὶ ὁ ἐκπορευόμενος προχωρήσας
 πρὸς τὰς Χαλδαίας τὰς συγκεκλεισμένους ὑμᾶς,
 ζήσεται, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς σκύλα, καὶ ζήσεται.
 10 Διότι ἐσήμισα τὸ πρὸς ὡπλὸν μου ὅτι τὴν
 πόλιν ταύτην εἰς κακὰ, καὶ ἔκ εἰς ἀγαθὰ ✠ φησὶ
 Κύριος· εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος πᾶσι
 δοθήσεται, καὶ κατακαύσῃ αὐτὴν ὡς πυρὶ.
 11 Ὁ οἶκος βασιλέως Ἰουδα, ἀκούσατε λόγον
 Κυρίου, 12 οἶκος Δαυὶδ, τὰδε λέγει Κύριος·
 κείνατι πρὸς κεῖμα, καὶ καταβυθιάσῃ, καὶ
 ἐξέλθῃτε διηρασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικουῦτος αὐ-
 τῶν, ὅπως μὴ ἀναφθῇ ὡς πῦρ ἡ ὀργὴ μου, καὶ
 καυθήσεται, καὶ ἔκ ἔσται ὁ σβέσας, ✠ ἀπὸ προσώ-
 που ἀδικίας τῶν ὀπιτηδαιμάτων ὑμῶν. 13 Ἰδοὺ ἐγὼ
 πρὸς σὲ τὸν κατ' αἰχμαλωτῆν τὴν κοιλίαν σου Σὺρ,
 τὴν πεδινὴν, τὰς λέγοντας, τίς πλοῖσέ ἡμᾶς;
 ἢ

ΚΕΦ. κβ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

ἢ πὺς εἰσελεύσεται πρὸς τὸ χαλκοκητήριον ἡμῶν·
 14 ✕ Καὶ ὅτι πέφομαι ἐφ' ὑμᾶς καὶ τὰ πονηρὰ ὅτι πη-
 δάματα ὑμῶν, φησὶ Κύριος, καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ
 δρυμῷ αὐτῆς, καὶ κατέδετα πάντα τὰ κύ-
 κλω αὐτῆς.

Κ Ε Φ. ΚΒ'.

1 **Τ**ὰδε λέγει Κύριος· πορεύεσθε καὶ κατέ-
 βητε εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως Ἰούδα,
 καὶ λαλήσεις ἐκεῖ τὸν λόγον τοῦτον,
 2 καὶ ἐρεῖς· ἄκουε λόγον Κυρίου, βασιλεῦ Ἰούδα,
 ὁ κατήλθους ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, σὺ καὶ ὁ οἶκος
 σου ✕ καὶ οἱ παῖδες σου, καὶ ὁ λαός σου, καὶ οἱ
 εἰσπορεύοντες ἐν ταῖς πύλαις τούταις. 3 Τὰδε
 λέγει Κύριος· ποιεῖτε κρίσιν καὶ δικαιοσύνην, καὶ
 ἔξαρεῖσθε διηρπασμὸν ἐκ χειρὸς ἀδικούντος αὐ-
 τὸν, καὶ περισήλυτον καὶ ὀρφανὸν καὶ χήραν μὴ
 καταδυναστεύετε, καὶ μὴ ἀσβεῖτε, καὶ αἷμα ἀθῶον
 μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. 4 Διότι εἰάν
 ποιούντες ποιήσῃτε τὸν λόγον τοῦτον, καὶ εἰσελεύ-
 σονται ἐν ταῖς πύλαις τοῦ οἴκου τούτου βασιλεῖς
 καὶ ἄρχοντες, κατήλθοντες ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, καὶ
 ὀπίσθευόντες ἐφ' ἄρμάτων καὶ ἵππων, αὐτοὶ καὶ
 οἱ παῖδες αὐτῶν, καὶ ὁ λαός αὐτῶν. 5 Ἐάν
 δὲ μὴ ποιήσῃτε τὰς λόγους τούτους, καὶ ἐμαυτῶν
 ὄμωσα,

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. κβ'.

ᾠμόσα, λέγει Κύριος, ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται ὁ οἶ-
κος ἕτος. 6 Ὅτι ταῦδε λέγει Κύριος κατὰ τῆ
οἴκου βασιλέως Ἰούδα· Γαλαὰδ σύ μοι ἀρχὴ τῆ
Λιβάνου, ἐὰν μὴ θῶ σε εἰς ἐρημον, πόλεις μὴ
χρῆσθαι ποιήσας, 7 καὶ εἰσάξω ὅτι σε ἄν-
δρα ὀλεθρεύοντα, καὶ τὸν πέλεκυν αὐτοῦ, καὶ ἐμ-
σκόψουσιν τὰς ὀκλεκτὰς κέδρους σου, καὶ ἐμ-
βαλῶσιν εἰς τὸ πῦρ. 8 Καὶ διελύσουσιν ἔθνη
Χ πολλὰ ἀπὸ τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ἐρύσιν
ἐκείνους πρὸς τὸν πλησίον αὐτῶν. ἀπὸ τοῦτο
Κύριος οὕτως τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ ταύτῃ·
9 Καὶ ἐρύσιν, ἀνδρῶν ἐγκατέλιπον τὴν ἀφ-
θήκειν Κυρίου τῷ θεῷ αὐτῶν, καὶ προσκυμή-
σαν θεοῖς ἄλλοις, καὶ ἐδύλασαν αὐτοῖς.
10 Μὴ κλαίετε τὸν τεθνηκότα, μηδὲ θρηνεῖτε
αὐτόν· κλαύσατε κλαυθμῷ τὸν ἐκπορευόμενον,
ὅτι οὐκ ἀναγρέψῃ ἐπὶ, ὅθεν ὄφεται τὴν γλῶ-
σσιν πατρὸς αὐτοῦ. 11 Διότι ταῦδε λέγει Κύριος
ὅτι Σελλήμ υἱὸν Ἰωσίου Χ τῷ βασιλέως Ἰούδα τὸν
βασιλεύοντα ἀντὶ Ἰωσία τῷ πατρὸς αὐτοῦ, ὃς
ἐξῆλθεν ἐκ τῆς πόλεως ταύτης· ἐκ ἀναγρέψῃ ἐκ
οὐκέτι, 12 Ἀλλ' ἢ ἐν τῇ πόλει, ὃ μετόπισθα
αὐτόν, ἐκεῖ ἀποθανεῖται, καὶ τὴν γλῶσσαν ταύτην
ἐκ ὄφεται ἐπὶ. 13 Ὡς ὁ οἰκοδομῶν τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ ἐκ ἐν δεικνυσίῃ, καὶ τὰ ὑποφῶνα αὐτοῦ
ἐκ

ΚΕΦ. κβ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

ἐκ οὗ κέηματι, ὡς καὶ πλησίον αὐτῷ ἐργάται
δωρεάν, καὶ τὸν μισθὸν αὐτῷ οὐ μὴ ἀποδώσῃ
αὐτῷ. 14 Ὀικοδομήσας σταυρῶ οἶκον σύμμε-

τρον, ὡς ὥρα ῥίπτει διεταλμμένα θυρίσιν, καὶ
ἐξυλωμένα ἐν κέδρω καὶ κεχεισμένα ἐν μίλτῳ.

15 Μὴ βασιλεύσεις, ὅτι σὺ παρεξωγῇ ἐν Ἀχαζ
καὶ πατεῖ σε; ὃ φάρονται, καὶ ὃ πίνονται· βέλ-
ποιν ἰὼ σε ποιεῖν κρίμα καὶ διχασμὸν ἐν καλίῳ.

16 Οὐκ ἔγνωσαν, οὐκ ἔκριναν κρίσιν ταπεινῶν,
ὥς δὲ κρίσιν πένητι. οὐ τοῦτο σοὶ ὅστιν τὸ μὴ
γινῶναι σε ἐμέ, λέγῃ Κύριος; 17 Ἰδοὺ ἐκ εἰσὶν

οἱ ὀφθαλμοί σου, ὥς δὲ ἡ καρδία σε χαλῇ, ἀλλὰ
εἰς τίῳ πλεονεξίᾳ σε, καὶ εἰς τὸ αἷμα τὸ ἀθῶον
τῷ ὀκχέειν αὐτό, καὶ εἰς ἀδικήματα καὶ εἰς φό-
νον, τῷ ποιεῖν ταῦτα. 18 Διὰ τῆτο ταῦδε λέγῃ

Κύριος ὅτι Ἰωακεὶμ υἱὸν Ἰωσία βασιλέα Ἰουδα
οὐαὶ ὅτι τὸν ἄνδρα τῆτον, ὃ μὴ κόψονται αὐτὸν,
οὐαὶ ἀδελφε, ὥς δὲ μὴ κλαύσονται αὐτὸν, οἱμοὶ Κύριε.

19 Ταφίῳ ὄνου ταφῆσεται, συμφηθεὶς ῥιφήσεται συμφηθεὶς
ἐπέκεινα τῆς πύλης Ἱερουσαλήμ. 20 Ἀνάβηθι

εἰς τὸν Λίβανον, καὶ κέκραξον, καὶ εἰς τίῳ Βασάν
δοὺς τίῳ φωνίῳ σου, καὶ βόησον εἰς τὸ πέραν
τῆς θαλάσσης, ὅτι συνετελέθησαν πάντες οἱ ἐρα-

σαί σου. 21 Ἐλάλησα ὡς σε οὗ τῇ ὡς ἐλάλησαν
πρώτῃ σου, καὶ εἶπας, οὐκ ἀκούσομαι· αὕτη ἡ ὁδὸς σου

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. κβ'.

ἐκ νόστητος σου, Χ ὅτι οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς μου.
 22 Πάντα τὰς ποιμένας σου ποιμανὲ ἀνέμω,
 καὶ οἱ ἐρασταὶ σου ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐξελεύσονται,
 ὅτι τότε αἰχμωθήσῃ καὶ ἀπμαθήσῃ ἀπὸ πάντων
 τῶν φιλουμένων σε. 23 Κατοικῆσα ἐν τῇ Λι-
 βύῳ, ἐνηοσάσῃ ἐν ταῖς κέδροις, Χ ὅτι κατε-
 στεάξεις ἐν τῇ ἐλθεῖν σοι Χ ὁδωίας, ὡδίνας ὡς
 πελύσης. 24 Ζαὶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, εἰάν γε-
 ῖωακεὶμ νόμω γένηται Ἰερονίας υἱὸς Ἰωακεὶμ βασιλεὺς
 Ἰερουσαλὴμ, ἀποφράγμα ὅτι τῆς χειρὸς τῆς δε-
 ξιάς μου, Χ ὅτι ἐκείθεν ἐκασάσω σε, 25 καὶ
 πωροδῶσω σε εἰς χεῖρας τῶν ζητούντων τὴν ψυ-
 χὴν σου, Χ καὶ εἰς χεῖρας ὧν σὺ εὐλαβῇ ἀπὸ
 πρῶτον αὐτῆς, εἰς χεῖρας Χ Ναβουχοδονόσορ
 βασιλέως Βαβυλωνίων, καὶ ἐν χειρὶ τῶν Χαλδαίων,
 πωροδῶσω 26 καὶ ἀποξέψῃ σε καὶ τὴν μητέρα σου τὴν πε-
 κῶσαι σε εἰς γλῶττιν, ὃ ὅτι ἐτέχθης ἐκεῖ, καὶ ἐκεῖ
 ἀποθανεῖσθε. 27 Εἰς δὲ τὴν γλῶττιν, ἐν αὐτοῖς εὐ-
 χονται ταῖς ψυχαῖς αὐτῆς Χ τὸ ὅτι πρέψαι ἐκεῖ,
 ἐκεῖ ὃ μὴ ὅτι πρέψαι. 28 ✕ Τὸ σῶμα τὸ ἐξουθενω-
 μένον καὶ ἐκτεταγμένον ἀνὴρ ἔσθ'. ἡμῶν Ἰερονίας
 ὡς σκεῦος, ὃ ὅτι ἐστὶν χρεία αὐτοῦ, ὅτι ἐξεείφῃ
 Χ αὐτὸς καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ ἐξεβλήθῃ εἰς
 γλῶττιν, ἐν ἧς ἡδὲ. 29 Γῆ, γῆ, ἀκουε λόγον Κυ-
 είου. 30 Χ Τὰδε λέγει Κύριος· γράψον τὸν ἄνδρα
 οὗτον

ΚΕΦ. κγ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

Οὗτοι ἐκκήρυκτον ἄνθρωπον, ✕ ἀνδράδωτον ἐν ταῖς
ἡμέραις αὐτῷ· ὅτι ἔ μὴ αὐξηθῇ ἐκ τῷ σπέρμαί σου
αὐτῷ ἀνὴρ καὶ θήμωμος ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, ἄρχων
ἐπὶ οἷς τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. ΚΓ'.

Ι Ω Οἱ ποιμένες οἱ ἀφισκορπίζοντες καὶ
σπολλύοντες τὰ πρόβατα τῆς νομῆς
μου, ✕ φησὶ Κύριος. 2 Διὰ τὸ
ταῦτα λέγει Κύριος ✕ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ὅτι ✕ τὸς
ποιμένας τῶς ποιμαίνοντάς τὸν λαόν μου· ὑμεῖς
διεσκορπίσατε τὰ πρόβατά μου, καὶ ἀπώσατε
αὐτά, καὶ οὐκ ἐπισκέψαθε αὐτά, ἰδοὺ ἐγὼ ἐκ-ἐπεσκέψατε
δικήσας ἐφ' ὑμᾶς καὶ τὰ ποιμένα ὅτι τηδύματα
ὑμῶν, ✕ φησὶ Κύριος. 3 Καὶ γὰρ εἰσδέξομαι τὸ
κατάλοιπον τῷ λαῷ μου ἀπὸ πάσης τῆς γῆς,
ἧ ἔξωσα αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ καταστήσω αὐτοὺς εἰς
τὴν νομὴν αὐτῶν, καὶ αὐξηθήσονται, καὶ πλη-
θυνθήσονται. 4 Καὶ ἀναστήσω αὐτοῖς ποιμένας,
καὶ ποιμαῖναι αὐτοὺς, καὶ ἔ φοβηθήσονται ἐπὶ,
καὶ ἔ πληθήσονται ἐπὶ, ✕ ἐν ἀφρονήσοι, λέγει
Κύριος. 5 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος,
καὶ ἀναστήσω τῷ Δαυὶδ ἀνατολίῳ δικαίαν, καὶ
βασιλεύσῃ βασιλεὺς, καὶ σωήσῃ, καὶ ποιήσῃ κρί-
μα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς. 6 Ἐν ταῖς
C c ἡμέραις

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. κγ'.

ἐκείταις ἡμέραις αὐτὲ καὶ σωθήσεται Ἰούδας, καὶ Ἰσραὴλ
κατασκηνώσῃ πεποιθὼς, καὶ τῷ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ,
ὃ καλέσῃ αὐτὸν Κύριος, Ἰωσεδέκ. Ἐν τοῖς ὁρο-
σιν φήταις. 9 Σιωπεύει ἡ καρδία μου ἐν ἐμοί,
ἐσταλένθη πάντα τὰ ὅσα μου, ἐγενήθην ὡς ἄν-
θρωπος σιωπευέμενός, καὶ ὡς ἄνθρωπος σιω-
πέμενος ἀπὸ οἴνου ἀπὸ προσώπου Κυρίου καὶ ἀπὸ
προσώπου ἐπαρεπείας δόξης αὐτοῦ. 10 ✕ Ὅπ-
μοιχῶν ἐπεπλήσθη ἡ γῆ, ὅτι ἀπὸ προσώπου τούτων
ἐπένθησεν ἡ γῆ, ἐξηρανθήσονται αἱ νομαὶ τῆς ἐρήμου·
καὶ ἐγένετο ὁ δρόμος αὐτῶν πονηρὸς, καὶ ἡ ἰσχὺς
αὐτῶν οὐχ οὕτως. 11 Ὅπ ἱερεὺς καὶ προφή-
της ἐμολυνθήσονται, καὶ εἰ τῷ οἴκῳ μου ἴδον πο-
νηρίας αὐτῶν, ✕ φησὶ Κύριος. 12 Διὰ τοῦτο
γινέσθω ἡ ὁδὸς αὐτῶν αὐτοῖς εἰς ὀλίγημα εἰ
γνόφῳ, καὶ ὑποσκελισθήσονται, καὶ πεσοῦνται
ἐν αὐτῇ· διότι ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κακὰ, ἐν ἐνιαυ-
τῷ ὅπως κέψω αὐτοὺς, φησὶν Κύριος. 13 Καὶ
εἰ τοῖς προφήταις Σαμαρείας ἴδον ἀνομήματα·
ἐπροφήτεῦσαν ἐπ' ὀνόματι μου ἀπὸ τῆς Βάαλ,
καὶ ἐπλάησαν τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ. 14 Καὶ
ἐν τοῖς προφήταις Ἰερουσαλὴμ εἶρακα φεικτά,
μοιχωμένους, καὶ πορνομένους εἰς ψεύδειν, καὶ
ἀντιλαμδουμένους χειρῶν πονηρῶν, τῷ μὴ ἀπο-
γραφήναι ἕκαστον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρίας·
ἐγενή-

ΚΕΦ. κγ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

ἐγενήθησαν μοι πάντες ὡς Σόδομα, καὶ οἱ χαλι-
 κοῦντες αὐτῶν ὡς Γόμορρα. 15 Διὰ τοῦτο
 ταῦδε λέγει Κύριος ✕ τῶν δυνάμεων ὅτι τὸς πε-
 ρήναι· ἰδοὺ ἐγὼ φαιμίξω αὐτὸς ὁ δύνῃ, καὶ ποτιῶ ὁδύνας
 αὐτὸς ὕδωρ πικρὸν, ὅτι ἀπὸ τῶν περρητῶν Ἱε-
 ρουσαλὴμ ἐξῆλθεν μολυσμὸς πάση τῇ γῇ.
 16 Οὕτως λέγει Κύριος παῖδοι κράτωρ· μὴ ἀκείε-
 τὲς λόγους τῶν περρητῶν ✕ τῶν περρητῶν
 ὑμῖν, ὅτι ματαῖοι ✕ αὐτοὶ ὑμᾶς, ὁράσεις, ✕ αὐτοῖς
 ἀπὸ καρδίας ἐαυτῶν λαλοῦσιν, καὶ ἐκ ἀπὸ ῥο-
 μαῶς Κυρίου. 17 Λέγουσιν ✕ λέγοντες τοῖς
 ἀπορριμμένοις τὸν λόγον Κυρίου· εἰρήνη ἔσται ὑμῖν,
 καὶ πᾶσι τοῖς πορορριμμένοις τοῖς θελήμασιν αὐτῶν,
 καὶ παντὶ τῷ πορορριμμένῳ πλάνῃ καρδίας αὐτῶν,
 εἶπαν· ἔχ' ἡμεῖς ὅτι σὲ χαχά. 18 Ὅτι τίς ἔφη
 ὅτι ὑποστήματι Κυρίου, καὶ ἰδὲν ✕ καὶ ἤκουσεν
 τὸν λόγον αὐτῶν; τίς ἐπαύσατο ✕ τὸν λόγον αὐτῶν,
 καὶ ἤκουσεν; 19 Ἰδοὺ σεισμὸς ὡς Κύριος,
 καὶ ὀργὴ ἐκπορεύεται εἰς συσσεισμὸν, συσπρηφομένη ἐκπορευομένη
 ἡμεῖς ὅτι τὸς ἀσπεῖς, 20 καὶ οὐκ ἐπὶ ἀπο-
 στρέψει ὁ θυμὸς Κυρίου, ἕως ἀν ποιήσῃ αὐτὸ, καὶ
 ἕως ἀν φήσῃ αὐτὸ, ἀπὸ ἐγχειρήματος καρδίας
 αὐτῶν· ἐπ' ἐλάττω τῶν ἡμερῶν νοήσουσιν αὐτὸ ✕ νοήσουσιν. ἐλάττω
 21 Οὐκ ἀπέπελλον τὸς περρητῶν, καὶ αὐτοὶ αὐτὰ
 ἔπρηγον· οὐκ ἐλάλησα πρὸς αὐτὸς, καὶ αὐτοὶ
διὰ οὗ C c 2 ἐπερρ.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΚΕΦ. κγ'.

ἐπεσφίτευσον. 22 Καὶ εἰ ἔφησαν ἐν τῇ ὑπο-
τασί μου, καὶ εἰ ἤκουσαν τῶν λόγων μου, καὶ τὸν
λαόν μου ἀποσρέφει αὐτὸς Χ ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν
τῆς πονηρᾶς, καὶ ἀπὸ τῶν ὀπιτηδολμάτων αὐτῶν
τῶν πονηρῶν. 23 Θεὸς ἐγγίζων ἐγὼ εἰμι, λέγει
Κύριος, καὶ ὁ θεὸς πόρρωθεν. 24 Εἰ κρυβήσεται
ἄνθρωπος ἐν κρυφαίοις, καὶ ἐγὼ ἔκ ὄψεως αὐ-
τόν; Χ φησὶ Κύριος· μὴ ἔχει τὸν ὕδατιν καὶ πλῆ-
ρὴ ἐγὼ πληρᾶ, λέγει Κύριος; 25 Ἦκουσα
ἃ λαλοῦσιν οἱ πεσφίται, ἃ πεσφητεύουσιν ὅτι
τῷ ὀνόματί μου, ψευδῆ λέγοντες· οὐπηασάμενοι
οὐπνιον. 26 Ἔως πότε ἔσμι ἐν καρδίᾳ τῶν
πεσφητῶν τῶν πεσφητεύοντων ψευδῆ, καὶ ἐν
τῷ πεσφητεύειν αὐτοὺς τὰ θελήματα τῆς καρ-
δίας αὐτῶν, 27 πῶν λογιζομένων τῷ ὀπιλα-
θεῖσθαι τῷ νόμου μου ἐν τοῖς οὐπνίοις αὐτῶν,
ἃ διηρυῖται ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καθάπερ
ἐπελάθοντο οἱ πατέρες αὐτῶν τῷ ὀνόματός μου
ἐν τῇ Βάαλ. 28 Ὁ προφήτης, ἐν ᾧ τὸ ἐνύπνιον
ἔστιν, διηγησάσθω τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ, καὶ ἐν ᾧ ὁ λό-
γος μου πρὸς αὐτὸν, διηγησάσθω τὸν λόγον μου
ἐκ' ἀληθείας· τί τὸ ἄχουρι πρὸς τὸν σῖτον;
Χ φησὶ Κύριος. 29 Οὕτως οἱ λόγοι μου, λέγει
Κύριος· οὐκ ἰδὲ οἱ λόγοι μου, ὥσπερ φλέγον πῦρ,
λέγει Κύριος, καὶ ὡς πέλεκυς κόπῃαν πέτρας;

ΚΕΦ. κγ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

30 Διὰ τῆτο ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τὴς παρφήτας,
λέγει Κύριος ὁ Θεός, τὴς κλέποντας τὴς λόγους
μου ἕκαστος πρὸς τῷ πλησίον αὐτῷ. 31 Ἰδοὺ

ἐγὼ πρὸς τὴς παρφήτας, Χρησὶ Κύριος, τὴς
καβάλλοντας παρφητείας γλώσσης, καὶ νυτίζον-
τας νυταγμόν ἐαυτοῦ. 32 Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τὴς

παρφήτας τὴς παρφητεύοντας ψαύει οὐππια,
Χρησὶ Κύριος, καὶ διηγουῦτο αὐτὰ, καὶ ἐπλά-
νησαν λαόν μου ἐν τοῖς ψαύεσιν αὐτοῦ, καὶ ἐν
τοῖς πλάνοις αὐτῶν, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐ-
τοὺς, καὶ οὐκ ἐνετείλαμην αὐτοῖς, καὶ ὠφέ-
λειαν οὐκ ὠφελήσασιν τὸν λαὸν τῆτον. 33 Καὶ

εἰάν ἐρωτήσωσιν σε ὁ λαὸς οὗτος, ἡ ἱερεὺς, ἡ παρ-
φήτης, Χ λέγων· τί τὸ λῆμμα Κυρίου; καὶ ἐρεῖς
αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐστε τὸ λῆμμα, καὶ ῥάξω ὑμᾶς,
λέγει Κύριος. 34 Ὁ παρφήτης, καὶ ὁ ἱερεὺς,

καὶ ὁ λαός, οἱ ἀν εἴπωσιν, λῆμμα Κυρίου, καὶ
ἐκδικήσω τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ.

35 Ὅτι ὅπως ἐρεῖτε ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον
αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· τί
ἀπεκρίθη Κύριος, καὶ τί ἐλάλησεν Κύριος; 36 Καὶ

λῆμμα Κυρίου μὴ ὀνομάζετε ἐπὶ, ὅτι τὸ λῆμμα
Κυρίου ἐστὶν πρὸ ἀνθρώπου ὁ λόγος αὐτοῦ. ✕ Καὶ

ἐξήρξατο τὴς λόγους διὰ ζῶντος, Κυρίου τῶν δυνάμεων,
διὰ ἡμῶν. 37 Οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τὸν παρφήτην· τί

ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΚΕΦ. κδ'.

ἀπαρίσθι σοι Κύριος, καὶ πῖ ἐλάλησεν Κύριος [ὁ Θεὸς
 ἡμῶν; 38 ✕ Καὶ λῆμμα Κυρίου μὴ εἴπητε. Διὰ
 τῆτο πᾶδε λέγει Κύριος ὁ Θεός· ἀνθ' ὧν εἶπατε
 τὸν λόγον τῆτον, λῆμμα Κυρίου, καὶ ἀπέστειλα
 πρὸς ὑμᾶς, λέγων, οὐκ ἐρεῖτε λῆμμα Κυρίου.
 39 Διὰ τῆτο ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω ✕ ὑμᾶς λῆμ-
 ματι, καὶ ῥάσω ὑμᾶς καὶ τὴν πόλιν, ἣν ἔδωκα
 ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ✕ ἀπὸ προσώπου μου.
 40 Καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς οἰκισμὸν αἰώνιον, καὶ
 ἀπμῖαν αἰώνιον, ἥτις ἔκ' ὀπιλοθήσεται. 7 Διὰ
 τῆτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ
 ἐρεῶσιν ἐπὶ, ζῇ Κύριος, ὃς ἀνήγαγεν τὸν οἶκον Ἰσ-
 ραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, 8 Ἀλλὰ ζῇ Κύριος, ὃς
 σιμῆγαγεν ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς
 βορρᾶ, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν, ὃ ἔξωσεν
 αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἀπεκατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὴν
 γῆν αὐτῶν.

Κ Ε Φ. ΚΔ'.

ΚΑΙ ἔδειξέν μοι Κύριος δύο καλάδοις
 σύκων, καμδύους καὶ πρῶσωπον ναοῦ
 Κυρίου, μὲν τὸ σποικίσαι Ναβουχοδ-
 νόσου βασιλέα Βαβυλῶνος τὸν Ἰεχοῖαν υἱὸν Ἰσα-
 κεὶμ βασιλέα Ἰούδα, καὶ τὰς ἀρχοντας βασιλείας
 Ἰούδα, καὶ τὰς τεχνίτας, καὶ τὰς δεσπότας,
 καὶ

ΚΕΦ. κδ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

καὶ τὸς πλουσίους ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἤγαγεν
αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα. 2 Ὁ χεῖλος ὁ εἰς σύ-
κων χρητῶν σφόδρα, ὡς τὰ σύκα τὰ περὶ ἱμα-
καὶ ὁ χεῖλος ὁ ἑτέρου σύκων ποιητῶν σφόδρα,
ὃ ἔβρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῆς. 3 Καὶ
εἶπεν Κύριος πρὸς με· τί σὺ ὀρέῃς Ἱερεμία;
καὶ εἶπα, σύκα· καὶ ἔα σύκα ἔα χρυσά, χρυσά
λίαν· καὶ ἔα πονηρά, πονηρά λίαν, ὃ ἔβρω-
θήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῆς. 4 Καὶ ἐγένετο
λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων. 5 Τάδε λέγει
Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ὡς τὰ σύκα τὰ χρυσά
ταῦτα, οὕτως ἐπιγνώσομαι τὸς ἀποικιστάς
Ἰούδα, οὓς ἐξαπίσκα ἐκ τῆς πόλεως τῆς εἰς γῆν ἐξαπίσαλ-
Χαλδαίων εἰς ἀγαθὰ. 6 Καὶ σπριῶ τὸς ὀφθαλ-
μοὺς μου ἐπ' αὐτοὺς εἰς ἀγαθὰ, καὶ ἀποκαταστήσω
αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἀγαθὰ· καὶ ἀνοι-
κοδομήσω αὐτοὺς, καὶ ἔμην κατελῶ αὐτοὺς, καὶ
καταφυτεύσω αὐτοὺς, καὶ ἔμην ἐκτίλω. 7 Καὶ
δώσω αὐτοῖς καρδίαν τὴν εἰδέναι αὐτοὺς ἐμὲ, ὅτι
ἐγὼ εἰμι Κύριος, καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ
ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, ὅτι ἐπαφροσύνην ἐπ'
ἐμὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν. 8 Καὶ ὡς τὰ
σύκα τὰ πονηρά, ὃ ἔβρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας
αὐτῶν, τάδε λέγει Κύριος, ὕψως καταδώσω τὴν
Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ τὸς μεγιστάνας αὐ-

ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΚΕΦ. κέ.

τῷ, καὶ τὸ χατάλοιπον Ἱερουσαλήμ τῆς ἐπι-
 λειμμένης ὡς τῇ πόλει ζαΐτη, καὶ τῆς χαδο-
 κοιῶτας ὡς Αἰγύπτῳ. 9 Καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς
 ἀσχορπισμὸν εἰς πάσας τὰς βασιλείας τῆς
 γῆς, καὶ ἔσονται Χ εἰς χανά, καὶ εἰς οὐειδισμόν,
 καὶ εἰς παβόλῃν, καὶ εἰς μῖστος, καὶ εἰς χαΐραν
 ὡς παντὶ τόπῳ ὃ ἔξωστα αὐτὸς ὅκω. 10 Καὶ
 τὴν δόπελῳ εἰς αὐτὸς τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον,
 καὶ τὴν μάχαιραν, ἕως ἂν ὀκλείπωσιν ὑπὸ τῆς
 γῆς, ἧς ἔδωκα αὐτοῖς Χ καὶ τοῖς πατράσιν αὐτῶν.

Κ Ε Φ. ΚΕ΄.

γενάμενος

Ι **Ο** ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ
 ΙΕΡΕΜΙΑΝ ὅτι πάντα τὸν λαὸν
 Ἰσδα ἐν τῷ ἔτει τῷ πεντάτῳ τῷ Ἰωα-
 κείμ ἡν Ἰωσία βασιλέως Ἰσδα, (✕ αὐτὸς ἐνιαυ-
 τὸς πρῶτος τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεὶ Βαβυλωνος) 2 ὃν
 ἐλάλησεν Χ Ἱερεμίας πρὸς πάντας τὸν λαὸν
 Ἰσδα, καὶ πρὸς τῆς χαδοκοιῶτας Ἱερουσαλήμ,
 λέγων. 3 Ἐν πρισκαμδεχάτῳ ἔτει τῷ βασιλέως
 Ἰωσία ἡν Ἀμὼς βασιλέως Ἰσδα, καὶ ἕως τῆς
 ἡμέρας ζαΐτης εἴκοσι καὶ τέτταρα ἔτη, Χ ἐγενήθη
 λόγος Κυρίου πρὸς με, καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὀρ-
 θείζων, καὶ λέγων, 4 καὶ ἀπέπελлон πρὸς
 ὑμᾶς τῆς δούλους μου τῆς πρὸς ἡμᾶς, ὀρθευ-
 σῶν.

ΚΕΦ. κε'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

Ἀποτέλλων, καὶ ἔκ εἰσηκούσατε, καὶ ὁ πορεύσας
τοῖς ὡσιν ὑμῶν Χ τῷ ἀκούσει, 5 λέγων· Ἀπο-
γράφητε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς,
καὶ ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπιτηδύματά των ὑμῶν, καὶ
καδικήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἥς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς
πατράσιν ὑμῶν, ἀπ' αἰῶνος καὶ ἕως τῷ αἰῶνι Θ.

6 Μὴ πορεύεσθε ὅπισθε θεῶν ἄλλοτριῶν, τῷ δα-
λῶεν αὐτοῖς, καὶ τῷ ποροκυβεῖν αὐτοῖς, ὅπως μὴ
παραγίγητέ με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν, τῷ
κακῶσαι ὑμᾶς· 7 καὶ ἔκ εἰσηκούσατέ με, Χ ὅσοι εἰσηκούσαν

Κύριε, ὅπως παραγίγητέ μου ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν
ὑμῶν εἰς κακὸν ὑμῖν. 8 Διὰ τῷτο ταῦδε λέγει Κύ-

ριε· ἐπειδὴ οὐκ ἐπιστεύσατε τοῖς λόγοις μου,

9 ἰδοὺ ἐγὼ ἀποτέλλω, καὶ λήφομαι Χ πάσας τὰς

πατεῖδας [ἀπὸ] βορῶα, Χ καὶ ὅσας Ναβουχοδονόσορ τῷ πατρὶδι

βασιλεῖα Βαβυλῶνος τὸν δούλον μου, καὶ ἄξω αὐτὰς ἐπὶ

τῷ γῶν τῷ τῷ, καὶ ἐπὶ τῆς καδικῆντας αὐ-

τῷ, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῆς,

καὶ ἐξηρμῶσω αὐτὰς, καὶ δώσω αὐτὰς εἰς ἀφα-

ρισμὸν, καὶ εἰς σπείρμῳ, καὶ εἰς οὐκιδισμὸν αἰῶνιον.

10 Καὶ ἀπολαῖ ἀπ' αὐτῶν φωνίῳ χαρᾶς, καὶ φωνίῳ εὐφροσύνης

νῆν εὐφροσύνης, φωνίῳ νυμφίῳ, καὶ φωνίῳ νύμφης, χαρᾶς

ὁσμῶν μύρου, καὶ φῶς λύχνου. 11 Καὶ ἔσται

πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἀφορισμὸν, Χ καὶ εἰς ἐρήμωσιν, καὶ

δολοῦσιν οἱ τοῖς ἔθνεσιν Χ τέτοις τῷ βασιλεῖ

Βαβυ-

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. κε'.

Βαβυλῶν^Θ, ἐβδομήκοντα ἔτη, 12 καὶ ἐπὶ τῇ
 συμπληρωθῆναι τὰ ἐβδομήκοντα ἔτη, ἐκδικήσω
 Χ ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλῶν^Θ καὶ ἐπὶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο,
 φησὶν Κύριος, Χ τὰς ἀνομίας αὐτῶν, καὶ ὅτι τὴν γλῶ
 Χαλδαίων, καὶ θήσομαι αὐτὸς εἰς ἀφορισμὸν αἰῶ
 νιον, 13 καὶ ἐπάξω ὅτι τὴν γλῶ ἐκείνῳ ἀπαν
 τῶ τὸς λόγους μου, οὓς ἐλάλησα κατ' αὐτῆς,
 πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῇ βιβλίῳ τούτῳ, ἃ

Ἰηρεμίας ἐπὶ ἐφορήτῳσιν Ἰηρεμίας Χ φορήτης καὶ Χ πάντων
 τὰ ἔθνη τῶν ἐθνῶν. 14 * ὅτι ἐδέχοντο ἐν αὐτοῖς, καὶ γε
 * δολώσονται γὰρ καὶ αὐτοὶ ἔθνη πολλὰ καὶ βασιλεῖς μι
 * γάλοι, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ κατὰ
 * τὴν πονερίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν. * 34 Χ ὡς
 τὰ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰηρεμίαν τὸν προφήτην ὡς τῆς

* V. 15. & seqq. Αἰλάμ Χ ἐν ἀρχῇ βασιλείας Σιδεκίου βασιλέως Ἰούδα,
 Κεφ. ΛΒ'. apud λέγων. 35 Ταῦτε λέγει Κύριος Χ τῶν δυνάμεων
 LXX. constitu- ἰδὲ τὸ σωτηρίῳ τὸ τόξον Αἰλάμ, ἀρχὴ δυνατείας
 unt; quæ au- αὐτοῦ. 36 Καὶ ἐπάξω ὅτι Αἰλάμ πύσσεως
 tem hīc sequun- τῶν ἀνέμων ὡς τῶν πτερόων ἀκρῶν τῶ οὐρανοῦ, καὶ
 tur, sunt postre- μι versus Capi-
 tis XLIX. juxta
 Hebr.

† συντηρήσεται ἀφ' αὐτῶν οἱ πᾶσι τοῖς ἀνέμοις τούτοις,
 καὶ οὐκ ἔσται ἔθνος ὃ οὐχ ἦξει ὡς οἱ ἔξωσμένοι
 Αἰλάμ. 37 Καὶ πτόησω αὐτὸς οὐρανὸν τῶν
 ἐχθρῶν αὐτοῦ, τῶν ζητούμενων τὴν ψυχὴν αὐτῶν,
 καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτὸς κατὰ τὴν ὀργὴν τῶ θυμοῦ
 μου, Χ φησὶ Κύριος καὶ ἔξαποτελῶ ὅπιοις αὐ
 τοῦ

ΚΕΦ. κς'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

τῷ τὴν μάχησάν μου, ἕως τῷ ἐξομαλῶσαι αὐτὴς. 38 Καὶ θήσω τὸν θρόνον μου ἐν Αἰλάμ, καὶ ἐξαποστελῶ ἐκεῖθεν βασιλέα καὶ μεγιστᾶνα, 39 καὶ ἔσται ἐπ' ἐλάτου πῶν ἡμερῶν, ὅπου ἐλάτων σπρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰλάμ, λέγει Κύριος.

ΚΕΦ. Κς'. (Hebr. Cap. XLVI.)

Caput XXVI.
juxta Hebr. est
apud LXX. Κςφ.
ΛΓ'.

Ι Χ **Ο** λόγος ὁ γενόμενος ὧδε Κυεὺς πρὸς Ἰερ-
μίαν τὴν περὶ τὴν ὅτι πάντα τὰ ἔθνη
[ἐν ἀρχῇ βασιλεύοντος Σεεδεκίᾳ
ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος ὅτι Αἰλάμ.] 2 ΤΗ,
ΑΙΓΥΠΤΩ, ΕΠΙ ΔΥΝΑΜΙΝ ΦΑΡΑΩ
ΝΕΧΑΩ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ,
ὅς ἐστι ὅτι τῷ ποταμῷ Εὐφράτῃ ἐν Χαρμεί,
ὃν ἐπάταξεν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυ-
λώνης, ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ Ἰωακείμ Χ υἱοῦ
Ἰωάννου βασιλέως Ἰούδα. 3 Ἀναλάβετε ὅπλα
καὶ ἀσπίδας, καὶ προσσυναγάγετε εἰς πόλεμον,
4 ῥηψάξατε τὰς ἰκπύς, ὅτι ἴσθητε οἱ ἰκπεῖς,
καὶ κατὰσθητε ἐν ταῖς περικεφαλαίαις ὑμῶν,
προσβάλετε τὰ δόρατα ὑμῶν, καὶ ἐνδύσασθε τὰς πορδαίαις
ῥάβδους ὑμῶν. 5 Τί ὅτι αὐτοὶ σπρουῦνται, καὶ πλοῦνται
ἀποχερῶσιν εἰς τὸ ὅπισθεν; Διότι οἱ ἰσχυροὶ αὐτῶν
κοπήσονται, φυγὴ ἔφυγον, καὶ οὐκ ἀνέσπρεψαν
περικλόμενοι κυκλόθεν, λέγει Κύριος. 6 Μὴ
φοβήσεται

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. κς'.

ἀνασωζέτω φεγγέτω ὁ κοῦφος, καὶ μὴ ἀνασωζέτω ὁ ἰσχυρὸς
 ὅτι βορρᾶν. 6 Ὡς ποταμὸς τὸν Εὐφράτην ἠοθένησται,
 καὶ πεπλώχασιν. 7 Τίς ἔστος ὡς ποταμὸς ἀνα-
 βήσεται, καὶ ὡς ποταμοὶ κυμανοῦσιν ὕδωρ;
 8 Ὑδατα Αἰγύπτου ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται,
 Χ καὶ ὡς ποταμῶν ἐκταράσεται τὰ ὕδατα αὐτῆς. Καὶ
 εἶπεν· ἀναβήσομαι, καὶ κατακαλύψω τὴν γῆν
 καὶ ἀπολω Χ τὴν πόλιν καὶ κατακοιῶταις ἐν
 αὐτῇ. 9 Ἐπίβητε ὅτι τὸς ἵππους, καὶ κατα-
 σκιάσατε τὰ ἄρματα, ἐξέλθατε οἱ μαχηταὶ
 Αἰθίοπων, καὶ Λίβυες καταπλισμῆροι ὅπλοις καὶ
 Λυδοὶ ἀνάβητε, ἐντείνατε τόξοι, 10 καὶ ἡ ἡμέ-
 ρα ἐκείνη Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡμέρα ἐκδική-
 σιως, τῷ ἐκδικῆσαι τὸς ἐχθροὺς αὐτοῦ. καὶ κατα-
 φάγεται ἡ μάχη Κυρίου, καὶ ἐμπλησθήσεται,
 καὶ μαθουθήσεται ὑπὸ τῷ ὕδατος αὐτῶν, ὅτι
 θυσία τῷ Κυρίῳ Σαβαώθ ὑπὸ γῆς βορρᾶ ὅτι
 ποταμῷ Εὐφράτῃ. 11 Ἀνάβηθι Γαλαὰδ, καὶ
 λάβε ῥητίνην τῇ πρὸ γένῳ θυγατρὶ Αἰγύπτου· εἰς
 κειὸν ἐπλήθυναι ἰάματά σου, ὠφέλεια οὐκ ἔστι
 σοί. 12 Ἦκουσαν ἔθνη φωνὴν σου, καὶ τῆς
 κραυγῆς σου ἐπλήσθη ἡ γῆ, ὅτι μαχητὴς πρὸς
 μαχητὴν ἠοθένησαν, ὅτι αὐτὸ ἔπεσαν ἀμφοτέρω.
 13 Α ΕΛΑΛΗΣΕΝ ΚΥΡΙΟΣ ἐν χειρὶ
 Ἰερемίου Χ τὸ πρὸς τὸν Θεὸν Ναβουχο-
 δονόσορ

ΚΕΦ. κς'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

δοῖσιν τὸν βασιλέα Βαβυλῶν· τὸ ἐκκόψαι καὶ
 τὴν γῆν Αἰγύπτου. 14 Ἀναγγείλατε Χ ἐν
 Αἰγύπτῳ, καὶ ἀκούσιν ποιήσατε εἰς Μαγδαλὸν, καὶ
 ἀναγγείλατε εἰς Μέμφιν, Χ καὶ ἐν Τάφνας· εἴ-
 πατε, ὁπίσθη, καὶ ἐτοίμασον Χ σεαυτῷ, ὅτι
 κατέφαγεν μάχηρα τὴν σμίλ᾽ αὐτοῦ. 15 Δια-
 πύ ἐφυγεν ὁ Ἄπρις, ὁ μόχθος ὁ ἐκλεκτός σου ἐκ
 ἔμμενεν· ὅτι ὁ Κύριος πῆλυσεν αὐτόν. 16 Καὶ
 τὸ πλῆθος σου ἠσθένησεν, καὶ ἔπεισεν καὶ ἔχατος ἐπέσον
 πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐλάλουν· ἀναστῶμεν,
 καὶ ἀποσρέψωμεν πρὸς τὸν λαὸν ἡμῶν εἰς τὴν πα- εἰς
 τείδα ἡμῶν, ὑπὸ ποσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς.
 17 Καλέσατε τὸ ὄνομα Φαεθῶ Νεχαὲ βασι-
 λέως Αἰγύπτου, Σαὼν Ἐσβεὶ Ἐμωῆδ. 18 Ζώ
 ἐγὼ, λέγει Χ βασιλεὺς Κύριος ὁ θεὸς Χ τῶν δυνά-
 μων ὄνομα αὐτοῦ· ὅτι ὡς τὸ ἰταθύριον ἐν τοῖς ὄρεσιν,
 καὶ ὡς ὁ Κάρμηλος ἐν τῇ θαλάσσῃ ἤψα. 19 Σχεῖν
 ἀπικλισμοὶ ποίησον σεαυτῇ, κατοικῆσα θύγατερ
 Αἰγύπτου, ὅτι Μέμφις εἰς ἀφρικισμὸν ἔσται, καὶ
 κληθήσεται ὕαι, διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν κατοι-
 κούσας ἐν αὐτῇ. 20 Δάμαλις κεκαλλωπισ-
 μένη Αἰγύπτῳ, ὑπόσπασμα ὑπὸ βορρᾶ ἦλθεν
 ἐπ' αὐτῇ, 21 καὶ οἱ μαθητοὶ αὐτῆς ἐν αὐ-
 τῇ, ὥσπερ μόχθοι σιτόνοι πρεφόμηναι ἐν αὐτῇ·
 διότι καὶ οὗτοι ἀπεστράφησαν, καὶ ἐφυγον ὁμοθυ-
 μαδόν.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. κς'.

αὐτοῖς μαδόν· ὅκ' ἔστησαν, ὅτι ἡμέρα ἀπωλείας ἦλθεν
 ἐπ' αὐτὰς, καὶ χαμρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν. 22 Φωνή
 αὐτῶν ὡς ὄφεις συνείζοντος, ὅτι ἐν ἄμμῳ πορεύ-
 σονται, ἐν ἀξίνας ἤξουσιν ἐπ' αὐτῶν. 23 Ὡς
 κόπιοντες ξύλα, ἐκκόψουσιν τὸν δρυμὸν αὐτῆς,
 λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἔκ μὴ εἰσαθῇ, ὅτι ἐπλή-
 ρησεν ὡς περ ἀκρίδας, καὶ ἔκ ἐστι αὐτοῖς ἀριθμὸς.
 24 Κατηχμύθη ἡ θυγάτηρ Αἰγύπτου, παρεδόθη
 εἰς χεῖρας λαῶν ἀπὸ βορρᾶ. 25 Χ Εἶπεν Κύ-
 ριος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ
 τὸν Ἀμμὼν τὸν υἱὸν αὐτῆς ὅτι Φαραὼ Χ καὶ ἐπ'
 Αἰγύπτου, καὶ ὅτι τὰς θεὰς αὐτῆς, καὶ ὅτι τὰς βασιλεῖς
 αὐτῆς, καὶ ὅτι Φαραὼ, καὶ ὅτι τὰς πεποιθότας ἐπ'
 αὐτῷ. 26 ✕ Καὶ ἐπαδύσω αὐτὰς εἰς χεῖρας ζιγν-
 των τῶν ψυχῶν αὐτῶν, καὶ ἐν χειρὶ Ναβουχοδονόσορ βασι-
 λῆως Βαβυλῶνος, καὶ ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ, καὶ μετὰ
 ταῦτα ἡρεμήσει ἡ γῆ τὰς ἡμέρας τὰς ἐμπεσούσας, φησὶ Κύριος.
 27 Σὺ δὲ μὴ φοβηθῇς, δούλός μιν Ἰακώβ, μηδὲ
 σῶζω πλοηθῇς, Ἰσραὴλ· διότι ἐγὼ ἰδὼν σῶζων σε μακρό-
 θει, καὶ τὸ σπέρμα σου ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας
 αὐτῶν· καὶ ἀναισρέφει Ἰακώβ, καὶ ἡσυχάζει καὶ
 ὑπνώσκει, καὶ ὅκ' ἔσαι ὁ παρειοχλῶν αὐτόν.
 28 Καὶ σὺ μὴ φοβοῦ πῶς μου Ἰακώβ, λέγει
 Κύριος, ὅτι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἰμι ἡ ἀπίσθητος καὶ
 πρυφερά παρεδόθη, ὅτι ποιήσω σωτήριον ἐν
 παντί

ΚΕΦ. κς'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

παντὶ ἔθνει, εἰς οὓς ἔξωσά σε ὁκδ, σὲ δὲ ἔ μὴ
ποιήσω ἐκλείπειν, καὶ παύσῃ σε εἰς κρίσιν,
καὶ ἄδῶν ἔκ ἀδῶσῃ σε.

ΚΕΦ. ΚΖ'. (Hebr. Cap. L.)

Caput XXVII.
juxta Hebr. est
apud LXX. Κιφ.
ΛΔ'.

Ι Ο ΛΟΓΟΣ ΟΝ ΕΛΑΛΗΣΕΝ
ΚΥΡΙΟΣ ΕΠΙ ΒΑΒΥΛΩΝΑ

Χ ὅτι γινώ Χαλδαίων ἐν χειρὶ Ἰερემίου τῷ
προφῆτῃ. 2 Ἀναγγεῖλατε οὖν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ
ἐκχρᾶ ποιήσατε, Χ καὶ ἐπάρατε σημεῖον, ἀκατίσατε,
καὶ μὴ κρύψετε· εἶπατε, ἐάλασεν Βαβυλὼν,
κατηγνώθη Βηλ ἡ ἀπίστος, ἡ πευφιεῖ πρεδδῇ
Μαιρῶδ᾽.

Χ ἡ γινώθη εἰδὼλα αὐτῆς, ἡ γινώθη τὰ βε-
λύγματα αὐτῆς. 3 Ὅτι ἀνέβη ἐπ' αὐτῇ ἔθνη
ἀπὸ βορρᾶ, ἔστος θῆσι τῇ γινώ αὐτῆς εἰς ἀφα-
νισμόν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ ἀπὸ
ἀνθρώπου καὶ ἕως κτήνους· Χ ἐσταλεύθησαν, ἀπῆλθον.

4 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Χ φησὶ Κύριος, καὶ
οὖν τῷ χαρῶ ἐκείνῳ, ἡξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ αὐτοὶ,
καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα ὅτι τὸ αὐτὸ βαδίζοντες καὶ
κλαίοντες πορεύσονται, τὸν Κύριον θεὸν αὐτῶν
ζητοῦντες. 5 Ἔως εἰς Σιών ἐρωτήσουσιν τῇ
ὁδῷ, ὡς γὰρ τὸ πρῶτον αὐτῶν δώσωσιν, καὶ
ἡξουσιν, καὶ καταφεύξονται πρὸς Κύριον θεόν,
ἀφ' ἧς γὰρ αἰώνιος ἔκ ὀπιληθῆσεται. 6 Πρό-

Μεωδ᾽

Ἰακώβ

βατα

ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΚΕΦ. κς'.

βατα ἀπολωλότα ἐγένηθη ὁ λαός μου, οἱ ποι-
 μῆρες αὐτῶν ἔξωσαν αὐτὴς, ὅτι τὰ ὄρη ἀπε-
 πλάνησαν αὐτὴς, ἐξ ὄρους ὅτι βοιωδὸν ἄχοντο,
 ἐπελάθοντο κοίτης αὐτῆς. 7 Πάντες οἱ εὐρί-
 σκοιες αὐτὴς χαζανάλισκοι αὐτὴς· οἱ ἐχθροὶ
 αὐτῶν εἶπαν, μὴ ἀνῶμεν αὐτὴς, ἀνθ' ὧν ἡμαρτον
 πρὸ Κυρίου νομὴ διχασμοῦνός τε συναγαγόντι τὴς
 Ἀπιλλοτρε- πατέρας αὐτῶν Χ Κυρίῳ. 8 Ἀπαλλοτειώθητε ἐκ
 ὧν τε μέσου Βαβυλῶν (Θ) καὶ ἀπὸ γῆς Χαλδαίων καὶ
 ἐξέλθατε, καὶ γένησθε ὡς περ δράκοντες χαζοί
 πρὸς ὅσους ποδοδάτων. 9 Ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐγείρω
 Χ καὶ ἀείρω ὅτι Βαβυλῶνα συναγωγὰς ἐθίων
 Χ μεγάλων ἐκ γῆς βορρᾶ, καὶ πρὸς ταῖς αὐτῆς
 ἀλώσειαι αὐτῇ· ἐκείνη ἀλώσειαι Χ τὰ βέλη αὐτῆς, ὡς βο-
 λὴς μαχητῆς συνετῆ ἐκ ὅτις πρέφει κενή. 10 Καὶ
 ἔσται ἡ Χαλδαία εἰς πρηνισμόν, πάντες οἱ πρηνι-
 σμοῦντες αὐτῇ ἐμπληροῦνται, Χ λέγει
 Κύριος. 11 Ὅτι ἡυφραίνασθε, καὶ χατεκαυ-
 χᾶσθε, ἀφ' ὧν πᾶσι τὸ κληρονομίαν μου, διότι
 ἐσκιρτᾶτε, ὡς βοῖδια ἐν βοτάνῃ, καὶ ἐκέραι-
 πίζετε ὡς ἄνθρωποι. 12 Ἡ γυνὴ ἡ μήτηρ ὑμῶν
 σφόδρα, ἐμετράπη ἡ τεκῆσα ὑμῶν μήτηρ ἐπ'
 ἀγαθὰ, ἐγάτη ἐθίων, ἔρημος Χ καὶ ἀνδρὸς καὶ
 ἄνακτος, 13 ἀπὸ ὀργῆς Κυρίου ὃ κατεκινήσειαι
 εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμόν πᾶσα ἡ γῆ,
 καὶ

ΚΕΦ. κζ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

καὶ πᾶς ὁ δοῦλος ἀπὸ Βαβυλῶν σκυθρῶ-
πάσῃ, καὶ συλῶσιν ὅτι πᾶσαν τὴν πληγὴν
αὐτῆς. 14 Παρατάξαθε ὅτι Βαβυλῶνα κύ-

κλω πάντες τείνοντες τόξον, τοξεύσατε ἐπ' αὐ-
τήν, μὴ φείσηθε ὅτι τοῖς τοξεύμασιν ὑμῶν,

Χ ὅτι τῷ Κυεὶ ἡμαρτεν. 15 Καὶ κατακροτήσατε κατακροτή-
ἐπ' αὐτήν Χ κύκλω· παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτῆς, ἐπέσαν αἱ ἐπάλξεις αὐτῆς, κατεσκάφη

τὸ τεῖχος αὐτῆς· ὅτι ἐκδίκησις ᾧ θεῷ ὅτιν, ὁκδικεῖτε ἐπ' αὐτήν, καθὼς ἐποίησεν, ποιήσατε
αὐτῇ. 16 Ἐξολοθρεύσατε σπέρμα ἐκ Βαβυ-
λῶνος, κατέχοντα δρέκμονι οὗ χειρῶν θελισμοῦ

ἀπὸ πρὸς ὅπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς, ἕκαστος
εἰς τὸν λαὸν αὐτῷ ἀποστέφουσιν, καὶ ἕκαστος εἰς
τὴν γῆν αὐτῇ φεύξεται. 17 Πρόβατον πλα-
νῶμενον Ἰσραὴλ, λέοντες ἐξώσαν αὐτόν· ὁ πρῶ-
τος ἔφαγεν αὐτὸν βασιλεὺς Ἀσσυρ, καὶ ὕστερ

ὑστερὶν τὰ ὅσα αὐτῷ Χ Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος. 18 Διὰ τῆτο ταῦδε λέγει Κύριος
Χ τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ ἐγὼ ὁκδικῶ
ὅτι τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ ὅτι τὴν γῆν

αὐτῇ, καθὼς ἐξεδίκησαν ὅτι τὸν βασιλέα Ἀσσυρ.
19 Καὶ ἀποκαταστήσω τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν νο-
μίαν αὐτοῦ, καὶ νεμήσεται ἐν τῇ Καρμὴλ,

Χ καὶ ἐν τῇ Βασάν, καὶ ἐν ὄρει Ἐφραὴμ, καὶ ἐν
τῇ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΚΕΦ. κζ'.

τῷ Γαλαὰδ, καὶ ὀκκληθήσεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.
 20 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ οἱ τῷ καρπῷ
 ἐκείνῳ, φησὶν Κύριος, ζητήσουσιν τὴν ἀδικίαν
 Ἰσραὴλ, καὶ ἔχ' ὑπάρξει, καὶ τοὺς ἀμαρτίας
 Ἰούδα, καὶ ἔ' μὴ εὐρεθῶσιν, ὅτι ἴλεως ἔσομαι τοῖς
 ὑπολειμμένοις 21 ὅτι τῆς γῆς, λέγει Κύ-
 ριος· περικῶς ἐπίβηθι ἐπ' αὐτήν, καὶ ὅτι τῆς
 κατοικοῦντας αὐτήν· ὀκδήκῃσον, μάχαρε, καὶ
 ἀφάνισον καὶ τὸ πῖδεν αὐτῆς, λέγει Κύριος, καὶ ποίει
 καὶ πάντα ὅσα ἐντέλλομαι σοι. 22 Φωνὴ πο-
 λέμου καὶ σιωπῆς μεγάλη ἐν γῇ Χαλδαίων.
 23 Πῶς συνεκλάσθη καὶ σιωπῆς ἡ σφραγὶς
 πάσης τῆς γῆς; πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφορισμὸν Βα-
 βυλῶν οἱ ἔθνησιν; 24 Ἐπίβησονται σοι, καὶ
 ἀλώσῃ, καὶ ἔ' γνώσῃ, ὡς Βαβυλῶν καὶ εὐρέθῃς,
 καὶ ἐλήφθῃς, ὅτι τῷ Κυρίῳ ἀντίστης. 25 Ἦνοι-
 ξεν Κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκεν
 τὰ σκεύη ὀργῆς αὐτοῦ, ὅτι ἔργον τῷ Κυρίῳ εἶπεν
 Χ τῶν δυνάμεων ἐν γῇ Χαλδαίων, 26 ὅτι ἐλη-
 λύθασιν οἱ χαμερὶ αὐτῆς· ἀνοίξατε τὰς πόρ-
 τας αὐτῆς, καὶ ἐρεινήσατε αὐτήν ὡς σπήλαιον,
 καὶ ἐξολεθρεύσατε αὐτήν· μὴ γενέσθω αὐτῆς
 κατὰλειμμα, 27 ἀναζητήσατε αὐτῆς πᾶν-
 τας τὰς χαρπύς, καὶ καταθήκασαν εἰς σφαγί-
 ῶν αὐτοῖς, ὅτι ἦκε ἡ ἡμέρα αὐτῆς, καὶ χαμερὶς
 ὀκδήκη-

ΚΕΦ. κζ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

ἐκδικήσεως αὐτοῦ. 28 Φωνὴ φωνούντων, καὶ
ἀνασωζομένων ἐκ τῆς Βαβυλῶνος, τῷ ἀναγγέ-
λαι εἰς Σιών τὴν ἐκδίκησιν τοῦ Κυρίου Θεοῦ
ἡμῶν, Χ ἐκδικήσιν γὰρ αὐτοῦ. 29 Παραγγείλατε
ὅτι Βαβυλῶνα πολλοῖς, παρὶ οὐτένοντι τόξον, αὐτῶν
πρὸς βάλαίς ἐπ' αὐτὴν κυκλόθεν· μὴ ἔστω αὐ-
τῆς ἀνασωζόμενος, ἀνταπόδοτε αὐτῇ κατὰ τὰ
ἔργα αὐτῆς· καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, ποιήσατε
αὐτῇ, ὅτι πρὸς τοὺς Κύριον ἀπίστη θεὸν ἄγον
τῷ Ἰσραὴλ. 30 Διὰ τούτο πεσοῦνται οἱ νεα-
νίσκοι αὐτῆς οἱ τὰς πλατείας αὐτῆς, καὶ
πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισαὶ αὐτῆς ριφῆσονται
Χ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, εἶπεν Κύριος. 31 Ἰδοὺ
ἐγὼ πρὸς σὲ τὴν ὑβρίσιν, λέγει Κύριος Χ τῶν ὑβρίσεων
δυναμίων, ὅτι ἦκε ἡ ἡμέρα σου, καὶ ὁ χαρὸς τῆς
ἐκδικήσεώς σου, 32 καὶ ἀσθενήσῃ ἡ ὑβρις σου,
καὶ πεσῇται, καὶ ἐκ ἔσται ὁ ἀνιστῶν αὐτὴν· καὶ
ἀνάψω πῦρ οὗ τοῦ δρυμῶς αὐτῆς· καὶ καταφά-
γεται πάντα τὰ κύκλῳ αὐτῆς. 33 Τάδε λέ-
γει Κύριος Χ τῶν δυναμίων, καταδεδυνάσθονται
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα, ἅμα πάντες οἱ
ἀνχμαλυντοῦσαι αὐτῆς καταδυνάσθουσι αὐ-
τῆς, ὅτι οὐκ ἠθέλησαν ἐξαποστεῖλαι αὐτῆς.
34 Καὶ ὁ λυπεύμενος αὐτῆς ἰσχυρὸς, Κύριος
παντοκράτωρ ὄνομα αὐτοῦ· κρίσιν κρινεῖ πρὸς τῆς

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. κζ'.

ἀντιδίκους αὐτοῦ, ὅπως ἔξαρῃ τὴν γῆν· καὶ
 προξυνῇ τοῖς χαλδαῖσιν Βαβυλῶνα 35 μάχα-
 ραι ὅτι τῆς Χαλδαίους, Χ φησὶ Κύριος, καὶ ὅτι
 τῆς χαλδαίουταις Βαβυλῶνα, καὶ ὅτι τῆς μα-
 χῶναις αὐτῆς, καὶ ὅτι τῆς σινεῶν αὐτῆς·
 36 Χ μάχαραι ὅτι τὰ μαντεῖα αὐτῆς, μάχαραι
 ὅτι τῆς μαχηταῖς αὐτῆς, καὶ ὡς ἀλυθίσονται·
 μάχαραι ἐπὶ τῆς ἵππου αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὰ
 ἄρματα αὐτῆς. 37 Μάχαραι ἐπὶ τῆς μα-
 χηταῖς αὐτῆς, καὶ ὅτι τὸν σύμμικτον τὸν ἐν μέσῳ
 αὐτῆς, καὶ ἑστίαι ὡς γυναικες· μάχαραι ἐπὶ
 τῆς θησαυροῦ αὐτῆς, καὶ ἀφασκορπιοθήσονται·
 38 Χ μάχαραι ἐπὶ τῷ ὕδατι αὐτῆς, ἐπεποίη,
 καὶ χαλδαῖοι θήσονται, ὅτι γῆ τῶν γλυπτῶν ὅστιν,
 καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις χαλκαῶντο. 39 Διὰ τῆτο
 χαλδαῖοι θήσονται ἰνδάλματα ὅν ταῖς ἡμέραις, καὶ
 χαλδαῖοι θήσονται ὅν αὐτῇ θυγατέρες σιρηνῶν, ὃ μὴ
 χαλδαῖοι θήσονται ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα, Χ καὶ ὃ χαλδαῖοι
 θήσονται ἐπὶ εἰς γενεάν καὶ γενεάν. 40 Καθὼς χαλ-
 σεν ὁ θεὸς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ ταῖς
 ὁμορροῦσαις αὐταῖς, εἶπει Κύριος, ὃ μὴ χαλδαῖοι θήσονται
 ὅτι ἄνθρωπος, καὶ ὃ μὴ παρικήσει ὅτι υἱὸς ἄν-
 θρώπου. 41 Ἰδοὺ λαὸς ἐρχόμενος ἀπὸ γῆς Βορρᾶ,
 καὶ ἔθνος μέγα, καὶ βασιλεῖς πολλοὶ ἐξεγερθή-
 σονται ἀπ' ἐξάτης τῆς γῆς, 42 τίξον καὶ ἐγ-
 χειρίδιον

ΚΕΦ. κη'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

χειρίδιον ἔχοντες, ἵταμός ἐστιν, καὶ ὃ μὴ ἐλεήσει·
 φωνὴ αὐτῶν ὡς θάλασσα ἠχήσῃ, ἐφ' ἵπποις ἰπ- αὐτῶν
 πᾶσσίηαι παρεσκυασμένοι, ὥσπερ πῦρ, εἰς πόλε-
 μον· πρὸς σέ, δούρατε Βαβυλωνος. 43 Ἦκεν- θυγάτηρ
 σεν βασιλεὺς Βαβυλωνος τινὲ ἀκολὺ αὐτῶν, καὶ
 πρὸς ἐλθόντων αὐτῶν αἱ χεῖρες αὐτῶν· θλίψις κατεκρά-
 τισεν αὐτῶν, ὥσιντες ὡς πικρῆς. 44 Ἰδοὺ ὥσπερ αὐτῶν
 λέων ἀναθήσεται ἀπὸ Χ φρυγάμαθ τῆ Ἰορδάνου
 εἰς τόπον Αἰδάν, ὅπ ταχέως ἐκδιώξω αὐτῶν ἀπ'
 αὐτῆς, καὶ πάντα νεκρῶσκειν ἐπ' αὐτῶν ὅπ-
 τῆσιν· ὅπ τίς ὥσπερ ἐγώ; καὶ τίς ἀντιστήσεται
 μοι; καὶ τίς ἔσται ποιμὴν, ὅς στήσεται κατὰ
 πρὸς ὁπὸν μου; 45 Διὰ τῶτο ἀκούσατε τινὲ
 βυλὴν Κυρίου, ἡ βεβύλευται ἐπὶ Βαβυλῶνα, καὶ
 ἀφελογισμὸς αὐτῆ, ὅς διελογίστατο ἐπὶ τῆς κατὰ
 κοῦντας Χαλδαίους· εἰ μὴ ἀφελογῆ ταὶ ἀρνία ἀφελογῆ
 τῶν πρὸς ἀπὸν αὐτῶν, εἰ μὴ ἀφελογῆ νομὴ
 ἀπ' αὐτῶν. 46 Ὅπ ἀπὸ φωνῆς ἀλώσεως Βα-
 βυλωνος σκιδρῶσεται ἡ γῆ, καὶ κραυγὴ οἱ ἔσκει-
 σιν ἀκούσῶσεται.

ΚΕΦ. ΚΗ'. (Hebr. LI.)

Cap. XXVIII.
 in Hebræo est
 apud LXX. κεφ.
 ΛΕ'.

ΙΤΑδε λέγει Κύριος· Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω
 ὅπ Βαβυλῶνα καὶ ὅπ τῆς κατὰ κοῦν-
 τας Χαλδαίους ἀνεμοὶ καύσονται ἀφελο-
 γῶσται.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. κη'.

φθίβεσθαι. 2 Καὶ ἔξαποστέλῃ εἰς Βαβυλῶνα
ἰδρυαῖς, καὶ χαθυβρεύσιν αὐτῶν, καὶ λυμα-
νοῦνται τὴν γῆν αὐτῆς. Χ ὅτι οὐαὶ ὅτι Βα-
βυλῶνα κυκλόθει ὅτι ἡμέραι χακώσεως αὐτῆς.

3 Χ Ἐπ' αὐτῇ τεινέτω ὁ τείνων τὸ πόζον αὐτῆς,
καὶ Χ ἐπ' αὐτῇ περὶθεῖτω, ὡς ὅστις ὅπλα αὐτῆς,
καὶ μὴ φείσῃτε ὅτι νεομίσκας αὐτῆς, καὶ ἀφα-
νίσαιτε πᾶσαν τὴν δυνάμιν αὐτῆς. 4 Καὶ πε-

Διαπί

σῶνται τραυματῖαι ἐν γῇ Χαλδαίων, καὶ χαθα-

κακείνη μὲν ἐξῶθεν αὐτῆς. 5 Διότι οὐκ ἐχρή-
ρῳσει Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδας ἀπὸ Κυρίου θεοῦ αὐ-
τῶν, ἀπὸ Κυρίου σωτῆρος αὐτῶν, ὅτι ἡ γῆ αὐ-
τῶν ἐπλήσθη ἀδικίας ἀπὸ τῶν ἀγίων Ἰσραὴλ.

6 Φύγετε ὅτι μέσου Βαβυλῶν, καὶ ἀνασώ-
ζετε ἕκαστος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀπο-
ειρήτε ὅτι τῇ ἀδικίᾳ αὐτῆς, ὅτι χαλεπὸς ὁ κδική-
σις αὐτῆς ὅστις ὁ Κύριος, ἀνταπόδομα αὐ-
τὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτῇ. 7 Ποτήριον χρυσῶν

Βαβυλῶν ὃν χειρὶ Κυρίου, μέθυσκοι πᾶσαι τὴν
γῆν, ἀπὸ τῆς οἴης αὐτῆς ἐπίοσαν ἔθνη, ἀπὸ τῆς
ἰσταλεύθησαν Χ ἔθνη, 8 καὶ ἄφρον ἐπέσει Βα-

βυλῶν, καὶ συνετερίβη. θρηνέτε αὐτῶν, λάβετε
ῥηπνίλιον τῇ ἀφρογῶν αὐτῆς, εἰ πως ἰαθήσεται.

9 Ἰατρεύσαμεν τὴν Βαβυλῶνα, καὶ οὐκ ἰάθη·
ἐγκαταλίπομεν αὐτῶν, καὶ ἀπέλωμεν ἕκαστος

εἰς

ΚΕΦ. κη'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

εἰς τὴν γῆν αὐτῆς, ὅτι ἤγισεν εἰς ὕβριν τὸ κρί-
μα αὐτῆς, ἔξῃρει ἕως τῶν ἀστρῶν. 10 Ἐξήνεγ-
κεν Κύριος τὸ κρίμα αὐτοῦ. δεῦτε, καὶ ἀναγ-
γείλωμεν ἐν Σιών τὰ ἔργα Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν. εἰς
11 Παρασκάδατε τὰ τοξεύματα, πληρῶτε
τὰς φαρέτρας· ἠγειρεν Κύριος τὸ πνεῦμα βασι-
λέως Μήδων, ὅτι εἰς Βαβυλῶνα ἡ ὀργὴ αὐτοῦ, τῇ
ἐξολοθρεύσει αὐτήν, ὅτι ἐκδίκησις Κυρίου ἐστίν,
ἐκδίκησις λαῷ αὐτοῦ ὅτιν. 12 Ἐπὶ τειχέων
Βαβυλῶνος ἀρατε σημεῖον, ὀπισθήσατε φαρέτρας,
ἐγείρετε φυλαχὰς, ἐτοιμάσατε ὅπλα, ὅτι οὐ
χέρισει, καὶ ποιήσῃ Κύριος ἃ ἐλάλησεν ὅτι τῆς
καταποικιούσας Βαβυλῶνα, 13 καταποικιοῦσας
ἐφ' ὕδασι πολλοῖς, καὶ ὅτι πλήρῃ θησαυρῶν αὐ-
τῆς· ἡκὲν τὸ πέρασ οὐ ἀληθῶς ὅτι τὰ ἀσπλάγ-
χνα οὐ. 14 Ὅτι ὤμοσεν Κύριος Χ τῶν δυνα-
μιῶν καὶ τῇ βεραχίονος αὐτοῦ, διότι πληρώσω σε
ἀνθρώποι ὡσεὶ ἀκρίδων, καὶ φθέγγονται ὅτι σε
οἱ καταβάλλοντες. 15 Ποιῶν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ
αὐτοῦ, ἐτοιμάζων οἰκισμὸν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ,
ἐν τῇ συνέσει αὐτοῦ ἐξέτεινεν τὸν ὕβριν, 16 εἰς
φανίον ἔθετο ἡχος ὕδατος ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἀνέ-
γαγεν νεφέλας ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστράπαις εἰς
ὕετον ἐποίησεν, καὶ ἐξήγαγεν φῶς ἐκ τῶν θησαυ-
ρῶν αὐτοῦ. 17 Ἐματαιώθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ Ἐμωρσίνθη

ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΚΕΦ. κη'.

γνώσεως, κατηχμήθη πᾶς χρυσοχόος ἀπὸ τῶν
 ἐκείνου γλυπτῶν αὐτοῦ, ὅτι ψευδῇ ἐχώρυσαν, οὐκ ἔστι
 πνεῦμα ἐν αὐτοῖς, 18 ματαυὰ ἔστι ἔργα μα-
 μακημῶνα, ἐν καρῶ ὀπισκέψεως αὐτῶν ἀπο-
 λυῶται. 19 Οὐ βιάυτη μεῖς τῷ Ἰακώβ,
 ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα, αὐτός ἔστι Χ ^{ῥαβδος}
 κληρονομία κληρονομίας αὐτοῦ, Κύριος Χ ^{τῶν} δυνάμιων ὄνομα αὐτοῦ.
 20 Διασκορπίζεις σύ μοι σκεύη πολέμου, καὶ γὰρ
 ἀγασκορπιῶ ἐν σοὶ ἔθνη, καὶ ἔξαρῶ ἐκ σὺ βασι-
 λῆς. 21 Καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἵππον καὶ ἀνα-
 βάτιον αὐτοῦ, 22 καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἄρματα
 καὶ ἀναβάτας αὐτῶν, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἀνδρά
 καὶ γυναῖκα, Χ καὶ ἀγασκορπιῶ ἐν σοὶ σεξιδύτιον καὶ
 νεανίσκον, νεανίσκον καὶ παρθένον, 23 καὶ δια-
 σκορπιῶ ἐν σοὶ ποιμῶνα καὶ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, καὶ
 διασκορπιῶ ἐν σοὶ γεωργὸν καὶ τὸ γεώργιον αὐτοῦ,
 ἡγεμόνα καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς σου.
 24 Καὶ ἀνταποδώσω τῇ Βαβυλωνίᾳ καὶ πᾶσι
 τοῖς κατοικοῦσι Χαλδαίοις πᾶσας τὰς ἀδικίας
 αὐτῶν, ἃς ἐποίησαν ἐπὶ Σιών κατ' ὀφθαλμοὺς
 ὑμῶν, λέγει Κύριος. 25 Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σέ,
 τὸ ὄφθ' τὸ διεφθαρμένον, Χ λέγει Κύριος, τὸ
 ἀφφθῆναι πᾶσαι τινὲς γυν, καὶ ὀκτινῶ τινὲς
 χυρεῖ με ἐπὶ σέ, καὶ κατακυλίσω σε ἀπὸ πῶν
 πετρῶν, καὶ δάσω σε ὡς ὄρεος ἐμπεπυρρισμένου,

ΚΕΦ. κη'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

26 καὶ ὃ μὴ λάβωσιν ἀπὸ σοῦ λίθοι εἰς γυνήϊα,
καὶ λίθοι εἰς θεμέλιον, ὅτι εἰς ἀφορισμὸν ἔση εἰς
τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος. 27 Ἄρατε σημεῖον ὅτι
τῆς γῆς, σαλπίσατε ἐν ἔθνεσιν σάλπιγγι, ἀγιά-
σατε ἐπ' αὐτῷ ἔθνη, κωδωγγέλατε ἐπ' αὐ-
τῷ βασιλείαις Ἀραρεθ παρ' ἐμοῦ, καὶ τοῖς
Ἀρχομαζαίοις· ὅπισθῆσατε ἐπ' αὐτῷ βελοςά-
σεις, ἀναβιάσατε ἐπ' αὐτῷ ἵπποι ὡς ἀκρίδων
πληθύν. 28 Ἀναβιάσατε ἐπ' αὐτῷ ἔθνη,
τὸν βασιλέα τῶν Μήδων καὶ πάσης τῆς γῆς, τὰς
ἡγεμόνας αὐτῆς, καὶ πάντας τὰς στρατηγούς αὐτῆς,
καὶ πάσης τῆς γῆς ἐξουσίας αὐτῆς. 29 Ἐσείσθῃ
ἡ γῆ, καὶ ἐπόνεσεν, διότι ἐξανάσθῃ ὅτι Βαβυλῶνα
λογισμὸς Κυρίου, τῷ θῆναι τὴν γῆν Βαβυλῶνος
εἰς ἀφορισμὸν, καὶ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτῇ.
30 Ἐξέλιπεν μαχητὴς Βαβυλῶνος τῷ πολε-
μεῖν, καὶ κατήσπυλαι ἐκείνῃ τῷ πελοχῇ, ἐθράυνθη
ἡ δυνατεία αὐτοῦ, ἐγενήθησαν ὡσεὶ γυνῶκες·
ἐπεπύρηνθη τὰ σκηνώματα αὐτῆς, συνετερίθη-
σαν οἱ μοχλοὶ αὐτῆς. 31 Διόκων εἰς ἀπάν-
τιν διόκοντος διάξειαι, καὶ ἀναγγέλλων εἰς ἀπάν-
την ἀναγγέλλοντος τῷ ἀναγγέλλαι τῷ βασιλεῖ
Βαβυλῶνος, ὅτι ἐάλασεν ἡ πόλις αὐτῆς, 32 ἀπ'
ἐξάτης τῶν ἀφβάσεων αὐτῆς ἐλήφθησαν, καὶ τὰ
συστήματα αὐτῆς ἐπέσθησαν ἐν πυρὶ, καὶ ἄνδρες ἐπετρήθη-
αὐτῷ σαι

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. κη'.

αὐτῷ οἱ πολεμισαὶ ἔξερχονται. 33 Διότι τάδε
λέγει Κύριος Χ τῶν θυμάτων ὁ θεὸς Ἰσραὴλ· οἶκοι
ἀλοηθήσεσθαι βασιλέως Βαβυλῶν· ὥς ἄλλον ὥρμος ἀλοηθή-
σονται ἐπὶ μικρὸν, καὶ ἥξει ὁ ἀμητὸς αὐτῆς.
34 Κατέφαγόν με, ἐμερίσατό με, κατέλαβέν
με σκότος λεπίον, Νάβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βα-
βυλῶνος κατέπιέν με, ὡς δράκων ἐπλησεν τὴν
κοιλίαν αὐτῷ ἀπὸ τῆς πρυφῆς μου, 35 ἔξω-
σάν με οἱ μόχθοι μου καὶ αἱ ταλαιπωρίαι μου
εἰς Βαβυλῶνα, ἐρῶ καὶ κοιῶμαι Σιών, καὶ τὸ
αἷμά μου ὑπὲρ τῆς καὶ κοιῶμαι Χαλδαίης, ἐρῶ
Ἱερουσαλήμ. 36 Διὰ τῷτο τάδε λέγει Κύριος·
ἰδὲ ἐγὼ κρινῶ τὴν ἀντίδικόν σου, καὶ ἐκδικήσω τὴν
ἐκδίκησίν σου, καὶ ἐρημώσω τὴν θάλασσαν αὐτῆς,
καὶ ξηρανῶ τὴν πληθύν αὐτῆς. 37 Καὶ ἔσται
Βαβυλῶν εἰς ἀφθυσμὸν, Χ καὶ εἰς κατεκίαν δρα-
κόντων, καὶ εἰς θῖνας, καὶ εἰς σιγῆς, καὶ ἔσται κατοι-
κηθήσεσθαι. 38 Ὡς λέοντες ἐξηγέρθησαν ἅμα,
καὶ Χ οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ὡς σκύμνοι λεόντων.
39 Ἐν τῇ θυμῶσιν αὐτῶν δώσω πότῃμα αὐ-
τοῖς, καὶ μεθύσω αὐτούς, ὥπως χαρῶσθαι, καὶ
ὑπνώσονται ὑπνον αἰώνιον, καὶ ἔσται μὴ ἐξεγερθῶσιν,
λέγει Κύριος. 40 Καταβίβασον αὐτούς ὡς ἄρ-
νας εἰς σφαγίον, καὶ ὡς κείους μετ' εἰρήνης.
41 Πῶς ἐλάττω Χ Σισάχ, καὶ ἐθιρεύθη τὸ καύ-
χημα

ΚΕΦ. κη'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

χημα πάσης τῆς γῆς· πῶς ἐγένετο Βαβυλῶν
εἰς ἀφρηισμόν ὡς τοῖς ἔθνεσι; 42 Ἀνέβη ὅπῃ
Βαβυλῶνα ἡ θάλασσα ὡς ἡχὴ κυμάτων αὐτῆς,
καὶ κατεκαλύφθη. 43 Ἐγενήθησαν αἱ πόλεις
αὐτῆς Χ εἰς ἀφρηισμόν, γῆ ἀνυδρος καὶ ἄβατος,
Χ γῆ ἐν ᾗ ὃ κατοικήσῃ ἐν αὐτῇ ὅδ' εἰς, ὅδ' εἰς
μὴ κατελύσῃ ἐν αὐτῇ υἱὸς ἀνθρώπου. 44 Καὶ
ἐκδικήσω ὅπῃ Χ τὸν Βαβλ ἐν Βαβυλῶνι, καὶ ἐξοίσω Βαβυλῶνα
ὃ κατέπειν ἐκ τῆς γλώττης αὐτῆς, καὶ ὃ μὴ
συναχθῶσιν ἐπ' αὐτῶν τὰ ἔθνη, ✕ καί γε
τείχος Βαβυλῶντος φισσεται. 45 Ἐξέλθιτε ἀπὸ μέσου ✕
αὐτῆς λαὸς ἐμὸς, καὶ σῶσατε ἑαυτοὺς τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν ἀπὸ
ὀργῆς θυμοῦ Κυρίου. 46 Μήποτε ἀπαλαθῇ ἡ καρδία ✕
υμῶν, καὶ φοβηθῇτε λέγει τὴν ἀκοὴν, ἡ ἀκροάσεται ἐν τῇ ✕
γῇ, καὶ ἥξει ἐν ἑνὶ αὐτῇ ἀκοή, καὶ μὴ τὸν ἐν τῇ ἀκοῇ, τα- ✕
λαιπωρία, καὶ ἀδικία ὅπῃ τῆς γῆς, καὶ κυριεύων ὅπῃ κυ- ✕
ριεύοντα. 47 Διὰ τούτο ἰδὲ ἡμέραι ἔρχονται, καὶ ἐκδι- ✕
κήσω ὅπῃ τὰ γλυπτὰ Βαβυλῶντος· καὶ πάντα ἡ γῆ αὐτῶν ✕
αἰχμαλωτίζεται, πάντες τεραματῖαι αὐτῆς φισσῆται ἐν μέσῳ ✕
αὐτῆς. 48 Καὶ εὐφρανθήσονται ὅπῃ Βαβυλῶνα οἱ ἔθνη, ✕
καὶ ἡ γῆ, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ὅπῃ ἀπὸ βοῆς ἔρχονται ✕
πρὸς αὐτὸν ἐξολοθρεύοντες, λέγει Κύριος· καί γε Βαβυλῶν ✕
φισσῇ ἐποίησεν τοὺς τεραματῖαις Ἰσραὴλ, 49 καὶ ὡς ✕
Βαβυλῶνι πιαίνονται τεραματῖαι πάσης τῆς γῆς. ✕

50 Ἀναστρέψονται ἐκ γῆς παρούσης, μὴ ἴσταιτε

οἱ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. κη'.

οἱ μακρόθεν μνησθήτε τῷ Κυρίου, καὶ Ἱερουσα-
λὴμ ἀναθήτω ὅτι τὴν καρδίαν ὑμῶν. 51 Ἡ-
σχυώθημεν ὅτι ἠκούσαμεν οὐκιδισμὸν ἡμῶν, κατε-
χάλυφεν ἀπμία τὸ πρὸσωπον ἡμῶν, εἰσῆλθον
ἄλλογενεῖς εἰς τὰ ἅγια ἡμῶν, εἰς οἶκον Κυρίου.

52 Διὰ τῆς τοῦ ἰδὲ ἡμέρας ἔρχομαι, λέγει Κύριος,
καὶ ἐκδικήσω ὅτι τὰ γλυπτὰ αὐτῆς, καὶ ὅ
πάση τῇ γῇ αὐτῆς πεσοῦνται τραυματίαι.

53 Ὅτι εἰς ἀναβῇ Βαβυλῶν ὡς ὁ ἔρανος, καὶ
ὅτι εἰς ὀχυρώσει ὑψοῖς ἰοχύθῃ αὐτῆς, παρ' ἐμοῦ
ἤξουσιν ἐξολοθρεύοντες αὐτήν, λέγει Κύριος.

54 Φωνὴ κραυγῆς ἐν Βαβυλῶνι, καὶ σιωπῆς ἐν
μεγάλῃ ἐκ γῆς Χαλδαίων, 55 ὅτι ἐξολέ-
θρῶσει Κύριος τὴν Βαβυλῶνα, καὶ ἀπώλεσεν
ἀπ' αὐτῆς φωνὴν μέγαλιν ἠχῶσαι ὡς ὕδατα
πολλά· ἔδωκεν εἰς ὄλεθρον φωνὴν αὐτῆς. 56 Ὅτι

ἦλθεν ὅτι Βαβυλῶνα ταλαμπασία, ἐάλωσαν οἱ
μαχηταὶ αὐτῆς, ἐπλήσθη τὸ πῆλσον αὐτῆς, ὅτι
ὁ θεὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτοῖς. 57 Κύριος ἀνταπο-
δίδωσιν αὐτῇ τὴν ἀνταπόδοσιν· καὶ μαθύσῃ μέθην

τὴν ἡγεμόνας αὐτῆς, καὶ τὴν σοφούς αὐτῆς,

καὶ τὴν ἀρχοντας αὐτῆς, καὶ τὴν στρατηγοὺς αὐτῆς,
καὶ τὴν δυνατὸς αὐτῆς, καὶ ἐκτινάξουσιν ὕπνον αἰώνιον,

καὶ μὴ ἐξημερώσιν, λέγει ὁ βασιλεὺς, Κύριος παν-
τοκράτωρ ὄνομα αὐτοῦ. 58 Τάδε λέγει Κύριος

τεῖχος

ΚΕΦ. κη'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

τῶχος Βαβυλῶνος ἐπλαϊνώθη, καὶ κατασχεπόμενον
κατασκαφθήσεται, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς αἱ ὑψη-
λαὶ ἐμπυρεωθήσονται, καὶ ἔκκοπιάσουσιν λαοὶ
εἰς κενόν, καὶ ἔσθῃ ἐν ἀρχῇ ἐκλείψουσιν. 59 Ο

ΛΟΓΟΣ ΟΝ ΕΝΕΤΕΙΛΑΤΟ ΚΥΡΙΟΣ

ΙΕΡΕΜΙΑ, ΤΩ, ΠΡΟΦΗΤΗ, εἰπὺν πρὸς

Σαραίαν ἡν Νηρείς, ἡν Μαασαίς, ὅτε ἐπορεύετο

πρὸς Σεδεκίου βασιλέως Ἰούδα εἰς Βαβυλῶνα,

οἱ πρὸς πεντάτῳ ἔτι τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ

Σαραίας ἀρχὸν δῶρον. 60 Καὶ ἔγραψεν Ἰερემίας Ἰερεμίας

πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἤξει ὅπῃ Βαβυλῶνα, οἱ βι-

βλίω ἐνὶ, πάντας τὰς λόγους τότες τὰς ἐγγεγραμ-

μένους ὅπῃ Βαβυλῶνα. 61 Καὶ εἶπεν Ἰερεμίας

πρὸς Σαραίαν ὅταν ἔλθῃς εἰς Βαβυλῶνα, καὶ

ὅψῃ καὶ ἀναγνώσῃ πάντας τὰς λόγους τούτους,

62 καὶ εἶπῃς, Κύριε, Κύριε, σὺ ἐλάλησας ὅπῃ

τὸν τόπον τῆτον, τῷ ἐξολοθρεῦσαι αὐτὸν, καὶ

τῷ μὴ εἶναι οἱ αὐτοὶ κατὰ τοὺς ἡμέρας ἀπὸ ἀνθρώ-

πων ἕως κτήνους, ὅτι ἀφορισμὸς εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται.

63 Καὶ ἔσται ὅταν παύσῃ τὸ ἀναγινώσκειν τὸ βι-

βλίον τῆτο, καὶ ὅπῃ δόξῃς ἐπ' αὐτὸ λίθον, καὶ ῥί-

ψῃς αὐτὸ εἰς μέσσην τῆς Εὐφράτης, 64 καὶ εἶπῃς,

ὅπως καταδύσειαι Βαβυλῶνα, καὶ ἔκ μὴ ἀναστῇ ἀπὸ

πυρρῶν τῶν κακῶν, ὡς ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐ-

τήν. ✕ Καὶ ἔφησαν ἐν ταῦτα οἱ λόγοι Ἰερεμίου.

ΚΕΦ.

Caput XXIX.
in Hebræo est
apud LXX. Κιθ.
Δς'.

ΚΕΦ. ΚΘ'. (Hebr. Caput XLVII,
& pars Capitis XLIX.)

ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΦΥΛΟΥΣ

Χ ὡς ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερემίαν τὸν
προφήτην, πρὸς τὸ πατάξαι Φαραὼ τὸν Γάζαν.

ΤΑΔΕ ΛΕΓΕΙ ΚΥΡΙΟΣ. 2 Ἰδὲ, ὕδα-

τα ἀναβαίνει ὑπὸ βορρᾶ, καὶ ἔσται εἰς χειμάρρην

κατακλύζοντα, καὶ κατακλύσῃ γῆν καὶ τὸ πλή-

ρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τὰς ἐνοικῶντας ἐν αὐτῇ·

καὶ κεχεράζονται οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀλαλάζονται

πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν. 3 ὑπὸ φωνῆς

ὀρμῆς αὐτῆς, ὑπὸ τῶν ὀπλῶν τῶν ποδῶν αὐτῆς,

καὶ ὑπὸ σεισμοῦ τῶν ἡρμάτων αὐτῆς, καὶ ἤχου

ὅτι τῶν προχῶν αὐτῆς· ἔκ ἐπέστρεψαν πατέρες ἐν ἡμέραις

αὐτῶν ὑπὸ ἐκλύσεως χειρῶν αὐτῆς. 4 ὅτι τῇ

ἡμέρᾳ τῇ ἐρχομένη τῇ ὑπολέσει πάντα τὰς

ἀλλοφύλους· καὶ ἀφθρία τὴν Τύρον, καὶ τὴν

Σιδῶνα, καὶ πάντα τὰς καταλοίπους τῆς βοή-

θείας αὐτῆς, ὅτι ἐξολοθρεύσῃ Κύριος τὰς

ἀλλοφύλους, τὰς καταλοίπους τῶν νήσων, καὶ Καπ-

παδοκίας. 5 Ἡ δὲ φάλακρος ἐπὶ Γάζαν, ἀπε-

είφῃ Ἀσκάλων, καὶ τὰς κατὰλοιπας Ἐνακείμ.

6 Ἔως πίνῃ κόψας ἡ μάχηρα Κυρίου; ἔως

οὐκ πίνῃ οὐχ ἡσυχάσεις; ὑποκατάσῃ εἰς τὸν κο-

λέον

ΚΕΦ. κθ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ

λεόν σου, ἀνάπαυσαι, καὶ ἐπάρθῃ. 7 Πῶς
 ἡσυχάσεις; καὶ Κύριος οἰκεῖλατο αὐτῇ ὅτι τὴν ἡσυχάσεις
 Ἀσκάλωνα, καὶ ὅτι ταῖς ὠρυθαλασσίοις, ὅτι
 ταῖς καταλοίποις ἐπεγερθῆναι. ΤΗ, ΙΔΟΥ.
 ΜΑΙΑ, τὰδε λέγει Κύριος. Χ τῶν δυνάμεων.
 Ὅτι ἐπὶ ἐπὶ σοφία οἱ θαυμαῖν, ἀπέλετο βουλή
 ἐκ συνειδή, ὥχετο σοφία αὐτῆς, 8 ἡπατήθη
 ὁ τόπος αὐτῆς, βαθυύατε ἑαυτοῖς εἰς χάθισον οἱ χάθισον
 χαδοικοῦντες οἱ Δαυδᾶν. ὅτι δύσκολα ἐποίησεν
 ἡγάρον ἐπ' αὐτὸν οἱ χεῖρας, ὥ ἐπεκεφάμην
 αὐτόν, 9 ὅτι πρυγῆσαι ἡλθόν σοι, ὃ καταλεί-
 ψουσίν σοι καταλείμματα. ὥσπερ κλέπτει οἱ
 νικη, ὅτι πρῆσθαι χεῖρας αὐτῆς, 10 ὅτι ἐγὼ
 κατίσχυα τοῖς Ἰσραὴλ, ἀνεχάλυφα τὰ κρυπὰ αὐ-
 τῆς, κρυβῆναι ὃ μὴ διώσκῃ, ὥλοντο ἀπὸ χε-
 ρα ἀδελφοῦ αὐτῆς καὶ γείτονος αὐτῆς, καὶ ὃ ἐπὶ
 11 ὥσπερ οὐκ ὄφρα νόου σου, ἵνα ζήσῃαι· καὶ
 ἐγὼ ζήσομαι, καὶ αἱ χῆραι ἐπ' ἐμέ πεποιθήσονται.
 12 Ὅτι τὰδε λέγει Κύριος· οἷς ὁ δὲ νόμος
 πίνει τὸ ποτήριον, Χ πάντες ἐπίον· καὶ σὺ ἀδω-
 μὴν Χ ἀδωδῆστη; ὃ μὴ ἀδωδῆς, ὅτι πίνω
 πίεσαι. 13 Ὅτι κατ' ἐμαυτὸν ὤμωσα, λέγει
 Κύριος, ὅτι Χ εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς ἄβατοι καὶ
 εἰς οὐκιδισμόν, καὶ εἰς καταράσαν ἔση ἐν μέσῳ αὐ-
 τῆς, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς ἔσονται ἔρημοι
 εἰς

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. κθ'.

εἰς τὸν αἰῶνα. 14 Ἀκούω ἤκουσαι Κύ-
 ρίου, καὶ ἀγγέλους εἰς ἔθνη ἀπέστειλεν, συνάχθητε,
 καὶ παροξυνέσθε εἰς αὐτὸν, ἀνάστητε εἰς πό-
 λεμον. 15 Ἰδοὺ, μικρὸν δίδωχά σε ὡς ἔθνησιν,
 καὶ εὐχάριστα φένηται ὡς ἀνθρώποις. 16 Ἡ παμ-
 γνία σου ἐπεχίρησέν σοι, ἰταμίᾳ καρδίας σου
 κατέλυσεν πρυμαλιας πετρῶν, συνέλαβεν ἰσχυρὸν
 βουνοῦ ὑψηλοῦ. ὅτι ἐὰν ὑψώσεις ὥσπερ αἰετὸς
 νοστιά σου, ἐκείθει καρδίᾳ σε, Χ ^{ῥησὶς Κυρίου}.
 17 καὶ ἔσται ἡ Ἰδουμαία εἰς ἄβατον, ὡς ὁ
 παροξυνόμενος ἐπ' αὐτὴν Χ ἐκστήσεται, καὶ συ-
 εῖ Χ ^{ὅτι} πᾶσι τῇ πληγῇ αὐτῆς. 18 Ὡσπερ
 κατεγράφη Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ παρόικοι
 αὐτῆς, εἶπεν Κύριος παντοκράτωρ, ὃς μὴ καθήσει
 καὶ ὅς ^{καὶ} ἀνθρώπος, καὶ ὃς μὴ κατοικήσει ὅς υἱὸς ἀν-
 θρώπου. 19 Ἰδοὺ, ὥσπερ λέων ἀναθήσεται ἐκ
 μέσου τῆς Ἰορδάνου εἰς τὸν τόπον Ἠθαμ, ὅτι
 ταχὺ ἐκδιώξω αὐτὸς ἀπ' αὐτῆς, καὶ τὸς νεο-
 τίσκους ἐπ' αὐτὴν ἐπιθήσειαί. ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ;
 καὶ τίς ἀντιστήσεται μοι; καὶ τίς οὗτος ποιμὴν,
 ὃς στήσεται καὶ προσώπόν μου; 20 Διὰ τὸ
 ἀκούσατε βουλήν Κυρίου, ἵνα ἐβουλεύσατο ὅτι
 πλὴν Ἰδουμαίαι, καὶ λογισμὸν αὐτοῦ, ὃν ἐλογίσατο
 συμψηφισθῶσιν ^{ὅτι} τὸς καρτερήτας θαυμάτων, ἐὰν μὴ συμψηφισθῶσιν
 αὐτῶν τὰ ἐλάχιστα τῶν παροξυνάτων, ἐὰν μὴ ἀβανθῇ
 ἐπ'

ΚΕΦ. Λ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

ἐπ' αὐτὸς καταλύσει αὐτῆς, 21 ὅτι ἀπὸ φωνῆς πύσσης αὐτῶν ἐσειοθῇ ἡ γῆ, καὶ κραυγὴ σὺ οὐ θαλάσσης Χ ἐνδρά, ἡκούσθι Χ ἡ φωνὴ σου·
22 Ἰδὺ, ὡς περ αἶτος ὄψεται, Χ καὶ ἐπιπτόσκειται,
καὶ ἐκτενέει τὰς πτέρυγας Χ αὐτῇ ἐπ' ὀχυρώματα αὐτῆς· καὶ ἔσται ἡ καρδία πῶν ἰσχυρῶν τῆς Ἰδὺ·
μαίας οὐ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς καρδία γυναι-
κὸς ὠδυνούσης.

ΚΕΦ. Λ'. (Hebr. Caput XLIX.)

Caput XXX.
in Hebræo est
apud LXX. Κιφ.
ΔΖ'.

ΙΤΟΙΣ υἱοῖς Ἀμμων οὕτως εἶπεν Κύριος·
μὴ υἱοὶ ἔκ εἰσιν οὐ Ἰσραὴλ, ἡ ὁδὸς
ληφόμιμος οὐκ ἔστι οὐ αὐτοῖς; ἀλλὰ
πῦρ ἐλάσει Μελχὸρ πρὸς Γαλαὰδ, καὶ ὁ λαὸς
αὐτῶν οὐ πόλεισιν αὐτῶν ἐνοικήσιν; 2 Διὰ τῆς τοῦ
Ἰδὺ ἡμέρας ἔρχονται, φησὶν Κύριος, καὶ ἀκυσπῶ
ὅτι Ῥαββὰθ Χ υἱὸν Ἀμμων θόρυβον πολέμου, καὶ
ἔσονται εἰς ἄβαντον καὶ εἰς ἀπώλειαν, καὶ οἱ βα-
μοὶ αὐτῆς ἐν πυρὶ κατακαυθήσονται, καὶ πῦρ
λήφεται Ἰσραὴλ πρὸς ἀρχὴν αὐτῆς, Χ φησὶ Κύ-
ριος. 3 Ἀλάλαξον ἑσπερῶν, ὅτι ὥλετο Γαὰ· κα-
κράξατε, θυγατέρες Ῥαββὰθ, διεζώσατε σάκ-
κους, καὶ ὅπλητι πλῆσατε, καὶ κόψασθε [ὅτι
Μελχὸρ,] Χ καὶ ἀσφράμιτε ἀπὸ τῶν τευχῶν, ὅτι
Μελχὸρ οὐ ἀποικία βαδιῖται, οἱ ἱερεῖς αὐτῆς καὶ

Καὶ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. Λ΄.

ὅτι οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἅμα. 4 Τί ἀγαλλιάσῃ σὺ
 τοῖς παιδίαις Ἐνακίμ; Χ Διέξῃσαι τὰ παιδιά σου,
 θυγάτηρ ἰταμίας, ἡ πεποιθὺς ὅτι τοῖς θησαυ-
 ροῖς αὐτῆς, ἡ λέγουσα, τίς εἰσελεύσεται ἐπ' ἐμέ;
 5 Ἰδὲ ἐγὼ φέρω φόβον ὅτι σε, εἶπεν Κύριος
 πρὸς τοὺς Χ τῶν δυνάμεων, ἀπὸ πάσης τῆς οὐλοῦν σου,
 καὶ ἀφωπρήσονται ἕκαστος εἰς τὸ ὄψωπον αὐτοῦ,
 καὶ οὐκ ἔσται ὁ σωάγων Χ μετανάστω. 6 Καί
 μέγα ταῦτα ὅτι σπρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Μωῦσιν ἐπ' ἐχάτων
 τῶν ἡμερῶν. 28 ΤΗ, ΚΗΔΑΡ ΤΗ, ΒΑ-
 ΣΙΑΙΣΣΗ, ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ, ΗΝ ΕΠΑ-
 ΤΑΖΕΝ ΝΑΒΟΥΧΟΔΟΝΟΣΟΡ Ο
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ, ὅπως εἶ-
 πεν Κύριος· ἀνάστητε, καὶ ἀνάβητε ὅτι Κηδάρ,
 καὶ πλήσατε τὴν ὕψος Κεδίμ. 29 Σκοπὰς αὐ-
 τῶν, καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν λήφονται· ἱμα-
 τία αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ σκεῦη αὐτῶν, καὶ κα-
 ῖα αὐτῶν μήλοισι αὐτῶν λήφονται ἑαυτοῖς. καὶ καλέσατε
 ἀπώλειαν ἐπ' αὐτὴν ἀπειλὰν κυκλόθεν. 30 Φύγετε λίαν,
 χάθησιν Χ ἀναστῆτε, ἐβαδυνάτε εἰς κάδισιν, καδμήμοι
 σὺν τῇ αὐλῇ, Χ φησὶ Κύριος, ὅτι ἐβυλάσατο ἐφ'
 ὑμᾶς Χ Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος βε-
 λή, καὶ ἐλογίσασατο ἐφ' ὑμᾶς λογισμὸν. 31 Ἀνά-
 στητε, καὶ ἀνάβητε ὅτι ἔστι εὐσταθοῦ, καδμή-
 μοι εἰς ἀναφυχίον, Χ φησὶ Κύριος, οἷς ἐκ εἰσὶν
 θύραι,

ΚΕΦ. ΛΑ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

θύραι, ὧδ' ἐβάλοντο, οὐ μοχλοὶ, μόνοι κατα-
λύουσιν. 32 Καὶ ἔσονται οἱ χέρμηλοι αὐτῶν εἰς
περονομίαν, καὶ πληθὺς κτηνῶν αὐτῶν εἰς ἀπώ-
λειαν, καὶ λιχμήσου αὐτοὺς παντὶ πνεύματι κεκαρ- κεχεραμμένους
μένους πρὸ πρηνόπου αὐτῶν, ὅκ παντὸς πέραν μέρους
αὐτῶν οἷσα τίω προπύλιν αὐτῶν, εἶπεν Κύριος.
33 Καὶ ἔσται ἡ αὐλὴ ἀφ' αὐτῶν σπουδῶν, καὶ
ἀβάτος ἕως αἰῶντος, ὃ μὴ καθήσῃ ὅκδ' ἀνθρω-
ποῦ, καὶ ὃ μὴ κατοικήσῃ ἐκδ' υἱὸς ἀνθρώπου.
23 ΤΗ, ΔΑΜΑΣΚΩ, κατήραμύθη Ἡμαῖθ,
καὶ Ἀρράβ, ὅτι ἤκουσαν ἀκοίω ποτηρῶν, ἔξεση-
σαν Χ ἐν θαλάσῃ, ἐδυμώθησαν, ἀναπαύσασθαι ὃ ἐκοιμήθησαν
μὴ διύσσειαν. 24 Ἐξελύθη Δαμασκός, ἀπε-
γράφη εἰς φυλὴν, πτόμῳ ἐπελάβετο αὐτῆς,
Χ καὶ ὠδίνες κατέχον αὐτὴν ὡς πικύσης. 25 Πῶς
ὃχι ἐγκατέλιπον πόλιν ἐμὴν, κόμην ἠγάπησαν; ἐγκατέλιπον
26 Διὰ τοῦτο πεισοῦνται νεφίσκοι ἐν πλα-
τείαις σου, καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι οἱ πολεμισαὶ σου
πεισοῦνται, φησὶν Κύριος. 27 Καὶ καύσω πῦρ
ἐν τείχεσι Δαμασκός, καὶ καταφάγεται ἀμφο-
δα υἱὸς Ἀδερ.

ΚΕΦ. ΛΑ'. (Hebr. XLVIII.)

Ι ΤΗ, ΜΩΑΒ ἕως εἶπεν Κύριος Χ πῶς
δυναμίτων ὁ θεὸς Ἰσραὴλ· καὶ ὅτι Ναβαῦ,

Caput XXXI.
in Hebræo est
apud LXX. Κιφ.
ΛΗ'.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. λα'.

ὅπ' ὤλετο, Χ εἶλω, ἐλήφθη Καριαθαῖμ,
 ἠχυνήθη Ἀμαθ τὸ κραταίωμα, καὶ ἠττήθη.
 2 Καὶ γὰρ οὐκ ἔστι ἐπ' ἰατρεία οὗ Μωάβ,
 ἀγαυεῖαμα οὗ Ἑσβεὼν, ἐλογίσαστο ἐπ' αὐτῷ
 κακὰ. Χ Λύπῃ καὶ ἐκόψαμεν αὐτῷ ἀπὸ ἔθνους,
 καὶ παῦσιν παύσειται· ὅπιαθ' ἐν σὺ βαδιῖται μά-
 χηρα, 3 ὅτι φωνὴ κεκραγέτω ἐξ Ὀρωναῖμ,
 ὀλεθρὸς καὶ σιγή τε μῆμα μέγα. 4 Σιωπεύεσθι
 Μωάβ, ἀναγείλατε εἰς Ζορρά, 5 ὅτι ἐπλή-
 ᾠθη Ἀλαώθ οὗ κλαυθμῷ· ἀναβήσεται κλαίον
 οὗ ὁδῷ Ὀρωναῖμ, Χ οἱ ἐχθροὶ κραυγῇ σιω-
 πεύματός ἠκούσατε, 6 φύγετε καὶ σώσατε
 τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ ἔσθετε ὥσπερ ὄνος ἀγρίος
 οὗ ἐρήμῳ, 7 ἐπεὶ δὴ ἐπεποίθεις οὗ ὀχυρώμασιν
 σου, Χ ἤξεσί σοι θλίψεις, καὶ γὰρ σὺ συλληφθήσῃ
 καὶ ἐξελεύσεται Χαμὼς οὗ δαποικία, καὶ οἱ ἱε-
 ρεῖς αὐτῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἅμα. 8 Καὶ
 ἤξει ὀλεθρὸς ἐπὶ πᾶσαι πόλιν, καὶ πόλις ἔν μὴ
 σωθῇ, καὶ δαπολεῖται ὁ αἰλὼν, καὶ ἐξολεθρευ-
 θήσεται ἡ πεδινὴ, καθὼς εἶπεν Κύριος. 9 Δότε
 πρὸ σημεῖον τῇ Μωάβ, ὅπ' ἀφῇ ἀναφθῆσεται, καὶ
 πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς εἰς ἄβατον ἔσονται ἀπὸ
 εἰσκήντην αὐτῆς. 10 Ἐπιχατάρατος ὁ ποιῶν
 τὰ ἔργα Κυρίου ἀμελῶς, Χ καὶ ὀπκατάρῃθ
 ἐξούριον μάχηρα ἀντὶ ἀφ' αἵματος. 11 Ἀνε-
 παύσατο

ΚΕΦ. λα'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

παύσατο Μωάβ ἐκ παιδαρίου, καὶ πεποιθὼς
 ἰὼ ὅτι τῇ δόξῃ αὐτοῦ, οὐκ εἶχεν ἐξ ἀγγείου
 εἰς ἀγγεῖον, καὶ εἰς σποικισμόν ἐκ ὥχετο. 24
 τὸτο ἔση γυνὴ αὐτῷ ἐν αὐτῷ, καὶ ὁσμή αὐτῷ
 οὐκ ἐκλείψει. 12 Διὰ τὸτο ἰδὲ ἡμέραι ἐρ-
 χονται, φησὶν Κύριος, καὶ σποτελῶ αὐτῷ κλίνον-
 τας, καὶ κλινῶσιν αὐτὸν, καὶ τὰ σκόνη αὐτῷ
 λεπίσωουσιν, καὶ τὰ κέρατα αὐτῷ συγκόψουσιν,
 13 καὶ κατὰ χυμῶσεται Μωάβ ἀπὸ Χαμῶς,
 ὡς περ κατὰ χυμῶσται ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀπὸ Βαβυλῆ ἐλ-
 κατὰ χυμῶσται
 πίδος αὐτῶν πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. 14 Πῶς
 ἐρεῖτε, ἰσχυροὶ ἐσμεν, καὶ ἄνθρωπος ἰσχύων εἰς τὰ
 πολεμικά; 15 Ὡλετο Μωάβ πόλις αὐτῷ,
 καὶ ἐαλεκτοὶ νεφρίσκοι αὐτοῦ κατέβησαν εἰς σφα-
 γνῶν, Χ φησὶ ὁ βασιλεὺς, Κύριος τῶν δυνάμεων ὄνομα
 αὐτοῦ. 16 Ἐγὼς ἡμέρα Μωάβ ἐλθεῖν, καὶ πο-
 τηεῖα αὐτοῦ ταχεῖα σφόδρα. 17 Κινήσατε αὐτῷ αὐτὸν
 πάντες κυκλόθεν αὐτοῦ, πάντες ἐκδοτε ὄνομα αὐτοῦ
 εἰπατε, πῶς συνετερίβη βασιτεῖα εὐκλεὺς, ῥάβ-
 δος μεγαλόμαλος; 18 Κατάβηθι ἀπὸ δόξης,
 καὶ χάρισται ἐν ὑγρασίᾳ κατὰ μὲν, θυγάτηρ Δαι-
 βῶν, ἐκτερίβητε, ὅτι ὦλετο Μωάβ, ἀνέβη εἰς σὲ
 λυμαρμόμυθος ὁχυρώματά σου. 19 Ἐφ' ὅδῃ
 σῆθι, καὶ ἐπιδε κατὰ μὲν ἐν Ἀρσῇ, καὶ ἐρώτη-
 σοι φεύγοντα, καὶ σωζόμενον, καὶ εἰπον, τί ἐγέ-
 νετο;

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. λα'.

νεῶ; 20 Κατηγνώθη Μωάβ, ὅτι σινωπεύσῃ·
ὀλόλυξον καὶ κέκραξον, ἀνάγγελον ἐν Ἀερῶν,
ὅτι ὤλετο Μωάβ, 21 καὶ κείσῃς ἔρχεται εἰς
τὴν γῆν τῆς Μεισὺρ ἐπὶ Χελὼν, καὶ ἐπὶ Ρεφὰς,
καὶ Μαφὰς, 22 καὶ ἐπὶ Δαβὼν, καὶ ἐπὶ Να-
βὰδ, καὶ ἐπ' οἶκον Δεβλαθαὶμ, 23 καὶ ἐπὶ
Γαμῶλα Καελαθαὶμ, καὶ ἐπὶ οἶκον Γαιμὼλ, καὶ ἐπ' οἶκον
Μαὼν, 24 καὶ ἐπὶ Καελάθ, καὶ ἐπὶ Βοσὺρ,
καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Χ γῆς Μωάβ τὰς
πόρρω καὶ τὰς ἐγγύς. 25 Κατ᾽άχθη κέρας
Μωάβ, καὶ τὸ ἐπίχμεν αὐτῷ σινωπεύσῃ, Χ φασὶ
Κύειθ. 26 Μεθύσατε αὐτὸν, ὅτι ἐπὶ Κύειον
ἐμεγαλυνήθη καὶ ὅτι κέρσῃ Μωάβ ἐν χειρὶ αὐτῷ,
καὶ ἔσται εἰς γέλωτα καὶ αὐτός. 27 Καὶ εἰ μὴ
εἰς γελοιασμὸν ἔω σοι Ἰσραὴλ, εἰ ἐν κλοπαῖς σε
εὔρεθι, ὅτι ἐπολέμεις αὐτὸν, Χ ματαιανασύσεις.
28 Κατέλιπον τὰς πόλεις, καὶ ὤκησαν ἐν πέ-
τραις οἰκοῦντες Μωάβ· ἐγενήθησαν ὡς περὶ
ἐνοσθύουσι νοσθύουσι ἐν πέτραις βοθρὸν φόματι. 29 Ἦκου-
σα ὕβριν Μωάβ, (ὕβρισι σφόδρα) Χ τὸ ὕψος
αὐτῆς, καὶ Χ τὴν ὕβριν αὐτῆς, καὶ ὑψηφανίαν
αὐτῆς· καὶ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ, 30 ἐγὼ δὲ
ἐγνων τὰ ἔργα αὐτῆς, Χ φασὶ Κύειθ· ἔχει τὸ ἰκα-
νὸν αὐτῷ ἔχ οὕτως ἐποίησιν; 31 Διὰ τῷτο
ἐπὶ Μωάβ ὀλολύζετε πάντοθεν· βοήσατε ἐπ' αἰ-
δρας

ΚΕΦ. ΛΑ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

δρας Κειράδας αὐχμοδ. 32 Ὡς κλαυθμὸν Ἰα- Κιδάρας
 ζήρ ὀποκλαύσομαι σοι, ἄμπελος Ἀσερημαί, κλή-
 ματά σοι διήλθεν θάλασσαν, πόλεις Ἰαζήρ ἠφαι-
 το, ἐπὶ ὁπώραν σοι καὶ ἐπὶ πρυγηταῖς σοι ὦλε-
 θεος ἔπεσεν. 33 Σιωπήθη χαρμοσύνη καὶ εὐ- Σιωπήθη
 φροσύνη ὡς τῆς Μωαβίτιδος, καὶ οἶνος ἡ ἐπὶ
 ληνοῖς σου· ὡς γὰρ ἔκ ἐπάτησαν, ὅθεν δέλης ἔκ ἐπατήθησαν
 ἐποίησαν Αἰδὲ. 34 Ἀπὸ κραυγῆς Ἑσβεῶν ἕως
 Ἑλεαλὴ καὶ ἕως Ἰαουὰ αἱ πόλεις αὐτῶν ἔδω-
 καὶ φωνὴ αὐτῶν ἀπὸ Ζοζὸρ ἕως Ὠρωναῖμ, καὶ
 Ἀγγελία Σαλισία, ὅτι καὶ τὸ ὕδωρ Νεβεῖμ εἰς Ἑβεῖμ
 κατὰ καύμα ἔσται. 35 Καὶ ὀπολὰ τὸν Μωάβ,
 φησὶν Κύριος, ἀναβαίνοντα ἐπὶ τὴν βορρῶν, καὶ Μωάβ
 θυμίζοντα θεοῖς αὐτῶν. 36 Διὰ τῆτο καρδία τῆ
 Μωάβ, ὥσπερ αὐλοὶ βομβήσασιν, καὶ καρδία μὲν
 ἐκ ἀνθρώπων Κειράδας ὥσπερ αὐλὸς βομβήσῃ· Κειδάρις
 ἀπὸ τῆτο, ἃ ὥλεσται, ἀπώλετο ἀπὸ ἀν-
 θρώπου. 37 Πᾶσαν κεφαλὴν ὡς παντὶ τόπῳ
 ξυρήσονται, καὶ πᾶς πύγαν ξυρηθήσεται, καὶ πᾶ-
 σαι χεῖρες κόψονται, καὶ ἐπὶ πᾶσι οὐσφύσονται
 σάκεα. 38 Καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δωματίων
 Μωάβ, καὶ ἐπὶ πλατείᾳ αὐτῆς ὅλαις κοπετὸν,
 ὅτι σιωέτριφα, φησὶν Κύριος, τὸν Μωάβ ὡς ἀγ-
 γεῖον, ὃ ἔκ ἐστιν χρεία αὐτῶν. 39 Πῶς κατήλ-
 λαξεν; ὅλοῦξαι· πῶς ἔσπεφεν ἡ τὸν Μωάβ;

ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΚΕΦ. ΛΑ΄.

αὐτῆς ἠγαυώθη, καὶ ἐγένετο Μωάβ εἰς γέλωτα, καὶ ἐβ-
 αὐτῆς κότημα πᾶσιν τοῖς κύκλῳ αὐτῆς. 40 Ὅτι οὕ-
 τως εἶπεν Κύριος. Χ ἰδὲ ὡς αὐτὸς ὀρμήσει, καὶ ἐκ-
 πιτύσει τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐπὶ Μωάβ. 41 Ἐλήφθη
 Ἀκχεραὶθ, καὶ τὰ ὀχυρώματα σινειλήφθη.
 Χ καὶ ἔσται ἡ καρδία τῶν δυναστῶν Μωάβ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 ἐκείνῃ ὡς καρδία γυναικὸς ὠδινούσης. 42 Καὶ ἄπο-
 λείται Μωάβ ἀπὸ ὄχλου, ὅτι ἐπὶ τὸν Κύριον
 ἐμεγαλυνώθη. 43 Παγὶς καὶ φόβος καὶ βόθρυος
 σοὶ ἐπὶ σὲ χαθήμηνος ἐπὶ Μωάβ, Χ φησὶ Κύριος.
 44 Ὁ φύγων ἀπὸ τρωάπου τῷ φόβου ἐμ-
 πιεῖται εἰς τὸν βόθρυον· καὶ ὁ ἀναβαίνειν ἐκ
 τοῦ βοθρυοῦ, συλληφθήσεται ἐν τῇ παγίδι· διότι
 ἐπάξω ταῦτα ἐπὶ Μωάβ, ὅτι ἐναντιῶν ὀπίσκει-
 αὐτῆς ψεῖρας αὐτῆς, Χ φησὶ Κύριος. 45 ✕ Ἐν σκιᾷ Ἑσι-
 στῶν ἐσθῆσαν ἀπὸ δυνάμεως φυγόντες, ὅτι πῦρ ἐξῆλθεν
 ✕ ἀπὸ Ἑσθῶν, καὶ φλόξ ἀπὸ μέσου Σιών, καὶ κατέφαγεν τὸ
 ✕ κλίτος Μωάβ, καὶ τὴν κορυφὴν ἡτῶν Σαῶν. 46 Οὐαί
 ✕ σοὶ, Μωάβ, ἀπώλετο λαὸς Χαμὼς, ὅτι ἔλαβον τὰς ἡμέρας σου,
 ✕ καὶ τὰς δυνατέας σου εἰς αἰχμαλωσίαν. 47 Καὶ ὅτι-
 ✕ σπέρψω αἰχμαλωσίαν τῷ Μωάβ ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις·
 ✕ λέγει Κύριος. Ἔως τούτου τὸ κρίμα τῷ Μωάβ.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. ΛΒ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

ΚΕΦ. ΛΒ'. (Hebr. Cap. XXV.

v. 15. usque ad finem.)

Cap. XXXII.
in Hebræo est
Κιφ. ΛΘ'. apud
LXX.

15 [**Ο** ΣΑ ἐποφήτωσιν Ἰερεμίας ἐπὶ πάν-
τα τὰ ἔθνη] ✕ ὅπ οὕτως εἶπει
Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ✕ σὺς μέ-
λαβε τὸ ποτήριον τῆς οἴου τῆς ἀρχαίου βύτου
ἐκ χειρὸς μου, καὶ ποτίῃς ✕ ἀπὸ πάντα τὰ
ἔθνη, πρὸς ἃ ἐγὼ ἀποτέλλω σε πρὸς αὐτούς,
16 καὶ πίοναί, καὶ ἐξεμουῶται, καὶ μαθήσονται
ἀπὸ πρὸςώπου τῆς μαχαίρας, ἧς ἐγὼ ἀποτέλλω μαχαίρης
ἀιαμέσιν αὐτοῖς. 17 Καὶ ἔλαβον τὸ ποτήριον
ἐκ χειρὸς Κυρίου, καὶ ἐπόπισα ✕ πάντα τὰ
ἔθνη, πρὸς ἃ ἀπέστειλén με Κύριος πρὸς αὐτά, ἐπ'
18 τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα,
καὶ βασιλεῖς Ἰούδα καὶ ἀρχόντες αὐτῶν, τῶν θείναι
αὐτοὺς εἰς ἐρήμωσιν, καὶ εἰς ἄβασιν, καὶ εἰς συ-
εισμόν, ✕ καὶ εἰς κατάραν κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην,
19 καὶ τὸν Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ τῶν
παῖδας αὐτοῦ, καὶ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ, 20 καὶ
πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ πάντας τῶν συμ-
μίκτους αὐτοῦ, ✕ καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς τοῦ οὐ-
ρα, καὶ πάντας τῶν βασιλεῖς ✕ τοῦ [πάντων τῶν]
ἀλλοφύλων, καὶ τὴν Ἀσκάλωνα, καὶ τὴν Γάζαν,
καὶ τὴν Ἀκκέρων, καὶ τὸν ἐπίλοιπον Ἀζώτου,
21 καὶ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. ΛΒ'.

21 καὶ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ τὴν Μωαβίτιν, καὶ
 τῆς υἱοῦς Ἀμμων, 22 καὶ πάντα βασι-
 λεῖς Τύρου, καὶ πάντας βασιλεῖς Σιδων, Θ
 τῆς καὶ βασιλεῖς τῆς γῆς τῆς ἐν τῇ πέτρῃ τῆς
 θαλάσσης, 23 καὶ τὴν Δαυδαὶν, καὶ τὴν Θα-
 μαὶν, καὶ τὴν Ῥως, καὶ πᾶν ἀντικειραμὸν καὶ
 ὁρσώπον αὐτῶν, 24 καὶ πάντας τὸς βασιλεῖς
 τῆς Ἀραβίας, καὶ πάντα τὸς βασιλεῖς τῆς συμ-
 μίχτους [αὐτῶν] τῆς καταλύοντες ἐν τῇ ἐρήμῳ,
 25 καὶ πάντας τὸς βασιλεῖς Ζαμβεὶ, καὶ πάντας
 Δαυδαὶν βασιλεῖς Αἰλαμ, καὶ πάντας βασιλεῖς Περσῶν,
 26 καὶ πάντας βασιλεῖς τῷ ἀπικλιώτου τῆς
 πόρρω καὶ τῆς ἐγγύς, ἕκαστοι πρὸς τοὺς ἀδελφούς
 αὐτῶν, καὶ πάσας τὰς βασιλείας τὰς ἐπὶ ὁρσώ-
 που τῆς γῆς, καὶ βασιλεῖς Σηπὶ καὶ πῖται ἔχοντες
 αὐτῶν. 27 Καὶ εἰπὺς αὐτοῖς, οὕτως εἶπεν Κύ-
 ριος παῖς ὁρχατῶν καὶ ὁ θεὸς τῷ Ἰσραὴλ· πίετε καὶ
 μεθύσθητε, καὶ ἐξεμέσατε, καὶ πεσεῖσθε, καὶ ἔ-
 μὴ ἀναστῆτε ἀπὸ ὁρσώπου τῆς μαχαίρας, ἥς
 ἐγὼ ἀποτέλλω ἀναμέσον ὑμῶν. 28 Καὶ ἔσται
 ὅταν μὴ βέλωνται δέξασθαι τὸ ποτήριον ἐκ τῆς
 χειρὸς σου, ὥστε πλεῖν, καὶ εἰπὺς καὶ αὐτοῖς· ὕψας
 εἶπεν Κύριος καὶ πᾶν δυνάμεων· πίνοντες πίεσθε,
 29 ὅτι ἐν πόλιν ἐφ' ἣν ὀνομάσθαι τὸ ὄνομά μου
 αὐτῆς ἐπ' οὐκίαν, ἐγὼ ἀρχομαι κακῶσαι, καὶ ὑμεῖς
 κατάρσθαι

ΚΕΦ. ΛΒ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

χαράσῃ Χ καθαλειώσεσθε· ὃ μὴ καθαλειώθητε,
 ὅτι μάχασθαι ἐγὼ καλῶ ἐπὶ πάντας τὰς χερσὶν χαλῶσθαι
 μύθους ἐπὶ τῆς γῆς, Χ φησὶ Κύριος τῶν δυνάμεων.
 30 Καὶ σὺ προφητεύσεις Χ πάντας τὰς λό-
 γους τύτους ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· Κύριος
 ἀφ' ὑψηλοῦ χρηματῆς, ἀπὸ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ δώσῃ
 φωνὴν αὐτοῦ, λόγον χρηματῆς ἐπὶ τῷ τόπῳ αὐτοῦ, ἀπὸ τύτου
 καὶ οἶδε ὥσπερ τρυγῶντες ἀποκριθήσονται· καὶ ἐπὶ τρυγῶτες
 πάντας τὰς χερσὶν μύθους ἐπὶ τῷ γῆν ἡκεῖ ὅλε-
 θροῦ, 31 ἐπὶ μέρους τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῷ
 Κυρίῳ ἐν τοῖς ἔθνεσιν· κρίνεται αὐτὸς πρὸς πᾶ-
 σαν σάρκα, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐδόθησαν εἰς μάχα-
 ραν, λέγει Κύριος. 32 Οὕτως εἶπεν Κύριος
 Χ τῶν δυνάμεων· ἰδοὺ κατὰ ἐρχεται ἀπὸ ἔθνους
 εἰς ἔθνος· καὶ λαίλαψ μεγάλη ἐκπορεύεται
 ἀπ' ἐράτου τῆς γῆς, 33 καὶ ἐσθίει τρυμμα-
 τία ὑπὸ Κυρίου ἐν ἡμέρᾳ Κυρίου, ἐκ μέρους
 τῆς γῆς, καὶ ἕως εἰς μέρους τῆς γῆς· Χ ὃ μὴ
 κοπῶσιν, ἐδὲ μὴ συναχθῶσιν, καὶ ὃ μὴ κατορυγῶσιν χαλῶσθαι
 εἰς κόπεια, ὅτι πρὸς ὅπου τῆς γῆς ἐσονται.
 34 Ἀλαλάξατε ποιμένες, καὶ κεράξατε, καὶ κεχεράξετε
 κόπτεσθε οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, ὅτι ἐπληρώθη-
 σαν αἱ ἡμέραι ὑμῶν εἰς σφαγὴν, Χ καὶ οἱ σκορ-
 πημοὶ ὑμῶν, καὶ πτεσῆσθε ὥσπερ οἱ κριοὶ οἱ ἐκ-
 λεκτοί, 35 καὶ ἀπολεῖται φυγὴ ἀπὸ τῶν ποι-
 μένων,

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. ΛΓ'.

υδρών, καὶ σωτηρία ὑπὸ τῶν κριῶν τῶν περ-
βάτων. 36 Φωνὴ κραυγῆς τῶν ποιμένων, καὶ
ἀλαλαγμός τῶν περβάτων καὶ τῶν κριῶν, ὅτι
ὠλέθρυσεν Κύριος τὰ βοσκήματα αὐτοῦ,
37 καὶ παύσεται τὰ κατὰλοιπα τῆς εἰρήνης
ὑπὸ περσώπου ὀργῆς θυμοῦ μου. 38 Κατέ-
λιπεν με ὥσπερ λέων κατὰλυμα ἀνδρῶν, ὅτι ἐγε-
νήθη ἡ γῆ αὐτῶν εἰς ἄβυσσον ὑπὸ περσώπου
μαχαίρας τῆς μεγάλης, Χ καὶ ὑπὸ περσώπου ὀρ-
γῆς τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ.

Cap. XXXIII.
in Hebræo est
Κεφ. Μ'. apud
LXX.

ΚΕΦ. ΛΓ'. (Hebr. XXVI.)

ΕΝ ΑΡΧΗ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΙΩΑ-
ΚΕΙΜ ΥΙΟΥ ΙΩΣΙΑ Χ βασι-
λέως Ἰούδα ΕΓΕΝΗΘΗ Ο ΛΟΓΟΣ
ΟΥΤΟΣ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ, Χ λέγον·
2 οὕτως εἶπεν Κύριος· σῆθι ἐν αὐλῇ οἴκου Κυ-
ρίου, καὶ χρηματίεις πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ
πᾶσιν τοῖς ἐρχομένοις περσικυεῖν ἐν οἴκῳ Κυ-
ρίου, ἀποδοῦναι τὰς λόγους, οὓς συνέταξά σοι
αὐτοῖς χρηματίσαι, μὴ ἀφέλῃς ῥῆμα. 3 Ἰσως
ἀκύνειται, καὶ ὑποσφραφήσονται ἕκαστος ἀπὸ ὁδοῦ
αὐτῶν αὐτῇ τῆς ποιηθείσης, καὶ παύσομαι ἀπὸ τῶν κα-
κῶν, ὅτι ἐγὼ λογίζομαι τὴν ποιῆσαι αὐτοῖς ἐνεκεν
τῶν ποιητῶν ὀπιτηδωμάτων αὐτῶν, 4 καὶ ἐρεῖς
Χ πρὸς

ΚΕΦ. λγ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ

Χ ^{ως} αὐτός· ὕτως εἶπεν Κύριος· ἐὰν μὴ ἀκύν-
 σῃτέ μου, τῷ πορεύεσθαι ἐν τοῖς νόμοις μου οἷς
 ἔδωκα καὶ τῷ προσώπον ὑμῶν, 5 εἰσέλκεν τῶν
 λόγων μου καὶ τῶν παίδων μου τῶν προφητῶν, ὅς
 ἐγὼ ἀποπέλλω πρὸς ὑμᾶς ὄρθρῳ, καὶ ἀπέστειλα,
 καὶ οὐκ εἰσκήσατέ μου, 6 καὶ δώσω τὸν οἶ-
 κον τῷτον ὥσπερ Σηλὼ, καὶ πλεονέκτημα τῷτιμι Σηλὼμ
 δώσω εἰς χατάρειν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν πάσης τῆς
 γῆς. 7 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπρο-
 φῆται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῷ Ἰερεμίου λαλοῦντος
 τὰς λόγους τύτους ἐν οἴκῳ Κυρίου. 8 Καὶ ἐγένετο
 Ἰερεμίου παυσανδρὸς λαλῶντος πάντα ὅσα
 συνέταξεν αὐτῷ Κύριος λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ,
 καὶ συνελάβοσαν αὐτὸν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ ψευδο-
 προφῆται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς λέγων, θανάτῳ
 ἀποθνήσκει, 9 ὅτι ἐπροφήτευσας τῷ ὀνόματι Κυ-
 ρίου λέγων, ὥσπερ Σηλὼ ἔσται ὁ οἶκος ὕψος, καὶ Σηλὼμ
 ἡ πόλις αὕτη ἐρημωθήσεται ἀπὸ ἐνοικοῦντων.
 Καὶ ἐξεκκλησιάσθη πᾶς ὁ λαὸς ὅτι Ἰερεμίου
 ἐν οἴκῳ Κυρίου. 10 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἄρχοντες
 Ἰούδα τῶν λόγων τύτων, καὶ ἀνέβησαν ἐξ οἴκου
 τοῦ βασιλέως εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ ἐκάθισαν ἐν
 προθύροις πυλῆς Κυρίου τῆς κατὰ τὴν γῆς. 11 Καὶ
 εἶπαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ ψευδοπροφῆται πρὸς τὰς
 ἄρχοντας, καὶ παντὶ τῷ λαῷ, Χ λέγοιτε· κρίσις
θανάτου

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. λγ'.

θανάτῳ τῷ ἀνθρώπῳ τέτῳ, ὅπ' ἐπεσφητάσῃ
 χεὶ τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ὡς ἠκούσατε ὃ τοῖς
 ὦσιν ὑμῶν. 12 Καὶ εἶπεν Ἰερεμίας πρὸς τὰς
 ἀρχοντας, καὶ παντὶ τῷ λαῷ, λέγων· Κύριος
 ἀπέσειλέν με περὶ τῆς πόλεως ταύτης, ὅτι τὸν οἶκον τῆς
 πόλεως ταύτης, καὶ ὅτι τὴν πόλιν ταύτην πάντας τὰς λόγους
 οὗτοι, οὓς ἠκούσατε. 13 Καὶ νῦν βελτίους
 ποιήσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν, καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν,
 ἀκούετε καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου Χ τῆς τοῦ
 Κυρίου ἐκ τῶν χειρῶν, ὧν ἐλά-
 λησεν ἐφ' ὑμᾶς. 14 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰς τὰς
 χεῖρας ὑμῶν, ποιήσατέ μοι ὡς συμφέρῃ, καὶ ὡς βέλτιον
 ὑμῖν Χ φαίνεται. 15 Ἀλλ' ἢ γινόντες γνώσατε,
 ὅτι εἰ ἀναρῶντέ με, Χ ὅπ' αἶμα ἀδῶν δίδετε
 ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ἐπὶ
 τὰς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ἀπέ-
 σειλέν με Κύριος πρὸς ὑμᾶς λαλῆσαι εἰς τὰ
 ὅσα ὑμῶν πάντας τὰς λόγους τούτους. 16 Καὶ
 εἶπαν οἱ ἀρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τὰς
 ἱερεῖς καὶ πρὸς τὰς ψευδοπροφῆτας· ἔκ' ἐστὶν τῷ
 ἀνθρώπῳ τέτῳ κρίσις θανάτῳ, ὅπ' ὅπ' τῷ ὀνό-
 ματι Κυρίου τῷ θεῷ ἡμῶν ἐλάλησεν πρὸς ἡμᾶς.
 17 Καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες τῶν πρεσβυτέρων τῆς
 γῆς, καὶ εἶπαν πᾶσι τῇ συναγωγῇ τῷ λαῷ,
 Χ λέγοντες· 18 Μιχαῖας ὁ Μωραδίτης λέ-
 γων·

ΚΕΦ. ΛΓ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

Χ ^{παραφροσύνη} τῶν ὁ τὰς ἡμέρας Ἐζεκίας βασιλέως
 Ἰούδα, καὶ εἶπεν παντὶ τῷ λαῷ Ἰούδα, λέγων
 οὕτως εἶπεν Κύριος. Σιών ὡς ἀγρός ἀρτεμαθί-
 σεται, καὶ Ἱερουσαλήμ ὡς ὁπωροφυλάκιον ἔσται,
 καὶ τὸ ὄρος τῆ οἴκῃ εἰς ἄλσος δρυμῶν. 19 Μὴ ὡς
 ἀναύρων ἀνείλεν αὐτὸν Ἐζεκίας Χ βασιλεὺς Ἰούδα
 καὶ πᾶς Ἰούδα; οὐχὶ ὅτι ἐφοβήθησαν τὸν Κύριον,
 καὶ ὅτι ἐδέηθησαν τῷ προσωπῷ Κυρίου; καὶ ἐπαύ- αὐτῶ
 σατο Κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν, ὧν ἐλάλησεν ἐπ'
 αὐτούς; καὶ ἡμεῖς ἐποιήσαμεν κακὰ μεγάλα ὅτι
 ψυχῶν ἡμῶν, 20 καὶ ἄνθρωπος ἰὼ ^{παραφρο-}
 τύων ὅτι τῷ οἴματι Κυρίου Οὐρίας υἱὸς Σαμφίς
 ὁκ Καριαθαρείμ, καὶ ἐπαρρήτῳ Χ ὅτι τῷ
 πόλιν ταύτῃ, καὶ ^{καὶ} τῆς γῆς ταύτης καὶ πάντας
 τὰς λόγους Ἱερεμίου, 21 καὶ ἤκασεν ὁ βασιλεὺς Ἱερεμίου
 Ἰωακείμ Χ καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ αὐτοῦ, καὶ πάντες
 οἱ ἄρχοντες πάντας τὰς λόγους αὐτοῦ, καὶ ἐζήτην
 ἀποκτεῖναι αὐτὸν, καὶ ἤκασεν Οὐρίας, Χ καὶ ἐφο-
 βήθη, καὶ ἔφυγεν καὶ εἰσῆλθεν εἰς Αἴγυπτον. 22 Καὶ
 ἐξαπίσειεν ὁ βασιλεὺς ✕ Ἰωακείμ ἄνδρας εἰς
 Αἴγυπτον, ✕ τὸν Ἑλδαδὰν υἱὸν Ἀχασὼρ, καὶ ἄν-
 δρας μετ' αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον, 23 καὶ συνελάβουσιν
 αὐτὸν, καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ εἰσήγαγον
 αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα Χ Ἰωακείμ, καὶ ἐπά-
 ταξεν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ, καὶ ἔρριψεν αὐτὸν εἰς
 τὸ μαχαίρη

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. ΛΔ'.

μενημεῖον τὸ μῆμα ὑῶν λαοῦ αὐτοῦ. 24 Πλὴν χεῖρ
 Ἰερემίου Ἀχειχάμ υἱοῦ Σαφάν υἱοῦ μετὰ Ἰερემίου, τῷ μὴ
 ᾤχεσθαι αὐτὸν εἰς χεῖρας τῷ λαοῦ, τῷ μὴ
 ἀνελεῖν αὐτόν.

Cap. XXXIV.
 in Hebræo est
 apud LXX. Κιφ.
 ΜΑ'.

ΚΕΦ. ΛΔ'. (Hebr. XXVII.)

✠ ✠ ΕΝ ἀρχῇ βασιλείας Ἰωακείμ υἱοῦ Ἰωσὴ βασι-
 λείας Ἰούδα ἐγένετο λόγος ὅτις πρὸς Ἰερ-
 μίαν ᾤχεσθαι Κυρίου, λέγων· 2 οὕτως
 εἶπεν Κύριος Χ πρὸς μέ· ποιήσον σιωπῇ διουμῶς
 καὶ κλοῦνς, καὶ πείθου πρὸς τὸν πρῶτον σου,
 3 καὶ ἀποστείλεις αὐτοὺς πρὸς τὸν βασιλέα Ἰου-
 δαίας, καὶ πρὸς βασιλέα Μωάβ, καὶ πρὸς βα-
 σιλέα ὑῶν Ἀμμων, καὶ πρὸς βασιλέα Τύρου,
 καὶ πρὸς βασιλέα Σιδωνος, ὅτι χερσὶν πῶν ἀγγέ-
 λων αὐτοῦ πῶν ἐρχομένων εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ
 εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα.
 4 Καὶ σιωπάξεις αὐτοῖς πρὸς τὰς κυρίας αὐ-
 τῶν εἰπεῖν, οὕτως εἶπεν Κύριος Χ τῶν δυνάμεων
 τοῖς κυρίοις ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τὰς κυρίας ὑμῶν,
 5 ὅτι ἐγὼ ἐποίησα τῷ γλῶ Χ καὶ τὰς ἀνθρώπους
 καὶ τὰ κτήνη, ὅσα ὅτι πρὸς τῆς γῆς, ὅτι τῇ ἰσχύϊ
 μου τῇ μεγάλῃ, καὶ ὅτι τῇ ἐπιχειρῶ μου τῇ
 ὑψηλῇ, καὶ δώσω αὐτῷ ὅ ἐάν δοξῇ ὅ οὐφθαλ-
 μοῖς μου. 6 Χ Καὶ νῦν ἐγὼ εἰμι, ἔδωκα τῷ
 γλῶ

ΚΕΦ. ΛΔ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ

γινῶ πᾶσαν X ταῦτῳ ἐν χειρὶ τῆ Ναβουχοδονόσορ τῷ
 βασιλῆς Βαβυλῶνος δαλῶειν αὐτῷ, καὶ τὰ θη-
 ρεία τῆ ἀγροῦ X δίδωκε αὐτῷ ἐργάζεσθαι αὐτῷ.
 7 X καὶ δουλόουσιν αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ τῷ ἡν
 τῆ ἡν αὐτῷ, ἕως ἔλθῃ ὁ χερὲς τῆς γῆς αὐτῷ, καὶ δου- X
 λεύσει αὐτῷ ἔθνη πολλὰ καὶ βασιλεῖς μεγάλοι· 8 καὶ X
X ἔσται τὸ ἔθνος καὶ ἡ βασιλεία, ὅσοι ἀν μὴ
X δουλόωσι τῷ Ναβουχοδονόσορι βασιλεῖ Βαβυλῶνος, καὶ
 ὅσοι μὴ ἐμβάλωσιν τὸν πρᾶχλον αὐτῶν ὑπὸ
 ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος, [καὶ δαλῶσιν
 αὐτῷ,] ἐν μαχαίρᾳ [πεσουῶται] καὶ ἐν λιμῷ
X καὶ ἐν θανάτῳ ὁπισκέψομαι αὐτοὺς, εἶπεν Κύ-
 ριος, ἕως ἀν ἐκλίπωσιν ἐν χειρὶ αὐτοῦ. 9 Καὶ
 ὑμεῖς μὴ ἀκύνετε τῶν ψευδοπροφητῶν ὑμῶν, καὶ
 τῶν μαντοειδῶν ὑμῖν, καὶ τῶν οὐπνιαζομένων
 ὑμῖν, καὶ τῶν οἰωνισμάτων ὑμῶν, καὶ τῶν φαρμα-
 κῶν ὑμῶν, τῶν λεγόντων X πρὸς ὑμᾶς, τῷ λέγειν·
 ὃ μὴ ἐργάσθητε πρὸ βασιλῆς Βαβυλῶνος, 10 ὅτι
 ψευδῆ αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν, πρὸς τὸ μα-
 κρύναι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν, X καὶ ἀφαιρήσῃ
 ὑμᾶς, καὶ ἀπολείψει, 11 καὶ τὸ ἔθνος, ὃ ἀν εἰσα- ὅσοι
 γάγῃ τὸν πρᾶχλον αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασι- εἰσαγάγῃσιν
 λέως Βαβυλῶνος, καὶ ἐργάσῃαι αὐτῷ, καὶ κατε- αὐτῶν
 λείψῃ αὐτὸν ὅτι τῆς γῆς αὐτοῦ, X φησὶ Κύριος·
 καὶ ἐργάται αὐτοῦ, καὶ ἐνοικησὶ ἐν αὐτῇ. 12 Καὶ
πρὸς

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. λδ'.

πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα ἐλάλησα κατὰ
 πάντας τὰς λόγους τύτους, λέγων· εἰσπαγάγετε
 τὸν πρῶτον υἱὸν υἱῶν, ✕ ὑπὲρ τὸν ζυγὸν βασιλέως Βα-
 βυλῶνος, καὶ δουλώσατε αὐτῷ καὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ζή-
 σετε. 13 Καὶ ἵνατί ἀποθνήσκετε σὺ καὶ ὁ λαός σου ἐν
 ἔρημῳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ, κατὰ ἐλάλησεν Κύ-
 ρις πρὸς τὸ ἔθνος, ὃ ἐὰν μὴ δουλεύσει τῷ βασιλεῖ Βαβυ-
 λῶνος. 14 Καὶ μὴ ἀκέσετε τῶν λόγων τῶν προφητῶν
 τῶν λεγόντων πρὸς ὑμᾶς· οὐκ ἐργάσεσθε τῷ βασιλεῖ
 Βαβυλῶνος, 15 ὅτι ἀδίκῃ αὐτοὶ προφητεύουσιν
 ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς, φησὶν Κύριος,
 καὶ ✕ αὐτοὶ προφητεύουσιν ἑπὶ τῷ ὀνόματί μου
 ἀπολέω, πρὸς τὸ ἀπλῆσαι ὑμᾶς, καὶ ἀπολεί-
 οθῃ ὑμεῖς, καὶ οἱ προφῆται υἱῶν, οἱ προφη-
 τεύοντες ὑμῖν ἐπ' ἀδικίᾳ ψευδῇ. 16 Ὑμῖν, καὶ
 παιτὶ τῷ λαῷ τύτῳ, καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἐλάλησα,
 λέγων· οὕτως εἶπεν Κύριος· μὴ ἀκέετε τῶν λό-
 γων τῶν προφητῶν, τῶν προφητευόντων ὑμῖν
 ψευδῇ, καὶ λεγόντων· ἰδοὺ σκάνη οἴκου Κυρίου
 ὑπερέφ' ἑκ Βαβυλῶνος ✕ νῦν ταχὺ, ὅτι ἀδίκῃ
 αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν· ἕκ ἀπέστειλα αὐτούς.
 17 ✕ Μὴ ἀκέετε αὐτῶν· δουλώσατε βασιλεῖ Βαβυλῶνος,
 καὶ ζήσατε καὶ ἵνατί γίνεσθαι ἡ πόλις αὕτη ἔρημος; 18 Εἰ
 μοι προφῆταί εἰσιν, καὶ εἰ ἔστι λόγος Κυρίου ἐν αὐ-
 τοῖς, ἀπαντησάτωσαν ✕ δὴ τῷ Κυρίῳ τῶν δυνάμεων
 πρὸς.

ΚΕΦ. ΛΕ'. ΙΕΡΕΜΙΑ Σ.

πρὸς τὸ μὴ πορεύσθαι τὰ σκῆνη τὰ ὑπολειμμένα ἐν οἴκῳ
 Κυρίου, καὶ ἐν οἴκῳ βασιλέως, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰς Βαβυ-
 λῶνα. 19 Ὅτι οὕτως εἶπεν Κύριος X τῶν δυ-
 νάμιων πρὸς τῶν σύλων, καὶ πρὸς τῆς θαλάσσης, καὶ πρὸς
 τῶν Μεσογῶν, καὶ τῶν ὀπιλοίπων σκευῶν, X τῶν
 ὑπολειμμένων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. 20 ὧν οὐκ ἔλα-
 βει X Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ὅτε
 ἀπώκισεν τὸν Ἰεχοία X υἱὸν Ἰωακίμ βασιλέα Ἰούδα
 ἐξ Ἱερουσαλὴμ X εἰς Βαβυλῶνα, καὶ πάντας τὸς ἐλευ-
 θέρους Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ. 21 Ὅτι τάδε λέγει Κύ-
 ριος τῶν δυνάμιων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ὅτι τὰ σκῆνη τὰ κα-
 ταλείπονται ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ ἐν οἴκῳ βασιλέως Ἰούδα, καὶ
 ἐν Ἱερουσαλὴμ. 22 εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσεται,
 X καὶ ἐκεῖ ἔσται, ἕως ἡμέρας ἧς ὁππότε ἴδωμαι αὐτὰ, λέγει
 Κύριος. X καὶ ἀναβιβῶ αὐτὰ, καὶ ὁππότε ἴδωμαι αὐτὰ εἰς
 τὸν τόπον τῶτον.

ΚΕΦ. ΛΕ'. (Hebr. XXVIII.)

ΚΑΙ ἐγένετο ὃν τῷ τετάρτῳ ἔτῃ X ἐν
 τῷ ἔτῃ ἐκείνῳ ἐν ἀρχῇ βασιλεύοντος Σε-
 δεκίου βασιλέως Ἰούδα ὃν τῷ πέμπτῳ
 μηνί, εἶπέν μοι Ἀνθρίας υἱὸς Ἀζῶρ ὁ ψευδοπρο-
 φήτης ὁ ἀπὸ Γαθαὶν ὃν οἴκῳ Κυρίου, κατ'
 ὀφθαλμούς τῶν ἱερέων, καὶ πάντος τοῦ λαοῦ,
 λέγων. 2 Οὕτως εἶπεν Κύριος X τῶν δυνάμιων

Caput XXXV.
 in Hebræo est
 apud LXX. Κιφ.
 MB'.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. ΛΕ΄.

ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, λέγων· **συνέτεψα** τὸν ζυγὸν τῆ βασιλείας Βαβυλῶνος. 3 Ἐπ' ἔτη δύο ἡμερῶν, ἐγὼ ἀποσρέψω εἰς τὸν τόπον τῆτον Χ πάντα τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου, ✕ ὅσα ἔλαβεν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ εἰσήγαγον αὐτὰ εἰς Βαβυλῶνα, 4 καὶ τὸν Ἰεχοῖαν ✕ υἱὸν Ἰωακείμ βασιλέα Ἰούδα, καὶ τὴν ✕ πᾶσαν ἀποικίαν Ἰούδα, ✕ τὰς εἰσληθόντας εἰς Βαβυλῶνα· ἐγὼ ἀποσρέψω ὅππότεν τὸν τόπον τῆτον, φησὶ Κύριος, ὅτι συνέψω τὸν ζυγὸν τῆ βασιλείας Βαβυλῶνος. 5 Καὶ εἶπεν Ἰερემίας Χ ὁ προφήτης πρὸς Ἀνανίαν ✕ τὴν ψευδοπροφήτιν κατ' ὀφθαλμοὺς πάντος τῆ λαῶ, καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερέων τῶν ἐσηκότων ἐν οἴκῳ Κυρίου, 6 καὶ εἶπεν Ἰερემίας Χ ὁ προφήτης· ἀληθῶς ὕτως ποιήσῃ Κύριος, φήσῃ Κύριος τὸν λόγον σου, ὃν σὺ προφητεύεις, τῷ ἀποσρέψαι τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου, καὶ πᾶσαν τὴν ἀποικίαν ἐκ Βαβυλῶνος εἰς τὸν τόπον τῆτον. 7 Πλὴν ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐγὼ λέγω εἰς τὰ ᾧτα ὑμῶν καὶ εἰς τὰ ᾧτα πάντος τῆ λαοῦ. 8 Οἱ προφῆται οἱ νεωτέρους πρὸς μετὰ μου καὶ πρὸς ὑμῶν ἀπὸ τῆ αἰῶνος, καὶ ἐπροφήτευσαν ὅτι γῆς πολλῆς, καὶ ὅτι βασιλείαι μεγάλας εἰς πόλεμον, Χ καὶ εἰς κατὰ, καὶ εἰς θάνατον. 9 ὁ προφήτης ὁ προφητεύσας εἰς εἰρήνην, ἐλθόντος τῆ λόγου

ΚΕΦ. ΛΕ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

λόγου Χ τῷ πρφήτῃ, γνώσονται τὸν πρφήτῃ
 ὃν ἀπέστειλεν αὐτοῖς Κύριος ἐν πίστ'. 10 Καὶ
 ἔλαβεν Ἀδομίας Χ ὁ ἰδωδοπρφήτης ἐν ὀφθαλμοῖς
 παντὸς τῷ λαῷ τῆς κλοιοῦς ἀπὸ τῷ πρφήτῃ
 Ἰερεμίου Χ τῷ πρφήτῃ, καὶ σιωπῆσαι αὐτὴς.
 11 Καὶ εἶπεν Ἀδομίας κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς
 τῷ λαῷ, λέγων· οὕτως εἶπεν Κύριος· οὕτως
 σιωπῆσαι τὸν ζυγὸν Χ Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς
 Βαβυλῶνος Χ ἐπ' ἐν δύο ἡμέραις ἀπὸ πρφή-
 λων πάντων τῶν ἐθνῶν· καὶ ὤχετο Ἰερεμίας εἰς
 τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. 12 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
 πρὸς Ἰερεμίαν, μὲν τὸ σιωπῆσαι Ἀδομίας τῆς
 κλοιοῦς ἀπὸ τῷ πρφήτῃ Ἰερεμίου, λέγων·
 13 Βάδισον, καὶ εἰπὸν πρὸς Ἀδομίας, λέγων·
 οὕτως εἶπεν Κύριος· κλοιοὺς ξυλίνους σιωπῆ-
 σαι, καὶ ποιήσω αὐτ' αὐτῶν κλοιοὺς σιδηροῦς,
 14 ὅτι οὕτως εἶπεν Κύριος· ζυγὸν σιδηρῶν ἔθηκε
 ὅτι τὸν πρφήτῃ πάντων τῶν ἐθνῶν, ἐργάζεσθαι
 καὶ Χ Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, Χ καὶ
 δελεύσουσιν αὐτῇ, καί γε τὰ θνητὰ τῷ ἀρχεῖ δέδωκα αὐτῇ.
 15 Καὶ εἶπεν Ἰερεμίας Χ ὁ πρφήτης καὶ Ἀδομίας
 Χ καὶ ἰδωδοπρφήτης· ἀκυστον δὲ, Ἀναβία· οὐκ ἀπέ-
 σαλχέν σε Κύριος, καὶ σὺ πεποιθήσῃ ἐποιήσας
 τὸν λαὸν τῷτον ἐπ' ἀδίκῳ. 16 Διὰ τῷτο οὕ-
 τως εἶπεν Κύριος· ἰδοὺ, ἐγὼ ἔξαποστέλλω σε ἀπὸ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. ΛΣ'.

προσώπου τῆς γῆς, τούτω τῷ ἐναντῷ ἀποθανῶν,
 ✕ ὅτι ἐκκλίσιν ἐλάλητας πρὸς Κύριον. 17 Καὶ ἀπὶ-
 θάνει ✕ Ἀνανίας ὁ ψευδοπροφήτης ἐν τῷ ἐναντῷ ἐκείνῳ
 ἐν τῷ ἐσθρόμῳ μηνί.

Cap. XXXVI.
 in Hebræo est
 apud LXX. Κιφ.
 ΜΓ'.

ΚΕΦ. ΛΣ'. (Hebr. XXIX.)

Ι **Κ**ΑΙ ὅτοι οἱ λόγοι τῆς βίβλου, οὓς ἀπέ-
 σειλεν Ἰερემίας ✕ ὁ προφῆτης ἔξ Ἱερου-
 σαλὴμ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς
 ἀποικίας, καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, καὶ πρὸς τοὺς
 ψευδοπροφῆτας, ὅτι πολλοὶ εἰς Βαβυλῶνα ἐν
 ἀποικία, καὶ πρὸς πάντα τοὺς λαοὺς, ✕ ὅς ἀπό-
 κισεν Ναβουχοδονόσορ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Βαβυλῶνα, 2 ὕψε-
 ρον ἔξελθόντος Ἰεχοίου τοῦ βασιλέως, καὶ τῆς
 βασιλείας, καὶ πᾶν εὐνέχαν, καὶ παντὸς ἐλθ-
 ῖου, καὶ δεσμώτου, καὶ τεχνίτου ἔξ Ἱερουσαλὴμ,
 3 ἐν χειρὶ Ἐλεασάρ υἱοῦ Σαφάν, καὶ Γαμα-
 ερίου υἱοῦ Χελκίου, ὃν ἀπέστειλεν Σεδεκίας βασι-
 λεὺς Ἰούδα, πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Βα-
 βυλῶνα, λέγων· 4 οὕτως εἶπεν Κύριος ✕ τῶν
 δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὅτι τὴν ἀποικίαν, ἣν
 ἀποίκισεν ἔξ ἀπώκισα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ✕ εἰς Βαβυλῶνα· 5 οἰκο-
 δομήσατε οἰκίας, καὶ κατεκτίνατε, καὶ φυτεύ-
 σατε κήπους, καὶ φάγετε τὰς καρπὰς αὐτῶν,
 αὐτῶν 6 καὶ λάβετε γυναικας, καὶ γεννηθήσατε υἱὸς
 καὶ

ΚΕΦ. λς'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

καὶ θυγατέρας, καὶ λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν γυναικας, καὶ ταῖς θυγατέρας ὑμῶν δότε ἀνδράσιν,

Χ καὶ γυνυσάτωσαν υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ πληθύνεσθε, καὶ μὴ σμικρυνθῆτε, 7 καὶ ζητήσατε εἰς εἰρήνῃν τῆς γῆς, εἰς ἡὺ ἀπόκλιτα ὑμᾶς ἐκδὲ καὶ προσδύχεσθε πρὸς αὐτὸν πρὸς Κύριον, ὅτι ἐν τῇ εἰρήνῃ αὐτῆς ἔσται ἡ εἰρήνη ὑμῖν. 8 Ὅτι

αὐτῶν
ὑμῶν

οὕτως εἶπεν Κύριος Χ τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραὴλ· μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ ψευδοπροφῆται οἱ ἐν ὑμῖν, καὶ μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ μάντις ὑμῶν, καὶ μὴ ἀκέετε εἰς τὰ ἐνύπνια ὑμῶν, ἀλλ' ὑμεῖς ἐνυπνιάζεσθε, 9 ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν ὅτι πρὸ ὀνόματί μου, καὶ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς, Χ φησὶ Κύριος. 10 Ὅτι οὕτως εἶπεν Κύριος· ὅταν μέλλῃ πληθεῖν Βαβυλῶνι ἐβδομήκοιτα ἔτη, ὅπισκέψομαι ὑμᾶς, καὶ ὅπισθήσω τὰς λόγους μου Χ τὰς ἀγαθὰς ἐφ' ὑμᾶς,

τῷ ἀποστέλλειν τὸν λαὸν ὑμῶν εἰς τὸν τόπον τῷτον. 11 ✕ Ὅτι ἐγὼ οἶδα τὸν λογισμόν, ὃν ἐγὼ λογίσμην ἐφ' ὑμᾶς, Χ φησὶ Κύριος, λογισμόν εἰρήνης, καὶ οὐ κακὰ, τῷ δοῦναι ὑμῖν ✕ τὰ μέγα τῶντα ✕ καὶ ἐλπίδα. 12 καὶ ἐπιχαλέσειτέ με, καὶ πορεύσεσθε, καὶ προσεύξασθε πρὸς με, καὶ εἰσακούσομαι ὑμῶν. 13 Καὶ ἐκζητήσετέ με, καὶ εὐρήσετέ με· ὅταν ζητήσετέ με ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν,

τῷτον
καὶ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. ΛΣ'.

14 καὶ ὁπιφοδύμεσθαι ὑμῶν, ✕ φησὶ Κύριος, καὶ ὁπι-
 ✕ σρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν ὑμῶν, καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς ἐκ πάν-
 ✕ των τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐκ πάντων τῶν τύπων, ἃ δέσπομαι
 ✕ ὑμᾶς ἐκεῖ, φησὶ Κύριος· καὶ ὁπισρέψω ὑμᾶς εἰς τὸν τόπον,
 ✕ ὅθεν ἀπώκισα ὑμᾶς ἐκεῖ. 16 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος
 ✕ πρὸς τὸν κατήλυτον ὅτι θρόνος Δαυὶδ, καὶ ὅτι πάντας τὰς
 ✕ λαὸς τὰς χετοικουῦντας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἀδελφὰς ὑμῶν,
 ✕ μὴ ἐξελεῖσθαι μεθ' ὑμῶν ἐν τῇ ἀποικίᾳ. 17 Τάδε λέγει
 ✕ Κύριος τῶν δυνάμεων, ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποσελῶ εἰς αὐτὰς τὴν
 ✕ μάχραν, τὸν λιμὸν, καὶ τὸν θάνατον, καὶ δώσω αὐτὰς
 ✕ ὥστε τὰ σῦκα τὰ συναρεῖμ, ἃ ἔβρωθῶσιν ὑπὸ πονηρίας.
 ✕ 18 Καὶ διώξω ὀπίσω αὐτὰς ἐν ἑρμιότι, καὶ ἐν λιμῶ, καὶ
 ✕ ἐν θανάτῳ, καὶ δώσω αὐτὰς εἰς σάλον πάσαις βασιλείαις
 ✕ τῆς γῆς, εἰς ὄρκον, καὶ εἰς ἀφανισμόν, καὶ εἰς συρισμόν,
 ✕ καὶ εἰς ὄνειδος ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ἃ δέσπομαι αὐτὰς ἐκεῖ.
 ✕ 19 Ἀπ' ὧν ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῶν λόγων μου, φησὶ Κύριος,
 ✕ ὅτι ἀπίσειλα πρὸς αὐτὰς τὰς δούλεις μου προφῆτας, ὁρρί-
 ✕ ζων καὶ ἀποστέλλων, καὶ ἐκ ἠκέσατε, φησὶ Κύριος. 20 Καὶ
 ✕ ὑμεῖς ἀκέσατε λόγον Κυρίου, πάντα ἀποικία, ὡς ἐξαπίσειλα
 ✕ ἐξ Ἱερουσαλὴμ εἰς Βαβυλῶνα. 15 Ὅτι εἶπατε,
 ✕ προφῆται κατήσθησιν ὑμῶν Κύριος πρὸς τὰς Βαβυλῶνας.
 21 οὕτως εἶπεν Κύριος ✕ τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς
 Ἰσραὴλ ὅτι Ἀχάβ ✕ υἱὸν Κωλέου, καὶ ὅτι Σεδε-
 ✕ κίαν ✕ υἱὸν Μαασιού, τὰς προφητεούσας ὑμῶν τῷ ὀνό-
 ✕ ματί μου ἐπ' ἀδίκῳ. ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτὰς εἰς
 ✕ χεῖρας

ΚΕΦ. λς'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνιος, καὶ πατάξῃ αὐτὸς
 κατ' ὀφθαλμούς ὑμῶν. 22 Καὶ λήφονταί ἐκ' ἐπ'
 αὐτῆς κατάρσιν ἐν πάσῃ τῇ ἀποικίᾳ Ἰούδα ἐν
 Βαβυλῶνι λέγοντες, ποιήσαι σε Κύριος, ὡς Σε-
 δεκίαν ἐποίησεν, καὶ ὡς Ἀχιάβ, ὃς ἀπετηγάνισεν
 βασιλεὺς Βαβυλῶνιος ἐν πυρὶ, 23 δι' ἣν ἐποίη-
 σαν ἀνομίαν ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐμοιχῶντο τὰς γυ-
 ναῖκας τῶν πολιτῶν αὐτῆς, καὶ λόγον ἐχρημά-
 πσαν ἐν τῷ ὀνόματί μου Χ ἄδικον, ὃν ἔσυνέταξα
 αὐτοῖς, καὶ γὰρ ✕ εἰμὶ ὁ γνώστης καὶ μάρτυς, φη-
 σὶν Κύριε. 24 Καὶ πρὸς Σαμαρίαν τὸν Αἰ-
 λαμίτιν ἐρεῖς, ✕ λέγων. 25 Τάδε λέγει Κύριος
 τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, λέγων. ἀνδ' ὃν' σὺ ἀπέ- ὅχι ἀπέστει-
λάς
 σεῖς ἐν τῷ ὀνόματί μου ✕ τὰ βιβλία πρὸς πάντα
 τὸν λαὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ πρὸς Σοφορίαν υἱὸν Μασ-
 σάου τὸν ἱερέα, ✕ καὶ πρὸς πάντας τὰς ἱερεῖς εἰπὼν.
 26 Κύριος ἔδωκεν σε ἱερέα ἀντὶ Ἰωδαὲ τῆς ἱερέως,
 γινέσθαι ὅπως αὐτῷ ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου πρὸς τὸν
 ἀνθρώπῳ τροφῆτόντι, καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ μα-
 νομνῶ, καὶ δώσεις αὐτοῖς εἰς τὸ σπόλνισμα,
 καὶ εἰς τὸν καταράκτιν. 27 Καὶ νῦν ἀφ' ἧς
 συνελοιδυρήσατε Ἱερεμίαν τὸν υἱὸν Ἀναθὰθ, τὸν
 πρὸς τὸν λαόν ὑμῶν; 28 Ὅτι ἀφ' ἧς τοῦτο
 ἀπέστειλεν πρὸς ὑμᾶς εἰς Βαβυλῶνα, λέγων.
 μακρὰν ὄσιν, οἰκοδομήσατε οἰκίας, καὶ κατοική-
 σατε,

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. ΛΖ'.

σατέ, καὶ φυτεύσατε κήπους, καὶ φάγετε τὸν
 καρπὸν αὐτῶν. 29 Καὶ ἀνέγνω Σοφονίας Χ ὁ
 πρὸς τὸ βιβλίον Χ τῷτο εἰς τὰ ὦτα Ἱερεμίου
 Χ τῷ πνεύματι. 30 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
 πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων. 31 Ἀπόσπελοι πρὸς
 Χ πᾶσαν τὴν ἀποικίαν, λέγων· οὕτως εἶπεν
 Κύριος ὅτι Σαμαρίας τὸν Αἰλαμίτιον· ἐπεὶ δὲ
 ἐπορεύθησιν ὑμῖν Σαμαρίαι, καὶ γὰρ οὐκ ἀπέ-
 σειλα αὐτὸν, καὶ πεποιθήσῃ ἐποίησιν ὑμᾶς ἐπ'
 ἀδίκῳ, 32 Ἀλλὰ τῷτο ἕτως εἶπεν Κύριος· ἰδοὺ
 ἐγὼ ἐπισκέψομαι ὅτι Σαμαρίας Χ τὸν Αἰλαμίτιον,
 καὶ ὅτι τὸ γένος αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν ἀν-
 θρωπος καθήμιος ὃς μέσῳ ὑμῶν, τῷ ἰδεῖν τὰ
 ἀγαθὰ, ἀ ἐγὼ ποιήσω ὑμῖν, ἕκ ὀφονίαν, Χ λέγει
 Κύριος, ὃς ἐκκλησιν ἐλάλησεν καὶ τῷ Κυρίου.

Cap. XXXVII.
 in Hebræo est
 apud LXX. Κιφ.
 ΜΔ'.

ΚΕΦ. ΛΖ'. (Hebr. XXX.)

καθήμιος

Ι **Ο** ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ
 ΙΕΡΕΜΙΑΝ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ,
 ΕΙΠΕΙΝ· 2 οὕτως εἶπεν Κύριος
 Χ τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, λέγων· γράψον
 Χ σὺ αὐτῷ πάντα τὰς λόγους, οὓς ἐγὼ ἐχη-
 μάτωσα πρὸς σὲ ὅτι βιβλίου. 3 Ὅτι ἰδοὺ
 ἡμέραι ἔρχονται, φησὶν Κύριος, καὶ ἀποστρέψω
 πρὸς ἀποικίαν λαὸν μου Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, εἶπεν
 Κύριος

ΚΕΦ. λζ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

Κύριος παντοκράτωρ, καὶ ἀποστέλλω αὐτὸς εἰς
 τὴν γῆν, ἡν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτοῦ, καὶ
 κυριεύσουσιν αὐτῆς. 4 ΚΑΙ ΟΥΤΟΙ ΟΙ
 ΛΟΓΟΙ ΟΥΣ ΕΛΑΛΗΣΕΝ ΚΥΡΙΟΣ
 ΕΠΙ ΙΣΡΑΗΛ ΚΑΙ ΙΟΥΔΑ. 5 Οὕτως
 εἶπεν Κύριος· φωνὴ φόβου ἀκούσεται· φόβος, καὶ ἀκύστασις
 ὅτι ἐστὶν εἰρήνη. 6 Ἐρωτήσατε, καὶ ἴδετε, εἰ
 ἔτεκεν ἄρσεν; καὶ πᾶσι φόβου ἐν ᾧ κενθέξουσιν
 ὁσφυὴ καὶ σινηρία; διότι ἔδωκα πάντα ἀν-
 θρώπων, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν ὅτι τῆς ὁσφύος αὐτῶν,
 Χ ὡς πλίσσης· ἐγράφησαν Χ πάντα πρὸς ὅσα
 εἰς ἴκτεσθαι. 7 Ἐγνήθη, ὅτι μεγάλη ἡ ἡμέρα
 ὁκείνη, καὶ ὅτι ἐστὶν διαύτη, καὶ χεῖρος τοῦ
 ὄντος πρὸς Ἰακώβ, 8 καὶ ἀπὸ τούτου συνιήσεται
 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὁκείνῃ, εἶπεν Κύριος, σιμυτεύω
 ζυγὸν ἀπὸ τραχήλου αὐτοῦ, καὶ τὰς δεσμοὺς
 ἀφαιρήσω· καὶ ὅτι ἐργάζονται αὐτοὶ ἐν ἄλλο-
 τείοις, 9 καὶ ἐργάζονται πρὸς Κυρίῳ θεῷ αὐτῶν,
 καὶ τὸν Δαυὶδ τὸν βασιλέα αὐτῶν ἀναστήσω αὐ-
 τοῖς. 10 ✕ Ζὸ δὲ μὴ φοβέσθαι, πᾶς μου Ἰακώβ, φοβέ-
 σθαι Κύριον, μὴ δὲ θελιάσθαι Ἰσραὴλ· ὅτι ἴδὲ σώζω σε μακρύ-
 θιν, καὶ τὸ σπέρμα σου ἀπὸ γῆς ἀγχμαλωσίας αὐτῶν· καὶ
 ὁπότε ῥῖψαι Ἰακώβ, καὶ ἰσχυράσῃ, καὶ ἀνπαθήσῃ, καὶ ἔκ ἔσται
 ὁ ἐκφοδῶν. 11 Ὅτι μετὰ σὲ ἐγὼ εἰμι, φησὶ Κύριος, τὸ
 σώζειν σε· ὅτι ποιήσω ἐκκλησίαν ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, εἰς ὧς
 διασκε-

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. λζ'.

✕ Δυσκόπισά σε ἐκεῖ· πλὴν σε ἔποιήσω εἰς ἔκλειψιν, καὶ
 ✕ παιδεύσω σε εἰς κρίσιν, καὶ ἀδυνάων οὐκ ἀδυνάσω σε.
 12 Οὕτως λέγει Κύριος· ἀνέστησα σιὺ τεμνυτά
 σου, ἀλγυρὰ ἡ πλήγη σου, 13 ὅτι ἔστι κρί-
 ναν κρίσιν σου, εἰς ἀλγυρὴν ἰατρεύθης, ὠφέλεια
 ὅτι ἔστι σοι. 14 Πάντες οἱ φίλοι σου ἐπελά-
 θοντό σου, ὃ μὴ ἐπερωτήσωσιν Χωρὶς σου· ὅτι
 πληγὴν ἐχθροὶ ἐπαυσά σε, παυδαίαν σπείραν,
 ὅτι πᾶσαι ἀδικίαι σου ἐπληθύνον αἱ ἁμαρ-
 τία σου. 15 ✕ Τί βοᾷς ὅτι τὸ σῶν τεμνυτά σου;
 ✕ βίαιον τὸ ἄλγος σου ἀπὸ πλῆθος ἀνομιῶν σου· ὅτι ἔχουσιν
 ✕ αἱ ἁμαρτίαι σου, ἐποίησά σοι ταῦτα. 16 Διὰ τοῦτο
 πάντες οἱ ἐχθροὶ σε βρωθήσονται, καὶ πάντες
 οἱ ἐχθροὶ σου κρείας αὐτῆς πᾶν ἔδονται· ὅτι
 πλῆθος ἀδικίας σου ἐπληθύνθησαν αἱ ἁμαρτίαι
 σου, ἐποίησαν ταῦτά σοι· καὶ ἔσονται οἱ ἀφω-
 ρευοῦντές σε εἰς ἀφωρόρημα, καὶ πάντες τῶν
 ἐρονομεούντων σε δώσω εἰς ἐρονομίαν. 17 Ὅτι
 ἱμάτιον ἀνάξω τὸ ἱμάτιόν σου, ἀπὸ πληγῆς ὀδυνηρᾶς ἰα-
 τρεύσω σε, φησὶν Κύριος· ὅτι ἐσαυκαρμήνη ἐκλή-
 θης, θήρῳμα ὑμῶν ὅστις, ὅτι ζήτησὶς ὅτι ἔστι
 αὐτὸς. 18 Οὕτως ἔειπεν Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ
 ἀποσρέψω τὴν ἀνυχμαλωσίαν Χωρὶς σου ἰα-
 κώβ, καὶ τὴν ἀποικίαν αὐτῆς ἐλεήσω· καὶ οἰκο-
 τεύχος δομηθήσεται πόλις ὅτι ὑψος αὐτῆς, καὶ ὁ λαὸς

ΚΕΦ. ΛΗ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

καὶ τὸ κρῖμα αὐτῷ χαλεπύεται, 19 καὶ ἐξελεύ-
σονται ἀπ' αὐτοῦ ἄδιδιτες καὶ φωνὴ πλαιζόντων·
καὶ πλεονάσω αὐτὸς, καὶ ἔ μὴ ἐλαττωθῶσι,

✠ καὶ ἐκχεῶ αὐτὸς, καὶ ἔ μὴ σμικρυνθῶσι. 20 καὶ

εἰσελεύσονται οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὡς τὸ πρῶτον, καὶ
τὰ μαρτύρια αὐτοῦ ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς κατὰ
πρῶτον μου ὀρθωθήσεται· καὶ ὁπισκέψομαι

✠ ὅτι πάντας τῆς θλίβοντάς αὐτὸς, 21 καὶ

ἔσονται ἰσχυρότεροι αὐτῷ ἐπ' αὐτὸς, καὶ ὁ ἄρχων
αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται· καὶ σιναῶ αὐτὸς,

καὶ ἀποστέψουσιν πρὸς με, ὅτι τίς ἐστὶν οὗτος, ὃς
ἔδωκεν τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὁπιστέψαι πρὸς με,

φησὶν Κύριος; 22 ✠ Καὶ ἔσθ' ἐμοὶ εἰς λαόν, καὶ

ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν. 23 Ὅτι ὁργὴ Κυρίου

ἐξηλθεν θυμῶν, ἐξηλθεν ὁργὴ σφερομύνη, ἐπ'
ἀσεβεῖς ἦξει. 24 Οὐ μὴ ἀποσφαθῇ ὁργὴ θυμοῦ

Κυρίου, ἕως ποιήσῃ, καὶ ἕως κατασθῇ ἐγχεί-
ρημα καρδίας αὐτοῦ· ἐπ' ἐλάττω τῶν ἡμερῶν γνώ-

σταθε αὐτά.

Κ Ε Φ. ΛΗ'.

ΕΝ τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ, εἶπεν Κύριος, καὶ
ἔσομαι εἰς θεόν τῷ γένει Ἰσραὴλ, καὶ

αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν. 2 Οὕτως

εἶπεν Κύριος· εὖρον θέρμον ὃ ἐρήμῳ μετὰ ὅλα

λότων

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. λη'.

μαχαίρῃ λóται· οἱ μαχαίρᾱ· βαδίσατε, καὶ μὴ ὀλέσῃτε
ὀφθῆσεται τὸν Ἰσραὴλ, 3 Κύριε πύρρῳθεν ὥσθι αὐτῶν·
ἀγάπησιν αἰωνίαν ἠγάπησά σε· ἀπὸ τῆτο εἰλ-
κυσά σε εἰς οἰκτεῖρημα. 4 Ἐπὶ οἰκοδομήσω σε,
καὶ οἰκοδομηθήσῃ, παρθένος Ἰσραὴλ· ἐπὶ λήψῃ
τύμπατόν σου, καὶ ἐξελεύσῃ μετὰ συναγωγῆς
παύζοντων. 5 Ἐπὶ φυτεύσατε ἀμπελῶνας οἱ
ὄρεσιν Σαμαρείας, φύσαντες φυτεύσατε, καὶ ἀνέ-
στατε, 6 ὅτι ἐπὶ ἡμέρα κλήσεως ἀπολογου-
μένων οἱ ὄρεσιν Ἐφραὴμ· ἀνάστητε, καὶ ἀνάβητε
οἱ ὄρεσιν Κυ· εἰς Σιών πρὸς Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, 7 ὅτι ἔτι
εἰς τοῦ θεοῦ εἶπεν Κύριε πρὸς Ἰακώβ· Χ ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐ-
κεφαλῆς φροῖνητε, καὶ χρεμετίσατε ὅτι κεφαλῶν ἐθνήων
ἀκυστὰ ποιήσατε, καὶ ἀνέστατε· εἶπατε, ἔσωσεν
Κύριος τὸν λαὸν αὐτῶν, τὸ κατὰλοιπον τῷ Ἰσ-
ραὴλ. 8 Ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω αἰῶς ἀπὸ Χ γῆς
ἐκ βορρᾶ, καὶ σιναῶξω αὐτὴν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς
τεκνοποίησιν οἱ ἐορτῇ Φασέκ· καὶ τεκνοποιήσει ὄχλον πολὺν,
καὶ ἀποσπρέψουσιν ὧδε. 9 Ἐν κλαυθμῷ ἐξήλ-
θον, καὶ οἱ πρὸς ἐκκλήσιν ἀνάξω αὐτὴν, αὐλίζων
ὅτι διουρυαὶς ὑδάτων οἱ ὁδοὶ ὀρθῇ, καὶ ἔμὴ μὴ
πλοκνηθῶσιν οἱ αὐτῇ· ὅτι ἐγὼ μίμω πρὸς Ἰσραὴλ
εἰς πατέρα, καὶ Ἐφραὴμ πρῶτότοκός μου ὅστις.
10 Ἀκούσατε λόγους Κυρίου, ἔθνη, καὶ ἀναγγέ-
λατε εἰς ἡσούς τὰς μαχεῖν· εἶπατε, ὁ λικμή-
σας

ΚΕΦ. λη'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

σας τὸν Ἰσραὴλ σιυνάξει αὐτὸν, καὶ φυλάξει
 αὐτὸν, ὡς ὁ βόσκων τὸ ποίμνιον αὐτοῦ. 11 Ὅτι
 ἐλυτρώσατο Κύριος τὸν Ἰακώβ, ἐξείλατο αὐτὸν
 ἐκ χειρὸς πρεσβυτέρων αὐτοῦ. 12 Καὶ ἤξουσιν,
 καὶ εὐφρανθήσονται ἐν τῷ ὄρει Σιών, καὶ ἤξουσιν
 ἐπ' ἀγαθὰ Κυρίου, ὅτι γῆν σίτου καὶ οἴνου, καὶ
 καρπῶν, καὶ κτηνῶν, καὶ πρεσβυτέρων· καὶ ἔσται
 ἡ ψυχὴ αὐτῶν, ὥσπερ ξύλον ἔλκερπον, καὶ ὁ πει-
 νάσουσιν ἐπὶ. 13 Τότε χαρήσονται παρθένοι ὡς
 συναγωγὴ νεμίσκων, καὶ πρεσβύται χαρήσονται,
 καὶ σπέρψω τὸ πένθος αὐτῶν εἰς εὐφροσύνην,
 Χ καὶ ὀψαχθέσω αὐτοὺς, καὶ ποιήσω αὐτοῖς εὐ-
 φρονομίους. 14 Μεγαλιυνῶ καὶ μεθύσω πλὴν
 ψυχὴν τῶν ἱερέων ὑῶν Λευὶ Χ πόμπης, καὶ ὁ λαὸς
 μου τῶν ἀγαθῶν μου ἐμπλησθήσεται, Χ φησὶ
 Κύριος. 15 Οὕτως εἶπεν Κύριος· φωνὴ ἐν
 ῥαμᾷ ἠκούσθη θρήνου, καὶ κλαυθμοῦ, καὶ ὀδυρμοῦ τῇ ὑψηλῇ
 ῥαχὶλ ἀποκλαυδομένης ὅτι τῶν ὑῶν αὐτῆς, καὶ
 οὐκ ἤτελεν ὀδύνησθαι ὅτι τίς ὑῶς αὐτῆς, ὅτι
 οὐκ εἰσὶν. 16 Οὕτως εἶπεν Κύριος· ἀφλει-
 πέτω ἡ φωνὴ σου ἀπὸ κλαυθμοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλ-
 μοί σου ἀπὸ δακρύων, ὅτι ἐστὶν μαδὸς τοῖς ποῖς
 ἔργοις, Χ φησὶ Κύριος, καὶ ὁπιστρέψουσιν ἐὰν γῆς
 ἐχθροῖν. 17 καὶ ἔσται ἐλπίς τῇ ἐχάτῃ σου, καὶ μόνιμον
 τοῖς ποῖς τέκνοις Χ εἰς τὰ ὅσα αὐτῶν. 18 Ἀκοὴν
 ἤκουσα

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. λη.

ἤκουσα Ἐφεραὶμ ὀδυρομένου, ἐπαδόλυσάς με, καὶ
ἐπαθ' εὐθύνω. ἐγὼ ὡσπερ μόσχος ὅτε ἐδιδάχθην.
ἔπιστρέφόν με, καὶ ἔπιστρέψω, ὅτι σὺ Κύριε ὁ
θεός μου, 19 ὅτι ὑπερὶ αἰχμαλωσίας μου
μαλινόησα, καὶ ὑπερὶ τῆς γνώμαί μου, ἐσέταξα
ἐφ' ἡμέρας αἰχμῆς, καὶ ὑπέδειξά σοι, ὅτι ἔλα-
βον ὀπιδιομόν ὅσα νεότητός μου. 20 Υἱὸς ἀγα-
πητός Ἐφεραὶμ, ἐμοὶ παῖδ' ὅσον ἐκτερυφῶν, ὅτι ἀνθ'
ὧν οἱ λόγοι μου εἰς αὐτῶν, μνεῖα μνησθήσομαι
αὐτῶν. Χ ἔπ, ἀλλ' οὕτω ἑσθύσα ἐπ' αὐτῶν,
ἐλεῶν ἐλέησω αὐτὸν, φησὶν Κύριος. 21 Στήσον
σταυτὶν Σιών, ποίησον Χ σταυτῇ πικρῆναι, ὁδὸς
καρδίας σου εἰς τὰς ὁδοὺς σου, ὁδὸν, ἣ ἐπορεύ-
σῃς, ἀποστράφητι, πῦρ γένος θυγάτηρ Ἰσραὴλ, ἀπο-
στράφητι εἰς τὰς πόλεις οὗ πενήθυστα. 22 Ἔως
πότε ἀποστρέψεις, θυγάτηρ ἡτιμωμένη; ὅτι ἐκπι-
σει Κύριος σωτηρίαν εἰς καταφύτευσιν καρπὸν,
εἰ ἡ σωτηρία διελεύσεται ἀνθρώποι. 23 Οὕ-
τως εἶπεν Κύριος. ἐπ' ἐρῶσιν τὸν λόγον τῶτον
ὅτι γῆ Ἰούδα, καὶ οἱ πόλεις αὐτῆς, ὅταν ἀπο-
στρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῆς, εὐλογημένος Κύ-
ριος ὅτι δίκαιον ὅρος τὸ ἅγιον αὐτῆς. 24 Καὶ
οἱ οἰκοκῶντες οἱ πόλεις Ἰούδα, καὶ οἱ πόλεις
ταῖς πόλεις αὐτῆς. ἅμα γενοῦν, καὶ ἀρθῇσεται
ὁ ποιμὴν. 25 Ὅτι ἐμάθυσα πᾶσαν ψυχὴν
διψῶσαν,

ΚΕΦ. ΛΗ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

διψῶσαν, καὶ πᾶσαν ψυχὴν πεινῶσαι ἐπέλησαι.

26 Διὰ τῷτο ἐξηγέρθω, καὶ ἴδω, καὶ ὁ ὕπνος μου ἡδύς μοι ἐγένετο. 27 Διὰ τῷτο ἰδὺς ἡμέ-

ραι ἔρχονται, φησὶν Κύριος, καὶ σπερῶ τὸν Χοῖκον Ἰσραὴλ καὶ τὸν Χοῖκον Ἰούδα, σπέρμα ἀνθρώπων

Ἰούδα

καὶ σπέρμα κτήνοες. 28 Καὶ ἔσται ὡς περ ἐξη-
γέρσω ἐπ' αὐτῆς Χ ἐκπύλλειν, καὶ καταπαῖν, καὶ

καθαρεῖν, καὶ Χ ἀπύλλειν, καὶ κακοῦ, οὕτως
ξηγηρήσω ἐπ' αὐτῆς, τῷ οἰκοδομεῖν καὶ κατα-

φυτρώειν, φησὶν Κύριος. 29 Ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις ὃ μὴ εἴπωσιν, οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμ-

φακα, καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἡμωδίασαν.

30 Ἀλλ' ἢ ἔχατος εἰ τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτῶ ἀπο-
θανεῖται, Χ πᾶς ἄνθρωπος, καὶ τῷ φαλόντος τὸν

ὄμφακα αἰμωδίασθαι οἱ ὀδόντες αὐτῶ. 31 Ἰδὺς
ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἀφθνήσκει

τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ καὶ τῷ οἴκῳ Ἰούδα ἀφθνήκει
καρπὸς, 32 ὃ κατὰ τὸν ἀφθνήκει, ἡ δὲ δε-

ξιμὴ τοῖς πατράσιν αὐτῶ, οἱ ἡμέραι ὀπίστα-
δομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶ, ἐξαγαγὼν αὐ-

τῆς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐδέχθησαν
εἰ τῇ ἀφθνήκει μου, καὶ γὰρ ἡμέλησαι αὐτῶ,

φησὶν Κύριος. 33 Ὅτι αὕτη ἡ ἀφθνήκει, ἡ δὲ
ἀφθνήσκει τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ ταῖς ἡμέραις

ἐκείναις, φησὶν Κύριος, διδούς νόμους μὴ εἰς τὸν

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. λή.

ἀγίνωσκαι αὐτῶν, καὶ ὁπιγράψω αὐτὸς ὅπτι ἔα
καρδίας αὐτῶν, καὶ ὁφισμὸς αὐτῶν, καὶ ἔσομαι
αὐτοῖς εἰς θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν.

ἀδελφὸν 34 Καὶ ἔ μὴ διδάξωσιν Χ ἔπ' ἕκαστος τὸν πλη-
πλησίον αὐτῷ, καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων,
γινώσκει τὸν Κύριον· ὅτι πάντες εἰδήσουσίν με ὥστε
μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν, Χ φησὶ Κύριος·
ὅτι ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν
ἁμαρτιῶν αὐτῶν ἔ μὴ μνησθῶ ἔπι. 37 Ἐάν

ὑφωθῇ ὁ ὕρανος εἰς τὸ μετέωρον, φησὶν Κύριος,
καὶ ἐάν ἱαπειωθῇ τὸ ἔδαφος τῆς γῆς χάτω, καὶ
ἐγὼ ἔκ ἀποδοκιμῶ τὸ γένος Ἰσραὴλ, φησὶν Κύ-
ριος, πᾶσι πάντων ὧν ἐποίησάν μοι. 35 Οὐ-

σελήνῳ 35 Οὐ-
τως εἶπεν Κύριος, ὁ δοὺς τὸν ἥλιον εἰς φῶς τῆς
ἡμέρας, Χ ἀκριβείας σελήνης καὶ τὰ ἀστρα εἰς φῶς
τῆς νυκτός, καὶ κραυγὴν οἱ τῇ θαλάσσῃ, καὶ
ἐδόμωσεν τὰ κύματα αὐτῆς, Κύριος πάντο-

κράτωρ ὄνομα αὐτοῦ. 36 Ἐάν παύσωνται οἱ
νόμοι ἔτσι ὥστε παύσονται μου, φησὶν Κύριος,
παύσονται καὶ τὸ γένος Ἰσραὴλ παύσεται, γενεὰ δὲ ἔθνος καὶ
παύσονται μου πάσας ἡμέρας, φησὶν Κύριος.

38 Ἰδὲ ἡμέρας ἐρχονται, φησὶν Κύριος, καὶ
οἰκοδομήσεται οἰκοδομηθήσεται πόλις καὶ Κυρίῳ ὥστε πύργος Ἀνα-
μεν, ἕως τῆς πύλης τῆς γωνίας, 39 καὶ

ἡ ἀγαμέμνην- 39 καὶ
ἐξελεύσεται Χ ἔπ' τὸ χοῖνιον τῆς ἀγαμέμνης αὐ-
τοῦ
τῆς

ΚΕΦ. ΛΘ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

τῆς ἀπείναντι αὐτῷ ἕως βοιωτῶν Γαρή, καὶ
 περικυκλωθήσεται κύκλῳ ἐξ ἐκλεκτῶν λίθων,
 40 Χ καὶ πᾶσαν τὴν κοιλάδα τῶν Φαθαρίμ, καὶ τὴν
 ἀποδὶάν, καὶ πᾶσαν Ἀσσημωθ ἕως χειμάρρου Νά-
 χαλ κέδρων, ἕως γωνίας πύλης ἵππων ἀνατολῆς,
 ἀγίασμα πρὸ Κυρίω, καὶ οὐκέτι ἔ μὴ ἐκλίπη,
 καὶ ἔ μὴ καθαρευθῇ ἕως τῆς αἰῶνος.

πάντες

Κ Ε Φ. ΛΘ'.

Ι **Ο** Λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερემίαν πρὸς
 Κυρίου ἐν τῷ ἐνιαυτῷ πρὸ δεκάτῳ πρὸ
 βασιλῆς Χ Ἰέδα Σεδεκίας βασιλῆς Ἰού-
 δα, ὅτος ὁ ἐνιαυτὸς ἐκλεισθέντος πρὸ βασιλῆς
 Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος. 2 Καὶ δύ-
 ναμις βασιλέως Βαβυλῶνος ἐχαραίωσεν ἐπὶ Ἱε-
 ρουσαλὴμ, καὶ Ἱερემίας ἐφυλάσσεν ἐν τῇ αὐλῇ
 τῆς φυλακῆς, ἥ ὅτι ἐν οἴκῳ τῆς βασιλέως,
 3 ἐν ἣ κατέκλεισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Χ Ἰέδα
 Σεδεκίας, λέγων· ἀφ' οὗ σὺ πρὸς φρονήσεις, λέ-
 γων· οὕτως εἶπεν Κύριος, ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὴν
 πόλιν ἡμῶν ἐν χερσὶν βασιλέως Βαβυλῶνος,
 καὶ λήψεται αὐτήν, 4 καὶ Σεδεκίας Χ βασιλεὺς
 Ἰούδα ἔ μὴ σωθῇ ἐκ χειρὸς βασιλέως τῶν Χαλ-
 δαίων, ὅτι πρὸς δόσιν πρὸς δόσιν ἔσται εἰς χεῖρας
 βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λαλήσιν ῥῆμα αὐτῷ

γενόμενος

ἐν

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. ΛΘ'.

πρὸς τόμα αὐτῷ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῷ τῆς
ὀφθαλμῶς αὐτῷ ὄφονται, 5 καὶ εἰσελεύσεται
ἀποθνήσκει εἰς Βαβυλῶνα Σεδεκίας, καὶ ἐκεῖ καθεύδειται. ✕ ἕως

✕ ἔπι σκέψομαι αὐτὸν, φησὶ Κύριος, ὅτι πολิเมῖτε τὸς Χαλ-

✕ δαίς, εἰς ὅς μὴ κατευδύνητε. 6 Καὶ ✕ ἔπεν Ἱε-

ρεμίας· ΕΓΕΝΕΤΟ ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ, ΛΕΓΩΝ· 7 Ἰδὺς

Ἀναμεὴλ υἱὸς Σαλώμ, ἀδελφῷ πατρὸς σου ἔρ-

χεται πρὸς σέ, λέγων σοι· κτήσασθαι σεαυτῷ τὸν

ἀγρόν μου τὸν ἐν Ἀναθώθ, ὅτι σοὶ κρίμα πῦρα-

λαβεῖν εἰς κτήσιν. 8 Καὶ ἦλθεν πρὸς μεῖ Ἀνα-

μεὴλ υἱὸς Σαλώμ, ἀδελφῷ πατρὸς μου, ✕ καὶ

τὸν λόγον Κυρίου εἰς τὴν αὐλὴν τῆς φυλακῆς, καὶ

εἶπέν μοι· κτήσασθαι σεαυτῷ τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν

ὁρμαλαβεῖν γῇ Βενιαμὴν τὸν ἐν Ἀναθώθ, ὅτι σοὶ κρίμα κτή-

εἰς κτήσιν σαιαὶ αὐτὸν, ✕ καὶ σὶ ἡ ἀγγχεῖα, καὶ σὺ πρεσβύ-

τερος, καὶ ἔγνω, ὅτι λόγος Κυρίου ὅστις, 9 καὶ

ἐκτησάμην τὸν ἀγρόν Ἀναμεὴλ υἱὸς ἀδελφῷ πα-

τρὸς μου, ✕ τὸν ἐν Ἀναθώθ, καὶ ἔστησα αὐτῷ ✕ ἀρ-

γύειον ἐπὶ ἀ σίκλῶς, καὶ δέχα ἀργυρίῳ, 10 καὶ

ἔγραψα εἰς βιβλίον, καὶ διεσφραγισάμην, καὶ

διεμαρτυράμην μάρτυρας, καὶ ἔστησα τὸ ἀργύ-

ρειον ἐν ζυγῷ. 11 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον τῆς

κτίσεως τὸ ἐσφραγισμένον ✕ τὴν ἐντολὴν καὶ τὰ

δικαιώματα, καὶ τὸ ἀνεγνωσμένον. 12 Καὶ ἔδωκα

✕ τὸ

ΚΕΦ. λθ'. ΙΕΡΕΜΙΑ Σ.

Χ τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως τῷ Βαρθύχ υἱῷ Νηείου αὐτὸ
 υἱὸς Μασσαίας, καὶ ὀφθαλμοὺς Ἀναμεὴλ υἱὸς ἀδελ- Μασσαίου
 φοῦ πατρὸς μου, καὶ καὶ ὀφθαλμοὺς τῶν ἐσηκό-
 των καὶ γραφόντων ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς κτήσεως,
 καὶ καὶ ὀφθαλμοὺς τῶν Ἰουδαίων Χ πάντων,
 τῶν χειρῶν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.
 13 Καὶ συνέταξα τῷ Βαρθύχ καὶ ὀφθαλμοὺς
 αὐτοῦ, λέγων. 14 Οὕτως εἶπεν Κύριος πᾶν-
 τοκράτωρ Χ ὁ θεὸς Ἰσραὴλ· λάβε τὸ βιβλίον τῆς
 κτήσεως τῆτο Χ τὸ ἐσφραγισμένον, καὶ τὸ βιβλίον
 τὸ ἀνεγνωσμένον Χ τῆτο, καὶ θῆσεις αὐτὸ εἰς ἀγ-
 γεῖον ὀσφράκινον, ἵνα ἀσμεῖνῃ ἡμέρας πλείους.
 15 Ὅπ οὕτως εἶπεν Κύριος Χ παντοκράτωρ ὁ θεὸς
 Ἰσραὴλ· ἐπὶ κτηθήσονται ἄγροί, καὶ οἰκίαι, καὶ
 ἀμπελῶνες ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. 16 Καὶ ὠροσπυ-
 ξάμιλλω πρὸς Κύριον μετὰ τὸ δοῦναι με τὸ βι-
 βλίον τῆς κτήσεως πρὸς Βαρθύχ υἱὸν Νηείου,
 λέγων. 17 Ὁ ὢν Κύριε Κυριε, σὺ ἐποίησας
 τὸν ἔρπον καὶ τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύει σου τῇ με-
 γάλῃ, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ καὶ τῷ
 μετῴρῳ, ἔ μὴ ἀποκρυβῇ ἀπὸ σὺ ἔργον Χ ἔργον.
 18 ποίων ἔλεος εἰς χιλιάδας, καὶ ἀποδίδως
 ἁμαρτίας πατέρων εἰς κόλπους τέκνων αὐτῶν μετ'
 αὐτοῦ· ὁ θεὸς ὁ μέγας ὁ ἰσχυρὸς, 19 Κύριος καὶ
 μεγάλης βουλῆς, καὶ ὁ δυνατὸς τοῖς ἔργοις, ὁ θεὸς

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. ΛΘ'.

πρὸς τόμα αὐτῷ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῷ τὰς
ὀφθαλμούς αὐτῷ ὄφονται, 5 καὶ εἰσελεύσεται
ἀποθανεῖται εἰς Βαβυλῶνα Σεδεκίας, καὶ ἐκεῖ καθεύδειται * ἕως

* ἐπισκέψομαι αὐτὸν, φησὶ Κύριος, ὅτι πολιεμεῖτε τὰς Χαλ-

* δαίνας, εἰς ἃς μὴ κατευδυώητε. 6 Καὶ Χ ἔειπεν Ἰε-

ρεμίας· ΕΓΕΝΕΤΟ ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ, ΛΕΓΩΝ· 7 ἰδοὺ

Ἀναμεὴλ υἱὸς Σαλώμ, ἀδελφῷ πατρὸς σου ἔρ-

χεται πρὸς σέ, λέγων σοι· κτήσασθαι σεαυτῷ τὸν

ἀγρόν μου τὸν ἐν Ἀναθώθ, ὅτι σοὶ κρίμα πᾶρα-

λαβεῖν εἰς κτήσιν. 8 Καὶ ἦλθεν πρὸς μέ Ἀνα-

μεὴλ υἱὸς Σαλώμ, ἀδελφῷ πατρὸς μου, Χ καὶ

τὸν λόγον Κυρίου εἰς τὴν αὐλὴν τῆς φυλακῆς, καὶ

εἶπέν μοι· κτήσασθαι σεαυτῷ τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν

ὁρμαλαβὴν γῇ Βενιαμὴν τὸν ἐν Ἀναθώθ, ὅτι σοὶ κρίμα κτή-

εἰς κτήσιν σῶσαι αὐτὸν, Χ καὶ σὶ ἡ ἀρχιερεῖα, καὶ σὺ πρεσβύ-

τερος, καὶ ἔγνωσαν, ὅτι λόγος Κυρίου ὅστις, 9 καὶ

ἐκτησάμην τὸν ἀγρόν Ἀναμεὴλ υἱὸς ἀδελφῷ πα-

τρὸς μου, Χ τὸν ἐν Ἀναθώθ, καὶ ἔστησα αὐτῷ Χ ἀρ-

γύριον ἐπὶ ἀσίκλιν, καὶ δέκα ἀργυρεῖς, 10 καὶ

ἔγραψα εἰς βιβλίον, καὶ διεσφραγισάμην, καὶ

διεμαρτυράμην μάρτυρας, καὶ ἔστησα τὸ ἀργύ-

ριον ἐν ζυγῷ. 11 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον τῆς

κτησίσεως τὸ ἐσφραγισμένον * τὴν ἐντολήν καὶ τὰ

δικαιώματα, καὶ τὸ ἀνεγνωσμένον. 12 Καὶ ἔδωκα

Χ τὸ

ΚΕΦ. λθ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

Χ τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως τῷ Βαρυὺχ υἱῷ Νηίου αὐτὸ
 υἱὸς Μασαίας, καὶ ὀφθαλμοὺς Ἀναμεήλ υἱὸς ἀδελ- Μασαίου
 φοῦ πατρὸς μου, καὶ καὶ ὀφθαλμοὺς τῶν ἐσηκό-
 των καὶ γραφόντων ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς κτήσεως,
 καὶ καὶ ὀφθαλμοὺς τῶν Ἰουδαίων Χ πάντων,"
 τῶν κατηιδύων ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.
 13 Καὶ συνέταξα τῷ Βαρυὺχ καὶ ὀφθαλμοὺς
 αὐτοῦ, λέγων. 14 Οὕτως εἶπεν Κύριος παν-
 τεκράτωρ Χ ὁ θεὸς Ἰσραὴλ· λάβε τὸ βιβλίον τῆς
 κτήσεως τῆτο Χ τὸ ἐσφραγισμένον, καὶ τὸ βιβλίον
 τὸ ἀνεγρυσμένον Χ τῆτο, καὶ θῆσεις αὐτὸ εἰς ἀ-
 γεῖον ὀφράκων, ἵνα ἀφαιμῇ ἡμέρας πλείους.
 15 Ὅτι οὕτως εἶπεν Κύριος Χ παντεκράτωρ ὁ θεὸς
 Ἰσραὴλ· ἐπὶ κτηθήσονται ἀγροί, καὶ οἰκίαι, καὶ
 ἀμπελῶνες ἐν τῇ γῇ τῷτῃ. 16 Καὶ ὠροσπυ-
 ξάμιλλοι πρὸς Κύριον μετὰ τὸ δοῦναί με τὸ βι-
 βλίον τῆς κτήσεως πρὸς Βαρυὺχ υἱὸν Νηίου,
 λέγων. 17 Ὁ ὢν Κύριε Κυριε, σὺ ἐποίησας
 τὸν ἔρπον καὶ τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύει σου τῇ με-
 γάλῃ, καὶ τῷ βασιλείῳ σου τῷ ὑψηλῷ καὶ τῷ
 μετεώρῳ, ὃ μὴ ἀποκρυβῇ ἀπὸ σοῦ ἔργον Χ ἔργον.
 18 ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας, καὶ ἀποδίδους
 ἀμαρτίας πατέρων εἰς κόλπους τέκνων αὐτῶν μετὰ
 αὐτοῦ· ὁ θεὸς ὁ μέγας ὁ ἰσχυρὸς, 19 Κύριε καὶ
 μεγάλης βουλῆς, καὶ ὁ δυνατὸς τοῖς ἔργοις, ὁ θεὸς

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. ΛΘ'.

ὁ μέγας ὁ πῶλεός σου, καὶ μεγάλωνυμος Κύ-
 ριος· οἱ ὀφθαλμοί σου Χ ἀνεργασίαι εἰς Χ πάσας
 τὰς ὁδοὺς τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων, ἀποδύναμι ἐχά-
 σω κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτῶν, Χ καὶ κατὰ τὰς καρπύ-
 ῳσαι τῶν ἐπιτηδεύματων αὐτῶν. 20 ὅς ἐποίησας σημεῖα
 καὶ τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἕως τῆς ἡμέρας τῆς
 τῆς, καὶ ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐν τοῖς γηγενέσιν· καὶ
 ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη,
 21 καὶ ἐξήγαγες τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ ἐκ γῆς
 Αἰγύπτου ἐν σημείοις, καὶ ἐν τέρασιν, καὶ ἐν χειρὶ
 κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, 22 καὶ ἐν
 ὀφθαλμοῖς μεγάλοις, καὶ ἔδωκας αὐτοῖς τὴν γῆν
 τῆς, καὶ ὡμοσας τοῖς πατέράσιν αὐτῶν, Χ δέ-
 ναι αὐτοῖς, γῆν ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι. 23 Καὶ
 εἰσῆλθον καὶ ἐλάβον αὐτὴν, καὶ οὐκ ἤκου-
 σαν τῆς φωνῆς σου, καὶ ἐν σοῖς παροψήμασί-
 σου οὐκ ἐπορεύθησαν· ἅπαντα δὲ ἐρετίλω αὐ-
 τοῖς οὐκ ἐποίησαν, καὶ ἐποίησαν συμβῆναι αὐ-
 τοῖς ἅπαντα τὰ κατὰ τῆς. 24 Καὶ ἰδὼν
 ὄχλος ἥκας εἰς τὴν πόλιν τῆς συλλαβεῖν αὐ-
 τὴν, καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων
 τῶν πολεμουμένων αὐτῶν ἀπὸ παρὰ τοῦ μα-
 χήρας, καὶ τῶν λιμοῦ, Χ καὶ τῶν θανάτων, καὶ ὡς
 ἐλάλησας, ὅπως ἐγένετο· Χ καὶ σὺ ὤρεαι. 25 Καὶ
 σὺ λέγεις πρὸς με, Χ τίποτα Κύριε, κτήσασθαι
 σεαυτῷ

ΚΕΦ. λθ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

σταυτῷ τὸν ἀγρὸν ἀργαίου· καὶ ἔγραψα εἰς βιβλίον, καὶ ἐσφραγισάμην, καὶ ἐπεμαρτυράμην μάρτυρας, καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων. 26 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων.

27 Ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς πάσης σαρκὸς, μὴ ἀπ' ἐμοῦ κρυθήσεται Χ πᾶς ὁ λόγος; 28 Διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν

Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ· δοθεῖσα ᾧ βασιλεὺς Χαλδαίων, καὶ εἰς χεῖρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶντος,

καὶ λήφεται αὐτὴν, 29 καὶ ἔξουσιν οἱ Χαλδαῖοι πολεμουῦντες ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν αὐτήν, καὶ

καύσουσιν τὴν πόλιν τὴν αὐτήν ἐν πυρὶ, καὶ καύσουσιν τὰς οἰκίας, ἐν αἷς ἐθυμίσαντο ἐν αὐταῖς

ἐπὶ τῶν δωματίων αὐτῶν τῇ Βάαλ, καὶ ἔσπενδον σπονδαὶς θεοῖς ἑτέροις, πρὸς τὸ ᾧ ἐπαπικράναι με.

30 Ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα μόνοι ποιουῦντες τὸ πονηρὸν ἐκ νεότητος αὐτῶν

κατ' ὀφθαλμούς μου· ὅτι πλὴν ὅτι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ παρόργισάν με ἐν ταῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, φησὶ Κύριος.

31 Ὅτι ἐπὶ τὴν ὀργὴν μου, καὶ ἐπὶ τὸν θυμὸν μου ἔω ἡ πόλις αὕτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀκοδόμησεν αὐτήν, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας

τῆς αὐτῆς, ἀπαλλάξαι αὐτὴν ἀπὸ προσώπου μου, αὐτὴς

32 ἀπὸ πάσης τῆς ποιμαίας ἣν Ἰσραὴλ καὶ τῶν

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. λθ'.

Χ τῶν υἱῶν Ἰούδα, ὧν ἐποίησαν πῶτα πηχέοναί
 με, αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ οἱ βασιλεῖς
 αὐτῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐ-
 τῶν, καὶ οἱ πρῶφῆται αὐτῶν, ἄνδρες Ἰούδα, καὶ
 οἱ χαλδοικοὶτες ἐν Ἱερουσαλὴμ, 33 καὶ ἀπέ-
 σπεψαν πρὸς μέ τῶτον, καὶ ἔπρῶτωποι· καὶ
 ὄρθρου ἔδιδάξα αὐτὸς ὀρθρίζων Χ καὶ διδάσκων, καὶ οὐκ
 ἠθέλησαν ἤκουσαν ἐπὶ λαβεῖν παιδείαν. 34 Καὶ ἔθνησαν ἅ-
 μιάσματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, ᾧ ἐπεκλήθη τὸ
 ὄνομά μου ἐπ' αὐτοῦ, ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν.
 35 Καὶ ἠκοδομήσαν τῆς βωμοὺς αὐτῶν τῇ
 Βάαλ τῆς ἐν φάραγι υἱοῦ Ἐννόμ, τῷ ἀναφέ-
 ρειν τῆς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν
 τῷ Μολόχ βασιλῇ, ᾧ ἔσυνεταξα αὐτοῖς, καὶ
 οὐκ ἀνέβη τίς καρδίαν μου τῷ ποιῆσαι τὸ βδέ-
 λυμα τῆτο, πρὸς τὸ ἐφάρμαρτεῖν τὸν Ἰούδα.
 36 Καὶ νῦν οὕτως εἶπεν Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ
 ὅτι τίς πόλιν, ἣν σὺ λέγεις, πῶτα δοθήσεται
 μαχαίρῃ εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλωνίου ἐν μαχαίρᾳ, καὶ
 ἐν λιμῷ, καὶ ἐν σποτολῇ. 37 Ἰδοὺ ἐγὼ συν-
 ἄγω αὐτὸς ἐκ πάσης τῆς γῆς, ἣ διέσπειρα
 αὐτὸς ἐκ ἐν ὀργῇ μου, καὶ τῷ θυμῷ μου καὶ
 ἐν πρῶξυσμῷ μεγάλῳ· καὶ ὅτι σπρέψω αὐτὸς εἰς
 χαλδοικῷ τὸν τόπον τῆτον, καὶ καθιῶ αὐτὸς πεποιδότης,
 38 καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐ-
 τοῖς

ΚΕΦ. ΛΘ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

τοῖς εἰς θεόν. 39 Καὶ δώσω αὐτοῖς ὁδὸν ἑτέραν
καὶ καρδίαν ἑτέραν, φοβηθήναι με πάσαις ταῖς
ἡμέραις καὶ εἰς ἀγαθὸν αὐτοῖς καὶ τοῖς τέκνοις
αὐτῶν μετ' αὐτῆς. 40 Καὶ ἀγαθήσομαι αὐ-
τοῖς ἀγαθήκω αἰώνιον, ἵνα ὃ μὴ ἀποσρέψω ὅπι-
σθεν αὐτῇ, ὥστε ἀγαθοποιεῖν με αὐτὴς, καὶ τὸν
φόβον μου δώσω εἰς τὴν καρδίαν αὐτῇ, πρὸς
τὸ μὴ ἀποσῆναι αὐτῆς ἀπ' ἐμοῦ. 41 Καὶ ἐπι-
σκέψομαι τῷ ἀγαθῶσι αὐτῆς, καὶ φυτεύσω αὐ-
τῆς ἐν τῇ γῇ ζωὴν ἐν πίστι, καὶ ἐν πάσῃ καρ-
δίᾳ μου, καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ μου. 42 Ὅτι οὐ-
τως εἶπεν Κύριος· κατὰ ἐπήγαγον ἐπὶ τὸν λαὸν
τοῦτον πάντα τὰ κακὰ τὰ μεγάλα τῶντα, οὐ-
τως ἐγὼ ἐπάξω ἐπ' αὐτῆς πάντα τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐπάξω
ἐλάλησα ἐπ' αὐτοῦς. 43 Καὶ κτηθήσονται ἐπὶ
ἀγροὶ ἐν τῇ γῇ, ἵνα σὺ λέγεις, ἄβατος ἔσται
ἀπὸ ἀνθρώπου καὶ κτήνους, καὶ πᾶσι δέδοται εἰς
χεῖρας Χαλδαίων, 44 καὶ κτήσονται ἀγροὺς
ἐν ἀργυρίῳ· καὶ γράψουσιν βιβλίον, καὶ σφρα-
γίσουσιν, καὶ ἀγαμαρτύρη μάρτυρας ἐν γῇ Βενια-
μείν, καὶ κυκλόθεν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν πό-
λεσιν Ἰούδα, καὶ ἐν πόλεσιν τῶν ὄρεων, καὶ ἐν
πόλεσιν τῆς σιφίλας, καὶ ἐν πόλεσιν τῆς να-
γέβ, ὅτι ἀποσρέψω τὰς ἀποικίας αὐτῇ, ὥστε
Κύριος.

ΚΕΦ.

Caput XL.
in Hebræo est
Κεφ. ΜΖ'. apud
LXX.

ΚΕΦ. Μ'. (Hebr. Cap. XXXIII.)

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερε-
μίας ὁκ δούτερον, (καὶ αὐτὸς ἐπὶ ἦν
δεδεμμένος ὃ τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς,) λέγων·
2 οὕτως εἶπεν Κύριος, ποιῶν γλῶ, καὶ
πλάσσει αὐτῷ, τῷ ἀνορθῶσαι αὐτῷ, Κύριος
ὄνομα αὐτοῦ· 3 κέκραξον πρὸς με, καὶ ἀπο-
κριθήσομαι σοι, καὶ ἀναγγελά σοι μεγάλα καὶ
ἰσχυρά, ἃ ἔκ ἐγὼς αὐτά. 4 Ὅτι οὕτως εἶπεν
Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ πρὸς οἶκον τῆς πόλεως
ζωῆς, καὶ πρὸς οἰκίας βασιλείας Ἰούδα τῶν
καθημένων *καθημένων* εἰς χάρακας καὶ τομαχῶνας, 5 τῷ
μάχεσθαι πρὸς τὰς Χαλδαίους, καὶ πληρῶσαι
ἐπάταξεν αὐτῷ νεκρῶν τῶν ἀνθρώπων, οὓς ἐπάταξα ἐν ὀργῇ
μου, καὶ ἐν θυμῷ μου, καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσω-
πόν μου ἀπ' αὐτοῦ, πρὸς πᾶσιν τοῖς πονηροῖς
αὐτοῦ. 6 Ἰδὲ ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτὸς σινο-
φομερῶ λωσιν καὶ ἴαμα, καὶ ἰατρεύσω αὐτὸς, καὶ φανε-
ρώσω αὐτοῖς εἰσακούειν [καὶ ἰατρεύσω αὐτὸς,
καὶ ποιήσω αὐτοῖς] εἰρήνῃ καὶ πίστιν· 7 καὶ
ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν Ἰούδα, καὶ τὴν ἀποι-
κίαν Ἰσραὴλ, καὶ οἰκοδομήσω αὐτὸς ὡς ποτὶ-
πτερον· 8 καὶ καταλείψω αὐτὸς ὑπὸ πᾶσιν τοῖς
ἀδικῶν αὐτοῦ, ὧν ἡμαρτόν μοι, καὶ ἔμὴ μνη-
σθήσομαι

ΚΕΦ. Μ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

αἰσῶμαι ἁμαρτιῶν αὐτῶν ὧν ἡμαρτόν μοι, καὶ μου
ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ. 9 Καὶ ἔσται εἰς Χ^{όνομα}
εὐφροσύνης καὶ εἰς αἴνεσιν, καὶ εἰς μεγαλειότητα εὐφροσύνῳ
παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς, οἵπνες ἀκρόσονται πάν-
τα τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐγὼ ποιῶ αὐτοῖς, καὶ φοβη-
θήσονται, καὶ πικρανθήσονται πρὸς πάντων τῶν ἀγα-
θῶν, καὶ πρὸς πάσης τῆς εἰρήνης, ἧς ἐγὼ ποιῶ
αὐτοῖς. 10 Οὕτως εἶπεν Κύριος· ἐπὶ ἀκα-
αἰσῶται ἐπὶ τῷ τόπῳ τούτῳ, ὃ ὑμεῖς λέγετε,
ἐρημός ἐστιν ὑπὸ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν, ἐπὶ πό-
λεσιν Ἰσραὴλ, καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ, ταῖς ἡρη-
μωμέναις, [καὶ] πρὸς τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον
Χ καὶ παρὰ τὸ μὴ εἶναι οἰκίαν καὶ κλῆνη, 11 φωνὴ
εὐφροσύνης, καὶ φωνὴ χαρμοῦνης, φωνὴ νυμφίου,
καὶ φωνὴ νύμφης, φωνὴ λεγόντων· ἑξομολογήσθε λέγοντος
Κυρίου πανδοχέατοι, ὅτι χρητὸς Κύριος, ὅτι εἰς
τὴν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ εἰσοίσουσιν δῶρα
αἰνέσεως εἰς οἶκον Κυρίου, ὅτι ἀποστρέψω τὴν
ἀποικίαν πάσης τῆς γῆς ὁκείνης καὶ φρότερον,
εἶπεν Κύριος. 12 Οὕτως εἶπεν Κύριος πᾶσι
δυνάμεων· ἐπὶ ἔσται ἐπὶ τῷ τόπῳ τῷ ἡρημωμένῳ
τούτῳ, πρὸς τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον καὶ κτήνη,
καὶ ἐπὶ πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, καταλύματα
ποιμνῶν κοιταζόντων πρὸς αὐτά. 13 Ἐν πόλεσιν πρὸς αὐτὰν
τῆς ὀρεινῆς, καὶ ἐν πόλεσιν τῆς Σιμὼν, καὶ ἐν

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. μ'.

πόλιν τῆς Ναγέβ, καὶ ἐν γῇ Βεθαμείν, καὶ ἐν
κύκλῳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα, ἐπὶ
πρὸς αὐτὰς πόλεις ὅτι χεῖρα ἀειθμῶντος,
εἶπεν Κύριος. 14 ✕ Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ

✕ Κύριος, καὶ ἀναστήσω τὸν λόγον μου τὸν ἀγαθόν, ὃν ἐλά-
λησα ὅτι τὸν οἶκόν μου Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι τὸν οἶκον Ἰούδα.

✕ 15 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ χειρῶν ἐκείνῳ ἀνα-
τελῶ τὸ Δαβὶδ ἀνατολὴν δικταίαν, καὶ ποιήσει κρῖμα καὶ
✕ δικαιοσύνην ἐν τῇ γῇ. 16 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις σω-
θήσεται Ἰούδα, καὶ Ἱερουσαλὴμ κατασκηνώσει πεποιθῶν.

✕ καὶ τὸ τοῦ οἴκου ὅτι κληθήσεται, Κύριος δικαιοσύνη ἡμῶν.
✕ 17 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος· οὐκ ἐξολοθρευθήσεται τῷ
✕ Δαβὶδ ἀνὴρ κατὰ τὸν νόμον ὅτι θρόνον οἴκου Ἰσραὴλ. 18 καὶ

✕ τοῖς ἱερῶσι τοῖς Λευίταις ἐκ ἐξολοθρευθήσονται ἀνὴρ ἐκ πρὸς
✕ τοῦ μου, ἀναφῶν ἐλοκαῦτωμα, καὶ θυμῶν θυσίαν, καὶ
✕ ποιῶν θυμία πάσας τὰς ἡμέρας. 19 Καὶ ἐγένετο λόγος

✕ Κυρίου πρὸς Ἱερμίαν, λέγων· 20 Τάδε λέγει Κύριος·
✕ εἰ ἀφσκιδαθήσεται ἡ ἀφθνή μου τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ ἀφ-
✕ θνή μου τῆς νυκτός, τὸ μὴ εἶναι ἡμέραν καὶ νύκτα ἐν τῷ
✕ χειρῶν αὐτοῦ, 21 καὶ ἡ ἀφθνή μου ἀφσκιδαθήσεται

✕ ἡ μὲν Δαβὶδ τῷ δέλου μου, τὸ μὴ εἶναι αὐτῷ ὅσον βασι-
✕ λεύοντα ὅτι τῷ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἡ πρὸς τὸς ἱερεῖς καὶ τὸς
✕ Λευίτας τὸς λευτεροῦσάς μοι. 22 Ὡς οὐκ ἐξαριθμη-

✕ θήσεται ἡ δυνάμις τῷ οὐρανοῦ, οὐδὲ ἐκμετρηθήσεται ἡ ἀμ-
✕ μος τῆς θαλάσσης· ὥτω πληθυνῶ τὸ σπέρμα Δαβὶδ τῷ

δύλι

ΚΕΦ. μα'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

δέλω με, καὶ τὰς Λευίτας τὰς λειτουργήσας μοι. 23 Καὶ
 ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερემίαν, λέγων· 24 Ἄρα γε
 οὐκ εἶδες τί ὁ λαὸς ἔτος ἐλάλῃσι, λέγων· αἱ δύο παλαιαί,
 ὡς ἐξελέξατο Κύριος ἐν αὐταῖς, καὶ ἰδὲ ἀπώστατο αὐτάς·
 καὶ παρώξυναν τὸν λαὸν μου, τῷ μὴ εἶναι ἔθνος ἔπ' ἐνώ-
 πιον μου. 25 Τὰδε λέγει Κύριος· εἰ μὴ ἀφθνήσκω με
 ἡμέρας καὶ νυκτός, ἀκριβάσματα ἔραν' καὶ γῆς οὐκ ἔταξα,
 26 καὶ γε τὸ σπέρμα Ἰακώβ καὶ Δαβὶδ τῷ δέλου με ὑπο-
 δοκιμῶ, τῷ μὴ λαβεῖν ἀρχοντίας ἐκ τῷ σπέρματος αὐτῶ πρὸς
 τὸ σπέρμα Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ· ὅτι ὁππρὲ-
 ρω τίω ὑποστροφῇ αὐτῶν, καὶ οἰκτερῶ αὐτάς.

ΚΕΦ. ΜΑ'. (Hebr. Cap. XXXIV.)

Caput XLI.
 in Hebræo est
 Κεφ. ΜΗ'. apud
 LXX.

Ὁ Λόγος ὁ γινόμενος πρὸς Ἱερემίαν πρὸς
 Κυρίῳ, (καὶ Ναβυχοδονόσορ βασιλεὺς γινόμενος
 Βαβυλῶν, καὶ πᾶν τὸ στρατόπεδον
 αὐτῶ, καὶ Χ πᾶσαι αἱ βασιλείαι τῆς γῆς τῆς ἀρχῆς πᾶσα ἡ γῆ
 αὐτῶ, Χ καὶ πάντες οἱ λαοὶ ἐπολέμου ὅτι Ἱερ-
 σαλὴμ, καὶ ὅτι πάσαι τὰς πόλεις Ἰούδα) λέ-
 γων· 2 οὕτως εἶπεν Κύριος Χ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ·
 Βάδισον, ἐπὶ πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα,
 καὶ εἰπὲς αὐτῷ· οὕτως εἶπεν Κύριος· Ὁδοῦσθ
 Ὁδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασι-
 λέως Βαβυλῶν, καὶ συλήφεται αὐτή, καὶ
 καύσθ' αὐτή, οἱ πυεῖ. 3 Καὶ σὺ ἔ μὴ σω-
 θῇς

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. μα'.

αὐτῶν θῆς ἐκ χειρὸς αὐτῶ, καὶ συλλήψῃ συλληφθήσῃ,
καὶ εἰς χεῖρας αὐτῶ δοθήσῃ· καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου τῆς
ὀφθαλμῶν αὐτῶ ὄψονται, καὶ σῶμα αὐτῶ μετὰ
τῆ σῶματός σου λαλήσῃ, καὶ εἰς Βαβυλῶνα
εἰσελεύσῃ. 4 Ἀλλὰ ἄκουσον τὸν λόγον Κυρίου,
Σεδεκία βασιλεὺς Ἰούδα· οὕτως λέγει Κύριος
Χ ὡς σοὶ οὐκ ἔσθλην ἐν ἔμφραϊ, 5 ἐν εἰρήνῃ
ἐκλαύσαν ἔσθλην· καὶ ὡς ἔκαυσαν τῆς πατέρας σου τῆς
κλαύσοντα βασιλεύσαντας πρῶτερόν σου, καύσονται καὶ σέ,
ὡς ἄδ' ὦ Κύριε, καὶ ὡς Ἀδὼν, κλαύσουσά σε, ὅτι λόγον
ἐγὼ ἐλάλησα εἶπεν Κύριος. 6 Καὶ ἐλάλησεν
Ἰερემίας Χ ὁ πρεσβύτερος πρὸς βασιλέα Χ Ἰούδα
Σεδεκίαν πάντα τῆς λόγους οὗτοις ἐν Ἱερου-
σαλήμ. 7 Καὶ ἡ δυνάμις βασιλέως Βαβυ-
λῶνος ἐπολέμῃ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπὶ τὰς
πόλεις Ἰούδα τὰς κατελειμμένας, ἐπὶ Αα-
χεῖς, καὶ ἐπὶ Ἀζήκα, ὅτι αὐταὶ κατελείφθη-
σαν ἐν πόλεσιν Ἰούδα πόλεις ὀχυραί. 8 Ὁ λό-
γος ὁ γενόμενος πρὸς Ἰερεμίαν ὡς Κύρις, μὲν
τὸ σιωπῆσαι τὸν βασιλέα Σεδεκίαν ἀφ' ὧν
πρὸς Χ πάντα τὸν λαὸν τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ, τῷ
καλέσαι Χ αὐτοὺς ἄρειν, 9 τῷ ἔξαποτεῖλαι
ἐκαστοὺς τὴν παῖδα αὐτῶ, καὶ ἐκαστοὺς τὴν παιδί-
σκιον αὐτῶ, τὸν Ἑβραῖον καὶ τὴν Ἑβραίαν ἐλευ-
εῖς Ἰσραὴλ γένους, πρὸς τὸ μὴ δαλῶν ἀνδρα ἐν Ἰουδαίῳ.

ΚΕΦ. μα'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

10 Καὶ ἐπεγράφησαν πάντες οἱ μαγιστῆρες, καὶ
 πᾶς ὁ λαός, οἱ ἐλθόντες εἰς τὴν Βαβυλῶνα, τῷ
 Σοφοταίῳ ἔχασον τὸν παῖδα αὐτοῦ, καὶ ἔχασον τὴν
 παιδίον αὐτοῦ, Χ ἐλευθέρους, πρὸς τὸ μὴ καταδουλεύσας
 αὐτοὺς ἐπὶ καὶ ἐπὶκκυσαν, καὶ ἐῴσαν. 11 Χ Καὶ
 ἐπεγράφησαν, μὲν ταῦτα, καὶ ἐπέγραψαν τὰς παῖδας καὶ τὰς
 παιδίσκας, οὓς ἐξαπέστειλαν ἐλευθέρους, καὶ ἔχον αὐτοὺς
 εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας. 12 Καὶ ἐγένετο
 λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερემίαν, λέγων· 13 οὐ-
 πως εἶπεν Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ἐγὼ διεθέμην
 Βαβυλῶνα πρὸς τὰς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ,
 ἣ ἐξείλάμην αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου
 δουλείας, λέγων· 14 ὅταν πληρωθῇ ἐξ ἔτη,
 Σοφοταίης τὸν ἀδελφόν σου τὸν Ἑβραῖον, ὃς παρα-
 θήσεται σοι, καὶ ἐργατά σοι ἐξ ἔτη, καὶ Σο-
 φοταίης αὐτὸν ἐλθούσῃ Χ ἀπὸ σοῦ· καὶ ὅκ ἤκα-
 σαν μου Χ οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐκλιναν τὸ
 οὖς αὐτοῦ. 15 Καὶ ἐπεγράφατε σήμερον ποιῆσαι ἔγραψαν
 τὸ εὐθὺς ἐν ὀφθαλμοῖς μου, τῷ χαλῶσαι ἄφρονι
 ἔχαστος τὸ πλησίον αὐτοῦ· καὶ συνετέλεσαν Βαβ-
 υλῶνα καὶ πρὸς ὅσον μου ἐν τῷ οἴκῳ, ὃ ἐπε-
 κλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτοῦ. 16 Καὶ ἐπε-
 γράφατε, καὶ ἐβεβηλώσατε τὴν Βαβυλῶνα μου,
 τῷ ὀπιστρέψαι ἔχασον τὸν παῖδα αὐτοῦ, καὶ ἔχασον
 τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὓς ἐξαπέστειλατε ἐλθ-
 ούσας

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. μα'.

ἦρας τῇ ψυχῇ αὐτῆς. Χ καὶ ἐπιτάξατι αὐτὲς,
 τῷ εἶναι ὑμῖν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας. 17 Διὰ
 τῆτο οὕτως εἶπεν Κύριος· ὑμεῖς οὐκ ἠκύσατέ
 μου, τὸ χαλέσαι ἕκαστος ἄφεςιν πρὸς τὸν ἀδελ-
 φὸν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. ἰδοὺ
 ἐγὼ χαλῶ ἄφεςιν ὑμῖν Χ φησὶ Κύριος, εἰς μά-
 χαραν, καὶ εἰς τὸν θάνατον, καὶ εἰς τὸν λιμὸν,
 καὶ δώσω ὑμᾶς εἰς ἀφασποράν πάσαις ταῖς βα-
 σιλείαις τῆς γῆς. 18 καὶ δώσω τὰς ἀνδρας
 τὰς πρὸς ἐλπιλυθότας τῷ ἀφασθήκειν με, Χ τὰς
 μὴ σήσαντας τὰς λόγους τῆς ἀφασθήκεις μου, ἵνα ἐποιήσαν
 κατὰ πρὸς ὅσα πόν μου, τὸν μόχον ὃν ἐποιήσαν
 ἐργάζεσθαι ✕ εἰς δύο, καὶ διπλῶν ἀφά μεσσοῦ τῶν διχοτομημάτων
 αὐτοῦ, 19 τὰς ἀρχοντας Ἰούδα Χ καὶ τὰς ἀρ-
 χοντας Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὰς δυναστας, καὶ τὰς ἱερεῖς,
 καὶ Χ πάντα τὸν λαὸν Χ τῆς γῆς, τὰς διελθόντας
 ἀναμέσον τῶν διχοτομημάτων τῷ μόχῳ. 20 Καὶ δώσω
 τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν Χ ἐν χειρὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, Χ καὶ ἐν χειρὶ
 τῶν ζητόντων τὰς ψυχὰς αὐτῆς. καὶ ἔσται τὰ θνησι-
 μα αὐτῶν βρώματα τοῖς πετεινοῖς τῷ ἔρανον
 καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. 21 Καὶ τὸν Σεδε-
 κίαν βασιλέα Ἰούδα καὶ τὰς ἀρχοντας αὐτῶν
 δώσω εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, Χ καὶ εἰς χεῖρας
 δυναμεις ζητόντων ψυχὴν αὐτῶν, καὶ ἐν χειρὶ δυναμεις βασι-
 οῖ ἀποτρέχει- λέως Βαβυλωνίων, τῶν ἀποτρέχοντων ἀπ' αὐτῶν.

ΚΕΦ. ΜΒ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

22 Ἰδὺ ἐγὼ σωθῶμαι, φησὶν Κύριος, καὶ ἐπι-
 γρέψω αὐτὸς εἰς τὴν γῆν τῶντι, καὶ πολε-
 μήσουσιν ἐπ' αὐτῶν, καὶ λήφονται αὐτῶν, καὶ αὐτὸς
 καταχεύσουσιν αὐτῶν ὡς περὶ καὶ τὰς πό-
 λεις Ἰούδα δώσω αὐτὰς εἰς ἄβατον ὑπὸ χει-
 ρούτων.

ΚΕΦ. ΜΒ'. (Hebr. Cap. XXXV.)

Caput XLII.
 in Hebræo est
 Κεφ. ΜΘ'. apud
 LXX.

Ι **Ο** Λόγος ὁ γινόμενος πρὸς Κυρίου πρὸς
 Ἰερემίαν ἐν ἡμέραις Ἰωακείμ υἱοῦ Ἰω-
 σίου, βασιλέως Ἰούδα, λέγων· 2 πο-
 ρεύθητι εἰς οἶκον Ἀρχαβείν, καὶ χελεύσου αὐτὸς εἰς
 οἶκον Κυρίου, εἰς μίαν τῶν αὐλῶν, καὶ ποτίεις
 αὐτὸς οἶνον. 3 Καὶ ἦγαγον τὸν Ἰζορίαν, υἱὸν
 Ἰερεμίου υἱοῦ Χαθαβείν, καὶ τὸς ἀδελφὸς αὐτοῦ,
 καὶ τὸς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι τὴν οἰκίαν Ἀρχα-
 βείν· 4 καὶ εἰσήγαγον αὐτὸς εἰς οἶκον Κυρίου
 εἰς τὸ παροφύριον υἱῶν Ἀνανίας, υἱοῦ Γοδολίας, ἀν-
 δρώπης τῷ Θεοῦ, ὃ ὅστις ἐστὶν οἶκος τῶν ἀρχόντων, ὅς
 τῷ ἐπάνω τῷ οἴκῳ Μασάμ υἱοῦ Σελώμ, τῷ φυλάσ-
 σοντι τὴν αὐλήν. 5 Καὶ ἔφησα κατὰ πρόσω-
 ποι αὐτῶν κεράμιοι οἴνου καὶ ποτήρια, καὶ εἶπα·
 πίνετε οἶνον. 6 Καὶ εἶπαν· ὃ πίνομεν οἶνον, ὅτι
 Ἰωνάδὰβ, υἱὸς Ῥηχὰβ, ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐντετί-
 λατο ἡμῖν, εἶπας· ὃ μὴ πίνετε οἶνον ὑμεῖς, καὶ οἱ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. μβ'.

υἱοὶ ὑμῶν ἕως αἰῶνος· 7 καὶ οἰκίας ὑμῶν μὴ οἰκο-
 ἀμπελῶν ἔκδομήσητε, καὶ σπέρμα ὑμῶν μὴ σπείρητε, καὶ Χ ἀμ-
 πελῶνα μὴ φυτεύσητε, μηδὲ ἔστω ὑμῖν· ὅτι οἱ σκηναῖς
 κατοικήσετε πάσας τὰς ἡμέρας [τῆς ζωῆς]
 ὑμῶν, ὅπως ἀνζητεῖτε ἡμέρας πολλὰς ἐπὶ τῆς γῆς,
 ἐφ' ἧς ἀγαπείβετε ὑμεῖς ἐπ' αὐτῆς. 8 Καὶ
 εἰσηκούσαμεν τῆς φωνῆς Ἰωνὰδὰβ τῷ πατρὶ
 ὑμῶν, ✕ κατὰ πάντα, ὅσα ἐνετείλατο ἡμῖν, πρὸς τὸ
 μὴ πίνειν οἶνον πάσας τὰς ἡμέρας [τῆς ζωῆς]
 ἡμῶν, ἡμεῖς καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν, καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν,
 καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν, 9 καὶ πρὸς τὸ μὴ οἰ-
 κοδομεῖν οἰκίας τῷ κατοικεῖν ἑαῖ· καὶ ἀμπελῶν,
 καὶ ἀγρῶν, καὶ σπέρμα ἔκδομένη ὑμῖν· 10 καὶ
 ὠκίσσαμεν ἐν σκηναῖς, καὶ ἠκύσαμεν, καὶ ἐποίησαμεν
 κατὰ πάντα, ὅσα οἰετείλατο ἡμῖν Ἰωνὰδὰβ
 ὁ πατὴρ ὑμῶν. 11 Καὶ ἐγένηθι, ὅτε ἀνέβη
 Ναβουχοδονόσορ Χ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν γῆν,
 καὶ εἶπαμεν ἀναβάντες εἰσελθυσόμεθα εἰς Ἱερου-
 σαλὴμ ἀπὸ πλεονέκειας τῆς δυνάμεως τῶν Χαλ-
 δαίων, καὶ ἀπὸ πλεονέκειας τῆς δυνάμεως τῶν Ἀσσυρίων,
 καὶ ὠκίσσαμεν ἑαῖ. 12 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
 είου πρὸς με, λέγων· 13 οὕτως λέγει Κύριος
 Χ τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· πορεύου, καὶ εἰ-
 πὸν ἀνθρώπῳ Ἰσραὴλ, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ἱε-
 ρουσαλὴμ· ὑμεῖς μὴ λάβητε παρὰ τοῦ ἀκούειν τὰς
 λόγους

ΚΕΦ. ΜΒ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

λόγοις μου; Χρησὶν Κύριε. 14 Ἐσησται ῥῆμα
 υἱοὶ Ἰωαθαὶ, υἱοὶ Ῥηχαὶ, ὃ ἐνετείλατο τοῖς
 τέκνοις αὐτῷ, πρὸς τὸ μὴ πίνειν οἶνον, καὶ οὐκ
 ἔπιον. Χ ἕως ἡμέρας ταύτης, ὅτι ἤκουσαν τῆς ἐντολῆς τοῦ
 πατρὸς αὐτῶν. καὶ γὰρ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὁρθρῶς,
 Χ ὁρρίζων καὶ καλῶν, καὶ ἔκ ἐισπαύσατε. 15 Καὶ
 ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τῆς δούλου μου τῆς σο-
 φήταις, Χ ὁρρίζων καὶ ἀποστέλλων, καὶ λέγων· Σπο-
 γράφητε ἕκαστος σπόδ' ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῆς τῆς πανηγύ-
 ρος, καὶ βέλτιον ποιήσατε ὀπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ
 ἔσπορεύεσθε ὀπίσω τοῦ ἄλλοτερίου τοῦ δαλεῦναι
 αὐτοῖς, καὶ ἀκήσεται ὅτι τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα ὑμῖν
 καὶ τοῖς πατεράσι ὑμῶν. καὶ οὐκ ἐκλίνατε τὰ
 ὦτα ὑμῶν, καὶ οὐκ ἤκούσατε. 16 Καὶ ἔφησαν
 οἱ υἱοὶ Ἰωαθαὶ καὶ υἱοὶ Ῥηχαὶ πρὸς ἐντολίω τοῦ πα-
 τρὸς αὐτῶν, Χ ὡς ἐνετείλατο αὐτοῖς. ὁ δὲ λαὸς
 [μου] ἕως οὐκ ἤκουσάν μου. 17 Διὰ τῆτο
 οὕτως εἶπεν Κύριος Χ τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ·
 ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ὅτι Ἰούδα καὶ ὅτι τὰς χειρικοῦντας Ἰερου-
 σαλὴμ ὅσωντα τὰ κακὰ, ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτάς. ✕ ἀνδ'
 ὅν ἐλάλησα πρὸς αὐτάς, καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐλάλησα αὐ-
 τὰς, καὶ ἔκ ἀπεκρίθησαν. 18 Καὶ τῆ οἴκῳ ✕ Ῥηχαὶ
 εἶπεν Ἰερემίας· Διὰ τῆτο ὕψις εἶπεν Κύριος Χ τῶν δυ-
 νάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· Ἐπειδὴ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰωα-
 θαὶ καὶ υἱοὶ Ῥηχαὶ πρὸς ἐντολίω Χ Ἰωαθαὶ τοῦ
 πατρὸς

ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΚΕΦ. ΜΥ.

πατρός αὐτῶν, Χ καὶ ἐφίλασαν συμπάσαι τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ, ποιεῖν Χ κατὰ πάντα ὅσα ἐνετέλεστο αὐ-
τοῖς ὁ πατήρ αὐτῶν. 19 Χ Διὰ τοῦτο τὰδε λέγει
Κυεῖος τῶν δυνάμιων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ὃ μὴ ἐκλείπη
ἀνὴρ τῶν υἱῶν Ἰσασαδὰβ υἱοῦ Ῥηχαὶβ παρεστηκὸς
ἐν τῷ πρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς.

Κ Ε Φ. ΜΓ.

ΚΑΙ Χ ἐγένετο ΕΝ ΤΩ, ΕΝΙΑΥΤΩ,
ΤΩ, ΤΕΤΑΡΤΩ, ΙΩΑΚΕΙΜ
υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα, ἐγενήθη
λόγος Κυεῖς πρὸς με, λέγων. 2 Λάβε σταν-
αὐτοῦ τὴν χάρτιν βιβλίου, καὶ γράψον ἐπ' αὐτῇ πᾶν-
τα τὰς λόγους, οὓς ἐχρημάτισα πρὸς σέ ὅτι
Ἰσραὴλ καὶ ὅτι Ἰούδα, καὶ ὅτι πάντα τὰ ἔθνη,
ἀφ' ἧς ἡμέρας λαλήσαντός μου πρὸς σέ ἀφ' ἡμε-
ρῶν Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης. 3 Ἰσως ἀκύσεται οἶκος Ἰούδα πάντα
ἐλάλησα ἐπ' τὰ κακὰ, ἃ ἐγὼ λογίζομαι ποιῆσαι αὐτοῖς, ἵνα ᾤσ-
αὐτοὺς γράψωσιν Χ ἕκαστος ᾧ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονη-
ρεῖας, καὶ ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ
ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν. 4 Καὶ ἐκάλεσεν Ἱερε-
μίας τὸν Βαρούχ υἱὸν Νηείου, καὶ ἔγραψεν Βα-
ρούχ ᾧ σώματος Ἱερεμίου πάντα τὰς λόγους
Κυεῖου, οὓς ἐχρημάτισεν πρὸς αὐτὸν εἰς χαρ-
τίον

ΚΕΦ. μγ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

πόν βιβλίου. 5 Καὶ ἐντείλατο Ἰερεμίας πρὸς
 Βαρούχ, λέγων· ἐγὼ φυλάσσωμαι, καὶ ὃ μὴ δύ- δυνάμει
 ναίμαι εἰσελθεῖν εἰς οἶκον Κυρίου. 6 Χ καὶ
 εἰσελεύσῃ σὺ, καὶ ἀναγνώσῃ ἐν τῇ χάρτῃ τούτῳ
 Χ ἐν ᾧ ἔγραψας ἐκ τῆς σωματικῆς μου τῶν λόγων Κυρίου,
 εἰς τὰ ὧτά τῶ λαοῦ ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν ἡμέρᾳ
 νηστείας, καὶ ἐν ὧσιν παροῦς τῶ λαῷ ἴδῃ τῶν
 ἐρχομένων ἐκ πόλεων αὐτῶν, ἀναγνώσῃ αὐτοῖς. πόλεως
 7 Ἰσως πισθεύει ἔλεος αὐτῶν χάριτι πρὸς ὅσων
 Κυρίου, καὶ ἀποστρέψουσιν Χ ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
 αὐτῶν τῆς πονηρᾶς, ὅτι μέγας ὁ θυμὸς Κυρίου
 καὶ ἡ ὀργή, ὡς ἐλάλησεν Κύριος ἐπὶ τὸν λαόν τόποι
 τούτον. 8 Καὶ ἐποίησεν Βαρούχ Χ υἱὸς Νηείου
 χάριτι πάντα ἃ ἐντείλατο αὐτῷ Ἰερεμίας Χ ὁ
 περὶ τῆς, τῶ ἀναγνῶσαι ἐν τῇ βιβλίῳ τῶν λό-
 γων Κυρίου ἐν οἴκῳ Κυρίου. 9 Καὶ ἐγενήθη
 ἐν τῇ ἑτῇ τῇ πέμπτῃ Ἰωακείμ Χ υἱὸς Ἰωσίου
 βασιλῆς Χ ἴδῃ ἐν τῇ μνητῇ τῇ ἐνάτῃ, ἔξεκ-
 κλησάσθαι νηστείαν καὶ πρὸς ὅσων Κυρίου πᾶς
 ὁ λαὸς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ Χ πᾶς ὁ λαὸς οἱ ἐρ- εἰς
 χόμενοι ἐκ πόλεων Ἰδῇ Χ εἰς Ἱερουσαλὴμ. 10 Καὶ οἶκος
 ἀνεγίνωσκεν Βαρούχ ἐν τῇ βιβλίῳ τῶν λόγων
 Ἰερεμίου ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν οἴκῳ Γαμαρίου,
 υἱοῦ Σαφάν τῆς γραμματέως, ἐν τῇ αὐλῇ τῇ
 ἐπάτῳ ἐν ὁροφύρῳ πύλης οἴκου Κυρίου τῆς κατὰ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. μγ'.

εἰς τὰ ὦτα ἐν ὧν παντὸς τῷ λαοῦ. 11 Καὶ ἤκουσεν Μι-
 χαῖας υἱὸς Γαμαριὲν υἱὸς Σαφάν πάντας τὰς λό-
 γους Κυρίου ὅτι τῷ βιβλίῳ. 12 Καὶ κατέβη
 εἰς οἶκον τῷ βασιλέως, εἰς τὸν οἶκον τῷ γραμμα-
 τείως, καὶ ἰδοὺ ὅτι πάντες οἱ ἄρχοντες ὁκάθητο,
 Ἐλισαμαὶ ὁ γραμματεὺς, καὶ Δαλαῖας υἱὸς Σε-
 λεμίου, καὶ Νάθαν υἱὸς Ἀχοῦρ, καὶ Γαμαριὰς
 υἱὸς Σαφάν, καὶ Σεδεκίας υἱὸς Ἀνανίου, καὶ πάν-
 τες οἱ ἄρχοντες. 13 καὶ ἀνήγειλεν αὐτοῖς Μι-
 χαῖας πάντας τὰς λόγους οὓς ἤκουσεν ἀναγνώ-
 σκοντος τῷ Βαρούχ Χ ἐν τῷ βιβλίῳ εἰς τὰ ὦτα
 τῷ λαοῦ. 14 Καὶ ἀπέστειλεν πάντες οἱ ἄρ-
 χοντες πρὸς Βαρούχ υἱὸν Νηίου τὸν Ἰδου υἱὸν
 Ναθανίου, υἱὸς Σαλαμίου, υἱὸς Χουσί, λέγοντες·
 βιβλίον τὸ χαρπὶον ὃ ὃ ἀναγνώσκεις ὃ αὐτῷ ὃ ὧν
 τῷ λαοῦ, λάβε αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρά σου, καὶ
 ἤκε· καὶ ἔλαβεν Βαρούχ υἱὸς Νηίου τὸ χαρπὶον
 ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ κατέβη πρὸς αὐτούς. 15 Καὶ
 εἶπαν αὐτῷ· πάλιν ἀνάγνωθι εἰς τὰ ὦτα ἡμῶν·
 καὶ ἀνέγνω Βαρούχ Χ εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν. 16 Καὶ
 ἐγενήθη ὡς ἤκουσαν πάντας τὰς λόγους, συνεβύ-
 λωσαντο ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ἐ-
 ἀναγγελόντες παν Χ πρὸς Βαρούχ· ἀναγγέλλοντες ἀναγγελλόμεν
 τῷ βασιλεὶ πάντας τὰς λόγους τούτους. 17 Καὶ
 τὸν Βαρούχ ἠρώτησαν, λέγοντες· Χ ἀνάγγειλον
 ἡμῖν,

ΚΕΦ. μγ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

ἡμῖν· ὅς ἐγραψας πάντας τὰς λόγους τούτους· πόθεν
 18 Καὶ εἶπεν Βαρούχ· ἀπὸ στόματος αὐτοῦ ἀνήγ-
 γειλέν μοι Ἰερემίας πάντας τὰς λόγους τούτους,
 καὶ γὰρ ἐγραψον ἐν βιβλίῳ ἅ ἐν μέλανι. 19 Καὶ
 εἶπαν οἱ ἄρχοντες πρὸς Βαρούχ· βάδισον καὶ
 κρύβῃσι σὺ καὶ Ἰερემίας, καὶ ἄνθρωπος μὴ γινῶ-
 σκὲ ὑμεῖς. 20 Καὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν βασι-
 λέα εἰς τὴν αὐλήν, καὶ τὸ χαρτίον ἔδωκαν φυ- βιβλίον
 λάσσειν ἐν οἴκῳ Ἐλισαμά ἅ τῷ γραμματέως· καὶ
 ἀνήγγειλαν πρὸ βασιλῆς πάντας τὰς λόγους τούτους.
 21 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἰσθὲν, λα-
 βῆν τὸ χαρτίον· καὶ ἔλαβεν αὐτὸ ἐξ οἴκου Ἐλι-
 σαμά ἅ τῷ γραμματέως. Καὶ ἀνέγνω Ἰουδαῖν εἰς
 τὰ ὦτα τῷ βασιλέως, καὶ εἰς τὰ ὦτα πάντων
 τῶν ἀρχόντων, πῶν ἐσηκότες πρὸς τὸν βασιλέα.
 22 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκάθητο ἐν οἴκῳ χειμ-
 εριῶ ἅ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐννάτῳ, καὶ ἐχάραξεν πυρὸς
 κατὰ πρὸςωπον αὐτοῦ. 23 Καὶ ἐγενήθη ἀναγ-
 νώσκοντες Ἰουδαῖν τρεῖς σελίδας καὶ τέσσαρες,
 ἀπέτεμεν αὐτὰ πρὸ ξυρῶ τῷ γραμματέως, καὶ
 ἔειπεν εἰς τὸ πῦρ τὸ ὅτι τῆς ἐχάραξας, ἕως ὅ-
 ὃ ἐξέλιπεν πᾶς ὁ χάρτης εἰς τὸ πῦρ τὸ ὅτι τῆς
 ἐχάραξας. 24 Καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν, καὶ ὁ διέ-
 ῤῃξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν ὁ βασιλεὺς καὶ ἅ πάν-
 τες οἱ πόδες αὐτοῦ οἱ ἀκύναιες πάντας τὰς λό-

ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΚΕΦ. μγ'.

25 Καὶ Νάθαν καὶ Γοδολίας καὶ
 Γαμαείας ὤψεντο πρὸ βασιλῆς, πρὸς τὸ μὴ
 βιβλίον κατακαῦσαι τὸ χαρτίον, X καὶ οὐκ ἤκουσεν αὐτῶν.
 26 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς πρὸ Ἰερεμίου καὶ
 Ἐσζερὶλ τῷ βασιλέως, καὶ τῷ Σαραΐα καὶ Ἐζεκιῇ, X καὶ
 τῷ Σιλιμιά καὶ τῷ Ἀβδύλ, συλλαβεῖν τὸν Βαρούχ
 X τὸν γραμματεῖα, καὶ τὸν Ἰερεμίαν X τὸν περὶ-
 τῶν καὶ κατακρύβησαν X ὑπὸ Κυεῖν. 27 Καὶ
 ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν, μετὰ τὸ
 καῦσαι τὸν βασιλέα τὸ χαρτίον πάντας τὰς λό-
 γους, οὓς ἔγραψεν Βαρούχ ὑπὸ φόματος Ἰερε-
 μίου, λέγων. 28 Πάλιν λάβε σεαυτῷ χαρτίον
 ἕτερον, καὶ γράψον ἅπαντας τὰς λόγους, τὰς
 ὅσας ὅτι τῷ χαρτίου, οὓς κατέκαυσεν ὁ βασι-
 λεὺς X Ἰῦδα Ἰωακείμ. 29 Καὶ X πρὸς Ἰωα-
 κείμ βασιλέα Ἰῦδα ἐρεῖς, οὕτως εἶπεν Κύριος· σὺ
 βιβλίον κατέκαυσας τὸ χαρτίον τῆτο, λέγων, διαπὶ ἔγρα-
 φας ἐπ' αὐτοῦ, λέγων, εἰσπορεύομενος εἰσπορεύ-
 σεται ὁ βασιλεὺς Βαβυλωνίος, καὶ ἔξολεθρεύσῃ
 ἐκτερίψῃ πῶν γῶν τῆτιν, καὶ ἐκλείψῃ ἀπ' αὐτῆς ἀνθρώ-
 πον καὶ κτήνη; 30 Διὰ τῆτο οὕτως εἶπεν
 Κύριος ὅτι Ἰωακείμ βασιλέα Ἰῦδα· οὐκ ἔσμι
 θεόνον αὐτῷ κατήκμενος ὅτι θεόνου Δαυὶδ, καὶ τὸ θνη-
 ρειμυδόν σμῆνον αὐτῷ ἔσμι ἐξέμυδρον ἐν τῷ καύματι τῆς
 ἡμέρας, καὶ ἐν τῷ παγετῷ τῆς νυκτός, 31 καὶ
 ὅτι σκέ-

ΚΕΦ. ΜΔ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ὅτι σκέφομαι ἐπ' αὐτὸν καὶ ὅτι τὸ γένος αὐτοῦ
καὶ ὅτι τὰς παῖδας αὐτοῦ, Χ τὰς ἀγομίας αὐτοῦ,
καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτὸς, καὶ ὅτι τὰς χαδοικαῖ-
τας Ἰερουσαλὴμ, καὶ ὅτι γινώσκω πάντα τὰ
κακά, ἃ ἐλάλησα πρὸς αὐτὸς, καὶ οὐκ ἤκουσαν. ἐπ'
32 Καὶ ἔλαβεν Ἰερემίας χαρτίον ἕτερον, Χ καὶ Βαρούχ
ἔδωκεν αὐτὸ Βαρούχ Χ ὑῶ Νηεὺς πρὸ γραμματέ-
καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐτῷ ἀπὸ βιβλίου Ἰερემίου
ἅπαντας τὰς λόγους τοῦ βιβλίου, οὓς κατέκαυ-
σεν Ἰωακείμ Χ βασιλεὺς Ἰούδα. Καὶ ἐπὶ ὀροστέ-
θησαν αὐτῷ λόγοι πλείονες, ὡς οὗτοι.

Κ Ε Φ. ΜΔ'.

ΚΑΙ ἐβασίλευσεν Σεδεκίας υἱὸς Ἰωσία
ἀντὶ Ἰεχοίου υἱοῦ Ἰωακείμ, ὃν ἐβασί-
λευσεν Ναβυχοδονόσορ βασιλεὺς Βα-
βυλῶνος, βασιλεύειν τῷ Ἰούδα, 2 καὶ οὐκ ἤκου-
σαν αὐτοὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς τῆς
γῆς τὰς λόγους Κυρίου, οὓς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ
Ἰερემίου Χ τῷ πρὸς αὐτοὺς. 3 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βα-
σιλεὺς Σεδεκίας τὸν Ἰωάχαλ υἱὸν Σελεμίου, καὶ Ἰωάχαλ
τὸν Σοφοκίαν υἱὸν Μασαίου τὸν ἱερέα πρὸς Ἰερε-
μίαν Χ τὸν πρὸς αὐτοὺς, λέγων· ὀροστέξαι δὲ πρὸς
ἡμῶν πρὸς Κύριον Χ τὸν Θεὸν ἡμῶν. 4 Καὶ
Ἰερემίας ἦλθεν, καὶ διήλθεν ἀναμέσον τῆς πό-
λεως,

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. μδ'.

λειψ, καὶ οὐκ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς οἶκον τῆς φυ-
 λακῆς. 5 Καὶ δυνάμεις Φαραὼ ἐξῆλθεν ἐξ
 Αἰγύπτου, καὶ ἦκυσαν οἱ Χαλδαῖοι Χ οἱ πολεμῶν-
 τες τῷ Ἱερουσαλὴμ τῷ ἀκολούθῳ αὐτῶν, καὶ ἀνέβη-
 σαν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ. 6 Καὶ ἐγένετο λόγος
 Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν Χ τὸν προφήτην, λέγων·
 7 οὕτως εἶπεν Κύριος Χ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· οὕτως
 ἐρεῖς πρὸς βασιλέα Ἰούδα τὸν ἀποστείλαντά σε πρὸς
 σέ, τὸ ἐκζητῆσαί με· ἰδοὺ δυνάμεις Φαραὼ ἡ
 ἐξελεύσασα ὑμῖν εἰς βοήθειαν, ἀποσπρέψουσιν εἰς
 γῆν Αἰγύπτου, 8 καὶ ἀνασπρέψουσιν οἱ Χαλδαῖοι,
 οἱ πολεμῶν- καὶ πολεμήσουσιν ἐπὶ τῇ πόλει τῷ τῷ, καὶ συλλή-
 πτες τῷ γῆν φονταὶ αὐτῷ, καὶ καύσουσιν αὐτὸν ἐν πυρί.
 9 Ὅτι οὕτως εἶπεν Κύριος· μὴ ἐπιδράσῃτε
 ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν λέγοντες, ἀποσπρέχοντες ἀπε-
 λθόντες ἀφ' ἡμῶν οἱ Χαλδαῖοι, ὅτι οὐ μὴ
 ἀπέλθωσιν. 10 Καὶ εἰς πατάξῃτε πᾶσαν δύ-
 ναμιν τῶν Χαλδαίων τῆς πολεμικῆς ὑμῶν,
 καὶ καταλειφθῶσιν Χ ἐν αὐτοῖς τινες ἐκκεκνη-
 μένοι, ἕκαστος ἐν τῇ τόπῳ αὐτοῦ, ὅτι αὐτοὶ ἀναστή-
 σονται, καὶ καύσουσιν τῷ πόλιν τῷ τῷ ἐν πυρί.
 11 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἀνέβη ἡ δυνάμεις τῶν Χαλ-
 δαίων ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ πρὸς τῆς δυ-
 Ἱερεμίας νάμεως Φαραὼ, 12 ἐξῆλθεν Ἱερεμίας ἀπὸ Ἱε-
 ρουσαλὴμ τῷ πρὸς τῆς εἰς γῆν Βενιαμὴν, τῷ
 ἀγο-

ΚΕΦ. μδ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

ἀγροσίαι ἐκείθεν οὐ μέσση τῷ λαῷ, 13 καὶ
ἐγένετο αὐτὸς οὐ πύλη Βενιαμὴν, καὶ ὅκ' ἀν-
δρῶπος πρὸ ᾧ κατέλυσε Σαρρούας υἱὸς Σελε-
μίου, υἱὸς Ἀδομίου, καὶ σπένδαυσε τὸν Ἰερემίαν
Χ τὸν περὶ τῶν, λέγων· πρὸς τὰς Χαλδαίους
σύ φύγεις. 14 Καὶ εἶπεν· ψεῦδος, ὅτι πρὸς
τὰς Χαλδαίους ἐγὼ φύγω καὶ οὐκ ἤκουσεν
αὐτόν· καὶ σπένδαυσε Σαρρούας τὸν Ἰερემίαν, καὶ
εἰσήγαγεν αὐτὸν πρὸς τὰς ἀρχοντας. 15 Καὶ
ὅππῃ ἐβόησαν οἱ ἀρχόντες ὑπὲρ Ἰερემίαν, καὶ ἐπά-
ταξαν αὐτόν, καὶ ἀπέστειλαν αὐτόν εἰς Χ οἶκον
φυλακῆς, πρὸ οἰκίας Ἰωνάθαν τοῦ γραμματέως,
ὅτι ἐν αὐτῇ ἐποίησαν εἰς οἶκον φυλακῆς. 16 Καὶ
ἦλθεν Ἰερემίας εἰς οἰκίαν τοῦ λαύκου, καὶ εἰς
πρὸς Χερὲθ, καὶ ὅκ' ἀδύσκει ὅκ' ἡμέρας πολλάς.
17 Καὶ ἀπέστειλεν Χ ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας, καὶ
ὅκ' ἀλέσκει αὐτόν, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτόν ὁ βασιλεὺς
Χ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῇ κρυφίως εἰπὼν, εἰ ἔστι λόγος
τοῦ Κυρίου; καὶ εἶπεν [αὐτῷ] Χ Ἰερემίας· ἔστι.
Χ Καὶ εἶπεν· εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος
παράδοθήσῃ. 18 Καὶ εἶπεν Ἰερემίας τῷ βα-
σιλεῖ· ἢ ἠδίκησά σε, καὶ τὰς παῖδας σου, καὶ
τὸν λαόν ὅς ἐστι, ὅτι σύ δίδως με εἰς οἰκίαν τῆς
φυλακῆς; 19 Καὶ ποῦ εἰσιν οἱ προφῆται
ὑμῶν οἱ περὶ τῶν ὑμῶν, λέγοντες, ὅτι ὁ μὴ προφητεύων
ἐλθῇ τες

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. ΜΕ'.

ἐλθὲ βασιλεὺς Βαβυλῶνος Χ ἐφ' ὑμᾶς καὶ ὅτι
 πῶ γινώ τούτῳ; 20 Καὶ νῦν Χ ἀκουστον δὴ
 πεσάτω Κύριέ μου βασιλεὺς, πόσις δὴ τὸ ἔλεός μου καὶ
 πρὸς ὅσον σου καὶ πὶ ἀποτρέφεις με εἰς οἰκίαν
 Ἰωνάθαν τοῦ γραμματέως, καὶ ὃ μὴ ἀποθάνω
 ἐκεῖ; 21 Καὶ σιυνέταξεν ὁ βασιλεὺς, καὶ
 ἐνεβάλεσαν αὐτὸν εἰς οἰκίαν τῆς φυλακῆς, καὶ
 ἐδίδουσιν αὐτῷ ἄρτον ἓνα τῆς ἡμέρας, ἕξωθεν ὃ
 πένουσιν, ἕως ἵξέλιπον οἱ ἄρτοι ἐκ τῆς πόλεως
 καὶ ἐσχίσεν Ἰερემίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.

Caput XLV.
 in Hebræo est
 postrema pars
 κεφ. ΝΑ'. apud I
 LXX.

ΚΕΦ. ΜΕ'. (Hebr. XXXVIII.)

ΚΑΙ ἤκουσεν Σαφανίας υἱὸς Νάθαν, καὶ
 Γοδολίας υἱὸς Παχώρ, καὶ Ἰωάχαλ
 υἱὸς Ἐλεμίου, Χ καὶ Φαχώρ υἱὸς Μελχί,·
 Ἰερემίας τὸς λόγους, ὃς ἐλάλησεν Ἰερემίας ὅτι Χ πάντα
 τὸν λαόν, λέγων, 2 οὕτως εἶπεν Κύριος· ὁ
 κατόικων ἐν τῇ πόλει τούτῃ, ἀποθανεῖται ἐν ῥομ-
 φαίᾳ, καὶ ἐν λιμῷ, Χ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ὁ ἐκ-
 πορευόμενος πρὸς τὸς Χαλδαίους ζήσεται, καὶ
 ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς εὐρημα, καὶ ζήσεται. 3 Ὅτι
 οὕτως εἶπεν Κύριος· πρὸς τοὺς Χαλδαίους ζήσεται
 πόλις αὕτη εἰς χεῖρας δυναμείως βασιλέως
 συλλήμψον· Βαβυλῶνος, καὶ συλλήψεται αὐτήν. 4 Καὶ εἶ-
 πται παν Χ οἱ ἄρχοντες πρὸ βασιλέως· ἀναμνησθήτω δὲ
 ὁ ἄν-

ΚΕΦ. με'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

ὁ ἄνθρωπος ὀκείνος, ὅτι αὐτὸς ὀκλήσας τὰς χεῖρας
πάντων ἀνθρώπων τῶν πολεμικῶν τῶν καταλελειμ-
μένων ἐν τῇ πόλει Χ ταύτῃ, καὶ τὰς χεῖρας ὅτι
παντὸς τοῦ λαοῦ, λαλῶν πρὸς αὐτὸς καὶ τὰς
λόγους οὕτως· ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔστος ὁ χρησιμο-
λογὸς ἐφ' ἡμῶν τοῦ λαοῦ τούτου, ἄλλ' ἢ πονηρὰ.

5 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· ἰδοὺ αὐτὸς ἐν ταῖς χρ-
σὶν ὑμῶν· ὅτι οὐκ ἠδυνάτεο ὁ βασιλεὺς πρὸς
αὐτοῦ.

6 Χ Καὶ ἔλαβον τὸν Ἰερεμίαν, καὶ ἔρριψαν
αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον Μελχί· καὶ τῷ βασιλεῶς,
ὃς ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, καὶ ἐχάλα-
σαν αὐτὸν Χ ἐν χιτῶνι εἰς τὸν λάκκον, καὶ οὐ
τῷ λάκκῳ οὐκ ἦν ὕδωρ, ἄλλ' ἢ βόρβορος, καὶ

ἦν ἐν τῷ βορβόρῳ. 7 Καὶ ἤκουσεν Ἀβδεμέλεχ
ὁ Αἰθίοψ, Χ ἀνὴρ σὺν ἑσθίῳ, καὶ αὐτὸς οὐ οἰκία
τοῦ βασιλέως, ὅτι ἔδωκεν Ἰερεμίαν εἰς τὸν λάκ-
κον· καὶ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ, αὐλῇ

8 καὶ ἐξῆλθεν Χ Ἀβδεμέλεχ πρὸς αὐτὸν, καὶ
ἐλάλησεν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν· 9

Κύριε βασιλεῦ, ἐπονηρόσαντο οἱ ἄνδρες ἔσται ἂν ἐποίησαν ἐπονηρόσαντο

✠ Ἰερεμία πρὸς πρῶτον, [ἀποκτεῖναι τὸν ἄνθρω-
πον οὗτον] ✠ ὅτι ἐβόησεν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον,

καὶ ἀποθνήσκει ὑποχάτω αὐτοῦ ἀπὸ πρῶτον τοῦ
λιμοῦ, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐπ' ἄρτοι οὐ ἐν τῇ πόλει.

10 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀβδεμέλεχ

Χ τῷ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. μ'..

Χ τῷ Αιθίοπι, λέγων· λάβε εἰς τὴν χεῖρά σου
ἀπ' οὐ πύθην τεμάχοντα ἀνθρώπους, καὶ ἀγάγαγε
αὐτὸν ἐκ τῆς λάκκου, ἵνα μὴ σποθῇ. 11 Καὶ
ἔλαβεν Ἀβδεμέλεχ τῆς ἀνθρώπους, καὶ εἰσήλ-
θεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ βασιλέως τὴν ὑπόδαρον,
καὶ ἔλαβεν ὁ αὐτοῦ παλαμὰ ῥάκη καὶ παλαμὰ
χοινία, καὶ ἔρριψεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἰερემίαν εἰς
τὸν λάκκον. 12 καὶ εἶπει * πρὸς αὐτὸν Ἀβδε-
μέλεχ ὁ Αἰθίοψ· ταῦτα θές * τὰ παλαιὰ ῥάκη καὶ
τὰ Μαλιεῖν ὡς τὰς ἀγκῶνας τῶν χειρῶν σου ὑποχάτω
Ἰερემίας τῶν χοινίων, καὶ ἐποίησεν Ἰερემίας ὕψος. 13 Καὶ
ἐλκυσαν αὐτὸν οἱ τοῖς χοινίοις, καὶ ἀνήγαγον
Ἰερემίας αὐτὸν ἐκ τῆς λάκκου καὶ ἐκάθισεν Ἰερემίας ἐν
αὐλῇ τῆς φυλακῆς, 14 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βα-
σιλεὺς, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς οἰ-
κίαν Ἀσλεισὴλ, τὴν οὐ οἶκον Κυρίου· καὶ εἶπεν
αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· ἐρωτήσω σε λόγον, καὶ μὴ κρύ-
ψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα. 15 Καὶ εἶπεν Ἰερემίας
πρὸς βασιλῆ· εἰ ἀναγγέλω σοι, ὅτι θανάτου θά-
νατώσεις με· καὶ εἰ συμβουλόσω σοι, ὅ μὴ
μου ἀκούσῃς. 16 Καὶ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ βασι-
λεὺς Χ Σεδεκίας κρυφῶ, λέγων· ὅτι Κύριος, ὃς
ἐποίησεν ἡμῖν τὴν ψυχὴν ταύτην, εἰ σποκτενέ-
σῃ, καὶ εἰ πρὸς δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώ-
πων τούτων, Χ τῶν ζυγνύοντων τὴν ψυχὴν σου. 17 Καὶ
εἶπεν

ΚΕΦ. με'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

εἶπεν αὐτῷ Ἰερემίας· ὅτως εἶπεν Κύριος Χ τῶν
 δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραὴλ· εἰ ἐξέλθῃς ἐξέλθῃς πρὸς
 ἡγεμόνας βασιλέως Βαβυλῶν, καὶ ζήσεται ἡ
 ψυχὴ σου, καὶ ἡ πόλις αὕτη ἧ μὴ κατακαυθῇ
 ὅς περ, καὶ ζήσῃ σὺ καὶ ἡ οἰκία σὺ. 18 Καὶ
 εἰ μὴ ἐξέλθῃς ✕ πρὸς τοὺς ἄρχοντας βασιλέως Βα-
 βυλῶνος, κατακαυθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας
 τῶν Χαλδαίων, καὶ καύσουσιν αὐτὴν ὡς πρὶν, καὶ βασιλέως
 σὺ ἧ μὴ σωθῇς ✕ ἐκ χειρὸς αὐτῆς. 19 Καὶ βασιλῆως
 εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰερემίᾳ· ἐγὼ λόγον ἔχω
 τῶν Ἰσρααίων τῶν πεφθιγμένων πρὸς τοὺς Χαλ-
 δαίους, μὴ δώσῃν με εἰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ
 καταμακλήσονται μου. 20 Καὶ εἶπεν Ἰερემίας·
 ἧ μὴ καταδώσουσίν σε· ἀκούσῃ τὸν λόγον Κυ-
 ρίου, ὃν ἐγὼ λέγω πρὸς σέ, καὶ βέλπον ἔσθαι σοι,
 καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ σου. 21 Καὶ εἰ μὴ βύλῃ
 σὺ ἐξελθεῖν, ὅτος ὁ λόγος ὃν ἔδειξέν μοι Κύριος.
 22 Καὶ ἰδοὺ πᾶσαι αἱ γυναικες αἱ καταλειφθεῖ-
 σαι ὡς οἰκία βασιλέως Ἰσραὴλ, ἐξήγοντο πρὸς ἄρ-
 χοντας βασιλέως Βαβυλῶνος· καὶ αὐταὶ ἔλεγον,
 ἡπάτησάν σε, καὶ διωθήσονται σοι ἄνδρες εἰρηνι-
 κοί σου, καὶ καταλύσουσιν ὡς ὀλισθήμασιν πόδα πόδας
 σὺ, καὶ ἀπέσρεψαν ἀπὸ σὺ, 23 καὶ τὰ τέκνα
 σου καὶ ✕ πᾶσαι τὰς γυναικὰς σου ἐξάξουσιν
 πρὸς τοὺς Χαλδαίους· καὶ σὺ ἧ μὴ σωθῇς ✕ ἐκ
 χειρὸς

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. μς'.

εἰς χεῖρας χεῖρας αὐτῶν, ὅτι ἐν χεεὶ βασιλέως Βαβυλωνίων
 πωροδότηση συλλαβήση, καὶ ἡ πόλις αὕτη κατακαυθήσεται
 Χ ἐν πυρί. 24 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς·
 ἄνθρωπος μὴ γνώτω ὅκ τῶν λόγων τούτων, καὶ
 σὺ ὃ μὴ ἀποδάμης. 25 Καὶ ἐὰν ἀκούσωσιν οἱ
 ἄρχοντες, ὅτι ἐλάλησά σοι, καὶ ἔλθωσιν πρὸς σέ,
 καὶ εἰπώσιν σοι, αἰάγειλον ἡμῖν, τί ἐλάλησέν σοι
 ὁ βασιλεὺς; μὴ δὴ κρύψῃς ἀφ' ἡμῶν, καὶ ὃ μὴ
 ἀνέλωμέν σε· καὶ τί ἐλάλησεν πρὸς σέ ὁ βα-
 σιλεὺς; 26 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, ῥίπισα ἐγὼ τὸ
 ἑλὸς μου κατ' ὀφθαλμούς τῷ βασιλεῶς πρὸς
 τὸ μὴ ὀπιστρέψαι με εἰς οἰκίαν Ἰωνάθαν, ἀπο-
 θανεῖν ὅκα. 27 Καὶ ἦλθαν πάντες οἱ ἄρχοντες
 πρὸς Ἰερემίαν, καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· καὶ ἀνήγ-
 γειλεν αὐτοῖς καὶ πάντα τὰς λόγους τούτους,
 αἷς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· καὶ ἐσιώπη-
 σαν, ὅτι ὃκ ἠκούσθη ὁ λόγος Κυρίου. 28 Καὶ
 ὀκάζησεν Ἰερემίας ὃ τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς,
 ἕως χειρὸς, ὃ συνελήφθη Ἰερουσαλὴμ ἡ πόλις.

Caput XLVI.
 in Hebræo est
 apud LXX. Κιφ.
 Κς'.

Κ Ε Φ. μς'. (Hebr. XXXIX.)

Κ ΑΙ ἐγένετο ✕ ἡνίκα κατελήφθη Ἰερουσαλὴμ
 ὃ τῷ ἔτῃ τῷ ἐνάτῳ τῷ Σεδεκίῳ βα-
 σιλέως Ἰούδα ὃ τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ
 πῦρ ἐγένετο Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλωνίων,
 καὶ

ΚΕΦ. μς'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

καὶ πᾶσα ἡ δυνάμις αὐτῆς ὅπτι Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ἐπολιόρκου αὐτήν. 2 Καὶ ἐν τῷ εἰδεχάτῳ ἐτὶ ἐπολιόρχη
τῷ Σεδεκίου, ὃς τῷ μηνὶ τῷ τετάρτῳ, ἐν ἡμέρᾳ
τῷ μηνὸς, ἐρράγη ἡ πόλις, 3 καὶ εἰσῆλθον πάν-
τες οἱ ἡγεμόνες βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ἑκά-
θισαν ἐν τῇ πύλῃ τῇ μέσῃ Νηργεσσασσαρ, καὶ Σα- Νηργεσσαρ
μααδ, καὶ Ναβουσσάχαρ, καὶ Ναβουσαρεῖς, καὶ Να- Εἰσαμααδ
γαργᾶς, Νασιεσσαμααχ, καὶ οἱ κατὰλοιποι ἡγε- Ναβουσαρεῖς
μόνες βασιλέως Βαβυλῶνος. 4 X Καὶ ἐγένετο Νασιεσσα-
μααχ εἶδεν αὐτὸς Σεδεκίαν βασιλεὺς Ἰούδα, καὶ πάντες οἱ X βασι-
ἄνδρες πολεμιστῆς, καὶ ἔφυγον, καὶ ἐξῆλθον νυκτὸς ἐκ τῆς πό- X
λεως καὶ τὴν ὁδὸν κήπου τοῦ βασιλέως ἀπὸ τῆς πύλῃς ἀνα- X
μέσσω τοῦ τεύχεος καὶ τοῦ φορηγίου. καὶ ἐξῆλθον ἀπὸ X
τῆς ὁδοῦ ἀραβᾶ. 5 Καὶ κατεδίωξεν ἡ δυνάμις τῶν X
Χαλδαίων ὅπως αὐτῶν, καὶ συνέλαβον τὸν Σεδεκίαν ἐν X
Ἀραβᾶ Ἰεριχὼ, καὶ ἔλαβον αὐτὸν, καὶ ἤγαγον αὐτὸν X
πρὸς Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Ῥεβλαθαί πύλιν X
ἐν γῇ Αἰμαῖν, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ μέγα κρίσις. 6 Καὶ X
ἔσφαξεν ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὰς ὕψος Σεδεκίου ἐν Ῥεβλαθαί X
καὶ ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντας τὰς ἀρχοντας Ἰούδα X
ἔσφαξεν. 7 Καὶ τὰς ὀφθαλμοὺς Σεδεκίου ἐξεπύρωσεν, X
καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν πύλαις χαλκαῖς, καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς X
Βαβυλῶνα. 8 Καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ τὰς οἰ- X
κίας τοῦ λαοῦ ἐνέσκηυσεν οἱ Χαλδαῖοι ἐν πυρὶ, καὶ τὸ τεῖχος X
Ἱερουσαλὴμ κατέσκαψαν. 9 Καὶ τὸ σκεπὸν τοῦ λαοῦ, καὶ X

ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΚΕΦ. μς'.

X τὲς ὑπολειφθέντας ἐν τῇ πόλει, καὶ τὲς ἐμπιπλόκους, οἱ
 X ἐνέπεσαν πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶν^Θ, καὶ τὸ λοιπὸν τῷ
 X λαῷ, καὶ τὲς χαλαρήμενους ἀπώκισεν Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχι-
 X μαγείρεος εἰς Βαβυλῶνα. 10 Καὶ ἐκ τῶν πτωχῶν τῷ λαῷ,
 X οἷς ἔχ' ὡς οὐδέν, κατέλειπεν Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμαγείρεος
 X ἐν γῇ 'Ιουδα, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀμπλωνας, καὶ ἀγροὺς ἐκ
 X τῆς ἡμέρας ἐκείνης. 11 Καὶ ἐνετείλατο Ναβουχοδονόσορ βα-
 X σιλεὺς Βαβυλῶν^Θ ὑπὲρ τῷ 'Ιερεμίῳ ἐν χειρὶ Ναβουζαρδάν
 X τῷ ἀρχιμαγείρου, λέγων. 12 Λάβε αὐτὸν, καὶ δεῖς τὲς
 X ὀφθαλμοὺς σου ἐπ' αὐτόν, καὶ μὴ ποιήσῃς αὐτῷ ἕδεν κακόν·
 X ἀλλὰ καθὼς λαλήσῃ πρὸς σέ, καὶ οὕτως ποιήσεις αὐτῷ.
 X 13 Καὶ ἀπέστειλεν Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμαγείρεος, καὶ Να-
 X βουζζβάν, καὶ 'Ραφαῆς, καὶ Νηργέλ, καὶ Σαρασάρ, καὶ
 X Φαβμάν, καὶ πάντες οἱ ἡγμόνες βασιλείως Βαβυλῶν^Θ.
 X 14 Καὶ ἀπέστειλαν, καὶ ἔλαβον τὸν 'Ιερεμίαν ἔξ
 X αὐλῆς τῆς φυλακῆς, καὶ ἔδωκαν αὐτὸν πρὸς
 X Γοδολίαν υἱὸν 'Αχικέμ υἱοῦ Σαφάν, καὶ ἔξηγα-
 X ρον αὐτόν X εἰς 'Ιαρίθ· καὶ ἐκάτισεν ἐν μέσῳ τῷ
 X λαοῦ. 15 Καὶ πρὸς 'Ιερεμίαν ἐγένετο λόγος
 X Κυρίου X ὄντος αὐτῷ συνεχομένου ἐν τῇ αὐλῇ τῆς
 X φυλακῆς, λέγων· 16 πορεύου καὶ εἰπὸν πρὸς
 X 'Αβδεμέλεχ τὸν Αἰθίοπα, X λέγων· ὅπως εἶπεν
 X Κύριος ὁ Θεὸς 'Ισραὴλ· ἰδὲ ἐγὼ φέρω τὲς λό-
 X γους μου ἐπὶ τὴν πόλιν τούτῃ εἰς κακὰ καὶ
 X οὐκ εἰς ἀγαθὰ, X καὶ ἔσονται κατὰ πρῶτον σου
 X ἐν

ΚΕΦ. μζ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

ἐν ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· 17 Καὶ σώσω σε ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, καὶ ἔμὴ παροδώσω σε εἰς χεῖρας τῶν
ἀνθρώπων, ὧν σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν,
18 ὅτι σώζων σώσω σε, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ ἔμὴ
πίσης· καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ σου εἰς εὐρημα, ὅτι ἐπε-
ποιθεὶς ἐπ' ἐμοί, φησὶν Κύριος.

ΚΕΦ. ΜΖ'. (Hebr. XL.)

Caput XLVII.
in Hebræo est
apud LXX. pri-
or pars Κιφ.
κο'.

1 **Ο** Λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Κυρίου πρὸς
Ἱερεμίαν ὑπερον, μὲν τὸ ἀποστείλαι αὐ-
τὸν Ναβουζαρδάν τὸν ἀρχιμάγειρον
ἐκ Ῥαμᾶ, ἐν τῷ λαβεῖν αὐτὸν Χ δεδεωμένον ἐν
χειροπέδαις, ἐν μέσῳ ἀποκείας Χ Ἱερουσαλὴμ
καὶ Ἰδδα τῶν ἀπαγορευμένων εἰς Βαβυλῶνα. 2 Καὶ
ἔλαβεν αὐτὸν ὁ ἀρχιμάγειρος, καὶ εἶπεν αὐτῷ·
Κύριος ὁ θεός σου ἐλάλησεν ἅ κα κα ἅ τα ὅτι
τὸν τόπον οὗτοι· 3 Χ καὶ ἐπάγαγε καὶ ἐποίησεν
Κύριος, ὅτι ἡμάρτετε αὐτῷ, καὶ ἔκ ἐσθλάσατε
τῆς φωνῆς αὐτοῦ· Χ καὶ ἐγένετο ὑμῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.
4 Καὶ νῦν ἰδὲ ἔλυσά σε Χ σήμερον ἀπὸ τῶν
χειροπέδων πῶν ἐπὶ τὰς χεῖράς σου· εἰ χαλὸν ὕψος
ἐνδομίον σου ἐλθεῖν μετ' ἐμὲ εἰς Βαβυλῶνα, ἦκε,
καὶ θήσω τὰς ὀφθαλμούς μου ὅτι σε· Χ καὶ εἰ
πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου ἐλθεῖν μετ' ἐμὲ εἰς Βαβυλῶνα, Χ
ἀπόμενον· ἰδὲ πάντα ἡ γῆ ἐναντίον σου· ὅπως εἰς ἀγα- Χ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. μζ'.

Χ δὸν καὶ εἰς τὸ εὐθεὶς ἐκπορεύσθαι, πορεύου· ὅς ἐστι δὲ
μὴ, ὑπόστροφον καὶ ὑπόπτεχε πρὸς Γοδολίαν
υἱὸν Ἀχιζάμ, υἱὸς Σαφάν, ὃν κατέστησεν βασι-
λεὺς Βαβυλῶνος ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ οἴκησεν μετ'
αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐν γῇ Ἰούδα εἰς ἅπαντα
τὰ ἅγια ἐν ὀφθαλμοῖς σου τοῦ πορεύσθαι,
καὶ πορεύου· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ ἀρχιμαγείρ

Χ ἐστρατείας καὶ δῶρα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτόν.

6 Καὶ ἦλθεν Χ Ἰερემίας πρὸς Γοδολίαν Χ υἱὸν
Ἀχιζάμ εἰς Μασσηφά, καὶ ἐκάθισεν Χ μετ' αὐτοῦ
ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ τοῦ καταλειφθέντος ἐν τῇ γῇ.
7 Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἡγούμενοι τῆς δυνά-
μεως τῆς ἐν ἁγῶ, αἰεὶ καὶ ἡ δύναμις αὐτῶν,
καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, ὅτι κατέστησεν βασιλεὺς
Βαβυλῶνος τὸν Γοδολίαν Χ υἱὸν Ἀχιζάμ ἐν τῇ
γῇ, καὶ Χ ὅτι παρεκατέθεντο αὐτῷ ἄνδρες καὶ
μυσθιστάς αὐτοῦ, Χ καὶ ὄχλον πολὺν, καὶ ἀπὸ τῶν
πτωχῶν τῆς γῆς, οὓς ἔκατάκεινεν εἰς Βαβυλῶνα·

8 καὶ ἦλθεν πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφά Ἰσ-
μαήλ υἱὸς Ναθανίου, καὶ Ἰωάναν Χ καὶ Ἰωνάθαν
υἱὸς Κάρνε, καὶ Σαραίας υἱὸς Θουαμμέθ, καὶ υἱοὶ
Ὡφέτ Ὡφὶ τοῦ Νετωφαθεὶ, καὶ Ἰεζονίας υἱὸς τοῦ Μω-
χαθεὶ, αἰεὶ, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ. 9 Καὶ ὅμο-
σεν αὐτοῖς Γοδολίας Χ υἱὸς Ἀχιζάμ υἱὸς Σαφάν,
καὶ τοῖς ἀιδράσιν αὐτῶν, λέγων· μὴ φοβηθῆτε
ἀπὸ

ΚΕΦ. μζ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

Ἀπὸ προσώπου τῶν παίδων τῶν Χαλδαίων· χαλ-
κήσατε ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐργάσατε τῷ βασιλεῖ Βα- ἐργάζεσθε
βυλῶνος, καὶ βέλπον ἐσὶν ὑμῖν. 10 Καὶ ἰδὲ
ἐγὼ χάθηναι ἐνδυτοὶ ὑμῶν, εἰς Μασσηφά, σῆσαι
κατὰ πρὸς τοὺς τῶν Χαλδαίων, οἱ ἐὰν ἔλθωσιν
ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ὑμεῖς συναγάγετε οἶνον καὶ ὀπώ-
ραν, καὶ συναγάγετε ἔλαον, καὶ βάλετε εἰς τὰ
ἀγγεῖα ὑμῶν, καὶ οἰκήσατε ἐν ταῖς πόλεσιν αἷς οἰκήσετε
κατεχευθήσατε. 11 Καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι
οἱ ἐν γῇ Μωάβ, καὶ οἱ ἐν ὑῶς Ἀμμὼν, καὶ οἱ
ἐν τῇ Ἰδουμείᾳ, καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, ἤκουσαν
ὅτι ἔδωκεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὰ καταλείμ-
ματα τῷ Ἰδού, καὶ ὅτι κατέστησεν ἐπ' αὐτοῦ
τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχιχάμ * ἢ Σαφάν. 12 Καὶ
ἐπέστρεψαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐκ πάντων τῶν τόπων, ἔδυσαν
ἐκεῖ, καὶ ἦλθον πρὸς Γοδολίαν εἰς γῆν Ἰδού εἰς
Μασσηφά, καὶ συνήγαγον οἶνον καὶ ὀπώραν πολ-
λίαν σφόδρα, καὶ ἔλαον. 13 Καὶ Ἰωάνναν υἱὸς
Κάρνε, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως,
οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς, ἦλθον πρὸς Γοδολίαν εἰς
Μασσηφά, 14 καὶ εἶπαν αὐτῷ· εἰ γνώσῃ γνώ-
σκεις, ὅτι βασιλεὺς ὑῶν Ἀμμὼν Βελισαὶ ἀπέ-
σειλεν πρὸς σὲ τὸν Ἰσμαὴλ * υἱὸν Ναθανιὲλ πα-
τάξαι σου ψυχὴν· καὶ σὺ ἐπὶ τίς θύσει αὐτοῖς
Γοδολίας * υἱὸς Ἀχιχάμ. 15 Καὶ Ἰωάνναν

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. μη'.

εἰς Χ ὃς Καριέ εἶπεν τῷ Γοδολία κρυφαίως ἐν Μασ-
σηφά, Χ λέγων· πορεύσομαι δὴ καὶ πατάξω τὸν
Ἰσμαήλ Χ ὃν Ναθανιὺς, καὶ μηδεὶς γνώτω, μὴ
ποτε πατάξῃ σου ψυχὴν, καὶ ἀφαιρήσονται
πάντες οἱ Ἰσ- πᾶς Ἰσδα οἱ σικληγυμνοὶ πρὸς σέ, καὶ ἀπολειψώ-
δαῖοι ται οἱ κατὰλοιποι Ἰσδα. 16 Καὶ εἶπεν Γο-
δολίας Χ ὃς Ἀχιζάμ πρὸς Ἰωάναν Χ ὃν Καριέ·
μὴ ποιήσῃς τὸ πρᾶγμα τῷτο, ὅτι ψεύδῃ σὺ
λέγεις ἅτι τῷ Ἰσμαήλ.

Cap. XLVIII.
in Hebræo est
apud LXX. Κιφ.
ΛΑ'.

Κ Ε Φ. ΜΗ'. (Hebr. XLI.)

Ελᾶσα **Κ** ΑΙ ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, ἦλθεν
Ἰσμαήλ ὃς Ναθανίου ὃς Ἐλισαμά
ἀπὸ γένους Χ τῆς βασιλείας, καὶ τὰ παι-
δάκια τῷ βασιλεῶς, καὶ δέκα ἄνδρες μετ' αὐτῷ
πρὸς Γοδολίαν Χ ὃν Ἀχιζάμ εἰς Μασσηφά, καὶ
ἔφαθον ἐκὰς ἄρτον ἅμα Χ ἐν Μασσηφά. 2 Καὶ
ἀνέστη Ἰσμαήλ Χ ὃς Ναθανιὺς, καὶ οἱ δέκα ἄνδρες
οἱ ἦσαν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξαν τὸν Γοδολίαν
Χ ὃν Ἀχιζάμ ὃς Σαφάν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἀπέκτεναν
αὐτὸν, ὃν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς Βαβυλωνίος ὅτι
τῆς γῆς, 3 καὶ πάντας τῆς Ἰσδαίους τῆς ὀν-
εἰς τας μετ' αὐτοῦ Χ τῷ Γοδολίου, ἐν Μασσηφά, καὶ
πάντας τῆς Χαλδαίους τῆς εὐρεθέντας ἐκὰς Χ καὶ
τοὺς ἄνδρας πολέμου ἐπάταξεν Ἰσμαήλ. 4 Καὶ ἐγένε-
το

ΚΕΦ. μή. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

νετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ παταξόμενος αὐτὸς τὸν
 Γοδολίαν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἔγνω. 5 Καὶ ἦλ-
 θσαν ἄνδρες ἀπὸ Συχέμ, καὶ ἀπὸ Σαλώμ, καὶ
 ἀπὸ Σαμαρείας, ὀγδόηκοντα ἄνδρες, ἔχυρημῶσι
 πύλωναί, καὶ διεξήγαγον τὰ ἱμάτια, καὶ κοπή- διερρήχοντες
 μῶσι, καὶ Μαναὰ, καὶ λίβωθον ἐν ταῖς χερσὶν Μάνα
 αὐτῶν, τῷ εἰσενέγκαι εἰς οἶκον Κυεῖα. 6 Καὶ
 ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς Ἰσμαὴλ υἱὸς Να-
 θανίου ἐκ τῆς Μασσφά. καὶ αὐτοὶ ἐπορεύοντο, καὶ
 ἔκλαμον. Χ Ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤγγισεν αὐτοῖς, καὶ εἶ-
 πεν αὐτοῖς· εἰσελθατε πρὸς Γοδολίαν Χ υἱὸν
 Ἀρχαμί. 7 Καὶ ἐγένετο, εἰσελθόντων αὐτῶν εἰς
 τὸ μέσον τῆς πόλεως, Χ καὶ ἔσφαξεν αὐτούς
 Χ Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου εἰς τὸ φρέαρ, Χ αὐτοὶ καὶ
 ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ. 8 Καὶ δέχα ἄνδρες εὐρέθη-
 σαν ἐκεῖ, καὶ εἶπαν τῷ Ἰσμαὴλ· μὴ ἀνέλθῃς ἡμᾶς,
 ὅτι εἰσὶν ἡμῖν θησαυροὶ ἐν ἀρχῇ, πυροὶ καὶ κριθαί,
 μέλι καὶ ἔλαιον· καὶ πρῆλθεν, καὶ οὐκ ἀνείλεν
 αὐτοὺς ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. 9 Καὶ τὸ
 φρέαρ, εἰς ὃ ἔρριψεν ἐκεῖ Ἰσμαὴλ πάντα Χ τὰ σώ- πάντας
 ματα τῶν ἀνδρῶν, οὓς ἐπάταξεν Χ μετὰ Γοδολίαν,
 φρέαρ μέγα τοῦτο ὅστιν, ὃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς
 Ἀσά ἀπὸ προσώπου Βασαῖ βασιλέως Ἰσραὴλ,
 τῷ το ἐνέπλησεν Ἰσμαὴλ πταυματιῶν. 10 Καὶ
 ἀπέσπερψεν Ἰσμαὴλ πάντα τοὺς λαὸν τὸν κατε-

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. μη'.

λειφθέντα εἰς Μασσηφά, καὶ τὰς θυγατέρας τῆς
 βασιλείας, αἱς πῤεχέτετο Χ Ναβυζαρδάν ὁ ἀρχι-
 μάγιστος τῷ Γοδολία υἱῷ Ἀχειχάμ, Χ καὶ ὤρ-
 θρισεν Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου, καὶ ὤχετο εἰς τὸ πέ-
 ραιον υἱῶν Ἀμμών. 11 Καὶ ἤκουσεν Ἰωάναι υἱὸς
 Κάρη, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως αἱ
 μετ' αὐτοῦ, πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐποίησεν Ἰσμαὴλ
 Χ υἱὸς Ναθανίου, 12 καὶ ἤγαγον ἅπαν τὸ στρα-
 τόπεδον αὐτοῦ, καὶ ὤχοντο πολεμεῖν αὐτόν, καὶ
 εὔρεθι αὐτὸν ὅτι ὑδαίθη πολλοὶ ἐν Γαβαὼν.
 13 Καὶ ἐγένετο, ὅτι ἰδὼν [αὐτόν] πᾶς ὁ λαὸς
 ὁ μετ' Ἰσμαὴλ τὸν Ἰωάναι Χ τὸν υἱὸν Καιεὶ, καὶ
 πάντας τῆς ἡγεμονίας τῆς δυνάμεως τῆς μετ'
 αὐτοῦ, 14 Χ ἐχάρησαν καὶ ἀνέσπραν Χ πᾶς ὁ
 λαὸς ὃν ἠχμαλώτισεν Ἰσμαὴλ ἐκ τῆς Μασσηφά, καὶ ἀνα-
 σπράνθεις ἦλθον πρὸς Ἰωάναι Χ υἱὸν Καιεὶ. 15 Καὶ
 Ἰσμαὴλ Χ υἱὸς Ναθανίου ἐσώθη σὺν ὀκτὼ ἀνθρώ-
 ποις, καὶ ὤχετο πρὸς τὴν υἱὸς Ἀμμών. 16 Καὶ
 ἔλαβεν Ἰωάναι Χ υἱὸς Καιεὶ, καὶ πάντες οἱ ἡγε-
 μόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ, πάντας τῆς
 ἀπέσπραν καταλοίπους τῷ λαῷ, οὓς ἀπέσπρεν ἀπὸ Ἰσ-
 μαὴλ Χ υἱὸς Ναθανίου, μετὰ τὸ πατάξαι τὸν Γοδολίαν
 υἱὸν Ἀχειχάμ, διωατῆς αἰσρας ἐν πολέμῳ, καὶ
 τὰς γυνῶνας, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ τῆς εὐνύχους,
 οὓς ἀπέσπραν ἀπὸ Γαβαὼν, 17 καὶ ὤχοντο,
 καὶ

ΚΕΦ. μθ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

καὶ ἐκάθισαν ἐν Γηβρωθχαμάμ τῇ πρὸς
Βηθλεέμ, τῇ πορεύῃ εἰσελθεῖν εἰς Αἴγυπτον,
18 ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων, ὅτι ἐφοβή-
θησαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· ὅτι ἐπάταξεν Ἰσ-
μαὴλ τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχιζάμ, ὃν κρατέστησεν
βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῇ γῇ.

ΚΕΦ. ΜΘ'. (Hebr. XLII.)

Caput XLIX.
in Hebræo est
apud LXX. po-
strema pars Κεφ.
ΚΕ'. posterior
Κεφ. ΚΘ'. & pri-
or Κεφ. Λ'.

1 **Κ**ΑΙ προσήλθον πάντες οἱ ἡγέμονες τῆς
δυνάμεως, καὶ Ἰωάνναν υἱὸς Κασιέ,
καὶ Ἀζαρίαν υἱὸς Μασαίας, καὶ πάντες οἱ Μασαί-
αὶ ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου, 2 πρὸς ὅτι
Ἰερემίαν τὸν προφήτην, καὶ εἶπαν αὐτῷ· πεσάτω
δὴ τὸ ἔλεος ὑμῶν κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ
πρόσθυσαι πρὸς Κύριον τὸν Θεόν σου πρὸς τῶν
καταλοιπῶν τούτων· ὅτι κατελείφθημεν ὀλίγοι
ἀπὸ πολλῶν, καθὼς οἱ ὀφθαλμοί σου βλέπουσιν.
3 Καὶ ἀναγείλας ἡμῖν Κύριος ὁ Θεός σου τὴν
ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσόμεθα ἐν αὐτῇ, καὶ λόγον ὃν
ποιήσομεν. 4 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰερემίας υἱὸς
προφήτης· ἤκουσα, ἰδοὺ ἐγὼ προσβύξομαι πρὸς
Κύριον τὸν Θεόν ὑμῶν, κατὰ τὰς λόγους ὑμῶν·
καὶ ἔσται ὁ λόγος ὃν ἀποκριθήσεται Κύριος, ἀναγ-
γελάς ὑμῖν, καὶ μὴ κρύψω ἀπ' ὑμῶν ῥῆμα. 5 Καὶ
αὐτοὶ εἶπαν πρὸς Ἰερεμίαν· ἔστω Κύριος ἐν ἡμῖν εἰς
μάρτυρα.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. μθ'.

μάρτυρα δίχαιον καὶ πιστὸν, εἰ μὴ κατὰ πάντα
 ἀπέειλεν τὸν λόγον, ὃν ἀποστείλῃ Χ σε Κύριος Χ ὁ θεὸς σου
 5 πρὸς ἡμᾶς, οὕτως ποιήσωμεν. 6 Καὶ εἰάν ἀγα-
 θὸν καὶ εἰάν κακόν, τίω φωνῶν Κυρίου τῷ θεῷ
 ἡμῶν, ὃ ἡμεῖς ἀποτέλλομέν σε πρὸς αὐτόν, ἀκχο-
 σόμεθα, ἵνα βέλπον ἡμῖν γένηται, ὅτι ἀκχοσό-
 μεθα τῆς φωνῆς Κυρίου τῷ θεῷ ἡμῶν. 7 Καὶ
 ἐγενήθη μεθ' ἡμέρας δέκα, ἐγενήθη λόγος Κυ-
 ρίου πρὸς Ἱερεμίαν. 8 Καὶ ἐκάλεσεν τὸν Ἰωά-
 ναν Χ υἱὸν Καειέ, καὶ πάντας τὰς ἡγεμόνας τῆς
 διωάμεως Χ τὰς μετ' αὐτῷ, καὶ πάντας τὸν λαὸν
 ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου, 9 καὶ εἶπεν αὐ-
 τοῖς· οὕτως εἶπεν Κύριος Χ ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, πρὸς ὃν
 ἀπεστείλατέ με, εἶπαί με ἔλεον ὑμῶν ἐναντίον αὐτοῦ· 10 εἰάν
 καθήσαντες καθήσητε ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, οἰκοδο-
 μήσω ὑμᾶς, καὶ ὃ μὴ καθελεῖ, καὶ φυτεύσω
 ἀπὸ πάντων κα- ὑμᾶς, καὶ ὃ μὴ ὀκλήσω, ὅτι ἀναπέπαυμαι ἐπὶ
 11 καὶ τῶν κακοῖς οἷς ἐποίησα ὑμῖν. 11 Μὴ φοβηθῆτε
 ἀπὸ πρῶτου βασιλέως Βαβυλῶνος, ὃ ὑμεῖς
 φοβείσθε· ἀπὸ πρῶτου αὐτοῦ μὴ φοβηθῆτε,
 φησὶν Κύριος, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἐγώ εἰμι, τῷ ἔξαι-
 ρεῖσθαι ὑμᾶς, καὶ σώζειν ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ.
 12 Καὶ δώσω ὑμῖν ἔλεος, καὶ ἐλέησω ὑμᾶς,
 καὶ ὅπως ἔβω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν. 13 Καὶ
 εἰ λέγετε ὑμεῖς, ὃ μὴ καθήσεται ἐν τῇ γῇ
 ταύτῃ,

ΚΕΦ. μθ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

Ταύτη, πρὸς τὸ μὴ ἀκῦσαι φωνῆς Κυεῖς Χ τῷ
 θεῷ ὑμῶν, 14 λέγοντες· ἔχι, ὅτι εἰς γλῶ Αἰγύ-
 πτου εἰσελευσόμεθα, καὶ ἔ μὴ ἴδωμεν πόλεμον,
 καὶ φωνὴν σάλπιγγος ἔ μὴ ἀκῦσομεν, καὶ οὐ
 ἄρτοις ἔ μὴ πεινάσωμεν, καὶ ἐκεῖ οἰκήσωμεν.

15 Διὰ τῆτο ἀκῦσατε λόγοι Κυεῖς Χ οἱ κελεύ-
 λαιτοι τῆς γῆς· οὕτως εἶπεν Κύριος· ἐὰν ὑμεῖς

Χ ὁρῶντες δώτε τὸ πρῶτον ὑμῶν Χ εἰσελθεῖν
 εἰς Αἴγυπτον, καὶ εἰσελθῆτε ἐκεῖ κατοικεῖν,

16 καὶ ἔσαί, ἡ ῥομφαία, ἣν ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ
 πρῶτον αὐτῆς, Χ ἐκεῖ εὐρήσῃ ὑμᾶς οὐ γῆ
 Αἰγύπτου, καὶ ὁ λιμὸς ἔ ὑμεῖς λόγον ἔχετε ἀπὸ
 πρῶτον αὐτῆς, καταλήψεται ὑμᾶς ὀπίσω ὑμῶν
 οὐ Αἰγύπτου, καὶ ἐκεῖ ἀποθνήσκειτε. 17 Καὶ

ἔσονται πάντες οἱ ἄνθρωποι, καὶ πάντες οἱ ἄλλο-
 γαῖς, οἱ θέντες τὸ πρῶτον αὐτῶν Χ εἰσελθεῖν
 εἰς γλῶ Αἰγύπτου ἐνοικεῖν ἐκεῖ, ἐκλείψουσιν οὐ
 τῇ ῥομφαίᾳ, καὶ οὐ τῷ λιμῷ Χ καὶ ἐν θανάτῳ,
 καὶ οὐκ ἔσαί αὐτῇ οὐθεὶς σωζόμενος ἀπὸ τῶν
 κακῶν, ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτοῦς. 18 Ὅτι οὕ-

τως εἶπεν Κύριος Χ τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραὴλ·
 ὅτι καθὼς ἔσταξεν ὁ θυμὸς μου Χ καὶ ἡ ὀργὴ μου
 ἐπὶ τῆς κατοικοῦντος Ἱερουσαλήμ, οὕτως σταξί
 ὁ θυμὸς μου ἐφ' ὑμᾶς, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς Αἴ-
 γυπτον· καὶ ἔστατε εἰς ἄβυσσον, καὶ ὑποχείριτοι,
 καὶ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. Ν΄.

καὶ εἰς ἀράν, καὶ εἰς ὀνειδισμόν, καὶ ἔμῃ ἴδῃτε
 ὅς κ' ἐπὶ τὸν τόπον οὗτον, 19 ἃ ἐλάλησεν Κύ-
 ριος ἐφ' ὑμᾶς τῆς καβαλοίπυς Ἰούδα, μὴ εἰσελ-
 θήτε εἰς Αἴγυπτον· καὶ νῦν γρόντες γνώστατε Χ ὅτι
 διεμαρτυράμην ὑμῖν σήμερον· 20 ὅτι ἐπονηρώσαθε
 ἐν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἀποτείλαντές με Χ πρὸς
 Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, λέγοντες· πρὸς οὐδὲν
 ἡμῶν πρὸς Κύριον Χ τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ χεῖρ πάν-
 τα ἃ ἂν λαλήσῃ σοι Κύριε Χ ὁ Θεὸς ὑμῶν,
 ἕως ἀπαγγέλλω ἡμῖν, καὶ ποιήσομεν. 21 Χ Καὶ
 ἀπήγγεila ὑμῖν σήμερον, καὶ ἔκ' εἰσπρέσασθε τῆς φω-
 νῆς Κυρίου Χ τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ἧς ἀπέσειλεν με πρὸς
 ὑμᾶς. 22 Καὶ νῦν Χ ἴτε γινώσκοντες, ὅτι ἐν ῥομ-
 φαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ Χ καὶ ἐν θανάτῳ ἐκλείψετε ἐν
 βυβλίᾳ καὶ τῷ τόπῳ, ὃ ὑμεῖς βέλεσθε εἰσελθεῖν καὶ οἰκεῖν ἐκεῖ.

ΚΕΦ. Ν΄. (Hebr. XLIII.)

Caput L. in
 Hebr. est apud
 LXX. Κιφ. ΚΖ΄.

ΚΑΙ ἐγενήθη, ὡς ἐπαύσατο Ἰερεμίας λέ-
 γων πρὸς Χ πάντα τὸν λαὸν πάντας
 τῆς λόγους Κυρίου Θεοῦ αὐτοῦ, οὓς
 ἀπέσειλεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν πρὸς αὐ-
 τῆς πάντας τῆς λόγους οὗτους, 2 καὶ εἶπεν
 Μασάις Ἀζαρίας υἱὸς Μασαίας, καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρη,
 καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Χ οἱ ὑπερφάνοι, οἱ εἰπόντες
 πρὸ Ἰερεμίας, λέγοντες, ψεύδι, οὐκ ἀπέσειλεν σε
 Κύριος

ΚΕΦ. ʹ. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

Κύριος Χ ὁ θεὸς ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς, εἰπεῖν, μὴ
 εἰσέλθῃτε εἰς Αἴγυπτον κατοικεῖν ἐκεῖ, 3 ἀλλ'
 ἡ Βαρυὺχ υἱὸς Νηίου συμβάλλῃ σε πρὸς ἡμᾶς,
 ἵνα δῶς ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων, τῷ θά-
 νατῶσι ἡμᾶς, καὶ τῷ ἀποκιοθῆναι ἡμᾶς εἰς Βα-
 βυλῶνα. 4 Καὶ ἔκ ἤκουσεν Ἰωάναι Χ υἱὸς Καριέ, ἤκουσαν
 καὶ πάντες οἱ ἡγούμενοι τῆς δυναμείας, καὶ πᾶς
 ὁ λαὸς τῆς φωνῆς Κυρίου, κατοικήσαντες ἐν γῇ
 Ἰούδα. 5 Καὶ ἔλαβεν Ἰωάναν Χ υἱὸς Καριέ,
 καὶ πάντες οἱ ἡγούμενοι τῆς δυναμείας ἀποδύνας
 τὰς καταλόβους Ἰούδα, τὰς ἀποσρέφοντας Χ ἐκ λοιπούς
 πάντων τῶν ἐθνῶν, ἃ διασάρησαν ἐκεῖ, τῷ κατοικεῖν
 ἐν τῇ γῇ Ἰούδα, 6 τὰς δυνατὰς ἀνδρας, καὶ
 πᾶς γυναικας, καὶ τὰ ἡπια καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ
 τὰς θυγατέρας τῷ βασιλείῳ, καὶ πάσας τὰς ψυ-
 χὰς ἃς κατέλιπεν Ναβυζαρδάν Χ ὁ ἀρχιμάγειρος
 μὲν Γοδολίῳ υἱῷ Ἀχιζάμ Χ υἱῷ Σαράν, καὶ Ἰερε-
 μίᾳ τὸν προφήτῃ, καὶ Βαρυὺχ υἱῷ Νηίου,
 7 καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, ὅπου οὐκ ἤκουσαν
 τῆς φωνῆς Κυρίου, καὶ εἰσῆλθον εἰς Τάφνας. 8
 8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερემίαν ἐν
 Τάφνας, λέγων· 9 λάβε σεαυτῷ λίθους με-
 γάλους, καὶ κατέκρυφον αὐτοὺς Χ ἐν τῇ κρυφίᾳ
 ἐν τοῖς τοίχοις ἐν πύλῃ τῆς οἰκίας Φαραὼ ἐν
 Τάφνας, καὶ ὀφθαλμοὺς ἀνδρῶν Ἰούδα, 10 καὶ
 ἐρεῖς

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. να'.

ἐρεῖς Χ πρὸς αὐτούς· οὕτως εἶπεν Κύριος Χ τῶν
 δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω, καὶ
 ἄξω Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος Χ τὸν
 δούλον μου, καὶ θήσῃ αὐτῷ τὸν θρόνον ἐπάνω τῶν
 λίθων τέταν ὧν κατέκρυψας, καὶ ἀρᾷ τὰ ὅπλα
 αὐτῷ ἐκ' αὐτῆς, 11 καὶ εἰσελεύσεται, καὶ πα-
 τάξῃ γλῶ Αἰγύπτου, οὓς εἰς θάνατον εἰς θάνατον,
 καὶ οὓς εἰς ἀποικισμόν εἰς ἀποικισμόν, καὶ οὓς εἰς
 ῥομφαίαν εἰς ῥομφαίαν. 12 Καὶ καύσῃ πῦρ ἐν
 οἰκίαις θεῶν αὐτῶν, καὶ ἐμπυρεῖ αὐτάς, καὶ
 φθεῖρᾷ αὐτῶν ἀποικίαν αὐτῆς, καὶ φθειρεῖ γλῶ Αἰγύπτου, ὥσπερ
 φθείρει φθειρεῖ ὁ ποιμὴν τὸ ἱμάτιον αὐτῷ· καὶ ἐξελεύ-
 σεται Χ ἐκείθεν ὡς εἰρήνη, 13 καὶ σωτρείψῃ
 Ἐνὼν τὰς φύλας Ἡλίουπόλεως, τὰς ἐν ὧν καὶ τὰς οἰ-
 κίας Χ θεῶν αὐτῶν κατακαύσῃ ἐν πυρί.

ΚΕΦ. ΝΑ'. (Hebr. XLIV.)

Caput XLI. in
 Hebr. est apud
 LXX. κεφ. ΚΗ'.

γενάρδιος

Ι Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ
 ΙΕΡΕΜΙΑΝ ἅπασιν τοῖς Ἰουδαίοις
 τοῖς κατοικοῦσιν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ τοῖς
 καθημένοις ἐν Μαγδωλῷ, καὶ ἐν Τάφιας, Χ καὶ
 ἐν Μέμφει, καὶ ὅς γῃ Παθύρης, λέγων· 2 οὕ-
 τως εἶπεν Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ· ὑμεῖς ἐπαρά-
 κατε πάντα τὰ κακά, ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ Ἱερου-
 σαλήμ, καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα· καὶ ἰδοὺ εἰσιν
 ἐρημοί

ΚΕΦ. 1α'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

ἔρημοι Χ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀπὸ ἐνοικούντων, 3 ἀπὸ
 πρῶτον πονηρίας αὐτῆς, ἧς ἐποίησαν πρῶ-
 τιανὰν με, πορνεύοντες θυμῶν Χ καὶ λατρεύον-
 θεὸς ἑτέροις, οἷς οὐκ ἔγνωτε Χ αὐτοὶ ὑμεῖς, καὶ
 οἱ πατέρες ὑμῶν. 4 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς
 τὰς δούλους Χ πάντας μου τὰς προφῆτας ὁρθεῖς,
 καὶ ἀπέστειλα ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς, λέγων, μὴ ποιή-
 σετε τὸ πρῶτον τῆς μολιεύσεως ταύτης, ἧς
 ἐμίσησα. 5 Καὶ οὐκ ἤκουσάν μου, καὶ οὐκ
 ἐκλιναν τὸ οὖς αὐτῆς ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν κα-
 κῶν αὐτῆς, πρὸς τὸ μὴ θυμῶν θεοὺς ἑτέροις.
 6 Καὶ ἔταξεν ὁ θυμὸς μου ἡ ὀργή μου, καὶ ἔξε-
 καύθη ἐν πυλῶσι Ἰερὺδα, καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλήμ
 καὶ ἐγενήθησαν εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβυστον, ὡς
 ἡ ἡμέρα αὕτη. 7 Καὶ νῦν ἕως εἶπεν Κύριος
 παντοκράτωρ Χ ὁ θεὸς Σαβαώθ ὁ θεὸς Ἰσραὴλ τίνατί
 ὑμεῖς ποιεῖτε κακὰ μεγάλα ὅτι ψυχὰς ὑμῶν;
 ἐκκόψαι ἀφ' ὑμῶν ἄνθρωπον καὶ γυναῖκα, γένηται καὶ ἐκκόψαι
 καὶ διλάζοντα ἐκ μέσου Ἰερὺδα, πρὸς τὸ μὴ
 καταλειφθῆναι ὑμῶν μηδέν, 8 πρῶτον πικράναί
 με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν, θυμῶν θεοὺς
 ἑτέροις ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, εἰς τὸ εἰσπλάγξαι ἐνοί-
 κειν ἐκδ, ἵνα ἐκκοπῇτε, καὶ ἵνα γένησθε εἰς
 κατάραν καὶ εἰς οἰκισμὸν ἐν πάντα τοῖς ἔθνεσιν
 τῆς γῆς. 9 Μὴ ὀπιλέσθε ὑμεῖς τῶν κακῶν ἔργων
 τῶν

ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΚΕΦ. 14.

τῶν πατέρων ὑμῶν, καὶ τῶν κακῶν τῶν βασιλέων
 Ἰούδα, καὶ τῶν κακῶν τῶν ἀρχόντων ὑμῶν, Χ καὶ
 τῶν κακῶν ὑμῶν, καὶ τῶν κακῶν τῶν γυναικῶν ὑμῶν,
 πόλεσιν ὧν ἐποίησαν ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ ἔξωθεν Ἱερουσα-
 λήμ; 10 Καὶ ἔκ ἐκείνου ἕως τῆς ἡμέρας
 ταύτης, Χ καὶ οὐκ ἐποδίσθησαν, καὶ οὐκ ἀντείχοντο
 Χ τῶν νόμων μου, καὶ τῶν παραγγέλμων μου,
 ὧν ἔδωκα Χ κατὰ πρόσωπον ὑμῶν, καὶ ἔτι πρόσω-
 ποι τῶν πατέρων αὐτῶν. 11 Διὰ τοῦτο οὕτως
 εἶπεν Κύριος Χ τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ
 ἐπίσημι ἐγὼ ἐπίσημι τὸ πρόσωπον μου Χ ἐφ' ὑμᾶς εἰς κακόν,
 Χ τὸ ἐξολοθρεῖναι πάντα τὸν Ἰούδα. 12 καὶ λήψονται τὸς
 Χ κατὰ τοὺς Ἰούδα, τὸς θέντας τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰσελ-
 Χ θῆναι εἰς γῆν Αἰγύπτου παρὲν ἐκεῖ, τὸ ἀπολέσαι πάν-
 τας τὸς κατὰ τοὺς Ἰούδα, τὸς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ πε-
 σσυνῶνται ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ οἱ λιμῶ ὀκλείψουσιν
 ἀπὸ μακροῦ καὶ ἕως μεγάλου. Χ καὶ ἐν μαχαίρᾳ
 καὶ ἐν λιμῶ ἀποθάνουσιν, καὶ ἔσονται Χ εἰς ὄρεον,
 εἰς ὀνειδισμόν, καὶ εἰς ἀπώλειαν, καὶ εἰς κατάντη-
 13 Καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ τὸς κατὰ τοὺς Ἰούδα, ὡς ἐπισκέψομαι ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν
 ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῶ καὶ ἐν θανάτῳ, 14 καὶ
 οὐκ ἔσται σεσωσμένος Χ οὐδὲ σωτηριεύμενος οὐδὲς
 πρὸς ἐλπίδα τῶν ἐπιλοιπῶν Ἰούδα τῶν Χ ἐλθόντων παρὲν
 ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, τὸ ἐπιστρέψαι εἰς γῆν Ἰούδα,
 ἐφ'

ΚΕΦ. να'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

ἐφ' ἡν ἀνδρὶ ἐλπίζουσιν τῆς ψυχῆς αὐτῶν τῷ
 ὀπιτρέψαι ἑαυτὸν ἢ μὴ ὀπιτρέψουσιν, ἀλλ' ἢ οἱ
 ἀνασπασμοὶ. 15 Καὶ ἀπεκρίθησαν πρὸς Ἱε-
 ρεμίᾳ ἀπαντὲς οἱ ἄνδρες, οἱ γνόντες, ὅτι θυμῶσιν
 αἱ γυναῖκες αὐτῶν θεοῖς ἑτέροις, καὶ πᾶσαι αἱ
 γυναῖκες Χ αἱ ἐσῶται, σιναγωγὴ μεγάλη, καὶ
 πᾶς ὁ λαὸς οἱ κερδημένοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν
 Παθὺρῃ, λέγοντες. 16 ὁ λόγος ὃν ἐλάλησας
 πρὸς ἡμᾶς πρὸς ὄνοματι Κυρίου, οὐκ ἀκυσόμεθα
 σου, 17 ὅτι ποιούμετες ποιήσομεν πάντα τὸν
 λόγον, ὃς ἐξελεύσεται ἐκ τῆς στόματος ἡμῶν
 θυμῶν τῇ βασιλείᾳ τῆς ὕδατος, καὶ ἀπένδειν
 αὐτῇ ἀπονδᾶς, καὶ ἐποίησαμεν ἡμεῖς καὶ οἱ
 πατέρες ἡμῶν, καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ οἱ ἄρ-
 χοντες ἡμῶν, ἐν πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἐξῶθεν Ἱερου-
 σαλήμ· καὶ ἐπλήσθημεν ἄρτων, καὶ ἐγενόμεθα ἐγενάμεθα
 χρητοὶ, καὶ καχὰ οὐκ εἶδομεν. 18 Καὶ ὡς
 διελίπομεν θυμῶντες τῇ βασιλείᾳ τῆς ὕδατος,
 Χ καὶ ἀπένδοντες αὐτῇ ἀπονδᾶς, ἠλαττονώθημεν πάν- ἡμεῖς
 τες, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐξελίπομεν.
 19 Καὶ ὅτι θυμῶμεν ἡμεῖς τῇ βασιλείᾳ τῆς
 ὕδατος, καὶ εἰ ἐσπείσαμεν αὐτῇ ἀπονδᾶς, μὴ ἀνευ-
 τῶν ἀνδρῶν ἡμῶν ἐποίησαμεν αὐτῇ χαυνῶνας, καὶ
 ἐσπείσαμεν αὐτῇ ἀπονδᾶς; 20 Καὶ εἶπεν Ἱε-
 ρεμίᾳς πᾶσι πρὸς λαὸν, τοῖς δυνατοῖς καὶ ταῖς
 K k γυναῖξιν,

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. ΙΑ΄.

γνωαζίν, καὶ παντὶ τῷ λαῷ τοῖς ἀποκειθεῖσιν
αὐτῶν λόγους, λέγων· 21 οὐχὶ τῷ θυμιάματός,
ὃ ἐθυμιάσατε ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐξώ-
θεν Ἱερουσαλήμ, ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ
οἱ βασιλεῖς ὑμῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ὁ
λαὸς γῆς, ἐμνήσθη Κύριος; καὶ ἀνέβη ὅπτι τιτὶ
καρδίαν αὐτοῦ; 22 Καὶ οὐκ ἠδυνάτο Κύριος
ἐπὶ φέρειν ἅπτο πρῶτον πονηρίας πραγμάτων
ὑμῶν, ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων ὧν ἐποιήσατε· καὶ
ἐγένετο ἡ γῆ ὑμῶν εἰς ἐρήμωσιν, καὶ εἰς ἄβατον,
καὶ εἰς ἄραν, ὅτι παρὰ τὸ μὴ ὑπαρχειν ἐνοικοῦντα,
ὥς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, 23 ἀπὸ πρῶτον
ὧν ἐθυμιάτε, καὶ ὧν ἡμάρτετε τῷ Κυρίῳ· καὶ
οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου, καὶ ἐν τοῖς
πρητάγμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ, καὶ
ἐν τοῖς μαρτυρίοις αὐτοῦ ὅσα ἐπορεύθητε, καὶ
ἐπελάβετε ὑμῶν τὰ κακὰ ταῦτα, καὶ ὥς ἡ ἡμέρα
αὕτη. 24 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας ὁ παντὶ τῷ λαῷ,
καὶ ταῖς γνωαζίν· ἀκούσατε λόγον Κυρίου ὁ πᾶς
Ἰούδα οἱ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· 25 οὕτως εἶπεν Κύριος
ὁ τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ λέγων· ὑμεῖς
καὶ γνωαῖκες ὑμῶν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν
ἐλαλήσατε, καὶ ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν ἐπλη-
ρώσατε, λέγουσιν, ποιῶσιν ποιήσομεν τὰς ὁμο-
λογίας ὑμῶν ἃς ὁμολογήσαμεν, θυμῶν τῇ βασι-
λείᾳ

ΚΕΦ. να'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

λίαν τῷ οὐρανοῦ καὶ ἀπένδειν αὐτῇ ἀπονδῆς·
ἐμμείνασαι ἐμεμείνατε ταῖς ὁμολογίαις ὑμῶν, καὶ
ποιῶσαι ἐποιήσατε Χ ταῖς ἐσχάταις ὑμῶν. 26 Διὰ
τῷτο ἀκύναιε λόγον Κυρίου, πᾶς Ἰσραὴλ οἱ κατὰ
μυθοὶ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· ἰδοὺ ὧμοσα τῷ ὀνόματί
μου τῷ μεγάλῳ, λέγει Κύριος, ἐὰν γένῃαι ἐπὶ
ὄνομά μου Χ καλέμενον ἐν τῷ τόματι πάντες
Ἰσραὴλ εἰπὺν· Ὡς Κύριος Κύριος ὅτι πάση γῇ
Αἰγύπτῳ. 27 Ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐρρήρησα ἐπ' αὐ-
τοὺς, τῷ χακῶσαι αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἀγαθύναι, καὶ
ἐκλείψουσιν πᾶς Ἰσραὴλ, οἱ κατὰκοῦντες ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ, ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ, ἕως ἀν ἐκλεί-
πωσιν. 28 Καὶ οἱ σεσωσμένοι ἀπὸ ῥομφαίας
ὀπιστρέψουσιν Χ ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἰς γῆν Ἰσραὴλ ὀλί-
γοὶ ἀειδμῶν, καὶ γνώσονται Χ πάντες οἱ κατὰλοι-
ποὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ κατὰβαίνοντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ,
παρηκῆσαι ἐκεῖ, λόγος πῖνος ἐμμενῆ, Χ ὁ ἐμὸς
ἢ ὁ αὐτοῦ. 29 Καὶ τῷτο ὑμῖν τὸ σημεῖον, Χ φησὶ
Κύριος, ὅτι ὀπισκέρωμαι ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς Χ ἐν τῷ
τόπῳ τῷτο εἰς κακὰ, ὅπως γνώτε ὅτι εἴπεται γήσονται οἱ
λόγοι μου ἐφ' ὑμᾶς εἰς πονηρά. 30 Οὕτως εἶπεν
Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὸν Χ Φαραὼ Οὐα-
φρῇ βασιλέα Αἰγύπτου εἰς χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ,
καὶ εἰς χεῖρας ζητουόντων πλὴν ψυχῇ αὐτοῦ,
καθὰ ἔδωκα τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰουδα εἰς

ἀειδμοί

Χ

Χ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. ΙΒ΄.

χῆρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶν·
ἐχθρὸς αὐτῷ, καὶ ζητουῖτος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

Ι Ο ΛΟΓΟΣ ΟΝ ΕΛΑΛΗΣΕΝ ΙΕ-

ΡΕΜΙΑΣ ὁ προφήτης πρὸς Βαρυὺχ υἱὸν
Νηίου, ὅτε ἔγραψεν τὰς λόγους τούτους ἐν
βιβλίῳ ἀπὸ γόματος Ἰερემίου, ἐν τῇ ἐπιστολῇ
τῇ πεντάρτῃ πρὸς Ἰωακείμ υἱὸς Ἰωσία βασιλέως
Ἰούδα. 2 Οὕτως εἶπεν Κύριος Χ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ

οἱμοι ὅτι σοὶ Βαρυὺχ, 3 ὅτι εἶπας, οἱμοι οἱμοι, ὅτι
οἱμοι προσέθηκεν [μοι] Κύριος κόπον ὅτι πονῶν μοι
ἐκοιμήθην ἐν στεναγμοῖς, ἀνάπαυσιν οὐχ εὔρον.

4 Εἰπὼν αὐτῷ· οὕτως εἶπεν Κύριος· ἰδὲ οὐς
ἐγὼ ὠκοδόμησα, ἐγὼ κατεσφράγισα· καὶ οὐς ἐφύ-
τρωσα, ἐγὼ ἐκτίλλω, Χ καὶ σὺ παύσῃς τὴν γλῶσ-
σάν σου ἐκείνῃ.

5 καὶ σὺ ζητήσεις σιωπῇ μεγάλην·
μὴ ζήτησης, ὅτι ἰδὲ ἐγὼ ἐπάγω κατὰ τὴν πόλιν
σάρκα, λέγει Κύριος· καὶ δώσω τὴν ψυ-
χὴν σου εἰς εὔρημα ἐν πόλει τῇ τῷ, οὗ ἐὰν
βαδίσῃς ἐκεῖ.

Κ Ε Φ. ΝΒ΄.

Δούτερον Ι Ο Ντος ἐνὸς καὶ εἰκοσὶ ἔτης Σεδεκίου, ἐν
τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, καὶ ἔνδεκα ἔτη
ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ὄνο-
μα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμιτάαλ, θυγάτηρ Ἰερε-
μίου,

ΚΕΦ. 16. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

μίου, ἐκ Λοβενά. 2 Χ Καὶ ἐποίησεν τὸ σονηρὸν
ἐνάποιον Κυρίου, ὃν τρέπον ἐποίησεν Ἰωακείμ· 3 ὅτι ἐπὶ Χ
τὸν θυμὸν Κυρίου ἐγένετο κατὰ Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἰούδα, ἕως Χ
ὅς ἀπέριψεν αὐτὸς ἐκ φερώσων αὐτοῦ· καὶ ἀπείσθη Σεδεκίας Χ
τῷ βασιλέως Βαβυλῶνος. 4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει Χ
τῷ ἐνάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν τῷ μηνὶ τῷ
δεκάτῳ, δεκάτῃ τῷ μηνὸς, ἦλθεν Ναβουχοδονόσορ ἐβδόμῃ
βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ πᾶσα ἡ δυνάμις αὐτοῦ
ὅτι Ἱερουσαλὴμ, καὶ περιεχαράκωσαν αὐτήν, καὶ περιεχαρά-
* περιεκοδόμησαν αὐτήν† τετραπέσοις λίθοις κύκλῳ. κωσεν
5 Καὶ ἦλθεν ἡ πόλις εἰς σιωχὴν, ἕως ἐνδεκάτης * περιεκοδο-
ἑκτῆς τῷ βασιλεὺς Σεδεκία. 6 Χ Ἐν μηνὶ τῷ μηνὶ
τετάρτῳ ἐν ἐνάτῃ τῷ μηνὸς, καὶ ἐτερεύθη ὁ λιμὸς† τετραπόδοις
ἐν τῇ πόλει, καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς.
7 Καὶ διεκόπη ἡ πόλις, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες
οἱ πολεμικαὶ Χ ἔφυγον καὶ ἐξῆλθον Χ ἐκ τῆς πό-
λεως νυκτὸς κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης, ἀνα-
μέσον τῆς πύλης, καὶ τῷ περιειχίσματός, ὃ ἦν
κατὰ τὸν κήπον τῷ βασιλέως, καὶ οἱ Χαλδαῖοι
ὅτι τῆς πόλεως κύκλῳ, καὶ ὥχοντο ὁδὸν τὴν εἰς ἐκύκλωσαν
ἀραβὰ. 8 Καὶ κατεδίωξεν ἡ δυνάμις τῶν Χ
Χαλδαίων ὀπίσω τῷ βασιλέως, καὶ κατέλαβον κατέλαβον
αὐτὸν ἐν τῷ πέραν Ἰεριχὼ, καὶ πάντες οἱ παῖ- Χ
δες αὐτοῦ διεσπάρησαν ἀπ' αὐτοῦ. 9 Καὶ συνέ-
λαβον τὸν βασιλέα, καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. 16'.

χῆρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶν· ὅτι
ἐχθρὸς αὐτῷ, καὶ ζητουῖτος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

1 Ο ΛΟΓΟΣ ΟΝ ΕΛΑΛΗΣΕΝ ΙΕ-
ΡΕΜΙΑΣ ὁ προφήτης πρὸς Βαρυὺχ υἱὸν
Νηίου, ὅτε ἔγραψεν τὰς λόγους τούτους ἐν
βιβλίῳ ἀπὸ γόματος Ἰερემίου, ἐν πᾶσι
τῶν πεπάρτων πρὸς Ἰωακείμ υἱὸν Ἰωσία βασιλέως
Ἰούδα. 2 Οὕτως εἶπεν Κύριος Χ' ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ

οἱμοὶ ὅτι σοὶ Βαρυὺχ, 3 ὅτι εἶπας, οἱμοὶ οἱμοὶ, ὅτι
οἱμοὶ πρὸς ἐπὶ [μοι] Κύριε· κόπον ὁρίποιόν μοι
ἐποιμήθην ἐν στεναγμοῖς, ἀνάπαυσιν οὐχ εὔρεθαι.

4 Εἰπὼν αὐτῷ· οὕτως εἶπεν Κύριε· ἰδοὺ οὐς
ἐγὼ ὠκοδόμησα, ἐγὼ κατεσάφηκα· καὶ οὐς ἐφύ-
τρωσα, ἐγὼ ἐκτίλλω, Χ καὶ σὺ πάσαν τὴν γῆν

ἐαυτῷ ἐκείνῃ. 5 καὶ σὺ ζητήσεις σταντῷ μεγάλα·
μὴ ζητήσεις, ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κατὰ ὅτι πᾶ-
σαν σάρκα, λέγει Κύριε· καὶ δώσω τὴν ψυ-
χὴν σου εἰς ἔρημον ἐν πόλει τόπῳ, οὗ ἐὰν
βαδίσῃς ἐκεῖ.

Κ Ε Φ. ΝΒ'.

δοῦναι 1 Ο Ντος ἐνὸς καὶ εἰκοσὶ ἔτης Σεδεκίου, ἐν
τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἔνδεκα ἔτη
ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ὄνο-
μα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμιτάαλ, θυγάτηρ Ἰερε-
μίου,

ΚΕΦ. ΙΒ'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

μίου, ἐκ Λοβενά. 2 Χ Καὶ ἐποίησεν τὸ σονηρὸν
ἐνώπιον Κυρίου, ὃν τρόπον ἐποίησεν Ἰωακείμ· 3 ὅτι ἐπὶ Χ
τὸν θυμὸν Κυρίου ἐγένετο κατὰ Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἰούδα, ἕως Χ
ὅτι ἀπέριψεν αὐτὸς ἐκ παροπίου αὐτῷ· καὶ ἀπέστη Σεδεκίας Χ
τῷ βασιλέως Βαβυλῶνος. 4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτι Χ
τῷ ἐνάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν τῷ μηνὶ τῷ
δεκάτῳ, δεκάτῃ τῷ μηνὸς, ἦλθεν Ναβουχοδονόσορ ἐβδόμῳ
βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ πᾶσα ἡ δυνάμις αὐτοῦ
ὅτι Ἱερουσαλὴμ, καὶ περιεχαράκωσαν αὐτὴν, καὶ περιεχαρά-
* περιεκοδόμησαν αὐτὴν† τετραπέσοις λίθοις κύκλῳ. κωσεν
5 Καὶ ἦλθεν ἡ πόλις εἰς σιωχὴν, ἕως ἐνδεκάτης * περιεκοδο-
ἑκτῆς τῷ βασιλεὶ Σεδεκία. 6 Χ Ἐν μηνὶ τῷ μηνὶ
τετάρτῳ ἐν ἐνάτῃ τῷ μηνὸς, καὶ ἐτερεύθη ὁ λιμὸς† τετραπόδοις
ἐν τῇ πόλει, καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς.
7 Καὶ διεκόπη ἡ πόλις, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες
οἱ πολεμικαὶ Χ ἔφυγον καὶ ἔξηλθον Χ ἐκ τῆς πό-
λεως νυκτὸς κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης, ἀνα-
μέσον τῆς πύλης, καὶ τῷ περιειχίσματός, ὃ ἦν
κατὰ τὸν κήπον τῷ βασιλέως, καὶ οἱ Χαλδαῖοι
ὅτι τῆς πόλεως κύκλῳ, καὶ ὥχοντο ὁδὸν τὴν εἰς ἐκύκλωσαι
ἀραβὰ. 8 Καὶ κατεδίωξεν ἡ δυνάμις τῶν Χ
Χαλδαίων ὀπίσω τῷ βασιλέως, καὶ κατέλαβον κατέλαβον
αὐτὸν ἐν τῷ πέραν Ἰεριχῶ, καὶ πάντες οἱ παῖ- Χ
δες αὐτοῦ διεσπάρησαν ἀπ' αὐτοῦ. 9 Καὶ σινο-
λαβον τὸν βασιλέα, καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. 16.

βασιλέα Βαβυλῶνος, εἰς Δεβλαθά Χ εἰς γλῶ
 αἰμάδ· καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ μὲν κρίσεως. 10 Καὶ
 ἔσφαξεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὰς υἱοὺς Σεδεκίᾳ
 κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντας τὰς ἄρχοντας
 Ἰούδα ἔσφαξεν οἱ Δεβλαθά. 11 Καὶ τὰς
 ὀφθαλμοὺς Σεδεκίᾳ ἔξετύφλωσεν, καὶ ἔδωκεν αὐ-
 τὸν ἐν πύλαις· καὶ ἤγαγεν αὐτὸν βασιλεὺς Βα-
 βυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν εἰς οἰ-
 κίαν μύλωνος, ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανεν. 12 Καὶ
 οἱ μηνὶ τῷ πέμπτῳ, δεκάτῃ τῷ μηνὸς Χ (ἔτος
 οὐκ ἐνταῦθα ἐννιαχμίδεκατος τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βα-
 βυλῶνος) ἦλθεν Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμαγείρου ὁ
 ἐσηκὼς κατὰ πρόσωπον βασιλέως Βαβυλῶνος
 εἰς Ἱερουσαλὴμ, 13 καὶ ἐνέσκησεν τὸν οἶκον
 Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τῷ βασιλέως, καὶ πᾶσας
 τὰς οἰκίας τῆς πόλεως, καὶ πᾶσαν οἰκίαν μεγά-
 λην ἐνέσκησεν οἱ πυρὶ, 14 καὶ πᾶν τεῖχος
 [ἐν] Ἱερουσαλὴμ κύκλῳ κατέλθεν ἡ δυνάμις τῶν
 Χαλδαίων, ἡ μὲν τῷ ἀρχιμαγείρῳ. 15 Χ Ἀπὸ
 δὲ τῶν πενήτων τοῦ λαοῦ, καὶ τὸ λείμμα τοῦ λαοῦ, καὶ
 τὰς καταλειφθέντας ἐν τῇ πόλει, καὶ τὰς ἐμπύπνοντας, καὶ
 τὰς ἐμπεπληκότας πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ τὸ λείμ-
 μα τῶν πλῃθύνοντων ἀπέκτισεν Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμαγείρου·
 16 καὶ τὰς κατὰλοιποὺς τοῦ λαοῦ κατέλιπεν ὁ
 ἀρχιμαγείρου εἰς ἀμπελῆρους καὶ εἰς γαροφύλους.

17 καὶ

ΚΕΦ. 16. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

17 καὶ τὰς φύλας τὰς χαλκῆς τὰς ἐν οἴκῳ
 Κυρίου, καὶ τὰς βάσεις καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκίῃν
 τὴν ἐν οἴκῳ Κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ
 ἔλαβον X πάντα τὸν χαλκὸν αὐτῆς, καὶ ἀπή-
 νεγκαν εἰς Βαβυλῶνα. 18 X καὶ τὰς ποδιστῆρας,
 καὶ τὰς ἀγαλμητῆρας, καὶ τὴν σφάνιν, καὶ τὰς
 φιάλας, καὶ τὰς κρέαζας, καὶ πάντα τὰ σκεύη
 τὰ χαλκᾶ, ἐν οἷς ἐλειτέργουν ἐν αὐτοῖς, X ἔλαβον ἐλειτέργων
 19 καὶ τὰ θυμιατήρια, καὶ τὰς Ἀφρώδ, καὶ τὰς Ἀφρώθ
 μασμαρώθ, καὶ τὰς ὑποχυτῆρας, καὶ τὰς λυ-
 χήνας, καὶ τὰς θύσκας, καὶ τὰς κύλινδρους, ἀ ἡ
 χρυσᾶ χρυσᾶ, καὶ ἀ ἡ ἀργυρᾶ ἀργυρᾶ, ἔλα-
 βον ὁ ἀρχιμάγειρος. 20 Καὶ οἱ φύλοι δύο,
 καὶ ἡ θάλασσα μία, καὶ οἱ μόχθοι δώδεκα χαλ-
 κοὶ ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, ἀ ἐποίησεν ὁ βα-
 σιλεὺς Σαλμανῶν εἰς οἶκοι Κυρίου, οὐκ ἡ
 μὸς τῷ χαλκοῦ X πάντων τῶν σκευῶν τούτων. αὐτῶν
 21 Καὶ οἱ φύλοι τριακοὶ ἑπτὰ πήχεων ὕψους
 τῷ φύλου τῷ ἐνός, καὶ σπαρτίον δεδοκαπήχεων
 περιέκυκλον αὐτὸν, καὶ τὸ πᾶχος αὐτῷ πεσάρων περιέκυκλῶν
 δακτύλων κύκλῳ, 22 καὶ γείσος ἐπ' αὐτοῖς
 χαλκοῦ, καὶ πέντε πήχεων τὸ μῆκος, ὑπεροχὴ
 τῷ γείσοι τῷ ἐνός, καὶ δίκτυον καὶ ῥοαὶ ὅτι τῷ
 γείσοι κύκλῳ τὰ πάντα χαλκᾶ, καὶ κατὰ
 ταῦτα τῷ φύλῳ τῷ δολυτέρῳ, ὅκτω ῥοαὶ τῷ πᾶ- αὐτῶν
 ῥῳ.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ. ΚΕΦ. 16.

καὶ τοῖς δώδεκα πῆχεσιν. 23 Καὶ ἦσαν αἱ ῥοαὶ
 σπενηκονταῖς τὸ ἐν μέρῳ, καὶ ἦσαν αἱ πᾶσαι
 ῥοαὶ ἔχοντες ὅπτι τῷ δικτύου κύκλῳ. 24 Καὶ
 ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος τὸν Σαραϊαν ἱερέα τὸν
 πρῶτον, καὶ τὸν Χ Σαρονίαν ἱερέα τὸν δεύτε-
 ρον, καὶ τὰς τρεῖς τὰς φυλάσσοντας τὴν
 ὁδόν. 25 Καὶ ἐκ τῆς πόλεως ἔλαβεν εὐνού-
 χον ἑνα, ὃς ἦν ὀπίσθας τῶν ἀνδρῶν τῶν πολε-
 μιτῶν, καὶ ἐπὶ ἀνδρας ὀνομαστους, τὰς ἐν οὐροῦ-
 πῳ τῷ βασιλέως, τὰς εἰρενέας ἐν τῇ πόλει,
 καὶ τὸν γραμματεῖα Χ πρὸς ἀρχὸν τῶν δυνάμεων,
 τὸν γραμματέοντα τῷ λαῷ τῆς γῆς, καὶ ἐξη-
 γοντα ἀνθρώποις ἐκ τῷ λαῷ τῆς γῆς, τὰς εἰ-
 ρενέας ἐν μέσῳ τῆς πόλεως. 26 Καὶ ἔλαβεν
 αὐτὰς Ναβυζαδδάν ὁ ἀρχιμάγειρος, καὶ ἤγαγεν
 αὐτὰς πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλωνος εἰς Δεβ-
 λαθά, 27 καὶ ἐπάταξεν αὐτὰς βασιλεὺς Βα-
 βυλωνῶν Χ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὰς ἐν Δεβλαθά,
 ἐν γῇ Αἰμάθ. Χ ἀπεκρίθη Ἰεζας ὑπὸ ἐπάνωθεν τῆς γῆς
 αὐτῆς. 28 Οὗτός ἐστιν ὁ λαός, ὃν μετέθηκαν Ναβουχοδονό-
 σορ ἐν ἐτὶ ἐβδόμῳ. Ἰουδαίους τρεῖς χιλιάδας, καὶ εἰκοσιτρεῖς.
 29 Ἐν ἐτὶ ὀγδῷ καὶ δεκάτῳ Ναβουχοδονόσορ, μετέθηκαν
 ὑπὸ Ἱερουσαλὴμ ψυχὰς ὀκτακοσίας πεντάκοντα δύο. 30 Ἐν
 ἐτὶ πείτῳ καὶ εἰκοσῷ Ναβουχοδονόσορ, μετέθηκαν ὁ ἀρχι-
 μάγειρος Ἰουδαίων ψυχὰς ἐπτακοσίας πεντακατηνάρητι πάν-
 τες

Αἰμαάθ

Χ

Χ

Χ

Χ

Χ

Χ

ΚΕΦ. 16'. ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

τες αἱ ψυχαὶ τέσσαρες χιλιάδες, καὶ ἑξακόσται. 31 Καὶ Χ

ἐγένετο ἐν τριακοσῷ καὶ ἑβδόμῳ ἔτη, ἡποικι-
αθέντος τοῦ Ἰωακείμ βασιλέως Ἰούδα, ἐν τῷ δω-
δεκάτῳ μηνί, ἐν τῇ πετράδι καὶ εἰσέδι τοῦ μη-
νός, ἔλαβεν Οὐλαιμαράδαχ βασιλὸς Βαβυ-
λῶνος, ἐν τῷ οὐρανῷ, ᾧ ἐβασίλευσεν, πλὴν κε-
φαλῷ Ἰωακείμ βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐξήγαγεν
αὐτὸν ἐξ οἰκίας, ἧς ἐφυλάττετο, 32 καὶ ἐλά-
λησεν αὐτῷ χρυσά, καὶ ἔδωκεν τὸν θρόνον αὐτοῦ
ἐπάνω πᾶν θρόνον πᾶν βασιλέων πᾶν μετ' αὐτοῦ
ἐν Βαβυλῶνι, 33 καὶ ἥλλαξεν πλὴν πολλῷ τῆς
φυλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἤσθκει ἄρτον ἀγαπαντὸς καὶ
πρεσβυτέρων αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς ἔζησεν.

34 Καὶ ἡ συντάξις Χ αὐτῆ σαλὴ αὐτοῦ εἶδεντο εἶδεντο
ἀγαπαντὸς ὡς αὐτῷ βασιλέως Βαβυλῶνος ἐξ
ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανεν Χ πᾶ- ἡμερῶν
σας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. ἡμέρας

ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΠΡΟΦΗΤΗΣ 16'.

ΒΑΡΟΥΧ.

Β Α Ρ Ο Υ Χ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΚΑΙ ἔποι οἱ λόγοι τῆ βιβλίου, οὓς ἔγρα-
ψεν Βαρούχ υἱὸς Νηείου, υἱοῦ Μαα-
σάου, υἱοῦ Σεδεκίου, υἱοῦ Σαδαίου, υἱοῦ
Χελκίου, ἐν Βαβυλῶνι, 2 ἐν τῷ ἔτῃ τῷ πέμ-
πτῳ, ἐν ἑβδόμῃ τῆς μηνός, ἐν τῷ μηνῷ, ὃ ἔλα-
βον οἱ Χελλδαῖοι πάλιν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀνέστη-
σαν αὐτῶν ἐν πυρί. 3 Καὶ ἀνέγνω Βαρούχ
τῆς λόγους τῆ βιβλίου τούτου ἐν ὧσιν Ἱεχοίου,
υἱοῦ Ἰωακείμ βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐν ὧσιν παν-
τὸς τῆ λαοῦ πᾶν ἐρχομένουσαν πρὸς τὴν βίβλον,
τῆ βασιλείας 4 καὶ ἐν ὧσιν τῶν δυνατῶν, καὶ υἱῶν τῶν βασιλέων,
καὶ ἐν ὧσιν τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἐν ὧσιν παντὸς
τῆ λαοῦ, ἀπὸ μικρῆς ἕως μεγάλου αὐτῶν πάν-
των πᾶν καθεκούμετων ἐν Βαβυλῶνι ὅπῃ τῆ πο-
ταμοῦ Σούρ. 5 Καὶ ἔκλαμον, καὶ σήψον,
καὶ ἤνυχοντο εὐχὰς ἑναντι Κυεῖς, 6 καὶ σιυή-
ζαρον ἀργύριον, κατὰ ἑκάστου ἡδυνάτο ἡ χεῖρ.
7 Καὶ ἀπέστειλαν εἰς Ἱερουσαλήμ πρὸς Ἰωα-
κείμ

ΚΕΦ. α'. Β Α Ρ Ο Υ Χ.

κείμ υἱὸν Χελκίου, υἱὸν Σαλώμ, τὸν ἱερέα, καὶ
 πρὸς τὰς ἱερεῖς, καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν, τὰς
 εὐρεθέντας μετ' αὐτῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ, 8 ὃς τὸν
 λαβεῖν αὐτὸν τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου, τὰ ἐξε-
 χθέντα ἐκ τοῦ ναοῦ, ἀποστέψαι εἰς γῆν Ἰούδα,
 τῇ δεκάτῃ τῇ Σιδαν, σκεύη ἀργυρᾶ, ἃ ἐποίη-
 σεν Σεδικίας υἱὸς Ἰωσία βασιλεὺς Ἰούδα, 9 μὲν
 τὸ ἀποικίσαι Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος
 τὸν Ἰερωνίαν, καὶ τὰς ἀρχοντας, καὶ τὰς δεσπόζοντας,
 καὶ τὰς δυναστεῖς, καὶ τὸν λαὸν τῆς γῆς ἀπὸ Ἱερου-
 σαλὴμ, καὶ ἤγαγεν αὐτούς εἰς Βαβυλῶνα. 10 καὶ εἰσήγαγεν
 εἶπαν, ἰδοὺ ἀπετείλαμεν πρὸς ὑμᾶς ἀγγέλιον, καὶ
 ἀγορεύσατε τῷ ἀργεῖν ὀλοκαυτώματα καὶ πρὸς
 ἁμαρτίας, καὶ λιβδον, καὶ ποιήσατε μάννα, καὶ
 ἀνοίστατε ὅτι τὸ θυσιαστήριον Κυρίου τῷ θεῷ ὑμῶν,
 11 καὶ προσεύξασθε πρὸς τῆς ζωῆς Ναβουχο-
 δονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ εἰς Ζωὴν Βαλ-
 ταίσαρ υἱὸν αὐτοῦ, ἵνα ᾧσιν αἱ ἡμέραι αὐτῶν, ὡς αἱ αὐτῶν
 ἡμέραι τῷ ἔθνει ὅτι τῆς γῆς. 12 Καὶ δώσθι
 Κύριος ἰσχυρὸν ἡμῖν, καὶ φωτίσθι τὰς ὀφθαλμούς
 ἡμῶν, καὶ ζήσόμεθα ὑπὸ τῷ σκιάν Ναβουχο-
 δονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ὑπὸ τῷ
 σκιάν Βαλταίσαρ υἱὸν αὐτοῦ, καὶ δαλώσομεν αὐ-
 τοῖς ἡμέρας πολλὰς, καὶ εὐρήσομεν χάριν ἐν ὁρ-
 πόν αὐτοῦ. 13 Καὶ προσεύξασθε πρὸς ἡμῶν
 πρὸς

πρὸς Κύριον θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν τῷ Κυ-
 εῖῳ θεῷ ἡμῶν, καὶ ἔκ ἀπέστρεψεν ὁ θυμὸς Κυ-
 είου καὶ ἡ ὀργὴ αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν, ἕως τῆς ἡμέρας
 ταύτης. 14 Καὶ ἀναγνώσατε τὸ βιβλίον τούτο,
 ὃ ἀπετείλαμεν πρὸς ὑμᾶς, ἵνα ἀναγνέωσιν ἐν οἴκῳ
 Κυρίου, ὅς ἡμέρας ἐορτῆς, καὶ ὅς ἡμέρας χαρῆς,
 15 καὶ ἐρεῖτε· τῷ Κυεῖῳ θεῷ ἡμῶν ἡ διχαρο-
 σιὴ, ἡμῖν δὲ ἡ αἰχμὴ τῶν πρὸς αὐτὸν ὡς ἡ
 ἡμέρα αὕτη, ἀνθρώπῳ Ἰσδα, καὶ τοῖς χαδοικῶσιν
 Ἱερουσαλὴμ, 16 καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ
 τοῖς ἀρχαῖς ἡμῶν, καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἡμῶν, καὶ
 τοῖς πρὸς αὐτὸν ἡμῶν, καὶ τοῖς πατέρας ἡμῶν,
 17 ὧν ἡμάρτομεν ἐναντίον Κυρίου, 18 καὶ ἡπει-
 θόσμεν αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς
 Κυρίου θεοῦ ἡμῶν, πορεύεσθαι ἐν τοῖς πρὸς αὐτὸν ἡμῶν,
 οἷς ἔδωκεν κατὰ πρὸς αὐτὸν ἡμῶν,
 19 ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐξήγαγεν Κύριος τὸν
 πατέρα ἡμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἕως τῆς
 ἡμέρας ταύτης ἡμεῖς ἀπειθοῦντες πρὸς Κύριον
 θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐχεδιάσαμεν πρὸς τὸ μὴ ἀκούειν
 τῆς φωνῆς αὐτοῦ. 20 Καὶ ἐκολλήθη εἰς ἡμᾶς
 τὰ κακά, καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ συνέταξεν Κύριος τῷ
 Μωϋσῇ πατρί αὐτοῦ, ὅς ἡμέρα ἡ ἐξήγαγεν τὸν
 πατέρα ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, δοῦναι ἡμῖν
 γάλα καὶ μέλι, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

ΚΕΦ. Β'. ΒΑΡΟΥΧ.

21 Καὶ ὅκ ἡκούσαμεν τῆς φωνῆς Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, καὶ πάντα τὰς λόγους τῶν προφητῶν, οὓς ἀπέστειλεν πρὸς ἡμᾶς. 22 Καὶ ὠχόμεθα ἕκαστος ἐν ἀλγούῳ καρδίας ἡμῶν τῆς πονηρᾶς, ἐργάζεσθαι θεοῖς ἑτέροις, ποιῆσαι τὰ κακὰ καὶ ὀφθαλμοὺς Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν.

Κ Ε Φ. Β'.

Ι **Κ**ΑΙ ἔφησεν Κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ, ὃν ἐλάλησεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ὅτι τὰς δι-
 καταῖς ἡμῶν, τὰς δικάσαντας τὸν Ἰσ-
 ραὴλ, καὶ ὅτι τὰς βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ ὅτι τὰς
 ἀρχοντας ἡμῶν, καὶ ὅτι ἀνδρῶν Ἰσραὴλ καὶ
 Ἰούδα, 2 τῷ ἀγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς κακὰ μεγά-
 λα, ἃ ἔκ ἐποιήθη ὑποχάτω παντὸς τῷ ὕραν, καὶ
 ὑποχάτω ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὰ γεγραμ-
 μένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσῆ, 3 τῷ φαγεῖν ἡμᾶς,
 ἀνδρῶν σάρκας ὡς αὐτῶν, καὶ ἀνδρῶν σάρκας ὡς
 θυγατρὸς αὐτῶν. 4 Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ὑποχει-
 ρίους πάσαις ταῖς βασιλείαις ταῖς κύκλῳ ἡμῶν,
 εἰς ὀνειδισμόν, καὶ εἰς ἄβυσσον ἐν πᾶσιν τοῖς λαοῖς
 τοῖς κύκλῳ ἡμῶν, ὃς διέσπειρεν αὐτοὺς Κύριος ἐκ
 5 Καὶ ἐγενήθησαν ὑποχάτω καὶ ὅκ ἐπάνω,
 ὅτι ἡμάρτομεν πρὸ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, πρὸς τὸ
 μὴ ἀκούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ. 6 Τῷ Κυρίῳ Θεῷ
 ἡμῶν

ἡμῶν ἡ διχασμὴν, ἡμῖν δὲ καὶ τοῖς πατράσιν
 ἡμῶν ἡ αἰσιν τῶν πρῶτων, ὥς ἡ ἡμέρα
 αὕτη. 7 Ἄ ἐλάλησεν Κύριος ἐφ' ἡμᾶς, πάντα
 τὰ κακὰ ταῦτα [α] ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, 8 καὶ
 οὐκ ἐδέηθμεν τῷ πρῶτου Κυρίου, τῷ ὑπο-
 στρέψαι ἕνατον ὑπὸ τῶν νοημάτων τῆς καρδίας
 αὐτοῦ τῆς ποιητοῦ. 9 Καὶ ἐξηγήρησεν Κύριος
 ὑπὲρ τοῖς κακοῖς, καὶ ἐπήγαγεν Κύριος ἐφ' ἡμᾶς,
 ὅτι δίκαιος Κύριος ὑπὲρ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ,
 ἃ ἐτεύλατο ἡμῖν. 10 Καὶ οὐκ ἠκούσαμεν
 τῆς φωνῆς αὐτοῦ, πορεύεσθαι τοῖς πρῶτοις
 Κυρίου, οἷς ἔδωκεν ἡμεῖς πρῶτον ἡμῶν. 11 Καὶ
 νῦν, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἐξήγαγες τὸν
 λαόν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐν χειρὶ κραταιᾷ,
 καὶ ἐν σημείοις, καὶ ἐν τέρασιν, καὶ ἐν δυνάμει
 μεγάλη, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ ἐποίησας
 σεαυτῷ ὄνομα, ὥς ἡ ἡμέρα αὕτη, 12 ἡμάρ-
 τωμεν, ἠσεβήσαμεν, ἠδικήσαμεν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ὑπὲρ πάντα τοῖς δικήμασί σου. 13 Ἀπο-
 γραφήτω δὴ ὁ θυμὸς σου ἀφ' ἡμῶν, ὅτι κατε-
 λείφθημεν ὀλίγοι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὃ δέσπορας
 ἡμᾶς ἐκεί. 14 Εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς προσευ-
 χῆς ἡμῶν, καὶ τῆς δέησός ἡμῶν, καὶ ἐξελεύ-
 ῃ ἡμᾶς ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, καὶ δὸς ἡμῖν χά-
 ριν κατὰ πρῶτον τῶν ὑποκαταστάτων ἡμᾶς,

ΚΕΦ. Β'. ΒΑΡΟΥΧ.

15 ἵνα γινῶ πᾶσα ἡ γῆ, ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ Ἰσ-
 ραὴλ, καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ. 16 Κύριε, χάριτε
 ὅκ τῷ οἴκῳ τῷ ἁγίῳ σου, καὶ ἐννόησον εἰς ἡμᾶς,
 κλῖνον, Κύριε, τὸ ὄς σου, καὶ εἰσακούσον. 17 Καὶ
 ἀνοιξον, Κύριε, τὰς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε, ὅτι
 οὐχ οἱ πνεῦντες ἐν τῷ ἁδῇ, ὧν ἐλήφθη τὸ
 πνεῦμα αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἀσάγγχιων αὐτῶν, δώ-
 σουσιν δόξαν καὶ δικαίωμα τῷ Κυρίῳ, 18 Ἀλλ'
 ἡ ψυχὴ ἡ λυπημένη ἐπὶ τὸ μέγεθος, ὃ βαδίζει
 κύπτον καὶ ἀσθενοῦν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ ἐκλεί-
 ποντες, καὶ ἡ ψυχὴ ἡ πεινῶσα δώσουσιν δόξαν
 σοι, καὶ δικαιοσύνην Κυρίῳ. 19 Ὅτι ὅκ ἐπὶ
 τὰ δικαίωματα τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ τῶν βα-
 σιλέων ἡμῶν ἡμεῖς καταβάλλομεν τὸν ἔλεον ἡμῶν
 ἐν τῷ πρῶτω πόνῳ σου, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, 20 ὅτι
 ἐνήχας τὸν θυμὸν σου καὶ πλὴν ὀργῆς σου ἐφ' ἡμᾶς,
 καθάπερ ἐλάλησας ἐν χειρὶ τῶν παίδων σου τῶν
 πρεσβυτέρων, λέγων. 21 οὕτως εἶπεν Κύριος·
 κλίνατε τὸν ὦμον ὑμῶν καὶ ἐργάσατε τῷ βασιλεῖ ἐργάζεσθε
 Βαβυλῶνος, καὶ καθίσατε ἐπὶ τῆς γῆς, ἥς ἔδω-
 χα τοῖς πατεράσιν ὑμῶν. 22 Καὶ εἰ μὴ ἀκῶ-
 σιτε τῆς φωνῆς Κυρίου, ἐργάζεσθαι τῷ βασιλεῖ
 Βαβυλῶνος, 23 ἐκλείψειν ποιήσω ὅκ πόλιν πόλεως
 Ἰούδα καὶ ἐξώθει Ἱερουσαλὴμ φωνὴν εὐφροσύνης,
 καὶ

καὶ φωνὴν χαρμοσύνης, φωνὴν νυμφῶν, καὶ φωνὴν
 νύμφης, καὶ ἔσαι πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἄβυσσον ὑπὸ
 οὐρανοῦ σου. 24 Καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς
 σου, ἐργάζεσθαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος· καὶ
 ἔφησας τὰς λόγους σου, ὡς ἐλάλησας ἐν χειρὶν
 τῶν παίδων σου τῶν προφητῶν, τῷ ἔξενεχθῆναι
 τὰ ὅσα τῶν βασιλέων ἡμῶν, καὶ τὰ ὅσα τῶν
 ἀρχόντων ἡμῶν, καὶ τὰ ὅσα τῶν πατέρων ἡμῶν
 αὐτῶν ἐκ τῆς τῶν ὁπῶν. 25 καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἔξεμι-
 μῶνα τῷ καύματι τῆς ἡμέρας, καὶ τῷ παγετῷ
 τῆς νυκτός· καὶ ἀπεθάνουσιν ἐν πόνοις πονηροίς,
 ἐν λιμῷ, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν ὑποβολῇ.
 26 Καὶ ἔφησας τὸν οἶκόν σου, ὃ ἐπεκλήθη τὸ
 ὄνομά σου ἐπ' αὐτοῦ, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἀφ' ἧς
 πονηρίαν οἶκός Ισραὴλ καὶ οἶκός Ἰδού. 27 Καὶ
 ἐποίησας εἰς ἡμᾶς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πᾶ-
 σαν ὁπείκειάν σου, καὶ καὶ πάντα οἰκηρμόν σου
 τὸν μέγαν, 28 καὶ ἐλάλησας ἐν χειρὶ παι-
 δός σου Μωσῆ, ἐν ἡμέρᾳ ἐνταλαμῶνός σε αὐτοῦ
 γράψαι τὸν νόμον σου ἐνώπιον ὑμῶν Ἰσραὴλ, λέ-
 γων· 29 εἰ μὴ ἀκούσητε τῆς φωνῆς μου, εἰ
 μὴ ἡ βόμβησις ἡ μεγάλη, καὶ ἡ πολλὴ αὕτη
 μαχεῖν ὑποτρέψῃ εἰς μικρὰν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὃ ἀφασπερὶ
 αὐτοῦς ἐκεί. 30 Ὅτι ἐγὼν, ὃτι ἔμὴ εἰσακί-
 σωσίν μου, ὃτι λαὸς σκληροτράχηλός ἐστιν· καὶ
 ὁπείκει-

ΚΕΦ. γ'. ΒΑΡΟΥΧ.

ἔπιπρέψουσιν ἐπὶ καρδίαν αὐτοῦ ὡς γῆ ὑποκί-
σμοις αὐτοῦ, 31 καὶ γνώσομαι, ὅτι ἐγὼ Κύ-
ριος ὁ θεὸς αὐτοῦ, καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν καὶ
ὦτα ἀκούοντα, 32 καὶ ἀνέουσίν με ἐν γῆ ὑπο-
κίσμοις αὐτοῦ, καὶ μνησθήσομαι τῷ ὀνόματός μου,
33 καὶ ἐπιπρέψουσιν ἀπὸ νότου αὐτοῦ τῷ σκληρῷ, ἔπιπρέψουσιν
καὶ ἀπὸ τῶν ποταμῶν περὶ αὐτοῦ, ὅτι
μνησθήσομαι τῆς ὁδοῦ πατέρων αὐτοῦ τῶν ἀμαρ-
τιῶντων· ἐναιτι Κυρίου. 34 Καὶ ἐπιπρέψω αὐτοῖς ἀμαρτανόντων
τὰς εἰς τὴν γῆν, ἵνα ὡμοῶσι τοῖς πατέράσιν αὐ-
τοῦ, καὶ Ἀβραάμ, καὶ καὶ Ἰσαὰκ, καὶ καὶ Ἰα-
κώβ, καὶ κυριεύσουσιν αὐτῆς· καὶ πληθύνει
αὐτὴς, καὶ ἔσται μη συμπεριθῶσι. 35 Καὶ εἴπω
αὐτοῖς ἀγαθήν αἰῶνα, τῷ εἶναί με αὐτοῖς εἰς
θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν· καὶ ἔσται
κίνησις ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς,
ἧς ἔδωκα αὐτοῖς.

ΚΕΦ. Γ'.

ΚΥριε παντοκράτωρ ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ψυχὴ
οἱ φειοῖς, καὶ πνεῦμα ἀκηδῶν ἐκέκρα-
ξεν πρὸς σέ, 2 ἄκουσον, Κύριε, καὶ
ἐλέησον, ὅτι θεὸς ἐλεήμων εἶ· καὶ ἐλέησον, ὅτι
ἡμάρτομεν ἐναντίον σου, 3 ὅτι σὺ κατήμνησθαι
τὸν αἰῶνα, καὶ ἡμεῖς ἀπολλύμενοι τὸν αἰῶνα.

ΒΑΡΟΥΧ ΚΕΦ. γ'.

4 Κύριε παντοκράτωρ ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούσον
 δὴ τῆς προσευχῆς τῶν τεθνηκότων Ἰσραὴλ, καὶ
 ἴδων τῶν ἀμαρτανόντων ἐνδούτιόν σου, οἱ οὐκ ἤκα-
 σαν τῆς φωνῆς σου θεῷ αὐτῷ, καὶ προσεκολλ-
 λήθη ἡμῖν τὰ κακά. 5 Μὴ μνησθῆς ἀδικιῶν
 πατέρων ἡμῶν, ἀλλὰ μνήσθητι χειρὸς σου καὶ
 ὀνόματός σου ἐν τῷ χαρῶ τέτρω, 6 ὅτι σὺ Κύ-
 ριος ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἀνέεσομέν σε, Κύριε, 7 ὅτι
 ἀπὸ τῆς ἐδωκας τὸν φόβον σου ὅτι καρδίαν
 ἡμῶν, τὸ ὅτι καλεῖσθαι τὸ ὄνομά σου· καὶ ἀνέ-
 σομέν σε ἐν τῇ δουλίᾳ ἡμῶν, ὅτι ἀπεσφραμί-
 νη ἐν καρδίᾳ ἡμῶν πᾶσαι ἀδικίαι πατέρων ἡμῶν,
 τῶν ἡμαρτηκότων ἐνδούτιόν σου. 8 Ἰδοὺ ἡμεῖς
 σήμερον ἐν τῇ δουλίᾳ ἡμῶν, ὃ διέσωσας ἡμᾶς
 ἐκ εἰς οὐνειδισμόν, καὶ εἰς ἄρα, καὶ εἰς ὀφλοισιν
 καὶ πάσαις τὰς ἀδικίαις πατέρων ἡμῶν, οἱ ἀπέ-
 σταν ἀπὸ Κυρίου θεοῦ ἡμῶν. 9 Ἀκουε, Ἰσ-
 ραὴλ, ἐντολαὶς ζωῆς, ἐνωπίσασθε γνώσιν φρονησιν.
 10 Τί ἐστὶν Ἰσραὴλ; πῶς ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν
 εἶ; ἐπαλαϊώθης ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, συνεμείνθης
 τοῖς νεκροῖς, 11 προσελογιάθης μετὰ τῶν εἰς
 ἄδου, 12 ἐγκατέλιπες πλὴν πηγῆς τῆς σοφίας,
 13 τῇ ὁδῷ τῇ θεῷ εἰ ἐπορεύθης, κατῴκεις αἶν
 ἐν εἰρήνῃ τοῦ αἰῶνα χρόνον. 14 Μάθε πῶς ὅτι
 φρονησιν, πῶς ὅτι ἰσχύς, πῶς ὅτι σωώσεις, τῇ

γνώσιν

ΚΕΦ. γ'. ΒΑΡΟΥΧ.

γινῶναι ἅμα πῶς ὅτιν μακροβίως καὶ ζῶν, πῶς
 ὅτιν φῶς ὀφθαλμῶν καὶ εἰρήνη. 15 Τίς εὗρεν
 τὸν τόπον αὐτῆς, καὶ τίς εἰσῆλθεν εἰς τὴς θη-
 σουργοὺς αὐτῆς; 16 Πῦ εἶπν οἱ ἄρχοντες πᾶν
 ἐθνῶν, καὶ οἱ κυριεύοντες τῶν θηρίων πᾶν ὅτιν τῆς
 γῆς, 17 οἱ δὲ τοῖς ὀρνέοις τῆ οὐρανοῦ ἐμπαύ-
 ζοντες, καὶ τὸ ἀργύριον θησαυρίζοντες, καὶ τὸ
 χρυσοῖον ᾧ ἐπεπείθεισαν ἄνθρωποι, καὶ οὐκ ἔστι
 πέλος τῆς κτήσεως αὐτῆς; 18 Ὅτι οἱ τὸ ἀρ-
 γύριον τεκταίνοντες καὶ μεμνῶντες, καὶ οὐκ ἔστιν
 ἔξουρεσις τῶν ἔργων αὐτῆς. 19 Ἡφολίαθησαν,
 καὶ εἰς ἄδ' χατέβησαν, καὶ ἄλλοι ἀνταίεστησαν
 αὐτῆς. 20 Νεώπερι ἴδον φῶς, καὶ χατέ-
 κησαν ὅτιν τῆς γῆς, ὁδὸν δὲ ὀπισθήμης ἔκ' ἐγνώ-
 σαι, 21 ὅδ' ἐσυνῆκαν τέλ' οἱ αὐτῆς, ὅδ' ἐ-
 ἀντελάβοντο αὐτῆς οἱ υἱοὶ αὐτῆς, ἀπὸ τῆς ὁδ' αὐ-
 τῆς πόρρω ἐγενήθησαν, 22 ὅδ' ἐκῆσθη ἐν
 Χομαάν, ὅδ' ἐφθῆ ἐν Θαμμάν. 23 οὔτε υἱοὶ
 Ἄγαρ οἱ ἐκζητουῦντες πλὴν σιεύσιν οἱ ὅτιν τῆς
 γῆς, οἱ ἐμπροσθὶ τῆς Μερρᾶν, καὶ Θαμμάν, καὶ οἱ
 μυθολόγοι, καὶ οἱ ἐκζητηταὶ τῆς σιεύσεως ὁδὸν
 τῆς σοφίας οὐκ ἐγινώσκειν, ὅδ' ἐμνήσθησαν τὰς
 τέλ' οἱ αὐτῆς. 24 Ὡς Ἰσραήλ, ὡς μέγας ὁ
 οἶκος τῆς θεοῦ; καὶ ὀπισθήμης ὁ τόπος τῆς κλή-
 σεως αὐτῆς; 25 Μέγας, καὶ οὐχ' ἔχει τελευ-
 τῶν,

ΒΑΡΟΥΧ. ΚΕΦ. γ'.

τῷ, ὑψηλὸς καὶ ἀμέτρητος. 26 Ἐκδ' ἐγένη-
 θησαν οἱ γίγαντες οἱ ὀνόματι οἱ ἀπ' ἀρχῆς γενό-
 μνοι εὐμεγέθεις, ὀπισθάμμοι πόλεμον. 27 Οὐ
 τούτους ἐξελέξατο ὁ θεός, ὅδ' ὁδὸν ὀπισθήμης
 ἔδωκεν αὐτοῖς, 28 καὶ ἀπώλοντο πρὸς τὸ μὴ
 ἔχειν φρόνησιν, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀβουλίαν
 αὐτῶν. 29 Τίς ἀνέβη εἰς τὸν ὕψιστον, καὶ ἔλα-
 βεν αὐτίαν, καὶ χατέβασεν αὐτὴν ἐκ τῶν νε-
 φελῶν; 30 Τίς διέβη πέραν τῆς θαλάσσης,
 καὶ εὔρεν αὐτὴν, καὶ οἶσεν αὐτὴν χρυσοῦ ἐκ-
 λεκτῆ; 31 Οὐκ ἔστιν ὁ γινώσκων τὴν ὁδὸν αὐ-
 τῆς, ὅδ' ὁ ἐνδυμύμμος τὴν τρίβον αὐτῆς.
 32 Ἀλλ' ὁ εἰδὼς τὰ πάντα γινώσκῃ αὐτὴν,
 ἐξεῦρεν αὐτὴν τῇ συνέσει αὐτῆς· ὁ χατασκουά-
 σας τὴν γῆν εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, καὶ ἐνέπλησεν
 αὐτὴν κινήων τετραπόδων. 33 Ὁ ἀποτέλλων
 τὸ φῶς, καὶ πορεύεται, ἐκάλεσεν αὐτό, καὶ ὑπῆ-
 κησεν αὐτῷ πτόμω. 34 Οἱ δὲ ἀστέρες ἔλαμψαν
 ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν, καὶ εὐφράνθησαν.
 35 Ἐχάλεσεν αὐτὰς, καὶ εἶπον· πάρεσμεν, καὶ
 ἔλαμψαν μετ' εὐφροσύνης καὶ ποίησαντι αὐτὰς.
 36 Οὗτος ὁ θεός ἡμῶν, ὃς λογιθήσεται ἕτερος
 πρὸς αὐτόν. 37 Ἐξεῦρεν πᾶσαν ὁδὸν ὀπισθή-
 μης, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακώβ καὶ παιδὶ αὐτοῦ,
 καὶ Ἰσραὴλ καὶ ἡγαπημένῳ αὐτοῦ, 38 μετὰ
 τούτο

ΚΕΦ. Δ'. Β Α Ρ Ο Υ Χ.

Τούτο ὅτι γῆς ὤφθη, καὶ οἱ τοῖς ἀνθρώποις
συνδμεσράφη.

Κ Ε Φ. Δ'.

Ι **Α**ΥΤΗ ἡ βίβλος τῶν πραγμάτων
τῷ θεοῦ, καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς
τὸν αἰῶνα· πάντες οἱ κρατοῦντες αὐ-
τῆς, εἰς ζωὴν· οἱ δὲ καταλείποντες αὐτὴν, ὑπο-
βανούται. 2 Ἐπιστρέφου Ἰακώβ, καὶ ὀπιλα-
βοῦ αὐτῆς, δόδευσον πρὸς τὴν λάμπην κατέ-
ναιτι τῷ φωτὸς αὐτῆς. 3 Μὴ δῶς ἑτέρῳ τὴν
δόξαν σου, καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔδνη ἄλλοις.
4 Μαχάριοι ἐσμέν Ἰσραήλ, ὅτι τὰ ἀρετὰ πρὸ
θεοῦ ἡμῖν γνωστὰ ἔστιν. 5 Θαρσείτε, λαὸς μου,
μνημόσυνον Ἰσραήλ. 6 Ἐπράξατε τοῖς ἔθνε-
σιν ἕκ εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ δὲ τὸ πρηοργίσαι ὑμᾶς
τὸν θεόν· πρὸς δὲ τοῖς ὑπενδυνείοις, 7 παρ-
ωξύνετε γὰρ τὸν ποιήσαντα ὑμᾶς, ἡστανίτες δαμ-
μονίοις, καὶ ὁ θεός. 8 Ἐπελάθετε δὲ τὸν προ-
φύσαντα ὑμᾶς θεὸν αἰῶνιον, ἐλυπήσατε δὲ καὶ
τὴν ἐκθρέψασαν ὑμᾶς Ἱερουσαλήμ. 9 Ἴδεν
γὰρ τὴν ἐπελθῆσαν ὑμῖν ὀργὴν πρὸς τὸν θεόν,
καὶ εἶπεν· ἀκύσατε αἱ πόλεις Σιών, ἐπὶ γὰρ
γὰρ μοι ὁ θεὸς πένθος μόνον. 10 Ἴδον γὰρ τὴν
αἰχμαλωσίαν τῷ λαῷ τῶν ἡμετέρων μου καὶ τῶν θυ-

γατέρων, ἣν ἐπήγαγεν αὐτοῖς ὁ αἰώνιος, 11 Ἐθρε-
 ψα γὰρ αὐτὸς μετ' εὐφροσύνης, ἔξαπέστειλα
 δὲ μὲ κλαυθμῶ καὶ πένθους. 12 Μηδεὶς ὅπι-
 χουρέτω μοι τῇ χήρᾳ, καὶ καταλειφθείη ὑπὸ
 πολλῶν, ἡρημώθην ἄφ' αἱμαρτίας τῶν τέ-
 κνων μου, διότι ἔξελιναι ἐκ νόμου θεῶν, 13 δι-
 εφύλαξαν καὶ ἡμάς δὲ αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν, ὅθεν ἐπορεύθη-
 σαν ὁδοῖς ἐντολῶν θεῶν, ὅθεν πρίστους πασιδείας
 ἐν διχομοσίᾳ αὐτῶν ἐπέβησαν. 14 Ἐλθάτωσαν
 αἱ πάροιχοι Σιών, καὶ μνησθῆτε τὴν ἀχμαλω-
 σίαν τῶν υἱῶν μου καὶ τῶν θυγατέρων, ἡνὲν ἐπή-
 γαγεν αὐτοῖς ὁ αἰώνιος, 15 ἐπήγαγεν γὰρ ἐπ'
 αὐτὸς ὁ θεὸς ἔθνος μακρόθεν, ἔθνος ἀναμίδες καὶ
 ἀλλόγλωσσον· οἱ ἐκ ἡρμώθησαν πρεσβύτιον, ὅθεν
 ἤγαγον παῖδιον ἠλέησαν, 16 καὶ ἀπῆγαγον τὴν ἀγαπη-
 τὴν τῆς χήρας, καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τὴν
 μονογενῆ ἡρμώσαν. 17 Ἐγὼ δὲ τί δύναμαι
 βοηθῆσαι ὑμῖν; 18 Ὁ γὰρ ἐπαγαγὼν ἔα καὶ
 ὑμῖν ἔξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ὑμῶν.
 19 Βαδίζετε, τέκνα, βαδίζετε, ἐγὼ γὰρ κατε-
 λείφθην ἔρημος, 20 Ἐδυσάμιεν τὴν σολίῳ
 τῆς εἰρήνης, καὶ ἐνεδυσάμιεν σάκκον τῆς διήσεώς
 μου· κεκράξομαι πρὸς τὸν αἰώνιον ὕψιστον ἐν ταῖς
 ἡμέραις μου, 21 θαρσύνετε, τέκνα, καὶ βοήσατε
 πρὸς τὸν θεόν, καὶ ἔξελεῖται ὑμᾶς ἐκ δυναστείας,

ΚΕΦ. Δ'. Β Α Ρ Ο Υ Χ.

ὅτι χεῖρς ἐχθρῶν ὑμῶν. 22 Ἐγὼ γὰρ ὅτι
 πρὸ αἰωνίῳ ἤλπισα τίω σωτηρίᾳ ὑμῶν· καὶ ἤλ-
 γει μοι χαρὰ ὡς τῷ ἁγίου ὅτι τῇ ἐλεημοσίῃ,
 ἢ ἥξει ὑμῖν ὡς τὰ χεῖρ ὡς τῷ αἰωνίου σωτηρίας
 ὑμῶν. 23 Ἐξέπεμψα γὰρ ὑμᾶς μὲν πένθοις
 καὶ κλαυθμοῖς, ἀποδώσῃ δέ μοι ὁ θεὸς ὑμᾶς
 μετὰ χαρμοσύνης καὶ εὐφροσύνης εἰς τὸν αἰῶνα.
 24 Ὡς περ γὰρ νῦν ἐωράκασι καὶ παροικοὶ Σιών
 τίω ὑμετέραν αἰχμαλωσίαν, οὕτως ὀφνύονται ἐν
 τῷ τῷ ὡς τῷ θεῷ ὑμῶν σωτηρίᾳ, ἢ ἐπε-
 λδύσεται ὑμῖν μὲν δόξης μεγάλης καὶ λαμπρό-
 τητος τῷ αἰωνίου. 25 Τέκνα, μακροθυμήσατε
 τίω ὡς τῷ θεῷ ἐπελδύσαν ὑμῖν ὀργῇ, καλε-
 δίδωξεν γὰρ σε ὁ ἐχθρὸς σου, καὶ ὅτι αὐτῷ τίω
 ἀπώλεια ἐν τῷ τῷ, καὶ ὅτι τῷ τῷ ἀντιλήψαι αὐτῶν
 ὅτι πῶς. 26 Οἱ πρυφεροὶ μὲν ἐπορεύθησαν ὁδὸς
 τῷ τῷ, ἢ ῥησαν ὡς ποιῖνιον ἢ ῥησαν ὡς ὑπὸ
 ἐχθρῶν. 27 Θαρσύνετε, τέκνα, καὶ βοήσατε πρὸς
 τὸν θεόν, ἔσται γὰρ ὑμῶν ὡς τῷ τῷ ἐπαγγελίᾳ
 μεία. 28 Ὡς περ γὰρ ἐγένετο ἢ ἀφ' ἡμῶν ὑμῶν
 εἰς τὸ πλοῦναι ὑμᾶς. ὡς τῷ θεῷ, οὕτως νῦν
 δεχάπλασιάσατε ὅτι πρᾶφέντες ζητήσατε αὐτόν.
 29 Ὁ γὰρ ἐπαγαγὼν ὑμῖν τὰ κακά, ἐπάξει
 ὑμῖν τίω αἰώνιον εὐφροσύνην μὲν τῷ σωτηρίας
 ὑμῶν. 30 Θάρσῃ Ἱερουσαλὴμ, ὡς χαλὰ σε

Β Α Ρ Ο Υ Χ. ΚΕΦ. Ε΄.

ὁ ὀνομάσας σε. 31 Δεῖλαιοι οἱ σὲ χακώσαν-
 ὅπιχάραντες τις καὶ ὅπιχαρέντες τῇ σῇ πλώσῃ, 32 Δείλαιαι
 αἱ πόλεις, αἷς ἐδύλευσαι τὰ τέκνα σὺ, δειλαία
 ἡ δεξαμένη τὸς υἱὸς σὺ. 33 Ὡστερ γὰρ ἐχάρη
 ὅπτι τῇ σῇ πλώσῃ, καὶ ἠυφράνθη ὅπτι πλώματί
 σὺ, οὕτως λυπηθήσεται ὅπτι τῇ ἐαυτῆς ἐρημία.
 ἄγαλμα 34 Καὶ ὤξευδ' αὐτῆς τὸ ἀγαλλίαμα τῆς πο-
 λυτοχλίας, καὶ τὸ ἀγαυεῖαμα αὐτῆς ἔσται εἰς
 πένθος. 35 Πῦρ γὰρ ἐπελβύσεται αὐτῇ πρὸς
 τῷ αἰωνίου εἰς ἡμέρας μακρὰς, καὶ κατοικη-
 θήσεται ὑπὸ δαμονίων τὸν πλείονα χρόνον.
 36 Περιβλεψαὶ πρὸς ἀνατολὰς, Ἱερουσαλὴμ,
 καὶ ἴδε τίς ἐνφροσύνῃς τίς ὡρᾷ τῷ θεῷ σοι
 ἐπερχομένη. 37 Ἰδὲ ἔρχονται οἱ υἱοὶ σου, οὓς
 ἐξαπέστειλας, συνηγμένοι ἔρχονται ἀπὸ ἀνατο-
 λῆς ἕως δυσμῶν τῷ ῥήματι τῷ ἁγίου, χαίροντες
 τῇ τῷ θεῷ δόξῃ.

Κ Ε Φ. Ε΄.

1 **Ε**Κδυσαι, Ἱερουσαλὴμ, τίς πολλὰ τῷ πέν-
 θους καὶ τῆς χακώσεώς σου, καὶ ἐνδυσαι
 τίς εὐσπένειαι τῆς πρὸς τῷ θεῷ σοι
 δόξης εἰς τὸν αἰῶνα. 2 Περιβαλοὺ τίς δι-
 πλοῖδα τῆς ὡρᾷ τῷ θεῷ δικαιοσύνης, ὅπτις
 τίς μίψαι ὅπτι τίς κεφαλὴ σου τῆς δόξης
 τῷ

ΚΕΦ. ε'. Β Α Ρ Ο Υ Χ.

τῷ αἰωνίου. 3 Ὁ γὰρ θεὸς δείξει τῇ ᾠδῇ ἁγίου
 ραγὸν πάση τῇ σὺν λαμπρότητι. 4 Κλη- δείξη
 θήσεται γὰρ σου τὸ ὄνομα ὡς τῷ θεῷ εἰς τὸν
 αἰῶνα, εἰρήνη δικαιοσύνης, καὶ δόξα θεοσεβείας.
 5 Ἀνάστη, Ἱερουσαλήμ, καὶ στήθι ὅπι τῷ ὑψι-
 λῶ, καὶ περιβλεψαὶ πρὸς ἀνατολάς, καὶ ἴδε
 οὐ συνηγμένα τὰ τέκνα ἀπὸ ἡλίου δυσμῶν καὶ
 ἕως ἀνατολῶν πρὸς ῥήματι τῷ ἁγίου, χαίροντες τῇ
 τῷ θεῷ μυστα. 6 Ἐξήλθον γὰρ ὡς οἱ περὶ
 ἀγρόθυμοι ὑπὸ ἐχθρῶν, εἰσάγει δὲ αὐτοὺς ὁ θεὸς
 πρὸς τὴν αἰεθρῶν μετὰ δόξης εἰς θεῶν βασι- υῖους
 λείας. 7 Συμμετάξεν γὰρ ὁ θεὸς ταπεινωθῆναι
 πᾶν ὅρος ὑψηλόν, καὶ θῖνας ἀεινάς, καὶ φάραγδας
 πληρῶσαι εἰς ὁμαλισμὸν τῆς γῆς, ἵνα βαδίσῃ
 Ἰσραὴλ ἀσφαλῶς τῇ τῷ θεῷ δόξῃ. 8 Ἐστιά-
 σαν δὲ καὶ οἱ δρυμοὶ καὶ πᾶν ξύλον εὐωδίας πρὸς
 Ἰσραὴλ ὡς ἄσματι τῷ θεῷ. 9 Ἡγύσεται
 γὰρ ὁ θεὸς Ἰσραὴλ μετ' εὐφροσύνης πρὸς φωτὶ
 τῆς δόξης αὐτοῦ σὺν ἐλεημοσύνῃ καὶ τῇ ᾠδῇ
 τῷ θεῷ δικαιοσύνης.

Β Α Ρ Ο Υ Χ.

Θ Ρ Η Ν Ο Ι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὸ αἰχμαλωτισθῆναι τὸν Ἰσραὴλ, καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐρημωθῆναι, ἐκάθισεν Ἰερεμίας κλαίων, καὶ ἐδρήνησεν τὸν θρήνον τῷ τῶν ὅπτι Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἶπεν.

Ἄλεφ.

1 Πῶς ἐκάθισεν μόνη ἡ πόλις ἡ πεπληθυμωμένη λαῶν; ἐγενήθη ὡς χήρα πεπληθυμωμένη ὃς ἐθνεσιν, ἀρχυσα ἐν χώραις ἐγενήθη εἰς φόρον.

Βήθ.

2 Κλαίῃσα ἐδάκρυσεν ἐν νυκτὶ, καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς ὅπτι πῶν σιγῶν αὐτῆς, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ πῶδαλαὼν αὐτῷ ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαπῶντων αὐτῷ· πάντες οἱ φιλοῦντες αὐτῷ ἠθέτησαν ἐν αὐτῇ, ἐγένοντο αὐτῇ εἰς ἐχθρούς.

Γίμελ.

3 Μετασχίσθη ἡ Ἰουδαία ἀπὸ τῆς πεινῶσεως αὐτῆς,

ΚΕΦ. α'. ΘΡΗΝΟΙ.

τῆς, καὶ ὑπὸ πλήθους δαλείας αὐτῆς· ἐκάθισεν ἐν ἔθνεσιν, οὐχ εὖρεν ἀνάπαυσιν· πάντες οἱ καταδιώκοντες αὐτὴν, κατέλαβον αὐτὴν ἀναμέσον τῶν θλίβόντων αὐτήν.

Δάλεθ.

4 Ὅδοι Σιών πενθῶσιν ὡς καὶ τὸ μὴ εἶναι ἐρχομένους ἐν ἑορτῇ, πᾶσαι αἱ πύλαι αὐτῆς ἠφανισμέναι, οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἀναστενάζουσιν, αἱ πρῆγες αὐτῆς ἀγρόνυται, καὶ αὐτὴ πικραίνομένη ἐν αὐτῇ.

Ἡ.

5 Ἐγένοντο οἱ θλίβοντες αὐτὴν εἰς κεφαλὴν, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς εὐθνηοῦσαν, ὅτι Κύριος ἐταπείνωσεν αὐτήν ὅτι τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβούντων αὐτῆς· τὰ ἰήπια αὐτῆς ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ὡρῶσιν θλίβοντες.

Οὐαδ.

6 Καὶ ἐξηλθεν ἐκ θυγατρὸς Σιών πᾶσα ἡ εὐφρέπεια αὐτῆς· ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ὡς κριοὶ μὴ εὐείσκοντες νομίσαι, καὶ ἐπορεύοντο ἐν ἑκτοῦ ἰσχυροῦ ἐνώπιον διώκοντες.

Ζαΐν.

7 Ἐμνήσθη Ἱερουσαλὴμ ἡμερῶν ταπεινώσεως αὐτῆς, καὶ ἀποσμῶν αὐτῆς· πάντα τὰ ὅπιθυμήματα αὐτῆς ὅσα ἰὺ ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων ἐν τῇ πεσῆν τὸν λαὸν αὐτῆς εἰς χεῖρας θλίβοντος, καὶ
ὅτι

ΘΡΗΝΟΙ ΚΕΦ. α'.

Ὁ δὲ ἰὼ ὁ βοηθῶν αὐτῇ· ἰδόντες οἱ ἐχθροὶ αὐ-
τῆς ἐγέλασαν ὅτι μεθικεσίας αὐτῆς.

Ἦθ.

8 Ἀμαρτίαν ἡμαρτίαν Ἰερουσαλὴμ, διὰ τὸ
εἰς σάλον ἐγένετο· πάντες οἱ δοξάζοντες αὐτῇ,
ἰδόντες ἐταπείνωσαν αὐτῇ· εἶδον γὰρ τὴν ἀρχιμο-
σύνην αὐτῆς, καὶ γὰρ αὐτὴ γενάζουσα, καὶ ἀπε-
γράφῃ εἰς τὰ ὀπίσω.

Τήθ.

9 Ἀκαθαρσία αὐτῆς πρὸς ποδῶν αὐτῆς, ἔκ
ἐμνήσθη ἐλάτῃ αὐτῆς, καὶ κατεδίδασεν ὑπέρ-
βολα· ἔκ ἐπιν ὁ πῶδα χαλῶν αὐτῇ· ἴδε, Κύριε,
τὴν ταπείνωσίν μου, ὅτι ἐμεγαλιώθη ὁ ἐχθρός.

Ιώδ.

10 Χεῖρα αὐτῆς ἐξεπέτασεν θλίβων ὅτι πάντα
τὰ ὀπιθυμήματα αὐτῆς, ἴδεν γὰρ ἔθνη εἰσελ-
θόντα εἰς τὸ ἅγασμα αὐτῆς, ἀ σπεύλω μὴ
εἰσελθεῖν εἰς ἐκκλησίαν σου.

Χάφ.

11 Πᾶς ὁ λαὸς αὐτῆς κατασπάζοντες, ζη-
τοῦντες ἄρτον· ἔδωκαν τὰ ὀπιθυμήματα αὐτῆς
οἱ βράσθ, τὴν ὀπιστρέφαι ψυχῇ· ἴδε, Κύριε, καὶ
ὀπίσθρεψον, ὅτι ἐγενήθην ἡττωμένη.

Λάμειδ.

12 Οἱ πρὸς ὑμᾶς πάντες πῶδα πορβόμμοι
ὁδόν,

ΚΕΦ. α'. ΘΡΗΝΟΙ.

ὁδόν, ὅπιστρέψατε καὶ ἴδετε, εἰ ἔστι ἄλλος κατὰ
τὸ ἄλλος μου, ὃ ἐγενήθη· φθελγέμενος ὃ ἐμοὶ
ἐταπείνωσέν με Κύριος· ὃν ἡμέρα ὀργῆς θυ-
μοῦ αὐτοῦ.

Μήμ.

13 Ἐξ ὕψους αὐτῷ ἀπέστειλεν πῦρ, ὃν τοῖς
ὀστέοις μου κατήγαγεν αὐτό· διεπέτασεν δίκτυον
τοῖς ποσίν μου, ἀπέστρεψέν με εἰς τὰ ὀπίσω,
ἔδωκέν με Κύριος ἠφορισμένῳ, ὅλλω τὴν ἡμέ-
ραν ὀδυρωμένῳ.

Νουώ.

14 Ἐξηγορήθη ὅτι τὰ ἀσκήματά μου, ὃν
χεροῖν μὲ συνεπλάκησαν· ἀνέβησαν ὅτι τὸν πλά-
χιόν μὲ, ἠσθένησεν ἡ ἰσχὺς μὲ, ὅτι ἔδωκεν Κύριος
ὃν χεροῖν μὲ ὀδυρίας, ὃ διωθήσομαι σῆμα.

Σάμεχ.

15 Ἐξῆρεν πάντας τῆς ἰσχυρίας μὲ ὁ Κύριος ἐκ
μέσου μὲ, ἐχάλεσεν ἐπ' ἐμὲ χερσὶν τῶ σιωπῆ-
φαι ἐκλεχτοῦς μου· λιπὸν ἐπάτησεν Κύριος πῶ-
θένω θυγατρὶ Ἰούδα, ὅτι τέτοις ἐγὼ κλαίω.

Ἄιν.

16 Ὁ ὀφθαλμός μου κατήγαγεν ὕδωρ, ὅτι
ἐμακρυώθη ἀπ' ἐμὲ ὁ πῶτα χαλῶν με, ὃ ὅπιστρέ-
φω ψυχῷ μου· ἐγένοντο οἱ υἱοὶ μὲ ἠφορισμένοι,
ὅτι ἐκραταιώθη ὁ ἐχθρὸς.

Φή.

ΘΡΗΝΟΙ ΚΕΦ. α'.

Φή.

17 Διεπέτασεν Σιών τὰς χεῖρας αὐτῆς, οὐκ ἔστιν ὁ πρῶτα λαὸν αὐτῆς· ἐνετείλατο Κύριος τῷ Ἰακώβ, κύκλω αὐτὴ οἱ θλίβοντες αὐτὸν· ἐγενήθη Ἱερουσαλήμ εἰς ἀποχαθιμένον ἀναμέσον αὐτῆς.

Τσαδὴ.

18 Δίχρὸς ὅτιν Κύριε, ὅτι τὸ σῶμα αὐτοῦ πρὸς πικρὰ· ἀκούσατε δὴ πάντες οἱ λαοί, καὶ ἴδετε τὸ ἄλγος μου· πρῆνέ μοι καὶ νεφρίσκοι μου ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ.

Κάφ.

19 Ἐχάλεσα τὰς ἐραταῖς μου, αὐτοὶ δὲ πρὸς λόγιζαντό με· οἱ ἱερεῖς μου καὶ οἱ πρεσβυτέραι μου ἐν τῇ πόλει ἐξέλκον, ὅτι ἐζητήσαν βρῶσιν αὐτοῖς, ἵνα ὀπιτρέψωσιν ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἔχοντες εὖρον.

Ῥήγς.

20 Ἴδε Κύριε, ὅτι θλίβομαι, καὶ ἡ κοιλία μου ἐταράχθη, καὶ ἡ καρδία μου ἐγράφη ἐν ἐμοί, ὅτι πρὸς πικρὰν πικρὰν ἐγέννησα, ἐξώθεν ἠτίκνωσέν με μάχη, ὡς θάνατος ἐν οἴκῳ.

Χσέν.

21 Ἀκούσατε δὴ, ὅτι στενάζω ἐγώ, ὅτι ἔστιν ὁ πρῶτα λαὸν με· πάντες οἱ ἐχθροί μου ἤκουσαν τὰ κακά μου, καὶ ἐχάρησαν, ὅτι σὺ ἐποίησας, ἐπήγαγενέτο οἱμοι οἱμοι ἡμέραν, ἐχάλεσας κρητὸν, καὶ ἐγένοντο οἱμοι οἱμοι.

Θαδ.

ΚΕΦ. Β'. ΘΡΗΝΟΙ

Θαδ.

22 Εἰσελθοὶ πᾶσα ἡ κακία αὐτῆς κατὰ
 πρῶτον σου, καὶ ἐπὶ αὐτοῖς, ὅτι πρὸς πᾶσι
 ἐποίησαν ἐπιφυλλίδα πρὸς πάντων τῶν ἁμαρτη-
 μάτων μου, ὅτι πολλοὶ οἱ στεναγμοί μου, καὶ ἡ
 καρδία μου λυπεῖται.

Κ Ε Φ. Β'.

Ἀλεφ.

Ι ΠΩΣ ἐγνώρωσεν ὁ ὀργῇ αὐτῆς Κύριος τὴν
 θυγατέρα Σιών, κατέρριψεν ἐξ ὕψους
 εἰς γῆν δόξασμα Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ
 ἐμνήσθη ὑποποδίου ποδῶν αὐτῆς ὅτι ἡμέρα ὀρ-
 γῆς θυμῆς αὐτοῦ.

Βήθ.

2 Κατεπόντισεν Κύριος, ὁ φεισάμενος· πάντα
 τὰ ὠραῖα Ἰακώβ καθεῖλεν ὁ θυμὸς αὐτοῦ, τὰ
 ὀχυρώματα τῆς θυγατρὸς Ἰσραὴλ ἐκόλλησεν εἰς
 τὴν γῆν, ἐβέβηλωσεν εἰς τὴν γῆν βασιλεία αὐ-
 τῆς, καὶ ἀρχοντας αὐτῆς.

ἀρχόντα

Γίμελ.

3 Συνέκλασεν ὁ ὀργῇ θυμῆς αὐτῆς πᾶν κέρας
 Ἰσραὴλ, ἀπέσπρεψεν εἰς τὰ ὀπίσω δεξιὰν αὐτῆς
 ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ, καὶ ἀνῆλθεν ἐν Ἰακώβ ὡς
 πῦρ φλόγα, καὶ κατέφαγεν πάντα τὰ κύκλω.

Δάλεθ.

Δάλεθ.

Ἐπέτελεν 4 Ἐρέτεινεν τόξον αὐτῷ ὡς ἐχθρὸς ὑπενδμήθη, ἐστρέωσεν δεξιὰν αὐτῷ ὡς ὑπενδμήθη, καὶ ἀπέκλεινεν πάντα τὰ ὀπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐν σκηνῇ θυγατρὸς Σιών, ἔξέχεεν ὡς πῦρ τὸν θυμὸν αὐτοῦ.

Ἦ.

5 Ἐγενήθη Κύριος ὡς ἐχθρὸς, χατεπόντισεν Ἰσραὴλ, χατεπόντισεν πᾶσας τὰς βάρεις αὐτῆς· διέφθειρεν τὰ ὀχυρώματα αὐτῆς, καὶ ἐπλήθυνεν ἐν τῇ θυγατρὶ Ἰούδα ταπεινὸν καὶ τεταπεινωμένον.

Οὐαδ.

6 Καὶ διεπέτασεν ὡς ἄμπελον τὸ σκῆνωμα αὐτῷ, διέφθειρεν ἑορτὴν αὐτῷ· ἐπελάθετο Κύριος ὃ ἐποίησεν ἐν Σιών ἑορτῆς καὶ σαββάτου, καὶ πρῶξινεν ἐμβρυήματα ὀργῆς αὐτῷ βασιλεῖα καὶ ἱερεῖα καὶ ἄρχοντα.

Ζαίν.

7 Ἀπόστατο θυσιαστέον αὐτῷ Κύριος, ἀπετίναξεν ἁγίασμα αὐτῷ, συνέτριψεν ἐν χειρὶ ἐχθρῷ τείχος βάρεων αὐτῆς, φωνὴν ἔδωκεν ἐν οἴκῳ Κυρίου ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς.

ἔδωκεν

Ἦθ.

8 Καὶ ἐπέτριψεν Κύριος τὸ ἀφθεῖραι τείχος θυγατρὸς

ΚΕΦ. Β'. Θ Ρ Η Ν Ο Ι

Θυγατρὸς Σιών· ἔξετεινεν Κύριος μέτραι, οὐκ
ἀπέσπρεψεν χεῖρα αὐτῷ ἀπὸ καταπατήματός,
καὶ ἐπέκθησεν τὸ πρυγνέχισμα, καὶ τείχος ὁμο-
θυμαδὸν ἠοθένησαν.

Τήθ.

9 Ἐνεπάγησαν εἰς τὴν γῆν αἱ πύλαι αὐτῆς,
ἀπώλεσεν καὶ σινέτριψεν μοχλοὺς αὐτῆς, βα-
σιλέα αὐτῆς, καὶ ἀρχιερεῖς αὐτῆς ἐν τοῖς ἔθνεσιν·
οὐκ ἔστι νόμος, καὶ γὰρ πρυγνέχεται αὐτῆς οὐκ
εἶδον ὅρασιν ὡς Κυρίου.

Ιωδ.

10 Ἐσχίσαν εἰς τὴν γῆν, ἐσιώπησαν πρυ-
στέραι θυγατρὸς Σιών, ἀνέβιβασαν χοῦν ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, διεζώσαντο σαῖκκοις,
κατήγαγον εἰς τὴν γῆν ἀρχηγούς παρθένους ἐν
Ἱερουσαλήμ.

Χάφ.

11 Ἐξέλιπον ἐν δάκρυσιν οἱ ὀφθαλμοί μου,
ἐπαράχθη ἡ καρδία μου, ἔξεχύθη εἰς γῆν ἡ
δόξα μου, ἐπὶ τὸ σινέτριμμα τῆς θυγατρὸς τῆς
λαῶν μου, ἐν τῷ ἐκλείπειν ἡπτιον καὶ θηλῆ-
ζοντα ἐν πλατείᾳ πόλεως.

Λάμεδ.

12 Ταῖς μητράσιν αὐτῶν εἶπαν, πῶς σῖτος καὶ
οἶνος, ἐν τῷ ἐκλύεσθαι αὐτοὺς ὡς πρᾶγμα πᾶσι ἐν

M m

πλατείᾳ

πλατείαις πόλεως, ὃν τῷ ὀχχῆαζ ψυχὰς αὐ-
τῶν εἰς κόλπον μητέραν αὐτῆς.

Μήμ.

13 Τί μαρτυρήσω σοι, ἢ τί ὁμοίωσω σοι, θύγα-
τερ Ἱερουσαλήμ; τίς σώσῃ σε καὶ ὠδραχάλεσθ
σε, πρῆξιός θύγατερ Σιών; ὅτι ἐμεγαλιώθη πο-
τήριον στυγερόης σου, τίς ἰάσεται σε;

Νουύ.

14 Προφῆτάί σου ἴδον σοι μάταμα καὶ ἀφρε-
σύλω, καὶ οὐκ ἀπεκάλυφαι ὅτι τίνι ἀδικίαν
σου, τὸ ἐπιστρέψαι αἰχμαλωσίαν σε, καὶ ἰδοῦσάν
σοι λήμματα μάταμα καὶ ἐξώσματα.

Σάμεχ.

15 Ἐχρότησαν ὅτι σὲ χεῖρας πάντες οἱ ὠδρα-
πορεύοντες ὁδόν, ἐσύρισαν, καὶ ἐκίνησαν τίνι κε-
φαλῶν αὐτῶν ὅτι τίνι θυγατέρα Ἱερουσαλήμ
ἢ αὕτη ἡ πόλις, ἡ ἐρῶσιν, τέφορος δόξης εὐ-
φροσύνης πάσης τῆς γῆς.

Ἄϊν.

16 Διήνοιξαν ὅτι σὲ τόμα αὐτῶν πάντες οἱ
ἐχθροί σε, ἐσύρισαν, καὶ ἔβρυξαν ὁδόντας, καὶ εἶ-
παν, κατεπίομεν αὐτῷ· πάλιν αὕτη ἡ ἡμέρα,
ἡ ὡρεσιδοκῶμεν, εὖρεται αὐτῷ, εἶδομεν.

Φῆ.

17 Ἐποίησεν Κύριος ἃ ἐνεθυμήθη, συνετέ-

λεσεν

ΚΕΦ. Β'. ΘΡΗΝΟΙ

λεσεν ῥήματα αὐτῷ, ἃ ἐνετείλατο ἐξ ἡμερῶν ἀρ- ἐνεθυμήθη
χαίον· καθεῖλεν, καὶ ἔκ ἐφείσατο. καὶ ἠύφραγεν
ὅτι σὲ ἐχθρὸν, ὑψώσει κίεας θλίβόντός σε. κεφαλὰς

Τσαδὴ.

18 Ἐδόκουν καρδία αὐτῶν πρὸς Κύριον, τεί-
χι Σιών καταγάγετε ὡς χειμάρρους δάκρυα ἡμέ- καταγαγέ-
ρας καὶ νυκτός· μὴ δῶς ἔκνηψιν σεαυτῇ, μὴ τασαι
σιωπήσασθαι, θυγάτηρ, ὁ ὀφθαλμός σου.

Κάφ.

19 Ἀνάστα, ἀγαλλίασαι ἐν νυκτὶ εἰς ἀρχὰς
φυλακῆς σου, ἔκχεον ὡς ὕδωρ καρδίαι σου ἀπέ-
ιδυμι πρὸς ὅπου Κυρίου, ἄρον ἄρον πρὸς αὐτὸν
χυεῖς σου πρὸς ψυχῆς νηπίων σου, τῶν ἐκλυο-
μένων λιμῷ ἐκ ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων.

Ῥήγς.

20 Ἴδε, Κύριε, καὶ ὅτι ἔβλεπον τὴν ἐπιρύκτισας ἐπεφάυλι-
ῆτος· εἰ φάρονται γυνῶκες καρπὸν κοιλίας αὐ- σης
τῆς· ἐπιφυλλίδα ἐποίησεν μάγειρος, φοινῶδες
συνίαι ἡπία θηλάζοντα μαοδῆς· ἀποκτενεῖς οὐ
ἀγίασματι Κυρίου ἱερέα καὶ πρῶφῆτῶν;

Χσέν

21 Ἐκοιμήθησαν εἰς τὴν ἐξοδὸν παιδάριον καὶ
πρεσβύτης· πρῶτοι μὲ καὶ νεώτεροι μὲ ἐπορεύ-
θησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ· ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ
ἀπέκλεισαι, εἰ ἡμέρα ὀργῆς σὲ ἐμαγείρωσας, ἔκ
ἐφείσω.

M m 2 Θαδ.

ΘΡΗΝΟΙ ΚΕΦ. γ'.

Θαδ.

22 Ἐχάλεσεν ἡμέραν ἑορτῆς πθοικίας με κυ-
κλόθεν, καὶ οὐκ ἐγένετο ὃ ἡμέρα ὀργῆς Κυρίου
ἀνασωζόμενος καὶ καταλελειμμένος, ὡς ἐπεκρά-
τησα, καὶ ἐπλήθυνα ἐχθρούς με πάντας.

Κ Ε Φ. Γ'.

Ἄλεφ.

1 **Ε**ΓΩ ἀνὴρ ὁ βλέπων πτωχείαν, ἐν ῥάβδῳ
θυμῷ αὐτῷ ἐπ' ἐμέ. 2 Παρέλαβέν με
καὶ ἀπήγαγέν με εἰς σκότος, καὶ ἐφῶς.
3 Πλίω ὃ ἐμοὶ ἐπέστρεφεν χεῖρα αὐτῷ ὅλιον
πὰς σάρχας τινὲς ἡμέρας, 4 ἐπαλαύωσεν σῆμα μου καὶ δέρ-
μα μου, ὅσα μου σινέτερεν.

Βήθ.

5 Ἀνωκοδόμησεν κατ' ἐμοῦ, καὶ ἐκύκλωσεν
κεφαλῇ μου καὶ ἐμόχθησεν, 6 ὃ σκοτεινοῖς
ὃ σκοτεινοῖς ἐκάθισέν με ὡς νεκρὸς αἰῶνι. 7 Ἀνωκοδό-
μησεν καὶ ἐμοῦ, καὶ ἐκ ἐξελύσομαι, ἐβάρυνεν
χαλκόν μου.

Γίμελ.

8 Καί γε κεχεράξομαι, καὶ γε βοήσω, ἀπίφρα-
ξεν προσωχίῃ μου.

Δάλεθ.

9 Ἀνωκοδόμησεν ὁδός μου, ἐφέρεξεν τεί-
βοις

ΚΕΦ. γ'. ΘΡΗΝΟΙ.

βοὺς μου, ἐπάραξεν 10 ἄρκος ἐσθρῶν μου,
αὐτὸς μοι λέων ἐν κρυφαίοις, 11 κατεδίωξεν
ἀφροσύνη, καὶ κατέπαυσέν με, ἔδετό με ἡφα-
νισμὸς μου.

Ἡ.

12 Ἐνέτεινεν τόξον αὐτοῦ, καὶ ἐσήλωσέν με
ὡς σκοπὸν εἰς βέλτε. 13 Εἰσήγαγεν ἐν τοῖς
νεφροῖς μου ἰοὺς φάρετρας αὐτοῦ. 14 Ἐγνή-
θην γέλωτος παντὶ τῷ λαῷ μου, φαιδρὸς αὐτῶν
ὅλῳ τῷ ἡμέρῳ.

Οὐαδ.

15 Ἐχόρτασέν με πικρία, ἐμέθυσέν με χολῆς,
16 καὶ ἐξέβαλεν ψῆφον τῆς ὀδόντας μου, ἐψώ-
μισέν με σποδόν, 17 καὶ ἀπώτατο ἐξ εἰρήνης
ψυχῇ μου, 18 ἐπελαθόμην ἀγαθὰ καὶ ἀπώ-
λετο νίκος μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ Κυρίου.

Ζαίν.

19 Ἐμνήθην ἀπὸ πτωχείας μου, καὶ ὅτι
διωγμὸς μου, 20 πικρία γὰρ καὶ χολή μου
μνησθήσεσθαι, καὶ καταδολογήσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ ψυχὴ
μου. 21 Ταύτῃ ταῖς εἰς τὴν καρδίαν μου,
ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας.

Ἡδ.

22 Τὰ ἔλεον Κύριε, ὅτι ἐκ ἐξέλιπέν με, ὅτι ἐ σωστέ-
λῃται οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ μῆνας εἰς τὰς πεντήκοντα ἔτη, Κύριε,

ΘΡΗΝΟΙ. ΚΕΦ. γ'.

ὅτι ἔσσωτελέσθημεν, ὅτι ἔσσωτελέσθησαν οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ.

23 Καὶ εἰς τὰς παροφθαλμίας, πολλὴ ἡ πίστις σου. 24 Μιεῖς
μου Κύριος, εἶπεν ἡ ψυχὴ μου. Ἀλλὰ τὸ ὑπομῆναι αὐτῆς.

[Ήθ.]

25 Ἀγαθὸς Κύριος τοῖς ὑπομύουσιν αὐτὸν,
26 ψυχὴ ἡ ζητήσῃ αὐτὸν, ἀγαθὸν καὶ ὑπο-
μῆναι, καὶ ἡσυχάσῃ εἰς τὸ σωτήριον Κυρίου.

Τήθ.

27 Ἀγαθὸν ἀνδρὶ, ὅταν ἄρῃ ζυγὸν ἐν νεότητι
αὐτοῦ, 28 καθήσεια κατὰ μόνας, καὶ σιωπή-
σεια, ὅτι ἤρεν ἐφ' ἑαυτοῦ.

Ιώδ.

29 Δώσῃ τῷ πάοντι αὐτὸν σιγῶνα, χορτα-
θήσεται ὀνειδιζομένης, 30 ὅτι οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα
ἀπώσεται Κύριος.

Χάφ.

31 Ὅτι ὁ ταπεινώσας οἰκτιρήσῃ καὶ τὸ πλῆθος
τῶ ἐλέους αὐτοῦ, 32 οὐκ ἀπεκρίθη ἀπὸ καρδίας
αὐτοῦ, καὶ ἐταπείνωσεν υἱὸς ἀνδρός.

Λάμεδ.

33 Τὸ ταπεινώσαι ὑπὸ τῆς πόδας αὐτοῦ πάν-
τας δεσμίους γῆς, 34 τὸ ἐκκλίνειν κρίσιν ἀν-
δρὸς κατέναντι προσωπῶς ὑψίστου, 35 κατε-
δικάσαι ἄνθρωπον ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν Κύριος
Κύριος οὐκ εἶπεν. 36 Τίς οὕτως εἶπεν, καὶ ἐγενήθη;
Κύριος

ΚΕΦ. γ'. ΘΡΗΝΟΙ.

Κύριε ὁκ ἐντείλατο, 37 ὁκ τόμαίῳ
ὕψις ἔκ ἐξελεύσεται τὰ κακὰ καὶ τὸ ἀγαθόν.

Μήμ.

38 Τί γογγύσῃ ἄνθρωπος, ζῶν, αἰὲρ, πρὸς τῆς
ἀμαρτίας αὐτοῦ;

Νουῦ.

39 Ἐξηρδνήθη ἡ ὁδὸς ἡμῶν, καὶ ἠπάσθη, καὶ
ὄπισθρέψωμεν ἕως τοῦ Κυρίου. 40 Ἀναλάβωμεν
καρδίας ἡμῶν ὅτι χειρῶν πρὸς ὑψηλὸν ἐν ὕραϊ.
41 Ἠμαρτήσαμεν, ἡσέβησαμεν, καὶ ἔχ ἰλάσθης. ὁκ

Σάμεχ.

42 Ἐπεσκέπασας οὐ θυμῷ, καὶ ἀπεδίωξας
ἡμᾶς, ἀπέκλεινας, καὶ ὁκ ἐφείσω. 43 Ἐπε-
σκέπασας νεφέλῳ σιαντὶ ἐνεκεν πρσοβυχῆς,
καμμύσαι με 44 καὶ ἀπωσθῆναι, ἀπεωσθῆναι

Ἄϊν.

Ἐθνηες ἡμᾶς οὐ μέσῳ πῶν λαῶν, 45 δῖνοι-
ξαν ἐφ' ἡμᾶς τόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροὶ
ἡμῶν. 46 Φόβος καὶ θυμὸς ἐγενήθη ἡμῖν, ἔπαρ-
σις καὶ σιωπὴ. 47 Ἀφῆσεις ὑδάτων κατὰξί
ὁ ὀφθαλμός μου ὅτι τὸ σιῶτεμμα τῆς θυγα-
τρὸς τοῦ λαοῦ μου.

Φή.

48 Ὁ ὀφθαλμός μου κατεπόθη, καὶ ἔ σιωπή-
σῃ τῷ μὴ εἶναι ἔκνηψιν, 49 ἕως ἔ 2/3-

ΘΡΗΝΟΙ. ΚΕΦ. γ'.

κύφη καὶ ἰδὴ Κύριος ἐξ ὕραυ. 50 Ὁ ὀφθαλ-
μός μου ἐπιφυλλίς ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου ὥστε
πάσας θυματέρας πόλεως.

Τσαδή.

51 Θηρεύοντες ἐθήρευσάν με ὡς θρῆγιον, οἱ ἐχθροί
μου δωρεάν 52 ἐθάρραπυσαν ἐν λάκκῳ ζωῆς
Ἐπερεύθη μου, καὶ ἐπέθραψαν λίθον ἐπ' ἐμοί. 53 Ἐπερεύθη
ὑδὼρ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου· εἶπα, ἀπώσμαι.

Κώφ.

54 Ἐπεκαλισάμην τὸ ὄνομά σε, Κύριε, ἐκ λάκκου κατω-
τάτου, 55 φωνὴν μου ἤκουσας· μὴ κρύψῃς τὰ ὦτά σου
εἰς τὴν δέησίν μου, 56 εἰς τὴν βοήθειάν μου ἤγρισας,
ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐπεκαλισάμην σε, εἰπάς μοι, μὴ φοβού.

Ῥήγες.

ἀδικίας 57 Ἐδίκησας, Κύριε, τὰς δίκας τῆς ψυχῆς μου,
ἐλυτρώσω τὴν ζωὴν μου. 58 Ἴδεις, Κύριε, τὰς
παραχὰς μου, ἔκρινας τὴν κρίσιν μου. 59 Ἴδεις
πᾶσαν τὴν ἐκδίκησιν αὐτοῦ, καὶ πάντας ἀφθ-
λογισμούς αὐτοῦ ἐν ἐμοί.

Χσεί.

60 Ἦκουσας τὸν ὀνειδισμόν αὐτῶν, πάντας τὰς
ἀφθολογισμούς αὐτῶν καὶ ἐμῶ. 61 Χέλη ἐπα-
νιστανομήσων μοι καὶ μελέτας αὐτῶν καὶ ἐμῶ ὅλην
τὴν ἡμέραν, 62 χαθήσονται αὐτοῦ, καὶ ἀνάστασιν
αὐτοῦ. ἐπὶ βλεφάρων ἐπὶ τὰς ὀφθαλμούς αὐτοῦ,

63 ἀπο-

ΚΕΦ. Δ'. ΘΡΗΝΟΙ.

63 Ἀποδώσεις αὐτοῖς ἀνταπόδομα, Κύριε, καὶ
τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν.

Θαδ.

64 Ἀποδώσεις αὐτοῖς ὑφ' ἀπισμῶν καρδίας
μόχθον 65 σὺ αὐτοῖς. Καταδώξεις σὺ ὀργήν, καὶ Σὺ αὐτῶν
ἐξαλελώσεις αἰσὺς ὑποχάτω τῷ ἔρατι, Κύριε. χατάξεις

Κ Ε Φ. Δ'.

Ἄλεφ.

Ι ΠΩΣ ἀμαυρωθήσεται τὸ χρυσίον, ἀλ-
λαιωθήσεται τὸ ἀργύριον τὸ ἀγαθόν;
ἐξεχύθησαν λίθοι ἅγιοι, ἐπ' ἀρχῆς
πασῶν ἐξόδων.

Βήθ.

2 Υἱοὶ Σιών οἱ τίμιοι, οἱ ἐπηρμηνοὶ σὺ χρυσίῳ,
πῶς ἐλογιάθησαν εἰς ἀγία ὀστέα, ἔργα χει-
ρῶν κεραμέως;

Γίμελ.

3 Καὶ γὰρ δράκοντες ἐξέδυσαν μασέας, ἐδήλα-
σαν σκύμνοι αὐτῶν θυγατέρας λαοῦ μου εἰς αἰά- θυγατέρες
τον, ὡς σπυρίον σὺ ἐρήμῳ.

Δάλεθ.

4 Ἐκολλήθη ἡ γλῶσσα θηλάζοντος πρὸς τὸν
φάρυγγα αὐτοῦ σὺ δὲ ψῆ, ἡ πια ἤτησαν ἄρτον, καὶ
ὁ ἀλεκτῶν οὐκ ἔσθι αὐτοῖς.

κλῶν

Ἦ.

Ἦ.

προφὰς 5 Οἱ ἐοθιόντες τὰς τετρας ἠφορέθησαν ἐν
κόλπων τρι-ταῖς ἡμέραις, οἱ πηθνούμενοι ὅτι κόκκων περικάλ-
ελαβον λοιπὸν κορείας.

Οὐαδ.

6 Καὶ ἐμεγαλύνθη ἡ ἀνομία θυγατρὸς λαοῦ
μὲν ὑπὲρ ἀνομίας Σοδόμων τῆς κατετραμμένης
ὥσπερ αὐτοῦ, καὶ ἔκ ἐπόνεσαν ἐν αὐτῇ χεῖρας.

Ζαῖν.

7 Ἐκαθαρώθησαν Ναζιεαῖοι αὐτῆς ὑπὲρ
ἐτυρώθησαν χιόνα, ἔλαμψαν ὑπὲρ γάλα, ἐπυξώθησαν ὑπὲρ
σαπφείρου λίθους, σάπφειρος τὸ σπόσασμα αὐτῆς.

Ἦθ.

8 Ἐσκότασεν ὑπὲρ ἀσβόλιον τὸ εἶδος αὐτῶν,
ὅς ἐπεγνώθησαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐπάγει δέρ-
μα αὐτῶν ὅτι τὰ ὅσα αὐτῶν, ἐξηρανθήσαν,
ἐγενήθησαν ὥσπερ ξύλον.

Τήθ.

9 Καλοὶ ἦσαν οἱ πραιματῆαι ῥομφαίας, ἢ οἱ
πραιματῆαι λιμοῦ ἐπορεύθησαν ἐκκεκνητημένοι
ἀπὸ γεννημάτων ἀγῶν.

Ιώδ.

10 Χεῖρες γυναικῶν οἰκτιρμένων ἤψαν τὰ πα-
ῖδα αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς βρῶσιν αὐταῖς, ἐν τῇ
συντερίμματι τῆς θυγατρὸς τῆς λαῶν μὲν.

Χάρ.

ΚΕΦ. Δ'. ΘΡΗΝΟΙ.

Χάρ.

11 Σιωπῆτε Κύριος θυμὸν αὐτοῦ, ἔξεχεν ὀργὴν θυμὸς αὐτοῦ, καὶ ἀνῆλθεν πῦρ ἐκ Σιών, καὶ κατέφαγεν τὰ θεμέλια αὐτῆς.

Λάμει.

12 Οὐκ ὁπίσθυσαν βασιλεῖς γῆς, πάντες οἱ κατωικοῦντες τὸ οἰκουμένον, ὅτι εἰσελεύσεται ἐχθρὸς καὶ ἐκθλίβων διὰ τῶν πυλῶν Ἱερουσαλήμ.

Μῆμ.

13 Ἐξ ἁμαρτιῶν παροργίσθη αὐτῆς, ἀδικιῶν αὐτῶν ἱερέων αὐτῆς, πῶν ἐκχρόντων αἷμα δίκαιον ἐκ μέσων αὐτῆς.

Νουώ.

14 Ἐσαλεύθησαν ἐρηήροισι αὐτῆς ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐμολιύθησαν ἐν αἵματι ἐν τῇ μὴ δύνασθαι αὐτοῦς, ἦσαν το ἐνδυμάτων αὐτῆς. ἦφατο

Σάμεχ.

15 Ἀπόστητε ἀπὸ ἀκαθάρτων, καλέσατε αὐτοὺς, ἀπέστητε, ἀπόστητε, μὴ ἀπείθεσθαι, ὅτι ἀνήφθησαν, καὶ γε ἐσαλεύθησαν, εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅ μὴ παροργίσωσιν τὸν πῶροικόν.

Ἄϊν.

16 Πρόσωπον Κυρίου μετὰ αὐτῶν, ὅ παροργίσθη ὁπίσθελόφαι αὐτοῖς· πρόσωπον ἱερέων ἐκ ἔλαβον, παροργύτας ἐκ ἠλέησαν.

Φῆ.

Φῆ.

17 Ἐπ' ὅτων ἡμεῖς ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμεῖς, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν μάταια ἀποσκοποῦσιν ἡμεῖς.

Τσαδῆ.

18 Ἀποσκοπούσαμεν εἰς ἔθνος ὃ σῶζον, ἐθνήρυσουμεν μικρὰς ἡμῶν, τῷ μὴ ποῦν πορεύεσθαι εἰ ταῖς πλατείαις ἡμῶν.

Κάφ.

19 Ἡγήκειν ὁ χαρὲς ἡμῶν, ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ἡμῶν, παρέστι ὁ χαρὲς ἡμῶν· κῦφοι ἐγένοντο οἱ δῶκοντες ἡμᾶς ὑπὲρ αἰτῆς ἔρατῷ, ὅτι ἐπὶ τῶν ὀρέων τῶν ὀρέων ἐξήφθησαν, ἐν ἐρήμῳ ἐνήδρυσαν ἡμᾶς.

Ῥήγς.

20 Πνεῦμα παρὰ πρὸς ἡμῶν χειρὸς Κυρίου συνελήφθη εἰ ταῖς ἀφροδαῖς αὐτῶν· οἱ εἵπαμεν εἰ τῇ σκιά αὐτοῦ ζήσόμεθα εἰ τοῖς ἔθνεσιν.

Χσέν.

21 Χάρε, καὶ εὐφραίνε, θύγατερ Ἰερουσαλὴμ ἡ χαλεκῶσα ὅτι τῆς γῆς, καὶ γὰρ ὅτι σὲ διελύσεται ποτήριον Κυρίου, καὶ μεθυθήσῃ καὶ ἀποχέεις.

Θαδ.

22 Ἐξέλιπεν ἡ ἀνομία σου θύγατερ Σιών, ὃ προσέφη τὸ ἀποκρίσασθαι σε· ἐπεσκέψατο ἀδικίαν σου, θύγατερ· ἐδῶκεν, ἀπεκάλυψεν ὅτι τὰ ἀσεβήματά σου.

Κ Ε Φ.

Κ Ε Φ. Ε΄.

Μνήσθητι, Κύριε, ὅτι ἐγενήθη ἡμῖν· ἐπί-
 βλεψον, καὶ ἴδε τὸν ὀνειδισμόν ἡμῶν.
 2 Κληρονομία ἡμῶν μετεστράφη ἀλ-
 λοτριόις, οἱ οἴκοι ἡμῶν ξένοις. 3 Ὁρφανοὶ ἐγε-
 νήθημεν, οὐχ ὑπάρχῃ πατὴρ, μητέρες ἡμῶν
 ὡς χῆραι. 4 Ὑδὼρ ἡμῶν ἐν ἀργυρίῳ ἐπόμεν, ξύλα ^{ἐξ ἡμερῶν}
 ἡμῶν οὐ δάματι ἦλθον ἐπὶ τὸν πρᾶχλόν
 ἡμῶν. 5 Ἐδώχθημεν, ἐκοπιάσαμεν, ἐκ ἀνε-
 παύθημεν. 6 Αἶγυπτος ἔδωκεν χεῖρα, Ἀσσύρ
 εἰς πλησμονὴν αὐτῆς. 7 Οἱ πατέρες ἡμῶν
 ἡμαρτον, ἐχ ὑπάρχουσιν, ἡμεῖς τὰ ἀνομήματα
 αὐτῶν ὑπέρομεν. 8 Δούλοι ἐκνεύθουσαν ἡμῶν,
 λυτὴν ἐμὴν οὐκ ἔστι ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς.
 9 Ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰσέισομεν ἄρτοι ἡμῶν,
 ἀπὸ πρῶτου ρομφαίας τῆς ἐρήμου. 10 Τὸ
 δέρμα ἡμῶν ὡς κλίβανος ἐπελιώθη, σινεασσάθη-
 σαν ἀπὸ πρῶτου καταιγίδων λιμῶ. 11 Γυ-
 νῆκες οὐ Σιών ἐταπείνωσαν, πρῆγνοις οὐ πό-
 λεσιν Ἰούδα. 12 Ἀρχοντες οὐ χειρὶν αὐτῶν
 ἐκρεμάθησαν, θρεσβύτιον οὐκ ἐδοξάθησαν.
 13 Ἐκλεχθὶ κλαυθμὸν ἀνέλαβον, καὶ νεφρίσκοι
 οὐ ξύλῳ ἠσθένησαν. 14 Καὶ θρεσβύται ἀπὸ
 πύλης κατέπαυσαν, ἐκλεχθὶ ἐκ φαλμῶν αὐ-
 τῶν

ΘΡΗΝΟΙ. ΚΕΦ. Ε΄.

πῶν κατέπαυσαν. 15 Κατέλυσεν χαρὰ καρ-
 διας ἡμῶν, ἐγράφη εἰς πένθος ὁ χορὸς ἡμῶν,
 16 ἔπεσεν ὁ στέφανος τῆς κεφαλῆς ἡμῶν. Οὐαὶ
 δὲ ἡμῖν, ὅτι ἡμάρτομεν. 17 Περὶ τούτου ἐγενήθη
 ὁδυνηρὰ ἡ καρδία ἡμῶν, πᾶσι τούτοις ἐσκότασαν
 οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. 18 Ἐπ' ὄρος Σιών, ὅτι ἠφα-
 νίσθη, ἀλώπεκες διήλθον ἐν αὐτῇ. 19 Σὺ δέ,
 Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ δικήσεις, ὁ θεὸς σου
 εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. 20 Ἰνατί εἰς νῆκος ὅπι-
 λήσῃ ἡμῶν, καταλείψεις ἡμᾶς εἰς μακρότητα
 ἡμερῶν; 21 Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, Κύριε, πρὸς σέ,
 καὶ ὀπιστραφισόμεθα· καὶ ἀναστήσῃσιν ἡμέρας ἡμῶν
 καθὼς ἐμπαροῦσεν. 22 Ὅτι ἀπαθνήσκουσιν ἀπώ-
 στο ἡμᾶς, ὠργίσθης ἐφ' ἡμᾶς ἕως σφόδρα.

ΘΡΗΝΟΙ ΙΕΡΕΜΙΟΥ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΙΕΡΕΜΙΟΥ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ι **Α**Νήγραφον ἑπιστολῆς, ἧς ἀπέστειλεν Ἰε-
ρεμίας πρὸς τὰς ἀχθισομένους αἰχμα-
λώτους εἰς Βαβυλῶνα ὑπὸ τῷ βασι-
λέως τῶν Βαβυλωνίων, ἀναγγέλλων αὐτοῖς καὶ ὅτι
ἐπιτάγη αὐτῷ ὑπὸ τῷ θεοῦ. 2 καὶ ταῖς ἀμαρτίαις, ὑπετάγη αὐ-
τὸς ἡμαρτήκατε ἐναντὶ τῷ θεοῦ, ἀχθήσατε εἰς τοῖς
Βαβυλῶνα αἰχμάλωτοι ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ
τῷ βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων. 2 Εἰσελθόντες
οὖν εἰς Βαβυλῶνα, ἔσταθε ὡς ἔτη πλείονα καὶ
χρόνον μακρὸν, ἕως γενεῶν ἐπὶ αὐτῶν μετὰ τῆτο δὲ
ἔξάξω ὑμᾶς ὡς κείθεν μετ' εἰρήνης. 3 Νυνὶ δὲ
ὄψεσθε ὅτι Βαβυλῶνι θεὸς ἀργυροῦς καὶ χρυσοῦς
καὶ ξυλίνοις ἐπ' ὁμοῖς ἀνθρώποις, δεικνύμενος
φόβον τοῖς ἔθνεσιν. 4 Εὐλαβήθητε οὖν μὴ καὶ
ὑμεῖς ἀφομοιωθῆναι τοῖς ἁλοφύλοις ἀφομοιωθῆτε,
καὶ φόβου ὑμᾶς λάβη ἐπ' αὐτοῖς, 5 ἰδόντες
ὅχλον ἑμπαροῦσθαι καὶ ὁπιασθαι αὐτῶν παροργισθῆναι
ταῖς

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΕΦ. Α΄.

ταῦτά· εἶπατε δὲ τῇ ἀγνοίᾳ· σὺ δὲ θεωροῦμεν,
 διὰ τὰ. 6 Ὁ γὰρ ἄγγελός μου μὴ ὑμῶν ἐστίν,
 αὐτός τε ἐκζητῇ τὰς ψυχὰς ὑμῶν. 7 Γλῶσσα
 γὰρ αὐτῶν ὅτι κατεξυσμένη ὑπὸ τέκτονός,
 αὐτὰ τε θεία χρυσά καὶ θεία ἄργυρα, ψευδῆ δὲ
 ὅτι καὶ ὁ διωκόμενος λαλεῖν. 8 καὶ ὡς περ πρὶ-
 γνῶ φιλοκόσμως λαμβάνοντες χρυσοί, 9 καὶ
 σκευάζουσιν στεφάνους ὅτι τὰς κεφαλὰς τῶν θεῶν
 αὐτῶν· ἐστὶ δὲ καὶ ὅτι ὑπομερύνοντο οἱ ἱερεῖς ἀπὸ
 τῶν θεῶν αὐτῶν χρυσοί καὶ ἄργυροι εἰς ἑαυτοὺς
 καταναλώουσιν, 10 δώσουσιν δὲ ἀπ' αὐτῶν
 καὶ ταῖς ὅτι τῶν πέτρων πόρνας· κοσμήσουσιν δὲ αὐ-
 τοὺς, ὡς ἀνθρώποις, τοῖς ἐνδύμασιν, θεοὺς χρυ-
 σοῦς καὶ ἄργυρους, καὶ ξυλίνας. 11 Οὗτοι δὲ
 ὁ ἀφαιρούμενος ἀπὸ τοῦ ἰοῦ καὶ βρωμάτων, θείας
 βλημένης αὐτῶν ἱματισμοὶ πορφύρεν. 12 Ἐκ-
 μαίνονται τὸ πρῶτον αὐτῶν ἀπὸ τὸν ὅτι
 τῆς οἰκίας κοινοῦ, ὅς ὅτι πλείον ἐκ' αὐτοῖς.
 13 Καὶ σκῆπτον ἔχον ὡς ἄνθρωπος κειτῆς χό-
 ρας, ὅς τὸν εἰς αὐτὸν ἀμαρτάνοντα ὅτι ἀνελθῇ.
 14 Ἐχὼν δὲ ἐγχειρίδιον ὅτι τῇ δεξιᾷ, καὶ πέ-
 λεκῶν· ἑαυτὸν δὲ ὅτι πολέμων καὶ λατῶν οὐκ
 ἐξελεῖται· ὅτι γνώμεοί εἰσι ὅτι ὅτι θεοί. μὴ
 οὕτω φοβηθῆτε αὐτούς. 15 Ὡς περ γὰρ σκεῦος
 ἀνθρώπου σιωπεῖν ἀχρηστον γίνεσθαι, 16 τοῖσι
 ὑπάρ-

ΚΕΦ. α'. ΙΕΡΕΜΙΟΥ.

ὑπάρχουσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, καθιδρυμένοι αὐ-
τῶν ὡς τοῖς οἴκοις· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν πλήρεις κηπίων
εἰσὶν κοινορτῦ ἀπὸ τῶν ποδῶν τῶν εἰσπορευομένων.

17 Καὶ ὥσπερ πνὶ ἡδικηκότι βασιλέα περι-
φραγμένα εἰσὶν αἱ αὐλαί, ἢ ὡς ὅτι θανάτῳ
ἀπλημένῳ, τὰς οἴκους αὐτῶν ὀχυροῦσιν οἱ ἱερεῖς
αὐτῶν θυρώμασιν τε καὶ κλείθεσι καὶ μοχλοῖς,
ὅπως μὴ ὑπὸ τῶν ληστῶν συληθῶσιν.

18 Λύ-
χνοις καὶ σι, καὶ πλείονας αὐτοῖς, ὡς ἵνα δύ-
νομαι ἰδεῖν.

19 Ἔστι δὲ ὥσπερ δοκὸς τῶν ὀκ-
τῆς οἰκίας, τὰς δὲ καρδίας αὐτῶν φασὶν ἐκλεί-
χεται τῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἐρπετῶν, κατὰδόντων
αἰδούς τε καὶ τὸν ἱματισμὸν αὐτῶν οὐκ αἰσθά-
νοισα.

20 Μεμελαινόμενοι τὸ πρόσωπον αὐτῶν
ἀπὸ τοῦ καπνοῦ τοῦ ὅτι τῆς οἰκίας καυόμενοι γῆς

21 ὅτι τὸ σῶμα αὐτῶν καὶ ὅτι τὸ κεφάλιον
αὐτῶν ἐφίπτανται χελιδόνες καὶ πυκνίδες, καὶ
τὰ ὄρνεα, ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ αἰλῆρες,

22 ὅτι
γνώστατε, ὅτι οὐκ εἰσὶν θεοί· μὴ οὖν φοβηθῆτε
αὐτά.

23 Τὸ γὰρ χρυσοῖον ὃ θέκενται εἰς
χάλλος, εἰ μὴ τις ὀκμάξῃ τὸν ἰόν, ἢ μὴ σίλ-
ψωσιν, ὅθεν γὰρ ὅτε ἐχαιβόντο, ἠσθάνοντο.

24 Ἐκ πάσης πμῆς ἡγεσμενὰ ὅσιν, ὅτι οἱς
οὐκ ἔστι πνεῦμα.

25 Ἄνθρωποι ποδῶν ἐπ' ὅμοις
ἄνθρωποι οἰδεκνήμην τὴν ἑαυτῶν ἀπῆλαι τοῖς
ἀνθρώποις,

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΕΦ. α'.

ἀνθρώποις, αἰχμύονται δὲ καὶ οἱ διεσπείοντες
 μήποτε αὐτὰ, 26 ἀλλ' ὅτι τὸ ἔπος ἐστὶν τὸ πᾶσι
 μήποτε αὐτὸν μὴ δι' ἑαυτοῦ ἀνίστασθαι· μή τι εἰάν τις αὐτὸ ὀρθόν
 μήποτε γῆσι, δι' ἑαυτῶν κινήσεται, μή τι εἰάν κλιθῇ,
 ἢ μὴ ὀρθωθῇ, ἀλλὰ ὥσπερ νεκροῖς τὰ δῶρα αὐ-
 τοῖς ἐπιτίθεται, 27 ταῖς δὲ θυσίαις αὐτῶν
 ἀποδιδόμενοι οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καταχρῶνται· ὡσαύ-
 τως δὲ καὶ αἱ γυναικες αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν παρι-
 χεύονται ὅτε πτωχοὶ ὅτε ἀδυνατοὶ μεταδιδόσιν·
 28 τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἀποκτενιζόμεναι, καὶ λεχῶ
 ἀπὸνται· γινόντες οὖν ἀπὸ τούτων ὅτι οὐκ εἰσὶν
 κληθήσοιαι θεοί, μὴ φοβηθῇτε αὐτάς. 29 Πόθεν γὰρ κλη-
 θήσονται θεοί; ὅτι γυναικες ἐπιτίθεται θεοῖς ἀρ-
 γεῖς καὶ χρυσοῖς καὶ ξυλίοις· 30 καὶ οὐ
 ἀφαιρῶσιν τοῖς οἴκοις αὐτῶν οἱ ἱερεῖς διαδουλοῦν, ἔχοντες τὰς
 χοῦρας διεργαζόμεναι, καὶ ταῖς κεφαλὰς καὶ τὰς
 πόδας ἐξυρμέναι, ὡς αἱ κεφαλὰὶ ἀκαλύπτοι
 εἴσιν, 31 ὥρῳσι δὲ βοῶντες ὡς ἀνθρώποι τῶν θεῶν
 αὐτῶν, ὥσπερ πῆρες ἐν ὀφιδείῳ νεκρῷ, 32 ἀπὸ
 τῶν ἱματισμῶν αὐτῶν ἀφελόμενοι οἱ ἱερεῖς οἰδύ-
 σουσιν τὰς γυναικας αὐτῶν καὶ τὰ παῖδια, ὅτι
 εἰάν τις παῖδα ἀποσπῇ, 33 ὅτι εἰάν
 ἀγαθόν, διαθήσονται ἀνταποδοῦναι· ὅτι καταστῇ-
 σαι βασιλεία δυνατῆ, ὅτι ἀφελείας, 34 ὡσαύ-
 τως ὅτι πλῆτοι, ὅτι χαλκόν, ἢ μὴ δυνάμεναι
 δίδοναι·

ΚΕΦ. α'. ΙΕΡΕΜΙΟΥ.

Διδόμαι· εἰάν τις αὐτοῖς εὐχίῳ ἐξάμεν· μὴ
 ὑποδῶ, ἢ μὴ ὀπλίστησιν· 35 ὃς θανάτου
 ἀνδρῶν ἢ μὴ ῥύσονται, ἔτε ἤπιστα ἀπὸ ἰχυρῶς
 ἢ μὴ ἐξέλονται, 36 ἀνδρῶν τυφλῶν εἰς ὅρα-
 σιν ἢ μὴ ὀφθαλμήσιν, οὐ ἀνάγκη ἀνδρῶν
 ὄντα ἢ μὴ ἐξέλονται, 37 χήραν ἢ μὴ ἐλεή-
 σωσιν, ἔτε ὀφθαλὸν εὖ ποιήσωσιν. 38 Τοῖς ἀπὸ
 τῆς ὄρου λίθοις ὀμναιμένοι εἰσὶν τὰ ξύλινα, καὶ
 τὰ πεύκφυτα, καὶ τὰ πεύκφυτα, οἱ δὲ θε-
 ραπτοῦντες αὐτὰ καὶ αἰχμηθήσονται. 39 Πῶς
 οἷν νομίτῃ, ἢ κλητέον αὐτοὺς· ὑπάρχει θεός·
 40 Ἐπὶ δὲ καὶ αὐτῇ τῶν Χαλδαίων ἀπμα-
 ζόντων αὐτὰ, οἱ ὅτε ἴδωσιν οἱ οὐκοῦν ἢ διωκόμενοι
 λαλήσας, ὁρῶντες ἄλλοι τὸν Βὶλ ἀξίῳι τῆς
 λαλήσας, ὡς διωκτῶν οἱ τῶν αὐτῶν αἰδέσονται,
 41 καὶ ἢ διωκτῶν αὐτοὺς τῶν τοιούτων καὶ πε-
 λιπείν αὐτὰ, αἰδοῦσιν γὰρ ἐκ ἐχθροῦ. 42 Αἱ
 δὲ γυναῖκες περὶ δέμεναι χοιρία· ὃς τοῖς ὁδοῖς
 ἐγκλίνονται, θυμῶσαι τὰ πίπυρα. 43 Ὅταν θυμῶντες
 δὲ τις αὐτῇ ἐπικλινῇ· ὅς τις τῶν περὶ
 ποταμίας καὶ μετ' αὐτῆς, πλὴν πλησίον
 αὐτῆς οὐκ εἶδεν, ὅτι οὐκ ἤξιώται ὁρᾶν καὶ αὐτῇ,
 ὅς τις τὸ χοιρίον αὐτῆς διεργάζη. 44 Πάντα τὰ
 γινόμενα σὺν αὐτοῖς ὅτιν φασὶν· πῶς οἷν νομι-
 τῃ ἢ κλητέον ὡς θεοὺς αὐτοὺς ὑπάρχει· ὅτε

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΕΦ. α'.

45 Ὑπὸ τεκτόνῳ καὶ χρυσοχέει κατασκευα-
 σμένα ὄντι· ὁ δὲν γὰρ ἄλλο ἢ μὴ γίνονται, ἢ ὁ
 βύλονται οἱ τεχνίται αὐτὰ γινώσκει. 46 Αὐτοὶ τε
 οἱ κατασκευάζοντες αὐτὰ ἢ μὴ γινώσκουσιν πολυ-
 χεῖνοι. 47 Πῶς οὖν μέλλει τὰ ὕψος αὐτῶν
 κατασκευασθέντα εἶναι θεοί; κατέλιπον γὰρ
 φεῦδῃ καὶ οἰκίδος τοῖς ὀπτηνομένοις. 48 Ὅταν
 γὰρ ἐπὶ αὐτῶν πόλεμος καὶ καχὴ, βυ-
 λώσονται ὡς καὶ ἑαυτοὶ οἱ ἱερεῖς, ὡς σιναποκρυ-
 βῶσιν μετ' αὐτῶν. 49 Πῶς οὖν ἔκ εἰσιν θεοί;
 οἱ οὔτε σώζουσιν αὐτοὺς ἐκ πολέμου, οὔτε ἐκ
 καχῶν. 50 Ὑπάρχοντα γὰρ ξύλινα καὶ θεί-
 χυρτα καὶ θειάργυρα γινωσκόμεθα μὲν ταῦτα, ὅτι
 εἰσιν φεῦδῃ· τοῖς ἔθνεσιν πᾶσι, τοῖς τε βασιλεῦσι
 φανερόν ἐστιν, ὅτι οὐκ εἰσιν θεοί, ἀλλὰ ἔργα χει-
 ρῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ δὲν δεῖ ἔργον ἐν αὐτοῖς ὄντι.
 51 Τίτι οὖν γνωστὸν ἔκ ἐσθι, ὅτι οὐκ εἰσιν θεοί;
 52 Βασιλέα γὰρ χόρεος ἢ μὴ ἀναστήσωσιν, οὔτε
 ὑπερὶ ἀνθρώποις ἢ μὴ δώσωσιν, 53 κρίσιν τε ἢ μὴ
 ἀφαιρήσωσιν αὐτῶν, ὁ δὲ μὴ ῥύσονται ἀδικέμενον,
 αἰδιώατοι ὄντες, 54 ὥσπερ αἱ κοῤῥαι αἱ ἀνα-
 μέσου τῆς ἕρην καὶ τῆς γῆς· καὶ γὰρ ὅταν ἐμ-
 πίσῃ εἰς οἰκίαν θεῶν ξυλίσαν ἢ θειχρύσιν ἢ
 θειάργυρον ὅς, οἱ μὲν ἱερεῖς αὐτῶν φόβονται
 καὶ ἀφισπιδήσονται, αὐτοὶ δὲ ὥσπερ δοκοὶ μέσου
 κατα-

ΚΕΦ. α'. ΙΕΡΕΜΙΟΥ.

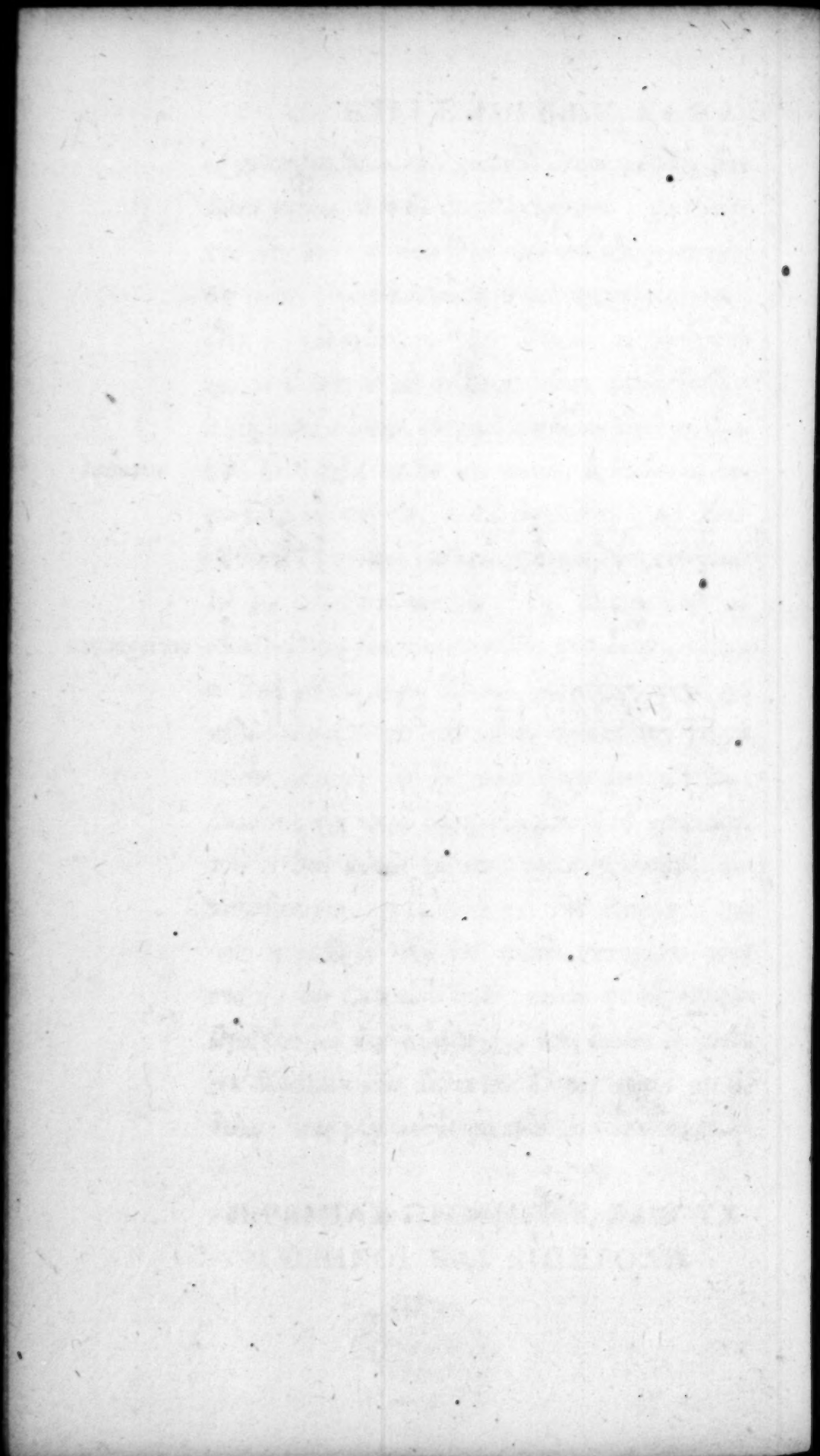
χαλακαυθήσονται, 55 βασιλεῖς τε καὶ πολε-
μίοις ἔ μὴ ἀντιγῶσιν. 56 Πῶς οὖν ἢ νομιστέον
ἢ δεκτέον, ὅτι εἰσὶν θεοί; ὅτε ἀπὸ κλεπτῶν, ὅτε
ἀπὸ ληστῶν ἔ μὴ ἀφωδῶσιν, θεοὶ ξύλινοι, καὶ ἀφαισύουσιν
ἀειάργυροι, καὶ ἀείχρυστοι. 57 Ὡς οἱ ἰσχύον-
τες ἀελαῶνται τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ
τὸν ἱματισμὸν τὸν ἀεικέμενον αὐτοῖς, καὶ ἀπε-
λεύσονται ἔχοντες, οἱ δὲ ἑαυτοῖς ἔ μὴ βοηθή-
σωσιν. 58 Ὡς κρεῖσσον εἶναι βασιλέα ὅτι ἐπι-
κύμειον τίς ἑαυτῷ ἀνδρεία, ἢ σκεῦος ἐν οἰκίᾳ
χρήσιμον, ἐφ' ᾧ χρήσεται ὁ κτησάμενος, ἢ οἱ
ψαυδῆς θεοί. ἢ καὶ θύρα ἐν οἰκίᾳ ἀφαισύουσα
τὰ ἐν αὐτῇ ὄντα, ἢ οἱ ψαυδῆς θεοί. καὶ ξύ-
λινος κύλος ἐν βασιλείᾳ, ἢ οἱ ψαυδῆς θεοί.
59 Ἡλῖος μὲν γάρ καὶ σελήνη καὶ ἄστρα ὄντα
λαμπρὰ, καὶ ἀποπελλόμενα ὅτι χρεῖας, εὐ-
κοά ἐστιν. 60 Ὡσαύτως καὶ ἄστρα πῦρ ὅταν ὅτι-
φορῇ, εὐοπῖος ἐστὶν· τὸ δ' αὐτὸ πνεῦμα ἐν πάσῃ
χώρα πνί. 61 Καὶ νεφέλαι ὅταν ὅτιται γῇ ὑπὸ νεφέλῃ
τῷ θεῷ ἐπιπορεύεσθαι ἐφ' ὅλῳ τῷ οἰκουμένῳ,
συντελοῦσιν τὸ ἱαχέν. 62 Τό, πῦρ ἔξαπο- δέ
σταλὲν ἀναθεῖν ἔξαναλῶσαι ὅρη καὶ ὄρυμνους, ποιῆ
τὸ συνταχέν. Ταῦτα δὲ οὐδὲ ταῖς εἰδέαις, οὐδὲ
ταῖς δυνάμεσιν ἐν αὐτῷ ἀφωμοιωμένα ὄντι.
63 Ὅθεν οὔτε νομιστέον, οὔτε ἐκδοκίον, αὐτῶς

ΕΠΙΣΤ. ΙΕΡ. ΚΕΦ. α'.

ὁ παρὼν θεός, ὃς διωατῆς ὄντων αὐτῆς, ὅτε
 κρίσιν κρίναι, ὅτε εὖ ποιεῖν ἀνθρώποις. 64 Γινόν-
 τες οὖν ὅτι οὐκ εἰσὶν θεοί, μὴ φοβηθῆτε αὐτούς,
 65 οὔτε γὰρ βασιλεύσιν ὃ μὴ καταράσσονται,
 οὔτε μὴ εὐλογήσονται. 66 Σημεῖά τε ἐν ἔρανῳ
 καὶ ἐν ἔθνεσιν ὃ μὴ δείξονται. οὔτε ὡς ὁ ἥλιος
 ὃ μὴ ἐκλάμψονται, οὔτε μὴ φωτῶσιν ὡς ἡ σελήνη.
 κρείων 67 Τὰ θμεῖα κρείων ἐπὶ αὐτῶν, ἃ διώαται ἐκ-
 φυγόντα εἰς σκέπην, αὐτὰ ἀφελῶσαι. 68 Καὶ
 ὁδῶνα ἐν τῷ ὄρει ἐπὶ ἡμῶν φανερόν, ὅτι εἰσὶν θεοί·
 διὸ μὴ φοβηθῆτε αὐτούς. 69 Ὡστερ γὰρ ἐν
 συκμεράτω σικμεράτω παρὰ σκάκιον ὁδῶν φυλάσσει, οὕτως
 οἱ θεοὶ αὐτῶν εἰσὶν ξύλινοι καὶ πείχουστοι καὶ
 πειράσονται, 70 τὸν αὐτὸν τῷ ὄρει καὶ τῇ ἐν
 κήπῳ ῥάμῳ, ἐφ' ἧς πᾶν ὄρεον ἐπιτάσσεται,
 ὡσαύτως καὶ νεκρῷ ἑρμμεμένῳ ἐν σκότῃ ἀφωμοίον-
 ται οἱ θεοὶ αὐτῶν ξύλινοι, καὶ πείχουστοι, καὶ
 πειράσονται. 71 Ἀπὸ τε τῆς πορφύρας καὶ
 τῆς μαρμαίρου τῆς ἐπ' αὐτῶν σπηλαιότητος γνώ-
 σεσθε, ὅτι οὐκ εἰσὶν θεοί· αὐτὰ τε ἐξ ὑπερῶν
 βρωθήσονται ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἔσται ὄνειδος ἐν χώρα.
 72 Κρείων οὖν ἄνθρωπος δίχαρος οὐκ ἔχων εἰ-
 δῶλα, ἔσται γὰρ αὐτὸς μακρὰν ἀπὸ ὀνειδισμοῦ.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΠΡΟΦΗΤΗΣ, ΒΑΡΟΥΧ
 ΘΡΗΝΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Ι Ε Ζ Ε Κ Ι Η Λ.

ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΙΕ΄.

Ι Ε Ζ Ε Κ Ι Η Λ

Π Ρ Ο Φ Η Τ Η Σ Ι Ε'.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Α'.

Ι **Κ** ΑΙ ἐγένετο σὺν τῷ τεταρτῷ ἐτὶ σὺν τῷ
 τετάρτῳ μηνὶ πέμπτῃ τῷ μηνὸς, καὶ
 ἐγὼ ἦμην σὺν μέσῳ τῆς αἰχμαλωσίας
 ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ Χοβάρ· καὶ ἠναίχθησαν οἱ οὐ-
 ρανοὶ, καὶ ἴδον ὀράσεις θεῶν 2 πέμπτῃ τῷ μηνὸς,
 τῷτο τὸ ἔτος πρὸ πέμπτῃ τῆς αἰχμαλωσίας τῇ
 βασιλείᾳ Ἰσαακίμ· καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς
 Ἰεζεκιὴλ υἱὸν Βυζεὶ, τὸν ἱερέα ἐν γῇ Καλοδαίων ἐπὶ
 τῷ ποταμῷ τῷ Χοβάρ. 3 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπ'
 ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, 4 καὶ ἴδον, καὶ ἴδ' ὄνειμα
 ἔξαίρον ἤρχετο ἀπὸ βορρᾶ, καὶ κέκλη μεγάλη σὺν
 αὐτῷ, καὶ φέγγος κύκλω αὐτῷ καὶ πῦρ ἔξαστράπτον·
 καὶ σὺν τῷ μέσῳ αὐτῷ ὡς ὅστις ἡλέκτρις σὺν μέσῳ ὁμοίωμα
 τῷ πυρὶ, καὶ φέγγος σὺν αὐτῷ. 5 καὶ σὺν
 τῷ μέσῳ ὡς ὁμοίωμα πτεράων ζώον· καὶ αὕτη
 ἡ ὄρασις αὐτῆς, ὁμοίωμα ἀνθρώπου ἐπ' αὐτοῖς.
 6 Καὶ πτεράρα, πτερόσχητα τῷ εἶ, καὶ πτεράρες
 πτέρυγες τῷ εἶ, 7 καὶ τὰ σκέλη αὐτῶν ὀρθὰ,
 καὶ

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. α'.

καὶ περὶ οἱ πόδες αὐτοῦ, καὶ σπηῖρες ὡς ὁ
 ἔσφραπτον χαλκός· καὶ ἐλαφραί αἱ πτέρυγες
 αὐτοῦ, 8 καὶ χεῖρ ἀνθρώπου ὑποχάπτει τῶν
 πτερυγίων αὐτῶν ὅτι τὰ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ, καὶ
 τὰ πόδια αὐτοῦ, καὶ αἱ πτέρυγες αὐτοῦ τῶν
 πτερυγίων 9 ἐχόμεναι ἐτέρα τῆς ἐτέρας, καὶ τὰ
 πόδια αὐτῶν οὐκ ἐπιστρέφοντο εἰς τὴν βαδί-
 ζειν αὐτά· ἔχοντες χατίνον τῶν ποδῶν αὐ-
 τῶν ἐπορεύοντο. 10 Καὶ ἡ ὁμοίωσις τῶν ποδῶν
 αὐτῶν, ποδῶν ἀνθρώπου αὐτοῖς, καὶ
 ποδῶν λέοντος εἰς δεξιῶν τοῖς τεσσάρτοις, καὶ
 ποδῶν μόρου εἰς ἀριστερῶν τοῖς τεσσάρτοις, καὶ
 ποδῶν αἰετὸς τοῖς τεσσάρτοις. 11 Καὶ αἱ πτε-
 ρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι ἀναδιδόναι τοῖς τεσσάρτοις,
 ἐκτέρῳ δύο συνεζωμύειν πρὸς ἀλλήλας, καὶ
 δύο ἐπεχάλυπτον ἐπάνω τῶ σώματος αὐτῶν,
 12 καὶ ἐκτέρῳ καὶ ποδῶν αὐτῶν ἐπορεύετο
 ὡς ἂν ἡ τὸ πνεῦμα πορευόμενον ἐπαύοντο, καὶ ἐκ
 ἐπέρειν. 13 Καὶ εἰ μὲν τῶν ζῶν ὄρασις ὡς
 ἀνθρώπων πρὸς χαμὸν, ὡς ὅτι λαμπάδι
 συσφραγισμένη ἀναμέσων τῶν ζῶν καὶ φέρεται
 πρὸς, καὶ ἐκ τῆς πυρὸς ἐξεπορεύετο ὡς ἀσπλή,
 14 ✕ καὶ τὰ ζῶα ἔτρεχον, καὶ ἀνέχεμποι ὡς
 εἶδες τῶ Βεζέκ." 15 Καὶ ἴδον, καὶ ἴδ' ἄνθρωπος
 εἰς ὅτι τῆς γῆς ἐχόμενος τῶν ζῶν τοῖς τεσσάρτοις.
 16 Καὶ

ΚΕΦ. α'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

16 Καὶ τὸ εἶδος τῶν προσῶν ὡς εἶδος θαρσεύς,
καὶ ὁμοίωμα ἐν τοῖς τέσσαρσιν· καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν
ὡς καὶ αὐτῶν· αὐτῶν ἐπὶ προσῶν, 17 ὅτι
τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο· ἕκαστος ἐπέστρε-
φεν ὡς πρὸς πορεύεσθαι αὐτὰ, 18 ὅθεν οἱ ἄνθρωποι
αὐτῶν, καὶ ὕψος ὡς αὐτοῖς· καὶ ἴδον αὐτὰ, καὶ
οἱ ἄνθρωποι αὐτῶν πλήρεις ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς
τέσσαρσιν. 19 Καὶ ὡς πρὸς πορεύεσθαι τὰ ζῶα,
ἐπορεύοντο οἱ προσῶν ἐχόμενοι αὐτῶν· καὶ ὡς πρὸς
ἐξαίρειν τὰ ζῶα ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξήρηντο οἱ προ-
σῶν. 20 Οὕτως αὖτε ὡς ἡ νεφέλη, ὅθεν τὸ πνεῦμα
τῶν πορεύεσθαι, ἐπορεύοντο τὰ ζῶα, καὶ οἱ προσῶν
ἐξήρηντο σὺν αὐτοῖς, διότι πνεῦμα ζωῆς ὡς
τοῖς προσῶν. 21 Ἐν πρὸς πορεύεσθαι αὐτὰ ἐπο-
ρεύοντο, καὶ ὡς πρὸς ἐστάναι αὐτὰ εἰσῆκεισαν· καὶ
ὡς πρὸς ἐξαίρειν αὐτὰ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξήρηντο
σὺν αὐτοῖς, ὅτι πνεῦμα ζωῆς ὡς τοῖς προσῶν ἦν.
22 Καὶ ὁμοίωμα ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν τῶν ζῶων αὐτοῖς
ὡσεὶ στέφανος, ὡς ὅρασις κρυστάλλου ὁκτεταμένοι
ἐπὶ τῶν πτερυγῶν αὐτῶν ἐπάνωθεν, 23 καὶ ὑπο-
κάτω τῶν στέφανων αἱ πτερυγὲς αὐτῶν ὁκτε-
ταμέναι, πτερυσσόμεναι ἐτέρᾳ τῇ ἐτέρᾳ, ἐχέσθαι
δύο συνελθόμεναι, καλύπτεσθαι τὰ σώματα [τὰ πρὸς σώματα
παρόσσωπα] αὐτῶν. 24 Καὶ ἤκουον τὴν φωνὴν
τῶν πτερυγῶν αὐτῶν ὡς πρὸς πορεύεσθαι αὐτὰ, ὡς
φωνὴν

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. Β'.

φανίω ὕδατος πολλοῦ, ὡς φανίω ἰχθυοῦ. ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ φανή τῷ λόγῳ ὡς φανή παρεμβολῆς, καὶ ὅτι τῷ ἐξαίῳ αὐτὰ, κατέπαυον αἱ πτέρυγες αὐτῶν. 25 Καὶ ἰδὺς φανή ὑψάνα τῷ περιώματι τῷ ὄντος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν, ὅτι τῷ ἐξαίῳ αὐτὰ αἰέντο αἱ πτέρυγες αὐτῶν. 26 Καὶ ὑψάνα τῷ περιώματι τῷ ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν, ὡς ὄρασις λίθου σαπφείρου, ὁμοίωμα θρόνου ἐκ' αὐτοῦ, καὶ ὅτι τῷ ὁμοίωματι τῷ θρόνου ὁμοίωμα ὡς εἶδες ἀνθρώπου ἀναστῆναι. 27 Καὶ εἶδον ὡς ὅμιον ἡλέκτρου, ὡς ὄρασις πυρὸς ἑστῶθαι αὐτῷ κύκλῳ ἀπὸ ὀράσεως ὀσφύου καὶ ἐπάνω, καὶ ἀπὸ ὀράσεως ὀσφύου καὶ ἑως ἑκάστη εἶδος ὡς ὄρασις πυρὸς, καὶ τὸ φέλος αὐτοῦ κύκλῳ. 28 ὡς ὄρασις τόξου, ὅταν ἡ ἐν τῇ νη-
 ημέρας φέλη ἐν ἡμέρᾳ ὑετοῦ, οὕτως ἡ ἐξαίσις τῷ φέλος κυκλόθεν· αὕτη ἡ ὄρασις ὁμοίωμα τῆς δόξης Κυρίου· καὶ εἶδον, καὶ πίπλω ὅτι ὀρόσωπόν με, καὶ ἤκουσα φωνὴν λαλοῦντος.

Κ Ε Φ. Β'.

ΚΑΙ εἶπεν πρὸς μέ· υἱὲ ἀνθρώπου, σῇθι ὅτι τὰς πόδας σου, καὶ λαλήσω πρὸς σέ. 2 Καὶ ἦλθεν ἐκ' ἐμὲ πνεῦμα, καὶ ἀνέλαβέν με, καὶ ἔξήγαγόν με, καὶ ἔστησέν με ὅτι

ΚΕΦ. Β'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

ὅτι τὰς πόδας μου, καὶ ἤκουσιν αὐτῶν λαλοῦντος
 πρὸς με, 3 καὶ εἶπεν πρὸς μέν· υἱὲ ἀνθρώπου,
 ἐξαποστέλω ἐγὼ σε πρὸς τὸν οἶκον τῷ Ἰσραὴλ,
 τὰς πρὸς πικραίνοντάς με, οἵτινες πρὸς πικρα-
 νάν με, αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἠθέτησαν ἐν
 ἐμοί, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. 4 ✕ Καὶ υἱοὶ
 σκληροτόσωποι καὶ σεροκαρδιοὶ ἐγὼ ἀποστέλλω
 σε πρὸς αὐτούς. Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· ταῦτα
 λέγει Κύριος· Κύριος. 5 Ἐὰν ἄρα ἀκούσῃσιν
 ἢ πειθῶσιν, διότι οἶκος πρὸς πικραίνων ὅστις, καὶ
 γινώσκονται ὅτι πρὸς φήτης εἰ σὺ ἐν μέσῳ αὐτῶν.
 6 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, μὴ φοβηθῇς αὐτούς,
 μηδὲ ὀκνῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. διότι πρὸς
 στήσουσιν, καὶ ὀπίσουσίν σε ὅτι σὺ κύνει, καὶ
 ἐν μέσῳ σκορπίων σὺ χαλκοῦς· τὰς λόγους αὐ-
 τῶν μὴ φοβηθῇς, καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μὴ
 ὀκνῇς, διότι οἶκος πρὸς πικραίνων ὅστις. 7 Καὶ
 λαλήσεις τὰς λόγους μου πρὸς αὐτούς, ἐὰν ἄρα
 ἀκούσῃσιν ἢ πειθῶσιν, διότι οἶκος πρὸς πικραίνων
 ὅστις. 8 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, ἀκουε τῶν
 λαλοῦντος πρὸς σέ, μὴ γίνου πρὸς πικραίνων
 καὶ σὺ, καθὼς ὁ οἶκος ὁ πρὸς πικραίνων. χάρις
 τὸ πνεῦμα σου, καὶ φάγε ὃ ἐγὼ δίδωμί σοι. 9 Καὶ
 ἴδου, καὶ ἴδου χαρὶς ἐκτεταμένη πρὸς με, καὶ ἐν
 αὐτῇ κεφαλὴ βιβλίου. 10 Καὶ ἀνέλθου αὐ-
 τῶν

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. γ'.

τίω σιώπιον ἔμοδ, καὶ οὐ αὐτῇ γεγραμμένα ἴω
πα' ὅπιαθαι καὶ πα' ἔμπαθαθαι καὶ ἐγγραπῶ
εἰς αὐτίω θρήνος καὶ μέλος καὶ ὕμν.

Κ Ε Φ. Γ'.

ΚΑΙ εἶπεν πρὸς μέ' ἡ ἐν ἀνθρώπῳ, καὶ ἔ-
φαγε τίω κεφαλίδα τριτίω, καὶ πο-
ρεύθητι καὶ λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.
2 Καὶ δύναιζεν τὸ σῶμα μου, καὶ ἐφώμισέν με
τίω κεφαλίδα Χ τριτίω. 3 Καὶ εἶπεν πρὸς
μέ' ἡ ἐν ἀνθρώπῳ, τὸ σῶμα σου φάγεται, καὶ ἡ
κοιλία σου πλησθήσεται τῆς κεφαλίδος τριτίης
τῆς δεδομένης εἰς σέ' καὶ ἔφαγον αὐτίω, καὶ
ἐγένετο οὐ πρὸ σῶματί μου, ὥς μέλι γλυχάζον.
4 Καὶ εἶπεν πρὸς μέ' ἡ ἐν ἀνθρώπῳ, βάδιζε,
ἐστὶν πρὸς τὸν οἶκον τῷ Ἰσραὴλ, καὶ λάλησον
τῆς λόγους μου πρὸς αὐτούς, 5 Διότι ἔ' πρὸς
λαὸν βαδύχυλοι καὶ βαρύγλωστοι οὐ ἔξαπο-
σέλλῃ, πρὸς τὸν οἶκον τῷ Ἰσραὴλ. 6 Ἐδὲ πρὸς
λαὸς πολλὰς ἄλλοφώνους ἢ ἄλλογλώσσους, ἔδὲ
ἠδάρους τῇ γλώσσῃ ὄντας, οἱ οὐκ ἀκούσῃ τῆς
λόγους αὐτῶν, καὶ εἰ πρὸς τριτίης ἔξαπίσει-
λά' σι, ἔτσι αὐ εἰσάκουσάν σου. 7 Ὁ δὲ οἶκος
τῷ Ἰσραὴλ ἔ' μὴ θελήσῃσιν εἰσακῆσά' σι, διότι
ἔ' βέλοισιται εἰσακῆσαι μου, ὅτι πᾶς ὁ οἶκος τῷ
Ἰσραὴλ

ΚΕΦ. γ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

Ἰσραὴλ φιλόνηκοί εἰσιν καὶ σκληροχάρδιοι. 8 Καὶ ἰδοὺ δέδωκα τὸ πρῶτον σου δυνατὸν κατὰ νόμῳ τῶν πρῶτων αὐτοῦ, καὶ τὸ νείκος σου καποχύσω κατὰ νόμῳ τῶ νείκοις αὐτοῦ, 9 καὶ ἔσται, ἀφ' ὧν πάντες χειροτέρεον πέτρας δέδωκα τὸ νείκος σου, μὴ φοβηθῇς ἀπ' αὐτοῦ, μηδὲ πτοηθῇς ἀπὸ πρῶτων αὐτοῦ, διότι οἶκος πρῶτων πικραίνων ὅστις. 10 Καὶ εἶπεν πρὸς μέ· ἦν ἄνθρωπος, πάντα τὰς λόγους, ὅς λελάληκα μὲ σοῦ, λάβε εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ τοῖς ὡσὶν σου ἄκουε, 11 καὶ βάδιζε, ἐπέλθε εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν πρὸς τὰς ἡμέρας τῶ λαοῦ σου, καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτούς, καὶ εἰπὺς πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Κύριος Κύριος· εἰάν ἄρα ἀκούσωσιν, εἰάν ἄρα σιδῶσιν. 12 Καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα, καὶ ἤκυσσα κατόπισθεν μου φωνὴν σεισμοῦ μεγάλου, λεγόντων· εὐλογημένη ἡ δόξα Κυρίου ὡς τῶ τόπου αὐτοῦ. 13 Καὶ εἶδον φωνὴν περὶ ὧν τῶν ζώων περιεστερωμένων ἑτέρω πρὸς τὴν ἑτέραν, καὶ φωνὴ τῶν τροχῶν ἐχομένη αὐτοῦ, καὶ φωνὴ τῶ σεισμοῦ. 14 Καὶ τὸ πνεῦμα Κυρίου ἐξῆρπέν με, καὶ ἀνέλαβέν με, καὶ ἐπορεύθην μετέωρος ὡς ὁρμὴ τῶ πνεύματος μου, καὶ χεὶρ Κυρίου ἐγένετο ἐπ' ἐμέ χειρὰ. 15 Καὶ ἐσῆλθον εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν μετέωρος, καὶ ἐσῆλθον τὰς

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. γ΄.

χαλκοῦμαι ὑπὲρ τῷ ποταμῷ τῷ Χοβάρ τὸς
ὄντας ὁκλῶ· καὶ ἐκάθισα ὁκλῶ ἐπὶ ἡμέρας,
ἀνασπρόμυθος ἐν μέσῳ αὐτῶν. 16 Καὶ ἐγένετο
μὲν πᾶς ἐπὶ ἡμέρας λόγος Κυρίου πρὸς με,
λέγων. 17 Υἱὲ ἀνθρώπου, σκοπὸν δέδωχέν σε
πρὸ οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ ἀκρόσῃ ὅσα ῥήματαί μου
λόγον, καὶ διαπειλήσῃ αὐτοῖς πρὸ ἐμῶν, 18 ὃ
πρὸ λέγει με πρὸ ἀνόμῳ, θοράτῳ θορατωθήσῃ
καὶ ἔτι διετίλω αὐτῶν, ὅδε ἐλάλησας τῷ ἀφγετί-
λασθαι πρὸ ἀνόμῳ, ὁποσρέψαι ὑπὸ τῶν ὁδῶν
αὐτῷ τῷ ζῆσθαι αὐτόν· ὁ ἀνομος ὁκλῶνος τῇ ἀδι-
κίᾳ αὐτῷ ὁποθανεῖται, καὶ τὸ αἷμα αὐτῷ ὁκ
χειρὸς σου ὁκζητήσῃ. 19 Καὶ σὺ εἰάν ἀφγε-
τείλῃ πρὸ ἀνόμῳ, καὶ μὴ ὁποσρέψῃ ὑπὸ τῆς ἀνο-
μίας αὐτῶν, καὶ ὑπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν, ὁ ἀνομος ἐκεί-
νος ὃς τῇ ἀδικίᾳ αὐτῶν ὁποθανεῖται, καὶ σὺ τίω
φυλίῳ σου ἐρύσω. 20 Καὶ ὃς πρὸ ὁποσρέψῃ
δίχαρι ὑπὸ τῆς διχαιοσύνης αὐτῶν, καὶ ποιήσῃ
πῶς ἄπιωμα, καὶ δώσω τίω βάσανον εἰς τῶσων-
των αὐτῶν, αὐτὸς ὁποθανεῖται, ὅτι ἔτι διετίλω
αὐτῶν· καὶ ὃς τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν ὁποθανεῖται,
διότι ἔτι μὴ μετὰδῶσιν αἱ διχαιοσύναι αὐτῶν ἅς
ἐποίησεν, καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν ὁκ τῆς χειρὸς σου
ὁκζητήσῃ. 21 Σὺ δὲ εἰάν ἀφγετείλῃ πρὸ δι-
χαιῶν τῶν μὴ ἀμαρτάνειν, καὶ αὐτοὺς μὴ ἀμάρτη,
ὁ δὲ.

ΚΕΦ. Δ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

ὁ δίκαιος ζῶν ζήσεται, ὅτι διετείλω αὐτῷ, καὶ σὺ
 τιῶ ψυχῷ σου ῥύσῃ. 22 Καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ
 χεὶρ Κυρίου, καὶ εἶπεν πρὸς με· ἀνάστηθι, καὶ
 ἐξέλθε εἰς τὸ πεδίον, καὶ ὅκω λαληθήσεται
 πρὸς σέ. 23 Καὶ ἀνέστη καὶ ἔξηλθον εἰς τὸ
 πεδίον· καὶ ἰδὺς ὅκω δόξα Κυρίου εἰσηκῆ, καθὼς
 ἡ ὄρασις, καὶ καθὼς ἡ δόξα, ἡ δὲ ἰδοὺ ὅτι τῷ
 ποταμῷ τῷ Χοβάρ· καὶ πίπῃ ὅτι πρὸς ὠπὸν
 μου, 24 καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα, καὶ ἔφη-
 σέν με ὅτι πόδας μου, καὶ ἐτάλῃσεν πρὸς με,
 καὶ εἶπέν μοι· ἐσελθε, καὶ ἐγκλείσθῃ εἰς μέσῃ
 τῷ οἴκου σου. 25 Καὶ σὺ ἡ ἀνθρώπου, ἰδὺς
 δέδοντα ὅτι σὲ δεισμοὶ, καὶ δέουσίν σε ἐν αὐτοῖς,
 καὶ σὺ ἔμὴ ἐξέλθῃς ἐκ μέσου αὐτῶν. 26 Καὶ ἔξ
 τιῶ γλῶσσάν σου σιωπήσω· καὶ τὸν φάρμακόν σου,
 καὶ σποκωφωθήσῃ, καὶ ὅκω ἔσῃ αὐτοῖς εἰς ἄν-
 δρα ἐλέγχοντα, διότι οἶκος πρὸς παρὰ τὸν ὅτι.
 27 Καὶ εἰ πᾶς λαλῇ με πρὸς σέ, ἀνοίξω τὸ
 στόμα σου, καὶ εἶπῃς πρὸς αὐτούς· πᾶς λέγει Κύ-
 ριος Κύριος· ὁ ἀκούων ἀκούει, καὶ ὁ ἀπειθεὶς
 ἀπειθεῖται, διότι οἶκος πρὸς παρὰ τὸν ὅτι.

ἀπειθεῖται

Κ Ε Φ. Δ'.

ΚΑΙ σὺ ἡ ἀνθρώπου, λάβε σεαυτὸν πλίν-
 θον, καὶ θήσεις αὐτὸν πρὸς τὸ πρὸς σέ.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. Δ'.

που σου, καὶ ἀφγράψῃς ἐπ' αὐτὴν πόλιν τὴν
 Ἱερουσαλὴμ, 2 καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν πει-
 χύην, καὶ οἰκοδομήσεις ἐπ' αὐτὴν πτερυγῶνας,
 καὶ φεῖδαλεις ἐπ' αὐτὴν χάρακα, καὶ δώσεις
 ἐπ' αὐτὴν πρὸς βολὰς, καὶ τάξεις τὰς βελο-
 ραίας κύκλῳ. 3 Καὶ σὺ λάβε σταντὴν τή-
 ραν οὐκιδου, καὶ θύσεις αὐτὸ τοῖς οὐκιδου
 ἀναμέστον σου καὶ ἀναμέστον τῆς πόλεως, καὶ
 ἐτοιμάσεις τὸ πρὸς σὸν σὺ ἐπ' αὐτὴν, καὶ ἔσται
 ὡς συγκλεισμός, καὶ συγκλείσεις αὐτὴν· σημεῖον
 ὅτι τὸ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. 4 Καὶ σὺ κοιμη-
 θήσῃ ὅτι τὸ πλεονέκτην σου τὸ ἀρετὴν, καὶ θύ-
 σεις τὰς ἀδικίας τῶ οἴκου Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτοῦ,
 καὶ ἀρετὴν τῶν ἡμερῶν πενήτηκοντα καὶ ἑκατὲν
 ἡμέρας, ὡς κοιμηθήσῃ ἐπ' αὐτῶν, καὶ λήψῃ τὰς
 ἀδικίας αὐτῶν. 5 Καὶ ἐγὼ δίδωχα σοι τὰς
 δύο ἀδικίας αὐτῶν εἰς ἀρετὴν ἡμερῶν ἐνενήκοντα
 καὶ ἑκατὸν ἡμέρας, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας τῶ
 αὐτὰ οἴκου Ἰσραὴλ. 6 Καὶ σιωπῇσεις ταῦτα πάντα,
 καὶ κοιμηθήσῃ ὅτι τὸ πλεονέκτην σου τὸ διξίον
 καὶ τὸ δόσιον, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας τῶ οἴκου
 Ἰσραὴλ πενήτηκοντα ἡμέρας, ἡμέραν εἰς ἑαυ-
 τὸν τίθειχα σοι. 7 Καὶ εἰς συγκλεισμόν Ἱερου-
 σαλὴμ ἐτοιμάσεις τὸ πρὸς σὸν σου, καὶ τὸν
 βραχίονά σου περιάσεις, καὶ περὶ τὴν πόλιν
 αὐτὴν.

ΚΕΦ. Δ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

αὐτίω. 8 Καὶ ἰδὺ ἐγὼ δέδωκα ὅτι σὲ δεσμύς,
καὶ ὃ μὴ γραφῆς ὑπὸ τῷ πλῦρὸς σου ὅτι τὸ
πλῦρὸς σὺ, ἕως ὅτι συντελεσθῶσιν αἱ ἡμέραι τῆς
συγκλεισμῶς σου. 9 Καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ πυ-
ρὺς, καὶ κελιάς, καὶ κύαμοι, καὶ φακόν, καὶ
κέγχρον, καὶ ὀλύραν, καὶ ἐμβαλεῖς αὐτὰ εἰς
ἄγρος ἐν ὁσρακινόν· καὶ ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῷ
εἰς ἄρτους, καὶ κατὰ ἀειθμὸν τῶν ἡμερῶν, ὅς σὺ
καθίσθεις ὅτι τῷ πλῦρὸς σου, σπειρήκοντα καὶ
ἐχάτον ἡμέρας φάγεται αὐτά. 10 Καὶ τὸ βρῶ-
μά σου ὃ φάγεται ἐν σαθμίῳ, εἴκοσι σίκλοις
τῶν ἡμερῶν φάγεται ὑπὸ χερσὶ, καὶ ἕως χερσὶ
φάγεται αὐτά. 11 Καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ πίεται,
τὸ ἕκτον τῷ εἶν ὑπὸ χερσὶ ἕως χερσὶ πίεται.
12 Καὶ ἐγκρυφίαν κελύβητοι φάγεται αὐτά, ἐν
βολβίτοις κόπρος ἀνθρωπίνης κατὰκρύψεις αὐτὰ
κατ' ὀφθαλμούς αὐτῶν, 13 καὶ ἐρεῖς· ταῦτα
λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ· οὕτως φάγονται
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀκαθάρτα ἐν τοῖς ἔθνεσιν, Χ' ὃ
ἀποσκοπεῖ σὺν τοῖς ἐκεί. 14 Καὶ εἶπα· μηδαμῶς,
Κύριε Κύριε Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ· εἰ ἡ ψυχὴ μου
ὃ μεμίσθωται ἐν ἀκαθαρσίᾳ, καὶ θνησιμῶν καὶ
θμεάλωντον ὃ βέβρωκα ὑπὸ τῆς γενέσεώς μου
ἕως τῆς νυκτός, ὅθεν εἰσελήλυθεν εἰς τὸ σῶμα μου
πᾶν κρέας ἔωλον. 15 Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς μέ-

βέβηλον

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. ε'.

ἰδὺ δέδωχά σοι βόλβιτα βοῶν ἀντὶ τῶν βολβί-
 ταν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ποιήσεις τὰς ἀρτὰς σὺ
 ἐπ' αὐτῶν. 16 Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς μέ-
 νει ἀνθρώπου· ἰδὺ ἐγὼ συντελέσω σήμαγμα ἀρ-
 τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ φάρονται ἀρτον ἐν σαθμῶ
 καὶ οὐ οὐδένα, καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ, καὶ οὐ ἀφα-
 νισμῶ πίνοντα, 17 ὅπως οἰδεῖς γένωνται ἀρ-
 τῶν καὶ ὕδατος· καὶ ἀφαιμαθῆσεται ἄνθρωπος
 καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ τακήσουσιν οἱ ταῖς ἀδι-
 κίας αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Ε'.

ΚΑΙ σὺ μέντοι ἀνθρώπε, λάβε σεαυτῷ ῥομ-
 φαίαν ὁξεῖαν ὑπὲρ ξυρὸν κηρέως, κλῆ-
 σαι αὐτῷ σεαυτῷ, καὶ ἐπάξεις αὐτῷ
 ὅπι τῷ κεφαλῷ σου, καὶ ὅπι τὸν πώγωνά σου·
 καὶ λήψῃ ξυρὸν σαθμίων, καὶ ἀφαιρήσεις αὐτούς,
 2 τὸ τέταρτον [τὸ] ἐν πυρὶ ἀνακαύσεις ἐν μέσῃ
 τῇ πόλει καὶ τῷ πλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τῶ συλ-
 κλεισμοῦ· καὶ λήψῃ τὸ τέταρτον, καὶ κατακαύ-
 σεις αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ τὸ τέταρτον κατα-
 κόψεις ἐν ῥομφαίᾳ κύκλῳ αὐτῆς, καὶ τὸ τέ-
 ταρτον ἀφαιροῦντες πρὸ πνεύματος· καὶ μάχνησαν
 ὀκνεώσω ὀπίσω αὐτοῦ. 3 Καὶ λήψῃ ὀκνεῖν
 ὀλίγους ἐν ἀεθμῶ, καὶ συμφορὴν αὐτοῦ τῇ
 ἀναβολῇ

ΚΕΦ. Ε'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

ἀναβολῇ σου. 4 Καὶ ὅκ ῥύπαι λήψῃ ἐπὶ, καὶ
ρίψῃς αὐτὰς εἰς μέσον τῆ πυλῆς, καὶ κατακαύ-
σεις αὐτὰς ἐν πυρὶ· ἔξ αὐτῆς ἐξελεύσεται πῦρ·
καὶ ἐρεῖς πρὸς τὴν οἰκὴν Ἰσραὴλ. 5 Τὰδε λέγει
Ἰδὼν αὐτὴν ἡ Ἱερουσαλὴμ, ὃν μέσῳ τῇ
τῶν ἐθνῶν τίθει καὶ αὐτὴν, καὶ τὰς κύκλῳ αὐ-
τῆς χάρας, 6 καὶ ἐρεῖς τὰ διχασμάματά μου
τῇ ἀνομίᾳ ὅκ τῶν ἐθνῶν, καὶ τὰ νόμμά μου
ὅκ τῶν χωρῶν τῶν κύκλῳ αὐτῆς, διότι ἔα δι-
χασμάματά μου ἀπώσαντο, καὶ ὃν τοῖς νομίμοις
μὴ ὅκ ἐπορεύθησαν ὃν αὐτοῖς. 7 Διὰ τῆτο
τάδε λέγει Ἰδὼν αὐτὴν ἡ ἀφορμὴ
ὑμῶν ἐκ τῶν ἐθνῶν, τῶν κύκλῳ ὑμῶν, καὶ ἐν τοῖς
νομίμοις μὴ ὅκ ἐπορεύθητε, καὶ τὰ διχασμάματά
μου οὐκ ἐποίησατε, ἀλλ' ὅδε καὶ τὰ διχασμά-
ματά τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ὑμῶν ὅκ ἐποίησατε,
8 Ἀφ' οὗ τῆτο τάδε λέγει Ἰδὼν αὐτὴν ἡ
ἐγὼ ὅτι σὲ, καὶ ποιήσω ὃν μέσῳ σου κρίμα ὃν ἅ-
πιον τῶν ἐθνῶν, 9 καὶ ποιήσω ὃν σοὶ ἂ ὅκ
ἐποίησα, καὶ ἂ ὅ μὴ ποιήσω ὅμοια αὐτοῖς ἐπὶ χτὶ
πάντα τὰ βδελύγματά σου. 10 Διὰ τῆτο
πατέρες φάγονται τέκνα ὃν μέσῳ σου, καὶ τέκνα
φάγονται πατέρας· καὶ ποιήσω ὃν σοὶ κρίματα,
καὶ ἀφθορὰ πάντας τῆς καταλοίπου σου
εἰς πάντα ἄνεμοι. 11 Διὰ τῆτο ζῶ ἐγὼ, λέγει

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. ἕ.

Ἀδωναὶ Κύριος, εἰ μὴ ἀνθ' ὧν τὰ ἁγία μὲ ἐμίανας εἰ πᾶσι τοῖς ὀφροσυχθίσμασιν σου, καὶ εἰ πᾶσιν τοῖς βδελύγμασιν σου, καὶ ἐγὼ ἀπόσωμά σε, καὶ ὃ φείσεαί μὲ ὁ ὀφθαλμός, καὶ ἐγὼ ἔκ ἐλέησω σε. 12 Τὸ τέταρτόν σου ἐν θανάτῳ ἀναλωθήσεται, καὶ τὸ τέταρτόν σου εἰς λιμῷ σιωπτελεσθήσεται εἰ μέσω σου, καὶ τὸ τέταρτόν σου εἰς πάντα ἄνεμον ἀφαιρεθῇ αὐτός, καὶ τὸ τέταρτόν σου εἰς ῥομφαία πεσοῦνται κύκλῳ σου, καὶ μάχησιν ἐκκείωσω ὀπίσω αὐτῆς. 13 Καὶ σιωπτελεσθήσεται ὁ θυμός μου, καὶ ἡ ὀργή μου ἐπ' αὐτός, καὶ ὀπιγνώσῃ, διότι ἐγὼ Κύριος λελάληκα εἰ τῷ ζήλῳ μου, εἰ τῷ σιωπτελέσει με πλὴν ὀργῇ μὲ ἐπ' αὐτός. 14 Καὶ ἤσομαι σε εἰς ἔρημον, καὶ τὰς θυγατέρας σου κύκλῳ σου ἐνώπιον παντός διωδύοντος, 15 καὶ ἔσῃ γεινακτὴ καὶ δουλεία Χ τῇ σαυδαίᾳ καὶ ἀγατισμῷ εἰ τοῖς ἔθνεσιν τοῖς κύκλῳ σου, εἰ τῷ ποιῇσάί με εἰ σοὶ κρίματα εἰ ὀργὴ καὶ εἰ θυμῷ καὶ εἰ ἐκδικήσῃ θυμῷ μὲ ἐγὼ Κύριος λελάληκα. 16 Ἐν τῷ θυμῷ ἔξαποτεῖλαί με τὰς βολίδας μου τῷ λιμῷ ἐπ' αὐτός, καὶ ἔσονται εἰς ἐκλείψιν, καὶ σιωπείψω σήμεμα ἄρτι σου. 17 Καὶ ἔξαποτελῶ ὅππὲ σὲ λιμὸν καὶ θμεία ποτηρᾶ, καὶ πμωρήσομαί σε, καὶ θάνατον καὶ αἷμα διελύουσιντα ὅππὲ σὲ, καὶ

θυμῷ

ΚΕΦ. 5. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

καὶ ῥομφαία ἐπάξω ὅτι σὲ κυκλόθει· ἐγὼ Κύ-
ριος λελάληχα.

Κ Ε Φ. 5.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων·
2 ἢ ἐνθρώπων, στήμισον τὸ πρῶτον πόν-
του ὅτι τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ περὶ-
τάουσιν ἐπ' αὐτὰ, 3 καὶ ἔρεις· ἡ ὄρη Ἰσραὴλ,
ἀκύνεσθε λόγον Ἀδωναὶ Κυρίου· τὰδε λέγει Ἀδων-
αὶ Κύριος τοῖς ὄρεσι καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ ταῖς
νάπαις καὶ ταῖς φάσγυξι· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ'
ὑμᾶς ῥομφαία, καὶ ἐξολοθρευθήσεται τὰ ὑψη-
λὰ ὑμῶν, 4 καὶ ἀφανισθήσονται τὰ θυσιαστήρια συντελεσθί-
σων, καὶ συντελεσθίσονται τὰ πεδύνη ὑμῶν, καὶ τα-
καταβαλὼν πρᾶγματι αἱ ὑμῶν εἰδώλων πάντων εἰδώ-
λων ὑμῶν. 5. ✕ Καὶ δώσω ἡ πλώματα πᾶν
ἔθνος Ἰσραὴλ καὶ περὶ πᾶν τῶν εἰδώλων αὐτῶν,
καὶ ἀφαισθηθήσονται ἡ ὄρη καὶ ἡ πεδύνη ὑμῶν.
6 Ἐν πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ ὑμῶν αἱ πόλεις ἐρημωθήσονται, καὶ ἡ ὑψηλὰ ἀφα-
νισθήσονται, ὅπως ἐξολοθρευθῇ ἡ θυσιαστήρια
ὑμῶν, καὶ συντελεσθίσονται ἡ εἰδωλα ὑμῶν, καὶ
ἐκαλειφθῶσιν ἡ πεδύνη ὑμῶν, καὶ ἐκαλειφθῶσιν
ἡ ἔργα ὑμῶν, 7 καὶ πεποιῶται πρᾶγματι αἱ
ἐν μέσῳ ὑμῶν, καὶ ὅτι γινώσκετε, ὅτι ἐγὼ Κύριος.

8. Καὶ.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ ΚΕΦ. 5.

8 Καὶ ὑπολείψομαι ἐν τῇ γενέσθαι ἐξ ὑμῶν
ἀνασωζομένους ἐκ ῥομφαίας ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ
ἐν τῇ ἀγασκορπισμῷ ὑμῶν ἐν ταῖς χώραις,
9 καὶ μνησθήσονται με οἱ ἀνασωζόμενοι ἐξ ὑμῶν
ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι ἠχμαλωτεύθησαν ἐκ ἐμοῦ. ὅτι
ὁμώμεθα τῇ καρδίᾳ αὐτῶν τῇ ἐκπορευύσει [ἀπ'
ἐμοῦ] Χ τῇ ἀποστάσει ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς αὐτῶν τοῖς ἐκπορευόμενοις ὁπίσω τῶν ὀπιτη-
δύματι αὐτῶν. καὶ κόψονται τὰ πρὸς ὤματα
αὐτῶν ὡς τῶν χακίων, ὡς ἐποίησαν ἐν πᾶσι τοῖς
βδελύγμασι αὐτῶν [καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὀπιτη-
δύμασι αὐτῶν.] 10 Καὶ ὀπιγνώσονται ὅτι
ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς εἰς δαρεὰν λελάληκα τῷ ποιῆ-
σαι αὐτοῖς ἅπαντα τὰ κακὰ ταῦτα. 11 Τὰδε
λέγει ὁ Κύριος ὁ θεός· κρύψουσιν τῇ χειρὶ καὶ
ψόφουσιν τῇ ποδὶ, καὶ εἰπὼν, εὖγε, εὖγε ὅτι πᾶ-
σι τοῖς βδελύγμασι οἴκος Ἰσραὴλ. ἐν ῥομφαίᾳ
καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ἐν λιμῷ πεσοῦνται. 12 Ὁ
τελευτήσας ἐγγὺς ἐν ῥομφαίᾳ ποιεῖται, ὁ δὲ μακρὸν ἐν θά-
νάτῳ τελευτήσας, καὶ ὁ ὑπολειφθεὶς καὶ ὁ ὀφειχόμε-
νος ἐν λιμῷ σιωπευθήσεται· καὶ σιωπεύσου-
σιν ὀργῇ μου ἐπ' αὐτούς, 13 καὶ γνώσεσθε
διότι ἐγὼ Κύριος ὁ θεός. ἐν τῇ εἶναι τὰς τραυματίας
ὑμῶν ἐν μέσῳ τῶν εἰδώλων ὑμῶν κύκλῳ τῶν
δυσιασθειῶν ὑμῶν ὅτι πάντα βουλὴν ὑψηλὴν
✕ καὶ

ΚΕΦ. Ζ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

✠ καὶ ἐν πάσαις κορυφαῖς τῶν ὀρέων" καὶ ὑπο-
 χάτω δένδρου συσκίου ✠ καὶ ὑποχάτω πάσης
 δρυὸς δασείας," ὃ ἔδωκαν ἑκεῖ ὁσμὴν εὐωδίας
 πᾶσιν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. 14 Καὶ ἐκπεπῶ τὴν
 χεῖρά μου ἐπ' αὐτὰς, καὶ θήσομαι τὴν γλῶ-
 ττὴν ἐν ἀφῃσμονίᾳ καὶ ἐν ὀλεθρῷ ἀπὸ τῆς ἐρήμου
 δεξιᾶς ἐκ πάσης τῆς κατωκίας αὐτῶν, καὶ ὅτι-
 γνώσασθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος.

Κ Ε Φ. Ζ'.

1 **Κ**ΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων·
 2 καὶ σὺ ἡ ἀνθρώπου εἶπὸν, ταῦτα
 λέγει Ἀδωναῖ Κύριος, τῇ γῇ τῇ Ἰσ-
 ραὴλ πέρας ἡκὲν, τὸ πέρας ἡκὲν ὅτι τὰς τίς-
 σαρρας πῆλυνται τῆς γῆς. 3 Ἡκὲν τὸ πέρας,
 νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐγὼ ὅτι σέ,
 καὶ ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, καὶ δώσω
 ὅτι σέ πάντα τὰ βδελύγματα σου. 4 Οὐ φεί-
 σεται ὁ ὀφθαλμός μου ὅτι σέ, ὅθεν μὴ ἐλεήσω·
 διότι τὴν ὁδὸν σου ὅτι σέ δώσω, καὶ τὰ βδε-
 λύγματα σου ἐν μέσῳ σου ἔσται, καὶ γνώσῃ ὅτι
 ἐγὼ Κύριος. 5 Διότι τάδε λέγει Κύριος· ✠ κα-
 κία μία, κακία ἰδὲ ἔρχεται. 6 Τὸ πέρας ἡκὲν, ἡκὲν τὸ
 πέρας, ἐξηγέρθη πρὸς σέ, ἰδὲ ἡκὲν τὸ πέρας. 7 Ἡκὲν ἡ πλοκή
 ὅτι σέ τὸν κατωκαῖται τὴν γλῶττῃ ἡκὲν ὁ χαλεπός,
 ἡγγικεν

✠

✠

ΙΕΖΕΚΙΗΛ ΚΕΦ. Ζ'.

ἤγγικεν ἡ ἡμέρα, ἣ μετ' ἑορτάσων, ἣ δὲ μετ' ὠδίνων.

8 Νῦν ἐγγίθει ἡμέρα τὴν ὀργὴν μου ἐπὶ σέ, καὶ σιωπῶ ἐν τῇ θυμῷ μου ἐν σοὶ, καὶ κρινῶ σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, καὶ δώσω ἐπὶ σέ πάντα τὰ βδελύγματα σου. 9 Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἣ δὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὰς ὁδούς σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδελύγματα σου ἐν μέσῳ σου ἔσονται, καὶ ἐπιγνώσῃ, διότι ἐγὼ ἐμὶ Κύριος ὁ τύπων. 10 Ἰδὲ ἡμέρα Κυρίου, Ἰδὲ τὸ πέρας ἡμέρας, ἡξήσθαι ἡ πλοκή, καὶ ἡνθίσει ἡ ῥάβδος, ἡξομέσθαι ἡ ὕβρις, 11 καὶ σιωπήσῃ τὸ ἔργον αἰῶνός μου, καὶ ἡ μετὰ ἑορτάσων, ὅθεν μετ' ἀσπιδός. Καὶ οὐκ ἐξ αὐτῶν εἰσιν, ὅθεν ὀργισμὸς ἐν αὐτοῖς. 12 Ἡμερὰ ὁ χαμῶς, Ἰδὲ ἡ ἡμέρα· ὁ κτώμενος μὴ χαίρει, καὶ ὁ πτωχὸς μὴ θρηνηῖται· ὅτι ὀργὴ εἰς πάντας τὸ πλῆθος αὐτῆς. 13 Διότι ὁ κτώμενος ὡς τὸν πτωχόν, οὐκ ἐπὶ μὴ ἐπιτρέψῃ, καὶ ἐπὶ τῇ ζωῇ τὸ ζῆν αὐτῶν, ὅτι ὀργισίς εἰς πάντας τὸ πλῆθος αὐτῆς οὐκ ἀναχέμψῃ, καὶ ἄνθρωπος ἐν ὀφθαλμοῖς ζωῆς αὐτῆς ἣ χερσὶν. 14 Σαλπίσσατε ἐν σαλπίγγι, κρίνατε τὰ σύμπαντα, καὶ οὐκ ἔστι πολεμὸς εἰς τὸν πόλεμον, ὅτι ἡ ὀργὴ μου εἰς πάντας τὸ πλῆθος αὐτῆς. 15 Ὁ πόλεμος ἐν ῥομφαίᾳ ἔσθαι, καὶ ὁ λιμὸς καὶ ὁ θάνατος ἔσθαι· οἱ ἐν τῇ πεδίῳ ἐν ῥομφαίᾳ τελευτῶν.

ΚΕΦ. Ζ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

τελευτήσουσι, τὸς δὲ ἐν τῇ πόλει λιμὸς καὶ θά-
 νατος συντελέσει. 16 Καὶ ἀνασωθήσονται οἱ ἀνα-
 σωζόμενοι ἐξ αὐτῆς, καὶ ἔσονται ὅτι τῶν ὁρέων,
 ὡς περὶ μνηστῆρας· πάντες ἀποκτενώ,
 ἔχασον ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν. 17 Πᾶσαι χεῖρες
 ὀκλυθήσονται, καὶ πάντες μερὶ μολυνθήσονται
 ὑγρὰς, 18 καὶ περὶ σάκκοις, καὶ
 χαλύβδι αὐτῶν θάμβου· καὶ ὅτι πᾶν πρῶτον
 αἰχμὴ ἐπ' αὐτῶν, καὶ ὅτι πᾶσαι κεφαλὴν
 φαλάκρωμα. 19 Τὸ ἀργύριον αὐτῆς ῥιφήσεται
 ἐν ταῖς πλατείαις, καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ὑψο-
 ρηθήσεται. ✕ τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον
 αὐτῶν ἐδυνήσεται ἐξελείξῃ αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ
 ὀργῆς Κυρίου· αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐμὴ πλη-
 ρωθῶσι, καὶ αἱ κοιλίαι αὐτῶν ἐμὴ πληρωθῶσι,
 διότι βασιλεὺς τῶν ἀδικῶν αὐτῶν ἐγένετο. 20 Ἐκ-
 λεκτὰ κόσμου εἰς ὑψηφαίαν ἔθεντο αὐτὰ, καὶ
 εἰκόνας τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν ἐποίησαν ἐξ
 αὐτῶν· ἕνεκεν οὗτου δέδωκα αὐτὰ αὐτοῖς εἰς
 ἀκαθαρσίαν. 21 Καὶ πρῶτον αὐτὰ εἰς χεῖ-
 ρας ἀλλοτρίων, τὸ ἀρπάσσει αὐτὰ, καὶ τοῖς λοι-
 μοῖς τῆς γῆς εἰς σκῦλα, καὶ βελώσουσιν αὐτά. 22
 Καὶ ἀπερέψω τὸ πρῶτον μου ἀπ' αὐ-
 τῶν, καὶ μιμνήσκει τὴν ὀπισθοκλίω μου, καὶ εἰσε-
 λθόντες εἰς αὐτὰ ἀφυλάκτως, καὶ βεβηλώ-
 σουσιν

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. Η΄.

σουσιν αὐτά, 23 καὶ ποιήσουσιν φυρμόν· διότι
 ἡ γῆ πλήρης λαῶν, καὶ ἡ πόλις πλήρης ἀνομίας·
 24 ✕ Καὶ ἄξω ποιητὸς ἐθῶν, καὶ κληρονο-
 μήσουσιν τὰς οἰκίας αὐτῶν· καὶ ἀποσπέρσω τὸ
 φρύαγμα τῆς ἰσχύος αὐτῶν, καὶ μεθυσθήσεται τὰ
 ἄγα αὐτῶν. 25 Ἐξίλασμός ἦξεν, καὶ ζητήσῃ
 [εἰς] εἰρήνῃ, καὶ οὐκ ἔσται. 26 Οὐαὶ ὅτι ἔσται
 ἔσται, καὶ ἀγγελία ὅτι ἀγγελίαν ἔσται, καὶ ζητη-
 θήσεται ὅρασις ἐκ παροφῆτης, καὶ νόμος ἀπο-
 λείψεται ἐξ ἱερέως, καὶ βουλὴ ἐκ παροσβυτέρων.
 27 ✕ Ὁ βασιλεὺς πενθήσῃ, καὶ ὁ ἄρχων ἐν-
 δύσεται ἀφορισμόν, καὶ αἱ χεῖρες τῶ λαῷ τῆς
 γῆς παλαιωθήσονται· κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν
 ποιήσω αὐτοῖς, καὶ ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν ἐκ-
 δικήσω αὐτούς, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.

Κ Ε Φ. Η΄.

1 **Κ**ΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἑκτῷ ἔτει ἐν τῷ πέμ-
 πτῳ μηνί, πέμπτῃ τῷ μηνός, ἐγὼ ἐκα-
 θήμενος ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ οἱ παροσβύτεροι
 Ἰούδα ἐκάθηντο ἐνώπιον ἐμοῦ· καὶ ἐγένετο ἐπ’
 ἐμὲ χεὶρ Ἀδωναὶ Κυρίου, 2 καὶ ἶδον, καὶ ἰδὺς
 ὁμοίωμα ἀνδρός, ἀπὸ τῆς ὁσφύος αὐτοῦ καὶ ἔως
 ταῖς πόσιν, καὶ ἀπὸ τῆς ὁσφύος αὐτοῦ καὶ ἔως
 ἀνω αὐτοῦ ὡς ὅρασις ✕ αὐτοῦ, ὡς εἶδον
 ἡλέκτρον.

ΚΕΦ. η'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

ἡλέκτρον. 3 Καὶ ἔξτενεν ὁμοίωμα χειρὸς,
καὶ ἀνέλαβέν με τῆς κορυφῆς μου, καὶ ἀνέλαβέν με
πνεῦμα ἀναμέσον τῆς γῆς καὶ ἀναμέσον τῷ οὐ-
ρανῷ, καὶ ἤγαγόν με εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰ ὁράσῃ θεῷ
ὅτι τὰ πύργα τῆς πόλεως τῆς ἐσωτέρας τῆς
βλεπούσης. πρὸς βορρᾶν, ὃ ἰωὴ ἡ σῆλη ✕ τῆς
εἰκόνος τοῦ ζήλου τοῦ κτωμένου. 4 Καὶ ἰδὼς ἐκεῖ ζήλος
ἰωὴ δόξα Κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὴν ὁρᾶν,
ἰωὴ ἴδον ἐν τῷ πεδίῳ. 5 Καὶ εἶπεν πρὸς μέ-
ν ἐν ἀνθρώπου, ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου
πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνέβλεψα τοῖς ὀφθαλμοῖς μου
πρὸς βορρᾶν, καὶ ἰδὼς ἀπὸ βορρᾶ ὅτι τὴν πό-
λιν ✕ τῷ θυσιαστηρίου ἡ εἰκὼν τοῦ ζήλου τούτου
ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτὴν" [τὴν βλέπουσαν]
πρὸς ἀνατολὰς. 6 Καὶ εἶπεν πρὸς μέν ἐν
ἀνθρώπῳ, εἰσάραχες τί ἔτοι ποιῶσιν; ἀνομίας μα-
γάρας, ἃς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ποιῶσιν ὧδε, τῷ ἀπέ-
χεσθαι ἀπὸ τῶν ἀγίων μου, καὶ ἐπὶ ὅφῃ ἀμαρ-
τίας μέζονας. 7 Καὶ εἰσῆγαγόν με ἐπὶ τὰ
πύργα τῆς αὐλῆς, ✕ καὶ ἴδον, καὶ ἰδὼς ὅτι
μία ἐν τῷ τοίχῳ. 8 Καὶ εἶπεν πρὸς μέν ἐν
ἀνθρώπῳ, ὄρυξον δὴ ἐν τῷ τοίχῳ. Καὶ ὥρυξα
ἐν τῷ τοίχῳ, καὶ ἰδὼς θύρα μία. 9 Καὶ εἶπεν
πρὸς μέν ἐἰσελθε, καὶ ἴδε τὰς ἀνομίας τὰς πο-
μπάς, ἃς ἔτοι ποιῶσιν ὧδε σήμερον. 10 Καὶ
εἰσῆλθον,

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. Η.

εἰσῆλθον, καὶ ἴδον, καὶ ἴδ' ✕ πᾶσα ὁμοίωσις
ἐρπετῶ καὶ κτήνηος" μαῖταμα βδελύγματα, καὶ
[εἶδον] πάντα τὰ εἰδωλα οἴκου Ἰσραὴλ. 2. αὐτῶν
γεγραμμένα ἐπ' αὐτοῦ ποίχου κύκλῳ κύκλῳ.

11 Καὶ ἐβδμηκοντα ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέ-
ρων οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ Ἰεζονίας ὁ τῷ Σαφάν ἐ-
μέσῳ αὐτῶν εἰσῆκεν πρὸς πρεσβύτε-
ρα αὐτῶν, καὶ ἔχαστος θυματήριον αὐτῷ εἶχεν ἐν χειρὶ αὐτοῦ,
καὶ ἡ ἀτμίς τοῦ θυμιάματος ἀνέβαινεν. 12 Καὶ
εἶπεν πρὸς μέ· ἡ ἀνθρώπων, ἐώραχας ἀ οἱ πρεσ-
βύτεροι οἴκου Ἰσραὴλ ποιεῖσιν ὧδε ἕκαστος αὐτῶν
ἐν τῷ κοιτῶνι τῷ κρυπτῶ αὐτῶν. διότι εἶπαν·
ἐγκαταλείπειν Κύριος, ἐκ ἐφορᾶ ὁ Κύριος τὴν
γῆν. 13 Καὶ εἶπεν πρὸς μέ· ἐπὶ ὅφῃ ἀνομίας
μείζονας, ἃς οὗτοι ποιεῖσιν. 14 Καὶ εἰσῆγαγόν
με ἐπὶ τὰ πύθια τῆς πόλεως οἴκου Κυρίου
τῆς βλέψεως πρὸς βορρᾶν· καὶ ἴδ' ἐκεῖ γυναι-
κες καθήμεναι θρηνησάσαι τὸν Θεαμμένον. 15 Καὶ
εἶπεν πρὸς μέ· ἡ ἀνθρώπων ἐώραχας, μὴ μι-
χρὰ τῷ οἴκῳ Ἰούδα τῷ ποιεῖν τὰς ἀνομίας, ἃς
πεποιήκασι πεποιήκασι αὐτοὶ ὧδε· καὶ ἐπὶ ὅφῃ ὀπίσθησεν ὁ Κύριος
μείζονα ἔργα. 16 Καὶ εἰσῆγαγόν με εἰς τὴν
αὐλήν οἴκου Κυρίου τὴν ἑσωτέραν, καὶ ἴδ' ἐπὶ
τῷ πρεσβυτέρῳ ἱαῦ Κυρίου ἀναμέσον τῶν αὐλῶν,
καὶ ἀναμέσον τῶν θυσιῶν, ὡς εἴκοσι καὶ πέντε
ἄνδρες

ΚΕΦ. 9. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

ἄνδρες τὰ ὀπίσθια αὐτῶν διδωκότες πρὸς τὸν
ναὸν Κυρίου, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀπέναντι,
καὶ οὗτοι προσκυνοῦν κατ' ἀνάτολάν τῃ ἡλίῳ.

17 Καὶ εἶπεν πρὸς μέ· ἑώρακας ἢ ἄνθρωπος,
μὴ μικρὰ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τῷ ποιεῖν τὰς ἀνομίας Ἰσραὴλ
αἷς πεποιήκασιν ὧδε; διότι ἐπλησάν τιμὴν γλυῶ
ἀνομίας, καὶ ἐπέσρεψαν τῷ παροργίσαι με· καὶ
ἰδοὺ αὐτοὶ ✕ ὀκνεῖν τὸ κλῆμα" ὡς μυκκί-
ζοντες, 18 καὶ ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς μτ' θυμοῦ·
ὃ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου, ὅδε μὴ ἐλεήσω·
✕ καὶ χαλέσουσιν ὅς τοις ὤσιν μου, καὶ ὃ μὴ
εἰσακτάσω αὐτοῖς."

Κ Ε Φ. Θ'.

Ι **Κ**ΑΙ ἀνέβη εἰς τὰ ὠτά μου φωνὴ με-
γάλη, λέγων· ἤγγικεν ἡ ἐκδίκησις τῆς
πόλεως· καὶ ἔκαστος ἔχεν τὰ σκεῦη τῆς αὐτοῦ
ἐξολοθρεύσεως ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. 2 Καὶ ἰδοὺ ἔξ
ἄνδρες ἤρχοντο ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης τῆς
ὑψηλῆς τῆς βλέψεως πρὸς βορρᾶν, καὶ ἔκαστος
πέλυξ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ εἰς ἀνὴρ ἐν μέσῳ
αὐτῶν ἐνδεδυκὸς ποδήρη, καὶ ζώνη σαπφείρου ζώνην
ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθον, καὶ ἔστησαν
ἐν χώματι τῷ θυσαστηρίου τῷ χαλκοῦ. 3 Καὶ
ὁῖα ἦν Ἰσραὴλ ἀνέβη ἐπὶ τῶν χειρῶν, ἡ ὅσα Χερσὶν

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. 9.

ἐπ' αὐτῶν εἰς τὸ αἶθερον τῷ οἴκῳ· καὶ ὀκάλει-
 σει τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκότα τοὶ ποδήρη, ὃς
 εἶχεν ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τὴν ζώνην, 4 καὶ
 εἶπεν Κύριος πρὸς αὐτοὺς· διέλθε μέσσω Χ τὴν
 πόλιν μέσσω τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ δὲς τὸ σημεῖον
 ἐπὶ τὰ μέτωπα τῶν ἀνδρῶν τῶν κατὰσυναζόντων
 καὶ τῶν κατοικομένων ἐπὶ τὰς οὐκασ τῶν ἀνο-
 μίας τῶν γυναικῶν. ὃ μέσσω αὐτῆς. 5 Καὶ
 οὗτοις εἶπεν ἀκούοντός μου, πορεύεσθε ὅπισθεν
 αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν, καὶ κόπτετε, καὶ μὴ φείσεσθε
 τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, καὶ μὴ ἐλεήσητε. 6 Πρεσ-
 βύτερον καὶ νεώτερον καὶ παρθένον καὶ ἡγήτιαν
 καὶ γυναικας ἀποκλείνατε εἰς ἔξαιψιν· ἐπὶ
 δὲ πάντας, ἐφ' οὓς ὅστιν τὸ σημεῖον, μὴ ἐγγίσπη,
 καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου ἄρξασθε· καὶ ἤρξαντο
 ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πρεσβυτέρων, οἱ ἦσαν ἔσχατοι
 τοῦ οἴκου. 7 Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· μιᾶναι
 τοὶ οἶκον, καὶ πληρώσατε τὰς ὁδοὺς νεκρῶν ὀκ-
 πορευόμενοι, καὶ κόπτετε. 8 Καὶ ἐγένετο ὅτι
 τὸ κόπτεν αὐτοῦς, Χ ἐπελάμβανεν ἐγὼ, καὶ πνέω
 ἐπὶ πρὸς ὁππότε μου, καὶ ἀνέβησάν με, καὶ εἶπα·
 οἱ ἄνθρωποι Ἀδωναὶ Κύριε, ἔξαιψος σὺ τὰς κατα-
 λείψεις τῷ Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ὀκλήσῃ σε τὸν θυ-
 μόν σου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ; 9 Καὶ εἶπεν πρὸς
 μέ· ἀδικία τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ καὶ Ἰσὺα μαμ-
 γάλωται

ΚΕΦ. Ι. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

γάλλονται σφόδρα σφόδρα, ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ
λαῶν πολλῶν, καὶ ἡ πόλις ἐπλήσθη ἀδικίας
καὶ ἀκαθαρσίας, ὅτι εἶπαν, ἐκαθάλειται ὁ Κύ-
ριος τὴν γῆν, οὐκ ἔσται ὁ Κύριος. 10 Καὶ ἐγὼ
εἶπα· ἐγὼ εἴμι, ὃ φησὶται ὁ ὀφθαλμὸς μου, καὶ
μὴ ἐλέησω, τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐ-
τῶν δίδωχα. 11 Καὶ ἰδὲ ὁ αὐτὸς ὁ εἰσεδυκὸς
τῶν ποδῶν, καὶ φεμίσσμεν τῇ ζώνῃ τὴν
ὀσφυὸς αὐτοῦ, καὶ ἀπεκρίνατο λόγον, λέγων· πη-
ποίηκα, καὶ ἐνετείλω μοι.

Κ Ε Φ. Ι.

1 **Κ**ΑΙ ἰδοὺ, καὶ ἰδὲ ἐπάντα τῷ σπέρματι
τῷ ὑπὲρ κεφαλῆς τῶν Χερουβείμ,
ὡς λίθος σαρφείρου ὁμοίωμα θρόνου
ἐπ' αὐτοῦ. 2 Καὶ εἶπεν πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν
ὀφειδισκόμενον τὴν πόλιν· ἔσπελθε εἰς τὸ μέσον
τῶν προχῶν, τῶν ὑποκείμεν τῶν Χερουβείμ, καὶ
πλῆσθι τὰς χεῖρας σου ἀνδράκων πρὸς ὅκα
μέσου τῶν Χερουβείμ, καὶ ἀφροσύνησον ἐπὶ τὴν
πόλιν· καὶ ἐσπλῆθι ἐνώπιον ἐμοῦ, 3 καὶ τὰ Χερ-
ουβείμ εἰσηκὲ ὅκα δεξιῶν τῷ οἴκου ὅτι τῷ ἐκπορεύε-
σθαι τὸν ἄνδρα, καὶ ἡ νεφέλη ἐπλησεν τὴν αὐ-
λὴν τὴν ἐσωτέραν. 4 Καὶ ἀπῆρεν ἡ δοῦσα Κυ-
ρίου ἀπὸ τῶν Χερουβείμ εἰς τὸ αἶθερ τῷ οἴκῳ,

Χερουβείν

Χερουβείν

Χερουβείν

ΙΕΖΕΚΙΗΛ ΚΕΦ. Ι.

καὶ ἐπλήσεν τὸν οἶκον ἡ νεφέλη· καὶ ἡ αὐλὴ
ἐπλήσθη τῷ φέγγος τῆς δόξης Κυρίου. 5 Καὶ
Χερουβείν φωνὴ τῶν πτερυγίων τῶν Χερουβείμ ἤκκετο ἕως τῆς
αὐλῆς τῆς ἑξατέρας, ὡς φωνὴ θύῃ σαδδὰι λα-
λουῦτος. 6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπιπλεῖσθαι
αὐτοὺς καὶ ἀνδρὶ καὶ ἐνδεδυκότι τὴν φοβίαν τῆν
ἁγίαν, λέγων, λάβε πῦρ ἐκ μέσων τῶν προχῶν
ἐκ μέσων τῶν Χερουβείμ, καὶ εἰσῆλθεν, καὶ ἔστη
ἐχόμενος τῶν προχῶν. 7 Καὶ ἔξετασεν ὁ Χε-
ρουβ τὴν χεῖρα αὐτῆς εἰς μέσον τῆς πυρὸς τῆς
Χερουβείν ὄντος ἐν μέσῳ τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔλαβεν, καὶ ἔδω-
κεν εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἐνδεδυκότος τὴν φοβίαν
τῆν ἁγίαν, καὶ ἔλαβεν, καὶ ἔξηλθεν. 8 Καὶ
ἰδὺς ἰδὼν τὰ Χερουβείμ ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων ὑπο-
Χερουβείν χράσσει τῶν πτερυγίων αὐτῶν. 9 Καὶ ἰδὼν, καὶ
Χερουβείν ἰδὺς προχοὶ τέσσαρες εἰσῆκεισιν ἐχόμενοι τῶν Χερου-
βείμ· προχὸς εἰς ἐχόμενος τῷ Χερουβ τῷ ἐνός,
καὶ προχὸς εἰς ἐχόμενος τῷ Χερουβ τῷ ἐνός· καὶ
ἡ ὄψις τῶν προχῶν, ὡς ὄψις λίθου ἀνθρώπου. 10
Καὶ ἡ ὄψις αὐτῶν ὁμοίωμα ἐν τοῖς τέσσαρ-
σιν, ὅτι πρόπον ὅταν ἡ προχὸς ἐκ μέσων προχῶν.
11 Ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ, εἰς τὰ τέσσαρα
μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο, ὃς ἐπέστροφον ἐν τῷ πο-
ρεύεσθαι αὐτά· ὅτι εἰς ὃν αὐτὸς τόπον ἐπέβλεψεν
ἡ ἀρχὴ ἡ μία, ἐπορεύοντο, καὶ ὅς ἐπέστροφον
ἐν

ΚΕΦ. Ι'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

ὡς τῷ πορεύεσθαι αὐτῶν. 12 Χ Καὶ πᾶσαι αἱ
σπέρκαὶ αὐτῶν, καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν, καὶ αἱ χεῖρες αὐ-
τῶν, καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν, καὶ οἱ προχοὶ πλήρεις
ὀφθαλμῶν κυλάδεν τοῖς τέσσαρσιν προχοῖς αὐτῶν.

13 Τοῖς δὲ προχοῖς τέτοις ἐπεκλήθη Γεγγέλ.

τὸτο

14 ✕ Καὶ τέσσαρα ὁρόσωπα τῷ ἐνί· τὸ ὁρόσω-
πον τῷ ἐνὸς ὁρόσωπον Χερύβ, καὶ τὸ ὁρόσωπον
τῷ δευτέρῳ ὁρόσωπον ἀνθρώπου, καὶ τὸ ὁρόσω-
πον τῷ τρίτῳ ὁρόσωπον λέοντος, καὶ τὸ τέταρ-
τον ὁρόσωπον αἰετοῦ." 15 Καὶ ἐπῆραν τὰ χερ-
εῖμ. Οὗτο τὸ ζῶον ὃ εἶδον ὅτι τῷ ποταμῷ τῷ

✕

✕

✕

✕

Χερύβειν

Χερύβειν

Χοβάρι. 16 Καὶ ὡς τῷ πορεύεσθαι τὰ χερεῖμ,
ἐπορεύοντο καὶ οἱ προχοὶ, καὶ ἔτσι ἐχόμενοι αὐτῶν
καὶ ἐν τῷ ἔξαιρειν τὰ χερεῖμ τὰς πτέρυγας αὐ-
τῶν τῷ μετεωρίζεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς, οὐκ ἐπέ-
σφρεφον οἱ προχοὶ αὐτῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀπὸ τῶν ἐχό-
μιμα αὐτῶν. 17 Ἐν τῷ ἐστῆναι αὐτὰ, εἰσή-
χεισαν· καὶ ἐν τῷ μετεωρίζεσθαι αὐτὰ, ἐμετεω-
ρίζοντο μετ' αὐτῶν. διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν αὐ-
τοῖς ἦν. 18 Καὶ ἔξηλθεν δόξα Κυρίου ἀπὸ

Χερύβειν

Χερύβειν

Χερύβειν

ἔξαιρειν

τῷ αἰθείου τῷ οἴκου, καὶ ἐπέβη ὅτι τὰ χερεῖμ,
19 καὶ ἀνέλαβον τὰ χερεῖμ τὰς πτέρυγας αὐ-
τῶν, καὶ ἐμετεωρίσθησαν ἀπὸ τῆς γῆς ἐνώπιον
ἐμοῦ, ἐν τῷ ἐξελεῖν αὐτὰ, καὶ οἱ προχοὶ ἐχόμενοι
αὐτῶν· καὶ ἔφησαν ὅτι τὰ πρὸς οὐρανὸν τῆς πύ-

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. ΙΑ΄.

λης οἴκου Κυρίου τῆς ἀπέραντι, καὶ δόξα [Κυ-
ρίου] Θεοῦ Ἰσραὴλ ἡ ἐπ' αὐτῶν ὑπερέσται.
20 Τὺτο τὸ ζῶον ὅστις, ὃ εἶδον ὑπερέσται Θεοῦ
Ἰσραὴλ ὅτι τῷ ποταμῷ τῷ Χοβάρ, καὶ ἔγνων
Χερσὶν ὅτι χερσὶν ὅστις. 21 Τέσσαρα πόσσωπα καὶ ἐνί,
καὶ ὅκτω πτέρυγες καὶ ἐνί, καὶ ὁμοίωμα χειρῶν
ἀνθρώπου ὑπερέσται τῶν πτερυγῶν αὐτοῦ.
22 Καὶ ὁμοίωμα τῶν πόσσωπων αὐτοῦ. Ταῦτα
τὰ πόσσωπα ὅστις, ὃ εἶδον ὑπερέσται τῆς δόξης
Θεοῦ Ἰσραὴλ ὅτι τῷ ποταμῷ τῷ Χοβάρ πλὴν
ὄρασαν αὐτοῦ, καὶ αὐτὰ ἔχασαν κατὰ πόσσωπον
αὐτῶν ἐπορεύοντο.

Κ Ε Φ. ΙΑ΄.

Ι **Κ** ΑΙ ἀνέλαβέν με πνεῦμα, καὶ ἤγαγέν με
ὅτι πλὴν πύλιν τῷ οἴκῳ Κυρίου πλὴν
κατένδοντι, πλὴν βλέποντες κατὰ ἀνα-
τολάς· καὶ ἰδὲ ὅτι πᾶν πρῶτον τῆς πύλης
ὡς εἴκοσι καὶ πέντε ἄνδρες, καὶ ἰδὼν ἐν μέσῳ αὐ-
τῶν τὸν Ἰεχοϊάκ τὸν τῷ Ἰάζερ καὶ Φαλτίας τὸν
τῷ Βαταίου, πρὸς ἀφηνεμένους τῷ λαῷ. 2 Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς μέ· ἡ ἐν ἀνθρώποις, ὅτι οἱ ἄν-
δρες οἱ λογίζονται μάταια καὶ βεβηλωμένοι βου-
λιν ποιεῖν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, 3 οἱ λέγον-
τες· οὐχὶ πρῶτον ἀποδομηθῆται αἱ οἰκίαι;
αὕτη

ΚΕΦ. ια'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

αὕτη ὅτιν ὁ λέβης, ἡμεῖς δὲ τὰ χρέα. 4 Διὰ
 τῆτο προφήτευσον ἐπ' αὐτὸς, προφήτευσον, ὡς
 ἀνθρώπου. 5 Καὶ ἔπεισεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα Κυ-
 είου, καὶ ἔπεν πρὸς μέ· λέγε· τάδε λέγει Κύ-
 ρι. οὕτως εἶπατε, ὁ οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ τὰ
 ἀφ' ὧν τὰ πνεύματα ὑμῶν ἐγὼ ὀπίσταμαι,
 6 ἐπληθύνατε νεκροὺς ὑμῶν ἐν τῇ πόλει τῇ αὐτῇ,
 καὶ σὺ ἐπλήστατε τὰς ὁδοὺς αὐτῆς πρᾶγματι.
 7 Διὰ τῆτο τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύρι· τὸς
 νεκροὺς ὑμῶν, οὓς ἐπέξατε ἐν μέσῳ αὐτῆς, οὗτοί ἐφονεύσατε
 εἰσιν τὰ χρέα, αὕτη δὲ ὁ λέβης ὅτιν, καὶ ὑμᾶς
 ἔξάξω ἐκ μέσου αὐτῆς. 8 Ῥομφαίαν φοβεῖσθε,
 καὶ Ῥομφαίαν ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς, λέγει Ἀδωναὶ Κύ-
 ρι. 9 Καὶ ἔξάξω ὑμᾶς ἐκ μέσου αὐτῆς,
 καὶ πρὸς ἄλλους ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἄλλοτριῶν, καὶ
 ποιήσω ἐν ὑμῖν κρίματα, 10 ἐν Ῥομφαίᾳ πεσι-
 αθε, [καὶ] ὅτι πᾶν οἶον τῷ Ἰσραὴλ κρινῶ ὑμᾶς, ὁρέων
 καὶ ὀπιγνώσθε ὅτι ἐγὼ Κύρι· 11 ✕ Αὕτη
 ὑμῖν ὁκ· ἔσται εἰς λέβητα, καὶ ὑμεῖς ὃ μὴ γέ- ✕
 νησθε ἐν μέσῳ αὐτῆς εἰς χρέα· ὅτι τῶν οἶων ✕ ὁρέων
 τῷ Ἰσραὴλ κρινῶ ὑμᾶς. 12 Καὶ ὀπιγνώσθε ✕
 διότι ἐγὼ Κύριος· ὅτι ἐν τοῖς διχαιώμασί μου οὐκ ἐπο- ✕
 ρείσθε, καὶ τὰ κρίματά μου οὐκ ἐποιήσατε, ἀλλὰ καὶ ✕
 τὰ κρίματα τῶν ἰσθῶν τῶν φεικύνων ὑμῶν ἐποιήσατε. ✕

13 Καὶ ἐγένετο ὡς πρὸς προφητεύειν με, καὶ

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. ΙΑ΄.

Φαλπίας ὁ τῷ Βορραῖς ἀπέθανεν, καὶ πίπῳ ὅτι
 πρῶτόν μου, καὶ ἀνεβόησα φωνὴ μεγάλη, καὶ
 εἶπα· οἴμμοι οἴμμοι Ἀδωνὰὶ Κύριε, εἰς σιωτέ-
 λειαν σὺ ποιεῖς τὰς καταλοιπίους τῷ Ἰσραὴλ·
 14 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων·
 15 Ἦ ἐν ἀνθρώπου, οἱ ἀδελφοί σου καὶ οἱ ἄνδρες
 τῆς αἰχμαλωσίας σου καὶ πᾶς ὁ οἶκος τῷ Ἰσ-
 ραὴλ σιωπτετέλεται, οἷς εἶπαν αὐτοῖς οἱ κατοι-
 κοιῶντες Ἱερουσαλὴμ, μαχερὲν ἀπέχετε ἀπὸ τῷ
 Κυρίου, ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κληρονομίαν.
 16 Διὰ τοῦτο εἶπόν· ταῦδε λέγει Ἀδωνὰὶ Κύ-
 ρι· ὅτι ἀπόσπασμα αὐτῶν εἰς τὰ ἔθνη, καὶ
 ἀγχορπιαὶ αὐτῶν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἔσο-
 μαι αὐτοῖς εἰς ἀγίασμα μακρὸν ἐν ταῖς χώραις,
 οὗ ἐὰν εἰσελθῶσιν ἐκεῖ. 17 Διὰ τοῦτο εἶπόν·
 ταῦδε λέγει Ἀδωνὰὶ Κύριος· καὶ εἰσδέξομαι αὐ-
 τὰς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ συνάξω αὐτὰς ἐκ τῶν
 χωρῶν, ὧς διέσπειρα αὐτὰς ἐν αὐταῖς, καὶ δώσω
 αὐτοῖς τὴν γῆν τῷ Ἰσραὴλ, 18 καὶ εἰσελεύ-
 σονται ἐκεῖ, καὶ ἐξαρθῶσι πάντα τὰ βδελύγματα
 αὐτῆς καὶ πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς ἐξ αὐτῆς.
 19 Καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίας ἐτέρας, καὶ πνεῦμα
 χαρὸν δώσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐκαστάσω τὴν καρ-
 δίαν [αὐτῶν] τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτῶν,
 καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίας σαρκίνους, 20 ὅπως
 ἐν

ΚΕΦ. 16'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

ὃ τῷ τοῖς πρεσβυτάμοις μου πορεύονται, καὶ τὰ
δικαιώματά μου φυλάσσονται, καὶ ποιήσωσιν αὐτά, ποιήσωσιν
καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς
εἰς θεόν, [λέγει Κύριος.] 21 Καὶ κατὰ τὰς
καρδίας τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν καὶ τῶν ἀνο-
μιῶν αὐτῶν καὶ τῶν πονηρῶν ὧν ἐποίησαν, ὡς ἡ
καρδία αὐτῶν ἐπορεύετο, τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κε-
φαλὰς αὐτῶν δέδωκα, λέγει Ἀδωναὶ Κύριος.
22 Καὶ ἔξηραν τὰ Χερσβεὶμ τὰς πτέρυγας αὐ-
τῶν, καὶ οἱ τροχοὶ ἐχώρησαν αὐτῶν, καὶ ἡ δόξα
θεοῦ Ἰσραὴλ ἦν ἐπ' αὐτοῖς περιεβάλει αὐτῶν.
23 Καὶ ἀνέβη δόξα Κυρίου ἐκ μέσσης τῆς πό-
λεως, καὶ ἔφη ὅτι τῷ ὄρει, ὃ ἦν ἀπέναντι τῆς πό-
λεως. 24 Καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα, καὶ
ἤγαγόν με εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς τὴν αἰχμα-
λωσίαν ὃν ὁράσθαι ἐν πνεύματι θεοῦ· καὶ ἀνέβην
ὑπὸ τῆς ὁρασίης, ἧς ἴδον, 25 καὶ ἐλάλησα
πρὸς τὴν αἰχμαλωσίαν πάντας τὰς λόγους Κυ-
ρίου, οὓς ἔδειξέν μοι [Κύριος.]

Κ Ε Φ. 1Β'.

1 **Κ**ΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων·
2 ὃ ἐν ἀνθρώπῳ, ὃν μέσῳ πάντων ἀδικιῶν
αὐτῶν σὺ κατεικείς, οἱ ἔχουσιν ὀφθαλ-
μοὺς τῷ ὄρει, καὶ ἔβλεπουσιν, καὶ ὦτα ἔχουσιν
τῷ

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. ΙΒ'.

τῷ ἀκύν, καὶ ἔκ ἀκύνουσιν, διότι οἶκος πῶδα-
 πτεράων ὅσιν. 3 Καὶ σὺ ἡ ἀνθρώπου, ποιή-
 σον σεαυτῷ σκεύη αἰχμαλωσίας, καὶ αἰχμαλω-
 τίστην ἡμέρας ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ αἰχμαλω-
 οἴκου τίστησιν ὅτι τῷ τόπου σου εἰς ἕτερον τόπον ἐνώ-
 πιον αὐτοῦ, ὅπως ἴδωσιν, διότι οἶκος πῶδα-
 κραίων ὅσιν. 4 Καὶ ἐξοίσεις τὰ σκεύη σου σκεύη
 αἰχμαλωσίας ἡμέρας κατ' ὀφθαλμούς αὐτοῦ,
 καὶ ἐξελεύσῃ σὺ ἐσπέραις ἐνώπιον αὐτοῦ, ὡς ὅτι
 πορεύεται αἰχμαλωτῷ. 5 Ἐνώπιον αὐτῶν
 διώρυξον σεαυτῷ εἰς τὸν τοῖχον, καὶ διεξελεύσῃ δι'
 αὐτοῦ. 6 Ἐνώπιον αὐτοῦ. ἐπ' ὧμων ἀνα-
 ληφθήσῃ, καὶ κεκρυμμένος ἐξελεύσῃ, τὸ πρόσω-
 πόν σου συγκαλύψεις, καὶ ἔ μὴ ἴδῃς τίτις γινώ-
 σκει, διότι τίρας δέδωκά σε πρὸ οἴκου Ἰσραὴλ. 7 Καὶ
 ἐποίησα οὕτως κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατό μοι
 καὶ σκεύη μου ἐξήνεγκα ὡς σκεύη αἰχμαλωσίας
 ἡμέρας, καὶ ἐσπέραις διώρυξα ἐμαυτῷ τὸν τοῖχον
 τῇ χειρὶ, καὶ κεκρυμμένος ἐξῆλθον, ἐπ' ὧμων
 ἀνελήφθην ἐνώπιον αὐτῶν. 8 Καὶ ἐγένετο λό-
 γος Κυρίου πρὸς με ἐν τῷ πνεύματι, λέγων. 9 ἡ ἀν-
 θρώπου, ὅτι εἶπαν πρὸς σὲ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ,
 οἶκος ὁ πῶδαπτεράων, τί σὺ ποιεῖς; 10 Εἶ-
 πόν πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Κύριος Κύριος·
 εἰπὸν πρὸς ἄρχοντι καὶ πρὸς ἀφηνεγμῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ
 καὶ

ΚΕΦ. ΙΒ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

καὶ παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ, οἱ εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν,
 11 εἰπὼν, ὅτι ἐγὼ τέρετα ποιῶ ἐν μέσῳ αὐ-
 τῆς· ὃν τρόπον πεποιήκα, ὕψος ἔσται αὐτοῖς, ἐν
 μεταχειρίᾳ καὶ ἐν ἀγκυμαλωσίᾳ πορεύσονται,
 12 καὶ ὁ ἄρχων αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐπ' ὤμων αὐτῆς
 ἀρδήσει, καὶ κεκρυμμένος ἐξελεύσεται ἀπὸ τῆς
 τοίχου, καὶ οὐρύξει τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν δι' αὐτῆς, οὐρύξει
 τὸ πρὸσωπον αὐτῆς συγκαλύψας, ὅπως μὴ ὁρα-
 θῇ ὀφθαλμοῖς, καὶ αὐτὸς τίπτε γλῶσσαν οὐκ ὄψεται.
 13 Καὶ ὁκπετάσω τὸ δίκτυόν μου ἐπ' αὐτὴν,
 καὶ συλληφθήσεται ἐν τῇ φειοχῇ μου, καὶ ἄξω
 αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα εἰς γλῶσσαν Χαλδαίων, καὶ αὐ-
 τίπτε οὐκ ὄψεται, καὶ οὐκ ἐκφυγήσεται. 14 Καὶ
 πάντας τοὺς κύκλους αὐτῆς τοὺς βοηθούς αὐτῆς, καὶ
 πάντας τοὺς ἀντιλαμβομομόρους αὐτῆς ἀφ' αὐτῆς
 εἰς πάντα ἄνεμον, καὶ ῥομφαίας ἐκκινήσω ὀπίσω οὐκ ἐκ
 αὐτῆς. 15 Καὶ γνώσομαι, διότι ἐγὼ Κύριος,
 ἐν τῇ ἀφ' ἧς σκορπίσω με αὐτῆς ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
 καὶ ἀφ' ἧς σκορπίσω αὐτῆς ἐν ταῖς χώραις. 16 Καὶ
 ἡ πολείφορος ἐξ αὐτῶν ἄνδρες ἀριθμῶ ἐκ ῥομ-
 φαίας, καὶ ἐκ λιμοῦ καὶ ἐκ θανάτου, ὅπως οὐκ
 διηγῶνται πᾶσαι τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐν τοῖς
 ἔθνεσιν, ὅτι εἰσήλθουσιν οὐκ, καὶ γνώσομαι ὅτι ἐγὼ
 Κύριος. 17 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς
 με, λέγων 18 ὅτι ἄνθρωποι, τὸν ἄρτον σου μετ'
 ὁδότης

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. ΙΒ'.

ὀδυνῆς φάγεσαι, καὶ τὸ ὕδωρ σὺ μετὰ βασιάνου
καὶ ἐκθλίψῃς πίεσαι. 19 Καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν
λαὸν τῆς γῆς· τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος τοῖς
κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ ὅτι τῆς γῆς τῆ Ἰσραὴλ
τῆς ἄρτους αὐτῶν μετ' ἐνδείας φάγονται, καὶ τὸ
ὕδωρ αὐτῶν μετ' ἀφθισμού πίνονται, ὅπως ἀφα-
νωθῇ ἡ γῆ σὺν τῷ πληρώματι αὐτῆς, ἐν ἀσε-
βείᾳ γὰρ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.
20 Καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν αἱ κατοικοῦνται ἐξερη-
αὐτῆς μωθήσονται, καὶ ἡ γῆ αὐτῇ εἰς ἀφθισμόν ἔσται,
καὶ ὅτι γινώσκατε, διότι ἐγὼ Κύριος. 21 Καὶ
ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων· 22 ὦ
αἰθρόπου, τίς ὑμῖν ἡ ᾠδολογία αὕτη ὅτι τῆς
γῆς τῆ Ἰσραὴλ, λέγοντες· μακρὰν αἱ ἡμέραι,
ἀπόλλαιεν Χ πᾶσαι ὁδοί; 23 Διὰ τῆτο εἰ-
πὸν πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος·
ἀποσρέψω τὴν ᾠδολογίαν τῶν τῶν, καὶ οὐκέτι
μὴ εἴπωσιν τὴν ᾠδολογίαν τῶν τῶν οἶκος τῆ
Ἰσραὴλ, ὅτι λαλήσεις πρὸς αὐτούς, ἡγήσαντο
Καὶ αἱ ἡμέραι, καὶ λόγος πάσης ὁδοῦ. 24 Ὅτι
οὐκ ἔπ' ἔσται πᾶσαι ὁδοί ψαύδης, καὶ μανιεύο-
μιμος πᾶς πρὸς χάριν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
25 Διότι ἐγὼ Κύριος λαλήσω τὰς λόγους μου,
λαλήσω καὶ ποιήσω, καὶ ὃ μὴ μνησθῶ ἐπ' ὅτι
ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν οἶκος ὁ ᾠδολογῶν
λαλήσω

ΚΕΦ. ΙΓ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

λαλήσω λόγον καὶ ποιήσω, λέγει Ἀδωναὶ Κύριος.
 26 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων·
 27 ἢ ἐν ἀνθρώπου, ἰδὲ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ὁ πᾶς
 πικραίνων, λέγοντες λέγουσιν, ἢ ὅρασις ἰὺ οὗτος
 ὄρα, εἰς ἡμέρας πολλὰς, καὶ εἰς χρόνους μακροὺς
 οὗτος πρὸς φητεύει, 28 Ἀλλὰ οὗτο εἰπὼν πρὸς
 αὐτοὺς, τὰδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· ἢ μὴ μικύ-
 νωσιν ἔκ ἐπὶ πάντες οἱ λόγοι μου, ἢς ἀν λαλήσω· ὅτι
 λαλήσω λόγον καὶ ποιήσω, λέγει Ἀδωναὶ Κύριος.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Ι **Κ** ΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων·
 2 ἢ ἐν ἀνθρώπῳ, πρὸς φητεύουσι ὅτι τῆς
 πρὸς φητέας τῷ Ἰσραὴλ, τῆς πρὸς φη-
 τεύοντες, καὶ ἐρεῖς τοῖς πρὸς φητέας τοῖς πρὸς
 φητεύουσι ἀπὸ καρδίας αὐτῶν, καὶ πρὸς φητεύ-
 σεις, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἀκούσατε λόγον Κυ-
 ρίου. 3 Τὰδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· οὐαὶ τοῖς
 πρὸς φητεύουσι ἀπὸ καρδίας αὐτῶν, ὅτι οἱ πρὸς
 φητεύοντες ἀπὸ τῆς πρὸς φητέας αὐτῶν, καὶ τὸ καὶ φητεύ-
 οντες μὴ βλέπουσιν. 4 Οἱ πρὸς φητεύοντες σου Ἰσραὴλ
 ὡς πρὸς φητεύοντες εἰς τὰς ἐρήμους· 5 ἢ ἐκ ἔστησαν οἱ ἀλώπηκες
 πρὸς φητεύοντες καὶ σινηγᾶν ποιμένα καὶ ὅτι τὸν
 οἶκον τῷ Ἰσραὴλ· οὐκ ἀνέστησαν οἱ λέγοντες οἱ
 ἡμέρας Κυρίου, 6 βλέποντες ψαύει, μαλίστα
 μενοι

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. ιγ'.

μειοι μάταμα, οἱ λέγοντες· τὰδε λέγει Κύριος,
καὶ ὁ Κύριος ἐκ ἀπέσταλκεν αὐτοὺς, καὶ ἤρξαντο
τῷ ἀναστῆσαι λόγον. 7 Οὐχὶ ὄρασι ψαδὴν ἐω-
ράχατε; καὶ μαντείας ματαίας εἰρήκατε; Καὶ
✠ λέγετε, φησὶν Κύριος, καὶ ἐγὼ οὐκ ἐλά-
λησα." 8 Διὰ τοῦτο εἶπὸν, τὰδε λέγει Ἀδωναὶ
Κύριος· ἀνθ' ὧν οἱ λόγοι ὑμῶν ψευδεῖς, καὶ αἱ
μαντεῖαι ὑμῶν μάταμα, διὰ τοῦτο ἰδὲ ἐγὼ ἐφ'
ὑμᾶς, λέγει Ἀδωναὶ Κύριος. 9 καὶ ὅκτειω
τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὰς πτερύγας τὰς ὀρώντας
ψαδὴν καὶ τὰς σπορθεγμομένους μάταμα· ἐν παι-
δείᾳ τῷ λαῷ μου οὐκ ἴσονται, ὅδε δὲ ἐν γραφῇ
οἴκου Ἰσραὴλ ἐ γραφήσονται, καὶ εἰς τὴν γλῶ-
ττῃ Ἰσραὴλ ἐκ ἐισελούσονται, καὶ γνώσονται ὅτι
ἐγὼ εἰμι Ἀδωναὶ Κύριος. 10 Ἀνθ' ὧν ἐπλά-
νησται τὸν λαόν μου, λέγοντες, εἰρήνη, εἰρήνη, καὶ
οὐκ ἔστιν εἰρήνη, καὶ ἔτος οἰκοδομῆς τὸν τοῖχον, καὶ
ἄλλοι αὐτοὶ ἀλείφουσιν αὐτὸν, ποτῖται. 11 Εἶπὸν πρὸς
τὰς ἀλείφοντας αὐτὸν· ποτῖται, καὶ ἔσται ὑμεῖς
κατακλύζον, καὶ δώσω λίθους πετροβόλους εἰς
τὰς ἐνδόσεις αὐτῶν, καὶ πεσοῦνται, καὶ πνεῦ-
μα ἔξωρον, καὶ ῥαγίσεται. 12 Καὶ ἰδὲ πτε-
ρίσκει ὁ τοῖχος, καὶ οὐκ ἐρῶσιν πρὸς ὑμᾶς·
οὐ ἔστιν ἡ ἀλοιφή ὑμῶν, ἣν ἠλείφατε; 13 Διὰ
τοῦτο τὰδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· καὶ ῥήξω πύργον
ἐξάευσαν

ΚΕΦ. 17. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

ἔξαιρυσαν μὲ θυμόν, καὶ ὑπὸς κατακλύζων ἐν
 ὀργῇ μου ἔσται· καὶ τὰς λίθους τὰς πετροδόλους
 ἐπάξω ἐν θυμῷ εἰς σωτέλειαν, 14 καὶ κατα-
 σκάψω τὸν τοῖχον, ὃν ἠλείψατε, καὶ πεσῆται·
 καὶ θήσω αὐτὸν ὅτι πλὴν γλῶ, καὶ ἀποκαλυφθή-
 σεται τὰ θεμέλια αὐτοῦ, καὶ πεσῆται, καὶ σωτὴς-σωτὴλεσθή-
 σεται μετ' ἐλέγχων, καὶ ὁπτηγώσεται, διότι ἐγὼ σεία
 Κύριος. 15 Καὶ σωτὴλέσω τὸν θυμόν μου ὅτι
 τὸν τοῖχον, καὶ ὅτι τὰς ἀλείφοντας αὐτὸν, καὶ
 πεσῆται· καὶ ἔπα πρὸς ὑμᾶς· οὐκ ἔστι ὁ τοῖ-
 χος, οὐδὲ οἱ ἀλείφοντες αὐτὸν 16 πρὸφῆται
 τῷ Ἰσραὴλ, οἱ πρὸφῆταίοντες ὅτι Ἱερουσαλήμ,
 καὶ οἱ ὀρώντες αὐτῇ εἰρήνῃ, καὶ οὐκ ἔστι εἰρήνη,
 λέγει Ἀδωναὶ Κύριος. 17 Καὶ σὺ, ἡμεῖς ἀνθρώ-
 που, φήμισον τὸ πρὸσωπόν σου ὅτι ταῖς θυγα-
 τέρας τῷ λαῷ σου, ταῖς πρὸφῆταίοντας ἀπὸ
 καρδίας αὐτοῦ, καὶ πρὸφῆταίονται ἐπ' αὐταῖς,
 18 καὶ ἐρεῖς [πρὸς αὐτάς·] ταῖς λέγει Ἀδω-
 ναὶ Κύριος· καὶ ταῖς συρραπίσας πρὸσκαφά-
 λαια ὅτι πάντα ἀγκῶνα χιμερῶς, καὶ ποιήσας
 ὀπτόλαια ὅτι πᾶσαν κεφαλὴν πάσης ἡλικίας,
 τῷ ἀφαιρῆν ψυχὰς· καὶ αἱ ψυχὴ διεσπράφη-
 σαν τῷ λαῷ μου, καὶ ψυχὰς ποιεποιούτω,
 19 καὶ ἐβεβήλου με πρὸς τὸν λαόν μου, ἕνεκεν
 δρακὸς κριθῶν, καὶ ἕνεκεν κλασμάτων ἄρτε τῷ ἀπο- κλάσματος
 κτεῖται

ΙΕΖΕΚΙΗΛ ΚΕΦ. ΙΔ'.

κλείναι ψυχάς, ἀς οὐκ ἔδει σποδοῦν, καὶ τὸ
 φθείρουσιν τοὺς φειπούμενους ψυχάς, ἀς οὐκ ἔδει ζῆν, ἐν τῷ σπο-
 φθίγγει ὑμᾶς λαῶ εἰσακόντι μάταια σπο-
 φθήματα. 20 Διὰ τοῦτο πάλιν λέγει Κύριος
 Κύριος. ἰδὲ ἐγὼ ὅτι ἐὰν ποροκεφάλαια ὑμῶν,
 ἐφ' ἃ ὑμεῖς συσρέφετε ὅκας ψυχάς· καὶ ἀφάρ-
 ρήσω αὐτὰ ἀπὸ τῶν βραχιόνων ὑμῶν, καὶ ἔξαπο-
 σελῶ τὰς ψυχάς, ἀς ὑμεῖς ὀκρέφετε τὰς ψυ-
 χὰς αὐτῶν εἰς ἀφαικορπισμὸν, 21 καὶ ἀφάρρῃσω
 τὰ ποροκέφαλα ὑμῶν, καὶ ῥύσομαι τὸν λαόν μου
 ὅκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ οὐκέτι ἔσονται ἐν χειρὶ
 ὑμῶν εἰς συστροφίαν· καὶ ὁπτιγνώσατε, ὅτι ἐγὼ
 Κύριος. 22 Ἀντ' ὧν ἀφαισρέφετε καρδίας δι-
 χαίου ἀδίκως· καὶ ἐγὼ ἔδυστροφον αὐτὸν, καὶ τὴν
 καποχύσαι χεῖρας ἀνόμου, τὸ καθόλου μὴ ἀπο-
 στρέφαι [τὸν] ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς,
 καὶ ζῆσαι αὐτὸν, 23 ἀλλὰ τῷτο ψευδὴς ἔμῃ
 ὅτι ἴδντε, καὶ μαρτίαν ἔμῃ μαρτυρήσατε ἐπὶ καὶ
 ῥύσομαι τὸν λαόν μου ὅκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ ὁπι-
 γνώσατε, ὅτι ἐγὼ Κύριος.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Ι **Κ** ΑΙ ἦλθον πρὸς μεῖς ἄνδρες ἀπὸ τῶν πορο-
 σφύρων Ἰσραὴλ, καὶ ὁκάθισαν πρὸς
 πρὸς ὡπὸς με. 2 Καὶ ἐγένετο λόγος
 Κυρίου

ΚΕΦ. ΙΔ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

Κυρίου πρὸς με, λέγων 3 ἢ ἀνθρώπου, οἱ
 ἄνδρες οὗτοι ἔθεντο τὰ ἀφαιρήματα αὐτῶν ὅτι
 τὰς καρδίας αὐτῶν, καὶ τὴν κόλασιν τῶν ἀδικιῶν
 αὐτῶν ἔθηκαν πρὸ προσώπου αὐτοῦ· εἰ ἀποκρι-
 νόμην ἀποκριθῶ αὐτοῖς; 4 Διὰ τοῦτο λάλη-
 σον αὐτοῖς, καὶ εἰς πρὸς αὐτούς· ταῦτα λέγει
 ὁ Θεὸς Κύριος· ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ
 οἴκου Ἰσραὴλ, ὃς εἰς τὴν ἀφαιρήματα αὐτοῦ
 ὅτι τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν κόλασιν τῆς
 ἀδικίας αὐτοῦ ταῖς πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ
 ἔλθῃ πρὸς τὸν πρῶτον, ἐγὼ Κύριος ἀποκρι-
 θήσομαι αὐτῷ ἐν οἷς ἐλέγχεται ἡ ἀφαιρήματα αὐτοῦ,
 5 ὅπως μὴ ἀφαιρέσωσιν τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ
 κατὰ τὰς καρδίας αὐτῶν τὰς ἀπηλλοτριωμένας
 ἀπ' ἐμοῦ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτοῦ. 6 Διὰ
 τοῦτο εἰπὼν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ· ταῦτα
 λέγει Κύριος ὁ Θεός· ἐπιστράφητε καὶ ἀπο-
 στρέψατε ἀπὸ τῶν ἐπιτηδεύματων ὑμῶν, καὶ ἀπὸ
 πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν, καὶ ἐπιστρέψατε τὰ πρόσωπα· ἐπιστράφητε
 πρὸς ἐμὴν. 7 Διότι ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πρὸς με
 οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ ἐκ τῶν προσηλύτων τῶν προση-
 γορευμένων ἐν Ἰσραὴλ, ὃς εἰς ἀπηλλοτριωθῇ ἀπ' ἀπηλλοτριώ-
 ἐμοῦ, καὶ εἰς τὰ ἐνθυμήματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
 καρδίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀδικίας
 αὐτοῦ ταῖς πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ πρὸς

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. 19.

τὸν προφήτην τῷ ἐπερωτήσῃ αὐτὸν οὕτως ἐμὰ,
 ἐγὼ Κύριος ἀποκριθήσομαι αὐτῷ, οὗ ὡς εἴχεται
 οὗ αὐτῷ. 8 Καὶ σπείρω τὸ πρῶτον μου ἐπὶ
 τὴν ἀνδραπὸν οὐκ εἰναι, καὶ θήσω αὐτὸν εἰς ἔρημον
 καὶ εἰς ἀφροσύμην, καὶ ἔξαρῶ αὐτὸν ἐκ μέσου
 τῷ λαῷ μου, καὶ ἐπιγνώσασθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος.
 9 Καὶ ὁ προφήτης εἰάν πληροῖται καὶ λαλήσῃ
 λόγον, ἐγὼ Κύριος ἐπλάησα τὸν προφήτην
 οὐκ εἰναι, καὶ οὐκ εἶπω τίς χεῖρά μου ἐπ' αὐτὸν,
 καὶ ἀφανῶ αὐτὸν ἐκ μέσου τῷ λαῷ μου Ἰσ-
 ραὴλ, 10 καὶ λήψονται τίς ἀδικίας αὐτοῦ. καὶ
 τὸ ἀδικημα τῷ ἐπερωτῶντι καὶ τὸ ἀδί-
 κημα ὁμοίως τῷ προφήτῃ ἐστίν, 11 ὅπως μὴ
 πληροῖται ἐπὶ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἵνα
 μὴ μαίνωνται ἐπὶ οὗ πᾶσι τοῖς ὀφθαλμοῖς
 αὐτοῦ, καὶ ἐσθλαί μου εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἐσο-
 μεν αὐτοῖς εἰς θεόν, λέγει Ἀδωναὶ Κύριος.
 12 καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων
 13 ἡ ἀνδραπὸς, γῆ εἰάν ἀμάρτη μοι τῷ ὀφθαλ-
 μῷ παρὰ πᾶν, καὶ οὐκ εἶπω τίς χεῖρά μου
 ἐπ' αὐτὴν, καὶ σιωπήσω ἀπ' αὐτῆς σήμα
 ἄρτου, καὶ ἔξαποτελῶ ἐπ' αὐτὴν λιμὸν, καὶ
 ἔξαρῶ ἀπ' αὐτῆς ἀνδραπὸν καὶ κλῆνη. 14 Καὶ
 εἰάν ὡς οἱ πρῶτοι ἄνδρες οὗτοι οὗ μέσω αὐτῆς,
 Νῶε καὶ Δαυὶδ καὶ Ἰσάκ, οὗτοι οὗ τῇ διαχο-
 ραίᾳ

λήμφομαι
 αὐτῷ

ὀφθαλ-
 μαπ

ΚΕΦ. ΙΔ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

σιωή αὐτῶν σωθήσονται, λέγει Ἀδωναὶ Κύριος.

15 Ἐὰν δὲ καὶ θεία πονηρὰ ἐπαγάγω ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ πμωρήσομαι αὐτῇ, καὶ ἔσαι εἰς ἀφανισμόν, καὶ οὐκ ἔσαι ὁ διοδύων ἀπὸ προσώπου

τῶν θείων, 16 καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι εἰ μέσῳ αὐτῆς ᾧσιν· ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, εἰ υἱοὶ καὶ θυγατέρες αὐτῶν σωθήσονται, ἀλλ' ἢ αὐτοὶ μόνοι σωθήσονται, ἢ δὲ γῆ ἔσαι εἰς ὄλεθρον. 17 Ἡ

καὶ εἰς ῥομφαίαν ἐπαγάγω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην, καὶ εἴπω, ῥομφαία διελθάτω διὰ τῆς γῆς, καὶ ἔξαρῶ ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κῆνον. 18 καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι εἰ μέσῳ αὐτῆς ᾧσιν, ζῶ

ἐγώ, λέγει Ἀδωναὶ Κύριος, οὐ μὴ ῥύσονται υἱοὺς ἢ θυγατέρας, ἀλλ' ἢ αὐτοὶ μόνοι σωθήσονται. 19 Ἡ καὶ θάνατον ἐπάγω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην,

καὶ ἔκχεῶ τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτῇ ἐν αἵματι, τὴν ἐξολεθρεύσω ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κῆνον, 20 καὶ Νῶε καὶ Δαυὶδ καὶ Ἰωβ εἰ μέσῳ αὐτῆς ᾧσιν, ζῶ ἐγώ, λέγει Ἀδωναὶ Κύριος, εἰ υἱοὶ ἢ θυγατέρες ἐπολιφθῶσιν αὐτοῖς, αὐτοὶ εἰ τῇ

δικαιοσύνῃ αὐτῶν ῥύσονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν. 21 Τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· εἰ δὲ καὶ εἰς τέσσαρας ἐκδικήσεις μου τὰς πονηρὰς, ῥομφαίαν, καὶ λιμὸν, καὶ θεία πονηρὰ, καὶ θάνατον ἐπαπο-

σθῶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ τὴν ἐξολεθρεύσω ἐξ αὐ-

τῆς

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. ΙΕ΄.

τῆς ἀνθρώπων καὶ κλῆνος. 22 Καὶ ἰδὼς ὡπο-
 λευμμένοι ἐν αὐτῇ οἱ ἀνασεύσμενοι ἐξ αὐτῆς,
 οἱ ἐξάγουν υἱοὺς καὶ θυγατέρας, αὐτοὶ ἐκπορεύον-
 ται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν
 καὶ τὰ ἐνδυμήματα αὐτῶν, καὶ μεταμεληθή-
 σθε ἐπὶ τὰ κακὰ, ἃ ἐπῆγαγον ἐπὶ Ἱερουσα-
 λὴμ, πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐπῆγαγον ἐπ' αὐτῶν,
 23 καὶ ὡχραλέουσιν ὑμᾶς, διότι ὄψεσθε τὰς
 ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἐνδυμήματα αὐτῶν, καὶ ὅτι-
 γνώσασθε, διότι ἔματίτω πεποίηκα πάντα ὅσα
 ἐποίησα ἐν αὐτῇ, λέγει ὁ Κύριος.

Κ Ε Φ. ΙΕ΄.

1 **Κ**ΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων
 2 ἢ ἐν ἀνθρώπῳ, ἢ ἐν ζώῳ, ἢ ἐν πτηνῷ, ἢ ἐν ἔρποντι
 τῆς ἀμπέλου, ἢ ἐν ὅσῳ ἐστὶν ζῶον, ἢ ἐν ὅσῳ ἐστὶν
 κλημάτιον, ἢ ἐν ὅσῳ ἐστὶν ἔρποντι, ἢ ἐν ὅσῳ ἐστὶν
 3 Εἰ λήφονται ἐξ αὐτῆς ξύλοι τῷ ποιῆσαι εἰς
 ἐργασίαν; εἰ λήφονται ἐξ αὐτῆς πάσσαλον τῷ
 κρεμάσαι ἐπ' αὐτῷ πᾶν σκεῦος; 4 Πάρεξ ὃ
 πρεὶ δίδεται εἰς αἰάλωσιν, τί ἔστιν οὗτος ὁ
 κλημάτιον αὐτῆς ἀναλίσκει τὸ πῦρ, καὶ ἐκλεί-
 πει εἰς τέλος, μὴ χρήσιμον ἔσται εἰς ἐργασίαν;
 5 Οὐδὲ ἐπ' αὐτῷ ὅντος ὁλοκλήρου ὅτι ἔσται εἰς
 6 Διότι εἰ καὶ ἐργασίαν; μὴ ὅτι εἰ καὶ πῦρ αὐτὸ αἰαλώσῃ εἰς
 τέλος,

ΚΕΦ. 15'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

τέλος, εἰ ἔσται ἐπὶ εἰς ἐργασίαν. 6 Διὰ τοῦτο ἐμὴ μὴ
 πόν, τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· ὅτι πρόπον τὸ
 ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐν τοῖς ξύλοις τῷ δρυμῷ, ὃ
 δέδωκα αὐτὸ τῷ πυρὶ εἰς ἀνάλωσιν, οὕτως δέ-
 δωκα τὰς χαδοικῶνας ἐν Ἱερουσαλήμ. 7 Καὶ
 δώσω τὸ πρῶτον μου ἐπ' αὐτούς· ὅτι τῷ πυρὶ σφραγίσω
 ἐξελύσονται, καὶ πῦρ αὐτὰς καταφάγεται, καὶ
 ὀπιγνώσονται, ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐν τῷ σφραγίσαι με
 τὸ πρῶτον μου ἐπ' αὐτάς. 8 Καὶ δώσω
 τὴν γλῶσσαν εἰς ἀφορισμὸν, ἀνθ' ὧν πῦρ πέσον πῦρ-
 πλώματι, λέγει Ἀδωναὶ Κύριος.

Κ Ε Φ. 15'.

1 **Κ**ΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων·
 2 ἡ ἐν ἀνθρώπῳ, ἀφ' ἡμάρτυρα τῇ Ἱε-
 ρουσαλήμ τὰς ἀνομίας αὐτῆς, 3 καὶ
 ἔρεῖς· τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος τῇ Ἱερουσαλήμ·
 ἡ ρίζα σου καὶ ἡ γένεσίς σου ὅτι γῆς Χωρραν·
 ὁ πατήρ σου Ἀμορραῖος, καὶ ἡ μήτηρ σου Χετ-
 ταία. 4 Καὶ ἡ γένεσίς σου ἐν ἡμέρᾳ ἐτήχθης,
 ὅτι ἐδόξαις τὰς μασέας σου, καὶ ὅτι ὕδατι ὅτι ἐδόξαι
 ἐλάσθης [τῷ Χειρῷ μου] Χ εἰς σωτηρίαν, ὅτι δὲ
 ἀλλ' ἡλίαςθης, καὶ ἀπαργαίοις οὐκ ἐσπαργανώθης,
 5 οὐδὲ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμός μου ἐπὶ σοί, τῷ ποιῆ- οὐ φείσεται
 σά σοι ἐν ὅτι πάντων τέτων, τῷ παθεῖν πὶ ὅτι

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. 15'.

σοί· καὶ ἀπερρίφης ὅτι πρὸς ὅσωποι τῷ πεδίου τῇ
 σκολιότητι τῆς ψυχῆς σου, ὃ ἡ ἡμέρα ἐτέχθη.
 6 Καὶ δῆλον ὅτι σε, καὶ ἴδον σε πεφυρμένῳ
 ὃ τὸ αἷματί σου· καὶ εἶπά σοι· ὃ τὸ αἷμα-
 σίς σου ἡ ζωὴ σου. 7 Καὶ πληθύνου, καὶ ὡς
 ἡ ἀνατολὴ τῷ ἀγρῷ δίδωχά σε, καὶ ἐπληθύν-
 θης καὶ ἐμεγαλιώθης, καὶ εἰσῆλθες εἰς πόλεις
 πόλεις· οἱ ματοὶ σου ἀνωρθώθησαν, καὶ ἡ θείξ
 σου ἀνέτειλεν, καὶ ἦσαν γυνὴ καὶ ἀρχιμοῦσα.
 8 Καὶ δῆλον ὡς σοὶ, καὶ ἴδον σε· καὶ ἴδ' ὃ
 χερὸς σου, ὡς χερὸς καταλύνοντι· καὶ διεπέ-
 τασα τὰς πτέρυγας μου ὅτι σε, καὶ ὁ κάλυφα
 τὴν ἀρχιμοσύνην σου, καὶ ὤμοσά σοι· καὶ εἰσῆλ-
 θον ὃ ὡς δὴ μετὰ σοῦ, λέγει Ἀδωναὶ Κύριος·
 καὶ ἐγένου μοι, 9 καὶ ἔλυσά σε ὃ ὕδατι, καὶ
 ἀπέπλυνά τὸ αἷμά σου ὑπὸ σοῦ, καὶ ἔχρισά σε
 ὃ ἐλαίῳ. 10 Καὶ ἐνέδυσά σε ποικίλῃ, καὶ
 ὡς ἐδύσαί σε ὑάκινθον· καὶ ἔξωσά σε βύσσινον,
 καὶ ὡς ἐβάλον σε περικαπῶ, 11 καὶ ἐκόσμη-
 σά σε κόσμῳ, καὶ ὡς ἐδύσαί σε φέλιον· καὶ τὰς
 χεῖράς σου, καὶ χάθεμα ὡς τὴν πρᾶξιόν σου,
 12 καὶ ἔδωκα οἶόν σου ὅτι τὸν μυκτῆρά σου,
 καὶ προχίσκεις ὅτι τὰ ὦτά σου, καὶ τὸ φρόν σου καυ-
 χήσιν· ὅτι τὴν κεφαλὴν σου, 13 καὶ ἐκόσμη-
 θης χρυσῷ καὶ ἀργυρῷ, καὶ τὰ ὡς ἐδόξαί σου
 βύσσινον,

κόσμῳ χρυ-
 σῷ
 ἀργυρῷ

ΚΕΦ. 15'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

βύσσινά, καὶ περχαπῶ καὶ ποικίλα, σερμίδαλιν
καὶ ἔλαμον καὶ μέλι ἔφαγες, καὶ ἐγένου χαλὴ
σφόδρα σφόδρα, ✠ καὶ κατὰ θυμὸν εἰς βασιλείαν.
14 καὶ ἐξῆλθεν σου ὄνομα ὡς τοῖς ἐθνεσιν ὅτι
τῷ χάλλῳ σου, διότι σιωπητεπισμῶνι ἰὼ ὡς εὐ-
πρεπείᾳ ἐν τῇ ὀραμότητι, ἣ ἔταξα ἐπὶ σέ, λέγει
Ἀδωναὶ Κύριος. 15 Καὶ κατεπεποίθεις ἐν τῷ ὅτι
χάλλῳ σου, καὶ ἐπόρνυσας ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου,
καὶ ἐξέχεας πλὴν πορνείᾳ σὺ ἐπὶ πάντα πάροδον,
ὃ οὐκ ἔστι. 16 καὶ ἔλαβες ἐκ τῶν ἱματίων σου,
καὶ ἐποίησας σεαυτῇ εἰδωλὰ ῥαπῶα, καὶ ἐξεπόρ-
νυσας ἐπ' αὐτὰ, καὶ ὃ μὴ εἰσέλθης, ὅδ' ὃ μὴ
γένηται. 17 Καὶ ἔλαβες τὰ σκεύη τῆς καυ-
χήσεώς σου καὶ ὡς τῷ χρυσοῦ μου καὶ ὡς τῷ
ἄργυροῦ μου, ἐξ ὧν ἔδωκά σοι, καὶ ἐποίησας
σεαυτῇ εἰκότας ἄρσενικὰς, καὶ ἐξεπόρνυσας ὡς
αὐταῖς, 18 καὶ ἔλαβες τὸν ἱματισμὸν τὸν ποι-
κίλον σου, καὶ διεβάλες αὐτὰς, καὶ τὸ ἔλαόν αὐτὰ
μου καὶ τὸ θυμίαμά μου ἔθνησας πρὸ πρῶτον
αὐτῆς, 19 καὶ τὰς ἄρτους μου, οὓς ἔδω-
κά σοι, σερμίδαλιν καὶ ἔλαμον καὶ μέλι ✠ ἃ
ἐφώμισά σε, καὶ ἔθνησας αὐτὰ πρὸ πρῶτον
αὐτῶν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας· καὶ ἐγένετο μὲν ταῦτα,
λέγει Ἀδωναὶ Κύριος, 20 καὶ ἔλαβες τὰς ὑψίς
σου καὶ θυγατέρας σου ἃς ἐγέννησας, καὶ ἔθυσας

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. 15.

αὐτὰ αὐτοῖς εἰς ἀνάλωσιν· ὡς μικρὰ ἐξεπόρ-
 νύσας, 21 καὶ ἔσφαξας τὰ τέκνα σου, καὶ
 ἔδωχας αὐτὰ ἐν τῇ ἀποπροσπιάξει σὲ αὐτὰ
 [ἐν] αὐτοῖς. 22 Τὺτο πρῶτον πάντων τὴν πορ-
 νείαν σου καὶ τὰ βδελύγματά σου· καὶ ἔκ ἐμνή-
 ρθης τὰς ἡμέρας τῆς νηπιότητός σου, ὅτε ἦσθα
 γυνὴ καὶ ἀρχιμοῦσα, καὶ πεφυρμένη ἐν τῇ αἵ-
 ματί σου ἔζησας. 23 Καὶ ἐγένετο μὲν πᾶσας
 τὰς χειρίας σου, ✕ καὶ ἑαί σοι, λέγει ὁ
 Κύριος. 24 Καὶ ἀκοδόμησας σεαυτῇ οἶκημα
 πορνικόν, καὶ ἐποίησας σεαυτῇ ἐκθεμα ἐν πάσῃ
 ἀρχῇ πασῶν πλατείαι, 25 καὶ ἐπ' ἀρχῆς πάσης ὁδοῦ ἀκοδό-
 μησας τὰ πορνείᾳ σου, καὶ ἐλυμήνω τὸ χάλλος
 ἡγάγης σου· καὶ δέηγας τὰ σκέλη σου πρὸς τὸ πρῶτον,
 καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου, 26 καὶ
 ἐξεπόρνύσας ἐπὶ τῆς ὑοῦς Αἰγύπτου τῆς ὁμο-
 ρεωτάς σοι τῆς μεγαλοσάρκους, καὶ πολλαχῶς
 ἐξεπόρνύσας τῷ παρρησίᾳ με. 27 Ἐάν δὲ
 ὀκτείνω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ, καὶ ἐξάρω τὰ
 νόμμά σου, καὶ ὀργισθῶ σε εἰς ψυχὰς μισόν-
 των σε, θυγατέρας ἁλλοφύλων τὰς ἐκκλινύσας
 ἐξεπόρνύσας σε ἐκ τῆς ὁδοῦ σου, ἥς ἡσέβησας, 28 καὶ ἐξεπένδυσας
 καὶ ἡσέβησας ἐπὶ τὰς θυγατέρας Ἀσσυρίων, καὶ ὅδ' ὅπως ἐγε-
 πλήθης, καὶ ἐξεπόρνύσας καὶ ἔκ ἐν ἐμπίπλω,
 29 καὶ ἐπλήθυνας τὴν ἀφθνήκειν σου πρὸς
 γυν

ΚΕΦ. 15. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

γλῶ Χορμαϊάων καὶ Χαλδαίων, καὶ ὅδ' ἐν τῇ-
 τοις ἐπεπλήσθης. 30 Τί ἀφ' οὗ τὸν θυγα-
 τέρα σου, λέγῃ Ἀδωναὶ Κύριος; ἐν τῇ ποιήσῃ σε
 πάντα ταῦτα ἔργα γυναικὸς πόρνῃς Χ παῖς σαζο-
 μῆς; καὶ ἐξεπόρνευσας τριῶν ἐν ταῖς θυγα- ὅτι
 τράσιν σου." 31 Καὶ τὸ πορνεῖον ὠκοδόμησας
 ἐν πάσῃ ἀρχῇ ὁδοῦ, καὶ τὸν βάσιν σου ἐποίησας ὅτι πάσης
 ἐν πάσῃ πλατείᾳ, καὶ Χ οὐκ ἐγένου ὡς πόρνη ἀρχῆς
 συνάγῃς μαθώματα, 32 ἢ γυνὴ ἢ μοιχω- ὡς
 μὴ ὁμοία σοι," πρὸς τὸν ἀνδρὸς αὐτῆς λαμ-
 βάνουσα μαθώματα, 33 πᾶσιν τοῖς ἐκ πορ-
 νούουσιν αὐτὴν περὶ δίδου μαθώματα. καὶ σὺ
 δέδωκας μαθώματα πᾶσι τοῖς ἐρασταῖς σου, καὶ ἐφώρ-
 πιζες αὐτὰς τῇ ἐρχομένῃ πρὸς σὲ κυκλόθεν ἐν
 τῇ πορνείᾳ σου, 34 καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ ἐξετραμ-
 μῆνον ὡς τὰς γυναικας ἐν τῇ πορνείᾳ σου,
 καὶ μὲν σὺ πεπορνούησιν, ἐν τῇ περὶ δίδου σε περὶ δίδου
 μαθώματα, καὶ σοὶ μαθώματα ἔκ ἐδόθη, καὶ
 ἐγένετο ἐν σοὶ ἐξετραμμένα. 35 Διὰ τοῦτο,
 πόρνη, ἄκου λόγον Κυρίου. 36 Τάδε λέγῃ Ἀδω-
 ναὶ Κύριος. ἀνθ' ὧν ἐξέχεας τὸν χαλκὸν σου, καὶ
 ἀποκαλυφθήσῃς ἡ αἰσχυνή σου ἐν τῇ πορνείᾳ σου
 πρὸς τὰς ἐραστάς σου καὶ ὅτι πάντα τὰ ἐνθυμή-
 ματα τῶν ἀνομιῶν σου, καὶ ἐν τοῖς αἵμασι τῶν
 πέπλων σου, ὧν ἔδωκας αὐτοῖς. 37 Διὰ τοῦτο

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. 15'.

ὅτι σὲ σιωά- ἰδὺ ἐγὼ ὀπυνάσω πάντας τὰς ἐργασίας σου, ἐν οἷς
 γω ἐπεμίγης ἐν αὐτοῖς, καὶ πάντα οὓς ἠγάπησας,
 σιωῶ πᾶσιν οἷς ἐμίσεις· καὶ σιωάσω αὐτὰς ὅτι σὲ
 κυκλόθην, καὶ ἀποκαλύψω τὰς κακίας σου πρὸς
 αὐτὰς, καὶ ὄψονται πάντα τὴν ἀσχήνην σου,
 38 καὶ ἐκδικήσω σε ἐκδικήσῃ μαχαλίδος καὶ
 ἐκχέουσιν αἷμα, καὶ θησομῇ σε ἐν τῷ αἵματί σου,
 39 καὶ δώσω σε εἰς αἷμα θυμῶ καὶ ζήλου. 39 Καὶ
 παροδώσω σε εἰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ κατασκά-
 φουσιν τὸ πορνεῖόν σου, καὶ κατελεύσιν τὴν βάσιν
 τοῦ ἱματι- σου, καὶ ἐκδύσουσιν σε τὰ ἱμάτιά σου, καὶ λή-
 σμῶν ψονται τὰ σκῶδη τῆς καυχίσεώς σου· καὶ ἀφή-
 σουσιν σε γυμνῶν, καὶ ἀσχημονοῦσιν. 40 Καὶ
 ἄξουσιν ὅτι σὲ ὄχλοις, καὶ λιθοβολήσουσιν σε
 ἐν λίθοις, καὶ κατασφάξουσιν σε ἐν τοῖς ξίφεσιν
 αὐτῶν. 41 Καὶ ἐμπαρήσουσιν τὰς οἰκίας σου ἐν
 πυρὶ, καὶ ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐκδικήσεις ἐνώπιον
 γυναικῶν πολλῶν· καὶ ἀποσρέψω σε ἀπὸ τῆς
 πορνείας σου, καὶ μαθήματα ἔμὴ δὲ ὡς οὐκέτι,
 42 καὶ ἐπαφήσω τὸν θυμὸν μου ὅτι σὲ, καὶ ἐξαφ-
 θήσεται ὁ ζήλος μου ἐκ σοῦ· καὶ ἀναπαύσομαι,
 καὶ ἔμὴ μεμνήσῃ οὐκέτι, 43 αἰθ' ὡν οὐκ
 ἐμνήσθης τὴν ἡμέραν τῆς νηπιότητός σου, καὶ
 ἐλύπεις με ἐν παντί τούτοις· καὶ ἐγὼ ἰδὺ τὰς
 ὁδοὺς σου εἰς κεφαλὴν σου δίδωχα, λέγῃ Ἀθαναῖ
 Κύριε

ΚΕΦ. 15. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

Κύριε· καὶ οὕτως ἐποίησας τὴν ἀσέβειάν σου
 ὅτι πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου. 44 Ταῦτά ἐστι
 πάντα ὅσα εἶπαι καὶ σὺ εἶ παρολοῦν, λέγον-
 τες, καθὼς ἡ μήτηρ θυγατέρα. 45 Καὶ ἡ θυγά-
 τηρ τῆς μητρός σου σὺ εἶ, ἡ ἀπωσάμενὴ τὸν ἀν-
 δρα αὐτῆς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ αἱ ἀδελ-
 φαί σου πῶν ἀδελφῶν αἱ ἀπωσάμεναι τὴν ἀνδρα
 αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν· ἡ μήτηρ ὑμῶν Χετ-
 ζαία, καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν Ἀμορραῖος. 46 Ἡ
 ἀδελφὴ ὑμῶν ἡ πρεσβυτέρα Σαμάρεια αὐτὴ καὶ
 αἱ θυγατέρες αὐτῆς, ἡ καὶ κοῦσα ἐξ ἐυνούμων
 σου· καὶ ἡ ἀδελφὴ σου ἡ νεώτερά σου, ἡ καὶ
 κοῦσα ἐκ δεξιῶν σου Σόδομα καὶ αἱ θυγατέρες
 αὐτῆς. 47 Καὶ οὐδ' ὥς εἰ ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν
 ἐπορεύθης, ὅδε καὶ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐποίησας
 καὶ μὴ μόνον, καὶ ὡς ἐρκεῖσαι αὐτάς καὶ
 μὴ μόνον εἰ πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. 48 Ζαὶ ἐγώ, παρὸν
 λέγει ὁ Θεὸς Κύριος, εἰ πεποίηκεν Σόδομα ἡ ἀδελ-
 φή σου αὕτη καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, ὅν τρόπον
 πεποίηκας σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου. 49 Πλὴν
 οὗτο τὸ ἀνόμημα Σοδόμων τῆς ἀδελφῆς σου
 ὡς ῥηθὴν, εἰ πληροῖται ἄρτων καὶ εἰ εὐθηνία
 οἴνου ἐσπατάλων· αὕτη καὶ αἱ θυγατέρες αὐ-
 τῆς· οὗτο ὡς ἦρχεν αὐτὴ καὶ ταῖς θυγατέρα-
 σιν αὐτῆς καὶ χεῖρα πτωχοῦ καὶ πένιτος οὐκ
 ἀντελά-

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. 15.

ἀντελάβοντο, 50 καὶ ἐμεγαλύνουν, καὶ ἐποίη-
 αἰομα σαι ἀνομήματα ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ ἐξῆρα αὐτάς,
 χαθὼς ἴδον. 51 Καὶ Σαμάρεια κατὰ τὰς ἡμί-
 σεις τῶν ἀμαρτιῶν σου οὐχ ἡμαρτεν· καὶ ἐπλή-
 ἁμαρτίας θυναι τὰς ἀνομίας σου ὑπὲρ αὐτάς, καὶ ἐδι-
 χαίωσας τὰς ἀδελφάς σου ἐν πάσαις ταῖς ἀνο-
 μίαις σου, αἷς ἐποίησας. 52 Καὶ σὺ κόμισαι
 βασάνον σου, ἐν ᾗ διέφθειας τὰς ἀδελφάς σου,
 ἐν ταῖς ἀμαρτίαις σου, αἷς ἠνόμισας ὑπὲρ αὐ-
 τὰς, καὶ ἐδιχάιωσας αὐτάς ὑπὲρ σεαυτῶν·
 καὶ σὺ αἰχμώθητι, καὶ λάβε τὴν ἀπὸμίαν σου
 ἐν τῇ διχαιώσει σου τὰς ἀδελφάς σου. 53 Καὶ
 ὑποσπρέψω τὰς ὑποστροφάς αὐτῶν τὴν ὑποστρο-
 φιὴν Σοδόμων καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς· καὶ
 ὑποσπρέψω τὴν ὑποστροφὴν Σαμαρείας καὶ τῶν
 θυγατέρων αὐτῆς, καὶ ὑποσπρέψω τὴν ὑποστρο-
 φιὴν σου ἐν μέσῳ αὐτῶν, 54 ὅπως κομίσῃ
 τὴν βασάνον σου, καὶ ἀπμωθήσῃ ὡς πάντων,
 ὧν ἐποίησας, ἐν τῇ σε πῦρ ὀργίσαι με. 55 Καὶ
 ἡ ἀδελφή σου Σόδομα καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς
 ἀποκαταστάθισονται, χαθὼς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς· καὶ
 Σαμάρεια καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἀποκαταστάθι-
 σονται, χαθὼς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς· καὶ σὺ καὶ αἱ θυ-
 γατέρες σου ἀποκαταστήσεσθε, χαθὼς ἀπ' ἀρ-
 χῆς ἦτε. 56 Καὶ εἰ μὴ ἰὼ Σόδομα ἡ ἀδελφή
 σου

ΚΕΦ. ΙΖ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

σου εἰς ἀκοίῳ ἐν τῷ φόματί σου ἐν ταῖς ἡμέραις
 ὑψηφουρίας σου, 57 πρὸ τῷ ἀποκαλυφθῆναι
 ταῖς χακίαις σου, ὃν πρόπον νῦν οἰκιστὴς εἶ θυγατέρων
 Συρίας καὶ πάντων τῶν κύκλῳ αὐτῆς θυγατέρων
 Ἀλλοφύλων πῶν περιεχουσῶν σε κύκλῳ, 58 τὰς αἰ. ταῖς ἀσε-
 βειαῖς σου καὶ * τὰς ἀνομίαις σου σὺ † κόμισαι αὐτάς, βείαις
 λέγει Κύριος. 59 Τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος * ταῖς ἀνο-
 καὶ ποιήσω ἐν σοί, καὶ ὡς ἐποίησας, ὡς ἠπίμασας μίας
 ταῦτα τῷ πρᾶξῃ τὴν διαθήκην μου, 60 καὶ † κεκόσμησαι
 μνησθήσομαι ἐγὼ τῆς ἀφθνήσκου μου τῆς μὲ, σὺ
 ἐν ἡμέραις νηπιότητός σου, καὶ ἀναστήσω σοὶ ἀφθ-
 νήκην αἰώνιον. 61 Καὶ μνησθήσῃ τὴν ὁδὸν σου,
 καὶ ἀπιδάσῃ ἐν τῷ ἀναλαβεῖν σε τὰς ἀδελ-
 φάς σου τὰς περιεβυτέρας σου σὺν ταῖς νεωτέρας
 σου, καὶ δώσω αὐτάς σοι εἰς οἰκοδομὴν, καὶ ἔκ
 ἀφθνήσκου σου. 62 Καὶ ἀναστήσω ἐγὼ τὴν ἀφθ- μου
 νήκην μου μὲ, σὺ, καὶ ὁπτιγώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος,
 63 ὅπως μνησθῆς καὶ ἀρχυθῆς, καὶ μὴ ἦ σοι
 ἐπ' ἀνοιξάμ τὸ φόμα ἀπὸ προσώπου ἀπμίας σου
 καὶ αἰ. τῷ ἐξελθῆσκαί με σοὶ καὶ πάντα ὅσα
 ἐποίησας, λέγει Ἀδωναὶ Κύριος.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέ-
 γων 2. ὡς ἀνθρώπου, δύνῃσαι δύν-
 γημα

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. 17.

ἡννῆμα καὶ εἶπον πρὸς βαβυλῶν πρὸς τὸν οἶκον τῷ
 Ἰσραὴλ, 3 καὶ ἐρεῖς· ταῦτα λέγει ὁ θεὸς Κύ-
 ριος· ὁ αἰτὸς ὁ μέγας, ὁ μεγαλοπτέρυγος, ὁ μα-
 κρὰ σὺν χροῖ τῇ ἐκτίσει, πλήρης οὐρύων, ὃς ἔχει τὸ ἡννῆμα
 εἰσελθεῖν εἰς τὸν Δάβωμον, καὶ ἔλαβεν τὰ ὀκ-
 λετὰ τῆς κέδρου, 4 τὰ ἄκρα τῆς ἀπαλό-
 τητος ἀπέκλυσεν, καὶ ἠνεγκεν αὐτὰ εἰς γῆν
 Χαλδαίων, εἰς πόλιν τετειχοσμένην ἔθετο αὐτά.
 5 Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶ ἀνθράκων τῆς γῆς, καὶ
 ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τὸ πεδίον φυτὸν ἐφ' ὕδατι πολλῶ,
 ὅπως ἐκπορεύσθαι ἔταξεν αὐτό. 6 Καὶ ἀνέτειλεν
 καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον ἐκφυῖσθαι καὶ μετὰ
 τὴν μεγέθει, τὴν ὁμορφίαν αὐτῇ τὰ κλήματα
 αὐτῆς ἐκ' αὐτοῦ· καὶ αἱ ῥίζαι αὐτῆς ὑποκατα-
 αὐτῆς ἦσαν· καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον μεγάλην,
 καὶ ἐποίησεν ἀκάρυκας, καὶ ἐξέτελλεν τὴν ἀνα-
 θιδράδα αὐτῆς. 7 Καὶ ἐγένετο αἰτὸς ἕτερος
 μέγας, μεγαλοπτέρυγος, πολὺς οὐρύων· καὶ ἰδὲ
 ἡ ἄμπελος αὐτῇ περιεπλεγμένη πρὸς αὐτόν,
 καὶ αἱ ῥίζαι αὐτῆς πρὸς αὐτόν, καὶ τὰ κλή-
 ματα αὐτῆς [καὶ] ἐξάπτεται αὐτοῦ, τὴν πο-
 πίαν αὐτῆς σὺν τῇ βόλῃ τῆς φυτείας αὐτῆς.
 8 Εἰς πεδίον χαλὸν ἐφ' ὕδατι πολλῶ αὐτῇ παί-
 καρπὸν νετα, τὴν ποίησαι βλαστὸν, καὶ ὀρέγεται καρπὸν, τὴν
 βλαστὸν εἶναι εἰς ἄμπελον μεγάλην. 9 Διὰ τῆτο εἰ-
 ποί·

ΚΕΦ. ΙΖ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

πόν· τὰδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριε· εἰ κατὰ θυμῶν, κατὰ θυμῶν·
 ἔχει αἱ ρίζαι τῆς ἀπαλότητος αὐτῆς καὶ ὁ καρπὸς ἤσπεται
 πὺς σαπῆσεται; καὶ ξηρανθήσεται πάντα τὰ
 ὑπερματέλλοντα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐν βραχίονι
 μεγάλῳ, ἔδδ' ἐν λαῶ πολλῷ τῷ ἐκαστῷ αὐ-
 τῷ ἐκ ρίζων αὐτῆς. 10 Καὶ ἰδὲ πιαίνειαι
 μὴ κατὰ θυμῶν; ἔχει ἅμα τῷ ἄφασθαι αὐτῆς
 ἄνεμον τὸν καύσωνα ξηρανθήσεται ξηρασία; σὺν
 τῷ βόλῳ ἀναδολῆς αὐτῆς ξηρανθήσεται. 11 Καὶ
 ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων· 12 ὡς
 ἀνθρώπου, εἰπὸν δὴ πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ τὸν
 ὑπερπικραίνοντα· οὐκ ἐπίσταθε τί ἐστὶν τῶντα;
 εἰπὸν· ὅταν ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλωνῶνος εἰς Ἱερου-
 σαλὴμ, καὶ λήψεται τὸν βασιλέα αὐτῆς, καὶ τὸς
 ἄρχοντας αὐτῆς, καὶ ἄξει αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν εἰς
 Βαβυλῶνα. 13 Καὶ λήφεται ἐκ τῶν σπέρμα-
 τος τῆς βασιλείας, καὶ ἀφαιρήσεται πρὸς αὐτὸν
 ἀφαιρήσει, καὶ εἰσάξει αὐτὸν ἐν ἀρά, καὶ τὸς
 ἡγούμενους τῆς γῆς λήφεται, 14 τῶν γενέσθαι
 εἰς βασιλείαν αἰθεῖν, τὸ κατόλου μὴ ἐπαίρεσθαι,
 τῶν φυλάσσειν τίμω ἀφαιρήσει αὐτοὺς, τῶν ἰστανεῖν
 αὐτοὺς. 15 Καὶ ἔσπασθαι ἀπ' αὐτῶν, τῶν
 ἔξαποστέλλειν ἀγγέλους ἐαυτῶν εἰς Αἴγυπτον, τῶν
 δουῶσαι αὐτοὺς ἵππους καὶ λαὸν πολὺν· εἰ κατὰ
 θυμῶν, εἰ ἀφαιρήσεται ὁ ποιῶν οὐδυνία; καὶ
 ὑπερβαίνων

ΙΕΖΕΚΙΗΛ ΚΕΦ. 15.

συνήσεται ὡς θάβαναν ἀφθνήκειν εἰ ἀφσυνήσεται· 16 Διὰ
 τοῦτο ζῶ ἐγὼ, λέγει Ἀδωναὶ Κύριος, ἐὰν μὴ ἐν
 τῷ τόπῳ, ᾧ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύσας αὐτὸν,
 ὃς ἠτίμωσεν τὴν ἀράν μου, καὶ ὃς πῆρέθη τὴν
 ἀφθνήκειν μου, μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ Βαβυλώνης
 πελώτησθ. 17 Καὶ οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλη
 ὁδὸς ἐν ὄχλῳ πολλῷ, ποιήσθ ὡς αὐτὸν Φα-
 ραὼ πόλεμον ἐν χαρικοβολίᾳ καὶ ἐν οἰκοδομῇ
 ὅπῃ βελοσταίσεως, τῷ ἔξῃραι φυγὰς πολλὰς. 18 καὶ
 ἠτίμασεν ὀρκωμοσίαν τῷ ὡς θάβηαι ἀφθνήκειν.
 καὶ ἰδοὺ δέδωκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ πάντα
 ταῦτα ἐποίησεν αὐτῷ, μὴ συνήσεται. 19 Διὰ
 τοῦτο εἰπὼν· ταῦτα λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· ζῶ ἐγὼ
 ἀφθνήκειν ἐὰν μὴ τὴν ὀρκωμοσίαν μου, ἢ ἠτίμωσεν, καὶ τὴν
 πῆρέθη ἀφθνήκειν μου, ἢ παρέβη, καὶ δώσω * αὐτῷ εἰς κε-
 ὀρκωμοσίαν φαλὸν αὐτοῦ, 20 καὶ ἐκπετάσω ἐπ' αὐτὸν τὸ
 ἠτίμωσεν δίκτυόν μου, καὶ ἀλώσεται ἐν τῇ πελοχῇ αὐτοῦ,
 * αὐτὰ καὶ ἄξω αὐτὸν εἰς Βαβυλώνα, καὶ ἀφχειρή-
 σομαι μετ' αὐτοῦ ἐκ τὴν ἀδικίαν αὐτοῦ, ἢ ἠδί-
 κησεν ἐν ἐμοί. 21 καὶ πάσας φυγαδεύας αὐτοῦ
 ἐν πάσῃ τῇ ὡς θάβηαι αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ πεσύν-
 ται· καὶ τὸς χαλκοίπυς εἰς πάντα ἀνεμον ἀφ-
 σπερᾷ, καὶ ὅπτηγώσεται, διότι ἐγὼ Κύριος λελά-
 ληκα. 22 Διὰ τοῦτο εἰπὼν· ταῦτα λέγει Κύ-
 ριος· καὶ λήψομαι ἐγὼ ἐκ τῶν ὀπιλεκτῶν τῆς
 κέδρον

ΚΕΦ. ΙΗ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

κέδρου ἐκ κορυφῆς, ✕ καὶ δώσω ὑπὸ κεφαλῆς
 πρᾶφυσάδων αὐτῆς, καρδίας αὐτῶν ὑποκινῶ, καὶ
 καταφυτεύσω ἐγὼ ἐπ' ὄρεσ ὑψηλόν, 23 καὶ
 κρεμάσω αὐτὸν ὡς ὅρει μετεώρῳ τῷ Ἰσραὴλ, καὶ
 καταφυτεύσω, καὶ ἐξοίσει βλαστὸν, καὶ ποιήσει καρ-
 πόν, καὶ ἔσται εἰς κέδρον μεγάλῳ· καὶ ἀναπαύ-
 σιται ὑποκάτω αὐτοῦ πᾶν ὄργανον, καὶ πᾶν πείνῶν
 ὑπο τῆς σκιᾶς αὐτοῦ ἀναπαύσεται, τὰ κλή-
 ματα αὐτοῦ ὑποκαταστήσεται, 24 καὶ γνώ-
 σοῦναι πάντα τὰ ξύλα τῷ ἄγγελῳ, διότι ἐγὼ Κύ-
 ριος ὁ ταπεινῶν ξύλον ὑψηλόν, καὶ ὁ ὑψῶν ξύ-
 λον ταπεινόν, καὶ ξηραίνων ξύλον χλωρὸν, καὶ
 ἀναθάλλων ξύλον ξηρὸν, ἐγὼ Κύριος λελάληκα
 καὶ ποιήσω.

θελόν

τὰ πείνῶν

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

1 **Κ**ΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέ-
 γων· 2 ὦ ἄνθρωπε, πῶς ὑμῖν ἡ
 πρᾶβωλὴ αὕτη ὅτι τῆς γῆς ἐν τοῖς
 ἰσραὴλ, λέγοντες, οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμ-
 φακα, καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἐρροφίασαν.
 3 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Ἀδωναὶ Κύριος, ἐὰν γένηται
 ἐπὶ λεγομένη ἡ πρᾶβωλὴ αὕτη ἐν τῷ Ἰσραὴλ.
 4 Ὅτι πᾶσαι αἱ ψυχὰς ἐμεῖ εἰσιν, ὃν πρόπον ἡ
 ψυχὴ τῷ πατρὶ, οὕτως καὶ ἡ ψυχὴ τῷ υἱῷ,
 ἐμεῖ

R r

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. ιη΄.

ἐμεῖς εἰσιν, ἡ ψυχὴ ἡ ἀμαρτάνουσα, αὕτη σποθα-
νῶται, καὶ τῷ φάγοντος τὸν ὄμφακα, αἰμαδιά-
σουσι οἱ ὀδόντες αὐτῆς. 5 Ὁ δὲ ἄνθρωπος ὁ
ἔσται δίχαιος, ὁ ποιῶν κῆμα καὶ δικαιοσύνην,
6 ὅτι πᾶν ὄρεον ἔφαγται, καὶ τὰς ὀφθαλμοὺς
ὅτι αὐτῆς ἔμὴ ἐπάρη πρὸς τὰ ἐνθυμήματα οἴκῳ Ἰσ-
ραὴλ, καὶ πλὴν γυνῶκα τῷ πλησίον αὐτῆς ἔμὴ
μιάτη, καὶ πρὸς γυνῶκα ἐν ἀφείδῳ οὕσαν ἔ-
περοσχηγῆς, 7 καὶ ἄνθρωποι ἔμὴ καταδιω-
σθήσιν, ἐντοχεσμένοι ὀφείλοντες σποδάσθαι, καὶ ἄρ-
παγμα ἔχοντες ἄρπάζειν τὸν ἄρτον αὐτῶν καὶ τὸ πνεῦμα
δώσθαι, καὶ γυμνοὶ δευδαλῆς ἱμάτιοι, 8 καὶ τὸ
ἀργύριον αὐτῶν ὅτι τόκῳ ἔδώσθαι, καὶ πλεονασμὸν
ἔλῃφεται· καὶ ἐξ ἀδικίας σποτρέψῃ πλὴν χεῖ-
ρα αὐτῆς, κῆμα δίχαιον ποιήσθαι ἀναμέσον ἀν-
δρός, καὶ ἀναμέσον τῷ πλησίον αὐτοῦ, 9 καὶ
τοῖς περσέμασιν μου πεπόρουται, καὶ δικαιο-
ματὰ μου πεφύλακται, τῷ ποιῶσι αὐτά· δι-
χαιός ἐστιν, ζῶν ζήσεται, λέγει Ἀδωναὶ Κύριος.
γενήσης 10 Ἐὰν δὲ γενήσῃ υἱὸν λομὸν, ἐκχέοιται αἷμα
καὶ ποιῶνται ἀμαρτήματα, 11 ἐν τῇ ὁδῷ τῷ
πατρὸς αὐτῶν τῷ δικαίῳ ὅτι ἐπορεύθη, ἀλλὰ καὶ
ὅτι πᾶν ὄρεον ἔφαγεν, καὶ πλὴν γυνῶκα τῷ πλη-
σίον αὐτῶν ἐμίσηται, 12 καὶ πτωχὸν καὶ πένητα
καταδιωάσθουσι, καὶ ἄρπαγμα ἤρπασεν, καὶ ἐνε-
χου-
ρασμὸν

ΚΕΦ. ιη'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

ρασμὸν οὐκ ἀπέδωκεν, καὶ εἰς τὰ ἔδωλα ἔθετο
 τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ἀνομίας πεποίηκεν, 13 καὶ
 τόκου ἔδωκεν, καὶ πλεονασμὸν ἔλαβεν· ὅτος ζῶν
 ἔζησεται, πᾶσας τὰς ἀνομίας τὰς αὐτὰς ἐποίησεν,
 θανάτῳ ἀποθανεῖται· τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν
 ἔσται. 14 Ἐὰν δὲ γενήσῃ υἱὸν, καὶ ἴδῃ πᾶσας
 τὰς ἀμαρτίας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ αὐτὸς ἐποίησεν, καὶ
 φοβηθῇ, καὶ μὴ ποιήσῃ κατ' αὐτάς, 15 ὅππῃ
 τῶν ὀρέων οὐκ ἔφαγεν, καὶ τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ
 οὐκ ἔθετο εἰς τὰ ἐνθυμήματα οἴκου Ἰσραὴλ,
 καὶ πλὴν γυναικὸς τοῦ πλησίον αὐτοῦ οὐκ ἐμίσην,
 16 καὶ ἄνθρωπον ἔκατεδυάσθαι, καὶ ἐνεχυ-
 ρασμὸν οὐκ ἐνεχύρασεν, καὶ ἄρπαγμα οὐχ ἥρ-
 πασεν, τὸν ἄρτον αὐτοῦ πρὸ πτωχῶντι ἔδωκεν, καὶ
 γυμνὸν ἐδέβαλεν Χιμάτιον, 17 καὶ ἀπὸ ἀδι-
 κίας ἀπέστρεψεν πλὴν χεῖρα αὐτοῦ, τόκον οὐδὲ
 πλεονασμὸν οὐχ ἔλαβεν, δικαιοσύνην ἐποίησεν,
 καὶ ὅτι τοῖς ἐπαγγέλμασιν μου ἐπορεύθη, ἔτελευ-
 τήσῃ ὅτι ἀδικίας πατρὸς αὐτοῦ, ζῶν ἔσται.
 18 Ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ ἐὰν θλίψῃ θλίψῃ, καὶ ἄρ-
 πᾶσῃ ἄρπαγμα, ἐναντία ἐποίησεν ὅτι μέσα τοῦ
 λαοῦ μου, καὶ ἀποθανεῖται ὅτι τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ.
 19 Καὶ εἶπτε· τί ὅτι ἔκ ἔλαβεν ὁ υἱὸς πλὴν ἀδι-
 κίας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ; ὅτι ὁ υἱὸς δικαιοσύνην καὶ
 ἔλεος ἐποίησεν, πάντα τὰ νόμιμά μου σκευή-

γενήσῃς

ὅτι

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. ιη'.

ρησεν, καὶ ἐποίησεν αὐτὰ, ζῶν ζήσεται, 20 Ἡ
 δὲ ψυχὴ ἡ ἁμαρτάνουσα, αὕτη ἀπὸ θανάτου· ὅς
 ἔλθεται τὴν ἀδικίαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, οὐδὲ
 πατὴρ λήψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· δικαιο-
 συνὴ δικαίου ἐπ' αὐτὸν ἔσται, καὶ ἀνομία ἀνόμου
 ἐπ' αὐτὸν ἔσται. 21 Ἐὰν δὲ ἀπογράφη ὁ ἀνο-
 μος ἀπὸ πάντων τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ ὡς ἐποίησεν, καὶ
 φυλάξῃ πᾶσας τὰς ἐντολάς μου, καὶ ποιήσῃ
 τὰ δικαιώ- δικαιοσύνην καὶ ἔλεος, ζῶν ζήσεται, καὶ ἔμνη-
 ματά μου θάνῃ. 22 πᾶσαι αἱ ἀδικίαι αὐτοῦ, αἵ ἐποίησεν,
 ἔμνησθῶσιν, ἀλλ' οὐ τῇ δικαιοσυνῇ αὐτοῦ ἢ
 ὅτι ἔβλε- ἐποίησεν, οὐ αὐτῇ ζήσεται. 23 Μὴ θελήσῃ θελήσω
 μου τὸν θάνατον τοῦ ἀνόμου, λέγει Κύριος Κύριος,
 ὡς τὸ ἀποστέλλαι αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς
 πονηρίας, καὶ ζῆν αὐτόν; 24 Ἐν δὲ τῷ ἀπο-
 στέλλαι δίκαιον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, καὶ
 ποιήσῃ ποιῆσαι ἀδικίας καὶ πᾶσας τὰς ἀνομίας, αἵ ἐποίη-
 σεν ὁ ἀνομος, Χ καὶ ποιήσει, καὶ ζήσεται; πᾶσαι
 αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ αἵ ἐποίησεν, ἔμνησθῶσιν·
 οὐ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ ὅτι ἔπρεπεν, καὶ οὐ
 ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ὡς ἡμαρτεν, οὐ αὐταῖς
 καταργοῖ ἀποθνήσκειται. 25 Καὶ εἶπατε ἔχθροισιν ἡ
 ὁδοὺς Κυρίου· ἀκούσατε δὲ πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ· μὴ
 ἡ ὁδὸς μου ἔχθροισιν; οὐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν ἔ-
 χθροισιν; 26 Ἐν τῷ ἀποστέλλαι δίκαιον ἐκ
 τῆς

ΚΕΦ. ΙΘ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

τῆς δικαιοσύνης αὐτῷ, καὶ ποιήσῃ ὡδὴ πῶμα,
καὶ ὑποθάνῃ ἐν τῷ ὡδὴ πῶματι ὃ ἐποίησεν, ἐν
αὐτῷ ὑποθανεῖται. 27 Καὶ ἐν τῷ ὑποστέφαι
ἀνομον ὑπὸ τῆς ἀνομίας αὐτῷ ἧς ἐποίησεν, καὶ
ποιήσῃ κρίμα καὶ δικαιοσύνην, ἔστος τὴν ψυχὴν
αὐτῷ ἐφύλαξεν. 28 Καὶ ἶδεν, καὶ ἀπέστροφεν
ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν αὐτῷ ὧν ἐποίησεν, ζῶν
ζήσεται, ἢ μὴ ὑποθάνῃ. 29 Καὶ λέγουσιν οἱ
οἶκος Ἰσραὴλ, ἢ χατορθοὶ ἡ ὁδὸς Κυρίου· μὴ ἡ
ὁδὸς μου ἢ χατορθοὶ οἶκος Ἰσραὴλ; ἢ χὶ ἡ ὁδὸς
ὑμῶν ἢ χατορθοὶ; 30 Διὰ τῷτο ἔκαστον κατὰ
τὴν ὁδὸν αὐτῷ κρίνας ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει ὑμεῖς
Ἄδωναὶ Κύριος· ὅτι σφάφητε καὶ ἀποστέφατε ἐκ
πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσονται ὑμῖν
εἰς κόλασιν ἀδικίας. 31 Ἀπορρίψατε ὑπὸ ἑαυ-
τῶν πάσας τὰς ἀσεβείας ὑμῶν ἃς ἠσεβήσατε εἰς ἐμὲ, ἐποιήσατε
καὶ ποιήσατε ἑαυτοῖς καρδίαν καμνίω καὶ πνεῦμα
καμνόν, καὶ ποιήσατε πάσας τὰς ἐντολάς μου·
καὶ ἵνα τί ὑποθνήσκει οἶκος Ἰσραὴλ; λέγει Κύριος·
32 Διότι ἢ θέλω τὸν θάνατον τῷ ἀποθνήσκοντι,
λέγει Ἄδωναὶ Κύριος· καὶ ὁπιστρέψαι, καὶ ζῆσαι.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

ΚΑΙ σὺ ἡ ἀνθρώπου, λάβε θρήνον ὅτι
τὸν ἀρχοντα τῷ Ἰσραὴλ, 2 καὶ
ἐρεῖς·

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. ΙΘ'.

ἐρεῖς· τί ἡ μήτηρ σου σκύμνος, ὃ μέσῳ λεόντων
 ἐγενήθη, καὶ ἐν μέσῳ λεόντων ἐπλήθυνε σκύμνος
 ἀπεδήμησεν αὐτῆς; 3 Καὶ ἀπεπήδησεν εἰς τῶν σκύμων αὐτῆς,
 λέων ἐγένετο, καὶ ἔμαθεν τῷ ἀρπάζειν ἀρπάγματα,
 ἀνθρώπους ἔφαγεν. 4 Καὶ ἤκυσαν κατ' αὐτῷ
 ἔθνη, ὃ τῇ ληστροφᾷ αὐτῶν συνελήφθη, καὶ
 ἤγαγον αὐτὸν ὃ κημῶ εἰς γλῶ Αἰγύπτου, 5 καὶ
 ἀποσπᾶται ἴδεν, ὅτι ἀπῶσται ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἀπώλετο ἡ ὑπό-
 στασις αὐτῆς· καὶ ἔλαβεν ἄλλον ὃκ τῶν σκύμων
 αὐτῆς, λέοντα ἔταξεν αὐτόν, 6 καὶ ἀνεσρέ-
 φετο ὃ μέσῳ λεόντων, λέων ἐγένετο, καὶ ἔμαθεν
 ἀρπάζειν ἀρπάγματα· ἀνθρώπους ἔφαγεν, 7 καὶ
 ἐτίμετο ἐν τῷ θράσει αὐτοῦ, καὶ τὰς πόλεις αὐ-
 τῶν ἐξερήμωσεν, καὶ ἠφάνισεν γλῶ, καὶ τὸ πλή-
 ρωμα αὐτῆς ὑπὸ φωνῆς ὠρυάματος αὐτοῦ, 8 καὶ
 ἔδωκεν ἐπ' αὐτὸν ἔθνη ὑπὸ χωρῶν κυκλόθεν, καὶ
 ἐξεπέτασαν ἐπ' αὐτὸν τὰ δίκτυα αὐτῶν, ὃ
 ληστροφᾷ αὐτῶν καὶ συνελήφθη, 9 καὶ ἔθεντο
 αὐτὸν ὃ κημῶ, καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν ὃ γαλεάγρα
 πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν
 εἰς φυλακὴν, ὅπως μὴ ἀκωδοῖ ἡ φωνὴ αὐτοῦ
 ὅτι τὰ ὅρη τῷ Ἰσραὴλ. 10 Ἡ μήτηρ σου ὡς
 ἄμπελος, ὡς ἄνθος ἐν ῥοᾷ ἐν ὕδατι πεφυτευμένη,
 ὃ χαρπὸς αὐτῆς καὶ ὃ βλαστὸς αὐτῆς ἐγένετο ἐξ
 ὕδατος πολλοῦ. 11 Καὶ ἐγένοντο αὐτῇ ῥάβδος

ἰσχύος

ΚΕΦ. κ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

ἰσχύος ὅτι φυλὴν ἡγεμόνων, καὶ ὑπόβη οὐ τῷ
 μεγέθει αὐτῆς οὐ μέσῳ στελέχεσσι· καὶ ἶδεν τὸ
 μέγεθος αὐτῆς οὐ πλήθει κλημάτων αὐτῆς,
 12 καὶ κατεκλάσθη ἐν θυμῷ, ὅτι ᾤοντο εἶναι,
 καὶ ἄνεμος ὁ καύσων ἐξήρπυε τὰ ἐκλεκτὰ αὐ-
 τῆς· ἐξεδίκησαν καὶ ἐξηράνθη ἡ ῥάβδος ἰσχύος ἐξεδίκηθη
 αὐτῆς· πῦρ ἀνήλωσεν αὐτῇ, 13 καὶ νῦν
 ἐφύτλισαν αὐτῇ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ.
 14 Καὶ ἐξῆλθεν πῦρ ἐκ ῥάβδου ἐκλεκτῆς αὐ-
 τῆς, καὶ κατέφαγεν αὐτῇ, καὶ ἐκ τοῦ ἐν αὐτῇ
 ῥάβδος ἰσχύος αὐτῆς, φυλὴν εἰς πῦρ βολίῳ θρήνων
 ὅσιν, καὶ ἕσται εἰς θρήνον.

Κ Ε Φ. Κ'.

Ι **Κ** ΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτῃ τῷ ἑβδόμῳ ἐν τῷ
 πέμπτῳ μηνί, τῇ δεκάτῃ τῷ μηνός,
 ἦλθον ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τῆς
 οἴκου Ἰσραὴλ, ἐπερωτήσασιν τὸν Κύριον, καὶ ἐκά-
 θισαν πρὸς πρὸς ὅπου μὲν. 2 Καὶ ἐγένετο λό-
 γος Κυρίου πρὸς με, λέγων· 3 ἡ ἐν ἀνθρώποις,
 ἀλήθοι πρὸς τὰς πρεσβυτέρους τῆς οἴκου Ἰσ-
 ραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ταῦτα λέγει ὁ ὀνομαζόμενος
 Κύριος· εἰ ἐπερωτήσά με ὑμεῖς ἔρχεσθε· ἔγω-
 γὼ, εἰ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν, λέγει ὁ ὀνομαζόμενος Κύ-
 ριος, 4 εἰ ἐκδικήσω αὐτούς ἐκδικήσῃ· ἡ ἐν ἀν-

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. κ'.

θρώπου, τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν ἀγα-
 μάρτυρα αὐτοῖς, 5 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς·
 ταῦτα λέγει Κύριος ὁ θεός· ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠρέπισα
 τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ἐγνωρίσω τῷ σπέρματι
 τοῦ οἴκου Ἰακώβ, καὶ ἐγνωρίσω αὐτοῖς ἐν γῇ Αἰ-
 γύπτῳ, καὶ ἀντελαβόμην τῇ χειρὶ μου αὐτούς,
 λέγων, ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. 6 Ἐν ἐκείνῃ
 τῇ ἡμέρᾳ ἀνπλαβόμην τῇ χειρὶ μου αὐτούς,
 τῷ ἔξαγαγεῖν αὐτούς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν
 ὤμωσα γῆν, ἵνα ὑποίμασα αὐτοῖς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ
 μέλι, κρείον ἐστὶν πρὸς πᾶσαν τὴν γῆν. 7 Καὶ
 εἶπα πρὸς αὐτούς· ἕκαστος τὰ βδελύγματα τῶν
 ὀφθαλμῶν αὐτῶν ἀποειπάτω, καὶ ἐν τοῖς ὀπίσθη-
 ταις Αἰγύπτου μὴ μιάνεσθε, ἐγὼ Κύριος ὁ
 θεὸς ὑμῶν. 8 Καὶ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἔκ
 ἠθέλησαν εἰσακοῦσά μου· Χ ἕκαστος τὰ βδε-
 λύγματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν οὐκ ἀπέριψαν,
 καὶ τὰ ὀπίσθητα Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλι-
 ποι· καὶ εἶπον τῷ ἑκτάῳ τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐ-
 τοῖς, τῷ συντελέσαι τὴν ὀργὴν μου ἐν αὐτοῖς ἐν
 μέσῳ γῆς Αἰγύπτου. 9 Καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ
 ὄνομά μου τὸ πρῶτον μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον
 τῶν ἐθνῶν, ὧν αὐτοὶ εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἐν οἷς
 ἐγνωρίσω πρὸς αὐτοὺς ἐνώπιον αὐτῶν, τῷ ἔξαγα-
 γεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. 10 Καὶ ἔξηγαγον
 αὐτούς

ΚΕΦ. κ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

αὐτὸς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἤγαγον αὐτὸς εἰς
 τὴν ἔρημον, 11 καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰ ποσάγ-
 ματά μου, καὶ τὰ δικαιώματά μου ἐγνώρισα
 αὐτοῖς, ὅσα ποιήσῃ αὐτὰ ἄνθρωπος, καὶ ζήσεται
 ἐν αὐτοῖς. 12 Καὶ τὰ σάββατά μου ἔδωκα
 αὐτοῖς, τῷ εἶναι εἰς σημεῖον ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ
 ἀναμέσον αὐτῶν, τῷ γινώσκειν αὐτὸς, διότι ἐγὼ Κύ-
 ριος ὁ ἀγάζων αὐτὸς. 13 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν
 οἶκον τῷ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐν τοῖς ποσάγ-
 μασίν μου πορεύεσθε, καὶ τὰ δικαιώματά μου
 φυλάσσετε τῷ ποιῆν αὐτά, ἃ ποιήσῃ αὐτὰ ἄν-
 θρωπος, καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς. Καὶ παρεπί-
 χρανάν με ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐν τοῖς
 ποσάγμασίν μου ἔκ ἐπορεύθησαν, καὶ τὰ δι-
 καιώματά μου ἀπώσαντο, ἃ ποιήσῃ αὐτὰ ἄν-
 θρωπος, καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς· καὶ τὰ σάββα-
 τά μου ἐβεβήλωσαν σφόδρα· καὶ εἶπα τῷ ἐκ-
 χέει τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τῷ
 ἐξομαλῶσαι αὐτὸς. 14 Καὶ ἔκ ἐποίησα, ὅπως
 τὸ ὄνομά μου τὸ πῶς ἔπαι μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον
 πάντων ἐθνῶν, ὧν ἐξήγαγεν αὐτὸς κατ' ὀφθαλμούς
 αὐτοῦ. 15 Καὶ ἐγὼ ἐξῆρα πρὸς χεῖρά μου
 ἐπ' αὐτὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ πῶς ἔπαι, τῷ μὴ
 εἰσαγαγεῖν αὐτὸς εἰς τὴν γῆν, ἣν ἔδωκα αὐτοῖς,
 γῆν ῥέουσάν γάλα καὶ μέλι, κρείον ὅτιν πῶς
 πᾶσαι

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. κ'.

πάντα τὴν γῆν. 16 Ἀνθ' ὧν τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο, καὶ οἱ τοῖς πρεσβύταις μου ἔκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ σάββατά μου τῶν καρδιῶν ἐβεβήλου, καὶ ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων καρδίας αὐτῶν ἐπορεύοντο, 17 καὶ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμός μου ἐπ' αὐτοὺς, τῷ ἔξαλειψαι αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτοὺς εἰς συντέλειαν ἐν τῇ ἐρήμῳ. 18 Καὶ εἶπα πρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐν τοῖς νομίμοις τῶν πατέρων ὑμῶν μὴ πορεύεσθε, καὶ τὰ δικαιώματά αὐτῶν μὴ φυλάσσετε, καὶ ἐν τοῖς ὀπιτηθῆμασιν αὐτῶν μὴ συνθραμίγησθε, καὶ μὴ μιμίεσθε. 19 Ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν· ἐν τοῖς πρεσβύταις μου πορεύεσθε, καὶ τὰ δικαιώματά μου φυλάσσετε, καὶ ποιῆτε αὐτά. 20 Καὶ τὰ σάββατά μου ἀγάγετε, καὶ ἔστω εἰς σημεῖον ἀναμέσσοι ἐμοῦ καὶ ἀναμέσσοι ὑμῶν, τῷ γινώσκειν ὑμᾶς, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. 21 Καὶ πρὸς ἐπιτολίαν με, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ, καὶ οἱ τοῖς πρεσβύταις μου ἔκ ἐπορεύθησαν, καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐφυλάξαντο τῷ ποιῆν αὐτά, ἀλλὰ ποιήσῃ αὐτὰ ἄνθρωπος, καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλου· καὶ εἶπα τῷ ἑκχέαι τοῖς θυμῶν μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τῷ συντελέσαι τὴν ὀργὴν μου ἐπ' αὐτούς. 22 Χ Καὶ ἐπέφηκα τὴν χεῖρά μου, καὶ

[οὐκ]

ΚΕΦ. κ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

[οὐκ] ἐποίησα, ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ ᾧ ἔδωκα
 μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξήγαγον
 αὐτὸς κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. 23 Καὶ ἐξῆρα
 τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τῇ
 ἀγροσκοπίᾳ αὐτὸς ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ τῇ ἀγροσκοπί-
 ᾳ αὐτὸς ἐν ταῖς χώραις, 24 ἀνθ' ὧν τὰ
 δικαιώματά μου οὐκ ἐποίησαν, καὶ τὰ ποσά-
 ματά μου ἀπώσαντο, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβε-
 βήλωσαν, καὶ ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῶν πα-
 τέρων αὐτῶν ἦσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ. 25 Καὶ
 ἐγὼ ἔδωκα αὐτοῖς ποσάματα ἔκαλα, καὶ
 δικαιώματα ἐν οἷς ἔζησοντα ἐν αὐτοῖς. 26 Καὶ
 μεθ' αὐτὸς ἐν τοῖς δόμασιν αὐτῶν, ἐν τῇ ἀγ-
 πορδεδότηί μου πᾶν διαιοῖνον μήτρας, ὅπως ἀφα-
 νίσω αὐτὸς ✕ ἵνα γνῶσιν ὅτι ἐγὼ Κύριος.
 27 Διὰ τοῦτο λάλησον πρὸς τὸν οἶκον τῆ Ἰσ-
 ραὴλ, καὶ εἰπὲς πρὸς αὐτούς· παῖδες
 λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· ἕως τούτου πῆλκον με
 οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν τοῖς πῆλκμασιν αὐτῶν, ἐν οἷς
 παρέπεσαν εἰς ἐμέ. 28 Καὶ εἰσῆγαγον αὐτὸς
 εἰς τὴν γῆν, εἰς τὴν ἥρα τὴν χεῖρά μου τῇ δὲ-
 ναι αὐτῶν αὐτοῖς· καὶ εἶδαν πάντα βουβὸν ὑψηλὸν πᾶν
 καὶ πᾶν ξύλον κατὰ σκοιον, καὶ ἔδυσαν ἑκάς τοῖς
 θεοῖς αὐτοῦ, καὶ ἔταξαν ἑκάς Χ θυμὸν δώσαν αὐ-
 τοῖς, καὶ ἔδωκεν ὁσμὴν εὐωδίας αὐτοῖς, καὶ ἔσπεισαν
 ἑκάς.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. κ'.

ὅκῃ τὰς ἀποιδὰς αὐτῆς, 29 καὶ εἶπα πρὸς
 ἡ' Ἀββαῖα αὐτῆς· τί ὅστιν Ἀββαμὰ ὅτι ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε
 Ἀββαῖα ὅκῃ; καὶ ἐπεχάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἀββαμὰ ἕως
 τῆς σήμερον ἡμέρας. 30 Διὰ τοῦτο εἶπον πρὸς
 τὸν οἶκον τῆς Ἰσραήλ· ταῦδε λέγει Κύριος Κύριος
 ὁ θεός· εἰ ἐν ταῖς ἀνομίαις τῶν πατέρων ὑμῶν
 ὑμεῖς μαινεσθε, καὶ ὀπίσω τῶν βδελυγμάτων αὐ-
 τῶν ὑμεῖς ἐκπορεύεσθε. 31 καὶ ἐν ταῖς ἀπαρ-
 χαῖς τῶν δομάτων ὑμῶν, καὶ ἐν τοῖς ἀφορισμοῖς
 ὑμῶν ὑμῶν ἐν πυρὶ ὑμεῖς μαινεσθε ἐν πᾶσιν τοῖς
 ἐσθυμήμασιν ὑμῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας· καὶ
 ἐγὼ ἀποκριθὼ ὑμῖν οἶκος τῆς Ἰσραήλ; ζῶ ἐγώ,
 λέγει Ἀδωναὶ Κύριος, εἰ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν, καὶ εἰ
 ἀναθήσεια ὅτι τὸ πνεῦμα ὑμῶν τῷτο, 32 καὶ
 οὐκ ἔσμι ὃν πρόπον ὑμεῖς λέγετε· ἐσόμεθα ὡς
 τὰ ἔθνη, καὶ ὡς αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, τῶ λα-
 πρῶν ξύλοις καὶ λίθοις. 33 Διὰ τοῦτο ζῶ
 ἐγώ, λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· εἰ μὴ ἐν χειρὶ κρα-
 ταιᾶ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῶ, καὶ ἐν θυμῶ κε-
 χυμῶ βασιλεύσω ἐφ' ὑμᾶς, 34 καὶ ἔξάξω
 ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν, καὶ εἰσδέξομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν
 χωρῶν, ὃ διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς ἐν χειρὶ κρα-
 ταιᾶ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῶ, καὶ ἐν θυμῶ κεχυ-
 μῶ. 35 Καὶ ἄξω ὑμᾶς εἰς τὴν ἔρημον τῶν
 λαῶν, καὶ ἀποκριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐκ τῶν πόρων

ΚΕΦ. κ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

πον καὶ τὸν ὁρόσωπον. 36 Ὁν πρόπον διεκρίθην
 πρὸς τὰς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτε ἐξήγαγον
 αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅπως καὶ γὰρ κρινῶ ὑμᾶς,
 λέγει Κύριος ὁ Θεός. 37 καὶ διάξω ὑμᾶς ὑπὸ
 τῷ ῥάβδῳ μου, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς ἀειδμῶν,
 38 καὶ ἐκλέξω ἐξ ὑμῶν τὰς ἀσεβεῖς καὶ τὰς
 ἀφροσύνας, διότι ἐκ τῆς προικεσίας αὐτῶν ἐξάξω ἐξαρῶ
 αὐτούς, καὶ εἰς τῷ γῆν τῆς Ἰσραὴλ ἔκ εἰσελθού-
 σιναί, καὶ ἐπιγνώσασθε, διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός.
 39 Καὶ ὑμεῖς οἶκος Ἰσραὴλ· ταῦτε λέγει Κύριος
 Κύριος· ἕκαστος τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἐξάρατε,
 καὶ μὴ ταῦτα εἰ μὴ ὑμεῖς εἰσακέτετέ μου, καὶ τὸ
 ὄνομα μου τὸ ἅγιον ἔβεβηλώσετε ὑπέτι εἰ τοῖς
 δώροις ὑμῶν, καὶ εἰ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν,
 40 διότι ἐπὶ τῶ ὄρει τῆς ἁγίου μου, ἐπ' ὄρει
 ὑψηλῇ, ἐκδὲ δαλδύσκουσιν μοι πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ,
 λέγει Κύριος Κύριος, εἰς τέλος· καὶ ἐκδὲ πορο-
 δέξομαι, καὶ ἐκδὲ ἐπισκέψομαι τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν,
 καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἀφορισμῶν ὑμῶν, εἰ πᾶσιν
 τοῖς ἀγιάσμασιν ὑμῶν. 41 Ἐν ὁσμῇ εὐωδίας
 ποροδέξομαι ὑμᾶς, εἰ τῷ ἐξάγειν με ὑμᾶς ἐκ
 τῶν λαῶν, καὶ εἰσδέξομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν, ὅ
 διεσκορπίσθητε εἰς αὐταῖς, καὶ ἀγαθήσομαι εἰ
 ὑμῖν καὶ ὀφθαλμοὺς τῶν λαῶν. 42 Καὶ ἐπιγνώ-
 σταθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν με ὑμᾶς
 εἰς

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. κ'.

εἰς τὴν γῆν τῆ Ἰσραὴλ, εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν ἦρα
 αὐτοῖς τὴν χεῖρά μου τῇ δυνάμει αὐτῇ τοῖς πατέσιν ὑμῶν.
 43 Καὶ μνησθήσεσθε ὅτι τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ
 τὰ ἔπιτηδύματά ὑμῶν, ἐν οἷς ἐμαίνεσθε ἐν αὐ-
 τοῖς, καὶ κόψεσθε τὰ πρῶτα ὑμῶν ἐν πάσαις
 ταῖς κακίαις ὑμῶν. Χ αἷς ἐποιήσατε, 44 καὶ
 ἔπιγνώσεσθε, διότι ἐγὼ Κύριος, ὃ τὸ ποιῶντά μου
 οὕτως ὑμῖν, ὅπως τὸ ὄνομά μου μὴ βεβηλωθῇ
 κατὰ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς κακὰς καὶ κατὰ τὰ
 ἔπιτηδύματά ὑμῶν τὰ διεφθαρμένα, Χ οἶκος
 Ἰσραὴλ, λέγει Ἀδωναὶ Κύριος. 45 Καὶ ἐγένετο
 λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων· 46 ὅτι ἀνθρώ-
 που, σῆλσον τὸ πρῶτον σὺ ἔπι Θαμνὰν, καὶ
 Δαγῶν ἔπι βλεφάρῳ, καὶ τροφίτευσον ἔπι δρυ-
 μοῖν ἡγέμενοι Ναγέβ, 47 καὶ εἰς τὸ δρυμὸν
 Ναγέβ ἄκουε λόγον Κυρίου· ταῦτα λέγει Κύριος
 ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ ἐγὼ ἀνάπτω ἐν σοὶ πῦρ, καὶ
 καταφάγεται ὃ σοὶ πᾶν ξύλον χλωρὸν καὶ πᾶν
 ξύλον ξηρὸν, καὶ σβεσθήσεται ἡ φλόξ ἡ ἐξαφθεῖσα,
 καὶ κατακαυθήσεται ἐν αὐτῇ πᾶν πρῶτον ὅτι
 ἀπὸ πηλίου ἕως βορρᾶ. 48 Καὶ ἔπιγνώσεται πᾶ-
 σα σὰρξ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ἔξεκαυσά αὐτὸ, καὶ
 καὶ σβεσθήσεται ἔπι. 49 Καὶ εἶπα· μηδαμῶς,
 Κύριε Κύριε, αὐτοὶ λέγουσιν πρὸς με, ὅτι πρᾶ-
 βολὴ ὅτι λεγομένη αὕτη;

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. κα'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

Κ Ε Φ. ΚΑ'.

Ι **Κ**ΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων·
2 ἢ ἐν ἀνθρώπῳ, ἀλλ' οὕτω πρὸς φη-
τάσου, καὶ φήσου τὸ πρὸς σὺν σὺ
ὅτι Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὅτι βλεψὼν ὅτι τὰ ἅγια
αὐτῶν, καὶ πρὸς φητάσου ὅτι τὴν γλῶττῃ Ἰσ-
ραήλ, 3 καὶ ἐρεῖς πρὸς τὴν γλῶττῃ Ἰσραήλ·
τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός· ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σέ,
καὶ ἐκκατήσω τὰ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τῆς κολεοῦ
αὐτοῦ, καὶ ἐξολοθρεύσω ἐκ σοῦ ἀδικον καὶ ἄνομον.
4 Ἀνθ' ὧν ἐξολοθρεύσω ἐκ σοῦ ἀδικον καὶ ἄνομον, ὅπως
ἐξελεύσεται τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τῆς κολεοῦ
αὐτοῦ ὅτι πᾶσαι σάρκες ἀπὸ ἀπυλίστου ἕως βορρᾶ,
5 καὶ ὅτι γινώσκεται πᾶσα σὰρξ, ὅτι ἐγὼ Κύριος
ἐξέσπασα τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τῆς κολεῦ αὐ-
τοῦ, καὶ οὐκ ἀποστέψω οὐδέ τι. 6 Καὶ σὺ, ἢ
ἀνθρώπῳ, καὶ ἐρεῖς ὅτι σὺν τῇ οὐρανῷ ὁσφύος σου,
καὶ ὅτι οὐδυνᾷς στείλλεις κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.
7 Καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσιν πρὸς σέ, ἔνεκα τίνος σὺ
στεύλλεις; καὶ ἐρεῖς ὅτι τῇ ἀγγελίᾳ, ὅτι ἐρχεται,
καὶ θραυσθήσονται πᾶσα καρδία, καὶ πᾶσαι χεῖρες
καταλυθήσονται, καὶ ἐκφύξει πᾶσα σὰρξ, καὶ
πᾶν πνεῦμα, καὶ πάντες μεθ' ἑαυτῶν καταλυθήσονται
ὕψιστά· ἰδοὺ ἐρχεται, καὶ ἔσται, λέγει Κύριος
ὁ Θεός·

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. κα'.

ὁ θεός. 8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων· 9 ἢ ἐνθρώπου, τροφήτωσον, καὶ ἐρεῖς· τὰδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· εἰπὼν, ῥομφαία, ῥομφαία, ὅξυός σου καὶ θυμώθητι, 10 ὅπως σφάξης σφάγια, ὅξυός σου, ὅπως γένη εἰς σίλωσιν, ἐτοίμη εἰς σφάλυσιν· σφάζε, ἔξουδένῃ, ἀπώθου πᾶν ξύλον. 11 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐτοίμην τῷ κρατῇ Χ εἰς χεῖρα αὐτοῦ· ἔξηκονήθη ῥομφαία, ἐπὶ δοθῆναι ἐτοίμη τῷ δῶναι αὐτῷ εἰς χεῖρα ἀποκτείνουτος. χεῖρα. 12 Ἀνάχεραγε, καὶ ὀλέλυξον, ἢ ἐνθρώπου, ὅτι αὕτη ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ μου, αὕτη ἐν πᾶσιν τοῖς ἀφηγυμνῶσι τῷ Ἰσραὴλ πρὸς κήσουσιν, ὅτι ῥομφαία ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ μου· ἀφ' οὗτο κρότησον ὅτι πλὴν χεῖρά σου, 13 ὅτι διδιδυμῶσαι· ἐπὶ καὶ ἡ ἐν καὶ φυλὴ ἀπωδῆ· ὅτι ἔσαι, λέγει Κύριος Κύριος. 14 Καὶ σὺ, ἢ ἐνθρώπου, τροφήτωσον, καὶ κρότησον χεῖρα ὅτι χεῖρα, καὶ διπλασίασον ῥομφαίαν· ἡ τρίτη ῥομφαία τραυματιῶν ἐστίν, ῥομφαία τραυματιῶν ἡ μεγάλη· καὶ θραυσθήσεαι ἐκ στήθεός αὐτῆς, 15 ὅπως θραυσθῇ [πᾶσα] καρδία, καὶ πληθυνθῶσιν οἱ ἀσθενούμενες ὅτι πᾶσαι σφάλλονται· πύλλω αὐτῶν, [καὶ] σφάλλονται εἰς σφάγια ῥομφαίας· εὖ γέγονεν εἰς σφάγια, εὖ γέγονεν εἰς σίλωσιν. 16 Διαπορεύου, ὅξυός σου ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἐναντίων, ὅτι τὸ πρὸς σὺν σὺ ἐξεγείρηται.

ΚΕΦ. κα'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

ρηλαί. 17 Καὶ ἐγὼ δὲ κροτήσω χεῖρά μου πρὸς
 χεῖρά μου, καὶ οἰαφήσω τὸν θυμὸν μου ἐν σοὶ,
 ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα. 18 Καὶ ἐγένετο λόγος
 Κυρίου πρὸς με, λέγων· 19 καὶ σὺ ἡ ἀνθρώ-
 πος, ἀφ' ἧς ταῖς σκαυτῶν δύο ὁδῶς, 20 τῷ εἰσελ-
 θεῖν ῥομφαίαν βασιλέως Βαβυλῶνος, ὅα χώρας
 μιᾷς ἐξελεύσονται αἱ δύο, καὶ χεῖρα ἐτοιμάσουσιν ἀρχαί
 ἐπ' ἀρχῆς ὁδῶν πόλεως, ἐπ' ἀρχῆς ὁδῶν ἀφ-
 τάξεις, τῷ εἰσελθεῖν ῥομφαίαν ὅτι Ῥαββὰθ, καὶ
 ὅτι ἡ ὄν Ἀμμὼν, καὶ ὅτι τὴν Ἰσδαία, καὶ ὅτι
 Ἱερουσαλὴμ ὅτι μέσῳ αὐτῆς· 21 διότι φησὶν
 βασιλεὺς Βαβυλῶνος ὅτι τὴν ἀρχαίαν ὁδὸν, ἐπ'
 ἀρχῆς τῶν δύο ὁδῶν, τῷ μαντεύσασθαι μαντεῖαν,
 τῷ ἀναβράσαι ῥαβδία, καὶ ἐπερωτήσαι ὅτι τοῖς
 γλυπτοῖς, καὶ ἡπατοσκοπήσασθαι ἐκ δεξιῶν αὐτῶν.
 22 Ἐγένετο τὸ μαντεῖον ὅτι Ἱερουσαλὴμ, τῷ
 βαλεῖν χάρσκα, καὶ τῷ ἀφαινοῦσαι τόμα ἐν βοῇ,
 ὑψώσαι φωνὴν μὲν κραυγῆς, τῷ βαλεῖν χάρσκα
 ὅτι ταῖς πύλαις αὐτῆς, καὶ βαλεῖν χῶμα, καὶ
 οἰκοδομήσαι βελοςάσεις. 23 Καὶ αὐτὸς αὐτοῖς
 ὡς μαντεύμενος μαντεῖαν οἰώπιοι αὐτῶν, καὶ
 αὐτὸς ἀναμμήσκειν ἀδικίας αὐτῶν μετὰ ἡμῶν.
 24 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος ὁ Θεός·
 ἀνθ' ὧν αἰεμένησατε τὰς ἀδικίας ὑμῶν, ὅτι τῷ
 ἀποκαλυφθῆναι τὰς ἀσεβείας ὑμῶν, τῷ ὁραθῆναι
 ἁμαρτίας

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. κα'.

ἀμαρτίας ὑμῶν, ὃς πάσαις ταῖς ἀσεβείαις ὑμῶν
καὶ ἐν τοῖς ὀπίσθιόμασι ὑμῶν· ἀνθ' ὧν ἀνεμνή-
σατε, ὃς τύποις ἀλωθήσεσθε. 25 Καὶ σὺ βέ-
βηλε, ἀνομα, ἀφγύμμε τῷ Ἰσραὴλ, ὃ ἦκε ἡ
ἡμέρα ἐν χαρῷ ἀδικίας πέρας. 26 Τάδε λέγει
Κύριος Κύριος ὁ Θεός· ἀφείλε τιὼ κίδαριν, καὶ
ἐπέθες [αὐτῇ] τὸν σφόδρον, αὐτὴ δὲ τοιαύτη ἔσται·
ἐταπείνωσας τὸ ὑψηλόν, καὶ τὸ ἱαπεινὸν ὑψώσας.
27 Ἀδικίας, ἀδικίας, ἀδικίας, θήσομαι αὐτῷ,
ὃς τοιαύτη ἔσται, ἕως ὃς ἔλθῃ, ὃ καθήκει, καὶ φθα-
δῶσω αὐτῷ. 28 Καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, πορο-
φήτευσον, καὶ ἐρεῖς· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός·
πρὸς τὰς υἱούς Ἀμμων, καὶ πρὸς τὸν οὐνειδισμὸν
αὐτοῦ, καὶ ἐρεῖς· ῥομφαία, ῥομφαία ἐτοιμάζου
ἐκπασιμὴν εἰς σφάγια, καὶ ἐκπασιμὴν εἰς στυ-
γέλαια, ἐγείρου, ὅπως σίλῃς. 29 ὃς τῇ ὀφεί-
σῃ σου τῇ ματαίᾳ, καὶ ὃς πρὸς μαλιεύεσθαι σε
ψευδῇ, τῷ πωδουῶαί σε ὀπί τεραχίλης τραυ-
ματῶν ἀνόμων, ὧν ἦκε ἡ ἡμέρα ὃς χαρῷ ἀδι-
κίας πέρας. 30 Ἀποσπερε, μὴ καταλύσης ὃς
πρὸς τὸ πῶ τέτω ὃ γαγέννησαι, ὃς τῇ γῇ τῇ ἰδίᾳ
σου κρινῶ σε, 31 καὶ ἐκχεῶ ὀπί σε ὀργὴν μὲν,
ὃς πρὸς ὀργῇ μὲν ἐμφυσήσω ὀπί σε, καὶ πωθα-
δῶσω σε εἰς χεῖρας ἀνδρῶν βαρβάρων τελευτών-
των ἀφθορεῖν. 32 Ἐν πυρὶ ἔσθι καταβρομα,
τὸ

ΚΕΦ. κβ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

τὸ αἷμά σου ἔσται ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου· ὃ μὴ γέ-
νηταί σου μνεία, διότι ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

Κ Ε Φ. ΚΒ'.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων·
2 καὶ σὺ ἡ ἀνθρώπου, ὃ κρῆναι Χρίσιν
τὴν πόλιν τῶν αἱμάτων; καὶ πῶς
δεῖξον αὐτῇ πάσας τὰς αἰομίας αὐτῆς, 3 καὶ
ἐρεῖς· τάδε λέγει Κύριος Κύριος ὁ Θεός· ὦ πό-
λις ὀκχέουσα αἷμα ἐν μέσῳ αὐτῆς, τῷ ἐλθεῖν
χαρὸν αὐτῆς, καὶ ποιῶσα ἐνθυμήματα κατὰ αὐ-
τῆς, τῷ μιᾶν αὐτὴν 4 ἐν τοῖς αἵμασιν αὐ-
τῶν, οἷς ἐξέχεας· πῶς πέπλωκας, καὶ ἐν τοῖς
ἐνθυμήμασιν σου οἷς ἐποίησας, ἐμῶν καὶ ἡγγι-
σας τὰς ἡμέρας σου, καὶ ἡγάγες χαρὸν ἐπὶ σοὶ.
2/3 ὅτι δέδωκά σε εἰς ὄνειδος τοῖς ἔθνεσιν, καὶ
εἰς ἐμπαιγμὸν πάσης ταύτης χώρας 5 ταῖς ἐπι-
ζήσεις πρὸς σέ, καὶ ταῖς μακρὰν ἀπεχέουσαις
ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐμπαύζονται ἐν σοὶ ἀκρόατος ἡ
ὀνομασίη, καὶ πολλὰ ἐν ταῖς αἰομίαις. 6 Ἰδοὺ
οἱ ἀφ' ἡγμάτων οἴκου Ἰσραὴλ, ἕκαστος πρὸς τὸς
συγγενεῖς αὐτοῦ σιωπηφύροντες ἐν σοὶ, ὅπως ἐκ-
χέωσιν αἷμα. 7 Πατέρες καὶ μητέρες κατακα-
λόμην ἐν σοὶ, καὶ πρὸς τὸν προσήλυτον ἀνεφρέ-
φοντο ἐν ἀδικίᾳ ἐν σοὶ· ὀρφανὸν καὶ χήραν κατε-

ΙΕΖΕΚΙΗΛ ΚΕΦ. κβ'.

δυνάσθουν ἐν σοί. 8 Καὶ τὰ ἅγια μου ἐξυθί-
 νουμι, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουμι ἐν σοί.
 9 Ἄνδρες λησὰὶ ἦσαν ἐν σοί, ὅπως ἐκχέωσιν ἐν
 σοὶ αἷμα· καὶ ὅτι τῶν ὀρέων ἦοθιον ἐν σοί, ἀνόσια
 ἐποίουν ἐν μέσῳ σθ. 10 Αἰχμὴν πατρὸς ἀπε-
 σποχαθι-
 μύνης
 ἀδελφίῳ
 χάλυψαι ἐν σοί, καὶ ἐν ἀκαθαρσίᾳς ἀποκαθαρσάν
 ἐταπείνουμι ἐν σοί. 11 Ἐκαστος τὴν γυναικα
 τῆ πλησίον αὐτῆς ἠνομήσαν, καὶ ἕκαστος τὴν νύμφην
 αὐτῆς ἐμίσησεν ἐν ἀσεβείᾳ, καὶ ἕκαστος τὴν ἀδελ-
 φίῳ αὐτοῦ θυγάτηρα τῆ πατρὸς αὐτοῦ ἐταπεί-
 νουμι ἐν σοί. 12 Δῶρα ἐλάβοθι ἐν σοί, ὅπως
 ἐκχέωσιν αἷμα· τόκον καὶ πλεονασμὸν ἐλάβά-
 νουσαι ἐν σοί· καὶ συνετελέσω συνετελείαν κακίας
 σου τὴν ἐν καταδυναστείᾳ σθ, ὅτι ἐμὲ ἐπελάθῃς,
 λέγει Κύριος Κύριος. 13 Ἐὰν δὲ πατάξω
 χεῖρά μου πρὸς χεῖρά μου, ἐφ' οἷς συνετετέλε-
 σαι, οἷς ἐποίησας, καὶ ὅτι τοῖς αἵμασίν σου τοῖς
 γειγνημένοις ἐν μέσῳ σου, 14 εἰ ὑποστήσεται
 ἡ καρδία σου; εἰ κρατήσουσιν αἱ χεῖρές σου ἐν
 ταῖς ἡμέραις αἷς ἐγὼ ποιῶ ἐν σοί; ἐγὼ Κύριος
 λελάληκα καὶ ποιήσω. 15 Καὶ διασκορπίω σε
 ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ διασπεράσω σε ἐν ταῖς χώραις,
 καὶ ἐαλείψει ἡ ἀκαθαρσία σθ ὅτι σθ, 16 καὶ
 σὲ
 κατακληρονομήσω ἐν σοὶ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, καὶ
 γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος. 17 Καὶ ἐγένετο λόγος
 Κυρίου

ΚΕΦ. κβ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

Κυρίου πρὸς με, λέγων· 18 ἡνὲ ἀνθρώπου, ἰδὼ
 γιγνῶσθαι μοι ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀναμιμνησθῆναι πάντες γέροντες
 χαλκῶ, καὶ σιδήρῳ, καὶ χασιπτέρῳ, καὶ μολύβδῳ, ἀναμιμν-
 ῶν μέσω· Χ χαμίνου· ἀργύριον ἀναμιμνησθῆναι ὅτι· μένος
 19 Διὰ τοῦτο εἶπὼν, τάδε λέγει Κύριος Κύριος ἀργεὺς ἀνα-
 ὁ θεός· ἂνθ' ὧν ἐγένεσθε πάντες εἰς σύγχρησιν μεμιμνῆσθαι
 μίαν, ἀφ' οὗτο ἰδὼ ἐγὼ εἰσδέχομαι ὑμᾶς εἰς
 μέσον Ἱερουσαλήμ. 20 Καθὼς εἰσδέχεσθαι ἀρ-
 γυρος, καὶ χαλκός, καὶ σίδηρος, καὶ χασιπτερος,
 μολύβδος εἰς μέσον χαμίνου πυρὸς, τῷ ἐμφυσῆ-
 σαι εἰς αὐτὰ πῦρ τῷ χωνεῦσαι, οὕτως εἰσδέξομαι
 ὑμᾶς ἐν ὀργῇ μου καὶ ἐν πῶ θυμῷ μου, καὶ συνάξω
 καὶ χωνεύσω ὑμᾶς, 21 καὶ ἐκφυθήσω ἐφ' ὑμᾶς εἰς
 ἐκφύσημα ὡς πρὸς ὀργῆς μου, καὶ χωνευθήσεσθε
 ὡς μέσω αὐτῆς. 22 Ὅτι τρέπον χωνεύεται ἀρ-
 γύριον ὡς μέσω χαμίνου, οὕτως χωνευθήσεσθε ὡς
 μέσω αὐτῆς, καὶ ὀπιγνώσεσθε, διότι ἐγὼ Κύριος
 ἔξεχα τὸν θυμὸν μου ἐφ' ὑμᾶς. 23 Καὶ ἐγέν-
 ητο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων· 24 ἡνὲ ἀν-
 θρώπου, εἶπὼν αὐτῇ· σὺ εἶ γῆ ὁ βρεχουμένη, ὅδε
 ὑετὸς ἐγένετο σοὶ ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς. 25 Οἱ ἀπηγᾶ-
 χαταθήσειαί με μοι αὐτῆς ὡς μέσῳ αὐτῆς ὡς λέοντες ἐβλή-
 μενοι ἀρπάζοντες ἀρπάγματα, ψυχὰς καταδιό-
 ντες, ἐδιωκόμενοι ὡς διωατεία, καὶ πρὸς λαμβά-
 νοντες· καὶ χῆραί σου ἐπληθύνθησαν ὡς μέσῳ ὄμοι ἐν ἀδι-
 σου, κία

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. κβ'.

σου, 26 καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἠθέτησαν τὸν νό-
μου μὲν, καὶ ἐβεβήλου τὰ ἅγια μὲν ἀναμέσον
ἀγίου καὶ βεβήλου ἔδιδελλον, καὶ ἀναμέσον
ἀκαθάρτου καὶ τῷ καθαροῦ ἔδιδελλον, καὶ
ἀπὸ τῶν σαβάτων μου παρεχάλυπτον τὴς
τῶν σαβάτων ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ ἐβηλέμεν ἐν μέσῳ αὐ-
μὲν ἐβεβήλιν τῶν. 27 Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς
ὡς λύκοι ἀρπάζοντες ἀρπάγματα, τῷ ὀκχέει
αἷμα, ὅπως πλεονεξία πλεονεκίωσιν. 28 Καὶ
οἱ προσφῆται αὐτῆς οἱ ἀλείφοντες αὐτὴς πεσύν-
ται, οἱ ὀρώντες μάταια, ματαιολόμοι ψαῦδι,
λέγοντες, ταῦτα λέγει Κύριος, καὶ Κύριος οὐκ
ἐλάλησεν. 29 Τὸν λαὸν τῆς γῆς ἐκπιεζύντες
ἐν ἀδικίᾳ καὶ ἀρπαζόντες ἀρπάγματα, πτω-
χοὶ καὶ πένηται καταδικαζόμενοι, καὶ πρὸς τὸν
προσφύγον οὐκ ἀναστροφόμενοι μετὰ κρίματι.
30 Καὶ ἐζήτην ἐξ αὐτῶν ἄνδρα ἀναστροφόμενον
ὀρθῶς, καὶ ἐβόησα πρὸς προσώπου μου τὸ ὀλο-
γερὲς ἐν καρδίᾳ τῆς ὀργῆς μου, τῷ μὴ εἰς τέ-
λος ἐξαλειψαὶ αὐτὸν, καὶ ἔχῃ εὖρον. 31 Καὶ
ἐξέχεα ἐπ' αὐτὸν τὸν θυμὸν μου ἐν πυρὶ ὀρ-
γῆς μου, τῷ σιωπῆσαι αὐτὸς· τὰς ὁδοὺς αὐ-
τῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δίδωχα, λέγει Κύριος.
Κύριος.

. Κ Ε Φ.

Ι **Κ** ΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων
 2 ἡ ἐν ἀνθρώποις, δύο γυναῖκες ἦσαν θυ-
 γατέρες μητρὸς μιᾶς, 3 καὶ ἐξεπόρ-
 νώσταν ἐν Αἰγύπτῳ, ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν ἐπόρνευ-
 σαν· ὅσα ἐπέσον οἱ ματοὶ αὐτῶν, καὶ ὅσα διε-
 παρθενεύθησαν, 4 καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν Ἰω-
 ὴολα ἡ πρεσβυτέρα, καὶ Ὀλιβὰ ἡ ἀδελφὴ αὐ-
 τῆς, καὶ ἐγένοντό μοι, καὶ ἔτεκον υἱοὺς καὶ θυγα-
 τέρας, καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν, Σαμάρεια ἡ Ὀολα,
 καὶ Ἰερουσαλὴμ Ὀλιβὰ, 5 καὶ ἐξεπόρνωσιν
 ἡ Ὀολα ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐπέθετο ὅτι τὴς ἐρασαὶ
 αὐτῆς, ὅτι τὴς Ἀσσυρίως τὴς ἐγγίζοντα αὐτῇ, 6
 οἰδοδυμνοὺς ὑακίνθια, ἡγυμνοὺς καὶ τραίη-
 γροὺς, νεφρίσκοις ὀπιλέκτοισι, πάντες ἵππεῖς ἱπ-
 παζόμενοι ἐφ' ἵππων, 7 καὶ ἔδωκεν τὴν πορ-
 νείαν αὐτῆς ἐπ' αὐτὰς· ὀπίλεχτο υἱοὶ Ἀσσυρίων
 πάντες, καὶ ὅτι πάντας οὓς ἐπέθετο· οἱ πᾶσι
 τοῖς οἰδυμήμασιν αὐτῆς ἐμαίνετο. 8 Καὶ τὴν
 πορνείαν αὐτῆς ἐξ Αἰγύπτου ὅσα ἐγκατέλειπεν,
 ὅτι μετ' αὐτῆς ὀκοιμῶντο ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς,
 καὶ αὐτοὶ διεπαρθένωσιν αὐτῇ, καὶ ἐξέχεον
 τὴν πορνείαν αὐτῶν ἐπ' αὐτήν. 9 Διὰ τοῦτο
 πῦρ ἐδώκα αὐτῇ εἰς χεῖρας τῶν ἐραστῶν αὐτῆς,

Ὀολὰ

Ὀλιβὰ

Ὀολὰ

Ὀολὰ

Ὀλιβὰ

προσέθετο

αὐτῶν

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. κγ'.

εἰς χεῖρας υἱῶν Ἀσσυρίων, ἐφ' οὓς ἐπέθηκετο.
 ἀρχιμοσιύην 10 Αὐτοὶ ἀπεχάλυψαν τὴν αἰχλὸν αὐτῆς, ὑψὲς
 καὶ θυγατέρας αὐτῆς ἔλαβον, καὶ αὐτὴν οὐ
 ῥομφαία ἀπέκλειναν· καὶ ἐγένετο λάλημα εἰς τὰς
 γυναικας, καὶ ἐποίησαν ἐκδικήσεις οὐ αὐτῇ εἰς
 τὰς θυγατέρας αὐτῆς. 11 Καὶ εἶδεν ἡ ἀδελ-
 φὸς αὐτῆς ἡ Οὐλιὰ, καὶ διέφθειρεν τὴν ὀπίσθιον
 αὐτῆς ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ὑπὲρ
 τὴν πορνείαν τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. 12 Ἐπὶ
 τῆς ἡμέρας τῶν Ἀσσυρίων ἐπέθηκετο ἡ γυμνότης καὶ
 εὐπόρφυρα στρατιῶν τῆς ἐξῆς αὐτῆς ἐνδεδυμένους εὐπάρυφα,
 ἵππεις ἵππαζόμενοι ἐφ' ἵππων, νεφρίσχοι ὀπί-
 λεκτοὶ πάντες. 13 Καὶ εἶδον, ὅτι μεμίσκονται
 ὁδοὺς μία τῶν δύο, 14 καὶ προσέθηκετο πρὸς
 τὴν πορνείαν αὐτῆς, καὶ εἶδεν ἄνδρας ἐξωγραφη-
 μένους ὀπί τῆς τοίχου, εἰκόνας Χαλδαίων ἐξωγρα-
 φημένας, οὐ γραφίδι. 15 διεξωσμένους ποικίλ-
 ματα ὀπί τὰς ὀσφύας αὐτῆς, καὶ πᾶσαι βαπταῖ
 ὀπί τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, ὅπως τελευτῇ πάντων,
 ὁμοίωμα υἱῶν Χαλδαίων, ᾧ πατρὶδος αὐτῆς.
 16 Καὶ ἐπέθηκετο ἐπ' αὐτῆς οὐ ὁράσῃ ὀφθαλ-
 μῶν αὐτῆς· καὶ ἔξαπέσειλεν ἀγγέλους πρὸς
 αὐτοὺς εἰς γῆν Χαλδαίων. 17 Καὶ ἦλθον πρὸς
 αὐτὴν υἱοὶ Βαβυλῶνος, εἰς κοίτην καταλύντων,
 καὶ ἐμίανον αὐτὴν οὐ τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ
 ἐμίανθη

ΚΕΦ. κγ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

ἐμείνθη ἐν αὐτοῖς, καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ αὐτῆς
ἀπ' αὐτῶν. 18 Καὶ ἀπεχάλυφεν τὴν πορ-
νεΐαν αὐτῆς, καὶ ἀπεχάλυφεν τὴν αἰσχύνην αὐ-
τοῦ ἀρχιεπισκόπου
τῆς· καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ μου ἀπ' αὐτῆς, ὅτι τρέ-
ποι ἀπέστη ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς αὐ-
τῆς. 19 Καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου, τῇ
ἀναμνήσει ἡμέρας νεότητός σου, ἐν ᾗ ἐπόρνευ-
σας ἐν Αἰγύπτῳ, 20 καὶ ἐπέθες ὅτι τῆς Χαλ-
δαίους, ὧν ἦσαν ὡς ὄντων αἱ σάρκες αὐτῶν, καὶ
αὐδοῖα ἵππων τὰ αὐδοῖα αὐτῶν, 21 καὶ ἐπε-
σκέψω τὴν ἀνομίαν νεότητός σου, ἃ ἐποίησας ἐν
Αἰγύπτῳ ἐν τῇ καταλύματί σου, ὅ οἱ ματρί
ἐπεσαν νεότητίς σου. 22 Διὰ τοῦτο Ὁλιβά, Ὁλιβά
ταῦδε λέγει Κύριος Κύριος ὁ θεὸς ὅτι σὲ, Ὁλιβά·
ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω τῆς ἐρασῆς σου ὅτι σὲ, ἀφ'
ὧν ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου ἀπ' αὐτῶν καὶ ἐπάξω
αὐτῆς ὅτι σὲ κυκλόθην 23 Ἰούδας Βαβυλωνίως,
καὶ πάντας τῆς Χαλδαίους, Φακὺκ, καὶ Σινε, καὶ Φεδ
Ἰρχε, καὶ πάντας τῆς Ἰούδας Ἀσσυρίων μετ' αὐ-
τῶν, Σεδ Λεδ
τῶν, νεομίσχοις ἐπιλέκτοισι, ἡγεμόνας καὶ στρατη-
γούς, πάντας τρωστὺς καὶ ὀνομαστὺς, ἵππεύοντας
ἐφ' ἵππων πάντες. 24 Ἐξουσίαν ὅτι σὲ ἀπὸ
βορρᾶ, ἄρματα καὶ τροχοὶ ἵπποι μὲ ὄχλους λαῶν,
θυρεοὶ καὶ πέλται καὶ περικεφαλαίαι, καὶ βαλὲς
ὅτι σὲ περφυλακίῳ κύκλῳ. 25 Καὶ δώσω
τῷ

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. κγ'.

ὡς ἐφ' ὅσον ἔστιν αὐτῶν κρίμα, καὶ ἐκδικήσουσιν σε
 ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν. καὶ δώσω τὸν ζήλόν μου
 ἐν σοὶ, καὶ ποιήσουσιν μετὰ σοῦ ἐν ὀργῇ θυμῷ μου.
 μυκτῆρά σου καὶ ὠτά σου ἀφελῶσιν, καὶ τὰς
 χαταλοίπας σε ἐν ῥομφαίᾳ καταβαλῶσιν. αἰδοί
 τὰς υἱούς σου καὶ τὰς θυγάτερας σου λήφονται,
 καὶ τὰς χαταλοίπας σου ἐμωθήσουσιν ἐν πυρί.
 26 καὶ ἐκδικήσουσιν σε τὸν ἱματισμόν σου, καὶ λή-
 ψονται τὰ σκόλη τῆς καυχίσεώς σου. 27 Καὶ
 ἀποστέψω τὰς ἀσεβείας σου ἐκ σοῦ, καὶ τίω
 πορνείαν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου. καὶ ἔμην ἄρης τὰς
 ὀφθαλμούς σου ἐπ' αἰδοῦς, καὶ Αἰγύπτου ἔμην
 μνηστῆς ὁκέτι. 28 Διότι ταῦτε λέγει Κύριος
 Κύριος ὁ Θεός· ἰδοὺ ἐγὼ πᾶσι δίδωμι σε εἰς χεῖ-
 ρας ὧν μισοῖς, ἀφ' ὧν ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου ἀπὸ
 αὐτῶν. 29 Καὶ ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐν μίσει, καὶ
 λήφονται πάντα τὰς πόλεις σου καὶ τὰς μό-
 χους σου, καὶ ἔσθ' ἡ γυνὴ καὶ ἀρχιμονοῦσα, καὶ
 πορνεία ἀποκαλυφθήσεται ἡ αἰσχυνή [σου] πορνείας σου
 καὶ ἀσέβειά σου. καὶ ἡ πορνεία σου 30 ἐποίη-
 σεν ταῦτά σοι, ἐν τῇ ἐκπορεύσει σου ὀπίσω ἐθίων,
 καὶ ἐμαίνῃς ἐν τοῖς ὀπιθυμήμασι αὐτῶν. 31 Ἐν
 τῇ ὁδῷ τῆς ἀδελφῆς σου ἐπορεύθης, καὶ δώσω
 τὸ ποτήριον αὐτῆς εἰς τὰς χεῖράς σου. 32 Ταῦτα
 λέγει Ἀδωναὶ Κύριος Κύριος ὁ Θεός· τὸ ποτήριον
 τῆς

ΚΕΦ. κγ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

τῆς ἀδελφῆς σὺ πίεσαι, τὸ βαθὺ καὶ τὸ πλατὺ,
 ἔσαι εἰς γέλωτα καὶ εἰς μυκτηρισμὸν, τὸ πλεο-
 νάζον τῷ σπυτελέσαι μέδιλι, 33 καὶ ἐκλύσῃς ἐκ χειρὸς ὅπως
 πληθύνῃ. καὶ τὸ ποτήριον τῆς ἀδελφῆς σου
 Σαμαρείας ποτήριον Χ ἀρανίας καὶ ἀφομισμού.
 34 Πίεσαι αὐτό, καὶ ἐκτραγίῃς, καὶ ταῖς ἐορταῖς
 καὶ ταῖς νομυαῖς αὐτῆς ἀποσρέψῃ. διότι ἐγὼ
 ἐλάλησα, λέγει Κύριος Κύριος ὁ Θεός. 35 Διὰ
 τῆτο ταῦτε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος. ἀνδ' ὧν ἐπε-
 λάθῃ μου, καὶ ἀπέρριψάς με ὀπίσω τῷ σώμα-
 τός σου, καὶ σὺ λάβῃς τὴν ἀσέβειάν σου καὶ τὴν
 πορνείαν σου. 36 Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς μέ-
 νε ἀνθρώπου, ὃ κρινεῖς πλὴν Ὀλλάν καὶ τὴν Ὀι- Ὀλλάν
 λιβάν, καὶ ἀπαγγελεῖς αὐταῖς ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν, Ὀλιβάν
 37 ὅτι ἐμοιχῶντο, καὶ αἷμα ἐν χερσὶν αὐτῶν,
 καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν ἐμοιχῶντο, καὶ τὰ
 τέκνα αὐτῶν, ἀ ἐγέννησάν μοι, διήγον αὐπὶς δι' ἐμ- αὐτά
 πύραν. 38 Ἔως καὶ τῶτα ἐποίησάν μοι, καὶ
 ἀ ἐμίσησιν, ἐποίησαν. τὰ ἁγιά μου ἐμίσησαν, καὶ
 τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν, 39 καὶ ἐν τῇ
 σφάζειν αὐτὰς τὰ τέκνα αὐτῶν τοῖς εἰδώλοις
 αὐτῶν, καὶ εἰσεπορεύοντο εἰς τὰ ἁγιά μου ἀφυ-
 λάκτως ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τῷ βεβηλῆν αὐτά.
 καὶ ὅτι οὕτως ἐποίουν ἐν μέσῳ τῷ οἴκου μου,
 40 καὶ ὅτι τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἐρχομένοις μακρό-
 θεν,

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. κγ'.

θῆν, οἷς ἀγγέλοις ἔξαπετέλλουσιν πρὸς αὐτούς,
καὶ ἅμα πρὸς ἔρχεσθαι αὐτούς, εὐθὺς ἐλθού, καὶ
ἔστιβίζῃς τὰς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἐκόσμη· κόσμω,
41 καὶ ἐκάθῃς ἐπὶ κλίνης ἐστρωμένης, καὶ τρεῖς-
πέζα κεκοσμημένη πρὸς πρὸς αὐτῆς· καὶ
τὸ θυμίαμά μου καὶ τὸ ἔλαόν μου ἐξευφραίνοντο
ἐν αὐτοῖς, 42 καὶ φωνὴ ἀρμονίας ἀνεκράνοντο,
καὶ πρὸς ἄνδρες ἐκ πλήθους ἀνθρώπων ἦκοντες
ψέλια οἰωνομοῦς ἐκ τῆς ἐρήμου· καὶ ἐδίδδσαν ψέλια
σου, σὺ δὲ ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ σέφον καυχήσεως
εἶπας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. 43 Καὶ εἶπα, ὅδε
ἐν τέτοις μοιχῶναι; ἔργα γυναικὸς πόρνῃς ἐποίεις,
καὶ αὐτὴ ἐξεπώρνησεν; 44 Καὶ εἰσπορεύοντο πρὸς
αὐτὴν, ὅτι πόρνοι εἰσπορεύοντο πρὸς γυναικα
Ὀλλάν πόρνην, οὕτως εἰσπορεύοντο πρὸς Ὀλλάν, καὶ
Ὀλλβάν πρὸς Ὀλλβάν, τὴν ποιῆσαι ἀνομίαν. 45 Καὶ
ἄνδρες δίκαιοι, αὐτοὶ καὶ ἐκδικήσουσιν αὐτάς ἐκ-
δικήσῃ μοιχαλίδι, καὶ ἐκδικήσῃ αἵματι,
αἵματι ὅτι μοιχαλίδες εἰσιν, καὶ αἷμα ἐν χερσὶν αὐτῶν.
46 Τάδε λέγει ὁ Κύριος· ἀνάγαγε ἐπὶ
ἐπὶ αὐτάς αὐτάς ὄχλον, καὶ δὸς ἐν αὐταῖς παραχρῆν καὶ
ῥαπαρῆν, 47 καὶ λιθοβολήσου ἐπὶ αὐτάς
λίθοις ὄχλων, καὶ κατακέντησου αὐτάς ἐν τοῖς
ξύρεσιν αὐτῶν· ὑγὺς αὐτῶν καὶ θυγατέρας αὐ-
τῶν ἀποκτείνουσιν, καὶ τὰς οἰκὰς αὐτῶν· καὶ ἐν πυρὶ
ἐμ-

ΚΕΦ. κδ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

ἐμπυρεύσιν, 48 καὶ ἀποτρέψω ἀσέβειαν ἀπὸ
τῆς γῆς, καὶ παυθῶσονται πᾶσαι αἱ γυναι-
κες, καὶ ὃ μὴ ποιήσουσιν κατὰ τὰς ἀσεβείας αὐ-
τῶν. 49 Καὶ δοθήσεται ἡ ἀσέβεια ὑμῶν ἐφ'
ὑμᾶς, καὶ τὰς ἀμαρτίας τῶν ἐνθυμημάτων ὑμῶν
λήψεσθε, καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

Κ Ε Φ. ΚΔ'.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, ὃν
πρὸ ἐτὶ πρὸ ἐνάτω, ὃν πρὸ μηνὶ πρὸ δε-
κάτῳ, δεκάτῃ τῷ μηνὸς, λέγων· 2 ὤ
ἄνθρωπε, γράψον σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀπὸ τῆς
ἡμέρας τούτης, ἀφ' ἧς ἀπηρεύσῃ βασιλεὺς Βα-
βυλῶνος ὅτι Ἱερουσαλὴμ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς
σήμερον. 3 Καὶ εἶπον ὅτι τὸν οἶκον τὸν πρᾶ-
πτεράνουν πρᾶβολλῶ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς·
ταῦδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· ἐπίστησον τὸν λέ-
βητα, καὶ ἔκχεον εἰς αὐτὸν ὕδωρ, 4 καὶ ἔμ-
βαλε εἰς αὐτὸν τὰ διχοτομήματα, πᾶν διχοτό-
μημα χαλόν, καὶ σκέλῃ καὶ ὦμον ὀκσεσαρ-
κισμῶνα ἐκ τῶν ὀστέων αὐτῶν, 5 ἔξ' ὀπιλέκων
κτείνων εἰλημμῶνα· καὶ ὑπόχμε τὰ ὅσα ὑπο-
χάτω αὐτῆς, ἔξεσεν καὶ ἔξεξεσεν, καὶ ἠψήθη
τὰ ὅσα αὐτῆς ὃν μέσω αὐτῆς. 6 Διὰ τοῦτο
ταῦδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· ὦ πόλις αἱμάτων
λέβης,

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. κδ'.

λέβης, ὃν ᾧ ὅστις ἴος ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ ἴος ἐν αὐτῷ
 οὐκ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῆς, καὶ μέλει αὐτῆς
 ἐξήνεγκεν, ὅτι ἔπλεον ἐπ' αὐτὴν κλήρος. 7 Ὅτι
 λεοπετεῖαι αἷμα αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐστιν, ἐπὶ λεοπετεῖαν
 τέταχα αὐτό. οὐκ ἐκκέχυκε αὐτὸ ἐπὶ τῷ
 γλῶ, τῷ χαλύψαι ἐπ' αὐτὸ γλῶ, 8 τῷ ἀνα-
 βῆσαι θυμὸν εἰς ἐκδίκησιν ἐκδικηθῆναι· δέδωκα
 τὸ αἷμα αὐτῆς ἐπὶ λεοπετεῖαν, τῷ μὴ χαλύ-
 ψαι αὐτό. 9 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει ὁ ὁ κύριος
 Κύριος. ✕ οὐαὶ πόλις τῶν αἱμάτων· καὶ γὰρ
 μεγαλυνῶ τὸν δαλόν, 10 καὶ πληθυνῶ τὰ
 ξύλα, καὶ ἐκκαύσω τὸ πῦρ, ὅπως ἐλαττωθῇ ὁ
 ζωμός, καὶ ἐκτακῇ τὰ κρέα, καὶ τὰ ὅσα συμ-
 φρυγίσωμαι, 11 καὶ εἴ ἐπὶ τῷ ἀνθρακῇ αὐ-
 τῆς, ἐξήφθῃ, ὅπως ἐκκαυθῇ, ὅπως συμφρυγῇ ὁ
 χαλκὸς αὐτῆς, καὶ τακῇ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἡ
 ἀκαθαρσία αὐτῆς, καὶ ἐκλίπη ὁ ἴος αὐτῆς,
 12 καὶ ὃ μὴ ἐξέλθῃ ἐξ αὐτῆς πολλὸς ὁ ἴος
 αὐτῆς, καὶ κατασχευθήσεται ὁ ἴος αὐτῆς,
 13 ✕ ἐν τῇ ἀκαθαρσίᾳ σου ζῆμμα, ἂν θ' ὦν
 ἐμάνθῃς σὺ, ✕ καὶ οὐκ ἐκαθαρίσθῃς ἀπὸ ἀκα-
 θαρσίας σου, καὶ ἡ ἔσθῃ ἐὰν μὴ καθαρίσθῃς ἐπ,
 ἕως ὅτε ἐμπλήσω τὸν θυμὸν μου ἐν σοί. 14 Ἐγὼ
 Κύριος λελάληκα, καὶ ἤξει, καὶ ποιήσω, ὃ ἀπα-
 γελῶ, ὅτι μὴ ἐλέησω· καὶ τὰς ὁδοὺς σου, καὶ

καὶ

ΚΕΦ. κδ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

κτὶ τὰ ἐπιθυμήματά σου κρινῶ σε, λέγει Ἀδωναὶ
 Κύριος. Ὡς Διὰ τῆτο ἐγὼ κρινῶ σε κατὰ τὰ
 αἵματά σου, καὶ κατὰ τὰ ἐπιθυμήματά σου κρι-
 νῶ σε, ἡ ἀκαθαρτος, ἡ ὀνομαστή, καὶ πολλή, τῇ
 πῶς πιχραίνειν. 15 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
 εῖς πρὸς με, λέγων. 16 Ὡς ἀνθρώπου, ἰδὼς
 ἐγὼ λαμβάνω ἐκ σοῦ, τὰ ἐπιθυμήματα ὀφθαλ-
 μῶν σου ὡς πῶς ταῖς, ὃ μὴ κοπῆς, ὅδ' ὃ μὴ
 κλαυθῆς, Χ οὐδὲ μὴ ἔλθῃ σοι δάκρυα. 17 Στε-
 ναλὸς αἵματός, ὀσφύος πένθους ἔσται αὕτη. Ὅτι
 ἔσται τὸ πρῶτό σου συμπεπλεγμένον ἐπὶ σέ,
 καὶ τὰ ἐπιθυμήματά σου ὡς τοῖς ποσὶν σου, ὃ μὴ
 πῶς κληθῆς ὡς χεῖλεσιν αὐτῆς, καὶ ἄρτον ἀν-
 θρώπῳ ὃ μὴ φάγῃς. 18 Καὶ ἐλάλησα πρὸς τὸν
 λαὸν Ἰσραὴλ, ὃν πτόποι ἐνιτεύλατό μοι, καὶ ἀπέ-
 θρυνεν ἡ γυνὴ μου ἐσπέρας, καὶ ἐπόκησα Ἰσραὴλ,
 καθὼς ἐπετάγη μοι. 19 Καὶ εἶπεν πρὸς με
 ὁ λαός· ἐκ ἀπαρθείλεις ἡμῖν, τί ἐστι ταῦτα ἃ σὺ ὃ μὴ
 ποιεῖς; 20 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς· λόγος Κυεῖς τὰδε λέγει
 ἐγένετο πρὸς με, λέγων. 21 εἶπὸν πρὸς τὸν οἶκον Ἀδωναὶ Κύ-
 ρῳ Ἰσραὴλ· τὰδε λέγει Κύριος Κύριος ὁ Θεός·
 ἰδὼς ἐγὼ βεβηλῶ τὰ ἁγία μου, φρύαγμα ἰσχύος
 ὑμῶν, ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ ὑπὲρ
 ὧν φεῖδονται αἱ ψυχὰς ὑμῶν. καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν
 καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν ὅς ἐλθατελίπετε, ἐν ῥαμ-
 φαῖ

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. κε'.

ποιήσω φαύλα πεποιυῶται, 22 καὶ ποιήσετε ὃν τρόπον ἐποίησα· ἀπὸ γόματος αὐτῶν ὃ μὴ ᾤδα κληθή-
 σεσθε, καὶ ἄρτον ἀνδρῶν ὃ μὴ φάγησθε, 23 καὶ αἱ κόμραι ὑμῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν ὡς τοῖς ποσὶν ὑμῶν· ὃ μὴ
 κλαυθῆτε κόψασθε, οὔτε μὴ κλαύσητε, καὶ ἐνταχέσεσθε ὡς
 ταῖς ἀδικίαις ὑμῶν, καὶ ᾤδα χαλέψετε ἕχατος
 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. 24 Καὶ ἔσαμ' Ἰεζεκιὴλ ὑμῖν
 εἰς τέρας, καὶ πάντα ὅσα ἐποίησα, ποιήσετε,
 ὅταν ἔλθῃ ταῦτα, καὶ ὀπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ
 Ἄδωναι Κύριος. 25 Καὶ σὺ ἡμεῖς ἀνθρώπων, ὃ καὶ
 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν λαμβάνω τὴν ἰσχύον αὐτῶν
 παρ' αὐτοῦ, τὴν ἐπαρσιν τῆς καυχίσεως αὐτοῦ,
 τὰ ὀπιθυμήματα ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, καὶ τὴν
 ἐπαρσιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ἰσχύον αὐτῶν καὶ θυ-
 γατέρας αὐτοῦ, 26 ὡς ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ ἥξει ὁ
 ἀνασωζόμενος πρὸς σέ, τὴν ἀναγγεῖλαί σοι εἰς τὰ
 ὦτά σου. 27 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὁ κένη ἀφαινοχθή-
 σεται τὸ γόμα σου πρὸς τὸν ἀνασωζόμενον, καὶ
 ἐρεῖς λαλίπεις, καὶ ὃ μὴ ἀποκωφωθῆς ἔκτετι, καὶ ἔσῃ αὐ-
 τοῖς εἰς τέρας, καὶ ὀπιγνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος.

Κ Ε Φ. ΚΕ'.

Κ ΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων·
 2 ἡμεῖς ἀνθρώπου, σπείσου τὸ πρῶτον
 πύον

ΚΕΦ. κε'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

πόν σου ὅτι τὸς υἱὸς Ἀμμών, καὶ παρῆλθον ἐπ' αὐτὸς, 3 καὶ ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἀμμών· ἀκούσατε λόγον Ἀδωναὶ Κύριος· τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· ἀνθ' ὧν ἐπεχάρητε ὅτι τὰ ἅγιά μου, ὅτι ἐβελώθησαν, καὶ ὅτι τὴν γῆν τῆς Ἰσραὴλ, ὅτι ἠφορέθη, καὶ ὅτι τὸν οἶκον Ἰούδα, ὅτι ἐπορεύθησαν ἐν ἀγχαλωσίᾳ, 4 ἀλλὰ τὸτο ἰδοὺ ἐγὼ παρὰδίδωμι ὑμᾶς τοῖς υἱοῖς Κεδέμ εἰς κληρονομίαν, καὶ κατασκηνώσουσιν σὺν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν ἐν σοὶ, καὶ δώσουσιν ἐν σοὶ τὰ σκηνώματα αὐτῶν· αὐτοὶ φάγονται τὸς καρπὸς σου, καὶ αὐτοὶ πίνονται τὴν πόσιν σου. 5 Καὶ δώσω τὴν πόλιν τῆς Ἀμμών εἰς νομὰς χαμήλων, καὶ τὸς υἱὸς Ἀμμών εἰς νομὴν πασίων, καὶ ὅτι γνώσταθε διότι ἐγὼ Κύριος. 6 Διότι τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός· ἀνθ' ὧν ἐκρότησας τὴν χεῖρά σου, τὰς χεῖράς καὶ ἐπεφόρησας τὴν ποδί σου, καὶ ἐπέχαρας ἐκ ψυχῆς σου ὅτι τὴν γῆν τῆς Ἰσραὴλ, 7 ἀλλὰ τὸτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ, καὶ δώσω σε εἰς ἀφραγνὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ ἐξολοθρεύσω σε ἐκ τῶν λαῶν, καὶ ὥσπερ σε ἐκ τῶν χωρῶν ἀπωλεία, καὶ ὅτι γνώστη διότι ἐγὼ Κύριος. 8 Τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· ἀνθ' ὧν εἶπεν Μωάβ· Ὁ καὶ Σμερ, ἰδοὺ, ὃν τρόπον πάντα τὰ ἔθνη, ὁ οἶκος Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα,

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. κί.

9 Ἀφ' οὗτο ἰδὺ ἐγὼ πῶδα λυῶ τὸν ἄμιν Μωάβ
 ἀπὸ τῶν πόλεων, ἀπὸ πόλεων ἀκρωτηρίων αὐτοῦ,
 Βεθιασιμεθ ὀκλεκτῶ γῆν, οἶκον Ἰασιμεθ ἐπάτω πηγῆς πό-
 λεως πῶδα θαλασσίας, 10 τὸς ὑῆς Κεδέμ ἐπὶ
 τὸς ὑῆς Ἀμμὼν δίδωχα αὐτῷ εἰς κληρονομίαν,
 ὅπως μὴ γένηται μνηία τῶν ὑῶν Ἀμμὼν ὃ τοῖς
 ἐθνεσιν. 11 Καὶ ὃ Μωάβ ποιήσω ἐκδίκησιν,
 καὶ ὅπτηγώσονται διότι ἐγὼ Κύριος. 12 Τὰδε
 λέγει Ἀδωναὶ Κύριε. ἂνθ' ὧν ἐποίησεν ἡ Ἰδου-
 μεία ἐν τῇ ἐκδίκησιν αὐτῆς ἐκδίκησιν εἰς τὸν οἶ-
 κον Ἰούδα, καὶ ἐμνησιχάκησαν, καὶ ἐξεδίκησαν
 δίκην, 13 Ἀφ' οὗτο τὰδε λέγει Ἀδωναὶ Κύ-
 ρι. καὶ ἐκτινῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὴν Ἰδου-
 μείαν, καὶ ἐξολοθρεύσω ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ
 κτήνιον, καὶ θήσομαι αὐτῇ ἐρημίαν καὶ ἐκ θα-
 μαὶν διακόμωμοι ὃ ρομφαία πεσῶνται, 14 καὶ
 δώσω τὴν ἐκδίκησιν μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμείαν ὃ
 χεὶ λαὸς μου Ἰσραὴλ, καὶ ποιήσουσιν ὃ τῇ
 τῷ θυμῷ Ἰδουμεία κατὰ τὴν ὀργὴν μου καὶ κατὰ τὸν θυμὸν
 μου, καὶ ὅπτηγώσονται τὴν ἐκδίκησιν μου, λέγει
 Ἀδωναὶ Κύριος. 15 Διὰ τῷτο τὰδε λέγει Ἀδω-
 ναὶ Κύριε. ἂνθ' ὧν ἐποίησαν οἱ Ἀλλόφυλοι ὃ
 ἐκδίκησιν, καὶ ἐξομέστησαν ἐκδίκησιν, ὅπτηγέροντες
 ἐκ ψυχῆς τῇ ἐξαλείψαι ἕως αἰῶνος, 16 Ἀφ'
 οὗτο τὰδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριε. ἰδὺ ἐγὼ ἐκ-
 τενοῶ

ΚΕΦ. κς'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

πεισὶ πλὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὰς ἀλαφύλας, καὶ
ἐξολοθρεύσω κρήτας, καὶ ἀπολῶ τὰς καταλοί- κριτάς Σι-
πύς τὰς κατοικοῦντας πλὴν τῆς θαλασσίας. δῶνος
17 Καὶ ποιήσω ὡς αὐτοῖς ἐκδικήσεις μεγάλας
X ἐν ἐλεγμοῖς θυμοῦ, καὶ ὀπιγνώσονται. διότι ἐγὼ
Ἰδωναὶ Κύριος, ἐν τῇ δουλειᾷ μου πλὴν ἐκδίκησίν
μου ἐπ' αὐτούς.

Κ Ε Φ. Κς'.

Κ ΑΙ ἐγένετο ὡς τῇ ἐνδεκάτῃ ἔτη μὲν τῷ δωδεκάτῃ
μηνὸς τῷ τετάρτῳ, ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου πρὸς με, λέγων· 2 ἢ ἀνθρώ-
που, ἀνδ' ὧν εἶπεν Σὺρ ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ, εὗγε,
συνιεντρέβη, ἀπολώλει τὰ ἔθνη, ἐπεγράφη πρὸς
μέ, ἡ πλήρης ἡμέμαται. 3 Διὰ τῆτο ταῦδε
λέγει Ἰδωναὶ Κύριος· ἰδὲ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Σὺρ, καὶ
ἀνάξω ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ, ὡς ἀναβαίνει ἡ θά-
λασσα ὡς τοῖς κύμασιν αὐτῆς. 4 Καὶ κατα-
βαλῶσιν τὰ πύχνη Σὺρ, καὶ καταβάλουσιν τὰς πύρ- χατελεύσιν
γεις σου, καὶ λικμήσω τὸν χοῦν αὐτῆς ἀπ' αὐ- λικμήσουσιν
τῆς, καὶ δώσω αὐτῷ εἰς λεωπετερίαν. 5 Ψυλ- σε
μὸς σαιγιῶν ἔσται ὡς μέσῳ τῆς θαλάσσης, ὅπ-
ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύριος Κύριος· καὶ ἔσται
εἰς ὠρητομὴν πῶς ἔθνεσιν, 6 καὶ αἱ θυγατέρες
αὐτῆς αἱ ὡς τῇ πεδίῳ μαχαίραι ἀνακηθήσονται, πεσόνται

ΙΕΖΕΚΙΗΛ ΚΕΦ. κς'.

Διὰ τῆτο καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος. 7 Ὅτι τάδε
λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σέ
Σὺν τὸν Ναβουχοδονόσορ [βασιλέα] βασιλέα
Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ βορρᾶ, βασιλεὺς βασιλέων
μὲν ὄσιν, μετ' ἵππων καὶ ἁρμάτων καὶ ἱππέων καὶ
πολλῆς σιναγωγῆς πολλῶν ἐθνῶν σφόδρα. 8 Οὗτος ἔσται
δυατέρας σου τὰς ἐν τῷ πεδίῳ μαχαίρα ἀνε-
λεῖ, καὶ δώσῃ ἐπὶ σέ περφυλακίῳ, καὶ φειο-
κοδομήσῃ, καὶ φειποιήσῃ ἐπὶ σέ κύκλῳ σου
βελοτάσις χέρσας καὶ φείσασιν ὅπλων, καὶ τὰς λόγχας
ἐπὶ σέ αὐτῷ ἀπανάτῃ σου δώσῃ. 9 Τὰ τείχη σου, καὶ
τὰς πύργους σου καταβαλεῖ ἐν ταῖς μαχαίραις
αὐτῷ. 10 Ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἵππων αὐτῷ
χαλύψει σὲ ὁ κονιορτὸς αὐτῶν. ἀπὸ φωνῆς τῶν
ἱππέων αὐτῶν καὶ τῶν τροχῶν τῶν ἁρμάτων αὐτῶν
σειθήσεται ἡ τέχνη σου· εἰσπορεύομένη αὐτῷ ἔσται
πύλας σου, ὡς ὁ εἰσπορεύομενος εἰς πόλιν ἐκ πε-
δίου. 11 Ἐν ταῖς ὅπλαῖς τῶν ἵππων αὐτῶν κατα-
πατήσουσιν πάσας ἔσται πλατείας σου· τὸν λαόν σου
μαχαίρα ἀνελεῖ· καὶ τὴν ὑπόστασιν τῆς ἰσχύος
σου ἐπὶ τὴν γῆν καταΐξει. 12 Καὶ φρονομεύσῃ
τὸν πλῆτον τὴν δυνάμιν σου, καὶ σκυλεύσῃ τὰ ὑπερέχοντά σου,
καὶ καταβαλεῖ τὰ τείχη σου, καὶ καθελεῖ τὰς
οἰκὰς σου τὰς ὀπιθυμητὰς, καὶ τὰς λίθους σου, καὶ
τὰ ξύλα σου, καὶ τὸν χρυῶν σου εἰς μέσον τῆς θα-
λάσσης

ΚΕΦ. κς'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ

λάσσης ἐμβαλῆς. 13 Καὶ χαταλύσῃ τὸ πλη-
θος τῶν μουσικῶν σου, καὶ ἡ φωνὴ τῶν ψαλτη-
ρῶν σὺ ἔ μὴ ἀκροῖς ἐν σοὶ ὁκέπ. 14 Καὶ
δώσω σε εἰς λεωπετερίαν, καὶ φυγμὸς σαργινῶν
ἔσῃ, ἔ μὴ οἰκοδομηθῇς ἐπὶ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐλά-
λησα; λέγῃ Ἀδωναὶ Κύριος. 15 Διότι τὰδε
λέγῃ Ἀδωναὶ Κύριος Κύριος τῇ Σόρ· οὐχὶ ἀπὸ
φωνῆς τῆς πλώσεώς σου ἐν τῷ θανάτῳ τραυμα-
τίας σου· ἐν τῷ ἀσπασμῷ μάχεσθαι ἐν μέσῳ σὺ,
σμερῇσονται αἱ νῆσοι; 16 Καὶ χαταβήσονται
ἀπὸ τῶν θρόνων αὐτῆς πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκ
τῶν ἐθνῶν τῆς θαλάσσης, καὶ ἀφελῶνται ταῖς μί-
τρας ἀπὸ τῶν κεφαλῶν αὐτῆς, καὶ τὸν ἱματισμὸν
τὸν ποικίλον αὐτῶν ἐκδύσουσιν· καὶ ἐκτάσῃ ἐκ-
τήσουσιν, ὅτι τὴν γλῶτταν χατεδιδῶνται, καὶ φοβη-
θήσονται τὴν ἀπώλειαν αὐτῆς, καὶ θανάξουσιν
ὅτι σὲ, 17 καὶ λήψονται ὅτι σὲ θρήνον, καὶ
ἐρυσὶν σοι· πῶς ἀπώλῃ, καὶ χατελεύθῃς ἐκ θα-
λάσσης, ἡ πόλις ἡ ἐπαγνετή, ἥτις ἐγέννηθῃ ἰσχυρὰ
ἐν θαλάσῃ, αὐτὴ καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτῇ,
ἡ δῶσα τὸν φόβον αὐτῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν
αὐτῇ; 18 Καὶ νῦν φοβηθήσονται αἱ νῆσοι
ἀπὸ ἡμέρας πλώσεώς σου, καὶ παραχθήσουσιν αἱ
νῆσοι ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπὸ τῆς ἐξοδίας σου.
19 Ὅτι τὰδε λέγῃ Κύριος Κύριος· ὅταν δῶ σε

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. κζ'.

κατοικηθῶσι πόλιν ἡρημαμένην ὡς τὰς πόλεις τὰς μὴ κατοικηθείσας, καὶ κατακαλύψει σε ὕδωρ πολὺ. 20 Καὶ καταβίβω σε πρὸς τὴν καταβαίνουσαν εἰς βόθρον πρὸς λαὸν αἰῶνος, καὶ κατοικίω σε εἰς τὰ βάθη τῆς γῆς ὡς ἔρημοι αἰῶνοι μετὰ καταβαίνουσαν εἰς βόθρον, ὅπως μὴ κατοικηθῇς, μηδὲ ἀνασταθῇς ὅτι γῆς ζῶης. 21 Ἀπώλειάν σε δώσω, καὶ οὐχ ὑπαρξέεις ἐπὶ καὶ ζητηθήσῃ καὶ οὐχ εὐριδῇσθ' ἐπὶ εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος Κύριος ὁ Θεός.

Κ Ε Φ. ΚΖ'.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων· 2 καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε θρῆνον ὅτι Σόρ, 3 καὶ εἰς τῇ Σόρ τῇ κατοικίᾳ σου ὅτι τῆς εἰσόδου τῆς θαλάσσης, πρὸ ἐμπορίων τῶν λαῶν, ἀπὸ ἧσων πολλῶν· τάδε λέγει Ἀδωναῖ· 4 καὶ Κύριος Κύριος τῇ Σόρ· σὺ εἶπας· ἐγὼ πείσθηκα ἐμαυτῇ χάλλος μου, 4 ὅτι καρδίαν θαλάσσης πρὸ Βεελείμ, καὶ υἱοὶ σὺ πείσθηκάν σοι χάλλος. 5 Κέδρος ἐκ Σοφύρ ἀκοδομήθη σοι, κυπαρισίνων ταινία σαλίδων κυπαρίσσεω ἐκ τῆς Λιβάνου ἐλήφθησαν, τῆς ποιήσασθαι ἱστὺς ἐλαπίδας, 6 ὅτι τῆς Βασιλείδος ἐποίησαν τὰς κάπας σὺ, τὰ ἱερά σὺ ἐποίησαν

ΚΕΦ. κζ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

ἐποίησαν ἐξ ἐλέφαντος, οἴκους ἀλσώδεις ὑπὸ ἡ-
σων τῶν Χεθιέμ. 7 Βύσσος μετὰ ποικιλίας ἐξ

Αἰγύπτου ἐγένετό σοι θρόνῳ, τῷ θειδεῖσά σοι
δόξαν, καὶ θειδαλεῖν σε ὑάκινθον καὶ πορφύραν
ἐκ τῶν ἡσων Ἐλεισά, καὶ θειδόλαμα ἐγένετό
σοι. 8 Καὶ οἱ ἄρχοντες σὺ οἱ κατεκουῶντες Σι-

δῶνα καὶ Ἀράδιοι ἐγένοντο καπηλάται σὺ· οἱ σο-
φοί σὺ Σὺρ οἱ ἦσαν ἐν σοι, ὅτι κυβερνήται σὺ.

9 Οἱ θρεσδύτρεσι βιβλίων, καὶ οἱ σοφοί αὐτῶν
ἦσαν ἐν σοί, ὅτι ἐόχουν τὴν βασιλίαν σου· καὶ
πάντα τὰ πλοῖα τῆς θαλάσσης καὶ οἱ καπη-
λάται αὐτῶν ἐγένοντό σοι ὅτι δυσμὰς δυσμῶν.

αὐτῆς

10 Πέρσαι, καὶ Λυδοί, καὶ Αἰθιοεὶς ἦσαν ἐν τῇ
δυνάμει σου, ἄνδρες πολεμικά σου πέλται καὶ
θεικεφαλαίας ἐκρέμασαν ἐν σοί, ὅτι ἔδωκαν
τὴν δόξαν σὺ.

11 Υἱοὶ Ἀρεθίων καὶ ἡ δυνά-
μις σὺ ὅτι τῶν τεγχεῶν σὺ κύκλω· φύλακες
ἐν τοῖς πύργοις σὺ ἦσαν, τὰς φάρετρας αὐτῶν
ἐκρέμασαν ὅτι τῶν ὅρμων σὺ κύκλω, ὅτι ἐτε-
λείωσάν σὺ τὸ κάλλος. 12 Καρχηδόνιοι ἐμ-

πορεῖ σὺ ὑπὸ πλήθους πάσης ἰσχύος σὺ, ἀργύ-
ριον καὶ χρυσίον καὶ χαλκὸν καὶ σίδηρον καὶ
κασσίτερον καὶ μέλιθον ἔδωκαν τὴν ἀγορὰν σὺ.

13 Ἡ Ἑλλάς, καὶ ἡ σύμπασα, καὶ τὰ ὄρεα τὰ σύμπαντα
νοῦτα, αὐτοὶ ἐμπροσθενταί σοι ἐν ψυχῆς ἀν-

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. κζ'.

θρώπων, καὶ σκόνη χαλκῶ ἔδωκαν τὴν ἐμπο-
 Θεργαμα εἶαι σε, 14 ἔξ οἴκου Θογαμα ἵππους καὶ ἵπ-
 πῆς καὶ ἡμίονους ἔδωκαν ἀγοράν σε. 15 Υἱοὶ
 Ἀραδίων Ῥοδίων ἐμπορεῖ σε, ὅπου νήσων ἐπλήθυναν τὴν
 ἐμπορείαν σε ὁδοῖας ἐλεφαντίνους, καὶ τοῖς εἰσα-
 γρημόνοις ἀντιδίδως τῆς μαθούς σε, 16 ἀνθρώ-
 ἐμπορείαν ποιεῖς ἐμπορείας σε ὅπου πλήθους τῶ συμμίκτου σε,
 Θάρρεις φακτὴν καὶ ποικίλματα ὅκ θαρρεῖς, καὶ Ῥαμμὺθ,
 Ῥαμμὺθ καὶ Κορχὸρ ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου. 17 Ἰδὲ
 Κορχορὺς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὅτοι ἐμπορεῖ σου, ὅ σίτου
 τράσῃ καὶ μύρων καὶ κασίας, καὶ τρώτον μέλι
 καὶ ἔλαμον καὶ ῥητίνην ἔδωκαν εἰς τὸν σύμμικτόν
 σου. 18 Δαμασκὸς ἐμπορεῖ σου Χ ἐν πλῆθει
 ἔργων σου, ὅκ πλήθους πάσης διωάμεώς σε· οἶνον
 Χερῶν ἐκ Χελῶν, καὶ ἔλαια ἐκ Μιλήτης, καὶ οἶνον εἰς τὴν
 Ἀσσιλ ἀγοράν σε ἔδωκαν. 19 Ἐξ Ἀσσιλ σίδερον εἰρ-
 γασμῶν, Χ σπαρτίον καὶ τροχὰς ἔδωκαν ἐν τῷ
 συμμίκτῳ σου ὅσιν. 20 Δαδαὴν ἐμπορεῖ σου,
 μὲ κληῶν ἐκλεκτῶν εἰς ἄρματα. 21 Ἡ Ἀρα-
 βία καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Κηδάρ, ὅτοι ἐμπο-
 ρεῖ σου ἀφ' ἑαυτῶν χερῶν σου, καμήλας καὶ ἄμνους
 ἐνεπορεύοντο καὶ κειούς καὶ μόσχους ὅ οἱ ἐνεμπορεύονταί σοι.
 22 Ἐμπορεῖ Σαβὰ, καὶ Ῥαγμα, ὅτοι ἐμπορεῖ
 σου, μετὰ τρώτων Χ πάντων ἡδυσμάτων, καὶ
 ἐκλεκτῶν λίθων κρυσταλλῶν καὶ χρυσίον ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σε.
 23 Χαρρᾶν

ΚΕΦ. κζ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

23 Χαρράν καὶ Χαναὰ καὶ Δαυδὰν αὐτοὶ ἔμπο- Χαναὰν
ροὶ σὺ· Χ Σαβὰ Ἀσσυρ καὶ Χαρμαὶν ἔμποροὶ σὺ,
24 φέροντες ἐμπορεῖαν * ἐν Μαχαλίμ καὶ ἐν Γα-
λιμα ὑάκινθον * καὶ ποικιλίαν καὶ θησαυροὺς ἐκ πορφύρεων
λεχθεὺς δεδεμμένοις χοινοῖς, ἐν κυπαρισσίνοις
25 πλοίοις [ἐν αὐτοῖς] Καρχηδόνιοι ἔμποροὶ σὺ,
Θαρσοὶς ἔμποροὶ σὺ, ἐν τῷ πλήθει, ἐν τῷ συμ- Θαρσοὶς
μίκτῳ σὺ, καὶ ἐνεπλήσθης, καὶ ἐβαρυύθης σφό-
δρα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης· 26 ἐν ὕδατι πολλῶ
ἤρῃ σε οἱ κωπηλάται σὺ, τὸ πνεῦμα τῷ νότου
συνέτριψέν σε ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, 27 ἦσαν μέσῳ
δυνάμεις σὺ, καὶ ὁ μισθός σου, ἐκ τῶν συμμίκτων ἐν τῷ συμ-
σὺ, οἱ κωπηλάται σὺ, καὶ οἱ κυβερνήται σου, καὶ μίκτῳ
οἱ σύμβουλοί σου, καὶ οἱ σύμμικτοί σου ἐκ τῶν
συμμίκτων σου, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμι-
σά σου οἱ ἐν σοί· καὶ πάντα ἡ συναγωγὴ σου ἐν
μέσῳ σου πεσόνται ἐν καρδίᾳ θαλάσσης· ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῆς πώσεώς σου 28 πρὸς τὴν φωνὴν
τῆς κραυγῆς σου οἱ κυβερνήται σου φόβῳ φοβηθή-
σονται· 29 καὶ καταβήσονται ἀπὸ τῶν πλοίων
αὐτῶν πάντες οἱ κωπηλάται σου, καὶ οἱ ὀπιθά-
ται, καὶ οἱ ὠρεῖς τῆς θαλάσσης ὅτι τὴν γλῶ τῆς γῆς
θήσονται, 30 καὶ ἀλαλάξουσιν ὅτι σὲ τῇ φωνῇ ἀλλάξονται
αὐτοὶ, καὶ κεχεράζονται πικρὸν, καὶ ὀπιθήσουσι τὴν κραυγὴν
ὅτι τὴν κεφαλὴν αὐτῶν γλῶ, καὶ ἀποδοὺν ὑπο- πικρῶς
γράσσονται.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. κη'.

φράσσονται. 31 ✠ Καὶ φαλακρώσουσιν ὅτι σὲ
 φαλακρώ- θαλάκρημα, καὶ φειζώσονται σάκκοι, καὶ πλαύσον-
 μαζα ται φεῖ σὺ οὐ παρασμῶ ψυχῆς, καὶ κοπετόν
 φειζῶνται πικρόν [ὀκλήσονται.] 32 Καὶ λήψονται οἱ υἱοὶ
 αὐτῶν ὅτι σὲ θρήνοι, καὶ θρήνημα ἐπὶ σοί. ✠ Τίς
 ὡσπερ Τύρος κατεστηθεῖσα οὐ μέσῳ θαλάσσης."
 33 Πόσον καὶ πῶς εὗρες μαθὼν ἀπὸ τῆς θα-
 ἐνεποιήσας λάσσης; ἐπέπλησας ἔθνη ἀπὸ τῆς πλήθους σου, καὶ
 ἀπὸ Χ τῶ πλῆθους τῆς συμμίχθους σου ἐπλήρυσας
 πάντας τὰς βασιλεῖς τῆς γῆς. 34 Νυνὶ συνε-
 τείβης ἐν θαλάσῃ, ἐν βάθῃ ὕδατος ὁ συμ-
 μικτός σου, καὶ πάντα ἡ σιναγωγὴ σου ἐν μέσῳ
 σου. 35 Ἐπεσον πάντες οἱ κατεικοῦντες τὰς
 νήσους, καὶ οἱ κωπηλάται σου ἐσύγησαν ὅτι σὲ,
 καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκτάσθη ἔξέστησαν, καὶ ἐδά-
 κρυσαν πρὸ προσώπου αὐτῶν ὅτι σοί. 36 Ἐμ-
 πορευθὲν ἀπὸ ἐθνῶν ἐσύρεσάν σε, ἀπώλεια ἐγένου,
 καὶ οὐκέτι ἔσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

Κ Ε Φ. ΚΗ'.

Ι **Κ** ΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων·
 2 ἡ ἐ ἀνθρώπων, εἰπὼν πρὸ ἄρχοντι Τύ-
 ρου· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός· ἀνθ' ὧν
 ὦν ὑψώθη σου ἡ καρδία, καὶ εἶπας θεός εἰμι ἐγώ,
 κατεκίμαι θεὸς κατέκνησα οὐ καρδίαν θαλάσσης,
 σὺ

ΚΕΦ. κη'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος καὶ ὁ θεός, καὶ ἔδωκας τὴν
 καρδίαν σου ὡς καρδίαν θεοῦ, 3 μὴ σοφώτερος
 εἶ σὺ τῷ Δαυὶδ; [ἦ] σοφοὶ ἔκ ἐπαύδουσάν σε
 οὐ τῇ ὀπίσθησιν αὐτοῦ; 4 Μὴ οὐ τῇ ὀπίσθη-
 μη σου ἢ οὐ τῇ φρονήσει σου ἐποίησας σταυτῶ δύ-
 ναμιν, καὶ ἐποίησας χρυσίον καὶ ἀργύριον οὐ τοῖς
 θησαυροῖς σου; 5 Ἡ ἐν τῇ πολλῇ ὀπίσθησιν σου
 καὶ ἐμπορεία σου ἐπλήθυνας δυνάμιν σου, ὑψώθη δυνάμεις
 ἡ καρδία σου οὐ τῇ δυνάμει σου. 6 Διὰ τῆτο
 τάδε λέγει Κύριος Κύριος ὁ θεός· ἄνθ' ὃν ἔδω-
 κας τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν θεοῦ, 7 ἀντὶ
 τούτου ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σέ ἄλλοτελείας λοιμύς
 ἀπὸ ἐθνῶν, καὶ ὀκκενώσουσιν τὰς μαχαίρας αὐ-
 τῶν ἐπὶ σέ, καὶ ἐπὶ τὸ χέλλο τῆς ὀπίσθησιν
 σου, καὶ φρώσουσιν τὸ χέλλος σου εἰς ἀπώλειαν,
 8 καὶ καταβιδάσουσιν σε, καὶ σποθαῖν θομάτω
 πρᾶσματιόν σου ὡς καρδίαν θαλάσσης. 9 Μὴ λέ-
 γων ἐρεῖς, θεός εἰμι ἐγὼ οἰώπιον πῶν ἀναμενύ-
 ταν σε; σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος, καὶ ὁ θεός ἐν πλη-
 θεῖ πρᾶσματιζοῖν σε. 10 Θομάτοις ἀφελίμῃ ἀφελίμητοῖς
 πᾶσι σπολῇ οὐ χερσὶν ἄλλοτελείων, ὅτι ἐγὼ ἐλά-
 λησα, λέγει Κύριος. 11 Καὶ ἐγένετο λόγος
 Κυρίου πρὸς μέ, λέγων· 12 Ὡς ἀνθρώπου,
 λάβε θῆκον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα Τύρου, καὶ εἰπὸν
 αὐτῷ· τάδε λέγει ὁ θεὸς Κύριος· σὺ εἶ σπο-
σφράγισμα

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. κη'.

σφράγισμα ὁμοιώσεως Χ πλήρης σοφίας, καὶ τέ-
φορος χέλλους 13. ἐν τῇ πρυφῇ τῷ πῦραδείου
τῷ θεῷ ἐγενήθη· πάντα λίθον χρυσὸν ἐνδέδεσται,
σάβριον τοπάριον, καὶ σμάραγδον καὶ ἀνθρακᾶ,
καὶ σάπφειρον καὶ ἰάσπιν, καὶ ἀργύριον καὶ χρυ-
σίον, καὶ λιγύριον καὶ ἀχάτιν, καὶ ἀμέθυστον καὶ
χρυσόλιθον, καὶ βηρύλλιον καὶ οὐνχιον, καὶ χρυ-
σίον ἐπέπλησας τὰς θησαυρούς σου καὶ τὰς ἀπο-
θήκας σου ἐν σοί. 14. Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκτί-
σθης σὺ, Χ ἠτοίμασεν μὲ τῷ Χερυῦβ κεχρισμένος
τῷ καθαγιασμένῳ· καὶ ἔθηκε σε ἐν ὅροι ἀγίῳ θεοῦ,
ἐγενήθη ἐν μέσῳ λίθων πυρίνων, 15. ἐγενήθη
ἄμωμος σὺ ἐν ταῖς ἡμέραις σου, ἀφ' ἧς ἡμέρας
σὺ ἐκτίσθης ἕως ἡμέρας εὗρέθη τὰ ἀδικήματά
σου ἐν σοί. 16. Ἀπὸ πλήθους τῆς ἐμπορείας σου
ἐπλήθυναι ἐπλησας τὰ ταμιεῖά σου ἀνομίας, καὶ ἡμαρτίαι
καὶ ἐπταυματίσθης ἀπὸ ὅρας τῷ θεοῦ· καὶ ἤγα-
γάν σε τὸ Χερυῦβ Χ τὸ συστιάξον ἐκ μέσου λίθων
πυρίνων. 17. Ὑψώθη ἡ καρδία σου ἐπὶ τῷ
χέλλῳ σου, διεφθάρη ἡ ὀπίστημη σου μὲ τῷ χέλ-
λοι σου ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν σου ἐπὶ
τῷ γλῶττι εἰπά σε, ἐναντίον βασιλέων ἔδωκά σε
παρὰδεδωκεν ἡ βασιλεία σου. 18. Διὰ τὸ πλῆθος τῶν
ἁμαρτιῶν σου καὶ ἀδικιῶν τῆς ἐμπορείας σου,
ἐβόηλσας τὰ ἱερά σου, καὶ ἔξάξω πῦρ ἐκ
μέσου

ΚΕΦ. κη'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

μέσου σθ, τὸ χαλκὸν φάγεται σε καὶ δώσω σε εἰς ἀποδὸν ὅτι τῆς γῆς σθ οἰδητὶον πάντων τῶν ὁρώντων σε. 19 Καὶ πάντες οἱ ὀπισθάμφοί σε

ὡς τοῖς ἐθνεσιν συγνάσουσιν ὅτι σε ἀπάλεια ἐγένου, καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἐπὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐπὶ Σιδῶνα. 20 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου

πρὸς με, λέγων. 21 Ἡ ἐν ἀνθρώπῳ, σῆρισον τὸ

πρὸς τὸν σθ ὅτι Σιδῶνα, καὶ προφήτευσον ἐπ'

αὐτῷ, 22 καὶ εἰπὸν τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύ-

ρι. Ἰδὲ ἐγὼ ἐπὶ σε, Σιδὼν, καὶ οἰδοξασθή-

σονται ἐν σοὶ, καὶ γνώσουσι ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος

ὡς τὸ ποιῆσά με ἐν σοὶ κρίματι, καὶ ἁγιασθή-

σονται ἐν σοί. 23 Καὶ ἔξαποτελῶ ἐπὶ σεαυ-

τῷ θάνατον, καὶ αἷμα [καὶ θάνατος] ἐν ταῖς

πλατείαις σου ἔσται, καὶ πεσουῶται τετραύμα-

τισμοὶ Χ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐν μαχαίραις ἐν σοὶ

φεικύνκλω σου, καὶ γνώσουσι ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύ-

ρι. 24 Καὶ ἔκεπ ἔσονταί τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ

σκόλοφ πικρίας καὶ ἀκμυθὰ ὀδυῖνς ἀπὸ Χ πάν-

των τῶν φεικύνκλω αὐτῶν τῶν ἀπμασάντων αὐτοὺς,

καὶ γνώσουσι ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν.

25 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος ὁ θεός. καὶ συνάξω

τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν ἐθνῶν ὅς διεσκορπίσθησαν ἐκδ,

καὶ ἁγιασθήσονται ἐν αὐτοῖς οἰώπιον τῶν λαῶν

τῶν ἐθνῶν. 26 Καὶ κατεκλήσονται ἐπὶ τῆς γῆς

αὐτῶν,

γνώση

γνώση

κύκλω

χωρῶν

ΙΕΖΕΚΙΗΛ ΚΕΦ. κθ'.

αὐτῶν, ἧς ἔδωκε τῷ δούλῳ μου Ἰακώβ, καὶ κατε-
κήσυσιν ἐπ' αὐτῆς ἐν ἐλπίδι, καὶ οἰκοδομήσουσιν
φυτεύουσιν οἰκίας, καὶ φυτεύουσιν ἀμπελώνας, καὶ κατεκί-
σουσιν ἐν ἐλπίδι, ὅταν ποιήσω κρίμα ἐν πᾶσιν
τοῖς ἀπιαύστασιν αὐτῆς ἐν τοῖς κύκλῳ αὐτῆς,
καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῆς,
καὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων αὐτῆς."

Κ Ε Φ. ΚΘ'.

εἰδεχάτω **Ι** ΕΝ τῷ ἔτῃ τῷ δεκάτῳ ἐν τῷ δεκάτῳ μηνί,
μια τῷ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς με, λέγων· 2 ἢ ἐν ἀνθρώπου,
σήμερον τὸ πρῶτόπαιόν σου ἐπὶ Φαραῶ βασιλείᾳ
Αἰγύπτου, καὶ προσφύτλισον ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπ'
Αἰγύπτιον ὅλην, 3 καὶ λάλησον, καὶ εἰπὸν· ταῦτα
λέγει Κύριος ὁ Θεός· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Φαραῶ,
βασιλεὺς Αἰγύπτου, τὸν δράκοντα τὸν μέγαν τὸν
ἐγκαθήμενον ἐν μέσῳ ποταμῶν αὐτοῦ, τὸν λέγοντα,
ἐμοὶ εἰσὶν οἱ ποταμοὶ, καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτούς.
4 Καὶ δώσω τὰς παγίδας εἰς τὰς σιαγόνας σου,
καὶ προσκολλήσω τὰς ἰχθύας τῶ ποταμοῦ σου
πρὸς τὰς πτέρυγας σου, καὶ ἀνάξω σε ἐκ μέσου
τῆ ποταμῶν, καὶ πάντας τὰς ἰχθύας τῶ ποτα-
μῶ σου· Χ ταῖς λεπίσαι προσκολληθήσονται. 5 Καὶ
καταβαλῶ σε ἐν τῇ τῇ καὶ πάντας τὰς ἰχθύας
τῆ

ΚΕΦ. κθ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

τῷ ποταμῷ σου ἐπὶ ὁρόσωπον τῷ πεδίῳ πέσῃ,
 καὶ ἔ μὴ σιωπῇς, ὅδ' ἔ μὴ θείσῃς, τοῖς
 θείοις τῆς γῆς καὶ τοῖς πετεινοῖς τῷ ἔραυτῷ δέ- τῷ ἀγγέλῳ
 δώχ' σε εἰς βῶσιν, 6 καὶ γνώσονται πάντες
 οἱ χαῖκοι ὅτι Αἴγυπτον, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.
 ἀντ' ὧν ἐγενήθη ῥάβδος χαλαμῖνι τῷ οἴκῳ Ἰσ-
 ραὴλ, 7 ὅτε ἐπελάβοντό σε τῇ χειρὶ αὐτῶν,
 ἐθλάσῃς, καὶ ὅτε ἐπακρότησεν ἐπ' αὐτῆς πᾶσα ἐπεκράτησεν
 χεὶρ, καὶ ὅτε ἐπαιπαύσαντο ἐπὶ σέ, σιωπήσῃς,
 καὶ σιωπῇσας αὐτῶν πᾶσαν ὁσφύ. 8 Διὰ
 τῷτο πᾶν λέγει Κύριος ὁ Θεός· ἰδὲ ἐγὼ ἐπάγω
 ἐπὶ σέ ῥομφαίαν, καὶ σπολῶ ἀπὸ σέ ἄνθρωπον
 καὶ κτήν. 9 Καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ Αἰγύπτου
 ἀπώλεια καὶ ἔρημος· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι
 Κύριος· ἀντὶ τῷ λέγειν σε, ὅτι οἱ ποταμοὶ ἐμοὶ
 εἰσιν, καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτῆς. 10 Διὰ τῷτο
 ἰδὲ ἐγὼ ἐπὶ σέ, καὶ ἐπὶ πάντας τῆς ποταμῶν
 σου, καὶ δώσω τὴν γῆν Αἰγύπτου εἰς ἔρημον καὶ
 ῥομφαίαν καὶ ἀπώλεια ἀπὸ Μαγδωλὴ καὶ Σοή-
 νης καὶ ἕως ὁρίων Αἰθιοπίας. 11 Οὐ μὴ διέλ-
 θῃ ἐν αὐτῇ πῶς ἄνθρωπος, καὶ πῶς κτήν· καὶ μὴ διέλ- ἀνθρώπος
 θῇ αὐτῇ. ὅδ' ἐ καὶ οἰκηθήσεται πενταχέκοντα ἔτη· κτήν
 12 Καὶ δώσω τὴν γῆν αὐτῆς εἰς ἀπώλεια ἐν
 μέσῳ γῆς ἡρημωμένης, καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς ἐν μέσῳ τῆς ἐρήμου
 πόλεων ἡρημωμένων ἔσονται· ἀφορησμός ἔσται περ- αὐτῶν
 σαράκοντα

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. κθ'.

σαράκοντα ἔτη· καὶ ἀγαπεῖν Αἰγυπτίον ἐν τοῖς ἔθνε-
σιν, καὶ λιχμήσω αὐτὸς εἰς ἅς χώρας. 13 Ὅτι
ταῦδε λέγει Κύριος Κύριος· μετὰ πικρὰ ἔχοντα
ἔτι συναΐξω τὰς Αἰγυπτίους ἀπὸ πάντων ἐθνῶν, οὓς
διεσκορπίωσαν ἐκεῖ, 14 καὶ ἀποσρέψω τὴν
αἰχμαλωσίαν Αἰγύπτου, καὶ καλοικῶ αὐτὸς ἐν
γῇ Παθουρῆς, ἐν τῇ γῇ ὅθι ἐλήφθησαν, καὶ ἔσται
ἀρχὴ ταπεινή· 15 ὥστε πᾶσας τὰς ἀρχὰς
Χ ἔσται ταπεινή, καὶ ὃ μὴ ὑψωθῇ ἐπὶ ἐπὶ τὰ
ἔθνη, καὶ ὀλιγοὺς αὐτὸς ποιήσω, τὸ μὴ εἶναι
αὐτὸς πλείονας ὡς τοῖς ἔθνεσιν, 16 καὶ ἔκεί-
αι αἰμιμνήσκῃ· ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἰς ἐλπίδα ἀναμιμνήσκ-
σαι ἁμαρτίαν σου ἀνομίαν, ὃς τῷ αὐτὸς ἀκολουθήσαι ὀπίσω
πάντων καρδιῶν αὐτοῦ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι
Κύριος ὁ Θεός. 17 Καὶ ἐγένετο ὃς τῷ ἐβδόμῳ
καὶ εἰκοτῷ ἔτη, μετὰ τῷ μηνὸς τῷ ὡσέτι, ἐγέν-
ετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων· 18 ἢ
ἄνθρωπου, Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος
κατεδουλώσατο τὴν δυνάμει αὐτοῦ δουλείᾳ με-
γαλῆς κρῶμα γάλη ἐπὶ Τύρον, πᾶσα κεφαλὴ φαλακρά, καὶ
πᾶς ὤμος μαδών· καὶ μαθὼς ἐκ ἐγγένου αὐτοῦ
καὶ τῇ δυνάμει αὐτοῦ ἐπὶ Τύρον, καὶ τῆς δου-
λείας ἧς ἐδύλωσεν ἐπ' αὐτῷ. 19 Διὰ τούτο
ταῦδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τῷ
Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος γῆν Αἰγύπτου,
καὶ

ΚΕΦ. Λ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

καὶ λήφεται τὸ πλῆθος αὐτῆς, καὶ ὁρονομήσῃ
 τὴν ὁρονομίαν αὐτῆς, καὶ σκυλεύσῃ τὰ σκύλα
 αὐτῆς· καὶ ἔσται μισθὸς τῇ δυνάμει αὐτοῦ,
 20 ἀντὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ἧς ἐδύλασεν ὅτι δούλῳ
 Τύρον, δέδωκα αὐτῷ ἡμῶν Αἰγύπτου, ὅσα ἐποίη-
 σαν μοι ταῦδε λέγει Κύριος. 21 Ὁ
 τῇ ἡμέρᾳ σκείνη ἀνατελεῖ κέρας παντὶ τῷ οἴκῳ
 Ἰσραὴλ, καὶ δώσω σοι τόμα ἀνεωγμένον ἐν μέσῳ
 αὐτῶν, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

Κ Ε Φ. Λ'.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων·
 2 Ἦν ἀνθρώπου παροφύτατον, καὶ εἶ-
 πόν· ταῦδε λέγει Κύριος· Χολούξατε,
 ὦ ὦ ἡ ἡμέρα, 3 ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα· Χ καὶ ἐγ-
 γὺς ἡ ἡμέρα τῇ Κυρίῳ, ἡμέρα νεφέλης, καὶ ἡμέρας πύ-
 ρος ἐθνῶν ἔσται, 4 καὶ ἦξει ἡ μάχη ἐπ' Αἰ-
 γύπτου, καὶ ἔσται ταραχὴ ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ, καὶ
 πεποιῶνται τετραυματισμένοι ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ
 λήψονται τὸ πλῆθος αὐτῆς, καὶ συμπεσεῖται τὰ
 μεμέλια αὐτῆς. 5 Πέρσαι, καὶ Κρήτες, καὶ Λυ-
 δοί, καὶ Λίβυες, καὶ πάντες οἱ ὀπίμιχτοι [ἐπ' αὐ-
 τῶν,] Χ καὶ Χεβ, ὅτι τῶν ἡν γῆς Αἰθιοπίας
 μου ἐπ' αὐτῶν, μαχαίρα πεσῶνται. 6 Χ Τὰς
 λέγει Κύριος· καὶ πεποιῶνται τὰ ἀντιστήματα

U n

Αἰγύπτου,

ΙΕΖΕΚΙΗΛ ΚΕΦ. Λ΄.

Αἰγύπτου, καὶ καταβήσεται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος
αὐτῆς ἀπὸ Μαγδαλὸς ἕως Σήνης, μαχαίρα
πεσουῖται ἐν αὐτῇ, λέγει Κύριος. 7 Καὶ
ἐρημωθήσεται ἐν μέσῳ χωρῶν ἡφομισμῶν, καὶ
αἱ πόλεις αὐτῶν ἐν μέσῳ πόλεων ἡρημωμένων
ἔσονται, 8 καὶ γνώσονται πάντες, ὅτι ἐγὼ εἰμι
σωτηρῖς-Κύριος, ὅταν δῶ πῦρ ἐπ' Αἰγύπτου, καὶ σωτρίσω-
ται πάντες οἱ βοηθοῦντες αὐτῇ. 9 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἐξελεύσονται ἄγγελοι Χ ἀπὸ περσῶν μου
ἐν Σιῒμ ἀπεύδοντες ἀφανίσαι τὴν Αἴθιοπίαν Χ τὴν
Αἰγύπτῳ ἐλπίδα, καὶ ἔσται ταραχὴ ἐν αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ
Αἰγύπτου, ὅτι ἰδὺς ἦκε. 10 Τὰδε λέγει Ἀδω-
ναὶ Κύριος· καὶ ἀπολωὶ πλῆθος Αἰγυπτίων ἀφ' ἑ-
κατέρωθεν Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶν,
11 αὐτοὶ, καὶ τὸ λαὸς αὐτῶν, λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν
ἀφανίσαι αὐ- ἀπεσταλμένοι ἀπολέσει τὴν γλῶσσαν καὶ ἐκκλειώσουσιν
τὴν πάντες τοὺς μαχαίρας αὐτῶν ἐπ' Αἰγύπτου, καὶ
πλησθήσεται τραυματῶν ἡ γῆ, 12 καὶ δώσω
τὰς ποταμὺς αὐτῶν ἐρήμους, καὶ ἀποδώσομαι
τὴν γλῶσσαν ἐν χειρὶ πονηρῶν, καὶ ἀπολωὶ τὴν γλῶσσαν
ἐν τῇ πλη- αὐτῶν, καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς ἐν χερσὶν ἀλλοτρίων,
ρώματι ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα. 13 Ὅτι τὰδε λέγει
Ἀδωναὶ Κύριος· καὶ ἀπολωὶ βδελύγματα, καὶ
καταπαύσω μεγαλύναι ἀπὸ Μίμφως, καὶ ἀρχον-
τας Τάνως ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἔσονται
ἐκέτι·

ΚΕΦ. Λ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

ἔκεπ· καὶ δώσω φόβον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. 14 Καὶ ἀφανίσω γλῶ Παθρῆς, καὶ δώσω πῦρ ἐπὶ Τάνιν, καὶ ποιήσω ἐκδίκησιν ἐν Διοσπόλει. 15 Καὶ ἔκχεω τὸν θυμὸν μου ἐπὶ Σαὶν πλὴν ἰχμὺ Αἰγύπτου, καὶ ἄπολω τὸ πλῆθος Μέμφεως, 16 καὶ δώσω πῦρ ἐπ' Αἰγύπτιον, καὶ παραχρῆ παραχθήσεται Σαὶν, καὶ ἐν Διοσπόλει ἔσται ἔκρηγμα, καὶ ἀφελθήσεται ὕδατα. 17 Νεανίσκοι Ἡλιεπόλεως καὶ Βεδάσου ἐν μαχαίραι πεσοῦνται, καὶ αἱ γυναῖκες ἐν αἰχμαλωσίᾳ προσήσονται, 18 καὶ ἐν Τάφναις μαλωπαθήσονται ἡ ἡμέρα, ἐν τῇ σωτρείᾳ μου ἐκδότης σκῆπτρου Αἰγύπτου, καὶ ἄπολεῖται ἐκδότης ὕδατος τῆς ἰσχύος αὐτῆς, καὶ αὐτὴν νεφέλη καλύψει, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς αἰχμαλώτοι ἀχθήσονται. 19 Καὶ ποιήσω κρίμα ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος. 20 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἐνδεκάτῃ ἔτῃ, ἐν τῇ ᾧ ᾤψατο μὲ, ἐβδόμη τῆς μηνός, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων· 21 ὦ ἀνθρώπου, τὰς βραχίονας Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου συνέτριψα, καὶ ἰδὼς ἔκατεδῆθη τὸ δοῦναι ἴασι ἐπ' αὐτὸν, τὸ δοῦναι μάλαγμα, τὸ δοῦναι ἰχμὺ ἐπιλαβέσθαι μαχαίρας. 22 Διὰ τὸ τοῦτο λέγει Κύριος Κύριος· ἰδὼς ἐγὼ ἐπὶ Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ συνέτριψα τὰς βραχίονας αὐτοῦ τὰς ἰσχυράς, καὶ τὰς τεταμένους,

Τάνιν

ἀπολεῖται

πόλεις αἰχ-

σοῖαι

Τάφνας

κατεδῆθη

μου

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. ΛΑ΄.

καὶ τὸς σιωπελομένους, καὶ καταβαλὼ τὴν
 μάχασιν αὐτῶν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν, 23 καὶ
 ἀφαισῶ Αἰγύπτιον εἰς τὰ ἔθνη, καὶ λικμήσω
 αὐτὸς εἰς τὰς χώρας, 24 καὶ καταποχύσω τὸς
 θῆσω βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ δώσω τὴν
 τὰς χεῖρας ῥομφαίαν μου εἰς τὴν χεῖρα αὐτῶν, καὶ ἐπάξῃ αὐ-
 τὴν ἐπ' Αἰγύπτιον, καὶ ὀργισθῇ τὴν ὀργ-
 νομιᾷ αὐτῆς, καὶ σκυλεύσῃ τὰ σκῦλα αὐτῆς.
 25 καὶ ἐποχύσω τὸς βραχίονας βασιλέως Βα-
 βυλῶνος, οἱ δὲ βραχίονες Φαραὼ πεσούνται· καὶ
 γνώσοιται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐν τῇ δουλείᾳ μου
 τὴν ῥομφαίαν μου εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυ-
 λῶνος, καὶ ἐκτείνῃ αὐτὴν ἐπὶ γλῶσσαν Αἰγύπτου.
 26 Καὶ ἀφαισῶ Αἰγύπτιον εἰς τὰ ἔθνη, καὶ
 λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας, καὶ ὅτι γνώσοιται
 πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

Κ Ε Φ. ΛΑ΄.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῇ ἐνδεκάτῃ ἔτει, ἐν τῇ
 τεύτῃ μηνί, μιᾷ τῇ μηνὸς, ἐγένετο
 λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων· 2 Ἦν
 ἀνθρώπου, εἰπὼν πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου,
 καὶ τῇ πλήρῃ αὐτῶν· Ἦν ὁμοίωσας σεαυτὸν ἐν
 τῇ ὑψει σου; 3 Ἰδοὺ Ἀσούρ κυπέραιος ἐν τῇ
 Λιβάνῳ, καὶ καλὸς ταῖς πρᾶφυσιν, καὶ πυκνὸς
 ἐν

ΚΕΦ. λα'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

ἐν τῇ σκέπῃ, καὶ ὑψηλὸς πρὸ μεγέθει, καὶ εἰς μέσον τῶν νεφελῶν ἐγένετο ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, 4 ὕδωρ ἔξέθρεψεν αὐτὸν, ἡ ἄβυσσος ὑψώσεν αὐτὸν, τὰς ποταμούς αὐτῆς ἤγαγεν κύκλῳ τῶν φυτῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ συστήματα αὐτῆς ἔξαπείσεν εἰς πάντα τὰ ξύλα τῆς πεδίου. 5 Ἐνεκεν τούτου, ὑψώθη τὸ μέγεθος αὐτοῦ ὡς πάντα τὰ ξύλα τῆς πεδίου, καὶ ἐπλαϊνώθησαν οἱ κλάδοι αὐτοῦ, καὶ ὑψώθησαν αἱ ὀρθοφυάδες αὐτοῦ, ὥς ὕδατος πολλοῦ, Ἐν τῷ ἐκλείπειν αὐτόν. 6 Ἐν ταῖς ὀρθοφυάσιν αὐτοῦ ἐνόσθυσαν πάντα τὰ πετεινὰ τῆς οὐρανοῦ, καὶ ἔσποχάτω τῶν κλάδων αὐτοῦ ἐγανῶσαν πάντα τὰ θηρία τῆς πεδίου, ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ κατέκρινεν πάντα πληθὺς ἐθνῶν. 7 Καὶ ἐγένετο χαλὸς ἐν τῷ ὑφεί αὐτοῦ ὡς τὸ πληθὺς τῶν κλάδων αὐτοῦ, ὅτι ἐγενήθησαν αἱ ῥίζαι αὐτοῦ εἰς ὕδωρ πολὺ. 8 Κυπάριστοι ὡσαύτως ἐκ ἐγενήθησαν ἐν τῷ ὀρθοφύσῳ τῆς θεοῦ, καὶ πίτυες ἐκ ὁμοιᾶς ταῖς ὀρθοφυάσιν αὐτοῦ, καὶ ἐλάται ἐκ ἐγένοντο ὁμοίαι τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. πάντα ξύλοι ἐν τῷ ὀρθοφύσῳ τῆς θεοῦ ἐκ ὁμοιάθη αὐτῷ ἐν τῷ χέλλει αὐτοῦ, 9 ὡς τὸ πληθὺς τῶν κλάδων αὐτοῦ καὶ ἐζήλωσαν αὐτὸν τὰ ξύλα τῆς ὀρθοφύσου τῆς πρυφῆς τῆς θεοῦ. 10 Διὰ τούτου τὰ εἰρηλὲς λέγει Ἀδωναῖ Κύριος αὐτῷ ὡς ἐγένου

ἐφ'

ὡς πλὴν
σκιάν
ἐγέννησαν

ὁμοιοι

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. λα'.

μέγας τῷ μεγέθει, καὶ ἔδωκας τὴν ἀρχὴν σου
εἰς μέσον τῶν νεφελῶν, καὶ εἶδον ἐν τῷ ὑψωθῆναι
αὐτόν, 11 καὶ πῦρ ἔδωκα αὐτόν εἰς χεῖρας ἄρ-
χοῦτος ἐθνῶν, καὶ ἐποίησεν τὴν ἀπάλειαν αὐτοῦ.
12 Καὶ ἐξωλέθρυσαν αὐτόν ἄλλοτεροι λαοὶ
ὑπὸ ἐθνῶν, καὶ κατέβαλον αὐτόν ἐπὶ τῶν ὀρέων·
οἱ πάσαις ταῖς φάραγξιν ἔπεσον οἱ κλάδοι αὐτοῦ,
καὶ συνετερίβη τὰ στελέχη αὐτοῦ οἷον παντὶ πεδίῳ
τῆς γῆς, καὶ κατέβησαν ὑπὸ τῆς σκέπης αὐτῶν
πάντες οἱ λαοὶ τῶν ἐθνῶν, καὶ ἠδάφισαν αὐτόν.
13 Ἐπὶ τὴν πῆλσιν αὐτοῦ ἀνεπαύσαντο πάντα
τὰ πέλεινα τῷ ὕδατι, καὶ ἐπὶ τὰ στελέχη αὐτοῦ
ἐγένοντο πάντα τὰ θηρία τῷ ἀγρῷ, 14 ὅπως
μὴ ὑψωθῶσιν οἱ τῷ μεγέθει αὐτοῦ πάντα τὰ
ξύλα τὰ οἷον τῷ ὕδατι καὶ οὐκ ἔδωκαν τὴν
ἀρχὴν αὐτῶν εἰς μέσον νεφελῶν, καὶ οὐκ ἔστησαν
αὐτόν οἱ τῷ ὕψει αὐτοῦ πρὸς αὐτὰ πάντες οἱ πίνον-
τες ὕδωρ, ἀλλὰ πάντες ἐδόθησαν εἰς θάνατον,
εἰς γλῶσσαν βάρους, οἷον μέσῳ ὕδωρ ἀνθρώπων πρὸς-
* ἐπέστη χαταβαίνοντες εἰς βόθρον. 15 Τάδε λέγει ὁ ὁ-
κὺς αὐτῶν τῇ νύκτι Κύριος· οἷον ἡ ἡμέρα κατέβη εἰς ἅδην, * ἐπὶ
ἀβυσσὶν θήσει αὐτόν ἡ ἀβυσσος· καὶ ἐκάλυψα τὰς ποταμούς
ἐπένθησεν αὐτῆς, καὶ ἐκάλυψεν πλῆθος ὕδατος, καὶ ἐσκό-
ρῆθησιν πασὶν ἐπ' αὐτόν ὁ λίθος, καὶ ἐξελεύσονται ἐκ' αὐ-
τοῦ πάντα τὰ ξύλα τῷ πεδίῳ. 16 Καὶ ἐσεί-
σθησαν

ΚΕΦ. ΛΒ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

οἰσταν ἔθνη ἀπὸ τῆς φωνῆς τῆς πώσεως αὐτοῦ,
ὅτε κατεδίβαζον αὐτὸν εἰς ἄβυ μὲ τῶν κατε-
βαινόντων εἰς λάκκον, καὶ πῤεχάλου αὐτὸν ἐν
γῇ χάπε πάντα τὰ ξύλα τῆς πευφῆς, καὶ τὰ
ἐκλεκτὰ τῆς Λιβάνου πάντα τὰ πίνοντα ὕδωρ.

17 Καὶ γὰρ αὐτοὶ κατέβησαν μετ' αὐτοῦ εἰς ἄβυ
ἐν τραυματίαις μαχαίραις, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάν- μὲ τραυμα-
τες οἱ καδικοῦντες ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ πῶν
ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς αὐτῶν ἀπώλοντο. 18 Τίνι
ὁμοιωθῆς; κατάρβησι, καὶ καταδιβάσθῃ μὲ
τῶν ξύλων τῆς πευφῆς εἰς γλῶ βάθους· ἐν μέσῳ
ἀπειρημάτων κοιμηθήσῃ μὲ τραυματιῶν μαχαί-
ρας, ὅπως Φαραὼ καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τῆς ἰσχύος
αὐτοῦ, λέγει Κύριος Κύριος.

Κ Ε Φ. ΛΒ'.

1 **Κ**ΑΙ ἐγένετο ὅτι πρὸ δωδεκάτῃ ἔτη, ὅτι πρὸ ἐνδεκάτῃ
δωδεκάτῃ μηνί, μετὰ τῷ μηνὸς, ἐγέν-
ετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων·
2 ἢ ἐν ἀνθρώπου, λάβε θρῆνον ὅτι Φαραὼ βασι-
λέα Αἰγύπτου, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ· λέοντι ἐθνῶν ὁμοιω-
θῆς σὺ, καὶ ὡς ὁ δράκων ὁ ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ
ἐκερσάπιζες τοῖς ποταμοῖς σου, καὶ ἐπάρασες τὸ τῆς ποταμῆς
ὕδωρ τοῖς ποσίν σου, καὶ κατεπάτης τῆς ποτα-
μῆς σου. 3 Τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· καὶ

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. λβ'.

φείβαλό 'ὅπ'ι σὲ δίκτυόν μου [καὶ] εἰ ἐκ-
 κλησὶα λαῶν πολλῶν, καὶ ἀνάξω σε εἰς τὴν ἀγ-
 χιστῶ μου, 4 καὶ ἐκτείνω σε 'ὅπ'ι τινὶ γλῶ-
 πιδία πωλοθήσεται σου, καὶ 'ὅπ'ι κατὰ 'ὅπ'ι σε
 πάντα τὰ πετεινὰ τῆς οὐρανοῦ, καὶ ἐμπλήσω ἐκ
 σοῦ πάντα τὰ θηρία πάσης τῆς γῆς. 5 Καὶ
 δώσω τὰς σάρκας σου ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἐμπλήσω
 ἀπὸ τῆς αἱματός σου πᾶσαν γλῶ, 6 καὶ ποτι-
 οθήσεαι ἡ γῆ ἀπὸ τῶν χωρημάτων σου, καὶ ἀπὸ
 τῆς πληθούς σου ἐπὶ τῶν ὀρέων· φάραγγας ἐμ-
 πλήσω ἀπὸ σοῦ, 7 καὶ κατακαλύψω εἰς τὴν
 οὐρανὸν σου οὐρανόν, καὶ συσκοτάσω τὴν ἀστέ-
 ρων αὐτῆς, ἥλιον ἐν νεφέλῃ καλύψω, καὶ ἡ σελήνη
 δώσῃ ἢ μὴ φάνη τὸ φάος αὐτῆς. 8 καὶ πάντα τὰ
 φαίνοντα φῶς ἐν τῇ οὐρανῷ συσκοτήσουσιν ἐπὶ σέ·
 καὶ δώσω σκότος ἐπὶ τινὶ γλῶ σου, λέγῃ Κύ-
 ελος Κύριος ὁ Θεός. 9 Καὶ πύργον καρδίαν
 λαῶν πολλῶν, ἡνίκα αἱ ἀγάγῃ ἀχμαλωσίαν σου
 εἰς τὰ ἔθνη, εἰς τινὶ γλῶ καὶ ἐκ ἔθους. 10 Καὶ
 συγράσουσιν ἐπὶ σέ ἔθνη πολλὰ, καὶ οἱ βασιλεῖς
 αὐτῶν ἐκτάσῃ ἐκστήσουσιν· καὶ ἐπὶ σέ, ἐν τῇ πε-
 ταοθήνῃ ῥομφαία μου ἐπὶ τῷ στήθει αὐτοῦ,
 ἀπὸ τῶν πολεμικῶν τινὶ πῶσιν αὐτόν, ἀπὸ ἡμέρας
 πλώσεώς σου. 11 Ὅπ'ι τὰδε λέγῃ Ἀδωναὶ Κύ-
 ρι· ῥομφαία βασιλέως Βαβυλωνίου ἥξει σοι,

ΚΕΦ. λβ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

12 ὃν μαχαίραις γιγάντων, καὶ καταβαλὼ
 τὴν ἰσχύ σου, λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν πάντες, καὶ
 ἀπολῶσιν τὴν ὕβριν Αἰγύπτου, καὶ συντελέ-
 σεται πάντα ἡ ἰσχύς αὐτῆς. 13 Καὶ ἀπολῶ
 πάντα τὰ κτήνη αὐτῆς ἀφ' ὕδατος πολλοῦ, καὶ
 ὃ μὴ τερᾷ αὐτὸ ἐπὶ πῶς ἀνθρώπου, καὶ ἵχνος
 κτήνους ὃ μὴ χαλεπαθήσῃ αὐτό. 14 Οὕτως
 τότε ἡσυχάσῃ τὰ ὕδατα αὐτῆς, καὶ οἱ ποταμοὶ
 αὐτῶν ὡς ἔλαμον πορεύσονται, λέγει Ἀδωναὶ Κύ-
 ρι. 15 Ὅταν δὲ Αἴγυπτον εἰς ἀπώλειαν,
 καὶ ἐρημωθῇ ἡ γῆ σὺν τῇ πληρώσει αὐτῆς, ὅταν
 ἀφασπείρω πάντα τὰς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ,
 καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, 16 Θρήνός
 ἔσιν καὶ θρήνησόντων αὐτὸν, καὶ αἱ θυγατέρες τῶν
 ἐθνῶν θρήνησουσιν αὐτὸν ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ἐπὶ
 πᾶσαν τὴν ἰσχύ αὐτῆς θρήνησουσιν αὐτῇ, λέγει
 Κύριος Κύριος. 17 Καὶ ἐγένετο ὃς τῷ δαδὲ-
 χάτῳ ἔτις ὃς τῷ πρῶτῳ μυνί, πεντεκαδεκάτῃ
 τῷ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων·
 18 ἡ ἐν ἀνθρώπου, θρήνησον ἐπὶ τὴν ἰσχύ Αἰγύ- γλῶ
 πτου, καὶ καταβιάσονται αὐτῆς τὰς θυγατέρας
 τὰ ἔθνη νεχρὰς εἰς τὸ βάθος τῆς γῆς, πρὸς
 τὰς καταβάνουσας εἰς βόθρον, 19 ✠ ἔξ ὕδα-
 τιν εὐπρεπὺς κατέβη, καὶ κοιμήθη με ἀπορι- ✠
 τμήται, ἐν μέσῳ τραυματιῶν μαχαίρα προσήνται ✠
μέτ'

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. ΛΒ'.

μετ' αὐτῶν, 20 καὶ κοιμηθήσεται πᾶσα ἡ ἰσχὺς
 αὐτοῦ. 21 Καὶ ἐρῶσίν σοι οἱ γίγαντες, ἐν βάθρῳ
 βόθρου γίνου, πίνος κρείττων εἶ; χατάβηθι, καὶ
 κοιμηθήθῃ μὲν ἀφείμνηται ὃ μέσῳ τραυματιῶν
 μαχαίρας. 22 Ἐκδ' Ἀσούρ καὶ πᾶσα ἡ συνα-
 γωγὴ αὐτῶν, ὅτι πάντες τραυματίαι ἐκδ' ἐδόθησαν·
 ἡ ταφὴ αὐτῶν ὃν βάθρῳ βόθρου, καὶ ἐγένηθῃ ἡ
 αὐτῶν συναγωγὴ ἀπὸ τοῦ περικύκλω τοῦ μνήματος αὐτῶν
 πάντες τραυματίαι οἱ πεπρωκότες μαχαίρας,
 ✕ 23 οἱ ἑδωκαν τὰς ταφὰς αὐτῆς ὃν μηροῖς
 ὑπερκύκλω λάκκου, καὶ ἐγένηθῃ ὁ κλησία αὐτῶν περικύκλω
 ✕ τῆς ταφῆς αὐτῶν, πάντες αὐτοὶ τραυματίαι, πῶ-
 ✕ ποντες μαχαίρας, οἱ δόντες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ
 τῆς γῆς ζῶης. 24 Ἐκδ' Αἰλὰμ καὶ πᾶσα ἡ διύα-
 μισ αὐτῶν περικύκλω τοῦ μνήματος αὐτῶν πάντες
 μαχαίρας οἱ τραυματίαι οἱ πεπρωκότες μαχαίρας, καὶ οἱ
 χαταβαίνοντες ἀφείμνηται εἰς γλῶττιν βάθρου, οἱ
 τῆς δεδοκότες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζῶης, καὶ
 ἐλάβουσιν τὴν βάσανον αὐτῶν μὲν τῶν χαταβα-
 νόντων εἰς βόθρον, 25 ὃν μέσῳ τραυματιῶν
 ✕ ἐδόθη κοίτη αὐτῆς σὺν παντὶ τῷ πλήθει ἐκείνου πε-
 ✕ κύκλω ἡ ταφὴ αὐτῶν πάντες ἀφείμνηται τραυματιῶν μα-
 ✕ χαίρας. 26 Ἐκδ' ἐδόθησαν Μοσόχ, καὶ Θοβὲλ,
 αὐτῶν καὶ πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτῶν, περικύκλω τοῦ μνήματος
 αὐτῶν πάντες τραυματίαι αὐτῶν, πάντες ἀφεί-
 τμητοὶ

ΚΕΦ. ΛΒ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

τμητοὶ πνευματῖαι ὑπὸ μαχαίραις, οἱ δὲδωκότες τὸν
 φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζῶης. 27 Καὶ Χ οὗκ τῆς
 ἐκοιμήθησαν μὲ τῶν γιγάντων τῶν πεπληκότων ἀπ' πεπληκότες
 αἰῶνος, οἱ κατέβησαν εἰς ἄδου ἐν ὅπλοις πολε-
 μικοῖς αὐτῶν, καὶ ἔβησαν τὰς μαχαίρας αὐτῶν οἱ
 ὑπὸ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθησαν αἱ
 ἀνομίαι αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὀστέων αὐτῶν, ὅτι ἐξεφό-
 βησαν γίγαντες ἐν γῇ ζῶης αὐτῶν. 28 Καὶ σὺ τῇ ζῳῇ
 ἐν μέσῳ ἀφείμηνται συντελέσει, καὶ κοιμη-
 θήσῃ μὲ τετραυμασμένων μαχαίρα. 29 Ἐκδ
 Ἐδὼμ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ἄρ-
 χοντες Ἀσσυρί, οἱ δόντες τὴν ἰσχὺν αὐτῶν εἰς τραυ-
 μα μαχαίρας, αὐτοὶ ἐκοιμήθησαν μετὰ τραυ-
 ματῶν μαχαίρας, ἐκοιμήθησαν μὲ καταβαι-
 νόντων εἰς βόθρον. 30 Ἐκδ- [πάντες] οἱ ἄρ-
 χοντες τῆ βορρᾶ πάντες, αὐτοὶ πάντες στρατηγοὶ
 Ἀσσυρί, οἱ καταβαίνοντες πνευματῖαι, σὺν τῷ
 φόβῳ αὐτῶν καὶ τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν Χ αἰχμυρόμοι,
 καὶ ἐκοιμήθησαν ἀφείτμητοὶ μὲ πνευματῶν μα- τετραυμαπ-
 χαίρας, καὶ ἔλαβον τὴν βάσανον αὐτῶν μὲ τῶν σμύρων
 καταβαινόντων εἰς βόθρον. 31 Ἐκεῖνος ὄψεται
 βασιλεὺς Φαραὼ, καὶ ὠδυνηθήσεται ἐπὶ πάσῃ
 τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν πνευματῖαι μαχαίρα Φαραὼ καὶ
 πάντα ἡ δυνάμις αὐτῶν, λέγει Κύριος ὁ Θεός.
 32 Ὅτι δέδωκα τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζῶης, αὐτῶν τῆς
 καὶ

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. λγ'.

καὶ κοιμηθήσεται ἐν μέσῳ ἀσβεσμάτων μετὰ
πνευματιῶν μαχαίρας Φαραὼ, καὶ πᾶν τὸ πλῆ-
θος αὐτῶ, λέγει Κύριος Κύριος ὁ Θεός.

Κ Ε Φ. ΛΓ'.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων·
2 ἢ ἐν ἀνθρώπῳ, λάλησον τοῖς υἱοῖς τῷ
λαῷ σου, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· γῆ ἐφ'
κρῖμα αἵμα. 3 ὡς ἂν ἐπαγάγω ῥομφαίαν, καὶ λάβῃ ὁ λαὸς τῆς
τοῦ γῆς ἀνθρώπου ἕνα ἐξ αὐτῶν, καὶ δώσιν αὐτὸν
ἑαυτοῖς εἰς σκοπὸν, 4 καὶ ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν
ἐρχομένῃ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ σαλπίσσῃ τῇ σάλ-
πιγγι, καὶ σημάνη τῷ λαῷ, 5 καὶ ἀκούσῃ ὁ
ἀκούσας τὴν φωνὴν τῆς σαλπίγγος, καὶ μὴ φυ-
καταβάλλῃ λάξῃται, καὶ ἐλθῶσα ἡ ῥομφαία χαλάσῃ αὐτὸν,
τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἔσται,
6 ὅτι τὴν φωνὴν τῆς σαλπίγγος ἀκούσας οὐκ
ἐφυλάξατο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, τὸ αἷμα αὐτοῦ
ἐπ' αὐτὸν ἔσται· καὶ οὗτος ὅτι ἐφυλάξατο, τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ ἔξείλατο. 7 Καὶ ὁ σκοπὸς, εἰάν
ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένῃ, καὶ μὴ σημάνη τῷ
λαῷ τῇ σαλπιγγι, καὶ ὁ λαὸς μὴ φυλάξῃται,
καὶ ἐλθῶσα ἡ ῥομφαία λάβῃ ἐξ αὐτῶν ψυχὴν,
αὕτη ἀφ' ἧς τὴν αὐτῆς ἀνομίαν ἐλήφθη, καὶ τὸ
αἷμα αὐτῆς ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ σκοποῦ ἐκζητήσεται.
7 Καὶ

ΚΕΦ. λγ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

7 Καὶ σὺ ἡ ἀνθρώπου, σκοπὸν δέδωκά σε πρὸ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἀκρόση ἐκ στόματός μου λόγον,

Χ καὶ φυλάξεις αὐτὸς παρ' ἐμοῦ. 8 Εἰ πρὸ εἰ-

πεῖν με τῷ ἀνόμῳ, θανάτῳ θανατωθήσῃ, καὶ ἐὰν

μὴ λαλήσῃς τὰς λόγους, τῷ φυλάξασθαι τὸν ἀνο-

ἀποσῆται

μον ὑπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, αὐτὸς ὁ ἀνομος τῇ ἀνο-

μίᾳ αὐτοῦ ὑποθνήσκειται, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς

χειρὸς σου ἐκζητήσω. 9 Σὺ δὲ ἐὰν ὁραπαλ-

γείλῃς τῷ ἀσεβῇ πρὸς ὁδὸν αὐτοῦ, τῷ ὑποσρέ-

ψαι αὐτὸν ἀπ' αὐτῆς, καὶ μὴ ὑποσρέψῃ ὑπὸ

τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, ὅτιος τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ ὑποθα-

νέεται, καὶ σὺ πρὸς ψυχὴν αὐτοῦ ἐρρύσω. 10 Καὶ

σὺ ἡ ἀνθρώπου, εἰπὸν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, οὕτως

ἐλαλήσατε λέγοντες· Χ ὅτι αἱ πλάνας ἡμεῶν,

καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς εἰσιν; καὶ οὗ αὐ-

ταῖς ἡμεῖς τηκόμεθα, καὶ πῶς ζήσομεθα; 11 Εἰ-

πὸν αὐτοῖς· Ἰδὲ ἐγὼ, λέγει ὁ Κύριος, οὐ

βύλομαι τὸν θάνατον τῶ ἀμαρτανῶν, ὡς τὸ ὑπο-

σρέψαι τὸν ἀσεβῆ ὑπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονη-

ρεῖας, καὶ ζῆν αὐτὸν· ἀποστροφὴ ἀποσρέψατε ὑπὸ

τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν καὶ ἵνα πὶ ἀποθνή-

σκετε οἶκος Ἰσραὴλ; 12 Καὶ σὺ ἡ ἀνθρώπου,

εἰπὸν πρὸς τὰς ἑορὰς τῶ λαοῦ σου· Διχασμοὺν

διχασμοῦ ὃ μὴ ἐξέλθῃται αὐτὸν, ὃ ἢ ἐν ἡμέρᾳ

πλοκῆς καὶ ἀνομία ἀνόμου ὃ μὴ κακώσῃ αὐ-

τὸν,

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. λγ'.

τὸν, ὃς ἢ ἀν' ἡμέρα ἀποσρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας
 αὐτοῦ· καὶ δίκαιος ἔσται μὴ διωθήσεται σωθῆναι ἐν
 ἡμέρᾳ ἀμαρτίας αὐτοῦ. 13 Ἐν τῷ εἰπεῖν μοι
 τῷ δίκαιῳ, ζωὴ ζήσῃ, καὶ ἔστος πέποιθεν ὅτι τῇ
 δικαιοσύνῃ αὐτοῦ, καὶ [ἐὰν] ποιήσῃ ἀδικίαν, πᾶσαι
 αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ ἃς ἐποίησεν, ἔσται μὴ μνησθῶσιν,
 ὃς τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἢ ἐποίησεν, ὃς αὐτῇ ἀπο-
 θνήσκειται. 14 καὶ ὃς τῷ εἰπεῖν μοι τῷ ἀσεβῶντι,
 θανάτῳ θανατωθήσῃ, καὶ ἀποσρέψῃ ἀπὸ τῆς
 ἀσεβείας ἀμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ποιήσῃ κρίμα καὶ δικαιοσύνην,
 15 καὶ στήθεσιν ἀποδοί, καὶ ἄρπαγμα ἀποτήσῃ,
 πορᾶγματι ὃς πορᾶσιν ζωὴς ἀφ' ἧς πορεύεται, τῷ μὴ ποιῆ-
 σαι ἄδικον, ζωὴ ζήσεται, καὶ ἔσται μὴ ἀποθνήσκειται·
 ἐποίησεν 16 Πᾶσαι αἱ ἀμαρτίαι αὐτοῦ ἃς ἤμαρτεν, ἔσται μὴ
 μνησθῶσιν ἐπὶ, ὅτι κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐποίη-
 σεν, ὃς αὐτοῖς ζήσεται. 17 Καὶ ἐρῶσιν οἱ υἱοὶ
 τοῦ λαοῦ σου, οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς τοῦ Κυρίου· καὶ
 αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν ἔκ εὐθεῖα. 18 Ἐν τῷ ἀπο-
 σρέψαι δίκαιον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, καὶ
 αὐτῇ ποιήσῃ ἀνομίαν, καὶ ἀποθνήσκειται ὃς αὐτοῖς.
 19 Καὶ ὃς τῷ ἀποσρέψαι τὸν ἀμαρτανλὸν ἀπὸ
 τῆς ἀνομίας αὐτοῦ, καὶ ποιήσῃ κρίμα καὶ δικαιο-
 σύνην, ὃς αὐτοῖς αὐτὸς ζήσεται. 20 Καὶ τὸ
 ὅτιν οὐκ εἶπατε, ἔκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς Κυρίου· ἔχασον
 ὑμῶν κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ κρινὰς ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραὴλ,
 λέγει

ΚΕΦ. λγ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

λέγει Κύριος. 21 Καὶ ἐγένετο ὃν τῷ δωδε-
 χάτῳ ἔτι, ὃν τῷ δωδεκάτῳ μηνί, πέμπτη τῆ
 μηνὸς τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν, ἦλθεν ὁ ἀνασω-
 θεὺς πρὸς με ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, λέγων· ἐάλω
 ἡ πόλις. 22 Καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμέ χεὶρ Κυρίου
 ἑσπέραις πρὶν ἐλθεῖν αὐτὸν πρὸς με, καὶ ἠνοιξεν
 τὸ στόμα μου, ἕως ἦλθεν πρὸς με τὸ πνεῦμα· καὶ
 ἀνοίχθην μου τὸ στόμα ὃ συνεχέθη ἐπὶ. 23 Καὶ συνεκλείσθη
 ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων· 24 ὕψι
 ἀνθρώπων, οἱ κατ' οἰκουμένης τὰς ἡρημωμένας ὅτι
 τῆς γῆς τῆ Ἰσραὴλ, λέγουσιν· εἰς τὴν Ἀβραάμ,
 καὶ κατέχει τὴν γῆν, καὶ ἡμεῖς πλείους ἐσμέν,
 ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κατέχεσθαι. 25 Διὰ τὸτο
 εἶπεν ὁ Κύριος· οὕτως εἶπεν ὁ Κύριος·
 εἶπεν ὁ Κύριος· ὅτι τῷ αἵματι φάγεσθε, καὶ ὀφθαλμοὺς
 ὑμῶν λήψατε πρὸς εἰδῶλα ὑμῶν, καὶ αἷμα ἐκ-
 χεῖτε· καὶ τὴν γῆν κληρονομήσετε; 26 Ἐσήλ-
 ὅτι τῇ ῥομφαίᾳ ὑμῶν, ἐποίησατε βδέλυγμα, καὶ
 ἀνὴρ τὴν γυναῖκα τὴν πλησίον αὐτῆς ἐμίνατε, καὶ
 τὴν γῆν κληρονομήσετε; 27 Οὕτως εἶπεν ὁ Κύριος·
 εἶπὸν αὐτοῖς······ τὰδε λέγει Κύριος Κύριος· ζῶ
 ἐγώ, εἰ μὴ οἱ ὃν ταῖς ἡρημωμέναις μαχαίραις
 πεσοῦνται, καὶ οἱ ὃν πρὸς τὴν πεδίον τοῖς
 θείοις τῆς ἀρετῆς δοθήσονται εἰς κατὰβρωμα, καὶ
 τὰς ὃν ταῖς τετειχισμέναις, καὶ τὰς ὃν τοῖς
 σπηλαίοις

✕

✕

✕

✕

✕ τὸν

✕

✕

μαχαίραις

ΙΕΖΕΚΙΗΛ ΚΕΦ. ΛΓ΄.

σσηλαίοις θανάτῳ ἀποκτενώ. 28 Καὶ δώσω
 τὴν γῆν ἔρημον, καὶ ἀπολείται ἡ ὕβρις τῆς
 ἰσχύος αὐτῆς, καὶ ἐρημωθήσονται τὰ ὄρη Ἰσραὴλ,
 ἀλλὰ τὸ μὴ εἶναι διαπορευόμενον. 29 Καὶ γνώ-
 σονται, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος· καὶ ποιήσω τὴν
 γῆν αὐτῶν ἔρημον, καὶ ἐρημωθήσεται ἀλλὰ πάντα
 τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἃ ἐποίησαν. 30 Καὶ
 σὺ ἡ ἀνθρώπων, οἱ υἱοὶ τῆς λαῶ σου οἱ ἀλλοτρίοι
 πρὸς σοὶ πρὸς τὰ τέχη καὶ εἰς τοὺς πυλῶνι
 τῶν οἰκιῶν, καὶ λαλοῦσιν ἀνθρώποις πρὸ ἀδελφῶν
 αὐτῶν, λέγοντες· σιυνέλθωμεν, καὶ ἀκούσωμεν τὰ
 ἐκπορευόμενα πρὸς Κυρίου. 31 Καὶ ἐρχομένη
 πρὸς σέ, ὡς συμπορεύεται λαός, καὶ κἀθήνται
 ἀκούοντες ἐν θρόνῳ σου ὁ λαός μου, καὶ ἀκούσιν τὰ ῥήμα-
 τὰ σου, καὶ αὐτὰ ἔμὴ ποιήσωσιν, ὅτι ψεῦδος
 ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ὀπίσω τῶν μασμάτων
 αὐτῶν ἡ καρδία αὐτῶν ὅσιν. 32 Καὶ γίνῃ αὐ-
 τοῖς ὡς φωνὴ ψαλτηρίου ἡδυφώνου, εὐαρμόστου,
 ἀκούοντες καὶ ἀκούσονται τὰ ῥήματα σου, ἔμὴ ποιήσουσιν
 αὐτά. 33 Καὶ ἔσται ἡνίκα εἰς ἔλθῃ, ἐρεῦσιν,
 ἰδοὺ ἤκει, καὶ γνώσονται, ὅτι πρὸς φήτης ἐγὼ εἰς
 μέσῳ αὐτῶν.

ΚΕΦ.

Κ Ε Φ. ΛΔ'.

Ι **Κ** ΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων·
 2 ἢ ἀνθρώπων, παροφθήσουσι ὅτι τὰς
 ποιμένας τῷ Ἰσραὴλ, παροφθήσουσι,
 καὶ εἰπὸν αὐτοῖς τοῖς ποιμέσιν· τάδε λέγει Κύριος
 Κύριος· ὦ ποιμένες Ἰσραὴλ, μὴ οἱ ποιμένες
 βόσκουσιν ἑαυτοὺς; οὐχὶ τὰ πρόβατα βόσκου-
 σιν οἱ ποιμένες; 3 Ἰδοὺ τὸ γάλα κατεπίετε,
 καὶ τὰ ἔλαια περιβάλλετε, καὶ τὸ παχὺ ἐσφά-
 ζετε, καὶ τὰ πρόβατά μου ἔκ ἐβόσκετε. 4 Τὸ
 ἡσθενηκὸς οὐκ ἐνισχύσατε, καὶ τὸ κακῶς ἔχον
 οὐκ ἐσωματωποιήσατε, καὶ τὸ συνετεμμένον ἔ-
 κατεδήσατε, καὶ τὸ πλημμένον οὐκ ἐπεπρέ-
 ψατε, καὶ τὸ ἀπολωλὸς οὐκ ἐζητήσατε, καὶ τὸ
 ἰσχυρὸν κατεργάσαθε μόχθῳ. 5 Καὶ διεσπάρ-
 ησαν τὰ πρόβατά μου, ἀπὸ τὸ μὴ εἶναι ποι-
 μένας, καὶ ἐγενήθησαν εἰς κατὰβρωμα πᾶσι τοῖς
 θηρίοις τῆς ἀγροῦ, καὶ τοῖς πετεινοῖς τῆς ἔρημου.
 6 Καὶ διεσπάρησαν τὰ πρόβατά μου ὡς παντὶ
 ὄρει, καὶ ὅτι πάντα βηνὸν ὑψηλὸν, καὶ ὅτι παντὶ
 προσώπῳ πᾶσης τῆς γῆς διεσπάρη τὰ πρό-
 βατά μου, καὶ οὐκ ἔτι ὁ ἐκζητῶν οὐδὲ ὁ ἀπο-
 σπέρων. 7 Διὰ τοῦτο, ποιμένες, ἀκούσατε λόγον
 Κυρίου. 8 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος Κύριος, εἰ

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. λδ'.

μὴ ἀντὶ τῷ γενέσθαι τὰ πρῶτα μὲν εἰς πρῶ-
 νομὴν, καὶ γενέσθαι τὰ πρῶτα μὲν εἰς κατὰ-
 βρωμα πᾶσιν τοῖς θηρίοις τῷ ἀγροῦ, ὥστε τὸ
 μὴ εἶναι ποιμνίας, καὶ οὐκ ἐξεζητήσαν τὰ πρῶ-
 τα μου οἱ ποιμνίες, καὶ ἐβόσκησαν οἱ ποιμνίες
 ἑαυτοὺς, καὶ δὲ πρῶτα μου οὐκ ἐβόσκησαν.
 9 Ἀντὶ τούτου, ποιμνίες, ἀκῶσατε λόγον Κυρίου·
 10 ταῦτα λέγει Ἀδωναὶ Κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ὅτι
 τὴς ποιμνίας, καὶ ἐκζητήσω τὰ πρῶτα μὲν
 ὅσα πῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀποσρέψω αὐτοὺς τῷ
 μὴ ποιμνίσαι τὰ πρῶτα μὲν, καὶ ὃ μὴ βοσκή-
 σουσιν ἐπὶ οἱ ποιμνίες αὐτῶν· καὶ ἐξελεύσῃ τὰ
 πρῶτα μὲν ὅσα τῷ σώματι αὐτῶν, καὶ οὐκ
 ἐπὶ ἔσονται αὐτοῖς εἰς κατὰβρωμα. 11 Διότι
 ταῦτα λέγει Κύριος Κύριος ὁ θεός· ἰδοὺ ἐγὼ Χ εἰμι,
 ἐκζητήσω τὰ πρῶτα μὲν μου, καὶ ὁπισκέψομαι
 αὐτά. 12 Ὡς ὁπισκέπτεται ὁ ποιμνὶς τὸ ποι-
 γιόφου καὶ μνησιν αὐτῷ ἐν ἡμέρᾳ, ὅτ' αὐτὸς ἢ γνῶναι καὶ νεφέλῃς ὅτι
 νεφέλης μέσῳ πρῶτα αὐτῷ ἀφ' ἡγεμονισμῶν, ὅπως
 σιναῶν ἐκζητήσω τὰ πρῶτα μὲν μου, καὶ ἀπλάσω αὐτῶν
 ἀπὸ παντὸς τόπου, ὃ διασάφησαν ὅσα ἐν ἡμέρᾳ
 νεφέλης καὶ γνῶναι. 13 Καὶ ἐξάξω αὐτοὺς ἐκ
 τῶν ἐδίων, καὶ σιναῶν αὐτοὺς ὅσα τῶν χωρῶν,
 καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ βο-
 σκήσω αὐτοὺς ὅτι τὰ ὅρη Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι ταῖς
 φάραγγι,

ΚΕΦ. ΛΔ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

φάραγγιν, καὶ ἐν πάσῃ καὶδικίᾳ τῆς γῆς·

14 ἐν νομῇ ἀγαθῇ βοσκήσω αὐτοὺς, ἐν τῇ ὄρει
τῇ ὑψηλῇ ἐν τῇ ὄρει Ἰσραὴλ· καὶ ἔσονται αἱ
μαῖνδραι αὐτῶν ἑκάς, καὶ κοιμηθήσονται, καὶ ἑκάς
ἀναπαύσονται ἐν πρυφῇ ἀγαθῇ, καὶ ἐν νομῇ
πίονι βοσκηθήσονται ὅτι τῶν ὀρέων τῆς Ἰσραὴλ.

15 Ἐγὼ βοσκήσω τὰ προβάτα μου, καὶ ἐγὼ
ἀναπαύσω αὐτὰ, καὶ ὀπιθώσονται διότι ἐγὼ εἰμι
Κύριος· τὰδε λέγει Κύριος Κύριος. 16 Τὸ

ἀπολωλὸς ἐκζητήσω, καὶ τὸ πεπλομημένον ὀπι-
στρέψω, καὶ τὸ σιωπηλὸν καὶ ἀκούον, καὶ
τὸ ἐκλείπον ἐνισχύσω, καὶ τὸ ἄπρον καὶ τὸ ἰσχυ-
ρὸν φυλάξω, καὶ βοσκήσω αὐτὰ μὲν κέμαι.

17 Καὶ ὑμεῖς τὰ πρόβατα, τὰδε λέγει Κύριος
Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἀφαιρῶ ἀναμέσον προβάτων
καὶ προβάτων, κριῶν καὶ πρᾶγων. 18 Καὶ οὐκ

ἰσχυρὸν ὑμῶν, ὅτι πλὴν χαλῆν νομῆν ἐνέμεσθε, καὶ
τὰ χατάλοιπα τῆς νομῆς ὑμῶν τοῖς ποσὶν ὑμῶν
καλεπατέετε, καὶ τὸ χαλεπὸν ὕδωρ ὀπίνετε, καὶ

τὸ λοιπὸν τοῖς ποσὶν ὑμῶν ἐπαράσετε; 19 Καὶ
τὰ πρόβατά μου τὰ πατήματα τῶν ποδῶν ὑμῶν
ὀρέμοντο, καὶ τὸ πελαρχόμενον ὕδωρ ὑπὸ τῶν

ποδῶν ὑμῶν ἔπινοι; 20 Διὰ τοῦτο τὰδε λέγει
Κύριος Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ ἐγὼ
ἔμει ἀφαιρῶ ἀναμέσον προβάτου ἰσχυροῦ

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. ΛΔ'.

καὶ ἀναμέσον τῶν δούλων ἀδελφῶν. 21 Ἐπὶ ταῖς
 πληuraῖς καὶ τοῖς ὅμοις ὑμῶν διαθεῖσθε, καὶ τοῖς
 χέρασιν ὑμῶν ἐκερατίζετε, καὶ πᾶν τὸ ὀκλειπὸν
 ἐξεθλίβετε. 22 Καὶ σώσω τὰ πρῶτά μου,
 καὶ οὐδέτις ἔσονται ἐπὶ εἰς περινομίαν, καὶ κρινῶ
 ἀναμέσον κριοῦ πρὸς κριόν, 23 καὶ ἀναστήσω
 αὐτοῖς ἐπ' αὐτὰς ποιμένα ἕνα, καὶ ποιμανεῖ αὐτὰς, τὸν
 ἕτερον δούλον μου Δαυὶδ. Χ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτὰς, καὶ
 ἔσται αὐτῶν ποιμὴν, 24 καὶ ἐγὼ Κύριος ἔσο-
 μαι αὐτοῖς εἰς θεόν, καὶ Δαυὶδ ἄρχων ἐν μέσῳ
 αὐτῶν. ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα. 25 Καὶ ἀφ-
 ᾠπολῶ θήσομαι τῷ Δαυὶδ ἀφθνήκειον εἰρήνης, καὶ ἀφανίσω
 θηρία ποικιλῶν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ καταδικήσουσιν
 ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ὑπνώσουσιν ἐν τοῖς δρυμοῖς.
 ἔσονται 26 Καὶ δώσω αὐτὰς κύκλῳ τῶ ὄρους μου καὶ ἀπο-
 σελῶ τὸν ὑπὸν, ὑπὸν εὐλογίας αὐτοῖς. 27 Καὶ
 αὐτοῖς τὰ ξύλα τῶ πεδίου ἀποδώσῃ τὸν καρπὸν αὐτῶν,
 τοὺς καρποὺς καὶ ἡ γῆ δώσῃ τὴν ἰσχύαν αὐτῆς, καὶ καταδικήσουσιν
 ὅτι τῆς γῆς αὐτῶν ἐν ἐλπίδι εἰρήνης, καὶ γνώ-
 σονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ σιωπῆσαι με
 τοὺς ζυγὸν τῶ κριοῦ αὐτῶν καὶ ἐξελεύσονται αὐ-
 τὰς ἐκ χειρὸς τῶν καταδεδωλωσμένων αὐτὰς,
 28 καὶ οὐδέτις ἔσονται ἐν περινομίᾳ τοῖς ἔθνεσιν,
 πλοῖός καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς οὐδέτις μὴ ἐάσῃ αὐτοὺς
 καὶ καταδικήσουσιν ἐν ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ὀκ-
 λοῦν

ΚΕΦ. ΛΕ΄. . ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

φοβῶν αὐτὸς. 29 Καὶ ἀναστήσω αὐτοῖς φυτὸν
εἰρήνης, καὶ οὐκέτι ἔσονται ὀπολύμυθοι λιμῶ ὅτι
τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἐδισμὸν ἔθνων ἔ μὴ σῶν γῶσι ἐπὶ,
30 καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐ-
τῶν, καὶ αὐτοὶ λαὸς μὲ· οἶκος τῷ Ἰσραὴλ, λέγει
Κύριος Κύριος. 31 Καὶ ὑμεῖς πρὸς ἀπὸ μὲ,
καὶ πρὸς ἀπὸ τῷ ποιμνίου μὲ ἐστὶ, καὶ ἐγὼ Κύ-
ριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, λέγει Κύριος Κύριος.

Κ Ε Φ. ΛΕ΄.

Ι **Κ** ΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων·
2 ἢ ἐν ἀνθρώπου, ὅτι σπέρμα τὸ πρὸς αὐ-
τὸν σου ὅτι τὸ ὄρος Σινεῖρ, καὶ πρὸς
φήτῳ σου ἐπ' αὐτὸ, 3 καὶ εἰπὸν αὐτῷ· τάδε
λέγει Κύριος Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ὅτι σὲ, ὄρος Σινεῖρ,
καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ὅτι σὲ, καὶ δώσω σε
ἐρημον, καὶ ἐρημωθήσῃ, 4 καὶ σὺ ταῖς πόλεσιν
σου ἐρημίαν ποιήσῃ, καὶ σὺ ἐρημος ἔσῃ, καὶ γνώσῃ,
ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος. 5 Ἀντὶ τῷ γενέσθαι σε
ἐχθρὸν αἰῶνιον, καὶ σὺ ἐκείνησιν πρὸ οἴκου Ἰσραὴλ
δόλω, σὺ χερῶν ἐχθρῶν σὺ χεῖρ μαχίρας σὺ
χερῶν Χθλίφῃς αὐτῶν, ἐν χερῶν ἀδικίας, ἐπ' ἐχθ-
ρῶν. 6 Διὰ τῷτο ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος Κύριος,
εἰ μὴ εἰς αἷμα ἡμαρτίας, καὶ αἷμα σὲ διώξεται.
7 Καὶ δώσω τὸ ὄρος Σινεῖρ εἰς ἐρημον, καὶ ἡρη-

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. λέ.

μαρμόρον, καὶ ἅπολῳ ἀπ' αὐτῷ ἀνθρώποις καὶ
 κτήνι, 8 καὶ ἐμπλήσω τῶν τραυματιῶν σου
 τῆς βουβύς σου καὶ πάσας τὰς φάραγγάς σου,
 καὶ ἐν πᾶσιν τοῖς πεδίοις σου τετραυμαλισμένοι
 μαχαίρα πεσουῦνται ἐν σοί. 9 Καὶ ἐρημίαν
 αἰώνιον θήσομαι σε, καὶ αἱ πόλεις σε ἔμῃ χαλι-
 κηθῶσιν ἐπ', καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.
 10 Διότι εἶπας· τὰ δύο ἔθνη, καὶ αἱ δύο χώραι
 εἰσὶν ἐμὰ ἔσονται, καὶ κληρονομήσω αὐτάς, καὶ ὁ Κύ-
 ριος ἐκεῖ ὅσιν. 11 Διὰ τοῦτο ζῶ ἐγὼ, λέγει
 Κύριος Κύριος, καὶ ποιήσω ἐν σοὶ κατὰ τὴν
 ἔχθραν σου, καὶ χεὶρ τὸν ζῆλόν σου, ὃν ἐποίησας
 ἐκ τῆ μεμισσηκέναι σε ἐν αὐτοῖς, καὶ γνωσθήσο-
 μαί σοι, ἥνικα ἐὰν κρινῶ σε, 12 καὶ γνώσῃ ὅτι
 ἐγὼ εἰμι Κύριος· ἤκουσα τῆς φωνῆς τῶν βλα-
 σφημιῶν σου, ὅτι εἶπας, τὰ ὅρα Ἰσραὴλ ἔρημα
 κατάρχεσθαι ἡμῖν δέδοται εἰς κατάβρωμα, 13 καὶ ἐμεγαλορη-
 μόνησας ἐπ' ἐμὲ πρὸ πρόματι σου, καὶ ἐπλήθυνας ἐπ'
 ἐμὲ λόγους σου, [καὶ] ἐγὼ ἤκουσα, [φησὶν Κύριος.]
 14 Τὰδε λέγει Κύριος Κύριος· ἐν τῇ εὐφροσύνῃ
 πάσης τῆς γῆς ἔρημον ποιήσω σε. 15 ✕ Κατὰ
 ὑπεράνδρης εἰς κληρονομίαν οἴκου Ἰσραὴλ, ὃς ἠραγίδης, οὕτω
 ποιήσω σοι· ἔρημον ἔσῃ, ὅσος Σινεὶρ, καὶ πάντα ἡ
 ἐξολεθρῶν Ἰουδαία ἐξαλαωθήσεται, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ εἰμι
 Κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν.

ΚΕΦ.

Κ Ε Φ. ΛΣ'.

ΚΑΙ σὺ ἡ ἀνθρώπων, παρφήτευσον ὅτι
τὰ ὅρη Ἰσραὴλ, καὶ εἰπὸν τοῖς ὄρεσιν
Ἰσραὴλ· ἀκούσατε λόγον Κυρίου.

2 Τὰδε λέγει Κύριος Κύριος· ἀνθ' ᾧ εἶπεν
ὁ ἐχθρὸς ἐφ' ὑμᾶς· εὐγε, εὐγε, ἔρημα αἰώνια
εἰς χαράσῃσιν ὑμῖν ἐγνήθῃ. 3 Διὰ τῆτο παρ-
φήτευσον, καὶ εἰπὸν· τὰδε λέγει Κύριος Κύ-
ριος ὁ θεός· ἀντὶ τῆ ἀπμασθῆναι ὑμᾶς, καὶ
μισθῆναι ὑμᾶς ὑπὸ τῶν ἐθῶν τῶν κύκλω

ἔπὸ

ὑμῶν, τῆ εἶναι ὑμᾶς εἰς χαράσῃσιν τοῖς χατα-
λοίποις ἔθνεσιν, καὶ ἀνέβητε λάλημα γλώσῃ, καὶ ἐγένεθε
εἰς ὀνειδίσμα ἔθνεσιν, 4 Ἀγ' οὗτο, ὅρη Ἰσραὴλ, γλώσσης

ἀκούσατε λόγον Κυρίου Κυρίου· τὰδε λέγει Κύ-
ριος Κύριος· τοῖς ὄρεσιν, καὶ τοῖς βενοῖς, καὶ τοῖς
χειμαῖροις, καὶ ταῖς φάραγξιν, καὶ ταῖς νάπαις
ταῖς ἐρημωμέναις καὶ ἡφοκισμέναις, καὶ ταῖς πό-
λεσιν ταῖς χαταλελειμμέναις, αἱ ἐγένοντο εἰς ὠρο-
νομίον, καὶ εἰς χαταπάτημα τοῖς χαταλειφθεῖσιν
ἔθνεσιν τοῖς περικύκλω. 5 Διὰ τῆτο τὰδε λέ-
γει Κύριος Κύριος· εἰ μὲν οἱ περὶ θυμοῦ μου
ἐλάλησα ὅτι τὰ λαπαῖ ἔθνη, καὶ ὅτι τίνω Ἰδὲ-
μῶναι πᾶσαν, ὅτι ἔδωκαν ἑαυτοῖς τίνω γλῶ μου
εἰς χαράσῃσιν μετ' εὐφροσύνης, ἀπμάσθιντες ψυ-

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. λς'.

χὰς, τῷ ἀφορίσαι ἐν περιουσίᾳ. 6 Διὰ τὸ το
 περιφύλασσε ἐπὶ τῷ γλῶσσῳ τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἶ-
 πον τοῖς ὄρεσιν, καὶ τοῖς βουνοῖς, καὶ ταῖς φά-
 ραγγιν, καὶ ταῖς νάπασι· τάδε λέγει Ἀδωναὶ
 Κύριος· ἰδὲ ἐγὼ ἐν τῷ ζήλω μου, καὶ ἐν τῷ
 θυμῷ μου ἐλάλησα, ἀπὸ τῷ οὐνειδισμῶς ἐθνῶν
 ἐνέγκω ὑμᾶς. 7 Διὰ τὸ ἰδὲ ἐγὼ αὖρω τῷ
 χυρᾷ μου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ περικύκλω ὑμῶν,
 ὅσοι τῷ ἀπὸμαίαν αὐτῶν λήψονται. 8 Ὑμῶν δέ,
 ὅρη Ἰσραὴλ, τῷ σαφυλίῳ καὶ τὸν καρπὸν ὑμῶν
 ἐλπίζουσιν φάγεται ὁ λαὸς μου, ὅτι ἐγγίζουσιν τῷ ἐλθεῖν.
 9 Ὅτι ἰδὲ ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς,
 καὶ κατεργασθήσεσθε, καὶ παρήστεδε. 10 καὶ
 πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους, πάντας οἶκον Ἰσ-
 ραὴλ εἰς πέλας, καὶ κατακληθήσονται αἱ πό-
 λεις ὑμῶν, καὶ αἱ ἐρημωμένα οἰκοδομηθήσονται·
 11 καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους, καὶ κτήνη,
 καὶ κατακλιῶ ὑμᾶς ὡς τὸ ἐν ἀρχῇ ὑμῶν, καὶ
 τὸ εὖ ποιήσω ὑμᾶς, ὥσπερ τὰ ἐμπεσόντων ὑμῶν, καὶ
 δώσω γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος. 12 καὶ γενήσω
 ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, καὶ
 κληρονομήσουσιν ὑμᾶς, καὶ ἔσονται αὐτοῖς εἰς κατα-
 χειρίν· καὶ ὃ μὴ περιεσθῆσεσθε ἐτι ἀτεκνωθήσεται
 ἀπ' αὐτῶν. 13 Τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος·
 ἀνθ' ὧν εἶπὼν σοι, κατεπάθουσαι ἀνθρώπους εἰ, καὶ
 ἡτεκνωμένη

ΚΕΦ. λς'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

ἡ τεκνωμένη ὑπὸ τῶ ἔθνος σὺ ἐγένεο. 14 Διὰ
τῷτο ἄνθρωποις οὐκέτι φάγεσθαι, καὶ τὸ ἔθνος σὺ
οὐκ ἀτεκνώσεις οὐκέτι, λέγει Ἀδωναὶ Κύριος. ἀπικνώσῃ σε

15 Καὶ οὐκ ἀκαθάρσεται οὐκέτι ἐφ' ὑμᾶς ἀπι-
μία ἐθνῶν, καὶ οὐνειδισμόν λαῶν ἔ μὴ ἐνέγκῃς ἐπὶ, ἐθνῶν

Χ καὶ τὸ ἔθνος σὺ οὐκ ἀτεκνωθήσεται ἐπὶ, λέγει Κύ-
ριος ὁ Θεός. 16 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς

μέ, λέγων. 17 ἡ ἐ ἀνθρώπου, οἶκος Ἰσραὴλ

κατώκησαν ὅπῃ τῆς γῆς αὐτῆς, καὶ ἐν ταῖς
ἀκαθαρσίαις αὐτῶν ἐμίσησαν αὐτὴν ἐν τῇ ὁδοῦ
αὐτῆς, καὶ ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῆς, καὶ ἐν ταῖς
ἀκαθαρσίαις αὐτῆς. καὶ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς

ἀποκαθάρσεως ἐγενήθη ἡ ὁδὸς αὐτῶν πρὸς πρὸς ἀφ' ἑαυτῶν

που μὲ, 18 καὶ ἔξεχα τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐ-

τὴς παρὰ τῶ ἁμαρτίας, ἔ ἔξεχα ἐν τῇ γῇ, καὶ

ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν ἐμίσησαν αὐτὴν. 19 Καὶ

διέσπειρα αὐτοὺς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ἐλίχμυσεν αὐ-

τὴς εἰς τὰς χώρας. καὶ τὴν ὁδὸν αὐτῆς, καὶ καὶ τὰς ὁδοὺς

τὰ ὀπιτηδεύματα αὐτῶν ἔκρινεν αὐτὴς. 20 Καὶ τὰς ἀνομίας

εἰσήλθουσαν εἰς τὰ ἔθνη, ἔ εἰσήλθουσαν ἐκείνη, καὶ

ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον ἐν τῇ λέγε-

σθαι αὐτὴς, λαὸς Κυρίου ἔσται, καὶ ἐκ τῆς γῆς

αὐτῆς ἐξήλθουσαν. 21 Καὶ ἐφεισάμην αὐτῶν διὰ αὐτῶν

τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον, ὃ ἐβεβήλωσαν οἶκος Ἰσ-

ραὴλ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἔ εἰσήλθουσαν ἐκείνη. 22 Διὰ

τῷτο

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. λς'.

τῷ το εἰπόν τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ· τάδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· οὐχ ὑμῖν ἐγὼ ποιῶ οἶκος Ἰσραήλ, ἀλλ' ἢ ἀφ' τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον, ὃ ἐβέβηλώσατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὃ εἰσήλθατε ἐκδ. 23 Καὶ ἅγιον ἁγάσω τὸ ὄνομά μου τὸ μέγα, τὸ βεβηλωθὲν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὃ ἐβέβηλώσατε ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· ἐν τῷ ἁγιασθῆναί με ἐν ὑμῖν καὶ ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, 24 καὶ λήψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν γαμῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν, 25 καὶ ῥημῶ ἐφ' ὑμᾶς ὕδωρ καθαρόν, καὶ καθαριθήσεσθε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν εἰδώλων ὑμῶν· καὶ καθαρίω ὑμᾶς, 26 καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν καμίνην, καὶ πνεῦμα καμινὸν δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἀφελῶ τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην, 27 καὶ τὸ πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ ποιήσω ἵνα ἐν τοῖς δικαίωμασίν μου πορεύησθε, καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξεσθε φυλάξεσθε, καὶ ποιήσητε, 28 καὶ κατεδικήσετε ὅτι τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα τοῖς πατεράσιν ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν. 29 Καὶ σώσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν, καὶ χαλέσω τὸν σῖτον, 30 καὶ πληθυνῶ αὐτόν,

ΚΕΦ. λς'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

αὐτὸν, καὶ ἔδωσά ἐφ' ὑμᾶς λιμὸν· καὶ πλη-
 θυνῶ τὸν καρπὸν τῷ ξύλου, καὶ τὰ γεννήματα
 τῷ ἀγροῦ; ὅπως μὴ λάβητε ἐπὶ ὀνειδισμὸν λιμοῦ λαοῦ
 ἐν τοῖς ἔθνεσιν. 31 Καὶ μνησθήσεσθε τὰς ὁδούς
 ὑμῶν· τὰς ποιηράς, καὶ τὰ ὀπτηθῆναι ὑμῶν
 τὰ μὴ ἀγαθὰ, καὶ περιστοχιδεῖτε καὶ περισώπον
 αὐτῶν ἐν ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν, καὶ ἐν τοῖς βδε-
 λύμασιν ὑμῶν. 32 Οὐ δὲ ὑμᾶς ἐγὼ ποιοῶ,
 λέγει Κύριος ὁ Θεός, γνωστὸν ἔσται ὑμῖν· ἀρχι-
 θητε καὶ ἐντρέπητε ἐκ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, οἶκος
 Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος. 33 Τάδε λέγει Κύ-
 ριος ὁ Θεός· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἢ καθαρῶ ὑμᾶς
 ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν ὑμῶν, καὶ καθικνῶ τὰς
 πόλεις, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ ἔρημοι, 34 καὶ
 ἡ γῆ ἡ ἠφομισμένη ἐργασθήσεται, ἀνθ' ὧν ὅτι ἠφα-
 νισμένη ἐγενήθη καὶ ὀφθαλμοῖς παντὸς παροδύοντος, διοδεύοντος
 35 καὶ ἐρεῦσιν· ἡ γῆ ἐκείνη ἡ ἠφομισμένη ἐγε-
 νήθη ὡς κῆπος πεφυῆς, καὶ αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι
 καὶ ἠφανισμέναι, καὶ κατεσκαμμέναι ὀχυραὶ ἐκά-
 θισαν. 36 Καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη, ὅσα ἀν
 καταλειφθῶσιν κύκλῳ ὑμῶν, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύ-
 ριος, ὠκοδόμησα τὰς κατηρημένας, καὶ κατεφύ-
 τασα τὰς ἠφανισμένας· ὅτι ἐγὼ Κύριος Κύριος
 ἐλάλησα, καὶ ποιήσω. 37 Τάδε λέγει Κύριος
 Κύριος ὁ Θεός· ἐπὶ τὸ ζῆτιμα θή- ζήτημα θή-
 ραὴλ σωμα

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. λζ'.

ραὴλ τῷ ποιῆσαι αὐτοῖς· πληθύνω αὐτὸς ὡς
 πρέβατα ἀνθρώπων, 38 ὡς πρέβατα ἄγρια,
 ὡς πρέβατα Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς ἐρτοαῖς αὐ-
 τῆς· οὕτως ἔσονται αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι πλήρεις
 πρέβάτων ἀνθρώπων, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ
 εἰμι Κύριος.

Κ Ε Φ. ΛΖ'.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐπ' ἐμέ χεὶρ Κυρίου, καὶ
 ἐξήγαγόν με ἐν πνεύματι Κύριος, καὶ
 ἔθηκεν με ἐν μέσῳ τῷ πεδίου, καὶ τὸ
 ἰὼ μετὸν ὀστέων ἀνθρωπίνων, 2 καὶ ἐξήγαγόν
 με ἐπ' αὐτὰ κυκλόφει κύκλῳ, καὶ ἰδὼν πολλὰ
 σφόδρα ὅτι προσώπια τῷ πεδίου, καὶ ἰδὼν ξηρὰ
 σφόδρα. 3 Καὶ εἶπεν πρὸς μέ· υἱὲ ἀνθρώπου,
 εἰ ζήσεις ταῖς ὁρᾷς ταῦτα; καὶ εἶπα, Κύριε Κύριε,
 αὐτὰ σὺ ὅτις ταῦτα. 4 Καὶ εἶπεν πρὸς μέ· προ-
 φητεύσον ὅτι ταῖς ὁρᾷς ταῦτα, καὶ ἔρεις αὐτοῖς·
 ταῖς ὁρᾷς ταῖς ξηραῖς, ἀκούσατε λόγον Κυρίου.
 5 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος τοῖς ὀστέοις ταῦτοις.
 ἰδὼ ἐγὼ φέρω εἰς ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς, 6 καὶ
 σάρκα δώσω ἐφ' ὑμᾶς νεῦρα, καὶ ἀνάξω ἐφ' ὑμᾶς σάρκα,
 καὶ ἐκτείνω ἐφ' ὑμᾶς δέρμα, καὶ δώσω πνεῦμά
 ἐφ' μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ γνώσεσθε διότι
 ἐγὼ εἰμι Κύριος. 7 Καὶ ἐποφήτευσά, καθὼς
 ἐνετεί-

ΚΕΦ. λζ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

ἐνετείλατό μοι Κύριος, καὶ ἐγένετο φωνὴ ὡς παρὰ
ἐμὲ τροφιδεύειν, καὶ ἰδὺς σεισμός, καὶ τροπήγα-
γεν τὰ ὅσα ἐχάτερον πρὸς πλὴν ἁρμονίαν αὐτοῦ.

8 Καὶ ἰδὼν καὶ ἰδὺς ἐπ' αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες
ἀνεφύοντο, καὶ ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὰ δέρμα ἐπάνω,
καὶ πνεῦμα ὅκινον ὡς αὐτοῖς. 9 Καὶ εἶπεν

πρὸς μέ· τροφιδέουσι καὶ ἀνθρώπου, τροφή-
τάουσι ὅτι τὸ πνεῦμα, καὶ εἶπον παρὰ πνεῦματι·
ταῦδε λέγει Κύριος Κύριος· ἐλθὲ ἐκ τῶν πωλάρων
πνευμάτων [τῷ ὕδατι] ἐλθὲ τὸ πνεῦμα, καὶ
ἐμφύσησον εἰς τὰς νεκρὰς ὅσους, καὶ ζήσονται.

ἀνέμων

10 Καὶ ἐτροφιδέουσα, καὶ ὡς ἐνετείλατό μοι,
καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτὰς τὸ πνεῦμα ζωῆς, καὶ ἐζή-
σαν, καὶ ἔστησαν ὅτι τῶν ποδῶν αὐτῶν, σινα-
γωγὴ μεγάλη σφόδρα Χ σφόδρα. 11 Καὶ ἐλά-
λησεν Κύριος πρὸς μέ, λέγων· καὶ ἀνθρώπου,

τὰ ὅσα ταῦτα πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὅστις, καὶ αὐτοὶ
λέγουσιν, ξηρὰ γέγονεν τὰ ὅσα ἡμῶν, ἀπόλω-
λεν ἡ ἐλπίς ἡμῶν, ἀπεφανήκαμεν Χ ἑαυτοῖς.

12 Διὰ τοῦτο τροφιδέουσι, καὶ εἶπον πρὸς
αὐτὰς· ταῦδε λέγει Ἀδωναὶ Κύριος· ἰδὺς ἐγὼ
ἀνοίγω ὑμῶν τὰ μνήματα, καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ
τῶν μνημάτων ὑμῶν Χ λαός μου, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς
εἰς πλὴν γῆν τῇ Ἰσραὴλ· 13 καὶ γνώσατε ὅτι

ἐγὼ εἰμι Κύριος, ὡς παρὰ ἀνοίξαι με τὰς τάφους
ὑμῶν,

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. λζ'.

ὕμῶν, τῷ ἀναγαγεῖν με ὑμᾶς ἐκ τῶν ταφῶν
 ὑμῶν, τὸν λαόν μου. 14 Καὶ δώσω πνεῦμά μου
 εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσετε, καὶ θήσομαι ὑμᾶς ὅπι
 τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ γνώσετε ὅτι ἐγὼ Κύριος.
 λελάληχα καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος Κύριος.
 15 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων·
 16 Ἡ ἐν ἀνθρώπῳ, λάβε σεαυτῷ ῥάβδον, καὶ γρά-
 φον ἐπ' αὐτὴν τὸν Ἰσραὴλ, καὶ τὰς υἱούς Ἰσραὴλ
 τὰς προσκειμένους πρὸς αὐτόν· καὶ ῥάβδον δι-
 τέραν λήψῃ σεαυτῷ, καὶ γράψῃς αὐτῇ τὸν
 Ἰωσήφ, ῥάβδον Ἐφραὶμ, καὶ πάντας τὰς υἱούς
 Ἰσραὴλ τὰς προσκειμένους πρὸς αὐτόν, 17 καὶ
 συνάψῃς αὐτάς προσαλλήλας σεαυτῷ, εἰς ῥά-
 βδον μίαν τῷ θῆσαι αὐτάς, καὶ ἔσονται Χ εἰς ἐνὶ
 ἐν τῇ χειρὶ σου. 18 Καὶ ἔσται, ὅταν λέγωσι
 πρὸς σὲ οἱ υἱοὶ τῷ λαῷ σου, λέγοντες· Οὐκ
 ἀπαγγελεῖς ἡμῖν; τί ἔστι ταῦτά σοι; 19 Καὶ
 ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ταῦτα λέγει Ἀδωναὶ Κύριος·
 Ἰδὲ ἐγὼ λήψομαι τὴν φυλὴν Ἰωσήφ, τὴν ἀπὸ
 χειρὸς Ἐφραὶμ, καὶ τὰς φυλάς τῷ Ἰσραὴλ τὰς
 προσκειμένας πρὸς αὐτόν, καὶ δώσω αὐτούς ὅπι
 τὴν φυλὴν τῷ Ἰούδα, καὶ ἔσονται εἰς ῥάβδον
 μίαν, Χ καὶ ἔσονται ἐν ἐν τῇ χειρὶ Ἰούδα. 20 Καὶ
 ἔσονται αἱ ῥάβδοι, ἐφ' αἷς σὺ ἔγραψας ἐπ' αὐ-
 ταῖς ἐν τῇ χειρὶ σου ἐνώπιον αὐτῶν. 21 Καὶ
 ἐρεῖς

ΚΕΦ. ΛΖ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

ἐρεῖς αὐτοῖς· τάδε λέγει Ἀδωναῖ Κύριος ὁ Θεός·
 ἰδὲ ἐγὼ λαμβάνω πάντα οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ μέσων
 τῶν ἐθνῶν, ὃ εἰσῆλθουσαν ἐκδὲ, καὶ σιναῶξω αὐ-
 τὸς ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλω αὐτοῦ, καὶ
 εἰσαῶξω αὐτὸς εἰς τὴν γῆν τῆς Ἰσραὴλ, 22 καὶ
 δώσω αὐτὸς εἰς ἔθνος ἐν ᾧ τῇ γῇ μου, καὶ ὦ
 τοῖς ὅρεσιν τῆς Ἰσραὴλ· καὶ ἀρχῶν εἰς ἕσση πάν-
 των αὐτῶν Χ εἰς βασιλεία, καὶ οὐκ ἔσονται οὐκέτι
 εἰς δύο ἔθνη, ὅθεν μὴ ἀφαιρεθῶσιν οὐκέτι εἰς δύο
 βασιλείας, 23 ἵνα μὴ μαίνωνται ἐπὶ ᾧ τοῖς
 εἰδώλοις αὐτῶν, ᾧ οἷς ἡμάρτοσαν ὦ αὐτοῖς, καὶ
 ὦ τοῖς περσοχθίσμασιν αὐτῶν, καὶ ὦ πάσαις
 ταῖς ἀσεβείαις αὐτοῦ· καὶ ῥύσομαι αὐτὸς ἀπὸ
 πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν, ᾧ ἡμάρτοσαν ὦ αὐ-
 τοῖς, καὶ καθαρεύω αὐτὸς, καὶ ἔσονται μοι εἰς
 λαόν, καὶ ἐγὼ Κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν.
 24 Καὶ ὁ δούλος μου Δαυὶδ ἀρχῶν ὦ μέσση
 αὐτοῦ, καὶ ποιμὴν εἰς ἕσση πάντων, ὅτι ὦ τοῖς
 περσάγμασιν μου πορεύονται, καὶ τὰ κέρμα-
 τὰ μὲ φυλάξονται, καὶ ποιήσουσιν αὐτὰ, 25 καὶ
 καθαθήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ, ἣν ἐγὼ δίδωχα
 τῷ δούλῳ μου Ἰακώβ, ὃ καθαθήσονται ἐκδὲ οἱ πα-
 τέρες αὐτοῦ, καὶ καθαθήσουσιν ἐπ' αὐτῆς αὐτοί,
 καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν ἕως
 αἰῶνος· καὶ ἰδὲ Δαυὶδ ὁ δούλος μου, ἀρχῶν
 αὐτῶν

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. λη'.

αὐτῶν ἔσαι εἰς τὸν αἰῶνα. 26 Καὶ ἀφ' ἐμοῦ αὐτοῖς ἀφ' ἐμοῦ εἰρήνη, καὶ ἀφ' ἐμοῦ αἰωνία ἔσαι μετ' αὐτῶν. καὶ θήσω τὰ ἅγια μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα, 27 καὶ ἔσαι ἡ κατασκήνωσίς μου ἐν αὐτοῖς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. 28 Καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη, ὅτι ἐγώ ε�μι Κύριος ὁ ἀγαθὸς αὐτῶν, ἐν τῷ εἶναι τὰ ἅγια μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος.

Κ Ε Φ. ΛΗ'.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων·
 2 ἢ ἐν ἀνθρώπῳ, στήλσον τὸ πρὸς σὺν
 πόν σου ὅτι Γῶγ, καὶ τὴν γλῶττάν σου
 Μαγῶγ ἄρχοντα Ῥῶς, Μοσὸχ, καὶ Θεβέλ, καὶ
 πρὸς αὐτὸν, 3 καὶ εἶπον αὐτῶν·
 ταῦτα λέγει ὁ Κύριος· ἰδοὺ ἐγώ ὅτι σὺ
 Μοσὸχ Γῶγ καὶ ἄρχοντα Ῥῶς, Μοσὸχ, καὶ Θεβέλ,
 4 καὶ περικύβητος σε, καὶ δώσω χαλινὸν εἰς τὰς σια-
 γόνας σου, καὶ σιναΐσω σε, καὶ πᾶσαι τὴν δύνα-
 μίν σου, ἵπποις καὶ ἵππεις ἐκδεδυμένοις θώρα-
 πέλταις καὶ πάντας σιναγωγῇ πολλῇ, πέλταις καὶ πε-
 ρικεφαλαίαις καὶ *μάχαιραις, καὶ πάντες αὐτοὶ ἔχοντες.
 λαίαι 5 Πέρσαι, καὶ Αἰθίοπες, καὶ Λίβυες, καὶ Λυ-
 *μαχίρας δόι· πάντες οὖν περικεφαλαίαις καὶ πέλταις,
 6 Γομέρ,

ΚΕΦ. λη'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

6 Γομέρ, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ, οἶκος τῷ
 Θεργαμα, ἀπ' ἐλάτῃ βορρᾶ, καὶ πάντες οἱ παῖδες
 αὐτοῦ, καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ. 7 Ἐτοιμά-
 αθητι, καὶ ἐτοιμάσῃ σεαυτὸν σὺ, καὶ πάντα ἡ
 σιναγωγὴ σου, οἱ συνηγμένοι μετὰ σοῦ, καὶ ἔσθ
 μοι εἰς τροφυλακίαν. 8 Ἀφ' ἡμερῶν πλειόνων
 ἐπὶ ἐτοιμασθήσεται, καὶ ἐπ' ἐλάτῃ ἐπὶ ἐλθύ-
 σεται, καὶ ἥξει εἰς τὴν γῆν τὴν ἀπετραμμέναν
 ἀπὸ μαχαίρας, συνηγμένων ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν, ὅτι
 τὴν γῆν τῇ Ἰσραήλ, ἡ ἐγενήθη ἔρημος δι' ὅλου,
 καὶ ἔπος ἐξελέλυθεν ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ κατεκλή-
 σασιν ἐπ' εἰρήνης ἅπαντες. 9 Καὶ ἀναθήσῃ ὡς
 ὑετός, καὶ ἥξεις ὡς νεφέλη, κατεκαλύψαι γῆν,
 καὶ ἔσθ σὺ καὶ πάντες οἱ παῖδες σέ, καὶ ἔθνη πολλὰ
 μετὰ σοῦ. 10 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος ὁ Θεός·
 καὶ ἔσθ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀναθήσεται ῥήματα
 ὅτι τὴν καρδίαν σε, καὶ λογὴν λογισμὸς πονηρὸς,
 11 καὶ ἔρεῖς· ἀναθήσομαι ὅτι γῆν ἀπεριμμέναν,
 ἥξω ὅτι ἡσυχάζοντάς ἐν ἡσυχίᾳ, καὶ κατεκλιν-
 τας ἐπ' εἰρήνης, πάντα κατεκλιντάς πόλεις, ἐν
 αἷς οὐχ ὑπάρχει πείχῃ, ὅδε μοχλοὶ, καὶ
 θύραι ὅκ εἰσὶν αὐταῖς, 12 προνομήσας προ-
 νομίαν, καὶ σκυλεύσας σκύλα, τῇ ὅτι πρέψαι τὴν
 χεῖρά μου εἰς τὴν ἡρημαμένην ἢ κατωκίασθαι,
 καὶ ὅτι ἔθνος συνηγμένον ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν,

ἐλάτῃ

εἰς

αὐτός

πίσθ

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. λή.

πεποιηκότας κλήσεις, καὶ οἰκύντας ὅτι τὸν ὄμφα-
 λὸν τῆς γῆς, 13 Σαβὰ, καὶ Δαυδὰν, καὶ οἱ
 Χαλκιδόνιοι ἔμπροσθεν Καρχηδόνιοι, καὶ πᾶσαι αἱ κῶμαι αὐτῆς
 χῶραι ἐρεῦσιν σοι τῷ περινομεῦσαι εἰς περινομίῃ σὺ
 ἔρχῃ, καὶ σκυλεύσαι σκύλα, συνήγαγες συναγωγὴν
 σου, λαβεῖν ἀργύριον καὶ χρυσοίον, ἀπεινύχασται
 κτήσεις κτήσιν τῷ σκυλεύσαι σκύλα. 14 Διὰ τοῦτο προ-
 φητεύουσιν, ἡμεῖς ἄνθρωποι, καὶ εἰπὸν τῷ Γῶγ· τάδε
 λέγει Κύριος Κύριος ὁ Θεός· οὐχὶ οὗ τῇ ἡμέρᾳ
 οὕκείνῃ, οὗ τῷ καὶ οἰκισθῆναι τὸν λαόν μου Ἰσ-
 ραὴλ ἐπ' εἰρήνης, ἔξεγερθήσῃ, 15 καὶ ἦξεῖς ἐκ
 τῷ τόπου σου ἀπ' ἐσχάτου βορρᾶ, καὶ ἔθνη πολ-
 λα μὲν σοῦ; ἀναβάται ἵππων πάντες, συναγω-
 γὴ μεγάλη καὶ δυνάμεις πολλή, 16 καὶ ἀνα-
 βῆσθαι ὅτι τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ ὡς νεφέλη κα-
 λύψαι γλυῶ· ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἔσαι, καὶ
 ἀνάξω σε ὅτι τὴν γλυῶ μου, ἵνα γνώσιν πάντα
 τὰ ἔθνη ἐμὲ, οὗ τῷ ἀγασθῆναί με οὗ σοὶ οὐώ-
 πτοι αὐτοῦ. 17 Τάδε λέγει Ἀδριαὴ Κύριος
 ὁ Θεός τῷ Γῶγ· σὺ εἶ, πρὶν ἔλθῃς ἀφ' ἡμε-
 ρῶν πῶν ἐμφοροθῆναι, ἀφ' ἡμερῶν πῶν δ' ἔλασθαι μὲν
 πῶν φορητῶν τῷ Ἰσραὴλ, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
 ναις καὶ ἔτεσιν τῷ ἀναγαγεῖν σε ἐπ' αὐτούς.
 18 Καὶ ἔσαι οὗ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οὗ ἡμέρᾳ ἡ
 αὐτὴ ἔλθῃ Γῶγ ὅτι τὴν γλυῶ τῷ Ἰσραὴλ, λέγει
 Κύριος

ΚΕΦ. λθ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

Κύριος Κύριος ὁ Θεός, ἀναβήσεται ὁ θυμός μου
 Χ ἐν ὄργῃ μου, 19 καὶ ὁ ζήλος μου εἰς πύλιν
 τῆς ὀργῆς μου· ἐλάλησα, εἰ μὴ εἰς τῇ ἡμέρᾳ
 ἐκείνῃ ἔσται σεισμός μέγας ἐπὶ τῆς γῆς τῷ Ἰσ-
 ραὴλ, 20 καὶ σποθήσονται ἀπὸ προσώπου τοῦ
 Κυρίου οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης, καὶ τὰ πελενὰ
 τοῦ ὕδατος, καὶ τὰ θηρία τοῦ πεδίου, καὶ πάντα
 τὰ ἔρποντα τὰ ἔρποντα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντες
 οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, καὶ ῥα-
 γήσονται τὰ ὄρη, καὶ πσεῖνται αἱ φάραγγες, καὶ
 πᾶν τεῖχος ἐπὶ πύλιν πσεῖται, 21 καὶ
 χαλέσω ἐπ' αὐτὸ πᾶν φόβον μαχίρας, λέγει
 Κύριος Κύριος· μάχαιρα ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν
 ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔσται, 22 καὶ κρινὰ αὐτὸν θα-
 νάτω, καὶ αἷματι, καὶ ὑετῷ κατακλύζοντι, καὶ
 λίθοις χαλάζης, καὶ πῦρ καὶ θεῖον βρέξω ἐπ' αὐ-
 τὸν, καὶ ἐπὶ πάντα τὴν μέλ' αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ ἔθνη
 πολλὰ μετ' αὐτοῦ. 23 Καὶ μεγαλιωθήσονται,
 καὶ ἀγασθήσονται, καὶ ἐνδοξαθήσονται, καὶ γλα-
 αθήσονται ἐνδομίον ἐθνῶν πολλῶν, καὶ γνώσονται
 ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

Κ Ε Φ. ΛΘ'.

ΚΑΙ σὺ ἡ ἀνθρώπων, προφήτευσον ἐπὶ
 Γὰρ, καὶ εἰπὸν· πᾶσι λέγει Κύ-
 ριος

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. λθ'.

εἰ⓪ Κύριε⓪· ἰδὺ ἐγὼ ὅτι σὲ Γὰρ ἄρχοντα
 Θεὸς ἐρ Ῥῶς, Μοσὸχ, καὶ Θεὸς ἐλ, 2 καὶ σιναῶ σε,
 καὶ χαροδηγῆσω σε, καὶ ἀναβιδάσω σε ἀπ' ἐλά-
 του τῷ βορρᾷ, καὶ σιναῶ σε ἐπὶ τὰ ὄρη τῷ Ἰσ-
 ραήλ. 3 Καὶ ἀπολῶ τὸ τόξον σου ἐκ τῆς χει-
 ρός σου τῆς ἀριστερᾶς, καὶ τὰ τοξόματά σου
 ἀπὸ τῆς χειρὸς σου τῆς δεξιᾶς, καὶ χαταβα-
 λῶ σε 4 ἐπὶ τὰ ὄρη τῷ Ἰσραήλ, καὶ πεσῇ σὺ
 καὶ πάντες οἱ παρὰ σέ, καὶ τὰ ἔθνη τὰ μετὰ σοῦ
 δοθήσονται εἰς πλήθη ὀρνέων, παντὶ πετεινῷ, καὶ
 πᾶσι τοῖς θηρίοις τῷ πεδίου δέδωχά σε κατα-
 βρωθῆναι. 5 Ἐπὶ προσωπῷ τῷ πεδίου πεσῇ,
 ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύριος Κύριε⓪. 6 Καὶ
 ἀποσπῶ πῦρ ἐπὶ [σέ] Μαχῶν, καὶ κατεκκοιμή-
 σονται αἱ νῆσοι ἐπ' εἰρήνης, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ
 εἰμι Κύριε⓪. 7 Καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον
 γνωσθήσεται ἐν μέσῳ λαῷ μου Ἰσραήλ, καὶ ἐ-
 βεβηλωθήσεται τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον ὀκέπ,
 καὶ γνώσονται πάντες τὰ ἔθνη, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύ-
 ριος [Κύριος] ὁ ἅγιος ἐν Ἰσραήλ. 8 Ἰδὺ ἤκη,
 καὶ γνώσῃ ὅτι ἔσμι, λέγει Κύριος Κύριος ὁ Θεός·
 αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐλάλησα, 9 καὶ ἐξελεύ-
 σονται οἱ κατεκοιῦντες τὰς πόλεις Ἰσραήλ, καὶ
 καύσουσιν ἐν τοῖς ὅπλοις, πέλταις καὶ κοιτοῖς,
 καὶ τόξοις καὶ τοξόμασι, καὶ ῥάβδοις χειρῶν,
 καὶ

ΚΕΦ. ΛΘ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

καὶ λόγχαι, καὶ καύσουσιν ἐν αὐτοῖς πῦρ ἐπὶ τῇ
 ἔτι, 10 καὶ ἔμὴ λάβωσιν ξύλα ἐκ τῆ πε-
 δίου, οὐδὲ μὴ κόψωσιν ἐκ τῶν δρυμῶν, ἀλλ' ἢ
 τὰ ὅπλα χαλκαύουσιν πυρί· καὶ περνομού-
 σουσιν τὰς περνομούσαντας αὐτὰς, καὶ σκυλεύ-
 σουσιν τὰς σκυλεύσαντας αὐτὰς, λέγει Κύριος
 Κύριος. 11 Καὶ ἔσται, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δώσω
 τῷ Γώγ τόπον ὀνομαζόν, μνημεῖον ἐν Ἰσραὴλ, τὸ
 πολυάνδριον τῶν ἐπελθόντων πρὸς τὴν θάλασ-
 σαν, καὶ περνοκοδομήσουσιν τὸ περνομόμιον τῆς
 φάραγγος, 12 καὶ κατερύξουσιν ἐκ τῆς Γώγ κατερύξουσιν
 καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτῆς, καὶ κληθήσεται τὸ
 Γαὶ τὸ πολυάνδριον τῆς Γώγ. 13 Καὶ κατερύ- κατερύξουσιν
 ξουσιν αὐτὰς οἶκος τῆς Ἰσραὴλ, ἵνα καθαρευθῇ
 ἡ γῆ ἐν ἐπιμήνῳ, 13 καὶ κατερύξουσιν αὐ-
 τὰς πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, καὶ ἔσται αὐτοῖς εἰς ὀνο-
 μαζόν, ἡ ἡμέρα [ἡ] ἐδοξάσθην, λέγει Κύριος.
 14 Καὶ ἄνδρας ἀγαπαντὸς ἀγαπεύουσιν ἐπιπο-
 ρευομένους πᾶσαν τὴν γῆν, θάψαι τὰς κατε-
 λελειμμένους ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, καθαίρειν
 αὐτὴν μετὰ τὴν ἐπιμήνην, καὶ ἐκζητήσουσιν
 ἀκριβῶς. 15 Καὶ ἔσται πᾶς ὁ ἀγαπορευόμενος
 πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἰδὼν ὅπου ἄνθρωπος οἰκο-
 δομήσῃ πρὸ αὐτοῦ σημεῖον, ἕως ὅτε θάψωσιν αὐτὸ αὐτὸ
 οἱ θάπτοντες εἰς τὸ Γαὶ τὸ πολυάνδριον τῆς Γώγ.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. ΛΘ'.

16 Καὶ γὰρ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, πολυάνδριον· καὶ καθαγιασθήσεται ἡ γῆ. 17 Καὶ σὺ ὡς ἄνθρωποι εἰπὼν· ταῦτα λέγει Κύριος Κύριος· εἰπὼν παντὶ ὀρέω πετεινῷ, καὶ ὡς πάντα τὰ θηρία τῶ ἀγροῦ, σιναχθῆτε καὶ ἔρχεσθε, σιναχθῆτε ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλω· ὅτι τὴν θυσίαν μου, ἡ δέσκα ὑμῶν θυσίας μεγάλῃ· ὅτι τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ φάγεσθε κρέα, καὶ πίετε αἷμα. 18 Κρέα γιγάντων φάγεσθε, καὶ αἷμα ἀρχόντων τῆς γῆς πίετε· κελούς καὶ μόσχους καὶ πρόβατα, καὶ οἱ μόχοι ἐσταυρωμένοι πάντες, 19 καὶ φάγεσθε σέας εἰς πλησμονὴν, καὶ πίετε αἷμα εἰς μέθην ἀπὸ τῆς θυσίας μου, ἥς ἔδυσσα ὑμῖν. 20 Καὶ ἐμπλησθήσεσθε ὅτι τῆς τραπέζης μου, ἵπποι καὶ αἰαθατῶν, γίγαντα καὶ πάντα ἄνδρα πολέμιόν, λέγει Κύριος Κύριος. 21 Καὶ δώσω τὴν δόξαν μου ἐν ὑμῖν, καὶ ὄψονται πάντα τὰ ἔθνη τὴν κτίσιν μου ἡ δέσκα ὑμῶν, καὶ τὴν χειρὰ μου ἡ δέσκα ὑμῶν ἐπὶ αὐτοῖς, 22 καὶ γνώσονται οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς αὐτῆς καὶ ἐπέκεινα. 23 Καὶ γνώσονται πάντα τὰ ἔθνη, ὅτι ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν ἡχμαλωτῶσθαι οἶκος Ἰσραὴλ, ἀνθ' ὧν ἠθέτησαν εἰς ἐμὲ, καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ

ΚΕΦ. Μ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

καὶ πῦρ ἔδωκα αὐτοῖς εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν,
καὶ ἔπεσον πάντες μαχάρα, 24 κατὰ τὰς
ἀκαθαρσίας αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ ἀνομήματα αὐ-
τῶν ἐποίησα αὐτοῖς, καὶ ἀπέσρεψα τὸ πρὸς ὁ-
πόν μου ἀπ' αὐτῶν. 25 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει
Κύριος Κύριος ὁ Θεός· νῦν ἀνασρέψω τὴν αἰχ-
μαλωσίαν Ἰακώβ, καὶ ἐλεύσω τὸν οἶκον Ἰσ-
ραὴλ, καὶ ζήλωσω ἀφ' ἐμοῦ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου.
26 Καὶ λήψονται τὴν ἀπὸ αὐτῶν, καὶ Χ πᾶ- λήμφομαι
σαν τὴν ἀδικίαν Χ αὐτῶν, ἣν ἠδίκησαν ἐν τῷ κατὰ
κρίσιν αὐτοῖς ὅτι τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ἐπ' εἰρήνης
καὶ ὅτι ἔσται ὁ ἐκφοβῶν 27 ἐν τῷ ἀποσρέψαι με
αὐτοῖς ὅτι τῶν ἐθνῶν, καὶ συναγαγεῖν με αὐτοῖς
ὅτι τῶν χωρῶν τῶν ἐθνῶν καὶ ἀγαθήσομαι ἐν
αὐτοῖς ἐνώπιον ἐθνῶν πολλῶν. 28 καὶ γνώσονται
ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός αὐτῶν, ἐν τῷ ὅτι
φοβῶμαι αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔθνεσι. ✕ καὶ συναξά-
σω αὐτοὺς ὅτι τὴν γλῶσσαν αὐτῶν, καὶ οὐ καταλείψω ἀπ' αὐτῶν
ἐκεί. 29 καὶ ὅτι ἀποσρέψω ἐκεί τὸ πρὸς ὁ-
πόν μου ἀπ' αὐτῶν, ἀνθ' ὧν ἔξεχα τὸν θυμὸν μου
ὅτι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος Κύριος.

Κ Ε Φ. Μ'.

Ι **Κ**ΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ εἰκοστῷ
ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν, ἐν τῷ

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. μ'.

πρῶτῳ μινί, δευτέρῃ τῷ μινός, ὃ τῷ τεσσα-
 ρεκαδεκάτῳ ἔτι, μὲν τὸ ἀλωθῆναι τὴν πόλιν,
 ὃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐγένετο χεὶρ Κυρίου ἐπ' ἐμέ,
 καὶ ἤγαγόν με Χ' ἐκεῖ, 2 ὃ ὁράσῃ Θεοῦ εἰς
 τὴν γλῶττῃ τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἔθηκεν με ἐπ' ὄρους
 ὑψηλῶ σφόδρα, καὶ ἐπ' αὐτῷ ὥσπερ οἰκοδομὴ πό-
 λεως ἀπέναντι, 3 καὶ εἰσήγαγόν με ὁκτὶ καὶ
 ἰδὼς ἀνὴρ, καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ ἦν ὥσπερ ὄρασις χαλ-
 κοῦ σίλβοντος, καὶ ὃ τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἦν σπαρτίον
 οἰκοδόμων, καὶ κάλαμος μέτρον ὃ τῇ χειρὶ
 αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς εἰσηκὼς ὅτι τῆς πύλης, 4 καὶ
 εἶπεν πρὸς μέν ὁ ἀνὴρ· ἐώραχας σὺ ἡν ἀνθρώπων,
 ἴδε ὃ τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ὃ τοῖς ὠσίν σου
 ἀκούε, καὶ τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου πάντα
 ὅσα ἐγὼ δεκνύω σοι, διότι ἔνεχα τῷ δεῖξά σοι
 εἰσελήλυθας ὧδε, καὶ δείξεις πάντα ὅσα σὺ ὀράς
 τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ. 5 Καὶ ἰδὼς πείλοσος ἔξω-
 θεν τῷ οἴκῳ κύκλῳ, καὶ ὃ τῇ χειρὶ τῷ ἀνδρὸς
 κάλαμος, τὸ μέτρον πήχεων ἔξ ὃ πῆχες καὶ
 παλαιστῆς, καὶ διεμέτρησεν τὸ περτεῖχοςμα, τὸ
 πλάτος ἴσον τῷ καλᾶμῳ, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἴσον
 τῷ καλᾶμῳ. 6 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πύλιν
 τὴν βλέπυσαν κατὰ ἀνατολὰς ὃ ἐπὶ ἀνα-
 βαθμοῖς, καὶ διεμέτρησεν τὸ Θεὸς ἔξ ἔνθεν, καὶ ἔξ
 ἔνθεν," καὶ τὸ Αἰλᾶμ τῆς πύλης ἴσον τῷ κα-
 λᾶμῳ,

ΚΕΦ. μ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

λάμῳ, 7 καὶ τὸ Θεὸν ἴσον τῷ χαλάμῳ τὸ μῆ-
 κος, καὶ ἴσον τῷ χαλάμῳ τὸ πλάτος, καὶ τὸ
 Αἰλὰμ ἀναμέσον τῷ Θεῷ πηχῶν ἕξ· καὶ τὸ Θεὸν
 Θεὸν τὸ δάπερον, ἴσον τῷ χαλάμῳ τὸ πλάτος,
 καὶ ἴσον τῷ χαλάμῳ μῆκος, καὶ τὸ Αἰλὰμ πηχέων
 πέντε, καὶ τὸ Θεὸν τὸ τρίτον, ἴσον τῷ χαλάμῳ
 τὸ μῆκος, καὶ ἴσον τῷ χαλάμῳ τὸ πλάτος, καὶ
 τὸ Αἰλὰμ τῷ πυλῶνος, πλησίον τῷ Αἰλὰμ τῆς
 πύλης ἔσῳθεν ἴσον τῷ χαλάμῳ, 8 καὶ διε-
 μέτρησεν τὸ Αἰλὰμ τῆς πύλης πηχῶν ὀκτὼ,
 9 καὶ ἐμέτρησεν τὸ Αἰλὰμ τῆς πύλης ὀκτὼ πηχῶν,
 καὶ τὰ Αἰλεῖ πηχῶν δύο· καὶ τὸ Αἰλὰμ τῆς πύ-
 λης ἔσῳθεν, 10 καὶ τὸ Θεὸν τῆς πύλης Θεὸν
 κατέναντι, τρεῖς ἔνθεν καὶ τρεῖς ἔνθεν· καὶ μέτρον
 ἔν τοις τρισίν, καὶ μέτρον ἓν τῷ Αἰλὰμ ἔνθεν καὶ
 ἔνθεν. 11 Καὶ διεμέτρησεν τὸ πλάτος τῆς θύ-
 ρας τῷ πυλῶνος, πήχεων δέκα, καὶ τὸ εὖρος τῷ
 πυλῶνος πήχεων δεκατριῶν, 12 καὶ πῆχυς
 ὀπισθωαγρόμυρος καὶ πρόσωπον τῶν Θεῶν πῆχεος τῷ Θεῷ
 ἑνὸς καὶ πῆχεος ἑνὸς, ὅριον ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ
 τὸ Θεὸν πῆχεων ἕξ ἔνθεν, καὶ πῆχεων ἕξ ἔνθεν.
 13 Καὶ διεμέτρησεν τὴν πύλιν ἀπὸ τῶν τέ-
 χους τῷ Θεῷ ὅτι τὸν τοῖχον τῷ Θεῷ, πλάτος
 πῆχεις εἴκοσι καὶ πέντε· αὕτη πύλη ὅτι πύλιν,
 14 καὶ τὸ αὐθριον τῷ Αἰλὰμ τῆς πύλης ἐξάκοντα ἔσῳθεν
 πῆχεις

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. μ'.

πήχεις [ἑκοσι πέντε] καὶ τὸ Θεέμ Χ τῆς αὐλῆς
 τῆς πύλης κύκλῳ, 15 καὶ τὸ αἶθριον τῆς
 πύλης ἔξωθεν, εἰς τὸ αἶθριον [τῆς πύλης] τῆ
 οὐκὶ Αἰλὰμ τῆς πύλης ἔσωθεν πήχεων πεντήκοντα.
 Θεέ 16 Καὶ θυρίδες κρυπταὶ ἐπὶ τὰ Θεέμ, καὶ ἐπὶ
 τὰ Αἰλὰμ ἔσωθεν τῆς πύλης τῆς αὐλῆς κυκλόθεν·
 καὶ ὡσαύτως τοῖς Αἰλὰμ θυρίδες κύκλῳ ἔσω-
 θεν, καὶ ἐπὶ τὸ Αἰλὰμ φοῖνικες ἔνθεν καὶ ἔνθεν.
 17 Καὶ εἰσήγαγόν με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἔσω-
 γαζοφυλά- τέραν, καὶ ἰδοὺ πατοφόρια, καὶ πεδίον κύκλῳ
 κια τῆς αὐλῆς, τριάκοντα πατοφόρια ἐν τοῖς πε-
 δίνοις, 18 καὶ αἱ τοαὶ καὶ ἡ ὥστε τῶν πυλῶν,
 καὶ καὶ τὸ μῆκος τῶν πυλῶν τὸ πεδίον τὸ ὑπο-
 χεῖται. 19 Καὶ διεμέτρησεν τὸ πλάτος τῆς
 αὐλῆς, ἀπὸ τῆς αἵθριον τῆς πύλης τῆς ἑξωτέ-
 ρας ἔσωθεν ἐπὶ τὸ αἶθριον τῆς πύλης τῆς βλε-
 πύσης ἔξω πήχεις ἑκατὸν τῆς βλεπύσης κατ'
 ἀνατολὰς· καὶ εἰσήγαγόν με ἐπὶ βορρᾶν, 20 καὶ
 ἰδὲ πύλη βλέψουσα πρὸς βορρᾶν τῇ αὐλῇ τῇ
 ἑξωτέρᾳ, καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν, τό, τε μῆκος
 αὐτῆς καὶ τὸ πλάτος, 21 καὶ τὸ Θεέ τρεῖς
 τὸ ἔνθεν καὶ τρεῖς ἔνθεν, καὶ τὰ Αἰλεῖ, καὶ τὰ Αἰ-
 λαμμῶν, καὶ τὰς φοῖνικας αὐτῆς· καὶ ἐγένετο
 κατὰ τὰ μέτρα τῆς πύλης τῆς βλεπύσης κατὰ
 ἀνατολὰς, πήχεων πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς·
 καὶ

ΚΕΦ. Μ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

καὶ πήχεων εἰκοσιπέντε τὸ εὖρος αὐτῆς, 22 καὶ αἱ θυεῖδες αὐτῆς, καὶ τὰ Αἰλαμμῶν, καὶ οἱ φοίνικες αὐτῆς καθὼς ἡ πύλη ἡ βλέπουσα Χ ὁδὸν κατ' ἀνατολάς· καὶ οὗ ἐπὶ κλιμακίῃσιν ἀνέβαινον ἐπ' αὐτῷ, καὶ τὰ Αἰλαμμῶν ἔσωθεν, 23 καὶ τῇ πύλῃ τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ βλέπουσα ἐπὶ πύλῃ τῇ βορρᾷ, ὃν τρόπον τῆς πύλης τῆς βλέπουσας κατ' ἀνατολάς· καὶ διεμέτρησεν τὴν αὐλὴν ὑπὸ πύλης ἐπὶ πύλῃ, πήχεις ἑκατὸν. 24 Καὶ εἰσήγαγόν με καὶ νότον, καὶ ἰδὼς πύλην βλέπουσαν πρὸς νότον, καὶ διεμέτρησεν αὐτῷ, καὶ τὰ Θεέ, καὶ τὰ Αἰλεδ, καὶ τὰ Αἰλαμμῶν καὶ τὰ μέτρα τὰ αὐτά. 25 Καὶ αἱ θυεῖδες αὐτῆς, καὶ τὰ Αἰλαμμῶν κυκλόθεν καθὼς αἱ θυεῖδες τῷ Αἰλάμ, πήχεων πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ πήχεων εἰκοσιπέντε τὸ εὖρος αὐτῆς, 26 καὶ ἐπὶ κλιμακτῆρες αὐτῇ, καὶ Αἰλαμμῶν ἔσωθεν, καὶ φοίνικες αὐτῇ, αὐτῆς εἰς ἕνα καὶ εἰς ἕνα ἐπὶ τὰ Αἰλεδ. 27 Καὶ πύλη κατέναντι τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας πρὸς νότον· καὶ διεμέτρησεν τὴν αὐλὴν ὑπὸ πύλης ἐπὶ πύλῃ πήχεις ἑκατὸν, καὶ τὸ εὖρος πρὸς νότον πήχεις ἑκοσι πέντε. 28 Καὶ εἰσήγαγόν με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον, καὶ διεμέτρησεν τὴν πύλιν

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. μ'.

λίω χτ' τὰ μέτρα τὰ αὐτὰ. 29 Καὶ τὰ Θεέ,
 καὶ τὰ Αἰλεῖ, καὶ τὰ Αἰλαμμῶθ χτ' τὰ μέτρα
 τὰ αὐτὰ ταῦτα, καὶ θυεῖδες αὐτῇ, καὶ τὰ Αἰλαμμῶθ
 κύκλω πήχεις πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ
 τὸ εὖρος αὐτῆς πῆχεις εἰκοσιπέντε. 30 Καὶ Αἰ-
 λαμμῶθ κύκλω μῆκος πέντε καὶ εἰκοσι πῆχων,
 καὶ πλάτος πέντε πῆχων. 31 καὶ Αἰλαμμῶν εἰς
 τὴν αὐλὴν τὴν ἑσπερίαν, καὶ φοῖνικες τῶ Αἰ-
 λεῖ, καὶ ὀκτὼ κλιμακίῃρες. 32 Καὶ εἰσήγα-
 γέν με εἰς τὴν πύλιν τὴν βλέπουσαν κατ'
 ἀνατολὰς, καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν χτ' τὰ μέτρα
 ταῦτα, 33 καὶ τὰ Θεέ, καὶ τὰ Αἰλεῖ, καὶ
 τὰ αὐτὰ Αἰλαμμῶθ χτ' τὰ μέτρα ταῦτα, καὶ αἱ θυ-
 εῖδες αὐτῆς, καὶ τὰ Αἰλαμμῶθ κύκλω πῆχεις
 πεντήκοντα μῆκος αὐτῆς, καὶ τὸ εὖρος αὐτῆς
 πῆχεις εἰκοσιπέντε. 34 Καὶ Αἰλαμμῶθ εἰς
 τὴν αὐλὴν τὴν ἑσπερίαν, καὶ φοῖνικες ὅππῃ τῶ
 Αἰλεῖ ἔνθεν καὶ ἐκεῖ, καὶ ὀκτὼ κλιμακίῃρες αὐτῇ.
 35 Καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὴν πύλιν τὴν πρὸς
 βορρᾶν, καὶ διεμέτρησεν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα,
 36 καὶ τὰ Θεέ, καὶ τὰ Αἰλεῖ, καὶ τὰ Αἰλαμ-
 μῶθ, καὶ αἱ θυεῖδες αὐτῆς κύκλω καὶ τὰ Αἰ-
 λαμμῶθ αὐτῆς κύκλω πῆχεις πεντήκοντα τὸ
 μῆκος αὐτῆς, καὶ εὖρος αὐτῆς πῆχεις εἰκοσι-
 πέντε, 37 καὶ Αἰλαμμῶθ εἰς τὴν αὐλὴν
 τὴν

ΚΕΦ. Μ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

τὴν ἑξωτέραν, καὶ φοῖνικες παρὰ Αἰλῶν ἔνθεν καὶ
 ἔνθεν, καὶ ὀκτὼ κλιμακτῆρες αὐτῇ. 38 Τὰ
 πατοφόρια αὐτῆς, καὶ τὰ θυρώματα αὐτῆς, καὶ
 τὰ Αἰλαμμῶθ αὐτῆς ὅπι τῆς πύλης τῆς δευ-
 τέρας ἔκρυσς, ✕ ἐκεῖ πλυῦσιν τὴν ὀλοκαύ-
 πωσιν. 39 Ἐν δὲ παρὰ Αἰλᾶμ τῆς πύλης δύο
 τράπεζαι ἔνθεν, καὶ δύο τράπεζαι ἔνθεν, [ἐκ
 χρυσοῦ] ὅπως σφάζουσιν ἐν αὐταῖς τὴν ὀλοκαύ-
 πωσιν καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ τὰ ὑπὲρ
 ἀγνοίας. 40 Καὶ ἐπὶ ἰώτε τῷ ῥόακος τῶν ὀλο- ῥόακος
 καυτωμάτων τῆς Χ θύρας βλέψεως πρὸς βορ-
 ρᾶν, δύο τράπεζαι πρὸς ἀνατολὰς κατὰ ἰώτου
 τῆς δευτέρας, καὶ τῷ Αἰλᾶμ τῆς πύλης δύο
 τράπεζαι, καὶ ὀκτὼ τράπεζαι κατὰ ἀνατολὰς.
 41 Τέσσαρες ἔνθεν, καὶ τέσσαρες ἔνθεν ἐπὶ ἰώτου
 τῆς πύλης, ἐπ' αὐτὰς σφάζουσιν τὰ θύματα αὐτὰ
 κατὰ νῆπι τῶν ὀκτὼ τραπέζων τῶν θυμάτων, θυμαμάτων
 42 καὶ τέσσαρες τράπεζαι τῶν ὀλοκαυτωμάτων
 λίθιναι λελαξευμέναι, πήχεις καὶ ἡμίους τὸ πλά- πήχεις
 τος, καὶ πήχεων δύο καὶ ἡμίους τὸ μήκος, καὶ
 ὅπι πῆχυς τὸ ὕψος. ἐπ' αὐτὰς ὀπιθήσουσιν
 τὰ σκεύη, ἐν οἷς σφάζουσιν ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτώ-
 ματα, καὶ τὰ θύματα. 43 Καὶ πάλαισι
 ἔξουσιν γυῖσος λελαξευμένον ἔσθαι κύκλω, καὶ ἔξωθεν
 ὅπι τὰς τραπέζας ἐπ' αὐτῇ στήρας, τῷ χαλύ-
πιδῶται

πλεοθαὶ ἀπὸ τῆς ὑετοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς ξηρασίας.

44 Καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσω-
τέραν, καὶ ἰδὼ δύο ἔξεδρααι ἐν τῇ αὐτῇ τῇ ἐσω-
τέρᾳ, μία κατὰ ἰσότητος τῆς πύλης τῆς βλέψουσας

πρὸς βορρᾶν, φέρουσα πρὸς νότον, καὶ μία κατὰ
ἰσότητος τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον, βλέψουσας δὲ

πρὸς βορρᾶν, 45 καὶ εἶπεν πρὸς μέν· ἡ ἔξε-
δρα αὕτη ἡ βλέπουσα πρὸς νότον, τοῖς ἱερεῦ-
σιν τοῖς φυλάσσουσιν τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου,

46 καὶ ἡ ἔξεδρα ἡ βλέπουσα πρὸς βορρᾶν, τοῖς
ἱερεῦσιν τοῖς φυλάσσουσιν τὴν φυλακὴν τοῦ θυ-
σιαστηρίου· ὅτι οἱ υἱοὶ Σαδδουκ, οἱ ἐγγίζον-
τες ἐκ τῆς Λευὶ πρὸς Κύριον, λειτουργοῦν αὐτῷ.

47 Καὶ διεμέτρησεν τὴν αὐλὴν μήκος πήχεων
ἑκατὸν, καὶ εὖρος πήχεων ἑκατὸν, ὅτι ἅ τὰ τέσσαρα
μέρη αὐτῆς, καὶ τὸ θυσιαστήριον ἀπένδμη τῆς οἴκου.

48 Καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὸ Αἰλὰμ τῆς οἴκου·
καὶ διεμέτρησεν τὸ Αἶλ τῆς Αἰλὰμ πῆχεων πέντε τὸ
πλάτος ἔνθεν, καὶ πῆχεων πέντε ἔνθεν, καὶ τὸ εὖρος
τῆς θυρώματος πῆχεων δεκατεσσάρων, καὶ ἐπωμί-
δες τῆς θύρας τῆς Αἰλὰμ πῆχεων τριῶν ἔνθεν, καὶ
πῆχεων τριῶν ἔνθεν. 49 Καὶ τὸ μήκος τῆς Αἰλὰμ
πῆχεις εἴκοσι, καὶ τὸ εὖρος πῆχεις δώδεκα· καὶ
ὅτι δέκα ἀναβαθμῶν ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὸ, καὶ θυ-
ταὶ λοι οἱ ἦσαν ὅτι τὸ Αἰλὰμ, εἰς ἔνθεν καὶ εἰς ἔνθεν.

Κ Ε Φ. . Μ Α'.

ΚΑΙ εἰσήγαγέν με εἰς τὸν ναόν, καὶ διεμέ-
 τρησεν τὸ Αἰλάμ πῆχαις ἕξ τὸ πλά-
 τος ἔνθεν, 2 καὶ πῆχαις ἕξ τὸ εὖρος
 τῷ Αἰλάμ ἔνθεν, καὶ τὸ εὖρος τῷ πυλῶνος πῆ-
 χων δέκα, καὶ ἐπωμίδες τῷ πυλῶνος πῆχων
 πέντε ἔνθεν, καὶ πῆχων πέντε ἔνθεν· καὶ διεμέ-
 τρησεν τὸ μῆκος αὐτῷ πῆχαις τεσσαράκοντα, καὶ
 εὖρος πῆχαις εἴκοσι. 3 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν
 αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν, καὶ διεμέτρησεν τὸ Αἶλ τῷ
 θυρώματι πῆχαις δύο, καὶ τὸ θυρώμα πῆχαις
 ἕξ, καὶ τὰς ἐπωμίδας τῷ θυρώματι πῆχαις
 ἐπὶ ἑνὶ, καὶ πῆχαις ἐπὶ ἑνὶ. 4 Καὶ διε-
 μέτρησεν τὸ μῆκος τῶν θυρωμάτων πῆχαις τεσσα-
 ράκοντα, καὶ εὖρος πῆχαις εἴκοσι, ἡ δὲ ἀνάστα-
 σις τῷ ναοῦ· καὶ εἶπεν πρὸς μέ· οὗτο τὸ ἅγιον
 τῶν ἁγίων. 5 Καὶ διεμέτρησεν τὸν τοῖχον τῷ οἴ-
 κῳ πῆχαις ἕξ, καὶ τὸ εὖρος τῆς πλυρᾶς πῆ-
 χαις πέντε κυκλῶν, 6 καὶ τὰ πλυρὰ
 πλυρὸν ἐπὶ πλυρὸν τετράκοντα καὶ τρεῖς δὶς·
 καὶ ἀφάρτημα οὐ κατὰ τοῖχον τῷ οἴκῳ οὐ τοῖς
 πλυρῶν τῷ οἴκῳ κύκλῳ, τῷ ἑνὶ τοῖς ὀπί-
 λαμβανομένοις ὁρᾶν, ὅπως τὸ πᾶν μὴ ἀπαι-
 ται τῶν τοίχων τῷ οἴκῳ. 7 Καὶ τὸ εὖρος τῆς

πῆχαις
αὐτῆς

Αἰλάμ

εὖρος

ἀναστάσεως

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. μα'.

ἀνωτέρας τῶν πλυρῶν χτὶ τὸ πρῶθεμα ἐκ τῆ
 οἴκου, πρὸς τὴν ἀνωτέραν κύκλῳ τῆ οἴκου,
 ὅπως ἀφ' ἐκείνης ἀνῶθεν, καὶ ἐκ τῶν χάπια-
 θεν ἀναβαίνουσιν ἐπὶ τὰ ὑψώματα, καὶ ὅκ τῶν
 τῆ μέσων ἵ ἐπὶ τὰ τριώρεφα," 8 καὶ τὸ θραὺν
 τῆ οἴκου ὕψος κύκλῳ ἀφ' ἑξήματα τῶν πλυρῶν
 ἀφ' ἑξήματα ἴσον τῷ χαλάμῳ πήχεων ἑξ' ἑξήματα, 9 καὶ
 εὖρος τῆ τοίχου τῆς πλυρῆς ἑξῶθεν πήχεων
 πέντε, καὶ τὰ ἀπόλοιπα ἀναμέσον τῶν πλυρῶν
 τῆ οἴκου, 10 καὶ ἀναμέσον τῶν ἑξερῶν καὶ εὖ-
 ρος πήχεων εἴκοσι, τὸ περιφερὲς τῆ οἴκου κύκλῳ.
 11 Καὶ αἱ θυρίδες τῶν ἑξερῶν ἐπὶ τὸ ἀπό-
 λοιπον τῆς θύρας τῆς μιᾶς τῆς πρὸς βορρᾶν
 καὶ ἡ θύρα ἡ μία πρὸς νότον, καὶ τὸ εὖρος τῆ
 φωτὸς τῆ ἀπολείπου πηχῶν πέντε πλάτος κυ-
 κλόθεν. 12 Καὶ τὸ διορίζον χτὶ ὁρόσωπον τῆ
 ἀπολείπου, ὡς πρὸς θάλασσαν πήχεων ἐβδομή-
 κοντα, πλάτος τῆ τοίχου τῆ διορίζοντος πῆ-
 χων πέντε, εὖρος κυκλόθεν, καὶ μῆκος αὐτῆς πῆ-
 χων οἰκονήκοντα. 13 Καὶ διεμέτρησεν ἡ χατέ-
 νουπι" τῆ οἴκου μῆκος πῆχων ἑκατόν, καὶ τὰ
 ἀπόλοιπα καὶ τὰ διορίζοντα, καὶ οἱ τοῖχοι αὐτῶν
 μῆκος πηχῶν ἑκατόν. 14 Καὶ τὸ εὖρος κατὰ
 ὁρόσωπον τῆ οἴκου, καὶ τὰ ἀπόλοιπα χατέναντι
 τὸν τοῖχον πηχῶν ἑκατόν. 15 Καὶ διεμέτρησεν μῆκος τῆ
 διορί-

ΚΕΦ. μα'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

διορίζοντος καὶ τὸ πρῶτον τῷ ἀπολοίπου τῶν
καπώπιαθεν τῷ οἴκου ἐκείνου, καὶ τὰ ἀπόλοιπα
ἐνθεν καὶ ἐνθεν πηχῶν ἕκατόν τὸ μῆκος· καὶ
ὁ ναὸς καὶ αἱ γωνίαι, καὶ τὸ Αἶθμα τὸ ἑξώτερον,
πεφαινωμένα. 16 Καὶ αἱ θυεῖδες δικλυαταί,

ὑποφαύσεις κύκλῳ τοῖς τεισὶν, ὥστε ἀγκυπτεῖν·
καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ πλησίον ἐξυλωμένα κύκλῳ,
καὶ τὸ ἔδαφος καὶ ὅτι τῷ ἐδάφοις ἕως τῶν θυ-
εῖδων· καὶ αἱ θυεῖδες ἀναπυστόμεναι τεισῶς
εἰς τὸ ἀγκυπτεῖν, 17 καὶ ἕως πλησίον τῆς
ἐσωτέρας καὶ ἕως τῆς ἑξωτερῆς· καὶ ἐφ' ὅλον τὸν
τοῖχον κυκλόθεν ὡς πρὸ ἐσωθεν καὶ ὡς πρὸ ἑξωθεν

οἶκον

μέτρα, 18 καὶ γεγλυμμένα Χερυβείμ· καὶ φοί-
νικες· καὶ φοῖνιξ ἀναμέσον Χερύβ καὶ Χερύβ· δύο
πρόσωπα πρὸ Χερύβ, 19 πρόσωπον ἀνδρὸς
πρὸς τὸν φοῖνιχα ἐνθεν καὶ ἐνθεν· καὶ πρόσωπον
λέοντος πρὸς τὸν φοῖνιχα ἐνθεν καὶ ἐνθεν, ἀφ-
γεγλυμμένος ὅλος ὁ οἶκος κυκλόθεν. 20 Ἐκ

Χερυβείν

Χερυβείμ

τῷ ἐδάφοις ἕως τῷ φαινώματι Χ τῆς θύρας τὰ
Χερυβείμ καὶ οἱ φοῖνικες ἀφγεγλυμμένοι. 21 Καὶ

Χερυβείν

τὸ ἅγιον καὶ ὁ ναὸς ἀναπυστόμενα περὶ γωνία,
καὶ πρόσωπον τῶν ἁγίων ὁρασις ὡς ὄψις 22. Θυ-
σιαστηρίου ξυλίνου, πῆχεων τεσσάρων τὸ ὕψος αὐτοῦ,
καὶ τὸ μῆκος πῆχεων δύο, καὶ τὸ εὖρος πῆχεων
δύο· καὶ κέρατα εἶχεν, καὶ ἡ βάση αὐτοῦ καὶ οἱ

Ι Ε Ζ Ε Κ Ι Η Λ. Κ Ε Φ. μ β'.

τοῖχοι αὐτῷ ξύλοι· καὶ εἶπεν πρὸς μέ· αὕτη
κατὰ πρὸς αὐτὴν ἡ τράπεζα, ἡ πρὸς πρὸς αὐτὴν Κυεῖα· καὶ δύο θυ-
πον ρώματα πρὸς ναῶν, 23 καὶ πρὸς ἀγίῳ δύο θυρώ-
ματα, 24 τοῖς δυσὶν θυρώμασιν τοῖς πρὸς αὐτὴν·
δύο θυρώματα πρὸς ἐνὶ, καὶ δύο θυρώματα τῇ δε-
ξέρῃ θύρᾳ. 25 καὶ γλυφὴ ἐπ' αὐτῷ, καὶ ὅτι
Χερυβεὶν τὰ θυρώματα τῷ ναοῦ Χερυβεὶμ· καὶ φοῖνικες καὶ
πλὴν γλυφῶν τῷ ἀγίῳ, καὶ αὐτοὶ ξύλα
καὶ πρὸς αὐτὸν τῷ Αἰλᾶμ ἐξῶθεν, 26 καὶ θυ-
εῖδες κρυπταί· καὶ διεμέτρησεν ἐνθεν καὶ ἐνθεν,
εἰς τὰ ὀρθώματα τῷ Αἰλᾶμ, καὶ τὰ πλάτη
ἐξυλαμῶνα τῷ οἴκῳ ἐξυλαμῶνα.

Κ Ε Φ. Μ Β'.

Ι **Κ** ΑΙ εἰσήγαγόν με εἰς τὴν αἰλίαν τὴν
ἐξωτέραν· κατὰ ἀνατολὰς, κατὰ
ναὶ τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν,
καὶ εἰσήγαγόν με, καὶ ἰδὲ ἐξέδραν δεκαπέντε,
ἐχόμεναι τῷ ἑξάγωνοι, καὶ ἐχόμεναι τῷ διορί-
ζοντος πρὸς βορρᾶν, 2 κατὰ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ
πᾶσι ἐκατὸν μῆκος· καὶ θύραν πρὸς βορρᾶν,
καὶ τὸ πλάτος πενήκοντα πᾶσι· 3 ἀφ' ἧς
γεγραμμένα ὄν τῶν αἰ πύλων τῆς αὐλῆς τῆς
ἐσωτέρας, καὶ ὄν τῶν πλάτων τῆς αὐ-
λῆς τῆς ἐξωτέρας ὅτι γεγραμμένα, ἀπὸ πρὸς αὐτὸν
τοῦ

ΚΕΦ. μβ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

τοαί τριασά, 4 καὶ χετίνανη τῶν ἔξεδρων πεί-
 πατος πηχῶν δέκα τὸ πλάτος, ὅτι πήχεις
 ἔχατόν τὸ μῆκος, Χ εἰς τὸ ἐσώτερον ὅδον πήχεις ἐνός,
 καὶ τὰ θυρώματα αὐτῶν πρὸς βορρᾶν, 5 καὶ
 οἱ πείπατοι οἱ ὑψῶσι ὡσαύτως· ὅτι ἔείχετο
 τὸ πείφυλον ἐξ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ὑποκάτωθεν πεί-
 φύλου, καὶ τὸ ἀφίστημα· οὕτως πείφυλον καὶ
 ἀφίστημα, 6 καὶ οὕτως τοαί· διότι περιπλα-
 ῖσαν, καὶ φύλας ὅσας εἶχον καθὼς οἱ φύλοι τῶν
 ἐσωτέρων· ἀλλὰ τοῦτο ἔείχοντο τῶν ὑποκάτωθεν ἔξεδρων
 καὶ τῶν μέσων ἀπὸ τῆς γῆς. 7 Καὶ φῶς ἐξω-
 θεν, ὅν τρόπον [καὶ] αἱ ἔξεδραι Χ ὅσας τῆς αὐ-
 λῆς τῆς ἐσωτέρας, αἱ βλέπουσαι ἀπέναντι τῶν
 ἔξεδρων τῶν πρὸς βορρᾶν, μῆκος πήχειν πενή-
 κοντα. 8 Ὅτι τὸ μῆκος τῶν ἔξεδρων τῶν βλε-
 πουσῶν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν ἡ πῆ-
 χεων πενήκοντα, καὶ αὐταὶ εἰσι ἀντιπρόσωποι
 ἑαυταῖς· τὸ πᾶν πῆχεων ἔχατόν. 9 Καὶ αἱ
 θυραὶ τῶν ἔξεδρων οὗται, τῆς εἰσόδου τῆς πρὸς
 ἀνατολὰς, τῆς εἰσπορεύσεως δι' αὐτῶν ἐκ τῆς αὐ-
 λῆς τῆς ἐσωτέρας, 10 κατὰ τὸ φῶς τῆς ἐν-
 ἀρχῇ τῆς πείπατου καὶ τὰ πρὸς νότον κατὰ
 πρὸςωπον τῆς νότου, κατὰ πρὸςωπον τῆς ἀπο-
 λείπου, καὶ κατὰ πρὸςωπον τῆς διερχόντος, καὶ
 αἱ ἔξεδραι, 11 καὶ ὁ πείπατος κατὰ πρὸςω-

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. μβ'.

ποι αὐτοῦ, καὶ τὰ μέτρα τῶν ἔξερων τῶν
 πρὸς βορρᾶν, καὶ τὸ μῆκος αὐτοῦ, καὶ καὶ
 τὸ εὖρος αὐτοῦ, καὶ καὶ πάσας τὰς ἐξόδους
 αὐτοῦ, καὶ καὶ πάσας τὰς ἐπιστροφὰς αὐτοῦ,
 καὶ καὶ τὰ φῶτα αὐτοῦ, καὶ καὶ τὰ θυρώ-
 ματα αὐτοῦ, 12 τῶν ἔξερων τῶν πρὸς νότον
 καὶ καὶ τὰ θυρώματα ἀπ' ἀρχῆς τῆ χειπάτης,
 ὡς ἐπὶ φῶς ἀφαιρήματος καλέμυ, καὶ καὶ ἀνα-
 πολὰς τῆ εἰσπορεύσεως δι' αὐτοῦ. 13 Καὶ εἶ-
 πεν πρὸς μέ· αἱ ἔξεραι αἱ πρὸς βορρᾶν, καὶ
 αἱ ἔξεραι αἱ πρὸς νότον, αἱ οὖσαι χεῖρ πόσσωπον
 τῶν διασημάτων, αὐταὶ εἰσιν αἱ ἔξεραι τῆ ἀγίας,
 ἐν αἷς φάρονται ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς οἱ υἱοὶ Σαδδὲκ,
 οἱ ἐγγίζοντες πρὸς Κύριον, τὰ ἅγια τῶν ἁγίων,
 καὶ ἐκεῖ θήσουσιν τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ τὴν θυσίαν
 καὶ τὰ πρὸς ἁμαρτίας, καὶ τὰ πρὸς ἁγιοίας,
 εἰσελεύσεται διότι ὁ τόπος ἅγιός ἐστιν. 14 Οὐκ εἰσελεύσονται
 ἐκεῖ παρεξ τῶν ἱερέων, καὶ οὐκ ἐξελεύσονται ἐκ
 τῆ ἀγίου εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἑξωτερὰν, ὅπως
 ἀφαιρήσιν ἅγιοι ὡς οἱ προσάγοντες, καὶ μὴ
 ἀπῶνται τῆ φολισμοῦ αὐτοῦ, ἐν οἷς λειτουργῶσιν
 ἐν αὐτοῖς, διότι ἅγιά ἐστιν, καὶ ἐνδύσονται ἱμάτια
 ἔτερα, ὅταν ἀπῶνται τῶ λαοῦ. 15 Καὶ συνε-
 τελέσθη ἡ ἀφαιρήσις τῆ οἴκου ἑσώθεν· καὶ
 ἐξήγαγόν με καὶ ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλε-
 πύσης

ΚΕΦ. ΜΓ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

πέσης καὶ ἀνατολάς, καὶ διεμέτρησεν τὸ ὑπό-
 δεγμα τῷ οἴκῳ κυκλόθεν ὡς διατάξῃ. 16 Καὶ
 ἔστι κατὰ νότον τῆς πύλης τῆς βλέψους κατ'
 ἀνατολάς, καὶ διεμέτρησεν πεντακοσίους ὡς τῷ
 καλάμῳ τῷ μέτρου. 17 Καὶ ἐπέσρεψεν πρὸς
 βορρᾶν, καὶ διεμέτρησεν τὸ κατὰ πρὸς ὥπον τῷ
 βορρᾶ πῆχεις πεντακοσίους ὡς τῷ καλάμῳ τῷ
 μέτρου. 19 Καὶ ἐπέσρεψεν πρὸς θάλασσαν,
 καὶ διεμέτρησεν τὸ κατὰ πρὸς ὥπον τῆς θαλάσσης,
 πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τῷ μέτρῳ. 18 Καὶ
 ἐπέσρεψεν πρὸς νότον, καὶ διεμέτρησεν κατὰ πρὸς ὥ-
 πον τῷ νότου, πεντακοσίους ὡς τῷ καλάμῳ τῷ
 μέτρου, 20 εἰς τὰ τέσσαρα μέρη τῷ αὐτῷ μέ-
 τρου καὶ διέταξεν αὐτόν, καὶ πείβονται αὐτῷ αὐτόν
 κύκλῳ, πεντακοσίων πρὸς ἀνατολάς, καὶ πεντα-
 κοσίων πῆχεων εὐρὺς, τῷ ἀφ' ὧν ἀναμέσον
 πᾶσι ἀγίοις, καὶ ἀναμέσον τῷ ὀροτειχίσματι, τῷ
 ὡς ἀφ' ὧν διατάξῃ τῷ οἴκου.

Κ Ε Φ. ΜΓ'.

Ι **Κ** ΑΙ ἤγαγόν με ὑπὲρ τὴν πύλιν τὴν
 βλέπυσαν καὶ ἀνατολάς, καὶ ἐξή-
 γαγόν με" 2 καὶ ἰδὼν δόξα θεῷ Ἰσ-
 ραὴλ ἤρχετο κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλε-
 πέσης πρὸς ἀνατολάς, καὶ φωνὴ τῆς παρεμβο-

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. μγ'.

λῆς, ὡς φωνὴ διπλασιάζοντων πολλῶν· καὶ ἡ γῆ
 ἐξέλαμπεν ὡς φέγγος ἀπὸ τῆς δόξης Κυεῖς κυ-
 κλόθεν, 3 καὶ ἡ ὄρασις ἐν ἴδον, καὶ τὴν ὄρασιν
 ἐν ἴδον, ὅτε εἰσεπορεύομαι τῷ χρίσθαι τὴν πό-
 λιν· καὶ ἡ ὄρασις ὅτι τῷ ἄρματός ἐστι εἶδον, καὶ
 4 τὴν ὄρασιν ἐν ἴδον ὅτι τῷ ποταμοῦ τῷ Χοβάρ
 καὶ πίπῃ ἐπὶ πρὸς ὤπαι μου, 4 καὶ δόξα
 Κυεῖς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον, καὶ τὴν ὁδὸν τῆς
 πυλῆς τῆς βλέψεως Χ εἶδον τὴν κατ' ἀνατο-
 λάς. 5 Καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα, καὶ εἰσή-
 γαγὲν με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν· καὶ
 εἶδ' πλήρης δόξης Κυεῖς ὁ οἶκος. 6 Καὶ ἔφη·
 καὶ εἶδ' φωνὴ ἐκ τῷ οἴκου λαλουῦτος πρὸς μέ,
 καὶ ἀνὴρ εἰσῆκε ἐχόμενός με, 7 καὶ εἶπεν πρὸς
 μέ· εἶσθαι, ἡ ἀνδρώπῃ, τὸν τόπον τῷ θρόνου
 μου, καὶ τὸν τόπον τῷ ἵχνος πᾶν ποδῶν μου·
 ὅτι οἷς κατασκηνώσῃ τὸ ὄνομά μου ὅτι μέσῳ τῷ οἴ-
 κῳ Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὅτι μὴ βεβηλώσῃ
 ὁ οἶκος Ἰσραὴλ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον
 αὐτοὶ καὶ οἱ ἡγουμένοι αὐτῶν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῶν,
 καὶ ἐν τοῖς φόνοις πᾶν ἡγουμένων ἐν μέσῳ αὐτῶν,
 8 ὅτι πρὸς πένεαι αὐτοὺς τὸ πρὸς θυροῖς μου ὅτι
 τοῖς πρὸς θυροῖς αὐτῶν, καὶ τὰς φιλίας μου ἐχο-
 μένας πᾶν φιλῶν αὐτῶν· καὶ εἶδ' αὐτῶν τὸν πᾶν
 μου ὡς συνεχόμενοι ἐμοῦ καὶ αὐτῶν, καὶ ἐβεβή-
 λωσαν

ΚΕΦ. μγ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

λῶσαι τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου ἐν ταῖς ἀνομίαις
αὐτῶν αὖς ἐποίω. καὶ ἐξέτριψα αὐτὸς ἐν θυ-
μῷ μου, καὶ ἐν φόβῳ. 9 Καὶ νῦν ἀπώσασθαι
σας πλὴν πορείαν αὐτῶν, καὶ τὰς φόβους τῶν
ἡγουμένων αὐτῶν ἀπ' ἐμῶν, καὶ κατασκηνώσω ἐν
μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. 10 Καὶ σὺ ἡ ἀν-
θρώπη, δῆξον τὴν οἰκὴν Ἰσραὴλ τὸν οἶκον, καὶ
κοπάσουσιν ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῆς. καὶ πλὴν
ὄρασιν αὐτῆς, καὶ πλὴν ἀφ' ἧς αὐτῆς, 11 καὶ
αὐτοὶ λήφονται πλὴν κόλασιν αὐτῶν περὶ πάντων
ὧν ἐποίησαι. καὶ ἀφ' ἧς τὸν οἶκον, καὶ πλὴν
ἐτοιμασίαν αὐτῆς, καὶ τὰς ἐξόδους αὐτῆς, καὶ τὰς
εἰσόδους αὐτῆς, καὶ πλὴν ὑπόστασιν αὐτῆς, καὶ πάν-
τα τὰ περὶ αὐτὰ αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ νό-
μιμα αὐτῆς γνωρίεις αὐτοῖς, καὶ ἀφ' ἧς ἐνδομ- ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς
πὶν αὐτῆς, καὶ φυλάξοιται πάντα τὰ διχαί-
ματά μου, καὶ πάντα τὰ περὶ αὐτὰτά μου, καὶ
ποιήσουσιν αὐτά. 12 Καὶ πλὴν ἀφ' ἧς αὐτῆς τῆ
οἰκῆς ὅτι τῆς κορυφῆς τῆς οἰκῆς, πάντα τὰ ὅρα
κυκλόθεν ἅγια ἅγια εἰσὶν. ὅτος ὁ νόμος τῆς οἰκῆς.
13 Καὶ ταῦτα τὰ μέτρα τῆς θυσιᾶς τοῦ οἴκου. ὅτι
πῆχες τῆς πῆχους καὶ πάλαι τῆς τοῦ κόλπου
βάθος, πῆχες ὅτι πῆχους, καὶ πῆχες τὸ εὖρος,
καὶ γυῖσος ὅτι τῆς χεῖρας αὐτῆς κυκλόθεν, ἀπὸ
θαμῆς Χ τὸ ἐν. καὶ τῆς τοῦ ὕψους τῆς θυσιᾶς

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. μγ'.

14 ὣς βάθους τῆς ἀρχῆς τῷ κοιλώ-
 ματι αὐτοῦ, πρὸς τὸ ἱλασθῆναι τὸ μέγα τὸ
 πῆχος ὑποκάτωθεν πηχῶν δύο, καὶ τὸ εὖρος πῆχος·
 καὶ ἀπὸ τῷ ἱλασθῆναι τῷ μικροῦ ὅτι τὸ ἱλα-
 σθῆναι τὸ μέγα, πῆχες τέσσαρες, καὶ εὖρος πῆ-
 χους. 15 Καὶ τὸ ἀεὶλ πηχῶν πέντε, καὶ
 ἀπὸ τῷ ἀεὶλ, καὶ ὑπερῶν τῶν κερμάτων
 πῆχες. 16 Καὶ τὸ ἀεὶλ πηχῶν δώδεκα μή-
 κους, ὅτι πῆχες δώδεκα πλάτους, τετράγωνον
 ὅτι τὰ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ. 17 Καὶ τὸ ἱλασθῆ-
 ναι πηχῶν δεκαπέντε τὸ μήκος, ὅτι πῆχες
 δεκατέσσαρες ^{δεκατέσσαρες}· τὸ εὖρος τετράγωνον ὅτι τὰ τέσσαρα
 αὐτῶν μέρη αὐτοῦ· καὶ τὸ γέισος αὐτοῦ κυκλόθεν κυκλό-
 μενον αὐτοῦ ἡμισυ πῆχος· καὶ τὸ κύκλωμα αὐτοῦ,
 πῆχες κυκλόθεν, καὶ οἱ κλιμακίῃρες αὐτοῦ, βλέ-
 ποιῆτες καὶ ἀνατολάς. 18 Καὶ εἶπεν πρὸς μέ-
 ῃ ἀνθρώπου, πάτερ λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ·
 ταῦτα εἰς πορταῖμα τῷ θυσιαστηρίῳ, ἐν ἡμέρᾳ
 ποιήσεως αὐτοῦ, τῷ ἀναφέρειν ἐπ' αὐτοῦ εἰς ὄλοκαυ-
 τὸ πύματα, καὶ πορταίαν πρὸς αὐτὸ αἶμα. 19 Καὶ
 δώσεις τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς Λευίταις πῆχος ὡς τῷ
 σπέρματι Σαδδούκ, καὶ τοῖς ἐγγίψουσιν πρὸς με, λέγει
 Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Λεβὶ, τῷ λειτουργεῖν μοι
 μόχον ὡς βοῶν περὶ ἁμαρτίας. 20 Καὶ λή-
 ψονται ὡς τῷ αἵματι αὐτοῦ, καὶ ὀπιθήσονται ὅτι
 εἰ

ΚΕΦ. μγ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

Ἰὰ πάντα κέρατα τῷ θυσιαστηίῳ, καὶ ἐπὶ ταῖς
 πάντα γωνίαις τῷ ἱλαστηίῳ, καὶ ἐπὶ τῷ βά-
 σιν κύκλῳ, καὶ περιεσπείεις αὐτὸ, καὶ ἐξιλά-
 σονταί αὐτό. 21 Καὶ λήφονταί τὸν μόσχον τὸν αὐτὸν
 περὶ ἁμαρτίας, καὶ χαλακαυθήσεται ἐν τῷ σπτοκε- ὑπὲρ
 χειρομδύῳ τῷ οἴκῳ, ἔξωθεν τῶν ἁγίων. 22 Καὶ
 τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ λήφονταί εἰφες δύο σπτο
 αὐγῶν ἁμώμοις ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ ἐξιλάσονται
 τὸ θυσιαστήριον, καθὼς ἐξιλάσαντο ἐν τῷ μόσχῳ.
 23 Καὶ μετὰ τὸ συντελέσαι σε τὸν ἐξιλασμόν,
 προσποιήσονται μόσχον ἐκ βοῶν ἁμώμον, καὶ κριὸν
 ἐκ τῶν περὶβάτων ἁμώμον, 24 καὶ προσποι-
 σετε εὐθυμίῳ Κυρίου καὶ ἐπιδείψουσιν οἱ ἱερεῖς
 ἐπ' αὐτὰ ἄλας, καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ ὀλοκαυτώ-
 ματα τῷ Κυρίῳ. 25 Ἐπὶ τὰς ἡμέρας ποιήσεις
 εἰφον ὑπὲρ ἁμαρτίας κατ' ἡμέραν, καὶ μόσχον
 ἐκ βοῶν καὶ κριὸν ἐκ τῶν περὶβάτων, ἁμώμα
 ποιήσουσιν 26 ἐπὶ τὰς ἡμέρας καὶ ἐξιλάσονται
 τὸ θυσιαστήριον, καὶ καθαίρουν αὐτό, καὶ
 πλήσουσιν τὰς χεῖρας αὐτῶν. 27 Χ Καὶ συν- αὐτῆς
 τελέσουσιν τὰς ἡμέρας, καὶ ἔσται σπτο τῆς ἡμέρας τῆς
 ὀγδόης καὶ ἐπέκεια, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ
 θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τῷ
 σωτηρίου ὑμῶν καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει
 Κύριος Κύριος.

ΚΕΦ.

Κ Ε Φ. ΜΔ'.

ΚΑΙ ἐπέφρεψέν με χτ' ἰπλὴν ὁδὸν τῆς πύ-
λης τῶν ἁγίων τῆς ἑξωτερικῆς, τῆς βλε-
πύσης καὶ ἀναβολῆς· καὶ αὕτη ἦν κε-
κλεισμένη. 2 Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς μέ· ἡ πύλη
αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς
μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ θεὸς τῷ Ἰσ-
ραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη.
αὐτῆς 3 Διότι ὁ ἡγούμενος ἔσθ' ἀνοιχθήσεται ὡς αὐτῇ,
τῷ φαγεῖν ἄρτοι ὀσμυρῶν Κυρίου· καὶ ἰπλὴν ὁδὸν
Αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ καὶ ἰπλὴν ὁδὸν
αὐτῷ ἐξελεύσεται. 4 Καὶ εἰσήγαγόν με καὶ ἰπλὴν ὁδὸν
τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέβαινεν
τῷ οἴκου· καὶ ἰδὼν, καὶ ἰδὼν πλήρης δόξης ὁ οἶκος
Κυρίου· καὶ πίπτον ἐπὶ πρόσωπόν μου. 5 Καὶ
εἶπεν Κύριος πρὸς μέ· ἡ ἀνθρώπου, τάξον εἰς
τὴν καρδίαν σου, καὶ ἰδὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς σου,
καὶ τοῖς ὠσίν σου ἀκουε πάντα, ὅσα ἐγὼ λαλῶ
μὲ σοί, καὶ πάντα τὰ πρᾶγματα οἴκου Κυ-
ρίου, καὶ καὶ πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ· καὶ τάξεις
τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ οἴκου, καὶ
πάσας τὰς ἐξόδους αὐτοῦ, ὡς πᾶσιν τοῖς ἁγίοις.
6 Καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν οἶκον τὸν πρᾶπτερά-
νισθα, πρὸς τὸν οἶκον τῷ Ἰσραὴλ· τάδε λέγει
Κύριος

ΚΕΦ. μδ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

Κύριος ὁ θεός· ἰχθύσας ὑμῖν ἀπὸ πασῶν τῶν
 ἀνομιῶν ὑμῶν, οἶκος τῷ Ἰσραὴλ, 7 τῷ εἶσα
 γαγεῖν ὑμᾶς ὑπὸς ἄλλογενεῖς, ἀπειτμήτους καρ-
 δία, καὶ ἀπειτμήτους σαρκί, τῷ γινώσκει οὗ τοῖς γενέσθαι
 ἁγίοις μου, καὶ βεβηλωῦν αὐτοὶ Χ πῖν οἶκον, οὗ
 πρὸ προσφέρειν ὑμᾶς ἄρτους μου, καὶ σάρκας καὶ
 αἷμα· καὶ παρεδάνετο πλὴν ἀφ' ὧν μου οὗ
 πάσαις ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν, 8 καὶ οὗ ἐφυ-
 λᾶσατε πλὴν φυλακίῃ τῶν ἁγίων μου, καὶ διετά-
 ξατε τῷ φυλάσσειν φυλαχὰς ἐν τοῖς ἁγίοις μου.
 9 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ θεός· πᾶς
 ὑπὸς ἄλλογενεῖς ἀπειτμήτος καρδία, καὶ ἀπειτ-
 μήτος σαρκί, οὗ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ἁγία μου
 οὗ πᾶσιν ὑοῖς ἄλλογενῶν, τῶν ὄντων οὗ μέσῳ οἴ-
 κου Ἰσραὴλ, 10 ἀλλ' ἢ οἱ Ἀδύται, οἱ πῖνες
 ἀφῆλαντο ἀπ' ἐμοῦ οὗ πρὸ πληρῶσθαι τὸν Ἰσραὴλ, ἀφείλαντο
 οἱ ἐπληρώθησαν ἀπ' ἐμοῦ κατόπισθεν τῶν οἰθυ-
 μημαίων αὐτῶν· καὶ λήψονται πλὴν ἀδικίας αὐ-
 τῶν, 11 καὶ ἔσονται οὗ τοῖς ἁγίοις μου λει-
 τουργοῦντες, θυρωροὶ ἐπὶ τῶν πυλῶν τῷ οἴκου,
 καὶ λειτουργοῦντες πρὸ οἴκου Κυρίου, ὅτοι σφάξου-
 σιν τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰς θυσίας πρὸ λαῶν,
 καὶ ὅτοι γήσουσιν οὐδὲν τῷ λαῶν τῷ λειτουργεῖν
 αὐτοῖς, 12 ἀνθ' ὧν ἐλευτέρωσιν αὐτοῖς πρὸ
 πρὸς τῶν εἰδώλων αὐτῶν· καὶ ἐγένετο πρὸ
οἶκον

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. μδ'.

οἶκῳ Ἰσραὴλ εἰς κόλπον ἀδικίας· ἔνεκεν τούτου
 ἦρα τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτούς, λέγει Κύριος
 ἀπὸ μίαν ὁ θεός, καὶ λήψονται τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. 13 καὶ
 οὐκ ἐγγίσουσιν πρὸς μέ τῷ ἱερατεύειν μοι, οὐδὲ
 τῷ περὶ αὐτῶν πρὸς τὰ ἅγια ὑψῶν Ἰσραὴλ,
 οὐδὲ πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων μου· καὶ λήψον-
 ται τὴν ἀπὸ μίαν αὐτῶν ἐν τῇ πληθύνει ἢ ἐπλα-
 νήθησαν. 14 Καὶ ταῖς φυλάσσουσιν αὐτούς φυλάσσουσιν
 φυλαχὰς τῷ οἴκῳ εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν,
 καὶ εἰς πάντα ὅσα ἂν ποιήσωσιν. 15 οἱ ἱερεῖς οἱ
 Λευῖται, οἱ υἱοὶ τῷ Σαδδὺκ, οἱ πινες ἐφυλάξαντο
 ταῖς φυλαχὰς τῶν ἁγίων μου, οἱ περὶ πληθύνει
 τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ. ὅτοι περὶ αὐτοῦ
 πρὸς μέ τῷ λειτουργεῖν μοι, καὶ ποιῶσαι περὶ
 περὶ αὐτοῦ μου, τῷ περὶ αὐτοῦ μοι θυσιάαι, θύειν
 καὶ αἶμα, λέγει Κύριος ὁ θεός. 16 Οὗτοι εἰσε-
 λθούσιν εἰς τὰ ἅγια μου, καὶ ὅτοι περὶ αὐτοῦ
 ποιῶσαι πρὸς τὴν πράξειάν μου, τῷ λειτουργεῖν
 μοι, καὶ φυλάξουσιν ταῖς φυλαχὰς μου. 17 Καὶ
 ἔσται οἱ περὶ εἰσπορεύεσθαι αὐτούς εἰς πύλας τῆς
 αὐλῆς ἐσωτέρας, φοιτᾶς λιναὶς εἰσπορεύσιν, καὶ ἔκ
 εἰσα εἰσπορεύσιν εἰσα οἱ περὶ αὐτοῦ αὐτούς ἀπὸ τῆς
 πύλης τῆς ἐσωτέρας αὐλῆς καὶ ἔσται. 18 καὶ
 κιδάρεαι λιναὶς ἔξουσιν ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς αὐτῶν,
 καὶ περὶ αὐτοῦ λιναὶς ἔξουσιν ὅτι ταῖς ὁφύουσιν αὐ-
 τῶν,

ΚΕΦ. μδ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

τῆς, καὶ ἔσφαιώσουσιν αὐτὰς. 19 Καὶ ἐν τῇ
ἐκπορεύει αὐτὰς εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἑσπε-
ραν πρὸς τὸν λαόν, ἐκδύσουσιν τὰς φορὰς αὐ-
τῆς, ἐν αἷς αὐτοὶ λειτουργῶσιν ἐν αὐταῖς· καὶ
θήσουσιν αὐτὰς ἐν ταῖς ἑξέδραις τῶν ἁγίων, καὶ
ἐκδύσουσιν φορὰς ἑτέρας, καὶ ἔμὴ ἀγιάσωσιν τὸν
λαόν ἐν ταῖς φοραῖς αὐτῆς. 20 Καὶ τὰς κε-
φαλὰς αὐτῆς ἔμὴ ξυρήσουσιν, καὶ τὰς κόμας
αὐτῆς ἔμὴ ψιλώσουσιν, χαλύπτοντες χαλύψουσιν
τὰς κεφαλὰς αὐτῆς. 21 Καὶ οἶνον ἔμὴ πίνω-
σιν πᾶς ἱερεὺς, ἐν τῷ εἰσπορεύει αὐτὰς εἰς τὴν
αὐλὴν τὴν ἑσπεραν. 22 Καὶ χήραι καὶ ἐκ-
βεβλημέναι ἔμὴ λήφονται ἑαυτοῖς εἰς χιτῶνας,
ἀλλ' ἢ πῦρ θένον ἐκ τῆς ἀσπέρμαλθου οἴκου Ἰσ-
ραήλ· καὶ χήρα ἐὰν γένῃαι ἐξ ἱερέως, λήψουσιν αὐτήν.
23 Καὶ τὸν λαόν μου διδάξουσιν ἀναμέσον ἁγίῃ
καὶ βεβήλῃ, καὶ ἀναμέσον καθαροῦ καὶ ἀναμέσον
ἀκαθάρτου γνωρίζουσιν αὐτοῖς, 24 καὶ ὅτι κρίσιν
αἵματος ἔτοι ἐπιτήσουσιν τῷ ἀδικεῖν· τὰ δι-
κασμάτα μὲν δικαίωσουσιν, καὶ τὰ κρίματα μὲν
κρινῶσιν, καὶ τὰ νόμιμά μὲν καὶ τὰ ποροτάμα-
τά μὲν ἐν πάσαις ταῖς ἐορταῖς μὲν φυλάσσονται,
καὶ τὰ σάββατά μὲν ἀγιάσουσιν. 25 Καὶ ὅτι
ψυχὴν ἀνθρώπου οὐκ εἰσελεύσονται τῷ μισθ-
ῷ, ἀλλ' ἢ ὅτι πατεῖ, καὶ ὅτι μητεῖ, καὶ
ὅτι

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. με'.

ὅπῃ ὑψώ, καὶ ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ ὅπῃ ἀδελφῷ αὐτοῦ,
καὶ ἐπὶ ἀδελφῇ αὐτοῦ, ἢ ὃ γέγονεν ἀνδρὶ, μοι-
θήσεται. 26 Καὶ μετὰ τὸ καθαριοθῆναι αὐτὸν
ἐπὶ τὰς ἡμέρας, ἔξαρτιμήσῃ αὐτόν. 27 Καὶ ἡ αὖ
ἡμέρα εἰσπορεύονται εἰς τὴν αὐλήν τὴν ἐσωτέ-
ραν τῆς λειτουργεῖν ἐν τῇ ἀγίᾳ, προσοίσουσιν
ἱλασμόν, λέγει Κύριος ὁ Θεός, 28 καὶ ἔσται αὐ-
τοῖς εἰς κληρονομίαν· ἐγὼ κληρονομία αὐτοῖς,
καὶ κατὰρχαίς αὐτοῖς ὃ δοθήσεται ἐν τοῖς ἡμέ-
ραις αὐτοῖς Ἰσραὴλ, ὅτι ἐγὼ κατὰρχαίς αὐτῶν. 29 Καὶ
ταῖς θυγατρὶς, καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ τὰ ὑπὲρ
ἀγνοίας, ἔσται φάρονται· καὶ πᾶν ἀφόρισμα ἐν
τῇ Ἰσραὴλ αὐτοῖς ἔσται. 30 καὶ ἀπαρχαὶ πάν-
των, καὶ τὰ ὑπερτότερα πάντων, καὶ τὰ ἀφα-
ρέματα πάντα ὑμῶν, ἐκ πάντων τῶν ἀπαρχῶν
ὑμῶν, τοῖς ἱερεῦσιν ἔσται· καὶ τὰ ὑπερδωδονήματα
ὑμῶν δώσετε τῇ ἱερῇ, τῇ θείᾳ εὐλογίας ὑμῶν
ἐπὶ τῆς οἰκῆς ὑμῶν. 31 Καὶ πᾶν θνησιμῶν
καὶ θμεάλωτον ἐκ τῶν πετεινῶν, καὶ ἐκ τῶν
κτινῶν, ὃ φάρονται οἱ ἱερεῖς.

Κ Ε Φ. ΜΕ'.

ΚΑΙ ἐν τῇ καθαμετρεῖσθαι ὑμᾶς πῶς
γινώσκῃ ἐν κληρονομίᾳ, ἀφοριεῖτε ἀπαρ-
χὰς τῇ Κυρίᾳ ἁγίᾳ ἀπὸ τῆς γῆς
πάντες.

ΚΕΦ. με'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας μῆκος, καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδας, ἅγιον ἔσται ἐν ᾧ ᾠᾶσιν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν κυκλόθεν. 2 Καὶ ἔσται ἐκ τούτου εἰς ἁγίασμα, πεντακόσιοι ἐπὶ πεντακοσίους τετράγωνον κυκλόθεν, καὶ πῆχεις πεντήκοντα ἀλάστημα αὐτῶν κυκλόθεν. 3 Καὶ ἐκ ταύτης τῆς ἀλαμετρήσεως ἀλαμετρήσεις μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας, καὶ εὖρος δέκα εἴκοσι χιλιάδας καὶ ἐν αὐτῇ ἔσται τὸ ἁγίασμα τῶν ἁγίων. 4 Ἄγιον δὲ τῆς γῆς ἔσται τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς λειτουργῶσιν ἐν τῷ ἁγίῳ, καὶ ἔσται τοῖς ἐγγίζουσιν ἐν αὐτοῖς λειτουργεῖν τῷ Κυρίῳ καὶ ἔσται αὐτοῖς τόπος εἰς οἶκον ἀφορισμένον τῷ ἁγιασμῷ αὐτῶν, 5 εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδες μῆκος, καὶ εἴκοσι δέκα χιλιάδες εὖρος ἔσται, καὶ τοῖς Λευίταις τοῖς λειτουργῶσιν ἐν οἴκῳ αὐτοῖς εἰς κατάχεσιν πόλεις τῶν κατοικεῖν. 6 Καὶ πῶς κατάχεσιν τῆς πόλεως δώσεις πέντε χιλιάδας εὖρος, καὶ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας, ἐν τῷ τρόπῳ καὶ ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ ἔσονται, 7 καὶ τῷ ἡγεμένῳ ἐκ τούτου καὶ δὲ τούτου εἰς τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἁγίων, εἰς κατάχεσιν τῆς πόλεως, καὶ τῷ πρῶτῳ τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων, καὶ κατὰ πρῶτον τῆς κατάχεσεως τῆς πόλεως τὰ πρὸς θάλασσαν, καὶ δὲ τῶν πρὸς θάλασσαν τὰ πρὸς αἰα-

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. με'.

ἀνατολάς· καὶ τὸ μῆκος ὡς μία τῶν μερίδων
ἀπὸ πῶν ὁρίων πῶν πρὸς θάλασσαν· καὶ τὸ μῆκος
ὅπῃ τὰ ὄρια τὰ πρὸς ἀνατολάς τῆς γῆς, 8 καὶ
ἔσται ἀπὸ εἰς κατάρχεσιν ἐν τῇ Ἰσραὴλ, καὶ ἔ
καταδιωκασθήσονται ἐκείνῃ οἱ ἀφηγούμενοι τῇ Ἰσ
ραὴλ τὸν λαόν μου, καὶ πῶν γῆν κατακληρο
νομήσουσιν οἶκος Ἰσραὴλ κατὰ φυλὰς αὐτῶν.
9 Τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεός· ἰκανέσθω ὑμῖν, οἱ
ἀφηγούμενοι τῇ Ἰσραὴλ, ἀδικίας καὶ πλεονεξίας
ἀφέλεσθε, καὶ κρίμα καὶ δικαιοσύνην ποιή
σατε· καὶ ἔξαρ�τε καταδιωκτεῖσιν ἀπὸ τῆ
ζυγὸν δίχαμον λαῶν μου, λέγει Κύριος ὁ Θεός. 10 Ζυγὸς δίχαμος,
καὶ μέτρον δίχαμον, καὶ χοῖνιξ δίχαμος ἔσται ὑμῖν τῆ
μέτρου, 11 καὶ ἡ χοῖνιξ ὁμοίως μία ἔσται τῆ
λαμβάνειν· τὸ δέκατον τῆ γομῶρ, ἡ χοῖνιξ· καὶ τὸ
δέκατον τῆ Γομῶρ, τὸ μέτρον πρὸς τὸ γομῶρ ἔσται ἴσον.
12 Καὶ τὰ σάθματα ἑκοσι ὄβολοι, οἱ πέντε σί
κλοι, πέντε καὶ οἱ δέκα σίκλοι, δέκα καὶ πεν
τήκοντα σίκλοι ἡ μνᾶ ἔσται ὑμῖν. 13 Καὶ αὕτη
ἑκατὸν ἡ ἀπαρχή, ἣν ἀφορεῖτε, ἕκτον τῆ μέτρου ἀπὸ τῆ
γομῶρ τῆ πυρεθ, καὶ τὸ ἕκτον τῆ οἴφι ἀπὸ τῆ
πὰ πρεθαί· γομῶρ κόρου πῶν κριθῶν. 14 Καὶ τὸ πρεθαί
ματ τῆ ἐλαίς κοτύλιον ἐλαίς ἀπὸ τῶν δέκα κοτυ
λῶν, ὅπῃ αἱ δέκα κοτύλαι εἰσὶν γομῶρ. 15 Καὶ
προβάται ἐν ἀπὸ τῶν δέκα προβάτων ἀφαιρέμα
ὅκ

ΚΕΦ. με'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

ὅκ πασῶν τῶν πατριῶν τῷ Ἰσραήλ, εἰς θυσίας
καὶ εἰς ὀλοκαυτώματα καὶ εἰς σωτήριον, τῷ ἐξιλά-
σασθαι ἐν ὑμῶν, λέγει Κύριος ὁ θεός. 16 Καὶ
πᾶς ὁ λαὸς δώσῃ τιμὴν ἀπαρχὴν ἐν τῷ τῷ ἀφη-
γυμένῳ τῷ Ἰσραήλ, 17 καὶ ἀφ' αὐτοῦ τῷ ἀφηγυ-
μένῳ ἔσται τὰ ὀλοκαυτώματα· καὶ αἱ θυσίαι καὶ
αἱ ἀποιδαι ἔσονται ἐν ταῖς ἐορταῖς, καὶ ἐν ταῖς
νεμνύμασι, καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις, καὶ ἐν πάσαις
ταῖς ἐορταῖς οἴκου Ἰσραήλ· αὐτὸς ποιήσῃ ἐν ὑπὲρ
ἁμαρτίας, καὶ τιμὴν θυσιῶν, καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα,
καὶ τὰ τῷ σωτηρίου, τῷ ἐξιλάσκεισθαι ὑπὲρ τῷ
οἴκου Ἰσραήλ. 18 Τάδε λέγει Κύριος ὁ θεός·
ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ μιᾷ τῷ μηνός, λήψετε μό-
ρον ἐκ βοῶν ἁμῶν, τῷ ἐξιλάσκεισθαι τὸ ἅγιον.
19 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἐκ τῷ αἵματι τῷ
μόρον τῷ ἐξιλασμοῦ, καὶ δώσῃ ἐπὶ τὰς φλίας
τῷ οἴκου, καὶ ἐπὶ τὰς πύλας γωνίας τῷ ἱεροῦ,
καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπὶ τὰς φλίας τῆς
πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας. 20 Καὶ οὕτως
ποιήσεις ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ· μιᾷ τῷ μηνός
λήψῃ πρὸ ἐκείνου ἀρνιοῦντες, καὶ ἐκ τῷ νηπίου·
καὶ ἐξιλάσεσθαι τὸν οἶκον. 21 Καὶ ἐν τῷ πρώ-
τῳ μηνὶ, πενταρεσκαδεκάτῃ τῷ μηνός, ἔσται ὑμῖν
τὸ πάσχα ἐορτή· ἐπὶ ἡμέρας ἑξήματα ἔδοσθε.
22 Καὶ ποιήσῃ ὁ ἀφηγούμενος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. ΜΣ'.

Ὑπὲρ αὐτῶν καὶ Ὑπὲρ τῷ οἴκῳ, καὶ Ὑπὲρ παι-
 τὸς τῷ λαοῦ τῆς γῆς, μόχον Ὑπὲρ ἀμαρτίας.
 ποιήσεις 23 Καὶ ταῖς ἐπὶ ἡμέρας τῆς ἐορτῆς ποιήσῃ ὁλο-
 καυτώματα τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τοῖς μόχοις καὶ ἐπὶ τοῖς
 κριοῦς ἀμώμοις κατ' ἡμέραν, ταῖς ἐπὶ ἡμέρας,
 καὶ Ὑπὲρ ἀμαρτίας ἔριπον αὐγῶν κατ' ἡμέραν,
 καὶ θυσίαι. 24 Καὶ σέμμα τῷ μόχῳ, καὶ
 σέμμα τῷ κριῷ ποιήσεις, καὶ ἐλαίου τὸ εἶν τῷ
 πέμματι. 25 Καὶ εἰ τῷ ἐβδόμῳ μὲν πεντε-
 καστήτῃ ἡμέρᾳ τῷ μὲν, εἰ τῇ ἐορτῇ, ποιή-
 σεις κατὰ τὰ αὐτὰ, ἐπὶ ἡμέρας, καθὼς τὰ ὑπὲρ
 τῆς ἀμαρτίας, καὶ καθὼς τὰ ὁλοκαυτώματα, καὶ
 Μανὰ καθὼς τὸ Μανὰ, καὶ καθὼς τὸ ἐλαίον.

Κ Ε Φ. ΜΣ'.

1 **Τ**ΑΔΕ λέγει Κύριος ὁ Θεός· σὺλῃ ἡ ἐν τῇ
 αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ, ἡ βλέπουσα πρὸς
 αἰατολάς, ἑσὶ κεκλησιμὴν ἕξ ἡμέρας
 ταῖς ἐπερχοῦς· εἰ δὲ τῇ ἡμέρᾳ πᾶν σαββάτων
 ἀνοιχθήσεται· καὶ εἰ τῇ ἡμέρᾳ τῆς νομηνίας
 ἀνοιχθήσεται, 2 καὶ εἰσελεύσεται ὁ ἀφηγού-
 μνος κατὰ τὴν ὁδὸν τῇ Αἰλαμ τῆς σὺλης τῆς
 ἑξωθεν, καὶ στήσεται ὅτι τὰ πρὸς τῆς σὺ-
 λης, καὶ ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ ὁλοκαυτώματα
 αὐτῶν, καὶ τὰ τῷ σωτηρίῳ αὐτῶν. 3 Καὶ προσκυ-
 νήσῃ

ΚΕΦ. μς'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

νήσῃ ὅπῃ τῷ πρῶτῳ τῆς πύλης, καὶ ἐξελεύ-
σται, καὶ ἡ πύλη ἔμῃ κλεισθῇ ἕως ἐσπέρας·
καὶ προσκυνώσῃ ὁ λαὸς τῆς γῆς καὶ τὰ πρῶ-
θυνα τῆς πύλης ὀκείνης, καὶ ὡς τοῖς σαββά-
τοις καὶ ὡς ταῖς νομυπῖαις, ὁδῶν τῷ Κυρίου.

4 Καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα προστίσῃ ὁ ἀφηγούμενος
πρὸ Κυρίου ὡς τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ἔξ
ἀμνὸς ἀμώμους, καὶ κριὸν ἀμώμον, 5 καὶ Μανὰ,
πέμματα πρὸ κριῶ, καὶ τοῖς ἀμνοῖς θυσίαι, δόμα
τῆς χειρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐλαίου τὸ εἶν πρὸ πέμματα.

6 Καὶ ὡς τῇ ἡμέρᾳ τῆς νομυπῖαις μόσχον ἵον
βυκολίου ἀμώμον, καὶ ἔξ ἀμνὸς, καὶ κριὸς ἀμώ-
μος ἕσται, 7 καὶ πέμματα πρὸ κριῶ, καὶ πέμματα
πρὸ μόσχῳ ἕσται Μανὰ, καὶ τοῖς ἀμνοῖς, καὶ ὡς ἂν
ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ ἐλαίου τὸ εἶν πρὸ πέμ-
ματα.

Μανὰ
εὐποιῇ

8 Καὶ ὡς πρὸ εἰσπορεύεσθαι τοὺς ἀφηγύ-
μους, καὶ τὴν ὁδὸν τῷ Αἰλὰμ τῆς πύλης
εἰσελεύσεται, καὶ καὶ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης ἐξε-
λεύσεται. 9 Καὶ ἕσται, ὅταν εἰσπορεύῃται ὁ λαὸς
τῆς γῆς ὁδῶν τῷ Κυρίῳ ὡς ταῖς ἐορταῖς, ὁ εἰσπο-
ρεύμενος καὶ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς
βορρᾶν προσκυνοῦν, ἐξελεύσεται καὶ τὴν ὁδὸν
τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον· καὶ ὁ εἰσπορεύ-
μενος καὶ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον,
ἐξελεύσεται καὶ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. μς'.

βορρᾶν, ὅκ ἀναγρέφει χτ' τινὲ πύλιν εἰς τὴν
εἰσελήλυθεν, ἄλλ' ἢ χατ' εὐθὺ αὐτῆς ἐξελεύ-
σεται. 10 Καὶ ὁ ἀφηγύμνος ἐν μέσῳ αὐτῶν
ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰσελεύσεται μετ' αὐ-
τῶν, καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς ἐξελεύσεται
μετ' αὐτῶν. 11 Καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ἐν

Μαννὰ ταῖς πανηγύρεσιν ἔσται τὸ Μανὰ πᾶν τῷ μύ-
τοῖς δὲ ὅκ, καὶ πᾶν τῷ κριῶ καὶ τοῖς ἀμνοῖς, καὶ ὅς
ἀν' ἐκποῖν ἢ χεὶρ αὐτῶν, καὶ ἐλαίου τὸ εἶν τῷ
πᾶν. 12 Ἐὰν δὲ ποιήσῃ ὁ ἀφηγύμνος

ὁμολογίαν ὀλοκαύτωμα σωτηρίᾳ τῷ Κυρίῳ, καὶ
ἀνοίξει ἐαυτῷ τινὲ πύλιν τινὲ βλέψουσιν καὶ
ἀνατολάς, καὶ ποιήσῃ τὸ ὀλοκαύτωμα αὐτῶν, καὶ
πᾶ τῷ σωτηρίου αὐτῶν, ὅν τρόπον ποιῶ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων· καὶ ἐξελεύσεται, καὶ κλεί-
σῃ πᾶς θύρα μὴ τὸ ἐξελθεῖν αὐτὸν, 13 καὶ

ἀμνὸν ἐπαύσιον ἀμνοὶ ποιήσῃ ὀλοκαύτωμα,
καὶ ἡμέραν τῷ Κυρίῳ, ὅρῳ Χ ὅρῳ ποιήσῃ

Μαννὰ αὐτὸν, 14 καὶ Μανὰ ποιήσῃ ἐπ' αὐτῶν. ὅρῳ
ἔχον τῷ μέτρου, καὶ ἐλαίου τὸ τρίτον τῷ εἶν

Μαννὰ τῷ ἀναμίξαι τινὲ σέμιδαλιν Μανὰ τῷ Κυρίῳ,
ὅρῳ αἰώνιον ἀφ' ἀπαντὸς 15 ποιήσετε

Μαννὰ τοὶ ἀμνόν· καὶ τὸ Μανὰ, καὶ τὸ ἔλαμον ποιήσετε
ὅρῳ, ὀλοκαύτωμα ἀφ' ἀπαντὸς. 16 Τὰδε

λέγει ὁ Κύριος· ἐὰν δὲ ὁ ἀφηγύμνος
δύμα

ΚΕΦ. μς'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

δομα ἐνὶ ὧν τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῷ ὧν τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, οὕτω τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔσται κατὰ μέρος αὐτῶν αὕτη ἐν κληρονομία. 17 Ἐὰν δὲ δῶ δομα ὧν τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τῶν παίδων αὐτοῦ, καὶ ἔσται αὐτοῖς ἕως τῆς ἔτις τῆς ἀφείσεως, καὶ ἀποδώσῃ τῷ ἀφηγούμενῳ πλὴν τῆς κληρονομίας τῶν υἱῶν αὐτοῦ αὐτοῖς ἔσται, 18 καὶ ἢ μὴ λάβῃ ὁ ἀφηγούμενος ὧν τῆς κληρονομίας τῷ λαῷ αὐτοῦ τῷ καταδικασθεῖσαι αὐτοῦ, ἐκ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ. ἀπὸ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ αὐτοῦ κατακληρονομήσῃ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ὅπως μὴ ἀφισκορπίζηται ὁ λαός μου, ἕκαστος ἀπὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ. 19 Καὶ εἰσήγαγόν με εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς χειρὸς τῆς πύλης, εἰς τὴν ἐξέρχουσαν τῶν ἀγίων τῶν ἱερέων, τὴν βλέπουσαν πρὸς βορρᾶν· καὶ ἰδὼν ὧν τόπος κεχωρισμένον, 20 καὶ εἶπεν πρὸς μέ· οὗτος ὁ τόπος ὅστις, ἢ ἐφήσουσιν ὧν οἱ ἱερεῖς καὶ ὡς τῆς ἀγνοίας καὶ καὶ ὡς τῆς ἀμαρτίας, καὶ ὧν πένθος τὸ Μαναὰ τὸ πένθος τῷ μὴ ἐκφέρειν εἰς τὴν Μαναὰ αὐτὴν τὴν ἐξωτέραν, τῷ ἀγιάζειν τὸν λαόν. 21 Καὶ ἐξήγαγόν με εἰς τὴν αὐτὴν τὴν ἐξωτέρα, καὶ ἀνήγαγόν με ἐπὶ τὰ πύματα μέρη τῆς αὐτῆς· καὶ ἰδὼν αὐτὴν, καὶ τὰ κλίτη τῆς αὐτῆς αὐτὴν, 22 καὶ τὸ κλίτος αὐτὴν, ὅτι πάντα

ΙΕΖΕΚΙΗΛ ΚΕΦ. ΜΖ'.

κλίτη τῆς αὐλῆς αὐλὴ, μικρὰ μήκῃς πῆχυν
 πασεάκοιζα, καὶ εὖρος πῆχυν τριάκοιζα, μέ-
 τρον ἐν ταῖς τέσσαρσιν. 23 Καὶ ἐξέδραμ κύκλῳ
 ἐν αὐταῖς, κύκλῳ ταῖς τέσσαρσιν· καὶ μαγει-
 ρεῖα γεγνότα ὑποκάτω τῶν ἐξεδρῶν κύκλῳ.
 μαγειρείων 24 Καὶ εἶπεν πρὸς μέ' ὅτι οἱ οἶκοι τῶν μαγεί-
 ρων, ὃ ἐψήσουσιν ἐκδ' οἱ λειτουργοῦντες τῷ οἴκῳ
 τὰ θύματα τῷ λαῷ.

Κ Ε Φ. ΜΖ'.

ΚΑΙ ἐσήγαγόν με ὅτι τὰ πρῶτα τῷ
 οἴκου, καὶ ἰδὼ ὕδωρ ἔξεπρεύετο ὑπο-
 κάτω τῷ αὐτεῖς τῷ οἴκῳ καὶ ἀνατο-
 ἐπέβλεπεν λὰς, ὅτι τὸ πρῶτον τῷ οἴκῳ ἔβλεπεν καὶ ἀνα-
 τολάς, καὶ τὸ ὕδωρ κατέβαινεν ἀπὸ τῶν κλίτων
 τῷ δεξιῷ, ἀπὸ ἰότη' ὅτι τὸ θυσιαστήριον. 2 Καὶ
 ἔσήγαγόν με καὶ πρὸς ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς
 βορρᾶν, καὶ παρήγαγόν με πρὸς ὁδὸν ἔξωθεν πρὸς
 πρὸς πύλιν τῆς αὐλῆς τῆς βλέψεως καὶ ἀνα-
 ὅλως· καὶ ἰδὼ τὸ ὕδωρ κατεφέρετο ἀπὸ τῶν κλί-
 των τῷ δεξιῷ, 3 καὶ πρὸς ἔξωθεν ἀνδρὸς ἔξεναι-
 πίας· καὶ μέτροι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διεμέ-
 τρησεν χεῖρας ἐν τῷ μέτρῳ, καὶ διήλθεν ἐν τῷ
 μέτρῳ ὕδατι ὕδωρ ἀφέσεως, 4 καὶ διεμέτρησεν ἐν
 τῷ μέτρῳ χεῖρας, καὶ διήλθεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ
 ἕως

ΚΕΦ. μζ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

ἕως τῶν μηρῶν· καὶ διεμέτρησεν χιλίοις, καὶ διήλ-
 θεν ὕδωρ ἕως ὀσφύος. 5 Καὶ διεμέτρησεν χιλίοις
 χιμαῖρους, καὶ ἐκ ἡδυάτο διελθεῖν, ὅτι ἐξύρι-
 ζεν τὸ ὕδωρ, ὕδωρ ὡς ῥοῖζος χιμαῖρος, ὃν ἔα-
 βήσονται. 6 Καὶ εἶπεν πρὸς μέ· εἰ εἴραχας,
 καὶ ἀνθρώπου; καὶ ἀπήγαγόν με, καὶ ἐπέσρε-
 ψέν με ὅτι τὸ χεῖλος τῷ ποταμοῦ, 7 ὃς τῇ
 ὀπισθοφῇ μου· καὶ ἰδὼν ὅτι τῷ χεῖλος τῷ ποτα-
 μῷ δένδρα πολλὰ σφόδρα ἔειχεν καὶ ἔειχεν. 8 Καὶ
 εἶπεν πρὸς μέ· τὸ ὕδωρ τῷ ποταμῷ τὸ ἐκ πορευόμενον
 εἰς τὴν Γαλιλαίαν τὴν πρὸς ἀνατολὰς, καὶ
 κατέβηκεν ὅτι τὴν Ἀραβίαν, καὶ ἤρχετο ἕως
 ὅτι τὴν θάλασσαν ὅτι τὸ ὕδωρ τῆς διεκβολῆς, καὶ
 ὑγιάσει τὰ ὕδατα, 9 καὶ ἔσται πᾶσα ψυχὴ τῶν
 ζώων τῶν ἐκζέοντων, ὅτι πάντα ἐφ' ἃ ἂν ἐπέλ-
 θη ἐκδὲ ὁ ποταμὸς, ζήσεται· καὶ ἔσται ἐκδὲ ἰχθύς
 πολλὸς σφόδρα, ὅτι ἤκει ἐκδὲ τὸ ὕδωρ τῷ ποταμῷ,
 καὶ ὑγιάσει καὶ ζήσεται πᾶν ἐφ' ὃ ἂν ἐπέλθῃ ὁ πο-
 ταμὸς, ἐκδὲ ζήσεται. 10 Καὶ γήσονται ἐκεῖ
 ἀλιεῖς ἀπὸ Ἐνθαδδὲν ἕως Ἐναγαλέμ· ψυγμὸς
 σαγηνῶν ἔσται, καὶ αὐτὴν ἔσται· καὶ ὡς οἱ ἰχθύες
 τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης, οἱ ἰχθύες αὐτῆς,
 πλῆθος πολὺ σφόδρα. 11 Καὶ ὃς τῇ διεκβο-
 λῇ αὐτῇ, καὶ ὃς τῇ ὀπισθοφῇ αὐτῇ, καὶ ὃς τῇ
 ὑφάρσῃ αὐτῇ, ἔμὴ ὑγιάσωσιν· εἰς ἅλας δέ-
 αἰγιάσωσιν

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. μζ'.

δοῦναι, 12 καὶ ὅτι τῷ ποταμῷ ἀναβήσῃ, ὅτι
 τῷ χεῖλος αὐτοῦ ἐνθεν καὶ ἐνθεν· πᾶν ξύλον βρώ-
 σιμον ἔσται μὴ παλαμῶθῃ ἐπ' αὐτοῦ, ἔσθῃ μὴ ἐκλείπῃ·
 ὁ καρπὸς αὐτοῦ τῆς χαμνότητος αὐτοῦ περισβολήσῃ,
 διότι τὰ ὕδατα αὐτῶν ἐκ τῶν ἁγίων τῶντα ἐκ-
 πορεύεται, καὶ ἔσται ὁ καρπὸς αὐτῶν εἰς βρώσιν,
 καὶ ἡ ἀνάβασις αὐτῶν εἰς ὑγίαιν. 13 Τάδε
 λέγει Κύριος ὁ Θεός· Τῶντα πάντα ὅσα κατακλη-
 ρονομήσετε τῆς γῆς, ταῖς δώδεκα φυλαῖς τῶν
 υἱῶν Ἰσραὴλ πρέσβεις χοιρίσματαί τε. 14 Καὶ
 κατακληρονομήσειε αὐτῶν ἕκαστος κατὰ τὸν ἀδελ-
 φὸν αὐτοῦ, εἰς τὸ ἦρα τὴν χεῖρά μου, τῷ δύναι
 αὐτῶν τοῖς πατέραςιν αὐτῶν, καὶ πιστεῖται ἡ γῆ
 αὕτη ὑμῖν ὡς κληρονομία. 15 Καὶ τῶντα πάντα
 ὅρια τῆς γῆς πρὸς βορρᾶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς
 μεγάλης τῆς καταβανύσης, καὶ πειραχύσης τῆς
 Ἡμαθελδαμεισόδου Ἡμασελδαμ, 16 Μασσθαρὰς, Ἐβραμηνιάμ,
 Μασσθαρὰς ἀναμέσον τῶν ὁρίων Ἡμαθ, καὶ ἀναμέσον τῶν ὁρίων
 Ἐβραμην- Δαμασκοῦ, Εὐνάν καὶ τῷ Εὐνάν, αἱ εἰσὶν ἐπάνω
 λειάμ τῶν ὁρίων Λυβανίτιδος. 17 Ταῦτα πάντα ὅσα
 ἀπὸ τῆς θαλάσσης· ἀπὸ τῆς αὐλῆς τῷ Αἰνάν,
 ὅσα Δαμασκοῦ, καὶ τὰ πρὸς βορρᾶν καὶ βορρᾶν,
 καὶ τὸ ὅριον Αἰμάθ τὸ ὅριον βορρᾶ. 18 Καὶ τὰ
 πρὸς ἀνατολὰς ἀναμέσον τῆς Ὀβανίτιδος, καὶ
 ἀναμέσον Δαμασκοῦ, καὶ ἀναμέσον τῆς Γαλαα-
 δίτιδος

ΚΕΦ. ΜΗ'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

Δίπδος, καὶ ἀναμέσον τῆς γῆς τῆς Ἰσραὴλ, ὁ Ἰορ-
δάνης διορίζει ὅπῃ τὴν θάλασσαν, τὴν πρὸς
ἀνατολὰς φοινικῶνος. Ταῦτα τὰ πρὸς ἀνατολὰς,
19 καὶ τὰ πρὸς νότον καὶ λίβα ὑπὸ Θαμάρ
καὶ φοινικῶν, ἕως ὕδατος μαρμῶθ Καδὴς,
πρὸς τὴν ὅπῃ τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην.
20 Τὸ πρὸς μέρος νότος καὶ λίψ, τὸ πρὸς μέ-
ρος τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης διορίζει, ἕως
χατάνπι τῆς εἰσόδου Ἡμαθ, ἕως εἰσόδου αὐτῆς.
Ταῦτά ἐστιν τὰ πρὸς θάλασσαν Ἡμαθ. 21 Καὶ
μετρίσετε τὴν γῆν ταύτην αὐτοῖς, καὶ ταῖς φυ- διεμέτρησεν
λαῖς τῆς Ἰσραὴλ. 22 Χ Καὶ ἔσται βαλεῖτε αὐ-
τὴν ἐν κύκλῳ, ὑμῖν καὶ τοῖς πρεσβυτέροις τοῖς
παροικοῦσιν ἐν μέσῳ ὑμῶν, οἵτινες ἐγέννησαν ἐν ἐν πρεσβυτέροις
μέσῳ ὑμῶν, καὶ ἔσονται ὑμῖν ὡς ἀντόχοι ἐν
τοῖς ἡμέραις τῆς Ἰσραὴλ. μετ' ὑμῶν φάρονται ἐν
κληρονομίᾳ ἐν μέσῳ τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, 23 καὶ ὑμεῖς
ἔσονται ἐν φυλῇ πρεσβυτέρων ἐν τοῖς πρεσβυ-
τέροις μετ' αὐτῶν. ὅπως δώσετε κληρονομίαν αὐ-
τοῖς, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

Κ Ε Φ. ΜΗ'.

Ι **Κ** ΑΙ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν φυλῶν ὑπὸ
τῆς ἀρχῆς τῆς πρὸς βορρᾶν, κατὰ τὸ
μέρος τῆς καταβάσεως τῆς ὀριζήσεως μέτρον
ὅπῃ

ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. μη'.

ὅτι τὴν εἰσοδὸν τῆς Ἡμαθ αὐλῆς τῆ Αἰνάν.
 ὅριον Δαμασκὸς πρὸς βορρᾶν καὶ τὸ μέγεθος
 Ἡμαθ αὐλῆς· καὶ ἔσται αὐτοῖς τὰ πρὸς ἀνα-
 τολὰς ἕως πρὸς θάλασσαν Δάν, μία. 2 Καὶ
 ἀπὸ τῶν ὁρίων Δάν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν
 πρὸς θάλασσαν Ἀσὴρ, μία. 3 Καὶ ἀπὸ τῶν
 ὁρίων Ἀσὴρ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν
 Νεφθαλείμ πρὸς θάλασσαν Νεφθαλεί, μία. 4 Καὶ ἀπὸ τῶν
 ὁρίων Νεφθαλί ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν
 πρὸς θάλασσαν Μομασῇ, μία. 5 Καὶ ἀπὸ
 τῶν ὁρίων Μομασῇ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως
 τῶν πρὸς θάλασσαν Ἐφραίμ, μία. 6 Καὶ ἀπὸ
 τῶν ὁρίων Ἐφραίμ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως
 τῶν πρὸς θάλασσαν Ῥαβίμ, μία. 7 Καὶ ἀπὸ
 τῶν ὁρίων Ῥαβίμ, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως
 τῶν πρὸς θάλασσαν Ἰούδα, μία. 8 Καὶ ἀπὸ
 τῶν ὁρίων Ἰούδα, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως
 τῶν πρὸς θάλασσαν, ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἀφορισμῶν
 πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες εὐρὺς, καὶ μῆκος κατὰ
 μία τῶν μερίδων ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, καὶ
 ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν· καὶ ἔσται τὸ ἅγιον ἐν
 μέσῳ αὐτῶν. 9 ἀπαρχὴ, ἡ ἀφορισμένη πρὸς Κυ-
 εῖω, μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ εὐρὺς
 εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδες. 10 Τούτων ἔσται ἡ
 ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων τοῖς ἱερεῦσιν πρὸς βορρᾶν πέντε
 καὶ

ΚΕΦ. μη'. . Ι Ε Ζ Ε Κ Ι Η Λ.

καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ πρὸς θάλασσαν πλα-
 τος δέκα χιλιάδες, Χ καὶ πρὸς ἀνατολὰς πλάτος
 δέκα χιλιάδες, καὶ πρὸς νότον, μῆκος εἴκοσι καὶ
 πέντε χιλιάδες, καὶ τὸ ὅρος τῶν ἁγίων ἔσται οὗ
 μέσῳ αὐτοῦ. 11 τοῖς ἱερεῦσιν, τοῖς ἡγιασμένοις
 υἱοῖς Σαδδούκ, τοῖς φυλάσσουσιν τὰς φυλακὰς
 τοῦ οἴκου, οἳ πινες οὐκ ἐπλομήθησαν ἐν τῇ πλα-
 νήσῃ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτι πρόπον ἐπλομήθησαν
 οἱ Λευῖται. 12 Καὶ ἔσται αὐτοῖς ἡ ἀπαρχὴ δε-
 δομένη ἐκ τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων τῆς γῆς, ἅγιον
 ἁγίων ἀπὸ τῶν δερίων τῶν Λευιτῶν. 13 Τοῖς δὲ ἀπαρχῶν
 Λευίταις τὰ ἐχόμενα τῶν δερίων τῶν ἱερέων, μῆ-
 κος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ εὖρος δέκα
 χιλιάδες· πᾶν τὸ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιά-
 δες, καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδες. 14 Οὐ πρε-
 σβύσεται ἡ αὐτὴ ὁδὸς καὶ μετρηθήσεται, ὅθεν αὐτῶν
 ἀφαιρεθήσεται τὰ προφθνήματα τῆς γῆς, ὅτι
 ἅγιον ὅστιν τῷ Κυρίῳ. 15 Τὰς δὲ πέντε χι-
 λιάδας τὰς φερωσὰς ὅτι τῷ πλατὶ ὅτι ταῦς
 πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάσιν, πρετέχισμα ἔσται τῇ
 πόλει εἰς τὴν κατοικίαν καὶ εἰς ἀφ᾽ ἑστημα αὐτῶν
 καὶ ἔσται ἡ πόλις οὗ μέσῳ αὐτῶν, 16 καὶ ταῦτα
 τὰ μέτρα αὐτῆς· ἀπὸ τῶν πρὸς βορρᾶν, πεν-
 τακόσιοι καὶ τετραχιλίαι, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς νό-
 τον πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες χιλιάδες, καὶ ἀπὸ
 τῶν

ΙΕΖΕΚΙΗΛ · ΚΕΦ. μη'.

τῶν πρὸς ἀνατολὰς, πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες χιλιάδες, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασσαν, τετραχιλίους καὶ πεντακοσίους. 17 Καὶ ἔσται ἀφ' ἧς μα τῇ πόλει πρὸς βορρᾶν ἀφ' ἧς πενήκοντα, καὶ πρὸς νότον ἀφ' ἧς πενήκοντα, καὶ πρὸς ἀνατολὰς ἀφ' ἧς πενήκοντα, καὶ πρὸς θάλασσαν ἀφ' ἧς πενήκοντα, 18 καὶ τὸ πλεῖστον τῆς μήκους τὸ ἐχόμενον τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων δέκα χιλιάδες πρὸς ἀνατολὰς, καὶ δέκα χιλιάδες πρὸς θάλασσαν· καὶ ἔσονται αἱ ἀπαρχαὶ τῆς ἀγίου, καὶ ἔσται τὰ γενήματα αὐτῆς εἰς ἄρτους τοῖς ἐργαζομένοις πλὴν πόλιν. 19 Οἱ δὲ ἐργαζόμενοι πλὴν πόλιν ἐργῶνται αὐτῷ ὅκ πασῶν τῶν φυλῶν τῆς Ἰσραὴλ, 20 πᾶσα ἡ ἀπαρχὴ, πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες ὅπτι πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες· τετραχωνιον ἀφοριεῖτε αὐτῇ πλὴν ἀπαρχῇ τῆς ἀγίου, ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως. 21 Τὸ δὲ πλεῖστον τῆς ἀφ' ἧς μα ὅκ ζύγῃ, καὶ ἐκ τέττα ἀπὸ τῶν ἁγίων τῶν ἀπαρχῶν τῆς ἀγίου, καὶ εἰς πλὴν κατασχέσειν τῆς πόλεως καὶ πρὸς ὅσον ὅπτι εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδας μήκος, ἕως τῶν ὁρίων τῶν πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς θάλασσαν, ὅπτι πρὸς ὅσον ὅπτι πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἕως τῶν ὁρίων τῶν πρὸς ἀνατολὰς θάλασσαν, καὶ ἐχόμενα τῶν μερίδων τῆς ἀφ' ἧς μα μέρους· καὶ ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων καὶ τὸ ἁγίασμα

ΚΕΦ. μή'. ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

ἁγίασμα τῷ οἴκῳ ἐν μέσῳ αὐτῆς, 22 καὶ ἀπὸ
 τῆς καταχέσεως τῶν Λευιτῶν, καὶ ἀπὸ τῆς
 καταχέσεως τῆς πόλεως ὃ μέσῳ τῶν ἀφηγου-
 μένων, ἔσαι ἀναμέσον τῶν ὀρέων Ἰούδα, καὶ ἀνα-
 μέσον τῶν ὀρέων Βενιαμὲν, τῶν ἀφηγυμένων ἔσαι.
 23 Καὶ τὸ ὄριον τῶν φυλῶν, ἀπὸ τῶν ὀρέων
 ἀνατολὰς, ἕως τῶν ὀρέων θαλάσσης Βενιαμὲν, μία.
 24 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρέων τῶν Βενιαμὲν ἀπὸ τῶν
 ὀρέων ἀνατολὰς, ἕως τῶν ὀρέων θαλάσσης Συμεὼν,
 μία. 25 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρέων τῶν Συμεὼν ἀπὸ
 τῶν ὀρέων ἀνατολὰς, ἕως τῶν ὀρέων θαλάσσης
 Ἰουάχαρ, μία. 26 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρέων Ἰουά-
 χαρ ἀπὸ τῶν ὀρέων ἀνατολὰς, ἕως τῶν ὀρέων θα-
 λάσσης Ζαβουλὼν, μία. 27 Καὶ ἀπὸ τῶν
 ὀρέων Ζαβουλὼν ἀπὸ τῶν ὀρέων ἀνατολὰς, ἕως
 τῶν ὀρέων θαλάσσης Γὰδ, μία. 28 Καὶ ἀπὸ
 τῶν ὀρέων Γὰδ, καὶ ἕως τῶν ὀρέων λίβα· καὶ ἔσαι
 ὅρια αὐτῶν ἀπὸ Θαυμαῖν, καὶ ὕδατος βαρυμῶθ
 Κάδης, κληρονομία, ἕως θαλάσσης τῆς μεγάλης.
 29 Αὕτη ἡ γῆ, ἡὲν βαλεῖτε ὃ κλήρω ταῖς φυ-
 λαῖς Ἰσραὴλ· καὶ ἔτοι οἱ ἀφαιρέσεις αὐτῶν,
 λέγει Κύριος ὁ θεός. 30 Καὶ αὐταὶ αἱ διεκδο-
 λαὶ τῆς πόλεως αἱ πρὸς βορρᾶν, τετρακισχίλιοι
 καὶ πεντακόσιοι μέτρον. 31 Καὶ αἱ πύλαι τῆς
 πόλεως ἐπ' ὀνόμασιν τῶν φυλῶν τῶν Ἰσραὴλ·
 πύλαι

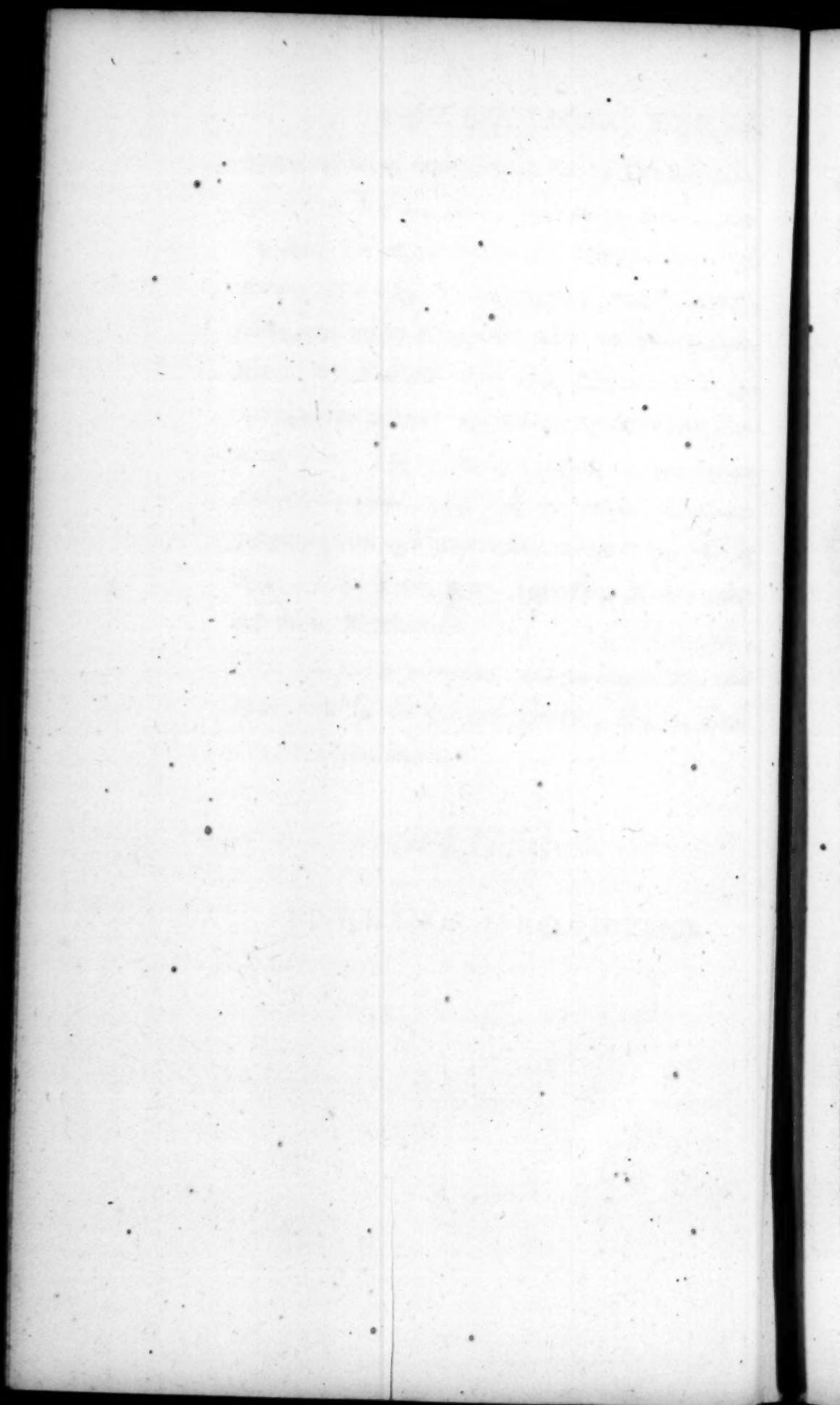
ΙΕΖΕΚΙΗΛ. ΚΕΦ. μη'.

πύλαι τρεῖς αἱ πρὸς βορρᾶν, πύλη Ῥαβίω, μία·
 καὶ πύλη Ἰούδα, μία· καὶ πύλη Λούϊ, μία.
 32 Καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς τετρακισχίλιοι καὶ
 πεντακόσιοι καὶ πύλαι τρεῖς, πύλη Ἰωσήφ,
 μία· καὶ πύλη Βεναμείν, μία· καὶ πύλη Δάν,
 μία. 33 Καὶ τὰ πρὸς νότον τετρακισχίλιοι καὶ
 πεντακόσιοι μέτρω· καὶ πύλαι τρεῖς, πύλη Συ-
 μεὼν, μία· καὶ πύλη Ἰσάχαρ, μία· καὶ πύλη
 Ζαβουλὼν, μία. 34 Καὶ τὰ πρὸς θάλασσαν
 τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρω· καὶ πύλαι
 τρεῖς, πύλη Γὰδ, μία· καὶ πύλη Ἀσὴρ, μία·
 καὶ πύλη Νεφθαλείμ, μία. 35 Κύκλωμα,
 δέκα καὶ ὀκτὼ χιλιάδες· καὶ τὸ ὄνομα τῆς πό-
 λεως, ἀφ' ἧς ἀν' ἡμέρας γίνηται, Κύριος ἐκεῖ
 ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ ΠΡΟΦΗΤΗΣ

h.
a.
a.
g.
o,
y,
g.
u-
h
u
y
c.
,
-
~
y

Δ Α Ν Ι Η Λ.

Bbb

M. 177. G. 177. 177.

Δ Α Ν Ι Η Λ.

Κ ΑΙ ἡ ἀνὴρ οἰκῶν ἐν Βαβυλῶνι, καὶ ὄνο-
μα αὐτοῦ Ἰωακείμ. 2 Καὶ ἔλαβεν
γυναικα, ἣ ὄνομα Σουσάννα, θυγάτηρ
Χελκίου, καλὴ σφόδρα, καὶ φοβούμενῃ τὸν Κύ-
ριον. 3 Καὶ οἱ γονεῖς αὐτῆς δίχαί, καὶ ἐδί-
δαξαν τὴν θυγατέρα αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον
Μωσῆ. 4 Καὶ ἡ Ἰωακείμ πλῆθος σφόδρα,
καὶ ἡ αὐτοῦ ὡρᾶ δειστος γειτνίων τῷ οἴκῳ αὐ-
τοῦ. καὶ πρὸς αὐτὸν προσήγοντο οἱ Ἰουδαῖοι,
διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν εἰσδοξότερον πάντων. 5 Καὶ
ἀπεδείχθησαν δύο πρεσβύτεροι ἐκ τῆς λαῶς κρι-
ταὶ ἐν τῷ σῆματι ἐκείνῳ, πρὶν ὅτι ἐλάλησεν
ὁ Θεὸς αὐτοῖς, ὅτι ἐξήλθεν ἀνομία ἐκ Βαβυλῶνος
ἐκ πρεσβυτέρων κριτῶν, οἱ ἐδόκουν κυβερνᾶν τὸν
λαόν. 6 Οὗτοι προσεχαίτερον ἐν τῇ οἰκίᾳ
Ἰωακείμ, καὶ ἤρχοντο, πρὸς αὐτοὺς πάντες οἱ κρι-
νόμνοι. 7 Καὶ ἐγένετο, ἥνικα ἀπέτρεχε ὁ λαὸς
μέσον ἡμέρας, εἰσεπορεύετο Σουσάννα, καὶ πρὶν
ἐλθεῖν ἐν τῷ ὡρᾷ αὐτῆς. 8 Καὶ ἐκείνῃ αὐτῇ οἱ δύο πρεσβύτεροι κατ'
ἡμέραν εἰσπορευομένην, καὶ παρεπαύσαντο, καὶ

Δ Α Ν Ι Η Α.

ἐγένοντο ὡς ἐπιθυμία αὐτῆς, 9 καὶ διέσπρεψαν
τὸν ἑαυτῆς νοῦν, καὶ ἐξέκλιναν τὰς ὀφθαλμοὺς
αὐτῆς, τῷ μὴ βλέπειν εἰς τὸν οὐρανόν, μηδὲ
μνημονεύειν κριμάτων δικαίων. 10 Καὶ ἦσαν ἀμ-
φότεροι χαλαρευμένοι παρὰ αὐτῆς, καὶ ἔκ ἀπῆλ-
γειαν Ἀλλήλοισι τὴν ὀδύνην αὐτῶν, 11 ὅτι ἠχού-
οντο ἀπαγγέλλαι τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν, ὅτι ἦτε-
λοι συγγενέας αὐτῇ. 12 καὶ πῤετηρῶσαν φιλο-
εἶπεν τίμως καὶ ἡμέραν ὁρᾶν αὐτῷ. 13 Καὶ εἶπαν
ἕτερος πρὸ ἑτέρῳ πορευθῶμεν δὴ εἰς οἶκον, ὅτι ὥρα
αἰῶτος ἔστιν· καὶ ἐξελθόντες διεχωρέησαν ἀπὸ
Ἀλλήλων, 14 καὶ ἀναχάμφορτες ἦλθον ἐπι-
τοαυτὸ, καὶ ἀνετάζοντες Ἀλλήλους τὴν αἰτίαν,
ὁμολόγησαν τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆς· καὶ τότε
κοινῇ συνετάξαντο καρδίας, ὅτε αὐτῷ διωήσονται
εὐρεῖν μόνον. 15 Καὶ ἐγένετο ὡς πρὸ πῤακτη-
ρεῖν αὐτὰς ἡμέρας εὐθετον, εἰσῆλθὲν ποιεῖ κατὰ
ἐχθρὰ καὶ τριῖς ἡμέρας μετὰ δύο μόνων κορα-
σίων, καὶ ἐπεθύμησεν λούσασθαι ὡς πρὸ πῤα-
δείσῳ, ὅτι χαῦμα ἦν. 16 Καὶ ἔκ τῷ ὁδοῦ
ἑκάς πλὴν οἱ δύο πρεσβύτεροι κεχυμμένοι, καὶ
πῤακτηρῶντες αὐτῷ. 17 Καὶ εἶπεν τοῖς κο-
ρασίαις αὐτῆς, ἐνέγκατε δὴ μοι ἑλαφὸν καὶ σμήγμα,
καὶ τὰς θύρας τῷ πῤαδείσῳ κλείσατε, ὅπως
λούσασθαι. 18 Καὶ ἐποίησαν, καὶ ἀπέκλεισαν
τὰς

Δ Α Ν Ι Η Λ.

τὰς θύρας τῆς πωρυχείου, καθὼς εἶπεν, καὶ
 ἐξῆλθον καὶ τὰς πλαγίας θύρας, ἐνέγκαν τὰ
 παρεσβεσμένα αὐταῖς, καὶ οὐκ εἶδαν τὸς παρ-
 εσβύτερος, ὅτι ἦσαν κεκρυμμένοι. 19 Καὶ ἐγένετο
 ὡς ἐξῆλθον τὰ κοράσια, καὶ ἀνέστησαν οἱ δύο
 παρεσβύτεροι, καὶ ἐπέδραμον αὐτῇ, 20 καὶ εἶ-
 πον· ἰδοὺ αἱ θύραι τῆς πωρυχείου κέκλεινται,
 καὶ οὐδεὶς θεωρεῖ ἡμᾶς, καὶ οὐ ὁπτιθυμία σου
 ἐσμέν· διὸ συγκατάου ἡμῖν, καὶ γινώ μὴ ἡμῶν.
 21 Εἰ δὲ μὴ, καταμαρτυρήσομέν σου, ὅτι ἡ
 μετὰ σοὶ νεορίσκος, καὶ ἀφ' οὗτο ἐξαπέστειλας
 τὰ κοράσια ἀπὸ σοῦ. 22 Καὶ ἀνεγείαξεν Σα-
 σάννα, καὶ εἶπεν· σενά μοι πάντοθεν· ἐάν τε γὰρ
 τοῦτο πράξω, θάνατός μοι ὅστιν· ἐάν τε μὴ
 πράξω, ἔκ ἐκφύξομαι τὰς χεῖρας ὑμῶν. 23 Αἰ-
 ρετόν μοι ὅστιν μὴ πράξασαν ἐμπεσεῖν εἰς τὰς
 χεῖρας ὑμῶν, ἢ ἀμαρτεῖν με ὁ ὄπιον Κυρίου.
 24 Καὶ ἀνεβόησεν φωνὴ μεγάλη Σασάννα· ἐβόη-
 σαν δὲ καὶ οἱ δύο παρεσβύτεροι κατέναντι αὐτῆς.
 25 Καὶ δραμὼν ὁ εἰς, ἠνοιξεν τὰς θύρας τῆς
 πωρυχείου, 26 ὡς δὲ ἤκουσαν τὴν κραυγὴν
 οὐ τῇ πωρυχείᾳ οἱ ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἐσεπήδη-
 σαν ἀφ' οὗτο πλαγίας θύρας, ἰδεῖν τί τὸ συμβε-
 βηκὸς αὐτῇ. 27 Ἠνίκα δὲ εἶπαν οἱ παρεσβύ-
 τεροι τὰς λόγους αὐτῶν, κατηγμύθησαν οἱ δύο

Δ Α Ν Ι Η Λ.

λοι σφόδρα, ὅτι πρόποτε ἔκ ἐρρέθη λόγος τοῦτος
 πρὸς Συσάννας. 28 Καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον,
 ὡς σιωπῇλθαι ὁ λαὸς πρὸς τὸν αἰσθρα αὐτῆς Ἰσα-
 κείμ, ἦλθον οἱ δύο πρεσβύτεροι πλήρεις τῆς ἀνό-
 μου σῆνοίας χαρὰ Συσάννας, τῷ θοματῶσαι αὐ-
 τῶν, καὶ εἶπαν ἐμφοραθεν τῷ λαοῦ. 29 Ἀπο-
 σείλατε ὅτι Συσάννας θυγατέρα Χελκίμ, ἡ ἐστὶν
 γυνὴ Ἰσακείμ· οἱ δὲ ἀπέστειλαν. 30 Καὶ ἦλ-
 θεν αὐτῇ, καὶ οἱ γονεῖς αὐτῆς, καὶ τὰ τέκνα αὐ-
 τῆς, καὶ πάντες οἱ συγγενεῖς αὐτῆς. 31 Ἡ δὲ
 Συσάννα ἦν πευφερά σφόδρα, καὶ χαλὴ πρὸς ἑδφ.
 32 Οἱ δὲ πρῶτοιμοι ἐκέλευσαν ἀποκαλυφθῆ-
 ναι αὐτῶν, ἵνα γὰρ χαρὰκεκαλυμμένη, ὅπως ἐμ-
 πλησθῶσι τῷ χαλλοῖς αὐτῆς. 33 Ἐκλαμον δὲ
 οἱ παρ' αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ἰδόντες αὐτῶν.
 34 Ἀναστάντες δὲ οἱ δύο πρεσβύτεροι ἐν μέσῳ
 τῷ λαῷ, ἔθηκαν τὰς χεῖρας ὅτι τῆς κεφαλῆς
 αὐτῆς. 35 Ἡ δὲ κλαύσας ἀνέβλεψεν εἰς τὸν
 ἕρανιόν, ὅτι ἵνα ἡ καρδία αὐτῆς πεποιθῆα ὅτι
 πρὸς Κυρίῳ. 36 Εἶπαν δὲ οἱ πρεσβύτεροι· πρὸς
 πατριώτων ἡμῶν ἐν τῷ πρῶτῳ μόνων, εἰσῆλ-
 θεν αὐτῇ μετὰ δύο παιδισκῶν, καὶ ἀπέλυσεν τὰς
 παιδίσκας, καὶ ἀπέκλεισεν τὰς θύρας τῷ πρῶ-
 τῷ, 37 καὶ ἦλθεν πρὸς αὐτῶν νεδρίσκος,
 ὅς ἵνα κεκρυμμένῳ, καὶ ἀνέπεσεν μετ' αὐτῆς.
 38 Ἡμεῖς

ΔΑΝΙΗΛ

38 Ἡμεῖς δὲ ὄντες ἐν τῇ γυνίᾳ τῷ παλατίῳ,
 ἰδόντες πλὴν ἀνομίαν, ἐδράμομεν ἐπ' αὐτῶν· καὶ
 ἰδόντες συγχινομένοις αὐτῶν, 39 ἐκείνου μεν ἐκ
 ἡδυνήθημεν παλατιοὶ γενέσθαι, ἀλλὰ τὸ ἰσχύειν
 αὐτὸν ὑπὲρ ἡμᾶς, καὶ ἀνοίξαντα τὰς θύρας ἐκπε-
 πηδηκέναι. 40 Ταύτης δὲ ἐπιλαβόμενοι, ἐπη-
 ρωτᾶμεν, τίς ἑμεῖς ὁ νεομίσκος; 41 Καὶ ἐκ ἡθέ-
 λησεν ἀπαγγεῖλαι ἡμῖν· ὧσα μαρτυροῦμεν καὶ
 ἐπίσθυσεν αὐτοῖς ἡ συναγωγὴ ὡς πρεσβυτέρους
 τοῦ λαοῦ καὶ κριτῶν, καὶ κατέκριναν αὐτῶν ὁπο-
 θοῦν. 42 Καὶ ἀνέβόησεν φωνὴ μεγάλη Σου-
 σάννα, καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ὁ αἰώνιος ὁ πᾶν κρυπτόν
 γνώσκων, ὁ εἰδὼς πάντα πρὶν γενέσθαι αὐτῶν,
 43 σὺ ἐπίστασαι, ὅτι ψεύδῃ με κατεμαρτύρησαν
 καὶ ἰδὼς ὁποθήσκω, μὴ ποιήσασα μηδὲν, ὡς ἔτοι
 ἐπονηρόσασιντο κατ' ἐμοῦ. 44 Καὶ ἐπήκουσεν
 ὁ θεὸς τῆς φωνῆς αὐτῆς. 45 Καὶ ἀπαγομένης
 αὐτῆς ὁπολέσθαι, ἐξήγειρεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα
 τὸ ἅγιον πατριάρχου νεατέρου, ὃ ὄνομα Δανιήλ.
 46 Καὶ ἐβόησεν φωνὴ μεγάλη· χαρὰρὸς ἐγὼ ὁπο
 τοῦ αἵματος ζωῆς. 47 Ἐπέστροφεν δὲ πᾶς
 ὁ λαὸς πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπαν· τίς ὁ λόγος οὗ-
 τος, ὃν σὺ λελάληκας; 48 Ὁ δὲ πᾶς ἐν μέσῳ
 αὐτῶν εἶπεν, οὕτως μωροὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· ὅτι
 ἀνακρίναντες, ὅθεν τὸ σαφὲς ὁπτηρόντες, κατεκρί-

Δ Α Ν Ι Η Λ.

νατι θυγατέρα Ἰσραήλ; 49 Ἀνασρέψατε εἰς
 τὸ κριτήριον· ψαύει γὰρ οὗτοι κατεμαρτύρησαν
 αὐτῆς. 50 Καὶ ἀνέσρεψεν πᾶς ὁ λαὸν μὲν
 αὐτῆς· καὶ εἶπαν αὐτῇ οἱ πρεσβύτεροι· δεῦρο, κἀγι-
 στον ἐν μέσῳ ἡμῶν, καὶ ἀπάγειλον ἡμῖν, ὅτι σοι
 πρεσβυτέριον ἔδωκεν ὁ θεὸς τὸ πρεσβεῖον. 51 Καὶ εἶπεν πρὸς
 αὐτὴν Δανιήλ· ἀφαιρέσατε αὐτὴν ἀπὸ ἁλ-
 λήλων μαχεῖν, καὶ ἀνακρινάτω αὐτὴν. 52 Ὡς δὲ
 διεχωρίασθησαν εἰς ἀπὸ τῷ ἐνός, ἐκάλεσεν τὸν ἕνα
 αὐτῶν, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· πεπαλαωμένε
 ἡμερῶν κακῶν, νῦν ἤκασον αἱ ἁμαρτίαι σου, ἃς
 ἐποίησες ὑπὲρ τὸν 53 κρίναν κρίσεις ἀδίκους· καὶ
 τῶν μὲν ἀδίκων κατὰ κρίναν, ἀπολύων δὲ τῶν αἰ-
 τίων, λέγοντος τῷ Κυρίῳ· ἀθῶον καὶ δίκαιον ἔκ
 ἀποκτενεῖς. 54 Νῦν οὖν κρίναν εἶπερ εἶδες,
 κατὰ κρίναν εἶπον, ὡς πὶ δένδρον εἶδες αὐτὴν ὁμιλουμένην
 ἁλλήλοις; ὁ δὲ εἶπεν, ὡς ὅλον. 55 Εἶπεν
 δὲ Δανιήλ· ὁρθῶς ἐφάσμαι εἰς τίς σε αὐτὴν κε-
 φαλίω· ἥδη γὰρ ἄγγελος τῷ θεῷ λαβὼν φάσιν
 ὡς τῷ θεῷ, γίγνηται σε μέσον. 56 Καὶ μετε-
 στήσας αὐτόν, ἐκέλευσεν προσαιγαγεῖν τὸν ἕτερον·
 καὶ εἶπεν αὐτῷ· σπέρμα Χωμαάν, καὶ ἔκ τῆς Ἰσραήλ,
 τὸ καὶ ἄλλος ἐξηπάτησέν σε, καὶ ἡ ὀπίσθια διέ-
 σρεψεν τὴν καρδίαν σου. 57 Οὕτως ἐποιεῖτε
 θυγατράσιν Ἰσραήλ, καὶ κτεῖναι φοβούμεναι ὡμί-
 λου

ΔΑΝΙΗΛ.

λου υμῶν· ἀλλ' ὃ θυγάτηρ Ἰούδα ὑπέμεινε
 πλὴν ἀνομίας υμῶν. 58 Νυνὶ ὅτι λέγε μοι· ὑπὸ
 τί δένδρον κατέλαβες αὐτὴς ὁμιλουῦσαι, ἀλλή-
 λαις; ὁ δὲ εἶπεν, ὑπὸ πεύκον. 59 Εἶπεν δὲ
 αὐτῇ Δανιὴλ· ὁρθῶς ἐφάσαι καὶ σὺ εἰς πλὴν
 σεαυτῆς κεφαλῇ· μέν γάρ ὁ ἄγγελος τῆς θεοῦ,
 πλὴν ῥομφαίας ἔχων, ὥρισαι σε μέσον, ὥπως ἐξολε-
 θρεύσῃ ὑμᾶς. 60 Καὶ ἀνέβόησαν πᾶσαι ἡ συνα-
 γωγὴ φωνῇ μεγάλη, καὶ εὐλόγησαν τῷ θεῷ τῷ ἐβόησαν
 σώζοντι τὰς ἐλπίζουσας ἐπ' αὐτόν. 61 Καὶ ἀνέ-
 στησαν ὅτι τὰς δύο πρεσβυτέρους, ὅτι σιωπῆσαν
 αὐτὴς Δανιὴλ ἐκ τῆς φόβου αὐτῶν ψαλδομαρ-
 τυρήσαντες, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὅτι πρόπον ἐπο-
 νηροῦσαντο τῷ πλησίον, 62 ποιῆσαι κατὰ τὸν
 νόμον Μωσῆ, καὶ ἀπέκλειναν αὐτὰς, καὶ ἐσώθη
 αἷμα ἀνάπτον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. 63 Χελ-
 κίας δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆς ἤνεσαν τὸν θεὸν πρὸς
 τῆς θυγατρὸς αὐτῶν Σισαίννας μετὰ Ἰωακείμ
 τῆς ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ τῶν συγγενῶν πάντων, ὅτι
 οὐχ εὐρέθη ἐν αὐτῇ ἄρχημοι παῖς. 64 Καὶ
 Δανιὴλ ἐγένετο μέγας ἐνώπιον τῆς λαοῦ ἀπὸ τῆς
 ἡμέρας ἐκείνης, καὶ ἐπέκενα.

Ὁρθοσις α'.

ΚΕ Φ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

"Ορασις β'.

Ι **Ε**Ν ἔτῃ τρίτῳ τῆς βασιλείας Ἰωακείμ
 βασιλέως Ἰούδα, ἦλθεν Ναβυχοδονόσορ
 βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ,
 καὶ ἐπολιόρχη αὐτήν. 2 Καὶ ἔδωκεν Κύριος ἐν
 χερεὶ αὐτοῦ τὸν Ἰωακείμ βασιλέα Ἰούδα, καὶ ὅπ
 μέρους πᾶν σκευῶν οἴκου τοῦ θεοῦ, καὶ ἠνεγκεν αὐτὰ
 εἰς γῆν Σενναάρ οἶκον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, καὶ τὰ σκεύη
 εἰσήνεγκεν εἰς τὸν οἶκον θεσβυρεθ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ.
 3 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀσφονέζ πρὸς ἀρχι
 εὐνούχου αὐτοῦ, εἰσαγαγεῖν ἀπὸ πᾶν ὑμῶν τῆς ἀν
 μαλωσίας Ἰσραὴλ, καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς
 βασιλείας, καὶ ἀπὸ πᾶν Πορθεμμεὶν, 4 νεφί
 χαλοὶ σκῶες, οἷς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς μῶμος, καὶ καλοὺς
 τῇ ὄψει, καὶ σιμνέντας ἐν πάσῃ σοφίᾳ, καὶ γι
 νώσκοντας γλώσσιν, καὶ ἀφροσύνας φρονήσιν, καὶ
 οἷς ὅστις ἰσχύς ἐν αὐτοῖς ἐστίναι ἐν τῷ οἴκῳ ἐνώπιον
 τοῦ βασιλέως, καὶ διδάσκει αὐτοὺς γράμματα καὶ
 γλῶσσαν Χαλδαίαν. 5 Καὶ διέταξεν αὐτοῖς ὁ
 βασιλεὺς τὸ τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ἡμέρας, ἀπὸ τῆς
 περαπέτης τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου τοῦ
 ποτοῦ αὐτοῦ, καὶ θρέφει αὐτοὺς ἔτη τρία, καὶ
 μετὰ ταῦτα ἔσται ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. 6 Καὶ
 ἐγένετο

ΚΕΦ. α'. ΔΑΝΙΗΛ.

ἐγένετο ἐν αὐτοῖς ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσδὰ Δανιὴλ, καὶ
 Ἀνανίας, καὶ Μισαὴλ, καὶ Ἀζαρίας. 7 Καὶ
 ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὁ ἀρχιευνῆχος ὀνόματα, τῷ Δανιὴλ
 Βαρτάσαρ, καὶ τῷ Ἀιοβία Σεδράχ, καὶ τῷ Μι- Βαρτάσαρ
 σαὴλ Μισάκ, καὶ τῷ Ἀζαρία Ἀβδεναζώ. 8 Καὶ Μισάκ
 ἔθετο Δανιὴλ ὅτι τὴν καρδίαν αὐτῷ, ὥς ἔ μὴ
 ἀλισγηθῇ ἐν τῇ τραπέζῃ τῆ βασιλέως, καὶ ἐν
 τῷ οἴνῳ τῆ ποτῆ αὐτοῦ· καὶ ἠξίωσεν τὸν ἀρχιευνῆ-
 χον, ὥς ἔ μὴ ἀλισγηθῇ. 9 Καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς
 τὸν Δανιὴλ εἰς ἔλεον καὶ εἰς οἰκπρμόν ἐνώπιον τῆ
 ἀρχιδυνῆχου. 10 Καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιδυνῆχος τῷ
 Δανιὴλ· φοβῶμαι ἐγὼ τοὺς Κύριόν μου τὸν βασι-
 λέα, τὸν ἐκτάξαντα τὴν βρῶσιν ὑμῶν καὶ τὴν
 πόσιν ὑμῶν, μὴ ποιεῖς ἴδη τὰ πρόσωπα ὑμῶν σκυ-
 θρωπὰ πρὸς τὰ παιδάκια τὰ συνήλικα ὑμῶν, καὶ σὺ ἡλικία
 καταδικάσῃτε τὴν κεφαλὴν μου τῷ βασιλεῖ.
 11 Καὶ εἶπεν Δανιὴλ πρὸς Ἀμελσάρ, οἱ κατέστησεν Ἀμερσάρ
 ὁ ἀρχιευνῆχος ὅτι Δανιὴλ, καὶ Ἀνανίας, καὶ Μι-
 σαὴλ, καὶ Ἀζαρία. 12 Πείρασον δὴ τὰς παῖ-
 δάς σου ἡμέρας δέκα, καὶ δότωσαι ἡμῖν ἀπὸ τῶν
 σπερμάτων τῆς γῆς, καὶ φαγόμενα, καὶ ὕδωρ πό-
 μενα, 13 καὶ ὀφθῆναισι ἐνώπιόν σου αἱ ἰδέαι
 ἡμῶν, καὶ αἱ ἰδέαι τῶν παιδαρίων τῶν ἐαθιόντων
 τὴν τραπέζαν τῆ βασιλέως, καὶ κατὼς εἰάν ἴδῃς,
 ποιήσου μὲν τῶν παιδαρίων σου. 14 Καὶ εἰσῆ-
 κυσιν

ΔΑΝΙΗΛ. ΚΕΦ. α΄.

καὶ αὐτῷ, καὶ ἐπέερασεν αὐτοὺς ἡμέρας δέκα.
 15 Καὶ μὲν τὸ τέλος τῶν δέκα ἡμερῶν, ὥρᾳθη-
 ἰοχυρὸν σὰν αἱ ἰδέαι αὐτῶν ἀγαθαὶ καὶ ἰχυραὶ ταῖς σαρκὶν
 ὑπὲρ τὰ παιδάγια τὰ ἐσθίοντα τὴν τράπεζαν
 τῆ βασιλείας. 16 Καὶ ἐγένετο Ἀμερσάρ ἀνα-
 ρεύμενος τὸ δεῖπνον αὐτῷ, καὶ τὸν οἶνον τῆ πό-
 ματ^Θ αὐτῷ, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς σπέρματα.
 17 Καὶ τοῖς πύσαρσιν παιδάγιοις τέτοις [καὶ]
 ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς σιύεσθιν καὶ φρόνησιν ἐν πάσῃ
 γραμματικῇ καὶ σοφίᾳ· καὶ Δανιὴλ σιῶηκεν ἐν
 πάσῃ ὁρᾳ καὶ ἐνυπνίοις. 18 Καὶ μὲν τὸ τέ-
 λος τῶν ἡμερῶν, ὧν εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰσαγαγεῖν
 αὐτούς, καὶ εἰσήγαγεν αὐτούς ὁ ἀρχιδυνῆχος ἐνδυ-
 πνον Ναβυχοδονόσορ, 19 καὶ ἐλάλησεν μετ' αὐ-
 οὐκ τῶν ὁ βασιλεὺς· καὶ οὐχ εὐρέθησαν ἐκ πάντων
 αὐτῶν ὅμοιοι Δανιὴλ, καὶ Ἀναΐα, καὶ Μισαὴλ,
 καὶ Ἀζαρία· καὶ ἔστησαν ἐνώπιον τῆ βασιλείας,
 20 καὶ ἐν παντὶ ῥήματι σοφίας καὶ ἐπιστήμης,
 ὧν ἐζήτησεν πρὸ αὐτῶν ὁ βασιλεὺς, εὗρεν αὐτούς
 δεκαπλασίονας, ὥστε πάντας τοὺς ἐπασιδούς
 καὶ τοὺς μάγους τοὺς ὄντας ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ
 αὐτοῦ. 21 Καὶ ἐγένετο Δαριῆς ἕως ἔτις ἐνὸς
 Κύριου τῆ βασιλείας.

Ὅρασις β΄.

ΚΕΦ.

ΚΕΦ. Β'. ΔΑΝΙΗΛ.

ΚΕΦ. Β'.

Ὅρασις γ'.

Ι ΕΝ τῷ ἔτι τῷ δούτῳ τῆς βασιλείας
Ναβουχοδονόσορ ἐνυπνιάσθη Ναβουχοδ-
νόσορ ἐνύπνιον, καὶ ἔξῃ τὸ πνεῦμα
αὐτοῦ, καὶ ὁ ὑπνιῶν αὐτοῦ ἐγένετο ἀπ' αὐτοῦ.
2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τὰς ἐπαίδας,
καὶ τὰς μάγοις, καὶ τὰς φαρμακοῦς, καὶ τὰς
Χαλδαίους, τῷ ἀναγγέλλαι τῷ βασιλεῖ τὰ ἐν-
πνια αὐτοῦ. καὶ ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐνώπιον τοῦ
βασιλέως. 3 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς
ἐνυπνιάσθω, καὶ ἔξῃ τὸ πνεῦμά μου, τῷ γινῶναι ἐνυπνιάσθω
τὸ ἐνύπνιον. 4 Καὶ ἐλάλησαν οἱ Χαλδαῖοι τῷ βα- εἶπον
σιλεῖ συμετί· βασιλεῦ, εἰς τὰς αἰῶνας ζῆθι· σὺ
εἶπον τὸ ἐνύπνιον τοῖς πασι σου, καὶ τίω σύγ-
κρισιν ἀναγγέλλωμεν. 5 Ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς,
καὶ εἶπεν τοῖς Χαλδαίοις· ὁ λόγος ἀπ' ἐμοῦ
ἀπέσθι· ἐάν οὖν μὴ γνωρίσητέ μοι τὸ ἐνύπνιον καὶ
τίω σύγκρισιν αὐτοῦ, εἰς ἀπώλειαν ἔσεσθε, καὶ οἱ
οἶκοι ὑμῶν λησπαραγήσονται. 6 Ἐάν δὲ τὸ ἐν-
πνιον καὶ τίω σύγκρισιν αὐτοῦ γνωρίσητέ μοι, δό-
ματα καὶ δωρεάν καὶ πλεονέκτημα πολλὸν λήψετε
ἀπ' ἐμοῦ· πλεονέκτημα τὸ ἐνύπνιον καὶ τίω σύγκρισιν
αὐτοῦ ἀπαγγέλλετέ μοι. 7 Ἀπεκρίθησαν οἱ Χαλ-
δαῖοι

ΔΑΝΙΗΛ. ΚΕΦ. Β΄.

δαῖοι ἔκ δούτερον, καὶ εἶπαν, ὁ βασιλεὺς εἰπά-
τω τὸ ἐνύπνιον τοῖς πασι αὐτῷ, καὶ τίς σύγ-
κρισιν αὐτῷ ἀναγγελεῖται. 8 Ἀπεκρίθη ὁ βασι-
λεὺς, καὶ εἶπεν· ἐπ' ἀληθείας οἶδα ἐγὼ, ὅτι
οἶδατε χαρὸν ὑμεῖς ἐξαγοράζετε· χαρὸς ἴδετε, ὅτι ἀπέ-
στη ἀπ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα. 9 Ἐὰν οὖν τὸ ἐνύπνιον
μὴ ἀπαγγεῖλητέ μοι, οἶδα ὅτι ῥῆμα ψευδὲς καὶ
διεφθαρμένον συνέθεσθε εἰπεῖν ἐν ὧσι ἐμοῦ, ἕως
ὅς ὁ χαρὸς παρέλθῃ τὸ ἐνύπνιον μου εἰπατέ μοι,
καὶ γνώσομαι, ὅτι τίς σύγκρισιν αὐτῷ ἀναγγε-
λεῖτέ μοι. 10 Ἀπεκρίθησαν πάλιν οἱ Χαλ-
δαῖοι ἐν ὧσι τῷ βασιλεῶς, καὶ λέγουσιν· ὅτι
ἔστι ἄνθρωπος ὅστις τῆς ξηραῖς, ὅστις διωθήσεται τὸ
ῥῆμα τῷ βασιλεῶς γνωρίσαι, καὶ ὅτι πᾶς βασι-
λεὺς μέγας καὶ ἄρχων ῥῆμα τοῦτο ἔκ ἐπερωτᾷ
ἐπαίδων μάγον καὶ Χαλδαίων, 11 ὅτι ὁ λόγος
ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ, βαρὺς, καὶ ἕτερος ὅτι
ἔστι ὅς ἀναγγελεῖ αὐτὸν ἐν ὧσι τῷ βασιλεῶς,
ἀλλ' ἢ θεοί, ὡς ὅτι ἔστι ἡ καὶ οὐκία μὲν πάσης
σαρκός. 12 Τότε ὁ βασιλεὺς ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ
εἶπεν ἀπολέσαι πάντας τῶν σοφῶν Βαβυλῶν. 13
Καὶ τὸ δόγμα ἐξῆλθεν, καὶ οἱ σοφοὶ ἀπεκρί-
νοντο· καὶ ἐζήτησαν Δανιὴλ καὶ τῶν φίλων αὐτῶν
ἀνελθεῖν. 14 Τότε Δανιὴλ ἀπεκρίθη βουλευτῇ
καὶ γνώμῃ πρὸς Ἀειὼχ πρὸς ἀρχιμαγέω τῷ βασι-
λεῶς,

ΚΕΦ. Β'. ΔΑΝΙΗΛ.

λέως, ὅς ἐξῆλθεν ἀνελεῖν τῆς σοφῆς Βαβυλῶνος.
 15 καὶ ἐπισηάνετο αὐτῷ, λέγων· ἄρχων τῷ βα-
 σιλέως, ποῦ πῖνος ἐξῆλθεν ἡ γνώμη ἡ ἀναμῆς
 αὐτῇ ἐκ πορώπου τῷ βασιλέως; ἐγνώσει δὲ
 τὸ ῥῆμα· Ἀειὼν πρὸς Δανιὴλ. 16 Καὶ εἰσῆλθεν βασιλεὺς
 Δανιὴλ, καὶ ἠξίωσεν ὑπὸ τῷ βασιλέως, ὅπως
 χρόνον δῶ αὐτῷ, καὶ τίω σίγκεισιν αὐτῷ ἀπαλ-
 γεῖλη πρὸ βασιλῆ. 17 Καὶ εἰσῆλθεν Δανιὴλ
 εἰς τὸν οἶκον αὐτῷ, καὶ πρὸς Ἀναΐα καὶ πρὸς Μι-
 σαὴλ καὶ πρὸς Ἀζαρία τοῖς φίλοις αὐτῷ τὸ ῥῆμα
 ἐγνώσειεν, 18 καὶ οἰκτιρμὴς ἐζήτουσαν πρὸς τῷ
 θεῷ τῷ ἑρατῷ ὑπὲρ τῷ μυστήριον τούτου, ὅπως
 μὴ ὑπόλαινται Δανιὴλ καὶ οἱ φίλοι αὐτῷ μὲν πᾶν
 ὅτιλοιπὸν σοφῶν Βαβυλῶνος. 19 Τότε πρὸς Δα-
 νιὴλ ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς τὸ μυστήριον ἀπε-
 χαλύφθη· καὶ ἠυλόγησεν τὸν θεὸν τῷ ἑρατῷ Δα-
 νιὴλ, 20 καὶ εἶπεν· εἴη τὸ ὄνομα τῷ θεῷ εὐ-
 λογημὸν ὑπὸ τῷ αἰῶνος καὶ ἕως τῷ αἰῶνος, ὅτι
 ἡ σοφία καὶ ἡ συνέσις καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῷ ὅστιν,
 21 καὶ αὐτὸς ἄλλοιαι χαίρεις καὶ χρόνους, καὶ ἡσυχία
 βασιλεῖς, καὶ μαθισῶ, διδῶς σοφίαν τοῖς σοφοῖς,
 καὶ φερόντων τοῖς εἰδόσι συνέσις, 22 αὐτὸς ὑπο-
 χαλύπτει βαθεῖα καὶ ὑποκρυφα, γινώσκων τὰ ἐν
 τῷ σκότει, καὶ τὸ φῶς μετ' αὐτῷ ὅστιν. 23 Σοὶ
 ὁ θεὸς πᾶν πατέρα μου ἐξομολογῆσαι καὶ αἰνᾶ,
 ὅτι

ΔΑΝΙΗΛ ΚΕΦ. Β'.

ὅτι σοφίαι καὶ δυνάμει δίδωχάς μοι, καὶ νῦν
ἐγνώρισάς μοι ἃ ἠξιώσαμεν παρὰ σοῦ, καὶ τὸ
ὄραμα τῆ βασιλείας ἐγνώρισάς μοι. 24 Καὶ
ἦλθεν Δανιὴλ παρὸς Ἀειῶχ, ὃν κατέστησεν ὁ βα-
σιλεὺς ἀπολέσαι τὸς σοφοὺς Βαβυλωνίων, καὶ
εἶπεν αὐτῷ· τὸς σοφοὺς Βαβυλωνίους μὴ ἀπολέ-
σης, εἰσάγαγε δέ με σὺν αὐτοῖς τῆ βασιλείας, καὶ
τίμω σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ ἀναγγελά. 25 Τότε
Ἀειῶχ σὺν ἀποσπῇ εἰσήγαγεν τὸν Δανιὴλ σὺν
αὐτοῖς τῆ βασιλείας, καὶ εἶπεν αὐτῷ· εὐρήκα ἄνδρα
ἐκ πάντων ὑμῶν τῆς ἀρχιμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας,
ὅστις τὸ σύγκριμα τῷ βασιλεῖ ἀναγγελά. 26 Καὶ
ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπεν τῷ Δανιὴλ, οὗ
Βαρτάσαρ τὸ ὄνομα Βαλτίσαρ· εἰ δυνάσθαι μοι ἀναγγεῖλαι τὸ
ἐνύπνιον ὃ ἴδον, καὶ τίμω σύγκρισιν αὐτῷ; 27 Καὶ
ἀπεκρίθη Δανιὴλ σὺν αὐτοῖς τῆ βασιλείας, καὶ εἶ-
πεν· τὸ μυστήριον ὃ ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ, οὐκ
ἐστὶν σοφῶν μάγων ἐπαιδῶν γαζαρηῶν ἀναγγεῖ-
λαι τῷ βασιλεῖ. 28 Ἀλλ' ἐστὶ ὁ θεὸς σὺν οὐ-
ρανῷ ἀποκαλύπτει μυστήρια, καὶ ἐγνώρισεν τῷ
βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ, ἃ δὲ γενέσθαι ἐπ' ἐχά-
των πάντων ἡμερῶν· τὸ ἐνύπνιον σου καὶ αἱ ὁράσεις
τῆς κεφαλῆς σου ὅτι τῆς κοίτης σου, τὰ τὸ ἐστίν.
29 Σὺ βασιλεὺς ἐθεώρεις· οἱ ἀθροισμοί σου
ὅτι τῆς κοίτης σου ἀνέβησαν, πῇ δὲ γενέσθαι μὲν
ταῦτα·

ΚΕΦ. Β'. ΔΑΝΙΗΛ.

ταῦτα· καὶ ὁ ἀποχαλύπτων μυστήρια ἐγνώρισέν
 σοι ἃ δὲ γινέσθαι. 30 Καὶ ἐμοὶ οὐκ ἐν σοφίᾳ
 τῇ οὕσῃ οἱ ἐμοὶ πᾶσι παύσαι τὴν ζώντα, τὸ
 μυστήριον τοῦ ἀποχαλύφθη, ἀλλ' ἔνεχεν τῷ πλὴν
 σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ γνωρίσαι, ἵνα τὴν ἀγαλο-
 γισμὸς τῆς καρδίας σου γνῶς. 31 Σὺ, βασι-
 λεύ, ἐθεώρεις, καὶ ἰδὲ εἰκὼν μία, μεγάλη ἡ εἰ-
 κὼν ἐκείνη, καὶ ἡ πρῶτος αὐτῆς ὑπερφερής, ὅφεις
 ἐστῶσα πρὸ προσώπου σου, καὶ ἡ ὄψις αὐτῆς
 φοβερά. 32 Ἡ εἰκὼν, ἥς ἡ κεφαλὴ χρυσοῦ
 χρυσοῦ, αἱ χεῖρες καὶ τὸ στήθος καὶ οἱ βραχίονες
 αὐτῆς ἀργυροῖ, ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροὶ χαλκοῖ,
 33 αἱ κνήμαι σιδηραῖ, οἱ πόδες μέσος μὲν τι σι-
 δηρεῖ, καὶ μέσος δὲ τι ὀσφράκινον. 34 Ἐθεώ-
 ρεις ἕως ὅτε ἀπεχίδῃ λίθος ἐξ ὄρους ἀνευ χειρῶν, ἐτμήθη
 καὶ ἐπάταξε πλὴν εἰκόνα ὅπῃ τὴν πόδας τὴν σι-
 δηρεῖ καὶ ὀσφράκινους, καὶ ἐλέπινυν αὐτὴν εἰς
 τέλος. 35 Τότε ἐλεπινύθησαν εἰσάπαξ ὁ σι-
 δηρεῖ, τὸ ὀσφράκινον, ὁ χαλκός, ὁ ἀργυρεῖ, ὁ χρυ-
 σός· καὶ ἐγένετο ὡσεὶ κονιορτός ἀπὸ ἁλματος θερμῆς ἐγένοντο
 καὶ ἐξῆρεν αὐτὰ τὸ πλῆθος τῶν πινδύματος, καὶ
 τόπος οὐχ εὗρέθη αὐτοῖς, καὶ ὁ λίθος ὁ πατά-
 ξας πλὴν εἰκόνα ἐγένετο ὄρος μέγα, καὶ ἐπλή-
 ρωσε πᾶσαν πλὴν γῆν. 36 Τὸ ὅτι τὸ οὐ-
 πνιον, καὶ πλὴν σύγκρισιν αὐτὴν ἐρῶμεν οὐάπτιον

ΔΑΝΙΗΛ. ΚΕΦ. Β'.

τῷ βασιλέως. 37 Σὺ, βασιλεῦ, βασιλεὺς βασιλείῳ, ὃ ὁ θεὸς τῷ ἔραν βασιλείαν ἰχυρὰν καὶ κραταίαν καὶ ἐνπιμον ἔδωκεν 38 ἐν παντὶ τόπῳ, ὅπου κρατοῦσιν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. Θρῆνα τὴ ἀγορῇ, καὶ πετεινὰ τῷ οὐρανοῦ, καὶ ἰχθύας τῆς θαλάσσης ἔδωκεν ἐν τῇ χειρὶ σου, καὶ κατέστησέ σε Κύριον πάντων· σὺ εἶ ἡ κεφαλὴ ἡ χρυσοῦ. 39 Καὶ ὀπίσω σου ἀναστήσεται βασιλεία ἐτέρα ἡπὼν σου, ἥτις ὅστις ὁ ἀργυρὸς, καὶ βασιλεία τρίτη, ἥτις ὅστις ὁ χαλκός, ἡ κυριότης πάσης τῆς γῆς, 40 καὶ βασιλεία τετάρτη, ἥτις ἔσται ἰχυρὰ ὡς σίδερος· ὃν τρόπον ὁ σίδηρος λεπιδὴ καὶ δαμάζει δαμάζει πάντα, ὅπως πάντα λεπιδὴ καὶ δαμάσκει. 41 Καὶ ὅτι εἶδες τὰς πόδας, καὶ τὰς δακτύλους, μέρος μὲν πὶ ὀστέκινον κεραμίδος, μέρος δὲ πὶ σιδηροῦ, βασιλεία διηρημένη ἔσται, καὶ ἀπὸ τῆς ῥίζης τῆς σιδηροῦς ἔσται ἐν αὐτῇ, ὃν τρόπον εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμεμιγμένον πρὸς ὀστέκινον. 42 Καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν μέρος μὲν πὶ σιδηροῦ, μέρος δὲ πὶ ὀστέκινον, μέρος δὲ πὶ τῆς βασιλείας ἐπ' ἔσται ἰχυρὸν, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἔσται συντελεσμένοι. 43 Ὅτι εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμεμιγμένον πρὸς ὀστέκινον, συμμιγῆς ἔσονται ἐν σπέρματι ἀνθρώπων, μένος καὶ οὐκ ἔσονται προσκολλώμενοι ὅπως μετὰ τούτου, πρὸς ὀστέκινον καθὼς ὁ σίδηρος οὐκ ἀναμίγνεται μετ' τῷ ὀστέκινον. 44 Καὶ

ΚΕΦ. Β'. ΔΑΝΙΗΛ.

44 Καὶ οὐ ταῖς ἡμέραις τῶν βασιλέων ὀκταῶν, βασιλεύων
 αἰασήσῃ ὁ θεὸς τῷ ὕδατι βασιλείαι, ἥτις εἰς
 τὰς αἰῶνας ἔσται ἀφθαρτήσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτῆς τὸν αἰῶνα
 λαῶ ἑτέρῳ ἔσται ὑπολειφθήσεται, λεπιδὴ δὲ καὶ
 λιχμήσῃ πάσας τὰς βασιλείαις, καὶ αὕτη ἀναστή-
 σεται εἰς τὰς αἰῶνας, 45 ὃν τρόπον εἶδες, ὅτι
 ὁπότε ὄρας ἐτμήθη λίθος ἄνευ χειρῶν, καὶ ἐλέπτισε
 τὸ ὄσρακον, τὸν σίδηρον, τὸν χαλκόν, τὸν ἄργυρον,
 τὸν χρυσόν· ὁ θεὸς ὁ μέγας ἐγνώρισε πρὸ βασιλῆ
 αὐτῆς γενέσθαι μὲν ταῦτα καὶ ἀληθινόν τὸ ἐνύπνιον,
 καὶ πιστὴ ἡ σύγκρισις αὐτῆς. 46 Τότε ὁ βασι-
 λεὺς Ναβουχοδονόσορ ἔπεσεν ὅππῃ πρὸς ὥπριον, καὶ
 πρὸ Δαμιήλ προσεκυῖωσε, καὶ Μανὰ καὶ εὐωδίας Μανὰ
 καὶ εἶπε ἀπείσθαι αὐτῶν. 47 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
 βασιλεὺς, εἶπε πρὸ Δαμιήλ, ἐπ' ἀληθείας ὁ θεὸς
 ὑμῶν, αὐτὸς ὅστις θεὸς θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυ-
 είων, καὶ βασιλεὺς τῶν βασιλέων, ὁ ἀποκαλύ-
 πτων μυστήρια, ὅτι ἡδυνάδης ἀποκαλύψαι τὰ μυ-
 στήρια ταῦτα. 48 Καὶ ἐμεγάλυνεν ὁ βασιλεὺς
 τὸν Δαμιήλ, καὶ δόματα πολλὰ καὶ μεγάλα
 καὶ πολλὰ ἔδωκεν αὐτῶν, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ὅππῃ
 πάσης χώρας Βαβυλωνίου, καὶ ἄρχοντα σατρα-
 πῶν, καὶ ὅππῃ πάντας τὰς σοφοὺς Βαβυλωνίου.
 49 Καὶ Δαμιήλ ἡγήσατο πρὸς τῷ βασιλεὺς,
 καὶ κατέστησεν ὅππῃ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυ-

Δ Α Ν Ι Η Λ. Κ Ε Φ. γ'.

λῶνος τὴν Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναζώ· καὶ
Δαυιὴλ ἡὺς οὗ τῇ αὐλῇ τῆ βασιλείας.

Κ Ε Φ. Γ'.

Ὅρασις δ'.

Ι **Ε** Τὸς ὁκταχμίδεχάτε Ναβυχοδονόσορ ὁ βα-
σιλεὺς ἐποίησεν εἰκόνα χρυσοῦ, ὕψους
αὐτῆς πήχεων ἐξήκοντα, εὗρος αὐτῆς
πήχεων ἕξ· καὶ ἔστησεν αὐτῷ οὗ πεδίῳ Δευιρᾶ,
οὗ χώρα Βαβυλῶν. 2 Καὶ ἀπέστειλε συνα-
γαγεῖν τὸς ὑπάτους, καὶ τὸς γραμματεῖς, καὶ
τὸς τοπάρχας, ἡγεμόνους, καὶ τυραννοὺς, καὶ τὸς
ἐκ' ἐξουσιῶν, καὶ πάντας τὸς ἄρχοντας τῶν χωρῶν,
τὸν * ἀρχιελεῖν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκότος, ἧς ἔστησεν Ναβυ-
νομὸν χοδονόσορ ὁ βασιλεὺς. 3 Καὶ συνήχθησαν οἱ
Ναβυχοδονό-τοπάρχει, ὑπάτοι, γραμματεῖς, ἡγεμόνοι, τυραννοί
σορ μεγάλοι, οἱ ἐκ' ἐξουσιῶν, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες
τῶν χωρῶν, εἰς τὸν ἐγκαίνισμὸν τῆς εἰκόνος, ἧς
ἔστησεν Ναβυχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς· καὶ συνήχθη-
σαν οἱ τοπάρχει, καὶ εἰσήκουσαν ἐνώπιον τῆς εἰ-
κότος, ἧς ἔστησεν Ναβυχοδονόσορ. 4 Καὶ ὁ κήρυξ
λαοί· ἐβόα οὗ ἰσχυί, Ὑμῶν λέγειται, ἔθνη, λαοίς, φυλαί,
γλώσσαι, 5 ἢ αἱ ὥρα ἀκούσῃτε τῆς φωνῆς τῆς
σάλπιγγος, σύειγγός τε, καὶ κηθάραι, σαμβύ-
κης τε, καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παν-
τὸς

ΚΕΦ. γ'. ΔΑΝΙΗΛ.

τὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες προσηκύνετε τῇ
 εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἔστη Ναβουχοδονόσορ ὁ βασι-
 λεύς. 6 Καὶ ὅς ἂν μὴ πῶν προσηκύνῃ, αὐτῇ
 τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεται εἰς τὴν χάμινον τῆ πυρὸς
 τὴν χαυμένην. 7 Καὶ ἐγένετο ὅταν ἤκουον οἱ λαοὶ ἤκουσαν
 τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγος, σύειγός τε, καὶ κι-
 θάρας, σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμ-
 φωνίας, καὶ πάντες γένους μουσικῶν, πίπτοντες
 πάντες οἱ λαοὶ, φυλαί, γλωσσάι, προσηκύνουσι τῇ
 εἰκόνι τῇ χρυσῇ ὡς ἔστη Ναβουχοδονόσορ ὁ βα-
 σιλεὺς. 8 Τότε προσήλθοσαν ἄνδρες Χαλδαῖοι, προσήλθαν
 καὶ δέβαλον τῆς Ἰσθαίου 9 καὶ ὑποβαλόντες ἐ-
 ποι Ναβουχοδονόσορ τῷ βασιλεῖ βασιλεῖ, εἰς ὑποβαλόν-
 τῆς αἰῶνις ζῆν. 10 Σὺ βασιλεῖ ἔδικας δό-
 γμα, πάντα ἄνθρωπον ὅς ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς
 τῆς σάλπιγος, σύειγός τε, καὶ κιθάρας, σαμ-
 βύκης τε, καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ
 πάντες γένους μουσικῶν, 11 καὶ μὴ πῶν
 προσηκύνῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἐμβληθήσεται εἰς ἐμβληθήσε-
 τὴν χάμινον τῆ πυρὸς τὴν χαυμένην. 12 Εἰ-
 σὶν οὖν ἄνδρες Ἰσθαῖοι, οὓς κατέστησας ὅτι τὰ
 ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος, Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβ-
 δεναχώ, οἱ ἄνδρες ὁκῆνοι οὐχ ὑπέκυσαν, βα-
 σιλεῖ, τῷ δόγματί σου, καὶ τοῖς θεοῖς σου ἔλα-
 τέρωσι, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἣ ἔστησας, ἔ-

Δ Α Ν Ι Η Λ. ΚΕΦ. γ'.

πρεσβυτέρῳ. 13 Τότε Ναβυχοδονόσορ εἶπε
 Σεδράκ, Μι- μῶ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδράκ, Μισάκ,
 σάκ καὶ Ἀβδεναζώ· καὶ ἤχθησαν εἰς ὅπριον τοῦ βασι-
 λέως. 14 Καὶ ἀπεκρίθη Ναβυχοδονόσορ, καὶ
 Σεδράκ, Μι- εἶπεν αὐτοῖς, εἰ ἀληθῶς Σεδράκ, Μισάκ, καὶ Ἀβ-
 σάκ δειναζώ, τοῖς θεοῖς μου ἔλατρεύετε, καὶ τῇ εἰκόνι
 τῇ χρυσῇ, ἣ ἔστησα, ἔπροσκυνεῖτε; 15 Ναῦ
 οὖν εἰ ἔχετε εἰσέτι, ἵνα ὡς αὐτὸν ἀκούσῃτε τῆς
 φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγος τε, καὶ κηθάραι,
 σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας,
 καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πρεσβύτες πρεσβυεύσητε
 τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἣ ἐποίησα· ἐὰν δὲ μὴ πρεσ-
 κυνήσητε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν
 χάμινον τοῦ πυρὸς τὴν χρημμένην· καὶ τίς ὅστις
 τῶν χειρῶν ὁ θεὸς ὃς ἐξελεύεται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς μου; 16 Καὶ
 Σεδράκ, Μι- ἀπεκρίθησαν Σεδράκ, Μισάκ, Ἀβδεναζώ, λέγον-
 σάκτες τῷ βασιλεῖ Ναβυχοδονόσορ· ἔχρεια ἔχο-
 μεν ἡμεῖς πρὸς τὸ ῥήματός σου· οὕτως ἀπεκριθῆναι σοι.
 17 Ἐπὶ γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς ὕψους, ὃ ἡμεῖς
 λατρεύομεν, δυνατὸς ἐξελεῖσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς
 τῆς χειρὸς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς χρημμένης, καὶ ἐκ τῶν χει-
 ρῶν σου, βασιλεῦ, ῥύσεται ἡμᾶς. 18 Καὶ ἐὰν μὴ,
 γνωτὸν ἔστω σοι, βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου ἔλα-
 τρεύομεν, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἔστησας, ἔ-
 προσκυνοῦμεν. 19 Τότε Ναβυχοδονόσορ ὁ βα-
 σιλεὺς

ΚΕΦ. γ. ΔΑΝΙΗΛ.

σιλεύς ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ ἡ ὄψις τῷ προσώπῳ αὐτοῦ ἠλλοιώθη ὅτι Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδε-Σεδράχ, Μιναγώ, καὶ εἶπεν ἑκκαῦσαι τὴν χάμινον ἐπὶ σάκ πλασίως, ἕως ἡ εἰς τέλος ἐκχαῖ. 20 Καὶ ἄνδρας ἰσχυροὺς ἰσχυροὶ εἶπε, πεδνήσαντες τὸν Σεδράχ, Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγώ, ἐμβαλεῖν εἰς τὴν χάμινον σάκ τῷ πυρὸς τὴν χαρμύνην. 21 Τότε οἱ ἄνδρες ἑκείνοι ἐπεδνήθησαν σὺν τοῖς σαραβάροις αὐτοῖς, καὶ πάροις, καὶ περικνημίσαι, καὶ ἐνδύμασιν αὐτοῖς, καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς χαμίνου τῷ ἐμβλήθησαν πυρὸς τῆς χαρμύνης, 22 ἐπεὶ τὸ ῥῆμα τῷ βασιλέως ἔσφιχεν· καὶ ἡ χάμινος ἔξεκαύθη ὡς ὑφρίχυσεν πεπρωτοῦ. καὶ τὰς ἄνδρας ἑκείνους τὰς βάλλοντες Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγώ, ἀπέκλεινεν ἡ φλόξ τῷ πυρὸς. 23 Καὶ οἱ τρεῖς ἄνθρωποι Σεδράχ, Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγώ, ἔπεσον εἰς μέσον τῆς χαμίνου τῷ πυρὸς τῆς χαρμύνης πεπεδημένοι, καὶ διεπάτην ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς, ὑμνουῦντες τὸν θεόν, καὶ εὐλογῶντες τὸν Κύριον. 24 Καὶ Ναβουχοδονόσορ ἤκουσεν ὑμνουῦνται αὐτοῖς, καὶ ἐθαύμασε, καὶ ἔξομνήσθη ἐν αὐτοῦ, καὶ εἶπε τοῖς μεγίσταις αὐτοῦ, ὅτι ἄνδρας τρεῖς ἐβάλομεν εἰς τὸ μέσον ἐνθάλομεν τῷ πυρὸς πεπεδημένους; καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ, εἶπαν ἀληθῶς, βασιλεῦ. 25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, ὁ δὲ ἐγὼ ὅρα ἄνδρας πέντερας λευμέιους, καὶ ἰδοὺ

Δ Α Ν Ι Η Λ. ΚΕΦ. γ'.

παρὰ τοῦ αὐτοῦ οὗ μέσῳ τῷ πυρὸς, καὶ ἀφ' οὗ
 οὗ οὐκ ἔστι ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ ὄρασις τῷ τεταρτῷ
 ὁμοία ἡμῶν θεοῦ. 26 Τότε προσῆλθε Ναβουχο-
 δονόσορ πρὸς τὴν θύραν τῆς χαμίνης τῷ πυρὸς
 Σιδράκ, Μι- τῆς χαμίνης, καὶ εἶπε, Σιδράκ, Μισάκ, Ἀβ-
 σακ ναγῶ, οἱ δούλοι τῷ θεῷ τῷ ὑμῶν, ἔξελθετε καὶ
 Σιδράκ, Μι- δεῦτε ἔξω καὶ ἔξῃλθον Σιδράκ, Μισάκ, Ἀβ-
 σακ καγῶ, ἐκ μέσου τῷ πυρὸς. 27 Καὶ συνάρον-
 ται οἱ σατράπαι, καὶ οἱ στρατηγοί, καὶ οἱ τοπάρ-
 χαι, καὶ οἱ δυνάται τῷ βασιλείῳ, καὶ ἐγνώριον
 τῶν ἀνδρῶν, ὅτι οὐκ ἐκυρίευσεν τὸ πῦρ τῷ σώ-
 ματι αὐτῶν, καὶ ἡ θεία τῆς κεφαλῆς αὐτῶν
 οὐκ ἐφλογίσθη, καὶ τὰ σκεῦδα αὐτῶν οὐκ
 ἠλλοιώθη, καὶ ὁσμή πρὸς ἑκ τῶν αὐτοῖς καὶ
 προσεκύνησεν ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον αὐτῶν πρὸ Κυρίου.
 28 Καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς, καὶ
 Σιδράκ, Μι- εἶπεν, εὐλογητὸς ὁ θεὸς τῶν Σιδράκ, Μισάκ, Ἀβ-
 σακ διναγῶ, ὃς ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτῶν, καὶ ἔει-
 λατο τῶν σωμάτων αὐτῶν, ὅτι ἐπεποιθήσαν ἐπ'
 αὐτοῦ καὶ τὸ ῥῆμα τῷ βασιλείῳ ἠλλοίωσαν, καὶ
 παρέδωκαν τὰ σώματα αὐτῶν εἰς πῦρ, ὅπως μὴ
 λατρεύωσι μηδὲ προσκυνήσωσι ἑσθινὴν θεῶν, ἀλλ' ἡ
 πρὸ θεῶν αὐτῶν. 29 Καὶ ἐγὼ ἐκτίθεμαι τὸ δό-
 αν γμα· πᾶς λαὸς, φυλὴ, γλῶσσα, ἢ ἡ ἐν εἰπῇ βλα-
 Σιδράκ, Μι- σφημίαι καὶ τῷ θεῷ Σιδράκ, Μισάκ, Ἀβ-
 σακ διναγῶ, εἰς

ΚΕΦ. Δ'. ΔΑΝΙΗΛ.

εἰς ἀπώλειαν ἔσονται, καὶ οἱ οἴκοι αὐτῶν εἰς λείαν
παγλῶ, καὶ οὐκ ἔστι θεὸς ἕτερος, ὅστις διωθήσεται σὺν
ῥύσασθαι οὕτως. 30 Τότε κατέδυνε ὁ βασι-κατήνυσεν
λεὺς τὸν Σιδράχ, Μισάχ, Ἀβδοναγῶ, ὅτι τὰ ἔργα τὸ Σιδράχ,
ἐν τῇ χώρᾳ Βαβυλῶνος, καὶ ἠύξησεν αὐτὲς, * καὶ Μισάχ
ἠξίωσεν αὐτὲς ἡγεῖσθαι πάντων τῶν Ἰουδαίων, τῶν τῆς χώρας
οἰκῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῶν. Ὁρασις δ'. Ὁρασις ε'.
31 Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς πᾶσι τοῖς λαοῖς,
φυλαῖς, καὶ γλώσσας, τοῖς οἰκῶσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ,
εἰρήνη ὑμῖν πληθυνθεῖν. 32 Τὰ σημεῖα καὶ τὰ
τέρατα ἃ ἐποίησε μετ' ἐμῶν ὁ θεὸς ὁ ὑψίστος, ἤρεσεν
ἐνδομτίον ἐμῶν ἀναγγεῖλαι ὑμῖν, 33 ὥς μεγάλη
καὶ ἰσχυρά· ἡ βασιλεία αὐτῶν, βασιλεία αἰώνιος,
καὶ ἡ ἐξουσία αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. γενεὰς γενεῶν

ΚΕΦ. Δ'.

1 **Ε**ΓΩ Ναβουχοδονόσορ ἐβραίων ἡμῶν οὕτως
οἶκῳ μου, καὶ ἐβραίων ὅτι τῷ θρόνῳ μου.
2 Ἐνύπνιον ἴδον, καὶ ἐφοβέριστέ με, καὶ
ἐταράχθην ὅτι τῆς κοίτης μου, καὶ αἱ ὀφθαλμοί
τῆς κεφαλῆς μου ἐπέβλεψάν με. 3 Καὶ δι' ἐμῶν συνεβράχυσαν
ἐτέθη δόγμα, τῷ εἰσαγαγεῖν ἐνώπιόν μου πάντας
τοὺς σοφῆς Βαβυλῶνος, ὅπως τίμω σύγκρισιν τῷ
ἐνύπνιου γνωρίσωσί μοι. 4 Καὶ εἰσεπορεύοντο
οἱ ἱερεῖς, μάγιοι, γαζαριοὶ, καὶ οἱ Χαλδαῖοι
καὶ

ΔΑΝΙΗΛ. ΚΕΦ. Δ'.

καὶ τὸ σὺπνιοι εἶπα ἐγὼ σάωσιον αὐτῶν. καὶ
 τὴν σύγκρισιν αὐτῶν οὐκ ἐγνώρισάν μοι, 5 ἕως
 ὅτε ἦλθε Δαυὶδ, ὅτε τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ καὶ τὸ
 ὄνομα τῶ θεῷ μου, ὅς πνεῦμα θεῷ ἄγιοι ἐν
 αὐτοῖς εἶπα καὶ ἔχθ. καὶ τὸ σὺπνιοι ὅ εἶπα, 6 Βαλτάσαρ
 Βαρτάσαρ ὁ ἄρχων τῶν ἐπαίδων, ὃν ἐγὼ ἐγνων ὅτι πνεῦμα
 ἐαυτῶ ἔχθ θεῷ ἄγιοι ἐν σοί, καὶ πᾶν μυστήριον οὐκ ἀδυνατεῖ
 ἀδυνατήσῃ σε, ἀκῶσον τὴν ὄρασιν τῶ σὺπνίου μου, 7 ἵδον,
 καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν εἰπὼν μοι. 7 Ἐπὶ τῆς
 κοίτης μου ἐθεώρουν, καὶ ἵδ' ἐν δένδρον ἐν μέσῳ
 τῆς γῆς, καὶ τὸ ὕψος αὐτῶ πολύ. 8 Ἐμεγα-
 λύνθη τὸ δένδρον ἐκεῖνο καὶ ἴχουσε, καὶ τὸ ὕψος
 αὐτῶ ἐφθασεν ἕως τῆς ὀροῦ, καὶ τὸ κῦτος αὐτῶ
 τὰ πέρατα εἰς τὸ πέρας ἀπάσης τῆς γῆς, 9 τὰ φύλλα
 πάντων αὐτῶ ὡραῖα, καὶ ὁ καρπὸς αὐτῶ πολὺς, καὶ
 τροφή πάντων ἐν αὐτοῖς, καὶ ὑποκάρτεται αὐτῶ
 κατεσκήνου τὰ θηρία τὰ ἄγρια, καὶ ἐν τοῖς
 κλάδοις αὐτῶ κατάρκου τὰ ὄρνεα τῆς οὐρανοῦ,
 καὶ ἐξ αὐτῶ ἐτρεφέτο πάντα σὰρξ. 10 Ἐθεώ-
 ρουν ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς ἐπὶ τῆς κοίτης
 μου ἐξηγήσας, καὶ ἵδ' εἶρ, καὶ ἅγιος ἀπ' οὐρα-
 νοῦ κατέβη, 11 καὶ ἐφώνησεν ἐν ἰσχύϊ, καὶ οὐ-
 τὸς εἶπεν, ἐκκόψατε τὸ δένδρον, καὶ ἐκπύλατε
 τὸν καρπὸν αὐτῶ, καὶ ἐκπνέξατε τὰ φύλλα
 τῶν καρπῶν αὐτῶ, καὶ ἀποσκορπίσατε τὸν καρπὸν αὐτῶ· σα-
 λωθῇ.

ΚΕΦ. Δ'. ΔΑΝΙΗΛ.

λαβθήτωσαν τὰ θμεία ὑποκάτωθεν αὐτῷ, καὶ
 τὰ ὄρνεα ὑπὸ τῶν κλάδων αὐτῷ. 12 Πλὴν
 τὴν φυλὴν τῶν ῥιζῶν αὐτῷ εἰ τῇ γῇ ἐάσατε, καὶ
 εἰ δεσμῷ σιδηρῷ καὶ χαλκῷ, καὶ εἰ τῇ χλόῃ
 τῇ ἔξω, καὶ εἰ τῇ δρόσῳ τῆ ἔρημου κοιτασθή-
 σεται, καὶ μὴ τῶν θμείων ἡ μερὶς αὐτῷ εἰ τῷ
 χόρτῳ τῆς γῆς. 13 Ἡ καρδία αὐτῷ ὑπὸ τῶν
 ἀνθρώπων ἀλλοιωθήσεται, καὶ καρδία θμείων δό-
 θήσεται αὐτῷ, καὶ ἐπὶ χερσὶ ἀλλαγήσονται ἐπ'
 αὐτόν. 14 Διὰ συγκρίματος ἐρ' ὁ λόγος, καὶ
 ἔμα ἀγίων τὸ ἐπερώτημα, ἵνα γινώσκῃ οἱ ζῶντες, λόγος
 ὅτι Κύριός ἐστιν ὁ ὑψίστος τῆς βασιλείας τῶν ἀν-
 θρώπων, καὶ ὅτι εἰ δόξη, δώσῃ αὐτῷ, καὶ ἔξω-
 δέτωμα ἀνθρώπων ἀναστήσῃ ἐπ' αὐτῷ. 15 Τὸτο ἀναστήσεται
 τὸ ἐνύπνιον ὃ ἴδον ἐγὼ Ναβυχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς,
 καὶ σὺ Βαλτάσαρ, τὸ σύγκριμα εἰπόν, ὅτι πάν-
 τες οἱ σοφοὶ τῆς βασιλείας μου ἔδιδόν μοι τὸ
 σύγκριμα αὐτῷ διηλώσαί μοι· σὺ δὲ, Δαμιῆλ,
 διώασα, ὅτι πνεῦμα θεῶν ἐν σοὶ ἄγει. 16 Τότε
 Δαμιῆλ, ὅτι τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ, ἀπηνεώθη ὡσεὶ Βαρτάσαρ
 ὄραν μίαν, καὶ οἱ ἀφελογισμοὶ αὐτῷ συνετά-
 ραον αὐτόν· καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶ-
 πεν· Βαλτάσαρ, τὸ ἐνύπνιον καὶ ἡ σύγκρισις μὴ χαζα-
 σκευάτω σε· καὶ ἀπεκρίθη Βαλτάσαρ, καὶ εἶπε, Βαρτάσαρ
 Κύριε, ἔγω τὸ ἐνύπνιον τοῖς μισθῶσί σε, καὶ ἡ σύλ-
 κρισις

ΔΑΝΙΗΛ ΚΕΦ. Δ'.

κρισις αὐτῷ τοῖς ἐχθροῖς σου. 17 Τὸ δένδρον
 ὃ εἶδες τὸ μεγαλιῦν καὶ τὸ ἰσχυρὸς, ὃ τὸ ὕψος
 ἔφθασεν ἔρθανεν εἰς τὸν ἔρχον, καὶ τὸ κῦτος αὐτοῦ εἰς πᾶ-
 σαν τὴν γῆν, 18 καὶ τὰ φύλλα αὐτοῦ εὐθαλῆ
 καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς, καὶ τροφή πᾶσιν ὡς
 αὐτοῖς. ὡς οὖν αὐτοῦ κατῴκει τὰ θεία τὰ
 κατῴκει ἀγρία, καὶ ὡς τοῖς κλάδοις αὐτοῦ κατεσκήνουσι τὰ
 ὄρνεα τῷ ἔρχον, 19 σὺ εἰ, βασιλεῦ, ὅτι ἐμε-
 γαλιῦθης καὶ ἰσχυρὰς, καὶ ἡ μεγαλωσύνη σου
 ἐμεγαλιῦθη, καὶ ἔφθασεν εἰς τὸν ἔρχον, καὶ ἡ
 κυρεία σου εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς. 20 Καὶ
 ὅτι εἶδεν ὁ βασιλεὺς εἶρ, καὶ ἄγων καταβαίνοντα
 ὡς ἀπὸ τῷ ἔρχον, καὶ εἶπεν, ὀκλίπατε τὸ δένδρον,
 καὶ ἀφαφείρατε αὐτὸ, πλὴν τὴν φυλὴν τῶν
 ῥιζῶν αὐτοῦ ἐάσατε ὡς τῇ γῇ, καὶ ῥὰ δεσμῶσι
 δηρῶ καὶ ἐν χαλκῷ, καὶ ὡς τῇ χλόῃ τῇ ἔξω,
 καὶ ὡς τῇ δρόσῳ τῷ ἔρχον αὐλισθήσεται, καὶ
 μετὰ θείων ἀγρίων ἡ μερὶς αὐτοῦ, ἕως ὃ ἐπὶ
 καὶ ἄλλοιωθῶσιν ἐπ' αὐτόν. 21 Τῷτο ἡ σύλ-
 κρισις αὐτοῦ, βασιλεῦ, καὶ σύγκριμα ὑμῖν ἐστίν,
 ὃ ἔφθασεν ὅτι τὸν Κύριόν μου τὸν βασιλέα,
 22 καὶ σὲ ὀκδιώξουσιν ἀπὸ πάντων ἀνθρώπων, καὶ
 μὴ θείων ἀγρίων ἔσσι ἡ κατωχία σου, καὶ χόρ-
 τωμίσουσίν τοι ὡς βοῦν φωμῖσί σε, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τῷ
 ἔρχον αὐλισθήσῃ, καὶ ἐπὶ καὶ ἄλλοιωθῶσιν αὐτόν
 ὅτι

ΚΕΦ. Δ'. ΔΑΝΙΗΛ.

ὅτι σέ, ἕως ἔργως, ὅτι κυριεύει ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὡς ἀνδρὶ δόξῃ, δώσῃ αὐτίω. 23 Καὶ ὅτι εἶπαν, ἐάσατε τὴν φυλὴν εἶπει τῶν ἑξῶν τῷ δένδρῳ· ἡ βασιλεία σου σοὶ μένει, ἀφ' ἧς ἀνδρὶ γινώσκῃ τὴν ἐξουσίαν τὴν ἐξάνιον. 24 Διὰ ἐπ' ἐράνιον οὗτο, βασιλεῦ, ἡ βουλὴ μου ἀρεσάτω σοι, καὶ τὰς ἀμαρτίας σου ἐν ἐλεημοσύνῃς λύτρωσαι, καὶ τὰς ἀδικίας σου ἐν οἰκτιρμοῖς πεινήτων. ἴσως ἔσμαι μακρόθυμος τοῖς πᾶσι πλάμασί σου ὁ θεός. 25 Ταῦτα πάντα ἔφασκεν ὅτι Ναβουχοδονόσορ τὸν βασιλέα. 26 Μετὰ δωδεκάμηνον, ὅτι πρὸς τὴν βασιλείαν αὐτῷ ἐν Βαβυλῶνι περὶ πατρίδος, 27 ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπεν, οὐχ αὐτὴ ὅτι Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, ἡ ἐγὼ ὡκοδόμησα εἰς οἶκον βασιλείας, ἐν τῇ κατὰ τῆς ἰσχύος μου, εἰς πᾶν τῆς δόξης μου; 28 Ἐπὶ τῷ λόγῳ ἐν τῇ φόρῃ τῆς βασιλείας ὄντος, φωνὴ ἀπ' ἐξάνιον ἐγένετο, καὶ τῷ λέγουσι Ναβουχοδονόσορ βασιλεῦ, ἡ βασιλεία σου παρήλθεν ἀπὸ σοῦ, 29 καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων σε ἐκδιώκουσι, καὶ μετ' ἐξάνιον ἀρχαῖον ἐκδιώξουσιν ἡ κατεδικία σου, καὶ χόρτον ὡς βοῦν φάμεσί σε, φάμεσσί σου καὶ ἐπὶ καμρὶ ἀλλαγήσονται ὅτι σέ, ἕως ἔργως ὅτι κυριεύει ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὡς ἀνδρὶ δόξῃ, δώσῃ αὐτίω. 30 Αὐτῇ ἐάν τῇ ὥρᾳ ὁ λόγος συνετελέσθῃ ὅτι Ναβουχοδονόσορ τὸν

ΔΑΝΙΗΛ. ΚΕΦ. Δ'.

τὸν βασιλέα, καὶ ἀπὸ πάντων ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη,
καὶ χόρτον ὡς βοῦς ἤσθιε, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου
τῷ ὕδατι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη, ἕως ἧς αἱ τρί-
χες αὐτοῦ ὡς λεόντων ἐμεγαλυνήθησαν, καὶ οἱ ὄνυ-
χες αὐτοῦ ὡς ὀρνέων. 31 Καὶ μετὰ τὸ τέλος πάντων
ἡμερῶν, ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ τὰς ὀφθαλμούς μου
εἰς τὸν ὕδατι ἀνέλαβον, καὶ αἱ φρένες μου ἐπ'
ἐμὲ ἐπεγράφησαν, καὶ τῷ ὑψίστῳ ἠυλόησα, καὶ
τὰς αἰῶνας τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα ἤγησα, καὶ ἐδόξασα, ὅτι
ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐξουσία αἰώνιος, καὶ ἡ βασιλεία
αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν, 32 καὶ πάντες οἱ
κατοικοῦντες τὴν γῆν ὡς ὁδὸν ἐλογίαθησαν·
καὶ χάρις τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖ ἐν τῇ διωμένῃ
τῷ οὐρανοῦ, καὶ ἐν τῇ κατωκίᾳ τῆς γῆς· καὶ
οὐκ ἔστι ὅς ἀντιποιήσεται τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ
ἐρεῖ αὐτῷ, τί ἐποίησας; 33 Αὐτῷ τῷ χαίρῳ
αἱ φρένες μου ἐπεγράφησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ εἰς τὴν
πμὴν τῆς βασιλείας μου ἦλθον· καὶ ἡ μορ-
φή μου ἐπέσρεψεν ἐπ' ἐμὲ, καὶ οἱ τύρανοί μου
καὶ οἱ μεγιστᾶνες μου ἐζήτουν με, καὶ ὅτι τὴν
βασιλείαν μου ἐκραταώθην, καὶ μεγαλωσιὸν
φεισύτερα προσέτεθι μοι. 34 Νῦν δὲ ἐγὼ
Ναβουχοδονόσορ αἰνῶ καὶ ὑψοῦμαι, καὶ δοξάζω
τὸν βασιλέα τῷ οὐρανοῦ, ὅτι πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ ἀληθινὰ, καὶ αἱ κρίσεις αὐτοῦ κρίσεις, καὶ
πάντα

ΚΕΦ. Ε'. ΔΑΝΙΗΛ.

πάντας τὰς πορνομήτους ἐν ὑπερηφανίᾳ δύ-
ναται ἀπεινώσαι.

Ὅρασις ε'.

Κ Ε Φ. Ε'.

Ὅρασις ς'.

Ι Βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν δεῖπνον μέγα Βαρτάσαρ
τοῖς μεγίσταις αὐτῷ ἀνδράσιν χιλίοις,
καὶ κατέταντο τῶν χιλίων ὁ οἶνος, 2 καὶ
πῖνον Βαλτάσαρ εἶπεν ἐν τῇ γαστρὶ τῷ οἴνῳ,
τῷ συνεκῆν τὰ σκόνη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυ-
ρεᾶ, ἀ ἐξήνεγκεν Ναβυχοδονόσορ ὁ πατὴρ αὐτῷ
ἐκ τῷ ναὺ τῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ πρέπωσαν ἐν
αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ μεγίσταις αὐτῷ, καὶ
αἱ παλλακαὶ αὐτῷ, καὶ αἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ.
3 Καὶ ἠνέχθησαν τὰ σκόνη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἠχθησαν
ἀργυρεᾶ, ἀ ἐξήνεγκεν ἐκ τῷ ναὺ τῷ δεῖπνῷ τῷ ἐν
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔπεινον ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, καὶ
οἱ μεγίσταις αὐτῷ, καὶ ὀφθαλμοὶ αὐτῷ, καὶ αἱ
παλλακαὶ αὐτῷ. 4 ἔπεινον οἶνον, καὶ ἤνεσαν τὰς
θεοὺς τὰς χρυσοῦς, καὶ ἀργυροῦς, καὶ χαλκοῦς,
καὶ σιδηροῦς, καὶ ξυλίνοις, καὶ λιθίνοις· καὶ τὸν
θεὸν τῷ αἰῶνος οὐκ ἠυλογήσαντο, ἔχοντα ἐξουσίαν
τῷ πνέματι αὐτῶν. 5 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
ἐξῆλθον δάκτυλοι χειρὸς ἀνθρώπου, καὶ ἔγρα-

φον

Δ Α Ν Ι Η Λ. ΚΕΦ. Ε΄.

φον χατίαντι τῆς λαμπάδος ἐπὶ τὸ κοιάνμα τῷ
 τοίχῳ τῷ οἴκῳ τῷ βασιλέως, καὶ ὁ βασιλεὺς
 ἐθεώρῃ τὴν ἀσφαλῆος τῆς χειρὸς τῆς γε-
 φύσης. 6 Τότε τῷ βασιλέως ἡ μορφή ἠλλοιώ-
 θη, καὶ οἱ ἀλογισμοὶ αὐτοῦ συνετάρασον αὐτόν,
 καὶ οἱ σιὺτισμοὶ τῆς ὁσφύος αὐτοῦ διελύοντο, καὶ
 τὰ ῥόνατα αὐτοῦ συνεκροῦντο. 7 Καὶ ἐβόησεν
 ὁ βασιλεὺς ἐν ἰσχύϊ, τῷ εἰσάγαγεῖν μάγας, χαλ-
 δαίμνας, γαζαρηνούς· καὶ εἶπεν τοῖς σοφοῖς Βαβυ-
 λῶνος, ὅς ἐάν ἀναγνώ τὴν γραφὴν τούτῳ, καὶ
 τὴν σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσῃ μοι, πορφύραν ἐ-
 δίδου, καὶ ὁ μαριάκῃς ὁ χρυσοῦς [ἐστὶ] ἐπὶ
 τὸν πύργον αὐτοῦ, καὶ πείσῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ
 μου ἄρξει. 8 Καὶ εἰσεπορεύοντο πάντες οἱ σοφοὶ
 τῷ βασιλέως, καὶ οὐκ ἠδυνάοντο τὴν γραφὴν
 ἀναγνώσκειν, ὅθεν τὴν σύγκρισιν γνωρίσῃ τῷ βα-
 σιλεῖ. 9 Καὶ ὁ βασιλεὺς Βαλζάσαρ πολὺ ἐτα-
 ράχθη, καὶ ἡ μορφή αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐκ αὐτοῦ,
 συνετάρασ- καὶ οἱ μεγάλαι αὐτοῦ συνετάρασον. 10 Καὶ
 σοι αὐτόν ἐσθλῶς ἡ βασίλισσα χατίαντι τῶν λόγων τῷ βασι-
 λέως, καὶ τῶν μεγάλων αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τῷ πύργῳ,
 καὶ ἀπεκρίθη ἡ βασίλισσα, καὶ εἶπεν· βασιλεῦ,
 εἰς τὴν αἰῶνα ζῇ· μὴ παραστέπῃς σε οἱ
 ἀλογισμοὶ σοῦ, καὶ ἡ μορφή σοῦ μὴ ἠλλοιάσθω.
 11 Ἐστὶν ἀνὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σοῦ, ἐν ᾧ πνεῦμα

ΚΕΦ. ε'. ΔΑΝΙΗΛ.

Θεὸς ἅγιον καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆ πατρὸς σου,
 γρηγόρησις καὶ σιῶσις εὐρέθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ βα-
 σιλὺς Ναβουχοδονόσορ ὁ πατὴρ σου ἄρχοντα
 ἐπαοιδῶν, μάγων, Χαλδαίων, γαζαρηῶν κατέστη-
 σεν αὐτὸν ὁ πατὴρ σου ὁ βασιλεὺς. 12 Ὅτι
 πνεῦμα θεῖον ἐν αὐτῷ, καὶ φρόνησις καὶ σιῶ-
 σις ἐν αὐτῷ, συγκρίναι ἐνύπνια, καὶ ἀναγγέλλων
 κραδύμματα, καὶ λύων σιωδίσμοις, Δαυὶήλ· καὶ
 ὁ βασιλὺς ἐπέθηκεν αὐτῷ ὄνομα, Βαλτάσαρ·
 νῦν οὖν κληθήτω, καὶ τίω σύγκρισιν αὐτῷ ἀναγ-
 γελῆ σοι. 13 Τότε Δαυὶήλ εἰσῆλθον ἐνώπιον
 τῆ βασιλέως, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Δαυὶήλ·
 σὺ εἶ Δαυὶήλ, ὁ ἀπὸ πάντων ἡγῶν τῆς αἰχμαλω-
 σίας τῆς Ἰουδαίας, ἧς ἤγαγεν ὁ βασιλὺς ὁ πα-
 τὴρ μου; 14 Ἦκουσα θεῖ σου, ὅτι πνεῦμα
 θεῶν ἐν σοί, καὶ γρηγόρησις, καὶ σιῶσις, καὶ σο-
 φία θεῖα εὐρέθη ἐν σοί. 15 Καὶ νῦν εἰσῆλθον
 ἐνώπιον ἐμῶν οἱ σοφοί, μάγοι, γαζαριοί, ἵνα τίω
 γραφίω πάντων ἀναγνώσιν, καὶ τίω σύγκρισιν αὐ-
 τῆς γνώσεώς μοι, καὶ ὅσα ἠδυνήθησαν ἀναγ-
 γεῖλαί μοι. 16 Καὶ ἐγὼ ἤκουσα θεῖ σὺ, ὅτι
 σὺ διώσασαι κρίματα συγκρίνεις· νῦν οὖν ἐὰν δυ-
 νῇς τίω γραφίω πάντων ἀναγνώσας, καὶ τίω
 σύγκρισιν αὐτῆς γνώσεαι μοι, πορφύραι ἐσθύσης,
 καὶ ὁ μαπαάκης ὁ χρυσοῦς ἐσθῆτι τὸν πᾶσιν·

Δ Α Ν Ι Η Λ. ΚΕΦ. Ε΄.

λόν σου, καὶ πείτος οὐ τῇ βασιλείᾳ μὲ ἀρξῇς.

17 Τότε ἀπεκρίθη Δανιὴλ, καὶ εἶπεν οἰώπιον
τῇ βασιλείᾳ· τὰ δόματά σου σὺν σοὶ ἔγω, καὶ
τὴν δωρεάν τῆς οἰκίας σου ἐτέρῳ δὸς, ἐγὼ δὲ
τὴν γραφὴν ἀναγνώσομαι πρὸ βασιλῆς, καὶ τὴν
σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσω σοι. 18 βασιλεῦ· ὁ

θεὸς ὁ ὑψίστος τὴν βασιλείαν καὶ τὴν μεγαλω-
σύνην καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν ἔδωκεν Να-
βουχοδονόσορ πρὸ πατρὸς σου, 19 καὶ ἀπὸ τῆς
μεγαλοσύνης, ἧς ἔδωκεν αὐτῷ, πάντες οἱ λαοί,
φυλαί, γλῶσσαι ἦσαν τρέμοντες καὶ φοβούμενοι
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· οὐς ἐβύλετο αὐτὸς ἀνῆρ,

καὶ οὐς ἐβύλετο αὐτὸς ἔτυπεν, καὶ οὐς ἐβύλετο

αὐτὸς ὑψῶν, καὶ οὐς ἐβύλετο αὐτὸς ἐταπείνου.
20 Καὶ ὅτε ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ τὸ πνεῦ-
μα αὐτοῦ ἐκραυγάζθη τῇ ὑπερηφάνειᾳ, κατη-
νέχθη ἀπὸ τῆς θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ

ἡ τιμὴ ἀφῆρέθη ἀπ' αὐτοῦ, 21 καὶ ἀπὸ τῶν
αἰθρώπων ἐξεδιόχθη, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ μετὰ
τῶν θηρίων ἐδόθη, καὶ μετὰ ὀνάντων ἡ κατοικία
αὐτοῦ, καὶ χορτοὶ ὡς βοῦν ἐφώμιζον αὐτὸν, καὶ
ἀπὸ τῆς δρόσος τῆς ἔριδος τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη,
ἕως ὅ ἔγνω ὅτι κτερίζει θεὸς ὁ ὑψίστος τῆς βασι-
λείας πῶν αἰθρώπων, καὶ ὅτι ἐὰν δόξῃ, δώσῃ αὐ-
τῷ. 22 Καὶ σὺ ὁ υἱὸς αὐτοῦ, Βαλπίσαρ, οὐκ

ἐταπεί-

ΚΕΦ. Ε'. ΔΑΝΙΗΛ.

ἔταπεισας τὴν καρδίαν σου εἰώπιον τῷ Θεῷ.
 ἔ πάντα τῶντα ἔγινες; 23 Καὶ ὅτι τὸν Κύ-
 ριον Θεὸν τῷ ἔρανον ὑψώθης, καὶ τὰ σκεύη τῷ
 οἴκου αὐτοῦ ἠνεγκαν εἰώπιόν σου, καὶ σὺ καὶ οἱ με- ἠνεγκας]
 γισαῖές σου, καὶ αἱ παλλαχαὶ σου, καὶ αἱ ὡρυ-
 κοιταὶ σου οἶνοι ὀκνίετε εἰς αὐτοῖς· καὶ τὰς θύρας
 τὰς χρυσοῦς, καὶ ἀργυροῦς, καὶ χαλκοῦς, καὶ σι-
 δηροῦς, καὶ ξυλίνους, καὶ λιθίνας, οἱ ἃ βλέπουσιν,
 καὶ οἱ οὐκ ἀκούουσιν, καὶ ἃ γινώσκουσιν, ἠνεσας, καὶ
 τὸν Θεόν, ἃ ἡ πίστις σου εἰς τὴν χεῖρ αὐτοῦ καὶ πᾶ-
 σαι αἱ ὁδοὶ σου, αὐτὸν ὅκ ἐδόξασας; 24 Διὰ
 τοῦτο ὅκ ὡροσώπου αὐτοῦ ἀπετάλη ἀσράγα-
 λος χειρὸς, καὶ τὴν γραφὴν τῶντα ἐρέταξεν.
 25 Καὶ αὕτη ἡ γραφή ἡ εἰς τὴν γράμην· μακὴ,
 θεκέλ, φάρες. 26 Τοῦτο τὸ σύγκριμα τῷ ῥή-
 ματι· μακὴ, ἐμέτησεν ὁ Θεὸς τὴν βασιλείαν
 σου, καὶ ἐπλήρωσεν αὐτήν. 27 θεκέλ, ἐσάθη
 εἰς ζυγῶν, καὶ ἐσάθη ὑπερῶν. 28 φάρες, δη-
 ρήσαι ἡ βασιλεία σου, καὶ ἐσάθη Μήδους καὶ Περ-
 σίας. 29 Καὶ εἶπεν Βαλτάσαρ, καὶ ἐσάθησεν
 τὸν Δανιὴλ πορφύραν, καὶ τὸν κοσμήσαν τὸν χρυ-
 σοῦν ἐσάθησαν ἐπὶ τὸν πύχνηλον αὐτοῦ, καὶ
 ἐκήρυξεν ἐπὶ αὐτοῦ, τῷ εἶναι αὐτὸν ἀρχοντα
 τρίτον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. Ὁρασις δ'. Ὁρα-
 σις ζ'. 30 Ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἀπαρήθη Βαλ-
 τασαρ

Δ Α Ν Ι Η Λ. ΚΕΦ. 5.

τάσαρ ὁ βασιλεὺς ὁ Χαλδαῖος, 31 καὶ Δαρῆος ὁ
Μήδος πῦράβει τὴν βασιλείαν, ὣν ἕκαστος ἐξή-
κοιτα δύο.

Κ Ε Φ. 5.

Κ ΑΙ ἤρεσεν ἐνώπιον Δαρείου, καὶ κατέστη-
σεν ὅτι τῆς βασιλείας σατραπάς ἔχα-
τὸν εἴκοσι, τῶ ἐνάμ αὐτοὺς ὡς πάση τῇ
βασιλείᾳ αὐτῷ, 2 καὶ ἐπάνω αὐτῶν τακτικὸς
τρῆς, ὡς ἰὼ Δανιὴλ εἰς ἕξ αὐτῶν, τῶ δὲ ποδι-
δόναι αὐτοῖς τὰς σατραπάς λόγον, ὅπως ὁ βα-
σιλεὺς μὴ σνοχλήται. 3 Καὶ ἦν Δανιὴλ ὑπὲρ
ἐπ' αὐτοὺς, ὅτι πνεῦμα πρῶτον ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ
βασιλεὺς κατέστησεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης τῆς βασι-
λείας αὐτῷ. 4 Καὶ οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατραπά-
ται ἐζήτουν πρῶτα εὐρεῖν κατὰ Δανιὴλ καὶ
ἀμβλάκημα πᾶσαι πρῶτα καὶ πρῶτον καὶ ἀμπλάκημα
οὐχ εὖρον κατ' αὐτῷ, ὅτι πρὸς ἰὼ. 5 Καὶ
εἶπον οἱ τακτικοὶ οὐχ εὐρήσομεν κατὰ Δανιὴλ
νόμοις πρῶτα, εἰ μὴ ἐν νόμοις θεῶν αὐτῷ. 6 Τότε
οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατραπᾶται παρέστησαν πρὸ βα-
σιλέως, καὶ εἶπαν αὐτῷ· Δαρῆε βασιλεῦ, εἰς τὰς
αἰῶνας ζῆθι. 7 Συμβεβλῶσαιτο πάντες οἱ ὅτι
τῆς βασιλείας σε γρατῆροι καὶ σατραπᾶται, ὑπα-
τοι καὶ ὑπάρχαι, τῶ γῆσαι γάσιν βασιλικῶν,
καὶ

ΚΕΦ. 5'. ΔΑΝΙΗΛ.

καὶ ἐνοχύσαι ὀρισμὸν, ὅπως ὅς ἀν' αὐτήσῃαι αὐτήμα
 ᾠδὴ παντὸς θεῷ καὶ ἀνθρώπου, ἕως ἡμερῶν τριά- ἀνθρώπων
 κοντα, ἀλλ' ἢ ᾠδὴ σὺ βασιλεῦ, ἐμβληθήσῃαι εἰς ἐμβληθή-
 τὸν λάκκον τῶν λεόντων. 8 Νυῦ οὖν, βασιλεῦ, σείαι
 σῆσον ὀρισμὸν, καὶ ἕκθεσ γραφίῃ, ὅπως μὴ ἀλ-
 λωθῇ τὸ δόγμα Μήδων καὶ Περσῶν. 9 Τότε
 ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος ἐπέταξεν γραφῆναι τὸ δόγμα.
 10 Καὶ Δανιὴλ ἠνίχα ἔγινω, ὅτι ἐνεβλήθη τὸ δόγμα,
 εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον ἑαυτοῦ· καὶ αἱ θυρείδες
 ἠνεαγμύσαι αὐτῷ εἰ τοῖς ὑψώοις αὐτῷ κατέ-
 ναντι Ἱερουσαλὴμ, καὶ χαμερὺς τρεῖς τῆς ἡμέρας
 ἡμερῶν καὶ ἡμέρας αὐτῷ, καὶ ποσὶ
 χόρμος καὶ ἑξομολογούμενος εἰς αὐτὸν τῷ θεῷ
 αὐτῷ, καὶ ἡμερῶν αὐτῷ ἐμπεραθεν. 11 Τότε
 οἱ ἄνδρες ἐκείνοι παρητήρησαν, καὶ εὗρον τὸν
 Δανιὴλ ἀξιουῶτα καὶ δέοιμον τῷ θεῷ αὐτῷ.
 12 Καὶ πορευθέντες λέγουσιν τῷ βασιλεῖ· βα-
 σιλεῦ, οὐχὶ ὀρισμὸν ἔταξας, ὅπως πᾶς ἀνθρώπος
 ὅς ἀν' αὐτήσῃαι ᾠδὴ παντὸς θεῷ καὶ ἀνθρώπου
 αὐτήμα, ἕως ἡμερῶν τριάκοντα, ἀλλ' ἢ ᾠδὴ σὺ,
 βασιλεῦ, ἐμβληθήσῃαι εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόν-
 των; καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· ἀληθινὸς ὁ λόγος,
 καὶ τὸ δόγμα Μήδων καὶ Περσῶν ἔπαρελθ-
 σεται. 13 Τότε ἀπεκρίθησαν, καὶ λέγουσιν
 εἰς αὐτὸν τῷ βασιλεῖ· Δανιὴλ, ὁ ἀπὸ τῶν υἱῶν

ΔΑΝΙΗΛ. ΚΕΦ. Ε΄.

τῆς αὐχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, οὐχ ὑποτάγη
 πρὸ δόγματί σου ὡς τῷ ὀλισμῷ ἢ ἑταξας, καὶ
 καμρὺς πρὸς τῆς ἡμέρας αὐτεῖται ὡς τῷ θεῷ
 αὐτῷ καὶ αἰτήματα αὐτῷ. 14 Τότε ὁ βασι-
 λεύς, ὡς τὸ ῥῆμα ἤκουσιν, πολὺ ἐλυπήθη ἐπ'
 αὐτῷ, καὶ ὡς τῷ Δαυὶδ ἠγωνίσασθαι τῷ ἐξελέ-
 ασθαι αὐτὸν, καὶ ἕως ἐσπέρας ἡ ἀγωνισμός τῷ
 ἐξελέαθαι αὐτόν. 15 Τότε οἱ ἄνδρες ἐκείνοι λέ-
 γουσιν πρὸ βασιλῆ· γινώθι βασιλεῦ, ὅτι τὸ δόγμα
 Μήδων καὶ Πέρσων, τῷ πᾶν ὀλισμὸν καὶ γένον
 ἡμεῖς αἱ βασιλεῖς γένον, ἢ δὲ ὡς ἀλλοιῶται.
 16 Τότε ὁ βασιλεὺς εἶπεν, καὶ ἤγαγον τοὺς Δα-
 νιήλ, καὶ ἐπέβαλον αὐτὸν εἰς τοὺς λάκκους τῶν λεόν-
 των, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Δαυὶδ· ὁ θεός
 σου ὃ σὺ λατρεύεις σὺ δὲ ἐλεγχῶς, αὐτὸς ἐξελεῖ-
 ται σε. 17 Καὶ ἤνεγκεν λίθον, καὶ ἐπέθηκεν
 ἐπὶ τὸ στόμα τῷ λάκκῳ, καὶ ἐσφραγίσατο ὁ βα-
 σιλεὺς σὺ πρὸς δακτυλίῳ αὐτῷ, καὶ σὺ πρὸς δακτυ-
 λίῳ τῶν μεγίστων αὐτῷ, ὅπως μὴ ἀλλοιωθῇ
 τὸ ῥῆμα σὺ πρὸς Δαυὶδ. 18 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ
 βασιλεὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτῷ, καὶ ἐκοιμήθη ἄδει-
 πτος, καὶ ἐδόξαζα ὡς ἐσπένεχθαι αὐτῷ· καὶ ὁ
 ἐγένετο ὑπὸς αὐτῷ ἀπίστη ἀπ' αὐτῷ· καὶ ἐκλείπει ὁ θεός
 τὰ στόματα τῶν λεόντων, καὶ ἢ πρὸς ἡλώχισαν
 πρὸς Δαυὶδ. 19 Τότε ὁ βασιλεὺς ἀνέστη τὸ πρωῒ

ΚΕΦ. 5'. ΔΑΝΙΗΛ.

ἐν τῇ φωτὶ, καὶ ἐν σπουδῇ ἦλθεν ὅπῃ τὸν λάκκον
 τῶν λεόντων. 20 Καὶ ὅτῃ ἐλθὼν αὐτὸν τῷ
 λάκκῳ, τῷ Δαυὶλ ἐδόησεν φωνὴ ἰσχυρὰ· Δαυὶλ
 ὁ δούλος τῷ θεῷ τῷ ζῶντι, ὁ θεὸς σου ὃ σὺ
 λατρεύεις σὺ δὲ λείπῃς, εἰ ἠδυνάσθῃ ἐξελεῖσθαί σε
 ἐκ τῶν λέοντων; 21 Καὶ εἶπεν Δα-
 υὶλ τῷ βασιλεῖ· βασιλεῦ, εἰς τὴν αἰῶνα ζῆθι·
 22 Ὁ θεὸς μου ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτῷ,
 καὶ σῆσεν αὐτὸν ἐκ τῶν λέοντων, καὶ ἔκ
 ἐλυμῆναιτό με, ὅτι κατεναντήν αὐτῷ εὐρύτης
 εὐρέθη ὡς ἐμοί, καὶ σῶπρον δέ σου, βασιλεῦ,
 ὡς ἀπώμα ἔκ ἐποίησα. 23 Τότε ὁ βασιλεὺς
 πολὺ ἠγαθύνθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ τὸν Δαυὶλ εἶ-
 πεν ἀνεύχεσθαι ἐκ τῶν λέοντων· καὶ ἀνέχεσθαι Δα-
 υὶλ ἐκ τῶν λέοντων, καὶ πάντα ἀφαιρῶντα οὐκ οὐκ
 εὐρέθη ὡς αὐτῷ, ὅτι ὅπισθεν ἐν τῷ θεῷ αὐτῷ.
 24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἤγαγον τὴν ἀν-
 δραν τὴν ἀφαιρῶντα τὸν Δαυὶλ, καὶ εἰς τὸν
 λάκκον τῶν λεόντων ἐβλήθησαν αὐτοί, καὶ οἱ υἱοὶ
 αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν· καὶ οὐκ ἔφθα-
 σαν εἰς τὸ ἔδαφος τῶν λέοντων, ἕως ὅτε σκυλεύου-
 σαν αὐτῶν οἱ λέοντες, καὶ πάντα τὰ ὅσα αὐτῶν
 ἐλέπυσαν. 25 Τότε ὁ βασιλεὺς Δαυὶλ
 ἔγραψεν πᾶσι τοῖς λαοῖς, φυλαῖς, γλώσσας,
 τοῖς οἰκοῦσι ἐν πάσῃ τῇ γῇ· εἰρήνη ὑμῖν πλη-

ΔΑΝΙΗΛ. ΚΕΦ. Ζ'.

θωδείν. 26 Ἐκ προσώπου μὲ ἐτίθη δόγμα,
 τῷ δὲ πάσῃ ἀρχῇ τῆς βασιλείας μὲ εἶναι τρέμον-
 τας καὶ φοβημένους ὑπὸ προσώπου τῷ θεῷ Δα-
 νιὴλ, ὅτι αὐτὸς θεὸς ζῶν, καὶ μένων εἰς τῆς αἰῶ-
 νας, καὶ ἡ βασιλεία αὐτῷ ὃ ἀφθαρτήσεται,
 καὶ ἡ κυρεία αὐτῷ ἕως τέλους. 27 Ἀνιπαμ-
 βάνεται καὶ ῥύεται, καὶ ποιεῖ σημεῖα καὶ τέρατα
 ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτις ἔδειλατο
 τοῖς Δανιὴλ ἐκ χειρὸς τῶν λεόντων. 28 Καὶ
 Δανιὴλ χατνήδυνεν ἐν τῇ βασιλείᾳ Δαρείου,
 καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ Κύρου τῷ Πέρσου.

Ὅρασις ζ'.

ΚΕΦ. Ζ'.

Ὅρασις η'.

1 **Ε**Ν ἑτὶ χρόνῳ τῷ Βαλζάσαρ βασιλέως
 Χαλδαίων, Δανιὴλ ἐνύπνιον ἶδεν, καὶ αἱ
 ὁράσεις τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοι-
 τῆς αὐτοῦ, καὶ τὸ ἐνύπνιον ἔγραψεν. 2 Ἐγὼ
 Δανιὴλ ἐθεώρουν ἐν ὁράματι τῆς νυκτός· καὶ
 ἰδὼς οἱ τέσσαρες ἀνεμοὶ τῷ ὕδατι προσέβαλον εἰς
 τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην, 3 καὶ τέσσαρα
 θηρία μεγάλα ἀνέβαινον ἐκ τῆς θαλάσσης, ἀφ-
 φέροντα ἀλλήλων. 4 Τὸ πρῶτον ὡσεὶ λέωνας
 ἔχοντα πτερὰ, καὶ πτερὰ αὐτῆς ὡς αἰετῶν· ἐθεώρουν
 ἕως·

ΚΕΦ. Ζ'. ΔΑΝΙΗΛ.

ἕως ἧς ἐξέπλη τὰ πέρα αὐτῆς· καὶ ἐξήρθη ἀπὸ ἐξηγέρθη
 τῆς γῆς, καὶ ὅτι πῶδων ἀνθρώπου ἐστάθη, καὶ
 καρδία ἀνθρώπου ἐδόθη αὐτῇ. 5 Καὶ ἰδὺ θη-
 εῖον δούτερον ὅμοιον ἄρκω, καὶ εἰς μέρος ἐν ἐστάθη,
 καὶ τρία πλεῦρα ἐν τῷ σώματι αὐτῆς, ἀναμέ-
 στον τῶν ὀδόντων αὐτῆς· καὶ οὕτως ἔλεγον αὐτῇ,
 ἀνάστηθι, φάγε σάρκας πολλὰς. 6 Ὅπισω τέ-
 τς ἐθεώρουν· καὶ ἰδὺ θηεῖον ἔπρεν ὥσεί παρ-
 δαλις· καὶ αὐτῇ πέρα τέσσαρα πτεῖνῃ ὑπεράνω
 αὐτῆς, καὶ τέσσαρες κεφαλαὶ τῷ θηεῖω, καὶ ἐξ-
 οῖα ἐδόθη αὐτῇ. 7 Ὅπισω οὕτως ἐθεώρουν· καὶ αὐτῶν
 ἰδὺ θηεῖον τέταρτον φοβερόν καὶ ἐκθαμβόν, καὶ
 ἰσχυρόν φεισῶς [ὡς πᾶντα τὰ θηεῖα τὰ
 ἐμωροθεν αὐτῷ, καὶ κέρατα δέχα αὐτῶν·] καὶ
 οἱ ὀδόντες αὐτῷ σιδιροῖ μεγάλοι, ἐστίον, καὶ λε-
 πιῶν, καὶ τὰ ὀπίλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτῷ συνε-
 πάτῃ, καὶ αὐτὸ ἀφ' ὅρου φεισῶς ὡς πᾶντα
 τὰ θηεῖα τὰ ἐμωροθεν αὐτῷ· καὶ δέχα κέ-
 ρατα αὐτῶν. 8 Προσενόουν τοῖς κέρασιν αὐτῷ,
 καὶ ἰδὺ κέρα ἐπρεν μικρόν ἀνέβη ἐν μέσῳ αὐ-
 τῶν, καὶ τρία κέρατα τῶν ἐμωροθεν αὐτῷ ἐξερι-
 ζώθη ἀπὸ προσωπου αὐτῷ· καὶ ἰδὺ ὀφθαλμοί,
 ὥσεί ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπου ἐν τῷ κέρατι οὕτω,
 καὶ σῶμα λαλοῦν μεγάλη. 9 Ἐθεώρουν ἕως
 ὅτε θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ παλαῶς ἡμερῶν ὀκτά-
 ηκτο,

Δ Α Ν Ι Η Λ. ΚΕΦ. Ζ΄.

θητο, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ὡσεὶ χιτὼν λευκόν, καὶ
 ἡ θείξ της κεφαλῆς αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον καθαρόν,
 ὁ θρόνος αὐτοῦ φλόξ πυρός, οἱ ποσὶ αὐτοῦ πῦρ
 φλέγον. 10 Ποταμὸς πυρὸς ἀπορευόμενος
 εἰλκεῖ ἔμπροσθεν αὐτοῦ· χίλια χιλιάδες ἐλει-
 τούργουν αὐτῷ, καὶ μυρία μυριάδες πρὸςτήκει-
 σαι αὐτῷ· κριτήριοι ὁκάθισεν, καὶ βίβλοι ἠνεώ-
 χησαν. 11 Ἐξώρουν τότε ἀπὸ φωνῆς τῶν λό-
 γων τῶν μεγάλων, ὧν τὸ κέρας ὁκείνο ἐλάλη, ἕως
 τὸ θηρίον ὁκείνο ἀνῆρήθη, καὶ ἀπώλετο, καὶ τὸ
 σῶμα αὐτοῦ ἐδόθη εἰς χαῦσιν πυρός. 12 Καὶ
 τῶν λοιπῶν θηρίων ἡ ἀρχὴ μετεστάθη, καὶ μα-
 κρότης ζωῆς ἐδόθη αὐτοῖς ἕως χαρῆς καὶ χαμερῆς.
 13 Ἐξώρουν εἰς ὄραματι της νυκτός, καὶ ἰδοὺ
 μὲν τῶν νεφελῶν τῷ ὕδατι, ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἐρ-
 χόμενος λευκῷ, καὶ ἕως τῷ παλαμῷ τῶν ἡμερῶν
 ἔφθασεν, καὶ οἰώπιον αὐτοῦ προσήλαρον αὐτοῖς.
 14 καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ βα-
 σιλεία, καὶ πάντες οἱ λαοί, φυλαὶ, καὶ γλῶσσαι
 δουλεύουσιν αὐτῷ δουλεύουσιν· ἡ ἐξουσία αὐτοῦ, ἐξουσία αἰώνιος,
 ἥ τις οὐ πρὸςελύσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ, οὐ
 ἀφαιρεθήσεται. 15 Ἐφείξεν τὸ πνεῦμά μου
 εἰς τὴν ἕξει μου, ἐγὼ Δαυὶδ, καὶ αἱ ὁράσεις της
 κεφαλῆς μου ἐτάρασάν με. 16 Καὶ προσήλαρον
 ἐπὶ τῶν ἐσηκότεων, καὶ τὴν ἀκρίβειαν ἐζητήσαν πρὸς
 αὐτῷ

ΚΕΦ. Ζ'. ΔΑΝΙΗΛ.

αὐτῷ μαθεῖν περὶ πάντων τούτων· καὶ εἶπέν μοι
 τίω ἀκρίβεια, καὶ τίω σύγκρισιν πάντων λόγων ἐγνώ-
 ρισέν μοι. 17 Ταῦτα τὰ θνητὰ τὰ μεγάλα τὰ
 τέσσαρα, τέσσαρες βασιλεῖαι ἀναστήσονται ἐπὶ τῆς
 γῆς. 18 Αἱ ἀρθήσονται, καὶ παύσονται τὴν
 βασιλείαν ἁγίων ὑψίστων, καὶ χαλεπὸν αὐτῶν ἕως
 αἰῶνος πάντων αἰώνων. 19 Καὶ ἐξήκουσεν ἀκριβῶς
 περὶ τῷ θνητῷ τῷ τετάρτῳ, ὅτι ἡμεῖς ἀφ' ὧν
 παρὰ πάντων θνητῶν, φοβερόν ἐστιν αὐτοῦ, οἱ ὁδόντες
 αὐτῷ σιδερεῖ, καὶ οἱ ὄνυχες αὐτῷ χαλκοῖ, ἐσθίων,
 καὶ λεπιδίων, καὶ τὰ ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτῷ
 συνεπάτῃ. 20 Καὶ περὶ τῶν κέρατων αὐτῷ
 τῶν δέχα τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτῷ, καὶ τῷ ἐπί-
 ρου τῷ ἀναδάντος καὶ ἀκτινάζαντος τῶν περὶ-
 ρων τρία, κέρας ἀκείνο, ὃ οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ σῶμα
 λαλοῦν μεγάλα, καὶ ἡ ὄρασις αὐτῷ μείζων πάντων
 λοιπῶν. 21 Ἐθεώρουν, καὶ τὸ κέρας ἀκείνο
 ἐποίησεν πόλεμον μετὰ πάντων ἁγίων, καὶ ἵσχυεν πρὸς
 αὐτοὺς, 22 ἕως ἃ ἦλθεν ὁ παλαμὸς τῶν ἡμερῶν,
 καὶ τὸ κρίμα ἔδωκεν ἁγίοις ὑψίστων· καὶ ὁ χαλεπὸς
 ἐφθασεν, καὶ τίω βασιλείαν χατέροι οἱ ἁγιοί·
 23 καὶ εἶπεν· τὸ θνητὸν τὸ τέταρτον, βασιλεία
 τετάρτη ἔσται ἐν τῇ γῇ, ἥτις ὑποφέρει πάσας τὰς
 βασιλείας, καὶ καταφάγεται πᾶσαν τὴν γῆν,
 καὶ συμπατήσῃ αὐτῶν καὶ κατακόψῃ. 24 Καὶ
 ταῖ

Δ Α Ν Ι Η Λ. Κ Ε Φ. Η'.

αὐτῷ

τὰ δέχα κέρατα αὐτῷ, δέχα βασιλεῖς ἀναστή-
 σονται, καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἀναστήσεται ἕτερος, ὃς
 ὑπορίσῃ κακοῖς πάντας, τὸς ἐμπαροθεν, καὶ
 πρεῖς βασιλεῖς ἀπεκινήσῃ, 25 καὶ λόγους πρὸς
 τοὺς ὑψίστου λαλήσῃ, καὶ τὸς ἁγίους ὑψίστου πα-
 λαμώσῃ, καὶ ὑπονοήσῃ τῷ ἀλλοιωσάμην καιροὺς καὶ
 νόμον, καὶ δοθήσεται αὐτῷ χειρὶ αὐτῷ ἕως καιροῦ
 [καὶ καιροῦ] καὶ καιρῶν καὶ ἡμῶν καιροῦ,
 26 καὶ τὸ κριτήριον κερήσῃ, καὶ τὴν ἀρχὴν μετα-
 σήσουσιν τῷ ἀφθίμα, καὶ τῷ ἀπολέσῃ ἕως τέ-
 λους, 27 καὶ ἡ βασιλεία καὶ ἡ ἐξουσία καὶ
 ἡ μεγαλωσύνη πῶν βασιλέων πῶν ὑποχέτω παν-
 τὸς τῷ ἔραϊν [καὶ] ἐδοθη ἁγίοις ὑψίστου καὶ
 ἡ βασιλεία αὐτῷ, βασιλεία αἰώνιος, καὶ πᾶσαι
 αἱ ἀρχαὶ αὐτοῦ δουλεύουσιν καὶ ὑπακούονται.
 28 Ἔως ὧδε τὸ πέρας τῷ λόγου· ἐγὼ Δαυὶδ, ὅτι
 πολὺ οἱ ἀγαλλογισμοί μου συνετάραξόν με,
 καὶ ἡ μορφή μου ἠλλοιώθη ἐπ' ἐμοί, καὶ τὸ ῥῆμα
 αὐτῷ τῇ καρδίᾳ μου συνετήρησα.

Ὁρασις η'.

Κ Ε Φ. Η'.

Ὁρασις θ'.

Βαρταίσαρ **Ε**Ν ἑτῇ τρίτῃ τῆς βασιλείας Βαρταίσαρ τῷ
 βασιλέως ὁρασις ὥφθη πρὸς μέ· ἐγὼ
 Δαυὶδ

ΚΕΦ. η'. ΔΑΝΙΗΛ.

Δαυὶδ [ἐγὼ Δαυὶδ] μετὰ τὴν ὀφθεῖσάν μοι
 τὴν ἀρχὴν, 2 καὶ ἡμεῖς οὐ Σέσοις τῇ βάρῃ,
 ἢ ὅστις ἐν χώρα Αἰλάμ· καὶ ἴδον ἐν ὁράματι, καὶ
 ἡμεῖς ὅτι τῷ Οὐβάλ. 3 Καὶ ἦρα τὰς ὀφθαλ-
 μούς μου· καὶ ἴδον· καὶ ἰδὺς κριὸς εἰς ἐσηκώς, πρὸ
 τῷ Οὐβάλ· καὶ αὐτὸς κέρατα, καὶ τὰ κέρατα
 ὑψηλά· καὶ τὸ ἐν ὑψηλότερον τῷ ἑτέρῳ, καὶ τὸ
 ὑψηλὸν ἀνέβαινεν ἐπ' ἐσχάτων. 4 Καὶ ἴδον τὸν ὑψηλότερον
 κριὸν κερατίζοντα ἐπὶ θάλασσαν, καὶ βορρᾶν, καὶ
 νότον, καὶ λίβα· καὶ πάντα τὰ θηρία ὃ ᾤσονται
 αὐτῷ, καὶ οὐκ ἔστιν ὃ ἔξαιρέσθαι
 οὐκ χερσὶ αὐτῷ, καὶ ἐποίησεν ἐπὶ τὸ θέλημα
 αὐτοῦ, καὶ ἐμεγαλυνήθη. 5 Καὶ ἐγὼ ἤμην σιωπῶν,
 καὶ ἰδὺς πρᾶγμα αὐγῶν ἤρχετο ἀπὸ λίθους ὅτι
 πρῶτον πάσης τῆς γῆς· καὶ οὐκ ἔστιν ὃ ἀπὸ-
 μνηστος τῆς γῆς· καὶ πρὸς πρᾶγμα κέρατος θεωρητὸν
 ἀναμέσον πῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, 6 καὶ ἦλθεν
 ἕως τῷ κριὸς τῷ τὰ κέρατα ἔχοντος, 8 ἴδον ἐπὶ
 πρῶτον τῷ Οὐβάλ, καὶ ἔδραμεν πρὸς αὐτὸν ἀναμέσον
 οὐ ὁρμῇ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. 7 Καὶ ἴδον αὐτὸν
 φθάνοντα ἕως τῷ κριὸς, καὶ ἐξηκριώθη πρὸς αὐ-
 τόν· καὶ ἐποίησεν τὸν κριόν, καὶ συνετέλεσεν ἀμ-
 φότερα τὰ κέρατα αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἔστιν ἰσχύς πρὸς
 κριὸς, τῷ σῆματι οὐ ὁρμῇ αὐτοῦ· καὶ ἔειπεν αὐτὸν
 ὅτι τὴν γῆν, καὶ συνεπάτησεν αὐτὸν, καὶ οὐκ
 ἔστιν

ΔΑΝΙΗΛ. ΚΕΦ. η'.

ἡ δὲ ὁ ἔλαφός ἐκ τὸν κερὶν ἐκ χειρὸς αὐτῷ.
 8 Καὶ ὁ πρῶτος πᾶν αὐγῶν ἐμεγαλιώθη ἕως
 σφόδρα· καὶ ἐπὶ τῷ ἰσχύει αὐτὸν, συνετέθη τὸ
 κέρα αὐτῷ τὸ μέγα· καὶ ἀνέβη ἕτερα κέρατα
 πᾶσα· ὑπερέβη αὐτῷ εἰς τὰς πᾶσας ἀνέ-
 μοις τῷ ὕραν. 9 Καὶ ἐκ τῷ ἐνὸς αὐτῶν ἐξήλ-
 θεν κέρα ἐν ἰσχυρῇ, καὶ ἐμεγαλιώθη πᾶσι
 πρὸς τὸν νότον, καὶ πρὸς ἀνατολὴν, καὶ πρὸς
 τὴν δύσιν, 10 καὶ ἐμεγαλιώθη ἕως τῆς
 δυνάμεως τῷ ὕραν· καὶ ἔπρεσεν ὅτι τὴν γῆν
 ὑπὸ τῆς δυνάμεως τῷ οὐρανῷ καὶ ὑπὸ τῶν ἀστρον,
 συνεπατήθη καὶ συνεπάτησαν αὐτά. 11 Καὶ ἕως οὗ ὁ ἀρχιπά-
 τῃος ῥύσεται τὴν ἀρχαλωσίαν, καὶ δι' αὐτῶν
 ἐπαράχθη θυσία ἐράχθη, καὶ ἐγενήθη, καὶ κατενώθη αὐτῷ
 καὶ τὸ ἅγιον ἐρημώσεται. 12 Καὶ ἐδόθη ὅτι
 τὴν θυσίαν ἀμαρτία, καὶ ἐρίφη χαμψὶ ἡ δικαιοσύνη
 καὶ ἐποίησεν, καὶ κατενώθη. 13 Καὶ ἤκουσα
 ἐνὸς ἁγίου λαλῆντος· καὶ εἶπεν εἰς ἅγιος· πρὸ Φελ-
 μωνὶ πρὸ λαλῆντι· ἕως πότε ἡ ὄρασις σῆσεται
 ἡ θυσία ἡ ἀρθεῖσα, καὶ ἡ ἀμαρτία ἐρημώσεται ἡ
 δοθεῖσα, καὶ τὸ ἅγιον καὶ ἡ δύναμις συνεπατη-
 θήσεται; 14 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἕως ἐσπέρας καὶ
 πρὸς ἡμέραν διχάλια καὶ πεντάκισται, καὶ κατε-
 νοθήσεται τὸ ἅγιον. 15 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ τῷ
 ἰδεῖν με, ἐγὼ Δανιὴλ, τὴν ὄρασιν, καὶ ἐζήτησιν
 σκύσιν,

ΚΕΦ. Η'. ΔΑΝΙΗΛ.

σιώεσιν, καὶ ἰδὺ ἔστι ἐνώπιον ἐμῷ, ὡς ὅρασις ἀν-
δρός, 16 καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀνδρός ἀναμέσον
τῷ Οὐβάλ, καὶ ἐκάλεσεν, καὶ εἶπεν, Γαβριήλ,
σιωέπουσι ἐκείνοι τιλὼ ὅρασιν. 17 Καὶ ἦλθεν,
καὶ ἔστι ἐχθρόμα τῆς γαστέρας μου· καὶ ἐν τῷ ἐλθεῖν ἀναμέσον
αὐτὸν ἐθαμβήθην, καὶ πίπλω ὅπτι πρὸς σὺν μου·
καὶ εἶπεν πρὸς μέ· σιωές καὶ ἀνθρώπου· ἐπὶ γὰρ
εἰς καιρὸν πέρας ἡ ὅρασις. 18 Καὶ ἐν τῷ λα-
λεῖν αὐτὸν μετ' ἐμῷ, ἐθαμβήθην καὶ πίπλω ὅπτι
πρὸς σὺν μου ὅπτι τιλὼ γλῶ, καὶ ἤφατό μου,
καὶ ἔστησέν με ὅπτι πόδας μου, 19 καὶ εἶπέν
μοι· ἰδὺ ἐγὼ γνωρίζω σοι τὰ ἐσόμενα ἐπ' ἐσχά-
τη τῆς ὀργῆς· ἐπὶ γὰρ εἰς καιρὸν πέρας ἡ ὅρασις.
20 Ὁ κριὸς ὃν ἴδες, ὁ ἔχων τὰ κέρατα, βασι-
λεὺς Περσῶν καὶ Μήδων. 21 Καὶ ὁ τράγος
τῶν αἰγῶν, βασιλεὺς Ἑλλήνων· καὶ τὸ κέραν τὸ
μέγα ὃ ἰὼ ἀναμέσον πᾶν ὀφθαλμῶν αὐτῷ, αὐ-
τός ἐστιν ὁ βασιλεὺς ὁ πρῶτος. 22 Καὶ τῷ
σιωπεύοντος ὃ ἔστησαν ὑποκρίματα τέσσαρα κέ-
ρατα, τέσσαρες βασιλεῖς ἐκ τῷ ἔθνος αὐτῷ ἀνα-
στήσονται, καὶ οὐκ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ. 23 Καὶ
ἐπ' ἐσχάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, πληθυνθήσονται
τῶν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ, ἀναστήσεται βασιλεὺς ἀνα-
δὲς προσώπων, καὶ σιωῶν πρὸς δόλματα, 24 καὶ
κρίσεται ἡ ἰσχύς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ,
καὶ

ΔΑΝΙΗΛ ΚΕΦ. 9.

καὶ θαυμαστὰ ἀγαθῶν, καὶ χαλεπῶν, καὶ ποιήσας,
καὶ ἀγαθῶν ἰσχυρὸς, καὶ λαὸν ἄγον. 25 Καὶ
ὁ ζυγὸς τῷ κλοιῷ αὐτοῦ χαλεπῶς· ὁ δόλος ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ μεγαλιωθή-
σεται, καὶ δόλῳ ἀγαθῶν πολλοὺς, καὶ ὅτι
ἀπώλεια πολλῶν γήσεται· καὶ ὡς ὅτι χειρὶ σιω-
τήσῃ. 26 Καὶ ἡ ὁρασις τῆς ἐσπέρας καὶ τῆς
πρωΐνης τῆς ῥηθείας ἀληθῆς ἐστίν. Καὶ σὺ σφρά-
γισαι τὴν ὁρασιν, ὅτι εἰς ἡμέρας πολλάς. 27 Καὶ
ἐγὼ Δαριὴλ ἐκοιμήθην, καὶ ἐμαλαχίωθην, καὶ
ἀνέστην, καὶ ἐποίησα τὰ ἔργα τῆ βασιλείας, καὶ
ἐθαύμαζον τὴν ὁρασιν, καὶ οὐκ ἔγωγε ὁ συνιῶν.

Ὁρασις 9.

ΚΕΦ. Θ.

Ὁρασις 1.

1 **Ε**Ν τῷ πρώτῳ ἔτι ὅτι Δαρείου τῷ υἱῷ
Ἀσάηρου, ἀπὸ τῆς ἀπέρματος Μήδων,
ὅς ἐβασίλευσεν ὅτι βασιλείαν Χαλ-
δαίων· 2 ἐν ἔτι ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, ἐγὼ
Δαριὴλ σιωπῶν ἐν ταῖς βίβλοις τὸν ἀριθμὸν τῶν
ἡμερῶν, ὅς ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν τὸν
προφήτην, εἰς συμπλήρωσιν ἐρημώσεως Ἰερουσα-
λὴμ ἐβδομήκοντα ἔτη. 3 Καὶ ἔδωκα τὸ πρῶτον
μοι πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν τῆ οὐρανοῦ, τῷ
ἐκζητῶντι

ΚΕΦ. 9. ΔΑΝΙΗΛ.

ἐκζητήσαι πρὸς οὐχὶ καὶ δέησαι, ὡς νηπίαις δέησιν
καὶ σάκκῳ καὶ σποδῷ. 4 Καὶ πρὸς οὐχὶ ἀμείλι-
πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ ἑξομολογησάμενος, τῷ ἑρατοῦ
καὶ εἶπα· Κύριε ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ φυ-
λάσων τὴν ἀφ' ἑσθ' οὐχὶ σε, καὶ τὸ ἔλεός σε τοῖς
ἀγαπῶσίν σε, καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰς ἐντολάς σε·
5 Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠσέβησαμεν, ἠδική-
σαμεν, καὶ ἀπέστημεν καὶ ἑκκλίναμεν ἀπὸ τῶν
ἐντολῶν σου, καὶ ἀπὸ τῶν κριμάτων σου, 6 καὶ
οὐκ εἰσπνέσαμεν τῶν δ' ἑσθ' οὐχὶ σε τῶν προφητῶν,
οἱ ἐλάλουν ὡς καὶ ὀνόματί σου πρὸς τὰς βασιλεῖς
ἡμῶν, καὶ ἄρχοντας ἡμῶν, καὶ πατέρας ἡμῶν, καὶ
πρὸς πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς. 7 Σοὶ, Κύριε,
ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἡμῖν ἡ αἰχμὴ τῷ πρὸς οὐχὶ σου,
ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἀνδρὶ Ἰούδα, καὶ τοῖς κατεκλ' -
σιν Ἰερουσαλὴμ, καὶ παντὶ Ἰσραὴλ, τοῖς ἐγγύς
καὶ τοῖς μακρὺν ὡς πάση τῇ γῇ, 8 διέσωσας
αὐτὸς ὁ καὶ, ὡς ἀδοξία αὐτῶν ἡ ἠθέτησάν σε, ἀρετῆς
Κύριε. 8 Σοὶ, Κύριε, ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἡμῖν ἡ
αἰχμὴ τῷ πρὸς οὐχὶ σου, καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν,
καὶ τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν,
οἱ πνευ ἡμάρτομέν σοι. 9 Τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν
οἱ οἰκτιρμοὶ, καὶ οἱ ἑσθ' οὐχὶ σου, ὅτι ἀπέστημεν ἀπὸ
Κυρίου, 10 καὶ οὐκ εἰσπνέσαμεν τῆς φωνῆς
Κυρίου τῷ Θεῷ ἡμῶν, πορεύεσθαι ἐν τοῖς νόμοις

ΔΑΝΙΗΛ ΚΕΦ. 9.

αὐτῷ, οἷς ἔδωκεν χεῖρας ὑποταγῆς ἡμῶν ἐν χερσὶν
 τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν περὶ τοῦ βασιλέως. 11 Καὶ πᾶς
 Ἰσραὴλ ἀφένθησαν τὸν νόμον σου, καὶ ἐξέκλιναν
 τὸ μὴ εἰσακλῆσαι τῆς φωνῆς σου· καὶ ἐπῆλθεν ἐφ'
 ἡμᾶς ἡ κατὰρα, καὶ ὁ ὅρκος ὁ γεγραμμένος ἐν
 Μωσῆ δούλῳ νόμῳ Μωσίου δέλε τῷ Θεοῦ, ὅτι ἡμάρτομεν αὐτῷ.
 12 Καὶ ἔστησεν τὰς λόγους αὐτοῦ ὅς ἐλάλησεν ἐφ'
 ἡμᾶς, καὶ ὅτι τὰς κριταὶς ἡμῶν, οἱ ἔκρινον ἡμᾶς
 ἃ ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς κακὰ μεγάλα, οἷα οὐ γέ-
 γραμμένα γινεῖ ἐποσφάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ γε-
 γραμμένα ἐν Ἱερουσαλὴμ, 13 καὶ ὡς γέγραπται ἐν
 νόμῳ Μωσῆ, πάντα τὰ κακὰ ταῦτα ἦλθεν ἐφ'
 ἡμᾶς· καὶ οὐκ ἐδέηθμεν τοῦ προσώπου Κυρίου
 τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀποσφράττειν ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν ἡμῶν,
 καὶ τὸ σκεῖναι ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ σου. 14 Καὶ
 ἐξηγήρησεν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὅτι τὴν κακίαν,
 καὶ ἐπήγαγεν αὐτὰ ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι δίκαιος Κύριος
 ὁ Θεὸς ἡμῶν ὅτι πᾶσαι τὴν ποιήσιν αὐτοῦ ἡ
 ἐποίησεν, καὶ οὐκ εἰσηκύνσαμεν τῆς φωνῆς αὐτοῦ.
 15 Καὶ νῦν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅς ἐξηγάγες τοὶ
 λαόν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν χειρὶ χειρῶν,
 καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη,
 ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν. 16 Κύριε, ἐν πάσῃ
 ἐλεημοσίᾳ σου, ἀποσφράττειν δὴ ὁ θυμὸς σου, καὶ
 ἡ ὀργὴ σου ἀπὸ τῆς πόλεώς σου Ἱερουσαλὴμ ὅπως
 ἀγίου

ΚΕΦ. 9'. ΔΑΝΙΗΛ.

ἁγίου σου, ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις
 ἡμῶν, καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν, Ἱερουσαλήμ καὶ
 ὁ λαός σου εἰς ὀνειδισμόν ἐγένετο ὡς πᾶσιν τοῖς
 περικύκλω ἡμῶν. 17 Καὶ νῦν, Κύριε ὁ Θεός
 ἡμῶν, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς τῆς δούλης σου
 καὶ τῶν δέησεων αὐτῆς, καὶ ἐκρίνου τὸ πρῶτον
 πόν σου ἐπὶ τὸ ἁγίασμα σου τὸ ἔρημον, ἐνεκέν σου,
 Κύριε. 18 Κλῖνον, ὁ Θεός μου, τὸ οὖς σου, καὶ
 ἀκούσον καὶ ἀνοιξον τὰς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδου
 τὸν ἀφορισμὸν ἡμῶν, καὶ τῆς πόλεώς σου Ἱερου-
 σαλήμ, ἐφ' ἧς ἐπεκέκληται τὸ ὄνομά σου ἐπ' αὐ-
 τῆς· ὅτι ὡς ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις ἡμῶν ἡμεῖς
 ῥιπνύμεν τὸν οἰκτιρμὸν ἡμῶν ἐνώπιόν σου, ἀλλ' ἐπὶ
 τὰς οἰκτιρμὰς σου τὰς πολλὰς, Κύριε. 19 Κύριε
 ἀκούσον, Κύριε ἰσάαθι, Κύριε πρῶτος, καὶ
 ποιήσον, [καὶ] μὴ χρονίσῃς, ἐνεκέν σου, Κύριε ὁ
 Θεός μου, ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπεκέκληται ἐπὶ τὴν
 πόλιν σου, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου. 20 Καὶ ἐπὶ
 μου λαλιῶτος, καὶ προσευχομένου, καὶ ἐξαγο-
 ρεύοντός μου τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ τὰς ἁμαρ-
 τίας τῆς λαῖς μου Ἰσραὴλ, καὶ ῥιπνιῶτος τὸν
 ἑλεόν μου ἐναντίον τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου πρὸς τὴν
 ὄρεσιν τοῦ ἁγίου τοῦ Θεοῦ μου. 21 Καὶ ἐπὶ μου
 λαλιῶτος καὶ προσευχομένου ἐν τῇ προσευχῇ,
 καὶ ἰδὼς ἀνὴρ Γαβριὴλ, ὃν ἴδον ἐν τῇ ὁράσει ἐν τῇ

ΔΑΝΙΗΛ ΚΕΦ. Ἰ.

ἀρχῇ, πετόμενος, καὶ ἤφατό μου, ὥσπερ ὥραν
 θυσίας ἑσπερινῆς, 22 καὶ τυτέπσεν με, καὶ ἐλά-
 λησεν μετ' ἐμοῦ, καὶ εἶπεν· Δανιήλ, νυνὶ ἐξήλ-
 θον συμβιβάσαι σε σκύεσιν. 23 Ἐν ἀρχῇ τῆς
 δεικτεῶς σου ἐξῆλθεν λόγος, καὶ ἐγὼ ἦλθον τῷ
 ἀναγγελά σοι, ὅτι ἀπὸ ὀπιθιμῶν σὺ εἶ, καὶ ἐν-
 νοήθητι ὅτι τὸ ῥήματι, καὶ σκύες ὅτι τῇ ὀπισθία.
 24 Ἐβδομήκοντα ἐβδομαῖδες συνετημήθησαν ὅτι
 τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι τὴν πόλιν τὴν
 ἁγίαν σου, τῷ συνιλέσθαι ἁμαρτίας, καὶ τῷ σφρα-
 γίσθαι [ὄρασιν] ἁμαρτίας, καὶ ἀπαλεῖψαι τὰς
 ἀνομίας, καὶ τῷ ἐξιλάσασθαι ἀδικίας, καὶ τῷ
 ἀγαγεῖν δικαιοσύνην αἰώνιον· καὶ τῷ σφραγίσθαι
 ἔρασιν καὶ τροφήν, καὶ τῷ χρῆσθαι ἅγιον ἅγιον.
 25 Καὶ γνώση καὶ σιωπῆσαι, ἀπὸ ἐξόδου λόγου
 τῷ ἀποκριθῆναι, καὶ τῷ οἰκοδομήσθαι Ἱερουσαλὴμ,
 ἕως χειρὸς ἡγεμόνου ἐβδομαῖδες ἐπὶ, καὶ ἐβδο-
 μαῖδες ἐξηκονταδύο· καὶ ὀπιστρέψῃ, καὶ οἰκοδο-
 μηθήσεται πλατεία, καὶ φερίτερος, καὶ ἐκκε-
 νωθήσονται οἱ κατεῖ, 26 καὶ μετὰ τὰς ἐβδομα-
 δας τὰς ἐξηκονταδύο, ἐξαλειφθήσονται χρίσμα,
 καὶ κρίμα ὅτι ἐπὶ ὅτι αὐτῶ· καὶ τὴν πόλιν,
 καὶ τὸ ἅγιον ἀφαιρεθῇ σὺν τῷ ἡγεμόνι τῷ ἐρ-
 χομένῳ, καὶ ἐκκοπήσονται ὅτι κατακλυσμῶ, καὶ
 σιωπήσονται ἕως τέλους πολέμου σιωπημένων τάξι ἀφανισμοῖς.
 μέγας

ΚΕΦ. Ι. ΔΑΝΙΗΛ.

27 Καὶ δυναμώσθ' ἀνδρῶν πολλοῖς ἐβδομαῖς
μία· καὶ ὃ τὸ ἡμέσθ' τῆς ἐβδομάδος καὶ
παύσθ' θυσιασθῆναι καὶ θυσίαν, καὶ ἕως πτερυγίου
ὑπὸ ἀφανισμοῦ καὶ ἕως σιωπῆς καὶ ἀπουδῆς
τάξει ὅτι ἀφανισμοῦ, καὶ δυναμώσθ' ἀνδρῶν
πολλοῖς ἐβδομαῖς μία, καὶ ὃ τὸ ἡμέσθ' τῆς
ἐβδομάδος ἀρθῆσεται μου θυσία καὶ ἀποδῆ, καὶ
ὅτι τὸ ἱερὸν βδελυγμα τῶν ἐρημώσεων ἔσται, καὶ
ἕως τῆς σιωπῆς καὶ σιωπῆς δαδῆσεται
ὅτι τὴν ἐρήμωσιν.

Ὁρασις ι'.

ΚΕΦ. Ι.

Ὁρασις ια'.

1 **Ε**Ν ἑτὶ τρίτῳ Κύρου βασιλείᾳ Περσῶν
λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ Δανιήλ, ὃ τὸ
ὄνομα ἐπεκλήθη Βαλταῖσαρ καὶ ἀλη-
θινὸς ὁ λόγος, καὶ δυνάμις μεγάλη καὶ σιῶσις
ἐδόθη αὐτῷ ὃ τῇ ὀπίσσεια. 2 Ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις, ἐγὼ Δανιήλ ἤμην πνεύμων πρὸς ἐβδο-
μαῖδας ἡμερῶν, 3 ἄρτοι ὅτι θυμῶν οὐκ ἔφαγον,
καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸ σῶμα
μεν, καὶ ἀλεψμα οὐκ ἠλεψάμην, ἕως πληρώ-
σεως τριῶν ἐβδομάδων ἡμερῶν. 4 Ἐν ἡμέρᾳ
εἰκοστῇ καὶ τετάρτῃ τῇ μὲν τῇ πρώτῃ, καὶ ἐγὼ
ἤμην

ΔΑΝΙΗΛ ΚΕΦ. Ι.

ἤμιν ἐχόμενα τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ, αὐτὸς
 Ἐνδεκέλ ὅστιν ἦν πρὸς Ἐδδελ. 5 Καὶ ἦρα τὸς ὀφθαλμούς
 μου καὶ ἶδον, καὶ ἶδ' ἀνὴρ εἰς σὺνδεδυμένος βαδ-
 ῖν, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς περὶ σιδήρου, καὶ χρυσίῳ
 ὠφάξ, 6 καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡς θάλασσοι, καὶ
 τὸ πρῶτον αὐτοῦ ὡς ὄρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ
 ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς λαμπάδες πυρός, καὶ οἱ βρα-
 χίονες αὐτοῦ καὶ τὰ σκέλη ὡς ὄρασις χαλκοῦ σίλ-
 βοῖος, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὄχλου.
 7 Καὶ ἶδον ἐγὼ Δανιὴλ μόνος τὴν ὀπασίαν, καὶ
 οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμοῦ οὐκ ἶδον τὴν ὀπασίαν,
 ἀλλ' ἡ ἔκστασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ
 ἔφυγον σὺν φόβῳ. 8 Καὶ γὰρ ὡς ἐλείφθην μόν-
 ος, καὶ ἶδον τὴν ὀπασίαν τὴν μεγάλην τῷ
 τῷ, καὶ οὐχ ὡς ἐλείφθην σὺν ἐμοὶ ἰσχύς, καὶ ἡ
 ἔξῃς δόξα μου μετεγράφη εἰς ἀφροσύνην. καὶ ἐκ ἐκρά-
 τισα ἰσχύος, 9 καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λό-
 γων αὐτοῦ. καὶ σὺν τῷ ἀκούσά με φωνῇ ῥημάτων
 αὐτοῦ, ἤμιν χαλκένυγμος, καὶ τὸ πρῶτον μου
 ὅτι τὴν γλῶσσαν. 10 Καὶ ἶδ' αὖτε χεῖρ ἀπομνήν μου,
 καὶ ἡγεῖται με ὅτι τὰ γόνατά μου, καὶ ταρσοὺς
 χειρῶν μου. 11 Καὶ εἶπεν πρὸς μέν Δανιὴλ
 ἀνὴρ ὅτι θυμῶν, σιῶντες εἰ τοῖς λόγοις οἷς ἐγὼ λα-
 λῶ πρὸς σέ, καὶ σῶθι ὅτι τῇ χάριτι σου, ὅτι
 νῦν ἀπετάλλω πρὸς σέ. καὶ σὺ πρὸ λαλήσας
 αὐτόν

ΚΕΦ. Ι'. ΔΑΝΙΗΛ.

αὐτὸν πρὸς μὲ τὸν λόγον τῷτον, ἀνέστην ἔντρομος.

12 Καὶ εἶπεν πρὸς μέ· μὴ φοβῶ Δανιήλ, ὅπ
 ὑπὸ τῆς πρεσβυτείας ἡμέρας ἧς ἔδωκας πλὴν καρδίας σου
 τῷ συνεῖναι, καὶ τῷ χαλεπῶναι ὀφειλόμενον Κυρίου
 τῷ θεῷ σου, ἡκούσθαι οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ
 ἦλθον ἐν τοῖς λόγοις σου. 13 Καὶ ὁ ἄρχων βα-

σιλείας Περσῶν εἰσήκεν ἔξεναιτίας μου καὶ εἵκοσι
 καὶ μίας ἡμέρας καὶ ἰδὼς Μιχαὴλ εἰς τῶν ἀρχόν-
 των τῶν πρεσβυτέρων ἦλθεν βοηθῆσά μοι, καὶ αὐτὸν
 κατέλιπον ὅτι μὲ τῷ ἀρχόντος βασιλείας Περ-
 σῶν, 14 καὶ ἦλθον συνετίσαι σε ὅσα ἀπαντή-
 σεται πρὸ λαῶ σου ἐκ' ἐχάτων τῶν ἡμερῶν, ὅπ
 ἐπ' ὅρασις εἰς ἡμέρας. 15 Καὶ ὁ πρὸ λαλήσαι

αὐτὸν μετ' ἐμῶ καὶ τὰς λόγους τούτους, ἔδωκε
 τὸ πρὸσωπόν μου ὅτι πλὴν γλῶσσης, καὶ κατενύχην.

16 Καὶ ἰδὼς ὡς ὁμοίωσις ὑποφάνη ἀνθρώπου ἤφατο
 τῶν χειλέων μου, καὶ ἠνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλά-
 λησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἐστῶτα ὀφειλόμενον μου·
 Κύριε, ὁ τῇ ὁπλισίᾳ σου ἐσφράφη τὰ ὀφειλόμενα μου
 ὁ ἐμοί, καὶ ὁὐκ ἔχον ἰσχύ. 17 Καὶ πῶς δυ-

νήσειαι ὁ πᾶς σε, Κύριε, λαλήσαι μετὰ τῷ Κυ-
 εῖς με τούτους; καὶ ἐγὼ ὑπὸ τῷ νῦν ἔσθαι
 ὁ ἐμοί ἰσχύς, καὶ πνοὴ ἔχων ὑπελείφθη ὁ ἐμοί.

18 Καὶ προσέθετο, καὶ ἤφατό μου ὡς ὅρασις
 ἀνθρώπου, καὶ ὀνόχυσέν με, 19 καὶ εἶπέν μοι·

Δ Α Ν Ι Η Λ. ΚΕΦ. ΙΑ'.

μη φοβῆσθαι ἀπὸ τοῦ ἐπιθυμῶν, εἰρήνη σοι· ἀνδρίζε· καὶ
 ἴσχυε· καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτοῖς μετ' ἐμῶν ἴχυσαι,
 καὶ εἶπα· λαλέητω ὁ Κύριός με, ὅτι ἐνίσχυσάς με.
 20 Καὶ εἶπέν μοι· εἰ οἶδας, ἡσυχία ἦλθον πρὸς σέ·
 ἐπιτρέψαι καὶ νῦν ἐπιτρέψω τῷ πολέμῳ σου μετ' ἀρχόντων Περ-
 σῶν· καὶ ἐγὼ ἐξεπορεύομαι, καὶ ὁ ἀρχὼν τῶν
 Ἑλλήνων ἥρχετο, 21 Ἄλλ' ἢ ἀναγγεῖλόν σοι τὸ
 ὁπότε ἀγγαγῆναι οὗ γραφῇ ἀληθείας, καὶ οὐκ ἔστι
 εἰς ἀντεχρόνους μετ' ἐμῶν ὡς ἐπὶ τούτων· Ἄλλ' ἢ
 [ἡμῖν] Μιχαὴλ ὁ ἀρχὼν ὑμῶν.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

1 **Κ**ΑΙ ἐγὼ ὡς ἔτι προσέειπον Κύριε ἔστιν εἰς
 κρείσσος καὶ ἰσχυρὸς. 2 Καὶ νῦν ἀλή-
 θειαν ἀναγγεῖλόν σοι· ἰδοὺ ἐπὶ τρεῖς βα-
 σιλεῖς ἀναστήσονται ἐν τῇ Περσίᾳ, καὶ ὁ τέταρτος
 πληθήσεται πλεονάζοντάς με· καὶ μετ' αὐτοῦ
 τὸ κρεῖσσον αὐτοῖς τῷ πλεονάζοντι αὐτοῦ, ἐπαναστή-
 σεται πάσης βασιλείας Ἑλλάδος, 3 καὶ ἀνα-
 στήσεται βασιλεὺς δυνατὸς, καὶ κυριεύσεται κυρείας
 πολλῆς, καὶ ποιήσεται τὸ θέλημα αὐτοῦ. 4 Καὶ
 ὡς αὖτις ἡ βασιλεία αὐτοῦ, σιωπηθήσεται, καὶ
 ἀφαιρεθήσεται εἰς τὰς τέσσαρας ἀνέμους τῷ ἔρα-
 τοῦ, καὶ οὐκ εἰς τὰ ἑξάτα αὐτοῦ, ὅθεν καὶ τὴν
 κυρείαν αὐτοῦ, ἡὺς ἐκκυρεύσεται, ὅτι ἐκπλήσεται ἡ
 βασιλεία

ΚΕΦ. ια'. ΔΑΝΙΗΛ.

βασιλεία αὐτῶν, καὶ ἐπέσῃς ἐκτὸς τούτων δοθή-
 σιαι. 5 Καὶ οἰοχύσῃ ὁ βασιλεὺς τῷ νότῳ, καὶ
 οἰοχύσῃ ἐπ' αὐτοὺς εἰς τῶν ἀρχόντων αὐτῶν, καὶ
 κυριεύσῃ κυρείας πολλῆς ἐκ' ἔξουσας αὐτοῦ.
 6 καὶ μὲν τὰ ἔτη αὐτῶν ἄποσυμμιγνέσονται, καὶ ἡ
 θυγάτηρ βασιλείως τῷ νότῳ εἰσελεύσεται πρὸς
 βασιλέα τῷ βορῶ, τῷ ποιῆσαι σιωδήχας μετ'
 αὐτῶν, καὶ ἡ κρατήσῃ ἰσχύος βασιλείου, καὶ ἡ εἴ-
 σιαι τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ ὡς δοθήσεται αὐ-
 τη, καὶ οἱ φέροντες αὐτῶν, καὶ ἡ νεάνης, καὶ ὁ
 κραποχύνῃ αὐτῶν. 7 καὶ τοῖς κρατοῖς, 7 καὶ ἀνα-
 στήσεται ἐκ τῶν ἀνδρῶν τῆς ῥίζης αὐτῆς, ὅτι τῆς
 ἐτοιμασίας αὐτῶν, καὶ ἡξί πρὸς τὴν δυνάμιν,
 καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὑποσημαίγματα τῷ βα-
 σιλείῳ τῷ βορῶ, καὶ ποιῆσῃ ἐν αὐτοῖς, καὶ κρα-
 χύσῃ. 8 Καὶ γὰρ τὸν θεὸν αὐτῶν κραταρέψῃ
 μὲν πᾶν χωιδύπῃ αὐτῶν, πᾶν σκεῦος ὀπιθυμητὸν
 αὐτῶν, ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ, μὲν ἀρχμαλασίας
 οἶσθ' εἰς Αἴγυπτον, καὶ αὐτὸς εἴσεται ὑπὲρ βασι-
 λέα τῷ βορῶ, 9 καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν βα-
 σιλείαν τῷ βασιλείῳ τῷ νότῳ, καὶ ἀνατρέψῃ εἰς
 τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ, 10 καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν σιναῶν-
 σιν ὄχλοι δυνάμειν πολλῶν, καὶ εἰσελεύσεται
 ἐργάτης καὶ κρατακλύζων καὶ πρὸς εὐλείαν, καὶ ἀρχόμενος
 κρατῆται, καὶ σινασσοκλήσεται ἕως τῆς ἰσχύος τῶν ποσειπλά-
 αὐτῶν. κήσονται

ΔΑΝΙΗΛ. ΚΕΦ. ΙΑ΄.

αὐτῷ. 11 Καὶ ἀρχιεργήσεται βασιλεὺς τῷ νό-
 τῳ, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ πολεμήσῃ μετὰ βασι-
 λέως τῷ βορρᾷ, καὶ σῆσῃ ὄχλον πολὺν, καὶ
 παροργισθήσεται ὁ ὄχλος ἐν χειρὶ αὐτοῦ, 12 καὶ
 λήψεται τὸν ὄχλον, καὶ ὑποκυβήσεται ἡ καρδία
 αὐτοῦ, καὶ καταβαλὲς μυριάδας, καὶ ἔκαποχύσῃ.
 13 Καὶ ὀπιστρέψῃ ὁ βασιλεὺς τῷ βορρᾷ, καὶ ἄξι
 ὄχλον πολὺν ὑπὲρ τὸν πρότερον· καὶ εἰς τὸ
 τέλος τῶν ἡμερῶν ἐνιαυτῷ ἐπελεύσεται εἰσόδια
 ἐν δυνάμει μεγάλη, καὶ ἐν ὑπάρξει πολλῇ.
 14 Καὶ ἐν τοῖς ἡμερῶσι ἐκείνοις πολλοὶ ἐπομα-
 ρήσονται ὅτι βασιλεία τῷ νότῳ, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν
 λοιμῶν τῷ λαοῦ οὐ ἐπαρθήσονται, τῷ σῆσαι ὅρα-
 σιν, καὶ ἀαθενήσουσιν. 15 Καὶ εἰσελεύσεται ὁ
 βασιλεὺς τῷ βορρᾷ, καὶ ἐκχεῖ πτόχον, καὶ
 συλλήφεται πόλεις ὀχυραῖς, καὶ οἱ βραχίονες τῷ
 βασιλέως τῷ νότῳ ἔσονται, καὶ ἀναστήσονται
 οἱ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ἰσχύς τῷ σῆσαι.
 16 Καὶ ποιήσῃ ὁ εἰσπορευόμενος πρὸς αὐτὸν καὶ
 τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἔκ ἐστιν ἐν τῷ καὶ πτόσσω-
 ποι αὐτοῦ· καὶ σῆσαι ἐν γῇ τῷ Σαβεί, καὶ σιν-
 Σαββεὶρ πλεαθήσεται ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, 17 καὶ τάξει
 τὸ πτόσσωποι αὐτοῦ εἰσελθεῖν ἐν ἰσχύϊ πάσης τῆς
 βασιλείας αὐτοῦ, καὶ εὐθεὶα πάντα μετ' αὐτοῦ
 ποιήσῃ· καὶ θυγατέρα τῶν γυναικῶν δώσῃ αὐτῷ
 τῷ

ΚΕΦ. ΙΑ'. ΔΑΝΙΗΛ.

τῷ ἀφαινεῖσθαι αὐτῷ, καὶ ὃ μὴ ᾤχεσθαι, καὶ
οὐκ αὐτῷ ἔσται. 18 Καὶ ὅτι ἐπὶ τὸ πρῶτον
αὐτῷ εἰς τὰς ἡμέρας, καὶ συλλήβεται πολλὰς,
καὶ καταπαύσει ἄρχοντας οἰκισμοῦ αὐτοῦ, πλὴν κατακαύσει
ὁ οἰκισμὸς αὐτῷ ὅτι ἐπὶ αὐτῷ, 19 καὶ ὅτι
ἐπὶ τὸ πρῶτον αὐτῷ εἰς τὴν ἰσχυρὰν τῆς γῆς ἀρχὴν
αὐτῷ, καὶ ἀσθενήσῃ, καὶ πεσῇται, καὶ ὃς εὐρε-
θήσεται. 20 Καὶ ἀναστήσεται ἐκ τῆς ῥίζης αὐτοῦ
φυτὸν βασιλείας ὅτι τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ πρῶ-
τον βιάσονται, ὡς αὐτῶν βασιλείας. καὶ ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις σωτηριώσεται, καὶ ὃς ἐν πρῶ-
τοις, ὅθεν ἐστὶ πολέμῳ. 21 ἔσεται ὅτι τὴν
ἐτοιμασίαν αὐτοῦ, ὅθεν ἐστὶν, καὶ ὃς ἐδωκεν ἐπὶ
αὐτῶν δόξαν βασιλείας. καὶ ὅθεν ἐστὶν εὐθηνία, καὶ
καταχύσει βασιλείας ἐν ὁλίγαῖς, 22 καὶ
βραχίονες τῷ κατακλύζοντι [καὶ] κατακλυθή-
σονται ἀπὸ πρῶτον αὐτοῦ, καὶ σωτηριώσονται,
καὶ ἡγήμηνος ἀφαινήσεται. 23 Καὶ ἀπὸ πάντων συν-
αναμίξεων πρὸς αὐτὸν ποιήσῃ δόλον, καὶ ἀναθή-
σεται, καὶ ὅθεν ἐστὶν αὐτῶν ἐν ὁλίγαῖς. 24 καὶ αὐτῷ
ἐν εὐθηνία, καὶ ἐν πᾶσι χώραις ὅθεν, καὶ ποιήσῃ
ἀλλ' οὐκ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ οἱ πατέρες
πάντων πατέρων αὐτοῦ. ὡς οἰκισμὸς καὶ σκῆμα καὶ
ὑπαρξὶν αὐτοῖς ἀφαινήσεται, καὶ ἐπὶ Αἴγυπτον
λογεῖται ἀφαινήσεται αὐτοῦ, καὶ ὡς κατακαύσει.

25 Καὶ

ΔΑΝΙΗΛ. ΚΕΦ. ΙΑ΄.

25 Καὶ ἐξεγερθήσεται ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ ἡ καρ-
 δια αὐτοῦ ὅτι βασιλέα τῷ νότῳ ἐν δυνάμει με-
 γάλῃ, καὶ ὁ βασιλεὺς τῷ νότῳ σιναίει πόλε-
 μον καὶ ἐν δυνάμει μεγάλη καὶ ἰσχυρᾷ σφόδρα,
 καὶ ἔσθῃσιν, ὅτι λογιώταται ἐπ' αὐτὸν λογι-
 σμούς, 26 καὶ φάγησιν τὰ θύοντα αὐτοῦ, καὶ
 αὐτῷ σιωτήσονται αὐτὸν, καὶ δυνάμεις κατακλύσθαι,
 καὶ πεσοῦνται τραυματίαι πολλοί. 27 Καὶ
 ἀμφοτέρω οἱ βασιλεῖς, αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς πο-
 τηρίαν, καὶ ὅτι τραπεζῇ μιᾷ φάσθαι λαλήσου-
 σιν, καὶ ἔσθῃσιν, ὅτι ἐπ' ἑαυτοῦ εἰς χερσὶν,
 28 καὶ ὁπιστρέφει εἰς τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἐν ὑπάρξει
 πολλῇ, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ὅτι ἀγαθήν αἰσθάνεται,
 καὶ ποιήσθαι, καὶ ὁπιστρέφει εἰς τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ.
 29 Εἰς τὸν χερσὶν ὁπιστρέφει, καὶ ἥξει ἐν τῷ νό-
 τῳ, καὶ οὐκ ἔσθαι ὡς ἡ τρυφή καὶ ὡς ἡ ἐξέστη.
 30 Καὶ ἐπιστρέφονται [οἱ] ἐν αὐτῷ [καὶ] οἱ
 ἐκπορεύονται κίπιοι, καὶ ταπεινωθήσονται, καὶ
 ὁπιστρέφεται, καὶ θυμωθήσεται ὅτι ἀγαθήν αἰσθάνεται
 καὶ ποιήσθαι, καὶ ὁπιστρέφει, καὶ σιωπῇ ὅτι τῶν
 καταλείπονται ἀγαθήν αἰσθάνεται. 31 Καὶ βρα-
 χίονες καὶ ἀπέρματα ἔξ αὐτοῦ ἀναστήσονται, καὶ
 δυνάμεις βεβηλώσουσιν τὸ ἅγασμα τῆς δυναστείας, καὶ
 ἐνδελεχτὸν μεταστήσουσιν τὸν ἐνδελεχτὸν, καὶ δώσουσιν βδέ-
 λαοὶ λυγρὰ ἡφαιστιδίων, 32 καὶ οἱ ἀνομῶντες ἀγα-
 θήν

ΚΕΦ. ΙΑ'. ΔΑΝΙΗΛ.

Διήκω ἐπ' αὐτοὺς ἐν ὀλιθήμασιν· καὶ λαὸς γινώ- ἔξάξουσιν
 σκόντες θεὸν αὐτῷ χαποχύουσιν, καὶ ποιήσουσιν, γινώσκων
 33 καὶ οἱ σιωνεῖς λαὸς μου σιωήσουσιν εἰς πολ-
 λά, καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν φλογί,
 καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν ἀφάρπαγῇ ἡμερῶν.
 34 Καὶ ἐν τῇ ἀσθενήσει αὐτοῦς, βοηθήσονται βοή-
 θειαν μικράν, καὶ προσεθήσονται πρὸς αὐτοὺς ἐπ'
 πολλοὶ ἐν ὀλιθήμασιν. 35 Καὶ ἀπὸ τῶν συνιέν-
 των ἀσθενήσουσιν, τῷ πυρῶσι αὐτοὺς, καὶ τῷ
 ἐκλέξασθαι, καὶ τῷ ἀπικαλυφθῆναι ἕως χειρὸς
 πέρας, ὅτι ἐπὶ εἰς χειρὸν, 36 καὶ ποιήσῃ χεῖ-
 ρὸν τὸ θέλημα αὐτοῦ· καὶ ὑψωθήσεται καὶ μεγαλι-
 θήσει ὁ βασιλεὺς ἐπὶ πάντα θεόν, καὶ ἐπὶ τὸν
 θεὸν τῶν θεῶν, καὶ λαλήσῃ ὑπερόχῃ, καὶ χεῖ-
 ριν μέρους ἢ συντελεσθῇ ἡ ὀργή, εἰς γὰρ συν-
 τέλειαν γίνεται· 37 καὶ ἐπὶ πάντας θεοὺς τῶν
 πατέρων αὐτῶν ἢ σιωήσῃ, καὶ ἐπ' ὀπιθυμία γιναι-
 κῶν, καὶ ἐπὶ πάντας θεοὺς ἢ σιωήσῃ, ὅτι ἐπὶ πάν-
 τας μεγαλιωθήσεται. 38 Καὶ θεὸν Μαωζεὶ Μαωζει
 ἐπὶ τόπῳ αὐτοῦ [ἢ] δοξάσῃ, καὶ θεὸν ὃν οὐκ
 ἔγνωσαν οἱ πατέρες αὐτῶν δοξάσῃ ὡς χρυσίῳ καὶ
 ἀργύρῳ καὶ λίθῳ πμίῳ, καὶ ἐν ὀπιθυμήμασιν,
 39 καὶ ποιήσῃ τοῖς ὀχυρώμασιν τῶν καταφυγῶν
 μετὰ θεοῦ ἄλλοτείου, καὶ πληθυνῇ δόξαν, καὶ
 ὑποταίξει αὐτοῖς πολλὰς, καὶ γινώσκοντες ὅτι
δύοις,

Δ Α Ν Ι Η Λ. ΚΕΦ. ΙΓ'.

δύοις, 40 καὶ ἐν τῷ χειρῷ πέρας συγκε-
ραποθήσεται μετὰ τῷ βασιλέως τῷ νότου, καὶ
μετ' αὐτοῦ συναχθήσεται ἐπ' αὐτὸν βασιλεῖς τῷ βορρᾷ ἐν
ἄρμασιν καὶ ἐν ἵππευσιν καὶ ἐν ναυσὶν πολλαῖς,
καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν γῆν καὶ σιωπήσει καὶ
πρὸς ἐλθούσεται. 41 Καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν
Σαβαίην γῆν τῷ Σαβαίμ, καὶ πολλοὶ ἀσθενήσουσιν· καὶ
ἔσονται ἀρρωσθήσονται ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, Ἐδὼμ, καὶ
Μαᾶβ, καὶ ἀρχὴ ἡσὼν Ἀμμων. 42 Καὶ ἐκτενέ-
σει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ γῆ Αἰγύπτου
ὅσα ἔσται εἰς σιγήν. 43 Καὶ κυριεύσει ἐν
τοῖς ἀποκρύφοις τῷ χρυσίῳ καὶ τῷ ἀργυρίῳ, καὶ
ἐν πᾶσιν ἐπιθυμητοῖς Αἰγύπτου, καὶ Λιβύων, καὶ
Αἰθιοπῶν ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν αὐτῆς. 44 Καὶ
ἀκοῇ καὶ αὐτοῦ παρῆλθον αὐτὸν ἐκ ἀνατο-
λῆς καὶ ἀπὸ βορρᾶ· καὶ ἦξει ἐν θυμῷ πολλῷ,
τῷ ἀφορίσας, καὶ τῷ ἀναδιματίσας πολλούς.
Ἐμφανισθῶ 45 Καὶ πῆξει τὴν σκηνὴν αὐτοῦ Ἐφραθῶν, ἀνα-
μέσον τῶν θαλάσσης, εἰς ὅρας Σαβεὶν ἅγιοι,
καὶ ἦξει ἕως μέσσης [ὅρας] αὐτοῦ, καὶ ὅσα ἔστι
ὁ ρυόμηνος αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

ΚΑΙ ἐν τῷ χειρῷ σκηνῶ ἀναστήσειαι Μι-
χαὴλ ὁ ἄρχων ὁ μέγας ὁ ἐσθλὸς ἐπὶ
τῆς

ΚΕΦ. ΙΒ'. ΔΑΝΙΗΛ.

τὸς υἱοὺς τῷ λαῷ σου· καὶ ἔστι καρὸς θλίψεως,
 θλίψις οἷα ἔγενονεν, ἀφ' ἧς γενένηται ἔθνος ὅππῃ
 τῆς γῆς, ἕως τῆς καρῶς ἐκείνης· καὶ ὅτι τῷ καρῷ
 ὁ κείνῳ σωθήσεται ὁ λαός σου πᾶς ὁ εὐρεθεὶς ὁ
 γεγραμμένος ὅτι τῇ βίβλῳ, 2 καὶ πολλοὶ τῶν
 καθυδρόντων ὅτι γῆς χώματι ἐγενήσονται, οὗτοι
 εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ οὗτοι εἰς οἰκτισμὸν καὶ εἰς
 αἰσχύνην αἰώνιον. 3 Καὶ οἱ σιωπῶντες ἀλάμ-
 ψουσιν ὡς ἡ λαμπαρῆς τῆς περὶ αἵματος, καὶ
 ἀπὸ τῶν δικαίων τῶν πολλῶν ὡς οἱ ἀστέρες εἰς
 τὴν αἰῶνα, καὶ ἔτι. 4 Καὶ σὺ Δαυὶδ ἐμ-
 φραξὼν τὸς λόγους, καὶ σφραγίσας τὸ βιβλίον ἕως τοῦ βιβλίου
 καρῶς σιωπῆσαι, ἕως διδασχῶσι πολλοί, καὶ τὸς λόγους
 πληθύνῃ ἡ γνώσις. 5 Καὶ ἰδὼν ἐγὼ Δαυὶδ,
 καὶ ἰδὼν δύο ἑτέρωθεν εἰσῆκεισαν, εἰς ὅτι πῦθαι τῆς
 χεῖλος τῆς ποταμῶν, καὶ εἰς ἐντεῦθεν τῆς χεί-
 λους τῆς ποταμῶν. 6 Καὶ εἶπεν τῷ ἀνδρὶ τῷ εἶπον
 ἐνδεδυμένῳ τὰ βασιλῆα, ὅς ἐστι ἐπ' αὐτῷ τῆς ὕδα-
 τος τῆς ποταμῶν· ἕως πότε τὸ πέραν ὧν εἰρηχας
 τῶν θαυμασίων; 7 Καὶ ἤκουσα τῆς ἀνδρὸς τῆς
 ἐνδεδυμένης τὰ βασιλῆα, ὅς ἐστι ἐπ' αὐτῷ τῆς ὕδατος
 τῆς ποταμῶν, καὶ ὑψώσας τὴν δεξιὰν αὐτῆς καὶ
 τὴν ἀριστεράν αὐτῆς εἰς τὸν ὕδατον, καὶ ὤμοσεν ὅτι
 τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι εἰς καρὸν καὶ καρὸς
 καὶ εἰς ἡμῶν καρῶν ἐν τῷ σιωπῆσαι ἀφασκορ-
 πισμὸν

ΔΑΝΙΗΛ. ΚΕΦ. ΙΒ'.

πισμὸν λαῷ ἡγιασμένου, καὶ γνώσονται πάντα
 ταῦτα. 8 Καὶ γὰρ ἤκουσα, καὶ ἔσιωπῆσα, καὶ
 εἶπα· Κύριε π' ἔχεται τούτων; 9 Καὶ εἶπεν·
 δεῦρο Δαυὶδ, ὅτι ἐμπεφραγμένοι καὶ ἐσφρα-
 γισμένοι οἱ λόγοι, ἕως καμροῦ πέρας 10 ἐκλε-
 γῶσιν, καὶ ἐκλέξανθῶσιν, καὶ πυρῶθῶσιν, καὶ ἀγα-
 ἀνοήσουσιν αἰσῶσιν πολλοί· καὶ ἀνομήσουσιν ἄνομοι, καὶ οὐ
 νοήσουσιν συνήτευσι πάντες ἄνομοι, καὶ οἱ νόημονες σιωπήσουσιν.
 11 Καὶ ἀπὸ καμροῦ πρὸς ἀλλήλας τῷ ἐνδελε-
 χισμοῦ, ἀφ' ὧ ἀναστῇ ἡ θυσιὰ ἀφ' ἀπορτοῦ, καὶ
 ἐτοιμασθῇ δοθῆναι τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώ-
 ἡμέρας χί- σεως ἡμέραι χίλια ἀφ' ἑκατόν. 12 Μα-
 λίας ἀφ' ἑκατόν οὐ πομείνας καὶ φάσας εἰς ἡμέρας χί-
 κοσίας λίας τριακοσίας τριακονταπέντι. 13 Καὶ σὺ
 δεῦρο, καὶ ἀναπαύου· ἐπὶ γὰρ ἡμέραν εἰσιν καὶ
 ὥραι εἰς ἀναπλήρωσιν σιωτελείας, καὶ ἀναπαύση
 καὶ ἀναστήση εἰς τὸν κληρὸν σου, εἰς σιωτέλειαν
 ἡμερῶν. Ὅρασις ια'. Ὅρασις ιβ'. 1 Καὶ ὁ
 βασιλεὺς Ἀσυάκης προσετίθη πρὸς τὸς πα-
 τέρας αὐτοῦ· καὶ πρὸς λαβὴν Κύρου ὁ Πέρσης πῶ
 βασιλείαι αὐτοῦ, 2 καὶ ἰὼ Δαυὶδ συμβιωτὴς
 τῷ βασιλεῶς, καὶ ἐνδοξος ὑπὲρ πάντας τὸς
 φίλους αὐτοῦ. 3 Καὶ ἰὼ εἰδωλον τοῖς Βαβυ-
 λωνίοις ὡς ὄνομα Βήλ, καὶ ἐδάπανοντο εἰς αὐτὸν
 ἐκείνης ἡμέρας σεμιδάλεως ἀρτάβαι δισχάδου,
 καὶ

ΚΕΦ. Ἰ᾽. ΔΑΝΙΗΛ.

καὶ τρεῖς αὐτὰ πασπαράκοντα καὶ οἴνου μετρη-
 τὰ ἔξ. 4 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπέβητο αὐτὸν, καὶ
 ἐπορεύετο κατ' ἐχέλιον ἡμέραν προσκυνοῦν αὐτῷ.
 Δαυὶδ δὲ προσκύνει τῷ θεῷ αὐτῷ· καὶ εἶπεν
 αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· ἀγαπῇ ἔ προσκυνοῖς τῷ Βήλ;
 5 Ὁ δὲ εἶπεν· ὅτι ἔ σέβωμαι εἰδὼτα χειροποίη-
 τα, ἀλλὰ τὸν ζῶντα θεόν, τὸν κτίσαντα τὸν οὐ-
 ρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ ἔχοντα πᾶσης σαρκὸς
 κυρείαν. 6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· ἔ δοκᾷ
 σοι Βήλ εἶναι ζῶν θεός; ἢ οὐχ ὁράς ὅσα εἰδίδει
 καὶ πίνει κατ' ἐχέλιον ἡμέραν; 7 Καὶ εἶπεν
 Δανιὴλ γαλᾶσας· μὴ πλανῶ βασιλεῦ, ἔπερ γὰρ αὐτὸς
 ἔσωθεν μὲν ὄσιν πηλός, ἔξωθεν δὲ χαλκός, καὶ
 ἔ βέβρωκεν, ἔδὲ πέτωκεν πῶποτε. 8 Καὶ θυ-
 μωθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσεν τὰς ἱερεῖς αὐτοῦ.
 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐὰν μὴ εἴπητέ μοι, τίς ὁ κατι-
 ούσιον τὴν δαπάνην τῷ τῷ, 9 ἀποθάνετε
 ἐὰν δὲ ἀποδείξητε, ὅτι ὁ Βήλ κατιοῦσι αὐτὰ,
 ἀποθάνετε Δανιὴλ, ὅτι ἐβλασφήμησεν εἰς τὸν
 Βήλ· καὶ εἶπεν Δανιὴλ τῷ βασιλεῖ· γινέσθω κατὰ
 τὸ ῥῆμά σου. 10 Καὶ ἦσαν οἱ ἱερεῖς τῷ Βήλ
 ἐβδμηκόντα χεῖς γουακῶν καὶ παυδίων· καὶ
 ἦλθεν ὁ βασιλεὺς μετὰ Δανιὴλ εἰς τὸν οἶκον τῷ
 Βήλ. 11 Καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς τῷ Βήλ· ἰδὲ ἡμεῖς
 ἀποτρίχμεν ἔξω, σὺ δὲ, βασιλεῦ, κατὰ τὰς τὰς
 F f f βράματα,

ΔΑΝΙΗΛ. ΚΕΦ. 16.

βρώματα, καὶ τὸν οἶνον κεράσας θῆς, καὶ ἀπο-
 κλεισοὶ τὴν θύραν, καὶ σφραγίσον τῷ δακτυ-
 λίῳ σου, 12 καὶ ἐλθὼν παρῶν, εἰ μὴ εὕρῃς
 πάντα βεβρωμένα ὑπὸ τῷ Βῆλ, ἀποθανύμεθα,
 ἢ Δανιὴλ ὁ ψευδαίμωνος καὶ ἡμῶν. 13 Αὐτοὶ
 κατεφρόνουν δὲ κατερένουν, ὅτι πεποιθήκεισαν ὑπὸ τὴν τρά-
 πεζαν κεχυμμένην εἰσοδοῖν, καὶ δι' αὐτῆς εἰσπο-
 ρῶντο δόλου, καὶ ἀνῆλθον αὐτά. 14 Καὶ
 ἐγένετο ὡς ἐξῆλθοι ἐκεῖνοι, καὶ ὁ βασιλεὺς πρέ-
 θηκει τὰ βρώματα τῷ Βῆλ. καὶ ἐπέταξεν Δα-
 νιὴλ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ, καὶ ἠνεγχαν τέφραν
 καὶ κατέσεισαν ὅλον τὸν ναὸν οἰώπιον τῷ βασι-
 λέως μόνου. καὶ ἐξελθόντες ἐκλεισαν τὴν θύραν,
 καὶ ἐσφραγίσαν ἐν τῷ δακτυλίῳ τῷ βασιλέως,
 καὶ ἀπῆλθον. 15 Οἱ δὲ ἱερεῖς ἦλθον τὴν νύκτα
 κατὰ τὸ ἔθος αὐτῶν, καὶ αἱ γυνῶκες αὐτῶν, καὶ
 τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ κατέφαγον πάντα καὶ
 ἐξέπιον. 16 Καὶ ὤρθησεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρωῒ,
 καὶ Δανιὴλ μετ' αὐτοῦ. 17 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς·
 σῶαι σῶαι αἱ σφραγίδες Δανιὴλ; ὁ δὲ εἶπεν· σῶαι, βα-
 σιλεῦ. 18 Καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνοῖξαι τὰς θύ-
 ρας, ὅτε βλέψας ὁ βασιλεὺς ὅτι τὴν τράπεζαν,
 ἐβόησεν φωνὴ μεγάλη, μέγας ἦ Βῆλ, καὶ ἐκ' ἐπὶ
 παρῶν σοὶ δόλος ὅδε εἰς. 19 Καὶ γελῶντας
 Δανιὴλ ἐκράτησεν τὸν βασιλέα, τῷ μὴ εἰσελ-
 θῶν

ΚΕΦ. ΙΒ'. ΔΑΝΙΗΛ.

Θῆν αὐτοὶ ἔσω, καὶ εἶπεν· ἴδε δὴ τὸ ἔδαφος, καὶ
 γῶθι, πίνος τὰ ἔχνη τῶντα. 20 Καὶ εἶπεν ὁ βα-
 σιλεύς· ὁρᾷ τὰ ἔχνη ἀνδρῶν, καὶ γυναικῶν, καὶ
 παιδίων· καὶ ὀργισθεὶς ὁ βασιλεὺς τότε 21 συν-
 ἐλάβετο τὰς ἱερεῖς, καὶ τὰς γυναικας, καὶ τὰ
 τέκνα αὐτῶν, καὶ ἔδευξαν αὐτὰς τὰς κρυπίας θύ-
 ρας, δι' ὧν εἰσπορεύοντο, καὶ ἐδαπάνων τὰ ἔπι
 τῆς τραπέζης. 22 Καὶ ἀπέκλεισεν αὐτοὺς ὁ βασι- τῇ τραπέζῃ
 λεύς, καὶ ἔδωκε τοῖν Βῆλ ἑκδοτοὶ πρὸ Δανιήλ, καὶ
 κατέσπερfei αὐτὸν καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ. 23 Καὶ
 ἰὼ δράκων μέγας ἐν τῷ τόπῳ, καὶ ἐσέβοντο αὐ-
 τοὶ οἱ Βαβυλώνιοι. 24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
 πρὸ Δανιήλ· μὴ καὶ τῷτοι ἑρεῖς, ὅτι χαλκῶς ἐστι·
 ἴδε ζῇ, καὶ ἐοθίει, καὶ πίνει· ἔ διώασαί εἶπεν,
 ὅτι ἔκ ἐστι ὅτος θεὸς ζῶν, καὶ τροσκύνησιν αὐτῶν.
 25 Καὶ εἶπε Δανιήλ· Κυρίῳ πρὸ θεῶ με τροσ-
 κυήσω, ὅτι ὅτος ὅστι θεὸς ζῶν. 26 Σὺ δέ, βα-
 σιλεῦ, δός μοι ἔξουσίαν, καὶ ἀπακτενῶ τοὶ δρά-
 κοντα ἀνευ μαχαίρας καὶ ῥάβδου, καὶ εἶπεν ὁ βα-
 σιλεὺς· δίδωμί σοι. 27 Καὶ ἔλαβεν Δανιήλ
 πιάσαν, καὶ σῆρ, καὶ τείχας, καὶ ἤψισεν ὅπτιο-
 αὐτό· καὶ ἐποίησε μάζας, καὶ ἔδωκεν εἰς τὸ σῶμα
 τῷ δράκοντι, καὶ φαγὼν διεπράγη ὁ δράκων, καὶ
 εἶπεν· ἴδε τὰ σέβάσματά υἱοῦ. 28 Καὶ ἐγέ-
 νεθ, ὡς ἤκουσαν οἱ Βαβυλώνιοι, ἠσανάκησαν λίαν

μαχαίρης

ΔΑΝΙΗΛ ΚΕΦ. Ե'.

καὶ συνεγράφησαν ὅτι τὸν βασιλέα, καὶ εἶπον·
 χατέφρεψεν Ἰσδαῖος γέγονεν ὁ βασιλεὺς, τὸν Βήλ κατέσπασιν,
 καὶ τὸν δράκοντα ἀπέκλεινε, καὶ τὰς ἱερεῖς χατέ-
 σφαζει, 29 καὶ εἶπαν ἐλθόντες πρὸς τὸν βα-
 σιλέα· πρῶτος ἡμῖν τὸν Δανιήλ, εἰ δὲ μὴ, ἀπο-
 κλειῖναι σε, καὶ τὸν οἶκόν σου, 30 καὶ εἶδεν
 ὁ βασιλεὺς, ὅτι ἐπείγουσιν αὐτὸν σφόδρα, καὶ
 ἀναγκασθεὶς παρίδωκεν αὐτοῖς τὸν Δανιήλ.
 31 Οἱ δὲ ἐπέβαλον αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον τῶν
 λεόντων, καὶ ἡμεῖς ἡμέρας ἕξ. 32 Ἦσαν δὲ
 οἱ τῷ λάκκῳ ἐπὶ λέοντες, καὶ εἰδὼς αὐτοῖς
 πλὴν ἡμέραν δύο σώματα καὶ δύο πρῶτα·
 τότε δὲ οὐκ ἐδόθη αὐτοῖς, ἵνα χαταφάγῃσι τὸν
 Δανιήλ. 33 καὶ ἡμεῖς Ἀμβακύμ ὁ πρεσβύτερος
 οἱ τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ οὗτος ἤφησεν ἔφημα, καὶ
 ἐξέθρυψεν ἄρτους εἰς σκάρφην, καὶ ἐπορεύθη εἰς
 τὸ πεδίον ἀπενέγκαι τοῖς θείαις. 34 Καὶ εἶ-
 πεν ἄγγελος Κυρίου πρὸς Ἀμβακύμ· ἀπένεικε
 τὸ ἄλειον ὃ ἔχεις εἰς Βαβυλῶνα πρὸς Δανιήλ εἰς
 τὸν λάκκον τῶν λεόντων. 35 Καὶ εἶπεν Ἀμβα-
 κύμ· Κύριε, Βαβυλῶνα οὐχ ἐώρακα, καὶ τοὶ
 λάκκοι οὐ γνώσκω πῶς ὄντι. 36 Καὶ ἐπελά-
 βετο ὁ ἄγγελος Κυρίου τῆς κορυφῆς αὐτοῦ, καὶ βα-
 ρύσας τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἔθηκεν
 αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα ἐπάνω τῷ λάκκῳ, οἱ τῷ
 ῥοίῳ

χειρὶς

ΚΕΦ. Ե'. ΔΑΝΙΗΛ.

ροίζω τῷ πνεύματι αὐτοῦ. 37 Καὶ ἐδόξασεν Ἀμ-
 βακούμ, λέγων· Δανιὴλ Δανιὴλ, λάβε τὸ ἄριστον
 ὃ ἀπίστευέ σοι ὁ Θεός. 38 Καὶ εἶπε Δανιὴλ·
 ἐμνήσθης γάρ μου ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες
 τὴς ἀγαπῶντάς σε. 39 Καὶ ἀναστὰς Δανιὴλ
 ἔφαγεν· ὁ δὲ ἄγγελος τῷ Θεῷ ἀπεκατέστησε τὸν
 Ἀμβακούμ πᾶσα χρῆμα εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. ὅτι
 40 Ὁ δὲ βασιλεὺς ἦλθεν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ
 πειθῆσαι τὸν Δανιὴλ, καὶ ἦλθεν ὅτι τὸν λάκ-
 κον, καὶ ἐβλέψεν· καὶ ἰδὺς, Δανιὴλ καθή-
 μῃ. 41 Καὶ ἀναβοήσας φωνῇ μεγάλῃ, εἶ-
 πε· μέγας εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῷ Δανιὴλ, καὶ ἔκ-
 ἔστη πλὴν σὺ ἄλλῃ. 42 Καὶ ἀνέσπασεν αὐ-
 τὸν, τὴς δὲ αἰτίους τῆς ἀπωλείας αὐτοῦ ἐπέβαλεν
 εἰς τὸν λάκκον, καὶ κατεβρώθησαν πᾶσα χρῆμα
 ἐνώπιον αὐτοῦ.

ΤΕΛΟΣ ΔΑΝΙΗΛ ΠΡΟΦΗΤΟΥ.

TELOS ΔΑΝΙΗΛ ΠΡΟΪΚΤΟ

